

In coronamenta folio venere melothron, spireon, &c. Plin. lib. 21. cap. 9. 2. Hoc est, ex eorum folijs sunt coronæ.
CORONEOLA. Genus rosæ est, autumni tempore in rubro proueniens, Plin. lib. 21. cap. 4.
CORONIS. Summitas seu apex alicuius rei: dicitur etiam interdum, quod accedit absoluto operi. Martial. lib. 10. 1. Sed nimis videor, seraq; coronide longus
 Esse liber: legito pauca, libellus ero. Idem:
 Et mage principio grata coronis erit.
CORONOPUS. Oblonga herba est cum fissuris, Plin. lib. 22. cap. 19.
COROPHVM. piscis de genere Cancrorum, Plin. lib. 32. capite 13.
CORPVS. Massa compacta ex artubus & membris. Quint. lib. 1. in proæm. 18. Martial. lib. 1. 7.
 Viuebant laceti membris stillantibus artus,
 Inq; omni nusquam corpore corpus erat.
 In corpus ite, Quint. lib. 2. cap. 10. 4, vt expatientur, & gaudeant materia, & quasi in corpus eant, erit optimum.
 In specie vnus corporis res diuersissimas colligere. Quint. lib. 4. cap. 1. 33.
 Artus corporis, Horat. in Carm. secul. 13.
 Auctus, Lucret. lib. 2. 297.
 Augmen, Lucret. lib. 2. 100.
 Cura, Suet. in Domitiano, cap. 16.
 Formæ corporum, Quint. lib. 2. cap. 8, 1.
 Habitus corporis, Quint. lib. 5. cap. 10, 18.
 Inclinatio, Quint. lib. 1. cap. 11, 9.
 Nixus, Quint. lib. 2. cap. 12, 2.
 Nisu corporis, & impetu equi peruasit, Tacit. lib. 2.
 Neque ad sultibus, & velocitate corporum vteretur, Tacit. libro secundo.
 Vitium corporis abdere, Ouid. 3. de Arte amand. 53.
 Umbra corporis, Ouid. 3. de Pont. eleg. 31.
 Aquæ corpus, Lucret. lib. 2. 47.
 Neptunici corpus acerbum id est, salum mare. Lucretius libro 2, 93.
 Condensa corpora lapidum, Lucret. lib. 6, 21.
 Corpus mali hab rus, Cels. lib. 4. cap. 28.
 Aegrum vel ægrotum corpus, Iuuenal. Satyr. 9. 2. Horat. 1. epist. 2, 10.
 Aquæ uo corpore fratres, Sil. lib. 13, 39.
 Album corpus, Horat. 2. Carm. Ode 2, 3.
 Anle, Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 3.
 Cæca corpora, ventos appellat Lucret. lib. 1, 60.
 Cassum anima corpus, Lucret. lib. 3, 113.
 Castum diu vulgare populis corpus, Senec. Hipp. 8, 10.
 Celeri corpore clapsus, Virg. 5. Aen. 88.
 Charum corpus, Seneca Hipp. 12, 19.
 Clarum: id est, nobile. Seneca Troad. 12, 12.
 Consortia corpora pœnz, Ouid. 13. Metam. 144.
 Crassi corporis humor, Lucret. lib. 6, 172.
 Debile corpus, Lucret. lib. 4, 192.
 Deforme, Senec. Troad. 12, 13.
 Densissima feris corpora, Ouid. 3. Metam. 181.
 Dura corpora, Ouid. 1. Metam. 32.
 Diuino corpore Luna, Lucret. lib. 5, 24.
 Durum corpus, Claud. 2. Paneg. 22.
 Effæctum, Ouid. 7. Metam. 51.
 Egenum decoris & frontis, Sil. lib. 6, 61. 1.
 Egregium, Horatius 1. Serm. Satyr. 6. 14. Iuuenalis Satyra, 10, 30.
 Exangue, Ouid. 2. Metam. 64. Et lib. 5, 28.
 Exfangu corpus reddere sepulchro, Virg. Aen. 109.
 Exanime, vel exanimum corpus, Quintilianus libro 4. capite 2. 9. Virgil. 1. Aeneid. 98. & 6. 30. Lucret. lib. 6. 142. Senec. Hippol. 4. 46. Repentè tetræ corpus exanimum dedit.
 Homo exigui corporis, Horat. 1. Epist. 21, 5.
 Laborum ferentia corpora, Tacit. lib. 2, 1.
 Fessa corpora carpunt soporem, Virg. 4. Aen. 103.
 Fidele corpus senectæ, Persius Satyr. 2, 5.
 Fluido corpore liquidæ res, Lucret. lib. 2, 91.
 Formosi corporis spiritum dies aufert. Senec. Hipp. 6. 8.
 Fortia corpora, Virg. 1. Aen. 21. Idem 8. Aen. 106.
 Fortissimorum corporum educatio, Quint. lib. 1. cap. 1, 16.
 Frigidum & exangue corpus alicui completi. Quint. lib. 6, 11.
 Gelidum corpus, Iuuen. Satyr. 10, 22. Ouid. 56.
 Genitalia corpora, Lucret. lib. 1. 34. Ouid. 15. Metam. 48.
 Globosa, Lucret. lib. 2, 95.
 Graue corpus, Horat. Epod. 2, 12.
 Horridum, Senec. Hercule. Oetho. 7, 18.
 Id ætatis corpora, Tacit. lib. 5.
 Immani corpore pistræ, Virg. 3. Aen. 85.
 Puer, impube corpus, Horat. Epod. 5, 3.

Corpus inane animæ, Ouid. 2. Metam. 60.
 Inane: id est, mortuum, Ouid. epist. 21, 24.
 Intolome, Lucret. lib. 1, 50.
 Indomitum, Senec. Herc. Oeth. 2, 11.
 Inertia corpora, Stat. 5. Theb. 77.
 Infimum corpus, Ouid. epist. 19, 48.
 Informe, Stat. 6. Theb. 164.
 Ingenti corpore cunctis præstare, Ouid. 4. Metam. 127.
 Ingenuum corpus, Ouid. epist. 5, 29.
 Insecabilia corpora, Quint. lib. 2. cap. 17, 24.
 Inualidum corpus, Ouid. epist. 20, 42.
 Inuisum, Senec. Hipp. 12, 1.
 Inutile corpus letho dare, Ouid. 12. Metam. 69.
 Irriguum mero corpus habere, Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 2.
 Iuvenile corpus, Virg. 12. Aen. 45.
 Lacerum, Ouid. 6. Metam. 113.
 Lata corpora, Lucret. lib. 1. 53, Virg. 9. Aen. 57.
 Luce carentum corpora exportare testis, Virgilius 4. Georg. 52.
 Magnum corpus, Virg. 2. Georg. 66.
 Meretricia corpora, Ouid. 2. Trist. 62.
 Minuta corpora, atomos vocat, Lucret. lib. 2, 24.
 Miserabile corpus, Ouid. 3. Metam. 80.
 Moribundum, Lucret. lib. 3, 210.
 Mortale, Horat. 1. Carm. Ode 35, 1.
 Natium, Lucret. 5, 48.
 Naufraga corpora, Virg. 3. Georg. 107.
 Niuci corporis fœmina, Senec. Medea, 2, 21.
 Nudum corpus, Ouid. 4. Fastorum, 30.
 Obscœna visu corpora. Claud. 1. in Ruff. 66.
 Onustum corpus viriis, Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 16.
 Parua corpora nemorum, Lucret. lib. 1, 173.
 Perfectum corpus, Lucret. lib. 3, 136.
 Praefracta arma cædibus corporaq; Valer. lib. 6. Argon. 97.
 Pigrum corpus, Stat. 10. Theb. 21.
 Plenum. Repletum cibo, Horat. 1. Epist. 7, 7.
 Plenus, Quint. lib. 2. cap. 4, 4.
 Prædura corpora, Virg. 2. Georg. 107.
 Præstanti corpore taurus, Virg. 4. Georg. 108.
 Magnitudine, viribus, firmitate, patientia, velocitate præstantiora corpora in illis mutis videmus. Quintilian. libro 2. cap. 16, 8.
 Prima corpora, elementa vocantur, Lucret. lib. 1, 19.
 Procerum corpus caudæ, Lucret. lib. 3, 132.
 Prodigiola, & monstros insignia corpora, Quintilian. lib. 1. cap. 1, 2.
 Prona corpora, Stat. 12. Theb. 58.
 Protecti corpora scutis, Virg. 8. Aen. 130.
 Pulchrum corpus, Virg. 5. Aen. 69.
 Quassatum viribus æui, Lucret. lib. 3, 91.
 Rarum, Lucret. lib. 2. 172.
 Rectum, Quint. lib. 2. cap. 13, 6.
 Resoluum, Ouid. 7. Metam. 66.
 Resupinum, Ouid. 2. Metam. 26. Et lib. 12, 28.
 Rigenz metu, Senec. Thyeste, 8, 3.
 Salubria corpora, Tacit. lib. 21.
 Sancta diuûm corpora, Lucret. lib. 1, 202.
 Sanum corpus, Iuuenal. Satyr. 10, 36.
 Semianimum, Lucret. lib. 6. 255.
 Semifero corpore mater Colaxis: quæ ancipiti etat forma, humana & serpentina, Valer. lib. 6. Argon. 11.
 Semimarinum corpus, dicitur, quod naturam habet duplicem; ab vna parte aquis, ab altera terris conuenientem qualis est castorum, Lucret. lib. 5, 178.
 Sicciora cornu corpora, Catul. epig. 20, 3.
 Simulatum corpus, Ouid. 10, Metam. 51.
 Sinè nomine corpus, Virg. 2. Aen. 112.
 Solidum corpus, Lucret. lib. 1, 101.
 Sparsum corpus Senatus, Lucan. lib. 7, 59.
 Spatiofum corpus, Ouid. 3. Metam. 12.
 Spirantia corpora, Lucan. lib. 1, 74.
 Spissum corpus, Lucret. lib. 6, 26.
 Spoliatum lumine: id est, occisum, Virg. 12. Aen. 185.
 Subductum: id est, attenuatum, Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 2.
 Subtile corpus ventorum, Lucret. lib. 4. 182.
 Superbum corpus, Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 22.
 Syncerum & sine vulnere, Ouid. Metam. 20.
 Tenerum, Virg. 2. Georg. 5.
 Terrenum, Lucret. lib. 2, 223.
 Transformia corpora, Ouid. 8. Metam. 176.
 Tenue corpus, Cels. lib. 2. cap. 8.
 Truncum, Seneca Hercule furente, 11. 27.
 Tuta corpora & periculis opportuna; contraria. Celsus in Præfat. lib. 2.
 Vastum corpus: Procerum. Seneca Hippol. 6. 14 & 10. 9.
 Vesum, Plin. lib. 7. cap. 20, 1.

Violatum crimine, Silius lib. 17, 8.
 Vitiosum, Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 22.
 Vulfum, Quintilianus lib. 5. cap. 9. Id est, abs quo cauli sunt pili.
 Abiecta corpora ostentui, Tacit. lib. 1.
 Abscedere à corpore, Tacit. lib. 1. & 3.
 Ablumpti corporis ignes, Sil. lib. 13, 90.
 Affectum corpus, Liu. lib. 9. Decad. 1.
 Labore & vigilijs affecta corpora, Liu. lib. 6. Decad. 4.
 Agitare corpus, Ouid. 3. de Arte, 146.
 Proci impudicos tactus corpore à casto amouere. Seneca Hipp. 5. 23.
 Applaudere corpus, Ouid. 4. Metam. 71.
 Auellere truncis, Ouid. 2. Metam. 36.
 Condere sepulchro, Ouid. 8. Metam. 47.
 Corripere è stratis, Virg. 3. Aen. 36.
 Corripere è somno, Virg. 4. Aen. 115.
 Morbi corripunt corpora, Virg. 3. Georg. 93.
 Dare tumulo corpora fumantia, Ouid. 2. Metam. 32.
 Dare corpus somno, Ouid. 2. Fast. 66.
 Decedunt corpore febres, Lucret. lib. 2, 7.
 Decorare corpora, Quint. lib. 5. cap. 12, 16.
 Deslectere corpus prono pondere, Catul. in Car. Nupt. 11.
 Defuncta corpora vita, Virg. 4. Georg. 95.
 Delecta virum sortiti corpora, Virg. 2. Aen. 4.
 Demittere corpus morti, Ouid. 3. Metam. 130.
 Deponere corpus, Lucret. lib. 1, 52.
 Deponere corpora sub ramis arboris, Virg. 7. Aen. 21.
 Depressum corpus, Ouid. 3. Metam. 135.
 Deierere corpora bouum luo, Virg. 4. Georg. 109.
 Deuoluere corpus in humum, Ouid. 7. Metam. 117.
 Tela manusq; dirigere in corpus alicuius, Virg. 6. Aen. 12.
 Distorta, & quocunq; modo prodigiosa corpora, Quintil. lib. 2. cap. 5, 8.
 Distinxit fumum corpus arundo, Ouid. 8. Metam. 77.
 Diuellunt corpora leonis, Ouid. 4. Metam. 23.
 Diuellere corpus, Virg. 4. Aen. 220.
 Debitoris corpus inter creditores diuidere, Quintil. lib. 3. cap. 6, 60.
 Diuisum corpus in membra secare, Senec. Thyest. 8, 28.
 Educere corpore telum, Virg. 10. Aen. 148.
 Pictores corpora, quam speciosissima pingendo, fingendo effingere, Quint. lib. 5. cap. 12, 15.
 Effringere corpus alicui, Senec. Theb. 1, 39.
 Eiurare corpus, Catul. de Berecynthia.
 Elidunt corpus trunci, Lucan. lib. 2, 42.
 Exanimatum corpus, Ouid. 2. Metam. 27.
 Exercendi corpora peritus, Quint. lib. 2. cap. 8, 8.
 Exercita curis corpora, Ouid. 7. Metam. 129.
 Exhaustum corpus, Stat. 6. Theb. 134.
 Alicuius corpus experiri, Quint. lib. 2. cap. 8, 3.
 Excitare corpus, Cels. lib. 1. cap. 1.
 Excedere, Cels. 5. cap. 6.
 Explere, Senec. Hipp. 10. 24. Id est, recuperare.
 Extenuare fame, Cels. 8. cap. 9.
 Extenuatur corpus longo morbo, Cels. lib. 2. cap. 6.
 Fera corpora ferri, Lucret. lib. 2. 21.
 Fingere corpus, Seneca Hipp. 12, 22.
 Fingere corpora lingua, Virg. 8. Aen. 125. Id est, tergere.
 Firmare corpus athletico victu, Cels. lib. 4. cap. 6.
 Formare corpora ad quosdam membrorum flexus, Quint. lib. 1. cap. 1, 17.
 Frangere corpora, Virg. 5. Aen. 125.
 Erigent effectæ in corpore vires, Virg. 5. Aen. 78.
 Fundere corpora humi, Virg. 1. Aen. 40.
 Vino somnoq; per herbam corpora fusa, Virg. 9. Aen. 66.
 Late fufum corpus, Tacit. lib. 13.
 Glomeratur corpus niuium spissa grandine, Ouidius 9. Metamorph. 45.
 Corpus hebet somno, Valer. lib. 4. Argon. 9.
 Humare corpus, Virg. 6. Aen. 32.
 Iactare in toto cubili, Lucan. lib. 5, 163.
 Immittere in vndas, Ouid. Epist. 2, 27.
 Implicare corpus cadens laqueo, Senec. Hipp. 10, 19.
 Flammi imponere, Sil. lib. 13, 93.
 Lecto, Quint. lib. 6. cap. 1, 24.
 Incondita corpora: id est, non sepulta, Lucan. lib. 6, 21.
 Infantur corpora non robore, sed valetudine, Quintil. lib. 2. cap. 3, 7.
 Inhumata corpora, Virg. 11. Aen. 5.
 Iungere corpus cum corpore, Lucret. lib. 4. 240.
 Languent corpora tristi morbo, Virg. 4. Georg. 53. Lucret. lib. 4. 188.
 Lasciua iactare corpora, Ouid. 3. Metam. 138.
 Laniatus toto corpore, Virg. 6. Aen. 99.
 Leuare corpus: pro, Recreare & reficere, Hor. 2. Epist. 1. 29.

Librare corpus in alas, Ouid. 8. Metam. 41.
 Fessum corpus mandare quieti, Lucret. lib. 4. 171.
 Marcet annis corpus, Lucret. lib. 3, 193.
 Mouere corpus ex statu quo detinetur, Cels. lib. 3. cap. 16.
 Ex somno corpora moliri, Liu. lib. 6. Decad. 4.
 Obiectare corpus bello, Virg. 4. Georg. 44.
 Obruta corpora mole aliqua, Ouid. 1. Metam. 32.
 Obfessum frigore corpus, Ouid. 9. Metam. 117.
 Pauefacta corpora, Ouid. 5. Metam. 128.
 Pendet corpus in aquis: id est, natat, Ouid. Epist. 18. 30.
 Perfusum corpus æterno frigore lethi, Lucret. lib. 4, 187.
 Præbere corpora plagis, Ouid. de Nuce, 35.
 Procurare corpora: id est, conuiuari, Virg. 9. Aen. 33.
 Projicere corpus: pro Obijcere periculis, Catul. Argon.
 Pungere corpus, Lucret. lib. 2, 93.
 Reddere corpus expeditius, Cels. lib. 2. cap. 1.
 Reddere corpus morbo, dicitur quies & somnus: quum discedentibus illis, ad curas & dolores nostros reuertimur. Senec. in Herc. Oeth. 11, 3.
 Relaxatum corpus, Cels. lib. 2. cap. 1.
 Releuare corpus è terra, Ouid. 9. Metam. 64.
 Replere corpora carne, Ouid. 12. Metam. 32.
 Rodere corpus, Cels. lib. 5. cap. 6.
 Satiare corpora, Lucret. lib. 4, 222.
 Secuerunt corpora vepres, Virg. 3. Georg. 87.
 Sinuare corpus in orbes, Ouid. 9. Metam. 13.
 Soluere corpus in Venerem, Virg. 4. Georg. 40.
 Sternere corpus, Virg. 12. Aen. 20.
 Subesse corpori, Cels. in præfat. lib. 1.
 Superinducti corporis speciem adijcere. Quintilian. libro 5. capite 8. 2.
 Sustentare corpora epulis, Lucan. lib. 4. 64.
 Tegere corpus abstrusum densa sepe, Senec. Theb. 2, 9.
 Tegere corpus terra, Senec. in Thebaid. 20.
 Tenent corpus febres, Cels. lib. 3. cap. 9.
 Tentatum frigore corpus, Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 17.
 Tentatum corpus recreare, Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 17.
 Tingere corpus lymphis, Ouid. 2. Metam. 46.
 Agrum corpus contra here, Virg. 3. Aen. 28.
 Velare corpus, Ouid. 3. Metam. 20.
 Verberata corpora nudantur, Quint. lib. 6. cap. 1, 24.
 Violare corpus vulnere, Virg. 11. Aen. 170.
 Vorare corpus vsq; ad ossa, Cels. lib. 5. cap. 28.
 Vulnere corpus, Tibul. 1. eleg. 2, 6.
 Corpus arboris, Plin. lib. 32. cap. 5, 2. Superiores rami in excelsum emicant, vasto matris corpore.
 ¶ Corpus, pro *Parte & vobis, ac multitudine populi*. Liu. 1. ab Urbe, 69. sui corporis creati regem volebant.
 Corpus ciuitatis, Liu. 6. bel. Pun. 2.
 Collegiorum, Caius in l. prima. §. in collegia. ff. quod cuiusq; vniuersitatis. Item collegia Romæ certa sunt, quorū corpus Senatus consultis, atq; constitutionibus principalibus confirmatum est.
 Vnum esse Reipub. corpus, atq; vnius animo regendum. Tacit. lib. 1.
 Vt corpus vnum, & concilium totius. Peloponnesi esset. Liu. lib. 9. Decad. 4.
 Vnius corporis esse, Liu. lib. 8. Decad. 4.
 Defensor corporis, Vlpian. in l. iusurandum & ad §. defensor ff. de iureiurando.
 Concessa corpora, Caius in l. 1. §. paucis. ff. quod cuiusque vniuersitatis.
 Concussum corpus vulnere, Stat. 2. Syllu. 4, 14.
 Rifu totum corpus concutere. Quintilianus lib. 6. cap. 3, 8.
 Contusa corpora magno labore, Lucret. lib. 4. 149.
 Cremare corpus, Lucan. lib. 8. 146.
 Curare, Virg. 8. Aen. 119.
 ¶ Corpusculum. Paruum corpusculum, Plinius libro 10. cap. 29, 5.
 Hominum corpuscula, Iuuenal. Satyr. 10, 18.
 ¶ Corpulentus: Obesi corporis homo, inquit Festus. Plaut. Epid. 2, 8.
 Euge, corpulentior videre atq; agilior.
 Corpulentum pecus, Colum. lib. 6. cap. 3, 4.
 Litigator corpulentus, Quint. lib. 6. cap. 1, 35.
 ¶ Corpulentia: Carnositas. Plin. lib. 11. cap. 53, 5. Somno concoquere, corpulentia, quam firmitati vitulius.
 ¶ Corporalis. Corporalia bona apud Gellium, lib. 18. cap. 1. Id est, corporis.
 Corporale, pro *Corporeo*. Senec. epist. 49. Dicimus quædam corporalia esse quædam incorporalia. Item, Quod est, aut corporale est, aut incorporale.
 Corporalis possessio, Papinianus in l. debitor. §. vltimo. ff. de pignorat. actione.
 ¶ Corporaliter. Vlpian. in l. 1. ff. quod legatorum, etsi corporaliter res in solidum translatae sunt.

Artus corporei, Claud. 1. de Rapt. Proferp. 13.
 Corporea cicatrix, Plin. lib. 11. cap. 37. 10.
 Dapes corporeæ, Ouid. 1. 5. Metam. 21.
 Vox corporea, Lucret. lib. 4. 106.
 ¶ **Corporator:** Corpus efficitur. Plin. lib. 7. cap. 15. 3. semine è manibus coaguli modo hoc in fese glomerante, quod deinde tempore ipso animatur, corporaturq.
 ¶ **Corporatura.** Columel. lib. 6. cap. 2. 12, Humilis enim & modica corporatura pecoris operarij debet esse. Vitru. lib. 6. Sed ex celo rosicidus aer in corpora fundens humorem ampliores efficit corporaturas.
 ¶ **Corporatio:** Idem. Colum. lib. 6. cap. 2. 13, Ite custodiendum est, ne in corporacione, vel statura, vel viribus impar cum valentiore iungatur.
CORRADO.] Totum rado, aufero, colligo. Terentius Adelph. 2. 3. 4, Minas decem corradet alicunde. Idem Heaut. 1. 1. 89.
 — nihil relinquo in ædibus;
 Nec vas, nec vestimentum: corradasi omnia.
Corradore aliquid alicui, Terent. Phorm. 1. 1. 6.
CORRECTOR, CORRECTIO.] Vide **CORRIGO.**
CORREPO.] Idem quod Repo. Lucan. lib. 8. 8,
 Exiguam vector pauidus correpsit in alnum.
 Lucret. lib. 5. 245,
 — cui non correpunt membra pauore?
 Id est, sternuntur corpore prolapsa, more reptilium.
Correperere intra murum. Varro in præm. libro 2. de re Rustica 3.
CORREPTVS.] Vide **CORRIPIO.**
CORREVS.] Qui cum alio reus est. Vlpianus in l. liberationem. §. nunc ff. de liberatione legata, ne etiam correus mens liberetur, contra testatoris voluntatem.
CORRIDEO.] Simul rideo, Lucret. lib. 4. 17,
 Omnia corrident concepta luce dici.
CORRIGIA.] est lorum quo verberabantur serui, vt corrigentur & emendarentur.
 Corrigia canina, Plin. lib. 30. cap. 4. 9.
CORRIGO.] Tortuosum vel inclinatum dirigo. Plinius libro 7. capite 20. 3, malum tenent, nemo digitum corripbat.
Corrigere, per translationem, pro Emendare. Terentius Adelph. 4. 7. 21.
 Corrigere aliquem. Terent. And. 3. 4. 17.
 Corrigere ad frugem, Plaut. Trin. 4. 60.
 Peccatum alicuius corrigere, Ouid. 19. Epist. 25.
 Vina, Plin. lib. 15. cap. 29. 6.
 Vota sua, Ouid. 2. Metam. 18.
 ¶ **Corrigor:** Passivum. Terent. And. 3. 3. 38, At si corrigatur, quot commoditates vide.
 ¶ **Corrector.** Terent. Adelph. 4. 7. 24, Illud quod cecidit forte, id arte vt corrigas. D. corrector?
 Inuidia corrector, Horat. 2. Epist. 1. 26.
 Asperitatis, Horat. 1. Epist. 1. 26.
CORRIPIO.] Rapio, siue Capió. Virg. 1. Aen. 39,
 Constitit hic, arcumq; manu, celeresq; sagittas
 Conripuit.
Corripere aliquem in neruum, Plaut. Rud. 20. 34.
Corripere morsu, Plin. lib. 10. cap. 40. 1.
Corripere sese intrò: Id est, celeriter ingredi, Terent. Hecyr. 3. 3. 5.
Corripere se repente, Plaut. Merc. 12. 76.
Corripere sese ad aliquem, Terent. Hecyr. 4. 1. 3, Ita corripuit de repente tacitus sese ad filium. Id est raptim intulit.
Campum corripere certamine bijugo. Virg. 5. Aen. 29.
 E somno, vel stratis corripere corpus, Virg. 4. Aen. 115.
Cursum corripere, Liu. 6. bel. Pun. 139.
Gradum corripere: accelerare, Horat. 1. Carm. Ode 3. 7.
Hastam vi, Virg. 12. Aen. 19.
Iocum, Valer. lib. 4. Argon. 131.
Extremus horror corripit lumina: de eo qui moritur. Valer. lib. 6. Argon. 36.
 Manu aliquid corripere, Virg. 1. Aen. 39.
Membra corripere: id est contrahere, Lucret. lib. 5. 246.
 Moras, Ouid. 9. Metam. 47.
 Morbi singula corpora corripiunt, Virg. 3. Georg. 95.
Spatium corripere, Virg. 5. Aen. 63, & lib. 6,
 — & pariter gressi per opaca viarum,
 Corripiunt spatium medium. Id est, raptim peragunt.
Viam, Virg. 1. Aen. 83,
 Corripue e viam interea qua semita monstrat,
 Plin. Epist. 66, tanto celerius viam ipsam corripimus.
Corripit aliquo dolore, Plin. Epist. 12. b, comitali vitio & dolore podagræ, Plin. lib. 20. cap. 17. 14.
 Amore correptus, Ouid. 3. Fast. 137.
 Cupidine correpta fratris, Ouid. 9. Metam. 91.
Corripi flamma, Liu. 8. bel. Pun. 121. Ouid. 2. Metam. 20.

Imagine formæ correptus, Ouid. 3. Metam. 84.
 Morbis corripit. Cels. lib. 6. cap. 18.
 ¶ **Corripere:** pro *Reprehendere*. Plin. Epist. 3. Repeto me correptum ab eo, cur ambularem.
Animum dolentem corripere, Lucan. lib. 7. 38.
 Peccata alicuius, Ouid. 3. de Ponto. eleg. 6. 1.
 Verbis corripere aliquem, Ouid. 18. Epist. 5.
 Voce magistri correptus, Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 54.
 ¶ **Corripere:** pro *Cassigare*. Suet. in Augusto, cap. 33, statim manu vultuq; indecoras adulationes repressit, & insequenti die grauissimè corripuit edicto.
 ¶ **Correptus:** Participium.
Correptum manibus tenere, Virg. 4. Georg. 81.
 ¶ **Correptor.** Senec. 2. de Ira: Placidus itaq; sapiens & æquus erroribus, non hostis, sed correptor peccantium.
CORRIVOR.] Riuum duco, seu facio. Plin. lib. 6. cap. 14. 2, Angustias impedit corriuatus satis è cautibus liquor. Idem, lib. 31. cap. 4. 7, Plerunq; verò damnosi torrentes corriuatur detracta collibus sylua. Plin. lib. 36. cap. 15. 8, Per meatus corriuati septem amnes.
 ¶ **Corriuatio.** Plinius lib. 31. cap. 3. 14, Corriuacione aquæ pluuiæ, in locum humiliorem è superioribus defluentis, augurio fallaci.
 ¶ **Corriuales:** Qui eandem amicam habent. Quint. 14. Declamat. Si patior miser illas lupanarium insultationes, illa corriuialium maledicta conuita.
CORROBORO.] Robustum & fortem reddo. Suet. in Galba, cap. 6, Veteranum ac tyronem militem opere assiduo corroborant.
Corroborare stomachum. Plin. lib. 20. cap. 20. 3.
CORRODO.] Simul rodo.
Corrosæ insulæ, Varro 3. de re Rust. cap. 17. 5.
Ossa corrosa Iuuen. Satyr. 15. 8.
CORROGO.] Rogo multis precibus, addo, ascisco. Liu. 3. belli Macedonici, 113, Magistratus nauium, mercatoresque inuitare iussit, & vela cum antennis ex nauibus corrogare iussit, vt vmbra cœnantibus in litore fieret. Id est, colligi.
Corrogati aures dicuntur, quos ambitione recitator sibi conciliat. Quint. lib. 10. cap. 9.
Corrogata ad necessarios vsus pecunia. Cæsar 3. belli Ciuil. 401.
CORROTVNDO.] Senec. lib. 4. Natural. quæst. Præterea potest etiam, si non fuerit grandis, talis quum defertur, corrotundari.
CORRUDA.] Sylvestris asparagus vocatur. Columella libro 10. 36,
 Prodit & asparagi corruda simillima filo.
 Varro 1. de re Rust. cap. 23. 4, Sicut vmbrosis locis alia feras, vt corruda, quod ita perit asparagus. Plinius libro 20. cap. 10. 2. Colum. lib. 11. cap. 3. 34.
CORRUGO.] In rugas conuoluo. Corrugare frontem, apud Plautum: quod solent qui sunt tristes.
Nares, Horat. 1. Epist. 5. 5.
Corrugatum acinum, Colum. lib. 12. cap. 39. 3.
CORRUGVS.] Plin. lib. 33. cap. 4. 8, Corrugos vocat, à corriuacione credo: nimirum & hic labor est.
CORRUMPO.] Vicio. Plin. lib. 13. cap. 22. 2, Quæ nec aqua, nec igni possit corrumpi.
Corrumpere aliquem. Paulus in l. vt tantum. §. seruus. ff. de seruo corrupto.
Corrumpere aliquem ex optimo. Plaut. Mostel. 2. 80.
Animum & mores alicuius corrumpere, Terent. Hecyr. 2. 2. 6.
Artus corrumpere febribus, Ouid. epist. 19. 24.
Fontes, Sallust. in Iugurb.
Frustum. Africanus in P. & hæc §, quum fundum. ff. locati.
Chirographa debitorum. Vlpian. in l. Neratius. ff. de seruo corrupto.
Consilium publicum. Sallustius in Oratione quam habuit in Senatu.
Otia corumpunt corpus, Ouid. 1. de Pont. eleg. 6. 1.
Curam coritum corripere, Ouid. 6. Metam. 93.
Corrumpere igni, Sallust. in Iugurtha.
Carina corrumpit manus. Propert. lib. 3. eleg. 15. 4.
Mentes corrumpere, Ouid. 2. Trist. 60.
Ocellos lachrymis, Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 12.
Oculos, Plaut. Merc. 9. 3.
Opportunitates, Sallust. in Catil.
Pisces corumpuntur, Terent. Adelph. 3. 3. 67.
Pollentis corrumpere aliquem, Ouid. 1. de Arte amand. 72.
Rem familiarem, Sallust. in Iugurb.
Seipsum, Plaut. Merc. 10. 1.
Seruum hæreditarium, Vlp. in l. hæc actio. §. sed & si quis. ff. de seruo corrupto.
Corrumpi situ, Plaut. Trucul. 19. 21.

Spem corrumpere fraude, Ouid. epist. 29, 26.
 Corruptus sicut flupariol. l. 2. ff. de seruit. leg.
 Vide corrumpi. Lucret. lib. 6. 4.
 Vagari corrumpere dentibus, Propert. lib. 2. eleg. 4. 1.
 ¶ **Corruptus.** Corrupta sum atque absumpta, Plautus Amphitruo 5.
 Aetas corruptior, Lucan. lib. 10. 23.
 Animus corruptus, Brutus Cic. 4. 4.
 Ceres corrupta vndis, Virg. 1. Aen. 37.
 Civitas in barbarum corrupta, Tacit. lib. 5.
 Corporis corrupti humor aters, Lucret. lib. 3, 102.
 Corrupti macie equi, Caesar 3. bel. Ciuil. 225.
 Filias & sua corrupti, Paulus in l. vt tantum. ff. de seruo corrupto.
 In eloquendo nihil corruptum, obscurumq; est. Quint. lib. 6. cap. 5. 3.
 Ingenio corruptus ac tumidus, Quint. lib. 2. cap. 8. 5.
 Iter factum corruptius imbri, Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 19.
 Iudex corruptus, Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 2.
 Largitionibus corruptus est populus Romanus. Sallust. in Cic. 1.
 Litera Græca corrupta sono Latino, Ouid. 5. Fast. 39.
 Os, sermoq; corruptus in peregrinum sonum, Quint. lib. 1. cap. 1. 10.
 Sanguis corruptus, Lucret. lib. 6. 242.
 Secula corrupta, Claud. 2. in Eutrop. 23.
 Tractus æzli corruptus, Virg. 3. Aen. 28.
 Victoria tortes corrupta, Tacit. lib. 20.
 Virgo corrupta, Ouid. 3. Amorum, eleg. 7. 6.
 Voluptas corrupta dolore, Horat. 1. Serm. Satyr. 2.
 ¶ **Corruptor:** Qui corrumpit.
 Animosus corruptor, Tacit. lib. 17.
 Nurus corruptor auaræ, Iuuenal. Satyr. 1. 8.
 ¶ **Corruptela:** Quod corrumpit & contaminat. Terent. Adelph. 5. 3. 7. Communis corruptela nostrum liberum. Sub adest.
 CORRUO.] Idem quod Ruo, siue simul ruo. Liu. 1. ab Vrbe, Duo Romani super alium alius, vulneratis tribus Albanis, expirantes corruerunt.
 Arbor corruit, Ouid. 8. Metam. 137.
 Equus corruit, Sil. lib. 17, 28.
 Corruit igne roigus, Ouid. 13. Metam. 132.
 Saucius ense corruit, Propert. lib. 2. eleg. 9. 5.
 Corruere aliquem, Catull. ad Mallium, 63, 11.
 CORUS.] Vide CHORS.
 COROIDES.] Lapis canitici hominis similis. Plin. lib. 37. cap. 10.
 CORTEX.] crusta quædam ipsarum præcipuè arborum & plantarum, qua veluti cute & corio conteguntur. Virgil. lib. 7. Aeneid.
 — raptus de subere cortex.
 Idem in Bucol. eclog. 6. 13, Tum Phaethontidas musco circundat amaræ Corticis, Ouid. 1. Metam.
 Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.
 Cauati cortices, Virg. 2. Georg. 78.
 Decepto cortice nuda ligna, Ouid. de Nuce, 8.
 Direpto cortice cedrus, Ouid. 1. Amorum, eleg. 15, 3.
 Discussus cortex, Ouid. 8. Metam. 151.
 Sectus, Ouid. 9. Metam. 132.
 Scissus, Ouid. 10. Metam. 203.
 Amara cortex, Virg. 6. eclog. 13.
 Cauus, Virg. 2. Georg. 91.
 Exilis, Claudian. epigram. 5, 10.
 Lentus, Ouid. 9. Metam. 71.
 Rugosus, Ouid. epist. 5. 6.
 Siccus, Ouid. 8. Metam. 129.
 Viridis, Ouid. 2. de Arte, 130.
 Leuior cortice, Horat. Carm. ode 9. 5.
 Cortex, alijs tenuis; vt lauro, tiliq; alijs crassus, vt robori: alijs leuis; vt malo, fico. Plin. lib. 16. cap. 31.
 ¶ **Corticula.** Colum. lib. 12. cap. 47. 9, Tum resolutis corticulis eximimus eum.
 ¶ **Corticatus:** Qui corticem habet. Colum. lib. 12. cap. 23. 1, Pix corticata appellatur, qua vtuntur ad condituras Allobroges.
 ¶ **Corticofus.** Plin. lib. 20. cap. 19. 1, Syluestrium vnum genus ceratitin vocant, nigrum, cubitali altitudine, radice crassa & corticosa.
 CORTINA.] Vas rotundum, tres pedes habens ad coronæ similitudinem. Plinius libro 27. capite 2. 2, Aquæ marinæ sextantios quinque pariter decoquebant, decies deferuescente cortina, atque d'ffundebant, inueterabantq;. Idem libro. 35. capite 6. 6. Fit etiam apud infestores ex flore nigro, qui adhærescit æreis cortinis. Idem libro 15. capite 6, Præterea conchas & plumbeas cortinas ære vitari.

Cortinam plumbeam, Caro cap. 66. accipit pro eo vase, in quo oleum fuit è corculari.
 Cortinæ, apud Plautum in Pœn. 19. 12. Ita replebo atritate, vt atrior multò fiet, quàm Aegyptij, aut qui cortinam ludis per circum ferunt. Virg. 6. Aen. — neq; te Phœbi cortina fefellit. Plin. lib. 34. cap. 3. 4, Ex ære facta uere & cortinas, tripodum nomine Delphicas, quoniam donis maxime Apollinis Delphici dicabantur.
 Auernalis cortina Sibyllæ, Propert. lib. 4. eleg. 1. 16.
 ¶ **Cortinale:** Locus in quo sunt cortinæ; hoc est, vasa quibus sapa decoquitur, Colum. lib. 1. cap. 6. 12.
 CORVS.] Ventus, (vt ait Plin. lib. 2. cap. 47. 2) ab occasu solstitiali flans. Iuuenal. Satyr. 14,
 Atq; habitas Coro semper tollendus & Austro.
 Feriens pontum Corus, Seneca Thyest. 7. 7.
 Cæli fuscator Eoi, Lucan. lib. 4. 14.
 Hyberni Cori, Virg. 5. Aen. 26.
 Imbrifer Corus, Seneca Hippol. 11, 2.
 Mouens æstus, Lucan. lib. 5, 120.
 Ocyor nubes glomerante Coro, Seneca Hipp. 6, 1.
 Violentus Corus, Lucan. lib. 7, 25.
 Corus, aliàs Caurus dicitur, Virg. 3. Georg. 71. & 56.
 CORVSCO.] Splendeo. Virg. Pœnusq; coruscatur.
 Flammæ coruscant apices, Stat. 12. Thebaid. 87.
 Fulgore quodam coruscatur, Virg. 4. Georg. 20. de Apibus.
 Ignis coruscatur, Virg. 5. Aen. 128.
 Pennis coruscant apes, Virg. 4. Georg. 15.
 Telis facibusq; coruscatur, Valer. lib. 1. Argonaut. 141.
 Clypeus coruscans, Claud. 6. Panegy. 6.
 Coruscatur mucronem, Sil. lib. 17. 93. Et Virg. 10. Aen. 130.
 Hastam, Virg. 12. Aen. 87.
 Telum, Virg. 12. Aen. 178.
 Coruscatur, pro Crispate. Virgilius 11. Aen. & Iuuenal. Satyr. 3. 25. Seruius.
 ¶ **Coruscus:** Resplendens. Virg. 2. Aen.
 — stat ferri acies mucrone corusco Stricta.
 Ibidem 25,
 Vix positum castris simulacrum arserit coruscæ
 Luminibus flammæ arrectis.
 Auro coruscatur, Virg. 9. Aen. 33.
 Capitis insigne corusci, Stat. lib. 5. Thebaid. 115. de serpente quodam.
 Fulgura corusca, Lucret. lib. 5, 50.
 Ignis coruscus, Horat. 1. Carm. ode 34. 2.
 Lampadibus coruscis densum funale, Ouid. 12. Met. 50.
 Exultat telis, & luce coruscatur abena, Virg. 2. Aen. 94.
 Radij corusci, Ouid. 1. Metam. 155.
 Sol coruscus, Virg. 1. Georg. 47.
 Tela Corusca, Seneca Oedip. 14. 7.
 Tractus corusci flammæ, Lucan. lib. 2, 34.
 Viri ferroq; auroq; corusci, Stat. lib. 4, 2.
 CORVVS.] corui Auis nota. Vide Plinium.
 Loquax coruus, Ouid. 2. Metam. 52.
 Coruus crocitat, Autor Philomæ apud Ouidium, 6.
 Coruus in cruce pascere, est suspensio, Horat. epist. 7, 10.
 Coruus ridetur inter Ledæos olores, Martial. libro 1. 49. Prouerb.
 Exercitus coruorum, Virg. 1. Georg. 77.
 Hiantem coruum deludere, Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 12.
 Ofen coruus, Horat. 3. Carm. ode 27, 3.
 Ouantes gutture corui, Virg. 1. Georg. 85.
 ¶ **Coruinus,** A dictiuum vt, Coruinus adeps, Coruinum rostrum, Sipontinus.
 CORVVS.] pisces. Plin. lib. 32. cap. 11, 4.
 CORYCEVM.] Locus in quo coryco ludere solerent Vitruuius vbi de palæstris: Sub dextero, coryceum, deinde proximè conisterium. *κωρυκον* autem sacculum significat, vt pugillatorij folijs ludis ferè videatur.
 CORYLYS.] Arbor & fructus, à nostris auellana dicitur. Virg. 2. Georg. 13, Plantis eduræ coryli nascuntur.
 Dentæ coryli, Virg. 1. eclog. 3.
 Fragiles coryli, Ouid. 10. Metam. 19.
 ¶ **Coryletum,** Locus vbi coryli nascuntur, Ouid. 2. Fast. 118,
 Illa modò in syluis inter coryleta iacebat, &c.
 CORYMBIA.] Ferulæ caulis decoctus, muriaq; & melle conditus. Plin. lib. 19. cap. 9.
 CORYMBION.] Herba est quam Dioscorides Lychnidem coronariam, appellat.
 CORYMBIVM.] Redimiculum est muliebrum comarum, vt crobylus virorum, scorpius puerorum intelligitur, Petronius Arbiter, Corymbioque dominæ pueri adornat caput.
 CORYMBITES.] Tithymali species. Plin. lib. 26. cap. 8.
 CORYMBVS.] Racemus hederæ, quo coronabatur Bacchus. Tibullus,
 Sed varij flores, & frons redimita corymbis.

Plin. lib. 16, ca. 4, 3, de hederâ loquens, Racemis in orbem circumactis, qui vocantur corymbi.

Diffusos corymbos vestit hederâ. Virg. 3, eclog. 8.

Grauidi corymbi. Ouid. 3, Metam. 133.

Corymbus aut corymbum, Rostrû nauis, & quoduis summum. Valer. 1 Argon. 56.

— Phryxi promittitur absens

Vellus, & auratis Argo reditura corymbis.

Corymbus, est etiâ fructus chrysocomæ, siue chrysis herba. Plin. lib. 21, cap. 8, 5, Chrysocome siue chrysis non habet Latinam appellationem: palmi altitudine est, comantibus fulgore auti corymbis, radice nigra.

¶ Corymbifer, Qui corymbos siue hederæ similes racemos fert. Ouid. 1, Fast. 79.

Festa corymbiferi celebrabat Græcia Bacchi.

CORYTHIA] quæ & Colyca, Ex genere muricum sunt, æquæ turbinata, sed multo minora, oris halitui conseruando imprimis idonea. Plin. lib. 32, cap. 7.

CORYTVS.] Theca sagittarum. Leues coryti. Stat. 12, Thebaid. 106. Virg. 10, Aeneid.

Corytiq; leues humeris, & læthifer arcus.

CORYZA.] Corruptæ & scetidæ naturæ defluxio, nares obturans, vocem obtundens, quam Latini Grauedinem appellant. Celsus lib. 4, capite 2, Grauedo nares claudit, vocem obtundit, tuissimam siccam mouet: sub eadem falsa est salua, sonant aures, venæ mouentur in capite, turbida vrina est.

COS] saxum asperum atq; abruptum. Item lapis quo culti uentur. Liu. 3, ab Vibe, 163, Atqui hoc animo agitauit, inquit, te nouacula cotem discissurum. Plin. lib. 13, cap. 28, 4, Italia aquarias cotes dedit.

Duræ cotes. Virg. eclog. 8, 9, Propert. lib. 1, eleg. 3, 1.

Vice cotis fungi. Horat. in Arte, 72.

¶ Coticula, lapis quo fit auri vel argenti experimētum. Plin. lib. 33, cap. 8.

Coticula, videtur genus esse vasis cote factum, apud Pliniū, lib. 1, cap. 9, 3. Contraq; suffusiones oculorum cum lacte in coticulis teritur.

¶ Cotari, Locus vnde eruuntur cotes Vlpianus l. Cæsar. ff. de publicanis.

COSMETA.] ornator siue ornatrix. Vlpianus de legat. 3, l. item legato, Item mancipia alia, puellæ fortassis, quas sibi cosmetas mulieres exornant. Iuuenal. Satyr. 6, 48.

— ponunt

Cosnetæ tunicas, tardè venisse Liburnus dicitur.

¶ Cosmicus, mundanus. Mart. lib. 7, 40.

Cosmicos esse tibi Sempronii Tuca veridicis.

Cotmica Sempronii tam mala quam bona sunt.

COSVS.] Vermis qui in ligno nascitur. Apud Phryges & in Ponto pro delicatissimis cibis sumitur. Plin. lib. 17, cap. 24, 5, tam quidem & in hoc luxuria esse cœpit, prægrandesq; oborim delicatioris sunt in cibo (cosillos vocant) atque etiam farina sagine, h: quoq; altilis fiunt, apud Plinium legitur, etiam libro 30, cap. 13, 4, Cosiles, qui in ligno nascuntur sonant vlcera omnia.

COSTA] Plaut. Pseud. 4, 4, Ita plagis costæ callent.

Costæ nauium, Plin. lib. 13, cap. 9, 3.

Costæ aheni, Virg. 7, Aeneid. 93.

Tergora diripere costas. Virg. 1, Aeneid. 43.

Ruptæ costas. Virg. 4, Georg. 11.

Fricat arbore costas. Virg. 3, Georg. 62, de sue.

Ensis transibit costas. Stat. 2, Thebaid. 2.

Ensis adactus transdigit costas. Virg. 9, Aeneid. 90.

Vellera exuta costis leonis. Ouid. 9, 2, pist. 23.

Onerare costas aselli. Virg. 1, Georg. 55.

¶ Costatus, Varro 2, de Re rusti. 5, 6, Corpore amplo, bene costato, latis humeris, bonis clunibus, &c.

COSTVM.] vel costus Herba genus. Plin. lib. 12, cap. 12, 1, Radix costi gustu feruens, odore eximio, frutice aliis inutili. Idem, Thure supplicamus & costo. Martialis libro 11, epigram. 9.

Achæmenium costum. Horat. 1, Carm. ode 1, 9.

COTHVRNVS.] Cothurni sunt calceameta venatoria, crura quoque vincient a: quorum quatuor aptus est vtrique pedi.

Herentis personam, & cothurnos infantibus aptare. Quine. lib. 6, cap. 1, 28.

Funiceo stabis furas euincta cothurno. Virg. eclog. 7, 7.

Purpureoq; altè furas vincire cothurno. Virg. 1, Aeneid. 69, Iuuen. Satyra 6,

— breuiorq; videtur

Virgine Pygmæa, nullis adiuta cothurnis.

Virgil. 8, eclog.

Sola Sophocleæ tua carmina digna cothurno.

Horat. in Art.

Hunc focci cepere pedem, grandesq; cothurni.

Cæropius cothurnus. Horat. 2, Carm. ode 1, 2.

Tragici cothurni. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 13.

Duro cothurno referere aliquid. Ouid. 3, Amor. eleg. 1, 9.

Musa innixa tragicis cothurnis. Ouidius 4, de Pont. eleg. 16, 6.

Magnum loqui, nitiq; cothurno. Horat. in Arte, 57.

Sophocleus cothurnus. Martialis lib. 3, 10.

¶ Cothurnatus. Mart. lib. 5, 5.

Grande cothurnati pone Maronis opus.

Dea cothurnata. Ouid. 5, Pastor. 70.

Vates cothurnatus. Ouid. 1, Amorum. eleg. 18, 4.

COTINVS.] Oleastri genus, quo Olympicæ coronabantur. Est & frutex hoc nomine, de quo Plinius libro 16, capite 18.

COTONA.] Ficus parua genus. Plin. lib. 3, cap. 5, 1, Syria in ficorum genere habet caricas, & minores eius generis, quæ cotona vocant. Martialis lib. 7, 52.

Paruaq; cum canis venerunt cotona prunis.

COTONEA.] à Venetis dicta fuit herba similis Cuniæ bulbæ, tota odorata, capitula habens thymi, dulcis alioqui & sitim sedans. Vide Plin. lib. 26, cap. 7.

COTONEVM.] Genus pomi. Plin. lib. 15, cap. 13, 1, His proxima amplitudine mala, quæ vocamus cotonea, & Græci cydonea, ex Creta insula aduēta incuruatos trahunt ramos: prohibentque crescere parentem. Plura eorum genera.

COTTABVS.] Aenea phiala, quam peracto conuiuio mensæ imponere solebant vino plenam: deinde in minora potula ab alto miscentes, sonum edere: qui sillisu maior ederetur, ab amasis amari se augurabantur. Accipitur & pro ipso sono, qui hoc pacto edebatur. Plaut. in Trinummo, Causis ne bubuli in te cottabi crebri crepent.

COTVLA.] Mensuræ genus, quæ hemina alias dicitur. Martialis lib. 8, epigr. 71.

Post hunc in contula rafa selibra data est.

COTVRNIX.] parua avis, semper ante veniens quàm grues: Vide Plinium lib. 10, cap. 23, Ouid. 2, Amorum, eleg. 6, 6, Ecce coturnices inter sua prælia viuunt.

COTYLEDON.] Paruula herba, cauliculo tenero, pusillo, pingui folio, & concauo, nascitur in maritimis, petrosisque, viridis radice, oliuæ modo rotunda. Plin. lib. 25, cap. 13, 14. Officinis hodie dicitur Umbilicus Veneris.

COVINVS.] Vehiculi genus. Pomponius Mela, Dimicant non equitatu modo aut pedite, verum & bigis & curibus Gallicæ armati. Couinos vocant, quorum falcatis axibus vtuntur. Lucan. lib. 1, 86.

Et docilis rector monstrati Belga couini.

Falcifer couinus. Sil. lib. 17, 85.

¶ Couinarius, Qui couinum regit. Tacit. in Vita Agricola. Media campi couinarius eques strepitu ac discursu complebat.

COXA.] Plin. iunior, Fallente vestigio cecidit, coxamq; fregit Celsus lib. 4, Coxis proxima sunt genua.

¶ Coxendix, Eiusdem significationis cum coxa. Varro de Re rust. Lata fronte, naribus simis, lato pectore, crassis coxendicibus. Plaut. Bacchi. 23, 37. Serenus, Clausa acies inter geminæ coxendicis vmbra.

C R

CRABATVS.] Lestulus meridiano idoneus. Sezuola l. 20 § 8. ff. de instr. vel instr.

CRABRO] insecti genus affine vespis. Plin. lib. 11, cap. 21, 1, Vespx in sublimi e luto nidus faciunt, & in ijs ceras, Crabrones in cauernis ac sub terra. Et paulò post, lestus eorum haud temerè sine febris est.

Spicula crabronum. Ouid. 11, Metam. 68.

Asper crabro. Virg. 4, Georg. 49.

Irritare crabrones. Plaut. Amphit. 8, 73.

CRACCA.] Genus quoddam degenerans ex leguminibus, columbis gratum. Plin. lib. 18, cap. 16.

CRAMBE.] Brassicæ species. Plin. lib. 20, cap. 9, 1, Cato de Re rustica, cap. 163.

Crambe repetita Iuuenal, satyra 7.

CRAPVLA.] capitis lucta, fluctusque & agitatio, quando ex vinolentia caput tremit. Plin. lib. 23, cap. 132. Nouitium resinatum nulli conducit. Capitis dolorem & vertigines facit: ab hoc dicta crapula est. Liuius libro 9, ab Vibe. 154, Nec prius sensere, quàm plaustris in foro relictis, plenus crapulæ eos lux oppressit.

Discutere crapulas. Plinius libro 21, cap. 20, 6.

Edormiscere crapulam. Plaut. Rud. 14, 18 Plinius libro 14, capite 20, 3, Ratio autem condiendi iunista, in primo seruore, qui nouem diebus vt plurimum peragitur, aspersa picis, vt odor vino contingat, & saporis quædam acuminis. Vehementius id fieri arbitrantur crudo flore resinæ, excitarique lenitatem. E diuerso crapula compefci lenitatem nimiam, frangi; virus: aut vbi pigra lenitas torpeat.

virus addi. Liguriæ maximè, circumpadanisq; mustis vitilias discernitur hoc modo: pugnacibus mustis crapulæ plus inditur, lenibus parcius. Sunt qui ex utroque conditi velint.

¶ Crapulosus, Firmic. lib. 8, cap. 20, Edaces quoq; ac ventri, & gulæ crapulosi libidinibus feruientes.

CRAS.] Aduerbiū significans die proximè futuro. Terent. Adelp. 2, 1, 50,
—mox cras redi.

Horatius 1, Carm. ode 9, 3,

Quid sit futurum cras, fuge querere.

Martialis in Posthumum, lib. 5, 59,

Cras te visurum, cras dicis Posthume semper.

Dic mihi, cras istud Posthume quando veniet?

Cras manè surgendum. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 24.

Hesternum cras. Persius Satyr. 5, 7.

¶ Crastinus, Plaut. Menæh. 4, 60, Inde vsq; ad diurnam stellam crastinam potabimus.

Aetas crastina. Stat. 7, Theb. 113,

—quid crastina volueret ætas

Scire nefas homini.

Crastinus fructus, Plin. lib. 13, cap. 9, 1.

Crastina hora, pro sequenti & proximo die. Virg. 1, Georg. 86.

Titan crastinus. Virg. 4, Aeneid. 24.

¶ Crastinò, Idem quod Cras, Gell. libro secundo, capite 29, Si dominus, inquit, messem ad amicos reiecit, crastinò seges non metetur.

CRASSIVENTIVM.] Aceris arboris genus vilius, Plin. lib. 16, capite 15.

CRASSVS.] Modò pingue significat, modò densum & spissum. Vnguentum crassissimum, Plin. Crassum lutum, Cato, cap. 2.

Crassa & Liquida, contraria sunt. Lucret. lib. 4, 153,

Horat. 2, Epistol. 49,

Bœotum in crasso iurates aere natum.

Aquæ Crassæ. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 2.

Arbores pedes duos crassæ. Cato cap. 18, 1, Crassi postes, Plautus, Mostel. 10, 34. Crassissima buxus in Corsica, Plin. libro 16, capite 16, Crassa radice frutex, Plin. libro 12, capite 12, 1.

Aurum Crassum Lucan. lib. 10, 23.

Caligine crassius. Virg. 2, Georg. 61.

Compedes crassæ Plaut. Pseud. 20, 71.

Corpus crassum. Lucret. lib. 7, 2.

Cruor crassus. Virg. 5, Aeneid. 93.

Farrago crassa. Virg. 3, Georg. 40.

Flumina crassa. Stat. lib. 1, Achil. 18.

Crassus homo. Terent. Hecyra. 3, 4, 26.

Intortum crassum Plaut. Rud. 19, 52.

Maceria crassa. Crassus paries. Cato cap. 15.

Leo mole crassi. Claud. 2, in Eutrop. 76.

Crassis paludibus alui nascuntur. Virg. 2, Georg. 22.

Pulus crassus Stat. 3, Thebaid. 164.

Sanguis crassus. Plin. lib. 11, cap. 38, 1.

Santes crassa. Claud. 2, de Rapto Proserp. 43.

Telum crassum sanguine Stat. 2, Thebaid. 132.

Toga crassa. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 33.

Venenum crassum. Sil. lib. 13, 115.

Vmbra crassa. Silius lib. 7, 140.

Vnguentum crassum. Horat. de Arte poet. 76.

Varro Sexagesi. Senibus crassis humili non vidimus quid faciat. Quintilianus lib. 1, de Musice, & eius laud: Liber propter quosdam imperitiores, etiam crassiore (ut vocant) musa dubitationem huius vtilitatis eximere. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 1. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 11. Nocturna, siquid crassi est, tenuabitur aura.

¶ Crassamen. Col. lib. 12, cap. 25, 2, Semper requieta aqua crassamen aliquod in imo reperitur.

¶ Crassamentum. Gell. lib. 17, cap. 9, Surculi duo erant teretes, oblonguli, pari Crassamento, eiusdemq; longitudinis. Columel. lib. 12, cap. 12, 1, Nam quoties etiam per longum tempus diffunditur, aliquod crassamentum in imo simile fieri reperitur. Ibidem cap. 46, 3.

¶ Crassirudo, Plin. lib. 11, cap. 39, 1, Hippopotami corij crassirudo talis, ut inde torquetur hasta.

Crassitudo parietum quinque pedum. Cæsar 2, bel. Civil. 29.

Crassitudine ab summo præcuti stipites teretes. Cæsar 7,

belli Gallici, 29, 2.

Referre crassitudinem mellis. Celsus lib. 5, cap. 28.

¶ Crasseo. Pinguefcio, Colum. lib. 8, cap. 9, 2, Nec quia tritico, vel alijs fumentis minus crassefcant &c. Plinius lib. 13, ca. 18, Nec aliunde magis quam purga mentis eius sues crassefcunt Plinius lib. 2, cap. 43, 4, Qui neq; in nebulam densetur, nec crassefcant in nubes.

¶ Crassè, Columel. lib. 12, cap. 43, 5, Lata vasa in modum patinarum fieri iubebat: eaque intrinsecus & extrinsecus crassè picari.

Crassè compositum aliquid. Horat. 2, Epist. 1, 16,

CRATÆGONON.] Genus herbæ. Plinius lib. 27, cap. 8, 6, Cratægonon spicæ triticæ simile est, multis calamis ex vna radice micantibus, multorumq; geniculorum. Nascitur in opacis, femine milij, vehementer aspero gustu. Et paulò post, Theophrastus arboris genus intelligi voluit cratægonon, siue cratægona, quam Itali aquifolium vocant.

CRATÆGIS.] Herbæ genus, cuius semen testium est simile, Plin. lib. 26, cap. 10.

CRATER.] Vas quo bibitur vinum: quo etiam dijs libabatur. Virg. 7, Aeneid. 30,

Crateres magnos statuunt, & vina coronant.

Bacchus in altos crateras, paterasq; redit. Stat. 10, Theb. 62,

Crater ahenus. Virg. 9, Aeneid. 35.

Antiquus. Virg. 9, Aeneid. 56.

Crateres, Persius Satyr. 2, 6,

Capax vræ crater. Iuuenal. Satyr. 12, 5,

Fractus in hostes Stat. 1, Achil. 23.

Impressus signis. Virg. 5, Aeneid. 107.

Inauratus. Ouid. 2, Fast. 51.

Magnus. Virg. 2, Georg. 92.

Sodalis Veneris cratera. Horat. 3, Carm. ode 18, 2.

Crater auro solidus. Virg. 2, Aeneid. 152.

Vacui mero crateres. Stat. 2, Thebaid. 16.

Vetus cratera. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 16.

Induere magnum cratera. Virg. 3, Aeneid. 105.

Magno cratere laceffere aliquem. Valerius libro 5, Argon. 115.

Sissitur argento crater. Ouid. 8, Metam. 135.

Crater, Est quam vulgò peluim appellant in fontibus mansuetis, id est, salientis aquæ conceptaculum. Plin. lib. 5, epist. ad Apollinarem. Hic iuxta fonticulus. In hoc crater, circa siphunculi plures, qui miscendo iucundissimum murmur.

Crater, pro vase in quo cibis concoquitur, vel mensæ apponitur, Ouid. 5, Fast. 104,

Nunc dape, nunc posito mensæ enituerè Lyæo:

Terra rubens crater, pocula sagus erant.

Crater, Vrago, seu hiatus terra. Ovi. 4, Metamorph. de Plutone Proserpinam rapiente,

—in gurgitis ima

Contortum valido sceptrum regale lacerto

Condidit. ista viam tellus in tartara fecit,

Et pronos curus medio craterè recepit.

CRATERITES.] Gemma est inter chrysolithi & electri colorum. Plin. lib. 37, cap. 10, 14.

CRATERIA.] Vasis genus, quod nunc siculam vocamus, Nonius. Nzuius Lycurgo, Nam ut ludere lætanteis inter se vidimus propter amnem, crateris sumere aquam ex fonte. Varro de Vita Pop. Rom. li. 3, ad Sibaritanam prædam, in qua sunt tripodes, crateræ, anaucea populo nobilium Tarentinarum.

CRATES.] Tabula viminibus contexta. Plaut. Pænulo, 16, 62, Sub cratem ut iubeas sese supponi. Liu. 10, ab Vrbe, 188, Ibi medijs ferè castris locus est cõseptus cratibus, pluteisq; & linteis contextus. Cæsar 7, bel. Gal. 322, Proximam fossam cratibus integunt.

Crates ficariæ, Cato cap. 40, 2.

Stercorariæ. Cato cap. 10, 2.

Cratibus testa facta. Liu. 7, bel. Pun. 12.

Crates pro occa esiam accipitur. Virg. 1, Georg. 19.

Multum aded, rastrois glebas qui frangit inertes,

Vimineasq; trahit crates, iuuat arua.

Plin. lib. 18, cap. 18, Semen protinus iniiciunt, cratesq; decantatas super trahunt.

Aceratæ crates. Stat. 4, Thebaid. 22.

Arbutæ. Virg. 1, Georg. 16.

Rara. Iuuenalis Satyr. 11, 9.

Textæ. Horatius Epod. 2, 9.

Vimineæ. Virg. 1, Georg. 19.

Fauorum crates soluere. Virg. 4, Georg. 43.

Spinæ crates. Ouid. 8, Metam. 163.

¶ Craticula, In qua cibi torrentur. Cato cap. 13, 1, Et Martialis lib. 14, 227,

Parua tibi curua craticula sudet ofella, Cato, Craticulas duas.

¶ Craticulus, Adiect. ut, Craticij parietes, qui cratibus insertis fiebat, seu asseribus arctis, transversisq; in modum cratis: vocanturq; alio nomine Intergerini, ut etiam Festus ostendit. Vitruuius lib. 2, Craticij verò parietes velim quidem ne inuenti essent, quantum enim celeritate & loci laxamento profunt, tanto maiori & communi sunt calamitati, quod ad incendia uti fasces, sint parati.

¶ Cratio,

¶ Cratio, eratire, Occare. Plin lib. 18, cap. 21, 1. Utillissimum simul & herba arare, deinde eratire, serere, florem ex foenilibus, atque ex præsepibus foeno delapsum spargere prius, quam erantur.
CREBER.] frequens. Virg. 3, Georg. 92.
 Non tam creber, agens hyemem, ruit æquore turbò.
 Crebri ad terram decidunt. Plaut. Pœn. 6, 36, Et Amphit. 4, 81, Crebri hostes cadunt. Liu. 1, ab Vrbe, 134, Crebri è cælo cecidere lapides.
 Africus creber procellis. Virg. 1, Aeneid. 18.
 Agmen crebrius, Ouid. 1, de Arte amandi, 14.
 Crebri amplexus. Ouid. 9, Metam. 108.
 Anhelitus creber. Virg. 5, Aeneid. 40.
 Auster creber. Virg. 5, Aeneid. 152.
 Crebra diluua, & assidua tempestates. Plin. epist. 170.
 Gemitus crebri. Ouid. 10, Metam. 101.
 Ictus crebri Horat. 1, Carm. ode 25, 1.
 Creber, aut languidus ictus. Plin. lib. 11, cap. 37, 85.
 Congeminate ictus crebros. Virg. 12, Aeneid. 143.
 Illicibus crebris sacra nemus accubet umbra. Vir. 3, Geor. 66.
 Mobilitas crebra. Ouid. 21, epist. 10.
 Mortes crebræ. Tacit. lib. 18.
 Nuncius creber recurrit. Claud. 2, in Eutrop. 65.
 Pericula crebra. Seneca in Hercul. furente, 5, 4.
 Petere aliquid crebro quæstu. Tacit. lib. 3.
 Pocula crebra. Lucret. lib. 4, 228.
 Pulsus creber. Virg. 12, Aeneid. 108.
 Repulsus. Lucret. lib. 4, 22.
 Rumore crebro vulgi lacerari. Tacit. lib. 15.
 Salictò crebro oppletus locus. Plaut. Aulul. 22, 9.
 Sonus creber. Plin. lib. 10, cap. 29, 6.
 Sylua crebra. Lucret. lib. 6, 28.
 Tela crebra. Virg. 11, Aeneid. 122.
 Terræ crebræ. Virg. 3, Aeneid. 26.
 Vocibus crebris petere aliquid. Claud. 3, Paneg. 11.
 ¶ Crebrò, frequenter. Terent. Heaut. 1, 2, 3, Scortari crebrò nolunt
 ¶ Crebresco, crebrescere, Crebrum fieri. Plin. li. 7, epist. 147, Tum crebrescere fragor, aduentare etiam, &c.
 Opiatæ auræ crebrescunt. Virg. 3, Aeneid. 106.
 Sermonem crebrescere. Virg. 12, Aeneid. 45.
 Famam Germanicæ cladis crebrescentem nequaquam mœsta ciuitas excipiebat. Tacit. lib. 20.
CREDO.] dictis vel factis fidem habeo. Virg. 2, Aen. 50.
 Ora dei iussu non vnquam credita Teucris.
 Credo illum iam a futurum esse. Terent. Eunuch. 4, 6, 1.
 Credâ fore, dū quid è ipse in manu habeo. Plaut. Asin. 9, 58.
 Credo te credere. Terent. And. 5, 4, 45.
 Tardè credere. Ouid. epist. 2, 2.
 Temere. Ouid. ad Liuiam, 66.
 Si credere dignum. Virg. 3, Georg. 78.
 Sic creditur alta vetustas. Silius lib. 1, 6.
 Vix credere possis quàm non sibi sic amicus. Horat. Scem. Satyr. 24, Terent. Adel. 1, 2, 70,
 —credo iam omnium Tædebat.
 Terentius Adelph. 4, 5, 58, Quid credebas? dormienti hæc tibi confecturos deos? Idem 4, 4, 38.
 Non te credas Dauum ludere.
 Inhonestam sibi credidit orationem Socrates, quam ei Lyfias reo composuerat. Quint. lib. 2, cap. 15, 21, Terent. Eun. 5, 2, 23,
 Abi hinc insana p. quid ita verò: debeam
 Credo isti quicquid furcifero, si id fecerim.
 Terent. Phorm. 1, 1, 6, Et credo munus hoc corraditur.
 Terent. Eunuch. 4, 7, 42,
 —quin redeamus, iam hæc tibi aderit supplicans
 Vltro. τῆλ. credin? G. imò certè.
 Plaut. Bacchid. 4, 6,
 Venire tu me gaudes: ego credo tibi.
 Credere alicui quod dicit. Terent. Eunuch. 4, 4, 38.
 Credone tibi hoc nunc peperisse hanc è Pamphilo? Terent. And. 3, 2, 17.
 Famæ credere. Ouid. epist. 9, 24.
 Rlandis verbis. Ouid. 2, epist. 10.
 Precio. Claud. epigram. 28.
 De se alicui. Ouid. 1, de eleg. 9, 3.
 Temerè alicui de re aliqua. Quint. lib. 2, cap. 14, 4.
 Sententiæ alicuius de vtilibus, atq; honestis. Quint. libro 3, capite 8, 9. Ouid. epist. 16, 35.
 Moribus & vitæ creditit ille mæz. Virg. eclog. 2, 4,
 O' Formose puer nimium ne crede coloni.
 Terentius Eunuch. 5, 2, 59,
 —crede hoc mæz fidei,
 Credere se alicui. Plaut. Trinum. 4, 75.
 Causam dijs. Lucan. lib. 7, 16.
 Credere se Neptuno. Plaut. Rud. 13, 2.

Credere se cælo præpetibus pennis. Virg. 2, Georg.
 Credunt se gramina in nouos soles. Virg. 2, Georg.
 Hostibus perfidis se credere. Horat. 3, Carm. ode 5, 7.
 Pignora sua alicui credere. Ouid. 3, de Arte amandi, 97.
 Summam belli puero credere. Virg. 10, Aeneid. 14.
 Malè credere. Ouid. 12, Metam. 21.
 Credere aliquid alicui. Terent. Adelph. 4, 5, 6, Heaut. 1, 2, 104.
 Credere suum animum alicui. Terent. And. 1, 5, 37, sua consilia. Terent. Eunuch. 3, 1, 12.
 Credere facinus magnum timido pectori, stultum est. Plautus Pseud. 8, 4.
 Credere verba alicui. Terent. Phorm. 1, 2, 11.
 Terent. Eunuch. 3, 1, 12, Credere exercitum alicui.
 Credere alicui argentum. Plaut. Asin. 9, 28. Liu. 7, bel. Pun. 276, Vendendo, emendo, mutuum dando, argentum creditum soluendo. Plaut. Rud. 1, 4, 23, Ego nunquam hodie quicquam credam, nisi accepto pignore.
 Credere mutuitanti. Plaut. Merc. 3, 5, 2.
 Credere alicui malè. Plaut. Curcul. 9, 20.
 Credere ceræ aliquid. Plaut. Persa. 1, 5, 62.
 Liberis arcana credere. Horat. 2, Scem. Satyr. 1, 7.
 Credere campo æciem. Virg. 9, Aeneid. 9.
 Veritus se credere nosti. Ouid. 4, Metam. 126.
 Altæ paludi caneros non credere. Virg. 4, Georg. 10.
 Pedibus se credere. Sil. lib. 4, 61.
 Pugnæ se credere. Virg. 5, Aeneid. 76.
 Audissimè credere. Plinius lib. 5, cap. 1, 4, Terent. Eunuch. 2, 2, 41, Nunquid nam hic quod nolis vides? P. te G. credo. at nunquid aliud? Idem And. 5, 21, 1.
 Satis credo. Terent. And. 4, 1, 49. Eunuch. 5, 9, 21. c. satis credo, nihil est Thaidæ tua dignius Quod ametur.
 Creduis, pro credas, Plautus: Amphit. 8, 18, Nunquam ædepol tu mihi diuino quid creduis post hunc diem alibi, Ipsus nec amat, nec tu creduas.
 ¶ Creditur. Plautus Stich. 9, 5, Nunc quia te amicum mihi experior esse, creditur tibi. Liu. 1, ab Vrbe, 211.
 Creditur mihi apud illum. Plautus 15, 25. Plautus Persa 9, 19.
 Habe animum bonum. creditur, commodabo.
 Creditum est. Terent. Adelph. 3, 4, 28.
 ¶ Credens, Fallere credentem, Ouid. epist. 2, 13.
 ¶ Creditus, Horat. 1, Carm. ode 3, 1.
 —quæ tibi creditum
 Debes Vergilium, finibus Atticis
 Reddas incolumem precor.
 Cuncta (vt mos famæ) in maius credita. Tacit. lib. 3.
 In deterius credita. Tacit. lib. 3.
 ¶ Creditum, Quod nobis debetur. Seneca de Benef. libro secundo, capite 20, Accipiam ergo tanquam creditum, non beneficium.
 Publicum creditum. Quint. lib. 5, cap. 10, 81.
 Ire in creditum. Paulus in l. multum. §. mutui datio. ff. de rebus creditis, Quoniam earum rerum datione possumus in creditum ire.
 Soluere creditum. Sen. de Benef. lib. 2, cap. 34, Post deinde aliter beneficium, aliter creditum soluitur.
 ¶ Creditor, Caius de verbor. signific. Creditorum appellatione non ij tantum accipiuntur, qui pecuniam, crediderunt, sed omnes quibus ex qualibet causa debetur, sicuti ex empto, vel ex locato, vel ex vllò alio contractu debetur. Liu. 2, ab Vrbe. 97, Horat. 2, Scem. Satyr. 3, 13,
 Integer est mentis Damasippi creditor? esto.
 Totius summæ creditor. Quint. lib. 5, cap. 8.
 Inter creditores debitores corpus diuidere. Quintilianus libro 3, capite 6, 60.
 ¶ Creditrix, Paulus in l. Claudius Felix §. aut contra ff. qui potior. in pign. vel hyp. Poterit vti exceptione rei iudicatæ aduersus primam creditricem.
 ¶ Credulus, Qui quæcunque dicuntur facile credit, Credulus illis. Virg. 9, eclog. 7.
 Animus credulus. Seneca Troade, 1, 1.
 Res credula. Ouid. 6, epist. 5.
 Spes credula. Horat. 4, Carm. ode 1, 6.
 ¶ Credulitas, Facilitas ipsa credendi. Mart. lib. 5, 1,
 Et tumidus Galla credulitate fruatur.
 Damno esse solet puellis credulitas. Ouid. 17, Epist. 8.
 Capi credulitate. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 1, 9.
 ¶ Credibilis ita verisimile, vt credi facile possit.
 Sermo credibilis. Ouid. 1, de Arte aman. 94.
 Credibile est. Ouid. 2, Trist. 15.
 Fortior credibili. Ouid. 3, Fast. 124.
CREMIUM.] Colum. lib. 12, cap. 19, 3.
 Cremia cinnamomi. Plin. lib. 12, cap. 19, 5.
CREMO.] Comburo. Plin. lib. 17, cap. 1, 5, Ad Neronis principis incendia, quibus cremavit urbem.

Cremare equos. Plin. lib. 7, cap. 30, 5.
 Faces cremare. Ouid. 8, Metam. 169.
 Cremari igni, Cæsar 1, bel. Gal. 16.
 Cremata in cinerem purgamenta Plin. lib. 20, cap. 5, 10.
 Leni tepore cremari. Ouid. 2, Met. 163.
 ¶ Cremandus, Membra cremanda Ouid. 104, in Ibin.
 Dare artus cremandos. Senec. Octau. 4, 15.
 ¶ Crematus, Flammis cremata Corinthus. Senec. medea, 1, 8.
 ¶ Crematio, Plin. lib. 23, cap. 2, 5.
 CREMOR.] Id quod exprimitur ex grano aliquo aqua macerato. Cato de re Rust. 86, Vbi coctum erit, lacte addat paulatim, vsque adeo donec cremor crassus erit factus. Celsus libro 3, cap. 7, Ducenda aluus, velaqua vel piscanz cremore.
 Infundere cremorem. Ouid. 19, de Medic. fac.
 CRENA.] Plinius lib. 11, cap. 37, 51, Postea arteria, & stomachus denticulatus callo in modum rubi ad conficiendos cibos, decresecntibus crenis quicquid appropinquat vetri.
 CREO.] produco.
 Genitor dubio creatus. Ouid. lib. 5, Metam. 29.
 Terra creauit genus humanum. Lucret. lib. 5, 164.
 De stirpe humili creatus Ouid. 14, Metam. 140.
 Aerumnas creare alicui. Plaut. Mil. 3, 33.
 Arbore creare. Virg. 2, Georg. 1.
 Carmina creata de aliquo. Ouid. 3, Trist. eleg. 14, 3.
 Commoditates alicui. Plaut. Pœnulo. 14, 95.
 Consules creare. Cic. Att. lib. 9, 180, 9.
 Dissolutionem stomachi. Plin. lib. 9, cap. 48, 1.
 Duritiem. Cels. lib. 2, cap. 13.
 Fastidium creare dicitur mel. Plin. 22, cap. 24, 3.
 Fraudem suis erubris capitiq; suo. Plaut. Milit. 6, 23.
 Fruges creare. Lucret. lib. 2, 35.
 Lites creare & ferere. Plaut. Pœn. 8, 9.
 Magistratum. Cæsar 7, bel. Gall. 130, ducem gerendo bello, Liu. 1, ab Vrbe, 95.
 Pecus creare dicitur ager. Ouid. 3, Fast. 49.
 Portenta creare. Lucret. lib. 5, 167.
 Tribunum aliquem rite creare. Quint. 2, cap. 4, 26.
 Valetudinem aduersam. Cels. lib. 1, in proœm. voluptatem inimicis. Plaut. Casin. 9, 3.
 Vomitum. Plin. lib. 9, cap. 48, 1.
 Fortes creantur fortibus. Hor. 4, Carm. Ode. 6.
 Quæritur vxor pueris creandis. Hor. 1, Epist. 2, 9.
 ¶ Creatrix, Rerum creatrix natura. Lucret. lib. 2, 224.
 Manum Chalybum belli creatrix. Valer. lib. 5, Argon. 29.
 CREPÆ, CREPERVS.] Anceps & dubius, Lucret. lib. 5, Exæq; autaq; sunt creperi certamina belli. Accius Phœnissis, Quæ ego cuncta esse fluxa in mea re crepera comperi. Lucilius libro 5, Satyr.
 In summo crepera iuuentus salutis.
 CREPIDA.] Gel. lib. 13, cap. 20, Omnia ferme id genus quibus plantarum calces tantum in simæ teguntur, cætera propè nuda, & teretibus habentibus iuncta sunt. Soleas dixerunt: nonnunquam voce Græca Crepidulas. Et paulo post, Sed (vt dixi) crepidas & crepidulas, prima syllaba correpta, id genus calceamentum appellauerunt, quod Græci κρηπίδας vocant. Hor. 1, Scrm. Satyr. 3, 26,
 Chryssippus dicit: sapiens crepidas sibi nunquam, Nec soleas fecit.
 Crepidæ Carbatinæ Catul. epig. 93, 1.
 ¶ Crepidarius, Crepidarius culcellus, sempronius Asellio in libro gestarum rerum 14.
 CREPIDO.] ora terræ, quam aqua alluit: quod ibi aqua alluens crepat. Colum. lib. 8, cap. 17, 9, Sic enim maris atrocitas obiectu crepidinis frangitur. Plinius lib. 36, cap. 9: 1.
 Varr. 3, de re Rust. cap. 11, 1, Cirçum totum parietem intrinsecus crepido lata, in qua secundum parietem sint tecta cubilia.
 Ripæ crepido. Stat. 9, Theb. 99, Virg. lib. 10, Aen. 131,
 Fortè ratis celsi coniuncta crepidine saxi
 Expositis stabat scalis, & ponte parato,
 Doris crepido. Stat. 1, Achilleid. 90.
 Graminea crepido. Stat. lib. 1, Sylu. 3, 9, Iuuen. Satyra 5, Nulla crepido vacat, nusquam pons? Seneca, Quis crederet iacentem super crepidinem Marium, aut fuisse, aut futurum Consulē?
 CREPIS.] Herba est caule foliato, Plin. lib. 21, cap. 16.
 GREPO.] Proprie Sonare significat. Plaut. Menæx. 20, 27,
 Dic mihi, en vnquam intestina tibi crepant, quod sentias?
 MEN. Vbi satur sum, nulla crepant: quando esurio, crepant. Terent. Adelph. 2, 3, 11, Sed quidnam foris crepuit? idem Eunuch. 5, 8, 5, Sed fores crepuere ab ea, perij.
 Crepuit clarè foris. Plaut. Pœnulo.
 Arma ciuilis crepuere belli. Seneca in Thyeste, 7, 4.
 Dentes crepuere reiecti. Persius Satyr. 2, 11,

Sonabile sistrum crepuit, Ouid. 9, Metam. 157.
 Pede crepante desilire. Horat. Epod. 16, 10. Horat. 1, Carm. Ode 18, 1,
 Quis post vina grauem militiã aut pauperiem crepet?
 Lucret. lib. 2,
 Et crepat antiquum genus & pietate repletum,
 Virgil. 5, Aeneid. 2,
 — & acuto murice remi
 Obnixi crepuere.
 ¶ Crepans. Mart. lib. 12, Epig. 36,
 Interdum aureolos manu crepanteis.
 ¶ Crepito, Plin. lib. 12, cap. 17, 6, Myrtata deprehenduntur, crepitanq; in igne.
 Aera crepitantia. Virg. 4, Georg. 31.
 Arma crepitantia. Ouid. 10, Met. 29, Idem 15, 157.
 Auster crepitans, Virg. 3, Aen. 14.
 Braçtea crepita leni vento. Virg. 6, Aen. 42.
 Messis crepitantibus culmis aret. Sil. lib. 13, 136.
 Crepitare dentibus Plaut. Rud. 13, 32.
 Flammis crepitare. Tib. lib. 2, eleg. 6, 9.
 Multa grandine nimbi Culminib. crepitant. Virg. 5, Aen. 97.
 Lamina crepitans. Senec. in Agam. 9, 10.
 Duro crepitant sub vulnere maiæ. Virg. 5, Aen. 87.
 Rostro crepitans. Ouid. 6, Met. 20.
 Sinus carbasæi crepitantes. Virg. 11, Aen. 155.
 Squamæ crepitantes. Ouid. epist. 12, 21.
 Crepita mihi venter. Plaut. Amphit. 15, 12.
 ¶ Crepitus, sonus violentus ex impulsu resultans.
 Armorum. Plin. lib. 2, cap. 57.
 Forium Plaut. Curcul. 4, 1.
 Frænorum. Varro lib. 2, cap. 7, 10.
 Gladiorum. Hirtius lib. 6, 131.
 Imbrium. Plin. lib. 12, cap. 17.
 Testarum. Iuuen. 11, 17.
 Viridis materiæ. Liu. 6, ab Vrbe, 10.
 Crepitus dissonus. Plin. lib. 2, cap. 12, 3.
 Dare crepitum. Iuuenalis Satyr. 3, 11, Excepitum reddere. Plin. lib. 27, cap. 12, 6.
 ¶ Crepus, Anicenus in Virgine,
 Non vt fessa virum repararet gaudia vultu,
 Sed crepulã vt larè vomeret conuitia voce.
 ¶ Crepitaculum, Instrumentum; quod manibus percussura reddit sonum. Colum. lib. 9, cap. 12, 1, Crepita culis areis, aut testarum plerumque vulgò iacentium sonitu terreatur fugiens iuuentus. Martialis epigram. de Crepitaculo, libro 14, 54.
 Puerilia crepitacula Quint. lib. 9, cap. 4.
 ¶ Crepitacillum. Lucretius libro 5, 46, Nec crepitacillis opus est.
 ¶ Crepax, In versibus Mæcœnatis, quos refert Seneca epist. 115, vbi vocant crepacem malam.
 CREPVNDIA.] Sunt non modo vestes, sed bullæ, ensiculi, securiculæ, crepitacula, & puerilia ornamenta. Plaut. Cistel. 8, 5, Nam hic crepundia insunt, quibuscum te illa olim ad me detulit. Idem Rud. 24, 110.
 CREPVSCVLVM.] Extremum diei tempus, siue lux dubia. Colum. lib. 6, cap. 23, 2, Id quoq; semper crepusculo fieri debet, Plin. lib. 18, ca. 25, 11, Oriente sole vel occidente matutini vespertiniue cognominati, prout alterutris eorum manè vel crepusculo contingit Lucan.
 Longa repercusso nitere crepuscula, Phæbo.
 Crepusculo primo. Plaut. Casin. 2, 39.
 Lucis dubiæ crepuscula. Ouid. 11, Met. 120.
 Opaca crepuscula. Ouid. 14, Met. 25.
 Sera crepuscula noctem trahunt. Ouid. lib. 1, 45.
 Facta crepuscula. Ouid. 14, epist. 5.
 CRESCO.] augeor. Plautus Merc. 19, 29,
 Par est ætas, vnã creuimus.
 Lactè quis infantes nescit creuisse ferino? Ouid. 3, Fast. 11,
 In domo alicuius creuisse, Suet. in Othone, cap. 1.
 De tenui origine crescere. Ouid. 3, Fast. 87.
 Crescere ad plenitudinem, & in longitudinem. Plinius lib. 11, cap. 37, 82.
 Molem maris in astra crescere. Lucan. lib. 5, 125,
 Crescere in altitudinem. Liu. 5, ab Vrbe, 69, 1.
 In immensum. Ouid. 4, Met. 133.
 Immensum crescere. Ouid. 5, Fast. 107, in latitudinem. Col. de Arborib. cap. 17, 2.
 In mores patrios. Stat. lib. 4, Sylu. 7, 9, in multas opes, Liu. 1, bel. Pun. 25, in aduncos vngues. Ouid. 2, Met. 48.
 In vnum. Catul. epigram. 108.
 Super ora, caputq; Creuit onus. Ouid. 12, Met. 105.
 Paulatim crescere. Lucret. lib. 1, 38.
 Male. Ouid. 3, Fast. 90.
 Aequor crescit aquis. Lucan. lib. 5, 68.
 Amor crescit. Stat. 3, Theb. 111. Iuuen. Satyr. 14.

Audacia creuit. Ouid. 8, Met. 17.
 Barbam crescere. Lucret. lib. 5, 190.
 Cupido furiosa opum creuit. Ouid. 1, Fast. 43.
 Labor crescit. Sil. lib. 3, 107.
 Mare creuit in astra. Senec. Hippol. 10, 4.
 Moenia crescent. Ouid. 15, Metam. 91.
 Mea nomina crescent. Ouid. epist. 5, 5.
 Opes creuerunt. Ouid. 1, Fast. 43.
 Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit. Iuuen. Satyr. 14.
 Turbidam seditionem fauore crescere. Ouid. 9, Met. 86.
 Strages in cumulum crescent. Claud. 5, Paneg. 22.
 Virtus animo crescit. Claud. 8, Paneg. 3.
 Vis animi pariter crescit cum corpore quoque. Lucretius libro 1, 154.
 Voluptas crescit. Senec. in Medea, 12, 23.
 Auditæ crescent in pectore voces. Valer. lib. 7, Argon. 62.
 Fastis alicuius crescere. Claud. 4, Paneg. 21.
 Finis crescendi. Lucret. lib. 2, 224.
 Nec noua cresciendo reparabat cornua Phæbe. Ouidius 1, Metamorph. 3.
 ¶ Crescens, Martial. lib. 1, 84,
 —raptum domino crescentibus annis.
 Anni crescentes. Ouid. 10, Metam. 5.
 Opus crescens. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 9, 4.
 Crescentem sequitur cura pecuniam. Horat. 3, Carm. Ode 16, 4.
 Segetes crescentes. Ouid. 8, Metam. 58.
 Ventus crescens. Catul. in Argon. 59, 55.
 Poeta crescens. Virg. eelog. 7, 5.
 ¶ Cretus, Virg. 2, Aeneid. 15,
 —hortamur fari quo sanguine cretus.
 Sanguine cretus Sisyphio. Ouid. 13, Metam.
 A sanguine Troianò cretus. Virg. 1, Aen. 39.
 Ab origine cretus eadem Acritius, &c. Ouid. 4, met. 122.
 Corpore mortali cretus. Lucret. lib. 5, 2.
 CRETA.] Terra alba & tenax. Plin. lib. 35, cap. 17, 1.
 Tenax creta. Virg. 1, Georg. 36.
 Creta aut carbone notare. Persius Satyr. 5, 11.
 Solidare aream creta. Virg. 1, Georg. 36.
 Cretula, Genus coloris. Plinius lib. 35, cap. 7, 1, Ex omnibus coloribus cretulam amare, vdoque illini reculant purpurissum, Indicum, &c.
 ¶ Cretaceus, Creta cea siligo. Plin. lib. 18, cap. 9, 1.
 ¶ Cretatus, Creta insectus. Plinius libro 35, cap. 18, 2, Idem libro 35, capite 17, 4, Est & vilissima, qua circum præducere ad victoriæ notam, pedesque venalium trans mare aduektorum denotare instituerunt Maiores. Iuuenal. Satyr. 1,
 Nuper in hanc urbem pedibus qui venerat albis.
 ¶ Cretæus, a sum, Quod fit ex Creta, Cretea persona. Lucret. libro quarto.
 ¶ Cretosus, Quod creta abundat. Plin. libro 15, cap. 18, 4, Et Ouid. 7, Met. 95, Cretosa rura.
 CRETHMON.] Plin. lib. 26, cap. vlt. herbam dicit vtilem interioribus sceminarum morbis.
 CRIBRVM.] Pistorium vas. Plautus Rud. 4, 14, pellucet ea, quàm cribrum crebrius.
 Rarum cribrum. Ouid. 12, Met. 88.
 Cribrum incernere, vel Succernere. Colum. lib. 5, cap. 6, 5, Plin. lib. 18, cap. 11, 12.
 ¶ Cribrum, Cribrum incernere. Plinius libro 25, capite 5, 19, Præterea mirum inuentum est, quòd incisum forficulis, vt diximus, cribrant, cortex remanet. Columel. libro 12, capite 23, 1.
 ¶ Cribrarius, Plinius libro 18, capite 11, 12, Posteaq; gypsi pars quarta inspargitur, atque vt cohæsit, fatinario cribrum succernunt. Item cribraria, quæ simili modo in tertio remansit cribrum angustissimo, & tantum arenas transmittente.
 CRIMEN.] Delictum, propriè id quod factum est. Ouidius in epistola.
 Crimine te potui demeruisse meo.
 Fortunæ crimen. Ouid. 3, Metam. 29, Quintilian. in proœm. libro 6, 12, Nam frustra mala omnia ad crimen fortunæ relegamus.
 Crimen perpetuæ posteritatis. Ouid. 4, Trist. eleg. 8, 6.
 Infamia criminum. Quint. lib. 5, cap. 7, 18.
 Inuidia criminum. Quint. lib. 4, cap. 3, 5.
 Acerba crimina alicui obijcere. Quintilian. libro sexto, capite 3, 69.
 Asperum crim. en. Quint. lib. 5, cap. 13, 14.
 Credibile. Quint. lib. 7, cap. 3, 32.
 Commune. Virg. 32, Aen. 4.
 Nefanda crimina. Seneca Hippol. 6, 18.
 Nobile crimen. Ouid. 2, Amor. eleg. 18, 8.

Noxia crimina. Sil. lib. 16, 106.
 Patens crimen & sine teste probatum. Ouid. 15, Met. 8.
 Diu tacitum. Senec. Hippol. 5, 21.
 Turpe. Horat. in Arte poet. 13.
 Abscondere crimen face iugali. Senec. Hippol. 5, 2.
 Acerbare crimen alicuius. Claud. de Raptu Proserp. 2, 42.
 Falli criminis reum agi. Ouid. 1, de Remed. amoris 78.
 Auertere crimen in aliquem. Quint. lib. 7, cap. 29.
 Adducere in crimen. Plin. lib. 22, cap. 22, 24.
 Carere crimine turpitudinis. Quint. lib. 2, cap. 29.
 Damnari crimine mortis. Virg. 6, Aen. 86.
 Deducere crimen ad ipsos oculos. Ouidius 3, Amor. eleg. 13, 7.
 Defendere crimen aliquod. Ouid. 13, Met. 71.
 Atrocitatis crimina defendere. Quintilian. libro septimo, capite 3, 26.
 Variè crimen defendere. Quint. lib. 4, cap. 5, 7.
 Sine crimine vitam degere. Virg. 4, Aen. 110.
 Differre crimen. Quint. lib. 7, cap. 2, 9.
 Paucorum crimen in omnes diffundere. Ouid. 3, de Arte. 2.
 Discere crimen alicuius. Virg. 6, Aen. 87.
 Dotata crimine virgo. Ouid. epist. 6, 28.
 Ducere aliquem in crimen. Tacit. lib. 5.
 Eleuare crimen. Quint. lib. 7, cap. 3, 32.
 Eluere crimen. Ouid. 13, Met. 29.
 Excusare crimen lachrymis. Stat. 6, Theb. 9.
 Excutere aliquod extrinsecus crimen. Quintilian. libro 4, capite 2, 12.
 Exhibere tacitum crimen aliqua nota. Seneca Hippol. 5, 21.
 Expiare crimen. Senec. Medea, 8, 14.
 Ferre crimen in aliquem. Tacit. lib. 12.
 De aliquo crimen habere virgo dicitur, quæ compressa est ab aliquo. Ouid. 2, Fast. 33.
 Induere crimen alicui. Stat. 1, Syll. 4, 4.
 Inesse crimen alicui. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 3, 14.
 Insequi crimen alicuius. Ouid. 8, Metam. 26.
 Intentare crimen inuicem. Quintilianus libro tertio, capite 10, 5.
 Falso crimine læsus. Silius lib. 15, 118.
 Maculare crimine nomen alicuius. Virg. 10, Aen. 168.
 Maculatæ crimine mentes. Silius lib. 11, 40.
 Manifestus criminum. Tacit. lib. 23.
 Molitur crimina, & accusatorem, qui obijceret Chaldæos, &c. Tacit. lib. 12.
 Obijcere melius crimina, quam defendere. Quintilian. lib. 6, cap. 3, 48.
 Grauibus criminibus oneratus. Quint. lib. 4, cap. 2, 20.
 Patrocinari crimini. Quint. lib. 2, cap. 4, 18.
 Peracta crimina. Iuuenal. Satyr. 13, 25.
 Premere crimen. Quint. lib. 7, cap. 3, 32.
 Premere aliquem crimine ignoratæ artis. Horat. in Arte, 53.
 Antea vitæ crimina purgare. Quintilian. libro septimo, capite 2, 9.
 Refellere crimen gladio. Virg. 12, Aeneid. 4.
 Regetere crimen alicui. Senec. Hippol. 5, 27.
 Repellere crimen. Quint. lib. 4, cap. 2, 10.
 Rescindere crimina alicuius. Ouid. 3, Trist. eleg. 11, 13.
 Reticenda crimina. Stat. 1, Thebaid. 46.
 Reus criminis. Ouid. epist. 15, 66.
 Simulare crimen. Ouid. 13, Metam. 601.
 Struere crimina & accusatores. Tacit. lib. 11.
 Capitalium criminum suspecti. Tacit. lib. 3.
 Trahere crimen in se. Ouid. 10, Metam. 14.
 Trahere in crimen. Tacit. lib. 15.
 Transfere crimen in aduersarium. Quintilian. libro sexto, capite 5, 7.
 Fama nostra vacat crimine. Ouid. epist. 4, 4.
 Nox vacua est crimine. Ouid. 4, Fast. 117.
 Venire in partem criminis. Ouid. in Arte, 79.
 Vertere crimen in aduersarium. Quint. lib. 7, cap. 3, 18.
 Vulnerari crimine aliquo. Ouid. epist. 18, 21. Terent. Hecyra, 5, 2, Nam si compererit crimini tua se falsò vxor credidisse, Missam iram faciet. Virg. 11, Aen. 250.
 —semperq; odiis, & crimine Drances
 Infensus iuueni Turno.
 Virg. 2, Aeneid.
 —hinc semper Vlysses
 Criminibus terrete nouis.
 ¶ Criminosus, Qui crimen infert.
 Iambi criminosi. Horat. 1, Carm. ode 16, 1.
 Criminoso oratio. Liu. 8, ab Vrbe. 65.
 ¶ Criminosus, Contumeliosè reprehendo.
 Criminare aliquem alteri. Terent. Eunuch. 5, 2, 16.
 ¶ Criminatio, Ipsa contentiosa contumelia. Liu. 10, ab Vrbe, 126, Adiecerint & Appij criminationes de Fabio absente ad populum.

CRIMNUM.] crassior zeæ aut tritici farina exticit apud antiquos, qua ad pulvem conficiendam utebantur, quaque loco panis diutius victarunt, ut Plin. est author, libro 18, capite 8.

CRINIS.] Adulteri crines. Horat. 1. Carm. ode 13, 4.

Adulti Stat. 2, Sylu. 1, 15.

Apollinei. Claud. de Raptu Proserp. 3, 62.

Candidi. Valer. lib. 6, Argon. 13.

Compti. Horat. 4. Carm. ode 9, 3.

Decori. Stat. 2, Sylu. 1, 23.

Ereæti horrent. Senec. Herc. Oeth. 6, 1.

Flavi. Virg. 4. Aen. 140.

Hirsuti. Ouid. 12, Metam. 56.

Hirti. Ouid. 8, Metam. 162.

Ingenui. Stat. 12, Sylu. 9.

Insonsi. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 8.

Intorti. Valer. lib. 6, Argon. 113.

Laceri. Senec. Troad. 9, 13.

Longi. Virg. 7, Aeneid. 15.

Madidi. Valer. lib. 5, Arg. 83.

Mœsti. Virg. 11, Aeneid.

Nigro crine decori. Hor. 1, Carm. ode 32, 3.

Palli. Virg. 2, Aeneid. 81.

Purpurei. Ouid. 2, Metam. 19.

Rosei. Claud. de nuptijs Honorij. 4.

Simplices. Ouid. 8, Metam. 64.

Sordidi pulvere. Senec. Herc. Oeth. 2, 4.

Sparsi. Valer. lib. 1, Argon. 51.

Splendidi ostro. Ouid. 8, Metam. 2.

Vagi per colla. Ouid. 2, Metam. 135.

Virginei. Ouid. 3, Amorum eleg. 13, 5.

Acculis crinibus nudatam, coram propinquis expellit domo maritus. Tacit. de Morib. German.

Aufere crinem alicui. Virg. 4, Aeneid. 140.

Colligere incertos, & in ordine ponere crines. Ouid. 1, Amorum, eleg. 11, 1.

Collectus crinis in vnum nodum. Ouid. 8, Metam. 64.

Comere crinem. Stat. 2, Sylu. 1, 25.

Comantes crines. Silu. lib. 16, 12.

Compositi crines. Virg. 4, Georg. 84.

Deducere crines pectine. Ouid. 4, Metam. 63.

Demissus crinis. Ouid. 6, Metam. 58.

Propexum, rutilatamq; crinem deponere. Tacit. lib. 20.

Defecare crinem. Ouid. 2, Trist. 79.

Distijcere crines. Sil. lib. 16, 12.

Disponere crines. Tibul. lib. 1, eleg. 9, 14.

Disimulare crinem. Ouid. 2, Amorum, eleg. 7, 2.

Distinguere crinem docta manu. Senec. in Troad. 10, 5.

Impexos certo domat ordine crines. Stat. lib. 1, Achill. 66.

Crinem volentia ducunt sydera. Virg. 5, Aeneid. 105.

Effundete crines. Lucanus lib. 3, 38.

Effusus stellatus crinibus æther. Valer. lib. 6, Argonaut. 9.

Effusus crines. Virg. 4, Aeneid. 102.

Emissi crines, id est laxati aut sparsi. Stat. lib. 8, Thebaid. 149.

Eunctus vitta crines albente sacerdos. Ouid. 1, Met. 136.

Exutus canos lacero diademate crines. Stat. 9, Thebaid. 33.

Fluens crinis. Seneca Oedipo. 5, 4.

Frangere crinem corona. Stat. 2, Sylu. 1, 23.

Fusi crines. Virg. 10, Aeneid. 27.

Iacens in collo crinis. Ouid. epist. 21, 28.

Iactare crinem per auras. Ouid. 11, Metam. 2.

Impexi crines. Claud. 2, de Raptu Prof. 72.

Aurum implexum crinibus. Plin. lib. 33, cap. 18.

Implicare crinem auro. Virg. 4, Aeneid. 30.

Innestere crinem lauro. Ouid. 6, Metam. 33.

Intorti crines. Silius lib. 3, 58.

Inuolucere crinem Silius lib. 7, 93.

Irrorare crinem aquis. Ouid. 7, Metam. 40.

Lacerare crinem. Seneca Hipp. 6, 18.

Laniare crinem arreptum. Ouid. 4, Metam. 112.

Ligare crines. Claud. de Nuptijs Honorij. 25.

Madens crinis. Virg. 4, Aeneid. 44.

Mouere per aera crinem. Ouid. 1, Metam. 146.

Roseos nestere pectine crines. Claud. de Nuptijs Honorij. 4.

Crines nodantur in aurum. Virg. 4, Aeneid. 28.

Ornatus crines apio. Virg. eelog. 6, 14.

Perdere miseris crines. Valer. lib. 1, Argonaut. 81.

Perfundere crinem amomo. Sil. lib. 11, 81.

Premere crines mitra. Seneca Herc. Oeth. 4, 29.

Promittere crinem barbamq; Tacit. lib. 2.

Inornatos redimitus arundine crines. Ouid. 9, Metam. 1.

Repexo crine flava Gallia. Claud. 2, Paneg. 49.

Resolutus crinis. Ouid. 3, Fast. 52.

Retorso crine languida stella. Claud. 7, Paneg. 37.

Scindere crines. Ouid. 11, Metam. 137.

Secare crinem. Virg. 4, Aeneid. 141.

Solucere crines. Ouid. 11, Metam. 137.

Soluti crines. Sil. lib. 12, 120.

Sparfus crinis. Senec. Hipp. 4, 7.

Spiranti crine odoratus. Valer. lib. 6, Argon. 26.

Subnixus crinem mitra. Virg. 4, 44.

Submittere crinem ac barbam. Tacit. de Moribus Germanorum.

Supplice crini humum verrere. Claud. in laude Serenæ. 45.

Tosti crines. Ouid. 2, Metam. 57.

Tractus crinis. Senec. Hippol. 5, 29.

Vibrati crines calido ferro. Virgilius 12, Aeneid. 20, Seruius. Plinius libro nono, capite 30, 4, de polypo pisce, Nanq; & afflatu terribili canes agebat, nunc extremis crinibus flagellatos, &c. Idem libro 17. cap. 21, 12, lugum fit pertica, aut arundine, aut crine, funiculoue, ut in Hispania, Brundusioque.

Crinus vitium. Plin. lib. 13, cap. 23, 10, Vernacula putatio deiectis per ramos vitium crinibus circumuestit arborem, crinesq; ipsos vuis.

¶ Crinalis, Quod pertinet ad crines: Vitta crinalis. Ouidius 9, Metamorph. 155.

Aurum crinale. Stat. lib. 2, Achill. 20.

Cultu crinali cesariem stringere. Claud. 5, Paneg. 17.

Hedera crinalis Bacchi. Claud. 1, de Raptu Proserp. 4.

Murus crinalis Cybeles. Claud. 2, in Eutrop. 57.

¶ Crinalis, Ornamentum capius ad figendum capillos, ne turbentur. Vlp. de aur. & arg. legat. 1. argumento. Fasciæ. inquit, crinales, pedulesq;.

¶ Crinale, Curuum crinale. Ouid. 5, Metam. 11.

¶ Criniger, qui multos habet crines. Lucan. lib. 1, 92,

Et vos crinigeros bellis arcere Caicos, &c.

¶ Crinitus, Quod crines habet:

— cithara crinitus Iopas

Personat aurata.

Virgilius 1, Aeneidos.

Crinitis arbusculis apices sunt pavonibus. Plinius lib. 11, capite 37, 1.

Colla toris crinita tument. Stat. lib. 9, Thebaid. 84, de equis.

Galea crinita triplici tuba. Virg. 7, Aeneid. 157.

Malè crinita mulier. Ouid. 3, de Arte. 49.

Missile crinitum multa flamma. Stat. lib. 5, Thebaid. 78.

Nox crinita facibus luciferis. Valer. lib. 5, Argon. 74.

Vertex crinitus. Stat. lib. 9, Thebaid. 26.

¶ Crinior, apud Statum 4, Thebaid. 44,

— vatem cultu Parnasia monstrant

Vellera, frondenti crinitur cassis oliua.

CRINON.] Plin. lib. 21, cap. 5, Liliun rubens appellat.

CRISPVS.] intortus. Plaut. Trucul. 36,

Compositos, crispus, cinnos tuos vnguentatos.

Sub. expellam. Sic Terentius Hecyr. 3, 4, 26.

Folium crispum. Plin. libro 12, cap. 15, 2, Folium oliuæ, verum crispus, & aculeatum. Apud Columellam lib. 11, cap.

3, 21, Crispissimum folium.

Coma crispa. Silius lib. 16, 25.

Crispiores tubæ leonum, apud Plin. lib. 8, cap. 16, 5.

Crispioris elegantiz materies, & ob id Persis gratissima.

Plin. lib. 13, cap. 9, 1.

¶ Crispulus, Marcial. lib. 5, 62, Crispulus iste quis est?

¶ Crispo. Plin. lib. 28, cap. 8, 4, Fimi cinere crispanti capillum cum oleo. Colum. lib. 10, 17,

Nunc apio viridi crispetur florida tellus.

Aurora crispat pelagus nouo Phœbo. Valer. lib. 1, Argon.

Mistum cono crispauerat aurum. Stat. libro octauo, Thebaidos 114.

¶ Crispans, Plinius libro 16, capite 16, 2, In primis verò materies honorata buxo est, raro, crispanti, nec nisi radice, cætero lenis. Virg. 1, Aen. 64.

Bina manu lato crispans hastilia ferro.

Crepitus crispans. Plin. lib. 2, cap. 82, 2.

Nasus crispans. Persius Satyr. 3.

¶ Crispatus, Buxus crispata denso cacumine. Claud. 2, de Raptu Proserp.

CRISSEVS.] Ceueo, impudicè nates moueo. Martial. lib. 10,

epigr. 68, in Læliam,

Nunquid, quum crissas, blandior esse potes?

Idem lib. 14, epigr. 202.

¶ Crissans, Iuuenalis,

— & fristum crissantis a dorat.

CRISTA.] Plin. lib. 10, cap. 29, 10, Vpupa obsœna aliàs passu auis, crista visenda plicatili.

Crista galææ. Virgilius 7, Aeneid. Liu. 10, ab Vrbe, 196, Non enim cristas vulnera facere, & per picta atque aurata scuta transire Romanum pilum.

Galea decora cristis. Virg. 12, Aeneid. 76.

Decus superbum cristarum. Sil. lib. 10, 83.

Cumulata fercula cristis. Stat. lib. 12, Thebaid. 105.
 Comantes cristæ. Virg. 7, Aeneid. 37.
 Equina crista. Virg. 10, Aeneid. 172.
 Geminæ stant vertice cristæ. Virg. 6, Aeneid. 156.
 Hostiles cristæ. Claud. 1, Ruffin. 70.
 Punicæ cristæ. Stat. 4, Thebaid. 44.
 Roseæ. Claud. 1, de Raptu Proserp. 3.
 Rubentes. Virg. 9, Aeneid. 56.
 Rubra crista. Virg. 9, Aen. 10.
 Capitem cristæ. Virg. 7, Aeneid. 37.
 Comere cristas. Stat. 3, Thebaid. 85.
 Summas excussit vertice cristas. Virg. 12, Aeneid. 99.
 Insurgens nitenti cono crista. Sil. lib. 16, 112.
 Terrificas capitum quater cristas. Lucret. lib. 2, 128.
 Altæ scintillant cristæ. Sil. lib. 7, 120.
 ¶ Crista, Herbar species Plinius, libro 27, capite 5, 7. Aletho-
 rolophos, quæ apud nos crista dicitur, folia habet similia
 gallinæ cristæ, plura, caulem tenuem, & semen nigrum
 in siliquis.
 ¶ Cristula, Columell. libro octavo, capite 2, 6, Rectis ruti-
 lisq; cristulis.
 ¶ Cristatus, Quod cristas habet. Martial. lib. 14, 219.
 Cristata galea. Liu. 9, ab Vibe, 208.
 Fulmine cristatum galeæ iubar. Stat. 3, Thebaid. 45.
 Ales cristati oris gallus. Ouid. 11, Metam. 120, & 1, Fast. 91.
 Angues cristati. Senec. Herc. luren. 4, 1.
 Apex cristatus. Claud. de Phœnicæ, epigr. 3, 4.
 Cassis cristata. Ovidius 8, Metam. 5.
 Draco cristatus. Ovidius 4, Metam. 120.
 ¶ Critici poematum iudices, Fabius lib. 10, cap. 1, Cicer. ad
 Dolabellam, li. 9, 10, 3, Ego tanquam, &c. Hor. 2, epist. 1, 11,
 Ennius & sapiens, & fortis, & alter Homerus,
 Vt critici dicunt.
 Critici olim vocabantur, qui postea Grammatici appellati sunt.
 Critici dies vocantur à Medicis iudicarij, in quibus de ægri-
 tudinibus ratione fieri iudicium potest. Celsus libro ter-
 tio, capite quarto.
 CRITHÆ.] Tuberculum parvulum in palpebra super pilo-
 rum locum. Celsus lib. 7.
 CROCALLIS.] Gemma, quæ cerasum, vel, ceram repræ-
 sentat, Plin. lib. 37, cap. 10, 14.
 CROCAS.] Gemmæ species, à croci similitudine sic dicta,
 Plin. lib. 37, cap. 11.
 CROCINVM.] Genus vnguenti: cuius oleum est ex croco,
 Plin. lib. 13, cap. 13, Propert. lib. 3, eleg. 10, 5,
 Et crocino nates myrtheus vngat onyx.
 ¶ Crocico, Plaut. Aulul. 19, 2, Non temere est quod coruus
 cantet mihi nunc ab læua manu, Simul radebat pedibus
 terram, & voce crocicabat sua.
 CROCIS.] Herba est, cuius contactu phalangia emoriun-
 tur, Plin. lib. 27, cap. 17.
 CROCODILIVM.] Herbar species. Plin. lib. 27, cap. 8.
 CROCODILVS.] animal quadrupes, hominibus terra pa-
 riter atq; aquis infestum, Plin. lib. 8, cap. 25.
 Color fucatus stercore crocodili. Horat. Epod. 12, 3.
 ¶ Crocodilinus, Quod ad crocodilum pertinet.
 Ambiguitates Crocodilinz. Quint. lib. 1, cap. 10, 4.
 ¶ Crocodilica, Animal simile crocodilo. Plinius libro 28, ca-
 pite 8, 20.
 CROCOCOMAGMA.] Vnguentum quo Cilices vtuntur. Plin.
 lib. 21, cap. 29, 3.
 ¶ Crocotula, Plaut. Epid. 5, 48, Indusiatam, patagiaram, cal-
 tulam, aut crocotulam.
 ¶ Crocotularius, crocotarum vestium infector. Plaut. Aulul.
 15, 49, Quum incidunt infestores crocotularij.
 CROCVM.] vel crocus. Plin. lib. 21, cap. 7, 1, Hos certè flores
 Homerus tres laudat, loton, crocon, hyacinthon. Idem
 cap. 6, 4, Crocum sylvestre optimum ferere in Italia mini-
 me expedit, ad scrupula vsque singula areis decoquenti-
 bus. Seritur radicis bulbo: satium latius, maius que & ni-
 ridius, sed multo leuius degenerans, sed nec vbi que fec-
 undum, etiam Cyrenis, vbi semper flores laudatissimi.
 Plautus Curcul. 3, 6, Tu crocum & casta es. Virgilius 4,
 Georg. 37,
 Et glaucas salices, castamq; crocumq; rubentem.
 Colore croci contactum. Lucretius libro 6, 230.
 Calix crocus. Lucret. lib. 2, 84.
 Corycius. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 14.
 Liquidus. Ouid. 1, de Arte, 21.
 Pallens. Stat. 6, Theb. 42.
 Puniceus. Ouid. 4, Fast. 64.
 Rubens. Virg. 4, Georg. 34.
 Ruber. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 5.
 Sicanus. Statius lib. 2, Syl. 3, 9.
 Solennis. Propert. lib. 4, eleg. 1, 4.
 Spirans. Iuuenal. Satyr. 7, 21.

Tyrus. Claud. epigr. 18, 1.
 ¶ Croci, in plurali, apud Iuuenalem & Ovidium.
 Olere crocum. Propert. lib. 4, eleg. 1, 4.
 Crocum in medio libij. Plin. lib. 21, cap. 5, 1.
 ¶ Croceus. Plin. lib. 21, cap. 13, 2, Virg. 1, Aeneid. 144,
 Et circumtextum crocco velamen acantho.
 Amictus croceus. Ouid. 3, de Arte, 36.
 Chlamys crocea. Virg. 11, Aeneid. 155.
 Dies croceus. Claud. 2, in Eutrop. 106.
 Flores crocei. Virg. 4, Georg. 22.
 Frondes crocæ. Valer. lib. 4, Argonaut. 5.
 Honor croceus. Silius lib. 8, 88.
 Ignes crocei. Claud. 2, in Eutrop. 94.
 Lutum croceum. Virg. eclog. 4, 9.
 Odores crocei. Virg. 1, Geo. g. 12.
 Prata crocea. Claud. 5, Paneg. 54.
 ¶ Crocatus, Plin. lib. 16, cap. 34, Alicui & semen nigrum, alij
 crocatum.
 ¶ Crocinus, Crocinum semen. Plin. lib. 21, cap. 19, 2.
 Tunica crocina. Catul. 63, 27.
 CROCIVTA.] Fera nascens in Aethiopia, de qua Plin. lib. 8,
 cap. 21, 1, & cap. 9, 2.
 CROTALVM.] Est instrumentum quod manu pulsatur. lam-
 minis quibusdam ex ære rotundis, sonum ex collisione
 reddentibus. Vtebantur hoc Aegyptij in deorum toleuni-
 tibus, Virg. in Copa,
 Copa Syriſſa caput Grata redimita micella
 Crispum sub crotalo docta mouere latus.
 Crotalia appellati margaritas quasdam resonantes, docet
 Plin. lib. 9, cap. 5, 10.
 CROTALVS.] qui lingua est expeditiore, & voce propè
 tinnula, quiq; loquacitate sua neminem non obtundit.
 ¶ Crotaliftria, Dicta quæ voce strepitum crotalorum imi-
 tatur. Petronius Arbitr. de Ciconia,
 Ciconia etiam grata peregrina hospita
 Pieratis cultrix, gracilipes, crotaliftria, &c.
 CROTON.] Frutex. Plin. lib. 16, cap. 23.
 CRVDARIA.] Argenti vena, quæ in summa fodina reperit-
 ur. Plin. lib. 33, cap. 6.
 CRVDVS.] recens atque acerbum vel quod nondum est
 costum. Plinius epistol. 111, cap. libro 5. Vt enim crudum
 adhuc vulnus medentium manus reformidat, deinde pa-
 tiatur, atque vltro requirit: sic recens animi dolor consti-
 tationes rejicit ac refugit, mox desiderat, & clementer ad-
 motis acquiescit.
 Alius cruda. Caro cap. 125.
 Cæstus crudus. Virg. 5, Aeneid. Seruius.
 Cibi crudi, Iuuenalis Satyra 1.
 Cortex crudus. Virg. 9, Aeneid.
 Ensis crudus. Virg. 10, Aeneid.
 Equa cruda marito proteruo. Horat. 3, Carm. ode 11, 3.
 Exordia cruda. Stat. 1, Achil. 55.
 Fatum crudum. Silius lib. 13, 45.
 Honor crudus. Stat. 10, Thebaid. 68.
 Indoles cruda. Claud. 6, Paneg. 9.
 Iuuentus cruda. Silius lib. 3, 62.
 Mens cruda. Silius lib. 4, 7.
 Nomen crudum Marte viri. Sil. li. 7, 23.
 Prælia cruda. Stat. 2, Thebaid. 153.
 Robur crudum. Stat. 2, Theb. 142.
 Rudimenta cruda. Stat. 1, Achil. 96.
 Saxum crudum. Valer. lib. 2, Argonaut. 109.
 Viridis & cruda senectus. Virg. 6, Aeneid. 61.
 Seruitium crudum. Tacit. lib. 1.
 Solum crudum & immotum. Colum. lib. 2, cap. 2, 21.
 Sudores crudi. Stat. 1, Thebaid. 85.
 Taurus crudus. Valer. lib. 4, Argonaut. 50.
 Terra cruda. Lucan. lib. 3, 78.
 Vellus crudum. Valer. lib. 6, Argonaut. 17.
 Virago cruda. Stat. 11, Thebaid. 83.
 Virginitas cruda. Claud. 3, Paneg. 10.
 Vulnere cruda. Ovidius 1, de Ponto, eleg. 4, 4, Seneca Hipp.
 12, 63,
 — crudus, & lethi artifex,
 Ructare crudum. Cels. lib. 1, cap. 2.
 ¶ Cruditas, Affectus stomachi, qui nascitur ex ægra con-
 coctione.
 Contra here cruditatem. Quint. lib. 7, cap. 4, 25.
 Signa cruditatis. Quint. lib. 7, cap. 21, 12.
 Cruditas arborum. Plin. lib. 17, cap. 24, 4.
 Substat cruditas. Celsus lib. 2, cap. 12.
 ¶ Crudeſco, Crudus fio.
 Ite crudeſcunt. Stat. lib. 2, Theb. 136.
 Crudeſcit morbus. Virg. 3, Georg. 99.
 Morbus crudeſcere incipiens. Claud. 1, in Ruff. 61.
 Crudeſcit pugna. Virg. 11, Aeneid.

Pugnæ sanguine effuso crudefcunt, Virg. 7, Aen. 138.
 ¶ Crudelis, Afper, immitis.
 In ira crudelis, Ouid. 5, Faft. 65.
 Amor crudelis, Virg. Eclog. 10, 6.
 Aræ crudeles, Ouid. 13, Metam. 91.
 Aufa crudelia, Ouid. Epift. 14, 10.
 Conuiuium crudele, Ouid. 10, Met. 123.
 Egeftas crudelis, Valer. lib. 4, Argonaut. 91.
 Epiftola crudelis, Ouid. Epift. 21, 44.
 Funus crudele, Virg. Eclog. 5, 4.
 Crudelia gaudia, Ouid. 6, Metam. 131.
 Hoftis crudelior, Ouid. 2, Trift. 16.
 Ianua vel domina penitus crudelior ipfa, Propert. libro 2, eleg. 15, 4.
 Ignis crudelior, Catul. Carm. 57, 4.
 Læthum crudele, Virg. 12, Aeneid. 128.
 Luftus ubiq; crudelis, Virg. 2, Aeneid. 74.
 Mens crudelior, Ouid. 11, Metam. 141.
 Odiu crudele tyranni, Virg. 1, Aen. 73.
 Pabula crudelia, Propert. lib. 3, eleg. 7, 1.
 Pœnæ crudeles, Virg. 6, Aen. 100.
 Sacra crudelia, Ouid. 4, Trift. eleg. 4, 17.
 Scelus crudele artificis, Virg. 2, Aen. 25.
 Somnia crudelia, Tibul. lib. 3, eleg. 4, 19.
 Sors crudelis, Senec. in Oftau. 3, 2.
 Superi crudeles, Silius lib. 8, 132.
 Terræ crudeles, Virg. 3, Aen. 9.
 Laceravit terga verbere crudeli, Ouid. 2, Faft. 139.
 Virtus crudelis, Stat. 6, Theb. 147.
 Vita crudelis, Virg. 9, Aen. 103.
 Vultus crudele, Virg. 2, Aen. 12, Virg. 2, Eclog.
 O crudelis Alex, nihil mea carmina curas.
 ¶ Crudeliter, Vti crudeliter, Ouid. 3, de Pont. eleg. 7, 4.
 Vtere crudeliter, Tibullus lib. 1, eleg. 8, 2.
 CRUMENA.] Plaut. Aft. 3, 67, Hic pone, hic iftam colloca crumenam in collo planè.
 Defticiens crumena, Horat. 1, epift. 4, 3, Sic Iuuen. Saty. 11, 4.
 CRUMINA.] Sacculi genus. Plautus, Dij bene vortat, tene, crumina minuercint triginta minæ.
 CRUR.] Sanguis qui ex aliquo vulnere fpargitur, Virgilius 8, Aeneid.
 — tepidus cruor fumabat ad aras.
 Feratium cruor, Ouid. 3, Metam. 30.
 Atri cruores, Virg. 4, Aen. 138.
 Cæftus cruor, Ouid. 12, Metam. 6.
 Craffus cruor, Virg. 5, Aeneid. 91.
 Diti cruores draconis, Valer. lib. 7, Argonaut. 111.
 Flebilis cruor, Seneca Throad. 4, 20.
 Fœdo cruore fparfa ora, Seneca Oftau. 1, 4.
 Infyncerus cruor, Virg. 4, Georg. 57.
 Largus cruor inundat locum aliquem, Senec. Hippol. 4, 29.
 Obfcenus, Virg. 4, Aen. 92.
 Puniceus, Ouid. 13, Metam. 188.
 Sacer, Virg. 5, Aeneid. 66.
 Viperinus, Horat. Epod. ode 3, 2.
 Virgineus, Virg. 11, Aeneid. 161.
 Vndans, Stat. 5, Thebaid. 47.
 Feritas fitisq; immenfa cruoris, Ouid. 13, Metam. 165.
 Stultitiæ cruorem addere, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 55.
 Affectare cruorem, Stat. 11, Thebaid. 108.
 Animare cruorem calidum, Ouid. 1, Metam. 32.
 Arentem cruorem ferro detergere, Silius lib. 8, 69.
 In arma vndanti cruore animâ diffundit, Virg. 10, Aen. 179.
 Diffufus cruor, Lucan. lib. 1, 61.
 Effufus, Ouid. 6, Metam. 51.
 Manantem ex ore cruorem eieftare, Sil. lib. 10, 56.
 Largus cadentium it cruor, Valer. lib. 6, Argonaut. 146.
 Expiati cruores, Horat. 2, Carm. ode 1, 1.
 Fufus cruor inficit terram, Senec. Hipp. 4, 19.
 Haurire cruorem, Ouid. 13, Metam. 66.
 Lauare fluidum cruorem, Virg. 3, Aen. 132.
 Libare cruorem, Senec. Herc. fur. 1, 16.
 Oblitus faciem cruore, Tacit. lib. 2.
 Rorans cruore, Silius lib. 10, 53.
 Sitire cruorem, Seneca in Thyefte, 1, 21.
 Sparfus cruor, Virg. 12, Aeneid. 62.
 ¶ Cruentus, Sanguinolentus: vt, Cruenta vrina, Plin. lib. 20, cap. 13, 12.
 Arma cruenta, Ouid. epift. 5, 32.
 Bello cruentior ipfo, Ouid. 12, Metam. 119.
 Cædes cruenta, Senec. in Herc. fur. 13, 5.
 Causa cruenta, Ouid. 3, Trift. eleg. 5, 9.
 Dapes cruentæ, Virg. 3, Aeneid. 123.
 Dolor cruentus, Lucan. lib. 3, 148.
 Facinus cruentum, Senec. Hipp. 4, 38.
 Fafta cruenta exigere, Ouid. 2, de Arte, 26.

Fatum cruentum, Ouid. ad Liuiam, 81.
 Hoftis cruentus, Stat. 9, Theb. 136.
 Humus cruenta, Virg. 11, Aeneid. 134.
 Ira cruenta, Horat. 3, Carm. ode 2, 3.
 Mars cruentus, Horat. 2, Carm. ode 14, 3.
 Mors cruenta, Ouid. epift. 2, 28.
 Morfus cruentus, Senec. Agam. 7, 31.
 Nora cruenta, Senec. Hipp. 10, 24.
 Noftes cruentæ, Claud. de bel. Gildon. 17.
 Palma cruenta, Ouid. Amor. 2, eleg. 5, 3.
 Præda cruenta, Ouid. Faft. 5, 36.
 Spolia cruenta, Virg. 10, Aeneid. 173.
 Spuma cruenta, Virg. 3, Georg. 40.
 Tempeftas cruenta campi, Claud. 6, Paneg. 16.
 Thalami cruenti, Ouid. 10, Metam. 121.
 Cruenta atq; luftuofa victoria, Saluft.
 Virtus cruenta, Stat. lib. 1, Syll. 13.
 Umbra cruenta, Ouid. 5, Faft. 91.
 Cruenta vox, & cruenta oratio, id est, fæua & crudelia.
 ¶ Cruento, Cruore inficio.
 Prata cruentantur, Propert. lib. 3, eleg. 15, 9.
 Latè cruentare arua, Senec. Hipp. 10, 21.
 Mofu cruentare aliqui, Propert. lib. 4, eleg. 9, 8.
 Manus cruentatæ, Ouid. in Ibin, 46.
 Cruentati oculi, Plin. lib. 28, cap. 7, 6.
 ¶ Cruentius, Senec. de Benef. 5, Ceteri arma cruentius exacerant, aliquando tamen fatiati abiecerunt.
 CRUPPELLARIUM.] Tacit. libr. 3, Ceteri cum venabilis & cultris, quæq; alia venantibus tela sunt, adduntur è feruitijs gladiaturæ deftinati, quibus more gentico continuum ferri regmen (Crupellarios vocant) inferendis i&ibus inhabiles, accipiendis impenetrabiles.
 CRURA.] crura à genibus vfq; ad inferiorem pedem non æquali modo, Plinius lib. 10, cap. 46, 1, Porphyriionibus prælonga crura rubent. Celfus, Crus ex duobus o&ibus conftat, ex tibia & fura:
 Internodia crurum, Ouid. 11, Metam. 159.
 Volumina crurum, Virg. 3, Georg. 38.
 Curuata crura, Ouid. 13, Metam. 204.
 Dimidium crus, Iuuenal. Satyr. 13, 10.
 Difforta crura, Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 10.
 Malum crus, Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 21.
 Mollia crura, Virg. 3, Georg. 16.
 Peruftus crura compede, Horat. Epod. ode 4, 1.
 Rufica, & hemilauta crura, Catul. 50, 2.
 Squallida crura, Iuuen. Satyr. 9, 2.
 Subftitita crura, Ouid. 11, Metam. 151.
 Velocia crura, Ouid. 1, Metam. 62.
 Adempto furgere crure, Lucret. lib. 3, 131.
 Admiffa crura, Ouid. 6, Metam. 48.
 Captare crura micantia, Ouid. 9, Metam. 8.
 Iactare crura, Lucret. lib. 4, 201.
 Et crurū tenus à mento palearia pendent, Virg. 3, Georg. 10.
 Crus arboris, Colum. lib. 5, cap. 11, 11.
 Crus vitis, Colum. lib. 3, cap. 10.
 ¶ Cruricrepidæ, Plautus in Trinum. 14, 13.
 ¶ Crufculum, Martialis lib. 3, 51, Peftus cicadæ, crufculumq; formicæ.
 CRUSMA.] fiftrum, & veluti cymbalum quoddam tintinnabulis refertum, quo geftientes mulieres oblectabantur. Martialis lib. 6, 71, de Thelelia.
 Edere lafciuos & Bætica crufmata geftus.
 CRUSIA.] excrementum, quod vel ob putredinem vel concretionem fuper alicuius rei fuperficie nafcitur. Virgil. 3, Georg. 72.
 Concrefcunt fubitæ currenti in flumine cruftæ.
 Plin. libro 9, cap. 30, 7, I. ocuftæ crufta fragili muniuntur in eo genere quod caret fanguine.
 Heliadum cruftæ capaces, Iuuenal. Satyr. 5.
 Marmoræ cruftæ, Vlpianus in l. fundi. §. 5. quæ pi&æ tabulæ ff. de aftion. empti.
 Cruftæ parietum, Plin. lib. 35, cap. 12, 5.
 Crufta felicitaris, Seneca de Prouid. Non eft ifta folidæ & fyncera felicitas: crufta eft, & quidem tenuis.
 Crufta inte&ta quædam pifcium genera, Plin. lib. 9, cap. 14.
 Refoluere cruftas puras, Celfus lib. 6, cap. 16.
 ¶ Cruftula, Apuleius, Paruas marmoræ cruftulas parietum adiungens.
 Noua cruftula, Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 10.
 Cruftulæ vlcerum, Plin. lib. 22, cap. 25, 21.
 ¶ Crufto, cruftam induco, & veluti emblemata includo in aureis poculis.
 Cruftare parietes, Plin. lib. 36, cap. 6, 4.
 Domus cruftata, Lucan. lib. 10, 23.
 Cruftare mala gypfo & cera, Plin. lib. 15, cap. 17, 5.
 Cruftata animalia, Plin. lib. 11, cap. 37, 38.

¶ Crustarius, Qui crusta operit. Plinius lib. 33, cap. 12, 6, Habuit & Teucer crustarius famam.
 ¶ Crustosus, Quod crustam habet. Plin. lib. 12, cap. 9, 2, Facilius hoc & crustosus, amariusq; & gummosum.
 CRVS TVM.] de his quæ comedi possunt. Virg. 7, Aeneid. Et violare manu, malisq; audacibus oibcs Fatalis crusti.
 ¶ Crustularius, Crustulorum venditor. Seneca Epistol. 57, Et botularium, & crustularium, & omnes popinarum in-stitores.
 ¶ Crustulum, Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 5, — vt pueris olim dant crustula blandi Doctores, elementa velint vt discere prima.
 Crustula lambere. Iuuenal. 9, 1.
 ¶ Crustulata, placentæ genus, Spartianus, Pentapharmacu edulij genus est ex quinq; confectione, quod reperisse dicitur Aelius verus Romanorum Imperator, hoc est fumen, phasianus, pauo, crustulata, & aptugna.
 Crustumina pyra, quæ ex parte rubentia sunt. Plin. lib. 15, cap. 15, Colum. lib. 15, cap. 10, 12, Virg. 2, Georg. 18.
 CRVX.] Supplicium ad quod ducebantur damnati. Plaut. Curcul. 15, 15, Collum obstringe, abduce illu in mala crucem. Terent. And. 3, 5, 15, Quid meritis es? d. Crucem.
 Arboreæ cruces Propert. lib. 3, eleg. 22, 8.
 Duræ cruces. Ouid. 1, Amor. eleg. 12, 4.
 Digna cruce peccare. Horat. 1, Serm. Satyr. 7, 10.
 Affigere cruce. Curtius lib. 9.
 Cruci aliquem dare. Plaut. Mil. 5, 28.
 Festinare cruces. Tacit. lib. 14.
 Pascere in cruce coruus. Horat. 1, epist. 17, 10.
 Suffigere in cruce. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 17.
 Crux dicitur quicquid nos cruciat, torquet & affligit. Terentius Eunuch. 2, 3, 91, Et illis crucibus quæ nos, nostramq; adolescentiam habent despiciam, &c. De meretricibus loquitur.
 ¶ Crucio, Torqueo, affligo. Terent. Eunuch. 2, 3, 92, Quæ nos semper omnibus cruciant modis. Idem Heaut. 5, 51, Chremes nimis grauius cruciat adolescentulum, Ne crucia te, obsecro, anime mi. Terent. Eunuch. 1, 2, 15. Sanguine serpentis cruciari. Ouid. 2, Metam. 131.
 Petus cruciari. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 5.
 Validus aliquem cruciari. Quintil. in Proœm. lib. 6, 7.
 ¶ Crucians, Plaut. Cap. 13, 45, Qui aduehuntur quadrupedantu, crucianti canterio.
 ¶ Cruciatu, Afflictio.
 Per cruciatum interfici. Cæsar 2, bel. Gal. 3, 42.
 Diri cruciatu. Ouid. 9, Metam. 36.
 Carere cruciatu & pœna. Iuuenal. Satyr. 10, 29.
 Maximos cruciatu precipiti via effugere. Quint. in proœm. libri. 6, 6.
 Lateris cruciatibus vtor. Ouid. 5, Trist. eleg. 14, 1.
 Cruciatu, pro cruciatui. Tacitus lib. 13, Cruciatu, ac præmio cuncta peruia esse.
 ¶ Crucium, Festus, Quod cruciat Lucilius vinum insuaue crucium dixit.
 ¶ Crucibilis Apuleius de Asino aureo, lib. 10, Sed illa crucibili silentio diuissimè fatigata, & in quodam vado dubitationis hærens omne verbum, &c.
 ¶ Crucibilitas, Plaut. Cistell. 5, 3, Qui omnes homines supero atq; antideo cruciabilitibus.
 ¶ Crucibiliter, Hirtius 5, belli Africani, 177, Sic extra vallum deducti sunt, & cruciabiliter interfecisti.
 ¶ Crucifigo, In crucem tollo. Plin. lib. 8, cap. 16, Ea q; de causa crucifixos vidisse cum Scipione. Quintil. lib. 7, cap. 2, Inuenerunt duce crucifixum.
 ¶ Crucifixus, Sueton. in Domitiano, cap. 10, Occidit item Hermogenè Tarfensem, propter quasdam in historia figuras: librarijs etiam qui eam descriperant, crucifixis.
 CRYPTEA.] Locus abditus & concameratus. Iuuen. Sat. 5, Et solitus mediæ cryptam penetrare suburræ.
 ¶ Crypticus, Occultus & subterraneus. Sidonius, Potens antiquus crypticis arenibus fornicauit.
 ¶ Cryptoporticus, Subterranea porticus cum amplis fenestris, qua refrigerandi gratia per æstatem vtimur. Plin. epist. 41, g, Teporem solis infusi repercussu cryptoporticus auget, quæ vt tenet se sem, sic Aquilonem inhihet, &c. Idem lib. 5, ad Apollinarem, 101, epistola. Subest cryptoporticus subterraneæ similis, æstate incluso frigore riget: contentaq; aere, suo, nec desyderat auras, nec admittit.
 CRYSTALLION.] vna ex nomenclaturis Pyllyij herba, apud Plinium lib. 25, cap. 11.
 CRYSTALLVS.] vel Crystallum, Albi coloris gemma, quæ sit gelu vehementer concreto, Plinius libro 37, capite 2, 10, Contraria huic causa crystallum facit, gelu vehementiore concreto.
 Aquosa crystallum. Propert. lib. 4, eleg. 3, 11.

Lubrica crystallum. Claud. epig. 24, 6.
 Gelantur crystallum niuibus. Stat. lib. 1, Syl. 2, 26.
 Corporari in crystallum Solinus cap. 25, ad finem.
 ¶ Crystallinus, Quod est ex crystallo. Plinius lib. 37, cap. 2, 15, Inuenio medicos, quæ sunt vrenda corporum, non aliter vtulus id fieri putare, quàm crystallina pila, aduersis appõta solis radijs. Iuuen. Satyr. 6, Grandia tolluntur crystallina.
 Plin. in proœm. lib. 33, 5.
 C V
 CVBITVS.] vel Cubitum, Curuatura brachij, vbi lacerto iungitur. Plaut. Stich. 5, 13, Cubitis depulsa de via. Offa ingentia cubiti. Ouid. 12, Metam. 69.
 Pressus cubitus. Horat. 1, Carm. ode 27, 2.
 Inniti cubito. Virg. 4, Aeneid. 158.
 ¶ Cubitus, mensura cubiti. Plin. lib. 7, cap. 16, 8, Inuenimus in monumentis Salamene Euthimenis filium in tria cubita triennio adoleuisse.
 ¶ Cubitalis Vno cubito altus. Plin. lib. 12, cap. 12, 4, Nardum Creticum, quod alij quidem agrium vocant, caule cubitali. Liu. 4, bel. Pun. 155.
 ¶ Cubitale, pro sulcimento vel ornamento cubiti. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 51, — ponas insignia morbi, Fasciolas, cubitale, focalia.
 CVBO.] lacco. Martial. lib. 1, 180, Collo nexa cubat, capitiq; somnos.
 In faciem cubare, & supinum cubare. Iuuen. Satyr. 3, 27.
 Cubare cum aliquo. Plaut. Amphit. 3, 112.
 Cubare in lecto. Plaut. Cistell. 2, 36.
 Cubare in specu. Plin. lib. 12, cap. 1, 7.
 Cubare in carcere. Plaut. Rud. 13, 14.
 In colle cubare. Horat. 2, Epist. 2, 14.
 Offa molliter cubant. Ouid. Amor. 1, eleg. 8, 22.
 Cubat puerpera. Plaut. Trucul. 9, 22. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 58.
 Mater ait pueri mensuris iam quinq; cubantis, &c.
 Primus cubitu surgat, postremus cubitum eat. Cato de Rust. cap. 5, 4.
 ¶ Cubatus, Plin. lib. 10, cap. 57, 1, Medicina in fame, & cubatus in fumo.
 ¶ Cubitus supinus, pronus, & in latera. Plinius lib. 28, cap. 4, 20.
 Cubitus sibi sternere. Plin. lib. 24, cap. 9, 3.
 ¶ Cubile, pro lecto.
 Atrum cubile. Seneca in Thyeste, 1, 15.
 Castum. Valer. lib. 2, Argonaut. 28.
 Conserua cubilia. Ouid. 11, Metam. 52.
 Humana. Propert. lib. 2, eleg. 3, 7.
 Hybernum cubile. Claud. 1, Paneg. 26.
 Obscurum. Senec. Hipp. 4, 34.
 Patrium. Ouid. 15, Metam. 101.
 Prædura cubilia. Claud. de bello Getico, 72.
 Secreta. Ouid. 1, Fast. 86.
 Tacitum cubile. Catul. epig. 6, 2.
 Viduum. Ouid. Epist. 15, 54.
 Instratum cubile. Virg. 3, Georg. 45.
 Ponere cubile. Virg. 6, Aeneid. 55.
 Sociare cubilia cum aliquo. Ouid. 10, Metam. 126.
 Temerare cubile patrium. Ouid. 2, Metam. 58.
 Cubilia & nidi gallinarum & auium. Col. lib. 8, cap. 3, & 5.
 Moliri cubilia ferarum. Quint. lib. 2, cap. 16, 9.
 Rimosa cubilia. Virg. 4, Georg. 9.
 Dura cubilia ferri erueret, Valer. lib. 5, Argon. 29.
 Congesta cubilia blattis. Virg. 49.
 Fraudum cubilia. Claud. 2, Paneg. 43.
 Cubile saluatorium, Plinius libro 15, capite 11, 2, libro 26, capite 14, 3, Ea maxima moles fuit, nec sedet in cubili. Vitruuius, lib. 2, cap. 8.
 Cubiculum, Locus in quo cubile sternitur. Terent. Adolph. 4, 5, 60.
 Præpositus cubiculo. Suet. in Domitiano, cap. 16.
 Lares cubiculi. Suet. in Domitiano, cap. 16.
 In cubiculum se recipere omnibus summotis. Sueton. in Domit. cap. 16.
 ¶ Cubicularius, Qui in cubiculo ministrat.
 Decurio cubiculariorum. Suet. in Domitiano, cap. 17.
 ¶ Cubicularius, Cubicularia lucerna, Martialis libro 14, 38.
 ¶ Cubicularis, pro Cubiculario. Suet. in Nerone, cap. 38, Incendit urbem tam palam, vt pleriq; consulares cubicularisq; eius, cum stupa tedaq; in prædijs suis deprehensos non attigerint.
 ¶ Cubicularius, Tiremis cubiculata. Seneca lib. 7, de Benef. capite 20.
 ¶ Cubitor, Colum. lib. 2, cap. 2, 10, Propter quod vtulus est citra

citra corporis vexationem fame potius & sui cubitorem bouem emendare.

CVCVBO.] vox noctur. Author Philomelæ, in operibus Ouidij,

Noctua lucifuga cucubar in tenebris.

CVCLIO.] Est, vt Iulius Capitolinus docet, genus pilei viatorum, quo capite oblecto, vagari nocte solent. Cato, cap. 2, 2, Funes veteres sarciri, no uosq; fieri: centones, cuculones familiam oportuisse sibi sarcire. Idem cap. 13 5, 1. Videtur esse à cuculus, forma Græca diminutiuum, sicut ab homine homuntio.

CVCLVS.] Vel Cucullus Auis nota. Horat. lib. 1, Sermon. Satyr. 7, 7,

— Cui sæpe viator Cessisset, magna compellans voce cucullum.

Et cuculi cuculane fritinix rauca circada. Author Philom. 7. Cuculum, maritum vocat mulier apud Plautū, In A sin. 16. 73, At etiam cubat cuculus, surge amator, i domum. Iuuen. Satyr. 12,

Sumere nocturnos meretrix augusta cucullos.

Iuuen. Satyr. 3, 17.

Contentusq; illic Veneto, duroq; cucullo.

Mart. lib. 3, 2, Vel thuris, piperisq; sis cucullus,

Santonicus cucullus. Iuuen. Satyr. 8, 16.

¶ **Cucullatus.** Qui cucullum habet. Columel libro 11, capite 1, 18.

CVVMA.] Martianus Iuricon ad legem Iuliam, De sicarijs. l. prima, Sed si clauis percussit, aut cucuma in rixa, quamuis ferro percusserit, tamen non occidendi animo. Martialis lib. 10, 79,

— cucumam fecit Otacilius.

¶ **Cucumella,** Alphenus, si seruitus vendicetur, l. si quando. Quum in domo C. Scij locus quidam ædibus Annij ita feruaret, vt in eo loco positum habere. ius ei non esset, & Seius in eo sylvam fecisset, neq; non labra, crateras, cucumellas positas haberet, &c.

CVVMER.] vel cucumis, Varro de Lingua Latina. Virg. 4, Georg. 25,

Cresceret in ventrem cucumis, nec fera comantem.

Plin. lib. 20, cap. 22, 1, Cæruleus cucumis. Propert. libro 4,

eleg. 2, 9, Tortus cucumis, Virg. 4, Georg. 25.

Cucumis, Genus piscis. Plin. lib. 32 cap. 11, 6, Plin. lib. 19, cap. 11, 1, Infirmiora autem sunt atriplici, ocimo, cucurbitæ, cucumi. libro 20, capite 1, 5, Aliqui etiam ab eo scorpionum cucumini vocant, efficacissimum contra scorpionum ictus. Et lib. 20, cap. 9, 21, Cum vino, aut cucumi coctum.

CVVRBITA.] Oulus in hortis nascens. Plin. lib. 19, cap. 5, 7, Cucurbita quoq; omni modo fastigiatur vaginis maximè vitilibus, coniecta in eas postquam desloruit. Crescit qua cogitur forma, plerunq; & draconis intorti figura. Libertate verò pensili concessa, iam visa est i x. pedum longitudinis.

Ventrosa cucurbita. Iuuenal. Satyr. 14, 6.

Tumido cucurbita ventre. Propert. lib. 4, eleg. 2, 9.

Cucurbitula est quam nos ventosam dicimus, qua medici vtuntur ad sanguinè leui scarificatione educendum. Cels. lib. 2, cap. 11.

¶ **Cucurbitinus,** Cucurbitina pyra, cucurbitinæ ficus. Cato cap. 7, 2.

CVVRBO.] Gallorum gallinaceorum proprium est. Author Philomelæ in operibus Ouidij,

Cucurire solet gallus, gallina gracillat.

CVDO.] Ferio, percutio. Columel. libro secundo, capite 10, 10, Ac durissimæ quidem acus refectæ separatæque erunt à cudentibus.

Cudere nummos vel argentum, Plaut. Mostel. 8, 92, Terent. Heaut. 44, 18, Quam rem agis scelus? s. egone? argentum cudo.

Cudere multa misera oculis. Plaut. Capt. 5, 7.

Cudere tenebras alicui, apud eundem.

In mē hęc cuditur faba. Terent. Eunuch. 2, 3, 89.

¶ **Cusor,** Lituus, Triumviri mensarij creati sunt, hi que numularijs, & monetæ omnis generis cusoribus præerant.

CVNON.] pellem crudam significat, qua vice galeæ nonnulli solebant vti ad mnnianda capita. Sil. lib. 8, 98. Idem lib. 16, 12,

Scipio contorquens hastam, cudone comantes

Dificieit crines.

¶ **Cuiatis,** & hoc cuiate, dicebāt veteres. Plaut. Curcul. 8, 36.

Quid eum nunc quæris, aut cuiatis?

CVIVS.] Virg. eclog. 3,

Dic mihi Damæra, cuium pecus? an Melibœi?

Terent. And. 4, 4, 22, Cuium puerum hinc apposuisti? Idem Eunuch. 1, 3, 9, Quid virgo, cuius est? Plautus Curcul. 5, 14.

Plaut. Amphic. 4, 224, Cuius es? s. Amphitruonis inquam Sofia.

CVIVSMODI.] Plaut. Menæh. 6, 3,

— cuiusmodi homines erunt?

Cuiusmodi, admiratium. Plaut. Mostel. 11, 5, Cuiusmodi genyccum? quem & porticum? Idem Rud. 3, 1.

CVIVSCVNQVEMODI.] Salust. in Catil. Neq; solum ciues, sed cuiuscunquemodi genus hominum. Ibidem, Si ista cuiuscunquemodi sint, quæ amplexamini, si, &c.

CVLCITRA.] omne stragulum, in quo aliquid quiescendi gratia inculcarur. Varr. libro 4, de Ling. Lat. Posteaquam transferunt ad culcitra, quod in eas sagum, aut tomentum aliudue quid calcabant, ab inculando culcitra dicta. Paulus in l. 3. ff. de supellestili legata, Supellestili legata hæc continentur, mentæ, trapezophora, delphicæ, subtellica, scamma, lecti etiam inargentati, culcitra, &c. Iuuenal. Satyr. 5, 2.

Culcitram gladium facere, & ei incumbere, Plautus Casin. 6, 28.

¶ **Culcitrula,** Plautus Mostel. 8, 94, Is me suam quidem pot opat culcitrulam.

CVLEST.] qualis est, Plautus in Amphitryone, 6, 39.

CVLEVS.] saccus, lino vel canabi vel corio factus: Plinius libro septimo, capite 20, Iunius Valens meruit in Prætorio diui Augusti centurio, vehicula cum culcis onusta, donec exinaurentur, sustinere solitus. Iuuen. Satyr. 8, 22.

¶ **Culeus,** mensura vicenas amphoras continens, vel vna quadragenas, qua nulla maior mensura liquoris Plinius libro decimoquarto, capite quarto, Scæuola de pignorat. act. l. pignori, Titius pecuniam mutuat à Caio Scio sub pignore culeorū. accepit, istos culeos quum Seius in herrea haberet, missus ex officio annonæ centurio, culeos ad annonam sustulit: postea instantia Caij Scij creditoris recuperati sunt.

¶ **Culearis.** Cato cap. 112, 1, Vbi hauseris de mari, in culeare dolium infundito.

CVLEX.] vermiculus omnis alatus. Plin. lib. 11, cap. 2, Plaut. Curtul. 10, 14, Vt muscæ, culices, pedesq; pulicesq; cimeces. Colum. libro 11, cap. 3, 49, Quæ statè ista feret, caueat ne propter siccitates culex adhuc tenera folia protrepentia consumat.

Mali culices. Horat. Serm. Satyr. 5, 38

CVLIGNA.] Vas pororium. Cato cap. 132, 1, Ioui dapali cullignam vini quantum vis palluceto.

CVLINA.] Studiofa culinæ mulier. Horat. 2, Serm. Sat. 5, 17. A magna non degenerare culina. Iuuen. Satyr. 14, 2.

¶ **Culinarius,** Scribonius Largus, Teruntur ex cinere lixiua, qua culinarij vtuntur.

CVLIX.] Herba, Plin. lib. 19, cap. 5.

CVLMEN.] Quod culmis regitur. Virg. 1, Eclog. 14, Pauperis & tuguri congestū cespite culmen. Ibidem 17, Et iam summa procul villarum culmina fumant,

Altum culmen. Virg. 2, Aeneid. 58.

Candida culmina. Propert. lib. 3, eleg. 16, 1.

Chara. Valer. lib. 5, Argonaut. 129.

Teſta domorum culmina couellunt. Virg. 2, Aen. 89.

Admota æthereis culmina sedibus. Senec. Hippol. 11, 2.

Culmen ædis louis, fulmine istum. Liu. 7, bel. Pun. 18.

Hominum, ac deorum culmina. Virg. 4, Aen. 135, Plin. lib. 9, cap. 35, 2, Principium ergo culmenque omnia rerum precij margaritæ tenent,

Summum louis culmen. Sil. lib. 3, 103.

Pastorale culmen. Claud. de bello Getico, 72.

Regale culmen, Claud. 4, Paneg. 13.

Peruenire ad Culmen. Plin. lib. 15, 4.

Culmen hominis. Liu. 1, ab Vrbe, 155, Ouid. 4, Fast. 148.

Tertia res, duræ culmen inane fabæ.

CVLMINIA.] Olea apud Colum. lib. 5, cap. 8.

CVLMVS.] Frumenti calamus à radice vsque ad spicam. Virg. 1, Georg.

— ne grauidis procumbat culmus aristis,

Culmumq; leuem, stipulasq; volantes.

Cercalis culmus. Virg. 2, Georg. 104.

Culmi messis crepitantes. Sil. lib. 13, 156.

Fragilis culmus. Virg. 1, Georg. 64.

Leuis. Virg. 3, Georg. 65.

Pallentes culmi. Stat. 3, Syl. 3, 26.

Surgentes in segetem. Lucan. lib. 6, 22,

Romuloque recens horrebat regia culmo. Virgilius 8, Aeneidos 129.

CVLPA.] Est eius, qui insciens aliquem læsit. Plaut. Epid. 14, 64, Mihi vt ignoscas, siquid imprudens culpa peccauit mea.

Plaut. Cistell. 2, 67, Sed mea ego culpa & stultitia prius misera maceror. Terentius Adelph. 2, 2, 5, Idem Hecyra, 2, 1, 35, Illius dices culpa factum.

Anceps culpa. Plin. lib. 17, cap. 12, 22.

Nemo, nisi sua culpa, diu dolet. Quint. in Proæm. 6, lib. 12.

Culpa abstinere, Plaut. Menæh. 17, 13.

A culpa facinus scitis abesse mea. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 20, Amouere

- Amouere culpam. Horat. 4, Carm. ode 15, 1.
 Arguere aliquem culpæ. Liuius lib. 1, Decad. 5.
 Celare culpam. Ouid. 2, Metam. 8.
 Peñora culpa cessant. Sil. lib. 13, 105.
 Culpam commereri. Plaut. Capt. 7, 43.
 Ferro culpam compefcere. Virg. 3, Georg. 92.
 Culpam conferre in alterum. Terent. Eun. 2, 3, 96.
 Consortem esse culpæ. Ouid. 3, Fast. 99.
 Deprensa culpa. Seneca Hippol. 5, 26.
 Dare veniam culpæ. Ouid. epist. 7, 21.
 Exoluere aliquem culpa. Tacit. lib. 20.
 Fingere culpam. Ouid. Amor. 2, eleg. 19, 3.
 Mens ignara culpæ. Stat. lib. 4, Syl. 6, 19.
 Impellere in culpam aliquem. Catul. 15, ad Aurelium, 3.
 Imponere nomina culpæ. Ouid. 7, Metam. 14.
 Infetus culpæ. Virg. 12 Aeneid. 130.
 Liberare aliquem culpæ. Liu. lib. 1, Decad. 5.
 Luere culpam. Sil. lib. 13, 71.
 Occulit culpam parentum. Stat. lib. 3, Syl. 3, 10.
 Morte piare culpam. Virg. 2, Aeneid. 28.
 Hoc prætexit nomine culpam. Virg. 4, Aeneid. 35.
 Properare culpam. Ouid. Epist. 23, 19.
 Redditur culpa supplicio. Horat. 2, Carm. ode 24, 7.
 Subire culpam. Claud. 1, in Europ. 96.
 Succumbere culpæ. Virg. 4, Aeneid. 4.
 Se summittere culpæ. Ouid. Epist. 4, 31.
 Culpæ hæc à me procul est. Terent. Adolph. 3, 2, 50.
 Fatiſta culpa est Seneca Ordipo. 14, 5.
 In media teneri culpa. Ouid. 3, Amorum, eleg. 13, 9.
 Deprehensam culpam pertinaciter tueri. Quint. lib. 6, cap. 4, 13.
 Vacare culpa. Quint. lib. 3, cap. 6, 56.
 Vanescere culpa. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 16.
 Vitare culpam. Horat. de Arte poetica, 54.
 Nouissimus in culpam. Tacit. lib. 1.
 Ad culpam causas dare. Virg. 2, Georg. 91.
 Fides culpæ. Seneca Agamem. 4, 17.
 Fuga culpæ. Horat. de Arte poet. 7.
 Proditor culpæ. Ouid. 3, Amorum, eleg. 8, 6.
 Sceleris coacti culpa. Seneca Troad. 10, 3.
 Difficilis via culpæ. Ouid. epist. 16, 30.
 Infausta culpa. Sil. lib. 13, 71.
 Potare culpa magistra. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 25.
 Perennis culpa. Ouid. de Ponto lib. 1, eleg. 1, 13.
 Professæ culpa. Ouid. 3, Amorum, eleg. 13, 2.
 Qua merui culpa fieri tibi vilis, Achille? Ouid. epist. 3, 9.
 Secreta culpa. Seneca Hipp. 5, 27.
 ¶ Culpo. Terent. Eunuch. 2, 3, 95, Quod qui rescierint, culpeat! Martial. lib. 9, 62,
 Culpaui sttuas & Polyclete tuas.
 Carmina culpate. Ouid. Amor. 2, eleg. 4, 5.
 Faciem culpate. Ouid. epist. 13, 9.
 Facinus culpo. Ouid. epist. 6, 28.
 Leuitas culpanda. Ouid. de Arte aman. 2, 86.
 Arbor aquas culpate. Horat. 3, Carm. ode 1, 7.
 ¶ Culpatio, Gellius lib. 10, cap. 22, Ne ipsi quoq; culpationes huiusmodi mereantur.
 ¶ Cul ito, Plaut. Cistell. 5, 19, Verum haud metuo ne iurandum nostrum quisquam culpitet.
 C V L T E R.] Quo quid abscindimus. Plaut. Epid. 5, 2,
 —acutum cultrum habeo. Propertius,
 Quum fallenda meo pollice cultra forent.
 Longi mucronem admittere cultri. Iuuent. Satyr. 14, 22.
 Dare iugulum cultris. Ouid. in Ibin. 22.
 Dare vulnera fixo cultro. Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 4.
 Cultro curuo viscera ferarum soluere. Seneca Hipp. 1, 10.
 Stringere cultros in sua colla. Ouid. de Nuce, 35.
 Culter lanionis. in l. cum de lanionis. in princ. ff. de instrum.
 Cultri tonforum. Plin. lib. 28, cap. 79.
 Culter venatorius, Mart. lib. 14, 31, Colum. lib. 4, cap. 25, 2.
 Plin. lib. 18, cap. 4, Vometum plura genera. Culter vocatur, prædentiam, priusquam profcindatur, terram secans, futurisq; sulcis vestigia præscribens incisuris, quas resupinus in arando mordeat vomer.
 ¶ Cultellus, Vatro 1. de Rust. cap. 69, 2, Ille stens narrat, ab nescio que peteustum cultello concidisse.
 Putgare vngues cultello. Horat. 1, Epist. 7, 10.
 ¶ Cultrarius, Qui victimam cultro immolat, qui alio nomine dicitur *victimarius*. Suet. in Caligula, cap. 32, Admota altaris victimam succinctus poparum habitu, elato alte malleo cultrarium mastauit.
 ¶ Culcellarius, Qui formam cultelli habet. Plin. li. 32, ca. 2, 3, Idem infixam hamo inuertere se, quoniam sit dorso culcellato, spinaq; lineam præsecare. Idem li. 8, cap. 25, 4, Delphini imbecantes Nilo, quorum dorso tanquam ad hunc usum culcellata inest pinna.
 ¶ Cultratus, Plin. lib. 13, cap. 4, 4, Folia cultrato mucrone,

- C V L V L I V S.] calis fætilis, quo in facris utebantur pontifices & Vestales virgines, Horatius in Arte poetica, 8, 8,
 — multis vrgere culullis,
 Aurei cululli. Horat. 1, Carm. ode 31, 3.
 C V M.] Terent. Eunuch. 3, 2, 42,
 — haud conuenit
 Vna cum amica ire, imperatorem in via.
 Terent. Phorm. 3, 1, 1, En muero Antipho multis modis cum isto animo es vituperandus. Ennius,
 Optima cum pulcris animis Romana iuuentus.
 Cum carenis esse. Plaut. Capt. 5, 9.
 Cum clamore inuolare. Plaut. Amph. 4, 91.
 Cum cura legere. Plaut. Mil. 10, 7, & Persa, 6, 17.
 Cum cura aliquem curare. Plaut. Menæh. 19, 8.
 Cum dicto. Apul.
 Cum diluculo abiit. Plaut. Amph. 8, 110.
 Cum fide. Suetonius in Caligula, cap. 16.
 Cum fide magna vit. Plaut. Trinum. 1, 3, 3.
 Cum publico imperio legatum esse. Plaut. Turcul. 3, 55.
 Cum labore scribere. Plin. epist. 1, 3, 25.
 Cum prima luce. Terent. Adolph. 5, 3, 25.
 Cum onere moram offerre alicui. Plaut. Pœn. 14, 30.
 Cum periculo aliquid facere. Terent. And. 1, 1, 104.
 Cum primis aliquid facere. Plaut. Truc. 13, 12.
 Cum probro. Terent. And. 3, 3, 10.
 Cum querimonia. Plaut. Menæ. 17, 27.
 Cum re præfenti deliberare. Quint. lib. 9.
 Cum salute. Terent. Adolph. 4, 1, 3.
 Cum silentio animaduertere. Terent. in Prol. Eun. 44.
 Cum bona spe adoleſcentes. Salust. ad Cæſarē, de Rep. ord.
 Cum bona venia audire. Liu. 9, bel. Pun. 3, Columel. lib. 5, cap. 1, Obsequor voluntati tuæ cum eo, ne dubites. Cæſus libro 3, cap. 33, de tabe, Si nihil reliqua proficiunt, sanguis mittendus est, sed paulatim, quotidieq; pluribus diebus, cum eo, ut cætera quoque eodem modo feruentur.
 Terent. Eun. 2, 2, 10, Simul consilium cum re amisti?
 ¶ Cum. Terent. Eun. 2, 3, 50, Quum huc respicio ad virginem. Terent. Eun. 3, 5, 18, Quum ipsum me nonis quam elegans formarum spectator siem. Plaut. Pœn. 4, 20, Nam quum sedulo munditer nos habemus, vix ægrè ama torculos inuenimus. Terent. And. 1, 1, 133,
 Ut consumat nunc, quum nihil obsint doli.
 Terent. Adolph. 1, 2, 64,
 Cum placo, aduersor sedulo & deterreo,
 Tamen vix humanè patitur.
 Quum hæc ita sint. Terent. Phorm. 1, 4, 26, Ibidem, 1, 4, 32,
 Quum hoc non possum, illud minus possem. Plaut. Rud. 24, 134, Ecce Gripi scelera: cum istæ res malo euenit, tibi Gripe gratulor. Terent. Phorm. 5, 8, 74,
 Ego redigam vos in gratiam, hoc fretus, Chreme,
 Cum de medio excessit, vnde hæc suscepta est tibi.
 Terent. And. 3, 28,
 — quandoquidem est ingenio bono,
 Cumq; huic veritas est optimè adoleſcēti facere iniuriã,
 Terent. And. 1, 1, 69. Idem Phorm. 1, 4, 0, Cum mihi pauco, tum Antipho me exerceat animi. Papius epist. 55,
 Princeps præſidebat, erat enim Consul. ad hoc lanuarius mensis, cum propter cætera, tum Senatorum frequentia celeberrimus.
 Diu est cum dentes exciderunt. Plaut. Trucul.
 Nondum sex menses sunt, cū huc emigravit. Plaut. Persa. 4.
 Terent. Si vnquam vllū fuit tempus mater, cum ego voluptati tibi fuerim. Terent. Eun. 5, 2, 24, Præſertim quum feruam facatur tuum. Sallust. in Iugurth. cū præteritiam cā multa, variazq; artes sint animi, quibus suq; maxima claritudo paratur. Plin. lib. 18, ca. 16, Id sexies euenit per annos, cum minimum quæſtater. Col. li. 1, ca. 5, 9, Igitur id ſtruduræ vitiiū cum primū ſtatim fundamenta iaciuntur, cuitandum est. Plin. lib. 10, cap. 29, 9. Idem libro 16, cap. 25, 1, Cum plurimum bipedali hiatu, vt à terra cubito cū minimum absit.
 Terent. Hee. 1, 2, 40.
 — hanc Bacchidem
 Amabat, vt cum maxime, tum Pamphilus.
 Tacit. lib. 3, Littora, & lacus Campaniæ cū maxime peragrante. Idem lib. 4, 17, & 20, Plin. lib. 18, cap. 7, 3, Erumpit à primo ſatu hordeum die ſeptimo, legumina quarto, vel cum tardiffimè ſeptimò. Ouid. 1, de Remed. amor. 49,
 Cum ſemel exieris, centum ſolutia curæ,
 Et rus, & comites, & via longi dabunt.
 C V M A T I L L I S.] color, qui & caſſius & caruleus, Plautus Epid. 5, 50, Cumatile, aut plumatile, aut cerinum.
 C V M E R A.] Vas ingens vimineum, in quo frumenta conduntur. Item vaſa minora, quæ capiunt quinque ſive ſex modios, Horat. lib. 1, Serm. Sat. 1, 11,
 Cur tua plus laudes cumeris granaria noſtris?
 Idem 1. Epistol. 7, 6.

CVM NVM.] Herba vulgo nota. Plinius lib. 20, cap. 14, 13.
Cuminum sylvestre est prætenue, quaternis aut quinis fo-
lijs veluti ferratis.

Exangu cuminum. Horat. 1, Epist. 20, 4.

Pallentis grana cumini, Persius Sat. 5, 6.

CVMVLVS.] maiorum rerum veluti quidam aceruus. Liu.
10, ab Vrbe, 147, Consulibus corpus eo die, quia obrutum
super stratis Gallorum cumulis erat, inueniri non potuit.
Immanis aquarum cumulus. Ouid. 15, Metam. 102,
Immanibus cumulis aggerare aliquid. Claud. 2, in Eutrop.
88.

Rerum cumulum, atq; congestum habere. Quintilian. libro
7, capite 1, 2.

Auri cumulos struere. Claud. 1, in Eutrop. 45.

Cumulus deliciarum. Plin. lib. 13, cap. 1, 13, beatus omni
laudum cumulo. Stat. 4, Syl. 3, 32.

Immensus aliarum super alias aceruatarum legum cumu-
lus. Liu. 3, ab Vrbe.

Malorum maximus cumulus. Senec. Hippol. 10, 26.

Perfidie cumulus. Ouid. 11, Metam. 42.

Arboreus cumulus. Ouid. 12, Metam. 104.

Cumulus, *pro atusvaine & quasi acumine aquæ.* Virg. 1, Aen. 22,
— insequitur cumulo præruptus aquæ mons.

Cumulus: *Augmentum.* Virg. 2, Aeneid.

Non sic aggeribus ruptis quum spumeus amnis
Fertur in arua furens cumulo.

¶ Cumulo: Coaceruo, augeo, superaddo.

Aes alienum cumulare vsuris. Liu. 1, Decad. lib. 2, 94.

Altaria donis cumulat. Virg. 11, Aeneid. 10.

Cumulare beneficia. Plaut. Capt. 7, 65.

Beneficia priora posterioribus. Plin. epist. 48.

Gaudia præmissi cumulant inopina dolores. Claud. de bel.
Getico. 42.

Cumulare sibi inuidiam. Liu. 3, ab Vrbe, 55.

Laudibus aliquem cumulare. Tacit. lib. 18, multis laudibus
apud alios. Plin. epist. 55, b.

Muneribus magnis. Virg. 5, Aeneid. 106,

Officijs Plin. epist. 243.

¶ Cumulatus: Participium.

Cumulatus locus: impeditus rebus congestis. Livijs lib. 2,
bel. Maced.

Vrbs sitage virorum cumulata. Sil. lib. 15, 80.

¶ Cumulatus: Nomen ex Participio, Cumulatissimus sce-
lerum. Plaut. Aulul. 27, 17.

Cumulatio gloria. Liu. 2, ab Vrbe, 208.

¶ Cumulatio: Per cumulos. Varr. 3, de re Rust. cap. 15, 2, O-
uibis in tenebris, quum cumulatio positum est in dolijs,
sunt pingues.

CVMPRIME.] Idem quod Valde. Gellius libro 17, cap. 2,
Nam M. inquit, Manlius, quem Capitolium seruasse à
Gallis supra ostendi, cuiusq; operam cum M. Furio Diota-
tore apud Gallos comprimere fortem, & c.

CVNAB.] Lecti in quibus tacent infantes.

Eximere puerum cunis. Persius Sat. 2, 4.

Violare cunas. Ouid. 6, Fast. 34.

Filius tener in cunis. Ouid. 3, Fast. 103.

Primis cunis educare. Ouid. 3, Metam. 31.

Segmentatae cunæ. Iuuenal. Satyr. 6, 9.

¶ Cunabula: Idem.

A' cunabulis: à pueritia. Plaut. Pseud. 11, 48, Quum à pri-
mis cunabulis, si modo liberis parentibus est oriundus, au-
dire potuerit. Colum.

Cunabula iuuium. Plin. lib. 10, cap. 33.

Cunabula, *pro Inisij.* Virg. lib. 3, Aeneid. 21,

Mons Idæus ubi, & gentis cunabula nostræ.

CVNCTVS.] ad singula, quæ ratio nominis complectitur,
generatim refertur. Virgilius:

Cuncta tibi Cererem pubes agrestis adoret.

Idem 1, Aeneid.

Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis.

Gens cuncta. Virg. 3, Georg. 93.

Cuncta camporum. Tacit. lib. 21.

Cuncta terrarum. Horat. 2, Carm. ode 1, 5.

¶ Cunctor: Differo, moror. Tractum ab eo, quod cuncti, id
est, omnes simul, sine difficultate moueri non possunt.
Liu. 1, ab Vrbe, 120. Virg. 4, Aeneid.

Reginam in thalamo cunctantem ad limina primi
Pænorum expectant.

Cæsar 1, bel. Ciuil. 3, Si cunctetur, atq; agat lenius.

Ad medium iter cunctari. Valer. lib. 1, Argonaut. 134.

Magno alicuius amore cunctari. Valer. lib. 3, Argonaut. 123.

Gressus cunctari. Valer. lib. 2, Argonaut. 19.

Metu cunctari. Virg. 12, Aeneid. 82.

Restituere rem cunctando. Virg. 6, Aen. 169.

¶ Cuncto: actiue dixit Plautus Casina, 18, 13, Cunctas in-
tus alij festinant,

¶ Cunctata fides. Stat. 9, Theb. 8.

¶ Cunctatio: Tardatio, mora.

Cunctatio aut mora rebus agendis. Hirtius bel. Alexand. li-
bro. 4, 6.

Eximere cunctationem. Livijs.

Grauis cunctatio. Stat. 8, Theb. 123.

¶ Cunctator: Qui cunctatur, & negligens est. Liu. 6, ab Vr-
be, 87, Cunctatorem ex acerrimo bellatore factum.

Cunctator & segnis. Liu. 2, bel. Pun. 55.

Non cunctator iniqui. Stat. 3, Theb. 16.

¶ Cunctans, Livijs 10, bel. Pun. 118, Et sicut dubites, vtrum
ingenio cunctantior fuerit, an quia ita bello proprio, quod
tum gerebatur, aptum erat,

Impellere cunctantem. Claud. 4, Paneg. 72.

Animus cunctans. Claud. 1, Paneg. 15.

Corda cunctantia. Valer. lib. 3, Argonaut. 140.

Ira cunctante modestior. Stat. 5, Theb. 136.

Malum cunctans. Stat. 1, Syl. 4, 11.

Pectora cunctantia. Valer. lib. 7, Argonaut. 36.

Tauri cunctantes: Valer. lib. 7, Arg. 14.

¶ Cunctabundus. Liu. 6, ab Vrbe, 32, segniter arma capta.
cunctabundosq; & resistentes egressos castris esse.

Nusquam cunctabundus, nisi quum in Senatu loqueretur.
Tacitus lib. 1, de Tiberio Cæfare.

¶ Cunctatior, apud Plinium iuniorem, lib. 2, epist. 16, Cunc-
tatior fortasse & cautior esse deberem.

¶ Cunctanter: Cum mora & tarditate. Liu. 1, ab Vrbe, 163,
Tum illum haud cunctanter discidisse eorum ferunt. Idem
4, bel. Pun. 22.

Cunctanter aliquid facere. Plin. lib. 33, cap. 1, 8.

CVNEVS.] Instrumentum quo ad aliquid scindendum &
diuidendum vtitur. Plaut. Stich. 10, 39, Vel inter cuneos
ferreos.

Findi cuneis. Virg. 2, Georg. 16.

Adactis cuneis gemet robur. Valer. lib. 3, Argon. 33.

Lignum cuneis scindere. Virg. 1, Georg. 29

¶ Cuneus: *per translationem, pro pedisum multitudine in cunei
formam redacta.* Vegetius lib. 2, Livijs 8, ab Vrbe, 51, Tan-
taque cæde petrupere cuneos, vt vix quartam partem re-
linquerent hostium. Idem 2, bel. Maced. 66, Cuneus Ma-
cedonum.

Pugnare cuneis. Quint. lib. 1, cap. 13, 3.

Coacti cunei. Virg. 12, Aeneid. 92.

Turbati. Virg. 12, Aeneid. 54.

Cuneus: *Supra turbæ.* Virg. 2, Georg. 102.

Cunei: *Graduum ordines in theatro, in quibus vulgò spectatores
stant in inter sedenium subtellecta.* Iuuenal. Sat. 6.

Cuneis an habent spectacula totis

Quod securus ames? Vitruuius lib. 1, cap. 6, Cunei
spectaculorum in theatro ita diuidantur. Virgil. libro 5,
Aeneid. 133.

¶ Cuneo, Plin. lib. 16, cap. 40, 6, Aut siquid cuneandum sit in
ligno.

Cuneate: *Ad similitudinem cunei formæ.* Plin. lib. 3, Hispania
cuneatur augustijs.

Per vim cuneari, & quæ natura iuncta sunt, distrahere. Quin-
lib. 4, cap. 3, 4.

Cuneare, *pro Conneflere.* Senec. Epistol. 119, Vnus lapis facit
fornicem, ille qui latera inclinata cuncauit, & interuentu
suo vinxit.

¶ Cuneatus: Nomen ex Participio. Liu. 9, ab Vrbe, 208, ad
itum cuneatior, mobilitatis causa.

Collis cuneatus. Ouid. 13, Metam. 167,

Ager. Colum. lib. 5, cap. 2, 1, Id est, in cunei formam factus.

¶ Cuneatio. Scrib. Largus, 47.

¶ Cuneatio: Per cuneos. Cæsar 7, bel. Gal. 114, Hostes te no-
ua peterriti, muro, turribusq; deiecti, in foro ac locis pa-
tentioribus cuneatim constiterunt.

CVNICVLVS.] Animal lepori simile, Varro 3, de re Rust.
cap. 12, 5, Tertij generis est, quod in Hispania nascitur, si-
mile nostro lepori ex quadam parte, sed humile, quæ Cun-
niculum appellant. Et paulò post: Cuniculi dicti ab eo,
quod sub terra cuniculos ipsi facere soleant, ubi lateant in
agris. Mart. lib. 13, 60, Gaudet in effossis habitare cunicu-
lus antris.

Mollior capillo cuniculi. Catul. epigr. 22, 1.

¶ Cuniculus: *foramen sub terra occultum.* Plinius de Viris illu-
stribus, 68, Tentata per cuniculum fuga. Cæsar 7, bel. Gal.
83, Et aggerem cuniculis subtrahebant. Liu. 5, ab Vrbe, 90,
Transuersis cuniculis hostium cuniculos excipere.

Cuniculus, *pro canali.* Plin. lib. 9, cap. 38, 2, Longinquæ forna-
cis cuniculo.

¶ Cunicularius: Qui sub terris cuniculos fodit. Veg. li. 2, ca-
11, vt etiã cunicularios haberent, qui, ad morem Bessoru
ducto sub terris cuniculo, murisq; intra fundamenta per-
fossis, improuisi emergent ad vrbes hostium capiendas.

¶ Cunicu-

¶ Cuniculatum. Plin. lib. 9, cap. 33, 1. Ibidem cap. 36, 5. Alterum genus cōcharum, purpura vocatur, cuniculatum procurrente rostro, & cuniculi latere introrsus tubulato, qua proferatur lingua.

¶ Cuniculosus: Cuniculis plenus. Catullus, Celtiberiam vocat cuniculosam.

CVNILA.] Herba. Columel. lib. 9, cap. 4. Eadem regio fecunda sit fructibus exigui, & maxime thymi, aut origani, tum etiam thymbræ, vel nostratis cunilæ, quam satoreiam rustici vocant.

¶ Cunilago: Cunila agrestis vel erraticæ. Plinius libro 19, capite 8.

CVNNYS.] pudendum muliebre. Author carminis Priapi, Si qua est non fatui puella cunni. & Mart. lib. 3.

¶ Cunnilingus, Mart. lib. 12, epigr. 59.

CVNYZAMIS.] Herba, quæ alio nomine Cunilago dicitur. Plin. lib. 19, cap. 8.

CVPA.] Vas in quo bibitur, velut cyathus. Nævius: Qui duas cupas meo plenas exhausit. Varro de Vita pop. Rom. Mori longi cum operculo ad cupas, tertio amphoras. Lucan. in 4.

Nanq; ratem vacuæ sustentant vndiq; cupæ.

Cupis enim naues in mari sustentur, quum ipsarum latera, carinæq; refarciuntur. Plin. lib. 23, cap. 2, 4.

Clasum cupa triticum. Alphenus in lin. nauc. ff. locati.

CVPEdia, CVPEdinarius.] Vide CVPEs.

CVPEntvs.] Lingua Sabinorū sacerdos vocabatur. Virg. lib. 12, Aeneid.

— nec di texere cupentum.

CVPEs.] Qui lautiores cibos frequentat. Plaut. Trinum. 5, 13, Blandilo quentulus, harpago, mendax, cupes, auarus.

¶ Cupedia. Plaut. Stich. 1, 4, 31, — melius dicis, nihil moror cupedia.

¶ Cupedo: Idem quod Cupido, seu Cupiditas. Lucret. libro 1, 217,

Haud igitur possunt tali ratione teneri

Res in concilium mediū cupidine victæ. Idem li. 5, 10,

Quantæ tum scindunt hominem cupidinis acres

Solicitem curæ, quanti, perinde timores? Et libro

sexto, quinto.

¶ Cupedula. Gellius: Conuictabamus ad cœnulam, non cupedulas ciborum, sed argutias.

¶ Cupedinarius: Esculentarum rerum venditor. Terentius Eumuch. 2, 2, 25,

Concurrunt læti mi obuiam cupidinarij omnes.

CVPIO.] opto, desidero. Plaut. Curc. 12, 34, Cupio dare mercedem, qui illuc vbi sit commonstret mihi,

Cupij pro Cupiui. Stat. 5, Theb. 16.

Quicquam animo cupere, Catul. epig. 15, 1, Flagrantissimè. Tacit. lib. 1.

¶ Tectius. Ouid. 1, de Arte amand. 55.

Cupio omnia quæ tu vis. Plaut. Persa, 12, 17.

Cupite conuentum. Plaut. Curcul. 7, 25.

Cupere factum. Plaut. Casina, 6, 7.

Nuptias. Terent. Heaut. 5, 1, 12.

Cupite videre. Plaut. Trucul. 4, 78.

Cupere alicui, pro Bene velle. Cæsar lib. 1, bel. Gal. Fauere & cupere Heluetijs propter eam affinitatem.

¶ Cupire: quaræ coniugatione. Lucret. lib. 1, 15,

— perfringere. vt arctæ

Naturæ primus portarum claustra cupitet.

Regna cupienda. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 14.

¶ Cupiens: Participium. Plautus Bacchid. 5, 44, Postquam aurum abditulumus, in nauim conscendimus, Domum cupientes.

¶ Cupiens: Nomen. Plaut. Milite, 14, 7, Huius cupiens corporis est. Sic, Cupiens liberorum, in Pœnulo, 2, 74. Terent. Hecyra, 1, 2, 67, Nisi cupiens tui.

Vulgus voluptatum cupiens. Tacit. lib. 14.

Cupientissimus. Salust. Marius cupientissima plebe Consul factus.

Esse cupientibus. Tacit. lib. 1, Vt quibusq; bellum inuitis, aut cupientibus erat.

¶ Cupienter. Plaut. Pseud. 10, 17, Stulti haud scimus, frustra vt simus, quum quod cupienter dari Petimus nobis, quasi quid in rem sit possimus noscere.

¶ Cupitus: Participium. Ouid. 3, Fast. 5, Mars videt hanc, visamq; cupit, potiturq; cupita.

Dies cupitus, Seneca Hipp. 7, 1.

Tangere florem ætatis cupitum. Lucret. 3, 155.

¶ Cupitor. Tacit. lib. 15, Nero æt erat incredibilium cupitor. Marimonij cupitor. Tacit. lib. 12.

¶ Cupidus: Cum Genisio. Terentius Hecyra, 3, 3, 12, Eius videndi cupidus.

Certandi. Lucret. 3, 1.

Nouitatis. Quint. lib. 3, cap. 3, 52.

Pacis. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 9.

Sudiorum. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 7.

Cum Ablasio. Plaut. Pseud. 4, 15, Vno modo cupidæ estis.

Cupidi amantes. Ouid. epist. 28, 14.

Cupidus animus. Terent. Heaut. 2, 3, 126.

Liuor Propert. lib. 1, eleg. 8, 6.

Manus cupidæ. Ouid. 1, de Arte amandi, 91.

Mens cupida. Ouid. epist. 6, 14.

¶ Cupide. Cato cap. 1, 1, Plin. lib. 18, cap. 5, 1, Prædium nē cupide emas.

Cupide cupere. Plaut. Cas. 5, 51.

Ad aliquid cupide descendere. Quint. lib. 5, cap. 6, 2.

Aliquid cupide facere. Quint. lib. 1, cap. 3, 7.

Cupidius instare. Cæsar 5, bel. Gall. 167.

Cupidissimè aliquid petere. Cæsar 1, bel. Ciuil. 325.

¶ Cupido: animi affectio à cupiditate proficiens. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, Virg. 6, Aeneid.

— quæ lucis miseris tam dira cupido?

Nouissima etiam gloriæ cupido sapientibus exsistit, Tacitus libro 20.

Cupido habendi. Plin. lib. 33, cap. 3, 10.

Laudis tituliq;. Iuuen. Satyr. 10, 15.

Potentia cupido vetus, ac iam pridem insita mortalibus cū imperij magnitudine adoleuit. Tacit. lib. 18.

Mortis cupido. Ouid. in Ibin, 104.

Ventris. Ouid. 15, Metam. 35.

Alti cupido ad eundi sacræ sedem Vespasiano. Tacit. li. 20,

Laudem arrepta cupido. Virg. 5, Aeneid. 28.

Honorum cæca cupido. Lucret. lib. 3, 12.

Cæca prædæ cupido. Ouid. 3, Metam. 124.

Dira cupido. Virg. 6, Aeneid. 75. Et 1, Georg. 8.

Fæda vitæ cupido. Stat. 3, Theb. 74.

Opum furiosa cupido. Ouid. 1, Fast. 43.

Ieiuna cupido. Lucret. lib. 4, 176. Id est, fames, Ignota cupido: Virginitas. Valer. lib. 1, Argonaut. 168.

Laudum immensa cupido. Virg. 6, Aeneid. 165.

Improba cupido. Senec. Hercule furent. 6, 15.

Intempestiua. Ouid. 10, Metam. 137.

Leuis & festina. Valer. lib. 6, Argon. 95.

Misera. Horat. 1, Epist. 1, 7.

Mutua. Lucret. lib. 5, 193.

Turpis. Virg. 4, Aeneid. 39.

Laudis cupidine accensus. Stat. 1, Theb. 85.

Coniux capta cupidine. Virg. 7, Aeneid. 39.

Cupido cepit me. Liu. 1, ab Vrbe, 22.

Corripi cupidine. Ouid. 9, Metam. 92.

Differri cupidine. Plaut.

Flagrare cupidine. Ouid. 2, Metam. 21.

Illum incescit cupido ad eundi, visendi que templum Paphiæ Veneris. Tacit. lib. 17.

Intrauitq; animum militaris gloriæ cupido. Tacitus in Vita Agricolæ.

Inuadit Cæsarem cupido soluendi suprema militibus, ducij, Tacitus libro 1.

Inuolat truces etiam tum animos cupido eundi in hostem. Tacitus libro 1.

Ludor nimia cupidine. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 8, 15.

Succensa cupido. Ouid. 8, Metam. 15.

Tactus cupidine laudis. Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 3.

¶ Cupido, pro Cupiditate, etiam masculino genere profertur. Horat. 2, Carm. ode 16, 3,

Ne leues somnos timor aut cupido

Sordidus auferet.

Idem 1. Serm. Satyr. 1, 13,

At bona pars hominum decepta cupidine falso.

Auri cæcus cupido. Seneca Hippol. 4, 35.

Erudere elementa prauis cupidinis. Hor. 3, Carm. ode 24, 16.

Cupidines: Pluraliter, Mater dulcium cupidinum. Horat. 4, Carm. ode 1, 1.

¶ Cupiditas. Lucilius lib. 23, Cupiditas ex homine. cupido ex stulto nunquam tollitur: quod cupiditas pars quædam sit temperatior, defluens ex cupidine.

Lucis cupiditas. Quint. lib. 3, cap. 8, 31.

Hiantes cupiditates amicorū in magna fortuna. Tacit. lib. 17.

Eò prouectas Romanorum cupiditates. Tacit. lib. 14.

Reuertit cupiditas cibi. Celsus lib. 8, cap. 4.

Iuuenili cupiditate gloriæ seductus fecit. Quintilianus lib. 7, cap. 3, 20.

¶ Cupiditas, pro surpi amore. Sueton. in Calig. cap. 24, Reliquas sorores, nec cupiditate tanta, nec dignatione dilexit.

CVPIESSVS.] Arbor conifera: quæ aliàs Cyparissus dicitur. Plin. lib. 16, cap. 33, 2, Virg. 1 Georg.

Et teneram ab radice ferens Syluane cupressum.

Colum. lib. 4, cap. 26, 1. Idq; maxime probatur ex iunipero, & lauru, & cupressu.

Cupressus acuta. Ouid. 3, Metam. 31.

Atra. Virgilius 3, Aeneidos 13.
 Ferax. Ovidius 3, Trist. eleg. 13, 5.
 Funebres cupressi. Horat. Epod. ode 5, 4.
 Illæsa brumâ cupressus. Stat. 6, Thebaid. 20.
 Tectura tumulos cupressus. Claud. 2, de Raptu Proserp. 22.
 Tenua cupressus. Virg. 1, Georg. 4.
 Cupressus, mortuorum domibus ponebatur. Plin. li. 16, ca. 33, 1, Diti sacra, & ideo funebri signo ad domos posita.
 Cupressinus. Plin. lib. 23, cap. 4, 10, Cupressinum oleum eisdem effectus habet quos myrteum.
 Cupressinæ frondes. Colum. lib. 2, cap. 2, 8.
 Cupressæus. Liu. 7, bel. Pun. 204, Post eas duo signa cupressæa lunonis reginæ portabantur.
 Cupressæum. Locus ubi seruntur cupressi. Cato ca. 15, 1, 1.
 Cupressifer: qui cupressis abundat. Ovid. epist. 9, 18, Ut Tegeæus aper cupressifero Erymantho Incubat.
 CVPRVM.] vnde, Cupreus. vt, Cupreum vas. Plinius libro 23, capite 3, 6, Coquitur in cupreo vase ad crassitudinem mellis.
 CVR.] Aduerbiū interrogandi. Terent. And. 5, 3, 15, Sed quid ego? cur me extucio? cur me macero? Plaut. Mil. 20, 23, Nihil moror aquam. v. R. Cur?
 Curigitur. Terent. And. 1, 1, 21, Cur simulas igitur?
 Cur non? quia. Plaut. Pseud.
 Cur hæc tibi irata est? cur ego id eurem? Plaut. Pcen. 4, 13, 2.
 CVRA.] Vehemens & anxia animi sollicitudo: dicta (vt ait Festus) quod cor edat, vel quod vrat. Terent. Phorm. 2, 2, 26, Cura & sumptu absumitur.
 Cura mei Senec. Hipp. 4, 17.
 Potior alicui cura suorum. Valer. lib. 4, Argon 26.
 Aestus curarum. Virg. 8, Aeneid. 4.
 Amara curarum eluere. Horat. 4, Carm. ode 12, 4.
 Domitor curarum summus. Senec. Agamem. 1, 4.
 Felix curarum. Stat. 4, Syl. 4, 10.
 Fomenta curarum. Horat. 1, Epist. 3, 6.
 Fons curarum. Lucret. lib. 3, 17.
 Frigus curarum. Ovid. 3, de Ponto, eleg. 9, 5.
 Interpres & conficia curarum. Virg. 4, Aeneid. 122.
 Leuamen omnis curæ casusq;. Virg. 3, Aeneid. 141.
 Mores curarum. Tacit. lib. 12.
 Nox curarum nutrit. Ovid. 8, Metam. 17.
 Reque es curarum Tibul. lib. 4, eleg. 22, 3.
 Semina Propert. lib. 3, eleg. 7, 1.
 Socius. Stat. 1, Syl. 1, 33.
 Vnde Catul. Argon. 11.
 Dare aliquid curæ corporis. Quint. lib. 1, cap. 12, 6.
 Futur nominis cura. Ovid. 5, Trist. eleg. 8, 8.
 Memoriam iuuari cura docentium. Quint. lib. 1, cap. 1, 26.
 Actor illum cura domat. Virg. 3, Georg. 106.
 Aequalis cura. Quint. lib. 1, cap. 1, 11.
 Vitiatum corpus curis amaris. Ovid. 1, de Ponto, eleg. 11, 1.
 Ambigua curæ Virg. 8, Aeneid. 114.
 Antiquior cauendi, quam istum inferendi, cura est. Quint. (li. 4, ca. 2, 19.)
 Asperna curarum. Stat. 5, Syl. 2, 8.
 Breuis cura. Horat. 2, Epist. 1, 44.
 Damnosæ curæ. Ovid. 1, de Remed. am. 14.
 Deses cura. Claud. 23, epig. 45, de laude Serenæ.
 Diurnæ curæ. Ovid. 8, Metam. 17.
 Dulces Stat. 2, Syl. 1, 15.
 Dura cura. Tibul. lib. 3, eleg. 6, 2.
 Exigua. Claud. 3, Paneg. 48.
 Frigida cura thori. Stat. 5, Theb. 15.
 Funebræ curæ. Claud. 2, de raptu Proserp. 56.
 Cura grauiore timetur proxima tēpeltas. Iuuen. Sat. 13, 24.
 Impensior cura. Ovid. 2, Metam. 81.
 Implacidæ curæ. Claud. 1, de Raptu Proserp. 22.
 Acutum consumere in inanibus curis. Lucret. lib. 5, 287.
 Infandæ curæ. Stat. 5, Theb. 90.
 Infelix cura. Ovid. 2, Trist. 1.
 Ingentes curæ. Virg. 5, Aeneid. 139.
 Insignis cura. Claud. 8, Paneg. 32.
 Infomes longo veniunt examine curæ. Claud. 1, in Ruff. 8.
 Inuida cura. Horat. 1, Epist. 10, 4.
 Leues curæ. Horat. 1, Carm. ode 14, 4.
 Leuior cura. Virg. 3, Georg. 60.
 Ipse tibi tua maxima cura. Virg. 4, Georg. 71.
 Mediocris cura. Horat. 2, Serm. Sat. 4, 19.
 Memor. Ovid. 3, de Ponto, eleg. 8, 1.
 Molestâ. Ovid. 2, Amor. eleg. 2, 2.
 Nimis Iuuen. Satyr. 10, 2.
 Nouæ curæ. Ovid. 1, Epist. 27.
 Exercere vires omni cura. Virg. 3, Georg. 45.
 Publica cura. Horat. 2, Carm. ode 8, 2.
 Recens. Ovid. 3, Amor. eleg. 8, 7.
 Residues curas soluere. Valer. lib. 8, Argon 46.
 Sagaces curæ. Horat. 4, Carm. ode 4, 15.

Secretæ. Seneca Agamem. 7, 16.
 Sedatis requierunt pectora curis. Stat. 12, Theb. 103.
 Sequaces curæ. Lucret. lib. 2, 10.
 Sollicitæ. Seneca Oedip. 13, 1.
 Spinosa. Catul. in Argon. 15.
 Dignus tantâ curâ infans. Quint. lib. 1, cap. 1, 18.
 Vigilantes curæ. Claud. 1, in Eutrop. 73.
 Vigiles incumbunt curæ. Valer. lib. 3, Argon. 90.
 Vigili perspexerat omnia cura. Ovid. 15, Metam. 15.
 Animum, curamq; virilem gerere. Virg. 9, Aen. 65.
 Vitiosa cura. Horat. 2, Carm. ode 16, 5.
 Volantes curæ circa tecta. Horat. 2, Carm. ode 16, 3.
 Abducere curas alicui. Claud. 3, de Raptu Proserp. 4.
 Abigere curas. Horat. 1, Epist. 15, 5.
 Sermo abrumpic cura salubres. Virg. 3, Georg. 104.
 Absistere curâ. Sil. lib. 13, 104.
 Accommodare curam alicui rei. Quint. lib. 1, cap. 12, 6.
 Accumulare curas. Ovidius epist. 21, 14.
 Acuere corda curis. Virgilius 1, Georg. 25.
 Addere curam mortalibus. Lucan. lib. 2, 1.
 Adijcere aliquid curæ. Quint. lib. 1, cap. 9, 1.
 Curas adimere. Terentius Hecyra, 5, 19.
 Adorare curam pristorum in inueniendo. Plinius libro 27, capite 1, 1.
 Cura & sollicitudine aliquem afficere. Terent. Phorm. 2, 4, 5.
 Agitare curas. Seneca Herc. furent. 2, 2.
 Agere curam alicuius. Ovid. 15, epist. 61.
 Auertere subitam curam. Lucret. lib. 2, 73.
 Auertere dictis curas. Virg. 4, Aen. 79.
 Carere cura. Horat. Art. Poet.
 Committere auribus suas curas. Seneca Hippol. 5, 4.
 Componere curas. Virg. 4, Aen. 69.
 Confectus curis. Virgilius 6, Aeneidos 104.
 Consumere curam in re vna. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 10.
 Deficere curam alicui. Quint. lib. 1, cap. 13.
 Delegare curam alicuius rei alteri. Quintilianus libro quart. to, in proem. 2.
 Demerere curas. Virgilius 3, Aeneidos 37.
 Demouere aliquem cura rerum. Tacit. lib. 12.
 Tristes animo deponere curas. Virg. 4, Georg. 108.
 Deponere curam pro aliquo. Virg. 12, Aen. 10.
 Deponere curas alicuius. Ovid. 2, Met. 10.
 Destituere curam morum. Quint. in proem. lib. 1, 11.
 Desiderare curam alicuius in re aliqua. Quintilianus libro secundo, capite 1, 7.
 Inducere animum in curas. Virgilius 5, Aeneidos 143.
 Differre curas. Iuuen. Satyr. 11, 19.
 Sed nunc dilatis auerte negotia curis.
 Dimittere curam. Ovid. 1, Metam. 43.
 Nec membris dat cura quietem. Virg. 10, Aen. 43.
 Dare alicui multa millia curarum. Propert. 3, eleg. 5, 2.
 His dictis emotæ curæ. Virgilius 6, Aeneidos 77.
 Cura est, quid sit negotij. Plaut. Merc. 4, 11.
 Cura est vt. Plaut. Aulul. 12, 2. Terent. Hecyr. 4, 2, 19.
 Hæc mihi nunc cura est maxima, vt nec cui mea.
 Longiquitas ætatis obster, mortemue exoptet meum
 Curæ mihi est. Terent. Adelph. 5, 6, 6.
 Nam is mihi est profecto seruus spectatus satis,
 Cui dominus curæ est.
 Cura est, quorsum euenturū hoc fiet. Terent. Hecyr. 1, 2, 11 &
 Tristitiæ cura. Plin. lib. 23, cap. 1, 24.
 Eripere curam. Cels. lib. 6, cap. 5.
 Evolvere curas. Stat. 1, Syl. 1, 9.
 Exerceri curis. Virg. 5, Aen. 155.
 Exercere curas. Sil. lib. 11, 75.
 Exercere vitam curis. Lucret. lib. 5, 286.
 Attraximere curas. Hor. 3, Carm. ode 14, 3.
 Exsoluere aliquem curis. Virg. 4, Aen. 131.
 Exonerare graues curas. Seneca Hipp. 4, 18.
 Expellere corpore curas. Lucan. lib. 3, 11.
 Extendere curas in annum venientem. Virg. 2, Georg. 81.
 Mortalibus curis exuere se. Sil. lib. 13, 17.
 Facere curam ne aliquid fiat. Tacit. lib. 3.
 Fallere curam somno. Hor. 2, Serm. Satyr. 7, 23.
 Fatigare aliquem nouis curis. Quint. in proem. lib. 6, 4.
 Artificum fatigare curas. Stat. 5, Syl. 1, 2.
 Fluctuare æstu curarum. Virg. 8, Aen. 4.
 Fluctuare vndis curarum. Catul. Argon. 13.
 Gerere curam pro aliquo. Virg. 12, Aen. 10.
 Hebetatur cura vino. Plin. lib. 23, cap. 1, 24.
 Sermone curæ habere. Quint. in proem. lib. 1, 11.
 Habere curam docendi liberos. Quint. lib. 1, cap. 1, 6.
 Impendere curam. Ovid. de arte Amand. 3, 60.
 Impendunt curas de se distendere pingui. Virg. 3, Georg. 84.
 Acrem quam maximè curam spei futuri oratoris impendat pater. Quint. lib. 1, cap. 1, 3.

Imponere finem curis. Virgil. 4, Aeneid. 128.
 Curas iniicere. Terent. Adelph. 4, 5, 77.
 Ingeminant curæ. Virg. 4, Aeneid. 107.
 Inniti curæ, tutelæq; vnus. Quint. lib. 6, ca. 1, 27.
 Intendere curas. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 9, 6.
 Intentus ad curas. Tacit. lib. 20.
 Intermittere curam rerum. Tacit. lib. 4.
 Mens inuigilat curis. Sil. lib. 10, 66.
 Inuigilat quieti cura. Stat. 8, Theb. 124.
 Laxate curas somno. Virg. 9, Aen. 47.
 Lenire curas somno. Virg. 4, Aen. 106.
 Loquuntur leues curæ. Senec. Hipp. 5, 4.
 Mitte hanc de pectore curam. Virg. 6, Aen. 17.
 Mutare curas pectore. Virg. 5, Aen. 139.
 Fortior obstat cura ducis. Claud. 4, Paneg. 47.
 Onerabat pauentium curas ordo Mutinensis. Tacit. lib. 18.
 Partiri curas cum aliquo. Virgil. 1, Aen. 164.
 Mortales curas pellere. Valer. lib. 1, Argon. 168.
 Pellere curas vino. Hor. 1, Carm. ode 7, 6.
 Pulsis è pectore curis. Sil. lib. 13, 53.
 Peruigil cura. Stat. Sylu. 5, 1.
 Ponere graues curas. Sil. lib. 8, 46.
 Populatur artus cur. Seneca Hipp. 4, 4.
 Præstare curam alicui. Quint. lib. 2, cap. 3, 4.
 Premere curam sub corde. Virg. 4, Aen. 67.
 Recipere curam. Quint. lib. 1, cap. 10, 18.
 Recusat sub noctem cura. Virg. 1, Aen. 134.
 Redeunt in pectora curæ. Stat. 8, Theb. 122.
 Refectus curis. Horat. 2, epist. 2, 28.
 Cuncta curarum ad aliquem reijcere. Tacit. lib. 3.
 Fomenta curarum relinquere. Horat. 1, epist. 3, 6.
 Relinqueret curam morum. Quint. in proem. lib. 1, 11.
 Remittere curas. Stat. 4, Syl. 6, 1.
 Remittere curam successu. Quint. lib. 1, cap. 2, 17.
 Remordette cura. Virg. 1, Aen. 53.
 Remouens soporem cura. Ouid. 6, Met. 99.
 Resoluere curas. Virg. 1, Georg. 61.
 Respondere curis alicui. Virg. 6, Aeneid. 95.
 Respuere curam. Claud. 8, Paneg. 32.
 Secludere curas. Virg. 1, Aen. 114.
 Mens femora cura mctuq; Lucret. lib. 2, 4.
 Curas graues seponere Ouid. 3, Met. 64.
 Serere curas in pectore. Catul. in Argon. 15.
 Serpit cura altius. Plin. lib. 14, cap. 11.
 Solari curas. Virg. 9, Aen. 101.
 Solicitat cura. Senec. Hipp. 4, 17.
 Soluere curis aliquem. Senec. Hipp. 2, 4.
 Solutæ curæ. Catul. 29, 2.
 Somnus curas soluit. Ouid. 10, Met. 74.
 Stupent curæ. Senec. Hipp. 5, 4.
 Subit cura. Seneca Hipp. 4, 4.
 Acreis curas suscipere. Lucret. lib. 3, 94.
 Tangere curas. Virg. 4, Aen. 111.
 Traducere curam in. Virg. 3, Georg. 31.
 Venire in curas partemq; laborum. Lucan. lib. 2, 70.
 Venerari curam antiquorum. Plin. lib. 27, cap. 2, 1.
 In partem curarum ab aliquo vocari. Tacit. lib. 1.
 Diuersæ curæ animum vocant. Virg. 12, Aen. 98.
 Voluere curarum tristis in pectore fluctus. Lucret. lib. 6, 7.
 Vrgeri multis curis. Lucret. lib. 5, 214.
 Vrgentibus curis. Valer. lib. 8, Argon. 5.
 Cura: pro munere, quo curatur fungitur. Vlpianus in l. hæres
 absens. §. si quis tutelam. ff. de iudicijs.
 Liberari tutelâ & curâ. Vlp. in l. quum filiofamiliâs. ff. de le-
 g. 3.
 Curiosus in bonum, & in malum accipitur. (gat. 3,
 In bonum. Curiosus medicinæ. Plin. 25, cap. 2, 4.
 In malum. Terent. Eunuch. 3, 5, 5.
 Sed neminemne curiosum interuenire nunc mihi,
 Qui me sequatur, quoquid eam, rogitando, obtundat,
 enecet? Plin. lib. 5, Epist. 103, b.
 Curiosa interpellatione tenuata charta. Plinius libro 13, ca-
 pite 12, 1.
 Curiosus, differre ad diligenti. Quintilian lib. 8, cap. 3.
 Curiosus, pro delatore. Suetonius in Augusto, cap. 27, curio-
 sum ac speculatorem ratus, coram confodi imperauit.
 Curiosus agnus: Macilensis, quasi cura confectus. Plautus Au-
 lular. 16, 26.
 Curiosus: Olim is erat qui curforibus præerat, Eius muneris ti-
 tulus est, de curiosis & stationarijs, lib. 12, Codicis.
 Curiosè. Colum. lib. 3, Sin autem ipsam vitem cernere vo-
 les, iuxta radicem, ita ne ipsam lædas, curiosè fudito.
 Curiosè aliquid facere. Plin. lib. 18, cap. 3, 9.
 Curiosè loqui. Quint. lib. 8, cap. 1, non procul à fine.
 Curia. Festus: locus est, vbi publicas curas gerebant. Liu.
 2, ab Vrbe, 102.
 Curia consilij æstuat orba suis. Claud. 2, Præfat. in Eutr. 12,

Clausa pauperibus curia. Ouid. 3, Amorum, eleg. 7, 11.
 Inire curiam. Tacit. lib. 5.
 Curia, inquit Festus, etiam nominantur, in quibus vnus-
 cuiusque partis Populi Romani quid geritur. Plautus Au-
 lular. 5, 29,
 Nam noster nostræ qui est magister curiæ,
 Diuidere argentum dixit nummos in viros.
 Curialis: eiusdem curiæ. Plaut. Aulular. 7, 2.
 Confortia curialia. l. curialibus, de decurionibus, lib. 10.
 Curiatum, vt, Curiatum comitia: Conuentus, qui litium cau-
 sâ in curijs fiebant; vt ait Festus. Gellius verò lib. 13, cap.
 27, Curiatum comitia erant, quæ curiatim per listorem cala-
 bantur, id est, conuocabantur: quorum erant Pontifices
 arbitri.
 Curiatim: Per singulas curias: Vide Curiatum comitia.
 Curio: Sacerdos curiæ. Lilius 7, bel. Punici, 41, inter ma-
 iorum rerum curas comitia Maximi Curionis, quum in
 locum M. Aemilij sacerdos crearetur, veteris excitauerunt
 certamen.
 Curo: Operam do, Solicitus sum de re aliqua.
 Curare asseruandum, inueniendum. Terentius And. 5, 2, 24,
 Cura asseruandum vinetum. Cæsar 8, bell. Gallici, 86.
 Curasti probe. Terent. And. 5, 2, 6.
 Leuiter, curare aliquid. Horat. 2, Epist. 1, 11.
 Curo isthæc ego. Terent. And. 5, 4, 18, Ego isthæc moueo aut
 curo. Ibidem 1, 2, 14, Id populum curat, scilicet.
 Curare vt. Terent. Phorm. 4, 8, 11. Idem Adelph. 5, 1, 10,
 — exemplum omnibus
 Curarem vt esses.
 Quid me curas, quid rerum geram? Plautus.
 Curare ædes. Plaut. Most. 3, 18.
 Curare se, & ætatem suam. Plautus Pseud. 20, 27. Terent. in
 Adelph. 5, 1, 1, Tecurasti molliter, Liu. 3, ab Vrbe, 7, Curare
 corpora sua somno & cibo.
 Aegrotos. Plaut. Capt. 4, 37.
 Alia. Plaut. Milit. 12, 60, Faciemus; alia cura. Terent. Phorm.
 2, 1, 5. — atqui reperit iam: aliud cura.
 Aliena. Terent. Heaut. 1, 1, 24.
 Amicos. Plaut. Stich. 13, 8.
 Boues. Plaut. Mostel. 2, 34.
 Conuiuia. Virg. 1, Georg. 61.
 Corpora. Virg. 8, Aen. 120.
 Fidem suam. Plaut. Trinum. 4, 114.
 Genium micro. Hor. 3, Carm. Ode 17, 3.
 Histriones, aut alios. Plaut. Amph. 3, 87.
 munus, aliquid. Plaut. Trucul. 8, 55, Sic in Bacchid 15, 111,
 Parentes. Plaut. Stich. 3, 39. (Curare officium suum,
 Aequam partem. Terent. Adelph. 1, 2, 50,
 Curemus æquam vterq; partem: tu alterum,
 Ego item alterum.
 Pelliculam. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 8.
 Præcepta & mandata alterius. Plaut. Milit. 10, 216.
 Prandium. Plaut. Menæh. 9, 11.
 Sublimia. Horat. 1, Epist. 12, 3.
 Curare & polire vestimenta. Vlp. in l. itaq; fulto, ff. de furtis.
 Curare vitem falce. Plin. lib. 17, cap. 22, 8.
 Curare, absintium. Terent. And. 1, 1, 43.
 s. o. fat est: curabo. Sallust. in Iugurth. Legatis im-
 perat, vbi quisq; curaret.
 Curabitur: Imperonale. Terent. And. 2, 3, 29. — hanc fidẽ
 Sibi obsecrauit, qui se sciret non deserturum, vt darem.
 d. curabitur.
 Curatur vt vinca vetus semel fossa sit. Plin. lib. 18, cap. 27, 5.
 Herbis curari. Ouid. 1, Remed. 63.
 Sanguinis detractioe aliquem curare. Quint. lib. 2, ca. 10, 4.
 Curare rebus alienis suo vestimẽto & cibo. Plaut. Truc. 4, 33.
 Curare rebus publicis. Plaut. Trinum. 14, 48.
 Tempus curandi differre. Horat. 1, Epist. 2, 8.
 Labor curandis vitibus. Virg. 2, Georg. 80.
 Curatus: Cum diligentia & cura factus.
 Bene curata cute nitidus. Hor. 1, Epist. 43.
 Membra curata sopori dare. Hor. 2, epist. 2, 16.
 Curatus sermo. Plin. epist. 190, d.
 Curatus corpore Cato cap. 103. Plin. lib. 18, cap. 6, 10.
 Curat: pro Accurate. Tacit. lib. 2, Eius negotij initium,
 ordinem, finem, curatius differam.
 Curator: præpositus alicui negotio.
 Curator Reipub. Sallust. in Iugurth.
 Constituire decreto curatore ad aliquid agendum. Iulian. l.
 ex facto. ff. de negotijs gestis. Curator: etiam est, qui puberis,
 parimonium, aut à magistratu, aut à testatore, curare iussus est.
 In Institut. ciuilibus §. 1, de curatoribus.
 Egere curatoris, dicimus eos, quos innuere volumus non
 compotes esse mentis suæ. Horat. 1, epist. 1, 21.
 Petere curatorem. Quint. lib. 7, cap. 5, 9.
 Curatrix. Modest. in l. scire, ff. de tutor. vel curator. dat. ab
 Ppp 2 his,

his. Scire oportet magistratus, quod curatrices minoribus mulieres non creabunt.

¶ Curatoria: Curatoris pupillorum munus. Herennius in l. 1. ff. de Excusationibus tutorum. Conscribens librum (vt mihi videtur) vtilissimum, quem Excusationum tutelæ & curatoriarum vocauit, huc tibi misi. Ibidem l. 2.

¶ Curatio: Propriè est medicorum, auctore Donato. Opportunus curationi. Celsus lib. 3, cap. 9. Expedita curatio. Celsus lib. 5, cap. 26. Explere curationem. Celsus lib. 7, cap. 7. Facere difficultatem curationi. Celsus lib. 7, cap. 26. Rectè procedit curatio. Celsus lib. 7, cap. 27. Recipere curationem. Celsus lib. 7, cap. 20. Ferè tamen hæc curationem puerilis ætas, & modicū malum recipit. Idem lib. 5, cap. 28.

¶ Curatio: cura, sive provincia alicui delegata. Curationem deferre ad aliquem. Liu. 7, bel. Pun. 169. Curatio mea est. Plaut. Pœn. 4, 13 2, Cur ego id curem? nanq; istæc magis tua est curatio. Idem Cas. 5, 4 5. Quid tibi hanc rem curatio est, verbero? Plaut. Amph. 6, 21. Sub curatione. Celsus lib. 7, cap. 7. Nonnunquam autem nimium sub hac curatione excisa cute, euenit, vt oculus non contegatur.

¶ Curatio, capitur etiam apud Iuriconsultos pro munere publico. Papinianus in l. Iurisperitos §. quum oriundus ff. de excusat. tutorum. Placuit enim duas curationes administrare non videri. Et §. sequenti: Qui priuilegio subnixus est, fratris curationem suscipere non cogitur. Matris furiosæ curatio ad filium pertinet. Vlpianus in l. furiosæ. ff. de curatore furioso.

¶ Curatura. Terent. Eun. Act. 2. scen. 3, Tametsi bona est natura, reddunt curatura iuceas. (disto.)

¶ Curax: curiosus. Caius in l. si quid venditor ff. de ædil. e. CVR C V L 10.] Animal paruum, frumentū corrodens. Varro 1, de re Rust. ca. 63, Tuendi causa promendū id frumentum, quod curculiones excisse incipiunt. Virg. 1, Georg. 33, — popularq; ingentem fatris aceruum Curculio. Curculione infestantur etiam fabæ & lentæ. Col. li. 2, ca. 10. Curculio, significat etiam gulam. Varro 2, de re Rust. cap. 3, 2, Hircus molliori pilo, & potissimum albo ac ceruice & collo breui, curculione longiore.

CVRIA.] Vide CVRA.

CVRIALIS] Idem quod Decurio: qui in oppido tanquā Senator est. l. si quis curialis. C. de episcop. & cleric. Vbi qui Curialis, idem postea Decurio nominatur.

CVRIO, CVRIOSVS, CVRO.] Vide CVRA.

CVRRO.] Terent. Adlph. 3, 2, 36. Curro, obstetricè accersere. Solito velocius currere. Ouid. 14, Met. 78. Curro, e per vias. Plaut. Pœn. 7, 24. Per campos. Ouid. 5, Metam. 123. Aequor vastum caua trabe currimus. Virg. 3, Aen. 19. Curritur tutum nō secius æquore classis. Virg. 5, Aen. 173. Currere in mari, naues velociter euntes dicuntur. Virg. Sed tibi qui cursum venti, quæ fata dedere? Placido currere fluctu. Valer. lib. 1, Argon. 55. Fluuij in freta currunt. Virg. 1, Aen. 123. Aetas currit. Horat. 2, Carm. Ode 5, 3. Frigus per ossa cucurrit. Ouid. ad Liuiam, 51. Mors currit. Lucan. lib. 2, 30. Nox inter pocula currat. Propert. lib. 3, eleg. 10, 5. Sententia currat. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 2. Tremor ima per ossa cucurrit. Virg. 2, Aen. 24. Versus currauit. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 1. Currit vox. Plin. lib. 11, cap. 51, 6. Curritur: Impersonale. Terent. in Prolog. Heaut. 44, Si qualaboriosa est, ad me curritur.

¶ Currrens. Terent. in Prolog. Eun. 36, Qui magis licet currentes seruos scribere. Fata currentia. Sil. lib. 7, 62. Vnda currentes. Virg. 3, Georg. 66. Spatium currenti præmonstrare. Lucret. lib. 6, 19.

¶ Curso: frequentatiuum. Vias cursare. Valer. lib. 4, Argon. 22. Cursatur: Impersonale. Terent. Hecyr. 3, 1, 35, Trepidari sentio; cursari sursum profum. (cursites.)

¶ Curcito. Terentius Eunuch. 2, 2, 47, Ne sursum decorsum Cursitare ad aliquem. Terent. Eunuch. 2, 2, 56. Huc & illuc cursitare. Horat. 4, Carm. ode 11, 2.

¶ Curfus: Ipse currendi actus. Plin. lib. 12, cap. 19, 3, Hi recto cursu per sinus impellunt. Acrior cursus. Stat. 4, Syl. 3, 21. Aequorei cursus. Valer. 1, Argonaut. 98. Aerius cursus. Ouid. 7, Metam. 142. Agiles cursus. Stat. 4 Syl. 3, 7. Anhelus cursus. Ouid. 11, Metam. 70. Apertus. Stat. 10, Thebaid. 173.

Attoniti cursus. Sil. lib. 17, 119. Auidi. Virg. 12, Aeneid. 180. Auidos cursus illidere in aliquem. Stat. 11, Thebaid. 104. Breuissimus cursus vndis. Virg. 3, Aeneid. 100. Cæcus. Lucan. lib. 2, 113. Celer. Seneca Thyest. 1, 2. Citus. Seneca Hippol. 4, 8. Continuus. Claud. 4, Paneg. 59. Decliuus. Lucan. lib. 4, 29. Defranatus. Ouid. 1, Metam. 57. Diurni. Ouid. 4, Metam. 126. Emeriti cursus anni. Ouid. 3, Fast. 9. Equestres cursus. Virg. 5, Aeneid. 132. Cursus facilis. Virg. 1, Georg. 3, & 8. Fulmineus. Claud. 4, Paneg. 94. Furenti cursu. Senec. Medea, 11, 4. Incitus cursus. Senec. Thebaid. 1, 6. Infracti cursus. Valer. lib. 3, Argonaut. 48. Inuerti certamine. Ouid. 7, Metam. 361. Longi. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 3, 4. Magnus. Sil. lib. 16, 17. Medius. Virg. 5, Aeneid. 147. Menstruus cursus Lunæ. Catul. in Carm. secul. 32, 4. Mobilis. Senec. in Hipp. 4, 18. Montiuagi cursus. Sil. lib. 3, 110. Obliqui. Ouid. 9, Metam. 4. Præceps. Lucan. lib. 5, 79. Præpes cursus equi volucris. Claud. 1, in Ruff. 53. A' principe cursus rerum. Valer. lib. 1, Argonaut. 108. Propere cursu. Ouid. epist. 15, 54. Rapidus cursus. Virg. 5, Aeneid. 68. Rectus. Horat. 2, Serm. eleg. 5, 16. Sollicitus. Claud. 1, de raptu Proserp. 6. Tacitus. Ouid. 14, Metam. 120. Timidus. Ouid. 1, Metam. 105. Tranquillus. Claud. 1, in Ruff. 9. Trepidus. Virg. 4, Aeneid. 135. Vagus. Claud. 6, Paneg. 37, Senec. Hipp. 9, 1. Volucer. Claud. 3, Paneg. 65. Aduertere cursus. Ouid. 3, Metam. 128. Aequare. Sil. lib. 15, 114. Aguarè cursu aliquem. Virg. 3, Georg. 82. A' sua æterna ager cursus inoffensos. Senec. Hercul. fur. 11, 7. Agere cursum. Senec. Hipp. 5, 18. Aperire cursus. Senec. Agamem. 6, 8. Collatus cursibus: Commisso prælio. Valer. lib. 6, Argon. 55. Longos circumflectere cursus. Virg. 5, Aeneid. 27. Constituere cursus. Quint. lib. 1, cap. 10, 34. Cursu contendere alicunde. Virg. 5, Aeneid. 58. Contingere metam cursu. Horat. in Arte poet. 84. Conuersio relegam vestigia cursu. Claud. de bello Getico, Dare cursum. Virg. 4, Aeneid. 131. Facilem cursum. Virg. 1, Georg. 8. Dare cursum in. Virg. 10, Aeneid. 172. Delabi cursu. Ouid. 2, Metam. 83. Detorquere cursum ad aliquem. Virg. 4, Georg. 40. Diuigere cursum aliquò. Virg. 5, Aeneid. 33. Distare longo cursu. Virg. 3, Aeneid. 24. Ducere cursus. Virg. 5, Aeneid. 132. Cursu se exercere. Plaut. Bacch. 8, 24. Cursu eunt in eam sententiam. Plin. lib. 2, cap. 7, 9. Errare incerto cursu. Senec. Hercul. fur. 2, 4. Solicito errare cursu. Claud. 1, de raptu Proserp. 6. Eua dere pugna cursu. Virg. 11, Aeneid. 141. Præpeti cursu euolat. Senec. Hippol. 10, 15. Excitumur cursu, & cæcis erramus in vndis. Virg. 3, Aen. 40. Explicare cursum celerè citatis passibus. Senec. Hipp. 10, 3. Extendere cursus. Virg. 12, Aeneid. 180. Figere cursum. Stat. 3, Thebaid. 106. Flectere cursum aliquò. Claud. 6, Paneg. 37. Flectere laeuum cursum. Ouid. 1, Trist. eleg. 9, 4. Fluere cursibus obliquis. Ouid. 9, Metam. 4. Frangere gyro cursum. Lucan. lib. 3, 110. Frænare cursus aquarum glacie. Virg. 4, Aeneid. 28. Timido cursu fugere. Ouid. 1, Metam. 106. Mobili cursu fugit. Senec. Hipp. 4, 18. Habere cursum. Quint. lib. 2, cap. 13, 6. Impediunt cursum vndæ. Ouid. 1, Metam. 142. Impedire vestigia cursu. Virg. 5, Aeneid. 118. Fatorum impellere cursum. Lucan. lib. 5, 9. Inclinare cursum. Ouid. 2, Metam. 145. Inire cursus. Virg. 5, Aeneid. 116. Instruere equorum cursus. Virg. 5, Aeneid. 109. Labat incerto limite cursus. Stat. 5, Sylu. 3, 48. Cursu lampada tradere: Prouerbiū. Varro 3, de Re rust. capite 16, 7.

In liquido aere librare cursus. Ouid. 2, Amor. eleg. 63.
 Peragere cursum. Virg. 4, Aeneid. 131.
 Petere cursum locum aliquem. Virg. 3, Aeneid. 51.
 Præterire hos & illos cursum. Virg. 4, Aeneid. 32.
 Auras prouocare cursibus. Virg. 3, Georg. 38.
 Quætere aliquem cursum. Virg. 3, Georg. 20.
 Rapere cursum: Accelerare. Senec. Hipp. 9, 1.
 Rapere cursum per. Claud. 1, in Eutrop. 57.
 Regere cursum. Virg. 6, Aeneid. 70.
 AEquoreos cursum tendere. Valer. lib. 1, Argonaut. 98.
 Repeto cursum: id est, recipio vsu rationis. Sen. Hercul. fur. 12, 6.
 Flumina cursum requiescere. Virg. eclog. 8, 1.
 Canem superare cursum. Horat. 1, Epist. 19, 11.
 Tendere cursum per iuga. Claud. 4, Paneg. 59.
 Tendere cursum aliquod. Virg. 2, Aeneid. 65.
 Reuocare cursum sanguini. Cell. lib. 5, cap. 26.
 Ad regem cursum detorquet Iarham. Virgilius 4, Aeneidos 40.
 Torquet medios nox humida cursum. Virgilius 5, Aeneidos 147.
 Transit equum cursum pernicious ignea plantis. Virgilius 11, Aeneidos 44.
 Transmittunt cursum campos. Virg. 4, Aeneid. 31.
 Vertere cursum. Virg. 3, Aeneid. 30.
 Valere cursum pedum. Virg. 5, Aeneid. 14.
 Venire magno cursum. Silius lib. 16, 17.
 Auium cursum. Apul. Et inopinanti auium cursum terrorem adicere.
 Aquarum. Virg. 4, Georg. 28.
 Factorum. Lucan. lib. 5, 9.
 Cursum Lunæ. Liu. 1, ab Vrbe, 80.
 Menstrui cursum: Menstrua muliebria. Plinius libro vndecimo, capite 39, 4.
 Cursum: pro modo viuendi. Plin. in Panegy. 69, Tenes Cæsar hunc cursum.
 Concitus infano cursum. Ouidius 3, Metam. 143.
 Deprensus cursum. Senec. Hercul. fur. 4, 4.
 Exhaustus cursum. Lucanus libro 8, 1.
 Fortis cursum. Ouid. 3, Metamorph. 44.
 Magno cursum contexere verba. Iuuen. Satyr. 14, 3.
 ¶ Cursum: Idem, Plautus Bacchid. 1, 34. Varro 2, de Re rust. cap. 7, 12, Equi alij sunt idonei ad rem militarem, alij ad vecturam, alij ad cursum.
 ¶ Cursum. Martial. lib. 3, 58.
 Cursum sextâ tibi, Rufe, remisimus horâ.
 ¶ Cursum: ad cursum pertinens: Cursum nauis. Sidonius: Tiphim cursum ascendendi.
 ¶ Cursum: Cursumdo.
 Cursum currere. Plaut. Pseud. 5, 123.
 Citò & cursum aliquid agere. Plaut. Pœn. 7, 64.
 Cursum aliquid annotare. Plin. epist. 49, d.
 Cursum & breuiter aliquid attingere. Plin. epist. 20, 2.
 Cursum legere. Plin. lib. 5, epist. 110, c.
 ¶ Cursum: Vehiculi genus, dictum, quod eo veteres veherentur ad cursum. Virg. Quadrijugo inuehitur cursum, Effuâ carcere cursum. Virg. 3, Georg. 21.
 Phaethon cursum auriga paterni. Ouid. 2, Metam. 66.
 Hyperionis cursum. Valer. lib. 2, Argon. 7.
 Alipes cursum. Valer. lib. 5, Argon. 122.
 Altus cursum. 2, de raptu Proserp. 64, armatus. Liuius 1, ab Vrbe.
 Candidi Dianæ cursum. Senec. Hipp. 6, 11.
 Celeres. Senec. in Agamem. 9, 2.
 Citati. Sil. lib. 8, 132.
 Cursum citus. Seneca Hippol. 10, 18.
 Eburnus. Tibul. lib. 1, eleg. 7, 2.
 Falcati cursum. Valer. lib. 6, Argonaut. 22.
 Falciferi. Lucret. lib. 3, 129.
 Ferreus cursum Martis. Claud. 6, Paneg. 4.
 Fulgentes cursum. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 5.
 Inanis cursum. Stat. 6, Thebaid. 104.
 Laboriferi cursum Tithonis. Stat. 6, Thebaid. 5.
 Lacer cursum. Ouid. 2, Metam. 64.
 Leuis. Ouid. 1, de Arte, 1.
 Martius. Valer. lib. 3, Argonaut. 78.
 Micantes fame cursum. Claud. 5, Paneg. 36.
 Nigri cursum Plutonis. Claud. 2, de raptu Proserp. 46.
 Nitidus cursum. Horat. in Carmine secul. 2.
 Nitidi cursum Dianæ. Senec. Hipp. 3, 8.
 Præceps cursum. Virg. 3, Georg. 72.
 Quadrijugi cursum. Virg. 3, Georg. 4.
 Rapidus cursum. Virg. 18, Aeneid. 96.
 Superbus. Senec. Troad. 3, 5.
 Trepidus cursum. Valer. lib. 6, Argonaut. 81.
 Ventosus cursum. Horat. 2, Epist. 1, 36.

Volucris. Horat. 1, Carm. ode 34, 2.
 Cursum, pro equis. Virg. lib. 12, Aeneid. 58.
 Infrænant alij cursum. Et lib. 1, Georg. in fine:
 Neq; audire cursum habenas.
 Agere Cursum. Ouid. 2, Metam. 13.
 Agitare. Virg. 3, Georg. 4.
 Alcindere vel conscendere cursum. Sil. lib. 16, 76.
 Dirigere. Ouid. 12, Metamorph. 16.
 Domitant in puluere cursum. Virg. 7, Aeneid. 33.
 Ducere cursum. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 14.
 Attoniti cursum crexere leones. Stat. 10, Thebaid. 34.
 Errans cursum. Stat. 6, Thebaid. 94.
 Executi cursum. Ouid. 15, Metam. 105.
 Flectere cursum. Senec. Hippol. 6, 11.
 Gubernare cursum citos. Senec. Hippol. 10, 18.
 Impellere cursum. Sil. 16, 84.
 Habili cursum ingredi. Ouid. 2, Metam. 107.
 Iungere equos cursum. Virg. 5, Aeneid. 162, pro, Cursum.
 Moliri cursum per. Ouid. 2, Metam. 27.
 Mouet gelidos Latonia cursum. Valer. lib. Argon. 84.
 Nouare cursum. Stat. 1, Achil. 83.
 Alipedem planta cursum premit. Sil. lib. 7, 142.
 Properante cursum. Senec. Hippol. 6, 3.
 Rapiunt per auiam cursum equi. Ouid. 2, Metam. 41.
 Equi rapuere cursum. Senec. Hippol. 10, 16.
 Arte regendum cursum. Ouid. 1, de Arte, 1.
 Retorquere auersos cursum. Virg. 12, Aeneid. 98.
 Reuocare cursum, Clau. 2, de raptu Proserp. 64.
 Ruunt effusi carcere cursum. Virg. 3, Georg. 20.
 Ruere cursum in. Virg. 7, Aeneid. 156.
 Leui cursum equi ruunt. Senec. Hippol. 10, 20.
 Subire cursum dicuntur equi, aut animalia alia, quæ cursum trahunt. Virg. 3, Aeneid. 23.
 Subiungere cursum tigres. Virg. eclog. 6, pro, Cursum.
 Succedunt cursum quadrupes. Virg. 3, Aeneid. 108.
 Succutitur cursum altè. Ouid. 2, Metam. 34.
 Tardare cursum alicuius. Stat. 1, Achil. 18.
 Grauiore cursum tremunt axes. Senec. Hippol. 3, 9.
 Cursum vehi ad curiam. Plin. lib. 7, cap. 43.
 Volans, vel volitans cursum. Claud. 5, Paneg. 16, Catul. 59, 2.
 ¶ Curriculus: breuissimum vehiculi genus. Varr. epistola Iulij Cæsar: Quem, simul ac Romam venissem, mihi attingit aures nuntius extemplo eas, in curriculum cõtuli proper pedes.
 Sereno curriculo errat Cytheræa. Claud. 2, Paneg.
 ¶ Curriculum: diminutiuum à cursum. Curtius lib. 8, Aliorum turbati equi non in voragine modo, lacunasque, sed etiam in amnem præcipitauerunt curricula. Plautus Mercat. 22, 91, Quin pedes vos in curriculum conijcitis?
 Curriculum, pro cursum, fama, laude. Plin. lib. 14, cap. 6, 6, de vinis generosis: Quantum curriculum publicis epulis obtinere à diuo Iulio. Mamertina.
 Curriculum vnum facere. Plaut. Trinum. 15, 8.
 Curriculum celeri ire. Plaut. Stich. 6, 14.
 Curriculum: Locus in quo certamen currendi exercetur. Horat. 1, Carm. ode 1, 14.
 Sunt quos curriculo puluerem Olympicum Collegisse iuuat, metaq; feruidis. Euitata rotis.
 ¶ Curriculo: Cursum. Plautus Milit. 9, 43, Transcurre curriculum ad nos. Terent. Heaut. 4, 4, 11, Curriculum percurrere. Gellius libro 17, capite 8, Nonne is curriculum, atque oleum petis?
 C V R R V C A.] Parua avis, quæ alienos pullos, proprios putans, nutrit; maximè cuculi. Iuuen. Satyr. 6, 28,
 Tu tibi nunc curruca places, fletumq; labellis
 Exforbes.
 C V R R V S, C V R S I M, C V R S V S.] Vide C V R R O.
 C V R T V S.] Paruus, deminutus. Horatius 1, Sermonum, Satyr. 6, 21,
 — nunc mihi curto
 Ire licet mulo, vel si lubet vsq; Tarentum.
 Dolia curta. Lucret. 3, 207.
 Curta nescio quid semper abest rei. Horat. libro 3, Carm. ode, 24, 12.
 Curta suppellex. Pers. Satyr. 4, 6,
 Tecum habita, & noris quàm sit tibi curta suppellex.
 Curtus calix, apud Martialem: id est, fractus.
 ¶ Curto: Deminuo. Horatius 2, Serm. Satyr. 2, 15, Quantum enim summæ curtabit quisq; diem?
 C V R V A M E N, C V R V A T V R A.] Vide C V R R V S.
 C V R V L I S.] adiectiuum à Cursum deriuatum Sella curulis, quæ ex ebore facta erat in ipsis curribus, quibus vehantur maiores magistratus, & in ea sedebat. Aliquando subauditur Sella, vel Sedes. Horat. 1, epist. 6, 11,
 Cui libet, hic fasces dabit, eripietq; curule
 Cui uolet importunus ebur. Lucan. lib. 3, 22,

Prætor adest, vacuæq; luco celsere curules.

Iuuenalis Satyra 10,9.

Vis ne saluari, sicut Scænus? habere

Tantundem? atq; illi fellas donare curules?

Plinius lib. 7, cap. 48, 4.

Violata curulis. Claud. 8, Paneg. 54.

Sacræ curules. Claud. 7, Paneg. 3.

Curules: *Magistratus qui curulis vehantur.* Stat. lib. 4, Syl-
narum,

Exulent leges Latæ gaudere curules.

C V R V S.] inflexus ac contortus. Virg. 2, Georg.

Et curuæ rigidum falces constantur in ensem,

Aequor curuum. Ouid. 11, Metam. 102.

Aluus curua. Virg. 2, Aeneid. 11.

Anus curua. Ouid. 1, de Arte amand. 145.

Aquæ curuæ. Ouidius 3, Fast. 104.

Arator curuus. Virg. eclog. 3, 9.

Aratrum curuum. Virg. 1, Georg. 34.

Arcus curui. Ouidius 9, Metam. 23.

Catinæ curuæ. Virg. 1, Georg. 72.

Cavernæ curuæ. Virg. 3, Aeneid. 134.

Soluere viscera cultro curuo. Senec. Hipp. 1, 10.

Crinale curuum. Ouidius 5, Metam. 11.

Delphines curui. Ouidius epist. 17, 27.

Humum reuellerè dente curuo. Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 9.

Lustra nouantur equo curuo. Propert. lib. 4, eleg. 1, 4.

Falces curuæ. Virg. 1, Georg. 101.

Forceps curua. Ouidius 12, Metam. 56.

Freta curua. Valer. lib. 3, Argon. 124.

Gramen curuum. Ouid. epist. 21, 30.

Iuga curua. Ouid. 1, de Arte amand. 64.

Latrebræ curuæ. Virg. 2, Georg. 44.

Lebetes curui. Ouidius 12, Metam. 49.

Descendere limite curuo. Ouid. 12, Metam. 167.

Lyra curua. Horat. 3, Carm. ode 28, 3.

Curua littora. Virg. 3, Aeneid. 48.

Naues curuæ. Ouid. 2, Metam. 33.

Olympus curuus. Valer. lib. 5, Argonaut. 83.

Pedes curui aquilæ. Claud. de bello Gildon. 94.

Puppæ curuæ. Virg. 6, Aeneid. 1.

Rota curua. Horat. in Arte, 5.

Secures curuæ. Virg. 7, Aeneid. 38.

Seneca curua. Tibul. lib. 3, eleg. 5, 4.

Theatrum curuum. Ouid. 1, de Arte amand. 100.

Tibia curua. Virg. 11, Aeneid. 148.

Valles curuæ. Claud. 2, de Raptu Prof. 15.

Via curua. Seneca Hippol. 5, 13.

Vngues curui. Horat. Epod. ode 5, 20.

Vomis curuus. Ouidius 3, Amor. eleg. 7, 8.

¶ Curuo. Manu' arcum curuare. Stat. 1, Achil. 98.

Lances. Horat. 2, Sermon. Satyr. 4, 9.

Sinus. Claud. 7, Paneg. 84.

In arcus curuari. Virg. 2, Georg. 90.

Curuare in terram. Plinius lib. 12, cap. 5, 1.

Curuari in diuersum. Plinius lib. 16, cap. 42, 1.

Vastus aper nimio dentes curuauerat zuo. Claud. 3, Pa-
neg. 62.

¶ Curuatus. Stat. 5, Sylu. 4, 1. Et simulant fessos curuata ca-
cumina somnos.

Arbor curuata est pondere serpentis. Ouid. 3, Metam. 19.

Corpore toto curuatus. Stat. 6, Thebaid. 130.

Curuata cuspis. Ouid. 2, Metam. 40.

Ponti curuati littora. Seneca Hippol. 1, 5.

Ignes curuati: id est, splendorem curuorum cornuum lu-
næ referentes. Horat. 4, Carm. ode 3, 12.

Planities curuata tumore. Claud. 2, de Raptu Prof. 21.

Vnda curuata. Virg. 4, Georg. 72.

¶ Curuatio. Plin. libro 17, cap. 23, 9. In curuatione materiz.

Columella lib. 4, cap. 12, 2, Curuatio vitis.

¶ Curuatura. Plin. lib. 17, cap. 19, 2, Ne curuatura fugiat.

Aurea summæ Curuatura rotæ. Ouid. 2, Metam. 22.

Curuatura vnguium: Ad duncitas. Plin. lib. 10, cap. 19.

¶ Curuamen: Ipsa curuatio. Plin. epist. 184, Hæc vnum si-
num molli curuamine amplectitur: illa editissimo dorso
duos dirimit.

Arquatum curuamen. Ouid. 11, Metam. 119.

Lato curuamine in obliquum sectus limes. Ouidius 2, Me-
tamorph. 26.

Ripæ patulo curuamine. Sil. lib. 13, 6.

C V S C V L I V M.] Vide Q V I S Q V I L I V M.

C V S O, C V S O R.] Vide C V D O.

C V S P I S.] Acuta pars gladij, hastæ, clauj, & huiusmodi,

Martialis: Actola cuspide fixit aprum.

Hastæ præcutæ cuspis. Ouid. 7, Metam. 27.

Achillea cuspis. Ouidius 12, Metam. 118.

Acuta. Virgilius 5, Aeneidos 42.

Aerata. Ouidius 5, Metam. 2.

Curuata. Ouidius 2, Metam. 40.

Extrema. Ouidius 2, Metam. 154.

Irrita. Ouidius 5, Metam. 8.

Irrita voti. Stat. 11, Thebaid. 103.

Infesta. Valer. lib. 6, Argonaut. 124.

Longa: pro Veru. Martialis lib. 14, 227.

Mauortia. Stat. 9, Thebaid. 168.

Medicatæ cuspis. Sil. lib. 13, 40.

Prætentæ cuspis: id est, obiectum iaculi ferrum, Ouidius 9,

Metamorph. 17.

Subrepta. Silius lib. 7, 131.

Tremenda. Horat. 4, Carm. ode 6, 2.

Trifida cuspis Neptuni. Claud. 2, de Raptu Proserp. 37.

Triplex. Ouidius 12, Metam. 119.

Vana. Ouidius 8, Metam. 70.

Contorquere cuspide. Ouidius 8, Metam. 70.

Acutâ cuspide fulget telum. Ouidius 1, Metam. 95.

Fraudata sanguine cuspis. Silius lib. 13, 34.

Fusus inertis cuspide. Sil. lib. 7, 127.

Cuspides, *pro subulis fistilibus.* Varr. 1, de re Rust. cap. 8, 3, de
pedamentis arundineis loquens: Inde enim aliquot col-
ligatas libris, demittunt in tubulos fistiles, cū fundo per-
tufho, quos cuspides appellant, qua humor aduentitius
transire possit.

¶ Cuspido: Cuspide instruo. Plin. lib. 11, cap. 37, 5, alij præ-
fixa his pila cuspidant.

¶ Cuspidatus: Qui cuspide. Plin. lib. 18, cap. 19, 5,
Purget vomerem subinde stimulus cuspidatus nulla.

¶ Cuspidatim: in cuspide, siue cuspis formam. Plin. lib.
17, capite 14, 4. Donec cuspidatim decussus descendat in
rimam calamus.

C V S T O S.] qui aliquam rem tuctur & curuat. Virgilius 11,
Aeneidos,

At triuiz custos iam dudum in montibus Opis

Alca fedet. Idem lib. 8.

Custos ianitrix. Plaut. Curcul. 2, 76.

Custos herilis. Plautus Afin. 12, 65, Id est, cui commissus est
herilis filius.

Corporis custos. Lucret. lib. 3, 66.

Custos gregis: Opilio. Virg. eclog. 10, 8.

Custos iuuentutis. Horatius Art. poet. 33.

Cæsar rerum custos. Horatius 4, Carm. ode 15, 4.

Gentis custos: Rex, aut princeps. Horat. 4, Carm. ode 5, 2.

Acera thuris custos. Ouidius 13, Metam. 152.

Fidissimus custos. Valer. lib. 3, Argonaut. 16.

Incorruptissimus. Horat. 1, Sermon. Satyr. 6, 17.

Maximus. Horatius 2, Sermon. Satyr. 6, 3.

Coronare abiturum custode. Virgilius 9, Aeneidos 8.

Tenax custos. Quint. lib. 4, cap. 2, 53.

Corruptere custodem. Lucan. lib. 10, 12.

Imponere custodem alicui. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 1.

Indere custodes. Tacit. lib. 3.

Petere custodes salutis suæ. Quint. lib. 5, cap. 11, 7.

Tenericustode. Lucan. lib. 1, 6.

Vacans custode. Ouidius 2, Metamorph. 85.

Custos exactor. Tacit. Id est, qui arbiter esset rei exsequen-
dæ, & rem exigeret.

Custos in vitibus. Columel. lib. 4, cap. 21, 3, in pollicem ton-
deatur, quem quidam custodem, alij rescem, nonnulli
prædiarium appellant, id est, sarmentum gemmarum
duarum vel trium. Plinius lib. 17, cap. 22, 13, Et qui voca-
tur custos: Hic est nouellus palmes, non longior tribus
gemmis.

¶ Custodio: Seruo. Plinius libro 12, capite 12, 7. Plautus
Capt. 12, Nocturno vincus custodibitur. Antiquè, pro
Custodietur.

Ab iniuria aliquem custodire. Quint. lib. 2, cap. 2, 2.

Breuitatem custodire. Plin. epist. 20, 2.

Discrimina ordinum. Plin. epist. 182.

Honorem custodire inimicis: Plinius in quadam epistola.

Plin. lib. 16, cap. 4, 5, Custodito tantum honore glandis.

Memoria hominum custodiri. Plin. lib. 16, cap. 44, 1.

Modum custodire. Plin. lib. 20, cap. 13, 11.

Morem. Plin. lib. 14, cap. 12, 1.

Nomen loci custodit. Plin. lib. 37, cap. 7, 10.

Parfimoniam custodire. Gell. lib. 1, cap. 24.

Verba custodire clauso ore. Senec. in Agamem. 7, 26.

Solicite aliquid custodire. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.

Custodire, *pro Observare.* Colum. lib. 3, cap. 10, 4, Itaq; custo-
diemus, vt à prædictis locis, quos humerosos rustici vo-
cant, femina legamus. Quint. Et custodit nos recens au-
dientium intentio.

¶ Custodiendus. Paul. J. diligenter. ff. mandat. Diligenter igi-
tur fines mandati custodiendi sunt.

¶ Custodia: Ipse custodiendi actus.

Pædagogorum custodia. Quint. lib. 1, cap. 1, 17.
Religionis. Quint. lib. 6, cap. 1, 15.
Custodia sui. Celsus lib. 2, ca. 2, qui ista nunquam sine custodia sui tuta habuit. Id est, sine magna adhibita diligentia.
Dura custodia. Horat. 1, Epist. 1, 5.
Pecudum custodia solers. Virg. 4, Georg. 66.
In custodia alicuius se tradere. Plaut. Mostel. 6, 58.
 ¶ **Custodia: Qui custoditur.** Sueton. in Domitiano, Et ff. de reorum custodia: Ne quis receptam custodiam sine causa dimittat. Et alibi: Si custodia se interfecerit, vel precipitauerit, militis culpæ.
Custodia: pro custodibus & apparitoribus. Cæf. 4, bel. Gal. 477. Plautus Capt. 6, 4, Ita vinculis, custodij circummuniti sumus. Tibul.

Sed precium si grande feras, custodia victa est.
 Virg. 6, Aeneid. Cernis custodia qualis.
Acres custodia. Tacit. lib. 1.
Tuo aduentu vigilat custodia. Catul. epigr. 57, 7.
Vigil custodia. Ouid. 12, Metam. 30.
Noctem custodia ducit in somnem ludo. Virg. 9, Aen. 35.
Custodia: Car. er. Colum. lib. 1, Ut explorent, an diligenter vincita sint, an ipsæ sedes custodiz satis tutè munitæq; sint. Plin. lib. 21, cap. 3, 8.
Militari custodia hæberi. Tacit. lib. 3.
Condere aliquem in custodiam. Tacit. lib. 20.
Hæberi in custodia, & in custodiam. Tacit. lib. 17.
CYSTOPITE.] Plin. epist. 111, à lib. 5, vt parçè, custoditeq; iudebat?
CYTIS.] Pellis, siue corium, Plin. lib. 11, cap. 39, 2, Ergo cutis ipsa sensu caret, maxime in capite.
Acgra cutis tumet. Persius Satyr. 3, 7.
Rapto cerebro adsecata cutis. Lucan. 8, 134.
Atida cutis se laxat. Iuven. Satyr. 6, 15.
Atra cutis. Stat. 6, Thebaid. 174.
Direpta. Ouid. 6, Metam. 78.
Dura. Ouid. 8, Metam. 162.
Tenax. Claud. de histricæ, epigr. 37, 3.
Tenuis. Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 16.
Adducit macies cutem: Ouid. 3, Metam. 80.
Armauit natura cutem. Claud. de Locusta, epigr. 15, 1.
Curate cutem. Iuvenal. Satyr. 2, 11.
In cute curanda plus æquo operata iuuentus. Hosatius 1, Epistol. 2, 6.
Curata cute homo. Horat. 1, Epist. 44.
Finditur cutis. Celsus lib. 5, cap. 27.
Findere cutem. Seneca Troad. 6, 26.
Riget cutis. Stat. 6, Thebaid. 174.
Rumpere cutem. Celsus lib. 5, cap. 18.
Ad cutem tonsus. Celsus, lib. 1, cap. 4.
Tenera elocutionis cute, habitum orationis virilem aperi-
te. Quint. lib. 5, cap. 12, 14.
Cutis terræ. Plin. lib. 10, cap. 19, 3.
Arboris. Plin. lib. 12, cap. 19, 9.
Cutis vuæ, & cerasi. Plin. lib. 15, cap. 28, 4.
 ¶ **Cuticula: Parua cutis.** Persius, Satyr. 4, 2, — & assiduo curata cuticula solet.
Nostra bibit verum contracta cuticula solem. Iuvenal. Satyr. 11, 21.
CYAMEA.] Gemma, quæ fracta fabæ similitudinem præfert. Plin. lib. 37, cap. 11.
CYANOS.] Gemma ex iaspidum genere, colore cæruleo: de qua Plin. lib. 37, cap. 9, 2.
 ¶ **Cyanos, vel Cyanus:** triuialis flos, in frumetario nascens agro. Plin. lib. 21, cap. 11, 7, rosam cyanus excipit: cyanum amaranthus.
 ¶ **Cyaneus:** Cæruleus. Plin. lib. 10, cap. 12, 1, Ipsa auis paulò amplior passerem, colore cyaneo ex parte maiore.
CYATHVS.] vasculum è quo bibebatur. Plinius: Potui verò aqua pluuialis decocta, sed quæ per binos ternosue cyathos bibatur. Iuven. Sat. 5.
 Cardiacò nunquam cyathum missurus amico.
Puer dignus cyathò: id est, qui sit pincerna. Iuven. Satyr. 9, 5.
 ¶ **Cyathus: Ponderis genus.** Plin. lib. 21, ca. 34, Cyathus pendet per se drachmas decem.
Ad cyathos stare vel esse. Suet. in Cæsare, c. 49, Iuven. Sat. 13, Nec puer Iliacus, formosa nec Herculiz vxor
 Ad cyathos.
 ¶ **Cyathus: Genus quoddam mensura, qua cibaria gallinis dari solebant.** Colum. libro 8, cap. 4, 4, singulis capitibus quaterni cyathi diurna cibaria sunt.
 ¶ **Cyathisso:** Est cyathò vinum bibendum admetior. Plaut. Menæ. 8, 29,
 Non scis quis ego sim, qui tibi sæpissimè
 Cyathisso apud nos, quando potas?
CYBIVM.] piscis genus, quod ita scissum est, vt medium æquè pateat in omnes partes, ad similitudinem tesseraum.

Plin. lib. 32, Cybium est confecta Pelamis. Martial. lib. 5,
 Diuisis cybium latebat ouis. Idem lib. 11.
CYCHRAMVS.] Auis, quæ coturnicibus trans mare redcuntibus comitatum præstat. Plin. lib. 10, cap. 23.
CYCLAS.] Vestis scæmmea, quæ in modum veli testū corpus muliebri circumdabat. Iuvenal. Satyr. 6, 26, Hæc sunt quæ tenui sudant in cyclade. Propert.
 — & longa cyclade venit humum.
CYCLICVS.] Horat. de Art. poet.
 Nec sic incipias, vt scriptor cyclicus olim.
 Ego inquit Turnebus conferem epicum poetam rapsodum significari.
CYGNVS, vel CYCIVS.] olor. Mart. lib. 13, 77.
 Cantator cygnus functis ipse sui.
 Rauet cygni Virg. 11, Aeneid. 92.
Cygnus amans flumina. Ouid. 2, Metam. 53.
Dulcius vocem mouere moriente cygno. Senec. Hipp. 2, 33.
CYLINDRVS.] Columna lapidea rotabilis, quæ rei rusticæ scriptores arcam æquat iubent. Virg. 1, Georg. 36,
 Arca cum primis ingenti æquanda cylindro.
Cato cap. 129, Vbi bene comminuta terra fuerit, & amur-
cam combibent, cylindro aut paucula eorum quæto.
Cylindri: Lapilli uretes & oblongi, atq; volubiles, inftar eius columine qua vinnur æquandis arcis. Plin. lib. 37, cap. 5, 6, de berryllis: Cylindros ex ijs facere malū, quàm gemmas: quoniam est summa commendatio in longitudine. Iuuenalis Satyr. 2, 7,
 Tu nube, atq; tace: donant arcana cylindros.
 ¶ **Cylindraceus:** factus ad similitudinem cylindri. Plin. scribit lib. 18, cap. 12, 8, Siliquas pisco, quod genus leguminis est, cylindraceus esse.
CYMA.] Plin. lib. 9, cap. 8, 11, Cymas à primâ sectione præstat proximo vere: hic est quidam ipsorum caulium delictior, teneriorq; cauliculus,
Cyma-n. g. pro eodem dicitur, Columel. lib. 10, 13, Frigotibus caules, & veri cymata mittit.
 ¶ **Cymantilis:** Cærulei coloris. Cymantilis vestis, apud Plautū.
Cymantilis color, qualis vndæ maris esse solet. Ouid.
 ¶ **Cymosus.** Columel. lib. 10,
 Quæ duri præbent cymosa stirpe Sabelli.
CYMBAL.] nauicula. Virgil. 6, Aeneidos 83, Gemuit sub pona:
 dère cymba.
Magister cymbæ: Id est, piscator. Iuvenal. Satyr. 4, 5.
Adunca cymba. Ouid. 1, Metam. 59.
Transire vadum cymba. Iuvenal. Satyr. 2, 16.
 ¶ **Cymbula.** Plin. epist. 173, 2, Sæpè minores maioribus velut cymbulæ onerarijs, adhærescunt.
CYMBALVM.] instrumentum, musicum, quod in sacris Matris deum cum tympanis adhibebatur. Martialis libro 14, 219.
 ¶ **Cymbaliffare:** Cymbala quatere. Cassius Hemina, libro quarto, Mulier cantabat tuis Phrygijs, & altera cymbaliffabat.
 ¶ **Cymbalista:** Qui pulsat cymbala. Apuleius de deo Socratis: Barbara autem strepitu cymbaliffatarum, & tympanistarum choraularum.
CYMBIVM.] Genus poculi, ad cymbæ similitudinem facti: inquit Seruius. Virg. 1, Aeneid.
 Inferimus tepido spumantia cymbia lacte.
 Plin. lib. 3, 7, cap. 8, 6, Huic & ampliudo ea est, vt cymbia etiam ex ea fiant. Martial. lib. 8, 7, Fræta Saguntino cymbia mala luto.
Cymbium ab Apuleio dicitur; quod Latine Seruius situlam vocat.
CYMINDIS.] Accipitris genus, noctu tantum volans, etiã in syluis, interdum minus cernens. Plinius libro decimo, capite octauo.
CYMINVM.] herba quæ & Cuminum dicitur. Plinius libro 19, capite 29, Condimentorum tamen omnium fastidij cyminum amicissimum. Bibentibus pallorem gignit. Pers. Satyr. 5, 6,
 Rugosum piper & pallentis grana cymini.
 ¶ **Cyminatus.** vt, Acetum cyminatum. Vindictianus ad Valentinianum Imperatorem.
CYNA.] Arbor Arabica. Plin. lib. 12, cap. 11,
CYNAMOLEGVS.] Auis Arabiz peculiaris, ex cinnamifurculis nidum contrituens. Plin. lib. 10, cap. 33.
CYNOGLOSSOS, vel CYNOGLOSSA.] herba, quæ folia caninæ linguæ similia habet. Plinius libro 25, capite 8, 2.
CYNOMORION.] herba, à similitudine canini genitalis dicta. Plin. lib. 22, cap. 25, 41.
CYNOMYIA.] herba, quæ pulicaris dicitur Romanis. Plinius lib. 25, cap. 11, 6.
CYNOPS.] Herbz genus spicatum. Plin. lib. 21, cap. 17.
CYNOPVS.] Piscis marinus. Plin. lib. 32, cap. vlt.

CYNORTHODON.] Flos lilij. Plin. lib. 25, cap. 2, 15.

CYNOSURA.] Sydus, minor Vrsa. Ouid. 3, Fast. 22,

— Cynosura petatur

Sidonij; Helicem Graia ear. na notet.

CYPAPHAPI.] Molles, impudici. Firmic. lib. 7, cap. 16, In omni verò genitura, si Luna in cauda Leonis fuerit inuenta, cinzdos efficiet, matris Deorum cypaphapis feruientes.

CYPARISSIA.] quintum genus tithymali, omnium maximum, quod Tithymalus cyparissus vocatur. Plin. libro 26, capite 8, 25.

CYPARISSVS.] Virgil. Aeniz quercus, aut coniferæ cyparissi. Mart. lib. 12, 46.

Daphnonas platanos, ac aërias cyparissos.

CYPERVS.] iuncus angulosus. Plin. lib. 21, cap. 18, 5.

Cyperum, neutro genere, apud Varronem 3, de Re rust. capite 16, 10, Et Colum. lib. 12, cap. 20, 5.

CYPIKVS.] Herba, folia habens ad iridis similitudinē mucronata. Plin. lib. 21, cap. 18.

CYPRINVS.] Piscis genus, ex congrorum genere: de quo Plin. lib. 32, cap. 11, 4.

CYPRINVM.] oleum factitium erat è glande Aegyptia, odorum causa, teste Plinio, lib. 15, cap. 7, 4.

CYPROS.] Herba ex qua fit oleum. Plin. lib. 23, cap. 4.

CYSELVS.] Auis ex hirundinum genere. Plinius libro 10, capite 39.

CYRNEA.] Vasis vinarij genus, teste Nonio. Plaut. Amphit. Cadus erat vini; inde impleui cyrneam.

CYTHAERVS.] Piscis est maris peculiaris, teste Plin. lib. 32, capite 11.

CYTINVS.] Flos fatiæ punicæ. Plin. lib. 23, cap. 6, 10.

CYTISVS.] Genus fruticis. Plinius libro 13, cap. 24, 1, Sunt qui scribunt per th aspiratum. Virg. eclog. 1, 12, Florentem cythifum, & salices carpetis amaras.

D

ABVLA.] Palmæ genus apud Scenitas Arabas. Plinius libro 13, capite 4.

DACA.] Poma sunt vilissima, quanquã prima aduentu, decerpiq; properantia. Plin. lib. 15, cap. 14.

DACTYLVS.] piscis genus è concharum genere. Plinius libro 9, capite 61.

¶ Dactylus: Gemma Plin. lib. 37, cap. 10, 29.

¶ Dactylus: herba. Plin. lib. 24, cap. 19, 11.

¶ Dactylus, pro fructibus palmæ arboris, Apitius: Et croci drachmæ singulæ dactylorum ossibus torridis quinq; , his denique dactylis nunc mollitis est.

¶ Dactylis, vt, Dactylides vites, dictæ à fragilitate digitali: vel fortassis, quòd grana habeant dactylis similia, hoc est, fructui palmæ arboris. Plinius libro 14, capite 3, 4, Colum. lib. 3, cap. 2, 1.

¶ Dactylitheca: Annulorum capsula. Vlp. in l. librorum. §. fin. de legat. 3, Dactylithecam, & si quos præterea annulos habeo. Paul. l. argento. de leg. 3. ff. Annulis legatis, dactylithecæ non cedunt.

¶ Dactylitheca: Idem. Martial. lib. 11, epigr. 60, Senos Charinus omnibus digitis gerit, Nec nõte ponit annulos: Nec quum lauatur. causa quæ sit, quæritis? Dactylithecam non habet.

De Dactylitheca vide etiam Plin. lib. 37, cap. 1.

DAMA.] Genus capræ syluestris. Virg. 8, eclog. Cum canibus timidi venient ad pocula damæ, Martialis libro 13, 94,

Imbelles damæ quid nisi præda sumus?

Horatius 1, Carm. ode 3, 2,

Et superiecto pauidæ natarunt Acquore damæ.

Veloces damæ Senec. Hippol. 1, 11.

Agitare damas. Ouidius 10, Metam. 108.

Figere. Virgilius. 1, Georg. 62.

DAMASSONIUM.] Herba, plantaginis folia habens, angustiora tamen, & in terram reflexa Plinius lib. 25, cap. 10.

DAMNIA.] Regio in Arabia, cuius meminit. Plinius libro 6, capite 22.

DAMNVM.] P. Iurife. Damnum & Damnatio, ab ademptio- ne & quasi diminutione patrimonij dicta sunt.

Damnum est nisi hoc faciam. Terent. Adelph. 2, 2, 23.

Damnum ex tempestate. Cato cap. 3, 2.

Acerba damna. Claud. Gigantomach. 4,

Fatalia. Ouid. 1, Trist. eleg. 7, 10.

Flebile damnum. Claud. 2, in Ruff. 10,

Gemina damna. Claud. 2, paneg. 77.

Gravius damnum. Ouidius 7, Metam. 113.

Leue. Ouidius 14, Metam. 40.

Reparabile. Ouid. 1, Amorum, eleg. 14, 11.

Speciosum. Ouid. lib. 11, Met. 27.

Tenuc. Claud. de bel. Ger. 1,

Turpia damna. Claud. de bel. Gildon. 38.

Damnis accedere. Ouidius de Nuc. 11, Quam miserum est odium damnis accedere nostris.

Damno auctus. Terent. Heaut. 4, 1, 15.

Damnum dare aut malum. Terent. And. 1, 1, 118,

Ferre damnum cum pudore. Ouid. 3, Amorum, eleg. 6, 14.

Gubernare damna belli Sil. lib. 10, 55.

Damnum infectum: Est damnum nondum factum, quod futurum vetemur. Caius.

Leuate damna. Ouid. 1, Fast. 74.

Pensare damnum. Claud. 1, de Raptu Prof. 26.

Plangere damna. Stat. 11, Theb. 24.

Materiam præbere damno. Ouid. 2, Met. 43.

Rependere damna. Ouid. 2, de Arte, 136.

Damno esse. Plin. in proæm. lib. 14, 3.

Credulitas puellis damno esse solet. Ouid. epist. 16, 8.

¶ Damnosus: Qui infert damnum. Plaut. Bacch. 2, 9, Quid tibi commercij est cum dis damnosissimis? Terent. Heaut. 5,

4, 11, Ganeo damnosus.

Alea damnosa. Mart. lib. 14, 18.

Aites damnosæ. Ouidius 8, Metam. 43, curæ Ouidius 1, de Remed. 14.

Dies damnosa. Horat. 3, Carm. ode 6, 9.

Gaudia damnosa. Claud. 7, Paneg. 67.

Libido damnosa. Horat. 2, epist. 1, 22.

Mora Ouidius 11, Metamorph. 76, famæ rei que mulier. Liu. 9 bel. Maced. 34.

Senectus. Ouidius 13, Metamorph. 105.

Superbia. Ouidius 3, de Arte, 101.

Venus. Horat. 1, epistol. 19, 5.

Virtus. Ouid. 10, Metamorph. 141, id est, fortitudo.

Voluptas Veneris. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 11, 9.

Damnosior. Ouid. 3, Amorum eleg. 5, 10, ad annum:

Damnosus pecori curus, damnosior agris.

Nihil est damnosius deserto agro. Plinius libro 8, cap. 5, 3.

Damnosum est. Colum. lib. 1, Quod si per partes nonnunquam damnosum est; in summa tamen compendiosum.

¶ Damnosus: Profusus, & nequam. Sueton. in Nerone, cap. 31,

Non in alia re damnosior, quam in ædificando. Plautus,

Sed damnosus aut de amatoribus Dictator fiat nunc.

¶ Damnosè. vt, Damnosè bibere. Horat. 2, Sermon. Sa- tyra 8, 7.

¶ Damnicus: Qui facit damnum. Plaut. Cist. 10, 68, Imi- tatur nequam bestiam & damnicam.

¶ Damnigerulus: Idem. Plaut. Truc. 11, 1, Ite hac simul mu- lieri damnigeruli foras gertones.

Damno. Quintil. lib. 3, cap. 6, 47, Et M. Tullius non dubitauit aliquos suos libros iam editos alijs postea scriptis iure dam- nare. Lucan. lib. 5, 50.

Damnare reos, & Absoluere, opponuntur. Ouidius 15, Me- tamorph. 9.

In vno facto damnandus. Ouid. 7, Metam. 81.

Moras damnare. Ouidius 13, Metam. 173.

Damnatur in totum hæc verba. Plin. lib. 12, 2.

Damnare, genitio aliquando iungitur, aliquando ablatiuo.

Genitio. Damnare tempora infelicitatis. Quintilian. lib. 10,

capite 2.

Damnare aliquem præuaricationis. Plin. Iunior epist. 9, li. 3.

Sceleris. Ouidius: Parce tuum vatem sceleris damnate Cu- pido. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 56.

Sordium. Plin. Epist. 36, b

Damnauit tarditatis natura. Quintil. lib. 2, cap. 6.

Veneficij damnatus. Tacit. lib. 12.

Damnatus iudicij. In l. 1. §. 2. ff. de postul.

Longi laboris. Hor. 2, Carm. ode 14, 4.

Ablatio. Senec. dicit genus humanum damnatum morra- litate, & epistol. 96, Mulieres damnatæ morbis virilibus ob- imperantiam.

Damnatus crimine. In l. 1. §. 1. ff. de postul.

Damnare de suspicionibus: Id est, ex suspicionibus. Vlpia. in l. absentem. §. 1. ff. de quæst.

Caput damnare Orco. Virg. 4, Aeneid. 140.

Damnari ad. Plaut. Rud. 29, 2, Quem modo damnauit ad Recuperatores Pscusidippus?

Damnari in. Plin. epistol. 248, Quidam vel in opus damnati, vel in ludum.

Pactem damnatur in vnam. Ouid. 11, Metam. 36.

Senatus decreto non mea facta damnasti. Ouid. 2, Trist. 27.

Damnare fastidio aliquid. Plinius lib. 11, cap. 2, 3, Martialis libro 9, 51.

Damnare odio. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 6.

Addis interdum datus, significans personam, quæ in causa vincit. Seneca de Benef. libro sexto, Sic debitori creditor sæpe damnatur, vbi ex alia causa plus abstulit, quam ex credito petit.

Damnari indistincta causa, dicuntur, qui ad iudicium vocati

non

non affuerunt, absentesq; sententiam passi sunt. Curtius lib. 8, De Callisthene.

Damnari voti, vel votia. Virg. 5, eclog.

Vt Baccho, Cereiq; tibi sic vota quotannis
Agricolæ facient; damnabis tu quoq; votis.

Liu. 7, ab Vrbe, 127, Cuius damnatus voti, quum victor Romam ieuertisset, Dictatura se abdicauit. Idem 7, bel. Punic. 242.

¶ **Damnare:** Pro, reum peragere, siue condemnari facere. Tacit. lib. 3, vbi in foro, in lumine curiæ, ab Annia Rufilla, quam fraudis sub iudice damnauisset probra sibi, & minz incedantur. Plin. lib. 34, cap. 2, Verrem Cicero damnauerat.

Damnato: Liberare. Virg. 12, Aeneid. 145,

Quem damnet labor, & quo vergat pondere lethum.
Tributus damnare: id est, multare. Tacit. in lib. de Germ. Liu. lib. 5, Decad. 4, Multos pecuarios damnarunt.

¶ **Damnatus:** participium, Damnatus morti. Lucret. libro 6, 248.

Caput damnatum. Lucan. lib. 2, 62.

Falso crimine mortis damnatus. Virg. 6, Aeneid. 86.

Damnatum viuere paci. Sil. lib. 3, 67.

¶ **Damnaturus.** Ouid. 7, Metam. 170,
Damnatura sui non est dilecta mariti.

¶ **Damnatio.** Plinius libro 28, capite 6, 10. Metuens damnationem.

Esse in damnatione. Plin. lib. 20, cap. 11, 4.

¶ **Damnus:** Damnatus. Marcellus, Iuricons. Quisquis mihi hæres erit, dare damnas esto. Quintil. lib. 7, Hæres meus uxori meæ damnas esto dare argenti, quod elegerit, pond. centum.

¶ **Damnatorius.** vt, Damnatoria tabella, apud Suetonium in Augusto.

¶ **Damnatus:** Idem quod Damnatio. Plin. lib. 7, cap. 44, 3, Alieno beneficio postea vixit; bonis inde etiam consecratis à damnaru suo.

DANISTA.] Fœnerator. Plaut. Epid. 2, 51,

Et is danista aduenit vnâ cum eo, qui argentum petit.

DAPALIS.] Vide DAPS.

DAPHNIA.] Gemma, comitialibus morbis vitilis existimata. Plin. lib. 17, cap. 10.

DAPHNITIS.] Alexandrina laurus. Plin. lib. 15, cap. vlt.

DAPHNOIDES.] Herba. Plin. lib. 24, cap. 15, 10.

Daphnoides: Casiæ species. Plin. lib. 12, cap. 20.

DAPHNON.] Lauretum. Mart. lib. 10, 79,

Disposuit daphnona suo Torquatus in agro,
Castaneas centum seuit Otaxilus. Idem lib. 12, 46.

DAPS.] apud antiquos dicebatur res diuina, quæ fiebat aut hyberna semente, aut verna. Festus. Liuius 1, ab Vrbe, Tum factum factum, adhibitis ad ministerium dapemq; Potiuijs ac Pinarijs. Idem 30. Virg. in Buc. eclog. 6,

Quas illi Philomela dapes, quæ dona pararit.

Dapis, in genituo singulari. Horat. 4, Carm. ode 4, 3,

Egit amor dapis atq; pugna. De Aquila.

Dapes: largiores & opipari apparatus. Virg. 4, Aeneid.

Diripiuntq; dapes, contactuq; omnia fœdant.

Dapes: vitabiles, & infandi cibi. Virg. Aeneid. 3, de Cyclope:

Nam simul expletus dapibus, vinoq; sepultus.

Accisæ dapes: Id est, vndiq; consumptæ. Virg. 7, Aeneid. 25.

Amor dapis. Horat. 4, Carm. ode 4, 3,

Benignæ dapes: Id est, multæ & liberaliter ministratæ. Horatius Epod. 17, 3.

Festæ. Horat. Epod. 9, 1.

Inemptæ. Horat. Epod. 2, 20.

Lethales. Valer. lib. 2, Argon. 31.

Opimæ. Virg. 3, Aeneid. 45.

Siculæ: pro lautis & sumptuosis. Horat. 3, Carm. ode 1, 4.

Superbæ. Martialis lib. 5, 102.

Celebrare dapes. Ouid. 5, Metam. 22.

Feræ dapes. Senec. Thyest. 2, 6.

Conuellere dapes auido dente. Ouid. 11, Metam. 25.

Egens dapis. Horat. Epod. 17, 3.

Egerere dapes. Ouid. 6, Metam. 133.

Epulari dapibus. Virg. 3, Aeneid. 45.

Expletus dapibus. Virg. 3, Aeneid. 126.

Mensæ exstructæ dapibus. Ouid. 11, Metam. 29.

Impositæ auro dapes. Virg. 3, Aeneid. 71.

Socias dapes inire cum aliquo: Est conuiuari cum aliquo, Stat. 1, Sylu. 6, 10.

Instituræ dapes. Claud. 3, de raptu Proserp. 44.

Instituere. Virg. 7, Aeneid. 22.

Onerare mensas dapibus. Virg. 4, Georg. 27.

Iuuare aliquem opimâ dape. Stat. 4, Sylu. 9, 11.

Orare veniam dapibus. Ouid. 2, Metam. 133.

Humanâ dape pascere aliquem. Ouid. epist. 9, 14.

Properare dapes: celeriter apparare. Stat. 1, Achil. 24.

Dapes quomodo construantur, vide Catonem, cap. 132.

¶ **Dapino:** Dapes exstruo & paro. Plaut. Capt. 13, 128, Ac-
ternum tibi dapinato victum, si vera autumas.

¶ **Dapalis:** Ampis dapibus plenus. Titinnius Varro: Toto
fit in foco de lignis mihi dapalis cœna.

DAPILIS.] Abundans & largus, Dapilis sumptus. Plaut.
Mostel. 13, 44.

Dapiles dotes. Plaut. Aulul. 6, 40.

Dapilis lectus: Excellens & sumptuosus. Plaut. Truc. 3, 24.

Dapilis prouentus. Colum. lib. 4, cap. 27, 4.

Dapilis musto spongia. Colum. lib. 3, cap. 2, 17.

Dapilis dictis. Plaut. Pseud. 6, 3.

DARDANARIUS.] ab Vlpiano vocatur, qui annonam sup-
primit, vti demum carius vendat. In annonam, De ex-
traoict criminibus.

DASYPODES.] Plin. lib. 10, ca. 63, 8, Dasyodes omnimense pa-
riunt, & super fecerant sicut lepores. Idem 8, cap. 55, 3, Lep-
us omnium prædæ nascens, solus præter dasypodem su-
perferat.

DATARIUS.] Vide Do.

DAVCVS.] Herba, de qua Plin. lib. 25, cap. 9, 8.

DAULIAS.] Philomela auis. Ouidius:

Desert Threïum Daulias ales Iym-

D E

DE.] Præpositio, ablatiuo casui seruiens.

De nocte abire: Id est, nocturno tempore. Terent. Adelph. 5,
3, 55, Cum prima luce ibo hinc m. ino de nocte censeo.

De nocte multa exsurrexi. Plaut. Rud. 22, 7.

De media nocte missus equitatus. Caesar 7, bel. Gal. 353.

De die. Plautus Afin. 10, 12, Ergo vna orationis pars de die
dabitur mihi?

De die potitare. Plaut. Afin. 14, 16.

De medio potare die. Horat. 2, Seru. Satyr. 8, 1.

De die: pro Statim. Terent. Adelph. 5, 9, 8,

Apparare de die conuiuium.

De meo his præceptis nihil nouum apposui. Plautus Mili-
te, 2, 31.

De tuo istuc addis. Plaut. Menæh. 4, 38.

De meo, de tuo: *Abire.* Terent. Adelph. 1, 2, 37. Obsonat,
potat, olet vnguenta de meo. Plautus Bacchid. 1, 65, Et ad
eam operam facere sumptum de tuo. Idem Trucul. 14, 10,
De nostro sæpe edunt.

De suo fungi aliquo munere. Liu. 4, ab Vrbe, 258.

De alicuius sententia peccare. Plaut. Bacchid. 20, 123.

De sua sententia in Albano monte triumphauit. Plinius de
Viris illust. 45.

De sua sententia aliquid comminisci. Plaut. Capt. 2, 48.

De sententia populi lectus imperator. Liu. 2, ab Vrbe, 163.

¶ **De, pro A.** Horat. 3, Carm. ode 6, 5, De principio.

De sinistra parte eruti dentes. Plin. lib. 28, cap. 8, 8.

De, pro, Quantam persines ad. Terent. Hecyra. 3, 3, 43, Nam de
reducenda, id verò nequiquam honestum esse arbitror.

De, interdum Pro, vel Propriet. Terent. Eunuch. 3, 2, 4,

— ecquid nos amas

De fidicina istac?

Mittere legatos ad Cesarem de pace. Caesar 2, bell. Gal. 359.

Eclib. 4, 503. Idem lib. 5, 8, 2, de deditioe.

De, pro Poss. Plaut. Mostel. 9, 5,

Non bonus est somnus homini de prandio.

De, abundat,

De summo loco adolescens. Plaut. Aulul. 3, 28.

De summo loco, summoq; genere filius. Plaut. Capt. 2, 30.

De summo loco diues. Plaut. Pœnulo, 7, 13.

De, pro Ad, vt, Aedificare de exemplo alterius. Plautus Mo-
stel. 9, 77.

De cætero. Plin. lib. 11, cap. 26, 3.

De cætero, pro In posterum. Seneca de Ira, 3, De cætero vide,
non tantum an ve. um sit quod dicis: sed, an ille, cui dicitur,
ferre possit.

De cætero, pro Posthac. Paulus in l. ne quis. ff. de custodia &
exhibit. reor. non indifferenter de cætero facient.

De compacto rem aliquam agere. Plaut. Capt. 8, 24.

De improuiso. Plaut. Afin. 7, 44, Tantum adest boni de im-
prouiso. Terent. Adelph. 3, 3, 53,

— interuenit

Homo de improuiso.

De industriâ. Plaut. Afin. 5, 60,

— quod nolebam ac veteram, de industriâ

Fugiebatis.

Ex animo, aut de industriâ. Terent. And. 4, 5, 56.

De integro. Terent. Heaut. 4, 2, 7, Ratio de integro incunda
est mihi. Idem Phor. 1, 3, 2, 2, Cui de integro est potestas
etiam consulendi quid velis.

De more. Plin. in Paneg. 9, Tibi ascendenti de more Capi-
tolium. Virg. 3, Aeneid. Idem lib. 7,

— solito matrum de more locuta est.

De nihilo irasci. Plautus Trucul. 16, 54, Liu. 4, bel. Mac. 223.

Idem

Idem Cure. 9, 17, Dicere iniuriam de nihilo.
 Non hoc de nihilo est. Terent. Hecyr. 5, 1, 1.
 De præfacili exorare. Plaut. Epid. 14, 21.
 De procul aspiciere. Plaut. Persa, 14, 6.
 De proximo. Plaut. Aulul. Eam ego hodie faciam, ut hic senex de proximo sibi uxorem poscat.
 De repente. Terentius Hecyr. 4, 1, 3, Ita corripuit de repente tacitus sese ad filiam.
 De subito. Plaut. Capt. 2, 62, Conari de subito nos agere traxerunt. Idem Bacchid. 146.
 De super. Plin. in Paneg. 55, Nihil tamen gratius, nihil seculo dignius, quam quod contigit de superintueri delatorum supina ora. Idem de Viris illustrib. 73.
 De tempore. Tempestiue. Hirtius de bello Hispanico: Ipse de tempore conauit.
 DE A.] Virgilius 2, Aeneid.
 —nec vox hominem sonat, ô dea certe.
 Sacra triformis deæ. Ouid. 7, Metam. 19.
 Acquorea dea. Ouid. epist. 18, 26.
 Auxiliaris Ouid. 9, Metam. 140.
 Celeres deæ. Ouid. 2, Metam. 24.
 Clara dea Iris. Stat. 10, Thebaid. 17.
 Flaua dea: Ceres. Ouid. 3, Amor. eleg. 9, 9.
 Frugifera dea: Ceres. Claud. 2, de Raptu Proserp. 28.
 Idaria dea: Venus. Ouid. 3, de Arte amand. 22.
 Pallens dea: Aurora. Stat. 6, Thebaid. 6.
 Phœtrata dea: Diana. Ouid. epist. 19, 40.
 Princeps dearum: Iuno. Ouid. 6, Fast. 8.
 Rosca dea: Luna. Ouid. 3, de Arte Amand. 17.
 Sæua dea. Ouid. epist. 20, 2.
 Spicifera dea: Ceres. Senec. Herc. Oeth. 5, 4.
 Vtrices Deæ Erbi. Seneca Octauia, 17, 18.
 DE ACINATVS.] vt, Deacinata dolia, à quibus absterni sunt acini. Cato cap. 26.
 DE AMBULO.] Spatior. Cato cap. 127. Et saliat decies, & deambulet.
 Deambulare, cum accisissimo. Seneca de Remedio fortuitarum: Multa quum deambulaueris, demum redeundum est. Subauditur, spatia.
 Deambulatio. Terentius Heaut. 4, 6, 2, Vel me hæc deambulatio, quam non laboriosa ad languorem dedit.
 DE AMO.] Valde amo. Terent. Heaut. Næ ego sum fortunatus. deamo te, Syre. Plaut. Trucul. 15, 4.
 Magna nuntiauit Chiamus hodie gaudia: mea dona Dea nata, acceptaq; habita esse apud Phronefium.
 DE ARGENTASSERE.] Verbum obsoletum. Lucil. lib. 26, Depeculassere aliqua sperans me, ac deargentassere, decalauricare eburno speculo.
 DE ARMATVS.] Liu. 4, ab Vrbe 49, spolijs, quibus dearmatum exercitum hostium sub iugum miserat. Id est, cui ablata fuerant arma.
 DE ARTVARE.] Quasi per artus cõcidere: inquit Nonius. Plaut. Capt. 11, 110, Tum igitur ego ærumnatus, deartuatus sum miser, Scelesti hominis technis.
 Deartuare opes, per translationem. Plautus in Captiujs. 12, 14.
 DEBACCHOR.] Præ ebrietate valde furo. Terent. Adel. 2, 1, 30, Si satis iam debacchatus es leno, audi si vis nunc iam s. Egone debacchatus sum in te, an tu in me?
 Qua parte debacchentur ignes. Horat. 3, Carm. ode 3, 11.
 DEBELLARE.] Expugnare. Plinius lib. 6, cap. 13, 10, Darium Alexander debellauit. Virg. 6, Aeneid. 171, Parcere subiectis, & debellare superbos.
 Debellatus vi hostis. Liu. 8, ab Vrbe, 50.
 Tyrannus debellatus. Claud. 7, Paneg. 127.
 Debellatum est cum Græcis: Id est finitum est bellum. Liu. 3, ab Vrbe, 116. Sic 8, bel. Maced. 46, Quod cum Antiocho vno prælio debellatum esset.
 Debellatò. Liu. 10, bel. Punicis, 28. Idem 6, belli Punicis, 119, Quod nisi manente in prouincia bello non decerneretur, eum quasi debellatò triumphare.
 Debellandus. Virg. Aen. 145, —gens dura, atq; aspera cultu, Debellanda tibi Latio est.
 Debellator. vt, Cruentigurgitis debellator, apud Statium, lib. 9, Thebaid. 109.
 DEBE O.] Terentius And. 4, 1, 51, Ego, Pamphile, hoc tibi pro seruitio debeo.
 Animam debet. Terent. Phorm. 4, 3, 56.
 Fatum suum debere alicui: Id est acceptum referre alicui, quod vel uiuat, vel iam moriatur; vel bene, vel male agat. Stat. 5, Thebaid. 5.
 Debeo tibi hanc fidem. Plin. epist. 42, b.
 Oculos debere alicui. Catul. Epigram. 77, 1.
 Vitam tibi debere fatetur. Ouid. de Ponto, 4, eleg. 5, 7.
 Vitam armis debere. Claud. Paneg. 3, 16.
 Debeam, Credo, isti quitquam furefcero, si id fecerim. Te-

rentius Eunuch. 5, 2, 22.
 Debetis velle, quæ velimus. Plaut. Amphit. 3, 39.
 Debetur inuentio rei alicuius illi. Plin. lib. 18, cap. 7, 25.
 Debebitur. Cato cap. 144, 1, Pro eo nemo soluet, neque debebitur.
 Corpora debentur fato. Virg. 6, Aen. 143.
 Debens: Participium.
 Dies longa videtur opus debentibus. Horat. 1, epist. 1, 5.
 Debitus: particip.
 Pietate debita fratres colam. Senec. Hippol. 5, 9.
 Ferre pœnas debitas. Senec. Oedip. 12, 13.
 Reddere præmia debita. Virg. 2, Aen. 108.
 Cælo debita progenies. Claud. in Gigantomach. 112.
 Debitum: Id quod debetur.
 Exigere debitum. Senec. Thebaid. 1, 35.
 Debitor: proprie (vt Modestinus ait) is dicitur, à quo inuito exigì pecunia potest. Plin. in Paneg. 69, Nam liberalitatem iucundiorum debitor gratus, clariorè ingratus facit.
 Debitor numerosus. Martial. lib. 5, 88,
 Et seruit dominæ numerosus debitor arcæ.
 Aeris debitor. Horat. 1, Sermo Satyr. 2, 17.
 Perpetuus animæ debitor. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 1.
 Vitæ debitor. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 1, 1.
 Debitrix. Vlpianus in l. quamuis pignoris datio. ff. de Senatusconsult. Velleian. Quasi debitor delegetur. Paul. eodem tit. l. debitor mulier.
 DEBITO.] Solinus cap. 12, Quorum alterum si ouillum pecus debibat.
 DEBILIS.] Terent. Adel. 4, 3, Membra metu debilia sunt. Humero, lumbis, coxâ debilis. Iuuen. Satyr. 10, 23.
 Sexus debilor. Claud. in lib. epigram. 42, 4.
 Debilito. Onus debilitat me. Ouid. 2, Trist. 67.
 Debilitari, passiuè vt, Debilitari morbo. Cels. lib. 1, cap. 8.
 Debilitas. Plin. lib. 17, ca. 24, 12, Quibusdam debilitas sterilitatem, non necem affert.
 Debilitas: Debilitatè, inquit Nonius. Pacuuius: Miserent me, lachrymis lingua debilitet stupet.
 DEBITIO, DEBITOR, DEBITVM.] Vide DERO.
 DEBLATERO.] stultè loquor: aut Obloquor & Confingo. Plaut. Aulul. 8, 1, Vbi tu es, quæ deblaterasti iam vicinis omnibus. Me meæ filix daturum dotem? Lucil. lib. 30, Deblaterat plenus bonus; rusticus concinit vnâ. Gellius lib. 9, cap. 15, Deblateratis versuum multis milibus.
 DE CACVMINO.] Cacumen præcido, cacumine priuo. Col. lib. 5, cap. 6, 11, Idem lib. 6, Potest etiam vlmus sic disponi, vt adhuc tenera decacuminetur, ne altitudinem quindecim pedum excedat.
 Decacuminatio. Plin. libro 17, Similem & decacuminatio rationem habet, cupressi, piceæ, cedri.
 DECALAVTICARE.] obsoletum verbum apud Lucilium, lib. 26, Decalautica eburno speculo.
 DE CANTO.] Idem quod Canto.
 Miserabilis decantare elegos. Horat. 1, Carm. ode 33, 1.
 Decantare: pro Loquari & blaturæ. Quintil. lib. 12, Quum multa, quæ neque ad iudicem, neque ad litigatorem pertineant, decantauertunt, bene comitati per forum reducuntur.
 DECAPVLO.] Euacuo depleo. Plin. lib. 15, cap. 6, 2, Quare sæpius die decapulum.
 DECAVLESCO.] Emittere caules. Plinius libro 19, cap. 7, 6, Raphanus vtique iucundior detractis folijs, antè quàm decaulescat.
 DECEDO.] discedo.
 Decedamus hinc. Plaut. Bacchid. 174, Hic nescio quid turbæ est: quin hinc decedimus?
 Decedere alicui. Plaut. Amphit. 12, 4,
 Nam mihi quidè hercle qui minùs liceat deo minitari? Populo, ni decedat mihi, quàm seruo in comcedijs?
 Decedere alicui: pro, Auerfari aliquem. Cæsar: Quibus ita interdicitum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemque defugiunt.
 Decedere fide. Liu. 4, bel. Maced. 50, Potuisse se extra id periculum esse, si decederet fide, si coniurare cum cæteris voluissent. Ibidem, lib. 1, 18.
 Decedere instituto suo: Id est, aliter agere, quàm quis solitus fit. Liu. 7, bel. Maced. 228.
 Decedere itinere: per metaphoram. Plin. epist. 2, 2.
 Decedere iure suo. Liuus lib. 3, ab Vrbe, 138. Decessitque iure suo, vt demptum de vi magistratus, populi libertati adijceret.
 Resto limite decedit. Stat. 2, Thebaid. 13.
 Loco decedere Tacit. lib. 3,
 Seræ meminit decedere nocti. Virg. eclog. 8, 11.
 Decedere officio: contra, quàm decet atq; officiosum est, aliquid agere. Liu. Eas quoq; colonias quæ officio decessissent.

Ab officio decedere. *Liuius lib. 6. Decad. 4.*
 Possessione decedere, vel de possessione. *Plin. in epist. Item in l. si finita, de danno iuncto. Siquis in possessionem missus, nondum possidere iussus sit, an dominus decedere de possessione debeat.*
 Regnis decedere: pro, Priuari regno vel impetio. *Silius lib. 17, 123.*
 Sententiâ Tacit. lib. 14.
 Spatio. *Lucret. lib. 2, 44.*
 Viâ. *Plautus Amph. 1, 2, 7. Quamobrem mihi magis par est viâ decedere & concedere. Et Quintilian. lib. 4, Decedere viâ dicendî.*
 Decedit viâ errabundus. *Sueton. in Cæsare.*
 Decedere de viâ. *Plaut. Amphit. 12, 1, Concedite, atque abscedite omnes, de viâ decedite.*
 Decedere alicui de viâ. *Plaut. Trinum. 6, 62.*
 Non tibi dicam dolo, decendam ego illi
 De viâ, de semita, de honore populi.
 Decedet hæc ira. *Terent. Hecyra 3, 3, 55.*
 Decessit cura ea patribus. *Liuius 9, ab Vrbe, 150.*
 Nihil decedet de summa. *Terent. Adolph. 5, 3, 30.*
 Decedit febris. *Celsus lib. 3, cap. 3.*
 Decedit hoc opibus. *Liu. 3, ab Vrbe, 229.*
 Decedunt vires. *Liu. 4, bel. Maced. 61.*
 Decedens. vt, Dies decedens: id est occasus. *Virgilius 4, Georg. 93.*
 Certis momentis tempora decedentia. *Horat. 1, epist. 6, 1.*
 Decessor: est, cui è provincia abeunt, successor mittebatur. *Vlp. in l. obseruare, in tra&. offic. procons. Sic in alijs muneriibus. Nam Iulij agricolæ Tacitus Decessorè vocat, qui legionem illi tradebat.*
 Decessus: Idem quod Decessio. *Plin. lib. 18, cap. 18, 2.*
 Vulgè credebatur ab eius decessu ferere solidos. *Cæs. 3, bell. Gal. 398.*
 Decessus febris. *Cels. lib. 3, cap. 12, Sub decessu febris cibum sumat.*
 DECEM.] *Terent. Heaut. 5, 1, 36, Decem dierum vix mihi est familia.*
 Decem septem numero. *Cæsar 1, bel. Ciuil. 210, Naues longas expediunt numero decem septem. Sic apud eundem lib. 1, bel. Gall. 30, Decem nouem.*
 Decemiugis. *Suet. in Nerone: Autigauit quoq; plurifariam: Olympis verò etiam decemiugem. Sub. currum.*
 Decemprimatus: Decemprimorum munus & dignitas. *Hermogen. in l. 1. ff. de muner. & honor. Patrimonij sunt munera rei vehicularis, item nauicularis Decemprimatus.*
 Decennis. vt, Decennis foemina. *Plinius libro 8, cap. 53, Et cap. 44, 1.*
 Decies. *Plautus Stich. 5, 45, Quin & ipsa decies ia die mutat locum.*
 Decies die vno. *Plaut. Aulul. 4, 31.*
 Decies dixi. *Plaut. Amph. 7, 19, & 8, 91.*
 Haud semel, sed decies iurasti mihi. *Plaut. Pœn.*
 Decies anno pariunt columbæ. *Plin. lib. 10, cap. 53, 1.*
 Decies centena. *Plin. lib. 3, cap. 5, 6.*
 Decies bis. *Martialis lib. 1, 41.*
 Decies millia centum. *Martialis lib. 1, 98.*
 Vsq; ad decies æris. *Liu. 4, bel. Pun. 51.*
 December: nomen mensis.
 Gelidus mensis December. *Ouid. 1, Trist. eleg. 10, 1.*
 Vtilitate decembris: id est, Saturnaliorum, qua donabantur eo tempore serui. *Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 1.*
 Decempeda: Pertica, qua mensuratur terra. *Horat. 2, Car. ode 15, Decempedæ priuatz.*
 Decemplex. *Aemilius Probus in Miltiade: Tanto plus virtute valuerunt Athenienses, vt decemplexem numerum hostium profligarent.*
 Decemplexatus. *Varr. li. 5, de Lingua Latina: his decemplexatis coniuncto prouerbio, ex vno quinq; millia numero efficient.*
 Decemuir: qui fuerint, docet. *Liuius 3, ab Vrbe. Anno trecentesimo altero quàm condita Roma erat, iterum mutatur forma ciuitatis ab Consulibus ad Decemuiros, quemadmodum ab regibus antè ad Consules venerat.*
 Decemuir libibus iudicandis. *Pompon. libro 2, §. 16. ff. de orig. iuris. Deinde quum esset necessarius magistratus, qui hastæ præessent, Decemuir libibus iudicandis sunt constituti. Sueton. in August. Author fuit vt centumviralem hastam, quam quaesura functi cõsueuerant cogere, Decemuiri cogerent.*
 Decemuiratus: Dignitas & officium Decemuirorum. *Liuius 1, Decad. libro 3, Opinio etiam sine authore exierat, non in præsentis modò temporis eos iniuriâ conspirasse, sed foedus clandestinum inter ipsos iureiurando ictum, ac comitia haberent: perpetuoq; decemuiratu possessum*

semel obtinerent imperium.

Decennia, quæ & Decennalia; Sacra dici videntur, decimo imperij anno celebrata: de quib. *Pollio Trebellius In Salonino: Romam conuolans Decennia celebravit, nouo ludorum genere, noua pomparum specie, velut magnum quippiam gessisset.*

Decimæ: pro missilib. & tesserijs, quas Imperatores spargebant ludis scenicis, atque ista velut quandam decimam Pop. Rom. debant. *Suetonius, Scenicis ludis, inter plebem & equitem causam discordiarum ferens, decimas maturius dabat, vt questria ab infimo quoq; occuparentur.*

Decimo: Decimam partem accipio.

Decimæ legiones: Decimum quenque ex legione supplicio afficere. *Liu. 2, ab Vrbe, 259.*

Decimus, siue Decumus, vt apud antiquos scribebatur. *Plaut. Amphit. 5, Alter decimo post mense nascetur puer.*

Decimùm. *Liu. 6, ab Vrbe, Vos reficietis decimùm: Tribunos.*

Decumanus, authore Festo, appellatur limes, qui sit ab ortu solis ad occasum. *Plinius lib. 18, cap. 34, Limes, qui fecabit agrum, Decumanus vocabitur. Hic litem, non pro termino, sed pro forma agri, intelligere oportet. Idem libro 17, capite 22.*

Decumana oua dicuntur, & Decumani flus, qui sunt magni. nam & ouum decimum maius nascitur, & flus decimus fieri maximus dicitur. *Festus, Lucanus in 5, Phar.*

Hæc, fatum, decimus, dictu mirabile, flus Inualidâ cum puppe leuat. Sic, Decumana pyra apud *Colum. lib. 12, cap. 10.*

Decumana porta in castris, præcipua, & patentior alijs atque frequentior, quæ in postica parte castrorum erat: vt ex *Cæsare lib. 3, bel. Gall. intelligimus: & ex Liui. lib. 10.*

DECENNIS.] Vide DECEM.

DECENS, DECENTIA.] Vide DECEM.

DECEMIS.] Latine Decemremis. *Sueton. in Caligula: Fabricauit, & decem liburnicas.*

DECEMNO.] Iudicio. *Terent. Adolph. 4, 2, 6,*

Quid hoc, malum, infelicitatis? nequeo satis decernere. *Decernere de. Plin. lib. 17, cap. 22, 21, Sed de his Catonis præcepta decernent.*

Decernere: *Stasueri, & desistere. Terent. Heu. 1, 2, 7, 5, Sed quam decreuerim me non posse diutiùs habere, eam &c. Mart. lib. 2, 63.*

Dummodò causidicum, dum te modò rhetora fingis:

Et non decernis, Taure, quid esse velis.

Intus animus quid decreuit. *Senec. Med. 12, 8.*

Decretum est mihi. *Plaut. Aulul. 10, 38, Mihi bibere decretu aquam est. Terent. Heaut. 3, 1, 56, Sumat, consumat, perdat: decretum est pati. Ibidem 1, 4, 12.*

Decernere, cum infinitiuis. *Liu. 1, ab Vrbe, 75, Ad vnũ omnes Numæ Pompilio regnum deferendum decernunt.*

Decernere, *Est etiam, vt ait Donatus, de magnis certam proferra sensentiam. Terent. And. 1, 5, 3, Vxorem decreuerat dare se se mihi hodie.*

Dona decreta, & grates deis decernuntur. *Tacit. lib. 15.*

Gaudia decernere paruis spatijs. *Claud. 4, Paneg. 73.*

Hospitium alicui gratuitum. *Plin. lib. 35, cap. 9, 3.*

Noxiam. *Plin. lib. 18, cap. 3, 4.*

Quæstionem. *Cæsar, 7, bell. Gall. 173, Quæstionem de bonis direptis decernunt.*

Statum alicui. *Plin. lib. 34, cap. 6, 3, Inuenitur status decreta*

& Taraciz Caiz siue Suffetiz virgini Vestali.

Supplicationem. *Cæsar, 2, bell. Gall. 363.*

Decernere cornibus: *Bellare. Virg. 3, Georg. 44, De tauris.*

Criminibus. *Liu. 10, Decad. 4, Decemite criminibus, mox ferro decreturi.*

Femo, vel armis. *Virg. 11, Aeneid.*

Impsum armis, ipsumque iubet decernere ferro,

Idem 12, Aeneidos 37,

Sic omneis amor vnus habet decernere ferro,

Pugnâ forti decernere. *Valer. 4, Argonaut. 39.*

Pugnam decernere. *Liu. 8, bel. Pun. 172, amissa leuibus rellis, quæ irritare magis, quàm decernere pugnam poterant.*

Decretus: Partic. piuum.

Omnibus decreta mors est. *Senec. Thebaid. 1, 45.*

Decretum: est id quod Placitum aliàs dicitur. *Plin. epistol. 248, Quod affirmare tibi possum, vt decreta quibus damnati erant, proferebantur, ita nulla monumenta quibus libenti probarentur.*

Decreta patrum: iussa populi. *Liu. 8, bel. Maced.*

Dura decreta. *Valer. 8, Argon. 93.*

Tristia. *Valer. 8, Argon. 82.*

Rumpere ferrea decreta. *Ouid. 157.*

Decretorius. vt, Decretoria pugna, quâ decernitur de summa causâ. *Quint. lib. 6, cap. 4.*

Decretorium sydus, & tempus decretoriū, dicitur per translationem: Quod decernit de visis & alijs arboribus aut herbis. Plin. lib. 18, cap. 28, 12, In hoc temporis interuallo res summa vitium agitur decretorio visis sydere illo, quod Caniculam appellauimus. Idem lib. 18, cap. 29, 7, Aquila exoritur vesperi, decretorio die florentibus oleis.

Arma decretoria: Quibus seriò certandum est. Senec. epist. 118. Idem alibi decretorium diem appellat, diem mortis.

Stylus decretorius: pro seuerò, quasi semel de re definiens. Sen. 1, de Clementia: Nisi plus est quod timet, quàm quod damnat, non accedet ad decretorium stylum.

DE CERPO.] Aliquid ex aliquà re detraho. Plin. epistol. 197, si colligere est, nonnunquam decerpere uiam.

Decerpere fœtus arborum. Plin. lib. 4, cap. 12, 48.

Folia Colum. lib. 5, cap. 10, 14.

Nouos flores, Lucret. lib. 1, 190.

Fruſtus exre aliqua, Horat. 1, Sermon. Satyr. 2, 16.

Adducto ramo pomum decerpere. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 5, 4.

Affectat decerpere decus pugnae. Sil. lib. 4, 28.

Murmura uocis decerpere. Stat. 6, Thebaid. 33, illa tuos quæstus, lachrymososq; impia risus Audijt, & uocis decerpſit murmura primæ.

Decerpere ex dignitate alterius. Plin. epist. 177.

Ex causa in usum decerpere, quæ maxime fauorabilia uidentur. Quint. lib. 4, cap. 1, 16.

Spes decerpit inuidia. Quint. in Proem. lib. 6, 9.

Decerpitus: Principium.

Herbæ decerpæ. Ouid. 1, Metam. 130.

Ferre manu poma decerpita. Ouid. 10, Metam. 129.

DE CERTO.] Idem cum Certo. Cæsar 2, bel. Ciuil. 10, Hoc animo decetabant, ut nullum aliud tempus ad conādum habituri uiderentur.

Decertare armis, Cæsar 1, bel. Ciuil. 75.

Agmina bello decertant. Stat. 4, 164.

Misera conditione decertare cum aliquo. Cæsar 8, bel. Gal. 27.

Ferro. Ouid. 14, Metam. 16.

Obstinatus ad decertandum. Liu. lib. 6, Decad. 1.

Decertatus: Particip. Stat. lib. 1, Thebaid. 1, Frat. rinas acies alternaq; regna profanis Decertata odijs, fontesq; euoluere Thebas.

Labores decertati: ut est certatio peracti. Claud. 1, Paneg. 5.

Decertatorius: ut, Pugna decertatoria. Quintilian. lib. 6, cap. 4, 5.

DECESSIO, DECESSOR, DECESSVS.] Vide DECEBO.

DE CET.] Conuenit, honestum est. Virgil. — ista decent humeros gestamina nostros.

Plautus Amphit. 12, 24, Ibo intus, ornatum capiam qui potius decet.

Deos decet opulentiā. Plaut. Trinum. 8, 69.

Lacrymæ decuere pudicam. Ouid. 2, Fast. 152.

Pudor decet ora. Ouid. 1, eleg. 8, 7.

Forma viros neglecta decet. Ouid. 1, de Arte amand. 102.

Decet me hæc uelitis. Plaut. 6, Mostel. 4, 10.

Decet me his uerbis fabulari. Plaut. Amphit. 4, 47.

Decet abs te id impetrari. Plaut. Rud. 17, 36.

Decet, *daiuo iunctum*, Terent. Adelph. 5, 8, 6, Imò hercle ita nobis decet.

Decens: Pulchrum, conueniens, & aptum.

Color decens. Horat. 4, Carm. ode 3, 41.

Facies. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 7.

Prata decencia. Senec. Hippol. 6, 6.

Reuerentia decens. Ouid. 5, Fast. 5.

Solito decentior. Claud. 4, Paneg. 108.

Pœna decentior. Senec. Thyest. 2, 6.

Decens incede. Ouid. 3, de Arte amand. 150.

Decenter: aptè, conuenienter.

Lacrymare decenter. Ouid. 3, de Arte amand. 59.

Decentiùs. Horat. 2, epist. 2, 43, Tempus abire tibi est: ne potum largiùs æquo Rideat, & pulser lasciuia decentiùs ætas.

DE CIDO.] amputo. Plautus Merc. 6, 37, Decide mihi colulum, si falsum ad te loquar.

Decidere: *litam consensu multo diuimere*. Vlpian. de furtis. l. inter omnes. Vsq; a deò autem diuersæ sunt actiones, quæ eis competunt, ut, si quis eorum pro fute damnum deciderit, dici oporteat solummodo actionem sibi competentem amisisse eum, cæteris uerò superesse. Iuuen. Satyr. 12, — decidere iactu

Cœpit cum uentis imitatus castora.

Quæstionem decidere. Papiasian. in l. fiscus in quæstione. ff. de iure fisci.

Decidere pro libertate: hoc est, transactione seruare libertatem a credimere. Senec. epist. 96.

Decisus: Participium. Quint. lib. 8, Cætera proprijs decisæ sunt uerbis.

Decisa negotia: Peracta. Horat. 1, Epist. 7, 12.

Aures decisa, Tacit. lib. 12, auribus decisis uiuere iubet.

Pennæ decisa. Horat. 2, epist. 2, 10.

DE CIDO.] Ex alto cado. Plautus Trinum. 8, 109, Ita cuncti solstitiali morbo decidunt.

Turres grauiore casu decidunt. Horat. Carm. 2, ode 10, 3.

Exanimis decidunt. Virg. 5, Aeneid. 103.

Decidere à, vel de spe. Liu. 7, bel. Maced. 106. Terent. Heaut. 2, 3, 9, Væ misero mihi, quanta de spe decidi.

Decidere de leão, de tegulis. Plaut. Casin. 23, 26. Et in Persa, 7, 7. Terent. Phorm. 4, 4, 27.

Decidere equo, vel ex equo. Cæsar 1, bel. Gal. 211. Plin. libro 28, capite 8, 6.

È flore decidere guttas. Ouid. 9, Metam. 70.

Decidunt arboribus folia. Plinius lib. 12, cap. 11, 2, Et lib. 11, cap. 21, 4, Quidam putant omnibus decidere aculeos ad hystem.

Decidit ouibus illis fructus omnis. Plaut. Bacchid. 23, 13.

Si decidit imber. Horat. Epist. 1, 14, 6.

Decidere in. Plaut. Deciderint uobis femina in talos uelim.

Decidit in casses præda. Ouid. de Arte amand. lib. 2, 1.

In laqueos auceps decidunt. Ouid. de Remed. Amor. lib. 2, 22.

Lachrymæ decidunt in ora. Ouid. ad Liuianam, 56.

Decidit in præceps. Ouid. 12, Metam. 68.

Vires, potestasq; urbis decidunt. Claud. de bello Gildon. 9.

Decidere ab archetypo: Aberrare. Plin. epist. 105.

Decidere spe. Terent. Heaut. 4, 8, 11, Quanta spe decidi.

Deciduus: Qui cadit. Plin. lib. 11, cap. 37, 6, Ceruis tantum solida, & omnibus annis decidua. De cornibus loquitur. Idem lib. 8, cap. 37, 3.

Decidui ad terras. Plin. lib. 2, cap. 20, 1, Idem: Testes pecori armentoq; ad cetera decidui; suis uis adnexi.

Deciduum, quod dicitur. Ouid. 8, Metam. Contremuit, gemitumq; dedit decidua quereus.

Decidium: pro occasu. Senec. epist. 30, Fortiter ferre decidium sui.

DECIES, DECIMARE, DECIMVS.] Vide DECEM.

DECIMIANA.] pyra, à Decimio auctore sic dicta. Plin. lib. 15, cap. 15.

DECIMODIAR, siue DECEM MODIAR.] Decem modios capientes. Col. lib. 12, cap. 18, 1, de uindemiæ apparatus: Perenne fabricandæ decimodiar, & trimodiar, & fiscellæ texendæ & picandæ: Ibid. cap. 50, de oliuitate.

DECIPIO.] Deludo, defraudo. Plaut. Rud. 10, 68, Atego etiam, qui sperauerint, spem decepsisse multos. Terentius And. 4, 1, 45, Deceptus sum; at non defatigatus.

Arte decipere. Ouid. epist. 12, 10.

Error decipit iudicium. Ouid. de Ponto, 3, eleg. 9, 3.

Error decipit oculos. Ouid. 3, Metam. 87.

Formæ fiducia te decipit. Ouid. 8, Metam. 88.

Diem absumere, & decipere. Ouid. 4, Trist. eleg. 9, 23.

Labor fallitur & decipitur. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 3.

Decipi dulci sono laborum: pro, Obliuisci moleſtias. Horat. 2, Carm. ode 13, 8.

Imaginem somni decipior. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 10.

Specie recti decipimur. Horat. Arte poet.

Per te decipior. Ouid. 2, Amor. eleg. 10, 1.

Deceptus sum in eo. Plaut. Aſin. 9, 95.

Aſtu decipiendus. Ouid. 13, Metam. 39.

Deceptus, participium.

Errore locorum deceptus. Virg. 3, Aeneid. 12.

Fides decepta. Stat. 8, Thebaid. 125.

Fraude deceptus. Ouid. epist. 19, 5.

Verbis aliorum. Ouid. epist. 2, 13.

Decceptor. Sen. Thyest. 2, 4, — proditus, occidit

Decceptor dominæ Myrtilus.

Decipulum: laquei genus, ad decipiendas capiendasque feras. Apuleius lib. 8, Opportunum decipulum nactus.

DE CIRCINO.] Aliquid rotundum facio. Manilius lib. 3, Quam tereti natura soli decircinat orbem.

DECREMIS.] Nauigij genus, decem habens remorū ordines. Plin. lib. 7, cap. 56, 17.

DECLAMO.] fictio themate me exerceo. Ouidius 2, de Arte, 102, Sed neq; declament medio sermone disertis, Nec tua uesanus scripta poeta legat.

Suasorias declamare. Quint. lib. 3, cap. 8, 42.

Magister declamandi. Quint. lib. 2, cap. 1, 3.

Opus declamandi. Quint. lib. 2, cap. 10, 5.

Declamatio.

Fortuna declamationis. Quint. lib. 2, cap. 2, 7.

Declamatorius.

Consuetudo declamatoria. Quint. lib. 5, cap. 13, 36.

Genus declamatorium dicendi. Quint. lib. 2, cap. 10, 6.

DECLARO.] Aperio, manifesto.

Declarant gaudia vultu. Catul. epigr. 59, 7.
 Victorem declarat Virg. 5, Aeneid. 49.
DECLAVO.] Clauas amputo. Id est, ramos arboris. In
 Pandæis, in titul arbor: furt. Cæsar.
DECLINO.] Deflecto.
 Declinare se extra viam. Plaut. Aulul.
 Paulatim declinat amor Ouid. 9, Metam. 93.
 Cursus declinare Ouid. 10, Metam. 133.
 Declinat in vesperum dies. Colum. lib. 8, cap. 4, 2.
 Inflammatio declinat. Celsus lib. 4, cap. 27.
 Somnus declinat ocellos. Propert. lib. 2, eleg. 1, 3.
 Declinare nomina & verba pueri sciunt. Quintilian. libro 1,
 capite 8.
 Non est declinata quidquam ab aliarum ingenio. Terentius
 Heey. 2, 1, 3.
 Declinat à topazio in aurum. Plin. lib. 37, cap. 8, 6.
 Declinare agmen aliquò Liu. 1, ab Vibe, 123.
 Declinare certamen, & detestare, pro eodem ponit. Li-
 uius.
 Declinare istum. Liu. 6, bel. Maced. 96.
 ¶ Declinans, vt, Declinans morbus. Plinius libro 23, capi-
 te 134.
 ¶ Declinatus: Participium.
 Declinata ætas, apud Quintilian. libro 12, capite vlt. Id est,
 prouecta.
 Declinatus, pro Declinans, Quintil. lib. 12, cap. 1, Neq; spe, neq;
 metu declinatus animus.
 ¶ Declinatio: D-flexio. Curt. lib. 7. Igitur Macedo lanceam
 omisit, quam Dioxippus cum exigua corporis declinatio-
 ne vitasset.
 Græcis nominibus Græcas declinationes dare. Quint. lib. 1,
 cap. 5, 39, & cap. 6.
DECLIVIS.] Inclinatus atque incuruus Cæsar 2, bel. Gall.
 295, Collis à summo æqualiter decliuus. Idem 1, bel. Ciuil.
 289.
 Decliuus & præceps locus. Cæsar. 4 bell. Gall. 384.
 Antrum decliuus. Ouid. epist. 7, 9.
 Decliuus area. Colum. lib. 1, cap. 5, 7.
 Aruum decliuus Horat. 3, Carm. ode 29, 2.
 Cursum decliuem ad litora habeat amnes. Lucan. libro
 4, 23.
 Dexteriora montis decliuia. Lucan. lib. 2, 85.
 Decliuus fastigium. Cæsar 1, bel. Ciuil. 177.
 Flumina decliuia. Ouid. 1, Metam. 8.
 Iter decliuus. Ouid. 15, Metam. 46.
 Iuga decliuia. Stat. 5, Thebaid. 60.
 Olympus decliuus. Ouid. 6, Metam. 98.
 Stella. Ouid. 3, Fast. 159.
 Trames. Ouid. 3, Fast. 3.
 Via. Ouid. 7, Metam. 82.
 Decliuus ætate, Plin. epist. 171, c. mulier natalibus clara, mo-
 ribus proba, ætate decliuus, diu vidua, mater olim.
 ¶ Decliuus: in litatio, incuru tas. Cæsar 7, bell. Gall. 143,
 Exiguum loci ad decliuitatem fastigium, magnum habet
 momentum.
DECOCTVS, DECOCTVRA, DECOCTOR.] Vide DE-
 COQVO.
DECOLTO.] De collo depono. Cæcilium, Notonicasione:
 Habes, vide, tibi tradidi: in tuo collo est, decolles caue.
 Decollare: Caput alicui auferre, Collum truncare. Suet. in
 Caligula, cap. 32, Miles decollandi artifex quibuscunque è
 custodia capita amputabat.
 Decollare: pro Desumere & Frustrari, sive decipere. Plautus
 Capt. 8, 17,
 Nuncibo ad portum hinc: est illic mihi vna spes cœ-
 natica:
 Si ea decollabit, redibo huc ad senem ad cœnam aspe-
 ram. Lucilius libro 12, Quibus fructibus me
 decollauit.
DECOLOR.] Qui est colore vitatus, vel colorem amisit.
 Plin. lib. 16, cap. 12, 3, Frigida hyeme deterior, ac minus co-
 piola, & decolor.
 Aetas decolor. Virg. 8, Aeneid. 65, id est, Vitiosa.
 Sanguine decolor fluiuis. Stat. 12, Thebaid. 82.
 Imber. Claud. in Eutrop. 2, 9.
 India. Seneca Hippol. 3, 15.
 Indus. Ouid. 5, Trist. eleg. 4, 5.
 Species æris, argentiue. Plin. lib. 31, cap. 6, 5.
 Decolor, pro fædo. Ouid. epist. Deianiræ:
 Fama Pelasgiadas subito peruenit ad vrbes
 Decolor, & factis inficienda tuis.
 ¶ Decoloro: Colorem aufero, vel vitio. Col. lib. 12, cap. 16,
 2, Deinde vvas pro magnitudine binas vel ternas inter se
 colligatas, in ahenum seruens demitti, & exiguum pati,
 dum decolorentur. Seneca 2, Natur. quæst. Decoloratur
 id, cuius color vitatur, non mutatur.

Cædes decolorandæ mare Dauniz. Horatius 2, Carmin. o-
 de 1, 7.
DECOQVO.] Paulatim diminuo & coquendo absumo.
 Plinius libro 31, capite 3, Neronis principis inuentum est,
 decoquere aquam, vitioque demissam in nines refrigera-
 re. Decoquere mustum, vel aliud, ad tertias & quartas.
 Columel. libro 13, & Plinius libro 20, cap. 9, 4, Horat. 2,
 Serm. Satyr. 1, 15,
 — donec Decoqueretur olus.
 Humorem decoquit Virg. 1, Georg. 59.
 Iram decoquere. Claud. 2, in Eutrop. 70.
 Decoquunt anni materiam abundantierem. Quintilianus li-
 bro secundo capite 4, 6.
 Decoquit domo res. Columell. in principio lib. 11, cap.
 1, 2, 4, frugum scturam, quasi scœnus deb tum, non reddidit.
 Plin. lib. 21, cap. 6, Arcis decoquunt bus,
 Decoquitur argentum experimentibus. Liu. 2, bel. Maced. 6.
 Decoquere creditibus: Est, vorato patrimonio, credito-
 ribus fidem fallere aut certe fidem suam per inopiam non
 liberare. Plin. lib. 33, cap. 10, 1.
 Decoquere bonæ spei: pro Bonam spem fallere. Seneca e-
 pistol. 36.
 Decoquere publicam salutem. Plin. lib. 31, cap. 3, 12.
 Decoctum argentum. Plaut. in Trinummo.
 ¶ Decocta: Absolutè, sic tamen, vt subaudiatur aqua. Iuue-
 nal. Satyr. 5, 5,
 Si stomachus dominiferuet vinoq; cibiq;
 Frigidior Geticis peritur decocta prunis.
 ¶ Decoctor: luxu & ganæ studio perditus. Catul. epig. 10, 1.
 ¶ Decoctum: Substantiuè. Plin. lib. 24, cap. 9, 13, Decoctum
 eorum in vino potum, vel impositum cum rosacco & cera
 sdat. Idem, lib. 24, cap. 10, in fine.
 ¶ Decoctus: Nomen. Plin. lib. 37, cap. 12, 2, Et alias omnes
 gemmæ mellis decoctu mitefcunt.
 ¶ Decoctura. Plin. lib. 23, cap. 1, 4, Decoctura eorum veteres
 dysentericos & caliacos iuuat.
 ¶ Decoquens. Ambitione auaritiaq; in villas, ac suburbana,
 decoquentibus publicam salutem. Plin. lib. 34.
DECOR.] quali pulchritudo q; quedam, ex decentia rerum
 personatumq; in locis, ten. ponibus. Virg. lib. 5, 130,
 Est Dorycli coniunx, diuini signa decoris.
 Aeni decor integer. Stat. 5, Syllu. 2, 13.
 Ipse decor resti. Ouid. 3, de Ponto eleg. 1, 3.
 Clara decore proles. Ouid. 10, Metam. 8.
 Puluis decorem detrahet. Tibul. lib. 1, eleg. 9, 3.
 Euerfor decoris. Senec. Hippol. 8, 7.
 Positus decor. Ouid. de Arte amand. 2, 76.
Incomptus decor. Senec. Hipp. 5, 4. Id est, natiuus, nulloq;
 fuce ascitus.
 Tener nitidi corporis cecidit decor. Senec. Hipp. 4, 4.
 Decor virgineus. Senec. Medea, 2, 4.
 Inest proprius quibusdam decor in habitu atq; vultu. Quin-
 til. lib. 6, cap. 3, 9.
 Natura indulget decori. Ouid. de Arte amand. 3, 32.
 ¶ Decurus. Plin. lib. 12, cap. 5, 2, Sepes inunita vallo arboris
 decora spente subterintuent.
 Decorus ab aspectu. Colum. lib. 6, cap. 1, 2.
 Summa pelle. Pers. Satyr. 4, 2.
 Nigro crine. Horat. 3, Carm. ode 32, 3.
 Duotores ostro decori. Virg. 5, Aeneid. 27.
 Plibs decora cuku. Stat. 1, Syllu. 6, 6.
 Aedes decora. Horat. 1, Carm. ode 30, 2.
 Aes decorum. Virg. 12, Aeneid. 1, 2.
 Decora Cælaris. Virg. 1, Aeneid. 119.
 Capilli decori. Ouid. 10, Metam. 34.
 Caput decorum. Horat. 2, pod. ode 2, 4.
 Crinis decorus. Claud. 1, Paneg. 31.
 Facies decora. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 18.
 Erons decora. Lucan. lib. 8, 132.
 Insigne decorum. Virg. 2, Aeneid. 79.
 Lacrymæ decora. Virg. 5, Aeneid. 68.
 Membra decora inuentæ. Virg. 4, Aeneid. 112.
 Os decorum Lunæ. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 5.
 Pectus decorum. Virg. 4, Aeneid. 18.
 Reddes ridere decorum. Horat. 1, epist. 76.
 Silentium decorum. Horat. 4, Carm. ode 1, 7.
 Verba decora. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 9.
 Vultus decorus. Claud. 2, Paneg. 87.
 ¶ Decus: dignitas.
 Aetheris decus. Senec. Octau. 7, 3.
 Hoc æui decus. Virg. 4, eclog. 3.
 Astorum decus. Virg. 9, Aeneid. 14,
 Hoc est Luna.
 Decus belli. Ouid. 5, Fast. 117.
 Lucidum cæli decus. Horat. in Carm. secul. 1, Solem & Lu-
 nam intelligit.

Equitum decus. Horat. 3, Carm. ode 16, 4.
 Perit confusum decus iuris humani. Senec. Oedip. 14, 6.
 Laborum decus. Sil. lib. 1, 15.
 Orbis. Senec. Herc. Oeth. 7, 2.
 Pompæ. Ouid. 2, Metam. 146.
 Populi. Plaut. Afin. 12, 63.
 Aeternum decus. Horat. 3, Carm. ode 15, 1.
 Aethereum. Claud. 4, Paneg. 34.
 Alta decora. Virg. 2, Aeneid. 90.
 Terrarum decora ampla viri. Stat. 6, Thebaid. 79.
 Auitum decus. Tacit. lib. 3.
 Conspicuum. Ouid. ad Liuiam, 68.
 Eburnum. Claud. 1, de Raptu Proserp. 53.
 Egregium. Silius lib. 13, 10.
 Eximium formæ decus. Stat. 1, Achil. 58.
 Grande decus mearum rerum. Horat. 2, Carm. ode 17, 1.
 Immortale. Claud. 2, in Eutrop. 57.
 Inane. Horat. Epod. ode 5, 2.
 Insigne. Valer. 3, Argonaut. 69.
 Iuvenile. Ouid. ad Pisonem, 52.
 Syderum magnum decus. Senec. Octau. 7, 10.
 Mansurum. Silius lib. 17, 127.
 Maximum decus generis Pelasgæ. Senec. Troad. 10, 4.
 Minimum. Horat. in Arte poetica, 58.
 Natuum. Ouid. de Nuc. 11.
 Præcipuum. Ouid. 14, Metam. 167.
 Probatum. Silius lib. 13, 74.
 Regale. Ouid. 9, Metam. 136.
 Didema, Regium decus. Senec. Agam. 1, 2.
 Sublime. Claud. de Nupt. Honorij, 8.
 Venerabile. Lucanus lib. 2, 129.
 Vile decus. Claud. de bel. Gel. 59.
 Morti decus addere. Stat. 3, Thebaid. 44.
 Emptum ingenti clade. Claud. in lib. epigr. 42, 10.
 Emitte ore decus. Virg. 4, Aeneid. 30.
 Expers decoris. Ouid. 2, Metam. 77.
 Gerere nomen & decus. Virg. 2, Aeneid. 11.
 Immemores decoris. Ouid. 8, Metam. 108.
 Oblitus decorisq. sui, sociumq. salutis. Virg. 5, Aeneid.
 Eloquio partum decus. Sil. lib. 3, 125.
 Pellee omne decus ex animo: id est, virtutem. Senec. Hippo. 4, 15.
 Decoris securus. Tacit. lib. 19.
 ¶ Decoro: Honesto. Horat. 1, epist. 6, 8.
 Ac bene nummatum decorat Suadela, Venusq.
 Sertis decore comas. Tibul. lib. 2, eleg. 2, 2, Quintilian. li. 3,
 Decorare corpus.
 Me sepiro decoras. Ouid. 3, Amor. eleg. 1, 13.
 Decorare labores. Silius lib. 30, 6.
 Aliquem turulis decorare. Sil. lib. 15, 78.
 Oppida publico sumptu decorare. Horat. 2, Carm. ode 15, 4.
 Mores decorant virum. Claud. 1, Paneg. 6.
 ¶ Decoratus: Participium.
 Auro decoratus. Sil. lib. 17, 131.
 ¶ Decoramen: Sil. lib. 10,
 Vittaq. maiorum decoramen fronte, sine villo
 Delapsa atq. a nudauit tempora regis.
 DE CORTICŌ.] Corticem detraho. Plin. lib. 16, cap. 39, 2,
 Cædi intempestiuum, quæ decorticiuntur.
 ¶ Decorticiatio. Plin. lib. 17, cap. 24, 19. Quod si angusta decorticiatio fuerit, nihil nocet supradictis.
 ¶ Decorticiatus: Participium. Plin. lib. 16, cap. 41, 2, Tradunt & abietem circa germinationis decorticiatam, qua diximus luna, aquis non corrumpi.
 DECORVM, DECORVS, Vide DECOR.
 DECREPITVS.] Festus: Decrepitus, desperatus, creperâ iam vitâ, vt cepusculum, extremum dici tempus. Terent. Eunuch. 2, 1, 23, Cum meo decrepito hoc Eunuch. Idem Adolph. 5, 2, 16,
 —atq. anum decrepitam ducam.
 DECRESCO.] Diminuo. Martialis:
 Decreuere greges, quum cadit agna frequens.
 Decretere. & Accrescere, contraria. Plaut. Curcul. 5, 4, Valetudo decrescit, accrescit labor.
 Decrete febris. Celsus lib. 3, cap. 6.
 Cornua decreseunt. Ouid. 1, Metam. 149.
 Metus decrescit. Sil. lib. 7, 17.
 Effosso marmore decreseunt montes. Ouidius 3, de Arte 2, mand. 25.
 Morbus decrescit. Celsus lib. 3, cap. 20.
 Vestes decreseunt pueris. Stat. lib. 2, Sylu. 1, 26.
 Decresecente die. Plin. lib. 2, cap. 59, 2.
 Flumina decresecentia. Horat. 4, Carm. ode 7, 1.
 Vndæ decresecentes. Ouid. 1, Metam. 70.
 DECRETVM.] Plinius lib. 13, cap. 13, 3, Numæ decretorum libro xii, fuisse.

DECUBO.] Iaceo. Apul. Decubantem excitati feram.
 DECULO.] Idem quod Calco. Plin. lib. 17, cap. 10, 4, Alij in qualo pedibus in profuente deculcant.
 DECVMANVS.] Vide DECEM.
 DECUMBO.] Idem quod Decubo, Iaceo. Col. lib. 7, ca. 9, 9, Si quem mater decumbens opprefferit, cubanti substrahat.
 Tertia falce decubuit Ceres. Senec. lib. 2, Theb. 11.
 Decumbere more veterum, tibi sumendi gratiâ. Plautus Merc. 3, 98, Terent. Phorm. 2, 2, 28, Prior bibas, prior decumbas.
 Decumbere ad tabulam Varro 3, de re Rust. cap. 3, 15.
 DECVPLVS.] Id est, decies tantum. Liu. 9, bel. Maced. 182,
 Vt ea quoque decuplo tanto pluri, quàm quanti essent, æstimarentur.
 DECVRIO.] qui in Senatu & consilij Reip. municipalis interesse potest. Pomponius in l. pupillus. ff. de verb. signific. ¶ Decuria. Iudicum decuriæ, dictæ, quod decies centum caperent iudices. Plinius libro 33, capite primo, in fine, & capite secundo.
 Decuriæ etiam erant municipalium & rusticorum hominum. Quintil. lib. 4.
 Decuria etiam aliorum. Colum. lib. 1, cap. 9, Classes etiam non maiores, quàm denum hominum faciendæ; quas decurias antiqui appellauerunt. Vitruuius lib. 7, cap. 1, Deinde rudus inducatur, & vestibus ligneis decurijs inductis crebriter pinsatioue solidetur. Ibidem, cap. 3.
 Decuria, pro casu & conuentu cõpulationum. Plautus Persa, 4, 61,
 Exigam ego herele te ex hac decuria.
 ¶ Decuriatus: decuriatio. Liuius 2, bel. Pun. 119, vbi ad decuriatum & centuriatum conuenissent.
 DECVRRO.] Deorsum curro. Virg. 2, Aeneid. 9,
 Laocoon ardens summâ decurrit ab arce.
 Liuius 1, ab Vrbe, 51, Metius Curtius ab Sabinis princeps ab arce decurrebat,
 Decurrere cita puppi. Catul. epig. 59, 2,
 Celeri cymba. Ouid. 5, Fast. 156.
 Cito decurrit tramite virgo. Virg. 5, Aeneid. 121,
 Super æquora. Ouid. 14, Metam. 10.
 Surfum deorsum. Plin. lib. 24, cap. 18, 1,
 Decurrunt in plana arborea. Plin. lib. 12, cap. 1, 2,
 Decurrere: Accerere. Liuius 2, ab Vrbe, 43, quum captum repentino impetu Ianiculum, atq. inde citatos decurrere hostes vidisset.
 Decurrere ad aliquid. Liuius 4, ab Vrbe, 219.
 Effuso passu decurrere. Lucan. lib. 4, 55.
 Decurrere, dicatur exercitus. Liuius 10, bel. Mac. 21, Mos erat, lustrationis sacro peracto, exercitum decurrere, & diuisas bifariam duas acies concurrere ad simulacrum pugne. Suet. in Nerone, cap. 11, Nobilissimus eques Romanus elephantos super sedens, per catadromum decucurrit. Virg. lib. 11, de Palantis funere loquens.
 Decurrere in armis. Liu. 6, bel. Pun. 261, Primo die legiones in armis quatuor millium spatio decurrerunt.
 Decurrere, pro Confugere.
 Ad remedium aliquod decurrere. Plin. epist. 64, 6.
 Inceptum laborem decurrere. Virg. 2, Gegorg. 8.
 Vitam decurrere: Id est, viuere. Propert. lib. 2, eleg. 16, 9,
 Versu decurrere pugnas. Stat. lib. 5, Sylu. 3, 30.
 Breuiter decurrere. Ouid. ad Pisonem, 4.
 Decurritur: pro Confugitur. Cæc. 1, bel. Ciuil. 12, Decurritur ad illud extremum atq. vltimum S. C.
 Decurrendum per capita. Quint. lib. 6, cap. 1, 2.
 ¶ Decurrens. vt: Decurrens ad Oceanum Gallicum fluuius. Plin. lib. 3, cap. 1, 3.
 ¶ Decursus: Participium. Decursum spatium ætatis. Plautus Stich. 3, 24.
 Lumen vitæ decursum. Lucret. lib. 3, 212.
 ¶ Decursus: Nomen. Liuius 1, ab Vrbe, 119, Itaq. ne subito ex collibus decursu Albanorum intercluderentur ab oppido, terga vertunt.
 Magnus decursus aquarum. Lucret. lib. 5, 53.
 Rapidus. Virg. 12, Aeneid. 106.
 Pronus. Catul. epig. 60, 5,
 Decursus pro simulacro prætorum. Gellius lib. 7, cap. 3.
 Decursus, pro sine curijs. Suet. in Nerone, cap. 24, Sed excusus curru, ac iustus repositus, quum perdurare non posset, desinit ante decursum.
 ¶ Decursio. vt: Decursio militum. Sueton. in Nerone: Dedusus in forum tyro, populo congiarium, militi donatiuum proposuit: indicta decursio.
 DECVRO.] Cursum facio. Plinius libro 52, capite 5, 14,
 Leguntur autem tenuissimæ radices, breuesque, ac velut decurtatæ etiam hæ.
 DECVS.] Vide DECOR.
 DECVSIS.] Decussem Vitruuius pro Decade accipit, li. 9, ca. 1, Platoni placuit, denarium numetû ea se esse perse&th, quod

quod ex singularibus rebus, quæ monades apud Græcos dicuntur, perficitur decussus.

Decussem, pro decussatione accipit. Idem lib. 10, Plin. libro 18, capite 35, 1, Ducantur deinde aliæ duæ lineæ in decusses obliquæ.

¶ Decussio: Columel. lib. 5, de vinea iugata loquens: Nihil enim refert, iugum in stellam decussari atq; deduci, nisi & palmites adiungantur. Idem lib. 3, cap. 13, 10, Nam duas regulas eius latitudinis, qua pascinator sulcum facturum est, in speciem Græcæ literæ x decussauimus.

¶ Decussatim. Col. lib. 12, cap. 54, 1, decussatim ferramento limato incidito.

DECUTIO.] desicciō, deorsum quatio. Plaut. Epid. 6, 4.

Quin ex oculo atq; obsignato armario

Decutio argenti tantum, quantum mihi lubet.

Ouidius 2, Fast. 42.

Nuntius ut redijt, decussa q; lilia dixit.

Colum. libro 11, cap. 1, 28, Dum prorepentes oculi digito decuti possint Liu. 5, bel. Pun. 36.

Decutere vi. Plin. lib. 34, cap. 11, 1.

Frondes decutiuntur aqua. Ouid. 5, Fast. 65.

Decutit ense caput. Ouid. 5, Metam. 11.

Bucula decutiatur torem. Virg. 4, Georg. 3.

Syluis honorem decutit December. Horat. Epod. ode 11, 2.

Decussisse dicitur baculo summa capita papauerum. Liu. 1, ab Vrbe, 237.

¶ Decussus. Nomen. Plin. lib. 11, cap. 37, 36, Aliqui tunc scribunt decidere eum, rursusq; reciescere facilem decussu.

D E C E T.] Ouidius 6, Metamorph.

Admouiq; preces, quarum me dedecet vsus. Idem:

— ingenuos dedecere minæ.

Comæ non dedecere dominam. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 3.

DEDECUS.] Ignominia, quæ ex turpiter gestis nascitur.

Adulatorium dedecus. Tacit. lib. 5.

Grande. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 20.

Magnum. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 11.

Parentum dedecus abolere. Sil. lib. 11, 13.

Patriæ dedecus depellere. Sil. lib. 1, 22.

Inferre dedecus alicui. Ouid. 6, Metam. 122.

Testatam dedecus. Ouid. 2, Metam. 94.

Tollere dedecus æui. Ouid. 5, Fast. 118.

Maculosus omni dedecore. Tacit. lib. 19.

¶ Dedecorus. Tacit. lib. 3, Sex. Pompeius M. Lepidum, ut scordem, inopem, & maioribus dedecorum, coque etiam sorte Afiz depellendum incusauit.

¶ Dedecoro. Terentius Hecyra, Et me, & te, & familiam dedecoras?

Faciem dedecorare. Propert. lib. 3, eleg. 22, 8.

¶ Dedecoratus. Suet. in Nerone: Tanquæ aliter illi non possint, nisi morte succurrere, dedecorato flagitijs omnibus.

¶ Dedecorosus. Iulius Firmicus libro 3, cap. 8, Dedecorosus hominem valetudinibus implicabit.

D E D I C O.] Idem quod Dico. Liu. 1, ab Vrbe, 87, Multa alia sacrificia, locaque sacra faciendis, quæ Argeos Pontifices vocant, dedicauit.

Dedicare bibliothecam. Plin. epist. 8, a.

Dehinc tibi hos libellos. Plin. in præfat. Natur. historiz, 9.

¶ Dedicatus. Mart. lib. 1, 137, Et pisces venerare dedicatos.

Dedicati etiam dicuntur dii, quorum simulacra sunt ad religionem consecrata. Horat. lib. 1, Carm. ode 31, 1.

D E D I G N O R.] indignum habeo, contemno. Virgilius 4, Aeneidos 104.

Quos ego sum toties iam dedignata maritos.

Colum. libro 9, cap. 5, 2, Iamq; enim dedignatur, si minus purè habita est, ac si tractetur fraudulenter. De generibus aptum deligendis.

Amicum dedignatus. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 8, 7.

¶ Dedignatio. Plin. in Paneg. 30, depulso prioris seculi malo, inertia, & contumacia, & dedignatione parendi.

Tacita dedignatio. Quint. lib. 1, cap. 3, 21.

D E D I S C O.] Quod dedici obliuiscor. Propertius:

Turpe est virtutem dedidicisse datam.

Dedidit pacem subito feritate reuersa. Mart. lib. 1, 74.

Dediscere loqui. Ouid. 3, Trist. eleg. 14, 10.

Vsu dediscitur amor. Ouid. 2, de Remed. Amor. 22.

D E D O.] Plaut. Curcul. 14, 28, Ego illum tibi dedam, tace.

Dedere se hostibus. Plaut. Amph. 4, 72, Cæsar 2, bel. Gal. 342,

Si prius, quam aries murum attingisset, se dedidissent.

Dedo me tibi. Terentius And. 5, 3, 26, Tibi, pater, me dedo.

quiduis oneris impone, impera.

Dedere se alijs. Terent. And. 1, 1, 36.

Dedo tibi hunc diem. Plaut. Stich. 7, 11.

Dedere se in ditionem & arbitratum hostium. Plaut. Amph. 4, 104.

Dedere in ditionem alterius aures suas. Plaut. Milit. 13, 8.

Famam per prouincias dedere. Tacitus lib. 11.

Manus dedere: id est, se victum fatari. Lucret. lib. 2, 200.

Se dedere morti. Senec. Med. 12, 26.

Me dedere morti. Plaut. Afin. 12, 18.

Dedere neci seipsum. Virg. 4, Georg. 18.

Dedo tibi istuc negotij. Terent. And. 5, 4, 51.

Dedatur nupta marito. Catul. epig. 59, 75.

Dedere noxæ. Colum. in præfatione libri 13,

Dedere aliquem noxæ. Senec. epist. 106

Dedere aliquem in pistrinum, vsq; ad necem. Terent. And. 1, 2, 28.

Rumor deditur. Virg. 7, Aeneid. 29,

Deditur hic subito Troiana per agmina rumor.

Dedere aliquem alteri ad supplicium. Liuius 1, ab Vrbe, 19, Cæsar 7, bel. Gal. 110, Ne se & communes liberos hostibus ad supplicium dederent.

¶ Deditus: Participium. Deditus amori animus. Terentius

Hecyra 3, 1, 14.

Deditæ eō mentes cum oculis. Liu. 1, ab Vrbe, 38.

Castra dedita. Sil. lib. 10, 75,

Corpora paupertate & morbo dedita morti, Lucretius libro 6, 252.

Musæ deditus. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 2, 1.

Dedita opera. Terent. Eunuch. 5, 21,

— apud Antiphonem vterq; pater & mater,

Quasi dedita opera, domi erant.

Rebus deditus. Lucret. lib. 4, 164.

Sanguine toto tibi deditus. Stat. 1, Syll. 2, 35.

Studio Musarum deditus. Claud. in Epithal. Palladij, 10.

¶ Dediticius: Qui se permittit alienæ voluntati & imperio. Liuius: Quicquid dein patiemur, dediticij vestri passuri.

¶ Deditio. Occulta deditio. Claud. 4, Paneg. 51.

Facere deditioem ad hostem. Quintil. lib. 3, cap. 8, 16,

Paratur deditio. Claud. 4, Paneg. 51.

Properare deditioem. Tacit. lib. 2.

Deditiois formula apud Liuium describitur, in Collatiæ deditioe, lib. 2, ab Vrbe, 169.

D E D O C E O.] secus ab eo, quod quis doctus est, doceo. Quintil. lib. 2, cap. 3, Et quidem dedocendi onus grauius ac prius, quam docendi est.

D E D O L E O.] Non doleo, vel dolere me priuo. Ouid. 3, Fast. Quid me in desertis morituram Liber arenis Seruabas? potui dedoluisse semel.

Idem 1, de Remed. 59,

Optimus ille fuit vindex, lædentiæ pectus

Vincula qui rupt, dedoluitq; semel.

D E D O L O.] dolabra vel alio instrumento perfecte dolo & exciando. Col. lib. 4, cap. 26, 2, Hæc eorumq; similia pedamenta post putationem retractanda sunt, partesq; eorum putres dedolandæ. Martial. lib. 11, 78, Dedolare senem, per metaphoram, dixit. Plaut. Mench. 17, 98.

D E D V C O.] Ex alto deorsum duco. Virg. 8, Eclog. 13, Carmina vel celo possunt deducere lunam.

Deorsum deducere. Lucret. lib. 2, 42.

Deducere de rostris conantem concionari. Cæsar 3, belli Ciuil. 85.

De capite & de oculis omnia deducet, & sanum faciet. Cato cap. 157, 5, de brassica.

Deducere: De loco ad locum ducere. Deducere colonias. Plinius lib. 3, cap. 6, 1.

Agmina. Lucan. lib. 3, 57:

Armatas classes. Virg. 1, Georg. 51.

Deducere, *tuiam is dicitur, qui alicui officij gratia præstat comissum.* Liuius, 3, bel. Pun. 108, Frequentesque eum domum deduxerunt.

Deducere ad aliquem. Terent. Eunu. 2, 3, 72, Ibidem 2, 3, 60, Huc deducta est ad Thaidem meretricem.

Deducere sponsam marito. Ouid. de Fastis:

Quum primùm cupido Venus est deducta marito.

Vxorem deducit maritus domum. Terent. Hecyra.

Deducere ex præsidij cohortes. Cæsar 1, bel. Ciuil. 48.

De locis præsidia. Sallustius.

Legiones in actem. Tacit. lib. 8.

Deducere actionem in iudicium. Triphon. in l. si alienus. ff. de noxal. acti.

Deducit in astra. Horat. 4, Carm. ode 2, 5.

Cæsariem iogæ dextra deducere barbæ. Ouid. 15, Met. 133.

Carbasa. Lucan. lib. 2, 138.

Perpetuum carmen. Ouid. 1, Met. 1.

Deduxi carmina versu. Propert. lib. 1, eleg. 15, 9.

Deductus ad casum extremum. Hirtius 4, bel. Alex. 22.

Deducti in casum. Cæsar 2, bel. Gal. 341.

Deducere se in causam. Liu. 6, bel. Maced. 19.

Deducere cibum. Terentius Eunuch. 2, 3, 23, Si qua habitior paulò, pugilem esse aiunt: deducunt cibum. Id est, subducunt, vel subtrahunt.

Deducere ad cibum. Celsus lib. 3, cap. 18.
 Deducta res in controuersiam. Cæsar 7, bel. Gal. 247.
 Crimen deducere ad oculos. Ouid. 3, Amor. eleg. 13, 7.
 Crimen deducere pingui amomo. Stat. 1, Syl. 2, 23.
 Deducere fastidium, dicitur herba aliqua. Plin. li. 25, ca. 8, 11.
 Febres deducit. Horat. 1, epist. 2, 10.

Aegroti domini deducit corpore febres.
 Deducere sila. Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 2.
 Filium deducens leui pollice. Ouid. 4, Met. 8.
 Deducere furem ad præfectum. Iulianus in l. interdum fur.
 §. 1. ff. de furtis.
 In infidias. Sczuola in l. cuiusque ff. ad legem Iuliam ma-
 iestatis.

Funus. Plin. lib. 10, cap. 43, 3.
 Deducere sibi galerum vel pileolum. Sueton. in Nerone.
 Genus ab aliquo. Senec. Med. 4, 7.
 Deducere in obligationem: Obligare. Paulus in l. exsex-
 tante. §. Latinus. ff. de except. rei iud.

In stipulationem. Vlpianus in l. si à colono. ff. de verb. oblig.
 Lineamenta deducere: pro Trahere. Senec. epist. 96.
 Liram. Colum. lib. 3, cap. 13, 11.

Deducunt focij naues. Virg. 3, Aen. 15.
 Oculos deducere in rem aliquam. Ouid. 4, Trist. eleg. 2, 13.
 Opus deduxi in tua tempora. Ouid. 2, Trist. 1, 12.
 Deducere rem aliquam ad ocium. Cæsar 1, bel. Ciuil. 21.
 Pedes de lecto. Plaut. Curcul. 7, 82.
 rem in iudicium. Vlp. in l. si mater. §. hoc iure. ff. de exceptio-
 ne rei iudic.

In periculum rem aliquam. Cæsar 5, belli Gallici, 118.
 Rationem deducere: pro habere. Suet. in Augusto.
 Deducere aliquem ex regno: pro, auferre ei regnum. Hir-
 tius de bel. Alex. lib. 4, 134.

Riuos. Virg. 1, Georg. 54.
 Sensum membris. Lucret. lib. 3, 108.
 Aliquem in sententiam. Plin. lib. 1, epist. 8, b.
 Vela. Ouidius 3, Metamorph. 133.
 Versum. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 3.
 Vestes à pectore. Ouid. 6, Metam. 81.
 Aliquem in viam. Plaut. Trinum. 2, 5.
 Vocem. Pomponius: Vocem deducas oportet, vt mulieris
 videantur verba.

¶ Deducere: pro, De summa aliquid demere. Africanus de pa-
 ctis dotalibus, l. pater quum filia suæ nomine dotem da-
 ret, pactus est, vt mortua filia liberis superstitibus deducta
 parte tertia, reliqua sibi dos reddatur.

Deducetur. Cato capit. 144, 2, id boni viri arbitrato dedu-
 cetur.

¶ Deducus, Participium.
 Deducum carmen: pro tenui & subtili. Virgilius, 6, Eclog.
 1, teste Macrobio, lib. 6.

Frons deducta. Ouid. epist. 20.
 Mos deductus. Horat. 4, Carm. ode 4, 4.
 Nomen deductum à. Ouid. 6, Fast. 161,
 Martia sacrificio deductum nomen ab Anco.

Oratio deducta, atq; circumlata. Quint. lib. 4, cap. 1, 42,
 Deduci viri ab Eriphio. Cels. lib. 3, cap. 1.

¶ Deducitor. Suetonius in Augusto, cap. 79, Nasum habuit
 & à summo eminentiorem, & ab imo deductiorem. Hoc
 est, demissorem.

¶ Deducio: pro Diminutione. Senec. lib. 2, de Benef. beneficia
 tua, ad eos, quibus permessa sunt, integra & illibata perue-
 niant, sine vlla (vt aiunt) deductione.

¶ Deducio. Lucilius lib. 30,
 Deducat hunc voce leo; cur tu ipsa venire
 Non vis huc?

DE FERRO.] A via & instituto digredior & abscedo.

Itinere deerrare. Quint. lib. 10, cap. 3.

Vir gregis ipse caper deerrauerat. Virg. eclog. 7, 2.

Deerrare dicuntur iaculantium istus. Plin. lib. 28, cap. 8, 12,

Deerrauit à patre puer. Plaut. Menæch. 24, 56.

Deerrare: Idem quod Errare. Colum. lib. 1, cap. 4, 5, Multos e-
 nim deerrasse, memoria prodidit.

Deerrabat fors ad parum id oncos. Tacit. lib. 13.

Deerrare sententia & visu. Colum. lib. 2, cap. 2, 12.

DE FÆCO.] A fæcib. purgo. Plin. lib. 18, cap. 26, 3, Perbru-
 mam vitem ne colito: vina tamen defæcari etiam & dif-
 fundi Hyginus suadet. Colum. lib. vltimo: Et defæcatum
 vinum in amphoras bonas adijcitur.

¶ Defæcatus: Purus, inturbatus, & sine sordibus, defæcatus
 animus, per translationem, dicitur, purus & omni anxietatū
 & dolorum sorde vacuus. Plaut. Aulul. 5, 1, Nunc defæca-
 to demum animo egredior domo. Idem Pseud. 11, 70.

DE FAMO.] famâ priuo. Gellius: vt vocabula eorum quoq;
 defamata atq; deformia cum rebus ipsis viderentur.

DEFATIGO.] Labore cōficio. Terent. And. 4, 1, 45, Deceptus
 sum; at nō defatigatus. Idē Adolph. Ita se defatigant velim.

Defatigati ensu & spatio pugnae. Cæsar libro primo, belli
 Gallici, 16, 6, 6.

Defatigati aliquem assiduo labore. Cæsar 7, bel. Gal. 167.

¶ Defatigatio. Defatigatio equorum. Cæsar 8, bel. Gal. 101.

DEFATIS COR.] Plin. lib. 17, cap. 2, 1. Vide DEFECTIS COR.
 DEFECTIO, DEFECTVS.] Vide DEFICIIO.

DEFENDO.] Tueri, & quasi vim depello. Plaut. Aſin. 9, 25,
 Te obsecro, defende.

Clypeo defendere aliquem. Claud. de bel. Gett. 116.

Aestatem defendere capellis: id est, capellas ab æstu defen-
 dere. Horat. 1, Carm. ode 17, 1.

Studio defendis amicum. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 9.

Caput defendere. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 5, 8.

Defendere meum numina nulla caput.

Ab omni casu defendere aliquem. Valer. 7, Argon. 33.

Crimen. Ouid. 13, Metam. 61.

Delictum. Horat. in Arte poetica, 89.

Dignitatem ab inimicis. Cæsar 1, bel. Ciuil. 32.

Fortiter. Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 2.

Togâ frigus. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 3.

A frigore. Virg. in Melibœo.

Furorem. Virg. 10, Aen. 179.

Defendere hostes: pro Repellere. Gell. Qu. Clau. hostes defen-
 debat à primis facillimè.

Iniuriam alicui. Plaut. Mostel. 8, 169.

Iniuriam alicuius. Cæsar 1, bel. Ciuil. 32.

Mores. Ouid. 2, Amorum, eleg. 4, 1.

Muros longo bello. Virg. 9, Aen. 106.

Noctes. Propert. lib. 1, eleg. 15, 2.

Noxiam. Terent. Eorm. 14, 48.

Armis ac virtute patriam. Lucret. lib. 2, 129.

Rectum. Horat. 2, Serm.

Tuip lingua emprâ reos defendere. Qui. 1, Amor. eleg. 10, 8.

Defendere se manu. Cæsar 5, bel. Gall. 29.

Defendere solem. Plin. lib. 19, cap. 1, 19.

Solstitium pecori. Virg. 7, eclog. 10.

Valetudinem bonam. Cels. lib. 4, cap. 5.

Vestes à tineis. Plin. lib. 20, cap. 17.

Vim. Plaut. Rud. 18, 66, Hoc est, arcere & protrudere.

Vocem. Ouid. 13, Metam. 44.

Vrbem bello. Claud. de bel. Gildon. 61, 121.

¶ Defendor. Plinius lib. 11, cap. 35, 57, Contrâ genere morbi
 defensus est Pifo. Id est, præseruatus.

Ab armis defendar. Ouid. 2, Trist. 84.

Arte defendi. Valer. 8, Argon. 71.

Defendi per aduocatum Plin. in Præfatione.

¶ Defensus: Participium.

Causa pluribus argumentis defensa viriliter. Quintilianus
 lib. 6, cap. 1, 6.

¶ Defensurus, Defensura reos facundia. Ouid. ad Pisonē, 8.

Manus defensiva. Stat. 12, Theb. 129.

¶ Defenso. Plautus Rudente, 17, 25, Hinc ego defensabo præ-
 sidio Veneris.

Defensare ab hostibus. Sallustius.

Defensat patrem. Stat. 4, Syl. 8, 9.

Defensare se iniuriâ. Plaut. Bacchid. 8, 39.

¶ Defensor: Qui defendit.

Bonus defensor. Quint. lib. 5, cap. 13, 4.

Non defensoribus istis tempus eget. Virg. 2, Aen. 104.

Idoneus suæ rei defensor. Quint. lib. 4, cap. 1, 32.

¶ Defensio. Timida defensio. Quint. lib. 7, cap. 2, 25.

Accipere vultu truci defensionem. Tacit. lib. 4.

DEFERRE.] Vide DEFERRE O.

DEFERO.] Leui quodam ac celeri cursu aut viâ fero. Plaut.
 Amphit. 8, 67, Quid si è portu naus huc nos dormientes
 detulit?

Deferri nauis ad vlterioris Rheni littus. Plin. lib. 8, cap. 19.

Deferri literas alicui. Plaut. Trinum. 13, 104, Et, ad aliquem,
 Cæsar 5, bel. Gal. 170.

Deferre dotem viro dicitur vxor. Plaut. Merc. 15, 4.

Aliquid ad aliquem. Plaut. Aſin. 16, 35.

In portum. Plin. lib. 12, cap. 19, 3.

In abruptum barathrum. Caui. epig. 63, 22.

In terram deserti. Quint. lib. 1, cap. 12, 8.

Deferat in vicum. Horat. 2, epist. 1, 54.

Deferri in vndas. Virg. 8, eclog. 10.

Per præcipitia. Quint. lib. 1, cap. 10, 26.

In præceps. Liu. 5, ab Vrbe, 209.

Defertur Moganus in Rhenum. Plin. Iunior lib. 4, epist. 3.

Deferre querelas ad aliquem: pro Queri. Liu. 9, bel. Pun. 96.

Deferre ad aliquem quæ audiuius: Cæsar 5, bel. Gal. 7, Car-
 pincius & Iunius quæ audierant, ad legatos deferunt. Virg.
 4, Aeneid. 60.

Deferre mandata vel postulata alicuius ad alterū. Cæsar, 1,
 bel. Ciuil. 37.

In censum deferre: id est, profiteri. Vlpianus in l. forma ff. de
 Paccm

Facem. Liu. 3, belli Punici, 56, Ego, si quis de pace consulat, seu deferenda hostibus, seu accipienda, habeo quid sententia dicam.

Judicium ad Praetores. Liu. 4, belli Punici

Alicui regnum. Liu. 1, ab Vrbe, 75.

¶ Deferre aliquem: pro Accusare. Cornelius Tacitus, Maestris delatus est.

Impietatis deferri. Tacit. lib. 5.

Deferre crimina de aliquo ad Senatum. Liu. 9, belli Macedon. 100.

Deferretur ad Senatum per iudicem. Suet. in Nerone.

Deferre: pro Inducendum facere. Seneca in epistol. Videamus hoc, quod concupiscimus, quanti deferatur.

¶ Delatus. Participium.

Delatus honor. Sil. lib. 16, 120.

¶ Delatio. Crebra delationes. Tacit. lib. 10.

Factitare delationes. Tacit. lib. 17.

Subire delationem. Tacit. lib. 11.

¶ Delator: Oculum accusator, & calumniator. Plin. in Paneg. 55. Delatorum classis permixta omnibus ventis. Mart. Et delator habet quod dabit exiliū. Suet. de Domitiano.

DE FERRE O, vel DEFERRVS CO.] Proprie est refrigeror. Columel. lib. 9, cap. 15, 11. Dum musteus fructus deferuefcit. Cat. cap. 96. Vbi lupinus deferuefcit.

Aestus deferuefcunt. Varr. 2, de Re Rust. cap. 2, 8.

Deferuit adolefcencia. Terent. Adelph. 1, 2, 72.

¶ Deferuefacio: Idem quod Feruefacio. Cato ca. 157, 8, de brassicae medicamentis: Brassicam macerato bene: postea in aulam conijcito: deferuefacito bene. Plin. lib. 23, cap. 7, 14. Radix caprifici deferuefcita in vino, dentium dulores. Subaudi, sedat. Rursum libro 20, capite 7, 8, de caulibus laetucæ: Deferuefciti hi caules, & stomacho vtilissimi traduntur.

DEFEIIS COB.] Labore deficio. Terentius Phormione, 4, 1, 23.

Neq; defiescat vnquam ego experier, Donec tibi id quod pollicitus sum, effecero.

Omnibus medullis defies. Catul. epig. 51, 7.

Defessus sum querere. Plaut. Epid. 5, 14. Et Merc. 17, 5.

Queritando. Plaut. Amphit. 1, 3, 6. Terentius Adelph. 2, 2, 55. Ego vapulando, ille verberando, vsq; ambo defessi sumus. Ibidem 4, 6, 1.

Abgerunda aqua. Plaut. Pœnul. 4, 11.

R. dendo de te. Terent. Eunuch. 5, 7, 7.

Iubendo. Ouid. 9, Metam. 40.

Cedo defessus malis. Senec. Medea, 7, 18.

Defessus recreatur. Plin. lib. 27, cap. 12, 21.

Defessus acie Stat. 12, Theb. 100.

Atus defessi. Ouid. 3, Trist. eleg. 12, 5.

Membra defessa labore. Catul. epig. 47, 3.

DEFICIO.] Relinquo & defero: item Defetiscor.

Aequor defies puppibus. Stat. 1, Achil. 90.

Anima deficit per æstum. Cels. lib. 1, cap. 17.

Deficiunt artes, deficiuntq; doli. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 17.

Lingua defecerat humor. Ouid. 9, Metam. 114.

Noctis lentus non deficit humor. Virg. 1, Georg. 58.

Deficit ingenium Ouid. 2, Fast. 25.

Deficit luna nocturno tempore. Plin. lib. 2, cap. 20, 3.

Membra deficiunt. Lucret. lib. 5, 177.

Adcepta manus deficiunt. Ouid. 8, Metam.

Nerui deficiunt. Horatius in Arte poetica, 6. Ouid. 12, Metamorph. 114.

Res frumentaria ipsos deficere cepit. Cæsar.

Deficere rebus dubijs. Virg. 6, Aen. 40.

Deficiunt illum sanguis & vires. Cæsar.

Vndiq; sensus defies. Lucret. lib. 3, 110.

Deficiunt stylæ glandes. Virg. 1, Georg. 30.

Deficiunt mihi tela. Cæsar 3, bel. Gal. 168.

Deficit in macronem figura. Plinius libro 2, capite 10, 2. Id est. desinit.

Deficere: Desistere, & à duferis alterius recedere. Salust. in Jugurtha: Quod oppidum primum omnium post malam pugnam ab rege defecerat. Cæsar 5, bell. Gall. 94. Ille veritas, ne ciuitas eorum impulsu deficeret.

Deficere à principe aliquo ad alium Liu. 2, ab Vrbe, 72, Eodem anno duæ coloniae Latinae, Pometia & Cora, ad Aruncos deficiunt. Cæsar 2, bell. Gal. 282. Ab Heduis defecisse. Liuius 1, ab Vrbe, 170.

¶ Deficere, pro Desijci neutrum. Mart. li. 2, 6. Lassus tam citò deficis viator.

Deficere animis, viribus. Liuius 6, bel. Pun. 216, Cæsar 7, bel. Gall. 122.

Deficere animum. Varr. 3, de Re rust. cap. 16, 27. Ne deficiant animum.

Deficere alimento. Colum. lib. 3, de vitæ. Idem: Commode fluunt, nec deficiunt macro solo.

Deficere cepit. Valer. 2, Argonaut. 120.

Discursibus. Valer. 5, Argonaut. 86.

Mente. Ouid. 9, Metam. 128.

Visu. Sueton. de claris Grammat. 3.

¶ Deficior: passiuè. Col. lib. 3, iugatum quadam parte deficit, quadam superat.

Deficitur aqua salienti hæc amœnitas. Plin. epist. 41.

¶ Deficiens. Ales deficiens cadit. Senec. Herc. Oerb. 8, 4.

Cibus deficiens. Ouid. in Ibin, 106.

Deficiens animo mœsto Lucret. lib. 6, 248.

Sermoni deficiente die. Ouid. 5, Tristium, eleg. 14, 6.

¶ Defectus: Participium. Habes interdum figuratiuam abstraham in voce passiuam: vt Mart. lib. 13, 77,

Dulcia defecta modulatur carmina lingua

Cantator cygnus funeris ipse sui.

Defectæ senectutis homo. Vlpianus in l. arboribus. 6, de illo. ff. de usufructu.

Defecta senio arbor. Colum. lib. 5, cap. 6, 30.

Dentibus defecti: id est, edentuli. Plin. lib. 8, cap. 16.

Defectus animo. Plin. lib. 20, cap. 14, 7.

Aetate. Vlpianus in l. 3 § ignoscatur. ff. de S. C. Syl.

¶ Defectus: Passiuè, pro Defectus. Ouidius in Ibin:

Sitq; (quod est tarum) solito defecta fauore

Fortunæ facies inuidiosa tuæ.

Aqua ciboq; defecti. Qujnil. lib. 3, cap. 8, 16.

Solo mœret defecta cubili. Valer. 7, Argonaut. 14.

Genibus defectus. Stat. 6, Theb. 159.

Sol defectus lumine. Tibul. lib. 2, eleg. 6, 8.

Viribus defectus. Senec. Hipp. 4, 4.

Defecta à menstruis mulier. Celsus lib. 1, cap. 8.

¶ Defectus: Nomen ex participio. Colum. in Præf. lib. 1, 11. Et turba pedissequorum leſticatorumque, defectissimum quemq; annis & viribus in agrum telegat.

¶ Defectus: Verbale. Liu. 4, ab Vrbe: Defectus alibi aquarū circa torridos fontes riuosq; stragem siti pecorum morientium dedit.

Defectu cordis. Plin. lib. 11, cap. 37, 57.

Defectus animi. Plin. lib. 20, cap. 2, ad finem.

Solis & lunæ. Gel. lib. 2.

Defectus varij solis. Virg. 2, Georg. 96.

Defectus velox. Plin. lib. 34, cap. 2, 1.

Defectus stomachi præcipue excitat inula. Plinius libro 19, capite 5, 24.

Laborat luna defectu. Claud. in lib. epig. de magnete, 4, 1.

¶ Defectio: proprie est Recessio (inquit Valla) aut militum, aut ciuitatis à domino, vel à superiore. Liu. 1, ab Vrbe, 132.

Defectio mulierum à conceptu. Plin. in Proœmio lib. 25, 5.

Pampini sanguinem excreantibus, & mulierum à conceptu defetioni, diluti potu, profunt.

Animæ defectio. Cels. lib. 7, cap. vlt.

Defectio, pro Debilitate. Suet. in Caligula, cap. 50. In adoleſcentia ita patiens laborum erat, vt tamen nonnunquam subita defetione ingredi, stare, colligere semet ac sufferre vix posset, Tacitus lib. 5, Vocatiq; qui recreandæ defetioni cibum adferent.

¶ Defetor. Suetonius in Nerone, cap. 49, Reuocatisque ad penitentiam defetoribus.

DEFIGO.] Proprie est Immitto, & veluti implanto. Col. lib. 2. Tum in terram bene pastinatam & stercoretatam retum sarmentum defigo.

Terræ defigitur arbor. Virg. 2, Georg. 58.

Defigere animos. Liu. 1, ab Vrbe, 127.

Defigere aliquem colaphis in terram. Plaut. Persa, 8, 23.

Columellas in trabibus. Cæsar 2, bel. Ciuil. 39.

Cultrum in corde. Liu. 1, ab Vrbe, 257.

Gladium iugulo. Liu. 1, ab Vrbe, 106.

Defigi diris deprecationibus, nemo non metuit. Plinius libro 28, capite 2, 9.

Defigere enses. Silius lib. 10, 60.

Oculos in aliquem. Ouid. 2, Amor. eleg. 8, 9.

Oculorum aciem in terram. Plin. lib. 8, cap. 16, 11.

Defixerat pauor cum admiratione Gallos. Liuius 7 ab Vrbe, 40. Et lib. 5, 173, Ipsi pauore defixi primum steterunt. Et libro 3, 196, Stupor omnes admiratione rei tam atrocis defixit.

Plantam defigere in hortis. Ouid. 1, de Remed. amor. 39.

Crabrones spicula defigunt. Ouid. 3, Fast. 151.

¶ Defixus: Participium.

Stat cuneo defixa acies. Stat. 9, Thebaid. 21, 36.

Animus defixus malis: Id est, assidue mala cogitans. Claud. 4, Paneg. 52.

Aratra defixa. Virg. 3, Georg. 102.

Videre defixis oculis. Horat. 1, epist. 6, 3.

Obrutu hæret defixus in vno. Virg. 1, Aen. 100.

Defixi ora tenebant. Virg. 8, Aen. 103.

Ora Latina Obrutu defixa tenet. Virg. 7, Aen. 50.

DEFINIO.] Termino, & quasi finem do.
 Definire diem. Cæsar 1, bel. Ciuil. 44.
 Locum. Hirtius lib. 6, 125.
 Definire: *Vocabuli alicuius vim describere & explicare.* Quintilianus, lib. 7, cap. 4, & lib. 5, cap. 10.
 Definitum est. Plautus Cistell. 5, 43, Perge loqui: non remittam. definitum est.
 ¶ Definire ac distinctè designare. Plin. in Paneg. 144.
DEFIT.] Deest. Terent. Hecyra, 5, 2, 1, Nihil apud me tibi defieri patiar. Idem Eunuch. 2, 2, 12, Nihil quum est, nihil defictamen.
 ¶ Defit animus mihi. Plaut. Mil. 18, 46.
 Defit dies. Plaut. Rud. 24, 64.
 Non defit lac. Virg. eclog. 2, 5.
 Vitæ copia defit. Lucrer. lib. 6, 164.
 ¶ Defioculus: dicitur à Mattiale pro lusco, lib. 12, 55, Hinc defioculus, & inde lippus.
DEFIXVS.] Vide DEFIGO.
DEFLAGRO.] Deseruesco, languesco, Lucan. lib. 4, 56, — sic deflagrare minaces
 Incaustum & vetito passus languescere bello.
 Iræ deflagrant. Liuius lib. 10, bell. Maced. 29, Sed interdum spes animum subibat, deflagrare iras vestras, purgari suspiciones posse.
 Seditio paulatim deflagrante. Tacit. lib. 18.
DEFLECTO.] Torqueo & curuo. Colum. lib. 6, cap. 11, 11, ramum oliuæ, qui videtur nitidissimus, deflecte, & ad crus arboris ficulneæ religa.
 Deflectere, *pro Duertere.* Suet. in August. ca. 93, in peragrada Aegypto paulò deflectere ad visendum Apin supersedit.
 Carinam deflectere aliquò. Lucan. lib. 5, 158.
 Interpretationem nominum deflectere. Seneca de Benef. libro 1, capite 3.
 Deflectere in. Plin. epist. 66, a, Deflectemus in Tuscos.
 Ab ira se deflectere. Stat. 2, Syl. 1, 12.
 Deflectere ex itinere. Plin. epist. 136.
 Iter deflectere. Lucan. lib. 3, 68, Quid rapidum deflectis iter?
 Lumina. Ouid. 7, Metam. 161,
 Lumina deflecti reuocata rursus eodem Rettulerã.
 Oculos à cura. Valer. 8, Argon. 16.
 In peius. Ouid. 1, de Remed. Amor. 65.
 Bellum multus. Stat. 1, Thebaid. 56.
 ¶ Deflexus: Particip. Plin. lib. 17, cap. 23, 5, Altera deflexa vite vel palmite iuxta suam arboiem.
 Est in obliuiscens deflexa tragœdia risus. Ouid. 2, Trist. 82.
 ¶ Deflexus: Verbale. Colum. libro 4, 26, 3, de vite: Ne deflexu frangatur.
DEFLEO.] Idem quod Fleo.
 D. flore cœnas. Plaut. Stich. 4, 59.
 Inf. triabiliter. Lucrer. lib. 3, 186.
 In sinu amici. Plin. epist. 169.
 Vanos labores. Claud. 2, in Eutrop. 39.
 Immaturam mortem alicuius in sinu amici. Plin. epist. 25, c.
 Grauis cogor deslere querelis. Propert. lib. 1, eleg. 15, 3.
 Voce deslere quempiam. Tacit. lib. 3.
 Suprema. Tacit. lib. 3, hoc est mortem.
 Genitrix deslenda. Senec. Octau. 1, 2.
 ¶ Deslertus: Participium.
 Domus deslerta. Claud. in Præfatione lib. 2, in Eutrop. 5.
 Nomen deslertum. Sil. lib. 89.
DEFLEXVS.] Vide DEFLECTO.
DEFLO.] Idem quod Flo. Plin. lib. 28, cap. 2, 27, verabant munditiarum causâ deflare.
DEFLOC CARE.] atterere: tractum à vestibus sine flocco.
 Plaut. Casin. Perij, deflocco: habebit iam illic homo lumbos meos.
 ¶ Deflocati senes, apud Plautum in Epid. 13, 10,
 — nam per vrbeim aded deflocati senes
 Quærent me. Id est, qui florem virium deposuere.
DEFLORO.] quasi florem demo, & rei decus diminuo. Liuius 7, bel. Maced. 251, gloriam eius victoriæ defloratam ad Thermopylas esse.
 Futurum gaudiij fructum spes iam deflorauit. Gell. libro 13, capite primo.
 Gloria victoriæ deflorata. Liu. 8, Dec. 4.
 ¶ Defloratus: Quintilian. libro sexto, Certos atq; defloratos fructus ostenderat.
 ¶ Defloresco: florem facere desino, aut florem amitto. Plinius lib. 11, cap. 16, 1, li, postquam de floruere, singulare remedium habent.
 Flos tenui carptus defloruit vngui. Cætul. in Car. Nuptial. 37, 9.
 Gratia oris defloruit. Claud. 1, in Eutrop. 15.
 Cum corporibus vigent & deflorescunt animi. Liuius 6, ab Vrbe, 87.
 Deflorescere: Flores producere, ac deinde amissis floribus fructum.

Colum. lib. 2, cap. 12, 8, quicquid non duplici femine est, spicam à tertio ad quartum no dum emittit: & quum totam edidit, octo diebus deflorescit.
DEFLEVO.] Deorsum fluo. Plin. lib. 12, cap. 8, 3, Ex quibus defluat mel horis maturinis duabus.
 Segnis aqua secundo defluit amni. Virg. 8, Aeneid. 108.
 Exigua mora defluit vnda. Ouid. ad Liuiam, 24.
 Defluere ad terram. Liu. 2, ab Vrbe, 85.
 Ad terram tacito defluxit fistula lapsu. Claud. in Epithalamio Palladij, 8.
 Defluit in Lagoum amnem Opharus. Plin. lib. 6, cap. 7.
 In latus à dextro paulatim defluit armo. Quidius 6, Metamorph. 46.
 Aut cruor, aut alto defluxit ab æthere tabes. Lucanus libro 7, 170.
 Pedes vestis defluxit ad imos. Virg. 1, Aeneid. 82.
 Ignauus defluxit pectore somnus. Tibul. lib. 3, eleg. 4, 17.
 ¶ Defluere: *pro Declinare.* Quint. lib. 10, cap. 1, Tantumq; ab illo defluere, quantum ille ab antiquis descenderat.
 Defluere etiam dicitur, quod etate morboz iuluitur. Vnde defluere capillus dicitur. Plin. lib. 10, cap. 67, 1.
 Defluxit ætas, tempus, ingenium, &c. Salæst. in Iugurtha.
 Defluxit capillus. Plin. lib. 22, cap. 21, 12, de adianto.
 Color. Tibul. lib. 1, eleg. 1, 4.
 Defluere luxu & inertia. Colum. lib. 12, in Proœm. 7.
 Defluere, *dicitur beneficia, quorum memoria intercidit.* Seneca 1, de Benefic.
 Ex animo defluere, *illud dicimus, cuius obtuiscimus.* Propert. libro 1, eleg. 19, 1.
 ¶ Defluens. Plin. lib. 25, cap. 11, 1, Defluentem confirmat & densat. Idem lib. 27, cap. 13, 5.
 ¶ Defluxus: Particip. Aether defluxus in Austrum. Lucan. lib. 3, 50.
 ¶ D. fluus: Qui decidit, aut decidere solet. Plinius libro 20, capite 4, 6, Hippocrates mulierum capillos defluos fricari raphanus iubet.
 ¶ Defluuium. Plinius: Sed defluuia comarũ facere dicitur. Idem lib. 11, cap. 39, 4, Inuentæ tamen quædam defluuio capitis inualidæ.
 Defluuia capitis semine illito cohonestari. Plinius libro 22, capite 13, 4.
DEFODIO.] Idem quod fodio, vel fodiendo implanto & interro. Colum. lib. 7, cap. 5, 11, Confestim scrobem defodiamus in limine stabuli. Idem lib. 11, cap. 2.
 Defodere vineam. Cato cap. 50.
 Defodere: *Obruere, & sepelire.* Plaut. Aulul. 3, 8, Clâm omnes in medio foco defodit. Liu. ab Vrbe, 138, Defossum cadauer domi, apud Publum.
 Humo defodi. Ouidius 7, Fast. 97,
 Hoc duce, nec viuâ defodietur humo,
 Defodere in terram. Liu. 8, ab Vrbe, 53.
 Specus defossi. Virg. 3, Georg. 75.
 Talpæ cæcitatibus perpetuæ tenebris etiamnum altis defosæ. Plin. lib. 30, cap. 3, 1.
 Terga defossi verbere. Claud. 1, in Eutrop. 71.
 ¶ Defosus: Verbale. Plinius lib. 19, cap. 8, 11, Arca in defossum cauata,
DEFORRE.] defuturum esse. Silius:
 Promittitq; viris, nulli se defore testem.
DEFORMO.] Destruo, & quasi formam aufero, deturpo.
 Nec male deforinet rigidos tonsura capillos. Quidius 1, de Arte Amand. 104.
 Canicem immundo deformat puluere. Virg. 10, 167.
 Comas deformat arena. Valer. 3, Argon. 143.
 Amictu se deformat are. Claud. 2, in Eutrop. 62.
 Castrorum pars incendio deformata. Liu. 9, ab Vrbe, 123.
 Horrida vultum deformat macies. Virg. 4, Georg. 51.
 ¶ Deformare: *pro Fodare.* Suet. in Caligula, capite 27, Multos honesti ordinis, deformatos prius itigmatũ notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut bestias condemnauit.
 Deformare genus & fortunâ honestam. Liu. 2, bel. Pun. 110.
 Ibid. lib. 10, 66, Caue deformes multa bona vno vitio.
 ¶ Deformare: Figurare, & nouâ forma insignire. Vitruuius lib. cap. 8, Tragice scenæ deformantur columnis, signis, & reg. libus rebus. Martialis:
 — marmora prima
 Deformata manu. Quint. lib. 5, cap. 11, 24.
 Deformare areas. Cato cap. 161, 1.
 ¶ Deformare: *Declinare, vt solent piflores.* Vitru. lib. 1, cap. 1, Architectus graphidis peritus, vt deformare possit lineis imitationem quam vclit ædificiorum.
 Deformare locũ aliquem ad literariæ tabulæ speciem. Varro 3, de Re rustic. cap. 5.
 Deformatũ aliquid habere: Pro instituto, ornato, & in ordinem disposito. Plaut. Pseud. 10, 11, Sic Quint. in Præf. lib. 6, 8, Deformatos fructus vocat, suã iam constantes formã.
 ¶ Deforma-

¶ Deformatio. Liu. 9, ab Vrbe. 26, Vr suæ quæq; conditi-
o oblitus, ab illa deformatione tantæ maiestatis, velut à
nestando spectaculo, auerteret oculos.

¶ Deformis: Turpis quasi sine forma.

Animal deforme. Ouid. 14 Metam. 19.

Animus deformis. Virg. 4 Georg. 96.

Castro deforme. Claud. 1 Eutrop. 8.

Campi deformes. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 8, 3. (12, 13.)

Corpus deforme: id est, sine hominis forma. Sen. Troad.

Scena ac deformatis tota vrbe facies. Tacit. lib. 19.

Genus deforme. Sil. lib. 3, 9.

Deformis ludu laurea. Liu. 2, ab Vrbe, 207.

Littora deformia. Ouid. 3, Triū. eleg. 3, 4.

Malum deforme. Ouid. 3, de Arte, 75.

Pallore deformatis. Lucan. lib. 8, 12.

Pecium deforme moræ. Stat. 11. Thebaid. 16.

Senium Seneca Hipp. 6, 18.

Spectaculum. Liu. 1, ab Vrbe, 112.

Teſta de fornia. Ouid. 3, Fast. 101.

Vr deformatis: id est, turpis & fordida. Stat. 10, Theb. 66.

Deformis de fornia color Quint. lib. 3, cap. 8, 30.

Deformior: *Comparatiuum.*

Deformius nihil est ardencie fenæ Mart. lib. 4, 34.

Non est deforme. Casar. 7, bel. Gal. 88. (bel. Pun. 144.)

¶ Deformitas hominis: *pro supplicijs & afflictionibus.* Liu. 9,
Vnde ille h. bitus? vnde deformitas? Liu. 2, ab Vrbe, 96.

Eius deformitas misericordiam abstulerat. Tacit. lib. 19.

Deformitas, *Pro dedecore.* Quintilianus libro sexto, capite pri-
mo, Si iudicibus aut gloria futura est absolutio rei, aut de-
formitati damnatio.

¶ Deformiter. Quintilianus libro octauo, capite tertio, Iun-
tura deformiter sonat.

DEFOSSVS.] Vide DEFODIO.

DEFRAENATVS.] *pro effraenato.* Ouid. 1, Metam. 57,
Et defraenato voluuntur in æquore cursu.

DEFRAVD O.] Fructum minus, vel per fraudem aliquid
decepto. Teren. Adelph. 2, 2, 38. Etiam insuper defraudet?
Defraudare aliquem drachma. Plaut. Pseud. 3, 91.

Defraudare se victoriz suæ fructu. Liu. 6, bel. Maced. 156.

Defraudare genium: Naturæ negare, quod appetit. Terent.
Phorm. 1, 1, 10.

¶ Defraudator. Seneca de Benef. lib. 4, Huic ingrato, qui be-
neficiorum defraudator est, non magis dabit beneficium,
quàm apatori.

DEFRI CO.] Idem quod Frico. Colum. lib. 6, cap. 2, 5, To-
tuni eorum palatum sale defricato. Cato cap. 88, Ampho-
ram defricato, colluitoq;.

Defricare ieiuna salina Celsus lib. 3, cap. vltimo.

Defricari pumice Plin. lib. 26, cap. 5.

¶ Defricare, *pro Taxare.* Horat. 1, Serm. Sat. 10, 1,
— atidem, quod sale multo
Vrbem defricuit, charta laudatur eadem.

¶ Defricatus & Defricatus: Participium.

Defricatis prius maculis. Plin. lib. 28, cap. 12, 5.

Defricata pumice testa. Col. lib. 7, cap. 5, 7, Et lib. 6, cap. 13, 1,
Defricatum allium.

DEFRIGES CERE.] Idem quod Frigescere. Colum. lib. 12,
cap. 20, 4, Iubebis rutabulo ligneo agitari quod decoxeris,
eò vîq; dum defrigescit.

DEFRINGO.] Decepto, decido. Virg. 2, Georg. 60,
— aut summas defringere ex arborè plantas.

Ferum defringere. Virg. 11, Aeneid. 150.

Defringere remos. Liu. 6, bel. Maced. 169.

DEFRVD O.] Veteres pro Defraudare dixerūt. Cato de Re
rust. Segete ne defrueret: defrudat autem genium suū homo.

DEFVGO.] Omnem fructum exhaurio. Plin. lib. 18, cap. 24,
5, Oraculū illud magnopere custodiendū, segetem ne de-
fruges. Col. Constat segete nimia defrugatione exinaniri.

DEFVTVM.] Est vinum coctum vîq; ad consumptionem
tertiæ partis: à defruendo dictum. Plinius, lib. 14, cap. 92,
Colum. lib. 12, ca. 21, 1, Mustum quàm dulcissimum deco-
quitur ad tertias: & decoctum, defrutum vocatur.

Defruta lutosâ dulci cæno. Stat. 4, Syl. 9, 8.

Pingula. Virg. 4, Georg. 54.

¶ Defruta: mustum decoquo, vt defrutum fiat. Columel. li-
bro 2, capite 22, 4, Defrutum quoque facere, & defrutare
vinum licet.

¶ Defrutarius. Vr. Vasa defrutaria, Colum. lib. 12, cap. 10, 3,
defruto conficere ad accommoda. Sic apud eundem lib. 1,
cap. 6, 6, Pars autem fluctuaria diuiditur in cellam olea-
riam, torculariam, cellam vinariam, defrutariam.

DEFVAT.] *pro deficiat.* Plautus Bacch. 1, 3, Pol ego magis
meruo in monensâ ne mihi defuat oratio.

DEFVGO.] *vehementer fugio.* Casar. 6, bel. Gal. 53, Ad-
ium eorum sermoq; defugiunt.

Defugere administrationem. Reip. Cæf. 1, bel. Ciuil. 130.

¶ Defugio: *pro Deficere, seu defisco.* Liu. 4, bel. Pun. 160, Ea pu-
gna defugientes ab Romanis quum cohibuisset Siculos,
Marcellus Syracusas rediit.

DEFVND O.] Intendo. Col. li. 2, c. 26, 1, Postea quū refrixerit,
in vasa defundas, & operias. Sic apud Catonem, ca. 156, 4.

Defusa in plumbeum vas aqua. Colum. lib. 12, cap. 11, 1.

DEFVNG O R.] Explicor negotio aliquo aut mollestiâ, &
ei finem impono. Virg. 7, Aeneid. 17,
O tandem magnis pelagi defunſte periculis.
Defunctus iam sum Terent. in Prolog. Eunuch. 15.

Defunctum vinam hoc sit modo. Terent. Adelph. 3, 4, 63.

Amore leui defungi. Senec. Hipp. 2, 9.

Defunctus cæde. Liu. 3, ab Vrbe, 22.

Defungi certamine. Liu. 10, ab Vrbe, 54.

Curâ Liu. 5, ab Vrbe, 21.

Fato. Liu. 9, bel. Maced. 189, Defunctosque fato vulgò fere-
bant, quod inter fatalia vates cecinissent necesse esse ra-
betnacula in foro statui. Et lib. 10, ab Vrbe, 141. At ex parte
altera Pontifex, cui listores Decius tradiderat, insinuatque
Proprætorem esse, vociferari, vicisse Romanos, defunctos
Consulis fato.

Defungier hac re cupio. Terent. Phorm. 5, 9, 31.

Laboribus defunctus. Horat. 3, Carmin. Ode 24, 3.

Fagilibus malis. Suet. in Nerone.

Defungi morbo. Liu. 4, ab Vrbe, 225.

Defuncta morbis corpora. Liu. 3, ab Vrbe, 37.

Periculis defunctum esse. Virg. 6, Aeneid. 17. (stituisse)

Defungi poenâ. Liuius: nō leui defunſtorū poenâ qui nō re-
Defungi vnius poenâ. Liu. 2, ab Vrbe, 151.

Defungi prælio festinat. Liu. 1, ab Vrbe, 105.

Stelere defungi. Senec. Theb. 2, 4.

Præmensæ defunctus tempora lucis. Tibul. lib. 3, eleg. 3, 2.

Temporibus suis defuncta Horat. 2, epist. 1, 5.

¶ Defungi: *pro Satisfacere, vel exsequi.* Liu. lib. 1, ab Vrbe, 15, de
Romulo & Remo Ita velut defuncti regis imperio, in pro-
xima alluuiæ, pueros exponunt.

¶ Defunctus: Particip. pro eo qui mortem obierit. Plin. lib.
13, cap. 1, 2, Honorq; is ad defunctos pertinere cœpit.

Excitare defunctos. Quint. lib. 4, cap. 1, 20.

Defuncta corpora incorrupta æuis seruat, viuētia corrup-
pit cedrus. Plin. lib. 24, cap. 5, 3.

Corpora defuncta vitâ. Virg. 6, Aeneid. 61.

¶ Defunſtorie imperitæ. Vlp. in l. 2, ad Tertullianum. Nō
solum autē, quæ nō petit, coërcetur; sed etiam, quæ defun-
ſtorie petijt. Papinianus in l. propter. § præfidis, de Sanat-
ustione. Syllan. Hæredibus, qui non defunſtorie debitum
officium impleuerunt. (spondet. Virg. 2, Aen.)

DEGENER.] Qui patris vel maiorū suorum moribus nō re-
degeneratq; Neoptoleum narrare memento. Lu-
can. lib. 4, 69, Si me degeneri frauissent fata sub hoste.
Iuuenis patris non degeneris: id est, æquè discretus ac pa-
ter. Ouid. 3, de Pon. eleg. 5, 2.

Degener altæ virtutis patrum. Sil. lib. 10, 14.

Degener ad rem aliquam. Tacit. lib. 1, Quum se diuo Augu-
sto ortum, neq; degenerem ad pericula tellaretur.

Proles non degener. Seneca Agamem. 5, 13.

Insidite degeneres. Tacit. lib. 11. (Tacit. lib. 12.)

Prece haud degenerem permotus Eunones, alleuat supplicē.

Sanguis degener primam stirpem refert. Senec. Hipp. 8, 9.

Degener humani ritus. Plin. lib. 5, cap. 8, 2.

¶ Degener: *ignobilis & vitis.* Virg. 4, Aeneid. 3,
Degeneres animos timor arguit. Plin. li. 11, ca. 50, 2,
Canum degeneres sub aluum ressestunt caudam.

Metus degener. Lucan. lib. 3, 30.

¶ Degenero: A' generis nobilitate defisco. Propertius:
Dij mihi sunt testes, non degenerasse propinquis.

Degenerare, tam à bono, quàm à malo, dicimus. Liu. lib. 6,
Ne degener tueris à familia imperioſissima.

Patri degenerare. Claud. 7, Paneg. 74.

Degenerare in feritatem. Plin. lib. 17, cap. 15, 2, de vite.

Dextera in armis degenerat. Sil. lib. 15, 147.

Degenerant poma. Virg. 2, Georg. 12.

¶ Degeneratus pater, Valerio; à quo filius degenerauit.

DEGERO.] Idem quod Gero. Plaut. Menæ. 17, 45, Me de-
spoliat, mea ornamenta apud meretricis degerit. Idē Me-
næ. 17, 41, Atq; illud tuæ degeris amicæ.

DEGLABRO.] Glabrum facio, Corticem demo. Paulus in l.
cædere ff arborum. fur. cæf. Cingere, est deglabrare.

DEGLVBO.] Corticem eximo, filiquam aut folliculum ex-
cutio, & granum sua nudo tunica. Varro 1, de Rust. cap.
48, 2, Quod eo folliculo deglubitur granum.

Deglubere, *per translationem, est pellem deſtrahere.* vnde Ada-
gium: Boni pastoris est tondere pecus, non deglubere. Ti-
berius Cæsar, apud Suetonium. (Pænulo.)

DEGLYPTA.] cuius reuadata est pudendorum glans. Plaut.

Deglupta mēnas,arra pisa e mentium.
DEGLUTINO.] Disiungo quod glutinatum erat. Plin. lib. 25, cap. 13, 17, Palpebras deglutinat.
DEGO.] Agere, vel vsq; ad finem duco. Terent. Adel. 4, 1, 6.
 Degere ætatem: *Vine.* Terent. Phorm. 2, 3, 70, Vt cum eo ætatem degeret.
 Aetas degitur sub nutu alterius. Lucret. lib. 4, 226.
 Acuum puichrè degere. Lucret. lib. 5, 35.
 Bellum degere cum ventis. Lucret. lib. 196.
 Corium degere de tergo alicuius: *id est, destrahere.* Plautus Epid. 2, 61.
 Laborem degere alicui: *id est, diminuerè.* Plaut. Aulul. 6, 38.
 Otia degere in thalamo. Catul. ad Mall. 63, 21.
 Senectam turpem. Horat. Carm. ode 3, 1, 4.
 Placidam ac pacatam vitam. Lucret. lib. 5, 232.
 Degere ex æquo cum aliquibus. Plin. lib. 6, cap. 25, 3.
 Degi: *infinitivus.* Plin. lib. 12, cap. 1, 3, Mille præterea sunt vsus earum, sine quibus vita degi non possit. De arboribus.
DEGRANDINAT.] Vehementer grandinat. Ovid. 4, Fast. 1, Da veniam culpæ: nec, dum degrandinat, obstit.
DEGRASSOR.] Statius 1, Achil. 82, Vbri tanta iniuria primos Degrassata duces.
DEGRAVO.] Grauem & ponderosum reddo, premo, molesto. Liu. 4, ab Vrbe, 148, etiam peritos nandi, lassitudo, & vulnera, & pauor, degrauant.
 Degrauari, *minus est quàm Mergi.* Plin. lib. 9, cap. 5, 2, Ascendere cum nauigia nocturnis temporibus, statimq; degrauari quas insuderet partes: & si diutius permaneat, etiam mergi.
 Labore operis degrauari. Colum. lib. 6, cap. 2, 13.
 Genua quæ; degrauat. Plin. lib. 20, cap. 25, 32.
 Paulatim degrauatū pondere suo præceps attrahetur. Columel. lib. 1, cap. 5, 9.
 Vitis degrauat vimum. Ovid. 5, Trist. eleg. 4, 7.
DEGREDIOR.] Ex alto descendendo.
 Degredi ad pedes. Liu. 3, ab Vrbe, 265.
 In specum degressus sacerdos, haustâ fontis arcani aqua. Tacit. lib. 2.
 Pullo amictu palatio degreditur. Tacit. lib. 19, Liuius lib. 9, Dec. 1, Cum quingentis, haud amplius peditibus, ducentisq; equitibus degressum iugis Masanißam persequutus.
DEGRVMOR.] Ad grumam mensuram dirigo. Lucil. lib. 3, Viamq; degrumari vis, vt castris mensor facit olim.
DEGLVO.] Consumo & ligurio, quasi gulæ trado. Plaut. Postquam degulato patrimonio pauper est factus.
DEGVSTO.] Idem quod Gusto. Plin. lib. 18, cap. 2, 3, Ac ne degustabant quidem nouas fruges aut vina. Cato capite 148, Vinum boni viri arbitratu degustato.
 Degustare artus. Lucan. lib. 7, 171.
 Ignes degustant tigna celeri flamma. Lucret. lib. 2, 39.
 Degustare: *pro Luceit & in transcurso attingere.* Quint. libro 4, cap. 1, 10, Degustanda tamen hæc proæmio, non consummanda.
 Imperium & tu Galba quandoq; degustabis. Tacit. lib. 5.
 Celeri degustas singula sensu. Claud. 1, in Eutrop. 73.
DEHAURIO.] Idem quod Haurio. Cato cap. 66, Quum oleum sustuleris de cortina, amurcam dehaurito.
DEHINC.] Posthac, postea. Terentius, Eunuch. 5, 2, 33, At nunc dehinc spero æternam inter nos gratiam Fore, Thais.
 Dehinc omnes deleo ex animo mulieres. Terent. Eunuch. 2, 3, 5.
 Dehinc iam. Plaut. Merc. 24, 40, Missas iam ego istas artes feci, & quidem ego dehinc iam.
 Dehinc cæterum. Plaut. Pœn. 2, 125, Dehinc cæterum valete, adeste.
 Nunc iam dehinc. Plaut. Pœn. 4, 52, Si quidem antè mēitus sit, nunc iam dehinc erit tibi verax.
 Dehinc: *pro Deinde.* Aduerbum ordinis. Virg. 3, Aen. 95, Dona dehinc auro grauiâ, scætoq; elephanto, Imperat ad naues ferri.
 Idem 1, Aen. 52, Ofcula libauit natæ, dehinc talia fatur.
DEHISCO.] veluti hiatus quodam aperio. Virg. 4, Aen. 5, Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.
 Aequor dehiscit. Virg. 5, Aen. 29.
 Arbor. Cato cap. 12.
 Cælum à media regione. Ovid. 3, Fast. 73.
 Cymba rimis. Ovid. 5, Trist. eleg. 13, 6.
 Rosa. Plin. lib. 21, cap. 4, 1.
 Dehiscit, seq; populis aperit Taurus. Plinius libro quinto, capite 27, 8.
 Riūs animalis dehiscens ad aures. Plin. lib. 8, cap. 21, 3.
 Dehiscunt quidē pisces præ pinguedine: hoc est, distiliunt, crepant. Plin. lib. 9, cap. 35, 10.
 Terra mihi dehiscat. Virg. 12, Aen. 157.
 Terræ dehiscunt ardore. Virg. 5, Gegorg. 85.

Vnda dehiscens, terram inter fluctus aperit. Virg. 3, Aen. 22.
 Dehiscente vtero parit acus piscia. Plin. lib. 9, cap. 51, 8.
DEHONESTVS.] Non honestus. Gellius lib. 19, cap. 10, Dehonestum tibi, deculpatumq; hoc verbum videtur.
 Dehonestamentum. id quod gratiam & honestatem alicui rei adimit. Iustinus: Vt genetis dehonestamentum pater exponi iubet. Gellius libro 2, capite 27, Quo ille dehonestamento corporis maxime lætatur.
 Oris dehonestamentum. Tacit. lib. 20.
 Dehonestamentum: *pro Consumelia.* Tacit. libro 12, Auribus decisis viuere iubet, ostentui clementiz suæ, & in nos dehonestamento.
DEHORTOR.] Dissuadeo. Terent. Phor. 5, 8, 17, At hic dehortatus est me, ne illam illi darem.
DEIURO.] Per deos iuro, vel valde iuro. Terent. Eunuch. 2, 3, 19, Illum liquet mihi deierare. Idem Hecyia, 5, 25, 5, Philippi, Bacchis deierat persanctè.
 Deiuuro, apud Plautum, in Casina, 15, 36, Per deos omnes & deas deiuurauit. Idem Rud. 30, 46.
 Deiurium. Gellius lib. 7, cap. 18, Tum octo ex iis postliminium iustum non esse sibi responderunt, quoniam deiurio vincii essent.
DEIICIO.] Deorsum mitto. Plaut. Asin. 9, 19, Iustin' columnis deiici operas araneorum?
 Mœnia alicuius deiicere. Ovid. 12, Metam. 22.
 Aucm deiicit ab alto cælo. Virg. 5, Aen. 108.
 Deiicere de foribus araneas. Plaut. Stich. 6, 31.
 De saxo. Liu. 5, bel. Pun. 38.
 Equo. Liu. 4, ab Vrbe, 83.
 Præsidium equitum. Cæsar, 3, bel. Ciuil. 92.
 Alium. Cato cap. 156, 1.
 Hostem Claud. de bello Getico, 33.
 Pudor gremio deiicit ocellos. Ovid. epist. 11, 7.
 Deiici spe. Cæsar 1, bel. Gal. 31, Helucij ea spe deiicisti.
 Vultum deiicere. Virg. 3, Aen. 64.
 Pudor deiicit vultus. Valer. 7, Argonaut. 103.
 Deiicere: *lac. endo defigere.* Liuius libro primo, Dum intentus in eum se rex totus auerteret, alter elatam securim in caput deiicit.
 Iuuentum deiicere. Valer. 1, Argonaut. 39, id est, Maestate & profertere. Sic idem lib. 2, 66, Protinus ingentem procerum sub nomine taurum Deiicit.
 Deiicatio: apud Celsum pro subductione alui ponitur, libro 1, capite 3, Deiicatio quoq; medicamento petenda est, vbi venter supprestus parum reddit.
 Moliri deiicitionem. Cels. lib. 2, cap. 12.
 Deiicetus: Participium. Plin. lib. 2, cap. 9, de Lunæ natura: Aliàs contigua montibus, nunc in Aquilonem elata, nunc in Austris deiicita.
 Spe deiicetus. Silius. lib. 10, 76.
 Deiicetus vultum. Stat. 3, Thebaid. 74.
 Caput ense deiicetum. Sil. lib. 13, 49.
 In terram oculi deiicisti. Quint. lib. 1, cap. 11, 5.
 Coniuge deiicita: id est, priuata marito. Virg. 3, Aen. 63.
 Lacrymis deiicisti turpia lumina. Propert. lib. 1, eleg. 17, 4.
 Vultus pudore deiicetus. Senec. Oedip. 12, 17.
 Ire deiicetum aliquid. Horat. 1, Carm. ode 2, 3.
 Deiicetus: Verbale. Liu. 9, ab Vrbe, 8, Quum ad alias angustias protinus pergerent, septas deiicetum arborum, saxorum ingentium obiacentem molem inuenerunt.
 Grauis deiicetus. Ovid. 1, Metam. 115.
 Deiicetus gemmæ. Plin. lib. 17, cap. 6, 8.
 Deiicetus habere dicitur collis. Cæf. 2, bel. Gal. 261.
DEIN, & DEINDE.] Postea. Terent. And. 1, 1, 52, Accepit conditionem, dein quæstum occipit.
 Terentius in Prol. Heautontim. 19, — factum hic esse id non negat, Neq; se id pigere: & deinde facturum autumat.
DEINCEPS.] Postea, vel Deinde. Cæf. 7, bel. Gal. 9, hinc affi deinceps excipiunt, & proximis tradunt.
DEINSUPER.] pro Desuper. Sall. lib. 1, Hist. Ad medium quasi deinsuperastantur manibus in murum attollitur.
DEIVGO.] Disiungo. Pacuuius Chryse: Perq; nostram egregiam vnanimiãtatem, quam memoria deiugat.
DEIUNGŌ.] Disiungo. Plautus Asin. 12, 75, Ne nos deiungge amantes.
DEIVRO, DEIVRIVM.] Vide DEIURO.
DEIUVŌ.] Non iuuo. Plaut. Trinum. 6, 62, Deserere illum, & deiuuare in tebus aduersis pudet.
DELABOR.] Deorsum labor. Plaut. Casi. 8, 62, Delabor, pectus tundit. Virg. in Bucol. Serra procul capiti tantum delapsa iacebant.
 Delapsus ab alto tecto. Ovid. 3, Trist. eleg. 4, 4.
 Cælo repente delapsus. Liu. 1, ab Vrbe, 67.
 Pondere delabi in terram. Lucret. lib. 6, 168.

Delabi in insidias Plin. de Viris illustribus, 14.
 Eodem delabi Ouid. 4, de Ponto, eleg. 15, 7.
 DE LACERO.] pro Dilacero, & ab fumo. Plaut. Capt. 12, 14.
 Delacero u. sti, deartu auisti q; opes.
 DELACHRYMO.] lachrymas vel aquam more lachryman-
 tis demitto. Colum. lib. 4, cap. 9, de vite: vt in terram po-
 tius deuexa, quam in germen delachrymet.
 ¶ Delachrymatio. Plinius lib. 34, cap. 11, 7, Vis eius collyrijs
 oculorum aptissima, & delachrymationibus mordendo
 proficiens. Idem libro 25, capite 13, 12, Claritatem facit
 inunctis oculis, delachrymationemque, ceu fumus. Et lib.
 20, cap. 5, 8.
 DELAIVO.] laui. Colum. lib. de arboribus, cap. 6, 3, Pla-
 gam acutissimo ferro delauato.
 DELAMBO.] Idem quod Lambo. Stat. 2, Thebaid. 137,
 Molliq; cicsta delambit uelera lingua.
 DELAMENTOR.] Ouid. 11, Metam. 67,
 Et natam delamentatur ad eptam.
 DELAPSVS.] Vide DELABOR.
 DELASSO.] Valde lasso. Plaut. A sin. 16, 22, Ibi labore de-
 lassatum, totam noctem stertere. Mart. lib. 10, 5,
 Delasset omnes fabulas poetarum. Horat. 1, Serm.
 Satyr. 1, 3.
 DELATOR.] Vide DEFERO.
 DELAIVO.] Plaut. Rud. 14, 21,
 —cho, ante pœnitet,
 In mari quoddam delauit, ne hic in terra quoq; eluam?
 DELEBILIS.] Vide DELEO.
 DELECTO.] proprie, Attraho & illicio. Annius Thyeste:
 Et me Apollo ipse delectat, ductat Delphicus. Quadriga-
 rius Annalium libro 4, Fabius de nocte cepit hostibus ca-
 stra simul oppugnare, cum hostem delectare, dum colle-
 ga id caperet, quod captabat. Nonius.
 ¶ Delectare: Voluptate afficere.
 Herba spe delectat agrestes. Ouid. 15, Metam. 40.
 Plus nimio delectare. Horat. 1, epist. 10, 6.
 Delectare oues in agro. Plinius lib. 17, cap. 9, 7.
 Delectat: more imperij album. Quint. lib. 1, cap. 2.
 Prudens dici delectat. Horat. 1, Epist. 17, 7.
 ¶ Delectatio. Popularis delectatio. Quint. lib. 2, cap. 10, 8.
 Allicere delectatione. Quint. lib. 5, cap. 14, 23.
 DELICTVS.] Vide DELIGO.
 DELIGO.] Demando, committo, onus impono.
 Deligare causam peccati mortuis. Hirtius lib. 8, belli Gal.
 Curam alicui. Quint. in Proœm. lib. 4, 2.
 Decus ad aliquem: pro Assignare. Liu. lib. 1, bel. Punici.
 Exscribendas pingendasq; imagines. Plin. epist. 93, Ut apud
 Suetonium in Celsare: Delegare ordinandas bibliothecas.
 Delegare aliquem alicui negotio. Colum. lib. 3, cap. 10, 5, &
 lib. 11, cap. 2, 54.
 Officium alicui. Plin. epist. 49, cap. & 220.
 Spes suas fortunæ loci. Liu. 6, ab Vrbe, 113.
 Delegare: Mittere. Cato cap. 30, Vbi sementem facturum eris,
 ibi oues delegato.
 Delegare: In legationem mittere. Liuius: Decernunt, vt duo-
 decim delegarentur.
 Delegatum exitium: Pro telegatione. Seneca 1, de Clementia.
 ¶ Delegatio. Libro 8, Cod. de nouat. & deleg. Delegatio
 debiti, nisi consentiente & stipulanti promittente debito-
 re, iure perfici non potest.
 DELENIO.] Quod & Delinio dicitur. Plautus A sin. 9, 28,
 Vbi delenire apparas, mihi scio vicarium esse.
 ¶ Delenificus. Plaut. Mil. 5, 37, Domi dolos, delenifica ver-
 ba, domi fallacias.
 DELEO.] Destruo.
 Delere urbem. Cæsar 2, bel. Ciuil. 49.
 Actas deleuit quod olim lusit Anacreon. Horat. 4, Carm.
 ode 9, 2.
 Tempus delcui amore. 3, Trist. eleg. 7, 4.
 Ciuem deleri. Silius lib. 7, 111.
 Copias delere. Terent. Eunuch. 2, 3, 5.
 Exercitum & imperatorem Cæsar 6, bel. Gal. 138.
 Vetusitas deler famam operis. Ouid. 1, Metam. 90.
 Delere ex animis hominum infamiam iudicij. Liu. 4, ab Vr-
 be, 51.
 Delenda opprobria Sil. lib. 16, 115.
 Orbita iterata priores sulcos delet. Stat. 6, Theb. 83.
 Caudâ delere vestigia pedum. Stat. 1, Achil. 12.
 Urbem delere. Lucan. lib. 3, 72.
 ¶ Deletio. Lucilius, libro 26, Deletionem nostri ad vnum
 exercitus.
 ¶ Delebilis. Martialis lib. 7, 83,
 Casibus hic nullis, nullis delebilis annis Viuer.
 ¶ Deletilis: qui deler. Varro Modio: Si displicebit tibi tam
 magnum, sumam spongiam deletilem.
 ¶ Delectitius. Vlpianus in l. chartæ. ff. de bonorum poss. se-

eun. tabul. Chartæ appellatio, & ad nouam chartam refer-
 tur, & ad delcritiam.
 DELIBERO.] Terentius Adelph. 2, 1, 42, Delibera hoc, dum
 ego redco, leno.
 Amplius deliberandum cenfeo. Terent. Phorm.
 Deliberatur: impersonale. Cæsar 7, belli Gallici, 54, Delibera-
 tur de Auarico in communi consilio, incendi placereq;
 defendi.
 ¶ Deliberatus: Participium, Mors deliberata. Horatius 1,
 Carm. ode 37, 6.
 ¶ Deliberatum: Substantiuè. Cæsar 1, bel. Ciuil. 42, Illi de-
 liberata respondent, scriptaque ad eum mandata per eos
 remittunt.
 ¶ Deliberatiuus. Quintilian. lib. 3, Ergo pars deliberatiuus,
 quæ cadentis uasoria dicitur.
 Materie deliberatiuz. Quint. lib. 2, cap. 1, 2.
 ¶ Deliberabundus. Liuius 2, ab Vrbe, 195, Consules uelut
 deliberabundi capita conferunt, diu colloquuntur. Idem
 libro 1, 217.
 DELIBO.] Degusto, & primis labris attingo.
 Contentus delibasse cibos. Claud. de bel. Get. 77.
 Artes delibare. Ouid. 1, Fast. 34,
 Quisq; suas artes ob idem delibat agendo,
 Nouum honorem. Liu. 5, ab Vrbe, 60.
 Causam narratione. Quint. lib. 4,
 Delibare benefaciendi materiam. Plin. in Paneg. 61.
 ¶ Delibare: Violare, destruire, uitiare. Colum. lib. 2, cap. 2, 2,
 6, Neue aut cornu bos ad stipitem uolentiùs offendaq;
 aut extremo iugo truncum delibet, ramum que deplante.
 Varro 2, de re Rust. cap. 2, 13, Ne toto die cursantes inter-
 fe teneri delibent aliquid membrorum.
 Delibare honestatem. Gel. lib. 1, cap. 3,
 ¶ Delibatio. Florent. in l. legatum est. ff. de legat. 1, Lega-
 tum est delibatio hæreditatis, qua testator ex eo, quod vi-
 uerum hæredis foret, alicui quid collatum uelit.
 DELIBRO.] Librum, id est, corticem a bori detraho. Col.
 lib. 4, cap. 24, 6, Cortex quoque aridus, fissusq; per summa
 trunci dependens, corpore tenuis delibrandus est. Idem
 lib. 12, ca. 56, 1, Corticem eius delibratum abducito. Idem
 lib. 5, cap. 6, 8.
 DELIBRO.] Pondero. Gell. libro 15, capite 8, Quid relin-
 quitur, nisi vt delibrari sibi cœnas iubeant, ne edendo de-
 fatigentur?
 DELIBVTVS.] Vnctus, quasi oleo aut alio liquore imbu-
 tus. Colum. lib. 7, cap. 4, 8, Vbi perfriduum delibuto ter-
 gure medicamina perhibere. Martialis lib. 11, 99.
 Cruore Nessi delibutus Hercules. Hor. Epod. ode 17, 7.
 Dona delibuta veneno. Horat. Epod. ode 3, 3.
 Delibutus gaudio. Terent. Phorm. 5, 6, 16.
 Delibutus periurijs. Sallust. in Cicronem, 1, Vxor sacrile-
 ga, ac periurijs delibuta.
 DELICATVS.] mollis, & de ditis delicijs.
 Delicatissimus amnis: id est, leniter fluens. Plin. epist. 170, 2.
 Domus delicata. Senec. Hipp. 2, 26.
 Puella tenellulo delicatior hædo. Catul. ad Coloniã, 17, 3.
 Delicatio sententia. Plin. lib. 15, cap. 2, 2.
 ¶ Delicatus. vt, Delicate cœnare. Varr. 3, de re Rust. cap. 4, 2.
 Delicatus vestiri. Colum. lib. 11, cap. 1.
 DELICIVM.] Oblectamentum, quod nobis voluptati ef-
 se solet. Martialis lib. 13, 99.
 Delicium paruo donabis Dorcada nato.
 Idem libro 7, 49,
 Gloria conspicuz, delicumq; domus.
 ¶ Delicia. Plautus Trucul. 19, 27, At ego ad te ibam. s. ad
 me, delicia?
 Votorum delicia. Iuuen. Satyr. 10, 3.
 Alexandrinæ delicia. Quint. lib. 1, cap. 2, 7.
 Passer, delicia meæ puellæ. Catullus.
 Delicia pueri. Plautus Persa, 6, 23, Pœnium delicia pue-
 ri salue. Delicia hominum: Iuuenali pro delicato ho-
 mine.
 Delicia nostræ. Virgil. eclog. 9, 5, Idem eclog. 2, 1, Delicias
 domini: Hoc est, qui domino in delicijs erat.
 Faciles delicia. Ouid. 13, Metam. 178.
 Illepidæ atq; inelegantes. Catul. epig. 6, 1.
 Loquaces. Stat. 5, Syll. 5, 14.
 Regicæ. Claud. 7, Panegy. 68.
 Luxu carentes. Stat. 1, Syll. 3, 19.
 Excitere delicias. Claudianus 2, in Eutrop. 30.
 Facere delicias & libidines. Catul. epigram. 42, 5, Ouidius 3,
 Trist. 70.
 Fugare delicias animi. Catul. epigr. 61, 6.
 Delicias facere: pro, Dissimulationibus iocularibus uti. Plaut.
 Pœn. 4, 73, Idem Menæch. 9, 24, —cia, delicias facis;
 Mi Menæchme: quin amabò is intrò? hic tibi erit re-
 stitius.

Implere aliquem delicijs. Ouid. 3, Amor. eleg. 13, 4.
 Nouis luxuriare delicijs. Ouid. epist. 15, 39.
 Infantiam statim delictijs soluimus. Quint. lib. 1, cap. 2, 6.
 ¶ Delicia, dicitur etiam genus tigni, quod à culmine ad tegulas angulares infimas versus fastigatū collocaur. Vnde & testum ipsum delictatum, & regulæ deliciares siue colliciares appellantur. Hæc Festus. Cato cap. 14, 3, Deliciares regulæ quæ erunt pro binis integris computabuntur.
DELICARE.] Explanare, indicare. Accius Achilli: Quare aliâ ex crimine inimicorum effigere possis, delica. Cæcilius Obolostate: Imò verò hæc sol ante solitus sum, res delicat. Titinnius lib. 5, Quid istuc est, aut istic sibi vult sermo? mater delica.
DELICERE.] Illicere. Titin. lib. 5,
 Quod ea parasitus habeat, qui illum sciat
 Delicere, & noctem facere possit de die.
DELICTVM.] Vide DELINQVO.
DELICTVS.] porcus qui dicitur, exponit Varro 2, de re Rust. cap. 4, 15, Quum porci depulsi sunt à mamma, à quibusdam Delici appellantur.
DELIGO.] deligat. Varro de re Rust. lib. 1, cap. 47, Ea summa integenda binis tabellis, dextra ac sinistra deligatis, herbisq; elidendæ.
 Deligare ad palum. Cæsar 4, belli Gallici, 571.
 Apud mensam. Plaut. Menæh. 3, 14.
 Deligata in linteolo grana. Plin. lib. 22, cap. 25, 28.
 Vulnus deligauit aliquis, antequam hæc ars esset. Quintil. lib. 2, cap. 17, 7.
DELIGO.] deligis. Liu. 1, ab Vrbe, 178, Deligere generum. Cæsar, bell. Gall. 4, 2, Duces verò hi deliguntur, Comites delegi. Virg. 3, Aen. 18.
 Famulum deligere sibi. Claud. 7, Paneg. 15.
 Deligere castris locum idoneum. Cæsar 2, bel. Gal. 290.
 Deligere sibi oppida maritima domicilio. Liu. 9, belli Macedon. 150.
 Deligere, pro Colligere. Tenui primam deligere vogue rosam. Ouid. epist. 4, 6.
 ¶ Delectus: Participium.
 Iuuentus delecta. Virg. 9, Aeneid. 47.
 Ab omni ordine delecti Oratores. Virg. 7, Aeneid. 31.
 ¶ Delectus: Verbalis. Cæsar 8, bell. Gall. 191, Cn. Pompeius legionem primam, quam ad Cæsarem miserat, confectam ex delectu provinciarum, Cæsari eam tanquam ex suo numero dedit.
 Agere, vel Habere delectum. Liu. 2, ab Vrbe, 190.
 Facere certum studiorum delectum nemo dissuasit. Quint. lib. 2, cap. 8, 4.
DELIMO.] De re aliqua limare. Plin. libro 34, cap. 11, 5, Alij delimatam æris scobem aceto spargunt.
DELINEO.] Liniamenta formæ duco. Plin. lib. 35, cap. 10, 23, Arrepto carbone extincto è foculo, imaginem in pariete deliniauit.
DELINGO.] Idem quod Lingo. Plaut. Curcul. 12, 6, Hic hodie apud me nunquam delinges salem. Idem Persa, 12, 24, Nisi me hæc defendet, nunquam delinget salem.
 Delingere plenum cochleare. Celsus lib. 3, cap. 22.
DELINIO.] Idem quod Lino: & per translationem, pro Verbis demulceo & irretio. Plautus Stichus, 8, 4, Ut eum aduenientem meis dictis deliniam.
 Delinire animos prædâ. Liu. 1, ab Vrbe, 249.
 ¶ Delinimentum: Idem quod Delinitio. Luuius 4, ab Vrbe, 223, Aptissimum tempus erat vindictis seditionibus delinimentum, animis Volani agri diuisionem obijci. Idem 10, bel. Pun. 61. Plin. epist. 15, lib. 3.
 Vitæ delinimenta monstraueram tibi. Tacit. lib. 15.
DELINQVO.] propriè est prætermittere quod non oportet præterire: inquit Festus. Plaut. Menæh. 7, 46, Ne tu delinquas, neue ego irascear tibi.
 Delinquere erga aliquem. Plaut. Epid. 9, 9.
 In ancillam si quis delinquere possit. Ouid. 2, Amor. eleg. 8, 2.
 Delinquo: *Passivum.* Papinianus in l. si adulterium, §. fratres deniq; ff. ad legem Iuliam de adulterijs. Adulterij crimen, quod pubertate delinquitur, non excusatur.
 ¶ Deliquium: Defectus. Plaut. Capt. 11, 95,
 Hoc si secus reperies, nullam causam dico, quin mihi
 Et parentum & libertatis apud te deliquio sit.
 Deliquium solis, inquit Festus, à delinquendo dictum: quod delinquat in cursu suo. Plin. lib. 2, cap. 12, 3, Hinc quoque Medici recentiores & Latini, vocant animi deliquium, pro defectu illo, quem quidam Syncopen vocant.
 ¶ Deliquum: Id est, minus. Plaut. Cal. 5, 27,
 Siue amet, siue quod lubet id faciat: quando tibi nil domi
 Deliquum est.
 ¶ Delictum: minus est quàm peccatū. Plaut. Bacchid. 21, 50,
 Sine hoc exorare me, obsecro, abs te, vt istud delictum
 Desistas tantopere ire oppugnatum.

Plinius libro 14, capite 1, 9, Atque etiam in delictis pœnam ipsam honorat.
 Manifestus delicti. Tacit. lib. 2.
 Author & reprehensor delicti. Ouid. epist. 16, 44.
 Terrarum delicta. Stat. 1, Theb. 43.
 Coercere delicta supplicijs. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 16.
 Defendere delictum. Horat. in Arte, 89.
 Domare delicta. Claud. 8, Paneg. 45.
 Fateri delicta. Ouid. 2, Amor. eleg. 4, 1.
 Luendum morte delictum. Senec. Hipp. 8, 4.
 Inq; vicem illorum patiar delicta libenter. Horat. 1, Sermo. Satyr. 3, 28.
 Piare delicta. Silius lib. 17, 114.
 Stringuntur pectora delicti. Ouid. 5, Trist. eleg. 7, 5.
DELIQVEO, vel DELIQVESCO.] In totum resoluor & dissoluor. Ouid. Metam. lib. 4, 51,
 Protinus imburum cœlesti neccitate corpus Delicuit.
 Colum. lib. 12, cap. 41, 2, Hæc ita coquuntur, vt omnia poma deliquescant cum musco.
 Deliquescat fors. Plaut. Casina, 8, 46.
 ¶ Deliquit: quæ stillicidia excipiunt in cauzdio. Vitruuius lib. 6, 3, Cauzdia autè displuuiata sunt, in quibus deliquit aquam sustinentes stillicidia reijciunt.
DELIQVO.] effundo. Columel. libro 11, capite 39, 2, in alia vase deliquare, & confestim opercula gypsare, & pelliculare.
DELIRO.] De recto recedo. Horat. lib. 1, epist. 2, 3,
 Quicquid delirant reges, plestuntur Achiui.
 Terent. Phor. 5, 9, 8, Delirat miser timore.
 Acumen delirat. Horat. 1, Epist. 12, 4.
 Delirat linguaq; mensq;. Lucret. lib. 3, 92.
 ¶ Delirans. vt, Delirans senex. Terent. Adelph. 4, 7, 41.
 Delirantia dicta. Plaut. Amph. 7, 27.
 ¶ Delirus: Qui delirat, Plautus Amph. 15, 48, Ad eò me istic hodie delirum fecit.
 Scriptor delirus, & iners. Horat. 2, epist. 2, 26.
 ¶ Deliratio. Plin. lib. 18, cap. 20, 1, quod vocant litare operientes semina: vnde primùm appellata deliratio est.
 ¶ Delirium. Cels. lib. 5, cap. 27, Illa pernicioza est, quæ vel leui vulnere superuenit, vel ultra tempus inflammationis durat, vel delirium mouet.
 ¶ Deliramentum: Ipsa deliratio. Plaut. Amphitruone, 8, 62, Hæc quidem deliramenta loquuntur. Idem Menæh. 20, 21.
 ¶ Deliritas: pro deliratione. Laberius: deliritas vos suppilatores facit.
DELITEO, & DELITESCO.] Plaut. Rud. 20, 9, Amat herclè me, vt ego opinor: delicuit mala. Plin. lib. 36, cap. 5, 11,
 Delitescere in vluu per noctem.
 Virgilius 2, Aeneidos. 27.
 In virgultis atq; herbis. Varr. 3, de re Rust. cap. 12, 3,
 Noctu in syluis delituerant. Cæsar 4, bell. Gall. 581.
 In aqua delitere. Ouid. 2, de Arte aman. 95.
 In parua casa. Ouid. 2, de Arte aman. 48.
 Delicuit cælum. Stat. 3, Syl. 1, 15.
 Priuato loco delituisse. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 16.
 Occultata delituit virtus. Stat. 10, Theb. 96.
 Exilio aliquem delituisse. Ouid. in Ibin, 3.
 Delitescere sub tribunitia vmbra. Liu. 4, ab Vrbe, 179.
 ¶ Delitens: Participium. Plin. lib. 35, cap. 1, 1, Non placent iam abaci, nec spatia montis in cubiculo delitentia.
DELITIGO.] Horat. de Arte, 20,
 Iratusq; Chremes tumido delitigat ore.
 Hoc est, vehementer litigat.
DELPHIN, vel DELPHINVS.] Genus piscis marini. Plyn. lib. 9, cap. 8, 1, Velocissimum omnium animalium, non solum marinarum, est delphinus.
 Curus delphines. Ouid. 2, Metam.
 Pandi delphines. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 9.
 ¶ Delphinus: genus vasis argentei cælati. Plin. lib. 33, ca. 11,
 Delphinos quinis millibus sestertijs in libras emptos C. Græchus habuit.
 ¶ Delphinus: Stella apud Varronem, lib. 2, de re Rust. cap. 5, 12, Maximè idoneum tempus ad concipiendum à Delphini exortu vsq; ad dies x. l. & paulò plus.
DELVRVM.] Locus in quo dei simulacrum dedicatū est. Plin. lib. 13, cap. 16, 2, Præcipuam autem esse eam arborem circa Ammonis delubrum. Virg. 2, Aeneid. 50.
 Alta deorum delubra. Virg. 4, Georg. 108.
 Alta superum delubra vaporant. Stat. lib. 3, Theb. 35.
 Decora deum delubra. Lucret. lib. 2, 71.
 Ditta delubra donis. Ouid. 2, Metam. 16.
 Sancta deum delubra. Lucret. lib. 6, 256.
 Summa delubra. Virg. 2, Aen. 45.
DELCTOR.] Idem quod Luctor. Plautus Persa, 2, 4, cum Antæo deluctari mauclim.

¶ **Delucto:** *Alisum*. Plaut. 1, 2, 20, Quibus ærumnis deluctaui, filio dum diuitias quaero?
DELUDO.] Derideo, & decipio. Terent. Adelph. 1, 2, 22, Vbinis facilis passus sim, quam in haere, me deludier.
 Deludere dolis. Terent. And. 3, 4, 4.
 Terra deludet arantes. Propert. lib. 2, eleg. 16, 7.
 Guttur delusum inani cibo. Ouid. 8, Metam. 167.
 ¶ **Deludificor:** Idem quod Deludo. Plaut. Most. 1, 4, 41, Deludificor est me hodie in perpetuum modum.
DELUMBO.] Lumbos extraho, debilito. Plinius libro 28, capite 4, 4, Hoc saepe delumbata quadrupede approbatur.
 Delumbata radices. Plin. lib. 19, cap. 6, 10.
 ¶ **Delumbis:** lumbis carens, & ideo debile. Plin. lib. 10, ca. 33, 10, Perdix prægrauem aut delumbem sefe stimulans.
 Delumbis: *Malva effeminata*. Persius Satyr. 1, — summa delumbe salua
 Hoc natat in labris.
DELVO.] Depurgo, & diligenter lauo. Cato cap. 116, Lascipitum aceto deluito.
 Deluete: *Masfaciendū aliquid delere*. Varro: Obortzq; inter legendum lacrymaz literas deluebant.
DELVTO.] Luto aspergo, vel tego. Cato cap. 99, Granarium totum oblitino crasso luto: postea cōspergito amurca omne quod delutaueris. Idem capite 128, Habitationem delutare quum voles, terram quam maximè cretosam vel rubricosam sumito.
 ¶ **Deluramentum.** Cato: Ita neque aspergo nocebit: neque mures caueas facient: neque herba nascetur: neque deluramenta seident se.
DEMADEO.] Idem quod Mado. Ouid. 5, Trist. eleg. 5, 8, Et te flente suos demaduisse sinus.
DEMADES.] pen. corr. Orator Atheniensis, plurimum potentia & opibus valuit: quod nihil præter Macedonum & Antipatri gratiam in Remp quaereret, ingentes diuitias per luxum ac libidinem perdidit, Quumque esset ætate confectus, & luxu simul & avaritia perditus, in eum solebat Antipater cauillari, nihil ei, sicuti & cæsis victimis, præter linguam superesse. Cicero hunc nihil scripsisse, author est in Bruto 17. Plura apud Plurarchum in vita Demosthenis.
DEMAENEVS.] pen. corr. Viri proprium nomen apud Plautum in Asia.
DEMAGIS.] pro Valde magis. Lucilius libro 19, Rex Coruille duos hos ventos, Austrum atque Aquilonem, nouissimè alebat, solos demagis istos ex nimbo austellos, nec nos seneces putare.
DEMANDO.] Intotum committo.
 Demandare curam alicuius rei. Liu. 8, ab Vrbe, 185, Curam eorum nominatum Legatis Tribunisque & Præfectis demandabat, Idem 1, ab Vrbi, 146.
 Demandare curam alicuius aliquid. Liu. 5, ab Vrbe, 122.
DEMANO.] Idem quod Mano. Catul. epig. 48, 21
 Lingua sed torpet, tenuis sub artus
 Flamma demanat.
DEMEACVLVM.] Vide DIMEO.
DEMEMINI.] Obluiscor, Martialis, lib. 2,
 Ipse iubet mortis dememuisse Deus.
DEMENS.] Sinè mente, Insanus. Terent. And. 3, 111, Quid hoc? adeone est demens ex peregrina?
 Demens: *Impromissus*. Virg. lib. 6, Aeneid.
 Sed tum forte caua dum perlonat æquora concha
 Demens & cantu vocat in certamina diuos.
 Orestis actus demens. Horat. 2, Scrm. Satyr. 3, 27.
 Animus. Senec. Hipp. 2, 24.
 Cura. Valer. 6, Argon. 96.
 Discordia. Virg. 3, Aen. 56.
 Furor. Propert. lib. 1, eleg. 12, 4.
 Impetus. Senec. Here. fur. 11, 17.
 Otium. Plin. lib. 2, cap. 23, 2.
 Timidum dementia somnia terrent. Propert. libro tertio, eleg. 8, 3.
 Strepitus demens. Horat. 3, Carm. ode 19, 5.
 Aspera dementia. Propert. lib. 2, eleg. 6, 4.
 Robusta vetusq;. Claud. de bello Gild. 3.
 Quæ te demencia cepit? Virg. eclog. 6, 10.
 Soluere aliquem dementia. Horat. Ehd. ode 17, 9.
 Dementia operæ. Plin. lib. 17, cap. 5, ad finem.
 ¶ **Dementio:** Insânio, deliro. Lucret. lib. 3, 94, Saepè animus dementit enim, deliraq; satur.
 ¶ **Demento:** Idem. Apuleius in Magiâ: Confessa est sefe mea Magia in amore inductam dementare.
 ¶ **Dementer.** Insanè.
 Vti dementer amoribus. Ouid. 4, Metam. 52.
DEMENSVM.] Vide DEMENTIOR.
DEMEO.] Deorsum penetro, discedo. Apuleius: Quæ suis pedibus ad tartarum demere cogetur.
 ¶ **Demeaculum:** Descensio ad loca subterranca. Apuleius

lib. 6, Et illuminarum Proserpinæ nuptiarum demæacula.
DEMEREO.] Lucror. Gell. libro 1, cap. 8, Lais Corinthia, ob elegantiam, venustatemq; formæ, grandem pecuniam demerebat. Plaut. Pseud. 20, 81, Quid mercedis petasus hodie domino demeret?
 ¶ **Demereo:** merito aliquo mihi alios constringo. Ouidius Heroidum epistol. 2,
 Crimine te potui demeruisse meo. Plaut. Most. 9, 2,
 Nec qui esca vna sibi esca me demeruerit magis.
 Demereri aliquem. Quintilian. lib. 9, 1, Gell. lib. 1, Demerebat grandem pecuniam.
 Cultu demereri deos. Ouid. ad Liuiam, 27.
 Pleniori obsequio amantissimos sui demereri, Quintilian. in proœm. lib. 1, 3.
 Demereri beneficio ciuitatem. Liu. 3, ab Vrbe, 76.
 Demereri amœnitate aliqua vxorem. Colum. libro primo, capite 4, 7.
DEMERGO.] vel immergo, & aquâ obruo. Demergere nauigia dicuntur loligines pices. Plinius, lib. 32, cap. 2, 5.
 Obicœnam Ponto demergite puppim Ouid. epist. 5, 24.
 Demergere semen. Colum. lib. 3, cap. 18, 1.
 In vndis demersus. Ouid. 14, Metam. 125.
 Domus demersa excidit. Horat. 3, Carm. ode 16, 3.
 Demersus ære alieno. Liu. 2, ab Vrbe, 123.
DEMETIOR.] Vide DIMENTIOR.
 ¶ **Demensus:** Mensuratus & æquatus. Plaut. Menæh. 2, 151,
 Nunc argentum vobis demensum dabo.
 ¶ **Demensum:** Substant. Terent. Phor. 1, 1, 9,
 Quod ille vnciatim vix de demenso suo,
 Suum defrudans genium, comparat miser.
DEMETO.] Idem quod Meta. Colum. lib. 7, Illud deinceps præcipiendum habeto, vt demessis segetibus iam in arca futuro semini consulamus. Catullus:
 Sole sub ardenti flauentia demetit arua.
 Demetere flores. Colum. lib. 10, 29.
 Flos demessus virgineo pollice. Virg. 1, Aeneid. 14.
 Ferro demetere aliquid. Horat. 1, Scrm. Satyr. 2, 9.
 Ense demetere aliquem. Valer. 3, Argon. 32.
DEMIRO.] domicilium muto, & aliò me ad habitandum confeto.
 Demigrate ex campestribus vicis agris que. Liuus 8, bell. Mac. 82.
 Loco. Plaut. Amph. 4, 86.
 Ex agris in urbem. Liu. 1, ab Vrbe.
 De oppidis. Cæsar 4, bel. Gal. 531.
 ¶ **Demigratio.** Acmylius Probus in Miltiade: Quum magnus numerus esset, & multi eius demigrationis peterent societatem.
DEMINVO.] Idem quod D'mino. Plautus Trucul. 11, 9, Iam de hoc obsonio de mina deminui modò quinque nummos.
DEMIRO.] Valde miror. Terent. Heaut. 2, 3, 121,
 At hoc demiror, qui tam facile potueris
 Persuadere illi. Plin. lib. 31, cap. 6, 3, Homerum calidorum fontium mentionem non feciss, demiror
 Demirari, *pro Nescire*: nam admirationem, inquit Donatus, ignorantia facit. Terent. Phorm. 2, 1, 3,
 — quid mihi dicenti aut quam causam reperient?
 Demiror.
DEMISSE, DEMISSIO.] Vide DEDITTO.
DEMITTO.] Deorsum mitto Sallust. lib. 3, Histor. Cum machinis strepitu demissum victoriæ simulachrum, coronam capit imponebant. Virg. Cælo demittitur alto.
 Demittere in. Columel. lib. 12, cap. 6, 2, Vbi dulcem caseum demiseris in eam.
 Demittere: *Defodere*. Virg. 2, Georg.
 — alteq; iubebis
 In solido puteum demitti. Plinius libro decimoquarto, capite 21, 3, Imbecilla vina demissis in terram dolijs seruanda.
 Robore demittere ferro: cædere arbores. Valet. libro 1, Argonaut. 19.
 In adulationem demitti. Tacit. lib. 15.
 In alium demittere. Ouid. 8, Metam. 169.
 Per aurem demissa: id est, audita. Horat. in Arte, 37.
 Demittere in carcerem Liu. 4, bel. Maced. 169.
 Censum in viscera. Ouid. 8, Metam. 171.
 Corpora morti. Ouid. 3, Metam. 139.
 Ensem in atmos. Ouid. 12, Metam. 99.
 Equites in campum inferiorem. Liu. 7, bel. Pun. 160.
 Ferrum in artus. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 16, 11.
 Fistulam in iter vrinæ demittere. Cels. lib. 7, cap. 264.
 Gladium in ima ista. Ouidius 12, Metam. 89.
 Imbrem cælo. Virg. 1, Georg. 5.
 Infontem neci. Virg. 2, Aeneid. 17.
 Lachrymas demisit. Virg. 6, Aeneid. 91.

Letho demittere aliquem. Valer. 7, Argon. 64.
 Nomen demissum à magno Iulo. Virg. 1, Aeneid. 59.
 Oculos demittere. Ouid. 15, Metam. 123.
 Ore demissus. Horat. 1, Carm. o de 28, 2.
 Demittere aliquid in pectus. Sallust. in Iugurtha.
 In pectora & animos vocem Liu. 4, bel. Mac. 186.
 Metu vultum. Ouid. 7, Metam. 27.
 Ad minoram demittere non recusabo. Quintil. in proœm. libro 1, 5.
 Demittere mentes. Virgil lib. 12, 122, Demittunt mentes: ita fessis veste Latinus. Id est, desperant.
 Demissus somno. Propert lib. 2, eleg. 30, 6.
 Vim dicendi ad ynum auditorem demittere. Quintilianus lib. 1, cap. 2, 1.
 Demittere librum, dicitur vlmus. Colum. lib. 5, cap. 6, 10.
 ¶ Demissus. Plin. lib. 11, cap. 37, 43, Tum siquidem inferiore labro demisso.
 Demissa aures. Virg. 3, Georg. 98.
 Demissi capilli. Ouid. epist. 10, 28.
 Caput demissum. Catul. epig. 83, 2.
 Genus demissum ab Aenea. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 13.
 Demissis humeris virgo. Terent. Eunuch. 2, 3, 22.
 Demissis labijs homo. Terent. Eunuch. 2, 3, 44.
 Læna demissa ex humeris. Virg. 4, Aen. 53.
 Demissa & palutria loca. Cæsar. 3, bel. Ciuil. 197.
 Demissis manibus fugere domum. Plaut. Epid. 10, 16.
 Pallia demissa. Ouid. 3, Amor. eleg. 2, 5.
 Demissa vsq; ad talos purpura. Quint. lib. 5, cap. 13, 31.
 Demissiores ripæ. Plin. epist. 170, a.
 Vestis demissa. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 19.
 Voce demissa loqui. Virg. 1, Aeneid. 64.
 ¶ Demissior animus. Liu. 4, ab Vrbe, 191.
 ¶ Homo demissus. Horatius 1, Serm. Satyr. 3, 12, Id est, vilis & ignauus.
 ¶ Demissè Volare demissus. Ouid. 3, Trist. eleg. 4, 5.
 Demississimè atq; subiectissimè aliquid exponere. Cæsar 1, bell. Ciuil. 321.
 DEMIVM.] Gemma, à pinguedine dista. Plinius libro 37, capite 7, 13.
 DEMIVRVS.] Magistratus nomen. Liuius 2, bell. Maced. 94, Tum inter magistratus gentis (Demivirgos vocant: decem numero creantur) certamen nihilo segnus, quàm inter multitudinem esse. Ibidem, libro 8, 128, Demivirgis ciuitatum, qui summus est magistratus, Aegium euocantibus
 DEMO.] Detraho. Terent. Eunuch. 4, 1, 13, Inde aurum mulier sibi clam demit.
 Demere de re aliqua. Plaut. Trinum. 6, 67, Liuius 7, ab Vrbe, 204, Aequè impotens postulatam fuit, vt de stipendio equitum ara demerentur.
 Ex offe demere. Celsus lib. 8, cap. 4.
 Demere soleas. Plaut. Trucul. 8, 12.
 Vngues. Plaut. Aulul. 9, 33.
 Demere, & Tribuere, contraria. Lucret. lib. 1, 164, Possè eadem demptis paucis, paucisq; tributis.
 Amores demere. Ouid. 2, de Remed. Amor. 33.
 Authoritatem pecuniar. Sallust. in Oratione ad Cæsarem, de Repub. ordinanda.
 Cibo aliquid. Celsus lib. 1, cap. 3, At vere paululum cibo demendum, adijciendumq; potioni. Idem lib. 6, cap. 5, Demere aliquid ex cibo.
 Commo da. Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 8.
 Curam & sollicitudinem. Liu. 1, bel. Maced. 95.
 Molestias alteri, Terentius Adelp. 5, 3, 33.
 Dolorem Lucret. lib. 2, 5.
 Fidem alicui rei. Ouid. 1, de Remed. Amor. 58.
 Fidem fabulis. Sueton de claris. Orat. 1, d.
 Vero quoq; & honesto fidem dempsit. Tacit. lib. 4.
 Honorem alicui demere. Ouid. 13, Metam. 4.
 Ignominiam. Liu. 2, ab Vrbe, 25.
 Iuga equis. Ouid. 4, Fast. 138.
 Aliquid laudi. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 8, 4.
 Metum. Tacit. lib. 18.
 Mærorem à pectore demet. Lucret. lib. 3, 186.
 Lacrymis demenda mora est. Ouid. 3, de Ponto, 30.
 Demere odorem vini deteriorem. Cato cap. 116.
 Oia demere. Stat. 1, Syllu. 2, 87.
 Sollicitudinem. Tacit. lib. 18.
 Nubem supercilio. Horat. 1, epist. 19, 20.
 Vitio aliquid. Celsus lib. 5, cap. vlt.
 ¶ Demptus. Plin. lib. 15, cap. 17, 3, Demptis forcipe cotruptioribus acinis.
 Pomum arbore demptum. Ouid. 11, Metam. 23.
 Caterere aliqua re sine dempto. Ouid. epist. 1, 10.
 Aliquid agere dempto metu. Ouid. 2, Metam. 174.
 Reserere nouam faciem dempta pelle. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 10.

DEMOTOR.] diruo, deijcio.
 Robora demolitur. Ouid. 15, Metam. 46.
 Destruere ac demoliri ius. Liu. 4, bel. Maced. 11.
 Demoliri culpam de se: pro, amoliri. Plaut. Bacch. 6, 15.
 ¶ Demolio. Alphenus in l. qui infulam in prin. ff. locat. Dominus infulæ, quia ædificia vitium facere diceret, demolierat eam.
 ¶ Demolitus: Participium passiuum. Vlpianus in l. quid tamen. §. 1. ff. quibus modis vsusfruct. amit. Verùm etiam si demolitis ædibus testator alias nouas restituerit. Et: Aedificium demolitum, in l. qui infulam, in prin. ff. locat.
 DEMONSTRO.] Aperitè & palàm monstro. Terent. Heaut. 4, 4, 9, Audistis, homo iste modò quam villam demonstrauit? Idem Phor. 2, 1, 76, Aut vbi habere demonstratier.
 Breuiter demonstrare. Quint. in Proœm. lib. 1, 19.
 ¶ Demonstrator. Colum. lib. 3, cap. 10, 17, Ita q; huius rationis demonstratorem magis esse me, quàm inuentorem, libenter profiteor.
 DEMORDEO.] Moru decetpo. Plaut. Merc. 29, 3, Aut angue demorsa cessauit turgida. Plinius lib. 28, cap. 4, 12, Et è ligno fulgure icto, reiectis post terga manibus, demorderi aliquid, & ad dentem qui dolcat admoueri, remedio esse produnt.
 ¶ Demorsus: Participium. Persius Satyr. 1, Nec pluteum cadit, nec demorsos sapit vngues.
 DEMOROR.] Idem quod Motor. Col. lib. 5, Sue enim caput demoruum est, duo induantur statim vicina.
 Demoritur ea te: id est, se deponit, & ardet amore tui. Plautus Mil. 13, 23.
 ¶ Demortuus: Participium. In demortuorum locum substitutionem fieri. Suet. in Cæsare cap. 41.
 Demortuæ potationes & cœnæ: per translationem. Plautus Stich. 4, 18.
 DEMOROR.] detineo. Plaut. Epid. 8, 41, Diu me estis demorati. Colum. lib. 3, cap. 2, 20, Prudentis magistri est eiusdem nomenclationis aucupio, quo potui nequeat, studiosos non demorari.
 Demorari: Exspectare. Virgil. 10, Aeneid. 6, Et tua progenies mortalia demoror arma.
 Sermone longè petito demorari aliquem. Claudian. de bel. Getic. 78.
 ¶ Demoratus: passiuè. Gellius lib. 19, cap. 8, Hisq; ipsis, quæ iam dixi, demoratos vos video.
 ¶ Demorari, mœsurum: ino Tardare. Plaut. Rud. 11, 27, Quid sacerdoti meæ dicam, hic demorata mandiu.
 DEMOUEO.] de loco moueo. Terent. Adelp. 2, 1, 16, Caue nunc iam oculos à meis oculis quòquam demoueas tuos.
 Nomen & effigies priuatis ac publicis locis demouendas censebat. Tacit. lib. 11.
 Alueo demoueri. Tacit. lib. 1.
 In insulas, in prædicto igni & aqua, demoti sunt. Tacit. lib. 5.
 Demouere aliquem de sententia. Plaut. Persa, 10, 46.
 Nec terrore, aut minis demouentur. Tacit. lib. 20.
 Cura rerum Pallantem demouet. Tacit. lib. 17.
 Demouere gradu. Liu. 6, ab Vrbe, 127.
 Tiberius demouerat Syriam Creticum Syllanum. Tacit. lib. 2.
 Scueros tribunos demouere. Tacit. lib. 2.
 Si priorem ætate, etiam labefactum demouisset. Tacit. lib. 4.
 DEMPTVS.] Vide DEMO.
 DEMVGO.] sed omne vulnerat armèr, sternitq; hostiliter omnes. Et pauldè pòst: — demugitæq; paludes.
 DEMVLCEO.] Valde vel leniter mulceo. Terent. Heaut. 4, 5, 14, — non possum pati, Quin tibi caput demulceam. Liu. 9, ab Vrbe, 84, ne vtrique dorsum demulceatis, quum ex equis descendetis.
 DEMVM.] tandem, ad postremum, vel pòst. Terent. Adelp. 5, 8, 16, Ego nouus maritus, anno demum quinto & sexagesimo, Fiam, atq; anum decrepitam ducam? Liuius 8, ab Vrbe, 55, Terentius Hecyr. 1, 1, 2, 3, Ibi demum ita ægrè tulit.
 Demum: Solam, tantummodò. Plinius de Viris illust. 46, ex libris cognitum est, castissimèq; demum scemina manu moueri posse.
 Nunc demum: Modò demum. Terentius Heaut. 2, 3, 12, Vah, nunc demum intelligo. Idem Andria, 5, 3, 11, modòne id demum sentit Pamphile?
 Pòst demum huc eras adducam ad lenam. Plaut. Afin. 16, 65.
 Tum demum quando, vel vbi. Plaut. Milit. 10, 214, Ego enim dicam tibi tum demum, quando vsus poscet. Idem Trinum. 11, 36.
 Demum, pro Omnino: præcipuè iunctum cum 1, & cum Ita. Plaut. Capr. 4, 20, Quint. lib. 1, cap. 4, Possunt autem id demum, quod in proximo est. Plin. lib. 7, ca. 7, 2, Is demum profectò vitam æqua lance pensabit. Quint. lib. 4, Quod tamen rarum esse debet, & ex necessitate demum.

Ita demum. Quint lib. 12, cap. 1, Idem Declamat. 10, Ita mihi demum satisfacies, si apud patrem fuisti?

¶ Demus: pro Demum, veteres posuerunt. Pacuvius, Quid demus magis commodum est, quàm ne tutum per duas iniuriam pati?

DEMVSSATA.] contumelia, apud Apuleium lib. 3, legitur pro dissimulata.

DEMVTLLO.] Idem quod mutilo. Colum. de Arboribus, 11, Cacumina virgarum, ne luxurientur, demutillato.

DEMVTO.] Idem quod Muto. Plaut. Milit. 15, 37, Nunquid videtur demutare?

Demutant ingenium mores. Plaut. Trinum, 1, 28.

Demutare animum de firma fide. Plaut. Trinum, 15, 14.

Imperium alicuius Plaut. Menæch. 17, 110.

Aliquod orationem Plaut. Milit. 19, 8.

Non demutabo. Plaut. Pseud. 7, 43.

Placitum instituto Flaminio nihil demutari. Tacit. lib. 4.

¶ Demutatio. Plin. lib. 28, cap. 8, 24, de Chamæleonte: Nulum animal pauidius esse existimatur, & ideo versicoloris esse demutationis.

DENARIVS.] Qui decem cotinet. Denaria fistula. Plin. lib. 31, cap. 6, 2, Denaria appellatur, cuius laminæ latitudo, ante quam curuetur, digitorum decem est: dimidioque eius quinaria.

Denarius nummus Liu. 8, ab Vrbe, 60.

DENARRO.] Ordine natio. Terentius Phorm. 5, 8, 51, Hæc ad eò ego illi ism denarrabo. Gellius libro secundo, Hæc nobis Favoninus summa cum elegantia verborum, totiusque sermonis comitate atq; gratia, denarravit. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 63.

DENASOR.] Morior. Cassus Hemina, annalium libro 2, Quæ nata sunt, ea omnia denascei aiunt.

DENASO.] Nasum aufero. Plaut. Capt. 11, 74, Namq; ædopol, si adies piopiùs, os denasabit tibi.

DENATO.] Idè quod nato, vel enato. Hor. 3, Carm. ode 7, 61, Nec quisquam citus æquè Tusco denatat aluco.

DENDRACHATES.] Gemma est, velut arbuscula insignis. Plin. lib. 37, cap. 10, 1.

DENDRITIS.] Gemma, quæ sub arbore defossa, non permittit securim hebetari. Plin. lib. 37, cap. 11, 6.

DENEGO.] Nego me daturum, Non do. Plaut. Trinum, 47, 46.

Dare denegabis. Terent. Heaut. 3, 1, 78.

Denegar se commissurum mihi gnarum suam. Terentius, And. 1, 5, 6.

In denegando. Terent. And. 4, 1, 5.

Denegare alicui auxilium aduersus alterum. Cæsar 8, bell. Gall. 157.

Gaudia denegare alicui. Ouid. 4, Metam. 74.

¶ Denegare: Sedulo negare se aliquid fecisse, aut sibi quid creditum esse. Plaut. Amph. 8, 219. — atq; his si denegat Facta, quæ tu facta dicis. Idem Menæch. 14, 8, Datum denegant, quod datum est.

Amnis tibi denegat vendas. Ouid. in Ibin, 22.

DENIGRO.] Offusco, nigrum facio. Plinius lib. 23, cap. 5, 2, Capillum denigrat suffrag. Varro 1, de re Rust. cap. 5, 54, Non solum denigrat terram.

DENIQUE.] tandem. Terent. Phorm. Quid sit deniq;? Ibi dem 2, 2, 11, Vereor ne isthæc fortitudo in neruum erumpat denique. Terent. Phorm. 4, 314, Ut ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias: Hæc deniq; eius fuit postrema oratio.

Tam denique. Plaut. Capt. 4, 39, Tum deniq; omnes nostra intelligimus bona: Quum, quæ in potestate habuimus, ea amisimus.

DENOMINO.] Idem quod Nomino, siue nomen impono. Quintil. lib. 1, cap. 10, Propria sunt verba, quum id significant, in quod primum denominata sunt. Idem lib. 8, cap. 2, Multa sunt & Græcè & Latinè non denominata. Horat. 3, Carm. ode 17, 1.

DENORMO.] Horat. 2, Serm. Satyr. 6, — ò si angulis iste Proximus accedat, qui nunc denormat agellum: Id est, deturpat, & inæqualem facit.

DENOTO.] Idem quod Notò.

Denotare creta pedes venalium mancipiorum, aut vinctorum. Plin. lib. 35, cap. 17, 5.

Denotata linea alicuo conspicuo colore. Col. 1, 3, ca. 1, 2.

DENS.] Plaut. Curc. 7, 39, Os amarum habeo, dentes plenos. Caua dentium. Plinius, lib. 30, cap. 3, 4, Cauis dentium inditus mirè prodest. Idem lib. 20, cap. 6, 8, Addaturq; ipsum in eava dentium.

Cavernis dentium in dolore inditum cera includi. Plin. lib. 22, cap. 23, 10.

Cauere dentium dolores Plin. lib. 28, cap. 4.

Dentium dolores colluere. Plin. lib. 24, cap. 7, 5.

Dentium dolorem prohibet. Plin. lib. 2, cap. 7, 1.

Dentium dolori profunt laticis folia. Plin. lib. 24, cap. 6, 6.

Dolores dentium sedat succus illitice. Plin. lib. 20, cap. 8, 2.

Dentium dolores sedantur ossibus draconis marini, scarificatis gingiuis. Plin. lib. 32, cap. 7, 12.

Dentium dolorem tollunt carnes cucurbitæ. Plinius lib. 26, capite 3, 2.

Dentium infirmitas. Plin. lib. 23, cap. 4, 1.

Labefactio. Plin. lib. 23, cap. 1, 42.

Mobilitates. Plin. lib. 20, cap. 21, 3.

Motus dentium stabilire. Plin. lib. 20, cap. 3, 3.

Dentium stabilitati efficacissimè subuenit amurca. Plin. lib. 23, cap. 3, 5.

Stridor dentium Celsus lib. 2, cap. 7.

Acuti dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 34.

Primores Plinius lib. 11, cap. 37.

Albi dentes lupi. Virg. 11, Aeneid. 136.

Atri. Horat. Epod. 6, 3, & 1, epist. 19, 2.

Auido dente conuellere dapes. Ouid. 11, Metam. 25.

Candidi dentes. Catul. epig. 37, 1, Plin. lib. 11, cap. 37, 41.

Caniini. Plin. lib. 11, cap. 37, 14.

Cariosi. Plin. lib. 32, cap. 7, 15.

Cauis dens inuritur putamine nucis iuglandis. Plinius lib. 23, cap. 8, 6.

Dens concavus. Plin. lib. 11, cap. 37, 35.

Continui dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 33, & 34, 6.

Crinales. Periphrasis pectinis. Claudian. de bel. Gild. 28.

Curuus dens. Celsus, lib. 8, cap. 1.

Defricatus vrina. Catul. epigr. 37, 3.

Degener liuoris. Seneca Hipp. 4, 28.

Domito dente fræna præmunt leones. Ouidius 10, Metamorph. 104.

Duriore osses dentes sunt, quorum pars maxillæ, pars superiori ossi malatum hæret. Celsus, lib. 8, cap. 1.

Duplices dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 34.

De dentibus eboreis, extat epigramma apud Martialem lib. 14, 96.

Eburnus dens: pro pectine eburno. Claud. 2, Paneg. 53.

Exserti dentes. Plin. lib. 31, cap. 37, 33.

Expolitus dens. Catul. epigr. 37, 5.

Feri dentes. Lucret. lib. 5, 396, de apris.

Fœtidi. Plin. lib. 32, cap. 7, 15.

Firmus dens. Silius lib. 10, 26.

Ieiunis dentibus acer. Horat. 2, epist. 3, 6.

Immanes dentes. Claud. 3, Paneg. 70.

Indi dentes: id est, elephantini. Ouidius 8, Metamorph. 58, & 11, 34.

Indomiti flammis. Plin. lib. 7, cap. 16, 3.

Inuicti ignibus. Plin. lib. 7, cap. 17, 3.

Lasso dente piger. Seneca in Thyeste, 8, 23.

Lati dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 34.

Liuidus dens. Horat. Epod. 5, 10.

Luridi dentes. Horat. 4, Carm. ode 13, 3.

Magnis insignia dentibus ora. Ouid. 8, Metam. 86.

Dens maxillaris. Plin. lib. 11, cap. 37, 39.

Mobiles dentes stabilit myrrha commanducata. Plin. libro 29, cap. 20, 3.

Mobiles dentes sinit succus colocynthidis, cum aceto calcifactus. Plin. lib. 10, cap. 3, 2.

Dens niger. Celsus, lib. 7, cap. 12.

Nigro dente turpis. Horat. 2, Carm. ode 8, 1.

Nigrescentes dentes dentificio ad colorem reducere. Plin. lib. 31, cap. 10, 11.

Niuus dens. Ouid. epist. 17, 4.

Numerosus: id est, pecten. Ouid. de Nupt. Honorij, 21.

Obliquo dente timendus aper. Ouid. epist. 4, 21.

Plani dentes Plin. lib. 11, cap. 37, 35.

Primores dentes septimo mense gignuntur. Plinius libro 7,

Pullinos dentes iacere. Plin. lib. 8, cap. 44, 2, de asina.

Rectus dens. Celsus, lib. 8, cap. 1.

Ruricolæ dentes: vomeres aratri. Lucret. lib. 7, 174.

Dens scaber, qua parte niger est, radendus est, illincendusq; rosæ flore contrito. Celsus lib. 7, cap. 12.

Scabri rubigine dentes. Ouid. 8, Metam. 162.

Serrati, & pectinatum coeuntes. Plin. lib. 11, cap. 37, 33.

Sesquipedales. Catul. epig. 92, 1.

Sicci. Stat. 10, Thebaid. 10.

Solidi: quibus opponuntur concavi. Plinius libro yndecimo, capite 7.

Superiores. Celsus lib. 7, cap. 12.

Tomici dentes. Celsus lib. 8, cap. 1.

Triti dentes in querno stipire. Ouid. 8, Metam. 74.

Vacui dentes. Valer. 3, Argon. 119.

Viperei. Ouid. 3, Metam. 21.

Vncis dentibus horrendus draco. Ouid. 7, Metam. 30.

Vulnificos acuit dentes aper. Senec. in Hipp. 3, 13.
 Acuere dentes timendos. Horat. 3, Carm. ode 20, 2.
 Adurgendus dens digito. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Amittuntur dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 40, & 42.
 Atteruntur vsu. Plin. lib. 7, cap. 16, 3.
 Dentibus auxiliatur succus radicis lapathi. Plinius libro 20, capite 21, 9.
 Cadunt dentes. Plin. lib. 30, cap. 3, 4, Vermium terrenorū cinis excisus dentibus coniectus, ex facili cadere eos cogit.
 Circum purgare dentem. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Circumradere. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Comprehendit dentem forfex. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Concutere dentem. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Confringitur dens sub forfice. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Inuiso carpere dente. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 4, 15.
 Cauantur dentes tabe pituitæ. Plin. lib. 7, cap. 16, 3.
 Theonino dente circumrodi. Hor. 1, Epist. 19, 17.
 Circumscalpti dentes, dolore liberantur. Plinius libro 20, capite 5, 3.
 Circumscarificare dentem. Plin. lib. 30, cap. 3, 3.
 Citare. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Colluere dentes. Plin. lib. 21, cap. 31, 4.
 Confirmat dentes inula, à ieiuniis commanducata. Plinius lib. 20, cap. 5, 7.
 Confirmantur dentes ossibus pernarum combustis. Plinius lib. 28, cap. 11, 17.
 Dens corruptus, aut fractus. Celsus lib. 6, cap. 13.
 Dentes crepuere retecti. Pers. Satyr. 4, 12.
 Decidunt dentes anno septimo, alijq; sufficiuntur. Plin. lib. 7, cap. 16, 1, Et lib. 11, cap. 37, 40.
 Denigrare dentes. Plin. lib. 32, cap. 7, 2.
 Deficiunt muko primùm in aliquibus dentes. Plinius lib. 7, cap. 16, 3.
 Defluunt. Plin. lib. 7, cap. 16, 4.
 Digerunt cibum. Plin. lib. 11, cap. 37, 14.
 Direxit ad inguina dentes. Ouid. 8, Metam. 81.
 Dolet dens. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Edid breuiorem dentem longior radix. Celsus lib. 8, cap. 1.
 Eroduntur dentes. Plin. lib. 31, cap. 9, 4.
 Erofi dentes. Plin. lib. 24, cap. 10, 7.
 Eruere dentes. Plin. lib. 28, cap. 8, 8.
 Euellit dentem. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Euellere dentes. Plin. lib. 30, cap. 3, 7.
 Exacuit dentes vsu. Virg. 3, Georg. 50.
 Excidit dens. Celsus libro sexto, capite nono, & libro septimo, capite 12.
 Excipere dentem forfice. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Excussi dentes. Iuuen. Satyr. 16, 1.
 Excusus dens. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Dentem eximere. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Dentes sine vexatione extrahit radius pastinacæ. Plin. libro 32, cap. 12.
 Casuros dentes extrahit amurca. Plin. lib. 23, ca. 3, ad finem.
 Dentibus candorem facit organum. Plin. lib. 20, cap. 17, 4.
 Fatigare dentem in dente: est, comprimendo dentes atterere. Ouid. 8, Metam. 167.
 Figere dentes in aliquid. Ouid. 3, Metam. 17.
 Findere dentem. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Firmat dentes commanducata lapathi radix. Plinius lib. 20, cap. 21, ad finem.
 Fouere dentem. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Frangit dentes & extrahit cedria. Plin. lib. 24, cap. 5, 3.
 Fricare dentes melle. Plin. lib. 30, cap. 4, 1.
 Fufcat inertia dentes. Ouid. 3, de Arte, 40.
 Gignuntur dentes. Plin. lib. 37, 39.
 Hebetare dentem. Silius lib. 8, 99.
 Dens hærens. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Illidere dentes labellis Lucret. lib. 4, 218.
 Incidere ferro dentes. Ouid. 8, Metam. 50,
 — ferroq; incidit acuto
 Perpetuos dentes, & ferræ repperit vsu.
 Inerefcunt dentes. Celsus lib. 8, cap. 1.
 Infriticare dentes cinere cornu coruini. Plinius libro 28, capite 11, 15.
 Irritare dentes. Celsus lib. 6, cap. 9.
 Iuuat dentes integros illius cinis vermium terrenorum. Plinius lib. 30, cap. 3, 4.
 Dentes labant. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Cruento dente lacessitus: id est, conuitijs. Horatius 2, epistol. 1, 21.
 Laniare dentibus aliquid. Virg. 3, Georg. 102.
 Lauare dentes. Catul. 37, 3.
 Limare. Celsus lib. 6, cap. 12.
 Dens limandus est, si sit acutior. Celsus lib. 6, cap. 12.
 Liuent rubigine dentes. Ouid. 2, Metam. 156.
 Sæuo dente mandere aliquid. Ouid. 15, Metam. 19.

Mederi dentibus. Plin. lib. 23, cap. 6, 11, Sic lib. 30, cap. 3, 2.
 Inuido dente morderi. Horat. 4, Carm. ode 3, 4.
 Dentes mouentur. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Dens mouet dolores. Celsus lib. 7, cap. 12.
 Mutat homo dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 40.
 Mutantur dentes homini. Plin. lib. 11, cap. 37, 39.
 Dens nascitur. Celsus lib. 7, cap. 12, Plin. lib. 11, cap. 37, 39.
 Nituntur dentes radicibus. Celsus lib. 8, cap. 1.
 Nocet dentibus & gingiuis brassica. Plin. lib. 20, cap. 9, 11.
 Oriuntur dentes. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Perficere dentes. Ouid. 3, de Arte, 44.
 Petere dente: Hoc est, inuadere vel ferire. Horatius 2, Serm. Satyr. 1, 11.
 Præterere dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 40.
 Prodest dentibus. Plin. lib. 20, cap. 9, 17.
 Putrescunt dentes. Plin. lib. 31, cap. 9, 4.
 Recrescunt. Plin. lib. 11, cap. 37, 36.
 Dentium remedium est, corticis platani in aceto decoctum. Plin. lib. 24, cap. 8, 2.
 Dentibus remedio sunt, panacum radix, &c. Plinius lib. 25, cap. 13, 19.
 Resicere dentes. Celsus lib. 6, cap. 13.
 Renascuntur dentes. Plin. lib. 11, cap. 37, 40.
 Rubescunt senecta. Plin. lib. 11, cap. 37, 41.
 Rumpere dentes. Plin. lib. 25, cap. 13, 27.
 Expulsi salierunt cuspidem dentes. Stat. 9, Thebaid. 27.
 Dentes sanat radix anemone commanducata. Plinius lib. 21, cap. 23, 3.
 Scalpere dentes penna vulturis. Plin. lib. 30, cap. 4, 1.
 Scarificare dentes. Plin. lib. 28, cap. 11, 16.
 Seruare dentem, & Soluere dentem. Celsus libro sexto, capite nono.
 Stridere dentibus. Celsus lib. 2, cap. 6.
 Triplici stant ordine dentes. Ouidius 3, Metam. 7.
 Subit dens. Celsus lib. 8, cap. 1.
 Superbo dente tangere cibum: fastidire. Horatius 2, Serm. Satyr. 6, 18.
 Candorem trahunt dentes quodam medicamine. Plinius lib. 7, cap. 16, 3.
 Vincendi sunt dentes auro. Celsus lib. 7, cap. 12.
 * Dens: *Omne id quo aliquid teneri vel extrahi potest.* Virgil. 6, Aeneidos 1,
 — tum dente tenaci
 Anchora fundabat naues.
 Dens aratri. Colum. lib. 2, cap. 4, 5.
 Cuius dens. Ouid. lib. 3, Amorum, eleg. 9, 3.
 Durus dens vomeris. Virg. 1, Georg. 52, id est, acumen.
 Vncus dens. Virg. 2, Georg. 85.
 Dentem Saturni, pro falce, posuit. Virg. lib. 2, Georg. 82.
 ¶ Dentio: Emitto dentes. Plin. lib. 40, cap. 3, 4, Cinis eorum pueros tardè denticentes adiuuat cum melle. Et libro 21, cap. 20, 4.
 Dentire dentes, dicuntur à Plauto: quum inuicem atteruntur & concutiuntur fame. In Milit. 3, 34.
 ¶ Dentitio: Dentium emissio. Plinius libro 28, capite 19, 11, Infantibus nihil butyro vtilius per se & cum melle, priuatim & in dentitione, & ad gingiuas, & ad oris vlcera. Idem lib. 30, cap. 13, Ad dentitionem cerebrum pecoris vtilissimum est. Ibidem 3.
 ¶ Dentatus: Qui habet dentes. Mart. lib. 1, 68,
 Sic dentata sibi videtur Aegle,
 Emptis ossibus, Indicoq; cornu.
 Dentatus, dictus M. Curius, quod cum dentibus natus fuerit Plin. lib. 7, cap. 16, 2.
 Malè dentata puella. Ouid. 1, de Remed. amor. 68.
 Dentatus: *Qui magnos habes dentes.* Plaut. Pseud. 17, 3, Non ego te ad illum duco dentatum virum.
 ¶ Denticulatus: In formam dentium factus. Plin. lib. 9, cap. 31, 2, Præterea bina brachia denticulatis forcipibus.
 Denticulata asperitatis venter terrestribus quibusdam animalibus. Plin. lib. 11, cap. 37, 70.
 Denticulata falces. Colum. lib. 2, cap. 21, 2.
 Denticulatum olus. Plin. 26, cap. 15, 12.
 ¶ Dentale: Lignum ad quod vomer includitur, inquit Seruius: quod & Dens à Varrone dicitur. Virg. 1, Georg. 35,
 Binæ aures duplici aptantur dentalia dorso.
 Vomer & dentale. Col. lib. 2, cap. 20, Censet exiguis vomeribus & dentalibus terram subigere.
 ¶ Dentarpage. Varro Quinquatribus: Hic bipensile forcipem dentarpage.
 ¶ Dentificium: Medicamentum, quo dentes fricantur, vt fiant candidi. Plin. lib. 28, cap. 11, 15, De dentificio existat epigramma apud Martialem lib. 14, 61.
 ¶ Dentiscalpiū: Quo dentes scalpantur & mundantur de quo est epigramma apud Martialem, lib. 14, 22, Idem lib. 7, 62,
 Bisce nos triplices, & dentiscalpia septem.
 ¶ Dentifran-

¶ Dentifrangibulū: Quo dentes franguntur. Plaut. Bacchid. 13, 14. Ita dentifrangibula hæc meis manibus græstiunt.

¶ Dentifrangibulus. Plaut. Bacchid. 13, 23. Vale dentifrangibule.

¶ Dentiloquus. Plautus Capt. 13, 28. Dentiloquos omnes mortales faciam, quæq; offendero.

DENSVS.] Spissus. Plinius libro 10, capite 69, 1. Liquidius audiunt talpæ obrutæ terra, tam denso atque surdo naturæ elemento.

Denſum, & Ratum; contraria. Virg. 2, Georg. 46.
Denſa magis Cerere; rarissima quæque Lyzo. Sub terra.

Aer denſus. Horat. 2, Carm. ode 7, 3.

Agmen denſum a gere. Virg. 6, Aeneid. 106.

Amores denſi: id est, crebri. Virg. 4, Georg. 70.

Amplexus denſi. Valer. 4, Argonaut. 65.

Denſus Aquilo: quod nubes condenset. Virgilius 3, Georgicorum, 19.

Armis denſis circumfundi. Virg. 2, Aeneid. 77.

Armis denſis incurrere. Virg. 2, Aeneid. 82.

Asperitas denſa frigoris. Ouid. 3, Fast. 18.

Austris denſis nigerimus imber. Virg. 5, Aeneid. 138.

Buxum denſum folijs. Ouid. 3, de Arte amand. 38.

Caligo denſa. Virg. 12, Aeneid. 94.

Caput denſum caſarie. Ouid. 1, Amorum, eleg. 1, 7.

Chaos denſum. Senec. Herc. fur. 10, 7.

Cohortes denſæ. Claud. 7, Paneg. 18.

Corpora denſissima duris fetis. Ouid. 13, Metam. 111.

Ficus denſissima pomis. Ouid. 2, Fast. 51.

Folia denſa. Plin. lib. 12, cap. 7, 5.

Fremitu denſo circumſtare aliquem. Virg. 4, Georg. 44.

Frondeſ denſæ. Virg. eclog. 9, 12.

Frutices denſi. Ouid. 1, Metam. 25.

Funale denſum lampadibus. Ouid. 12, Metam. 50.

Hoſtis denſissimus. Ouid. 5, Trist. eleg. 11, 4.

In hoſteſ denſos fertur. Virg. 2, Aeneid. 102.

Itibus denſis pulſare aliquem. Virg. 5, Aeneid. 97.

Imber denſissimus. Virg. 1, Georg. 67.

Iuba denſa, Virg. 3, Georg. 8.

Labor denſus: id est, continuus. Valerius 5, Argonauticôn. 34.

Lacus denſus nube. Claud. de Aponi balneis, 7.

Loca denſa nemoris. Senec. Hipp. 4, 30.

Lucus denſus iuncis. Ouid. 6, Fast. 83.

Luna denſa imbribus. Valer. 2, Argonaut. 74.

Malorum denſorum turba. Ouid. 5, Trist. eleg. 7, 9.

Acie denſi milites. Virg. 10, Aeneid. 35.

Nebula denſa. Liu. 6, bel. Pun. 92, Ouid. 11, Metam. 115.

Nemus denſum arboribus. Ouid. 14, Metam. 72.

Nimbi denſi. Ouid. 1, Metam. 55.

Nox denſissima. Ouid. 15, Metam. 17.

Nubes denſæ. Ouid. 11, Metam.

Nubila denſa. Virg. 6, Aeneid. 119.

Pecudes denſæ. Stat. 5, Thebaid. 70.

Pericula denſa. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 7, 3.

Pingue denſum. Virg. 3, Georg. 25.

Plagis denſis extricata cætua. Horat. 3, Carm. ode 3, 7.

Sentes denſi. Virg. 9, Aeneid. 80.

Series denſior gettorum. Claud. 1, Paneg. 28.

Soboles denſior. Virg. 3, Georg.

Sues denſæ: Quæ denſas fetas habent. Colum. lib. 1, in Praef. 1, 21, lib. 7, cap. 9, 2.

Sepes denſissimæ. Cæſar 2, bel. Gal. 308, Et lib. 3, 460.

Tela denſissima. Virg. 9, Aeneid. 119.

Tellus denſior aere. Ouid. 1, Metam. 6.

Tenebræ denſæ. Silius lib. 12, 131.

Denſa & glutinosa terra. Colum. lib. 1, in Praefat.

Denſis terroribus aulam. Fama quatit, Claudian. 2, in Eutrop. 93.

Trabibus denſis umbrosa templa. Ouid. 11, Metam. 73.

Turba denſa. Senec. Herc. Fur. 9, 43.

Vmbra denſa. Virgilius 1, Georg. 69, Ouidius 1, de Ponto, eleg. 9, 13.

Vortices denſi. Ouid. 6, Fast. 101.

Conuiſtor, denſoque domesticus vſu. Ouidius 4, de Ponto, eleg. 3, 3.

Vulgus denſum humeris: Horat. 2, Carm. ode 13, 7.

¶ Denſo: Spissum facio. Virg. 1, Georg.
— & Iuppiter humidus austris.
Denſat, erant quæ rara modò, & quæ denſa, relaxat.
Aer denſatus & laxatus. Quintil. lib. 5, cap. 9, 10, ex Virgil. lib. 1, Georg.

Denſatus agger. Liu. 10, ab Vrbe, 20.

Cæruas denſare. Virg. 12, Aeneid. 53.

Denſatum lutum. Cato cap. 40, 3.

Capillum deſluentē confirmare & deſare. Plin. li. 25, ca. 11, 1.

Denſati ordines. Liu. 10, bel. Pun. 162.

Denſatis excipere ſcutis. Liu. 8, bel. Pun. 7.

Tenebræ denſantur nocte. Virg. 1, Georg. 50.

¶ Denſator. Macrobi. lib. 7, Saturn. Facilliora enim ad coeundum videntur, quæ læuigatiora denſatoraq; ſunt.

¶ Denſeo: Idem quod Denſo. Virg. 7, Aeneid. 154.
— cotis
Agmina denſentur campis. Plin. lib. 20, cap. 14, 3, Ipsi accētere, aut coire, denſerique lac nō patitur. De menta loquitur.

¶ Denſatio. Plin. lib. 31, cap. 7, 8, Prima denſatio Babylone in bitumen liquidum cogitur.

Denſitas. Plin. lib. 11, ca. 4, 2, Quāuis arcente ſpiritum denſitate & altitudine humoris.

¶ Denſe Plin. lib. 16, cap. 37, 1, de ſalice: Cæſaq; denſius in numero hærede profint. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 10, 3.
Nulla tamen ſubeunt mihi tempora denſius iſtis.

DENTALE, DENTATVS.] Vide DENA.

DENTEX.] Piſcis, in cuius cerebro inuenitur gemma, quæ Synodontides vocatur: teſte Plin. lib. 37, cap. 10.

DENVRO.] Coniungor matrimonio. Apuleius in oratione ſecunda Apollinis: Attu, dum eam putas etiam nunc claro fratri denuptam, falſa ſpe inductus, filioq; eius Pontano author aſſentiendi fuiſti. Colum. lib. 10, 16.
Semina depoſitis cupient denubere plantis.

Denubere in familiam alicuius, filia dicitur. Tacitus libro 5, Suetonius in Nerone, cap. 29, Cui etiam, ſicut ipſi Sporus, ita ipſe denupſit.

DENVUDO.] Idem quod Nudo. Plin. 11, cap. 22, 2, Vt denudet ſœminas veſtis bombycina. Varro 1, de re Ruſt. cap. 41, 2, Et eum ſic exacuendum, vt non denudes medullam.

Artus denudate: carnem ab artubus auferre. Seneca Thyeste, 8, 29.

DENVNTIO.] Futurum aliquid nuntio.

Denuntiare peſtem. Plin. lib. 13, cap. 22, 1.

Sol cæruleus pluuiam denuntiat. Virg. 1, Georg. 90.

Horam nigram denuntiat Perſephone: id est, tempus ad eſt mortis. Tibul. lib. 3, eleg. 5, 1.

Iræ triſtes denuntiare. Virg. 3, Aeneid. 75.

Neceſſitatem vltimam denuntiat. Tacit. lib. 15.

Cædem denuntiare alicui. Propertius lib. 4, eleg. 3, 19.

Denuntiare teſtimonium. Vlpianus 5, tit. de conſuſionibus. Quintilianus lib. 5, cap. 7. Duo ſunt genera teſtium: aut voluntariorum; aut eorum, quibus iudex in publicis iudicijs lege denuntiare ſolet.

¶ Denuntiatio: Minæ. Liu. 8, bel. Maced. 57, Hac denuntiatione conterritus.

Denuntiatio & minæ. Plinius ad Priſcum, lib. 6, Quāquam quid denuntiationibus & quaſi minis ago?

Denuntiatio armorum. Liu. 5, Decad. lib. 5, 10.

DENVOL.] rursus, de integro. Liu. 1, ab Vrbe, 52, Fabius in Hetruria, rebellante denuo, quatuor millia & quingentos Peruſinorum occidit.

Etiam denuo: Plaut. Amph. 4, 240.

Denuo ædificare ædes. Plaut. Mostel. 3, 24.

DENI.] pro decem. Plin. lib. 10, cap. 63, 8, Viuunt Laconici annis denſ.

Bis dena: Viginti. Plin. lib. 2, cap. 7, 12.

Ter dena naues. Virgil. 10, Aeneid. 42.

Deni, duodeniq; homines. Caſar 3, bel. Gal. 57.

DEOCCO.] Idea, quod Occo. Plin. lib. 18, cap. 15, 1, Vicia non ſarritur, non ſtercoratur, nec aliud quàm deoccurat.

DEORSVM.] Plaut. Amph. 17, 56, Deuolant angues iubati deorſum in impluuium duo.

Deorſum cuncta feruntur pondera. Lucretius libro 2, 39, Terent. Adelph. 4, 35, Noſtin' porticum apud macellum hanc deorſum?

Surſum deorſum curſitare. Terent. Eunuch. 2, 2, 47.

Deorſum verſum, vel verſus Terent. Adelph. 4, 2, 37, Cluius deorſum verſum eſt: hac te præcipitato. Paulus de grad. affin. l. Iuſticonſultus, Surſum verſum, vel deorſum verſum tendens. Cato capite 156, 3, Poſtea vbi deorſum verſus bit.

Deorſum, *trifſyllabus inſerendum ponunt poëta*: vt Lucretius libro 2, 41,
Quin vacuum per inane deorſum cuncta ferantur.
Interim diſſyllabus, contractis e & o: vt idem eodem libro 44,
Corpora quum deorſum rectum per inane feruntur.

DEOSCVTOR.] vehementer & arde oſculor. Mart. lib. 8, 55, Hos amplectitur, hos deſculatur.

DEPACISCOR.] Idem quod Pacificor.

Depacisci morte. Terent. Phorm. 1, 3, 14.

DEPALMO.] Palma percurio. Gellius: Quemcunq; depalmauerat, numerari ſtatim ſecundum xii. tab. viginti & quinque aſſes iubebat.

DEPANGO.] Planto, defigo, in terram pono. Plin. libro 16, cap. 26, 6, Sed in hoc quoq; prouidens natura, facile nascenti & depaſto ſurculo incurioſus ſemen dedit. Colum. lib. 3, cap. 16, 1, Quumq; fat erit medio ſpatio, quod vacat inter vites, per imam lineam depangere.

¶ **Depaſtus:** defixus. Depaſtus vitæ terminus. Lucretius libro ſecundo.

Depaſta in terram non extrahuntur. Plin. lib. 2, cap. 96, 3.

DEPARCVS.] immodicè parcus. Sueton. in Nerone, cap. 30, Sordidos putabat eſſe ac deparcos, quibus impenſarum ratio conſtaret.

DEPASCO.] Paſcendo abſumo. Col. lib. 7, cap. 5, 17, Si hædi roſidas herbas depauerint. Plin. lib. 8, cap. 25, 7.

Depaſcere: abier. Colum. libro 2, capite 11, 7. Et ſi depaſcere ſæpius voles, vſque in menſem Maium ſufficit.

¶ **Depaſcor:** *deponens*, Beluæ depaſcuntur ſata. Plinius libro nono, capite 3, 3, Et libro 11, capite 19, 1, Nam & papilio ceras depaſcitur.

Febris depaſcitur artus. Virg. 3, Georg. 91.

Syluas depaſcitur quadrupes. Tibull. lib. 4, ad Maccenat. 26.

Libare & depaſci. Lucret. lib. 3, 3.

¶ **Depaſtus:** Participium. Plin. lib. 17, cap. 24, 13, Depaſtam arborem turpi facie relinquunt. Paſſiuè.

Frondeſ depaſtus amaras ſonipes. Claudianus 4, Panegy. 84. Actiuè.

Sepes depaſta florem. Virgilius eclog. 1, 11, idem libro 6, Aeneidos 19.

Libantq; dapes, rufuſq; innoxius imo
Succellit tumulo, & depaſta altaria liquit.

¶ **Depaſto.** Plin. lib. 17, cap. 24, 20, Similem rationem & depaſto animalium habet.

DEPAUPERO.] Pauperè facio, conſumo. Varro: Priuſquam domum depauperaret ſumptu ſuo.

DEPECISCOR.] Vide **DEPACISCOR**.

¶ **Depeſtus:** Participium. Vlpian. in l. & generaliter. §. 1. ff. de calumniatoribus. Hoc igitur editio tenetur etiã iſis, qui depeſtus eſt. depeſtus autem dicitur turpiter paſtus.

Depeſto.] Idem quod Peſto. Colum. lib. 10, 19, Punica depexa coma, ſed lactea crure eſt.

Crines depeſcere. Ouid. 6, Faſt. 46.

Depeſtere frondium canicem. Plin. lib. 6, cap. 17, 5. Et lib. 12, cap. 14, 7, Quod in arbore hæſit, ferro depeſcitur.

¶ **Depexus:** Participium. vt, tubæ depexæ. Ouid. de Arte, lib. 1, 12, 1.

Depexi erinibus Indi. Ouid. 3, Faſt. 95.

Depexum aliquem reddere: pro, Inuolare in capillum, & percutere. Terent. Heaut. 1, 1, 78.

DEPECVLASSO.] Depeculari. Lucil. lib. 26, Depeculaſſere aliqua ſperans me, ac deargentatſere, decalauicare, eburno ſpeculo depeculaſſere.

DEPELLO.] Abigo, prohibeo.

Falſas audiciones depellere. Tacit. lib. 4.

Curas vino. Tibull. lib. 1, eleg. 5, 8.

Conſuſeſto. Horat. 2, Sermon. Satyr. 5, 16.

De decus patriæ. Sil. lib. 1, 22.

Exercitus. Tacit. lib. 2.

Fugus famemq; Horat. 1, Sermon. Satyr. 2, 2.

Ad depellendos hoſtes iaculum quaerit. Claudianus de bel. Gigant. 21.

Ictum alicui depellere. Valer. lib. 6, Argon. 131.

Cauſam leſi. Ouid. epist. 20, 35.

Morbos depulſurus Epidaurius. Claud. 3, Paneg. 35.

Nubila celo depellere. Tibull. lib. 1, eleg. 2, 11.

Peſtem Virg. lib. 9, 24.

Spe. Liu. 1, bell. Macedon. 98.

Recta via depelli. Quint. lib. 2, cap. 17, 18.

Depellere aquam de agro per hycem. Cato cap. 155.

Depellere agnum à matre: pro Ablactare. Varro 2, de re Ruſt. cap. 2, 14.

Depellere lacte, vel à lacte. Suetonius: Infantes firmiores, nec dum tamen lacte depulſos. Virg. 7, eclog. 3.

Ab vberè maris depulſus equus. Virg. 3, Georg. 37.

Depellere fœtus teneros: A lacte remouere. Virg. eclog. 1, 4. Idem eclog. 3, 16.

—depulſis arbutus hœdis.

¶ **Depulſo:** Frequentatiuum. Plaut. Stich. 5, 13, Cubitis depulſa de via.

¶ **Depulſum:** Ipſe depellendi actus. Valer. Max. libro 1, capite 1, Portentorum depulſa, Hetrufca diſciplina explicari voluerunt.

DEPENDO.] dependes: Deorſum pendeo. Colum. lib. 3, cap. 6, 2, Sed ſi per vnumquenq; pampinum maior numerus vuarum dependet.

Dependet lychni laquearibus aureis. Virg. 1, Aeneid.

Dependent illi collo binæ verriculæ. Colum. lib. 7, cap. 6, 2.

Dependent natibus eius. Mart. lib. 7, 94.

Fides dependet adueniente die. Ouid. 3, Faſt. 72.

DEPENDO.] dependis Soluo. Plin. lib. 33, cap. 3, 4.

Dependere mercedem. Col. lib. 5, cap. 1, 8, Pro quibus nulla merces dependitur. Apuleius lib. 8. Depenſo precio.

Pro capite dependere. Senec. de Benef. lib. 2.

Dependere caput felicibus armis. Lucan. lib. 8, 21.

Dependere operam. Colum. lib. 4, ca. 22, 5, Namq; aliter incallum dependitur opera.

Tempus amoti. Lucan. lib. 10, 16.

DEPERDO.] Caius ſcribit, deperditum dici, quod in natura rerum eſſe deſijt.

Deperdere folia dicuntur arbores. Plin. lib. 16, cap. 22, 1.

Senſum vitalem membratim deperdere. Lucret. lib. 3, 107.

Lingua vſum. Ouid. 5, Metam. 113.

¶ **Deperditus:** Particip. Letho gnatae deperdita mater. Catul. in Argon. 24.

Amore alicuius deperdita mulier. Suetonius in Domitiano, capite 3.

DEPEREO.] Valde pereo.

Deperierunt naues. Caſar 5, belli Gallici, 84.

Decor lachrymis deperit. Ouid. epist. 22, 1.

¶ **Deperire** aliquam: *pro Vehementer amare.* Plantus Curcul. 2, 46, Ea me deperit: ego autem cum illa nolo facere mutuum.

Deperire aliquem amore. Plaut. Ciftel. 3, 12.

Deperire amore ſponſæ, vel mulierculæ. Liu. 6, bel. Pun. 255, Et lib. 7, 86, Et bel. Maced. lib. 9.

Amore impotente deperire aliquem. Catul. ad libellũ, 33, 3.

Deperit cum conſilium. Plaut. Milit. 14, 34.

Deperit ſapor. Plin. lib. 14, cap. 20, 4.

¶ **Deperiturus.** Ouid. 2, Amor. eleg. 14, 2.

Gens hominum vitio deperitura fuit.

DEPESTA.] Vaſa vinaria erant, quæ ſacris Sabinis in deorum menſa collocari ſolebant. Depeſta item, ſæm. gen. poculi genus eſt apud Græcos. Varro, libro 4, de Lingua Latina.

DEPILIS.] Qui eſt ſine pilis. Var. lib. 1, de vita Populi Romani, Quod ludis Præfulis pueri eſſent glabri, ac depiles propter ætatem.

¶ **Depilatus:** Qui nullos aut raros habet pilos. Mart. lib. 9, epigram. 28.

Quum depilatos, Creſte, coleos portes. Lucilius, 29, Nato quid actum eſt? depilati omnes ſumus. Vide Senec. lib. 2, de tranquillitate vitæ.

DEPINGO.] perfeſte pingo, aut etiam deſcribo.

Manus, obicenas depinxit tabellas. Propert. lib. 2, eleg. 6, 6.

Depingere verbis rem aliquam. Plaut. Pœnul. 16, 150.

Depingere facta alicuius. Terent. Phorm. 2, 1, 38.

¶ **Depictus** Quint. lib. 6, Tabella depicta.

DEPLANGO.] multum & vehementer plango. Ouidius 4, Metamorph. 110,

— Cadmeida palmis

Deplanxere domũ, ſciſſis cum veſte capillis. Ibid. 14, 116,

— & ipſa ſuis deplangitur Ardea pennis.

DEPLANTO.] Plin. lib. 17, cap. 16, 4, Quæ cortice nituntur tantum, vel leui aura, ocyſſimè deplantantur. Columel. libro 2, cap. 2, 22, Ne aut cornu bos ad ſtipitem vehementiũs offendat, aut extremo iugo truncum delibet, ramumque deplantet.

DEPLEO.] Colum. lib. 12, cap. 50, 7, Conchæ ferreæ, quibus depletus oleum. Stat. 1, Achill. 2,

Tu modo, ſi veteres digno depleuimus haſtu,
Da fontes mihi, Phœbe, nouos.

DEPLEXVS.] Participium à Deplecto. Lucret. lib. 5,

Deplexæq; dabant in terram voluere vinctos
Morſibus adfixæ validis. Deplexæ, hoc eſt, deligatæ & ſolutæ.

DEPLORO.] Deſleo vnde.

Deploratus: Cui vltimus luſtus perſolutus eſt. Liuius 4, ab Urbe, 169, Ante omnia deplorati erant equites, non priuato magis, quàm publico luſtu.

Deploratum dicitur, de quo conclamatum eſt, neque ei aliquo remedio ſuccurri poteſt. Plin. lib. 25, cap. 8, 7, Prodeſt, vt demonſtrabimus ſuo loco, deploratis in phthiſi. Idem lib. 22, cap. 25, 20.

Domus deplorata. Ouid. 3, Trift. eleg. 5, 2.

Deploratus à medicis. Plin. 7, cap. 50, 1.

Vir deploratus. Ouid. 1, Trift. 3, 10.

Vota deplorata. Ouid. 1, Metam. 55.

Vulnus deploratum. Claud. de bello Getico, 113.

¶ **Deplorabundus:** pro Deplorans. Plaut. Aulul. Homo ad prætorem venit deplorabundus.

DEPLUMIS.] nullas aut raras habens plumas. Plin. lib. 10, cap. 24, 1, Inuentæ ſunt ibi nude atque deplumes. De hirundinibus.

DEPLVO.] Colum. lib. 10, cap. 21,

Inq; sinus matris violento depluit imbre. Tibullus, lib. 2, eleg. 6, 7.
 Multus vt in terras deplueretq; lapis.
DEPOLIO.] Idem quod polio. Plin. lib. 36, cap. 25, 5, Si vero cote depolium est, nigri pavimenti vsu obtinet.
 ¶ Depolitio. Varro: Quid mirum, si ex agri depolitioibus eijciuntur, hic in cœnaculo polito recipiuntur?
DEPONO.] Deorsum pono. Plautus Mostel. 6, 35, Ecce autem hic deposuit caput, & dormit.
 Deponere malleolum in terram. Colum. lib. 3, cap. 10, 17.
 Deponere in gremio alicuius. Plin. lib. 15, cap. 30, 6.
 Semina sulco. Col. lib. 5, cap. 4, 2.
 Deponere in sylvas liberos, vxores, & sua omnia. Cæsar 4, bell. Gall. 55 1.
 Amorem. Plinius lib. 31, cap. 2, 15.
 Animam. Propert. lib. 1, eleg. 12, 4.
 Arma. Plin. lib. 15, cap. 19, 2. Cæsar 3, bel. Ciuil. 272.
 Caput deponere & recondere stratis. Ouid. 11, Met. 130.
 Cogitationem reparandæ classis. Hirt. lib. 4, bel. Alex. 45.
 Comam. Stat. 9, Theb. 120.
 Contumaciam. Colum. lib. 6, cap. 2, 9.
 Corpora sub ramis deponunt arboris alte. Virgilius 7, Aeneidos 12.
 Crines deponere. Mart. lib. 5, 49.
 Curam. Ouid. 4, Trist. eleg. 6, 4.
 Curas animo. Virg. 1, Georg. 106.
 Distaturam. Quint. lib. 1, cap. 8, 37.
 Famem. Ouid. 6, Fast. 106.
 Fastigia supplex deposui. Claud. de Nupt. Honor. 7.
 Deponere pecuniam pupillarem in fidem publicam. Liu. 4, belli Punici, 82.
 Libertum apud fidem alicuius. Traianus ad Plinium, epistol. 326.
 Formidinem. Virg. 3, Aeneid. 122.
 Furtim deponere. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 9.
 Falsa licet cupidus deponat gaudia luor. Propertius lib. 1, eleg. 8, 6.
 Deponere aliquem imperio. Suet. Ne imperio turpiter deposito, priuatus viueret.
 Ingénia syluestria. Col. lib. 8, cap. 15, 6. Sic enim exclusi, educatiq; pulli, deponunt ingénia syluestria.
 Memoriam sacramenti. Cæsar 2, belli Ciuil. 117, Idem 1, belli Gallici, 54, num etiam recentium iniuriarum, memoriam deponere possit?
 Deponere quodammodo apud memoriam, cogitatio dicitur. Quint. lib. 11, cap. 2.
 Metum. Ouid. 5, Metam. 73.
 Pattem morbi. Horat. 1, epist. 1, 7.
 Oculos in aliquem. Horat. 1, Carm. ode 36, 4.
 Officium, Plin. in Panegy. 142. Magistratum, Cæsar 7, belli Gallici, 136, Imperium. Liu. 2, ab Vrbe, 120.
 Onus Cæsar 1, bell. Ciuil. 303.
 Pauorem. Ouid. 10, Metam. 24.
 Pudorem. Ouid. epistol. 16, 52.
 Rabiem. Claud. 8, Panegy. 25.
 Inhumanæ senium deponere camœnæ. Horat. 1, epist. 19, 10.
 Seueritatem. Mart. lib. 4, 14.
 Sirm deponere. Ouid. 4, Metam. 20.
 Soleas. Mart. lib. 5, 96.
 Spem deponas. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 6.
 Vim suam deponunt venti. Ouid. 2, Trist. 31.
 Deponere aliquem vino. Plaut. Aulul. 16, 39.
 ¶ Deponere aliquem apud aliquem: Seruandum dare, & fidei eius committere. Plaut. Bacchid. 5, 71, Nos tibi apud Theotimum omne aurum deposuimus. Quintilian. lib. 7, cap. 3, 39, An illum deposuisse apud hunc, vel huic credidisse, credibile sit.
 Deponere pœniam. Plin. epist. 105, lib. 6.
 Quicquid habes age deponere tuis auribus. Horat. 1, Carm. ode 27, 4.
 Deponere aliquid, *dicitur versantes pignore.* Virg. eelog. 3, 7. De grege non ausim quicquam deponere tecum.
 ¶ Depohui, pro Deposui: apud Catullum in Carmine seculari, 32, 2, Quam mater prope Deliam Deposuit oliuam. Id est, enixa est.
 ¶ Depositus: Participium.
 Fastus depositus. Claud. 4, Paneg. 13.
 Pandere urbem depositam. Stat. 1, Syll. 4, 19.
 Poplite deposito. Lucan. lib. 1, 122.
 Depositus, *pro despresso, siue desperata salus.* Virg. 12, Aen. Ille vt depositi proferret fata parentis. Ouidius 2, de Ponto, eleg. 2, 9.
 ¶ Deposium: Subst. Vlp. in l. 1, ff. depositi, vel contra. Deposium est, quod custodiendum alicui datum est: distiū ex eo quod ponitur.

Deposium sospes erit. Lucan. Satyr. 13, 18.
 Accipere depositum. Quint. lib. 7, cap. 4, 1.
 Celare depositum alicuius: Id est, conseruare & abscondere. Claud. 3, de Raptu Proserp. 24.
 Reddere depositum. Ouid. 1, de Arte, 129.
 Reddere depositum legentibus. Quint. lib. 1, cap. 7, 15.
 ¶ Depositio: Actus ipse deponendi. Florent. in l. licet deponere. ff. deposit.
 ¶ Depositor: Qui deponit, aut deposuit. Vlp. in l. 1, §. apud Iulianum. ff. depositi.
 ¶ Depositarius: Custos depositi vel susceptor depositarum rerum. Vlpianus libro 16, De gestorum tit. depositi, & contra. l. prima. §. si pecunia, Satisfactione autem non interueniente, rem in ædem deponi, & omni acti one depositarium liberari.
DEPOPVLOR.] Prædari, deprædari.
 Aues depopulantur dona Cerealia. Ouid. 1, Fast. 137.
 Humum depopulari. Ouid. 3, Tristium, eleg. 10, 10.
 ¶ Depopulare, actiue: apud Hirtium lib. 6, de bello Hispanensi, 178, Agros, vestramq; provinciam vestro impulsu depopulauit. Valer. 4, Argon. 81.
DEPORTO.] De loco positus, & ad locum.
 Deportare nauibus. Cæsar 3, bel. Gal. 396.
 Deportare in solas terras: pro, In exilium mittere. Terentius Phorm. 5, 8, 85.
 Deportare captiuos Rom. Liu. de bello Punico.
 Deportare exercitum: in patriam reducere. Liuus 3, bell. Pun. 23.
 Minore exercitu insignis captiuos, eadem ducis, bellique confecti samam deportat. Tacit. lib. 4.
 ¶ Deportatus: Particip. Vlpianus: Deportatos autem eos accipere debemus, quibus princeps insulas adnotauit, vel de quibus deportandis scripsit.
 ¶ Deportatio. Cato cap. 144, 3. De fundo ligna & oleam ne deportato. Qui oleam legerit, qui deportarit, in singulas deportationes H. S. N. 11. deducuntur: neq; id debbitur.
DEPISCO.] Vehementer posco.
 Deposcete omnibus pollicitationibus ac præmijs. Cæsar 7, belli Gallici, 3.
 Dextras deposcere. Sil. lib. 7, 47.
 Hostem Valer. lib. 5, Argon. 125.
 Aliquem ad supplicium. Cæsar 8, bel. Gal. 134.
 In pœnam. Liu. 1, bel. Pun. 24.
 Morti: pro Ad mortem. Tacit. lib. 1.
 Prædia deposcere. Sil. lib. 17, 26.
 Votis deposcere pugnam. Lucan. lib. 2, 106.
 Supplicia sœua. Stat. 12, Theb. 92.
DEPOSITVS, DEPOSITVM, DEPOSITARIVS.] Vide DEPONO.
DEPOSTVLO.] Vehementer postulo. Hirtius 6, bell. Hispan. 4. Ciuitates contrariæ Pompeio auxilio sibi deposculabant.
DEPRÆLIOR.] Idem quod Prælior, dimico. Horatius 1, Carm. ode 9, 3, Permite diuis cætera, quæ simul Strauere ventos æquore feruido Depræliantes.
DEPRAVO.] Præuam facio, corrumpo, virio. Terent. Phorm. 4, 4, 16, Nihil est Antipho, quin malè narrando possit deprauare.
 Deprauare hominem: pro, Fractis vel debilitatis membris vitare. Senec. epist. 102.
DEPRECOR.] Vehementer precor. Catul. epig. 27, 1, Cui ego quasi eadem totidem innox deprecor illi Assidue, verum dispeream, nisi amo.
 Deprecor adijciendum. Varro 1, de re Rust. cap. 19, 2.
 Deprecari alicui ne vapulet. Plaut. Afn. 17, 5.
 Precari, & Deprecari, *contraria.* Ouid. 1, de Ponto, eleg. 3, 125, Sæpè precor mortem, mortem quoq; deprecor idem. Antea ita deprecari. Tacit. lib. 11.
 Munus aliquod. Quint. lib. 2, cap. 13.
 Mortem. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 12. Cæsar 7, bel. Gal. 175.
 Pœnam. Liu. lib. 10, bel. Maced.
 ¶ Deprecatio. Dicitur deprecationes: pro imprecationibus. Plin. lib. 38, cap. 29.
 Deprecatio, *est etiam recessatio & amolitiis.* Quintil. in Proem. lib. 1, 2. Sed qua ex causa faciliorem mihi veniam meæ deprecationis arbitrabar ferre, hæc accendebantur illi magis. Plin. lib. 28, cap. 2, 10. Etiam parietes incendiolorum deprecationibus conturbantur.
 ¶ Deprecabundus: pro precante & petente donum. Tacitus: Vt Lateranus quasi subsidium rei familiaris oraret deprecabundus, & genuibus principis accidens.
DEPREHENDO, & DEPRENDO.] Deprehendi in furto. Plaut. Afn. 11, 17.
 Deprehendi pro mœcho. Terent. Eunuch. 5, 5, 18.
 ¶ Deprehendere: *per dispersionem, seu inquisitionem & inuestigationem,*

stigationem, insensere. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, Plin. lib. 2, cap. 8, 7, Quam naturam eius Pythagoras Samius primus deprehendit. Idem lib. 12, cap. 9, 2, Sed deprehenduntur odore, colore, pondere, gustu.

Aliquid deprehendere mente. Lucret. lib. 3, 176.

Animi tormenta in ægro. Iuven. Satyr. 9, 2.

Arcanum alicuius. Claud. de bel. Getic. 21.

Furta. Ovidius 3, Metam. 1.

Verum. Stat. 1, Thebaid. 21.

¶ Deprehendere: *pro Comprehendere.* Cuius feram deprehendete. Senec. Herc. furent. 4, 4.

Turbine rapido depreudi. Ouid. epist. 7, 13.

¶ Deprensus vel Deptehensus: Particip. Iuven. Satyr. 9, 1, Quid tibi cum vultu, qualem deprensus habebat Rauola, dum Rhodopes vda terit inguina barba?

Deprehensus: *Qui in summa difficultate stupet animo, & inopia consilij oppressus est.* Quint. lib. 10, Vt neq; deprehensus orator, neq; litigator destitutus esse videatur.

Deprehensus: *Cognitus.* Plin. lib. 12, ca. 5, 1, lbi & spina similis, sed deprehensa vel lucernis, igni protinus transiliente.

Ars deprehensa. Ouid. 2, de Arte, 63.

Testis deprehensus. Quint. lib. 5, cap. 7.

DEPRETO.] Ad minus pretium redigo. Paulus in l. proinde. ff. ad legem Aquil. Et eius ratio haberi debet, quo cetera corpora depretriata sunt.

DEPRIMO.] Deijcio. Plin. lib. 2, cap. 38, 2, Terrena in cælum eudentia deprimunt sydictum vis.

Fluctus deprimunt carnem. Ouid. 14, Metam. 37.

Deprimere plantam, vel vitem in terram. Col. li. 11, ca. 3, 23, Et lib. de Arboribus, cap. 7, 1. Item Cato, cap. 32.

Deprimere naues. Cæsar 2, bel. Ciuil. 24.

Locum deprimere: *pro, Depressiorem facere.* Vlp. Vt locus deprimatur pecoris appellandi gratia.

Deprimunt me quæ porto. Plaut. Merc. 13, 9.

¶ Depressus: Participium.

Aratrum depressum. Ouid. 15, Metam. 124.

Conualles depressæ. Virg. 1, Aeneid. 155.

Corpus depressum. Ouid. 3, Metam. 135.

¶ Depressus: Nomen ex participio. Colum. lib. 1, cap. 5, 8, Quum ex depressiore loco fuerint orsa fundamenta. Idem lib. 2, cap. 4, 8.

Aqua depressior, & altior: *contraria.* Vlp. in l. 1, §. quod autem ait ff. ne quid in flumine publico, inueripa eius fiat, dum vel depressior, vel altior fiat aqua, ac per hoc rapidior sit, cum incommodo accolentium.

DEPROMO.] Idem quod Promo. Plaut. Trucul. 13, 2,

— vt bubus Glandem prandio depromerem.

Benignius depromere merum. Horat. 1, Carm. ode 9, 2.

Vinum depromere cellis. Horat. 1, Carm. ode 37, 1.

Sagittam. Virg. 1, Aeneid. 192.

DEPROPERO.] Valde propero. Plant. Poen. 4, 99, Deproperant sedulo sacrificare. Horat. 2, Carm. ode 7, 5,

— quis vdo depropere apio coronas

Curatue myrtos. Id est, festinanter afferre.

DEPSO.] Subigendo manibus aliquid molle & tenerum reddo. Cato cap. 90, Id vbi excoxeris, deposito bene: oleo manum vnguito: primum pusillum: postea magis deposes: oleo tangito, depositoq; dū poteris facere turundas. Varro Mysterijs: Sed tibi fortasse alius mollit & deponit.

¶ Depsiticus. Cato cap. 74, Panem depsiticum sic facito.

DEPVDET.] Pudorem abiicit. Ouid. epist. 4, 32,

Depudit, profugusq; pudor, sua signa reliquit.

Senecæ Tranquil. vitæ: Si duritia oris ille hoc potuit, qui assiduus conuictijs depudere didicerat.

DEPVICO.] pro Stupro, vsus est Laberius in mimis, teste Gellio, lib. 16, cap. 7, in principio.

DEPVIGNO.] Idem quod Pugno.

Depugnauit Græcia apud Salamina. Plin. lib. 1, cap. 25, 2.

Collatis signis depugnare. Plaut. Casina. 7, 45.

Veris gladijs. Plaut. Casina. 7, 73, classe, Plin. lib. 7, ca. 56, 14, Liu. lib. 7, Depugnatum haudquaquam certamine ambiguo cum Gallis &c.

Depugnant inter se ferro. Hirtius 5, bel. Africani, 375.

Depugnare cum animo suo. Plaut. Trinum. 6, 24.

Plinius lib. 21, cap. 8, Paria nunc componuntur, & natura atq; luxuria depugnant.

¶ Depugnatur: *Imperfecte* Plin. lib. 12, cap. 1, 2, Depugnatur mensarum secundarum causâ cum feris.

¶ Depugnatus: Participium. Plaut. Menæch. 21, 21, Sed metuone tero ventiam, depugnato prælio.

¶ Depugnatio. Iul. Firmicus in præfatione libri 4, In otio constitutus, & forensium certaminum depugnationibus liberatus.

DEPVLSIO, DEPVLSA, DEPVLSOR, Vide DEPELLO.

DEPVIRGO.] Mundo, & nitidum facio. Cato, cap. 112, 2, Et si qua acina corrupta ab imo depurgatos catenus, &c.

Depurgare locum aliquem ab herba. Cato, cap. 151, 2.

Pisces. Plautus Stichus, 6, 35.

Crimina. Liu. 9, bel. Maced. 141, Filium mittere Romam, simul ad depurganda crimina, simul ad deprecandam iram senatus statuit.

DEPVTO.] Jamputo & refeco. Cato cap. 50, Vbi vineam deputaueris, acerum lignorum virgarumq; facito.

Falx deputat vmbras. Ovidius de Nuce, 3.

¶ Deputare: *per translationem: pro Censere, existimare, indicare.* Plautus Pseud. 1, 19, Satis id dictum vobis puto iam, atque deputo.

Deputat se indignum. Terent. Hecyr. 3, 5, 27.

Deputare se dignum quouis malo. Terent. Heaut. 1, 1, 8.

Deputare alicuius operam parui precij. Terent. Hecyr. 5, 3, 17.

Deputare in lucro. Terent. Phor. 2, 1, 16.

Deputare secum rationes. Terent. Adolph. 2, 1, 54.

DEPVVIO.] Cædo. Lucilius,

— palmisq; miscellam

Deputat me.

DEQVEROR.] Idem quod Queror. Valer. 5, Argonaut. 9, Antè omnes secum dequestra labores. Stat. 1, Thebaidos 81,

— eadem sub nocte sopora,

Lustra terit, fimesq; Notos dequestrat, & imbres.

DERADO.] Plin. lib. 34, cap. 11, 4, Namq; & è lapide, ex quo coquitur as, deraditur. Cato cap. 121, De virga lauri deradito. Celsus libro 5, Sed ne illa quidem negligenda, vbi integra cute interior pars collisa est, aut vbi derasum quid attritumue est.

DERELINQVO.] Animum in graui derelinquere cæno. Catul. epigr. 17, 5.

¶ Derelictus: Participium. Plinius libro decimo, cap. 60, 3, Vrina fiunt oua derelicta incubatione.

Pro derelicto habere. Tabolenus, de stipul. seruorū. l. Quod seruus stipulatus est, quem dominus pro derelicto habebat, nullius est momenti: quia qui pro derelicto rem habet, omni modo à se reiecit.

¶ Derelictus: Verbale. Gell. libro decimoquarto, capite 12, Siue quis arborem suam vineamque habuerat derelictui, non id sine pœna fuit.

DEREPENTE.] Confestim. Terent. Hecyr. 4, 1, 3, Ita corripuit derепente tacitus sese ad filiam.

DEREPO.] Plinius lib. 8, cap. 16, 5, Ingrediuntur & bipedes: arborem auersi derепunt. De vrba.

DERIDEO.] cum alterius irrisione & contemptu rideo. Ovidius 5, Trist. eleg. 11, 8,

Derident stolidi verba latina Getæ.

¶ Derisus: Verbale. Quintil. lib. 6, cap. 4, A' derisu non precul abest risus.

Lenis derisus. Quintil. lib. 6, cap. 2, 13.

¶ Derisor: Plinius lib. 11, cap. 52, 3, Supercilia, quibus iuxta tempora inflexa, derisores significant.

Ad omnes derisor. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 11.

¶ Derisorius. vt, Derisorix conditiones. Martianus, in l. conditiones, ff. de condit. instituit.

¶ Deridiculum: irrisio. Plautus Pseud. 18, 7, Quam mihi illum verba per deridiculum dare. Lucret. lib. 3, 1, 6,

Corporis deridiculum. Tacit. lib. 12.

Deridiculo esse. Tacit. lib. 3.

Per deridiculum audiri. Tacit. lib. 5.

Deridiculum est. Liu. 9, bel. Maced. 100, Vatro 1, de Re rust. 18, 5.

¶ Deridulus. vt, Deridula vanitas: apud Gelium. lib. 10, cap. 12.

DERIPTO.] Idem quod Diripo. Plaut. Menæch. 17, 109,

Sed quis hic est, qui capillo me huc de curru deripit?

Deripere velamina. Ouid. 6, Metam. 113.

Deripere, *in bonum quandoque accipitur.* Virg. 2, Georg.

— tu spisso vimine qualos,

Cola; prælorum fumolis deripe te dis.

DERIVO.] aliò deduco.

Ab aliquo aquam deriuare. Plant. Truc. 11, 11, Colum. lib. 2, ca. 8, 3, Et omnem humorem in colliquias, atq; in dextra segetes deriuemus.

Ex fontibus deriuata. Quintil. lib. 2, cap. 17, 26.

Hoc fonte deriuata clades. Horatius 3, Carm. ode 6, 4.

Deriuare, *per translationem.* Deriuare iram alicuius in se. Terentius Phorm. 2, 2, 9.

¶ Deriuatio. Liu. 5, ab Vrbe, 73, Et Quintil. lib. 3, Vtendum proxima deriuatione verborum.

DERODO.] Idem quod Rodo. Plinius libro 11, capite 37, 37, Et cochleæ dentes habent: indicio est, à minimis carum derosa vitis.

Deroso flore ederæ. Plin. lib. 12, cap. 17, 3.

DEROGO.] Quum quid ex lege veteri, quò minus fiat, sancitur lege noua, inquit Festus.

Derogare aliquid ex lege factorum. Senec. in præf. lib. 1, Natura. quæst.
 Gratiam derogare alicui. Plin. lib. 7, cap. 28, 4, licet pronepos
 Catilina gratiam nomini derogarit.
 In commune nihil derogent Tacit. lib. 13.
 ¶ Derogito. Plaut. Aſin. 7, 60, Placide ergo vnumquodque
 derogita. vt acquieſcam.
 DEROSVS.] Vide DERODO.
 DERUMPO.] Idem quod Dirumpo. vnde.
 Deruptus: Participium, ſiue Nomen ex participio.
 Collis arduus & deruptus. Tacit. lib. 2.
 Rupes deruptæ. Tacit. lib. 9.
 Tumulus altior, deruptiorq;. Liu. lib. 8, Decad. 4.
 Deruptum, pro præcipitio. Multi pauore in derupta præci-
 pitati. Liu. lib. 8, Decad. 4.
 Dimiſſo equo per derupta, & auia, ſequentes fruſtratus eſt.
 Tacitus libro 4.
 Per auia ac derupta. Tacit. lib. 5.
 Deruncino.] Diſſeco, & diſſipo. Plaut. Mil. 16, 6, Vt lapide
 deruncinavit militem.
 DERVO.] Deorſum ruo. Apul. Prolapſus deruiſſem.
 DERVPVS.] Vide DERVMO.
 DESACRO.] Idem quod Sacro vel conſecro. Stat. 9, The-
 baidos 118,
 Quercus erat. Trinix quam deſecrauerat ipſa,
 Eicitum turbæ nemorum, nomenq; colendū Fecerat.
 DESAEVIO.] Deſino ſæuire. Lucanus lib. 5.
 — nec, dum deſæniat ira, Exſpectat.
 Dum pelago deſæuit hyems, Virg. 4, Aeneid. 11.
 ¶ Deſæuire: *Falſe ſæuire.* Columel. libro ſexto, capite ſecundo,
 de bubus domandis: Patere vnum diem noſtemque
 deſæuiant. Sueton. in Nerone, cap. 29, In omnes deſæuit.
 Claud. 1, in Eutrop. 37.
 Sanguine plebeſo deſæuire: ſæuire in plebem. Stat. libro
 12, 148.
 DESALTO.] Saltationem perago. Suetonius in Caligula,
 cap. 54, Deinde repente magno tibiaum & ſcæbellorum
 crepitu, cum palla, tunicaq; talari proſiuit, ac deſaltato
 cantico abiit.
 DESCENDO.] è loco ſuperiore in inferiorem venio.
 Descendere ex alto ad ſummum. Plaut. Mil. 16, 14.
 Deſcendiſſerq; de roſtris. Varro 1, de Re ruſt. cap. 54, 1.
 Deſcendunt ex oculis lacrymæ. Plaut. Merc. 12, 4.
 Deſcendere equo. Liu. 2, ab Vrbe, 87.
 Deſcendere in altum, & altè, dicuntur radices, Colum. li. 11,
 cap. 3, 51. Plin. 15, cap. 31, 3.
 In mare deſcendit Tybris. Lucan. lib. 6, 16.
 Deſcendere prædium in agros. Liu. 3, ab Vrbe, 126.
 Deſcendunt in plana corylus, cornus, &c. Id eſt, creſcunt in
 plania locis. Plin. lib. 16, cap. 18, 2.
 Deſcendere radice, dicuntur arbores. Plin. lib. 16, cap. 31, 2.
 Deſcendit è vicino. Plin. lib. 37, cap. 9, 7.
 Deſcendit & hiat rimis ingentibus theatrum. Plinius epi-
 ſtol. 256.
 Deſcendere paratum ad omnia. Cæſ. 4, bel. Ciuil. 40.
 Deſcendere campis. Virgilius 11, Aeneid. 90.
 Inſtructos ac è Tyberino à flumine Teucros,
 Tyrhenamq; marem totis deſcendere campis.
 In æquum. Liu. 7, ab Vrbe, 63, Primò credere, duces Gallo-
 rum deſcenduros in æquum Romanos.
 Aiuus deſcendit. Cæſ. lib. 3, cap. 7.
 In amicitiam deſcendere. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 31.
 In aures. Horat. in Arte, 78.
 Ad extremum auxilium. Cæſar 9, bel. Ciuil. 30.
 In campum. Horat. 3, Carm. ode 1, 1.
 — hic generoſior Deſcendat in campum peritor.
 In cauſam. Liu. 6, bel. Maced. 26, Si ſemel in cauſam deſcen-
 derit, nihil integrum futurum eſt.
 Cibus celeriter deſcendit. Cæſar. lib. 1, cap. 6.
 Deſcendere ad extremum conſilium. Cæſar 5, bell. Gall. 119.
 Ad curas alterius. Plin. Epiſt. 248.
 Fabula deſcendit in gentes. Propert. lib. 3, eleg. 5, 9.
 Ferrum in ilia. Ouid. 3, Metam. 14.
 In iugulum eſſe deſcendere. Claud. de bello Getico, 121.
 In omnia familiaritatis officia. Plin. in Paneg. 140.
 In partes. Tacit. lib. 15.
 Deſcendit peſtis: id eſt, incendium. Virg. 5, Aeneid. 136.
 A præces deſcendere. Senec. Hipp. 5, 16.
 Ad pugnas Valer. 3, Argon. 104.
 In ſeſe: id eſt, conſiderare ſeipſum. Perſius Satyr. 4.
 Vultus deſcendit magno hiatus. Stat. 12, Thebaid. 68.
 Lapſu molli deſcendunt Zephyri. Valer. 1, Argon. 138.
 Deſcendit ad hyacinthum hæc gemma. Plin. 37, cap. 9, 5,
 [Et paulo poſt: Quintum ad vicinium cryſtalli deſcendit.
 Ad minoræ deſcendere. Quint. lib. 2, cap. 3, 3.
 ¶ Deſcenſus: Verbale. Virgil. 6, Aeneid. 25, Facilis deſcenſus

Auerni. Plinius libro 16, capite 26, 6, Ipſo deſcenſu Iouis
 ſpeluncæ.
 ¶ Deſcenſio. Plin. lib. 20, cap. 17, 4, Item ad ſcabiem, pruri-
 ginem, pforas, in deſcenſione balnearum.
 Deſcenſiones facere. Liu. 9, bel. Pun. 141, Ibidem lib. 2, 133,
 Id eſt, deſcendere.
 DESCISO.] ab imperio me ductuque alterius ſubſcabo.
 Liu. 2, ab Vrbe, Præneſte à Latinis ad Romanos deſciuit,
 Deſciſcere à conſuetudine parentum. Plin. epiſt. 64, 2.
 Ab opinione alterius. Gellius: Eam rem Cæcilium non in-
 conſideratè dixiſſe, neq; temere à Menandro, atq; à mul-
 torum opinionibus deſciſſiſſe.
 Ab ſocietate. Liu. 6, ab Vrbe, 66.
 A' Pop. Romano ad Illergetes. Liu. 8, bel. Pun. 154.
 Aperè. Liu. 1, ab Vrbe 116.
 In pratium. Plin. lib. 18, cap. 16, 5.
 Apes deſciſcere fauis. Claud. 4, Paneg. 53.
 ¶ Deſciſtum: Imperſ. *Paſſuum.* Liu. 6, bel. Pun. Quorum de
 ſententia maximè deſciſtum à Romanis conſtabat.
 DESCORINATVS.] Saucius, abraſus, ſectus. Varro in Me-
 leagris: ſatius eſt ſaluſ erubus in circo exſpectare, quàm
 his deſcubinatis in ſylua curare?
 DESCRIBO.] tranſcribo.
 Deſcribere comædias Græcas; pro, Verbis Latinis eas ex-
 primere, & ad exemplum earum ſimiles, eiufdemq; argu-
 menti componere. Terent. in Proſ. Eunuch,
 Qui bene vertendo, & eas deſcribendo malè,
 Ex Græcis bonis, Latinas fecit non bonas.
 In genera deſcribere. Plin. lib. 2, cap. 7, 2.
 ¶ Deſcribere: *Eſt aliquando exprimere, & proprietatibus quibus-
 dam quaſi quadam pictura ante oculos ponere.* Plautus Aſin.
 8, 22, Truculentis oculis, commoda ſtatura, triſti fron-
 te. m. Non potuit pictor rectius deſcribere eius formam
 Idem Milit. 10, 167, Bonus herclè vt malos deſcripſit
 mores.
 Deſcribere in deos. Plin. lib. 18, cap. 28, 11, Neque eſt ei mi-
 nor veneratio, quàm deſcriptis in deos ſtellis.
 ¶ Deſcribi, pro *Transferri.* Senec. epiſtol. 109, Non credis ani-
 mas in alia corpora atq; alia deſcribi, & migrationem eſſe,
 quam nos dicimus mortem?
 Orbem radio deſcribere. Virg. eclog. 3, 9, Hoc eſt, metiri.
 ¶ Deſcriptus: Participium.
 Vita deſcripta tabella. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 7.
 DESCO.] Idem quod Seco ſiue incido. Varro 1, de Re
 ruſt. cap. 50, 2, Hæc quom comprehendit, ſpicarum faſcem
 deſecat.
 Deſecare prata. Colum. lib. 11, cap. 1, 7.
 Arborem ſerra. Colum. lib. 5, cap. 6, 11.
 Virem. Varro 1, de Re ruſt. cap. 41, 1.
 Crinem. Ouidius 2, Trif. 79, Ni patrium erinem deſecuiſſet
 amor.
 ¶ Deſectus: Participium. Deſecta cum ſtramento ſeges. Li-
 uius 2, ab Vrbe, 19.
 Aures deſectæ. Cæſar 7, bell. Gall. 16.
 Ceruix deſecta. Propert. lib. 4, eleg. 11, 8.
 Collum deſectum. Virgil. Aeneid. 8,
 Gorgona deſecto vertentem lumina collo.
 Gramen deſectum. Ouid. 14, Metam. 129.
 Deſectis ſtramentis. Colum. lib. 2, cap. 10, 4.
 Deſecta offæ in muſſum aut dulce vinum. Plinius libro 14,
 capite 16, 7.
 Saxa deſecta metallis. Stat. 2, Syl. 2, 7.
 ¶ Deſectio. Colum. lib. 6, cap. 3, 1, Horum deſectio, cum pe-
 cori, tum agro eſt utilis. De ſtramentis loquitur.
 DESERO.] ex ſacro profanum facio vnde.
 Deſecratus. Plinius lib. 28, cap. 8, 24, per ſingula membra de-
 ſecratum non ſine magna voluptate.
 DESERO.] à Sero conſiſtum, vnde Deſitus. Varro 1, de
 Re ruſt. ca. 23, 5, Nam & in recentibus pomarijs deſitis ſe-
 minibus, in ordinemque arbuſculis poſitis, primis annis,
 antequàm radices longius procedere poſſint, alij conſe-
 runt hortos.
 DESERO.] Derelinquo. Terent. Heaut. 2, 3, 64, Mulier telam
 deſerit continuò.
 Deſerere aliquem. Terent. and. 1, 5, 35, Tum autem hoc ti-
 met, ne deſeras ſe. Ibidem, 4, 2, 11, Per omnes tibi adiuro
 deos, nunquam eam me deſeriturum. Idem Eunuch. 2, 2, 7,
 Omnes noti me atq; amici deſerunt.
 Deſerere amicam. Plaut. Moſtell. 4, 39.
 Deſerere amorem alicuius. Valer. 3, Argon. 36.
 Deſerere in malis. Terent. Heaut. 2, 3, 17, Et me in his deſe-
 ruiſti malis. Catul. epigram. 28, 1.
 Deſerere aliquem fide & factis in ærumnis. Plautus Capt.
 7, 46,
 — in tantis ærumnis tamen
 Neq; me deſeruiſſe te, neq; factis, neq; fide.

Deseri à magna parte militum. Cæsar 1, bell. Ciuil. 59.
 Aura deserit moribundos, Lucret. lib. 3, 47.
 Deserere: Amici causam deserere. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 13.
 Fidem deserere in aliquem. Catull. ad Ianuam, 62, 2,
 Die agendum, nobis quare mutata feraris
 In dominum veterem deseruisse fidem.
 Deseruit me fides & fama. Plaut. Mostell. 3, 40,
 Nunc simul res, fides, fama, decusq; & virtus
 Deseruerunt me.
 Fugam alicuius deserere. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 4, 7, Hoc
 est, exultantem aliquem.
 Deserunt hunc genua. Plaut. Mercat. 4, 13.
 Iter medium deserere. Claud. 4, Paneg. 83.
 Deserere litem. Papinianus in l. libertor. ff. de negoc. gest.
 Laborem: imperfectum. Claud. 1, de Raptu Proserp. 55.
 Maritum. Plaut. Amphit. 16, 7.
 Opus. Ouidius 1, Fast. 58,
 Néue suum, præsta, deserat author, opus.
 Pignus. Plautus Cap. 7, 77,
 Tuq; te pro libero esse dicas; pignus deserat.
 Orantis medias deseruere preces. Ouid. epist. 15, 53.
 Sedem deserere. Virg. 3, Aeneid. 38.
 Optimè meritos socios. Cæsar 1, bell. Gall. 197.
 Spem. Plaut. Rudent. 4, 4,
 Sed mea desidia spem deserere nolui.
 Spem nostram, terras deseruitq; simul. Ouidius 4, de Ponto,
 eleg. 6, 4.
 Ex toto. Ouid. 4, de Ponto, 15,
 Nec tamen ex toto deserere illa potes.
 Turpiter. Quint. lib. 2, cap. 1, 7.
 Virtutis viam. Horat. 2, Carm. ode 24, 9.
 ¶ Desertus: Participium. Deserta signa. Liu. 2, ab Vrbe, 192.
 Littus desertum. Virg. 2, Aeneid. 5.
 Nox deserta. Ouid. 3, de Arte, 14.
 Suis desertus: pro, A' suis. Tacit. lib. 3, Neq; prælium omi-
 sit, donec desertus suis eaderet.
 Tesqua deserta. Horat. 1, epist. 14, 4.
 Vela deserta vento. Senec. Agam. 6, 15.
 Virgo neci deserta. Valer. 3, Argon. 91.
 ¶ Deserto: Frequentatiuum. Accius: Quum me solum vter-
 que parens deseratissent.
 ¶ Desertus: Nomen ex participio.
 Desertus ager. Plin. lib. 18, cap. 5, 3, Nihil damnosius deserto
 agro. Ouid. 3, Metam. 22.
 Dominus deserta. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 2.
 Desertus homo: Deserta mulier. Terent. Adelph. 3, 4, 19, Il-
 lum diligunt, apud illum sunt ambo, ego desertus sum.
 Idem Phorm. 5, 1, 24, Ego autem, quæ essem anus deserta,
 egens, ignota.
 Lustræ ferarum deserta. Virg. 3, Aeneid. 129.
 Regio siti deserta. Virg. 4, Aeneid. 9.
 Lebedus desertior Gabijs. Horat. 1, Epist. 11, 2.
 Terræ deserta. Virg. 3, Aeneid. 1.
 ¶ Desertum: locum appellamus inhabitatum, quasi ab ho-
 minibus derelictum. Virg. 1, Aeneid. 78,
 Ipse ignotus, egens, Libyæ deserta peragro.
 Colere deserta. Claud. 3, de raptu Proserp. 58.
 ¶ Desertor: Qui deserit.
 Desertor miles. Cæsar 6, bell. Gall. 86, Qui ex ijs secuti non
 sunt, in desertorum & proditorum numero dicuntur. Liu.
 3, ab Vrbe, 296. Pro desertore futurum cuius causam non
 probassent. Modestinus, de re militari, l. desertorem. De-
 sertor est, qui per prolixum tempus euagatus reducitur.
 Quintil. lib. 7.
 Desertor Afiz: Exul. Virg. 12, Aeneid. 3,
 Aut hac Dardanum dextrâ sub tartara mittam
 Desertorem Afiz.
 ¶ Desertio. Liu. lib. 1, Decad. 5, Cur execrabilis ista nobis so-
 lis veluti desertio generis humani est?
 DESERTIO.] Idem quod Seruio.
 Alicui deseruire per multos annos. Ouid. 1, Amor. eleg. 3, 1.
 Bonis. Stat. 2, Sylu. 2, 26,
 — nos vilis turba, caducis
 Deseruire bonis.
 Honoribus. Plin. epist. 130, Quis aded expetitis honoribus,
 aut deseruit, aut sufficit?
 Studijs. Plin. epist. 127, Te negotijs distineri, ob hoc molestè
 fero, quòd deseruire studijs non potes.
 DESSES. Vide DESIDEO.
 DESICCIO.] Idem quod Sicco. Plin. lib. 20, cap. 19, 4.
 DESIDEO.] Otiosus sedeo. Plaut. Pseud. 1, 7, Quid tu in-
 tus, quæso desedisti? Idem Bacchid. 5, 4, Nam meus for-
 midat animus, nostrum tam tuu ibi desidere, neq; redire
 filium. Terent. Hecyr. 5, 3, 2, Frustra vbi totum desedi diem.
 Sueton. in Cæsare, cap. 2, A' quo ad accersendam classem
 in Bityniam missus, desedit apud Nicomedem. Quint. li. 4,

Et confragosa vitantes amœnioribus locis desident.
 ¶ Deses: Qui nihil agit, & otiosus sedet. Liuius, ab Vrbe:
 Desidem Romanum regem inter sacella & aras acturum
 esse regnum rati. Idem li. 3, Sedemus desides domi mulie-
 rum ritu inter nos altercantes.
 Annus deses, vocatur, in quo nihil agimus. Stat. 3, Syl. 1, 1,
 Intermissa tibi renouat, Tyrintic, sacra
 Pollius, & causas designat desidis anni.
 Cura deses. Stat. lib. 6, Thebaid. 30.
 Passu deside ire. Stat. 5, Sylu. 2, 13.
 Somnus deses. Stat. 10, Thebaid. 12.
 Vita. Stat. 3, Sylu. 5, 13.
 Desidem ab opere suo aliquem facere. Col. lib. 7, cap. 12, 2.
 ¶ Desidia: Inertia, ignauias.
 Molles desidia. Claud. 6, Paneg. 8.
 Horridus desidia. Virg. 4, Georg. 19.
 Desidiam puer ille sequi solet: odit agentes. Ouid. lib. 1, de
 Remed. amor.
 Vitanda est improba Siren, Desidia. Horatius 2, Serm. Sa-
 tyra 3, 3.
 ¶ Desides: Idem quod Desidia. Lucret. lib. 5,
 Quidue superbia, spurcicia, ac petulantia, quantas
 Efficiunt clades? quid luxus desidiesq;?
 ¶ Desidiosus: Qui nihil agit. Ouid. 1, de Remed. amor.
 Quæritur, Aegyptus quare sit factus adulter?
 In promptu causa est: Desidiosus erat. Martialis li-
 bro 8, 4.
 ¶ Desidiosior. Varro in Proæm. lib. 2, de Re rust. 1, Sic, qui
 in oppido sederent, quàm qui rura colerent, desidiosiores
 putabant.
 ¶ Desidiosus: Agere ætatem desidiosè. Lucret. lib. 4, 229.
 DESIDERIVM.] Vide DESYDERIVM.
 DESIDO.] Idem quod Sedeo, sed cum motu.
 Hiatus aliquo desidere. Valer. 8, Argonaut. 66.
 Desidunt nares. Celsus lib. 8, cap. 5.
 Desidit tumor, quando imminuitur. Celsus lib. 7, cap. 18.
 ¶ Desidens: Participium. Desidentes mores: pro descenden-
 tibus. Liu. in Praefatione: Labente deinde disciplinâ, velut
 desidentes primo mores sequatur animo.
 Vada desidunt. Stat. 3, Syl. 2, 22.
 ¶ Desiduo: diuturne. Valer. Corollario: Diuidiz mibi fue-
 runt, tam desiduo abfuisse te.
 DESIGNO.] Describo, quasi per signa demonstro.
 Dignis vulgi designari. Ouid. 1, Amor. eleg. 5, 16.
 Designare templo Iouis fines. Liu. 1, ab Vrbe. 4.
 Magistri atus designati, dicebantur, antè quàm magistratum
 inissent: quod fieri solebat Cal. Ianuarijs Sallust. us: Catil-
 ina nihilominus in proximum annum Consulatum pete-
 bat: sperans, si designatus foret, facile se ex voluntate An-
 tonio vsutum. Plin. epist. 74, e, Censuit Bebius Macer, Con-
 sul designatus.
 Agrum seminario designare. Colum. lib. 9.
 ¶ Designare: rem nouam facere: in vivanq; partem; bonam, &
 malam. Terent. Adelph. 1, 2, 7,
 — nam illa quæ facta sunt
 Omitto, modo quid designauit. Apuleius libro 10,
 Post dies plusculos ibidem designatum scelestum & nefar-
 rium facinus memini. Horat. lib. 1, epist. 5, 4,
 Quid non ebrietas designat?
 Designare notâ ignominiaz: pro, Ignominiam inurere. Liu.
 lib. 4, bell. Punic. 1.
 ¶ Designator: qui constituendæ funebri Pompæ, aut etiam
 cuiusq; præfunt, vnicuiq; incendendi locum, ordinemque
 præscribunt. Plaut. Pœnulo, 2, 19, Neu designator præ-
 triens obambulet Horatius 1, epist. 7, 2, Vlpianus in l. athle-
 tas. ff. de his qui notantur infamia. Designatores, quos
 Græci βεβούλιος appellant, artem ludicram non facere,
 Celsus probat: quia ministerium, non artem ludicram
 exercent.
 DESILIO.] Descendo. Plin. de Viris illust. 63, Dum à tem-
 plo Dianæ desiliit, talum intorsit.
 Desilire ad pedes. Cæsar 4, bell. Gall. 499.
 Aethere desiluit Iuno. Valer. lib. 4, Argon. 71.
 Lecto desilire. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 16.
 Abequo. Virg. 11, Aeneid. 100.
 De nauibus. Cæsar 4, bell. Gall. 554.
 Ex equo. Liu. 9, ab Vrbe, 162.
 In arctum. Horat. in Arte, 18.
 In nauem. Plaut. Rud. 2, 75, Et apud plinium lib. 8, cap. 8.
 Aqua desiliens ex alto. Ouid. 4, Fast. 86.
 ¶ Desultores: dicebantur, qui duos equos absq; ephippijs
 agitantes, ex altero in alterum subindè mirâ pernicitate
 desiliabant. Varro 2, de Re rust. capite 7, 12, Peritus bellâ
 alios, quos eligit, atque alit, ac docet: aliter quadrigarius,
 ac desultor.
 ¶ Desultorius, idemdem ab alio in aliud commicans, & in-
 stabilis.

stabilis. Apuleius, in primo de Asino: lam hæc quidem ipsa vocis immutatio, de sutoria scientia stylo, quem accessimus, respondet.

Definitorij equi. Sueton. de Cesare.

DESINO.] Cello. Terent. Phorm. 2, 3, 72,

—imò haud desinam,
Donec perfecero hoc.

Desino, cum *genitivo*. Horat. 2, Carm. ode 9, 4,

—desine mollium,
Tandem querelarum.

Tardè desinere. Ouid. 2, de Remed. Amor. 48.

Desino: *Sileo, sine in loquendi facio*. Terent. Adelph. 5, 3, 67.

Ab pergisne? n iam desino. Idem Eunuch. 5, 2, 45.

Desine, iam conclamatum est. Terentius Eunuch. 23, 56,

Et in Heaut. 5, 1, 6, iam desine deos vxor gratulando ob-

tundere.

Desine plura puer. Virg. Eclog. 5, 4, & Eclog. 9, 14.

Desinit dicto magistri esse obediens. Plaut. Bacchid. 8, 35.

Imbres deserant, Ouid. 5, Metam. 57.

Desinunt tremotes, quum ventus emerfit. Plinius libro 2,

capite 82, 3.

Desinere, & Incipere: *contraria*. Plin. in Paneg. 90.

Desinere gradatim. Plin. epist. 18, d.

Desinere in orbem, dicuntur Elenchi. Plin. lib. 9, cap. 35, 9.

Desinit in cacuminis sine effigies. Plin. 2, cap. 3, 4.

Desinere in violam dicitur gemma. Plin. lib. 17, cap. 9, 4.

Desinunt caduca. Plin. epist. 34, b.

Desinere artem: pro, Renūquere & arti renūciare. Sueton.

in Tiberio. cap. 30. Gell. lib. 1, 5, Quum iam natu grandis, ar-

tem athleticam desisset.

Bellum. Silius lib. 12, 145.

¶ Desinitur: *Impersonale*. Ouidius 1, de Arte, 83, Tunc bene

desinitur.

¶ Desinitus: Participium.

Desita ars: pro Derelicta. Gellius lib. 15, cap. 17.

¶ Desinendus. Gell. lib. 2, cap. 12, Qui penitus, atq; altè usum

ac sententiam legis inspexit, non ad augendam, sed ad

desinendam seditionem, legem hanc esse dicebat.

DESIPIO.] aliquid ad communi sensu sapientiaque minus

habeo; vel à meo sensu desitior.

Desipere intra verba. Celsus lib. 3, cap. 18.

Dulce est, desipere in loco. Horat. 4, Carm. ode 12, 6.

Desipere mentis. Plaut. Epid. 3, 35.

¶ Desipientia. Lucret. lib. 10.

Desipientia fit, quum vis animi atq; animæ conturbatur.

DESISTO.] *Sco in loco*. Plaut. Mostel. 10, 4. Quid illic desististi,

obsecro, tam diu?

Desistere: *Cessare, desinere*. Plaut. Trinum. 14, 5.

Desistere ex toto. Celsus lib. 3, cap. 3.

Desistere ab aliquo: *Secedere*. Plaut. Menæh. 17, 19,

—quid ille abs te iratus

desistit?

Desistere bello. Liu. 7, ab Vibe, 99.

Conatu. Cæsar 1, bel. Gall. 12.

Consilio. Cæsar 3, bel. Ciuil. 87.

A defensione. Cæsar 2, bel. Ciuil. 48.

Fuga. Cæsar 4, bel. Gall. 503.

Incepto. Liu. 5, belli Bun 9, Virg. 1, Aeneid. 9.

Itinere. Cæsar 5, belli Gall. 42.

Litibus. Terent. Phorm. 4, 3, 29.

Negotio, & de negotijs. Cæsar 1, belli Gallici, 197, Hirtius 5,

belli Asiciani, 175, Et te magnopere, vt de negotijs desistat,

adhortor.

Pugna. Varro 3, de Re rust. cap. 16, 27.

Realiqua. Plaut. Milit. 10, 141.

Non desistit vires inflammare odij. Stat. 3, Thebaid. 67.

Cura labori desistit: id est, laborem desistit. Stat. 5, The-

baidos 55.

¶ Desistens. Desistente autumnus. Varro 2, de Re rust. ca. 3, 6.

DESOLIO.] solum relinquo: item destruo, siue vasto. Col.

libro primo, capite 1, 10, quia flagitice sum, quos hostis

profugiendo desolasset agros, nouo more ciuem Romanum

(suprà vires patrimonij) possidendo deserere. Virg. 11,

Aeneidos 174,

Disiectiq; duces, desolatiq; manipli.

Vibes desolauimus. Stat. 6, Thebaid. 183.

Penates desolati. Stat. 2, Sylu. 1, 14.

Loca desolata. Stat. 10, Thebaid. 35.

Deserta & desolata loca. Plin. lib. 10, cap. 12.

Agmen desolatam magistro. Stat. 9, Thebaid. 135.

Desolatus filius: Solus è liberis relictus.

¶ Desolatus: Nomen ex participio. Silius lib. 8, 117, Gentes

desolatæ virorum. (CIO.)

DESPECTIO, DESPECTO, DESPECTVS.] Vide DESPI-

DESPERNO.] Idem quod Sperno. Varro, Homo ridiculus,

& ab omni pube despretus.

DESPERO.] Extra omnem spem sum.

Bene desperare salutem. Ouid. 3, de Ponto. eleg. 7, 5.

Desperare de regno. Cæsar. 1, bel. Gall. 73.

Desperare sibi. Cæsar 7, bell. Gall. 200.

Suis fortunis. Cæsar 3, bell. Gall. 396.

Fugam. Cæsar 5, bell. Gall. 311.

Nū desperandum. Horat. 1, Carm. ode 7, 5.

Desperabantur promissi prælia Martis. Mart. lib. 1, 22.

Turpiter desperatur, quicquid fieri potest. Quintil. libro 8,

capite 10, 9.

¶ Desperans. Desperantia vlcera. Plin. lib. 22, cap. 24, 1.

¶ Desperatus: Nomen ex participio.

Lux desperata. Claud. 1, Paneg. 59.

DESPICIO.] Deorsum aspiceo. Plautus Cistel. 10, 27 Hoc

inquā, age, ad terram aspice, & despice, oculis inuestiga.

Despicere ad aliquem. Plaut. Ml. 9, 72.

Fronte superba despiciere aliquem. Claud. 3, Paneg. 44.

De vertice montis despiciere in ualtes. Ouid. 11, Metam. 108.

In terram. Colum. lib. 4, cap. 26, 3.

In vias. Horat. 3, Carm. ode 7, 6.

Irrisum vultu despici. Ouid. 1, Fast. 84.

¶ Despicere: *per translationem, pro Contemnere*. Tibul. libro 1,

eleg. 1, 16.

Munera alicuius despiciere. Propert. eleg. 13, 4.

Et regum magnæ despiciantur opes. Tibull. lib. 1, eleg. 8, 7.

¶ Despicens: Despicens mare vultuolum, terrasq; tacen-

tes. Virg. 1, Aeneid. 46.

¶ Despicendus. Ouid. 5, Fast. 128,

Tunc etiam pecori despicendus eram.

¶ Despectus: Participium.

Despectus tibi sum. Virg. Eclog. 2, 4.

Consilia despecta. Claud. 2, de Ruptu. Proserp. 53.

Honos despectus pacis. Silius lib. 1, 12

¶ Despectus: Verbale. Cæsar 7, bell. Gall. 321, Erat ex oppi-

do Alexia despectus in campum. Ibidem. lib. 3, 409.

¶ Despecto: Frequentatiuum. Virg. 1, Aeneid. 80,

—nunc terras ordine longo

Aut capere, aut captas iam despectare videntur. Liu.

6, bel. Maced. 105.

Ex æthere despectat terras. Ouid. 4, Metam. 135.

DESPICOR.] Idem quod Despicio. vnde Despicatus: id est,

contemptus. Terent. Eunuch. 2, 3, 92,

—quæ nos nostramq; adolefcentiam

habent despicatā. Plin. de Viris illustribus, 23, Primum

vt deos venerati, deinde vt homines despiciati interfecere.

Gellius lib. 15, cap. 4, Ignobilissimos prius homines & de-

spiciatissimos.

DESPOLO.] Exsuo. Plaut. Casina, 20, 4, Vir te vestiat: tu

virum despolies.

Despoliare digitos: pro, Annulos ex digitis detrahere. Plaut.

Milit. 14, 56.

Despoliare virgis dorsum alicuius. Plaut. Epid. 2, 83.

DESpondeo.] promitto. Plaut. Cistel. 7, 57,

Nempe iste est, qui Alcesimacho siliam

Suam despondit in diuitias maximas. Terent. And.

1, 1, 72,

Placuit despondi: hic nuptijs dictus est dies.

Puellam despondere alicui. Claud. in lib. epigram. 17, 11.

Despondere animum, ille dicitur, qui suæ spontis statuit fi-

nem, & quasi ex desperatione mori decucit. Plaut. Milit.

15, 61.

Nam nisi tu fers illi supperias, iam illa animū despon-

debit. Liu. 6, bel. Pun. 16, Ne desponderent animos.

Despondere: *subaudiuo nomine animi*. Colum. de Turdis lo-

quens, lib. 8, cap. 10, Difficuler in aliam regionem transfe-

rantur: quia caueis clausi plurimi despondent.

Dotem virgo desponderat hosti. Propert. lib. 3, eleg. 39, 5.

Despondere sapientiam. Col. lib. 1, 10, in focordiam com-

pellit; quia desponderis sapientiam? Id est, desperans te

posse alsequi sapientiam.

Despondebitur. Terent. And. 5, 6, 16, Ne exspectetis dum ex-

cat huc: intus despondebitur.

¶ Desponsus: Participium.

Thalamo alicuius desponsa virgo. Stat. 10, Thebaid. 13.

Connubia desponsa. Cat. Argon. 57, 6.

¶ Desponsata, pro desponsa. Suet. in Cesare. cap. 1, Dimissa

Collutia, quæ familia equestri, sed admodum diues, præ-

textato desponsata fuerat.

DESPRETVS.] Valde spreus. Festus.

DESPIVO.] Spumas extraho. Plin. lib. 36, cap. 15, 4, dili-

genter cote despumare, quernisque axibus contabulare.

Iidem lib. 22, cap. 24, 7.

Despumatum mel. Virg. 1, Georg.

Et solij vnda tepidi desumat aheni.

Despumare: *pro Decoquere: per translationem*. Persius Sat. 3, 1,

Stertimus, indomitū quod despumare Falernum sufficiat.

Despuma-

Despumare: *pro spumando ejcere*. Senec. epistol. 100, quum aliquid lacrymarum affectus effuderit, & ut ita dicam, despumauerit.

Despumare, *neutrum*. Senec. 2, de Ira: nimius ille feruor despumetur: quasi eiccta spuma resideat.

DESPVO. Idem quod Spuo: & per translationem, rideo, abominor. Plin libro 28, cap. 49, Eadem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est.

Mores alicuius despuere: Claudius 7, Paneg. 81.

In mores. Persius Satyr. 4.

Comitiales morbos. Plin. lib. 28, cap. 43.

Preces alicuius Catull. ad Licinium, 47, 4.

¶ Despui: Passiuum. Plin. lib. 10, cap. 23, 10, Simulq; comitiale propter morbum despui suctum.

¶ Despuitur: Impersonale. Liu. 5, ab Vrbe, 182, Vbi nunc despui religio est.

DESQVAMO.] Squamas auello & aufero. Plautus. Aulul. 14, 1.

Dromo desquama pisces.

Desquamare, *etiam de arboribus dicitur*. Plin. lib. 17, cap. 24, 11, Etiam subarator imprudens luxauit radices, corpusue desquamauit. Idem lib. 23, cap. 7, 19, Summo cortice desquamato, altiore plaga sicantur.

Desquamare vestes. Plin. lib. 35, cap. 17, 3, Primum abluunt vestis Sarda; dein sulphure suffitur; mox desquamatur cimolia, quæ est coloris veri.

DESTERCORO.] Coribus purgo. Vlp. in l. sed & siquid inædificauerit. §. 1. ff. de usufructu. Desteracorandis latinis præponat.

DESTERTO.] Persius Satyr. 6.

Cor iubet hoc Enni, postquam destertuit esse Mæonides quintus pauone ex Pythagoræo.

DESTICARE.] dicuntur forices, ut ait autor Philomelæ, in sine operum Ouidij.

DESTILLARE.] pro Distillare, apud Columel. libro 12, capite 18, 3, Celsus lib. 4, cap. 2, Destillat autem humor ex capite interdum in nares.

DESTINO.] del. bero, assigno, deputo, addico, quasi stare facio. Plin. epist. 5, b, Destino etiam (si tamen officij ratio permiserit) excurrere istud.

Destinare ædes. Plaut. Mõstel. 8, 124.

— Quid? eas quanti destinat? Idem Persa, 16, 197.

Destinare aliquid agere Cæsar. 1. bel. Ciuil. 134.

Destinare animo, & animis, & in animo. Liu. 1, belli Punic. 166, Idem 7, ab Vrbe, 157.

Destinare animo autorem cædis: pro, suspectum habere. Liu. lib. 3, Decad. 4.

Destinare de. Sueton. in Cæsare, cap. 44, De ampliando imperio plura aut maiora in dies destinabat.

Destinati Censores. Plin. epist. 300.

Destinare aliquem aræ. Virg. 2, Aeneid. 26.

Destinari foro. Quint. lib. 2.

Destinare ægrum cibo. Celsus lib. 3, cap. 4.

Destinare tempus & locum, ad certamen. Liuus 3, bell. Macedon 77.

Destinare diem. Plinius epistol. 203, Dummodò iam nunc desines diem, quo & de illis, & de his coram exigere possimus.

Destinare collum in furcas. Varro 1, de Rust. cap. 20, 1.

Adduntur è seruitijs gladiaturæ destinati. Tacit. lib. 3.

Ictum certum destinare. Claud. de Histricæ, 17, 70.

Aliquem destinare imperio. Ouid. 15, Metam. 1.

Destinari ad mortem. Liu. 2, ab Vrbe, 235.

Destinata alicui pecunia: Promissa. Vlpian. in l. à diuo Pio. §. sed & si. ff. de re iud.

Destinare alicui provinciam. Liu. 1, bel. Pun. 79.

Destinare puellam: pro Despondere. Plin. epist. 111, b, lib. 5.

Destinare sibi puellam minis triginta. Plautus Rud. 2, 45, & Persa, 15, 76.

Destinare sermonibus aliquem hostem esse. Liuus 5, bell. Maced. 70.

Spei destinatus. Quintil. lib. 1, cap. 1, 6.

Destinare (spe aliquid futurum. Liu. 9, bel. Pun. 102.

Seruitijs destinare aliquem. Valer. 2, Argon. 36.

Destinatum est mihi: & Destinatum est mihi in animo. Plinius epist. 190. Liu. 6, ab Vrbe, 26.

¶ Destinare: *pro Misere*. Sueton. in Galba, cap. 16, Stratimq; legationem ad Prætorianos cum mandatis destinauerunt.

Destinare: *pro Notare*. Curtius lib. 9, Dioxippus coniectum oculorum, quibus ut fur destinabatur, ferre non potuit.

¶ Destinatus: Participium. Destinatus ad certamen. Liu. 3, bel. Maced. 77.

Destinatus: *pro Certo & definitio*. Fabius lib. 3, cap. 8, certis destinatisq; personis quarantur.

¶ Destinatio. ut, Destinatio mortis, Plinius lib. 36, cap. 14, 3, Et lib. 8, cap. 25.

Destinatio: *pro deliberatione*. Plin. lib. 7, cap. 45, Pestilentia vrbis, fames, sitisq; Italiæ, destinatio exspirandi, & quadridui inedia: maior pars mortis in corpus recepta.

Certus destinationis. Tacit. lib. 12, retraxere duccem, destinationis certum, ne noua moliretur, nisi prioribus firmatis.

DESTITVO.] Derelinquo. Destituere rem inchoatam. Liuus 4, bell. Maced. 137.

Ab arte destitui. Ouid. epist. 5, 30.

Pietas & fides destituunt. Lucan. lib. 5, 60.

Somnus destituit. Ouid. 2, de Remed. amor. 36.

Spes destituit. Tibul. lib. 1, eleg. 1, 2.

Comitem destituere. Ouid. 8, Metam. 36.

Inceptum opus. Ouid. 3, Amor. eleg. 11, 4.

Poma destituunt famem. Seneca Herc. fur. 9, 28.

Preces alicuius destituere. Ouid. ad Liuiam, 40.

Propositum. Ouid. 3, Amorum, eleg. 6, 3.

Tam citò me somnos destituisse queror. Ouid. epist. 21, 28.

Destituere spem. Liuus 1, ab Vrbe, 224, Columel. libro 4, cap. 24, 11.

Spe destitui. Ouid. epist. 3, 29.

Destituere studia alicuius. Liu. 9, bel. Maced. 165.

¶ Destitutus: Participium.

Destitutus aliqua re. Quinr. lib. 4.

Destitutus: *abolutè, pro Desperans*. Sueton. in Galba, capite 11, Accessit ad tanta discrimina mors Vindicis, qua maximè consternatus, destituitoq; similis, non multum absuit quin vitæ renuntiare.

DESTRINGO.] Amputo, colligo, excido. Colum. li. 11, cap. 2, 63, Tum & olea destringenda est, ex qua velis viride oleum efficere.

Auenas destringere. Cato cap. 37, 3.

Destringere, *pro Abradere*. Plin. lib. 31, ca. 11, 8, quicquid opus sit tibi destringere, spissare, explere.

Destringere & abradere aliquid bonis alicuius: *per translationem*. Plin. in Paneg. 59.

Destringere: *pro Strigilib. radere*. Plin. lib. 3, epist. 3, Dum destringitur tergiturq; audiebat aliquid.

¶ Destrimentum: Idem quod Strigmentum, siue ramentum. Plin. lib. 20, cap. 34.

DESTRVO.] Quod structum erat contumpo.

Aeuum destruit animos. Lucan. lib. 8, 6.

Destruit eum infamia. Plin. in Paneg. 137.

Vetustas destruit aram. Ouid. 5, Fast. 27.

Fortunam suam destrui Cæsar, imparemque tanto imperio rebarur. Tacit. lib. 4.

Honores destruit. Ouid. ad Liuiam, 50.

Mœnia destruat. Virg. 4, Aeneid. 66.

Destruere testes. Quintilian. libro 5, cap. 7, Id est, ostendere ijs moribus eos esse, ut in testimonio reddendo non sine recipiendi.

Opus destruendi, ac confirmandi: hoc est confutatio, & confirmatio. Quint. lib. 2, cap. 4, 13.

DESUBITO.] Idem quod Subitò & celeriter. Plaut. Bacchid. 1, 46, Quid si apud te veniat desubitò prandium aut potatio. Idem Mostel. 6, 62.

Desubitò & repente. Titinnius: Quis desubitò tam repente ad me venisti?

¶ Desubito: Verbum. Firm. lib. 3, cap. 4, Sed nihilominus, etiam si Iupiter eas artes fuerit largitus, easdem crebra euerfione desubitat.

DESUBLARE.] Perfodere. Varro: Alterum Carneadem desubulasse bona corporis.

DESUDO.] à quo Desudascio: & impersonale Desudascitur. Plaut. Bacchid. 1, 33,

Homo adolescens

Penetrè huiusmodi in palæstrâ, vbi damnis desudascitur.

Id est, valde sudatur. Stat. 3, Thebaid. 56,

Illum ego perpetuis mihi desudare caminis Si iubeam.

DESUESCO.] morè meum intermitto. Liu. 8, ab Vrbe, 196,

Id aliquandiu æquauit pugnam, iam pridem desueto Samnite clamorem Romani exercitus pati.

Paulatim desuescit honori. Silius lib. 3, 116.

Desuescere aliquem: pro, Consuetudine priuare. Titinnius

Gemina: Lenonem ædibus absterui: desueui, ne quò ad cœnam exiret extra consilium meum.

¶ Desuetus: A' Consuetudine remotus. Virg. 6, Aeneid.

— iam desueta triumphis Agmina.

Desueta res. Liu. 3, ab Vrbe, 157.

Retrastare verba desueta. Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 19.

¶ Desuescendus. Quint. lib. 3, cap. 10, Hæc Adolescentes sibi scripta sciunt, alter quàm dicturi sint, exerceri velint, & in desuescendis morentur.

¶ Desuetudo. Liu. 1, ab Vrbe, 78, Mitigandum ferocem populum armorum desuetudine ratus.

Residens, & desuetudine tardi. Ouid. 14, Metam. 27.

¶ Desuesco.

¶ Defusio. Varr. 2, de Re rust. cap. 9, 10, Duobus mensibus primis à partu non defunguntur à matre, sed minutatim defuefiunt.

DESUGO.] Idem quod simplex Sugo. Pallad. lib. 1, cap. 9, Et siqua fundentur ex poculis, velociter rapta defugent.

DESULTOR.] Vide DESILIO.

DESVM.] Terent. Phorm. 2, 1, 69, Non ratio, verum argentum decrat. Virg. 8, Eclog. 12, Nihil hic nisi carmina defunt.

Desit mihi in hac parte fides. Ouid. 10, Metam. 61.

Lingua palato non deest. Ouid. epist. 21, 22.

Deesse occasione. Liuius 7, bel. Pun. c. 155. Plinius libro 12, capite 25, 1.

Tristi officio Ouid. 12, Metam. 1.

Deesse sibi. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 4, —haud mihi deero, Quum res ipsa feret.

Non defunt qui interpretentur. Plin. lib. 2, cap. 109.

DESUMO.] Idem quod Sumo. Liuius 4, ab Vrbe, 237, Duo singuli singulos sibi Contules afferuandos assidua opera delumunt Horat. 2, epist. 2, Ingenium sibi quod vacuas defumpfit Athenas.

Defumere sibi aliquem hostem. Liu. 7, ab Vrbe, 89, Idem 8, bel. Macedon. 196, Recto itinere duxisti exercitum ad eos, quos tibi hostes defumpferas?

DESUPER.] Idem quod Super. Virg. 4, Aeneid. His ego nigrantem comanilla grandine nimbium Desuper infundam. Cato cap. 18, 4, Aut binas pro singulis desuper ponito.

Incurrere desuper. Tacit. lib. 2.

DESYDERO.] Plaut. Trinum. 13, 67, Fieri istuc solet, quod in manu teneas, Atq; oculis videas, id desyderes.

Nihil desydeio: Non multum laboro. Plautus Stich. 9, 10, Nunc me gratiam abs te mire verbis, nihil desydeio.

Non desyderare imperium alicuius. Cæsar 3, bel. Ciuil. 262.

Desyderare aliquem: pro Cupere. Terent. in Eunuch. Dies noctesq; me ames; me desyderes.

Sextilem totum desydeior. Horat. 1, epist. 7, 1.

Desydeari: per translationem, pro Desicere vel mori. Curtius: In eo prælio trecenti capti; quinqueaginta millia desyderata sunt. Cæsar 5, bell. Gall. 85, Ac si accidit, vt ex tanto nauium numero, tot nauigationibus, neque hoc, neque superiore anno, vlla omnino nauis, quæ milites portaret, desydearetur.

¶ Desyderans: Particip. Desyderans quod satis est. Horat. 3, Carm. Ode 15.

¶ Desyderium. Tacitus: Desyderium mariti honesti solatijs toleraret.

Poculum desyderij. Horat. Epod. 18, 6.

Oris desyderia. Plin. lib. 22, cap. 24, 25.

Pro desyderio corporum. Plin. lib. 1, cap. 50, 1.

Desydeium thoracis & præcordiorum. Plinius libro 27, capite 13, 4.

Scabendi desyderia tollunt minuta & lata. Plin. lib. 30, cap. 14, 5, De cochleis.

Attingit nos desyderium nostri. Lucret. lib. 3, 180.

Effluere desyderijs nostris, dicitur, quem paulatim minus atq; minus amamus. Ouid. 2, de Remed. amor. 50.

Desyderio alterius aliquid facere. Terent. Heaut. 2, 3, 66.

Fidelibus ista desyderijs. Quærit patria Cæsarem. Hor. 4, Carm. ode 5, 2.

Insuper nobis desyderium rei alicuius. Lucret. lib. 3, 188.

Desyderia sua proferre: Id est, porrigere libellum. in Inequiquam. ff. de offic. Proconsul. Mediocres desyderia sua non proferant.

Desyderio magno esse alicui. Terent. Heaut. 4, 3, 55.

Desyderabilis Liu. 4, bel. Pun. 20.

DETERGO.] Deuado, aperio. Plaut. Mostel. 3, 41, Texit, detexitq; me ill. cõ.

Ensem detegere vagina. Sil. lib. 13, 34.

Detegere: per translationem. Liu. 10, ab Vrbe, 16, Ire igitur dicite, inquit, detegant nequicquam conditas infidias. Laceros artus, & grandia detegit ossa. Ouid. 9, Metam. 34.

Fasta detegere varijs modis. Ouid. 2, Trist. 86.

Imbelles animos. Lucan. lib. 5, 65.

Furta. Ouid. 2, de Arte amand. 86.

Modestiam Plaut. Mostel. 4, 7.

Hæc illa est tepestas mea, mihi quæ modestiam omnem Detexit, tectus qua fui.

Orationis ossa. Quint. in Procem lib. 1, 18.

Stomachum. Plaut. Amphit. 15, 35.

Magicas vanitates. Plin. lib. 27, cap. 8, 3.

Vulnus. Ouid. epist. 6, 3.

¶ Detectus: Participium. Detecta fraus. Liuius 2, belli Pun. 182.

Detectus, pro nudo. Ouid. 2, Fast. 61, Nunc quoq; detecti referunt monumenta vetustij Moris, & antiquas testificantur opes.

Caput detectus. Virg. 10, Aeneid. 26.

DETENDO.] Cæsar 3, bel. Ciuil. 312, His constitutis rebus, signo iam profectionis dato, tabernaculisq; detentis. Liu. 1 Decad. 5, Nautici tabernacula detendunt.

DETER.] Vide DETERO.

DETERGERE, vel DETERGO.] Idem quod Tergo. Plaut. Menæch. 3, 2, Mensam quando edo, detergeo. Colum. lib. 3, Quoties falcem acueris, ea pelle aciem detergito.

Flerus detergunt stamine. Claud. 2, in Eutrop. 75. Et apud Ouid. lib. 13, Metam. 161, Lachrymas detergere.

¶ Detergere, per translationem. Detergere fastidia: pro Auferre. Col. lib. 8, cap. 10, 4, Horat. 1, Carm. ode 7, 3, Albus & obscuro deterget nubila cælo Sæpè Notus, Somnum detergere pollice. Claud. in Epithalamio Pallad. Detergere geminas Col. lib. 4, cap. 26, 3, dij, 6, Spurecias. Col. lib. 1, cap. 1, 7, Nubila deterfa radijs Claud. 1, Paneg. 108.

Remos detergere: pro Abscindere. Cæsar 1, bel. Ciuil. Rubigo deterfa. Sil. lib. 4, 3.

Detergere sarmenta de arboribus putatis, & vineis. Cato cap. 37, 3, Detergere palmites: pro Decerpere. Colum. lib. 4, cap. 27.

Detergere, pro Corrigeni & emendare. Claud. 8, Paneg. 38, —tu prima hominem syluestribus antris Elicis, & fædo detergis secula victu.

DETERMINO.] Terminos impono, terminis & limitibus designo. Liu. 1, ab Vrbe, 76, regiones ab oriente ad occasum determinauit. Plaut. Pœn. 2, Eius nunc regiones, limites, confinia (3, cap. 15, Determinabo: ei rei finitor factus sum ego. Plin. lib. 2, Determinant spatia. Plin. lib. 10, cap. 38, De aquilis.

Determinare: pro Terminare. Sueton. in Galba, cap. 15, Existimabitur etiã Senatoria & Equestria officia biennij spatia determinaturus.

Determinare, per translationem. Plin. lib. 18, cap. 23, 3.

DETERO.] Valde tero. Columella libro primo, capite 6, 16, Arca optima est silice constrata, quod celeriter frumenta deterrantur.

Detritum milium: apud eundem libro sexto, capite 12, 3.

Deterrere calcæ. Plaut. Merc. 22, 111.

Manibus deterrere tabellas. Propert. lib. 3, eleg. 23, 1.

Vsu aliquid deterrere. Quint. lib. 2, cap. 4, 6.

Deterrere: Desfruere, corrumpere. Plin. Nimia cura deterrit magis, quàm emendat.

Deterrere laudes alicuius. Horat. lib. 1, ode 6.

Famæ alicuius deterrere: pro Detrahere. Sil. lib. 7, 50.

¶ Detrimentum Terent. Hecyra, 2, 1, 37, Satis scio, peccando detrimenti nihil fieri potest.

Detrimentum accipere. Cæsar 5, belli Gallici, 195.

¶ Detrimentosus: adferens detrimentum. Cæsar 7, belli Gallici 132.

¶ Deter, siue Deterus: Cui aliquid deest, quasi detritus, ne bonus sit. Terent. Heaut. 3, 1, 47, Deteriores omnes sumus licentia. Horat. 3, Carm. ode 5, 6, Nec vera virtus, cum semel excidit, Curat reponi deterioribus.

Aetas deterior. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 5, 1.

Color deterrimus. Virg. 3, Georg. 17.

Deteriore conditione esse. Liu. 5, bel. Pun. 36.

Concoctio deterior. Celsus lib. 3, cap. 2.

Facies deterior. Ouid. 12, Metam. 80.

Deteriorem odorem vino adimere. Cato cap. 110.

Partes deterioriores. Lucret. lib. 2, 103.

Pertinaciter hærent, quæ deteriora sunt. Quint. lib. 1, ca. 1, 4.

Mutatus in deterius principatus. Tacit. lib. 4.

At tu deterius palles. Pers. Satyr. 3, 10.

In deterius referre. Tacit. lib. 13.

Veraq; aut in deterius credita, ab vno iudice facilius dissectantur. Tacit. lib. 3.

In deterius cuncta Romæ audita Martianum angebant. Tacitus libro 20.

DETERREO.] Idem quod Terreo, vel terrore auerto. Terent. Heaut. 1, 1, 27, Reætum vt faciam, non vt deterream.

Ense pauidum deterrere. Ouid. 14, Metam. 60.

Ab amore deterrere. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 24.

Deterrere ne. Terent. in Prol. Phorm. 3, Maledictis deterrere, ne scribat, parat. Et in Prol. Hecyra, 27.

Deterrere quin. Plaut. Amphit. 7, 7, Tamen, quin loquar hæc vti facta sunt, Nunquam vilo modo me potes deterrere.

DETESTOR.] Vehementer testor. Plaut. Menæch. 17, 53, —summum Iouem, Deosq; detestor, me neq; isti malefecisse mulieri.

Detestari: *pro Abominari*. Caput alicuius detestari hostili prece. Ouid. 15, Metam. 101.
 Detestari iram Dei in caput alicuius: Iureiurando impre-
 cari. Plin. epist. ult. lib. 2.
 ¶ Detestabilis: Abominabilis.
 Omni parte vitæ detestabilis homo Suet. in Nerone, cap. 5.
 Umbra detestabilis. Senec. in Thyeste, 1, 5.
 ¶ Detestatio. Plin. lib. 15, cap. 30, 8, Laurus quidem manife-
 sto abdicat ignes crepitu & quadam detestatione.
 Detestatio, apud Iurisconsultos, est (vt. Vlpianus l. 40. ff. de
 verborum significatione, affirmat) denuntiatio facta cum
 testatione.
DETEXO.] Detexere telam: Texendo ad finem perduce-
 re. Plaut. Pseud. 5, 7.
 Detexere aliquid viminibus. Virg. 2, Ecloga.
 Linum detextum. Vlp. in l. si cui lana. ff. de legat. 3 §. lino.
DE TINEO.] Remoror. occupo. Terentius Eunuch. 2, 2, 48,
 Detineo te fortasse. Idem Phorm. 4, 1, 8, Pol. me detinuit
 morbus.
 Detinere inani spe. Col. lib. 8, cap. 5, 12.
 Detinere aliquem de suo negotio. Plaut. Pænulo, 4, 179.
 Animum studijs detineo. Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 8.
 Compede detinere. Horat. 1, Carm. ode 33, 3.
 Curas detinuit. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 10, 14.
 Diem detinere sermone Ouid. 1, Metam. 137.
 Feras cithara Mart. lib. 14, 171.
 Fugam inceptam. Ouid. 3, Amor. eleg. 12.
 Ius. Liu. 1, ab Vrbe, 71, Vt non plus darent iuris, quàm deti-
 nerent. Id est, sibi retincent.
 Detinuere moræ. Ouid. epist. 23, 14.
 Detinere aliquem lenta mora Mart. lib. 7, 92.
 Detinet me hoc negotium. Plaut. Persa, 1, 5, 39.
 Detinent terras niues. Plin. lib. 10, cap. 7, 19.
 Carmina oculos. Ouid. 2, Trist. 104.
 Vela detinere. Ouid. epist. 2, 2, 2.
 Detineri ventis Plin. epist. 124, 2.
DE TONDO.] Profus tondeo. Columel. lib. 7, capite 4, 7,
 considerate temperates, quibus ouis neque frigus, si la-
 nam detraxeris; neque æstus, si nondum detonderis, sen-
 tiant. Verum, quum quæque detonsa erit, vngi debet tali
 medicamine.
 Detondere capillos: Mart. lib. 8, 46.
 Virgulta vineæ Colum. lib. 4, cap. 23, 2.
 Buxum detonsum Ouid. 6, Fast. 46.
 Arboribus redeunt detonsæ frigore frondes. Ouidius 3,
 Fast. 48.
 Sicambria detonsa. Claud. 1, in Eutrop. 77.
DE TONO.] Quintil. lib. 12, cap. 9, 1, Nam quum illa dicendi
 vitiosa iactatio inter plausores suos detonuit, relurgit vera
 & virtutis fortior fama.
 Ira detonare. Valer. 4, Argon. 59.
DE TORNŌ.] Idem quod Torno. Plin. lib. 13, cap. 9, 2, Ex quo
 velaies, detornant annulos.
DE TORQUEO.] De flexo, siue idem quod Torqueo. Colu-
 mella lib. 5, cap. 6, 8, paulatimq; ramuli eius manu detor-
 quentur.
 Detorquere in læuam: pro Declinare. Plinius libro 28, ca-
 pite 8, 6.
 Cervicem detorquere ad oscula. Horat. 2, Carm. ode 12, 5.
 Cornua. Virg. 5, Aeneid. 165.
 Cursus ad aliquem. Virg. 4, Aeneid. 40.
 Labra dicentis ne detorqueantur. Quint. lib. 1, cap. 11, 55.
 Ab aliquo lumen detorquere. Ouid. 6, Metam. 103.
 Oculos ad vndas. Valer. 1, Argon. 24.
 Se aliò. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 11.
 Viam ad amnem. Valer. 5, Argon. 80.
 Vulnus. Virgil. 9, Aeneid.
 ¶ Detorquere: *per translationem*.
 Detorquere rectè facta. Plin. epist. 8, c.
 Præuè detorta opinio. Col. lib. 3, cap. 10, 20.
 ¶ Detorsus: Particip. Suet. in Galba, cap. 10, Ac subinde A-
 lexandrina nauis detorsa appulit. Id est, depulsa.
DE TRAHŌ.] Aufero, tollo. Terent. Eunuch. 4, 4, 40, Chæ-
 rean' tuam vestem detraxit tibi?
 Detrahere de digito. Plaut. Truc. 13, 5, Teren. Heaut. 4, 1, 43,
 Quum exponendam do illi, de digito annulum detraho.
 Detrahere aliquem pedibus à tribunali. Suet. de claris rhet.
 5, naues ad terram Hirtius lib. 4, bel. African. 18.
 Detrahere alicui: Id est, famam eius maledictis & oblo-
 cutionibus minuere. Ouid. 5, Trist. eleg. 1, 5, 1, ad vxorem,
 Detrahat auctori multum fortuna licebit.
 Detrahere alumnus mamma. Plin. lib. 11, cap. 40, 2.
 Detrahere auxilia siue legiones Principi. Cæsar 6, bell. Gal.
 16, Ibidem, lib. 8, 191.
 Crimen alicui. Lucan. lib. 8, 25.
 Animis errorem detrahe nostris. Ouid. 2, Metam. 8.

Detrahere fastidium, dicuntur lupini. Plinius libro 22, capi-
 te 25, 34.
 Fidem verbis alicuius Quint. lib. 5, cap. 7.
 Nido fœtus implumes. Virg. 3, Georg.
 Inuidiam noxæ. Ouid. epist. 7, 21.
 Aliquem ex possessione. Liu. 10, bel. Pun. 96.
 Detrahitur precio: Col. lib. 8, cap. 17, 14, Sic Plin. lib. 35, cap.
 26, 5, Metallis precia detraherentur.
 Detrahere ex reditu. Col. lib. 4, cap. 3, 5.
 Sanguinem. Colum. lib. 6, cap. 14, 2, Et ex diuersa auricula
 sanguinem detrahemus.
 Sanguis detractus venis. Lucret. lib. 3, 90.
 Detrahe menti spem fructus auidæ. Ouidius 2, de Ponto,
 eleg. 3, 3.
 ¶ Detractio: pro vacatione. & inanitione prauorum hu-
 morum. Plin. lib. 16, cap. 44, 10.
 Detractio sanguinis. Plin. lib. 17, cap. 26, 1, Quintilian. lib. 2,
 cap. 10, 4.
 ¶ Detrecto: Vito, fugito, auersor. vt, Detrectare certamen:
 apud Tacitum. Virg. 3, Georg.
 Nec mihi displiceat maculis insignis & albo,
 Aut iuga detrectans, interdumq; aspera cornu.
 Militiam detrectare. Ouid. 13, Metam. 8.
 Onus. Claud. 1, de Rap. Proserp. 3, 2, Quintil. lib. 2, cap. 1, Of-
 ficia sua non detrectet.
 Prælia. Sil. lib. 7, 130.
 Principem: pro, Recusare & non ferre. Sueton. in Tiberio,
 cap. 25.
 Taurus detrectat aratrum Ouid. 3, de Ponto, eleg. 7, 3.
 Detrectare, *pro Detrahere*. Salust. in bel. Jugurth. aduersæ res
 etiam bonos detrectant.
 Benefacta malignè detrectare. Ouid. 13, Metam. 54, Liu. lib.
 8, bell. Maced. Cæca inuidia est, nec quicquam aliud scit,
 quàm detrectare virtutes.
 Ingenium magni liuor detrectat Homeri. Ouidius 1, de Re-
 med. amor. 73.
 Laudes detrectare Ouid. 5, Metam. 50.
 ¶ Detrectatio. Liu. 6, ab Vrbe, 111, Iuniores Romani ad edi-
 ctum sine detrectatione conuenere.
 Detrectatio malitiæ. Liu. 3, ab Vrbe, 293.
 ¶ Detrectator: Qui renuit. Liu. 4, bel. Maced. 63, Cato ipse,
 haud sanè detrectator laudum suarum, multos casos ait:
 numerum non scitbit.
DETRIMENTVM.] Vide DETERO.
DE TRVDO.] Trudendo deicio. Liu. lib. 2, iam impetu co-
 nabantur detrudere virum.
 Colonos rure detrudere. Claud. de bello Gildon 40.
 Corpus detrusum sub inania tartara. Ouid. 12, Metam. 106.
 Detrudunt naues scopulo. Virg. 1, Aeneid.
 Detrudere: *pro Trudere*. Plaut. Aulul. 10, 8, Huccine detrusi-
 sti me, ad senem parcissimum?
 Detrudere aliquem ad mendicitatem. Plaut. Menæch. 5, 22.
 Detrudi morti. Plin. de Viris illust. 66.
 Detrudere aliquem regno. Virg. 6, Aeneid.
DE TRVNO.] Decido, seco. Detruncare arborem. Liu. 1,
 bell. Pun. 136.
 Alam regi apum. Plin. lib. 11, cap. 17, 2.
 Caput. Ouid. 8, Metam. 156.
 Corpora. Liu. 1, bel. Maced. 134.
 Manu aliquem detruncare. Valer. 3, Argon. 30.
 Detruncare vitem: pro Resecare. Col. lib. 4, cap. 22, 4.
 ¶ Detruncatio. vt, Detruncatio ramorum. Plin. lib. 24, cap. 9,
 2, Et lib. 17, cap. 24, 20.
DE TVMO.] tumorem amitto. Stat. 5, Thebaid. 94,
 Detnuere animi maris, & clementior Auster
 Vela vocat.
DE TVRO.] deorsum deicio. Virg. 5, Aeneid. 35,
 —puppi deturbat ab alta. Plaut. Rud. 2, 78, Cuius
 deturbauit vetus testum & tegulas.
 Deturbare aliquem equo transfixo. Liu. 5, bel. Maced. 141.
 Aedibus. Plaut. Amph. 1, 5, 55.
 Agmina gladio. Sil. lib. 7, 144.
 Milites ex insidijs & stationibus. Liu. 1, bel. Maced. 157.
 In mare. Virg. 5, Aeneid. 35.
 De tribunali Cæsar 3, bel. Civil. 84.
 Deturbauit illi verecundiam. Plaut. Most. 3, 40.
DE TVRGEŌ.] Plinius libro 9, cap. 58, Quippe deturgente
 Nilo muscoli reperiuntur inchoato opere genitalis aquæ,
 terræque.
DE TVRPO.] Suetonius in Calig. cap. 35, Pulchros & coma-
 tos, quotics sibi occurrerent, occipitio raso deturpabat.
 Plinius libro 15, cap. 16, 1, Aquilonis quoq; afflatu poma
 deturpante rugis.
DE VASTO.] Deprædor, spolio, proffigo. Liu. 2, belli Pun.
 40, Marfos inde, Marucinosq; & Pelignos deuastat. Ibidè
 lib. 3, 194, Ita sumus aliquotics hac ætate deuastati.

Agmina ferro deuastata, Ouid. 13, Metam. 51.
DEVEHO.] Veho, vel deorsum veho, Plin. epist. 101. c. lib. 5, omnesq; fruges deuehit in urbem.
 Ad astra deuehor, Propertius lib. 4, eleg. 1, 24.
 Deuexit Tyberis commeatum, Liu. 4 ab Vrbe, 226.
 Deuehuntur Liparas, Liu. 5 ab Vrbe, 129.
 Merces deuehere trans æquora, Claud. 2, in Eutrop. 102.
 Deuehi quàm molissimè, Colum. lib. 1, cap. 2, 3. Deuehere in vltimas terras, Liu. 1, bell. Pun. 38.
 Deuectæ materiæ vitium, Col. lib. 5, cap. 6, 21.
 Nare ac mox Tyberi deuectus, Tacit. lib. 3.
 Rhescuporis Alexandriam deuectus, Tacit. lib. 2.
 Exercitum Rheno deuectum Frisis intulit, Tacit. lib. 4.
DEVELLO.] Euello, Plin. lib. 2, 1, cap. 11, 5, sed hæc ita, si de- uulsa crebro prohibeantur in semen abire.
 Laceros deuellere crines, Claud. de Gigantomachia, 8.
DEVELO.] Velum aufero, detego, Reuelo, Ouid. 6, Metam. 121.

Oraq; deuelat miseræ pudibunda fororis.
DEVENEROR.] Idem quod Veneror, Ouid. epist. 2, 4, Sæpe deos supplex, vt tu scelerate valeres, Sum præce thuricremis deuenerata focus.
 Tibul. lib. 1, Eleg. 5, 3.
 Ipse procuravi ne possent sæua nocere Somnia, ter sancta deueneranda mola.
DEVENTO.] ex editiore loco in humiliorem venio. Vit- gilius 4, Aeneid.
 Speluncam Dido, dux & Troianus eandem Deueniunt.
 Deuenire ad mare, Plaut. Pœn. 9, 14. Cæf. 2, bel. Gal. 305, Ad legionem decimam deuenit.
 Deuenire in castra alicuius, Hirtius 5, bell. Afri. 96, Ouid. 8, Metam. 161, Deuenit in Scythiam.
 Deuenit inter, Ouid. 2, de Remed. amor. 43, Et cupidos inter deuenit amantes.
 Sine præpositione, Virg. 1, Aen. 74, Deuenere locos.
 Deuenire in insidias, Plaut. Menæh. 4, 25.
 Deuenit malum ad illum, Terent. Heaut. 4, 5, 2.
 Deuenire ad maturitatem, Col. lib. 2, cap. 12, 8.
 Deuenire, idem quod Venire, vel Ire. Plaut. Epid. 8, 28, Deueniam ad lenonem domum egomet solus. Idem Milil. 15, 10.
DEVENUS TARE.] deturpare, Gell. lib. 12, cap. 1, Tanquam pulchritudinis sibi insignia deuenustet.
DEVERBERO.] Valde verbero, Terent. Phorm. 2, 2, 13, Quot me censet homines iâ deuerberasse vsq; ad necem?
DEVERGENTIA.] Inclinatio, Gel. lib. 14, cap. 1.
DEVERRO.] Probe verro, Col. lib. 7, cap. 4, 5, humor omnis vrinæ deuertendus.
DEVERTO.] pro Diuerto, frequentissimè apud Plautū legi- tur, more, veterum, Quint. lib. 2, Atq; inde alia non minus communia ac nota deuertunt.
 In odium T. Iunij deuerterant, Tacit. lib. 17.
 Deuerti, Stat. 3, Thebaid. 9
 — haud aliter saltu deuertitur orbis
 Pastor ab agrestum nocturna strage visorum.
DEVESTIO.] Vestis exfuo. Apul. lib. 3, lam primum omni- bus lacinijis se deuestit.
DEVETO.] Veto, Quint. prima Declamat. Omnino summâ calamitatem corporis occurrere delicatis vxoris oculis de- uctaret.
DEVEVS.] Decliuus & deflexus, Col. lib. 1, cap. 2, Parte cæ- pestri, parte alia collibus vel ad Orientem, vel ad meridiem molliter deuexis, Plin. lib. 5, epist. 101, cap.
 Deuexis & planus, Plin. lib. 6, cap. 10, 2.
 Alpes deuexx, Lucan. lib. 2, 86.
 Amnis deuevus vsq; ab Indis, Virg. 4, Georg. 59.
 Arua deuexa, Ouid. 8, Metam. 67.
 Deuevum caput in dextrum humerum, Plin. lib. 28, cap. 6, 3.
 Dies deuevior, Claud. 8, Paneg. 12.
 Lacus accliuus deuevo margine, Ouid. 9, Metam. 67.
 Montes deuevi, Valer. 3, Argon. 138.
 Mundus premitur deuevus in Austris, Virg. 1, Georg. 49.
 Ad terrâq; fuit deuevo pondere ceruix, Virg. 3, Georg. 104.
 Rupes deuexa, Claud. de Aponi balneis, 11.
 ¶ Deuevitas: Decliuitas, Plin. epist. 161, Indè non loci deue- vitate, sed ipsa sui copia & quasi pondere impellitur, Plin. lib. 17, cap. 2, 2, Puluinatis à deuevitate labris.
DEVINCIO.] Vehementer ligo & constringo.
 Deuincire ad. Plaut. Pseud. 4, 68,
 Cras te, quasi Diræ olim (vt memorât) duo gnati Iouis Ad taurû deuinxere, ita hodie te stringam ad carnariû.
 Deuincire se cupiditate, Terent. Heaut. 1, 2, 34.
 Deuincire sibi aliquem beneficijs, Plaut. A sin. 7, 19.
 Deuincimini vtriq; ab vtriq; hoc beneficio, Terent. Heaut.

Deuincire pignore animos Centurionum. Cæsar.
 ¶ Deuinctus: Participium.
 Deuinctus colla catenis, Sil. lib. 11, 24.
 Tempora deuinctus lauro, Tibul. lib. 2, eleg. 5, 1.
 Amore deuinctus alicui, Stat. 9, Thebaid. 162.
 Deuinctus metri necessitate, Plin. ep. st. 129, d.
 ¶ Deuinctus: Nomen ex participio, Horat. 1, Serm. Sat. 5, 9.
 — animæ, quales neq; candidiores
 Terra tulit, neq; quis me sit deuinctior alter.
DEVINCO.] Vinco, supero, Cæf. 3, bell. Civil. 318, Qui Galliam Germaniamq; deuicerit.
 ¶ Deuictus: Participium.
 Deuictus animus, Terent. Hecyr. 1, 2, 92.
 Deuictus consuetudine & coniugio liberali, Terent. Andr. 3, 3, 30.
 Deuictus lumina somno, Catul. in Argon. 59, 25.
 Vulnere amoris deuictus, Lucret. lib. 1, 7.
DEVIO.] Macrobius lib. 5, Saturn. cap. 15, In nonnullis pau- lulum à grauitate Homericæ deuiauit. Idem in Somnio Scipionis, lib. 1, capite 21, Ad Septentrionalem verticem deuiare.
DEVIRGINO.] Paulus inl. præfes. ff. de offic. præf. Præ- fes quum cognoscit de seruo corrupto, vel ancilla deuir- ginata.
DEVITO.] Declino, euito, Terent. Phorm. 1, 4, 3, Quæ neq; vti deuitem scio, neq; quomodo me inde extraham. Idem Andr. 3, 5, 5, Posthac incolumem sat scio fore me, nunc si deuito hoc malum.
 Exiguum censum, turpemq; repulsam animi, capitisq; labo- re, Horat. 1, epist. 1, 9.
DEVIVS.] qui longè à via habitat.
 Deuia & syluestris gens, Liu. 4, bel. Maced. 76.
 Lustra deuia, Ouid. 3, Metam. 30.
 Deuij montani, Liu. 4, bel. Maced. 66.
 Rura deuia, Ouid. 1, Metam. 136.
 Deuium scortum: dixit Horatius, pro vulgari & nimis pro- stituto.
 Auis deuia: Id est bubo, Ouid. epist. 2, 24.
 Aequi deuius, Sil. lib. 1, 12.
 Pectora deuia recti, Sil. lib. 8, 63.
DEVNIX.] Ponderis siue mensuræ species, vn decim vncias continens: quasi dempta vncia ab asse, Mart. lib. 6, 78, Miseri sibi protinus deunces, Sed crebros iubet.
 Iugera agrorum in quincunces & deunces dimetiabantur veteres, Columel. libro 5, cap. 1, 12, Quinetiam arbores in quincunces & deunces disponebant in hortis: vt author est Plinius.
 Auidi deunces, Perf. Satyr. 5, 15.
DEVOCO.] Deorsum voco, Deuocare cælo Iouem, Plin. lib. 28, cap. 2, 5.
 Ad auxilium, Liu. 6 ab Vrbe, 73.
 In dubium suas fortunas, Cæsar 6 bell. Gall. 22.
 Reflexa cælo sydera, Horat. Epod. 17, 1.
 Deuocare: *Prouocare*, Liu. 1, Decad. lib. 4, Quum ab faucijs hostibus suscitando comperisset castra Volscorum deser- ta esse, lætus à tumulto suos deuocat.
DEVOLVO.] Deorsum volo, Liu. 7, bel. Pun. 60, vulturem fre- quenti foro in tabernam deuolasse
 Deuolare deorsum, Plaut. Amph. 17, 56.
 De cælo, Liu. 7 ab Vrbe, 52.
 In, Plin. 10, cap. 2, 3, Cornelius Valerianus Phœnicem deuol- lauisse in Aegyptum tradit.
 Deuolat in terrâ liquidi color aureus ignis, Lucret. lib. 6, 42.
 ¶ Deuolare, *pro Festinare*. Deuolare de tribunali, Liu. 2 ab Vrbe, 121.
 Deuolare in forum, Liu. 3 ab Vrbe, 65. Plin. lib. 35, cap. 10, 17, At Protogenes visum se confessus, in portum deuola- uit, hospitem quærens.
DEVOLVO.] Deorsum volo, Colum. lib. 1, cap. 6, 2, Huic proxima fluens aqua è montibus oriunda, quæ per saxa præceps deuoluitur.
 Corpora deuoluunt in humum, Ouid. 7, Metam. 117.
 Pensa deuoluere fufis, Virg. 4, Georg. 70.
 Verba deuoluere, Horat. 4, Carm. Ode 2, 3.
 Deuolui ex sublimi, Plin. lib. 27, cap. 12, 22.
 Iumenta cum oneribus ruinæ modo deuoluere, Liu. 1, bell. Punici, 123.
 Deuolutus monte præcipiti torrens, Liu. 8, bel. Pun. 29.
 Deuolui retrò, *per translationem*, Liu. 1, ab Vrbe, 206, deuol- uere retrò ad stirpem, fratri similior quàm patri.
 Deuolui ad ortum & inertiam, Col. in Proœm. lib. 1, 24.
 Deuoluta eò res est, Liu. 5, ab Vrbe, 49, Et eò deuoluit rem vt aut Patricij, aut Patritiorum affectæ habendi Tribuni plebis sint.

DE V O R O.] Cibum non gustatum deglutio. Cato de Re rust. cap. 78, integrum facito deuoriet.
Deuorare, etiam ad alia transferunt.
 Deuorare dicta alicuius, Plaut. A. sin. 1, 2, 59.
 Auscultare, atq; operam dare, & mea dicta deuorate.
 Lachrymas intractus obortas deuorat, Ouid. 4. Fast. 169.
 Deuorare nomen alicuius: Id est, obliuisci. Plautus in Trinummo, 1, 3. 60.
 Deuorare orationem alicuius, Plaut. Pœn. 16, 8.
 Patrimonia, Catul. in Iulium Cæs. 27, 5.
 Deuorare tædium, Quint. lib. 11, cap. 2.
 Dolor vocem lachrymasque deuorat, Ouidius 13. Metamorphos. 110.
 Deuoratur vox, Plin. lib. 11, cap. 51, 5.
DE V O R O] Destino, Virg. 12. Aen. 47.
 — quorum se deuouet aris.
 Caput alicuius deuouere, Ouid. 13, Metam. 66.
 Deuouere se amicitia alicuius, Cæsar 3. bel. Gall. 439.
 Deuouere se pro populo, Liu. lib. 9, me vel deuouere pro populo Romano legionibusque, vel in eos me mittere hostes paratus sum, Plin. lib. 22, cap. 5. 2. Hic Decius postea se Consul, imperioso Collega, pro victoria deuouit.
 Aris superorur, Virg. 12 Aen. 47.
 ¶ Deuouere: pro, *Viru imprecacionibus malum alicui optare*, Ouid. in Ibin:
 Illum ego deuoueo, quem mens intelligit Ibin.
 Ibidem: Deuoueo teq; tuosq; modo.
 ¶ Deuotus: Participium.
 Caput deuotum, Stat. 10, Thebaid. 158.
 Periuria deuota, Cat. in Argonau. 59, 27.
 Deuotus: *Destinatus*, Virg. 1. Aen.
 Fræcipue infelix pesti deuota futuræ.
 Victimæ deuota, Horat. 3, Carm. Ode 23, 3.
 Pœtora morti deuota, Horat. 4. Carm. Ode 14, 4.
 Sanguis deuotus, Horat. Epod. 13, 2.
 Deuotus: *Qui in alterius populi amicitiam sese dederunt*. Cæsar 3. bel. Gal. 438. summam imperij tenebat, cum sexcentis deuotis, quos illi soldurios appellat.
 Deuotus: *Deditus*, Sueton. in Tib. Cæs. cap. 67, Si quando, inquit, de moribus meis, deuotoq; vobis animo dubitaueritis.
 Deuotus alicui cliens, Iuuenal. Satyr. 9.
 Deuotus: *Dirus & execrandus*. Ouidius.
 Viuite deuoto sæmina virg; toro.
 Horat. 3. Carm. Ode 4, 6. Deuota, non extinxit arbor.
 Domus deuota, Ouid. epist. 9, 31.
 ¶ Deuoturur, Quint. lib. 4, Modus litis, propter quam deuoturur seipse non fuit.
 ¶ Deuotio: Exsecratio Sueton. in Calig. cap. 3, veneficia quoq; & deuotionibus impugnari se comperisset.
 ¶ Deuotorius vr: Carmina deuotoria, apud Liuium & Macrobiu: quibus homines vrbesq; deuouebantur.
DE V R O.] Idem quod Vro. Liu. 9. bel. Maced. 6. vicus qui in campis aut vallibus erant deussit depopulatusq; est.
 Deurere morsu dicitur serpens, vel afflatu; quum inflammat, Senec. lib. 1. de Clementia.
 Mons deustus, Tacit. lib. 4.
 Pars Circi deusta, Tact. lib. 4.
D E V S.] Cœnz deûm, Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 13.
 Contemptor deûm, Virg. 8. Aen. 2.
 Genitrix deûm: Cybele, Ouid. 14, Metam. 107.
 Interpres deûm, Senec. Troade, 10, 16.
 Mater deûm, Lucret. lib. 2, 124.
 Radiantis ora dei: Id est, vultus Apollinis, Valerius 5. Argon. 82.
 Rector deûm: Iupiter, Ouid. 2. Metam. 170.
 Regina deûm: Iuno, Virg. 1. Aen. 3.
 Regnator deûm, Virg. 4. Aen. 54.
 Rex deorum atq; hominum, Virg. 1. Aen. 52.
 Placidissimus deorum Somnus, Ouid. 11, Metam. 125.
 Spretor deorum, Ouid. 8, Metam. 124.
 Dis charus ipsis, Horat. 13, Carm. ode 3, 13.
 Aduerso deo agere aliquid, Ouid. epist. 7, 1.
 Aduersis dijs & fato sinistro genitus, Iuuen. Satyr. 10, 13.
 Acquorei dijs, Ouid. 12, Metam. 40.
 Aeterni, Ouid. 3, Amorum, eleg. 3, 3.
 Alger deus, Stat. 10, Theb. 60. Sic vocat Somnum.
 Alipes, Mercurius, Ouid. 11, Metam. 63.
 Arcitenens: Apollo vel Cupido, Ouid. 1, Metam. 89.
 Armiger, Mars, Sil. lib. 17, 18.
 Deus asper alicui, Valer. 3. Argon. 54.
 Asperi dijs, Senec. Hippol. 6, 14.
 Auidus deus: Pluto Ouid. ad Liuiam, 88.
 Auspices dii, Virg. 4, Aen. 9.
 Bellicus deus, Senec. Agamem. 6, 32.

Dij boni, boni quid porto! Exsultantis vox, Terentius Andria 2, 3, 1.
 Cærulei dijs: Id est, dei æquoris, Ouid. 2, Metam. 2.
 Di mihi sint faciles, Ouid. 9, Metam. 152.
 Fatidæus deus: Apollo, Ouid. 2, Fast. 53.
 Færales dijs: Id est, Infernales, Senec. Thyeste, 8, 10.
 Immortalis deus, Horat. in Arte, 94.
 Dij immortales, homini homo quid præstat! Admirantis exclamatio est, Terent. Eunuch. 2, 2, 1.
 Indigena deus, Ouid. 6, Metam. 66.
 Inuerecundus deus: Bacchus, Horat. Epod. 11, 3.
 Dis meis iratissimis, Plaut. Pœn. 6, 4.
 Latonigenæ dijs: Apollo & Diana, Senec. Agamem. 5, 3.
 Magni dijs, Horat. Epod. 1, 1.
 Dij magni! Admirantis est, apud Catul. ad Claud. 14, 3.
 Manes dijs, Horat. Epod. 5, 10.
 Maris dijs, Ouid. 1. Trist. eleg. 2, 1.
 Dij meliora! Modus optandi, imperfecto sermone: cui subauditur verbum. Adferant, vel dent Virg. 5. Aen.
 Dij meliora pij, erorenq; hostibus illum!
 Mortalis quidam deus sit Orator. Quint. lib. 1, cap. 10, 4.
 Nemorum dijs, Ouid. 7, Metam. 42.
 Non est uagus deus: Id est, Somnus. Stat. 10. Theb. 31.
 Ogygius deus: Id est, Apollo. Stat. 5. Theb. 104.
 Opifex deus: Aesculapius, Ouid. 15, Metam. 131.
 Opifex trifalci fulminis deus: Id est, Iupiter. Sen. Hippol. 2, 21.
 Parui dijs, Horat. 3, Carm. ode 23, 4.
 Penates, Horat. 1, epist. 7, 19.
 Dij penetrales, Senec. Theb. 2, 5.
 Præpes deus: Cupido, Ouid. epist. 8, 8.
 Prænceps ille Deus, patens rerû, fabricatorq; mundi, Quint. lib. 1, cap. 16, 7.
 Propitij dijs, Senec. Agamem. 6, 3.
 Rectos deos habere, Horat. 4. Carm. ode 4, 10.
 Sancti dijs, Ouid. 3, Amorum, eleg. 8, 9.
 Secundis dijs agere aliquid, Virg. 8. Aen. 134.
 Summi dijs, Ouid. 6, Metam. 18.
 Superi, Horat. 2, epist. 1, 28.
 Syluestres, Claud. in Epithal. Palladij, 4.
 Dis equidem auspiciibus, reor, & Iunone secunda
 Huc cursum Iliacas vento tenuisse carinas. Virg. Iliad. 4. Aeneid. 6.
 Ad deos euehi aliquem dicimus, quem felicissimum esse, significare volumus, Horat. 1. Carm. ode 1, 2.
 Siquis deus id faciat, Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 5.
 Dij vestram fidem! Admirantis exclamatio, Terent. And. 4, 3, 1.
 Infringere deos precatu: Id est, flectere precibus, Statius 1, Achil. 20.
 Inuocare omnes deos in auxilium, Quintilian. in proœm. lib. 4, 4.
 Moderantes cuncta dijs, Ouid. 1. Metam. 17.
 Per deos obsecrare & obtestari aliquem, Horat. 1, epistol. 7, 19.
 Per omnes deos orare aliquem, Horat. 13, Carm. Ode 8, 1.
 Placare deos boue, vel quacunque re alia, Horatius 1. epist. 17, 12.
 Dij mihi sint testes, Ouid. 2. de Ponto, eleg. 4, 1.
 Teste deo credere, Ouid. epist. 6, 6.
 Testari deos, Virg. 4. Aeneid. 99.
 Dij bene vertant! Terent. Eunuch. 2, 3, 98.
DE V T E R I A.] Genus vini quod vigorem suum perdidit. Fie autem huiusmodi, ex maceratis aqua vinaceis, post mustum acinis expressum, Plin. lib. 14, cap. 10.
D E X T A N S.] Dicitur, quia assi deest sextans Festus. Colum. lib. 5, cap. 1. 1. Pars dimidia & tertia viginti quatuor millia, hoc est, dextans, in quo sunt scrupula 240.
D E X T E R A, vel D E X T R A.] Virg. 2, Aen. 59.
 — si Pergama dextra.
 Defendi posse, etiam hac defensa fuissent.
 Plin. lib. 11, cap. 43, 3. Dextera procerior.
 Dextra crudelis, Ouid. epist. 10, 23.
 Fabrilis, Ouid. 4, Metam. 35.
 Ferox, Claud. epist. 34.
 Fidissima, Valer. 5, Argon. 13.
 Funerea, Valer. 7, Argon. 94.
 Hostilis, Virg. 10. Aen. 188.
 Impia, Ouid. epist. 7, 26.
 Inermis, Claud. 5. Paneg. 6.
 Lassa, Stat. 10, Theb. 167.
 Lethifera, Ouid. 12, Metam. 123.
 Inuita bello, Virg. 6, Aen. 176.
 Strenua, Ouid. de medicamine fatici, 13.
 Studiosa, Ouid. epist. 2, 1, 1.

Supplex, Stat 1, Achil. 73.
 Tuncera, Lucan. lib. 8, 156.
 Tremulis, Ouid. 2, Metam. 13.
 Tremula, Ouid. 3, Fast. 102.
 Venalis, Sil. lib. 3, 39.
 Vlix, Senec. Herc. furen. 111.
 Abluere sanguine dextram obsoletam, Senec. Agamem. 13, 5.
 Afficere dextram, Virg. 3, Aen. 134.
 Afferre dextram ad omne facinus, Senec. Med. 12, 8.
 Amplecti, Senec. Herc. furen. 4, 19.
 Assurgens dextra, Virg. 10, Aen. 158.
 Audendum dextra, Virg. 9, Aen. 68.
 Dextram dextræ committere, Ouid. in epist. Sic apud Virgilium, Iungere dextras: pro, Pacifici & ferire fœdus.
 Compescere impiam dextram, Senec. Herc. furen. 6, 37.
 Coniungere dextras, Virg. 1, Aen. 104.
 Visticem dextræ coniungere dextram, Ouid. 8, Metam. 85.
 Conferere dextras, Stat. 1, Syl. 6, 12.
 Contingere dextram, Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 4.
 Dare dextram alicui, Virg. 3, Aen. 122.
 Dextram dare, dicimus, non modò manum præbere, sed etiam auxilium præstare, Virg. 6, Aen. 83.
 Miti aliquem deducere dextra, Sil. lib. 12, 125.
 Dextram oculis fatigare, Tacit. lib. 15.
 Imbuere rudem dextram cruore, Senec. Troad. 4, 4.
 Inhibere dextras, Senec. Herc. Oeth. 12, 9.
 Dextræ Iungere dextram, Virg. 1, Aen. 83.
 Iungere dextram ad fœdera, Valer. 6, Argon. 3.
 Iungere hospitio dextras, Virg. 3, Aen. 17.
 Mouere prælia collata dextra, Ouid. 1, Fast. 114.
 Obstruere dextras, Horat. 4, Carm. ode 4, 5.
 Aliquid dextra obruere, Virg. 5, Aen. 173.
 Opposui dextram passuræ vulnera fronti, Ouidius 12, Metamorph. 78.
 Precans dextra, Virg. 12, Aen. 195.
 Dextra refellere dicta alicuius, Virgil. 12, Aen. 129: Id est, virtute.
 Renouari dextras cupere, Tacit. lib. 2, Idem author ostendit lib. 18, dextræ concordia signa vltro citroq; destinari ab exercitibus solitas.
 Reprimere dextram, Virg. 12, Aen. 186.
 Tangere, Virg. 7, Aen. 55.
 Viduare ante, Seneca Hippol. 6, 10.
 Per hanc te dextram oro, Terent. And. 1, 5, 54.
 A dextra maris, Plin. lib. 12, cap. 14, 1.
 Dextera: ablatiuus, pro, In parte dextera, Plaut. Amph. 4, 179, Hinc enim dextera vox aures, vt videtur, verberat. Salust. in Iugurtha: Dextra Adherbalem adfedit.
 Dextræ læua. Liu. 4, ab Vrbe, 14, Dextra motibus, læua Tyberis amne septus. Idem lib. 2, 28.
 Dextra læuaque largè amplectens montem, Plinius libro 2, cap. 11, 1.
 ¶ Dexter Qui dextræ partis est, Virgil.
 Quò tandem mihi dexter abis?
 Dextrum cornu & sinistrum in acie tenere, Liuius 3, ab Vrbe, 298.
 Fores dextræ, Ouid. 2, Metam. 4.
 ¶ Dexterior, Ouid. 12, Metam. 61,
 — faucius armo
 Dexteriore Medon.
 Dexterior pars, Varro 2, de Re rustic. cap. 5, 11, Martialis lib. 10, 5, 62,
 Et stellam cubito dexteriore premit.
 ¶ Dexter: Prosper, propitiuus, Virg. lib. 8, 61,
 Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.
 Adsit Domitianus dexter, ac volens. Quiatil. in proem. libro 4, 4.
 Dexter ades ducibus, Ouid. 1, Fast. 14.
 Dexter: Apitius, conueniens, agilis. Stat. lib. 3, Sylu.
 Signa frænata moderatus alæ Castore dextro
 Dexter: pro Dexter è, adu. bio. Liu. 9, ab Vrbe, 195, Rem per se popularem ita dexter egit.
 ¶ Dexterè Feliciter Liu. 1, ab Vrbe, 156, Notitiaq; eum breui apud regem, liberaliter, dextereque obeundo officia, in familiaris amicitia adduxerat iura. Horatius 1, Serm. Satyr. 9, 9,
 Nemo dexteriùs fortuna est vsus.
 ¶ Dexteritas: Apitudo, conuenientia, Liu. 7, bel. Maced. 30,
 Multa in eo & dexteritas & humanitas visa. Idem 8, bell. Pun. 45.
 ¶ Dextimum, antiqui pro dextro dicebant: teste Festo: Varro de Re Rustic. Primo compito dextimum vitum munit Epicurus. Sallustius in Iugurtha: Sylla cum equitatu apud dextimos. (strauit.
 ¶ Dextratio, Solinus: Tarpeium Iouem terna dextratione lu-

¶ Dextrocherium: Muliebre brachiorum ornamentum, quod ex auro in anuli latè formam gemmis preciosissimis integebatur. Iulius Capitolinus scribit, Maximinum pollice fuisse tam vasto, vt dextrocherio vxoris vteretur pro anulo.
 ¶ Dextrosus, & Dextrosus: Id est, à dextra parte, aut versus dextram partem, Plin. lib. 24, cap. 16, 3, Efficacissimum remedium esse aiunt. si tres quoq; trium nationum homines perungat dextrosus, Liu. 6, bel. Pun. 46. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 10.
 ¶ Dextrouersum: A dextra parte, Plaut. Curcul. 2, 70, Si deos salutas, dextrouersum censeo. Idem Rud. 4, 27.
 D I
 DIABATHRA.] Genus solcarum Græcarum: ait Festus, Diabathrarius: Qui solcas huiusmodi conficiebat. Plaut. Aulul. 15, 41.
 Sedentarij, futates, diabathrarij, solcarij.
 DIADEMA.] Ornamentum capitis, regum in signe. Tacitus in quinto: Delectum capiendo diademati diem hunc celebrauerant. Mart. lib. 8, 49,
 Cui diadema daret marmore picta Nomas.
 Generis diadema. Claud. de Nuptijs Honorij, 52.
 Regum diademata, Stat. 3, Syl. 3, 11.
 ¶ Diadematus: Diadematus ornatus.
 Diademarus Apollo. Plin. lib. 34, cap. 8, 30.
 DIÆTA.] Cœnaculum. Plin. in epist. Ex triclinio in diætam siue cœnatiunculam transitus. Idem epist. 41, c. Scæuola de Leg. 3, Liberto meo ex domo mea, quam libertis meis dedi, diæta in qua habitauit.
 ¶ Diætarij: vocabantur ministri, diæta seruientes. Vlpian. de fundo instructo l. quæ situm est.
 ¶ Diætera: Arbitrator, vel cognitor. Pollux, lib. 8.
 DIALIS.] Iouialis, Dialis flamen. Liu. 5, ab Vrbe 233, Et lib. 6, 120, Apex dialis.
 Flaminica dialis, Tacit. lib. 4.
 DIALIS, & hoc DIALE.] Vide DIES.
 DIARIUM.] Vltus quotidianus. Martialis lib. 11, 102,
 Sed I. upus vsuram, puertiq; diaria poscunt.
 Diarium: Commentarius, in quo describitur, quid singulis diebus fiat.
 Vrba diaria, Horat. 1, epist. 14, 8.
 DIATHECA.] Testamentum significat, & pluraliter plerunq; effertur. Martialis lib. 11, epig. 67.
 O quantum diatheca valent, & quinq; comati,
 Tunc quum pauper erar, non sicebat Aper.
 DIATRETVS.] pertusus, tornatus, aut torno factus. Calix diatretus. Vlpianus ad l. Aquilam. l. si seruus, Si calic diatretum faciendum dedisti, si quidè impentia fregit, damni iniuria tenebitur.
 DIATRETARIUS.] Cœlator, qui tornata opera perficit. Eius mentio fit in l. de excus. artific. lib. 10, Cod.
 DIBALLO.] Verbum antiquum. Cæcilius: Tantam dibalare, vt pro nihilo habuerit.
 DICA.] Latine significat causam & iudicium.
 Dicam impingere alicui, Terent. Phorm. 2, 3, 92.
 Dicam scribere. Plaut. Aulul. 26, 30. Idem Pœn. 12, 5, Cras subscribam homini dicam, Terent. Phorm. 1, 2, 77, Ego te cognatum dicam, & tibi scribam dicam.
 DICACITAS, DICACVLVS, DICAX.] Vide DICO.
 DICO, DICAS.] Triado.
 Coniugio dicare aliquem alicui, Valer. 3, Argonaut. 7.
 Dicare operam, Terentius, Phorm. 1, 2, 12, Hanc operam tibi dico.
 Dicare se alicui in clientelam, Cæsar 6, bel. Gall. 48.
 In seruitutem, Cæsar 6, bel. Gal. 49.
 Dicare aliquid Deo: pro consecrare, & dedicare, Plin. lib. 13, cap. 1, 1, & in Paneg. 14, 5.
 Annos suos dicare vitæ cælibi, Senec. Hippol. 2, 30.
 Dicare dona, Stat. 4, Syl. 6, 17.
 Proprium aliquid dicare. hoc est, ad obsequium dare, Virg. 1, Aen. 16.
 Tempia dicata deis, Ouid. Fast. 1, 141.
 Vota dicare, Sil. lib. 7, 16.
 Opus alicui rei, Plin. lib. 10, cap. 68, 2, Idem lib. 12, cap. 22, 2,
 Sanè enim dicamus & de iunco, quàmuis alio herbis dicato volumine.
 Dicare bibliothecam: Publicare, Plinius 35, capite secundo, & capite 3.
 DICO, DICIS.] Terent. Eunu. 5, 5, 20, Dico, edico vobis, nostrum esse illum herilem filium.
 Dixit accurare: Pro, vt accures, Plaut. Menæch. 12, 15,
 Dico factum, Terent. And. 3, 1, 23, Quasi tu dicas factum id consilio meo.
 Dixi venturam, Terent. Heaut. 4, 4, 4, Plaut. Amph. 3, 55, Qui tragœdiam dixi futuram hanc?
 Dicitur is venturus nunc peregrè. Plaut. Trucul.

Dico tibi, an non? Terent. And. 4. 5. 23.
 Dicisne, an non? Plaut. Truc. 17. 47. Terent. Eunuch. 1. 2. 20.
 die mihi Hoc primum: potin' est hic tacere?
 Dic mihi, aufugisti? Terent. Eunuch. 3. 2. 11.
 Dicere, proprie est Oratorum, & eleganter facundèque loquantium.
 Quint. lib. 10. cap. 7. Nam mihi ne dicere quidem videtur;
 nisi qui dispoſitè ornate, copioſeq; dicit.
 Accuratè dicere, Quint. lib. 4. cap. 1. 41.
 Aduerſus aliquem, Plaut. Amph. 8. 117.
 Aequi boniq; partè aliquam dicere, Terent. Phorm. 4. 3. 32.
 Dic age. Virg. 6. Aen. 69.
 Dicere aliorum, Plaut. Aulul. 9. 8.
 Atqui ego iſthuc Anthrax aliorum dixeram.
 Alternis, Virg. eclog. 3. 12.
 Dicis amicè, Plaut. Pſeud. 7. 106.
 Amores dicere, dicitur fiſtula, Virg. eclog. 10. 7.
 Animo præſenti, Terent. Eunuch. 4. 6. 31.
 Ex animo, Terent. Eunuch. 1. 2. 95.
 Nimis antiquè & durè, Horat. 2. epist. 1. 14.
 Appoſitè ad perſuadendum, Quint. lib. 2. cap. 13. 3. & 4.
 Aprè, Quint. lib. 1. cap. 5. 1.
 Argumenta alicui rei, Plaut. Moſtel. 3. 6. (lib. 1. 91.
 In aurem, Plin. lib. 7. cap. 53. 4. & lib. 28. cap. 10. 4. Martialis
 In aurem nescio quid puero. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 2.
 Aſtrictius aut effuſius, Plin. epist. 20. g.
 Dicere bella, Virg. 4. Aen. 9.
 Carmina, Virg. 6. Aen. 129.
 Carmen deducitum, Virg. eclog. 6. 1.
 Carmine aliquem, Virg. 2. Georg. 19.
 Dicere cauſam, dicitur reus, quum accuſationibus reſpon-
 dere cogitur, Plaut. Menæch. Apud Aediles prælijs factis
 plurimis peſſimisq; dixi cauſam. Cæſ. 1. bel. Gal. 16. Orge-
 torigè ex vinculis cauſam dicere coegerunt. Et ſubditam
 die conſtituta cauſæ diſtinctionis. Liu. de bell. Maced. Scipio
 iuſſus dicere cauſam, orationem magnificam de rebus ab
 ſe geſtis exorſus eſt.
 Cauſam pro aliquo, Plaut. Bacchid. 8. 16.
 Non dico cauſam, quin: id eſt, non renuo, Terent. Phorm. 2.
 1. 42. Non cauſam dico, quin quod meritis eſt ferat.
 Dicere cauſam nescio quam, Terent. Heaut. 1. 2. 111.
 Cauſam de inceſto, Liu. ab Vrbe cond.
 Cauſam beneficij dicat adultera, Quint. lib. 5. cap. 11. 30.
 Clanculum, Plaut. Pœnulo, 14. 92.
 Clarè, Plaut. Caſin. 9. 10. Quint. lib. 1. cap. 11. 8.
 Cœnam, Plaut. Stich. 12. 10.
 Coloris loco aliquid dicere, Quint. lib. 7. cap. 2. 37.
 In commune, Plin. lib. 23. cap. 1. 23.
 Conatu magno nugæ, Terent. Heaut. 4. 1. 8.
 Conditiones paciſ, Liu. 9. bell. Pun. 61.
 Contumeliam, Terent. Phorm. 2. 3. 30,
 Abſenti tibi te indignas, ſeq; dignas contumelias
 Nnquam ceſſauit dicere hodie. Liu. 5. bel. Pun. 120.
 Ea pronuntiatæ Campanis, atq; ita ſpreta, vt vltro dicerent
 contumelias, minarenturq;
 Contumelioſè & aſperè dicere in aduerſarios, permiſſum
 eſt, Quint. lib. 6. cap. 3. 19.
 Credibiliter dicere de realiqua, Quint. lib. 3. cap. 11. 1.
 Delicias, Catull. epig. 69. 1.
 Diſtorem: pro, Creare Liuius: quum Conſul, oriente no-
 atis ſilentio, diceret Diſtorem. Idem: Quòd plebeius Di-
 ſtator ſic dictus, id vitium Auguribus viſum.
 Diem alicui: Eſt certam diem reo conſtituere, vt accuſetur.
 Liu. ab Vrbe cond. lib. 3, Quum diem Appio Virginius di-
 xiſſet Idem de bello Macedonico: Scipioni Africano duo
 Quint. Petilij diem dixerunt.
 Diem capitiſ, vel rei capitaliſ: Eſt vadimonio capitali ob-
 ſtringere. Liu. 3. ab Vrbe: Virginius ex collegio vnus Cæſo-
 ni capitiſ diem dicit. Ibidem: Rei capitaliſ diem Poſthu-
 mio dixerunt. Suet. in Cæſare: Subornauit etiam, qui Caio
 Valerio perduellioniſ diem diceret.
 Diem creditæ pecuniæ, Senec. de Benefic. lib. 3. cap. 10.
 Diem iuriſ, Plaut. Menæch. 14. 11.
 Diem nuptijs. Terent. And. Hic nuptija dictus eſt dies.
 Diem dicunt, qua ad ripam Rhodani omnes conueniant.
 Cæſar 1. bell. Gall. 24.
 Non dicam dolo, Plaut. Menæch. 7. 3.
 Dotè filiotid eſt, promittere in dotè, Terent. Heaut. 5. 1. 64.
 Nummos, vel Pecuniam. Pomp. in piſtoribus: Nummos
 certos dico quinquaginta millia. Salluſt. lib. 1. Hiſt. quibus
 potuit, pecuniæ dictas coegit.
 Egregiè dicere, Quint. lib. 6. cap. 1. 11.
 Facile, Senec. Thyſt. 8. 30.
 Facta alicuius: id eſt, hitoriam conſcribere. Virg. eclog. 4. 11.
 Falſum: Mentiri. Plaut. Amph. 4. 281, Per Iouem iuro, me
 eſſe; neq; me falſum dicere,

Bona fide, Plaut. 19. 33. Idem Pœnulo, 5. 50,
 Ita me dii amabunt, vin' bona dicam fideſ
 Vt fortius dicere videantur in docti, Quint. lib. 2. cap. 12. 1.
 In aliquem grauius, Terent. Adelp. 1. 2. 60.
 Impetu dicere ſe, & viribus vti gloriatur, Quint. li. 2. ca. 11. 9.
 Inclementer. Plaut. Amph. 8. 109.
 Inclementer literis: Vituperare: Plaut. Pſeud. 3. 25,
 Cur inclementer dicis lepidiſ literiſ?
 Inducias, Plaut. Curcu. 2. 45, Inducias occæpi dicere.
 Ex induſtria, Quint. lib. 1. cap. 5. 7.
 Iniuſtè alteri, Plaut. Pſeud. 9. 20, Non ſoles reſpicere te, cum
 dicas iniuſtè alteri.
 Inter, Plin. li. 12. cap. 3. 1, Quæ ex hiſ incolarum numero eſſe
 cœpere, dicentur inter fruſtiferas. ibidem, cap. 12. 4.
 Non inueniſtè, Quint. lib. 1. cap. 6. 17.
 Ioco, vel Per iocum. Plaut. Amph. 10. 35, Et quidem ioco illa
 dixeram dudum tibi. Et paulò poſt:
 — ſiquid dictum eſt per iocum,
 Non æquum eſt id te ſerò præuortier.
 Ius dicere: eſt magiſtratum, Plaut. Epid. 2. 22, — te volo
 Percontari, operà da, opera reddetur tibi. 1. ius dicis.
 Liu. ab Vrbe cond. Aut ius de pecunia credita diceret. Cæ-
 ſar 6. bel. Gall. 83.
 Dicere iura, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 5. 4.
 Laudes, Virg. eleg. 6. 2.
 Legem: præſcribere quid opus fit facto, Horat. lib. 2. epist. 2.
 4, Prudens emiſi vitioſum: dicta tibi eſt lex. Aliquando ad-
 duntur datiuſ rei. Liu. li. 3. Decad. 5, Legem cenſui cenſendo
 dicturos eſſe.
 Legem fullonibus. Plin. 35. cap. 17. 3, Quum lex Metella ex-
 ſet fullonibus dicta.
 Fletibus legem. Stat. 5. Syl. 5. 12.
 Legem ſibi, Senec. de Benefic. libro 2. cap. 18. Ouid. 19.
 Metam 15,
 Liberius aut iocofiuſ, Horat. 1. Serm. Sat. 4. 21.
 Magiſtrum Equitum: pro Creare, Liu. 5. ab Vrbe, 87.
 Magnificè, miſerabiliter, inuidioſè, grauitè, dulciter, vrbane
 dicere, Quint. lib. 4. cap. 2. 44.
 Mala plurima dicit, Catull. ad Mulum, 7. 1.
 Mendacium, Plaut. Amph. 4. 44, Si dixerò mendacium, ſo-
 lens meo more fecerò. Idem Bacchid. 9. 30.
 Multam: antiqui tum dicebant, quum ad populum & in co-
 mitio multa diſceptanda irrogabatur. Liu. lib. 5. ſecundi
 bel. Pun. 15, quum rem iniuſam, infamemq; cœcerent, du-
 centum millium æriſ multam M. Poſthumio dixerunt. Plin.
 epig. 94, Licinius nepoſ, prætor acer & fortis, multam etiam
 dixit Senatori.
 Multationem, ſiue multam pecoriſ. Plin. lib. 18. cap. 3. 3,
 Multatio quoq; non niſi ouium bouiumq; impendio di-
 cebatur. Varro: Sed quum cuiſmodi multa peſtoris arme-
 niq; à magiſtratibus dicta erat, adigebantur oues, boueſq;
 Muſam alicuius, Virg. eclog. 8. 1.
 Non ſatis vno dicere verbo, ſed facere, Catul. ad Ianu. 62. 2.
 Nomen alicui: pro Imponere. Liu. 1. ab Vrbe, 6.
 Crudelem nomine dicere, Virg. 4. Georg. 7. 1.
 Nugæ, Plaut. Caſin. 34. 11.
 Orare, Virg. 4. Georg. 107.
 A' prima die hoſpes origine nobis, Virg. 1. Aen. 152.
 Dicere duro ore, Ouid. 3. de Arte aman. 117.
 Palam, Plaut. Aulul. 9. 5.
 In vtramq; partem, vel plures de realiqua, dici credibiliter
 poteſt, Quint. lib. 3. cap. 11. 1.
 De peccatiſ alicuius, Terent. in Prologo Heaut. 33.
 Alias nouas, niſi ſine maledictiſ facit. Idem Eunuch. 5. 6. 19.
 Perſuaſibiliter, Quint. lib. 2. cap. 15. 10.
 Pleniùs ac meliùs, Horat. 1. epist. 2. 1.
 Prælia, Horat. 2. Carm. ode 12. 2.
 Preſè, ſubtiliter, aſperè, Quint. lib. 2. cap. 8. 10.
 Pretium muneris, Horat. 4. Carm. ode 8. 3.
 Prologum, Terent. in Prologo Phorm. 16.
 Proprie. Senec. de Benefic. lib. 2. cap. 27, proprie dixi: nihil e-
 nim amplius quam vidi.
 Quid, quoq; flexu, quid lenitiùs, concitatiùs, celeriùs, leniùs
 dicendū; demonſtrari, niſi in ipſo opere, non poteſt. Quin-
 til. lib. 1. cap. 8. 1.
 Dico quod videtur. Terent. Heaut. 3. 3. 21. Plaut. Amphit. 4.
 237, Dico quiduis, non nocebo, Terent. Heaut. 5. 2. 33,
 Ego dicam, quod mihi in mentem: tu dijudica.
 Repudium dicere, Tacit. lib. 3.
 Dicit tibi reſ ipſa, Plaut. Epid. 14. 49.
 Rem ipſam dicere: id eſt, vt reſ ipſa ſe habet. Terent. And. 5.
 3. 2, Rem potius ipſam dicat: mitte male loqui.
 Sacramento dicere: dicebantur militeſ, quum ad iuſturan-
 dum adigebantur, Rem publicam ſe non deſerturos. Liu.
 lib. 5. ſecundi belli Punici, Qui minores decem & ſeptem
 annis

annis sacramento dixissent, ijs perinde stipendia procedent, ac si viginti annorum, aut maiores milites facti essent, Liu. lib. 4 ab Vrbe cond. metu cæteri sacramento dixerent. Ibidem Liu. 228.

Dicere sacramentum, Horat. 2. Carm. ode 17. 2.
— non ego perfidum Dixi sacramentum. Tacit. lib. 20. Dixit sacramentum, non vultu neq; animo satis affirmans. Liu. lib. 4. bell. Pun.

Salse dicere, Quint. lib. 6. cap. 3. 21.

Salutem alicui, Plaut. Curcul. 10. 38.

De seipso pauciora dicit: & parcius. Quintilianus libro 4. cap. 1. 5.

De se. Terent. Eunuch. 5. 6. 19. Omite de te dicere.

Sedulò, Terent. Phorm. 2. 4. 13, Ego sedulò hunc dixisse credo.

Semel, Plin. lib. 12. cap. 9. 2, Quod semel dixisse & in cæteros odores satis sit.

Sententiam, Quint. lib. 3. cap. 8. 47.

Pro sententia, Liu. 2. bel. Maced. 80. quando nemo vestrum, qui in hoc concilium aduocati estis, pro sententia quam dicere vult, aut audet: orationes Legatorum hesternò die pro sententijs dictas percensuimus.

Dicis, si Plaut. Trinum. 17. 61. dicis, si facies modò.

Significanter, ornateq; dicere, Quint. lib. 1. cap. 7. 16.

Dic fodes, Horat. 1. epist. 1. 13.

Concordi dixerit sono, Ouid. 5. Metam. 133.

Ex tempore, Plin. epist. 27. 2.

Testimonium Liu. ab Vrbe cond. Quòd falsum aduersus se testimonium dixisset.

Turpiter, aut impotenter aliquid dicere, Quintilian. hb. 6. cap. 4. 57.

Tute dicere possis, Lucret. lib. 3. 208.

Sub noctem dixere vale, Ouid. 4. Metam. 16.

Dicis vera, Plaut. Pseud. 5. 125.

Verba amantia dixit, Ouid. 6. Fast. 23.

Consolantia verba dixerunt, Ouid. 15. Metam. 99.

Verba digna rubore dicere, Ouid. 14. Fast. 5.

Timidè verba excusantia dicit, Ouid. 9. Metam. 44.

Lugubria dicere verba, Ouid. in Ibin, 20.

Dixit nouissima verba, Virg. 4. Aen. 130.

Verba precantia dixit, Ouid. 7. Metam. 120.

Verecundijs de re aliqua dicere, Quint. lib. 4. cap. 1. 9.

Dicere versus, Virg. 2. clog. 5. 1.

Vitiosè dicere, Quint. lib. 1. cap. 5. 5.

De vna qua que earum, quas demonstrauiimus, rerum, dicat proprie & copiosè, Quint. lib. 1. cap. 4. 4.

Grata voce dicere, Ouid. 3. Amor. elegia 5. 20.

Vrbane, Quint. 6. cap. 1. 37.

Dicam vt. Terent. And. 3. 4. 15, vt apparentur dicam, atq; huc renuntio.

Nihil dixit vt, Terent. Eunuch. 4. 5. 9, Nihil dixit tum, vt sequerere sese?

Dico vt res est, Plaut. Merc. 7. 13.

Nunquam audiui dici, Terent. Eunuch. 4. 4. 32.

Diceret: pro, Dicere possèt, Terent. And. 1. 1. 11, Nec satis ad obiurgandum causa: diceret, Quid fecit quid commerui, aut peccaui pater?

Dicere volui. Correctionis genus est, quum quis in loquendo falsus est, & verbum vnum pro altero protulit. Plautus Milit. 11. 7,
— sorbet dormiens.
P. A. Quid sorbet? L. v. illud, stertit, volui dicere. Ibidem 3. 27.

Dixi iram. Sic dicimus, quum quis malè intellexit verbum, quod protulimus, vt illud denuo proferre liceat. Plautus Trucul. 6. 9,
— comprime.
s. Spero meam quidè herelè, tu què solitas cõprimas. Impudens, per tadiculum vt rustico suadet stuprum.
A. Iram dixi.

At nesciebam id dicere illam: Id est, intelligere, quòd hæc ea vellet. Terent. Eunuch.

De prandio dicis, debetur. dabo. Plaut. Pænulo, 29. 12.

Dicis de fallacia? Terent. Heaut. 3. 3. 35.

Dixi Phormio. Veluti comminantis & terrorem incutientis: quasi quod dixit, subito fieri velit. Terent. Phorm. 2. 3. 90, nisi tu properes mulierem
Abducere, ego illam eiiciam. dixi Phormio.
P. Si tu illam attigeris, sicus quam dignum est liberam.
Dicam impingam tibi grandem. dixi Demipho.

Dixine ego in hoc esse vobis Atticam eloquentiam? Terent. Eunuch. 5. 9. 63. (Asin. 15. 12.)

Ne dixis istuc. Genas est negandi, quod quis dixerit. Plaut. q. Dicere: nominare. Virg. 1. Aen. 107,
Est locus, Hesperiam Graij cognomine dicunt.
Nimium fortasse auidusq; doloris dicor. Stat. 5. Syl. 5. 12.

Diceris, Martialis lib. 1. epigram. 3,
Quū verus patriæ diceris esse pater: Id est, existimaris.
Dicor tibi frater ex Iberis. Martialis. lib. 10. 65.

¶ Dicassis: pro dicas. Plaut. Cur. 10. 26,
Haud in malè meditantem malè dicassis.

¶ Dice: pro Dic. Plaut. Rud. 4. 36, Tu si quid opus est, dice.
Varr. 1. de Re rustie. capit. 9. 6, Tertium illud de modis dicere. Plaut. Pænulo, 8. 82.

¶ Dicitu. Deformia dicitu, vapulantibus sæpè dolore, vel metu accidunt, Quint. lib. 1. cap. 3. 9.

Dicitu nihil facilius. De re difficili, per ironiam. Terent. Phor. 2. 1. 70, Verum argentum deerat n. sumeret
Alicunde. G. alicunde? Nihil est dicitu facilius,
Dicitu facilia, Plin. lib. 3. cap. 1. 4.
Dicitu parua, Plin. lib. 2. cap. 7.
Horrendum dicitu, Virg. 8. Aen. 112.
Mirabile dicitu, Virg. 1. Aen. 89.
Prodigium dicitu nefas, Virg. 3. Aen. 73.
Pudendum dicitu, Quint. lib. 6. cap. 4. 6.

¶ Dicendus. Dicenda tacendaque calles, Perseus Satyra 4. 1.
Cum pondere aliquo hæc dicenda sunt, Quintilianus libro 6. cap. 1. 2.
Temporibus Augusti, dicendis non desuere decora ingenia. Tacit. lib. 1.
Facultas dicendi, Quint. lib. 2. cap. 15. 2.
Forense atq; declamatorium dicendi genus, Quintil. lib. 2. cap. 10. 6.
Prestum limatumq; genus dicendi. Quint. lib. 2. cap. 8. 3.
Incunabula dicendi, Quint. lib. 1. in Proæmio, 6.
Magister dicendi, Quint. lib. 2. cap. 8. 4.
Primordia dicendi, Quint. lib. 1. cap. 9. 1.
Ratio dicendi. Quint. lib. 1. in Proæm. 1.
Rudimenta dicendi, Quint. lib. 2. cap. 1. 6.
Rudis dicendi, Tacit. lib. 1.
Veniam dicendi ante alios exposcit. Tacit. lib. 12.
Vis dicendi, Quint. lib. 1. cap. 2. 21.
Vis stricte robusteq; dicendi, Quint. lib. 5. cap. 12. 14.

¶ Dicundus: pro Dicendus. Plaut. Rudente, 23. 21, nam si si non dat, dominum dicundum censeo.

¶ Dicitus; Participium: Constitutus, ordinatus, assignatus. Terent. And. 1. 1. 75, Hic nuprijs dicitus est dies.
Dicitum istud: Pro, Est ne verum quod dicis? Plaut. Bacchid. 4. 11, &c.

Conuenire in dicitum locum, Ouid. 3. Fast. 3. 41.

Dicto citius. Virg. 1. Aen. 30, Horat. 2. Serm. Sat. 2. Liu. 3. bel. Pun. 217, Dicto propè citius equum in viam Claudius egit.

Dicta est soror tua. Terentius Eunuch. 1. 2. 66. Idem Andria, 4. 5. 15,
Semper enim eius dicta est
Hæc atq; habita est soror. Idem Heaut. 2. 3. 29,
Quæ est dicta mater esse ei antehac, uon fuit.

Honore dicto. Plin. lib. 28. cap. 2. 1, Hæc sunt quæ retulisse fas sit, ac pleraq; ex his non nisi honore dicto.

In his dicitus locis est habitare mihi Periphanes. Plaut. Epid. 11. 8.

Dictum est: pro, Rumor erat, Terent. And. 4. 6. 1.

Dictum est: *minantis particula*, Terent. Eunuch. 5. 9. 39,
— cia haud
sic decet. P. H. Dictum est.

Dictum ac factum. Prouerbiu celeritatis. Terent. And. 2. 3. 7, dictum ac factum inuenerit
Aliquam causam, quam obrem eiiciat oppido.

Dictum ac factu reddidit: cum significamus nihil esse prætermisum in negotio procurando. Terent. Heaut. 4. 5. 12.

Dictum factum: id est, citò, Terent. Heaut. 5. 1. 31.

Acute, venuste, stulte, iracundiè, timidè dicta. Quintil. libro 6. cap. 3. 5.

Cum gratia & Venere dictum. Quint. lib. 6. cap. 3. 12.

Crudeliter dictum, Quint. lib. 1. cap. 5. 7.

Frigidius dicta, Quint. lib. 6. cap. 3. 3.

Insolenter dictum, Quint. lib. 1. cap. 5. 7.

Minaciter dictum, Quint. lib. 1. cap. 5. 7.

Obscure dicta interpretari, Quint. lib. 3. cap. 4. 2.

Superbè dictum, Lucret. lib. 5. 246.

Dictum sapienti sat est. Pleut. Persa, 9. 19. Terent. Phorm. 3. 3. 8, Pater adest hic. G. scio: sed quid tum? A. ah dictum sapienti sat est.

¶ Dictum: pro omni sermone. Terent. in Prol. Eunuch. 41,
Nullum est iam dictum, quod non dictum sit prius.
Absona dicta fortunis, Horat. in Arte, 23.
Blanda & benedica, Plaut. Cistell. 7. 15.
Iuncta, Plaut. A sinar. 10. 22.
Facunda, Ouid. 13. Metam. 26.
Horrifona, Claud. 1. in Ruffin. 17.

Irrita dicta factaq; Catull ad Alphenum, 21. 2.
 Procacia, Claud. 4. Paneg. 50.
 Dictum ridiculum. Plautus Capt. 8. 22.
 Ridiculum dictum plerunq; falsum est, Quintilianus libro 6. cap. 3. 4.
 Teriloqua dicta, Lucret lib. 1. 21.
 Tumida, Valer. 3. Argon. 144.
 Veridica, Lucret. lib. 6. 5.
 Vernile dictum. Tacit. lib. 18. Vernile dictum omnem inuidiam in eum vertit. Hoc est feruile & procax.
 Tristia dicta abolere, Sil lib. 7. 111.
 Accedere dictis, Stat. 1. Achil. 4. 3.
 Conuicia addere obscœnis dictis, Ouid. 14. Metam. 104.
 Addere altera verba dictis, Ouid. 5. Fast. 60.
 Dictis affatur amorem, Virg. 1. Aen. 134.
 Aliquem aggredi dictis, Virg. 4. Aen. 19.
 Animum arrigere dictis, Virg. 1. Aen. 117.
 Audiens dicto, Quint. lib. 3. cap. 6. 24.
 Dictis auertere curas, Virg. 4. Aen. 79.
 Castigare aliquem dictis, Virg. 5. Aen. 77.
 Consequi omnia dictis, Ouid. 15. Metam. 84.
 Fidem dictis contradere, Lucret lib. 1. 82.
 Per auras de ferre dicta, Virg. 4. Aen. 46.
 Curas demere dictis, Virg. 3. Aen. 31.
 Aurea dicta de pasci, Lucret lib. 3. 3.
 Detrahere fidem dictis, Quint. lib. 5. cap. 7. 22.
 Dicta dimittere in aures, Virg. 4. Aen. 86.
 Dicta dedit, Virg. 6. Aen. 126. Et lib. 8. 106.
 Talia dicta dicit, Virg. 5. Aen. 169.
 De leporem dictis, Lucret lib. 1. 36.
 Docere dictis, Lucret lib. 5. 12.
 Eliminate foras dicta, Horat. 1. epist. 5. 5.
 Eludenda aduersariorum dicta, Quint. lib. 5. cap. 13. 21.
 Expedire dictis, Virg. 3. Aen. 76.
 Fictis dat cultum & pondera dictis, Valer. 1. Argon. 8.
 Figere dicta animis, Virg. 10. Aen. 20.
 Haurire dicta auribus, Ouid. 13. Metam. 169.
 Simulacra dictis amaris incendere, Ouid. 3. Trist. eleg. 11. 7.
 Lædere aliquem vel tenui dicto, Claud. 3. de Raptu Proserp. 57.
 Misere fortia placidis dictis, Ouid. 4. Metam. 131.
 Moueri dictis, Quint. lib. 5. cap. 7. 6.
 Dictis mœrentia pectora mulcet, Virg. 1. Aen. 41.
 Memori pectore dicta vitare, Ouid. 3. Fast. 36.
 Notari dicto, Quint. lib. 6. cap. 3. 26.
 Nuntiare alicui non bona dicta, Catull. ad Furium & Aurel. 1. 1.
 Dicto obediens. Plaut. Persa. 10. 50.
 Dictis onerare aliquem, Plaut. Merc. 24. 17.
 Quibus est dictis dignus, vltq; oneremus ambo. Id est, corrigiamus eum vt dignus est.
 Perlustrare dicta, Stat. 4. Syl. 3. 29.
 Dictis bonis petere, Plaut. Amph. 3. 25.
 Sententia præterita dictis ambiguis, Ouid. 9. Metam. 118.
 Reddere dicta, Ouid. 8. Metam. 145.
 Refellere, Virg. 4. Aen. 77.
 Muta dicta referre: respondere, Ouid. 1. Metam. 132.
 Regere dictis animos, Virg. 1. Aen. 32.
 Reportare dicta alicuius, Claud. 1. de Rapt. Proserp. 16.
 Tristia dicta reportat, Virg. 2. Aen. 23.
 Reprobare vltima dicta, Ouid. 9. Metam. 26.
 Repugnare dictis alicuius, Ouid. 2. Metam. 20.
 Resoluere dicta, Quint. lib. 5. cap. 13. 10.
 Facta arguebantur; dicta erant impune, Tacit. lib. 1.
 Dicta parentis non sunt: Id est, hæc indigna sunt quæ a parente dicantur, Terent. Heaut. 1. 4. 12.
 ¶ Dictum, id est quod proverbum, sine adzeium: Terent. Eunuch. 3. 1. 38.
 Tuum obscœrone hoc dictum erat? vetus credidi.
 ¶ Dictoria: Breuiter, acurè salteq; dicta, Martial. lib. 6. 44.
 Omnibus arduis, dictoria dicis in omnes.
 ¶ Dicto: frequentatiuum.
 Fugam lucis & tædiam pudor dictat, Quintilianus libro 1. cap. 3. 10.
 Iudicium dictare, Paulus in l. si feruus. ff. de noxal. act.
 Dictare rationem, Plaut. Amph. 8. 36.
 Sententiam, Quint. lib. 2. cap. 1. 55.
 Testamentum alicui, Plin. epist. 44. c.
 Vota dictat sacerdos, Valer. 1. Argon. 138.
 Ratio dictat, Plinius libro 26. capite 4. 4. Herbarum reliquos effectus dicemus, adijeremusque quas ratio dictauerit.
 Ratio ita videtur dictare, Quint. lib. 3. cap. 4. 7.
 Dictant etiam alix res Plinius in Epistol. quadam: O' sylua, ô litus, quàm multa componitis, quàm multa dictatis!
 Boethius: Ecce mihi laceræ dictat scribenda Camæzænd

est, suggerunt.
 Dictare: pro Edicere, seu pascere. Quint. lib. 11. cap. vltimo non nunquam ad librariorum suos ita respiciunt, vt sportulam dictare videantur.
 ¶ Dictata: Quæ præceptor pueris describenda dictauit.
 Magistri dictata, Iuuenal. Satyr. 5. 13.
 Dictata reddere. Persius Satyr. 1. 3. Horat. 1. epist. 19. 3.
 Vt puerum suo credas dictata magistro Reddere.
 Nec in literis tantum, sed in alijs quoque artibus dictata dicuntur, Iuuel. Satyr. 5. 13.
 Donec peragat dictata magistri Omnia. Suet. in Cæs. Vt disciplinâ singulorum susciperent, ipsiq; dictata exercitibus darent. De gladiatorum legibus ac præceptis.
 ¶ Dictato: frequentibus temporibus locisve dico, Plin. lib. 29. cap. 1. 14. Terent. in Prolog. Heaut. 22.
 — tum quod maleuolus poeta dictat,
 Repente ad studium hunc se applicasse musicum.
 ¶ Dictio: Enuntiatio. Terent. Phor. 2. 1. Seruû hominè causam orare, leges non sinunt; neq; testimonij dictio est.
 Dictio, pro vocabulo sive verbo. Quint. lib. 1. cap. 10. & li. 9. ca. 1.
 Dictio, pro Oratione.
 Extemporales dictiones, Quint. lib. 2. cap. 4. 21.
 Dictionem, pro Actione causa, videtur posuisse Tacitus, de Oratore: Deducebatur ad eum Oratorem, qui principem locum in ciuitate habere: hunc sectari hunc prosequi, huius omnibus dictionibus interesse, vtq; sic dixerim, pugna re in prælio discere.
 Dictio, pro Oraculo. Liu. 1. Decad. lib. 8. 118. Accito ab Tarentinis in Italiam data dictio erat, caueret Acherusiam aquâ, Pandosiamq; vberem: ibi fatus eius terminum dari.
 ¶ Dicax: Qui sermone alquem cum risu incessit & ridet, Homo dicax. Catull. ad Varum, 19. 1.
 Urbanus & dicax. Quint. lib. 6. cap. 4.
 In conuiuijs & sermonibus multi dicaces, Quintil. libro 6. cap. 3. 10.
 ¶ Dicaculus: Diminutiuum. Plaut. Aflin. 30. 8. Satis dicacula es amarix.
 ¶ Dicacitas: sermo cum risu aliquos incessens. Quint. libro 6. cap. 4.
 Scurilis & scenica dicacitas, Quint. lib. 6. cap. 3. 20.
 ¶ Dictiosus: pro Dicace, antiquè dictum, Varro lib. 5. de Lingua Lat.
 ¶ Dictatoris qui dictat.
 Dictator Romæ dictus, quod à Consule diceretur, sive crearetur. vel quod alijs omnibus possit dictare, id est, imperare ac præcipere. Liu. 1. Decad. lib. 9. Noctis silentio (vt mos est) Fabius L. Papyrum dictatorem dixit. Iuuenal. Satyr. 8.
 Fumosos Equitum cum Dictatore magistris.
 ¶ Dictatrix: Quæ dicit agenda, præcipit & imperat, Plautus Persa. 12. 23. Tu hic eris dictatrix nobis.
 ¶ Dictatorius: ad dictatorem pertinens. Liu. 6. ab Vrbe, 164.
 Postremo dictatorium fulmen in se intentatum.
 Dictatorius iuuenis: pro, Dictatore patre natus, Liu. 1. Decad. lib. 7. 14.
 ¶ Dictatura: ipsa Dictatoris dignitas Deponere dictaturam, Sueton. in Iulio Cæsare: Syllam nescisse literas, qui dictaturam deposuerit Quint. lib. 5. cap. 105. 1.
 Stimebantur Dictaturæ ad tempus, Tacit. lib. 1.
 ¶ Dicturio: Dicere molior. Macrob. Sed perge Auiene, ne vltæ te disturientem retardem.
 DICTORVM. ¶ Biremis Iulius Pollux lib. 1. Dicrota sunt naues, quæ duobus gubernaculis pariter à prora reguntur & puppi.
 DICTAMVS, vel DICTAMVM: aut etiam DICTAMNVM. ¶ Herba, qua læcertæ se resouent, quotiescunq; cum serpentibus pugnam habuerint, Virg. 12. Aen. 82.
 Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Vide Plin. lib. 8. cap. 27. 1. Et lib. 20. cap. 14. 10.
 Dictamus florens, Stat. 1. Syl. 4. 21.
 D I D O. ¶ Distribuo digero: dictum quasi Diuido, ablata media syllaba. Horat. 2. Serm. Sat. 2. 14.
 Albuti senis exemplo dum munia didit.
 Cibus in venas diditur, Lucret. lib. 2. 225.
 Solatia didita per gentes, Lucret. lib. 5. 4. & lib. 4. 49.
 Dididerunt. pen. corr. pro Diuiserunt. Lucret. lib. 6. 1.
 Primæ frugiferos factos mortalibus agris
 Dididerunt quondam præclaro nomine Athenæ.
 D I D U C O. ¶ In diuersas partes & diuersa loca duco, siue dirimo, diuido, & distingo. Cæsar 6. bell. Gall. 122. Dimittendæ plures manus, diducendique erant millites. Colum. lib. 6. cap. 2. 5. Posthæc diductis malis educito linguam.
 Diducere aciem in cornua, Liu. 5. ab Vrbe, 169.
 Astem in centum partes, Horat. in Arte, 66.
 Aquam in vias, Cato cap. 155.
 Argumenta in digitos, Quint. lib. 11. cap. 1.
 Complexus, Propert. lib. 1. eleg. 12. 4.

Tum verò in curas animum diducitur omnes. Virg. 5. Aen. 143.

Fauces immani diducit hiatu. Silius libro 3, 40.

Flumina in riuos diducuntur. Quint. lib. 5. cap. 13, 11.

Humum continuam diduxit. Ouid. 8. Metam. 118.

Matrimonium diductum. Sueton. in Othone, cap. 3.

Rictum diducere. Iuuenal. Satyr. 10, 23.

Rifu diducere ritum auditoris. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 2.

In studia Senatum diduxerat. Tacit. lib. 20.

In species rursus hæc omnia diducuntur. Quint. lib. 2. c. 14, 5.

Vestem diduxit ab ore. Ouid. 3. Metam. 53.

Diductus: Participium.

Arua diducta à propinquis iugis. Silius lib. 1. 40.

Diducta Britannia mundo. Claud. 8. Paneg. 11.

Cinratem diductam incusabat. Tacit. lib. 4.

Colores diducti. Cels. lib. 1. cap. 8.

Cornua diducta. Liu. lib. 8. Decad. 3.

Diuisionem in digitos diductam nonnunquam Cicero leuiter eludit. Quint. lib. 4. cap. 5, 17.

Fortibus palatij repente diductis. Tacit. lib. 12.

Militem diductum lasciuire prætebat. Tacit. lib. 4.

Ordines diducti. Tacit. in vita Agricola.

Diductum in partes audientium studium. Plin. epist. 43.

Tenax diducta: hoc est, diuisa, aperta q; Tacit. lib. 2.

Tunica diducta. Quint. lib. 2. cap. 15, 7.

DIECVLA.] Vide Dies.

DIRECTVS.] dicitur, inquit Nonius, crucifixus: quasi ad diem erectus. Varro Eudæmonibus: Apage in directum à domo nostra istam ad sanitatem. Plaut. Casin. 3. 14. Abi directus tuam in prouinciam. Idem Capt. 11. 105, Quintu quiescis, directum cor meum, ac suspende te. Idem Bacch. 12. 7.

DIES.] Aconius: Dies sceminino genere tempus dicitur: & idè diecula, breue tempus & mora. Dies horarum xii. masc. gen. est. Vnde Hodie aduerbiū, quasi Hoc die.

Dies, masc. gen. Martial. lib. 1. 167,

Quartus dies. Plin. lib. 9. cap. 59, 1.

Dies, fem. gen. Virg. Multa dies, variusq; labor mutabilis qui Rettulit in melius. Iuuen. de Priamo loquens, Satyr. 10, Longa dies igitur quid contulit?

Genius à Dies, est dei, di, des, die. Diei: Plaut. Pseud. Diei iam multum est. Di: Virg. 1. Aeneid. 128, Munera lætitiæq; dij. Dies: Liu. in quinta Decade, lib. 4. 2, Per mediam Bœotiam dies vnus expedito itinere Chalcidè ad alassem contendit. Virg. 1. Georg. 42,

Libra dies somniq; pares vbi fecerit horas.

Die: Sallustius in Iugurtha: Vix decima parte die.

Ablatiuus: Die, vel diu. Sallust. Diu noctuq; labora.

Dies alius iudicat de alio. Plin. lib. 7. cap. 40, 3.

Diecraftini: pro Die craftino. Plaut. Mostell. 12. 21, hanc rem diecraftini quum herus rescruerit. Idem Menæch. 24. 97. Manè sanè, die septimi vñribunt serui. Gellius libro 10. cap. 24.

Die decies. Plaut. Milite, 11. 39, Complebatur die. Sub. in. Medio diei, Tacit. lib. 12. Et lib. 17, Medio diei remulentus. Per medium diei nudus repertus est exercitando corpori. Tacit. lib. 14.

Pars melior diei acta. Virg. 9. Aeneid. 32,

Ad serum vsque diem Vitelliani faxis, pllisq; subcuntes ardebant, Tacitus lib. 19.

Ante diem cadere vel mori. Virg. 4. Aeneid. 146.

De die pro Interdiu. Sueton. Lauabat de die. Curtius lib. 5,

De die inibat conuivia, quibus sceminæ intererant. Idem

In diem abiit malum. Terent. Phorm. 5. 2. 16. (lib. 8.)

Dies noctesq; Plaut. Rud. 10. 48. Terent. Eunuch. 1. 2. 113,

Dies noctesq; me ames, me desyderes.

Noctes atque dies id est, semper. Lucretius lib. 2, 3. & Virg. 6. Aeneid. 26.

Diei multum iam est: Id est, multum dici iam præterijt, Plaut. Pseud. 20, 50.

Tela lucida diei. Lucret. lib. 1, 30.

Quinquennij die: pro Quinto anno. Proculus in l. Atilicinus ff. de pactis dotalibus. quæro, vtrum quinquennij die vir vxori dotem reddet, an statuto legibus tempore?

Annua, bima, trima, quadrima die, quinto anno promittere aliquid reddere. Vlpianus in l. aliud ff. de pactis dotalibus. Aliud est si pater pro filia dotem promisit, vt annua, bima, trima, quadrima die, quinto anno à se redderetur.

Almus dies. Virg. eclog. 8. 4.

Angusta dies. Stat. 1. Thebaid. 89.

Anteaq; Lucret. lib. 1, 48.

Aptica. Valer. 1. Argon. 169.

Atra, id est, infausa. Virg. 6. Aeneid. 86.

Benignus dies. Stat. 5. Sylu. 1, 22.

Bonus. Horat. 3. Carm. ode. 21, 2.

Breuior, Virg. 1. Georg. 63.

Calidus. Claud. 2. Paneg. 53.

Candida. Ouid. ad Pisonem, 52.

Clara. Virg. 5. Aeneid. 9.

Continuus. Claud. 3. Panegyr. 38.

Cupidus. Senec. Hippol. 7, 1.

Damnosa dies. Horat. 3. Carm. ode 6, 9.

Extremo iam die sua quique in tentoria dilaberetur. Tacit. lib. 19.

Dies festa licentiæ. Quint. lib. 6. cap. 3, 10.

Festus vel festa dies. Horat. 3. Carm. ode 8, 2. Ouid. 1. Fast. 18. Tacit. lib. 13.

Formosi dies. Ouid. epist. 21, 25.

Fugaces. Lucan. lib. 2, 112.

Geniales. Iuuenal. Satyr. 4, 7.

Hilares. Iuuenal. Satyr. 15, 5.

Hostilis, Inimica, noxia. Stat. 2. Sylu. 1, 11,

Infestæ. Lucret. lib. 3, 184.

Innubis. Sen. Herc. Oeth. 4, 2.

Iucunda. Valer. 7. Argon. 68.

Labens. Virg. 4. Aeneid. 16.

Lætus. Virg. 1. Aeneid. 148.

Longa dies. Virgil. 2. Georg. 40. Horat. 1. epist. 1, 4.

Lucidus. Seneca Hippol. 10, 9. & 4, 43.

Lustricus. Suet. in Nerone, cap. 6.

Medius. Meridies. Ouid. 3. Metam. 29,

Medium diem, pro plaga meridionali, dixit Virgilius lib. 9, Georg. 61.

Mœstus dies. Seneca Troade, 4, 8.

Multo adhuc die vallum ingressus. Tacit. lib. 18.

Natalis dies. Ouid. 1. de Arte, 28.

Nefastus. Horat. 2. Carm. ode 13, 1.

Negotiosus dies. Tacit. lib. 13.

Nitidus. Seneca Hippol. 11, 5.

Niualis. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 6.

Nuptialis. Seneca Medea, 12, 21.

Parentalis. Ouid. 2. Fast. 110.

Placidus. Ouid. 11. Metam. 150.

Postero Iduum die redeuntem à cœna Othonem. Tacitus libro 17.

Præceps dies. Seneca Agamemn. 6, 14.

Præcipiti iam die. Liu. lib. 4. Decad. 1.

Primus quæstionis dies contemptus. Tacit. lib. 15.

Professi dies. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 29.

Pudibunda dies. Stat. 5. Thebaid. 60. Id est, rubicunda.

Pulchra dies. Horat. 1. Carm. ode 36, 2. Et Pulcher dies, in ea significatione, apud eundem. 4. Carm. ode 4, 8.

Dura. Claud. 2. de Raptu Profep. 1.

Purpureus. Senec. Herc. Oeth. 14, 14.

Sacer. Horat. 2. Carm. ode 12, 4. Tacit. lib. 13.

Sacrifici dies. Ouid. 13. Metam. 129.

Senecta dies. Plin. lib. 2. cap. vlt. 1.

Sicci dies: Aestiu Horat. 3. Carm. ode 29, 4.

Solidus dies: Integer & perfectus. Stat. 4. Sylu. 3, 8.

Partem solido demere dicitur. Horat. 1. Carm. ode 1, 4.

Stati dies. Tacitus libro 20.

Summa dies. Virgilius 2. Aeneid. 65.

Suprema. Horat. 1. Carm. ode 13, 4.

Tarda. Ouid. 15. Metam. 174.

Volucris. Horat. 3. Carm. ode 28, 2.

Nubes abscondit diem puluere. Seneca 2. Thebaid. 15.

Absumere & decidere, diem. Ouid. 4. Trist. eleg. 9, 23.

Absumpta dies querelis. Silius lib. 13, 79.

Agitare dies festos. Virg. 2. Georg. 106.

Amittere diem. Stat. 8. Thebaid. 10.

Proximus dies faciem victoriæ latius aperuit. Tacitus in vita Agricol. lib. 19.

Condere diem. Horat. 4. Carm. ode 5, 6.

Conferere diem nocti. Ouid. 3. Amor. eleg. 5, 2.

Conterere diem veris. Seneca Troad. 8, 5.

Consumere totum diem in vino. Quintilian. libro 1. capite 2, 9.

Consumpta dies epulis. Stat. 2. Achil. 50.

Decedens dies. Virg. 4. Georg. 93.

Detinere diem sermone. Ouid. 1. Metam. 137.

Discernere diem noctemq; Virg. 3. Aeneid. 41.

Diem disperdit in yndas Phœbus. Valer. 2. Argon. 16.

Liberum diem alicui dare. Senec. Thyeste, 1, 13.

Imbellum diem donare. Lyæo. Silius lib. 11, 82.

Lucifer ducit diem. Virg. 2. Aeneid. 159.

Ducenda dies somno. Seneca Thyeste, 5, 13.

Optimi dies vitæ effluunt. Seneca Hippol. 4, 19.

Nubes eripiunt diem ex oculis. Virg. 1. Aeneid. 19.

Exoritur dies. Lucan. lib. 1, 47.

Expectata dies a derat. Virg. 5. Aeneid. 21.

Supremum diem expleuit. Tacit. lib. 3.

Nobilem diem facere. Seneca in Herc. Oeth. 11, 13.

Festinata dies fati: id est, mors præmatura. Lucã. lib. 5. 132.
 Extremum diem finire. Senec. Herc. Oeth. 9. 16.
 Flexo in vesperam die. Tacit. lib. 1.
 Fœdare diem nube. Claud. 1. de Raptu Proserp. 80.
 Fuscare diem nube. Valer. 1. Argonaut. 80.
 Honoratus dies. Claud. 5. Paneg. 52.
 Illuxit dies. Senec. Herc. Oeth. 1. 12.
 Impendere diem in re aliqua. Senec. Herc. furente, 1. 5.
 Implere diem longis sermonibus. Ouid. 7. Metam. 135.
 Incæstate diem. Stat. 11. Thebaid. 24.
 Inducere diem. Tacit. lib. 5.
 Infanda dies. Virg. 2. Aeneid. 27.
 Infecere diem volumina nigri fumi. Ouid. 13. Metam. 132.
 Instaurare diem donis, vel ludis, vel voluptatibus. Virgil.
 4. Aeneid. 13.
 Intercisa dies. Claud. 5. Paneg. 35.
 Nimbi inuoluere diem. Virg. 3. Aeneid. 40.
 Memoranda dies. Stat. 1. Syllu. 3. 3.
 Miseranda. Seneca Oſtau. 3. 4.
 Morari diem. Virg. 5. Aeneid. 15.
 Offert dies famem & pauperiem. Plaut. Pseud. 10. 10.
 Optata dies. Ouid. epist. 10. 9.
 Orta. Virg. 7. Aeneid. 30.
 Pallor dies. Lucan. lib. 7. 36.
 Pandere diem discussa nube, dicitur sol. Senec. Herc. Oeth.
 13. 21.
 Szuum pati diem. Valer. 8. Argon. 20.
 Permittere diem precibus alicuius. Stat. 4. Syllu. 1. 7.
 Præcipitare in occasum die. Tacit. lib. 19.
 Premitur dies vicina nocte: id est, vesperascit. Senec. Oe-
 dip. 12. 18.
 Processit dies. Virg. 3. Aeneid. 71.
 Projicere diem: mori. Statius lib. 2. Thebaid. 132.
 Promissa dies aderat. Virg. 9. Aeneid. 22.
 Sol diem curru promit & celat. Horat. in Carm. secul. 2.
 Reptus à sole dies: id est, obscurus & tenebricosus. Stat. 5.
 Thebaid. 75.
 Aurora diem reducit. Virg. 1. Georg. 50.
 Sol diem ferat, conditq; relatum. Virg. 1. Georg. 92.
 Reluxit dies cæco. Tacit. lib. 20.
 Renatus dies. Senec. Herc. Oeth. 7. 24.
 Referata dies: id est, aperta. Stat. 4. Thebaid. 96.
 Surgens dies. Virg. 3. Georg. 80.
 Extremum diem fari sustinere. Ouid. 1. epist. 23.
 Tenere diem questu. Senec. Herc. furente, 9. 4.
 Truditur dies die. Horat. 2. Carm. 18. 3.
 Venire in diem: pro Nasci, siue in lucem prodire. Solinus
 cap. 4.
 Venit dies Catul. in Epithalamio Iuliz. 56. 18.
 Vergens dies in noctem. Senec. Thyest. 9. 2.
 Vesperascente die, sitim haustu gelidæ aque sedauit. Tacit.
 lib. 18.
 Violare diem flatu. Claud. 1. in Ruffin. 13.
 Vmbare diem telis. Claud. 2. in Ruff. 25.
 ¶ Diecula: Breue tempus & mora. Plaut. Pseud. 7. 88. Ter-
 rent. And. 4. 2. 27.
 Ehò tu impudēs; nò satis habes quod tibi dieculā addo?
 ¶ Diepiter: dicitur Iupiter, id est, diei pater. Varro lib. 4. de
 Lingua Latina.
 Diaspiter igni corusco nubila diuidēs. Hor. Carm. ode 34. 1.
 ¶ Dialis: Vnius diei. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. 3. Solent esse
 Flamines diales: modò Consules diales habemus.
 ¶ Diurnus: Qui in die fit.
 Acta vrbs diurna. Tacit. lib. 13.
 Scriptura actorum diurna. Tacit. lib. 3.
 Diurna stella. Plaut. Menæch. 4. 60.
 Diurna dicuntur etiam, quod seruis in diem dantur de mēsa.
 Seneca epist. 81. Diurnum accipit: in cenunculo dormit.
 Populi Romani diurna per provincias, per exercitus cu-
 rantium leguntur. Tacit. lib. 16.
 DIFFAMATIO.] Tacitus: A Nerone probroso crimine diffamatus,
 contumelias vltum ibat.
 Adulterium diffamatum. Ouid. 4. Metam. 48.
 DIFFARRATIO.] Sacrificij genus, quod apud antiquos
 inter virum & vxorem fiebat, quasi dissolutio. Huius con-
 trarium est Confarratio. Festus.
 DIFFERENTIA.] Impleo. Horat. 1. epist. 6. 12. Differentum tran-
 sire forum. Idem 1. Sermon. Satyr. 5. 1.
 Odoribus differentum corpus conditur. Tacit. lib. 17.
 DIFFERRO] In diuersas partes fero. Plaut. Rud. 10. 38.
 Nos cum scapha tempestas dextrouersum Differt.
 Differre: pro Ausferre extrahere, & aliò transferre. Varro 1. de
 re Rustica, cap. 4. Cythium feritur in terra bene subacta,
 tanquam semen brassicæ: inde differtur, & in sesquipedem
 ponitur
 Castra in plano sita, vi fluminis differebantur: hoc est, ia-

stabantur. Tacitus libro 21.
 Differre aliquem: Di. Fleurybare, & in diuersum ferre. Terentius
 And. 2. 4. 5. Orationem sperat inuenisse se, qua differat te.
 Plautus Pseud. 5. 124. Iam ego te differam dictis meis.
 Differri, & Differri doloribus. Plaut. Cistell. 5. 5. Miser exa-
 nimor, feror, differor, distrahor, deripior. Terent. Adel. 3.
 4. 40. Miseram me! differor doloribus.
 Differri amore vel cupiditate, aut lætitia. Plautus Epid. 3.
 15. Et Milit. 16. 26. Item in Truc. 15. 3.
 Inuidia differri: id est, traduci. Propert. lib. 1. eleg. 15. 10.
 Dolorem differre. Lucanus lib. 2. 8.
 Famam alicui. Plaut. Trin. 10. 63. (100. 16.)
 Differre rumorem: pro diuulgare. Terent. in Prolog. Heau-
 Varijs rumoribus aliquid differre. Tacit. lib. 1.
 Differre vltimos in versum: pro, In ordinem mittere vel po-
 nere. Virg. 4. Georg.
 Differre à Plaut. Trucul. 14. 12.
 Differt à cæteris robore. Plin. in quadam epistola.
 Differunt in candore. Plin. lib. 9. cap. 35. 9.
 Differunt inter se. Cæsar 1. bel. Gal. 2. Hi omnes lingua, in-
 stitutis, legibus inter se differunt.
 Differunt paulum pedibus simiæ. Plin. lib. 11. cap. 44. 1.
 Conche conchis differunt. Subaudi A. Plin. lib. 9. cap. 35. 3.
 Titulo differre. Ouidius 1. de Ponto. eleg. 1. 4.
 ¶ Differre: Prorogare, & spatium temporis extendere. Mart. lib.
 10. 44.
 Gaudia tu differis, at non & stamina differt Atropos.
 In annum differre aliquid Horat. 1. epist. 2. 8.
 Differre in posterum diem: in aliud tempus. Cæsar 1. bel.
 Ciuil. 243. & 332. Martialis lib. 94.
 Differre aliquem. Mart. lib. 13. 55.
 Musteus est; propera, charos nec differ amicos.
 Distulit in seram cõmissa piacula mortē. Virg. lib. 11. Aen.
 In vltimum differre aliquid. Quint. lib. 7. cap. 2. 9.
 Animum differre: id est, iram & imperiū. Stat. 5. Theb. 148.
 Bellum. Lucan. lib. 3. 11.
 Certamina. Ouid. 6. Metam. 11.
 Diem de die. Liu. 5. bel. Pun. 144.
 Gaudia sua. Ouid. 6. Metam. 103.
 Honorem. Plin. in Paneg. 94.
 Iter. Claud. 4. Paneg. 91.
 Mandata. Propert. lib. 3. eleg. 16. 2.
 Mortem per multa secula. Iuuenalis Satyra 10. 25.
 Opus. Ouid. 1. Fast. 15.
 Pœnam. Claud. de bel. Getio, 79.
 Se in horas venturas. Ouid. 1. de Remed. amor. 19.
 Sitim. Plin. epist. 22. 6.
 Distulit ira sitim. Ouid. 6. Metam. 74.
 Tempora differre. Ouid. 9. Metam. 154.
 Vadimonium Iuuenalis Satyr. 3. 21,
 Si magna Aſtyrij cecidit domus, horrida mater
 Pullati proceres, differt vadimonia Prætor.
 Distulerunt vadimonia chartæ: per translationē. Mart. lib. 8. 61.
 ¶ Differre: pro Disserpere. Horat. Epod. 5. 21,
 Pòst insepulta membra different lupi.
 Differre: pro Diducere. Horat. Epod. ode 10. 2,
 Niger rudentes Eurus inuerso mari
 Fraxosq; remos differat.
 Aquilo differt nubila. Virg. 3. Georg. 39.
 ¶ Differentia: pro Dilatione. Quint. lib. 7. 134. b.
 Differentia angusta. Plinius libro 21. cap. 52.
 ¶ Dilatus: Participium.
 Mgrces dilata officijs. Claud. 8. Paneg. 51,
 Pœna dilata in tempus mortis. Ouid. 3. Trist. eleg. 3. 7.
 Vindicta dilata. Ouid. 12. Metam. 2.
 Pars laborum dilata. Ouid. 3. Metam. 35.
 ¶ Dilatio: Prorogatio. Plin. lib. 18. cap. 2. 10. Nec vlla sege-
 tum minus dilationem patitur.
 Temporis dilatio. Cic. 3. Philip. 124.
 Perere dilationem. Plin. epist. 18. a.
 Per dilationes bellum gerere. Liuus. lib. 5.
 ¶ Dilator. Horat. in Arte, 35. de senibus,
 Dilator, spe longus, iners, auidusq; futuri.
 ¶ Dilatorius. Exceptiones dilatoriz. Vlpian. in l. 2. ff. de Ex-
 ception. & Caius. in lib. 3. eod. tit.
 ¶ Differitas: Differentia. Lucret. lib. 4. 128. Tantaq; in his
 rebus distantia, differitasq; est.
 DIFFIBVLO] fibulis dissoluo. Stat. 6. Theb. 114.
 Tandem exspectatus volucris super agmina saltu
 Emicat, & torto clamydem diffibulat auro
 DIFFICILIS] Terent. Heaut. 4. 2. 8. Nihil tam difficile,
 quin quærendo inuestigari possit. Idem And. 1. 3. 6. Cui
 verba dare, difficile est.
 Aditus difficiles. Ouid. 1. de Remed. Amor. 24.
 Difficillimus & carissimus amor ab meretrice auara. Te-
 rentius Eunuch. 5. 4. 4.

Bilis difficilis. Horat. 1. Carm. ode 13. 1.
 Difficilis homo: Morofus. Terent. Heaut. 3. 2. 24. Atque hūc
 difficilem inuitum feruaret senem.
 Ianua. Ouid. 8. Metam. 35.
 Labor. Ouid. 2. de Arte. 108.
 Difficiles nugæ. Martial. lib. 2. 86.
 Obitus difficilis. Virg. 4. Aen. 139.
 Scopuli difficiles. Virg. 5. Aen. 172.
 Difficiles primūm terræ, collesq; maligni. Virg. 2. Geor. 36.
 Difficilis transitus. Cæsar. 6. bel. Gal. 2. 1. Difficilis locus. Sal-
 lust. in Iugurth. Cæsar. 8. Bel. Gal. 11.
 Via. Ouid. 3. Amor. eleg. 12. 2.
 Difficile esse precibus alicuius. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2. 4.
 Prouincia aditu difficilis. Tacit. lib. 17.
 Difficilis collectu. Plin. lib. 12. cap. 19. 4.
 Difficile ad fide est, tam in antiqua re, quod pugauerint,
 ceciderint ex ætō affirmare numero. Liu. 3. ab Vrbe, 21.
 Res difficilis credendum. Lucret. lib. 2. 206.
 ¶ Difficultas. Plautus Epid. 5. 102, Ne qua ob eam suspi-
 cionem difficultas eueniat.
 Difficultas in audiendo. Plin. Paneg. 132.
 Difficultas maxima, quod. Plin. epist. 157. 2.
 Difficultas nulla à me erit vobis. Terent. Heaut. 4. 4. 45.
 Difficultas summa ob rem aliquam. Cæsar. 4. bel. Gal. 533.
 Difficultas corporis. Cels. lib. 2. cap. 2. ad finem.
 Spirandi. Cels. lib. 2. cap. 1. ad finem.
 Spiritus. Cels. lib. 5. cap. 25.
 Vrina. Plin. lib. 20. cap. 11. 5.
 Affectata difficultas. Quint. lib. 1. cap. 1. 27.
 Affer summam rei difficultatem. Quint. lib. 6. cap. 3. 4.
 Confictatus multis per eos dies difficultatibus. Liu. 10.
 Decad. 4.
 ¶ Difficile. Plin. lib. 27. cap. 12. 14.
 Difficilime. Plin. lib. 16. cap. 33. 1. Cupressus aduena, & dif-
 ficilime nascuntur fuit.
 ¶ Difficiliter. Plin. lib. 17. cap. 53. 5. Difficiliter autem per-
 feciuntur omnia in cibis, acria, nimia, & auidè hausta: & in
 æstare, quàm in hyeme difficultus.
 Difficiliter atque agrè fiebat. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 231.
 Difficiliter ambulare. Plin. lib. 10. cap. 19.
 Haud difficiliter persuadere Latinis. Liu. 1. ab Vrbe, 228.
 DIFFIDO] Credulitatem depono, siue despero.
 Diffidere sibi. Plautus Ruden. 2. 22, Valet, vt hostes vestri
 diffidant sibi.
 Dictis alicuius. Lucret. lib. 1. 68.
 Memoria. Quint. lib. 6. cap. 1. 2.
 Rebus suis. Liu. 1. ab Vrbe, 7.
 Diffidere, cum participio. Cæsar. bel. Gal. lib. 6. Diffidens, Cæ-
 sare de numero dierum fidem feruaturum.
 ¶ Diffusus: Particip.
 Viribus diffusus. Lucan. lib. 4. 29.
 ¶ Diffidens: Qui desperat. Plaut. Merc. 22. 15. Eundem ex
 confidente actutum diffidentem denuò. Idem Capt. 3. 9.
 ¶ Diffidenter. Liu. 2. bel. Maced. 82.
 DIFFINDO.] In diuersas partes findo. Virgilius 9. Aeneid.
 118,
 Et media aduersi liquefacto tempora plumbo
 Diffidit, ac multa porrectum extendit arena. Horat. 3.
 Carm. ode. 16. 3.
 Diffindere diem. Gel. lib. 13. cap. 1. Liu. 9. ab Vrbe, 203. C.
 Pappius iunium Bubulcum magistrum Equitum dixit,
 atque eilegem Curiatam de imperio ferenti, triste omen,
 diem diffidit. Vlpianus l. 2. si quis cautionibus. Et idè et-
 iam lex xlii. Tab. si iudex, vel alter vter ex litigatoribus
 morbo fontico impediatur, iubet diem iudicij esse dif-
 fissum.
 Diffindere medium. Cato cap. 41. 1.
 Diffindit minutè humum. Col. lib. 2. cap. 4. 5.
 Diffissus ramus. Varro 1. de Re rust. cap. 40. 6.
 DIFFINGO.] Corumpo & destruo, quod fissum & for-
 matum est. Horat. lib. 1. Carm. ode 35,
 ---ò vti nam noua
 Incul se diffingas retufum in
 Massigetis, Arabasq; ferrum. Idem 2. Serm. Satyr. 1.
 16, Equidem nihil hinc diffingere possum. Id est, non pos-
 sum negare rem sic non se habere.
 Diffingere, infectumq; reddere. Horat. 3. ode 29. 10,
 DIFFI TOR.] Nego Ouid 3. Amorum, eleg. 13. 6,
 Et pudor obscenum diffiteatur opus. & Quintill. lib.
 6. Quid diffitendum.
 DIFFLO.] Flari profero, siue disturbo. Plaut. Milit. 3. 17,
 Cuius tu legiones distulisti spiritu, quasi ventus folia.
 ¶ Difflor: passiuum. Solinus cap. 13, Ara est in cacumine
 Ioui dicata, cuius altaribus si qua de extis inferuntur, nec
 distillant ventosis spiribus, nec pluuijs dituantur.
 DIFFELO.] In diuersas partes fluo, Plin. lib. 21. ca. 13. 2, Qui

edere, abijciunt se humi, refrigerationem quærentes. nam
 & sudore distillant.
 Humor distillat. Lucret. lib. 3.
 Animus distillat luxuria & lasciuia. Terent. Heaut. 5. 1. 73.
 DIFFRANGO.] In varias partes fraugo. Plaut. Afin. 9. 69,
 Crura hercle diffringentur.
 DIFFUGIO.] Huc & illuc fugio. Cæsar. 8. belli Gal. 125, li
 repentino malo pesteriti diffugiunt ad sua præsidia.
 Niues diffugere. Horat. 4. Carm. ode. 7. 1.
 Stellæ diffugiunt. Ouid. 2. Metam. 24.
 Terrores animi diffugiunt. Lucret. 3. 4.
 Diffugere ex castris. Curt. lib. 5. belli African. 125.
 Diffugere domum. Liu. 8. bel. Pun. 9.
 Diffugere: idem quod refugere, & renuare. Varro 2. de re Rust.
 cap. 4. 3, Nectamen diffugio, quin dicam quæ scio de su-
 illo pecore.
 ¶ Diffugium. Tacitus: Proximorum diffugia languentibus
 iam studijs.
 DIFFULMINO.] Silius lib. 5,
 ---fuit, & diffulminat omnem
 Obstantum turmam. Hoc est, dissipat instar fulminis.
 DIFFUNDO.] Spargo.
 Anima diffunditur. Lucret. lib. 3. 88.
 Animum alicuius diffundere: exhilarare aliquem. Ouid. 1.
 de Arte amandi, 44.
 Comas diffundere ventis. Virg. 1. Aeneid. 65.
 Crimen paucorum diffundere in omnes. Ouidius 3. de
 Arte, 2.
 Flendo diffundere dolorem vel iram. Ouid. 9. Metamorph.
 29. Et epist. 8. 13.
 Iubar diffundere. Valer. 3. Argon. 112.
 Diffunditur morbus à capite. Plin. epist. 87.
 Diffunditur oratio in immensum. Plin. in Paneg. 94. a.
 Diffundere vitem in orbem. Col. lib. 5. cap. 5. 9.
 Vultum diffundere lætum & hilarem se exhibere. Ouid. 9.
 de Ponto, eleg. 4. 2. Idem 14. Metam. 55.
 Diffunditur vastis ramis ficus in India. Plinius libro 12. ca-
 pite 5. 1.
 Diffusa latè prædia. Vlpianus in l. 1. §. si quis in villa. ff. de
 S. C. Syllaniano.
 Diffundit se in latitudinem lastuca. Col. lib. 11. cap. 3. 22.
 Diffunditur in maria interiora Atlanticus Oceanus. Plin.
 lib. 3. in Proëm. 3.
 In ora virum passim diffundere aliquid. Virg. 4. Aeneid. 888.
 ¶ Diffusus. Diffusi campi. Martial. lib. 5. 82.
 Comæ diffusæ. Ouid. epist. 5. 23.
 Large diffuso lumine ridet æther. Lucret. lib. 3. 5.
 Sinus diffusa. Valer. 2. Argon. 21.
 Diffusa & grauiissima sus. Plin. lib. 16. cap. 6. 7.
 Vox diffusa per auras. Lucret. lib. 4. 115.
 Vultus diffusus. Stat. 4. Syl. 2. 11.
 Diffusiora concepta non solum pluris ædificamus, sed et-
 iam impensis maioribus tuemur. Col. lib. 1. cap. 4. 6.
 Diffusus meritum. Plin. in Paneg. 87.
 ¶ Diffusio. vt, Diffusio animi: pro Dilatatione. Senec. de Vi-
 ta beata.
 DIGERO.] In diuersas partes geto & distribuo. Plin. epist.
 137. c. Interdum discordantibus ventis digeruntur: non-
 nunquam destituit tranquillitas fluitant. Mart. lib. 12. 30.
 Artus digerere. Lucan. lib. 18,
 Corpora tum soluit tabes, & digerit artus.
 ¶ Digerere: Ordinare, disponere. Virg. lib. 3. Aeneid.
 Quæcunq; in solijs descripsit carmina virgo,
 Digerit in numerum.
 Digerere in pastillos. Plin. lib. 12. cap. 27. 2. Et. lib. 2. cap. 7.
 27, Digerere in partes.
 Digerere argumenta in digitos. Quint. lib. 11. cap. 3.
 Acta, siue tempora. Liu. 2. ab Vrbe, 29.
 Cunctes. Col. lib. 10. 17.
 Digerendi in suos dies syderum exortus & occasus. Plin.
 lib. 18. cap. 24. 7.
 Pœnam digerere in aliquem. Ouid. 14. Metam. 94.
 Tempora. Ouid. 1. Fast. 6.
 ¶ Digerere: Interpretari. Virg. 2. Aeneid.
 ---ita digerit omnia Calchas. Servius.
 Digerere: pro Resoluere, dissipare, quod coimas disgregare. Cels. lib.
 2. cap. 17. ad finem, his omnibus commune est, digerere
 id, quod præcordia onerat.
 Digerere abscedentia. Cels. lib. 5. cap. 12.
 Cibum. Quint. lib. 10. cap. 1.
 Digeruntur cibum & potio in omnes membrorum partes.
 Celsus in Proëmio.
 Digerunt cibum dentes lati & acuti. Plin. lib. 11. cap. 37. 34.
 Corpus digerere. Cels. in Proëmio: si corpus adstrictum
 est, digerendum esse.
 Hominem digerere. Cels. lib. 2. ca. 15, de gestatione: Ne aut
 imbe-

imbecillum hominem nimis digerant, aut humili obfint. Humorem. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Marciam. Celsus lib. 2. cap. 14.
 Sudorem. Celsus lib. 2. cap. 9. ad finem.
 Sudore d. geri. Cels. in Proœmio.
 ¶ Digestus Particip.
 Capilli digesti. Ouid. 1. Amorum, eleg. 7. 3.
 ¶ Digestio: Ordinatio Plin. lib. 3. cap. 1. 9.
 Digestione circulatorum dignoscere terras. Plinius libro 18. cap. 25. 8.
 Concoctio & digestio. Celsus in Proœmio: Siue hac de causa concoctio incidat, siue de illa: & siue concoctio sit illa, siue tantum digestio.
 ¶ Digeris: Digestio, dispositio. Macrobius. Nec mirum, si digeries motum reprehensionis eua sit.
 DIGITELLVS, siue DIGITELLVM.] Herba est. Vide Plinium lib. 25. cap. 13.
 DIGITVS.] Digito vno ne me attigeris. Plaut. Persa, 13. 18.
 Terent. Eunuch. 4. 6. 2, Atqui si illam digito attigerit vno.
 Auroræ digitos, pro elegantissimis, ponit. Claud. de Nuptijs Honorij, 54.
 Gestus digitorum Quint. lib. 1. cap. 10. 27.
 Pigmenta Plin. lib. 3. in proœm. 1.
 Vincula. Ouid. 9. Metam. 16.
 Vincula digitorum frangere: Id est, connexas manus dirimere. Stat. 6. Thebaid. 172.
 Digni digiti Baccho. Ouid. 3. Metam. 85.
 Durati. Ouid. 4. Metam. 112.
 Exiles. Ouid. 6. Metam. 29.
 Infamis digitus. Persius Satyr. 2. 4.
 Longi digiti. Catul. in amicam Formiani, 40. 1.
 Digito medio porrecto, supremum contemptum significabant veteres. Martialis lib. 2. 28,
 --- & digitum porrigito medium. Martialis impudicum vocat. Ostendit digitum, sed impudicum. Persius, Infamem.
 Infami digito, & iustralibus ante saluiis.
 Molles digiti. Claud. 3. de raptu Proserp. 44.
 Nudum dig tum vocat luuenalis, qui non est indutus annulis, Satyra 11. 5.
 Pingues digiti. Ouid. 3. de Arc. 56.
 Remissi. Ouid. epist. 18. 40.
 Rubentes. Ouid. 2. Metam. 75.
 Teneri. Catul. de Berecynthia, 2.
 Teretes. Ouid. 1. de Arte, 125.
 Digito transversum non excedere. Plaut. Aulul. 4. 18.
 Coeunt digiti. Ouid. 2. Metam. 135.
 Condere digitos in oculo alicuius. Ouid. 13. Metam. 114.
 Digito contrahere, aut remittere. Plin. lib. 11. cap. 26. 3.
 Demonstrare digito. Quintilianus lib. 6. cap. 3. 26.
 Digito incidere. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 14. 4.
 Inquinare digito. Catul. ad Furium, 20. 5.
 Manus intentis digitis. Claud. de bel. Getico, 52.
 Digiti liuefcunt in pedibus. Lucret. lib. 3. 107.
 Loqui digitis & nutu. Ouid. 2. Trinum. 91.
 Monstrari digito. Horat. 4. Carm. ode 5. 5.
 Indice monstraret digito. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 6.
 Notata charta digitis. Ouid. epist. 1. 13.
 Obijcendi digiti intus. Cels. lib. 7. cap. 20.
 Ostendere alicquem digitis. Ouid. 2. de Arte amand. 126.
 Digito tollere. Martialis.
 Tam me res digito sustulit hospitibus.
 Vocare alicquem ad digiti sonum. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 7.
 ¶ Digito: Modulus aquarius, cuius dimetros dig: talis est. Iulius Frontinus de aqueductibus: Digito rotundus habet diametri digito vnum.
 ¶ Digitulus: Paruus digitus. Plaut. Rud. 18. 13, Terentius Eunuch. 2. 2. 53,
 Qui mihi nunc vno digitulo fores aperis fortunatus.
 ¶ Digitalis: Qui est digitorum, aut vnus digiti. Digitalis crasitudo. Plin. lib. 12. cap. 20. 1.
 Digitalis gracilitas. Plin. lib. 14. cap. 3. 5.
 ¶ Digitalis: Tegmenta digitorum. Varro 1. de re Rust. cap. 55. 1, Olea manu stricta laudabilior, quam illa quæ cum digitibus legitur.
 ¶ Digiratus: Qui digitos habet. Plin. lib. 11. cap. 47. 1.
 DIGNATIO, DIGNÈ, DIGNITAS, DIGNOR.] Vide DIGNVS.
 DIGNOSCO.] Agnosco vel Cognosco, aut discerno. Col. lib. 2. cap. 2. 16, Dignoscere terram sapore. Sic Plin. lib. 28. cap. 30.
 Dignosci vix potest à mastiche vera. Plin. lib. 12. cap. 17. 1.
 Non qui ciuem dignosceret hoste. Horat. 1. epist. 16. 1,
 Cutuo rectum dignoscere Horat. 2. epist. 2. 9.
 DIGNVS.] Qui meretur. Terent. Heaut. 1. 1. 55.
 Ego te meum esse dici tantisper volo.

Dum, quod te dignum est, facias.
 Dignus domino seruis. Plaut. Amphit. 8. 226,
 Non te dignum Chærea
 Fecisti. nam si ego digna hac contumelia
 Sum maximè, at tu indignus qui faceres tamen. Terent. Eunuch. 5. 2. 26.
 Dare munera digna aliquo. Virg. 5. Aeneid. 71.
 Amicitia dignus. Horat. in Arte, 88.
 Amore dignus. Valer. 8. Argon. 6.
 Munus dignum Apolline. Horat. 2. epist. 1. 44.
 Dignus argento, dignior auro. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 8. 1.
 Res digna auribus. Catul. ad Catouem, 5. 2. 1.
 Vita digna dijs. Lucret. lib. 3. 65.
 Simplicitas digna fauore fuit. Ouid. epist. 2. 13.
 Digna verba ioco. Ouid. 4. Fast. 174.
 Dignū laude virū Musa vetat mori. Hor. 4. Carm. ode 8. 6.
 Digna res miraculo. Plin. lib. 12. cap. 1. 16.
 Morte dignum facinus. Senec. Hippol. 13. 11.
 Dignus opprobrijs. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 17.
 Iuuenes patre digni. Horat. in Arte poe. 3.
 Dic aliquid dignum promissis. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 2.
 Se dignum præstare. Horat. 1. epist. 7. 5.
 Dignissimus longa vita. Ouid. 4. Metam. 22.
 Dignus ad. Plaut. Mil. 13. 21,
 Ad tuam formam illa vna digna est.
 Dignus præ alijs, vt. Plaut. Milit. 16. 4.
 Dignus cui aliquid committatur. Terent. And. 1. 4. 3.
 Dignius nihil est quod ametur. Terent. Eun. 5. 9. 21.
 Digna forma. Plaut. Rud. 30. 19,
 Videtur digna forma.
 Dignus amari. Virg. eclog. 5. 18.
 Reprehendere digna. Stat. 11. Sylu. 37.
 Dignum est credere. Virg. 3. Georg. 78.
 Dignum memoratu. Plin. lib. 21. cap. 12. 3. Digna dictu.
 Plin. lib. 11. cap. 5. 5.
 ¶ Dignum: pro dignitate. Tacit. lib. 15, Adieciisset eos, dignum Arfacidarum, simul & de legionibus Romanis itacueret.
 ¶ Dignè: Plautus Milit. 11. 58, Quam dignè ornata incedit: haud meretriciel
 Aliquem dignè desere. Senec. Herc. fur. 13. 19.
 Peccare cruce dignus. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 19.
 ¶ Dignitas: pulchritudo. Plin. in Paneg. iam firmitas, iam proceritas corporis, iam honor capitis, & dignitas oris, nonne longè lateq; principem ostentant.
 Sexus dignitas. Vlpianus de Senatoribus. Maior dignitas est in sexu virili.
 Commendat dignitas periclitantem. Quint. lib. 6. cap. 1. 16.
 Afferit dignitatem fortuna. Quint. lib. 3. cap. 7. 9.
 Contineri dignitate. Quint. lib. 3. cap. 8. 1.
 ¶ Digno: Dignum puto: Pacuuius. Ilionea: Quis deos infernos, quibus cælestes dignet decorare hostes?
 ¶ Dignor idem. Virg. 1. Aeneid. 68,
 Tum Venus: Haud equidem tali me dignor honore.
 Dignare alicquem venia. Ouid. 3. Trist. eleg. 14. ad finem.
 Dignor, cum infiniuo. Horat. lib. 1. epist. 10. 8,
 Grammaticas ambire tribus & pulpita dignor.
 ¶ Dignari: Passiuè: Dignū haberi, siue iudicari. Virg. 3. Aen. Coniugio Anchia Veneris dignate superbo.
 Dignatus honore. Sil. lib. 11. 55.
 ¶ Dignatio: dignitas & amplitudo, propter honores gestos aut magistratum, vel propter oris morumq; maiestatem. Plin. lib. 21. cap. 20. 8, perungit iubent dignationis gratia. Suet. de claris grammaticis, 5, Szuius Nicanor primus ad famam dignationemq; docendo peruenit. Liu. 2. ab Vrbe, 71, Appius inter patres lectus, haud ita multo post in principum dignationem peruenit. Suetonius in Domitiano, cap. 2, tantum vt fratri se, & operibus & dignatione adæquaret. Idem in Augusto, cap. 46.
 Dignatio: pro reuerentia. Suetonius in Caligula, cap. 24. Reliquas sorores, nec cupiditate tanta nec dignatione dilexit. Propria viri dignatio auxit inuidiam. Tacit. lib. 19.
 Modicus dignationis. Tacit. lib. 3. (de German.
 Assignant eua principis dignatione adolescentis. Tacitus
 Glicit dignatio sacerdotum. Tacit. lib. 4.
 Imponere alicui dignationem. Tacit. lib. 17.
 Secundum dignationem inter se partitur. Tacit. de Germ.
 Retenta dignatio Burro ope Senecæ. Tacit. lib. 13.
 Veterem ac olim parram dignationem subitè felicitati submittere. Tacit. lib. 13.
 DIGREDIOR.] Discedo Liu. 1. ab Vrbe, 107, Priusquam inde digrederentur, roganti Metio ex fœdere isto.
 A primo carmine digredi. Catul. Argonaut.
 Digredi ad pedes. Liu. 9. bel. Pun. 14.
 In latus. Plin. lib. 3. cap. 5. 7.
 Paulum. Ouid. 9. Metam. 9.
 Digredi, cum accusatiuo sine præpositione. Hist. de bel. Afric.
 Indè

Indè parulam procliuatatem digressus.

¶ Digrediens. Virg. 5. Aen. 98.

¶ Digressus. Participium.

Digressa dicitur, quæ diuortium cum marito fecit. Suet. in Cæsare, cap. 43. Diremit nuptias Prætorij viri, qui digressam à marito post biduum statim duxerat.

¶ Digressus: Discessus.

Digressus à proposito: apud Quintilianum.

Fundere dicta digressu supremo. Virg. 8. Aeneid. 174.

DII S.] Diutinis ac iugibus, inquit Nonius Varro:

Quam mobilem Diuum lirans Sol, harmoge

Quadam gubernans, motibus dijs veget.

DII V N I C O.] Iudico, vel diligenter iudico. Terent. Heaut.

2. 2. 8. Pergin. siue prius dijudicare, quæ scis quid veri fiet?

Dijudicare vter veri virtute anteferendus sit. Cæsar 5. bel.

Gal. 168.

Dijudicare acri intentione. Plin. epist. 203. b.

Sorte dijudicari. Quint. lib. 7. cap. 2. 27.

¶ Dijudicatus. Relinquere negotia, dijudicata lite. Horat.

3. Carm. ode. 5. 11.

DILABOR.] Diffugio, discedo, siue labor. Dilabi in agros

vel oppida. Liu. 8. bel. Maced. 142. Et 8. ab Vrbe. 147.

Dilabuntur v. & sigalia negligentia Liu. 3. bel. Maced. 108.

Dilabitur vestis condita situ, & corrumpitur. Col. lib. 12.

cap. 3. 4.

Dilabitur vetustate nauis putris. Liu. 5. bel. Maced. 93.

Dilabuntur discordia res maximæ. Sallust. in Catil

Dilabens. Horat. 3. Carm. ode. 29. 7,

---nunc medio aluico.

Cum pace dilabentis Hetruscum

In mare.

¶ Dilapsus. Amor cum forma dilapsus. Claud. 1. in Eutrop.

15.

Curæ dilapsæ. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4. 5.

Dilapsa multitudo. Liu. 3. ab Vrbe, 13.

¶ Dilabidus. Dilabida vestis: quæ facile dilabitur. Plin. lib. 8.

cap. 55. 3.

DILACERO.] Idem quod Lacero. Per translationem, Con-

sumo, disperdo.

Artus dilacerare. Senec. Herc. Oeth. 7. 17.

Dilacerantur opes. Ouid. epist. 1. 18.

¶ Dilacerandus. Catul. in Argon. 59. 31,

Pro quo dilaceranda teris labor alitibusq; Præda.

DILANTO.] In diuersas partes lanio.

Comas dilaniare. Ouid. 3. Amor. eleg. 8. 11.

Istū dilaniare nucis. Ouid. de Nuce, 15.

DILAPIDO.] Proprie est, Lapidibus purgo. Cato cap. 46,

Locum bipalio vortito, dilapidatoq;

Dilapidare per translationem, pro Disperdere. Terent.

Phorm. 5. 8. 4.

---conueniendus Phormio est

Prius quàm dilapidet nostras triginta minas.

Col. lib. 10. 31, Dilapidans hominum labores grandine

Iupiter.

DILAPSUS.] Vide DILABOR.

DILARGIOR.] Diuersis do Suetonius in Iulio Cæsare,

cap. 28, Cætera item, quæ cuique libuissent, dilargitus est,

contradicente nullo.

DILATO.] Latum facio. Plin. lib. 33. cap. 3. 20, Nec aliud la-

xius dilatatur, aut numerosius diuiditur.

Dilatate aciem. Liu. 1. bel. Maced. 78. Et Plin. lib. 10. ca. 23. 6.

MInima. Senec. de Benef. lib. 3. cap. 7.

Rictus. Ouid. 6. Metam. 76.

DILATOR DILATVS.] Vide DIFFERO.

DILIGO.] Minus est quàm amo: teste Valla, lib. 5.

Ante omnes aliquem diligere. Ouid. 10. Metam. 34.

Vtrumq; aff. tu pari. Senec. Theb. 2. 13.

Sodales fraterno more. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 13.

Omnes ex æquo. Ouid. ad Pisonem, 23.

Furtim. Ouid. 6. Fast. 111.

Stultè. Horat. 2. epist. 1. 53.

Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est. Ouid. 2. de

Ponto eleg. 1. 5.

¶ Diligere: *Diu dere*. Plaut. Curc. 8. 53.

---quidni nouerim?

Clypeatus elephantum vbi machæra diligit. Titinius:

Pernam toram diligit.

¶ Dilectus, Magno amore alicui dilectus. Virg. 1. Aen. 70.

Suis officijs dilectus. Ouid. 9. Metam. 62.

Mibi dilectus per multos annos. Virg. 9. Aeneid. 18.

Sodales dilecti. Ouid. 4. Trist. eleg. 5. 1.

Premere dilectos visus. Stat. 2. Syl. 1. 35.

Dilectissimus. Stat. 8. Theb. 20.

Augur. Apollineis modò dilectissimus aris.

¶ Diligens: Studiosus.

Diligens temperamenti. Plin. in Paneg. 132.

Diligentissimus rei familiaris. Suet. de claris grammat. 23.

Plin. lib. 34. cap. 8. 31, Diligentissimus artis.

Manus diligens. Seneca in Med. 7. 21.

Diligentissimus naturæ. Plin. lib. 13. cap. 4. 4.

Diligens & Negligens de suo, de alieno, &c. contraria. Plin.

epist. 78. ad Corn. Tacitum.

Diligens in tuendo. Plin. in Paneg. 83.

¶ Diligentia: Studium. cura. Plautus Rud. 19. 39, Curate

hæc, sultis, magna diligentia.

Perueritas diligentia. Quint. lib. 1. cap. 6. 11.

Inanis diligentia. Quint. lib. 5. cap. 11. 23.

Nimium sollicita. Quint. lib. 3. cap. 11. 15.

Labi diligentia. Quint. lib. 5. cap. 13. 30.

Rident diligentiam nostram. Quint. lib. 2. cap. 11. 2.

¶ Diligenter: Studiosè Terent. Eunuch. 2. 1. 1, Fac ita vt ius-

si, deducantur isti. p. faciam. Ph. at diligenter. p. fiet.

Afferuare aliquid diligentius. Catul. ad Coloniæ, 17. 4.

Diligenter hic eram. Plaut. Milit. 3. 28.

DILUCEO.] Distinctè siue perfectè luceo. Hor. lib. 1. epist.

4. 3, Omnem crede diem tibi diluxisse supremum.

Dilucere res dicitur, per translationem. Liu. 3. ab Vrbe, 67.

¶ Dilucidus. Plin. lib. 9. cap. 39. 3, Sic gignitur laudatus ille

pallor, saturitate fraudata: tantoq; dilucidior, quantò

magis vellera esuriunt.

¶ Dilucidè: clare & perspicuè. Terentius Phorm. 2. 3. 52,

Dilucidè expediui, quibus me oportuit iudicijs. Phnius

libro 18. cap. 28. 14, Dilucidè atque perspicuè.

¶ Diluculum: quòd tum dies lucefcere incipiat. Plaut. Am-

phit. 8. 104, Primulo diluculo abisti ad legiones.

¶ Diluculo: diluculum fio. Gellius lib. 1. cap. 29, Die crassi-

no, vbi primum diluculabit, fac amicos adeas, & roges ven-

iant.

DILEVDIA.] tempora sunt, quæ gladiatoribus concedun-

tur, vt intra quinque dies pugnent Hor. lib. 1. epist. 20. 10.

Displicet iste locus, elamo & diludia posco,

DILUO.] Lauo. purgo, abluo. Cæsar 2. bel. Ciuil. 41. Super

lateres corio inducuntur, ne canalibus aqua immissa in-

ter lateres diluere possent.

Diluere aceto. Cels. lib. 5. cap. 20.

Color diluitur. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 10. 13.

Labores hominum diluere ingenti pluuiæ. Virg. 1. Georg. 65.

Peccata sudor diluerat. Valer. 3. Argon. 112.

Dilucere: *aquam vel alium liquorem miscere*. Virg. 1. Georg. 69.

Cuncta tibi Cererem pubes agrestis adoret:

Cui tu lacte fauos, & mti diluc Baccho. Persius Satyr.

5, Diluis l'leborum, dixit, pro eo quod est, medicamen-

tis temperas. Plin. lib. 34. cap. 12.

Vnguenta lachrymis diluere. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 10. 11.

Aliquid in pastillos. Plin. lib. 25. cap. 12 ad finem.

¶ Diluere: per translationem, pro Expedire, explicare.

Cura diluitur mero. Ouid. 1. de Arte. 48.

Hora sera diluitur mero. Ouid. epist. 18. 3.

Facinus tantum quæ diluit ætas? Claud. 2. in Eutrop. 5.

Peccata diluere. Ouid. 2. de Remed. amor. 60.

Vitium ex animo diluere. Propert. lib. 3. ad Bacchum, 17. 2.

Diluere auctoritatem: pro minuere. Seneca epistol. 29.

¶ Dilutus: Præcipuum: mistus & temperatus. Mart. lib. 1. 177,

---ram diluti bibis vnciam Falerni.

Dilutus color. Gel. lib. 2. cap. 26, Luteus, color rufus est di-

lutior.

Absynthia diluta. Lucret. lib. 4. 46.

Dilutas querimus germinet quòd fistula guttas. Pers. Sat. 3.

Labella diluta multis guttis. Catul. ad Iuuen. 94. 2.

Mella Falerno diluta. Hor. 2. Scrm. Satyr. 2. 4.

Diluta potio. Cels. lib. 1. cap. 3.

¶ Dilutum: substantiuè: liquidum est, in quo aliquid certo

tempore infusum fuit. Plin. lib. 27. cap. 7. 4, Bibitur & ma-

defacti absynthij dilutum.

¶ Diluuium: diluuiè & inundationibus commisceo, inun-

do. Lucretius lib. 5. 78.

Tantum suppetitant amnes, vltraq; minantur

Omnia diluuiare ex alto gurgite ponti.

¶ Diluuiū: quod variè diluit. Plin. epist. 170. ad Macrinum,

lib. 8, hic assidue tempestates, & crebra diluuiæ.

Tellurem diluuium miscere. Virg. 12. Aen. 41.

Diluuium: pro vastitate. Virg. 7. Aeneid. 46.

Diluuium ex illo tot vasta per æquora vecti.

¶ Diluuius: Idem. Lucr. lib. 5. 52. Hor. lib. 4. Carm. ode. 14. 6,

---horridamq; cultis

Diluuiem minatur agris. Plin. lib. 9. cap. 4.

¶ Diluuialis Solinus cap. 14. Quippe quas solas diluuialis

inruptio, quom vniuersa obduceret humido situ, inaccess-

as reliquit.

DIMANŌ.] Defluo: & Peruenio.

DIMADEO.] Lucan. lib. 6, Dimaducere niues. Hoc est, resolu-

lutæ sunt.

DIMETIOR.] unde dimetiens, Participium. vt, Dimetiens linea. Plin. lib. 2. cap. 23. 4.
¶ Dimensus: Participium.
 Omnia sint paribus numeris dimensa viarum. Virgilius 2. Georgicorum, 57.
 Orbis certis partibus dimensus. Virgilius 1. Georgic. 47.
¶ Dimensum: idem quod Dementum. Spartianus in Adriano: Ita vt plerisque in idem vitæ suæ dimensum sine dilatione restituerit.
DIMICO.] pugno. Cels. 7. bel. Gal. 143. Ne contra suam voluntatem dimicare cogereetur. Ouid.
 Vitricus & gladijs & acuta dimicet hasta.
 Hac tibi sit pugna dimicuisse satis. Ouidius 2. Amotum, eleg. 13. 6.
 Dimicare acie. Liu. 2. ab vrbe, 233.
 Mille modis acies tua dimicet. Ouid ad Pisonem, 40.
 Dimicant inter se. Plin. lib. 8. cap. 7. 1.
 Dimicare pro re aliqua. Plin. lib. 12. cap. 25. 2.
¶ Dimicatio. Liu. 2. ab Vrbe, 58. Et subeunda dimicatio toties, quot superessent coniurati.
 Solers dimicatio. Plin. lib. 10. cap. 17.
 Inter ipsam dimicationē id est, inter dimicandum. Liuius.
 Dimicatio eum. Plin. lib. 9. cap. 46. 2. At cum caniculis atrox dimicatio.
DIMIDIVS.] Gellius lib. 3. cap. 14. Dimidium est, non quod ipsum dimidiatum est, sed quæ ex dimidiato pars altera est. Plaut. Bacchid. 23. 68. Dimidium auri datur, accipias. Idem Pseud. 7. 73. Bonus animus in mala re, dimidium est mali Plin. lib. 2. cap. 59. 1. Certe nisi sole aduerso non fiunt, nec vnquam nisi dimidia circuli forma.
 Dimidia pars. Plaut. Rud. 24. 79.
 Dimidius modius. Liu. 3. bel. Pun. 48.
 Dimidias cleftydras, dixit Plin. in epist. pro dimidiatis.
 Dimidium fasti, qui bene coepit, habet. Hor. 1. epist. 2. 8.
 Dimidium donare Lino, quam credere totum,
 Qui mauult, mauult perdere dimidium. Mart. lib. 1. 71.
 Soluere dimidium. Quint. lib. 5. cap. 10. 73.
 Dimidium quam Liu. lib. 5. bel. Maced. 1. Vt vix dimidium militum quam quod acceperat, successori tradiderit.
 Dimidio minus, Plaut. Afin. 9. 35.
¶ Dimidiatus: in duas partes diuisus est. Plaut. Menæchmis, 4. 41. Dies quidem iam ad vmbilicem est dimidiatus mortuus. Plin. lib. 16. cap. 39. 6. Nisi intermestri luna atque dimidiata, ne tangas materiam.
¶ Dimidiatum. Plaut. Milit. 10. 166. perducunt dimidiatum, dum appetunt. Id est, sibi volunt dari dimidiam partem.
DIMINVO.] Idem quod Minuere, vel in diuersas partes confringo, & attenuo. Terent. Eunuch. 4. 7. 33. Diminuum ego caput tuum hodie, nisi abis. Idem Adolph. 4. 2. 33. Diminuetur tibi quidem iam cerebrum. Cæsar 3. bel. Ciuil. 8. Longumq; iter ex Hispania magnum diminuerat. Ira diminuitur. Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 9.
 Diminuere de, vel ex. Cæsar 1. bel. Gal. 229. Liu. 2. ab Vrbe, 4. Quam quod diminutum quicquam sit ex regia potestate.
¶ Diminutio. vt Diminutio familiæ. Plin. lib. 34. cap. 13. 9.
 Diminutio capitis, apud Iuriconsultos, est prioris status mutatio. Caius. tit. de cap. minut. l. 1. Cæsar 2. bel. Ciuil. 137.
DIMITTO.] Idem quod mitto. Dimittere domum. Liu. 8. bel. Maced. 4. Virg. 1. Aeneid.
 --- eadem per littora certos Dimittam.
 Dimittere boues in pascua. Col. lib. 6. cap. 26. 11.
 Literas in alias vrbes. Liu. 8. bel. Maced. 5.
 Dimittere folia dicitur a bor, quum decidunt. Plin. lib. 12. cap. 1. 8.
¶ Dimittere. In diuersas partes mittere. Liu. lib. 5. Decad. 5. Per omnes ciuitates cohortes dimisit. Suer. in Cæsar, cap. 4. Nam comites seruosq; cæteros in initio statim, ad expediendas pecunias quibus redimeretur, dimiserat.
 Dimittere: Deorsum mittere. Plinius libro 11. cap. 17. 69. Alterum sinum, in quem ex eo dimittunt concoctione maturata.
 Dimittere se in valles: vel agmen in æquum. Cæsar 1. bell. Ciuil. 300. Liu. 7. ab Vrbe, 102. Postquam neq; in æquum dimitti agmen vidit.
 Dimittere: Permittere abire, Sinere. Terent. Eunuch. 4. 7. 44. Iam dimitto exercitum? THR. vbi vis. Cæsar 7. bel. Gal. 280.
 Dimittere equitatum.
 Dimittit animum in artes ignotas Ouid. 8. Meram. 38.
 Aliquid in aures duras dimittere. Virg. 4. Aen. 86.
 Bellum. Stat. 16. Theb. 103.
 Dimittere se in comparationem alterius. Suetonius de claris Rhetor. 5.
 Dimittere ex consilio. Cæsar 3. bel. Ciuil. 423.
 Dimittere creditorem id est, ei satisfacere. Paulus in l. quæris. ff. de pactis dotal.

Curam. Ouid. 13. Metam. 44.
 Curam ex animo. Liu. 10. bel. Pun. 11.
 Debitorem id est, liberare accepti latione. Vlp. In l. ambrosia. ff. de decretis ab ordine faciendis. siue aliquem debitorem dimiserint, siue largiti sint.
 Dimittere in discrimen. Liu. 3. ab vrbe, 142.
 Dimittit eum dolor. Cels. lib. 4. cap. 19.
 Dimittere facultatem rei gerendæ. Cæsar 1. bel. Ciuil. na.
 Dimittit febri. Cels. lib. 1. cap. 7.
 Dimittere filium de potestate. Caius in l. liberum. ff. de adop.
 In alicuius casus lachrymas dimittere. Ouidius 1. Trist. eleg. 7. 4.
 E manibus. Cels. 3. bel. Ciuil. 105.
 Dimittere matrimonium pro Soluere, vel rescindere. Suetonius in C. Calig. cap. 15.
 Dimissa è matrimonio. Sueton. in Tib. Cæsar, cap. 49. qui dimissam eam è matrimonio, post vicefimum annum, veneni olim in se comparati arguebat.
 Moras dimittere. Valer. 8. Argon. 21.
 Murmura venti dimittunt. Sil. lib. 7. 52.
 Dimissa in populos notitia nominis: pro, dispersa. Seneca epistol. 31.
 Dimittere occasionem. Cæsar 5. bel. Gal. 45.
 Dimitti osculo. Plin. in Paneg. 36. Gratū erat eunctis, quod Senatū osculo exciperes; vt dimissus osculo fueras.
 Dimittere reum: crimine soluere & vinculis. Plin. ad Traianum. Budæus.
 Scholam: Cessare à docendis iuuenibus. Sueton. de claris grammatis. 18. Dimissa repente schola, transtulit ad Qu. Septimij Philosophi sectam.
 Concionem. Cæsar. 1. bel. Gall. 68.
 Sanguinem è capite. Varro 2. de re Rust. cap. 1. 23.
 Vxorem: pro, Repudiare. Suet. in Tiberio Cæsar, cap. 10.
¶ Dimissus: Participium,
 Anima dimissa. Lncan. lib. 3. 74.
 Lues cælo dimissa. Stat. 11. Theb. 55.
¶ Dimissoria litteræ, inquit Modestinus, de verborum significatione sunt, quæ vulgò Apostoli dicuntur. Dimissoria autem dimissæ sunt, quod per eas causa ad eum, qui appellatus est, dimittitur. Sic Marcellus Delibellis dimissorijs.
DIMOUEO.] remoueo, loco suo muto. Virg. lib. 2. Georg. 103.
 Agucola incuruo terram dimouit aratro.
 Aqua dimota. Ouid. epist. 17. 16.
 Dimouere bonum & malum: discernere. Sallust. de Rep. ord.
 Dimouere corpus. Cels. lib. 3. cap. 22.
 Dimouit, pefregitq; cæstodias pœna Plin. in Paneg. 78.
 Dimota à centro suo tellus. Plin. lib. 36. cap. 10. 2.
 Moras vocis dimouere. Senec. Hipp. 4. 46.
 Obstanteis propinquo dimouere. Hor. 3. Carm. ode. 5. 10.
 Aurora polo dimouerat vmbra. Virg. 4. Aeneid. 2.
 Terram dimouere incuruo aratro. Virg. 2. Georg. 103.
¶ Dimotus: Participium. Parietes dimoti. Tacit. lib. 5.
DINOSCO.] Vide DIGNOSCO.
DINUMERO.] Idem quod Numerare. Dinumerare exercitum. Plin. lib. 4. cap. 11. 4. Horat. Plin. lib. 2. cap. 73. 3.
 Hostes dinumerat. Ouid. 11. Metam. 115.
 Tempora dinumerat. Virg. 6. Aen. 136.
 Dinumerare pecuniam: pro Dissoluere. Terent. Adolph. 5. 7. 17. Iube nunc iam dinumeret Babylo illi viginti minas.
DIOBOLARIS.] Diobolares meretrices, inquit Festus, quæ duobus obolis conducuntur. Plaut. Pœnulo, 4. 48. Seruulorum fordidorum scoria diobolotia?
DIONYSIAS.] Gemma est Plinio, mistis rubentibus maculis, lib. 37. cap. 10. 18.
DIOPHRIS.] gemma est Plinio, lib. 37. cap. 10. 18. duplex, cædida ac nigra, mas ac femina, genitale vtriusque sexus distinguente linea.
DIPHYX.] Plinius lib. 34. cap. 13. 6. In zarijs officinis & smegma sit, iam liquato xere atq; percolato. Jactis etiam num carbonibus, & c. diphygem vocant Græci, ab eo quod bis torreatur.
DIPLOMA.] Vas duplex Plinio dicitur, cuius vsus nusquam est frequentior, quam apud pharmacopœos.
¶ Diplomata esse videntur, quæ euctiones vocantur, per totum tit. de cursu publico lib. 12. C. Latinè, vt arbutor, duplices tabulæ dicuntur. Venuleus in l. continuus § quum ita stipulatus sim ff. de verborum obligationibus: vt qui Ephesi daturum se sponderit, neque diplomata diebus ac noctibus & omni tempestate contempta iter continuare cogatur. Et pauld post: Quod si diplomate vsus, aut felici nauigatione maturius quam quique peruenerit Ephesum. Modestinus in l. eos qui ff. ad legem Corneliam de falsis. Qui se pro milite gessit, vel illicitis in signibus est

bus est vsus, vel falso diplomate vias conmeauit, pro admissi qualitate grauissimè puniendus est.
Negligere diplomata. Tacit. lib. 18.
Reuolunt diplomata. Tacit. lib. 18.
DIPONDIVM, & DIPONDIVS, & DUPONDIVS.] À duobus ponderibus dicitur. Nam, vt Varro docet, duos asses pendeat. Plin. lib. 33. cap. 1. 4. Libralis, vnde etiam nunc libella dicitur, & dupondius appendebatur assis. Apud Senecam epist. 18. Dupondius legitur.
¶ Dipondiaris. Plin. lib. 34. cap. 2. 2. Et aurichalei bonitatem imitatur in festiis dupondiaris que, Cyprio suo assibus contentis.
Dipondiaris orbiculus. Colum. lib. 4. cap. 30. 3.
DIPSA CON.] Spina alba. Plin. lib. 24. cap. 13. 1. Latini Cababum vel Labrum Veneris vocant.
DIPSACOS.] Herba, quæ folia habet lactuca, bullasque spinosas in dorso medio. Plin. lib. 27. cap. 9.
DIPSAS.] Serpens, sic dicta, quod ij quos mordicus apprehenderit, siti inarescunt vehementius, ad potumque efferuefcunt, ac inde incessanter haurientes dissiliunt; morsus comites sunt tumor quidam solutus, sius contenta vehementer, nunquam explebilis, nunquam interquiescens. Lucan. lib. 9. 122,
--- in medijs tenebant dipsades vndis. Ibidem 148,
Signiferum iuuenem Tyrrheni sanguinis Aulum
Torta caput retro diplas calcata momordit.
Meminit Plinius lib. 23. cap. 8. 11.
DIRADIO.] In radios compono. Colum. lib. 5. cap. 6. 50. Validam ergo vitem in ramos diducere censeo, & traducibus dispergere atque diradiare.
DIRAE.] Vide DIRVS.
DIRECTARIVS, DIRECTE, DIRECTIO, DIRECTVS.] Vide DIRIGO.
DIREPTIO, DIREPTVS.] Vide DIRIMO.
DIREPTIO, DIREPTOR, DIREPTVS.] Vide DIRIPIO.
DIRIBEO.] Distribuo. Plin. lib. 36. cap. 15. 19. En hic est ille terrarum victor, & totius domitor orbis, qui gentes & regna diribet, iura externis mittit.
¶ Diribitorum: Locus erat Romæ, à M. Marcello ædificatus, in quo recensabatur exercitus, & stipendia militiæ numerabantur. Plinius libro 16. cap. 40. 2. Quæ diribitorio superfuerat x. pedibus breuior.
¶ Diribitor: Minister. Apul. lib. 2. de Afino: Diribitores pluseculi splendide amici; fercula copiosa scitulè subministrata.
DIRIGE O.] Præ frigore, aut timore, aut alio casu viribus destituitur. Virgil. lib. 8. Aeneid.
Dirigit visu in medio, calor ossa reliquit.
Hirsuta dirigere comæ. Ouid. 3. Fast. 67.
Sanguis gelidus formidine dirigit. Virg. 3. Aeneid. 52.
DIRIGO.] Obliquum emendo. Plin. in Paneg. 73. Nam vita Principis censura est, eaque perpetua: ad hanc dirigitur, ad hanc conuertitur: nec tam imperio nobis opus est, quam exemplo.
Dirigere acies: pro Ordinare. Virgil. 7. Aeneid. Hirtius 5. bel. Afric. 45. Interim Cæsar aciem dirigit simplicem, propter paucitatem.
Acies diriguntur pari vtrinque spe. Tacit. lib. 2.
Affatus dirigere alicui. Claud. ad Olibrium, epig. 25. 1.
Arcu dirigere tela. Horat. 4. Carm. ode 9. 4.
Dirigere solertiam ad cæli cuiusque mores. Plinius lib. 17. cap. 2. 9.
Dirigere ramuli cacumen ad cælum. Varr. 1. de Rustic. cap. 40. 7.
Huc dirigere cursum. Virg. 5. Aeneid. 33.
Frontem aciei dirigere. Quint. lib. 2. cap. 13. 3.
Gressum. Virg. 1. Aeneid. 81.
Hastam in aliquem. Ouid. 8. Metam. 14.
Hastile certo istu. Virg. 12. Aeneid. 99.
Iaculum totis viribus. Senec. Hipp. 6. 16.
Iter. Tibul.
Cursum ad littora, Cæsar. 3. bel. Ciuil. 10.
Nauis iter. Ouid. 1. Fast. 1.
Iudicium ad aliquid. Quint. lib. 6. cap. 5. 2.
In manum. Senec. de Benef. lib. 2. cap. 16.
Literas ad aliquem. Modestinus in l. si procuratorem ff. de procuratoribus. Si procuratorem absentem dominus satisfadatione releuare velit, literas suas ad aduersarium dirigere debet.
Vatis opus. Ouid. 6. epist. 97.
Dirigit huc puppim. Lucan. lib. 3. 118.
Dirigere se ad aliquid. Quint. lib. 10. cap. 1.
Dirigitur similitudo ad. Plinius libro 37. cap. 8. 3. Eius enim tota similitudo ad succum porri dirigitur.
Spicula dirigere dextra. Ouid. 12. Metam. 122.

In medio freto vela. Ouid. 1. Fast. 93.
Vifus ad aliquem. Claud. 2. in Eutrop. 27.
Vulnera. Virg. 10. Aeneid. 28.
¶ Directus, Participium. Cato cap. 18. 1. Arborea ad stipitem primum directos pedes sedecim.
Directa acies. Virg. 2. Georg. 57.
Limes directus. Stat. 2. 17.
Loci in vitia directi. Quint. lib. 2. cap. 1. 8.
Membrana directa plumbo. Catul. ad Varum, 19. 2.
Inuicem directo contendere passu. Tibul. lib. 4. eleg. 1. 19.
Directa oratio: quæ ambagibus caret. Liu. lib. 1. bel. Punici. Sermo directus & Auerfus, contraria. Quintilian. libro 2. cap. 13. 4.
Via directa. Lucret. lib. 4. 123.
¶ Directo. Directo aliquid optare: pro simpliciter. Seneca epist. 67. Illabona directo optamus nobis.
¶ Directio. vt, directio ad veritatem. Quintilianus libro 3. cap. 7. in fine,
Rationis directio ad veritatem. Quint. lib. 3. cap. 6. 23.
¶ Directarij, appellantur ij, qui in aliena coenacula se dirigunt, furandi animo. Vlpianus l. facularij. De iniurijs & famosis libellis.
DIRIMO.] separo diuido. Plaut. Amph. 4. 101,
Sed prælium id tandem diremit nox interuentu suo.
Virg. 5. Aeneid. 94.
--- & prælia voce diremit. Dirimere rixam. Plautus Amphit. 16. 27.
Prælium Cæsar 1. bel. Ciuil. 169.
Actionem. Plin. Actionem meam, vt prælia solet, mœx diremit.
Affinitatem Claudius diremit. Tacit. lib. 12.
Arma dirimere. Lucan. lib. 1. 21.
Dirimi auspicia dicuntur, quum rata esse nequeunt. Plinius libro 8.
Bellum sanguine dirimi. Virg. 12. Aeneid. 16.
Certamina dirimere. Ouid. 5. Metam. 63.
Colloquium. Cæsar 1. bel. Gal. 202.
Consilium. Sallust.
Controuersiam. Ouid. 6. Fast. 20.
Iras, & altercationes. Liu. 1. ab Vrbe, 53.
Litem. Ouid. 1. Metam. 5.
Res dirimenda alicuius arbitrio. Ouid. 6. Fast. 20.
Dirimere sententias. Plin. epist. 167. 1.
Simulantes. Liu. 8. ab Vrbe, 94.
Dirimuntur oppida vnus diei itinere: Id est, distant inter se. Plin. epist. 94. 2. lib. 6.
¶ Direptus: Participium. Lucret. lib. 1. 23. Mors direpta: Direpta mari gens. Plin. in Paneg. 52. Id est, separata, & dissiuncta. Liu. 5. bel. Pun. 182.
DIRIPIO.] in diuersas partes rapio. Diripere vrbes; bona. Cæsar 1. bel. Ciuil. 80. Et. lib. 7. bel. Gal. 8.
Diripere aras: Deicere, dissipare. Virg. 12. Aeneid.
Dapes. Virg. 3. Aeneid. 46.
Equis diripi. Ouid. 5. Fast. 62.
Opes diripiuntur. Ouid. 3. Trist. eleg. 10. 12.
Diripi tunicam. Ouid. 1. Amor. eleg. 53.
Diripere victoriam: pro Eripere. Valet. lib. 3. cap. de Fortitudine.
A' pectore vestem diripere. Ouid. 9. Metam. 128.
Ensem vagina diripere.
¶ Direptus: Participium.
Domus direpta. Virg. 2. Aeneid. 113.
Membra direpta manibus nefandis. Ouid. 3. Metam. 147.
Direpta moenia, Lucan. lib. 6. 7.
Opes direptæ. Claud. 1. in Eutrop. 34.
Pellis direpta. Ouid. 3. Metam. 11.
DIRVMO.] Frango, scindo. Plaut. Curculione: nihil meo, nisi medius dirumpar miser.
Dirumpere ludum: Impedire ne perficiatur. Plaut. Pœn. 2. 117. Terent. Adelph. 3. 3. 15,
Collaudauit filium: mihi, qui dedissem consilium, egit gratias. v. Dirumpor.
¶ Diruptus: Participium.
Diruptæ rupes: pro Abruptis. Liu. lib. 8. bel. Pun.
DIRVO.] Deicere, euerto, destruo. Terent. Adelph. 5. 7. 16. Hanc in horto maceriem iube dirui. Liu. lib. 1. lam fragor rectorum, quæ diruebantur vltimis vrbs partibus, audiebatur. Plin. lib. 34. cap. 3. 3. Diruere Corinthum.
Arcem. Sil. lib. 5. 25.
Fores. Propert. lib. 4. eleg. 10. 3.
Vrbes diruit. Ouid. 12. Metam. 111.
¶ Dirutus: Deiectus.
Regna diruta. Propert. lib. 2. eleg. 29. 17.
DIRVS.] Dei ira narus, inquit Festus. Virg. 3. Georg. 94.
--- prius quam
Dira per incautum serpent contagia vulgus.

Aues diræ. Catul. 4. Paneg. 42.
 Excitere diras amotes. Ouid. 1. Metam. 84.
 Cædes dira. Ouid. 15. Metam. 161.
 Caput dirum. Seneca Octau. 52.
 Cometa diri. Virg. 1. Georg. 97.
 Contagia dira. Vug. 3. Georg. 94.
 Cruciatu diri. Ouid. 9. Metam. 36.
 Cupido dira. Virg. 6. Aeneid. 144.
 Diræ deprecationes. Plin. lib. 28. cap. 2. 9.
 Detestatio dira, nulla expiatur victima. Hor. Epod. ode 5, 10.
 Dextra dira. Stat. 5. Thebaid. 4. 8.
 Dira execratio. Liu. 6. bel. Pun. 132, & lib. 8, 117.
 Dira viro facies. Ouid. 1. Fast. 111.
 Manus conscia diri facti. Ouid. 8. Metam. 107.
 Dira fames. Virg. 3. Aeneid. 51.
 Fata dira. Seneca Hipp. 12, 24.
 Forma dira. Claud. 1. de Raptu Proserp. 17.
 Funus dirum. Virg. 11. Aeneid. 12.
 Diris funeribus iras deorum contrahere. Liuius 10. ab Vrbe, 140.
 Furor dirus. Seneca Hipp. 4, 42.
 Diræ furia sunt. Virg. 4. Aeneid. 95, & 122, Rurfus libro 8, 141.
 Gens dira. Virg. 3. Aeneid. 47.
 Grando dira. Horat. 1. Carm. ode 2, 1.
 Hydrops dirus. Horat. 2. Carm. ode 2, 3.
 Dira illuies. Virg. 3. Aeneid. 119.
 Domus diri iudicis. Seneca Troad. 1, 14.
 Dira libido. Lucret. lib. 4, 211.
 Lues. Ouid. 7. Metam. 106.
 Mens. Virg. 2. Aeneid. 104.
 Dirus mætor. Plin. lib. 26. cap. 4, 2.
 Mors ante oculos dira vagatur. Seneca Octau. 6, 10.
 Mugitus diri. Ouid. 7. Metam. 122.
 Dira natura. Plin. lib. 12. cap. 19, 4.
 Naufragia dira. Seneca Octau. 4, 6.
 Necessitas dira. Horat. 3. Carm. ode 24, 2.
 Nefas dirum. Virg. 4. Aen. 113.
 Dira nubes. Plin. lib. 11. cap. 29, 5.
 Omen dirum mortalibus. Ouid. 5. Metam. 110.
 Dirum oppidum. Plin. lib. 4. cap. 11, 4.
 Ostentum. Plin. lib. 10. cap. 12, 5.
 Pestis dira. Virg. 11. Aeneid. 158.
 Pugna. Virg. 10. Aen. 10.
 Cruciaci sanguine diræ serpentis. Ouid. 2. Metam. 131.
 Sanguinis dira litis. Seneca Octau. 4, 9.
 Spes dira. Seneca Hippol. 2, 10.
 Dirus spiritus. Seneca Octau. 5, 3.
 Supplicia dira. Virg. 6. Aeneid. 100.
 Tyrannus dirus. Claud. 3. de Raptu. Proserp. 7.
 Venena dira. Horat. Epod. ode 5, 13.
 Volucres diræ. Sil. lib. 13, 121.
 Vox dira. Virg. 3. Aen. 46.
 ¶ Dirus, pro magna aliquando accipitur. Virg. 8. Aen. 70.
 Iam tum religio pauidos terreat agricolæ.
 Dira loci. Id est, magnus metus.
 ¶ Dirissimus. Varro Bimargo: Scena quem senem Latina vidit dirissimum?
 ¶ Diræ: pro Furijs.
 Compositas Diras imprecabatur. Tacit. lib. 5.
 ¶ Diritas: Crudelitas.
 Morum diritas. Sueton. in Tiberio, cap. 21.
 Dis, & hoc dicit. Adiectiuum, pro Diuite. Terent. Adolph.
 Dis quidem esses Demea, ac rem tuam constabiliffes.
 Animi dices. Tibul. lib. 3. eleg. 6, 3.
 Epulæ. Stat. 5. Thebaid. 38.
 Glebæ. Silius lib. 3, 136.
 Pectus dite. Lucret. 1, 84.
 Promiffis ditibus commoueri. Silius lib. 3, 104.
 Regni ditis ferax Lydia. Seneca Hippol. 3, 11.
 Aevi humani ditissimus: id est, qui diuiffimè vixit. Silius lib. 3, 80.
 Agri ditissimus. Virg. 1. Aeneid. 70.
 Animi ditior. Stat. 3. Thebaid. 96.
 Midæ gazis, & Lydo dirior auro. Stat. 2. Syl. 2, 25.
 Terra ditiffima. Virg. 2. Georg. 28.
 ¶ Dito: Diuitem facio. Liuius 1. bel. Pun. 239, Castra militem ditauere.
 Stipe largifica ditantes omnia. Lucret. lib. 2, 127.
 Turba ditata spolijs. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 7, 13.
 ¶ Ditefco: Diues fio. Præda ditefcere. Lucret. lib. 5, 251.
 Horrea ditefcunt. Claud. 2. Paneg. 80.
 Partu ditefcere dulci. Lucret. lib. 4, 252.
 DISCALCEO.] Calceum extraho. Suet. in Nerone, cap. 51.
 Ligato circum collum sudario, pro dicit in publicum sine cinctu & discalceatus.

DISCAPEDINO.] Refero, aperio. Apuleius: Hyagnis primus in canendo manu discapedinauit.
 DISCAVEO.] Idem quod Cauco, vel diligenter caueo. Plaut. Menæch. 7. 24. Dictum facefscelatum, & discaueas malo.
 DISCEDO.] Recedo. Plin. Facefscite hinc, atq; à nobis discedite.
 A patria discedere. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 17.
 Discedere ad. Virg. 12. Aeneid. 58.
 Longè discedit. Ouid. epist. 21, 22.
 Procul hinc discedere. Ouid. 9. Metam. 109.
 Procul discessit in agros. Valer. 7. Argon. 112.
 Tardè discedere. Ouid. 4. Metam. 19.
 Discedere ab armis. Cæsar 1. bel. Ciuil. 40.
 In auras. Lucret. lib. 3, 28.
 In duas factiones ciuitas discessit. Tacit. lib. 21.
 Discedat à corpore languor. Ouid. epist. 19, 1.
 Discessit mos. Plin. lib. 11. cap. 23, 2.
 Discedunt in duas partes. Sallust.
 Discedere pedem. Plaut. Afin. 12, 13.
 Discedere à sententia. Cæsar 1. bel. Ciuil. 7.
 Signis discedere haud licitum. Silius lib. 7, 19.
 Discedit vsusfructus à persona: id est, immutat personam. Modestinus de vsusfructu. l. Titio. Titio, quum morietur, & vsusfructus inutiliter legatur, in id tempus videlicet collatus, quo à persona discedere incipit.
 Discedere: Diuidi. Sisenna Histor. lib. 4, Armata dextra ducti, magisq; in latitudinem discedunt.
 Disceditur in eam sententiam. Liu. 8. bel. Pun. 250.
 Discessum est. Liu. 2. ab Vrbe, 173.
 ¶ Discedens: Particip. vt, Hyems discedens. Ouid. 2. Fast. 37.
 ¶ Discessio: Diuifio, separatio. Terentius And. 3. 3. 37.
 Nempe incommoditas deniq; hinc omnis redit, si eueniat (quod di prohibeant) discessio.
 Discessio erat in sententijs dicendis in Senatu, quum duabus dictis sententijs, is magistratus, qui Senatum coegerat, Patres Conscriptos iubebat in hanc aut in illam sententiam transire. Plin. epist. 167, f. Idem lib. 2. epist. 11, 35, f. Quum fieret discessio, qui sellis Consulium astiterant, in Cornuti sententiam ire cœperunt. Seneca de Vita beata: Nec est quod mihi discessionum more respondeas.
 ¶ Discessus: Abitus.
 Aduentus & Discessus, contraria. Plin. lib. 25. cap. 8, 10.
 ¶ Discessurus. Plin. lib. 20. cap. 24, 1. Sed discessuri ab hortensibus. Hoc est, priusquam discedamus ab hortensium herbarum translatione.
 DISCEPTO.] Disputo, contendo.
 Disceptare inter aliquos. Liu. 4. bel. Maced. 130.
 Disceptari verbis de fœderum iure. Liu.
 Disceptare armis de controuersijs. Cæsar 3. bel. Ciuil. 424, Idem 6. bel. Gal. 196, Quoad sibi spes aliqua relinqueretur, iure potiùs disceptandi, quam belli gerendi.
 Disceptare, cum geniuo. Callistratus in l. capitalium, §. incendiarij ff. de pœnis. Vt qui iactura affectus est, damni disceptet, vel modicè vindicetur.
 Disceptare causam: pro Arbitrari. Pomponius in l. sed si compromissum. ff. de Receptis abitis. Sed si cōpromissum sine die confectum est: necesse est arbitro omnimodo diem statuere, partibus consentientibus: & ita demum causam disceptare.
 Disceptare: pro conuenire. Plinius lib. 2. cap. 9. 6. Tarracone disceptant populi x l. 111. Idem lib. 5. cap. 29, 5.
 ¶ Disceptator, pro arbitro. Vlpianus in l. 3. §. tametsi. ff. de arbitris. Quoniam non debeant decipi, qui cum, quasi virū bonum, disceptatorem inter se elegerunt. Budæus.
 ¶ Disceptatio: pro Arbitratu & cognitione. Vlpianus in l. quum ij. §. si cui. ff. de transactionibus. Hæc omnia habent disceptationem Prætoris.
 DISCERNO.] Diuido, separo. Plinius libro 12. cap. 19, 5, Est & alia fama, cum sole diuidi, ternasq; partes fieri; deinde sorte cremia discerni.
 Litem discernere. Virg. 12. Aeneid. 178.
 Tumultum veterè discreuit. Claud. 1. de Raptu. Proserp. 50.
 ¶ Discernere: Distinctè cognoscere, distinguere. Terent. Adolph. Quid hoc (malum) infelicitatis? nequeo satis discernere. Diem & noctem discernere celo. Virg. 3. Aen. 41.
 Fas atque nefas. Horat. 1. Carm. ode 18, 3.
 Vera pars iustiorē habeat causam. Cæsar 1. bel. Gal. 139.
 Vera à falsis. Plin. lib. 37. cap. 12, 4.
 Articulatim verba discernere. Lucret. lib. 4, 113.
 ¶ Discretus: Participium. vt apud Columellam, discretæ femina: separata. Plin. lib. 2. cap. 8. 5, Discretus atque digestus aduerso syderum verberè globus. Et lib. 15. cap. 30. 10, Discrete suis nominibus syluæ.
 Ager discretus laxo. Stat. 5. Thebaid. 112.
 Mors discreta. Ouid. 11. Metam. 140.

Ordo discretus. Ouid. 11. Metam. 140.
 Sedes discretæ. Horat. 2. Carm. ode 13, 5.
 Diuisa tellus & discreta. Lucret. lib. 5, 289.
 ¶ Discretim: distinctè. Varro 1. de Re rust. cap. 3. Quoniam discretim de his rebus dicendum est.
 ¶ Discrimen: Separatio, differentia.
 Nullo discrimine. Virg. lib. 1. Aeneid. 116,
 Tros, Tyriusq; mihi nullo discrimine agetur.
 Ingeniorum discrimina. Quint. lib. 2. cap. 8, 1.
 Vocum. Virg. 6. Aen. 129.
 Discrimen confusum. Liu. 1. ab Vrbe, 150.
 Ingens. Quint. lib. 6. cap. 1, 29.
 Obscurum. Horat. 2. Carm. ode 5, 5.
 Dabat discrimina sexus. Claud. 2. de Rapt. Proserp. 6.
 In discrimine est, vtrum. Liuius 9. bel. Pun. 82, In discrimine est nunc humanum omne genus, vtrum vos, an Cathaginentes, principes orbis terrarum videat.
 Compositum discrimen. Ouid. 2. de Arte aman. 61.
 Multifidum. Claud. de Nuptijs Honorij, 21.
 ¶ Discrimen: *Cersamen*. Virg. 5. Aeneid. 31,
 --- post hos æquo discrimine Pristis.
 Centaurusq; locum tendunt superare priorem.
 Ambiguum discrimen. Stat. 6. Thebaid. 121.
 Dubium. Claud. 1. Paneg. 39.
 Mittere in discrimen: quasi in aleam. Tacitus.
 Maturare discrimen. Tacitus.
 ¶ Discrimen: *Periculum*. Virg. 1. Aeneid.
 Per varios casus, per tot discrimina rerum
 Tendimus in Latium. Plin. epist. 137. a. Cef. 6. bel. Gal. 140.
 Videt imminere hostes, atq; in summo rē esse discrimine
 Lethale discrimen. Claud. 3. Paneg. 21.
 Dare in discrimen aliquid. Tacit. lib. 2.
 Pati discrimina. Valer. 8. Argon. 7, 8.
 Tentare discrimen sui. Claud. 7. Paneg. 87.
 ¶ Discrimino: Diuido.
 Ordo discriminat potestates. Claud. de bello Getico, 8.
 Ratio discriminat omnia. Lucret. lib. 2, 144.
 ¶ Discriminatus: Participium. Liu. 1. bel. Pun. 14, Vigiliarum somniq; nec die nec nocte discriminata tempora.
 ¶ Discriminatum: Differtent. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 7,
 Eadem de causa sunt, quæ non possunt viuere nisi in loco aquoso, aut etiam aqua: & id discriminatum: vt alia in lacubus, alia in fluminibus.
 ¶ Discerniculum. Est (vt ait Varro lib. 4. de Lingua Latina) quo discernitur capillus. Lucil. lib. 30.
 Euplocamo digitis, discerniculumq; capillo.
 Discerniculum: Differentia atq; discrimen. Gel. lib. 17. c. 15,
 Tum cōperit duas species hellebori esse, discerniculo coloris in signes, candidi & nigri.
 DISCERPO.] Distrabo, discindo, dilanio. Liu. 1. Decad. lib. 1, Fuisse tum quoq; aliquos, qui discerptum regem patrum manibus taciti arguerent. Varro: Duabusq; admotis quadrigis, alligatum corpus, equis in diuersum iter concitatis discerpsere.
 In paruas partes discerptur aurum. Lucret. lib. 2, 166.
 ¶ Discerptus: Participium.
 Membra discerpta. Horat. 2. Serm. Satyr. 8, 18.
 DISCESSIO, DISCESSVS.] Vide DISCEDO.
 DISCVS.] Genus cometz esse videtur Plinio, lib. 2. cap. 25, 2.
 DISCIDIVM.] Vide DISCINDO.
 DISCINDO.] Idem quod Scindo, aut minutim scindo.
 Terent. Adelph. 4. 2. 21, Hem vide, vt discidit labrum. Idem Eunuch. 4. 3. 4. Vestem omnem miserè discidit.
 Amicus discindere. Virg. 12. Aeneid. 121.
 Cælum. Virgil. 9. Aeneid. 4.
 Aliquid ferro in partes. Lucret. lib. 3, 132.
 Acquè discinditur in multas partes. Lucret. lib. 3, 134.
 Discidisse cotem nouacula, refert Liuius Accium Nauium Augurem, lib. 1. ab Vrbe, 163.
 ¶ Discissus: Participium. Artus discissi. Virg. 3. Georg. 101.
 Muri discissi. Stat. 1. Syl. 1, 3.
 Discissum vulnus. Celsus. lib. 3. cap. 26.
 ¶ Discidium: Diuisio. Solinus cap. 36, Atlanticus æstus in nostrum mare discidium orbis immitit.
 DISCINGO.] Martial. lib. 9. 106,
 Peltatam Seythico discinxit Amazone nodo.
 Dolos ratione discingere. Sil. lib. 7. 31.
 Aliquem armis discingi. Silius libro 8, 7.
 ¶ Discinctus: Participium. Liu. 7. bel. Pun. 76, Districtis gladijs discinctos dedit.
 Nepos discinctus: id est, omni luxuria diffluens. Horatius Epod. ode 1, 7.
 Otia discincta. Ouid. 1. Amor. eleg. 9, 9.
 Discinctos, *anxiqui negligentes & uesides appellabant*. Persius Satyr. 3.

Non pudet ad morem discincti viuere Nattæ?
 Liuius 5. bel. Maced. 37, Discinctus & inermis eques. Hor. 2. Serm. Satyr. 1. 15,
 Nugari cum illo, & discincti ludere, donec
 Decoqueretur olus, soliti.
 DISCIPLINA, DISCIPLVS.] Vide DISCO.
 DISCLVDO.] Disiungo, separo. Cæf. 7. bel. Gal. 25, Mons Gebenna Atrernos ab Heluetijs discludit. Idem. 4. bel. Gal. 5. 25. Binis vtraque fibulis ab extrema parte distinebantur. Quibus disclusis, atque in contrariam partem reuinctis, tanta erat operis firmitudo. &c. Lucret. lib. 5. 88,
 Diffugere inde loci partes cæpere, paresq;
 Cum paribus iungi res: & discludere mundum,
 Membraq; diuidere. Virg. 6. Ecl. 8, de mundi origine:
 Tum durare solum, & discludere Netea ponto
 Cæperit: & rerum paulatim sumere formas.
 Spatijs disclusus iniquis. Virg. 4. Georg. 30.
 Discludere: *Semouere*. Var. 3. de Re rust. cap. 17. 4, Hi loculatas habent piscinas, vbi dispares disclusos habent pisces.
 DISCO.] rem ignotam assequor. Plaut. Trucul. 16 22,
 Literas didicisti quando scis, sine alios discere.
 Discere ab, vel ex, vel de. Terent. Adelph. 1. 2. 45, Pater esse discere, ab illis qui verè sciunt. Idem Eunuch. 2. 2. 11,
 Vt sibi liceret discere id de me. Plin. epist. 9. lib. 3, Indicauimus Senatui, nos ex Norbano didicisse publicā causam.
 Per me discuntur amores. Ouid. 3. de Arte aman. 6.
 Serio discere. Quint. lib. 1. cap. 2, 1.
 Auribus & oculis. Plin. epist. 14. lib. 8.
 Discere & meminisse. Horat. 2. epist. 1, 53.
 Didicisse fideliter artes. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9, 10.
 Causas discere. Virg. Aeneid. 98,
 --- & veniendi discere causas.
 Generatim discere cultus terrarum. Virg. 2. Georg. 7.
 Dolorem. Virg. 12. Aeneid. 30.
 Euentum formæ discere timere tuæ. Propert. lib. 3. eleg. 29, 8.
 Discere iustitiam moniti. Virg. 6. Aeneid. 124.
 Pericula sua discere. Stat. 6. Thebaid. 5.
 Spes. Virg. 5. Aeneid. 21.
 Venientum discere vultus. Virg. 6. Aeneid. 151.
 ¶ Discens. Mensura discentis. Quint. lib. 2. cap. 3, 6.
 Fractis discentem currere temis. Virg. 5. Aeneid. 45.
 Fatigare discentem per ambages. Quint. lib. 3. cap. 11, 15.
 ¶ Disciplina: eruditio, quam à præceptore discipulus accipit. Plautus Bacchid. 2, 27, Tua disciplina nec mihi profest, nec tibi.
 Disciplina: *pro instituto*. Plaut. Afin. 5. 49, Eadem nos disciplina viuimur.
 Disciplina: *Bene viuendi, & bonorum morum observatio*. vt apud Valerium, caput de Militari disciplina: id est, de obseruatione bonorum morum inter milites. Sic, Domestica disciplina, apud Suetonium in Cæsare. Cato cap. 1, Caueto ne alienam disciplinam temere contempnas.
 Disciplina: *pro Bene viuendi exemplo*. Plaut. Mostel. 3. 51, Disciplina alij etiam,
 Antiqua disciplina milites habuerat. Tacit. lib. 12.
 Iucundior disciplina. Quint. lib. 2. cap. 4, 4.
 Seuera. Quint. lib. 1. cap. 2, 5.
 Vetusissima. Tacit. lib. 11.
 Seuera patris disciplina eductus. Tacit. lib. 5.
 Exolefcit disciplina. Tacit. lib. 11.
 Formare disciplinam. Quint. in Proem. lib. 4. 2.
 Suescere disciplina & imperijs. Tacit. lib. 2.
 ¶ Discipulosus: qui tam bonas quam malas artes facillè discit. Cato, Ipse gladiator discipulosus.
 ¶ Discipulus: Qui discit.
 Discipuli coquorum. Plaut. Pseud. 1. 96,
 Quæso hercle prius quam quicquam conuiuis dabis,
 Gustatute prius, & tuis discipulis dato.
 Melius instituti discipuli. Quint. lib. 2. cap. 3, 8.
 Melior magistro discipulus. Iuuen. Sat. 14, 22.
 Cathedræ discipulorum. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 18.
 ¶ Discipula: Quæ discit. Plin. lib. 10. cap. 29, 7, Audit discipula intentione magna, & reddit. De Luscinia.
 Discipulam cruci dedere. Plaut. Aulus. 4. 20.
 DISCOBOLVS.] Vide DISCVS.
 DISCOLOR.] Qui est diuersi coloris. Discolor cutis. Plin. lib. 28. cap. 12. 2, Ouid.
 Et volat admissis discolor agmen equis. Mart. lib. 14. 17,
 Calculus hic gemino discolor hoste perit.
 Dispar & discolor. Horat. lib. 1. epist. 19, 1,
 Vt matrona meretrici dispar erit atque
 Discolor, infido scurræ distabit amicus.
 Anhelitus discolor. Claud. de Rap. Proserp. 39.
 Discolor Indus. Propert. lib. 4. eleg. 3, 2.
 Miles. Ouid. 2. Trist. 95.
 Sanguis. Lucan. lib. 10, 26.

Varijs floret via discolor armis. Valer. 3. Argon. 113.

DISCONVENIO.] Dissideo, discordo. Hor. 1. epist. 2. 20,
--- & vitæ disconuenit ordine toto.

Idem 1. epist. 14. 4.

Non eadem miramur, eo disconuenit inter Meq; & te.
DISCOQUO.] Idem quod Coquo, vel valde decoquo.

Plin. lib. 22. cap. 25. 29, Nostri præcipiunt arietinum in aqua cum sale discoquere. Ibidem 21, Aluum sistit in cibo, magisq; discocta cælesti aqua.

DISCORS.] Qui animo dissidet. Secum ipsa discors. Liu. 2. ab Vrbe, 94.

Viri discordes. Ouid. 3. Amor. eleg. 7. 9.

Sibi discordem esse. Ouid. 5. Trist. eleg. 6. 7.

Arma discordia. Virg. 2. Georg. 92.

Dextræ discordes. Stat. 6. Thebaid. 58.

Discordia discors. Ouid. 1. Metam. 88.

Rerum concordia discors. Horat. 1. epist. 12. 4.

Gloria discors. Ouid. 2. Amor. eleg. 12. 3.

Modi discordes. Stat. 5. Syl. 5. 6.

Motus discordes. Stat. 10. Thebaid. 115.

Discors mundus. Plin. lib. 30. cap. 1. 13.

Pectora discordia. Lucan. lib. 10. 9.

Sententia discors. Silius lib. 13. 95. Stat. 12. Thebaid. 33.

Discordes medicorum sententiæ. Plin. lib. 23. cap. 1. 19.

Symphonia discors. Horat. de Arte, 76.

Venti discordes. Ouid. 2. Amor. eleg. 10. 2.

Vesania discors. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 3. 5.

¶ Discordis: antiquitus dicebatur. Pompo. in Satyra: Blanda, fallax, imprensus superba, discordis. Ex Prisciano lib. 6.

¶ Discordo: Dissideo, dissentio. Plaut. Merc. 5. 7.

Neu discordarent, si ambæ in vno essent loco.

Aeternum discordare cum aliquo. Tacit. lib. 12.

Parcus discordat auaro. Horat. 2. epist. 2. 39.

Discordant inter se. Terent. And. 3. 3. 44.

Discordare aduersus aliquem. Quint. lib. 5, & lib. 8, & ab aliquo. 137. b.

Discordantia corda. Silius lib. 16. 4.

¶ Discordia: ira acerbior, intimo odio & corde concepta.

Mentis discordia. Ouid. 9. Metam. 12. 7.

Demens discordia. Virg. 6. Aeneid. 56.

Gliscens. Tacit. lib. 4.

Nutrix belli. Claud. 1. in Ruffin. 6.

Præceps. Stat. 1. Thebaid. 28.

Tetra. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 12.

Exortur trepidos inter discordia ciues. Virg. 12. Aen. 118.

Incessit discordia duobus regibus. Virg. 4. Georg. 14.

Tecum mihi discordia est. Horat. Epod. ode. 4. 1.

¶ Discordabilis: Qui discordat & disconuenit. Plaut. Capt. 7. 43, Me hic valere, & tute audacter dicito, Tyndare, inter nos fuisse ingenio haud discordabili.

¶ Discordialis: Qui lites generat & parit. Plin. lib. 37. cap. 10. 4, Nam hyænae pelli similem abominantur, discordialem domibus.

¶ Discordiosus: Iratus vel pronus ad discordias. Sallust. in Jugurtha: Vulgus aut plerunque solet, ingenio mobili, seditiosum atq; discordiosum erat.

¶ Discorditas: Discordia. Pacuuius Hermyona: Quatamq; ex discorditate cladem importem familiaræ.

DISCREPO.] Dissideo, disconuenio,

Diferepuit. Horat. de Arte poet. 45,

Sortileges non diferepuit sententia Delphis.

Primū ne medio, medio ne diferepet imū. Hor. de Arte, 31.

Vox & ratio longè diferepat istis. Hor. 1. Serm. Satyr. 6. 19.

Diferepat inter authores. Liu. 2. bel. Pun. 263.

¶ Diferepitio: Frequentatium. Lucret. lib. 2. 204, Verūm positura diferepitant res.

¶ Diferepitans. Lucret. lib. 3. 161.

DISCRETIO. **DISCRETVS,** **DISCRIMEN,** **DISCRIMINO.**] Vide **DISCERNO.**

DISCRVTIO.] Valde crucio.

Difercior animi. Plaut. Aulus. 5. 27 Terent. Adelp. 4. 4. 41,

Difercior animi: hoc cine de improuiso mali mihi obijci?

DISCVBITORIVS.] Vide **DISCVMBO.**

DISCVBO.] Idem quod Cubo. Plaut. Merc. 3. 99, Discubium noctu vtimus.

DISCVMBO.] Accumbo. Gellius: Apud cœnam Fauorini Philosophi quum discubium fuerat.

Mensis discumbere. Stat. 4. Syl. 2. 7.

Toris. Ouid. 8. Metam. 114.

¶ Discumbitur: Impersonale.

Super strato ostro discumbitur. Virg. 1. Aeneid. 141.

¶ Discubitotius lectus, apud Plinium: super quo discumbebant antiqui cœnaturi.

DISCVNEATVS.] Quasi immisso cuneo apertus ac patens. Plin. lib. 9. cap. 30. 2, Conchæ se contrahunt, sed frustra discuniatæ.

DISCVPIO.] Valde cupio. Plaut. Trinum. 13. 84, Lubet audire; nisi molestum est. s. quin discupio dicere. Catullus, de puero & præcone, 101, 1.

DISCVRO.] In diuersas partes cutro. Plin. lib. 11. cap. 17. 53, Ex hoc fonte duæ grandes venæ in priora & terga discurrunt. Liu. 1. Decad. lib. 1, Signo dato iuuentus Romana ad rapiendas virgines discurret.

A media in vtramque partem discurrens. Quint. lib. 2. c. 4. 11.

Ad aliquem locum discurrere. Virg. 12. Aen. 116.

In fluuium. Virg. 4. Georg. 54.

In montibus. Ouid. 2. Fast. 57.

Vndique. Tibul. lib. 3. eleg. 1. 1.

Equo. Valer. 6. Argon. 41, Fama, vt solet, strenuè totas vrbes discurret. Curt. lib. 4.

¶ Discursio. Quint. lib. 6, Manilius multum in agendo discursans.

¶ Discursus: Verbale. Cesar. 8. bel. Gallici, 107, Magno clamore discursuq; passim se fugæ mandant. Et apud Plin. lib. 2. cap. 36, Discursus stellarum. Quint. lib. 4. Discursus amicorum.

Totius diei discursus. Quint. lib. 2. cap. 12. 8.

Lasciu discursus. Claud. 2. in Eutrop. 20.

Vani. Valer. 3. Argon. 44.

Implere vallem lais discursibus. Ouid. 2. Fast. 45.

¶ Discursitatio. Senec. de Breuitate vitæ, cap. 3, Officiosa per vrbe discursitatio.

¶ Discursim. Macrob. lib. 7. Saturn. cap. 1, Primis mensis post epulas iam remotis, & discursim variantibus poculis minutiotibus.

DISCVS.] Vas latum, vt Iulius Pollux inquit, ad portandas carnes aptum. Apul. Cœnarum reliquis discus ornatus.

Discus: Rotunda moles, cuius iactu iuuenes inter se certabant. Carm. ode. 8. 2, --- sæpe disco,

Sæpe trans finem iaculo nobilis expedito.

Indoctus disci. Horat. de Arte poet. 77.

¶ Discobolus: Qui discum in sublime iaculatur. Quint. lib. 2. cap. 14, Quid tam distortum & elaboratum, quam est ille discobolus Myronis? Plin. lib. 2. cap. 34, & lib. 34. cap. 8. 10, Fecit & canem, & discobolus, & Persea.

DISCVTIO.] In diuersas partes quatio, deicio, disturbo.

Dicere lateritium murum. Cesar. 2. bel. Ciuil. 33. Liu. 1. Tribus arietibus aliquantum muu discussit.

Caput discutere. Sil. lib. 6. 56.

Tempora v tui lactentis discussit malleus. Ouidius 2. metamorph. 62.

¶ Discutere: Per translationem, pro Ausere, & tollere. Discutit ebrietatem potrus. Plin. lib. 20. cap. 6. 3, Et lib. 23. cap. 1. 40,

Discutere fastidium. Et lib. 28. cap. 7. 14, Discutere metum. Item lib. 2. cap. 62, Discutere tristitiam.

Aëra discutere. Lucret. lib. 6. 167.

Tristes cogitationes. Cels. lib. 3. cap. 18.

Febrem. Cels. lib. 3. cap. 15, Idem in proœmio: Protinus febrem somno & sudore discussit.

Herorem febris. Cels. lib. 3. cap. 15.

Malum. Cels. lib. 1. cap. 8.

Morbum. Celsus lib. 3. cap. 2.

Nubila vultu discutit Mercurius. Stat. 3. Theb. 12.

Discutiendæ tamen oratione huiusmodi scenæ. Quint. lib. 6. cap. 1. 34.

Somnum alicui discutere lymphæ. Propert. lib. 3. eleg. 10. 3,

¶ Discutere, interdum est Digerere diffare. Cels. lib. 5. cap. 11,

Ad discutienda ea, quæ in corporis parte aliqua coierunt. Col. lib. 6. cap. 4. 1, Sæpe etiam languor & nausea discutitur, si integrum gallinaceum crudum ouum ieiunis faucibus inferas.

¶ Discussus: Participium. Discussa retum caligo. Stat. lib. 2. Syl. 2. 28.

Fides discussa. Lucan. lib. 1. 24.

Formidine discussa iungunt oscula. Valer. 4. Argon. 140.

Nox discussa. Lucan. lib. 5. 140.

Nubibus discussis purgatus nitet æther. Sil. lib. 12. 128.

Plebs discussa. Stat. 5. Syl. 3. 57.

Terrores discussi. Lucret. lib. 3. 202.

Vmbra discussæ. Virg. 12. Aeneid. 134.

¶ Discussor: Inquisitor, & æstimator facultatum hominum. Aegid. in tit. C. de discuss.

¶ Discussio. Firmicus. lib. 3. cap. 3, Qui discussiones rationales magnaq; negotia tractare consueverint.

¶ Discussorius: Qui discutit. Plin. lib. 30. cap. 8. 10, Et per se tinnis inanium, cochlearum, ceræ mistus, discussoriam vim habet.

DISERTVS.] Vide **DISSERO.**

DISIICIO.] In diuersas partes iacio. Virg. 1. Aen. 10, Discitq; rates. Liu. 2. ab. Vrbe, 151, primo tentata res est, si dispositis clientibus abstergendo singulos & conuionibus concilijsq;, disijcere rem possent.

Agmina disijcere Valer. 3. Argon. 33.
 Capillos Ouid. 11. Metam. 78.
 Disiectam Aeneæ toto videt æquore classem. Virg. 1. Aeneid. 27.
 Pondere nubes disijcere. Ouid. 10. Metam. 36.
 Nubila disiecit Iupiter. Ouid. 1. Metam. 66.
 ¶ Disiectus: Participium. Disiecta actes. Tacitus lib. 19.
 Agmina disiecta. Virg. 12. Aeneid. 97.
 Agmina disiecta per agros. Valer. 3. Argon. 45.
 Comæ disiectæ. Ouid. epist. 12, 13.
 Membra disiecta Seneca Hipp. 12, 21.
 Disiectæ nubes. Plin. lib. 2. cap. 49.
 Republica disiecta eo tempore, quo te custodem habebat. Sallust. in Cic. 2.
 Testa disiecta. Hor. 2. Carm. ode 19, 3.
 ¶ Disiectus: Disiectio, dissipatio Lucret. lib. 3.
 Maior enim turbæ disiectus materia.
 Consequitur letho.
 ¶ Disiectio: frequentativum. Lucret. lib. 2. 112.
 Sed quasi naufragijs magnis, ventisq; coortis,
 Disiectare solet magnum mare transita, casinas.
 DISIUNGO.] Separo. Terent. Hecyr. 1. 2. 86.
 ---atqui ea res multò maximè Disiunxit illum ab illa.
 Disiungere boues ab opere. Col. lib. 2. cap. 3, 1.
 Disiungere à mamma agnos. Varro 2. de re Rust. cap. 1, 20.
 Italia longè disiungimur oris. Virg. 1. Aen. 52.
 Longis disiungimur oris. Valer. 2. Argon. 113.
 ¶ Disiunctus: Participium.
 Bos disiunctus. Horat. 1. epist. 14, 6.
 Disiuncta insula mari periculofo ab Sicilia.
 ¶ Disiunctus: Nomen ex participio.
 Disiunctissimas terras lustrare. Plin. in Paneg. 26.
 ¶ Disiunctivus. African. in l. si ita quis stipuletur. ff. de verbor. oblig. Quum ex duabus disiunctivis conditionibus altera defecerit.
 ¶ Disiunctim Paulus l. 5. ff. de condit. instit. Si hæredi plures conditiones coniunctim datæ sint, omnibus parendu est.
 DISPALLO.] passim digredior. Sisenna lib. 3. Histor. Dispalati, ab signis digressi omnes, ac dissipati. Idem: Tãto passim dispalantur. Gel. lib. 1. cap. 11, Ne sparsi dispalati que prouerent Sallust. de Repub. ordin. Hæc igitur multitudo primùm malis moribus imbuta; deinde in artes vitasq; dispalata.
 ¶ Dispalesco. Diffeminor, diuulgor, omnibus notus fio. Plaut. Bacchid. 20, 131.
 Si plus perdundum sit, perisse suauius est,
 Quàm illud flagitium vulgò dispalescere.
 DISPANDO.] Extendo. Plaut. Milit. 7, 8.
 Eundum astutum extra portam dispassis manibus, pabulum
 Quum habebis Plin. lib. 8. cap. 4, 1. In Gaditano oceanò arbor, in tantum vastis dispansa ramis.
 Dispanx vestes. Lucret. lib. 1, 62.
 DISPARE.] Dissimilis.
 Dispare aene. Ouid. 8. Metam. 39.
 Calami dispare. Ouid. 1. Metam. 143.
 Causa tua est dispar. Ouid. epist. 13, 16.
 Certamen dispar. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 13.
 Dispare cicutæ: Inæquales. Virg. 2. Eclog.
 Est mihi disparibus septem compacta cicutis
 Fistula.
 Dispare viribus fratres Liu. 1, ab Vrbe, 96.
 Forma dispar. Claud. 2. de Raptu Proserp. 9.
 Ingenio dispar Ouid. in Ibin. 79.
 Rebus, & ordine dispar. Hor. 1. epist. 2, 6.
 Par studijs, æuiq; modis, sed robore dispar. Stat. 1. Achil. 36.
 Dispar animorum. Silius lib. 8. 113, Brutius haud dispar animorum.
 ¶ Disparilis: Idem quod Dispar, Varro 2. de re Rust. cap. 1, 1, 3, Et pabulum disparile non vsquequaque idem fit.
 ¶ Dispariliter. Varr. de re Rust. lib. 1. cap. 6, Hæc atque huiusmodi tria fastigia agri ad colendum dispariliter habent momentum.
 DISPARO.] Separo, seiungo. Plaut. Rud. 2, 10,
 Is nos per gentes alium in alia disparat.
 Gel. lib. 11. cap. 11, Tot sententias in eandem rem, quasi aliud atque aliud diceret, disparauit. Quint. lib. 5. cap. 10,
 Aliter disparata, vt dura non duris.
 DISPARTIO, DISPARTIO.] Plaut. Aulul. 9, 3, Apud forum edixit. nubi, vt dispararem obsonium hic bifariam. Idem Pseud. 7, 26.
 DISPELLO.] Huc atque illuc pello, segrego. disijcio. Liu. 4. ab Vrbe, 147, Et equitem passim liberi trænns dispulissent equi. Virg. 1. Aen. 104,
 Teucrorumq; alios acer quos æquore turbo
 Dispulerat, penitusq; alias aducxerat oras,

Dispellere, & compellere: contraria. Plaut. Afina. 12, 148.
 Vmbras dispellere. Virg. 5. Aeneid. 167.
 Aerata dispellens æquora prora Pelias. Stat. 5. Theb. 67.
 DISPENDO.] Expendo, distribuo.
 Dispendere curam. Col. lib. 8. cap. 2, 5, Parandi autem modus est, ducentorum epicum, quæ passim vnus dispendant curam.
 ¶ Dispendium: Quod in curia vel negligentia aut immoderate & incõsulte expendimus & sumimus. Plaut. Menæch. 11, 20, Minor nusquam bene fui dispendio.
 Dispendium: Damnum. Terent. Hecyr. 5. 2. 29, Idem Eunuch. 5. 4. 7, Quam amabat eam confeci sine molestia, sine sumptu, sine dispendio. Col. lib. 4. cap. 24, 1, Quicquid ex his omittitur, magnum affert domino dispendium.
 Plus dispendi. Lucret. lib. 2. 226,
 Et plus dispendi faciant, quam vescitur ætas.
 Dispendia famæ. Claud. 4. Paneg. 91.
 Moræ. Virg. 3. Aen. 91.
 Reparare dispendia. Claud. 8. Paneg. 24.
 ¶ Dispendium: pro via obliqua, & qua per ambas res cõducit, quod ira tendimus. Lucanus, initio libri Octauii,
 Iam super Herculeas fauces, nemoralis q; Tempe,
 Aemoniæ deferta petens dispendia syluæ.
 ¶ Dispendiosus: Damnosus. Col. lib. 2. cap. 21, 1, Nam dispendiosa est cunctatio.
 ¶ Dispenio: Distribuo. Col. lib. 3. ca. 13, 6, Cælestes admittat imbres eosque alendis seminibus dispenfer, Dispenfare succum æqua portatione, Idem lib. 4. cap. 24, 8.
 Dispenfare aliquid in varias partes. Seneca in Consul. ad Martian.
 Fata. Ouid. epist. 12, 1.
 Ofcula. Ouid. 6. Metam. 56.
 Fortuna arbitrijs tempus dispenfat vbique. Ouidius ad Liuian. 75.
 Dispenfare, & Omnia simul profundere: contraria. Plinius in Panegy. 57.
 Pietas dispenfata. Stat. 5. Syl. 2, 15.
 Dispenfare: Dare potestatem obinendi aus faciendi aliquid. Seneca de Benef. lib. 1. cap. 10, Nun. in petulantiam & audaciam erumpet malè dispenfata libertas.
 ¶ Dispenfator Mart. lib. 6, 3,
 Dispenfatoris nobile certis opus, Iuuenal. Satyr. 1. 10,
 Prælia quanta illic dispenfatore videbis Armigero?
 Dispenfator Armeniaci belli. Plin. lib. 7. cap. 39, 2.
 Dispenfator ordinarius. Suet. in Sergio Galba. cap. 12.
 ¶ Dispenfatio. Suet. in Othone, cap. 5, Ante paucos dies seruo Cæsaris, pro impetrata dispenfatione, x fessert um expresserat.
 DISPENNO.] expando. Plaut. Milit. 22, 14, Vbi lubet, dispennite hominem diorsum & distendite.
 DISPENDO.] Idem quod Perdo consumo. Plaut. Trinum. 6, 52, Pater præterea aliquantum animi causâ in delirijs disperdidit. Idem Casin. 5, 33, Imò age vt lubet ede, bibe, disperde rem.
 Carmen disperdere. Virg. Eclog. 3, 6.
 Color disperditur. Lucret. lib. 2, 167.
 ¶ Disperditus. Plaut. Pœnul. 14, 97, Di immortales meum herum seruatum volunt, & hunc leonem disperditum.
 DISPERSO.] Idem quod Pereo, disperdor, corumpor. Varro 1. de re Rust. cap. 11, Fructus solent disperire. Idem lib. 3. cap. 16, 28, Prouidet: dum vehementer, ne propter æstum, aut propter frigus, dispeceant.
 Labores dispeceunt. Catul. ad Caluum, 14, 3.
 Dispeceam: *lurantis vox*. Mart. lib. 2, 68.
 Si non mentiris Clauice, dispeceam.
 Dispeceam mi. Hor. 1. Serm. Satyr. 9, 10,
 Hunc hominem si velles tradere, dispeceam ni
 Summosse omneis.
 Disperij. Terent. Heaut. 2. 4. 24, Idem Adelp. 3. 3, 2,
 ---disperij: Ctesiphonem audiui filium.
 DISPERSO.] In diuersas partes spargo. Terent. Adelp. 3. 2, 7, An tibi maui cerebrum dispergi: hic
 Ignis feruorem dispergit. Sil. lib. 7, 63.
 Dispergere vitam in auras. Virg. 11. Aen. 123.
 ¶ Dispersus: participium.
 Multos ex fuga dispersos excipiunt. Cæsar 6. bel. Gal. 128.
 Agmina dispersa per agros. Sil. lib. 16, 14.
 Clamor dispersus. Lucr. lib. 4, 184.
 Incultas dispersa comas. Claud. 1. de Rapt. Prof. 11.
 Dispersa fama per auras. Tibullus.
 Dispersa immittit syluis intendia pastor. Virg. 10. Aen. 82.
 Testa madent dispersa cerebrò. Senec. Herc. fur. 1, 23.
 ¶ Dispersim. Varro de re Rust. lib. 1. cap. 1, 6, Qui græcè scripserunt dispersim alius de alia re.
 Separatim ac dispersim. Varro lib. 3. de re Rust. cap. 2, 10.
 DISPERSIO.] In diuersas partes diuido. Dispertere cere-

brum alicui. Plaut. Casina. 15. 18.
 Dispartire exercitum per oppida. Liu. 9. bel. Pun. 6. Plautus
 Amphit. 4. 66.
 Dispartisti iniuria. Plaut. Aulul.
 Dispartiti in multas curas animi. Liu.
 Dispartire tyrones inter legiones. Hirtius 5. bel. African. 178.
 ¶ Dispartior: Passivum. Lucret. lib. 3,
 Dispartitur enim per caulas corporis omnes,
 ¶ Dispartitus: Participium.
 Genera herbarum dispartita. Lucret. lib. 1. 122.
 DISPERCO.] Separo, & dirimo. Plin. lib. 5. cap. 9. 1. Indè
 Africam ab Aethiopia dispefcens.
 DISPERCIO.] Diligentem in omnem partem video per tras-
 lationem, Prouideo & circumspicio mente. Terent. And.
 3. 5. 16.
 Sed pululum sine ad me vt redeam: iam aliquid dispiciam.
 ¶ Dispectus: Discretio, delectus. Seneca lib. 2. de Ira, Quid si
 pueris, quod neglecto dispectu officiorum, ad lusus & in-
 eptos & qualium iocos spectent.
 Dispectus: pro Consideratione vel contemplatione. Seneca epist.
 110, Quibus dispectu vtilitatis, timor in periculis excutit.
 DISPLICEO.] Terent. Heaut. 5. 2. 19,
 --- prius quæso disce, quid sit viuere.
 Vbi scies: si displicebit vita; tu isthoc vitior.
 Displicens sui. Seneca De breuitate vitæ.
 ¶ Displicentia. Seneca de Tranquillitate vitæ: Hinc illud
 medium & displicentia sui.
 ¶ Displicina: Quæ displicet. Plaut. Cist. 2. 13,
 DISPLICIO.] vnde Displicatas volucres, per translatio-
 nem, dixit. Varro lib. 3. de re Rust. cap. 16. 5. pro Disgrega-
 tas & dispersas.
 DISPLODO.] Sonitum edo. Varro 2. de re Rust. cap. 9. 5,
 Pedibus magnis & altis, qui ingredientem ei disploantur.
 Vesica displosa. Hor. 1. Serm. Satyr. 8. 10.
 Vesicula displosa. Lucret. lib. 6. 17.
 DISPLVIVM, & DISPLVVIATVM.] figura vna est ca-
 uedij Vitru lib. 6. cap. 1. Displumata sunt, in quibus deli-
 quæ arcam sustentantes stillicidia resiciunt.
 DISPOLIO.] Idem quod Spolio. Terent. And. 4. 3. 21, Tum
 ipsam dispoliare non licet.
 ¶ Dispoliabilem Plaut. Bacchid. 6. 9,
 Egone vt hæc elusa gestem clanculum, vt cælem patrem
 Puto clere tua flagitia, aut damna, aut dispoliabula.
 Id est, scortationes & nequias.
 DISPONO.] Ordino. Plin. lib. 9. epist. ad Fuscum, 213. 2,
 Quæris quemadmodum in Tuscia diem estate disponam.
 Disponere suo quidque ordine. Coll. lib. 12. cap. 2. 2.
 Paulò significantius aliquid disponere. Quint. lib. 3. e. 6. 48.
 Disponere classem. Cæsar 3. bel. Ciuil. 18. Insidias. Cæsar 8.
 bel. Gal. 43. Præsidia. Idem. 1. bel. Gal. 30. Stationes Cæsar
 8. bel. Gal. 48. Vigiliæ per urbem. Liu. 9. bel. Maced. 52.
 Comas. Mart. lib. 12. 79.
 Locis quosdam disponere. Pollio Cic. lib. 10. 31. 2.
 In ordinem disponere aliquid. Seneca Hippol. 12. 21.
 Disponere ortu. Plin. lib. 4. ad Pomponiũ Bassum. epist. 88.
 Pocula. Ouid 3. Fast. 61.
 Disposuit remedia homini natura. Plin. lib. 24. cap. 1. 1.
 Disposuit vias. Tibull. lib. 2. eleg. 3. 12.
 Vites disponere. Claud. 2. in Eutrop. 40.
 Tempus. Mart. lib. 5. 21.
 Toymenta in muris. Cæf. 1. bel. Ciuil. 66.
 Disponit qui nuntient. Plin. lib. 4. ad Hispullam. epist. 84. 2.
 ¶ Dispositus: Participium.
 Disposita myrto folia, coneaui buxo, inordinata pomis.
 Plin. lib. 16. cap. 24. 4.
 Dispositi in turmas. Stat. 5. Theb. 3.
 Aacies disposita. Tacit. lib. 18.
 Disposita in omnem fortunam consilia. Liuius lib. 2. belli
 Macedon.
 Opus dispositum. Claud. 4. Paneg. 45.
 Dispositus vir. Plin. epist. 3. 5. 6.
 Disposita hominum vita. Plin. epist. 45.
 ¶ Dispositus: dispositio. Tacit. lib. 18, Dispositu, prouisuq;
 rerum ciuiliu peritus.
 ¶ Dispositio. Col. lib. 12. cap. 2. 3, Quis enim dubitet, nihil
 esse pulchrius in omni ratione vitæ, dispositione atque
 ordine? Plin. lib. 5. epist. 101, Hanc dispositionem amœ-
 nitatemq; rectorum latè longeq; præcedit hippodromus.
 ¶ Dispositor. Seneca lib. 5. Nat. Quæst. Nimirum in hoc pro-
 uidentia, ac dispositor ille mundi Deus, æra ventis exer-
 cendum dedit.
 DISPVDET.] Bis pudet, vel valde pudet. Plaut. Bacchid. 8.
 77. Terent. Eunuch.
 Dispudet, mihi sic data esse verba. Ouid.
 Quos Veneris furti dispuduisse ferunt.
 DISPVLVRO.] Dissoluo, In puluerem redigo. Næuius

Gymnastico: Saxa, sylvas, lapides, montes disijcis, dispul-
 ueras.
 DISPVMO.] Spumas eijcio, spumis purgo. Col. lib. 12. c. 13.
 Aut si non dulce mustum, ad tertias dispumetur.
 DISPUNGO.] Expungo, deleo, erado.
 Dispungere & recensere vitæ dies. Seneca de Breuit. vitæ.
 Dispungere rationes. Papinianus in l. Cognoscere. ff. de
 verb. significatioue. Dispungere, est conferre accepta &
 data. Idem de statu liberis. l. si statu libera. Percontandas,
 atque examinandas rationes, & dispungendas atque ex-
 cutiendas. Et iterum de reb. auth. iudicium possi. l. complu-
 res. Vtrum semel, an etiam sæpius, recognitio & dispun-
 ctio concedenda sit creditoribus.
 DISPVTO.] Discepto, differo. Mart. lib. 9. 79,
 Quod optimum sit disputat conuiuium
 Facunda Prisci pagina.
 Disputare aliquid alicui. Plaut. Menæch. 2. 48.
 In commune de iure omni disputandum semper. Quintil.
 lib. 7. cap. 2. 35.
 Disputare verbis in vtrinq; partem. Cæsar 1. bel. Ciuil. 332.
 Circa hoc disputatum est, Quint. lib. 1. cap. 5. 21.
 Disputare rationem cum aliquo. Plaut. Aulul. 15. 57.
 ¶ Disputatio. Liberior in vtrinq; partem disputatio. Quint.
 lib. 7. cap. 3. 12.
 ¶ Disputatrix. Quint. lib. 2. cap. 21, Dialectice dicitur.
 Virtus disputatrix. Quint. lib. 2. cap. 20. 6.
 ¶ Disputabilis. Seneca in epist. ad Lucilium, 89, Res dispu-
 tabilis in vtramq; partem.
 DISQVIRO.] Diligenter quæro & inuestigo. Horat. 2. Ser.
 Satyr. 2. 2, Verum hic impiansi mecum disquirit.
 ¶ Disquisitio: est iudicium, quom sententiam omnes ro-
 gantur.
 Venire in disquisitionem. Liu. Sed non quid ego fecerim,
 in disquisitionem venit, sed quid isti pati deberint.
 Vocare in disquisitionem. Suet. in Cæf. cap. 15, Idem in Ne-
 rone, Ad disquisitionem Senatus vocare.
 DISRARO.] rarum facio. Col. lib. 4. cap. 32. 2, hoc potest in-
 terdidi & disrarari: quod opus rustici castratione vocant.
 DISRVMPO.] Vide DIRVMPO.
 DISSECO.] In varias partes secō. Plin. lib. 11. cap. 37. 56,
 Tertio capro, Lacedæmonij pectus disseuere, causa vi-
 dendi. Sic. lib. 25. cap. 5. 20.
 DISSENTIO.] Disconcordo, diuersum ab alio sentio.
 Manifestus dissentire. Tacit. lib. 2, Atrox, ac dissentire ma-
 nifestus.
 Liberius ab aliquo dissentire. Quint. lib. 3. cap. 6. 56.
 Non timide ab aliquo dissentire. Quint. lib. 3. cap. 8. 49.
 In eo plures dissentierunt. Quint. lib. 3. cap. 3. 9.
 Dissentire, cum damno. Senec. epist. 20, Ne orationi vita dis-
 sentiat. Horat. 3. Carm. ode 5. 3,
 Dissentientis conditionibus fœdis.
 ¶ Dissensus: dissensio.
 Acerbus dissensus. Claud. de bel. Gildon 60.
 Ciuilis. Claud. 4. Paneg. 79.
 Dissensu alitur tumor. Claud. 1. in Ruffin. 14.
 Variq; dissensu scindunt urbem. Stat. 10. Theb. 111.
 DISSEPTIO.] Quod septum erat dirimio & disijcio. Statius
 10. Thebaid. 175,
 Disseptoq; aggere rursus
 Vitur, & truncas rupes in tēpla, domosq; Præcipitat.
 Saxa dissepta domorum. Lucret. lib. 6. 191.
 DISSERENO.] Serenus sum. Liu. 9. bel. Maced. 189, Quom
 vndiq; differensasset. Plin. lib. 18. cap. 35. 15, Si cacumina
 pura sent, differensabit.
 DISSEURO.] Variè semino & digero. Col. lib. 11. ca. 3. 24, Pa-
 nax vtroq; tempore, leui & subacta terra rarissime differi-
 tur. Varro de Lingua Latina: Nam vt olitur differit in are-
 as sui cuiusq; generis res; sic in oratione qui facit, disertus
 DISSEURO.] Orationem contexo & disputo. (dicitur.
 Aggredi de re aliqua differere. Lucret. lib. 6. 189.
 Variè differat de magnitudine imperij. Tacit. lib. 1.
 ¶ Dissero. Frequentatiuum Plaut. Menæch. 17. 50, Dic mihi
 istuc Menæchime. quid vos dissertatis? vt sciam. Gellius:
 Quò de antiquitate quorundam verboru dissertaremus.
 ¶ Dissertatio. Plin. lib. 10. cap. 68. 2, Qu propter ingenium
 prædictorum, & reliqua subrexit dissertatio.
 ¶ Dissertabundus: Qui dissertit. Gellius: Eumq; in corona
 astantium dissertabundum inuenimus.
 ¶ Disertus: Qui probe dissertit. Varro de Ling. Lat. Nam vt
 olitor dissertit in areas sui cuiusq; generis res; sic in oratio-
 ne qui facit, disertus dicitur. Hor. lib. 1. epist. 5. 4,
 Fœcundi calices quem non fecere disertum?
 Lepòrum ac facetiarum disertus puer. Catul. in Asin. 12. 2.
 Umbra diserta. Ouid. 2. de Pont. eleg. 2. 20.
 ¶ Disertissimus. Catul. ad M. Tullium. Cic. 96. 1. Disertissime
 Romuli nepotù,

¶ Discretè: Clarè, expressè. Liu lib. 31, Quum in Luctatij fore-
dere discretè additum esset, id ita ratum fore, si populus
consuisset.

D I S S I D E O.] Dissentio, discordo.

Dissidere, cum dativo. Horat. 2. Carm. ode 2. 4.

Dissidens numero beatorum Eximit virtus.

A' veri fide dissidere. Ouid. 3. Fast. 133.

Dissidere, ad inaniam translatum. Plin. lib. 37. cap. 4. 6, Ada-
mas dissidet cum magnete lapide in tantum, vt iuxta posi-
tus ferrum non patiatu abstrahi. Idem libro 24. cap. 1. 1,
Quereus & olea tam pertinaci odio dissident, vt altera in
alterius scrobe depaſtæ moriantur.

¶ Dissidium: Segregatio, discordia, dissensio. Terent. And. 4.
2. 14, Valeant qui inter nos dissidium volunt.

Animæ dissidium. Lucret. lib. 3. 69.

Materiæ. Lucret. lib. 1. 50.

Dissidium voluptatum venit. Plaut. Pseud. 3. 68.

Citule dissidium. Claud. de bello Gildon. 49.

Crebra dissidia. Lucret. lib. 2. 24.

Flebile alicuius dissidium. Catul. de coma Berenices, 61. 5.

Perniciale. Lucret. lib. 1. 92.

Dare dissidium. Propert. lib. 1. eleg. 11. 6.

Parere. Lucret. lib. 1. 44.

¶ Dissidentia: Discordantia. Plin. lib. 29. cap. 4. 18, Domante
eadem illa re: um dissidentia,

D I S S I L I O.] Loco moueor. Apul. Vertibulo ossa dissi-
liant.

Dissilire: In diuersas partes salire. Virg. 3. Aen. 8. 1,

Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina
Dissiluisse ferunt.

Ignis dissiluit. Sil lib. 16. 110.

Corpora dissiluerunt. Lucret. lib. 1. 20.

Dissilit omne solum. Ouid. 2. Metam. 52.

Dissilire: crepare, frangi. Virg. 3. Georg. 73. Aeraque dissiliunt
vulgo.

Dissilire: Cû descendere. Virg. lib. 11. Aen. 100.

—portisq; ab equo regina sub ipsis

Dissiluit.

¶ Dissulto: Frequentat. Plin. lib. 37. cap. 4. 3.

Incidibus hi deprehenduntur, ira respuentes ictum; vt fer-
rum vtrunque dissulteret, incudesque etiam ipsæ dissiliant.
Virg. 12. Aen. 183,

—nec fulmine tanti Dissultant crepitus.

Splendor aequo radiatus lampade Solis Dissultat per tecta.
Sil lib. 7. 29.

Concurrere, coire, & dissultare vicissim. Lucret. lib. 3. 81.

D I S S I M I L I S.] Ab similibus Terent. in Prol. And. 12,

Non ita dissimili sunt argumento; sed tamen
Dissimili oratione sunt factæ ac stylo.

Aetas dissimilis. Tacit. lib. 2.

Animantes extrinsecus dissimiles. Lucret. lib. 4. 130.

Effigies formarum dissimiles. Lucret. lib. 4. 21.

Figura dissimilis. Lucret. lib. 2. 82.

Forma. Tacit. lib. 2.

Mens. Ouid. epist. 19. 32.

Modus. Lucret. lib. 2. 87.

Sui dissimilis. Iuuenal. Satyr. 10. 20.

Suo generi dissimilis. Senec. Thebaid. 1. 17.

Dissimilia inter se. Varro 1. de re Rust. 62.

In re aliqua multum dissimiles. Horat. 1. epist. 10. 1.

Dissimilis in illum: pro, illius, vel illi. Tacit. lib. 2.

¶ Dissimiliter. Haud dissimiliter nauibus sine gubernaclu-
lo vagis. Liu. 7. bell. Pun. 257.

D I S S I M U L O.] fingo id non esse, quod est. Plaut. Milit. 14. 2,

Dissimulabo hos quasi non videam. Idem Pœn. 2. 112, Et
is omnes linguas scit sed dissimulat sciens se scire. Dissi-
mulare ægritudinem animi. Liu. 1. ab Vrbe. 16.

Dissimulare silentio acceptam iniuriam. Quint. lib. 5.

Capillos dissimulare. Ouid. 2. Metam. 73.

Dedecus. Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 17.

Facta dissimulanda. Ouid. epist. 9. 17.

Gaudia dissimulare. Ouid. 6. Metam. 131.

Aduersum illustres dissimulatum ad præfens, & mox red-
ditum odium. Tacit. lib. 16.

¶ Dissimulatus: Particip. Amor dissimulatus & celatus. Te-
rent. And. 1. 1. 13.

Pietas dissimulata ira. Ouid. 6. Fast. 18.

Virtus dissimulata. Ouid. 2. Fast. 169.

¶ Dissimulatus: Particip. Quint. lib. 2. cap. 12, vt Antonij persona ser-
uetur, qui dissimulatur artis fuit.

Amoris veri dissimulatus. Ouid. 5. Metam. 13.

¶ Dissimulatio. Veste seruit in dissimulationem sui com-
posita. Tacit. lib. 13.

Eximere dissimulationem. Tacit. lib. 13.

¶ Dissimulamentum: Idem Apul. lib. 1. Florid. Musæ cum
Minerua, dissimulamenti gratia, iudicis adstiteret.

¶ Dissimulatum. Quint. lib. 10. cap. 1, Sæpe præparat dissi-
mulatum insidias Orator.

¶ Dissimulabilis. Gell. lib. 10. cap. 22, Cum quadam dissi-
mulabili veritate differuit.

D I S S I P O.] Dispergo, disijcio. Col. li. 2. c. 10, Quatuor & vi-
ginti vebes iter coris in iugeru disponem, dissipabimusq;

Dissipare bona. Marcell. in l. Lucius Titi ff. mandati vel cõtra.

Amplexus clamore dissipare. Stat. 3. Syl. 12.

Membra dissipare. Ouid. 3. Trist. eleg. 9. 6.

Sol dissipat ardorem in partes. Lucret. lib. 2. 43.

Edaceis curas dissipare. Horat. 2. Carm. ode 11. 4.

Dissipare ac perterere hostes. Cæsar 6. bel. Gal. 126. Et apud
Liu. 7. bel. Pun. 146, Dissipati fuga per agros.

Dissipare humorem. Cels. lib. 5. cap. 28.

Nexus. Valer. 7. Argon. 126.

D I S S I T V S.] Procul situs, remotus, distans. Apul. in Flor.
Homines neq; longulè dissitæ, neq; proximè ad sita possu-
mus cernere.

Par, animæ per totum dissitæ corpus. Lucret. lib. 3. 29.

D I S S O C I O.] Dissoluo, à societate disiungo ac separo.

Copias dissociat. Tacit. lib. 12.

Legionem à legione dissociant. Tacit. lib. 1.

Arctas dissociat partes. Lucret. lib. 3. 163.

Tyronem à veterano dissociant. Tacit. lib. 1.

¶ Dissociatio. Plin. lib. 12. cap. 21. 11. Perfusum mercum ve-
siccò simili est, tanta dissociatio deprehenditur. Idem lib.

7. cap. 13. 1.

¶ Dissociabilis. Tacit. in Vita Agricola, Et quanquam primo
statim beatissimi seculi ortu res olim dissociabiles miscue-
rit, principatum, & libertatem.

Oceanus dissociabilis. Horat. Carm. ode 3. 5.

D I S S O L V O.] Dissoluo, religo. Plaut. Pœn. 3. 20, Si autori-
tatè postea defugeris, vbi dissolutus tu sies, ego pendeam.

Contextum dissoluerunt. Lucret. lib. 1. 49.

Dissoluerunt æs alienum. Terent. Phorm. 4. 3. 50, Qui dissolue-
rem quæ debeat

Causam dissoluerunt. Lucret. 4. 102.

Frigus. Horat. 1. Carm. ode 9. 1.

Glaciem. Lucret. lib. 6. 193.

Leges. Claud. 1. de rapto Proserp. 13.

Membra dissoluantur. Lucret. lib. 4. 186.

Nubila dissoluit Phœbus. Claud. 7. Paneg. 35.

Pectora dissoluenta. Tibul. lib. 1. eleg. 7. 1.

Per partes dissolui. Quint. lib. 5. cap. 13. 23.

Posituræ principiorum dissoluantur. Lucret. lib. 8. 190.

Puppes in medijs aquis dissolui. Ouid. 4. Trist. eleg. 7. 4.

Ne temere in medijs dissoluantur aquis,

Dissoluerunt religionem: pro eneuare, vel infirmare. Liu. lib.
10. bell. Maced.

Dissoluerunt se: Explicare à negotijs. Terent. Heaut. 3. 1. 98,
Dissolui me o' yus, operam vt tibi darem.

Stamina dissoluenta. Tibul. lib. 1. eleg. 7. 1.

Vota nouo munere dissoluerunt. Carull. de coma Berenices,
Dissoluerunt aliquem: Idem quod absoluerunt, paucis verbis.

Plaut. Merc. 4. 53,

—obsecro, dissolue iam Me, nimis diu animi pædeo,

¶ Dissolutus. Dissolutus capillis. Plin. lib. 28. cap. 7. 9.

Dissoluta comitas. Quint. lib. 2.

Dissoluta negligentia. Vlp. in l. si fideius ff. mandati.

Dissoluti stomachi vtilissimè adiuuantur. Plinius libro 20.
cap. 7. 6.

Dissoluta: pro Dissoluta. Quint. lib. 6. cap. 4, Ea; vrbantate to-
ta est inuidia criminis dissoluta.

¶ Dissolutio. vt, Dissolutio stomachi. Plin. lib. 20. cap. 22. 12.
Et lib. 9. cap. 4. 18.

D I S S O N V S.] Dissordans. vt, Dissonus clamor. Liuius 4. ab
Vrbe, 120, circumagenti se ad dissonos clamores ac sub-
ditos tumultus, hosti vndiq; obiecerat victorem peditem
equitemq; Idem 1. bel. Pun. 122.

Ritu dissona barbaries. Claud. 8. Paneg. 50.

Clamor dissonus. Stat. 6. Thebaid. 126.

Dissonus cœli cursus. Plin. lib. 36. cap. 10. 2. Dissonus crepi-
tus. apud eundem, lib. 2. cap. 12. 3.

Dissonæ sermone gentes & moribus. Liu. 1. ab Vrbe, 74.

Sparfa ac dissona moies. Stat. 1. Achil. 92.

Murmura dissona. Claud. de mulabus Gallicis, epig. 10. 1.

Ora vulgi dissona. Lucan. lib. 3. 52.

Turba dissona linguæ. Claud. 1. Paneg. 31.

¶ Dissono: Dissordo. Col. lib. 1. cap. 12, An vniversa, quæ
maiores prodiderunt, huius temporis culmæ respondeat,
an aliqua dissonent. Quint. lib. 5, A' quibus hæc quidem
dissonantia sunt.

D I S S V A D E O.] Plaut. Cistell. 5. 10, Modò quod suasit, dis-
suadet quod dissuasit, id ostentat.

Suadere & dissuadere contraria. Ouid. 1. Metam. 125.

Frustra bellum dissuasit Augur. Ouid. 12. Metam. 62.

¶ Diffuasor. Gladius diffuasor iusti. Lucan. lib. 4. 51.
 DISSVLTIO.] Vide DISSILIO.
 DISSVO.] Dissoluo.
 Sinus diffusus, Ouid. 1. Fast. 82.
 DISSVPO.] Idem quod Dissipo. Lucret. lib. 2,
 Sol etiam summo de vertice diffusat omnes
 Ardorem in partes.
 DISTABESCO.] Idem quod Tabesco. Cato cap. 24, Hunc in
 fscellam suspendito; finito cum musto distabescat.
 DISTAEDET.] valde tædet. Plaut. Amph. 6. 5,
 Pol haud quæd tui me, neq; domi distædeat. Terentius
 Phor. 5. 9. 22, Demipho, te appello: nam me cum hoc ipso
 distædet loqui.
 DISTANTIA.] Vide DISTO.
 DISTENDO.] In diuersas partes tendo. Colum. lib. 7. cap. 5.
 15, Ouis toto ventre distenditur, contrahiturq; Plaut. Casi-
 na, 17. 16, Vt ipsæ solæ ventres distendant suos.
 Brachia nexa distendere, Ouid. 4. Metam. 98.
 Distendere hostium copias, Liu. 3. ab Vrbe.
 Rictum distendere, Quint. lib. 1. cap. 11. 5.
 Distendere: Implere. Virg. 4. Georg. 33,
 — & dulci distendunt nectare cellas.
 Distendere curas hominum. Liu. 7. bel. Pun. 214.
 ¶ Distensus: Participium. Plenus. Plin. Distensus solitaria
 cœna.
 Pabulo distensus. Quint. lib. 2. cap. 10. 4.
 Capellæ distentæ lacte. Virg. eleg. 7. 1.
 Pecudes distentæ. Lucan. lib. 4. 63.
 Vber distentum. Ouid. 13. Metam. 177.
 Vber distentius. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 12.
 ¶ Distensio. Cels. lib. 2. cap. 8, Si verò in tenuiore intestino
 morbus est: vomitus, singultus, neruorum distensio, deli-
 rium, mala sunt.
 Sub distensionibus neruorum. Cels. lib. 8. cap. 24.
 Excipi distensione neruorum. Cels. lib. 2. cap. 6.
 ¶ Distento. Frequentatiuum. Virg. 9. eclog. 7, Sic cythiso pa-
 itæ distentent vbera vaccæ.
 Distentet spicis horrea plena Ceres, Tibul. lib. 2. eleg. 6. 10.
 ¶ Distentus: Verbale. Plin. lib. 8. cap. 38. 2, sufflatæ cutis disten-
 tuictus hominum & morsus canum arcent.
 DISTERMINO.] Plin. lib. 12. cap. 21. 1, Arabia Iudeam ab
 Aegypto determinat. Idem lib. 4. cap. 20. 20. 4, Determina-
 tis ab Asturia Vætoribus. Lucan. lib. 1. 44.
 DISTERO.] Crebro tero. Cato de Re rust. cap. 73, Libum
 hoc modo facito: Casci pondo 11. bene disterat in mortario;
 vbi bene distriuerit, sârinæ siliginæ libram, &c.
 DISTICHON.] geminus versus. Martialis. li. 13. 3,
 Hæc licet hospitibus pro munere disticha mittas,
 Distichon hordeum, Colum. lib. 2. cap. 9. 14.
 DISTILLO.] Paulatim fluo. Virg. lib. 3. Georg. 57,
 — lentum distillat ab inguine virus. Colum. lib. 12.
 cap. 41. 1, Hoc autem erit, quod distillauerit antè, quàm ni-
 mium calcetur vva.
 Distillare lachrymam, Plin. lib. 15. cap. 19. 3.
 Aquæ distillant per pectus. Claud. 5. Paneg. 44.
 Distillant tempora nardo. Tibull. lib. 2. eleg. 2. 2.
 ¶ Distillatio: Fluxus humoris à capite. Plin. lib. 20. cap. 6. 2,
 Sanguinem verò exscreantibus & phibicis, distillationi-
 bus longis, vel succus, vel ex ipso eibus prædest.
 ¶ Distillarius: Concinnator siue venditor distillationum.
 Senec. Iam librarij varias exclamaciones & botularium, &
 distillarum, & omnes popinarum institores.
 DISTINEO.] Occupo. Liuius libro 1. bell. Pun. 29, Oppida
 ad omnia tuenda, atq; obeunda, multimoda arte distineri
 cœpti sunt, Lucret. lib. 3. 41,
 Et marc, quod latè terrarum distinet oras.
 Distinere pacem. Liu. 2. ab Vrbe, 68.
 DISTINGVO.] Diuido, separo. Colum. lib. 1. cap. 6. 8, Sed
 & lacubus distinguuntur granaria, vt separatim quæq; le-
 gumina ponantur. Mart. lib. 2. 5,
 Sed duo sunt quæ nos distinguunt millia passum.
 Apertius aliquid distinguere. Quint. lib. 3. cap. 6. 3.
 Caput, distinguere acu. Claudian. in Nupt. Honor. 57.
 Falsum distinguere vero. Horat. 1. epist. 10. 6.
 Distinguere grauiora opera lusibus iocisque. Plinius epist.
 174. 2.
 Vocem distinguere lingua. Sil. lib. 1. 16.
 Distinguere: *Nosulus quibusdam notare.* Plin. lib. 8. cap. 18, Albia
 maculis rutilum colorem distinguentibus.
 Colore vario distinguere aliquid. Ouid. de Nuce, 7.
 ¶ Distinguo: passiuè.
 Distinguntur inter se caudis simiarum genera. Plin. lib. 8.
 cap. 54. 1.
 ¶ Distinctus: Participium. Argumeta perspicua & distincta.
 Quint. lib. 5. cap. 14. 26.
 Herbæ distinctæ floribus. Ouid. 5. Metam. 34.

Lepore vario distincta omnia. Lucret. lib. 5. 276.
 Sermo dilucidus ac distinctus. Quintilian. lib. 5. cap. 14. 26.
 ¶ Distinctus: Verbale. Tacitus libro quinto, Ore ac distin-
 ctu pennarum à cæteris auibus diuersum. Statius libro 1.
 Syl. 5. 9.
 ¶ Distincte: Separatim, diuisim. Plin. epist. 1. 5. 3. b, Ex ipsis et-
 tiam, quos non vna (vt dicitur) peritica; sed distinctè gra-
 datimq; tractant.
 DISTO.] Absum. Plin. Quod circiter quinque millia pas-
 suum distat ab Vrbe. Plin. lib. 2. cap. 68. 3, Vt cæx v. m. pas-
 suum Arabicus sinus distat ab Aegypto mari. Apud Li-
 uium 1. ab Vrbe, 128, Distantia loca.
 Cursu longè distare. Virg. 3. Aen. 34.
 Nimiùm distant foro carinæ. Horat. 1. epist. 7. 10.
 Meta vtraq; distare. Ouid. 3. Metam. 29.
 Spatio pari distare vtrinq; Ouid. 10. Metam. 3. 5.
 ¶ Distare: Disserre.
 Mores distant à carmine nostro. Ouid. 2. Trist. 7. 1.
 Nihil distare. Horat. 2. Serm. Sat. 3. 43.
 Paulum distare: cum datiuo. Horat. 4. Carm. ode 9. 6,
 Paulum sepultæ distat inertix Cælara virtus.
 ¶ Distare, pro Distingui. Plinius lib. 5, ad Aristonem, epist. 98,
 Non hi quidem Senatores: sed sanctitas morum non di-
 stat ordinibus.
 ¶ Distans, Participium.
 Longè distantia. Lucret. lib. 2. 134.
 Spatio æquali distantia. Ouid. 8. Metam. 50.
 Studia distantia. Id est, diuersa. Ouid. 3. Trist. eleg. 12. 5.
 Tempus distans, Tacit. lib. 3.
 ¶ Distantia: Lucret. lib. 1. 106.
 ¶ Distans: Frequentatiuum. Colum. lib. 7, Distans inter se ali-
 quanto spatio, ne in colluctatione alter alteri noceat.
 DISTORQUEO.] Eiusdem ferè cum suo simplici significa-
 tionis, Terent. Eunuch. 4. 4. 3, Ah, illud vide, os vt tibi car-
 nifex distortit.
 Oculos distortuens. Horat. 1. Serm. Satyr. 9. 13.
 Ora distortuere. Ouid. 3. de Arte amandi, 38.
 ¶ Distortus: Nomen ex participio.
 Cura distorta. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 10, Distortus vultus.
 Quintil.
 DISTRAHO.] Diuido, dilanio. Liu. 1. ab Vrbe, 125, Iam cor-
 pus passim distrahendum dabis.
 Distrahere exercitus in diuersissimas regiones. Liu. 6. bell.
 Punie. 218.
 In partes minutas distrahi. Lucret. lib. 2. 166.
 Distrahere aliquem ab altero: Separare, & segregare, & ferè
 alienare. Terentius Phorm. 1. 4. 25, Quid si eò meæ fortun-
 næ redeunt, Phanium, abs te vt distrahar. Idem Hecyra 3.
 5. 42, Quandoquidem illam à me distrahit necessitas. Idè
 Phorm. 3. 2. 33, Tum præterea horum amorem distrahi po-
 terin' pati.
 Filatim distrahi. Lucret. lib. 2. 167.
 Distrahere societatem cum aliquo: renunciare sociati. Senec-
 ca epist. 66.
 ¶ Distrahere: *Vendere.* Vlpianus de transact. Si vni pluribusve
 fundus ad alimenta fuerit relictus, velinq; cum distrahe-
 re, necesse est Prætorum de eius distractione & transactio-
 ne arbitrari. Sueton. in Vesp. cap. 16, Coemendo quædam,
 tantum vt pluris postea distraheret.
 Distrahere contouersias: Id est, Componere vel dimittere
 lites. Suet. in Cæsare.
 ¶ Distrahere rem aliquam: *Difficere.* Cæsar 1. bel. Ciuil. 133.
 Distrahit mediam Asiam Taurus mōs: Hoc est, separat. Plin.
 lib. 5. cap. 27. 7.
 ¶ Distractus: Particip. siue Nomen ex participio. Plin. de Vi-
 ris illust. 4. b.
 Anima distracta in toto corpore. Lucret. lib. 3. 161.
 ¶ Distractor. Lucret. lib. 4. 194, Et cliuosis inter se ac distra-
 ctior inens.
 ¶ Distractissimus. Cæsar: Per omne belli tempus nemo è
 nobis imbecillissimus fuit, cuius salus ac valetudo non ita su-
 stentaretur Cæsaris cura tanquam distractissimus ille can-
 torum onerum mole tunc vni negotio vacaret animus.
 ¶ Distractio: Separatio, alienatio. Plaut. Pseud. 3. 68,
 Hatum mihi voluptatum omnium, atq; iidem tibi
 Distractio, distidim, vastities venit.
 DISTRIBVO.] Separatim dispono, & suum cuique tri-
 buo. Terent. Adelph. 3. 3. 17, Id distributum sanè est ex sen-
 tentia.
 Distribuire beneficia per gentes & populos: pro, Inter gen-
 tes. Senec. de Benefic. 7.
 Distribuire exercitum latius, & in plures ciuitates. Cæsar 3.
 bel. Gal. 391. Ibid. lib. 5. 84, Legioneq; in plures ciuitates
 distribuere.
 Distribuire in ministeria. Plin. epist. 249.
 Distribuire in numeros milites. Plin. epist. 246.

DIS TRINGO.] Impedio, occupatus sum. Plin. lib. 5. ad Maximum, epist. 100. a, Quamvis agendis causis distringere-
tur: Idem epist. 10. c, Nam distringor officio, ut maximo, sic molestissimo.

Distringere, pro Pungere, seu laevis ferire. Ouid. 10. Metam. 105, Tuscus exstanti distinxit arundine pectus.

Arundo distinxit summum corpus, Ouid. 8. Metam. 77.

Carmine mordaci distringere.

¶ **Distringere: Despicere, seu radando sordes detergere.** Martial. lib. 14. 56. de strigibus.
Pergamus has misit curvo distringere ferro.

Distringere & eadere, Col. lib. 4. cap. 24. 6.

¶ **Distringere: Decerpere.** Colum. lib. vlt. Sereno caelo manibus distringi oliuam oportet. Sic Plin. lib. 19. cap. 9. 1, Semen eius quum est maturum, ab æquinoctio autumnus distringitur.

Ramos distringere, Lucan. 4. 64.

¶ **Distringere, pro Confringere, comminere.** Colum. lib. 12. cap. 3. 2, Deinde exiguum aridi thymi & cunilæ aridæ super lac distringito.

Distringi seueritatem, Senec. lib. 2. de Ira. Hoc est, exserit.

Distringere amaritudinem carminum, Plinius libro 36. capite 5. 2.

¶ **Distringens:** Qui ex strigili, vel manibus sordes corporis, & sudorem ipsum in balneo absterget. Plinius lib. 34. cap. 8. 8, de Polycieto loquens: Fecit, inquit, & distringentem se, & nudum talo incessentem. Idem eodem, de Dædalo, 27, Dædalo & ipse inter fistores laudatus, pueros duos distringentes se fecit.

¶ **Districus:** Participium.

Ensis districus, Horat. 3. Carm. ode 14.

Solicitudine districus, Horat. 2. Serm. Sat. 8. 14.

Districus, pro Non mollians saluto. Tacitus libro 4. Ut quis districior accusator, velut sacrosanctus erat: leues, ignobiles, pœnis ad faciebantur. Districam fœneratricem vocauit Valerius libro 8. capite 2, pro seuera & nihil remittente.

¶ **Districio:** Difficultas, anxietas, impedita ratio. Paul. l. 16. ff. de recept. arb. Quod sine vlla districione ipsius interdum futurum est.

Districte minari. Plinius libro 6. ad Sabinianum, epistol. 1. 98.

Districte denegare. Vlp. in l. sed hæc ff. de procur. Sed hæc neq; passim admittenda sunt, neq; districte deneganda, sed à Prætoris causa cognita temperanda.

DIS TRUNC O.] Idem quod Trunco. Plaut. Truc. 11. 53, Ego te hic agnum faciam, & medium distruncabo.

DIS TRVO.] Scorsim vel separatim struo. Suetonius in Caligula, capit. 41, Distructis ac instructis, pro loci dignitate compluribus cellis.

DIS TRVBO.] Dissipando diruendoq; disijcio.

Aedes suas disturbare, Lucret. lib. 2. 221.

Auster fræta disturbat Senec. Hippol. 10. 5.

Multo disturbat sanguine pacem, Lucan. lib. 4. 45.

DITES CO.] Vide Dis, ditis.

DITHYRAMBVS.] genus versuum in honorem Bacchi factum.

Audaces dithyrambi, Horatius 4. Carmin. ode 2. 2. de Pindaro.

DITIO.] Imperium. Plaut. Milit. 13. 8, Loquere: aureis meas profectò dedo in ditionem tuam.

Magna ditione premere terram aliquam, Virgil. 10. Aen. 10.

Omni ditione tenere terras. Virg. 1. Aen. 48.

Redigere in ditionem, Plin. lib. 9. cap. 35. 20.

Subactus ditione Latia. Claud. 1. in Ruffin. 59.

Terminus Romanæ ditionis, Claud. 3. Paneg. 32.

Tenere regionem aliquam ditione, Virg. 1. Aen. 128.

In ditionem venire. Pompon. in leg. 2. §. capta deinde Sardinia. ff. de origine iuris. Totidem Prætores, quot prouinciarum in ditiones venerant, creati sunt.

DITIO.] Vide Dis, diuis.

DIV.] Longo tempore. Terent. Eunuch. 2. 2. 4, Vna hæc spes est: vbi vbi est, diu celari non potest.

Diu me estis demorati, Plaut. Epid. 8. 40.

Diu aliquid perfidescere, Plin. in Paneg. 26.

Diu vitam dare, Plaut. Milit. 10. 128.

Diu est, quòd miseram accersitum eum, Plaut. Merc. 19. 1.

Diu ferre, Tacit. lib. 5, Aliaq; in eundem dolorem mœsta & miseranda diu ferret.

Diu sit, Plaut. Curcul. 3. 21. At iam bibes. L. E. diu sit.

Haud diu est, quum dentes exciderunt, Plaut. Merc. 9. 44.

Non diu huc commigravit, Terent. Adelph. 4. 5. 13. Liu. 1. ab Vrbe, 14. Nec diu pax Albana mansit.

¶ **Diuius.** Terent. Phorm. 4. 1. 3, Postquam videt me eius mater esse hic diuius.

Quantò diutius, tantò &c. Terent. Heaut. 3. l. 15,

— & quantò diutiùs

Abest, magis cupio tantò, & magis desydero.

Tibine hæc diutiùs licere speras facere, me viuo patre? Terent. Heaut. 1. 1. 50.

Diutius quin. Sallust. in Catilin. Neque illis, qui victoriam adepti forent, diutiùs ea vtiliuiisset, quin defessis & exsanguibibus, qui plus posset, imperium atque libertatem extorqueret.

¶ **Diutissimè.** Varro 2. de Re rust. cap. 6. 1, Vtiq; ut quàm diutissimè fructum ferre possit.

¶ **Diutinè.** Plaut. Rud. 27. 15,

Ille qui consultè, doctè, atq; astutè cauet,

Diutinè vti bene licet partum bene.

¶ **Diutulè:** Aliquandiu. Gellius: Quum diutulè tacitus cogitando fuisset. Apul. in Florid. At non itidem maior meus Socrates, qui quum decotum adolecentem & diutulè tacentem conspicatus foret.

¶ **Diutillè.** Macrob. lib. 7. Saturn. cap. 11, Quumq; diutillè tacentem crebris hortatibus excitaret. Et cap. 13, Sordidatù pallium meum in mari diutillè laui.

¶ **Diutinus: continuus.** Cæsar 2. bell. Ciuil. 51, Diutinus labor. Liu. 5. bel. Pun. 4, Diutinum bellum.

¶ **Diurno:** Diu viuo. Neq; optimum inter nos sinunt diurnare. Gell. lib. 12. cap. 2.

¶ **Diurnus:** Diutinus.

Mala diuturna, Ouid. 4. Trist. eleg. 5. 17.

¶ **Diuturnior,** Ouid 4. Metam. 95, Hic qui diligitur, vellem diuturnior esset. Idem 6. Fast. 44.

Diuturnius. Liu. 1. ab Vrbe, 202, Quò diuturnius Seruii regnum esset.

¶ **Diuturnitas.** vt, Diuturnitas belli, Cæsar 1. bell. Gall. 166.

DIVARICO.] distendo. Varro 2. de Re rustica capite 5. 7, de bubus: Nec cuius vngulæ diuaricent. Cato capit. 45, Si in scrobibus aut in sulcis ferres, ternas taleas ponito, easque diuaricato.

DIVELLO.] Auello. Sallust. Rapi virgines, pueros, diuelli liberos à complexu parentum.

Mordicus diuellere aliquid. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 6.

Amplexu dulci diuelli, Virg. 8. Aen. 112.

Artus diuellere morfu, Ouid. 8. Metam. 177.

Corpus diuellere, Virg. 4. Aen. 120.

Montes diuellere manibus, Lucret. lib. 1. 41.

Nodos diuellere manibus, Virg. 2. Aen. 44.

Cura diuellit somnos, Horat. 1. epist. 10. 4.

¶ **Diuulfus:** Participium. Membra diuulsa. Ouid. 3. Trist. eleg. 9. 6. Vnda diuulsa remis. Ouid. 8. Metam. 28.

DIVENDO.] Huic & illi vendo. Liu. 1. ab Vrbe, 230. Quum diuendita præda x l. talenta argenti auriq; recepisset. Sic ibidem, lib. 9. 59. Et 7. bel. Maced. 19.

DIVERBERO.] Scindo. Virg. 5. Aen. 100,

Primaq; per cœlum neruo stridente sagitta

Hyracidæ iuuenis volucres diuerberat auras.

Ëstu diuerberat aliquid, Lucret. lib. 1. 45.

Ferro diuerberat vmbas, Virg. 6. Aen. 59.

Solaërias diuerberat vndas, Lucret. lib. 3. 31.

DIVERBIA.] Partes comœdiarum, vbi plures personæ versantur. Liu. 7. ab Vrbe, 8, Inde ad manum cantari histrionibus coeptum, diuerbiaque tantum ipsorum voci relicta.

¶ **Sunt qui diuerbia,** notabiles sententias vocari magis existiment. Aufonius Scetione 2. ad Nepotem, de studio puerili.

Ad noua vix memorem diuerbia coge senectam.

DIVERTO, vel DIVERTOR.] Deflecto.

Ad alia diuertere, Quint. lib. 2. cap. 11. 4.

Ad artes alias diuertit, Ouid. 2. de Arte, 85.

Diuertit ad aliquem in hospitium, Plaut. Pœn. 9. 60.

Diuertere apud. Liu. lib. 2. Decadis 5, Domus eorum hospitibus patebant, apud quos ipsis diuertit mos esset.

Diuertit apud hospitem: Recipere se in hospitium, Plautus Milit. 2. 8.

Diuertete in funus alicuius. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 2.

Diuerto huc, ad Doripam, Plaut. Merc. 19. 54.

Diuertor huc in tabernam tertiam, Plaut. Pseud. 9. 65.

Diuertor domum, Terent. Phorm. 2. 1. 82.

Diuertere via, discedere de via. Plinius in Paneg. 86, Quintilianus libro secundo, Et recto itinere lapsi plerunq; diuertunt.

Diuertete à proposito, Plin. lib. 2. cap. 7. 12.

¶ **Diuertete, actiua significatione.** Lucan. lib. 2. 95,

— victor cedentibus instat,

Diuertitq; acies. Id est, auertit, abducit.

Diuertunt mores virgini longè ac lupæ: Id est, multum differunt inter se mores virginis & meretricis. Plautus Epid. 9. 23.

¶ **Diuerta**

¶ **Diuerſito**: Frequentatiuum. Gellius: Non ad uocularum eius amœnitatem, nec ad uerborum uenustatis diuerſitandum.

¶ **Diuerſorius**. Plaut. Trucul. 14. 21. Suet. in Nerone, cap. 27. Diſpoſitæ per littora & ripas diuerſoriæ tabernæ.

¶ **Diuerticulum**: ubi iter de via ſc&atur. Terent. Eunu. 4. 2. 7. Vbi ad ipſum ueni diuerticulum, conſtitit.

Diuerticula (inquit Seruius) ſunt ſemitæ tranſuerſæ, quæ ſunt à latere uia militaris. Plin. lib. 14. cap. 5. 4. Decimi lapidis ab Vrbe diuerticulo.

Diuerticulum fluminis. Martian. in l. ſi quiſquam. ff. de diuerſi præſcrip. Si quiſquam in fluminis publici diuerticulo pluribus annis piſcatus ſit.

Diuerticulum: pro *Diuerſorio*. Liuius 1. ab Vrbe, 226. Quum gladij abditæ omnibus locis diuerticuli protraherentur.

Diuerticulum, etiam *dicimus*, unde nos à *propoſito* *reſceſimus*. Iuuenalis Satyra 15. 8. A diuerticulo reperatur fabula primo.

¶ **Diuerſus**: Qui deflexit de itinere. Cæſar. 2. bell. Gall. 317. Quum Numidas diuerſos diſſipatosque in omnes partes fugere uidiſſent.

Quò diuerſus abis? Virg. 5. Aen. 34.

¶ **Diuerſus**: pro diſſimili & uario.

Diuerſus quàm. Plin. lib. 19. cap. 8. 25. Eruca diuerſa eſt, quæ laſtica, naturæ.

Acies diuerſa, Tacit. lib. 14.

Cædes diuerſæ, Virg. 12. Aen. 101.

Diuerſa de cauſa. Varro: Ita; inſtitutum diuerſa de cauſa, ut ad alius Dei atam ex caprino genere hoſtia adduceretur, ad alius non ſacrificaretur.

Curæ diuerſæ uocant animum in contraria, Virgilius 12. Aen. 101.

Animos diuerſos ducere: Id eſt, diuerſa cogitare, Claud. 1. de Raptu Proſerp. 24.

Fauor diuerſus, Claud. 3. Paneg. 9.

Author in diuerſum, Tacit. lib. 12.

Afficere aliquem in diuerſum, Tacit. lib. 11.

In diuerſum concitati equi, Liu. 1. ab Vrbe, 125.

Iter diuerſum quiſque ſequimur, Ouidius 2. de Ponto eleg. 10. 4.

Diffugere paſſim per diuerſa loca, Virg. 5. Aen. 134.

Loca diuerſa petimus, Ouid. 1. Triſt. eleg. 9. 10.

Partes diuerſæ dicuntur, quæ inter ſe decertant, Ouid. 1. de Re med. amor. 10. Suet. de Clar. grammat. 9. Interrogatus diu à Varrone, diuerſæ partis aduocato, quidnam ageret, & quo artificio ueretur.

Diuerſa pars prouinciarum, Plin. epiſt. 250.

¶ **Diuerſus**: pro *E regione*, Lucanus:
Telaq; diuerſi prohibentes ſpargere fratres.

Ex diuerſo cœlitid eſt, ex ſecreto montium. Virgilius 3. Aen. 47.

Diuerſi interrogabantur: Id eſt, ſeorſim. Tacitus.
Animi diuerſus modò numen pauſcere, modò minis. Tacitus libro 20.

Agere diuerſos aliquos, Virg. 1. Aen. 15.

Diuerſum diſtrahi, Plaut. Merc. 8. 2.

¶ **Diuerſior**, Plin. lib. 12. cap. 19. 11. Precia nulli diuerſiora.

Populus diuerſior nunquam confluxit, 1. Paneg. 31.

¶ **Diuerſitas**: Cōtrarietas. Plin. epiſt. 150. Sed tamē imitaret & ſequeret, quantum aut diuerſitas ingeniorum, maximi & minimi, aut cauſæ ſimilitudo pateretur.

Diuerſitas & differentia, Plin. lib. 11. cap. 37. 18. Oculi in homine numeroſiſſimæ diuerſitatis, & differentiarum.

¶ **Diuortium**: Separatio rerum. Virg. 9. Aen. 78. Obiiciunt equites ſeſe ad diuortia nota. Id eſt, ad uiarum flexus.

Diuortium, ut ait Caius, de diuortijs, l. diuortium, à diuerſitate mentium dictum eſt: uel quia in diuerſas partes eunt, qui diſtrahunt matrimonium. Modestinus de uerbor. ſignificat. Diuortium inter uirum & uxorem fieri dicitur. Claud. 1. in Eutrop. 13.
Quæ genuit? quanto planxit diuortia luſus?

Diuortium facere, Plaut. Aulul. 7. 56.

Diuortium facere cum uxore. Sueton. in Tito Veſpaſiano, capite 4.

Diuortia itinerum. Tacitus in Vita Agricolarum. Lucan. libro 2. 81. de Apennino:
Fontibus hic vaſtis immenſos concepit amnes,
Fluminaq; in gemini ſparſit diuortia ponti.

Arctiſſimo inter Europam Aſiamque diuortio, Byzantium extrema Europa poſuere Græci, Tacit. lib. 12.

¶ **Diuerſè**: In diuerſas partes. Terentius in Andria, 1. 5. 25. Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diuerſæ trahunt.

¶ **Diuerſum**: pro, diuerſè. Plaut. Milit. 22. 14. Vbi lubet, diſpēdite hominum diuerſum, & diſtendite.

Diuerſus.] Vatro de Ling. Lat. Diues, à diuo: qui, ut Deus ni-

hil indigere uidetur.

Diues genituo iunſtum, Plaut. Amph. 4. 18. Diues operis, & laboris expertus, Virg. 2. Georg. 94.
Diues opum variarum, & latis otia fundis. Idē. Aen. Diues piſtai veſtis, & auri. Sil. lib. 3. 31.

Pecoris diues, Virg. eclog. 2. 5.

Rerum multarum diues, Horat. 2. epiſt. 2. 7.

Diues ablatino, Statius: Ut ſatis oſtro diues & auro.

Auri congeſto pondere diues, Ouid. epiſt. 16. 45.

Diues agris, Virg. 7. Aen. 108. Auſonijsq; olim ditiffimus auis, Horat. Diues antiquo ſenſu.

Diues agris, diues poſitis in ſonore nummis, Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 3.

Diues auis: Maioribus præpotens, Virg. 10. Aen.

Forma diuitior puella: Id eſt, inſigni forma prædita. Ouid. 6. Metam. 91.

Pecore diues, Horat. Epod. 16. 4.

Tellure multa diues, Horat. Epod. 15. 4.

Diues triumphis terra, Virg. 4. Aen. 8.

Ager diues frugum, Claud. de bello Gildon 102.

Aurum diues, Tibull. lib. 1. eleg. 9. 7.

Cultus diues, Ouid. epiſt. 15. 39.

Cultu diuite luxurians Parthus, Claud. epiſt. 3. 17.

Dote diues filia, Ouid. epiſt. 11. 20.

Epistolam diuitem, uocat Ouidius, quæ multa pollicetur & magna. epiſt. 16. 13.

Fortuna diues, Propert. lib. 2. eleg. 3. 5.

Ingenium diues: Id eſt, ſecundum, Ouid. 2. Triſt. 67.

Lingua diues, Horat. 2. epiſt. 2. 25.

Menſæ diues, Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 18.

Munus diues, Ouid. 1. Faſt. 107.

Addit externo marmore diues opus, Ouid. 1. de Arte.

Diues & præpotens regnum, Valer. lib. 2.

Spes diues: quæ magna nobis promittit, Horat. 1. epiſt. 15. 4.

¶ **Diues**, pro *homine diuite*, ſubſtantiua cum appoſito adieſt. Ouidius lib. 3. Amor. eleg. 6. 10.
Quid mihi fortunæ tantum? quid regna ſine uſu?
Quid niſi poſſedi, diues auarus opes?

¶ **Diuitior**. Plautus Pſeud. 23. 33. Nam hinc nunquam eris nummo diuitior, Martial. lib. 1. 72. Romanum propius, diuitiusq; forum.

¶ **Diuito**: Diuitem facio. Aſtius Aſtianaſte:
Nihil credo auguribus, qui aureis uerbis diuitant
Alienas, ſuas ut auro locupletent domos. Turpilijus Tranſilione: Dij me diuitant.

¶ **Diuitiz**. Aſtiz diuitiz, Propert. lib. 1. eleg. 6. 3.

Arabum diuitiz, pro maximis. Stat. 5. Syl. 1. 13.

Grandes, Lucret. lib. 5. 225.

Improbæ, Horat. 3. Carm. ode 24. 13.

Miferæ, Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 4.

Molles, Iuuel. Satyr. 6. 30.

Operoſæ, Horat. 3. Carm. ode 1. 10.

Potentis diuitiz, Arabum, Stat. 5. Syl. 1. 13.

Pulchræ, Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 19.

Regales, Horat. 1. epiſt. 12. 2.

Sepoſitæ, Stat. 2. Syl. 2. 30.

Afluere diuitijs, Lucret. lib. 6. 3.

Diuitijs & honoribus auctus, Ouid. 2. Triſt. 9.

Cogere diuitias: id eſt, accumulare, Iuuen. Satyr. 14. 14.

Conduplicare, Lucret. lib. 3. 14.

Congerere diuitias auro, Tibull. lib. 1. eleg. 1. 1.

Creſcunt diuitiz, Iuuen. Sat. 10. 3.

Extruſtæ in alium diuitiz, Horat. 2. Carm. ode 3. 4.

Diuitias facere ex re aliqua, Plaut. Perſa, 16. 182.

Incumbere repetis diuitijs, Virg. 6. Aen. 122.

Monſtrare diuitias alicui, Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 19.

Suggerere, Ouid. 15. Metam. 17.

Diuerſo.] Vehementer uexo.

Diuxare rem ſuam: Conſumere. Plaut. Perſ. 13. 5.

Diuerſo.] Separo. Cæſ. 3. bel. Civil. 381. Cæſar copias ſuas diuiſit, partemque legionum in caſtris Pompeij remanere dixit.

Diuidere in libros. Suet. de Claris grammaticis.

Diuidere inter ſe, Plaut. Pœn. 11. 30. Ut eo me priuent, & inter ſe diuidant.

Animum diuidere nunc huc, nunc illuc, Virg. 4. Aen. 58.

Caput diuiſum bumeris, Sil. lib. 4. 48.

Dexteras diuidere complexibus, Stat. 3. Thebaid. 33.

Diuidere factum cum aliquo, Plaut. Stich. 14. 16.

Horas diuidere: pro, Aſſignare. Seneca de Benefic. libro 3. capite 16.

Diuidere infortunium, Plaut. Milit. 11. 50.

Medium aliquem diuidere ſecuri, Horatius 1. Serm. Satyr. 20.

Muros diuidere, Virg. lib. 2. 47.

Nummos in viros, Plaut. Aulul. 5, 30.
 Oscula sodalibus, Horat. 1. Carm. ode 36, 2.
 Sententiam Afconius: Quum aliquis in dicenda sententia duas plurēve res complectitur, si non omnes hęc res probantur, postulat ut dividat. Plin. epist. 167 g.
 Subtilius & copiosius dividere, Quint. lib. 4, cap. 5, 18.
 ¶ Divisus: Participium. Virgil. in epigr. Divisum imperium com loue Cęsar habet. Terent. And. 3. 1. 18, Non sat commodē diuisa sunt temporibus tibi, Daue, hęc.
 Malignē diuisus ager, Vide MALA.
 Corpus diuisum in membra, Senec. Thyeste, 8. 28.
 Scorsum diuisa omnia, Lucret. lib. 4, 100.
 ¶ Divisor. Lucretius libro 4.
 —atq; foras eiectus largior eius,
 Et divisor inter se, ac distractior intus.
 ¶ Divisus: Verbale. Liu. 3. bell. Maced. 108, Vestigalia publicarum negligentia dilabebantur, partim prædæ ac diuisi principum quibusdam & magistratibus erant.
 ¶ Divisio: Separatio.
 Scrupulosē in partes secta diuisio, Quint. lib. 4. cap. 5, 6.
 ¶ Divisura: Divisio. Plin. lib. 12, cap. 26, 2. Idem. lib. 14, cap. 3. 7. Folio paruo & rotundo, siue diuisuris.
 ¶ Dividus: Separatus. Accius Andromed. Nosq; ut scorsum diuidos letho offerres.
 ¶ Dividuus: separatus & diuisus, Plin. lib. 2, cap. 18, 3, Diuidua est in quadrato solis. Ibidem cap. 67, 5, Diuiduus globus Plaut. Rud. 3, 1, 52. Terent. Adelp. 2. 2, 33, Potius quā venias in periculum Sannio, Seruesne an perdas, totum diuiduum face.
 Aqua diuidua, Ouid. 1, Fast. 59.
 Coma diuidua, discreta in summo vertice, & vtrinq; demissa, Ouid. 1. Amorum, eleg. 5, 2.
 Crines diuidui, Stat. 8, Thebaid. 98.
 Munus diuiduum, Horat. 1, epist. 18, 10.
 Sulci diuidui, Claud. 5, Paneg. 21.
 Diuidua ferarum viscera; pro dissectis. Plin. lib. 5, cap. 1.
 ¶ Diuidia: Tædium & molestia. Plaut. Casin. 4, 9. Idem Bacchil. 17, 1.
 Nisio illæc res est magnæ diuidiæ mihi.
 ¶ Diuiditas. Caius in l. si is qui. ff. ad leg. Falcid. Hęc itaque legata, quæ diuiduitatem non recipiunt, tota ad legatariū pertinent.
 ¶ Diuidicula, antiqui dicebant, quæ nunc sunt castella, ex quibus à riuo communi aquam quisque in suum fundum ducit Festus.
 ¶ Diuiduē. Plaut. in Casina, Nam quod tibi ægrē est, idem mihi est diuiduē.
 DIVINITVS. DIVINO DIVINVS.] Vide DIVS.
 DIVISIO, DIVISOS.] Vide DIVIDO.
 DIVITIÆ, DIVITO.] Vide DIVES.
 DIVNT.] pro dant, apud Plautum & Lucretium.
 DIVORTIVM.] Vide DIVERTO.
 DIVRNVVS.] Vide DIES.
 DIVRNO.] Vide DIV.
 DIVS.] pro Dic. Plaut. Merc. 22, Non concedam, neq; quietam vsquam noctu, neq; dius. (11. 132,
 DIVS.] Aliquis ab Ioue genitus ducens, generosus, Virg. lib. — quas ipsa decus sibi dia Camilla Delegit.
 Oria dia, Lucret. lib. 5, 279 Id est, diuina.
 Pabula dia, Lucret. lib. 5, 189.
 Sententia dia, Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 27.
 ¶ Diu: Quod sub cœlo est extra tectum: ab Ioue, inquit Festus.
 Morari sub dio, Horat. 2. Carm. ode 18, 3.
 ¶ Diuus. Seruius: Deos, æternos dicimus: diuos verò, qui ex hominibus sunt.
 Effigies sacræ diuū, Virg. 9, Aen. 30.
 Interpres diuū: Mercurius, Virg. 4, Aen. 72.
 Numina diuū, Virg. 2, Aen. 25.
 Pater diuū, Virg. 1, Aen. 14.
 Pax diuū, Virg. 3, Aen. 74.
 Responsa diuū, Virg. 6, Aen. 160.
 Sacra diuū, Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 24.
 Aequorei diui, Valer. 1, Argon. 28.
 Benigni, Horat. 4, Carm. ode 2, 11.
 Imi. Valer. 6, Argon. 100.
 Immortales. Lucret. lib. 5, 11.
 Manes diui, Lucret. lib. 3, 11.
 Penates diui, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 35.
 Augurijs agimur diuū, Virg. 3, Aen. 1.
 Carentes gelida morte diui, Horat. 2, Carm. ode 8, 3.
 Das epulis accumbere diuū, Virg. 1, Aen. 17.
 Placui sanguine diuos, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 41.
 Superare diuos is dicitur, quem ipsi etiam cælitibus feliciorē esse intelligi volumus, Catul. ad Lesbiam, 48, 1.
 Armipotens diua: Minerua, Virg. 2, Aen. 85.

Armifona diua: Pallas, Sil. lib. 13, 9.
 Casta diua, Stat. 10, Thebaid. 12.
 Creatrix diua: Venus, Virg. 6, Aen. 74.
 Cythereis diua, Ouid. 8, Metam. 58.
 Potens Cypridiua: Horat. 1, Carm. ode 3, 1.
 Triformis diua: Hecate vel Diana, Valer. 4, Argon. 79, Horat. 3, Carm. ode 22, 1.
 Diua virago Diana, apud Senec. in Hippol. 1, 10.
 ¶ Diuum, pro aere. Horat. 2, Carm. ode 3, 5,
 —sub diuo moreis
 Victimam nil miserantis Orci.
 Alij legunt, Sub dio. Plin. lib. 14, cap. 21, 4, Campaniæ nobilissima exposita sub diuo in cadis verberari sole, luna, imbre, ventis, aptissimum videtur.
 ¶ Diuinus: ad deum pertinens, Terent. Eunuch. 3, 3, 7,
 Aut rem diuinam fecisse, & rem seriam
 Velle agere mecum.
 Diuinæ rei operam dare, & Diuinam rem facere: Est sacrificare dijs. Cato cap. 14, 2, Si de cœlo villa tacta fiet, de ea re verba diuina uti fiant, procuret.
 Amor diuinus, Virg. 8, Aen. 74.
 Aura diuina. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 16.
 Diuinum condimentum, quo vtuntur dij, Plautus Pseud. 13, 17.
 Decor diuinus, Virg. 5, Aen. 129.
 Fontes diuini, Propert. 1, eleg. 17, 6.
 Diuinus homo: Ad laudem refertur, Virgilius 5, Aeneid. Idem eclog. 3, 8.
 Diuini lacus: Id est, consecrati. Virg. 3, Aen. 88.
 Diuinus locus: Djs consecratus, Plaut. Mostel. 15, 54.
 Diuina manus, Plaut. Bacch. 20, 2.
 Mens diuini, Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 9.
 Mens diuina, Virg. 4, Georg. 44.
 Motus diuinus, Ouid. 6, Metam. 32.
 Numen diuinum, Lucret. lib. 6, 19, & 12.
 Odor diuinus, Virg. 1, Aen. 82.
 Ope diuina, Ouid. 3, Fast. 5.
 Os diuinum, Virg. 3, Aen. 75.
 Poeta diuinus, Virg. 10, eclog. 4.
 Potentia diuina, Ouid. 4, de Ponto, eleg. 1, 10.
 Diuinum rus, Virg. 1, Georg. 14.
 Voluptas diuina, Lucret. lib. 3, 6.
 Vrina diuina, Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 6.
 Assisto diuinis, Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 23.
 Res diuinas apud deam facere, Cato de Re rust. cap. 83. Sueton. in Augusto, cap. 1.
 ¶ Diuinus, substantiuum: Qui diuinat, & futura prædicat, Martial. lib. 3, 29, in Nauolum: Non sum diuinus; sed scio quid facias.
 Aus diuina imbrum, Horat. 3, Carm. Ode 27, 2,
 Cornicem dicit, imminetium imbrum præsciam.
 ¶ Diuinipotens: Qui in diuinis potestatem habet. Apuleius.
 Saga & diuinipotens cœlum deponere.
 ¶ Diuino: auguror Terent. Hecyr. 4, 4, 74, Planē hic diuinata nam id est.
 Futura diuinans animus, Ouid. 4, Trist. eleg. 7, 6.
 Animo diuinante timere aliquid, Ouid. 11, Metam. 139.
 ¶ Diuinatus: Particip. Ouid. de Nuce, 16,
 Ut diuinatas auferat Augur opes.
 ¶ Diuinatio. Quintilianus libro 3. Sicut diuinationes, quæ sunt de accusatore constituendo; & nonnunquam inter delatores, vter præmium meruerit. Gellius libro secundo, cap. 4.
 ¶ Diuinitas, Plin. lib. 19, cap. 12, 6, Opus ingens, occultumq; diuinitatis.
 ¶ Diuinē: diuino quodam consilio & ingenio. Quintil. lib. 1, capit. 10, Quæ Tullius in Oratore diuinē, ut omnia exsequitur.
 ¶ Diuinitus. Virg. 1, Georg. 83.
 Haud equidē credo, quia sit diuinitus illis Ingenium,
 DIVTINVS & DIVTVRNVVS.] Vide DIV.
 DIVVLGO.] Quasi commune omnibus facio. Diuulgare consilium alicuius. Cęsar 1. bel. Ciuil. 75.
 Diuulgata verus ad cœlum gloria fertur, Lucret. lib. 6, 2.
 DIVVLSVS.] Vide DVELLO.
 DIVVS.] Vide DIVS.
 D O
 Do.] pro Domus, per Apocypen, dixit Ennius. Aufonius in Monosyllabis.
 Et cuius de more quod adstruit indē tuam do.
 Do.] das. Plaut. A. lin. 10, 24, Qui dant, eos derides.
 Dote mihi, Terent. Heaut. 4, 3, 10, Idem Adelp. 5, 3, 57,
 —tace, Non fiet, mitē iam isthæc: da te hodie mihi,
 Dabo te exornatum, Terent. Heaut. 5, 1, 77.

Dare aliquid alicui, Varro lib. 2. de Re rust. cap. 1. 25. Id est, concedere.

Dedi in e protinam: id est, confestim discessi, Plautus Cure. 7. 84.

¶ Dare: *Dere*. Terent. Prol. Heaut. 10. Nunc quã ob rem has partes didicerim, paucis dabo, Virg. 1. Eclog. Sed tamen iste deus qui sit, da Tityre nobis.

Dare *facere*. Terent. Adelph. 3. 4. 4.
—ô Aeschine,
Pol haud paternum istud dedisti.
Virgil. —dabit ille ruinas
Arboribus, stragemq; satis.

Dabo statum faciendam, Plaut. Cure. 8. 68.

Do ferre: pro, Do ferendum. Quintil. lib. 9. cap. 3. Virgil. 5. Aeneid. 50,
—& argenti magnum dat ferre talentum.

Datur hæc sexaginta minis, Plaut. Pers. 16. 195, Martial. libro 12. 73.
Amphora vigessis, modius datur ære quaterno.

Vt res dant sese, Terent. Hecyr. 3. 3. 20. Omnibus nobis vt res dant sese, ita magni atq; humiles sumus. Liu. 8. bel. Pun. 22, Pollicitus, prout res ac tempus se daret, &c.

Dare actionem dicitur iudex, quando auctorem ad intendendam actionem admittit. Vlpian. in l. ff. de his qui deiecit, vel effudit, quantum ex ea re damnum datum factumve erit, in eum qui ibi habitavit, in duplum iudicium dabo.

Aciem dare, Tacit. in Vita Agricola.

Actum & factum Quint. lib. 2. cap. 13. 6.

Aditum Col. lib. 5. cap. 9. 1.

Aditum dare oculis, Ouid. epist. 15. 8.

Dare adiumentum, Plaut. Epid. 7. 16.

Adiutorem ad rem aliquam, Terent. Phorm. 3. 3. 28.

In adoptionem aliquem dare, Quint. lib. 3. cap. 6. 68.

In æquor se dare, Virg. 4. Georg. 106.

Aes dare, Horat. de Arte, 5.

Amplexus, Virg. lib. 8. Aen. 33.

Animum sub fasce dare: de apibus, Virg. 4. Georg. 41,
—vltroque animam sub fasce dedere. Hoc est, mortuæ sunt.

Animos dare, Virg. 9. Aen. 30. Id est, animosiores facere.

Animum suum alicui. Plaut. Afin. 4. 10.

Dant enim animum ad loquendum liberè, Livijs 9. bell. Pun. 84.

In iustus animum dare, Ouid. 2. Metam. 77.

Annos dare venatibus: id est, consumere venandi studijs. Valer. lib. 3. Argon. 49.

Aquam in aluum: pro, Inijcere. Cels. lib. 4. cap. 15.

Aquam manibus, Plaut. Truc. 9. 27.

Arbitros, Cæsar. 5. bell. Gall. 5.

Argentum ad nuptias, Terent. Heaut. 4. 5. 29.

Controversia dat aliud argumentum, Quintilianus libro 7. cap. 2. 40.

Augurium dare, Virg. 3. Aen. 18.

Aures dare: audire & obsequi, Senec. Hippol. 4. 12.

Pugnæ auspiciam, Sil. lib. 17. 114.

Rem authorem, Plaut. Trinum. 4. 53.

Auxilia, Liu. 8. bel. Maced. 66.

Se in bella, Virg. 12. Aen. 127.

Bellum ipsa dedi, Stat. 12. Thebaid. 68.

Bibere. Terent. And. 3. 2. 4. Post deinde, quod iussi, ei date bibere. Lucilius in sexto: Date bibere summo. Cato de Re rust. cap. 89. Bis in die faciat & meridie bibere dato.

Boni multum alicui, Plaut. Menæch. 1. 11. 10.

Brachia dare ad. Ouid. 3. Metam. 136.

Brachia collo, Virg. 6. Aen. 140.

Caliginem, Liu. 7. bel. Maced. 167.

Campo se dare, Virg. 9. Aen. 12.

Cantus dare, Virg. 1. Aen. 81.

Ad carnificem, Plaut. Capt. 19. 13.

Casus Mithridati datus est occupandi Armeniam. Tacitus libro 11.

Dare se in casum, Liu. lib. 3. Decad. 5.

Rem in casum dare, præliisq; experiri statuit, Tacit. lib. 12.

In caucam debo te, Plaut. Capt. 4. 11.

Causam peccandi dare, Ouid. 2. Trist. 56.

Cibum ouibus, Varr. 3. de Re rust. cap. 9. 15. Ouid. 2. de Arte, 125.

Cibo: pro, In cibum, Plin. lib. 14. cap. 16. 2.

Clamorem ad astra, Sil. lib. 6. 51.

Clangorem dare, dicuntur aues. Plin. lib. 18. cap. 35. 20.

Clantatem alicui, Plin. lib. 13. cap. 22. 7.

Cœnam alicui, Plaut. Afin. 12. 146. Terent. Heaut. 3. 1. 47,
—nam ei vnam cœnam, atq; eius comitibus
Dedi. Plaut. Menæch. 3. 25. Cereales cœnas dat, ita mœsas exstuit.

Lacertis colla. Stat. 2. Achil. 54.

Retro colla dare: pro, Retro flectere, Ouid. 3. Metam. 16.

Colloquium alicui, Liu. 2. bell. Maced. 156.

Colorem alicui rei, Quint. lib. 6. cap. 2. 23.

Deformibus colorem, Quint. lib. 3. cap. 8. 30.

Se comitem alicui, Liu. 3. ab Vrbe, 158.

Commeatum militi, Liu. 3. ab Vrbe, 193.

Sororem in concubinatam, Plaut. Trinum. 10. 65.

Commoda alicui, Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 16.

Connubia gentibus, Ouid. 3. Fast. 39.

Consilium. Terent. Adelph. 3. 3. 14. Idem Eunuch. 2. 3. 84.

Dixi pulchrè; nunquam vidi melius consilium dari.

Consilia pulcherrima, Virg. 5. Aen. 145.

Consilium de alia re, Terent. Adelph. 3. 4. 54.

Consilium vt aliquid fiat, Terent. Eunuch. 3. 9. 15.

In cõspectum: Hoc est, ante oculos ponere, Terent. Phorm. 2. 1. 30,
—ipsum gestio dari
Mibi in conspectum. Liu. 3. ab Vrbe, 297, Insequens dies hostem in conspectum dedit.

Dare se in societatem. Liu. 6. ab Vrbe, 131.

Copiam. Tacit. lib. 11. Neq; data Senatus copia, intra cubiculum auditur.

Copiam dare: pro, *Sinere*, *permittere*. Terent. Prol. Heaut. 28.
Virgil. Affari extremum miseræ data copia matri. Erciturum 1. Aen. 105,
Postquam introgressi, & coram data copia fandi,
Crepitum inter muros. Lucret. lib. 6. 23.

Crimini: Vertere vitio, Plin. de Viris illust. 23.

Crucibus, Plaut. Milit. 3. 28.

Curatorem, Horat. 1. Epist. 1. 21.

Cursum nauibus, Liu. 9. bel. Pun. 123.

Cursum dare, dicuntur venti, Virg. 3. Aen. 67,
Sed tibi qui cursum venti, quæ fata dedere?
In custodiam Liu. 1. ab Vrbe, 15.

Dammum: afferre incommodum, nocere, Plaut. Cistell. 2. 97.
Terent. And. 1. 1. 116,
Quid facies illi, qui dederit damnum aut malum?
Da mihi de tuis summis delicijs, Plaut. Trucul. 19. 6.

Decus, Plin. lib. 16. ca. 4. 6. Liu. 7. bel. Pun. 75. Vos illi hodie, no die primùm fugati exercitus dedistis decus.

Defensionem: pro, Permittere reo vt se defendat, Sueton. in Claud. cap. 29.

Defraudandum, Plaut. Rud. 3. 1. 31.

Dare se in delicias, Senec. epist. 115.

Dare dexteræ: Promittere. Plaut. Merc. 24. 4. Virgilius 4. Aeneid. 62,
Nec te nosser amor, nec te data dextera quondam,
Nec moritura tenet crudeli funere Didos?

Dexteram dare misero: Auxiliari, Virg. 6. Aen. 74.

Dare dextræ & fidem, Liu. 1. ab Vrbe, 256.

Dare dicta: pro, Loqui, Liu. 2. bell. Pun. 210, Virg. 2. Aen. 157,
Hæc vbi dicta dedit.

Dicta dulcia, Plaut. Truc. 4. 74.

Diem luculentum, Plaut. Epid. 8. 5.

In discrimen legiones, Tacit. lib. 2.

In diuitias filiam, Plaut. Trinum. 9. 4. Sine dote, ille illam in tantas diuitias dabit?

Dolores ingentes dare, Horat. 2. Serm. Satyr. 3.

Se dolori, Plin. lib. 3. ad Nepotem, epist. 60. b.

Documentum. Liu. 5. bel. Pun. 211. Idem 5. Dec. 160. Et documentum eloquentiæ dare voluit.

Datur in eam domum, Terent. Eunuch. 2. 3. 73.

Dare dono, Virg. 2. Eclog. 8. Plaut. Amph. 6. 36. Liu. 3. bell. Pun. 69. Lætoq; iuueni promissis, equum eximium dono dat. Sic 3. ab Vrbe, 242.

Dotem. Terent. Phorm. 5. 8. 36. Plautus: Est ager sub vrbe: hic vobis eum dabo dotem sorori.

Dubitationem alicui, Cæsar. 1. bel. Gall. 52.

Duras alicui, Terent. Heaut. 2. 4. 22. Subaudi pœnas.

Epulas oculis: Pascere oculos, Plaut. Pœnulo, 18. 2.

Esui, Plin. lib. 29. cap. 17. 3. Percussis esui dare decoctum.

Excidio ac ruinis opus aliquod, Liu. 1. ab Vrbe, 129.

Da me exercitatum, Plaut. Milit. 9. 84.

Exercitum duendum, Liu. 7. bel. Pun. 45.

Exilium alicui, Tacit. lib. 15.

Exitio, Tacit. lib. 11.

Exitium belli, Liu. 10. bel. Pun. 247.

Casus dedit hunc exitium, Senec. Hippol. 2. 11.

Experimentum insignis artificij. Sueton. in Nerone.

Exsuuias ad hostes, Ab hostibus despoliari. Plaut. Epid. 2. 36.

Fabulam. Terent. in Prol. Hecyra est huius nomē fabulæ: hæc quum data est.

Factum, Plaut. Casin. 10. 3. Factum & curatum dabo.

Facultatem, Terent. And. 1. 4. 5.

Famæ aliquid. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 19, Das aliquid famæ?
 Famæ dare: pro Spargere in vulgus. Tacit. lib. 1.
 Famam celeritatis. Plin. lib. 35, cap. 11, 4.
 Fato prosperiore dari. Ouid. 3, Fast. 123.
 Stat fatis, Veneriq; datum est. Virg. 9, Aen. 29.
 Fidem: iurare, cōfirmare, spondere. Plaut. Milit. 8, 43, Terent.
 Eun. 5, 9, 30, Do fidem, ita futurum. Idem Hecyra, 1, 2, 39,
 — si mihi fidem
 Das, te taciturnam, dicam p. n. ad ingenium redis:
 Fidem do, loquere.
 Fidem & iusiurandum. Cæsar 1, bel. Gal. 14.
 Fiduciam. Liu. 2, bel. Maced. 81.
 Flammæ. Ouid. 2, Metam. 80.
 Fluctibus dare se: pro, Nauigare. Valer. 7, Argon. 4.
 Fœnore. Plaut. Curcul. 9, 19.
 Fœnori pecunias. Tacit. lib. 11.
 In fœnus. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 7.
 Foras se dare. Lucret. lib. 1, 219.
 Foras vestem. Plaut. Menæch. 14, 83.
 Humanam formam alicui. Quintil. lib. 7, cap. 4, 4, Sicut Epicurus, qui humanam Deo formam, locumque inter mundos dedit.
 Data fortuna de improviso. Terent. Phorm. 5, 7, 1.
 Frēnos. Liu. 4, bel. Maced. 9, Date frenos impotenti naturæ & indomito animali.
 Fragorem. Ouid. 8, Metam. 68.
 Fructum meliorem. Col. lib. de Arboribus, cap. 16, 3.
 Fugam stragemq; Liu. 1, bel. Pun. 119.
 Fugam nauigantibus. Virg. 7, Aen. 5.
 Aliquem in fugam: pro Fugare. Cæsar 5, bel. Gall. 191, Celeriter hostes dat in fugam. Et lib. 4, 562.
 Gaudia pæcta. Ouid. 1, de Arte, 92.
 Geminum. Virg. 2, Aeneid. 11.
 Gemitum pectore ab imo. Virg. 1, Aen. 98.
 Gemmas digitis. Ouid. 10, Metam. 53.
 Aliquid gratiæ alicuius. Liu. 8, ab Vrbe, 164.
 Gustum: pro, specimen præbere. Senec. epist. 11, Dedit enim nobis gustum, ad quem respondebit.
 Gyros. Virg. 3, Georg. 23.
 Habenas. Virg. 1, Aeneid. 14.
 Hilarem alicui: Hilariter cum aliquo versari. Plautus Afin. 15, 21.
 Aliquid honori alicuius. Senec. de Benefic. 6.
 Honores alicui. Horat. 1, Serm. Satyr. 3.
 Hospitium. Ouid. epist. 2, 22.
 Hostem. Tacit. in vita Agric. Quando dabitur hostis.
 Iacturam. Plaut. Stich. 14, 6.
 Imperium sorte datum. Virg. 1, Aeneid. 29.
 Impetum. Liu. 5, ab Vrbe, 170.
 Impetum in sylvas. Tacit. lib. 2.
 Impressionem. Liu. 4, ab Vrbe, 122.
 Inducias. Liu. 1, ab Vrbe, 64.
 Indulgentiam suam illi. Plin. Epist. 243.
 Initium diecidi dedit natura; initium artis observatio. Quintilianus lib. 3, cap. 2, 7.
 Insidias alicui: ludiarii. Plaut. Aulul. 21, 2.
 Iter. Liu. 8, bel. Pun. 228, Cæsar 1, bel. Gall. 31, Negat se more & exemplo Pop. Rom. posse iter vlli per prouinciam dare.
 Datus iudex in hanc causam. Plin. epist. 167, h.
 Inuentum. Terent. And. 4, 1, 60, D. At iam hoc tibi inuentum dabo.
 Ius alicui. Plin. epist. 248, Quum ius mihi dederis referendi ad te, de quibus dubito.
 Ius aliquid faciendi de. Tacit. lib. 12, Ius statuendi etiam de procuratoribus dederat.
 Iura & leges. Virg. 1, Aen. de Didone. Ibidem 60,
 — Remo cum fratre Quirinus iura dabant.
 Iura gentibus. Liu. 10, bel. Pun. 150.
 Iusiurandum: Iuramento promittere. Plaut. Amphit. 10, 51, Terent. Adelph. 2, 1, 11,
 — iusiurandum dabitur, te esse Indignū iniuria hac,
 Plinius de Viris illust. 40, Dato iurciurando, vt, si non impetrasset, ita demum rediret.
 Iussa. Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 7.
 Labem. Lucret. lib. 2, 230.
 Lacrymas. Virg. 4, Aeneid. 75.
 Siccis agenti oculis lacrymas dabit. Quint. lib. 6, cap. 2, 23.
 Ad languorem. Plaut. Afin. 11, 28, Terent. Heaut. 4, 6, 3,
 — vel me hæc deambulatio
 Quam non laboriosa ad languorem dedit.
 Se in laqueum. Plaut. Cistina, 3, 24.
 Dat nemo largiūs. Terent. Eunuch. 5, 9, 48.
 Laudem alicui rei. Plinius lib. 36, cap. 16, 4, Aethiopicis laus summa datur.
 Leges. Virg. 8, Aeneid. Composuit, legesq; dedit. Virgil. 4, Georg. 97.

Dare legem, ne. Ouid. 2, Metam. 112.
 Loci leges. Virg. 4, Aen. 43.
 Do lego. Iabolenus de statu liberis, l. Stichū. Titio do lego.
 Paul. ad l. Falcidiam, l. prima: Easq; res quibusq; dare legare voler.
 Leporem dictis dare. Lucret. lib. 1, 6.
 Lerho. Virg. 5, Aeneid. 160, Ouid. 3, Met. 24.
 Libellos de re aliqua dare. Quintil. lib. 1, cap. 7, 17.
 Libertatem: Manumittere. Claudianus, lib. 1, in Eutrop. 62.
 Linamentum dare in plagam. Celsus lib. 7, cap. 9.
 Lintea ventis. Ouid. 7, Metam. 8.
 Locum. Plaut. Rud. 14, 13.
 Dare locum: pro, Cedere. Terent. Heaut. 3, 3, 25.
 Locum proximum alicui rei: pro, eam proximè describere, Plin. lib. 17, cap. 6, 6.
 Locum dolis. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 9.
 Dat tibi nostra locum tituli fortuna. Ouid. 4, Trist. eleg. 3, 17.
 Locum & tempus cunstationi. Liu. 5, bel. Pun. 228.
 Lucem. Virg. 1, Aeneid. 62.
 Ludum delidiz filio suo. Plaut. Bacch. 21, 9.
 Ludum amori dare. Horat. 3, Carm. ode 12, 1.
 Lumen eloquentiæ, & præceptis. Quintilianus libro tertio, capite 1, 14.
 De se respondentibus dant venustissimos lusos. Quint. lib. 5, cap. 13, 36.
 Magistrōs rerum esse dedit. Virg. 9, Aeneid. 53.
 Malum alicui. Plautus Amphit. 8, 89, Terentius And. 2, 5, 20, Renuntiabo, vt pro hoc malo mihi det malum. Idem Eunuch. 3, 9, 2.
 Mammam. Terent. Adelph. 5, 9, 18.
 Mancipio, vel mancupio. Plaut. Persa, 15, 59.
 Mancipio neque promittere, neque quiquam dabit. Idem Milit. 3, 23.
 Mancipio vitam. Lucret. lib. 3, 198.
 Mandata: Præcipere, imperare. Virg. 6, Aeneid. 24.
 Aliquid in mandatis. Plaut. Amph. 3, 81.
 De manu dare. Colum. lib. 7, cap. 9, 7, de subibus.
 Sæpe de manu dandum est, quum foris deficit pabulum.
 Manum alicui. Plaut. Aulul. 6, 16, Da mihi optima femina manum. e. vbi ea est? Idem Afin. 13, 32, Virg. 11, Aeneid.
 — neq; ipse manus feritate dedisset.
 Dare manus alicui: Fateri se victum. Plaut. Persa, 11, 376.
 Manus fidei. Senec. Thyeste, 8, 29.
 Manus intus dare. Celsus lib. 7, cap. 29, Cum præsertim intus nonnunquam etiam duæ manus dari debeant.
 In vota manus dare. Ouid. epist. 20, 49.
 Aliquid in manum. Terent. Phorm. 4, 3, 28,
 — cho dic, quid velis dari
 Tibi in manum, vt herus desistat litibus. Tacit. lib. 4, Datos in manum milites.
 Aliquid in manus hominum. Plin. epist. 137.
 Virginem alicui in manum. Terent. And. 1, 5, 61.
 Manu plena. Senec. de Benef.
 Dare manibus alterius: vmbriis mortuorum, in solatium mortis. Lilius 1, Decad. libro primo, Idem 4, ab Vrbe, 83, Iam ego hanc mactatam victimam, legatorum manibus dabo.
 Materiam dolis dare. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 9.
 In matrimonium. Lilius 7, bell. Maced. 219, Cæsar 1, bell. Gall. 14,
 Ei filiam suam in matrimonium dat.
 Medicamentum super. Celsus libro 7, cap. 7, super medicamentum glutinans dandum.
 Dare in medium: id est, in commune. Gell. lib. 1.
 Memoriz. Gell. lib. 1, cap. 11.
 Mercedem alicui. Plaut. Amphit. 8, 14.
 Modum alicui. Horat. 2, Serm. Satyra 2, 8, Quintilian. libro 2, cap. 4, 1, Nos suum cuiq; professioni modum demus.
 Ad mortem. Plaut. Amph. 8, 175.
 Morti aliquem. Ouid. in Ibin, 127.
 Mores suos alteri. Plin. lib. 10, cap. 50, 2.
 Motus incompósitos. Virg. 1, Georg. 70.
 Munus magnificum. Plin. de Viris illust. 66.
 Muneri. Quint. lib. 1, cap. 17.
 Murmura alicui. Ouid. 2, Metam. 158.
 Mutuum. Terent. Heaut. 3, 3, 40, Huic drachmarum hæc argenti mille dederat mutuum.
 Animal neci. Virg. 3, Georg. 95.
 Negotiū. Terent. And. 3, 2, 40, Postremò id mihi da negotij.
 Corpus in neruum ac supplicia. Liu. 6, ab Vrbe.
 Nomen militiæ, & ad militiam. Plaut. Pseud. 19, 38, Quid ego cesso Pseudolum facere, vt det nomen ad molariam coloniam? Liu. 5, ab Vrbe, 45.
 Nomen in coloniam aliquam. Liu. 4, bel. Maced. 162.
 Nomen & tempora longa dare suo auctori, dicitur libellus. Ouid. 3, Trist. eleg. 3, 16.

Nomen alicui rei. Plin. lib. 11, cap. 17, 1. Postea Gallico vocabulo etiam legioni nomen dederat, alauda. Livi. 1, ab Vrbe, 12, Celebre ad posteros nomen flumini dedit. Horatius 1, Epist. 17, 3,
Fons etiam riuo dato nomen idoneus.

Nomina data. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 17.

Nouitatem vetustis: nouis auctoritatem. Plin. in Præfat. 6.

Nummos pro corpore. Horat. 1, Serm. Satyr. 9.

In nuptias. Terent. And. 3, 1, 11.

Nuptum filiâ. Plaut. Persa, 10, 55, Terent. And. 3, 2, 48. Perijt: pro virgine dari nuptum non potest. Idem And. 2, 1, 1,
Quid ais Birria? daturne illa hodie Pamphilo Nuprum? Livi. 10, bel. Pun. 33.

Datur nuptum ad virum. Plaut. Stich. 2, 8, 3.

Obluioni Liu. 4, ab Vrbe, 160.

Obluioni & negligentia. Liu. 5, ab Vrbe, 236.

Obsides. Cæsar 1, bell. Gall. 12, 1, & lib. 2, 233.

Obsidio datus alicui. Tacit. lib. 1, 1.

Obuiam dari. Terent. Adelph. 3, 2, 3.

Occasionem Plaut. Capt. 4, 8.

Omen Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 11.

Operam. Terent. And. 2, 1, 29, Idem Eunuch. 2, 1, 71,
—faciam sedulâ, ac Dabo operam, adiuuabo.

Operam alicui. Terent. Heaut. 3, 1, 90,
—ibo, ac dicam vt dixeram,
Operam daturum me, hodie non posse his dare.
Plaut. Aulul. 6, 21, Da mihi operam amabo. Sic, Dare operam amico vnguenta ementi. Plaut. Cas. 1, 26.

Da mihi paulum operæ. Terent. Eunuch. 2, 2, 30.

Operam alicui rei. Plaut. Bacchid. 1, 65.

Dare operam ne. Plaut. Persa, 10, 44, Idem Milit. 17, 9,
Ne te abduceret, operam dedi.

Operam ad. Plaut. Casina, 1, 21,
Vos omnes opere magno oratos esse volo,
Benignè vt operam deris ad nostrum gregem.

Operam abortioni: Conari abortum facere. Plaut. Trucul. 4, 43.

Operam amoris & desiderii. Plaut. Pseud. 4, 42, Experiar, quæ capiti, quæ ventri operam det, quæque suæ rei. Terentius Heaut. 1, 1, 58,
Ego isthuc ætatis non amoris operam dabam.

Operam aurium: Idem quod Auscultare. Plautus Bacchid. 20, 70.

Operam auscultando. Plaut. Amph. 12, 23, operam fabulæ. Plaut. Capt. 2, 34.

Operam auspicio: Capere auspiciû Liu. 8, bel. Maced. 113.

Operam ventri domino: Seruire. Plaut. C. pt. 7, 2.

Operam assiduam foro. Plaut. Asin. 9, 22.

Operam furtiuis rebus: id est, furari. Plaut. Amphit. 6, 12.

Do id operam. Terentius And. 1, 1, 30, Et nunc id operam do, vt per falsas nuptias, &c. Ibidem 2, 1, 8,
Ah quantum satius est, te id dare operam,
Qui istum amorem ex animo amoueas tuo.

Operam iræ: Irasci. Plaut. Pœn. 12, 20,
Domas abeamus nostras saltis nunc iam:
Quando id, quod iræ operâ dedimus, impetrauimus.

Operam laudabilem. Plaut. Persa, 17, 1, Aedepol dedisti virgo operam laudabilem.

Operam malam alicui. Plaut. Capt. 12, 47,
Sed mihi ægrè est me huic dedisse operam malam,
Qui nunc propter me meaq; verba victus est.

Operam optimam. Plaut. Aulularia.

Operam promissam. Plaut. Asin. 7, 110.

Operam rei: Laborare in acquirendis bonis. Terent. Adel. 1, 2, 15,
—deniq; si conferendû exemplum est, nō fratrem videt
Rei dare operam, ruri esse parum ac sobrium?

Operam Senatui aut clientibus. Plaut. Asin. 16, 21,
—ego censeo
Eum etiâ hominem Senatui dare operâ, aut clientibus.

Operam sermoni alicuius: pro, Auscultare quid dicat. Plaut. Epid. 5, 55.

Operam somno: Dormire. Plautus Pseud. 9, 71, Liu. 3, bell. Pun. Corpora curare, somnoq; operam dare.

Operam stylo: pro, Scribere vel componere. Suetonius in Domitiano, cap. 20.

Operam tonsoribus. Suetonius in Augusto, capite 79, pro, Tonderi.

Operam, vt. Plaut. Trucul. 16, 10, Sed obsecro da mihi operam, vt. Narem quæ volo. Terent. Eunuch. 1, 1, 18, Quam si des operam, vt cum ratione insanias.

Dabitur opera: Curabitur. Fiet diligenter. Plaut. Rud. 4, 33,
—paucis percontatier
Volo ex te. D. dabitur opera, atq; in negotio.

Data opportunitate. Cæsar 3, bel. Gal. 4, 18.

Optionem. Liu. 6, bel. Pun. 152.

Orationem alicui. Plaut. Rud. 24, 20,
—G. alienon' prius
Quam tuo dabis orationem?

Orationem: Respondere. Plaut. Milit. 8, 54.

Oratorem: Mittere legatum. Plaut. Amph. 3, 14.

Osculum. Plaut. Epid. 12, 5, Ouidius 10, Metam. 57, Incumbensq; toro dedit oscula.

Oscula ex animo Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 11.

Otium alicui rei. Tacit. lib. 16.

Se otio: Quiescere, cessare à laboribus. Plaut. Trinum. 12, 19.

Pacem. Plaut. Amph. 4, 55, —pacem atq; otium Date illis.

Pacem mortalibus Silius lib. 7, 57.

Palmam. Ouid. 2, de Arte, 147.

Palmam. Plinius lib. 28, cap. 9, 18, Massurius palmam lupino adipi dedisse antiquos tradit. Id est, pluris fecisse.

Do palmam huic consilio. Terent. Heaut. 4, 3, 31.

Partes alicui. Livi. 4, bel. Pun. 29.

Pausam concilijs: Hoc est, quietem & cessationem congregationis. Lucret. lib. 2, 24.

Pectus ensibus. Senec. Hippol. 5, 6.

Pectora ferro. Virg. 12, Aeneid. 109.

In iupium pecunias. Terent. Adelph. 3, 3, 16.

Se in pedes: Fugere. Plaut. Capt. 4, 12, Terent. Eunuch. 5, 2, 6.

Pignus. Ouid. 2, Metam. 8, Senec. in Medea, 7, 29.

Pignus cum aliquo. Plaut. Bacchid. 20, 141,
Næ ego cum illo pignus haud ausim dare:
Tantas turbellas facio.

Da pignus, ni nunc peieres. Plaut. Pœn. 18, 70, Idem Epid. 14, 35,
Ain' tu, lubuit? E. aio: vel da pignus, ni ea sit filia.

Pignori. Plaut. Mostel. 11, 40,
Quid ais? emit ædeis vicini hic proximas?
N. Non aio. 1. quadraginta cilâ dedit hucusq; pignori?

Ad pistores. Plaut. Asinar. 12, 119.

Plagas. Plaut. Asin. 7, 10.

Plangorem. Ouid. 8, Metam. 90.

Plausum. Plaut. Capt. 20, 8, Horat. 1, Carm. ode 20, 1.

Plausum pennis. Virg. 5, Aeneid. 44.

Pœnas: Puniri. Terent. Phorm. 4, 3, 22, Virg. 4, Aeneid. 78,
—dabis improbe pœnas. Plin. epist. 16.

Pœnas incesti. Liu. ab Vrbe, 183.

Pœnas sanguine: pro, Mori. Virg. 2, Aeneid.

Portiones. Plinius 12, cap. 14, 12, Idem lib. 12, cap. 15, 3, Non dant ex myrtha portiones deo.

Potestatem: rem alterius arbitrio committere. Plaut. Pers. 16, 134, Terent. Phorm. 5, 6, 30, Ait vterq; sibi potestatem eius habendæ dare, Idem in Prolog. Heaut. 35,
Adeste æquo animo: date potestatem mihi,
Statariam agere vt liceat per silentium.

Potestatem vt. Plaut. Capt. 26, 12,
—dij potestatem dabunt,
Vt beneficium bene merenti nostro merito numeres.

In potestatem. Liu. 8, ab Vrbe, 122.

Potui Celsus lib. 1, cap. 13, Illud scire oportet, omne huiusmodi medicamentum, quod potui datur, non semper ægris prodesse, semper sanis nocere.

Datur potui ad iecinerum vitia. Plin. lib. 21, cap. 20, 10. Sic Colum. lib. 8, cap. 5.

Potum areni solo. Plin. lib. 17, cap. 26.

Præcipitem. Terent. Andr. 3, 4, 17, Vtinam mihi esset aliquid hic, quod nunc me præcipitem darem. Ibidem 1, 3, 9, Præcipitem mi in pistrinum dabit. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 9,
Hic se præcipitem testo dedit.

Præceps datus trucidabatur. Tacit. lib. 1.

In præceps: Præcipitare. Liu. 7, bel. Pun. 154.

Præcepta. Virg. 4, Georg. 80.

Præceptum. Liu. 70, bel. Pun. 154.

Prælia. Virg. 1, Georg. 52.

In præmium. Liu. 4, ab Vrbe, 266.

Dare præstare. Scæuola de Statu liberis, l. Stich. Iubeo det præstet filio vxori meæ.

Prandium. Plaut. Pœnulo, 20, 12, Idem Amph. 8, 31, Domi daturus nemo est prandium aduenientibus.

Præcibus alicuius: Facere quod quis à nobis petit. Plinius epistol. 22, c.

Principium. Terent. Eunuch. 3, 2, 4,
Quam venustè? quod dedit
Principium adueniens?

Principium alicui rei. Lucret. lib. 2, 53.

Daturi progeniem vitiosiorum. Horat. 1, Carm. ode 6, 10,

Prolem dare. Virg. 1, Aeneid. 56.

Promissa: Spondere. Catullus, Argon. 59, 28,
At non hæc quondam blando promissa dedisti?
Voce mihi. Virg. lib. 9,
Non hæc Euandro de te promissa pareni
Discedens dederam,

In publicum aliquid. Plin. epist. 156.
 Pugnam. Plaut. Pseud. 7, 111. Dabo aliam pugnam claram & commemorabilem. Terentius Eunuch. 5, 2, 60, Crede hoc meæ fidei, dabit hic aliquam pugnam denuo.
 Ad purgationem cloacarum. Plin. epist. 249. g.
 Quietem. Tacit. lib. 20.
 Quietem membris. Virg. 10, Aeneid. 43.
 Quietem corpora. Liu. 9, ab Vrbe, 194.
 Rationem: Docere rationem & modum, quo quid fieri possit. Plaut. Milit. 10, 176.
 Receptum facilem aut celerem. Cæsar 1, bel. Ciuil. 181, ibidem 314, Si prælium committeretur, propinquitas castrorum, celerem superatis ex fuga receptum dabat.
 Receptum. Cæsar 5, bel. Gal. 160.
 Recursum. Ouid. 6, 12.
 Regem. Virg. 1, Aeneid. 14.
 Remedium. Cæsar 1, bel. Ciuil. 308.
 Ad remum. Liu. 4, bel. Maced. 31.
 Requiem nullam. Plin. in Paneg. 104.
 Responsum. Virg. eclog. 1, 9.
 Hic mihi responsum primus dedit ille petenti.
 Ritus alicui. Horatius 2, Serm. Satyra 5, 12, Hoc est, occasionem ridendi.
 Oculis ruborem. Ouid. 8, Metam. 94.
 In ruborem. Plaut. Capt. 17, 9.
 Ruinam. Virg. 2, Aeneid. 62.
 Saltus. Ouid. 2, Metam. 33.
 Salutem aduenienti: Salutare aduenientem. Plaut. Epid. 12, 2.
 Sceptra. Virg. 4, Aeneid. 120.
 Se alicui. Terent. Eunuch. 5, 9, 10.
 Se facilem. Ouid. epist. 15, 40.
 Se quoque de populo mulier speciosa videndum. Ouid. 3, de Arte, 85.
 Se in disciplinam alicuius Philosophi. Gel. lib. 5, cap. 10.
 Senatui legatis: legatos in Senatui admittere, & postulatam audire. Liu. lib. 2, tertiz Decadis.
 Sententiam: pro, Permittere ius sententiæ dicendæ, vel ferre iudicem. Senec. epist. 14.
 Sequestrum aut arbitrum. Plaut. Rud. 23, 64.
 Seruandum. Terent. Eunuch. 5, 2, 65.
 Ad ditem in seruitutem. Terent. Phorm. 4, 3, 48.
 Signum. Terent. Eunuch. 4, 7, 11.
 Signa. Virg. 1, Georg. 87.
 Signum oculis. Plaut. Milit. 4, 44.
 Signum tuba. Cæsar 7, bel. Gal. 329.
 Signum, receptui. Liu. 4, bel. Pun. 65, Ibidem, li. 3, 174, Gracchus priusquam se hostes ab repentino pauore colligerent, receptui signum dedit, ac suos intra muros recepit.
 Signum vexillo. Cæsar 3, bel. Ciuil. 353.
 Silentium: Silere. Terent. in Prolog. Hecyra, 55.
 Dari somno. Plinius libro 8, cap. 252, de crocodilo. Dare se quieti, Cæsar 2, bel. Ciuil.
 Sonitum: pro, Facere. Virg. 12, Aeneid.
 Arma sonum dant. Virg. 3, Georg. 17.
 Aliquem sopori: pro Occidere. Plaut. in Amph. 4, 152.
 Membra sopori. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 17.
 Sortem. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 1.
 Spatium & veniam. Ouid. epist. 23, 14.
 Spatium conglobandi se, respirandi: & ad se colligendum, & deliberandum. Liu. 6, ab Vrbe, 14, & libro 10, 138, Cæsar 1, bell. Ciuil. 17, Liu. 4, belli Macedon. 70, Col. lib. 11, cap. 1, 20.
 Speciem hosti exercitus abeuntis dedit. Quintilian, libro 2, capite 17, 12.
 Ludentis speciem dabit. Horat. 2, epist. 2, 25.
 Specimen dare. Virg. 2, Georg. 49.
 Specimen indolis clarum. Plin. epist. 31, b.
 Specimen sui: optimam de se expectationem præbere. Liu. 7, ab Vrbe, 197, & 9, bel. Pun. 154.
 Spectandum. Plaut. Afin. 13, 33.
 Spem. Terent. Heaut. 4, 1, 23, Verbis mortem simulare, recipere spem vitæ dare.
 Spem menti. Virg. 4, Aeneid. 11.
 Spiramentum. Plin. lib. 12, cap. 3, 2.
 In splendorem bullas forium. Plaut. Afin. 9, 20.
 Dedere stadia x x 11. singulis scenis. Plin. lib. 12, cap. 14, 2.
 Stipendium duplex in pedites, & triplex in equites. Liu. 9, belli Macedonici, 25.
 In stipendium pecuniam. Cæsar 1, bell. Ciuil. 91.
 Stragem: pro, Facere. Liu. 8, ab Vrbe, 150. Virgilius 3, Georg. 49.
 Studium: pro, Impendere. Quint. lib. 12, cap. 3.
 Arti alicui studium, & incrementum dat utilitas; summam, ratio & exercitatio. Quint. lib. 3, cap. 2, 1.
 Studij plurimum in literis. Quint. lib. 12, Col. lib. 1, cap. 11, Studium agricolationi dare.

Studijs annos septem dedit. Horat. 2, epist. 2, 17.
 Suauium. Plaut. Afin. 16, 41.
 Successus prosperos. Liu. in Præfat. ab Vrbe, 8.
 Supplicium. Catul. ad Gellium, 111, 2.
 Supplicium alicui de se: Puniri. Plaut. Afin. 9, 76.
 Dabitur pol supplicium mihi de tergo vestro. 1. e. Væ te.
 Tibi quidem supplicium, carnufex, de nobis detur? Terent.
 Heaut. 1, 1, 86, Interea vsque illi de me supplicium dabo.
 Idem Eunuch. 1, 1, 24, Et dabis ei vltro supplicium.
 Supplicium necis paternæ. Martial. lib. 1, 7.
 Suspicionem timoris. Cæsar 6, bel. Gal. 24, Suetonius in Tiberio: Dare suspicionem attentandæ prodicionis,
 Symbolum. Terent. And. 1, 1, 61.
 Tacitum: pro, Committere arcanum. Senec. epist. 84.
 Testa. Ouid. 2, de Arte, 125.
 Tempus, alicui rei. Cæsar. 1, bel. Ciuil. 45, Ouidius 2, de Arte, 74.
 Cogis adulterium, dando tempusq;, locumq;:
 Raro dat se tempus. Plaut. Bacchid. 15, 27.
 Datur tempus. Terent. And. 3, 3, 25, Hem id te oro, vt antè eamus, dum tempus datur.
 In iram tempus. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 17,
 Sed nunquam dederis spatiosum tempus in iram.
 Tempora parua quieti. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 2.
 Tempora data studijs. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 9, 12.
 Terga. Liu. 4, ab Vrbe, 163, Dataq; mox terga hostibus ferent. Virg. 4, Georg. 17.
 — dum grauis aut hos,
 Aut hos, versa fuga victor dare terga coegit.
 Terga metu. Valer. 3, Argon. 51, id est, ob metum.
 Ad terram: Proflernere. Sueton. in Augusto, cap. 96, Duos coruos hinc & inde infestantes, aquila Prætorio eius superfedens afflixit, & ad terram dedit.
 Testeram. Liu. 9, ab Vrbe, 166.
 Aliquid testamento. Liu. 9, bel. Maced. 72.
 Testem alicui rei. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 17.
 Testem Iouem. Plaut. cap. 7, 67.
 In timorem. Plaut. Pseud. 14, 23.
 Tinnitus. Senec. Hippol. 6, 12.
 Transitum. Liu. 1, bel. Pun. 72.
 Tribunali reliquam partem dici. Plin. in Paneg. 129.
 Corpora dant tumulo. Ouid. 2, Metam. 66.
 Turbas. Plaut. Bacch. 5, 122.
 Vbera. Ouid. 4, Metam. 65.
 Vela. Ouid. epist. 6, 12.
 Vela in altum. Liu. 4, bel. Pun. 161. Virg. 1, Aen. 8,
 — in altum Vela dabant læti.
 Per vendas vela dare. Virg. 5, Aeneid. 158.
 Vela indignationi. Plin. epist. 119, c. Dedimus vela indignationi, dedimus iræ, dedimus dolori.
 Veniam: Condonare, indulgere. Terentius And. 5, 3, 30, Aequum postulat: da veniam. Terent. Adolph. 5, 8, 20,
 Age, da veniam. Virg. 4, Aeneid. 88,
 Extremam hanc oro veniam, (miserere fororis)
 Quam mihi quum dederis, cumulatâ morte remittâ.
 Veniam amori. Senec. Hippol. 2, 29.
 Veniam alicuius dici. Liu. 6, bel. Pun. 92.
 Scriptis veniam. Ouid. 3, de Pont. eleg. 9, 11.
 In reliquos data venia. Tacit. lib. 12.
 Veniam dare, significat etiam precibus cedere. Suet. in Tiberio, cap. 10, Neq; aut matri suppliciter precanti, aut vitico deseri se etiam in Senatu conquerenti, veniam dedit.
 Venustatem. Plaut. Milit. 10, 56.
 Verbera pondo. Ouid. epist. 17.
 Verba alicui: pro, Concedere alicui vt loquatur. Valerius, 7, Argonaut. 87.
 Nouissima verba. Stat. 1, Achil. 77.
 Verba alicui: Decipere, circumuenire. Plaut. Aulul. 4, 23, Terent. Eunuch. 4, 5, 1. Idem And. 1, 3, 6.
 Si illum relinquo, eius vitæ timeo: sin opitolor, huius minas;
 Cui verba dare difficile est. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 5.
 Viam. Plaut. Curcul. 7, 1, Virg. 10, Aeneid. 9.
 Et quacumq; viam dederit fortuna, sequatur.
 Dare viam, per translationem: rationem & modum, quo quid possit fieri. Plaut. Epid. 5, 10.
 Victum. Plaut. Amphit. 4, 1, 148, Horat. 1, epist. 18, 10,
 — clamat, victum date.
 In vincula. Liu. 2, bel. Pun. 32.
 Vir perpetua lege datus vxori. Ouid. 6, Fast. 47.
 Vires dare. Virg. 5, Aeneid. 82.
 Vitam alicui. Plaut. Milit. 10, 128.
 Vitam æternam. Virg. 2, Aeneid. 174.
 Vitio: Vituperare, culpate. Terent. in Prologo And. 8,
 Nunc, quam rem vitio dent, quæ so animum aduortite.
 Vnguentum in caput. Celsus lib. 3, cap. 18.

Voces. Ouid. 9, Metam. 117.

Alicui voluptatem. Plaut. Amphit. 3, 6.

Vsum nominis. Ouid. 2, Metam. 8.

Vtendum aliquid. Plaut. Afin. 9, 18, Scyphos, quos vtendos dedit Philodamo, retulitne? Idem Trinummus, 17, 7.

Vtilitatem alicui. Lucret. lib. 5, 174.

Vulnera ferro. Ouid. 3, Metam. 17.

Vxorem alicui. Terent. And. 1, 1, 74, Cum dote summa filio vxorem vt daret. Idem Phorm. 1, 2, 71, Illene indotatam virginem atq; ignobilem daret illi?

¶ Datum. Terent. Eunuchus, 3, 1, 5, Est istuc datum profectò, vt grata mihi sint quæ facio omnia.

Datum ire. Plaut. Pœn. 7, 9, Sic cine oportet ire amicos homini amanti operam datum?

¶ Datuiri. Vetustè. pro Datum Iri. Vlpian. l. 38. §. 15. ff. de verb. oblig. Si quis stipulatus à Mæuro fuerit fundum Titio datuiri.

Datui cernere. Plin. epist. 10, Quantum mihi tamen cernere datur, multa in Euphrate sic eminent.

Si dabitur: pro. Si licebit. Quint. Item Virg. 7, Aeneid. 63.

¶ Duint: pro Dent, vel dederint. Plaut. Amphit. 3, 72, Terent. And. 4, 1, 42, At tibi di dignum factus exitium duint.

Duit: pro Dec. Plaut. Aulul. 4, 23, Ne mihi ex insidijs verba imprudenti duit. Ibidem 7, 61, Liu. 10, ab Vrbe, 89, Bellonali hodie nobis victoriam duit.

¶ Danunt: pro Dant. Plaut. Curcul. 3, 39, Nam tibi amantes propinantes vinum danunt. Idem. Capt. 13, 50, Et duplicem agnam danunt.

¶ Datus: Participium.

Reddere data. Ouid. 1, de Arte amand. 18.

Corripere data fraudando. Catul. ad Aufilenam, 195, 2.

Data opera: De industria, consultè. Vlp. in l. sed & qui data. ff. Ex quib. causis maior.

¶ Datus. verbale. Plaut. Trinum. 17, 16.

La mille nummum se aurum meo datu tibi ferre, & gnato Lesbionico aiebat tæno.

¶ Dato: Frequentatiuum. Plaut. Mostel. 1, 44, Tu solus credo fenore argentum datas. Plin. lib. 25, cap. 5, 19, Themison binas, non amplius, Drachmas datauit: sequentes & quaternas dedere.

¶ Dator: Verbale. Virg. 1, Aeneid. 148,

Adfuit latitæ Bacchus dator, & bona Iuno.

¶ Datio. Varro 1, de re Rust. cap. 9, 16, Si in faciundo nimio cibo fastidiunt, remittendum in datione.

Datio signi. Plin. lib. 7, cap. 56, 12.

¶ Datarius: Qui dandus est, aut datur. Plaut. Pseud. 15, 13, Eho an non prius salutas? s. nulla est salus mihi dataria.

¶ Datatim: laucem dando. Plaut. Curcul. 7, 17.

¶ Darius: Datui tutores dicebantur, auctore Vlpiano in Instit. titul. 11, qui testamento datierant. Dariusos tamen & testamentarios tutores separat Modestinus in l. 7, ff. rem pup. sal. for. Quæmadmodum datiuam tutelam, à testamētaria & leg. tima, Iustinianus separat in l. 40. C. de episc. & clericis. Dariusosq; idem Imperator in l. vlt. C. de leg. tut. accipit, qui à iudice dantur.

DOCEO] Cognitionem do.

Docere aliquid. Plaut. Pseud. 20, 88.

Literas. Plaut. Mostel. 3, 30.

Docere mercede. Iuven. Satyr. 7. —tenta

Chrysgonus quanti doceat, vel Pollio quanti.

Frustra. Virg. 1, Aeneid. 80.

Iudices. Quint. lib. 9, cap. 1, 16.

Latine. Plin. epist. 124, c.

Exemplo multa docere. Ouid. 1, de Remed. amoris, 11.

Docet te male. Terent. Heut. 4, 1, 40, Male docet te mea facilitas multa. Id est, multorum malorum causa est tibi.

Paucis docere. Virg. 4, Aeneid. 24.

Docere: Absolutè. Virg. —docuit post exitus ingens.

¶ Docere: Commonere, sive commonefacere aliquem.

Docere aliquem de. Cæsar 1, bel. Ciuil. 11, Qui de his rebus cum doceant.

De magnis rebus. Lucret. lib. 4, 2.

Non ignarus docendi. Quint. lib. 2, cap. 3, 6.

¶ Docens. Ouid. 5, Fast. 134.

Quo didicit cul. è lingua docente loqui.

Sanctitas docentis. Quint. lib. 2, cap. 2, 2, Teneriores animos ab iniuria sanctitas docentis custodiat,

¶ Doctus: Participium.

Doctus de aliquo. Plaut. persa. 15, 73.

Doctus irer melius Horatius in Arte poet. 14.

Cantare doctus. Hor. 1, Serm. Satyr. 10, 4.

Fallere mentes doctus, & vnanimes odij turbare sodales. Claud. in Ruffin. 21, Tibul. lib. 1, eleg. 9, 8.

Doctus vincere: doctus ferire. Mart. lib. 5, cap. 25.

Doctus ad malefaciendum, & ad malitiam. Plautus Epid. 8, 42, Terent. Hecyra, 2, 1, 6.

¶ Doctus: Nomen ex participio.

Doctus Græcè & Latine Suet. de clar. Grammat. 7.

Fandi doctissima Cymodocea. Virg. 10, Aen. 45.

Artes doctæ. Ouid. 9, Metam. 149.

Dicta docta. Lucret. lib. 2, 197.

Docti doli. Plaut. Milit. 4, 68. Idem Bacch. 22, 9,

Is me scelus auro vsq; attondit doctis indoctum doliq;

Facies docta. Ouid. 2, Amor. eleg. 17, 5.

Manus. Ouid. 1, de Arte amandi.

Manus docta moderandis frænis. Senec. Hipp. 12, 11.

Docta ora. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 13.

Doctum pectus. Mart. lib. 9, 81.

Pollex doctus. Ouid. 11, Metam. 35.

Prece docta blandus. Hor. 2, epist. 1, 28.

Vox docta. Ouid. 2, de Pont. eleg. 5, 11.

Doctus: cum genitino. Gell. libro 13, capite 12, Iuris ciuilibis doctum.

Docte sermonis vtiusq; linguæ. Hor. 3, Carm. ode 8, 1.

Doctissimus Grammaticæ artis. Plin. lib. 2, cap. 2, 4.

Artis lanificæ doctissimus. Claud. 2, in Eutrop. 77.

¶ Doctè: scitè & eleganter. Plaut. Epid. 5, 9, 2, nisi quid tua secus Sententia est. p. imò doctè.

Doctè & diligenter. Plaut. Capt. 5, 34.

Doctè accurare rem aliquam. Plaut. Capt. 5, 14.

Doctè atq; astu filias quærit suas. Plaut. Pœnulo.

Doctè expedire fallaciam. Plaut. Capt. 2, 10, Et Epid. 8, 37.

¶ Docendus. Ouidius 4, Fast. 84, Plura recognosces, pauca docendus eris.

¶ Docilis: Qui facillè docetur.

Docilis, cum genitino. Hor. 5, Carm. ode 6, 9,

Reddidi carmen docilis modorum

Vatis Horati. Sic 1, Serm. Satyr. 2, 11.

Fallendi docilis. Sil. lib. 3, 47.

Salandi. Claud. 2, in Eutrop. 69.

Docilis ad rem aliquam. Plaut. Bacchid. 2, 56, Nimio est tu ad istas res discipulus docilior.

Ad rem accipiendam iudex fiat conciliator, docilior & intentior. Quint. lib. 4, cap. 2, 17.

Docilis Luscina Græco & Latino sermone. Plinio libro 10, capite 42, 5.

Animi dociles. Horat. in Arte, 68.

Docile ingenium. Quint. lib. 1.

Os docile. Ouid. 3, de Arte amandi, 69.

¶ Docilitas: Aptitudo, qua quis facillè docetur. Plin. lib. 8, cap. 1, 3, de elephanis: Nam quod ad docilitatem attinet, regem adorant. Ibidem, cap. 42, 4.

¶ Doctrina: disciplina.

Precium doctrinæ. Ouid. 2, de Pont. eleg. 10, 4.

Repertores doctrinarum, atq; lepōrum. Lucret. lib. 3, 11.

Serena doctrina. Lucret. lib. 22.

Adiutus doctrina vel vsu. Quint. lib. 6, cap. 2, 3.

Doctrina politos constituit. Lucret. lib. 3, 6, 2.

Propria naturæ bona fouere doctrina. Quintilianus libro 1, capite 8, 2.

Doctrina relinquit Naturæ cuiusque animæ vestigia prima. Lucretius lib. 3, 61.

¶ Documentum: Experientia. Plautus Capt. 12, 94. Ego illis capriuis alijs documentum dabo. Sallust. Quarum rerum ego maximè hæc documenta habeo. Plin. lib. 7, cap. 23, Patientia corporis, vt est crebra fors calamitatum, innumerata documenta peperit.

Documentum dare. Liu. 1, ab Vrbe, 123.

Essè documento reliquis Cæsar 7, bel. Gal. 16.

¶ Doctor: Qui docet. Plinius in Paneg. 75, Quem honorem docendi magistris, quam dignitatem sapientiæ doctoribus habes.

Doctore nullo aliquid facere. Plin. lib. 10, cap. 2, 2.

Artis doctores. Quint. lib. 2, cap. 15, 21.

Cynicæ institutionis doctor. Tacit. lib. 16.

Sapientiæ doctores: pro Philosophis. Tacit. lib. 14.

Doctores blandi. Hor. 1, Serm. Satyr. 1, 5.

Pexus pinguisq; doctor. Quint. lib. 1, cap. 5, 10.

DOCVS.] tignum vel trabes. Plin. lib. 2, cap. 26, 3, Emitant & trabes simili modo, quas docos vocant.

DOCATHEON] Herba, de qua Plin. lib. 25, cap. 4.

DODECATHEOS.] cæna duodecim deorum. Suet. in Augusto: cap. 70. Cæna quoq; eius secretior in fabulis fuit, quæ vulgò *Indus* vocabatur.

DODRANS.] vnciæ nouem; quasi dempto quadrante: inquit Varro lib. 1, de Lingua Lat. Mart. lib. 2, 10,

Soluere dodrantem iuper tibi, Quinte, volebat.

Dodrans agri. Liu. 8, ab Vrbe, 59.

Dodrant minor. Colum. lib. 3, cap. 19, Plin. lib. 9, cap. 5, 3.

¶ Dodrantalis vt, Dodrantalis altitudo. Columel. libro 11, capite 1, 35, Dodrantalis stirps, Columel. lib. 5, cap. 6, 11, Et Plin. 15, cap. 30, 4.

¶ Dodrus:

¶ **Dodrus**: nouem rebus factus. Aufon. epigram. 88, cui titulus est, De dodra portione:

Dodra ex dodrante est: sic collige vis, aqua, vinum, Sal, oleum, panis, mel, piper, herba, nouem.

DOG.] Vasis cuiusdam nomen. Vopiscus in Aurelio: Facta erat ratio dogæ cupparum nauium & operum.

DOLABELLA, DOLABRA.] Vide **DOL**.

DOLENTIA, DOLEO.] Vide **DOLOR**.

DOLICHVS.] Mensura est duodecim stadiorum; vel, vt Suidas tradit, viginti quatuor. Iulius Pollux, Dolichon in gymniciis certaminibus docet fuisse curriculam omnium maximum: in quo qui decertabant, dolichodromi dicebantur.

DOLIM.] vas grande, quo vinum reconditur. Terentius Heaut. 3, 1, 51, Releui dolia omnia, omnes serias. Plautus Casina, 3, 33. Seneca epist. 36, Vinum enim fieri bonum, quod recens, durum & asperum: non pati ætatem quod in dolio placuit.

¶ **Dolium**, vas cuiusuis materiæ & mensuræ; rei præterea cuiusuis capax. Iulian. l. 26 ff. de inflit. & instr. legat.

Caua dolia. Tibul. lib. 1, eleg. 3, 16.

Curta. Lucret. lib. 4, 207.

Fusa. Claud. epig. 13, 3.

Inane dolium. Horat. 3, Carm. ode 11, 5.

Dulci vina promens dolio. Horat. 2, 10.

¶ **Dolium** Colum. lib. 12, cap. 43, 3, Sacra Romanorum in eodem loco doliolis illic desossa fuerunt à flamine Quirinali. Lilius lib. 3, 122, Quæ de causa in eodem loco ne despuere quidem alicui licebat.

¶ **Doliaris**: Qui dolia facit & componit. Plinius libro 3, capite 6, 1, Aenaria insula, à statione nauum Aenaræ, Homero Inarime dicta, Græcis Pithecusa, non à Simiarum multitudine, (vt aliqui existimauere) sed à figlinis doliariorum.

¶ **Doliarium**: substantiuum. Caius in l. quod sæpe. § sed & si. ff. de contrahenda emptione & venditione. Sed & si ex doliaro pars vini vanierit (veluti metretæ centum) verissimum est (quod & constare videtur) antequam admetiatur, omne periculum ad venditorem pertinere.

¶ **Doliaris**: ad dolia pertinens.

Doliaris anus: cuius venter tumet in modum dolij. Plaut. Pseud. 9, 66.

DOL.] Fabrorum vebrum, quum materiæ complanatur asperitas. Varro in Agarhone: Numnam cælatus in manu dextra scyphus, cælo dolitus, artem ostentat Mentoris? Plinius libro 16, capite 39, 6, Caueto ne per rorem trabas, aut doles. Colum. lib. 11, cap. 2, Materies si roborea est, vno fabro dolari ad vnguem per quadrata debet pedum x x. Et apud eundem libro octauo, capite 3, 6, Dolare perticam in quadrum.

Materiem dolare. Lucret. lib. 5, 255.

Dolum. Plaut. Milit. 12, 64.

Lumbos fuste. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 5.

Falce dolatus. Propert. lib. 4, eleg. 2, 12.

¶ **Dolabra**: Instrumentum quo dolantur ligna. Columel. libro quinto, Quæ falce amputari non possunt, acura dolabra abradito. Lilius 9, ab Vrbe, 194, Iuuenal. Satyr. 8, 25, de Mario:

Si lentus pigra munire castra dolabra.

¶ **Dolabra**, inter instrumenta lanionum ponit Paulus in l. cum de lanionis. ff. de instrum. leg.

¶ **Dolabella**: diminutiuum Colu. lib. 4, cap. 14, 3, Semper circa crus dolabella dimouenda est terra.

DOLON] flagellum, inquit Seruius in septimum Aeneid. intra cuius virgam latet pugio: aut, secundum Varronem, ingens contus cum ferro breuissimo. Sueton. in Claud. Reperti & Equestris ordinis duo in publico cum dolone ac venatorio cultro. Virg. 7, Aeneid. 133,

Pila manu sæuosq; gerunt in bella dolones. Alphenus in l. si ex plagis. § tabernarius. ff. ad Legem Aquilam, Ille flagello, quod in manu habebat, in quo dolon increat, verberare tabernarium cæperat.

Dolones accipi videntur pro armamentis naualibus, apud Lilius lib. 4, belli Macedon. 126, Et erat secundus petentibus Ephesus ventus, capessunt fugam sublati raptim dolonibus. Iliad. lib. 6, 168, Dolonibus erectis altum petere intendit.

DOLOR.] Terentius And. 5, 1, 12, Eius labore atq; eius dolore gnato vt medicaret tuo.

Ferox dolore. Ouid. 3, Metam. 14.

Auidus doloris. Stat. 5, Syl. 5, 12.

Comes sociusq; doloris alicuius. Stat. 2, Syl. 1, 6.

Imitamenta doloris. Tacit. lib. 3.

Impatiens doloris. Ouid. 14, Metam. 144.

Impetus doloris. Celsus lib. 2, cap. 14.

Ingenium grande doloris. Ouid. 6, Metam. 115.

Sæui monumenta doloris. Virg. 2, Aen. 187.

Sensus doloris. Celsus lib. 5, cap. 28.

Animi dolor. Ouid. 10, Metam. 15.

Laterum dolor. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 7.

Acris dolor. Virg. 11, Aen. 142.

Acutus lateris dolor. Celsus lib. 2, cap. 7.

Aegri dolores. Lucret. lib. 185.

Cæci dolores. Seneca Herc. Oeth. 11, 9.

Certus dolor. Id est, constans. Horat. Epod. 15, 4.

Cruentus. Senec. Herc. Oeth. 4, 1.

Durus. Virg. 5, Aeneid. 1.

Ferus. Ouid. 2, de Arte, 98.

Fœmineus. Ouid. 9, Metam. 31.

Furtiuus. Stat. 12, Theb. 79.

Immensus. Senec. Thebaid. 2, 7.

Immitatis. Seneca Octau. 2, 4.

Incautus. Claud. ad Hadrianum, epist. 1, 2.

Incertus. Seneca Hipp. 4, 2.

Ingens. Virg. 5, Aeneid. 35.

Ingenuus dolor. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 5.

Inopinus. Stat. 1, Thebaid. 50.

Inlanabilis. Quint. in proem. lib. 8, 5.

Intolerabilis. Celsus lib. 2, cap. 10.

Iustus. Ouid. epist. 12, 27.

Lateralis. Plin. lib. 21, cap. 21, 4.

Lentus. Celsus lib. 3, cap. 2.

Longus. Celsus lib. 2, cap. 8.

Mœstus. Ouid. 4, Trist. eleg. 1.

Mediocris. Celsus lib. 7, cap. 20.

Pertinax. Senec. Herc. Oeth. 14, 20.

Quirulus. Ouid. 3, Trist. eleg. 8, 7.

Rabidus. Stat. 2, Thebaid. 17.

Solicitus. Ouid. 3, de Arte, 75.

Subitus. Ouid. epist. 11, 10.

Tener. Claud. 2, de Raptu. Proserp. 65.

Totus in vultu. Senec. Medea, 7, 43.

Vetustus. Celsus lib. 4, cap. 2.

Seiunctus corpore abest dolor. Lucret. lib. 2, 4.

Asterre dolorem. Celsus lib. 4, cap. 28.

Affici dolore. Lucret. lib. 3, 99.

Furijs doloris agitari. Ouid. 6, Metam. 119.

Ardet duris dolor ossibus. Virg. 9, Aen. 14.

Affumere dolorem. Quint. lib. 6, cap. 2, 27.

Astricta dolore pectora. Ouid. 1, de Arte, 73.

Auertere dolorem. Virg. 4, Aeneid. 110.

Cecidit expulsus dolor. Seneca Herc. Oeth. 13, 16.

Capere dolorem. Lucanus lib. 6, 152.

Capere dolorem ex aliquo. Terent. And. 4, 3, 5.

Castigare dolores. Lucanus lib. 8, 15.

Fractus cedet dolor. Seneca Herc. Oeth. 7, 35.

Claudit animam dolor. Lucanus lib. 8, 12.

Collapsa dolore. Ouid. 7, Metam. 156.

Compefcere dolores vino. Tibul. lib. 1, eleg. 2, 10.

Concitus dolor à læso amore. Ouid. 2, Trist. 78.

Confictari doloribus capitis. Celsus lib. 2, cap. 7.

Contrahitur dolor mortiferus, vel vino, vel cruditate, vel frigore, &c. Celsus lib. 4, cap. 2.

Crescit dolor. Celsus lib. 4, cap. 3.

Cruciare dolore. Celsus lib. 7, cap. 7.

Demere dolorem. Lucret. lib. 2, 5.

Descendit dolor. Celsus lib. 5, cap. 26.

Desinunt dolores. Celsus lib. 2, cap. 6, & cap. 7.

Diffundere dolorem flendo. Ouid. 9, Metam. 29.

Dolor quosdam non dimittit. Celsus lib. 4, cap. 22.

Discutere dolorem. Celsus lib. 4, cap. 2, Pauli post, Si discus, sus ex toto dolor est.

Dolere dolere alicuius. Virg. 1, Aen. 135.

Domare dolorem. Stat. 2, Syl. 1, 3.

Sæuus dolor viros duplicat. Sil. lib. 13, 47.

Euietus dolore. Virg. 4, Aeneid. 95.

Exarsit dolor ossibus. Virg. 5, Aeneid. 35.

Exsaturare dolorem damnis. Stat. 6, Thebaid. 17.

Exciderunt animo dolores. Virg. 1, Aeneid. 6.

Iras dolor excitat. Virg. 2, Aeneid. 129.

Excitare dolores. Celsus lib. 2, cap. 1.

Excussit sensus mihi nimius ille impulsus dolor. Seneca Herc. Oeth. 10, 23.

Exercere dolorem ferro. Ouid. 12, Metam. 108.

Exigit dolor. Celsus lib. 6, cap. 7.

Exoritur dolor. Celsus lib. 4, cap. 23.

Mersus altè magnus exundat dolor. Senec. Oedip. 12, 2.

Exsuperat dolor. Lucret. lib. 2, 57.

Exsurgere supra dolores. Ouid. ad Liliam. 71,

Alta mane, supraq; tuos exurge dolores.

Grauior dolor exsurgit. Seneca Medea, 1, 10.

Facere capitis dolorem. Quint. lib. 5, cap. 10, 59.

Fatigant dolores. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Ferre dolorem. Virg. 6, Aeneid. 93.
 Præteritos finire dolores. Pers. Satyr. 5, 37.
 Finiri dolores lateris. Celsus lib. 5, cap. 25.
 Finire dolorem. Celsus lib. 2, cap. 7, Finiuntur dolores. Idem lib. 2, cap. 8 & lib. 4, cap. 8.
 Coxæ dolores. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Frenans dolor. Senec. Herc. Furen. 9, 16.
 Frænare undantes dolores. Sil. lib. 8, 57.
 Furere dolore. Ovid. 2, Metam. 96.
 Geminare dolores. Ovid. 2, Amor. eleg. 10, 3.
 Gignere dolorem alicui. Lucret. lib. 4, 63.
 Habere capitis dolorem. Quint. lib. 2, cap. 17, 25.
 Dolorem habere continuum. Celsus lib. 2, cap. 4.
 Requiem habere doloris. Ovid. 2, de Arte, 98.
 Imminuit se dolor. Ovid. epist. 11, 23.
 Incensus dolore. Virg. 11, Aeneid. 1, 2.
 Incluit lacrymas dolor. Stat. 12, Thebaid. 64.
 Increvit dolor. Ovid. 9, Metam. 141.
 Indulgere dolori. Ovid. ad Liuam 81.
 Inhibet dolorem pectoris ac ventris pulegium. Plinius lib. 20, cap. 14, 8.
 Intenditur dolor. Celsus lib. 4, cap. 8.
 Inueteravit dolor. Celsus lib. 4, cap. 21.
 Irritare dolores dicitur hyems. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Lapsus dolor ad ima ossa. Virg. 3, Georg. 91.
 Lassatus malis dolor. Senec. Herc. Oeth. 10, 25.
 Lenire dolorem. Celsus lib. 4, cap. 12.
 Lenire dolores colloqui. Claud. in Rufin. 2, 8.
 Lenire dolores requie. Ovid. 13, Met. 44.
 Leuare dolorem. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Leuare dolorem fomno. Celsus lib. 5, cap. 25.
 Manet dolor. Celsus lib. 2, cap. 7 & 8.
 Mensus in corde dolor. Stat. 5, Sylu. 1, 41.
 Minuit vi dista dolorem. Ovid. 1, Amor. eleg. 7, 13.
 Mitigare dolores. Quint. lib. 6, cap. 1, 22.
 Mouere dolores. Ovid. 11, Metam. 58, Celsus lib. 7, cap. 12, Si verò deus dolores mouet.
 Mouere capitis dolores. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Vivos mulcere dolores. Stat. 5, Sylu. 5, 8.
 Mulcere dolores alloquio. Sil. lib. 13, 79.
 Obdustus dolor. Virg. 10, Aeneid. 12.
 Oblitus doloris. Stat. 12, Theb. 74.
 Obmutuit dolore. Ovid. 13, Metam. 119.
 Dolor arribus obstat. Ovid. epist. 21, 19.
 Occurrit dolori per quietem eiusmodi catapotium. Celsus lib. 5, cap. 25.
 Lienis dolor. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Subitus dolor capitis ortus est. Celsus lib. 2, cap. 4.
 Palcere dolorem. Senec. Herc. Oeth. 4, 41.
 Omnis dolor minus medicinæ patet, qui sursum procedit. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Interiores omnes dolores pellit pulegium. Plinius libro 20, capite 1, 8.
 Pulsus tibi corde dolor. Virg. 4, Aen. 77.
 Percitus dolore. Senec. Hipp. 11, 1.
 Extremo dolore percussus. Valer. 7, Argon. 95.
 Perferre dolorem. Virg. 9, Aen. 88.
 Aeternum perferre dolorem. Lucret. lib. 3, 201.
 Peruenit dolor a temporibus ad oculos. Celsus libro 6, capite 6, Idem lib. 7, cap. 18, ad finem: Dolor ad inguina atque illa peruenit.
 Plangere dolore. Senec. Herc. furen. 12, 14.
 Portare tecum dolorem. Stat. 11, Theb. 62.
 Mutum premere dolorem. Stat. 11, Theb. 27.
 Premittatum corde dolorem. Virg. 3, Aen. 43.
 Premi doloribus capitis vehementibus. & assiduis. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Priuatus doloribus. Lucret. lib. 2, 185.
 In vultus processit dolor: Id est, apparet in vultu. Seneca Herc. Oeth. 4, 3.
 Prolusit dolor per ista noster. Seneca Medea, 12, 6.
 Quiescit dolor. Celsus lib. 4, cap. 13.
 Rapiunt dolores. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Recruduit soporatus dolor. Curtius lib. 7.
 Releuari dolore. Ovid. 9, Met. 136.
 Remanet dolor. Celsus lib. 4, cap. 2, & 6.
 Remittit se dolor. Celsus libro quarto. capite vlt. Potest quidem aliquis esse securior his temporibus, quibus dolor se remittit.
 Infandum renouare dolorem. Virg. 2, Aen. 1.
 Reuertit dolor. Celsus lib. 7, cap. 20.
 Reuertitur. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Antiquum nondum saturata dolorem. Virgilius 5, Aeneidos, 12.
 Sentire dolorem. Celsus lib. 6, cap. 7.

Sepelire. Propert. lib. 1, eleg. 16, 4.
 Seruire dolori. Propert. lib. 1, eleg. 7, 2.
 Soluuntur dolores. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Rapidus stimulans dolor. Silius lib. 6, 52, & lib. 7, 64.
 Subest dolor. Celsus lib. 2, cap. 15.
 Substat. Celsus lib. 2, cap. 7.
 Succurrere dolori alicuius. Propert. lib. 3, eleg. 17, 3.
 In iccinoris dolore succurrit febris. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Esse alicui dolori. Ovid. 3, Amor. eleg. 8, 12.
 In cursu dolor est: Id est, in vigore. Ovid. 13, Metam. 103.
 Summouentur dolores. Celsus lib. 2, cap. 8.
 Superat virtute dolores. Ovid. 8, Metam. 104.
 Suppressus dolor. Lucan. lib. 6, 46.
 Tabescere dolore. Terent. Adelph. 4, 3, 11.
 Tacent pectora dolore. Ovid. epist. 21, 40.
 Tangit dolor illum. Virg. 9, Aen. 28.
 Suppressum tegere dolorem alta mente. Lucan. lib. 6, 46.
 Quisquis dolor deorsum tendit, sanabilior est. Celsus libro 2, Tentari dolore. Lucret. lib. 2, 194. (cap. 8.)
 Tollitur dolor. Celsus lib. 8, cap. 11.
 Trahit dolorem à renibus semen crethmi. Plinius libro 26, capite 8, 54.
 Transeunt dolores ad viscera. Celsus lib. 2, cap. 6.
 In morem venit meus dolor. Ovid. 2, de Ponto, eleg. 7, 8.
 Grauior dolores veniunt. Celsus lib. 3, cap. 2.
 Vetustus capitis dolor. Celsus lib. 4, cap. 2.
 Vincere graues dolores. Senec. Octau. 4, 24.
 Vicit dolor inuictum virum. Ovid. 13, Metam. 78.
 Viget dolor. Celsus lib. 4, cap. vlt.
 Viget graui dolore. Celsus lib. 3, cap. 2.
 Vit dolor amantes. Ovid. 4, Metam. 56.
 Obdustum vulgare dolorem. Virg. 10, Aen. 12.
 Dolor ad iugulum, sicut iccinore vulucrato, venit. Celsus lib. 5, cap. 26.
 ¶ Doleo: dolore crucior vel afficio.
 Doleo me, dixit Plautus in Trucul. 10, 46.
 Dolet caput. Plaut. Amphit. 17, 7.
 Dolet mihi cor. Plaut. Mostel. 3, 48.
 Dolet à sole caput. Plin. lib. 24, cap. 5, 1.
 Dolent ab istu aures. Plin. lib. 28, cap. 7, 4.
 Dolere, plus etiam est, quam Aegre ferre. Plaut. Trinum. 6, 9, Terent. Phorm. 1, 3, 10, Alijs, quia desit quod amant, ægred est: tibi, quia superest, dolet.
 Dolet mihi Terent. Adelph. 2, 4, 8.
 Doleo ab animo. & ab oculis. Plaut. Cistell. 3, 51.
 De aliquo dolere. Ovid. 4, Trist. eleg. 9, 17.
 Doleo ex animo. Plautus Capt. 16, 51, 55, Satis iam dolui ex animo. Plaut. Merc. 7, 48. (nimo.)
 Dolet hoc cor in eo. Plaut. Amphit. 10, 41.
 Sua culpa dolere. Quint. in Proæm. lib. 6, 12.
 Damnis dolere. Claud. De pijs fratribus, epigram. 42, 9.
 Dolet dictum in prudenti adolescenti. Terentius Eunuchus, Leuius dolere. Ovid. in lib. n. (31, 40.)
 Dolent hæc oculi mihi. Phorm. 5, 9, 64.
 Successu alicuius dolere. Ovid. 6, Metam. 26.
 Dolet vehementer Terent. Adelph. 4, 5, 48.
 Vt me hoc delictu admisisse in me, id mihi vehementer dolet.
 Dolet illi illud quia. Plaut. Cap. 4, 49,
 — huic illud dolet,
 Quia nunc remissus est edendi exercitus.
 Dicere quod doleat. Plaut. Cistell. 7, 101.
 Facile sit illi, quod doleat. Terent. Eunuch. 3, 1, 59.
 Dolendum est. Horat. de Arte, 21.
 Fines censere dolendi. Stat. 5, Sylu. 5, 19.
 ¶ Dolens. Partic. pius. Sallust. in Iugurth. Distitare sese cõsulatum ex victis illis quasi spolia cepisse: alia præterea magnifica pro se, & illis dolentia.
 Damna dolens aliena. Stat. 5, Sylu. 5, 10.
 ¶ Dolens: Nomen.
 Auriculæ collecta sorde dolentes. Horat. 1, Epist. 2, 11.
 Plus nimio dolens. Horat. 1, Carm. ode 33, 1.
 Lenire dolentem solando. Virg. 4, Aeneid. 79.
 ¶ Doliturus. Liu. 9, bel. Maced. 181, Ignominianẽ sua quenquam doliturum censeret?
 ¶ Dolenter. vnde,
 Dolentiùs, Comparatiuum. Ovid. 4, Metam. 10.
 ¶ Dolendus. Pœnã dolenda. Ovid. epist. 5, 2.
 ¶ Dolito: Frequentatiuum. Cato de Re rust. cap. 157, Vno verbo omnia sana faciet, intus quæ dolitabunt.
 Do. l. v. s.] fraus siue machinatio, quæ fit ad fallendum aliquem. Terent. And. 3, 3, 27, Priusquam harum scelera & lachrymæ confictæ dolis. Ibidem 1, 1, 133,
 Simul sceleratus Dauus, si quid consilij
 Habet, vt consumat nunc cum nihil obsint doli.
 Veneni dolus. Catul. ad Furium, 20, 2.

Anceps dolus. Virg. 5, Aeneid. 117.
 Blandi doli. Propert. lib. 3, eleg. 23, 4.
 Cauti. Seneca Herc. Oeth. 5, 6.
 Inanes. Virg. 4, Georg. 80.
 Taciti. Valer. 1, Argon. 13.
 Doli vocabulo, inquit Festus, nunc tantum in malis vitimur: antiqui autem etiam in bonis rebus utebantur. Terentius Eunuch. 3, 9. Iam tum erat suspicio dolo malo hæc fieri omnia. Vlpianus de dolo malo, l. 1, in princ. Labeo sic definit, Dolum. Malum dolum adiecit. Veteres enim bonum dolum dicebant, & pro solertia hoc nomen accipiebant; maxime si aduersus hostem latronemue quis machinatur.
 Sublatis dolis aperire aliquid. Virg. 12, Aen. 6.
 Capere aliquem dolis. Virg. 1, Aeneid. 136.
 Carent successu doli. Ouid. Epist. 1, 4.
 Castigare dolos. Virg. 6, Aeneid. 114.
 Certare dolis. Silius lib. 5, 20.
 Deficiunt artes, deficiuntq; doli. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 17.
 Deludere dolis. Terent. And. 3, 4, 4.
 Detegere dolos. Seneca Thyeste, 3, 19.
 Discingere. Sil. lib. 7, 31.
 Dolis factum. Terent. And. 3, 2, 29.
 Frangere dolos alicuius. Virg. 4, Georg. 80.
 Instructus dolis. Virg. 2, Aeneid. 31.
 Latens dolus. Stat. 10, Thebaid. 48.
 Mouere dolum arte. Stat. 12, Thebaid. 37.
 Nectere dolos. Senec. 1, Thebaid. 24.
 Operi doli. Valer. 5, Argon. 50.
 Patent doli. Valer. 1, Argon. 13.
 Struere dolum. Tacit. lib. 1.
 Suspecti doli. Valer. Argon. 50.
 Tendere dolos. Horat. Epod. 27.
 Versare dolos in peccatore. Virg. 4, Aeneid. 113.
 Vitare dolum. Lucret. 2, 113.
 ¶ Dolofus: Fraudulentus. Plautus Epid. 8, 36. Ego aliquam parabo dolosam fiduciam, nummo conducta quæ sit.
 Amici dolosi ferre iugum pariter. Horat. 1, Carm. ode 35, 6.
 Artes dolosæ. Ouid. 15, Metam. 95.
 Gens dolosa. Ouid. 14, Metam. 19.
 Illecebræ dolosæ. Claud. 2, Paneg. 28.
 Mulier dolosa. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 15.
 DOMABILIS, DOMATOR, DOMESTICVS]
 DOMINOR, DOMINVS, DOMITOR.]
 DOMO, DOMABILIS.] Vide DOMVS.
 DOMVS.] A Græco venit (inquit Festus) *Νουσ*.
 Domus: *Templum*. Virg. lib. 6, Aeneid.
 Ostia iamq; domus patuere ingentia centum
 Sponte sua.
 Domus: *Familia*. Virg. 5, Aeneid. 25,
 Sergestusq; domus tenet à quo Sergia nomen.
 Terentius Adelph. 4, 7, 42, Domus sumptuosa.
 Domus: *Gens vna tota*. Virg. 1, Aeneid. 48, Quum domus
 Assaraci. Volens intelligi Romanos, qui de Assaraco per
 Troianos originem ducunt.
 Domus autum *pro uitis*. Virg. 2, Georg. 42.
 Pecorum domus. Stat. 1, Thebaid. 74.
 Regiæ domus proles. Seneca Hipp. 5, 16.
 Viscera magnarum domuum. Iuuenal. Satyr. 3, 8.
 Aëria domus. Horat. 1, Carm. ode 28.
 Aetheria. Horat. 1, Carm. ode 3, 6,
 Alta. Virg. 2, Georg. 93.
 Ambitiosa. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 4.
 Amœna. Claud. 2, Paneg. 38.
 Antiqua. Virg. 2, Georg. 42.
 Ardua. Stat. 1, Silu. 1, 2.
 Beata. Catull. epigram. 6, 32.
 Casta. Horat. 4, Carm. ode 5, 5.
 Confusa. Stat. 1, Thebaid. 4.
 Contermina domus nostræ domui. Ouid. 1, Metam. 156.
 Delicata. Seneca Hipp. 2, 26.
 Denota. Ouid. epist. 9, 31.
 Egregia. Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 5.
 Elysiâ. Ouid. 14, Metam. 23.
 Exilis. Horat. 1, epist. 4, 9.
 Ferina. Ouidius 15, Metam. 92.
 Fatalis. Seneca Troade, 1, 13.
 Fertilis. Stat. 4, Sylu. 8, 5.
 Flaua. Stat. lib. 10, Thebaid. 115, Id est, apiarium.
 Frondifera. Lucret. lib. 1, 4.
 Funesta. Seneca Hippol. 12, 24.
 Honestâ. Horat. 2, epist. 1, 31.
 Horrenda. Stat. Thebaid. lib. 9, 160.
 Horrida. Iuuen. Satyr. 10, 30.
 Humilis. Iuuenalis. Satyr. 11, 17, Horat. 3, Carm. ode 1, 5.
 Illustris. Tacit. lib. 3.
 Impia. Ouid. 8, Metam. 98.

Incustodita. Claud. 3, de Raptu Proserp. 30.
 Infamis. Seneca Hipp. 2, 12.
 Inops. Ouid. 8, Metam. 166.
 Locuples. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 21.
 Misera. Ouid. epist. 23, 12. Catull. epigram. 62, 5.
 Mœsta. Valer. 1, Argon. 151.
 Multiplex. Senec. Hipp. 4, 34, Ouid. 8, Metam. 32.
 Natalis. Valer. 1, Argon. 65.
 Natiua. Seneca Hipp. 4, 37.
 Nigra. Stat. 5, Sylu. 1, 4.
 Niualis domus Boreæ. Claud. 3, de Raptu Proserp. 65.
 Nobilis. Seneca Thebaid. 1, 42.
 Opaca. Virg. 3, Aeneid. 123.
 Patritia. Claud. 4, Paneg. 13.
 Patria. Virgil. 3, Aeneid. 17.
 Da patriam Tymbræ domum, da moenia f. f. f. f.
 Plebeia. Seneca Hipp. 1, 4, Stat. 4, Sylu. 6, 18.
 Plena. Horat. 4, Carm. ode 12, 5.
 Plutonia. Horat. 1, Carm. ode 4, 4.
 Potens. Catull. epigram. 56, 92, Horat. 1, Carm. ode 35, 5.
 Polluta. Lucanus lib. 2, 51.
 Præpotens. Seneca Octau. 2, 1.
 Pudica. Quint. lib. 1, cap. 10, 25.
 Purior. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 10.
 Regalis. Ouid. 1, Metam. 25.
 Regia. Seneca Agamem. 10, 2.
 Regnatix. Tacit. lib. 1.
 Ruinosa. Ouid. epist. 1, 12.
 Sacra. Ouid. 11, Metam. 124.
 Sancta. Iuuenalis Satyr. 14, 7.
 Simplex. Stat. 3, Sylu. 1, 7.
 Socratica. Horat. 1, Carm. ode 29, 3.
 Splendida. Virg. 1, Aeneid. 129.
 Stellata: id est, calum. Claud. 3, de Raptu Proserp. 21.
 Sterilis. Propert. lib. 4, eleg. 12, 13.
 Superæ. Ouid. 1, F. f. 60.
 Tranquilla. Claud. 3, de Rap. 41.
 Vacua. Claud. 2, in Eutrop. 19.
 Vagæ. Horat. 3, Carm. ode 2, 2.
 Vidua. Ouid. 1, Fastorum, 7.
 Vndosa. Eridani. Claud. 4, Paneg. 30.
 Abdita in imis vallibus antii. Ouid. 2, Metam. 153.
 Solo æquata. Quint. lib. 3, cap. 7, 14.
 Celebrare domos. Ouid. 10, Metam. 24.
 Claudere nocte domum. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 8.
 Concidit domus. Seneca Oetho. 3, 10.
 Domum consumere luxu & flagitijs. Claud. epigr. 11, 2.
 Conuulsa domus. Tacit. lib. 1, 2.
 Deserta. Claud. Præfat. 2, in Eutrop. 5.
 Demersa. Horat. 3, Carm. ode 16, 3.
 Deplorata. Ouid. 3, Trist. eleg. 5, 2.
 Et deploratæ lumen adire domus.
 Deserta. Valer. 2, Argon. 76.
 Desolata. Claud. epist. ad Hadrianum, 1, 2.
 Euerfa. Ouid. epist. 3, 8.
 Excindere domus. Virg. 12, Aen. 129.
 Florens domus felici sorte viget. Seneca Hipp. 4, 16.
 Frequentare domus. Ouid. 9, Metam. 65.
 Contiguas habere domos. Ouid. 4, Metam. 12.
 Inclinata domus. Virg. 12, Aeneid. 12.
 Labens. Virg. 4, Aeneid. 64.
 Lapsa. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 10, 3.
 Madens cæde. Valer. 2, Argon. 55.
 De domo numerare. Paulus in l. lecta. ff. si certum peratur.
 Lucilius Titius scripsi, me accepisse à Publico Mæuio quinq;
 decim mutua numerata mihi de domo.
 Nurantes domus. Lucan. lib. 1, 99.
 Occidit vna domus. Ouid. 1, Metam. 49.
 Orbare domos. Stat. 1, Thebaid. 37.
 Patefacere domum. Seneca Hipp. 12, 24.
 Perfringere domus. Tacit. lib. 20.
 Perturbare domum. Seneca Thyest. 1, 17.
 Plorata domus. Stat. 5, Sylu. 3, 33.
 Prostrata. Seneca Herc. furen. 13, 2.
 Quatere domos. Lucan. lib. 6, 6.
 Quassata domus. Senec. Hipp. 10, 2.
 Riget argento domus. Horat. 4, ode 11, 2.
 Acribus custodijs domum & vias sepeferat. Tacit. lib. 6.
 Silens domus. Seneca Hipp. 2, 26.
 Solare domos: Id est, desolatas reddere. Stat. 5, Theb. 30.
 Struere domos. Horat. 2, Carm. ode 18, 4.
 Subire domum. Ouid. 1, Metam. 25.
 Clara domus satis hæc nobilitate sua est. Ouid. epist. 16, 11.
 Turbare domos. Stat. 5, Theb. 12.
 Vertere ex imo domum. Seneca Medea, 12, 21.
 ¶ Domuum: *Gentium pluralis*. Plin. lib. 8, cap. 57, 1, Quo in-
 Vuu 4 generæ

genere multi, & hus incolas domuum posuere mures.
 Domi: pro Domus, *genitivus*. Plaut. Trinum. 14, 20, Non fugitivus est homo; commemorat domi.
 Domuis, *etiam in genitivo habuit*. Varro, Perrexit in interiores partes domuis.
 ¶ Domi, *genitivus*: Locus est, in quo quis manet. Terentius Adelph. 4, 2, 18, Quid ais bone vir; est frater domi? Virgil. eclog. 3, 2.
 Res gestæ domi, Ouid. 15, Metam. 150.
 Domi & Foris, contraria. Terent. Hecyr. 2, 1, 21, Ut vos mihi domi eritis; proinde ego ero fama foris.
 Domi, & in domo, eiusdem planè significationis sunt. Quint. lib. 5, ca. 10, In domo furtum factum ab eo, qui domi fuit, Terent. Adelph. 4, 7, 20, Erit vnà in domo.
 Domi est animus: Id est, Cogito de domo, aut quid domi agatur. Plaut. Merc. 12, 2.
 Domi opperiri aliquem. Terent. Eunuch. 5, 2, 56.
 Domi ero, si quid voles. Terent. Hecyr. 4, 8, 33.
 Domi nobilis. Sallust. in Catil.
 Domi & militiæ: *genitivi adverbiales*. Terent. Adelph. 3, 4, 49, —vnà semper militiæ & domi fuimus.
 Domi, belliq; Plautus Capt. 2, 68, Domi, belliq; duellatores optimi. Idem Asina. 1, 13.
 Domi fociq; Terent. Eunuch. 4, 7, 45, Domiq; fociq; fac vicissim ut memineris.
 Domi apud. Terentium Eunuch. 4, 6, 9, Vbi ea est? T. domi apud me.
 ¶ Domum: Aduerb. Terent. in Hecyr. 3, 2, 25, Quid? non sciunt ipsi viam, domum quâ redeant?
 Visam domum. Terent. Eunuch. 5, 9, 12.
 Domum me conuertam, transacta re. Terentius Adelph. 2, 4, 22.
 Domum abducta ad me. Terentius Adelph. 4, 4, 19. Idem Eunuch. 1, 2, 125, Et is hodie venturum ad me constituit domum. Ad se domum. Ibidem 3, 5, 28, Illa ilicò vbi me accepit, læta verò ad se abducit domum. Ad nos domum. Ibidem 4, 3, 20.
 Domum abi. Terent. And. 5, 6, 14.
 Deducere domum. Terent. Adelph. 4, 5, 60.
 Domum reditio. Cæsar 1, bel. Gal. Ut domum reditionis spe sublata, paratioris ad omnia pericula subcunda essent.
 Vado domum. Terent. Eunuch. 2, 3, 71.
 ¶ Domo abire. Terent. Eunuch. 4, 3, 19.
 Domo accersita. Plaut. Stich. 13, 2.
 Domo cœnare: pro, Extra domum. Plaut. Stich. 4, 38.
 Domo exulare. Terent. Eunuch. 3, 5, 62.
 ¶ Domus: *Accusativus pluralis*. Liu. lib. 5, Decad. 5, 4, Ludis relictis, domus magna pars hominum ad coniuges liberosq; lætum nuntium portabant. Qu. Claudius lib. 1, Annalium, referente Gellio, lib. 17, cap. 2, Domus, inquit, suas quæq; ire iubet, & sua omnia fruisi.
 ¶ Domu: *Ablativus*. Plautus Milit. 4, 47, Ait sese Athenas fugere cupere ex hac domu. Traianus lib. 10, ad Plinium, epistola 191.
 ¶ Domesticus: ad domum pertinens. Plin. Mite animal, atq; domesticum.
 Facta domestica. Horat. de Arte, 58.
 Luctus domesticus. Ouid. 13, Metam. 17.
 Conuictor, densq; domesticus vsu. Ovidius 4, de Ponto, eleg. 3, 3.
 Regio domestica. Ouid. de Ponto, 14, 10.
 ¶ Domesticatim: Per varias domos, siue per domesticos. Suet. in Cæsare, cap. 26, Quorum vt quàm maxima expectatio esset, ea quæ ad epulum pertinerent, quamuis mæcellarijs oblocata, etiam domesticatim apparabat.
 ¶ Domicœnium: Cœna quæ fit domi. Martial. lib. 5, 129, Si tristi domicœnio laboras, Torani, potes esutire mecum.
 Idem lib. 12, 78, —sed ipse diuina Offensus genitor, trinoctiali Affecit domicœnio clientem.
 ¶ Domuitio: Reuersio ad domum. Apuleius: Deniq; nec lætam requiro, nec domuitionem paro.
 ¶ Domo: Vinco & supero. Plaut. Casin. 5, 36, Sed quid ais? iam domuisti animum, potius vt, quid vir velit fieri, &c. Plin. de Viris illust. 57, Præter Galliam domuit Consul Hispaniam; altero Consulatu Sardiniam.
 Animum rigentem domare. Seneca Hippol. 4, 12.
 Armis aliquem. Sil. 17, 1161.
 Corda dura. Ouid. epist. 4, 31.
 Crimina. Claud. epigram. 9, 1.
 Crines certo ordine. Stat. 1, Achill. 66.
 Dolorem. Stat. 2, Syllu. 1, 3.
 Equos cursibus. Seneca Hippol. 4, 22.
 Fortunam domuit virtutibus. Claud. 5, Paneg. 8.
 Gentes domare armis. Claud. de laude Serenæ, 22, 12.

Lumina somno. Stat. Thebaid. 7.
 Mentem domat respectus honesti. Claud. 6, Paneg. 54.
 Obsequium Tigres domat. Ouid. 2, de Arte, 37.
 Speroque metumque domare magno peccore. Stat. 2, Syllu. 2, 25.
 Spiritum audium. Horat. 2, Carm. ode 2, 2.
 Terram aratro, vel rastris. Columel. libro sexto, capite 22, 1, Virgil. lib. 9, 45.
 Terrore domandus. Claud. in Epithalamio Palladij, 27.
 Antè domandum. Id est, antea quàm domentur. Virgil. 9, Georg. 42.
 ¶ Domitus. Manu Herculea domitus. Hor. 2, Car. ode 12, 2.
 Amor domitus. Ouid. 5, Amorum, eleg. 10, 1.
 Domiti boues. Plut. Persa, 7, 6.
 Dente premunt domito Cybeleia frænaleones. Ouid. 10, Metamorph. 140.
 Hostis domitus. Ouid. ad Liuiam, 68.
 Domiti oculi, manus, & oratio. Plaut. Mil. 9, 81.
 Orbis domitus. Virg. 2, Georg. 23.
 Sagitta domitus Orion. Horat. 3, Carm. ode 4, 15.
 Ora domita frænâ ligare Seneca Hippol. 10, 3.
 Domitus orbis cultoribus. Virg. 2, Georg. Aspicias extremis domitiâ cultoribus orbem.
 Triumpho iusto domiti Parthi. Horat. 1, Carm. odo 12, 11.
 Bello domitæ Thebæ. Ouid. epist. 2, 15.
 Vrbes domitæ. Virg. 3, Georg. 6.
 ¶ Domitor: Qui domat. Regni domitor. Mart. lib. 9, 8, Plin. in Paneg. 29, Contemptor ambitionis & infinitæ potestatis domitor, ac frænator auimus, ipsa vetustate florescit. Ovidius de Trist. Quid tibi de tetrico referam domitoris chimeræ?
 Curarum domitor. Senec. Agamemn. 2, 4.
 Serpentium. Plinius lib. 25, cap. 2, 8, Hispaniæ, Liuius 1, bel. Pun. 161, Virg. 7, Aeneid. 32.
 Ferarum. Senec. Herc. Oetho, 17.
 Freti domitor Tiphys. Senec. Medea, 1, 1.
 Gentium domitor. Senec. Oltau. 2, 13.
 Malorum. Senec. Herc. fur. 12, 3.
 Mundi. Lucan. lib. 7, 50.
 Orbis Senec. Herc. furentis, 9, 1.
 ¶ Domitrix. Plin. lib. 26, cap. 16, 1.
 Equorum domitrix Epidauri. Virg. 3, Georg. 9.
 ¶ Domator: Idem quod domitor. Tibullus: Te duce, non aliâs conuersa tergo domator.
 ¶ Domabilis: Qui domari potest. Horat. 4, Carm. ode 14, 9, ad Augustum:
 Te Cantaber nō antè domabilis Miratur Ouid. 9, Met. 51, verba Iouis de Hercule: —nullaq; domabile flamma.
 ¶ Domiturus. Virg. 4, Georg. 21,
 Dulcia mella piemes: nectantum dulcia, quantum Et liquida, & durum Bacchi domitura saporem. Claud. in Gigantomach. 3, O' pubes domitura deos.
 ¶ Domito: Frequentatiuum. Boues domitare. Virgilius 1, Georg. 57.
 Domitant in puluere currus. Virg. 7, Aeneid. 33.
 Furores domitare. Silius lib. 7, 44.
 Populos. Silius lib. 3, 21.
 ¶ Domitura. Plin. lib. 8, cap. 45, 4, Domitura bouum in trimaturu, postea fera, antè præmatura. Colum. lib. 6, cap. 2, 7, Curandum, ne in domitura bos calce, aut cornu quenquam contingat.
 ¶ Dominus: dicitur is propriè qui domui præest, & qui domus imperum habet, cuique omnis familia paret. Terentius Eunuch. 3, 2, 33, Apparet seruum hunc domini esse pauperis.
 Dominus Iupiter. Ouid. —& domino soluere vota Ioui.
 Dominus: Cui seruatur, & cui populi subsunt. Virgilius 1, Aeneidos Romanos rerum dominos, gentemque togatam. Mart. lib. 1, 3,
 Delitiæ populi quæ fuerant domini,
 Astrorum dominus Sol. Senec. Troade 5, 4.
 Regni dominus. Seneca Hipp. 5, 8.
 Regni tristis dominus: id est, Pluto. Senec. Medea, 1, 3.
 Rerum domini. Virg. Aeneid. 5, 8.
 Stygis dominus: Pluto. Senec. Herc. Oeth. 4, 66.
 Acres domini. Lucret. lib. 5, 18.
 Breuis dominus: id est, qui non diu rerum potitur. Horat. 2, Carm. ode 14, 5.
 Immites domini. Senec. Herc. furent. 7, 10.
 Potens dominus. Virg. 6, Aeneid. 124.
 Superbi domini. Virg. 12, Aeneid. 48.
 Dominus, pro Marito. Virgil. 4, Aeneid.
 —connubia nostra
 Reppulit, ac dominum Aencam in regna recepit.
 ¶ Domina. Virgil. 3, Aeneid. 23, Et vincti currum domina subiere leones. Hoc est, Cybeles.

Herilis domina. Claud. 3, Paneg. 42.

¶ Dominicus. vt, Dominica fides. Paulus in l. cum de lanio- nis. §. dum de villico. ff. de instruc. vel instrum. leg.

Dominicz habitationes. Columel. libro nono, cap. 1, 1, Ra- tiones dominicz pecuarias conficere. Varro 2, de re Rust. capite 10, 8.

Pecunia dominica. Vlpian. in l. seruus. ff. de fideiusforibus. Si verò extra causam peculij fideiussit: quod ex pecunia dominica soluerit, & què vindicabitur; quod ex peculio, condici poterit.

¶ Dominulus: apud Scæuolam iuxta Noricum textum, in l. uxorem. §. testamento, l. de leg. 3. ff.

¶ Dominor: Imperium gero, & præsum.

Vistis dominari. Virg. 1, Aeneid. 58.

Dominari in aliquo. Ouidius 1, Metamorph. 16, Virgilius 2, Aeneidos,

— incensa Danaï dominantur in vrbe.

In affectibus dominari, Quintil. lib. 2, cap. 5, 6.

Consilium dominatur in corpore. Lucret. lib. 3, 28.

Venus dominatur in mentes. Lucan. lib. 5, 146.

Dominari inter aliquos. Cæsar 2, bell. Gall. 3, 42, Ouidius 3, Amor. eleg. 5, 13,

Tu centum aut plures inter dominare Nymphas.

Deus dominatur tota mente. Senec. Hippol. 2, 21.

¶ Dominor, aliquando passivè capitur.

Multos dominata per annos. Virg. 2, Aeneid. 79.

¶ Dominans. Nullo dominante ruunt equi. Seneca Hip- pol. 16, 20.

Nomina dominantia. Horat. in Arte poetica, 48.

¶ Dominantior. Lucret. lib. 3, 81,

— & magis animus vitæ claustra coercens,

Et dominantior ad vitam, quàm vis animæ.

¶ Dominator. Plin. lib. 16, cap. 15, 19.

Freti scæuus dominator: Neptunus. Senec. Hipp. 12, 1.

Potens dominator. Senec. Herc. furen. 13, 9.

¶ Dominatrix. vt, Dominatrix Creta freti. Senec. Hipp. 2, 1.

¶ Dominatio. Contactus dominationis. Tacit. in Vita Ag- ricolæ: Oculos quoq; à contactu dominationis inui- latus habebamus.

Dominationis cupidines. Tacit. lib. 13.

Flagitia. Tacit. lib. 14.

Spes. Tacit. lib. 4.

Aliena dominatio. Tacit. in Vita Agri- cæ,

Impotentissima Liu. lib. 4, Decad. 4.

Adipisci dominationes. Tacit. lib. 4.

Captare dominationem. Tacit. lib. 4.

Comprobare dominationem. Liu. lib. 4, Decad. 4.

Dominationem sibi concupiuit. Tacit. lib. 20.

Fastidius dominationibus. Tacit. lib. 13.

¶ Dominium: Imperium, & principatus. Varro 2, de Re rust. cap. 6, 3, In mercando item (vt cæteræ pecudes) em- ptionibus, traditionibus, dominium mutant. Suet. in Ti- berio, cap. 59.

DONARIA DONATIVVM.] Vide DONVM.

DONAX.] Calamus crassiore ligno, & tenui foramine, quem totum fungosa replet medulla. Plinius, libro 6, 10, capite 36, 3.

DONEC.] quoad, vel quousq; Plaut. Amphit. 7, 40, Neq; ita di me ament, credebam primò mihimet Sofiæ, Donec Sofia ille egomet fecit sibi vti crederem.

Vsq; donec. Plaut. Mlite, 5, 113, Terent. Adelph. 4, 6, 6, Cer- tum obsidere est vsq; donec redierit.

Vsq; ad eò donec. Plaut. Cistel. 7, 41, Terent. And. 4, 1, 38, Nunquam desistit orare, vsq; ad eò donec perpulit.

Donec effecero, siue perfecero. Terent. Phorm. 4, 1, 24. Ibi- dem, 2, 3, 72, Virg. 1, Aeneid. 56,

— donec regina facerdos

Marte grauis geminam partu dabit Ilia prolem.

Donec peruentum est ad hæc tempora. Linius. Virgilius E- colg. 6,

Cogere donec oues stabulis, numerumq; referre iussit.

Donec, pro Quamdiu Ouid.

Donec eris felix multos numerabis amicos.

¶ Donicum: Donec, Quamdiu vel Quoad. Plautus Cape. 6, 89, Ego me amitti, donicum ille huc redierit. Idem Trucul. 3, 13, Cato, capite 149, Donicum pecuniam satisf- fecerit, aut delegarie, pecus & familia quæ illic erit, pigno- ri sunt.

DONO.] Vide DONVM.

DONVM.] Plinius lib. 35, cap. 14, 3, Græci enim (ait) antiqui doron palmam vocabant: & ideo dora munera, quia ma- nu darentur. Terent. Eunuch. 3, 9, 27, Quoduis donum & ptæmium à me optato; id optatum feres.

Musarum dona. Horat. 2, epist. 149.

Agreste donum. Silius lib. 13, 24.

Breue donum exigui temporis. Senec. Hippol. 6, 6,

Cerealia donà: id est, panis. Silius lib. 7, 37.

Ditia donis delubra. Ouid. 2, Metam. 16.

Ditia dona. Stat. 10, Thebaid. 63.

Dulcia. Claud. epigram. 40, 1.

Exitiale donum. Virg. 2, Aeneid. 7.

Feralia dona. Ouid. 9, Metam. 45.

Grandia. Ouid. epist. 3, 6.

Grauius auro. Virg. 3, Aeneid. 99.

Iugalia. Ouid. 3, Metam. 62.

Lenæa dona: vinum. Stat. 4, Sylu. 6, 16.

Leniora dona. Ouid. 13, Metam. 152.

Prælargæ. Claud. 4, Paneg. 15.

Præiosa. Senec. Medea, 10, 22.

Prodiga. Stat. 2, Sylu. 1, 32.

Regia. Virg. 1, Aeneid. 140.

Rustica. Ouid. 2, de Arte amandi, 53.

Suspecta. Virg. 2, Aeneid. 8.

Tristia. Virg. 3, Aeneid. 60.

Vberiora. Ouid. epist. 16, 44.

Venerabile donum. Virg. 6, Aeneid. 82.

Vide. Claud. de laude Serenæ, 22, 1.

Votiuu donà. Seneca Hippol. 2, 5.

Abnuere dona. Seneca Thyeste, 6, 10.

Accumulare donis aliquem. Virg. 6, Aen. 177.

Adolere altaria donis. Lucret. lib. 4, 249.

Honore & donis celebrari. Virg. 8, Aen. 15.

Votiuu donis templa colere. Senec. Hipp. 2, 5.

Congesta dona vndiq; Silius lib. 13, 18.

Corruptentia sensus dona. Claud. 6, Paneg. 38.

Dono dare. Terent. Eunuch. 4, 6, 11, Hanc tibi dono do. Ibi- dem 1, 2, 83, Num solus dona dat?

Empta pax donis. Lucan. lib. 10, 22.

Exigere dona. Stat. 10, Thebaid. 68.

Expectata dona laborum. Valer. 7, Argonaut. 24.

Opulentum templum donis. Virg. 1, Aeneid. 91.

Honestis ornari donis. Horat. 2, epist. 2, 7.

Peragere dona: Donare quod promiseris. Virgilius 5, Aen. neides 72.

Rependere dona alicui. Stat. 9, Thebaid. 132.

Sacrata dona templorum. Valer. 7, Argonaut. 10.

Supplicibus donis superare aliquem. Virg. 3, Aeneid. 88.

Tribuere dona alicui. Ouid. 9, Metam. 81.

¶ Dono: munus do. Plaut. Aulul. 2, 9, Ab eo donatur auro, vxore, & filio.

Dono tibi hanc rem. Cæsar 7, bell. Gall. 41, Prædam militi- bus donat. Sic. 3, belli Ciuil. 84.

Dono te hac re. Suet. in Vita Augusti, cap. 81, Et ne enume- rem, quot & quos diuersarum partium venia & incolumi- tate donatos. Cornelius Nepos de Vita Attici: Auxit hoc beneficium alia quoque liberalitate: nam vniuersos fru- mento donauit.

Circumspectiùs donare. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 14.

Donare aliquem æternitate. Plin. lib. 2, cap. 7, 11.

Auto donari. Propert. lib. 3, eleg. 23, 5.

Donare aliquem dono. Plaut. Stich. 12, 5, Donate militem donis: Apud Lulium, 4, bel. Pun. 70.

Culpa grauis precibus donatur. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 7, 13.

Donare fugam alicui. Silius lib. 13, 143.

Funera alicui donare. Silius lib. 13, 145.

Donare aliquem gaudijs. Plaut. Aulul. 27, 1.

Connuba donare muneribus. Ouid. epist. 11, 20.

Munere promisso aliquem donare. Virg. 5, Aeneid. 56.

Dominam iubeo precioso munere dones. Ouidius 2, de Arte amand. 53.

Hoc iuuenem egregium præstanti munere donat. Virgil. 5, Aeneid. 72.

Nomine donare. Lucret. lib. 1, 19.

Iuueni donare puellam. Catul. in Carm. Nupt. 57, 5.

Salute donare aliquem. Tibul. hb. 3, eleg. 1, 5.

Dono te obistue di&u, vt expers sis metu. Plaut. A. Sina. 3, 31.

Honoribus donandus infans. Stat. 5, Thebaid. 149.

Laurea donandus Apollinari. Horat. 4, Carm. ode 2, 2.

¶ Donatus: Cui aliquid dono datum est. Virg. 5, Aen. 611.

Donati incolæ Latio. Plin. lib. 3, cap. 20, 3.

Thoro aliquo donata virgo. Claud. 7, Paneg. 129.

Promisso donata est munere pubes. Silius lib. 16, 105.

Diuinitus æterna donata salute. Lucret. lib. 5, 244.

¶ Donatio. Donationem proprie dici existimat Vlpianus, quum quis ea mente dat, vt statim velis accipientis fieri, nec vllò casu ad se reuertit: & propter nullam aliam cau- sam facit, quàm vt liberalitatem & munificentiam exer- ceat: quod si sub conditione fiat, non est donatio.

¶ Donarium. Sipontinus: Donaria, ipsa dona, quæ dijs offeruntur, & sacras mensas atque aras ornant. Macrob. Ornamenta verò sunt clypei, coronæ, & huiusmodi do- naria,

Donaria, abusuè, ipsa templa, in quibus donaria offeruntur. Virgil. 3, Georg. 107,

— ductos alta ad donaria currus. Gellius lib. 2, cap.

10, Vbi reponi solerè signa vetera, quæ ex eo templo colapsa essent, & alia quædam religiose donarijs consecrata. Apul. lib. 2, Floridorum: Ibi donarium deæ perquam opulentum. plurima auri & argenti ratio in lancibus, speculis, poculis, & huiusmodi utensilibus.

¶ Donatarius: Cui quid dono datur, præsentem vel absentem. l. etiam absentem ff. de donat. l. nec ambigi. C. cod. tit.

¶ Donatium: Munus, quod à principe vel imperatore donatur militibus. Suet. in Domitiano: An duplum donaret. Idem in Nerone, cap. 7, Populo congiarium, militi donatium proposuit. Plin. in Paneg. 66, Nam mihi cogitanti, eundem te collationes remisisse, donatium reddidisse, congiarium obulisse.

¶ Donaticæ coronæ, quibus victores in ludis donabantur. Festus.

¶ Donatius: Qui donare potest. Paulus: Si duob. debitoribus mortis causâ donatius; creditor, vni acceptum tulit, & conualuerit: eligere potest vtri condicet. §. pen. l. Senatus censuit. ff. de mort. causa donat.

DORCASA.] Latine dama dicitur. Martial. lib. 13, 99, Delicium paruo donabis dorcada nato. Plin. lib. 28, cap. 8, 11, Dorcadis pelle collo suspensa.

DORIS.] Herba est anchusæ similis, lanuginosior tamen & minus pinguis, tenuioribus folijs, & longuidioribus. Plin. lib. 22, cap. 20.

DORMIO.] Plaut. Trinum. 10, 98, — dormibo Placide in tabernaculo. Hic est futurum antiquum: quod & apud Catonem legitur, cap. 5, 3, Et valebit rectius, & dormibit libentius.

Dormire sine omni cura. Plaut. Trinum. 9, 19.

Altum dormire. Iuuenal. Satyr. 1, 2.

Dormire in dexteram autem fiducia alterius: securum & incurium esse. Plin. epist. 94, lib. 4.

Dormire otiosè in vtramvis aurem: animo otioso, securo, vacuoq; esse. Terent. Heaut. 2, 3, 101.

Cubili vacuo. Ouid. 2, Amor. eleg. 10, 4.

In medios dies. Horat. 1, epist. 2, 6.

In lucem. Horat. 1, epist. 19, 7.

Noctes longas. Horat. 2, Carm. ode 25, 2.

Nox vna perpetua dormienda. Carul. ad Lesbiam, 5, 2.

In vtramvis dormire oculum. Plaut. Pseud.

Dormit Sol: quando non lucet. Plaut. Amph. 4, 128.

Ire dormitum. Horat. 1, Sermon. Satyr. 6, 24.

¶ Dormit: Qui dormit. Significat etiam cessantem siue cessatorem. Terent. Adelph. 4, 5, 59,

Quid credebas? dormienti hæc tibi confecturos deos?

¶ Dormitio. Varro Satag. O' stulta nostri pectoris dormitio vigilabilis! Et alio loco idem: Quid mihi cum somno, si dormitio tollitur?

¶ Dormito: Frequentatium. Horat. in Arte poet. 72, quandoq; bonus dormitat Homerus. Hoc est, negligenter scribit.

Dormitandum tibi non est. Plaut. Epid. 3, 69.

¶ Dormiscere: Idem quod Dormire, vel incipere dormire. Plaut. Cure. 7, 81, Caput deponit, quum dormiscit, si subduco annulum.

¶ Dormitator: Qui solet dormire, & omnia negligentius agere. Plaut. Trinummo, 13, 18, — mira sunt,

Ni illic homo est aut dormitator, aut seftor zonatus.

¶ Dormitorius. Plin. epist. 41, d, Adhæret dormitoriũ membrum transitu interiaccnte. Idem lib. 5, epist. 101, 6.

¶ Dormitorium: Locus in quo dormimus. Plin. lib. 30, cap. 6, 8, Post hæc iubent cum in pariete dormitorij eius tetæque includi.

DORSUM, & DORSVS.] tota posterior corporis pars. Plautus Milite: Timeo quid rerum gesserim; ita dorsus totus prurit.

Curuum dorsum. Seneca Oedipo, 5, 13.

Subire onus dorso. Horat. 1, Sermon. Satyra 9, 5.

Educto surgit in æra dorso. Lucan. lib. 2, 26.

Pandum dorsum. Senec. Agamem. 6, 12.

Recurua dorfa campi. Claud. de Aponi balneis, 5, 11.

Crepidolongi dorfi. Stat. 1, Achil. 90.

Duplici dentalia dorfo. Virgil. 1, Georg. 35.

Dorsum in mari. Virg. 1, Aeneid. 23, Dorsum immane mari summo. Idem 10, Aeneid. 61,

Nam infesta vadis, dorfo dum pendet iniquo. Significat duriorè arenam; vt ait Seruius.

Dorsum: Promissorium. Plinius epistol. 184, Hæc vnum finum molli curuamine amplectitur; illa editissimo dorfo duos dirimit.

¶ Dorsum antiqui dicebant; quod nunc Dorsum dicimus.

Inde dosuaria iumenta, à Varrone dicta, lib. 2, de Re rust. cap. 10, 4, quæ dosso vehunt.

¶ Dorfualia: Tegumenta, quibus equi & boues teguntur. Iul. Capitolinus: Procefferunt centeni albi boues, cornibus auro iugatis, & dorfualibus apricis discoloribus præfulgentes.

¶ Dorfuosus. Solin. cap. 40, Ita incertis motibus, nunc in breuia rescinditur dorfuosa, nunc æstibus inundatur quietis.

¶ Dosuarius. vt, Dosuaria animalia; quæ dorso aliquid portant. Varro 1, de Re rust. cap. 6 in fine. Greges sunt fere mercatorum; vt eorum, qui è Brundusino aut Apulia a sellis dosuarijs comportant ad mare oleum, aut vinum, itemq; frumentum, aut quid aliud.

DORYPHORVS.] Latine spiculator vel satelles dicitur, portans lanceam. Plin. lib. 34, cap. 2, 26, Ctesilaus doryphoron Amazonem vulneratam.

DOS.] Ea dicitur, quæ marito ab vxore datur. Terent. And. 5, 4, 8,

— dos est, Pamphile,

Decem talenta. Idem Adelph. 47, 41,

Vxor sine dote veniet: intus psaltria est.

Filia diues dote. Ouid. epist. 11, 20.

Opes dotis. Ouid. epist. 12, 21.

Formæ dos. Ouid. 9, Metam. 144.

Oris dos. Ouidius 5, Metamorph. 113, id est, donum eloquentiæ.

Grandis dos. Horat. 1, Sermon. Satyr. 4, 10.

Magna. Horat. 3, Carm. ode 24, 5.

Dotes naturæ & fortunæ. Plin. epist. 3, lib. 3, ad Hispullam.

Adest enim adolescenti nostro, cum cæteris naturæ fortunæq; dotibus, eximia corporis pulchritudo.

Dos profectitia, inquit Vlpianus, quæ à patre vel parente proficiscitur.

Dos summa Terent. And. 1, 1, 74.

Vxoriam. Ouid. 2, de Arte, 31.

Populos in dotem accipere. Ouid. Epist. 7, 30.

Despondere dotem alicui. Propert. lib. 3, eleg. 19, 5.

Promittere doti, & Doti dicere, idem est. Venulcius in l. 6 rem aliquam §. vltimo ff. de nouationibus.

DOS, significat etiam, quicquid alicui datum est. Martialis libro 13, 10,

Nec poteris similæ dotes numerate, nec vsus.

Ingenij dotes. Ouid. 2, de Arte, 23.

Raræ dotes. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 3,

Et raras dotes, ingeniumq; dedit.

¶ Dotalis, Plaut. Milit. 16, 29,

Nisi modò vnum hoc, hæc æ deis dicas dotale: tuas,

Idem Afin. 3, 73, Dotalem seruum Sauriam vxor tua

Abduxit. Liuius 6, bel Pun. 159, Super dotem, quam accepturus à foculo es, hæc tibi à me dotalia dona accedent.

Agri dotales. Ouid. 5, Fast. 42.

Regnum dotale. Ouid. 6, Fast. 119.

Tetiis dotalis. Ouid. epist. 4, 32.

¶ Doto. Manil. lib. vlt. Tertia Pleiades dotabit forma sorores. Suet. in Vesp. cap. 14, Vitellij hostis sui filiam splendidissime maritauit, dotauitq; etiam & instruxit.

Olea dotatur lachryma. Plin. lib. 12, cap. 17, 6, vltimus, Idem lib. 18, cap. 28, 8.

¶ Dotatus. Dotata vitem.

Dotanda toto mari. Claud. 7, Paneg. 129.

Dotata coniux. Horat. 3, Carm. ode 24, 4.

Crimine dotata. Ouid. epist. 6, 28.

Triumphis dotata mulier. Claud. de laude Serenæ, 22, 9.

Dotatissima. Ouid. 11, Metam. 61, de filia Dædalionis:

Nata erat huic Chione, quæ dotatissima forma

Mille procis placuit, bis septem nubilis annis.

DOSVARIVS.] Adiectiuum. Vide DORSVM.

DRACHMA.] Octaua pars vnciæ: quæ sex obolos pendebat.

Binæ drachmæ ponderis. Plin. lib. 11, cap. 37, 54.

Drachma, non modò pondus denary Romani; sed etiam nummum significat, eodem pondere percussum ab Atheniensibus. Plautus

Trinum. 8, 18, Trapezitæ mille drachmarum Olympicum, quas de ratione debuisti, redditæ. Terent. And. 2, 6, 20, Vix,

inquit, drachmis obsonatus est decem.

DRACO.] Genus animalis venenosi. Solinus cap. 49, scribit, veris draconibus ora parua esse, & ad morsus non dehiscentia; sed artas fistulas, per quas trahunt spiritus, & linguas exferunt. Plin. hb. 8, cap. 11, 12, & 13,

Aligeri dracones. Valer. 7, Argon. 24.

Insomnis draco. Ouid. 9, Metam. 38.

Insopitus. Ouid. 7, Metam. 7.

Sæui dracones. Valer. 1, Argon. 14.

Squamosus draco. Virg. 4, Georg. 82,

Vastus. Ouid. 4, Metam. 130,

Yigil. Valer. 2, Argon. 77.

¶ Dracones à Plinio libro 17, capite 23, dicuntur, ex tortuositatum similitudine, palmices emeriti, pluribusque annis indurati.

DRACONITES, siue DRACONTIAS.] Gemma, quæ sit ex cerebro draconum: sed non nisi viuentibus abscisso gemmefcit, inuidia animalis mori se sentientis. Plinius libro 33, capite 10.

DRACONTIVM.] Herba hortensis, Plinius libro 24, capite 16, 1. Est etiam hoc nomine genus vitis apud Columel. libro 3, capite 2.

DRACUNCVLVS.] Herbæ genus. Plin. lib. 24, cap. 16, 1.

DRACVS.] Qui alterius libidini obsequens, præpostera Venere mares init. Martialis libro primo, ad Scazontem suum de fellatore quodam:

Vnâ lauamur: aspicit nihil sursum;

Sed spectat oculis deuorantibus draucos.

DREPANIS.] Aus, cuius meminit. Plin. lib. 11, cap. 47.

DROMAS.] camelus. Lilius 7, bell. Maced. 165, Ante hunc equitatum falcata quadrigæ, & cameli, quos appellant dromadas.

DROMONES.] Nauigia sunt celestima, quasi cursoria Iust. in l. 2, C. de offic. Præf. Præf. Afric. In quo traicito etiam dromones, quantos prouideris, ordinari facias.

DROPAX.] vnguenti genus. Mart. lib. 3, 32.

Psilothro faciemque lauas & dropace caluam. Idem

lib. 10, 65.

DRVNGVS.] Globus. Vegetius libro 3, Scire dux debet, contra quos drungos, hoc est, globos hostium, quos equites oporteat ponere. Vopiscus in Probo. Triumphauit de Germanis & Blemijs: omnium gentium drungos vsq; ad quingenarios homines ante triumphum duxit.

DRVPAE.] Oleæ sunt nondum edules & teneræ. Plinius lib. 15, cap. 1, 5, & cap. 7, 2. Item lib. 12, cap. 27, 1.

DRYITES.] Gemma, è truncis arborum sic dicta: quæ & lignimodo ardet, Plin. lib. 97, cap. 11.

DRYOPHYTES.] Genus ranarum apud Plinum, libro 52, capite 7, 4. Et cap. 10.

DRYOPHONON.] herba, Plinio lib. 27, cap. 9, 3.

DRYOPTERIS.] filici similis, in arboribus nascitur, tenui foliorum subdulcium incisura, radice hirsuta. Plinius libro 27, cap. 9, 2.

DVA.] pro Duo, apud veteres. Quintilianus libro primo, cap. 10, Dua pondo, & trepondo, vsq; ad nostram ætatem omnibus dictum est.

DVBENVS.] Dominus antiquis dicebatur. Pacuuius: Tum dubenus seruos legatos pessimè verberat.

DVBIVS.] Qui quum duas vias habeat, vtram eligat nescit. Sipontinus. Lilius 4, ab Vrbe, 169, Quum equites procul visi, non sine terrore ab dubijs, quinam essent, mox cogniti. Lucret. lib. 4, 97.

Et dubium certo quæ res differre probarit.

Facere aliquid dubium. Quint. lib. 1, cap. 10, 23.

Dubio procul. Lucret. lib. 2, 13.

Dubiumne id est: Terent. Eunuch. 1, 2, 49.

Haud, vel non dubium est, quin. Terent. And. 3, 3, 49, Idem Eunuch. 5, 6, 27,

Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum.

Sine dubio. Terent. Eunuch. 5, 9, 14.

Dubium est, vt. Plinius in Paneg. 15, An dubium est, vt dare non posset imperator, qui reuerentiam amiserat?

In dubio esse. Terent. And. 1, 5, 11,

Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur.

Nominis in dubio causa est, capitale vocamus,

Ingenium solers, ingeniosa dea est. Ouid. 3, Fast. 168.

Venire in dubium. Terent. Adelph. 3, 2, 42.

In dubium venire de sorte. Terent. Adelph. 2, 2, 35.

Non est in dubio. Plin. lib. 25, cap. 5, 20.

Fortuna dubia Terent. in Prologo Hecyræ, 16.

Feror dubius Ouid. ad Pisonem, 1.

Affectus dubij. Ouid. 8, Metam. 95.

Dubium argentum. Plaut. Epid. 13, 40.

Dubium calum. Virg. 1, Georg. 51.

Cœna dubia. Terent. Phorm. 2, 2, 28. Horat. 2, Serm. Satyra

2, 16, Surgere de cœna dubia. Id est, laura.

Dubia fama. Ouid. 3, de Arte, 90.

Dubia fortuna Terent. in prologo Hecyræ, 16, Quia sciebam dubiam fortunam esse scenicam.

Lanugo dubia. Mart. lib. 2, 60.

Lux dubia: crepusculum. Senec. Hipp. 1, 8.

Dubius Mars. Virg. 2, Georg. 57.

Mens dubia. Virg. 4, Aeneid. 11.

Mons dubius ascensu Propert. lib. 4, eleg. 4, 17.

Pauor dubius. Claud. Paneg. 5, 3.

Dubia pericula. Lucret. lib. 4, 219.

Dubius pes. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 7.

Prælium dubium. Liu. lib. 5, Decad. 4.

Rates dubiæ. Ouid. 2, de Arte, 103.

Res dubia. Plaut. Epid. 3, 10, Is amicus est, qui in re dubia, 10 iuuat, vbi re est opus.

Res apertas à dubijs fecerere. Lucret. lib. 4, 95.

Rumores dubij. Plin. epist. 190, d.

Sententia dubia. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 4, 18.

Tempora dubia: secunda. Hor. 4, Carin. ode 9, 8.

Timores dubij. Stat. 5, Thebaid. 64.

Via dubia. Ouid. epist. 17, 31.

Vires dubiæ. Ouid. 7, Metam. 103.

Voluntas dubia. Tacit. lib. 20.

Vibes dubiæ. Lucan. lib. 2, 90.

Dubium nisi. Salust. in Iugurth. quæ dubia nisi videbantur, potissimum tentare.

Nec lum animi dubius. Virg. 3, Georg. 57.

Dubius præsidij. Senec. de Benef. 6.

Vitæ dubius. Ouid. 3, Trist. eleg. 3, 5.

¶ Dubiè. Nec dubiè ludibrio esse miseras suas. Lilius 2, ab Vrbe, 100.

Gaudere dubiè. Ouid. 10, Metam. 58.

¶ Dubiosus. Gellius lib. 3, cap. 3, Idem lib. 5, cap. 10, Dubiosum hoc, inexplicabileq;

¶ Dubito. Iuuenalis Satyra 8,

— quis tam

Perditus, vt dubitet Senecam præferre Neroni?

Dubitat dicere. Plaut. Epid. 5, 76, Id est, timer?

De authore dubitari non potest. Quint. lib. 7, cap. 3, 7.

Ne dubita. Virg. 3, Aeneid. 63.

Non dubito quin. Terent. And. 24, 2.

Hæc dum dubitas, menses abierunt decem. Terentius Adelph. 4, 5, 57.

Dubitare an. Plautus Capt. 7, 69.

Dubitare, pro Cogitare. Virg. 9, Aen. 39. — percipe porrò Quid dubitem, & quæ nunc animo sententia surgat.

¶ Dubitatur: Impersonale. Plin. lib. 11, cap. 17, 5, De his video dubitari.

¶ Dubitatus: Participium. Ouidius 2, Metamorph. Venit, & intrauit dubitati cœta parentis. Idem ad Liliam, 17, Dubitatus amor.

¶ Dubitatio. Sine dubitatione, laetæ solijs similis. Plinius lib. 27, cap. 8, 2.

Dare dubitationem. Cæf. bel. Gal. lib. 1, Vide Do.

Eximere. Quint. lib. 1, cap. 10, 22.

Tollere. Quint. lib. 5, cap. 9, 5.

¶ Dubitabilis. Ouid. 13, Metam. 5,

Atq; ego, si virtus in me dubitabilis esset. Idem lib. 1, 45,

— nec erit dubitabile verum.

DVCATOR.] ductor. l. 28. § si maui alteram. ff. ad l. Aquil.

DVCATVS.] Vide DVCO.

DVCENTII.] Plinius lib. 14, cap. 4, 10, Durantq; adhuc vina ducentis ferè annis. Et lib. 16, cap. 40, 14, Anni ducenti ante excidium Troiæ.

¶ Ducenties. Liu. 8, bel. Macedon. 244, Potius quadragies, quàm duceties quadragies item æstimatam. Mart. li. 5, 38.

DVCENVS.] bis centum. Duceni pedes. Plin. lib. 6, cap. 26, 6, Colum. lib. 5, ca. 2, 4, Sic multiplicabis, centies vices duceni quadrageni sunt viginti octo millia. Duceni armati. Liu. 2, belli Punici, 124, Ducena quinquagena milia capitum, 9, ab Vrbe, 100.

¶ Ducenarius. vt, Ducenaria pondera. Plin. lib. 7, cap. 20, 3, Hoc est, ducentarum librarum.

Ducenarius, dicebatur etiam, qui duas centurias. id est, ducentos milites, ducebat in acie secunda. Veget. lib. 2, cap. 8.

Ducenariorum iudicum decuria. Suet. in August. capite 32,

Ad tres iudicum decurias, quartam addidit ex inferiori censu, quæ ducenariorum vocaretur, iudicaretq; de leuioribus summis.

DVCO.] Terent. And. 4, 6, 22, Duc me ad eam, quando huc veni vt videam.

Ducuntur omnia dei nutu. Id est, reguntur. Plautus Merc. 18, 3.

Ducere se ad aliquam pro, Ire & proficisci. Plautus Amph. 16, 73.

Ducere se ab ædibus: Exire domo. Plaut. Bacchid. 13, 11.

Ducere se deorsum de arbore: Descendere. Plautus Aulul. 24, 8.

Facilimè ad cõsentiendum homines ducuntur experimentis. Quint. lib. 3, cap. 8, 25.

Ad id responsum, quod eliciendum erit, per gradus ducet. Quint. lib. 5, cap. 7, 14.

Ad peiora iuuenes laude ducuntur. Quint. lib. 5, cap. 12, 17.

Per parua aliquem ducere. Quint. lib. 1, cap. 10, 4.

Per omnia. Virg. 6, Aeneid. 113.

Per singula duci. Stat. 2, Sylu. eleg. 2, 9.

Aetatem ducere. Horat. 2, epist. 4, 41.
 Aetas septima ducitur. Virg. 4, Georg. 42.
 Deus duxit æuum per suos gradus. Senec. Hipp. 4, 19.
 Ducere agmen: Ducem esse. Plin. lib. 10, cap. 44, 1.
 Nostros in longum ducis amores. Virg. 9, eclog. 12.
 Anhelitum ex cursura. Plaut. A. sin. 7, 61.
 Animam: pro, Viuere. Liu. 6, ab Vrbe, 77.
 Animos in rem præsentem. Quint. lib. 6, cap. 1, 24.
 Annum. Virg. 1, Georg. 3, — vos ò clarissima mundi
 Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum.
 Argentum. Virg. 7, Aeneid. 127,
 Aut læuicis ocreas lento ducunt argento.
 Argumenta ex ipsis positionum vitijs ducimus. Quint. lib.
 2, cap. 10, 10.
 Bellum cum aliquo. Virg. 9, Aen.
 Reuolentiam à personis ducimus. Quint. lib. 4, cap. 1, 4.
 Ipse qui cælum, nebulasque ducit: id est, Iupiter. Seneca
 Hipp. 3, 6.
 Declinatio per eosdem casus ducitur. Quint. lib. 1, cap. 9, 4.
 Cicatricem. Coll. lib. 3, cap. 18, 4, Liu. 9, bel. Pun. 162, Vbi pri-
 mum ducta cicatrix, patiq; posse visa est iactationem.
 Tempore ducetur longo fortasse cicatrix. Ouid. 1, de Ponto
 eleg. 4, 1.
 Colorem: pro, Attrahere. Virg. 9, eclog. 10, Iuuen. Satyr. 2,
 Vuaq; conspecta liuorem ducit ab vua.
 Colore aureo pelles. Plin. lib. 28, cap. 9, 12.
 In peius consilia ducuntur. Quint. lib. 2, cap. 16, 1.
 In crimen ducere. Tacit. lib. 5.
 Crimen ducere. Virg. 5, Aen. 105.
 Ex animo curam: pro, Abijcere. Plaut. Casina, 2, 22.
 Diem ducit Lucifer. Virg. 2, Aen. 159.
 Diem fomno ducere. Senec. Thyeste, 5, 13.
 Effigiem. Virg. 8, Eclog. 14.
 Vagina ducitur ensis. Sil. lib. 8, 68.
 In errorem ducere. Ouid. 8, Metam. 32.
 Exsequias. Plin. epist. 60.
 Exercitum in Sabinos. Cæs. 1, bel. Gal. 39.
 Exercitum, in quæ vult, ducit. Quint. lib. 2, cap. 16, 11.
 Fidem ducere. Lucret. lib. 2, 106.
 Figuram ducere veri. Claud. 2, de Rap. Proserp. 9.
 Fossam. Liu. 3, ab Vrbe, 119, Clamore sublato, ante se quen-
 que ducere fossam & iacere vallum.
 Fræna manu. Ouid. 15, Metam. 104.
 Frigus ab umbra. Ouid. 10, Metam. 26.
 Funem. Horat. 1, epist. 10, 10.
 Funus alicui. Plin. lib. 2, cap. 109, 1, Idem lib. 8, cap. 42, 2,
 Rex defuncto ei duxit exsequias. Virg. 4, Georg. 52.
 Genus ab aliquo. Ouid. 6, Metam. 86.
 Blandis ducitur hora dolis. Propert. lib. 3, eleg. 23, 4.
 Nos stendo ducimus horas. Virg. 6, Aen. 108.
 Horas extremas. Martial. lib. 4, 29.
 Illa. Horat. 1, epist. 1, 2.
 In ius. Terent. Eunuch. 4, 6, 30.
 Laminam. Quint. lib. 2, cap. 4, 6.
 Lateres: pro, Formare. Vitruuius lib. 2, cap. 3.
 Lineam. Plin. lib. 35, cap. 10, 18.
 Ducor libo fumante: Id est, delector. Hor. 2, Serm. Satyr. 7.
 Ducit duo lina acus. Celsus lib. 7, cap. 7.
 Ducitur & digitis littera rara meis. Ouidius 4, de Ponto,
 eleg. 2, 5.
 Lucemque à consule ducit Omnis honos. Statius 4, Syl.
 eleg. 1, 6.
 Ludos & inania honoris modo, rationis, atq; abundantix
 ducit. Tacitus in Vita Agric.
 In ludum ducere, & reducere. Terent. Phorm. 1, 2, 36.
 Mucronem: pro, Educere. Virg. lib. 12.
 Muros: id est, struere & erigere. Virg. lib. 1, Aen. 86.
 Noctem ducere ludo. Claud. in Epithal. Palladij, 46, 20.
 Querelis. Senec. Hipp. 43.
 Iucundis sermonibus. Plin. epist. 117.
 Nomine ab authoris ducunt libamina nomen. Ouidius 3,
 Fast. 147.
 Noram ducere. Horat. 4, Carm. ode 2, 12.
 Nubilum. Quint. lib. 11, cap. 3.
 Obliua pœnæ. Valer. 4, Argon. 107, Sic Horatius, 2, Serm.
 Satyr. 6, 13.
 Ducere sollicitæ iucunda obliua vitæ.
 Opes ab aliquo. Horat. 4, Carm. ode 4, 12.
 Prioris partis duxit ordinem. Quint. lib. 5, cap. 14, 16.
 Ordine ducere. Virg. 7, Aen. 55.
 Rerum ordine ducar. Ouid. 13, Metam. 33.
 Authore ab illo ducis originem. Horat. 3, Carm. ode 17, 1.
 Ab Elide ducimus ortus. Ouid. 5, Metam. 99.
 Os exquisitis modis. Quint. lib. 4, cap. 3.
 Otia ducere. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 9.
 La partes ducere: id est, in factiones. Tacit. lib. 15.

Pectus in contraria. Ouid. 3, Amorum, eleg. 10, 7.
 Ducunt eum pedes rus. Plaut. Mercat. 19, 17.
 Pensa manu ducere. Iuuen. Satyr. 12, 7.
 Piscem hamo. Ouid. epist. 18, 3.
 Pocula. Propert. lib. 2, eleg. 10, 5.
 Pompam. Ouid. epist. 12, 31.
 Præmia. Ouid. 10, Metam. 135.
 In probationem aliquid. Quint. lib. 5, cap. 12, 2.
 Progenitè Troiano à sanguine duci Audierat. Virg. 1, Aen. 5.
 Prouincias ducere. Tacit. lib. 3.
 Quæstiones omnes ex persona petitoris ipsius duximus.
 Quint. lib. 7, cap. 2, 38.
 Ducere rationem curandi. Celsus in proœm. lib. 1, Ex his e-
 nim similibusq; sæpe noua curandi ratio ducenda est.
 Remos. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 8.
 Retia. Ouid. 13, Metam. 196.
 Ruinam. Senec. Herc. Oetho, 135.
 Senectam. Virg. 10, Aen. 38.
 Sententiam ducere in id, quod velit, est orationis iudicialis.
 Quint. lib. 2, cap. 15, 9.
 Sentinam ducere, dicuntur in nauì foramina, quæ aquam
 recipiunt. Seneca de Ira, lib. 2.
 Sestum. Plaut. Pœnulo, 2, 20.
 In opaco situm. Quint. lib. 1, cap. 2, 14.
 Somnos: Dormire. Virg. 4, Aen. 112.
 Somnium. Horat. 3, Carm. ode 27, 9.
 Soporem. Tibul. lib. 1, eleg. 2, 16.
 Sortem: pro Statuere. Virg. lib. 9, Aeneid. 56.
 Sortem: Sortiri. Virg. 6, Aen. — stat ductis sortibus vrna,
 In argumentum species libidinis frequenter ducitur. Quint.
 lib. 5, cap. 10, 18.
 Spiritum per siccas fauces: Respirare. Seneca de Benefic.
 lib. 3, cap. 8.
 Spiritum naribus. Varro 2, de re Rust. cap. 3, 4, Liuius lib.
 4, Decad. 5.
 Stamina. Ouid. 4, Metam. 45.
 Sub signum. Plaut. Casina, 16, 1.
 Sulcos. Plinius lib. 17, cap. 22, 26, Vltro citroq; sulcos perpe-
 tuos ducito.
 Suspiria. Mart. lib. 11, 14.
 Corripis, obseruas, quæteris, suspiria ducis. Ouid. 1,
 Metam. 122, — alto tantum suspiria ducis Pectore.
 Thura naribus. Horat. 4, Carm. ode 15.
 In transeunam dolis: Decipere. Plaut. Persa 1, 5, 12.
 Triumphum. Plin. lib. 34, cap. 3, 4.
 In triumpho. Plin. lib. 12, cap. 125, 1.
 Turmas. Virg. 5, Aen. 109.
 Vallum: fossam. Liu. 5, ab Vrbe, 19.
 E' luto vasa. Quint. lib. 2, cap. 17, 3, id est, fingere.
 In longam ducere verba moram. Propert. lib. 1, eleg. 10, 2.
 Et cupio nonnullos ducere versus. Ouid. 5, Trist. eleg. 13, 14.
 Ducere viam: pro Sequi. Quint. lib. 3, cap. 9.
 Et qua te ducis via dirige gressum. Virg. 1, Aen. 91.
 Spiritum: Viuere. Virg. 2, Aen. 128.
 Vitam dulcem. Lucret. lib. 2, 199.
 Vmbra. Lucret. lib. 4, 26.
 Ad vmbilicum. Horat. Epod. 14, 2.
 Longas in fletum ducere voces. Virg. 4, Aen. 93.
 Voces. Horat. in Arte, 65.
 Vultum ad suspiria. Ouid. 2, Metam. 155.
 Vultum: pro, Contrahere rugas. Mart. lib. 1, 124.
 Viuos vultus de marmore. Virg. 6, Aen. 170.
 Vxorem: pro Accipere. Terent. Eunuch. 5, 2, 49, Emoriar,
 si non hanc vxorem duxero, filiam. Plautus Aulul. 2, 4,
 Vult hanc Megadorus in dotatam ducere. Terentius Adcl.
 4, 7, 11.
 Tibi ducitur vxor. Virg. Eclog. 8, 6.
 Duci phaleratis dicitis. Terent. Phorm. 3, 2, 15.
 In diuersa. Quint. lib. 2, cap. 8, 3.
 Falso gaudio. Terent. And. 1, 2, 9.
 Ira. Claud. 7, Paneg. 52.
 Natura. Quint. lib. 9, cap. 4.
 Ratione aliqua. Lucret. lib. 4, 120.
 Ventre: pro, Delectari cibis preciosis, ventris & gulæ causa.
 Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 8.
 Voluptate ad fidem ducitur. Quint. lib. 4, cap. 2, 85.
 Communi vtilitate duci. Quint. lib. 3, cap. 7, 18.
 ¶ Ducere: *Protrahere.*
 Ducere bellum in hyemem. Cæsar 1, bel. Ciuil. 129.
 Rem per altercationem. Liu. 4, ab Vrbe, 229.
 Diem ex diem. Cæsar 1, bell. Gall. 62.
 Ducere aliquem: pro, Eludere, moras nectendo. Cæsar 1,
 belli Gallici.
 ¶ Ducere: *Eniſſimare, iudicare, putare.*
 Animo: Cogitare apud se. Virg. lib. 6, Aen. 138,
 Sicequidem ducebam animo, rebarq; futurum.
 Ducere

Ducere inter, Plin. lib. 2, cap. 63, 8. Inter crimina ingrati animi & hoc duxerim, quod naturam eius ignoramus.
 Inter prospera aliquid, Tacit. lib. 4.
 Damno, Plaut. Bacchid. 2, 17.
 In gloria, Plin. lib. 3, 1, cap. 6, 3.
 Honori, Sallust. in Iugurtha.
 Laudi, Terent. in Prol. Adelph. Vos eritis iudices, laudine an vitio duci factum oporteat.
 Magnum, Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 13.
 Minoris, Sallust. in Iugurtha.
 Officij, Suet. in Tiberio, cap. 11.
 Post honorem alterius sua necessaria, Sallust. in Iugurtha.
 Pro falsis, Sallustius in Iugurtha.
 Aliquis vxori pbro: hoc est, exprobrare, Plaut. Amph. 5, 31.
 Aliquem ex ære: hoc est, vultum alicuius ære representare, Plin. lib. 7, cap. 37, 4.
 ¶ Duce: pro Duc. Plaut. Mostell. 5, 8, Lepida es; duce me amabo.
 ¶ Ducens. Pecunia ducens ad se cuncta, Horatius 3, Carm. ode 9, 8.
 Gemitus imo de pectore ducens, Virg. 2, Aen. 58.
 Stella facem ducens, multa cum luce cucurrit, Virgil. 2, Aen. 158.
 Tempora ducens, Lucan. lib. 5, 2.
 ¶ Ductus: Participium.
 Sorte ductus: Qui sorte obrigit, Tacit. in Vita Agricola.
 Compendio, Quint. lib. 2, cap. 13, 11.
 In hanc persuasionem quidam ratione ducti, Quintil. lib. 4, cap. 1, 44.
 ¶ Ductus: Ipsa ductio rei alicuius.
 Ductus literarum, Plin. lib. 8, cap. 3, 1. Quint. lib. 1, cap. 3, Quam verò ductus sequi poterit idem lib. 10, cap. 2, Literarum ductus, vt scribendi fiat vsus, pueri sequuntur.
 Ductus macularum sectari, Plin. lib. 37, cap. 12, 2.
 Rei credibilis ductus, Quint. lib. 4, cap. 2, 39.
 Aequalis ductus, Lucret. lib. 4, 86.
 Per ductus, velut sulcos, ducatur stylus, Quintilianus lib. 1, cap. 1, 10.
 Ductu alterius aliquid facere: hoc est, alio suadente & ducente, Liu. 4, ab Vrbe, 181.
 ¶ Ductio. Vlp. in l. deinde. ff. de liber. exhibend. item ducend. Hoc autem interdictum pertinet ad ductionem: vt ducere quis possit eos, in quos habet ius dictionis.
 Ductio alui, Cels. lib. 4, cap. vlt. Alui ductione vti.
 Aquæ ductio, Vlp. 3, ff. de aqua quotid. Si aqua ex flumine publico duxeris, & flumen recesserit, non potes subsequi flumen: quia ei loco seruitus imposita non sit, quamvis is locus meus sit. Sed si alluione paulatim accesserit fundo tuo subsequi potes: quia locus totus fluminis seruiat ductioni.
 ¶ Ducto: Frequentatiuum. Quintilianus libro 8, capite 3, Ductare exercitum, mala consuetudine obscænum intellectum habere.
 Ductare aliquem frustra: pro Dare illi verba. Plaut. Menæchmis. 15, 20.
 Dolis, Plaut. Capt. 11, 111.
 Maledictis, Plaut. A sin. 5, 37.
 Ductare amicam & mulierem: pro, Scorto potiri, Plaut. A sin. 16, 13. Terent. Phorm. 3, 2, 15, Vt phaleratis dictis ducas me; & meam ductes gratis.
 Cornua ductare neruo. Valer. 6, Argonaut. 75. id est, arcum tendere.
 Ductare pro nihilo, Plaut. Pers. 16, 167.
 Ductans restim. Terent. Adelph. 4, 7, 34, Tu inter eas restim ductans saltabis.
 ¶ Ducatus: Onus & administratio. Suetonius in Nerone, capit. 35, Priuignum Ruffinum Crispinum Poppæa, natum impuberem adhuc, quia ferebatur ducatus & imperia ludere. Idem in Tiber. Cæsar. capite 19, Confidens (vt aiebat) ostento sibi ac maioribus suis in omni ducatu expertissimo.
 ¶ Dux: Qui, vel quæ ducit. Virgil. 1, Aeneid. 74, Dux scæmina facti.
 Armenti dux, Ouid. 8, Meram. 178.
 Astorum. Id est, Sol. Seneca Thyeste, 9, 10.
 Gregis: pro tauro. Ouid. hb. 1, de Arte, 65.
 Ingenij, Ouid. 2, de Ponto, eleg. 3, 6.
 Fœmina dux malorum, & scelerum artifex, Seneca Hippol. 4, 41.
 Scelerum duces, Lucan. lib. 2, 50.
 Diuersarum sectarum. Quint. lib. 5, cap. 13, 45.
 Superum dux: id est, Iupiter. Stat. 4, Syl. 2, 11.
 Vitæ dux dia voluptas, Lucret. lib. 2, 35, Sic Vencrem vocat.
 Dux & author, Tacit. lib. 16.
 Clarus dux, Horat. 3, Carm. ode 14, 2.

Inuictus, Silius lib. 7, 1.
 Magnanimi duces, Virg. 4, Georg. 1.
 Magni, Horat. 2, Carm. ode 1, 5.
 Naturam vitæ ducem sequere, Senec. Hippol. 4, 25.
 ¶ Ductor: Dux. Virg. 2, Aen. 3. Ductores Danaum.
 Aquarum ductor Tyberis, Stat. 3, Sylu. 5, 22.
 Classis ductor, Virg. 6, Aen. 67.
 Decorum, Senec. Herc. furente, 4, 19.
 Ducum: id est, imperator exercitus. Senec. Agam. 1, 8 & 13, 11.
 Fluulorum, Stat. 4, Thebaid. 24.
 Gregis indomiti: pro tauro. Senec. Hipp. 2, 7.
 Armipotens ductor, Sil. lib. 23, 143.
 Delecti ductores, Lucret. lib. 1, 18.
 Fulmineus ductor: pro Hannibale. Sil. lib. 17, 111.
 ¶ Ductarius: Qui ducit. Vnde ductarius funis, quo in trocleis vtimur, & qui per orbiculos trocleæ traiecitur. Apud Catonem, & Vitruuium, lib. 10, cap. 2, & 3, & 5.
 ¶ Ductilis: Qui facile ducitur attenuaturque in laminas. Vnde æs ductile appellatur, quod malleis obsequitur, tenuaturque in laminas, Plin. lib. 34, cap. 8, 43.
 Ductile flumen, Mart. lib. 12, 27.
 ¶ Ductim. Cum mora. Plaut. Curc. 3, 12, Immergere in me liquores tuos sino ductim.
 Ductim opus facere in vinea, Col. lib. 4, cap. 25.
 ¶ Ductitius. Quint. lib. 6, Ferrum ductitium.
 DVDVM.] de paruo tempore dicitur.
 Dudum huc accessita sum, Plaut. Stich. 13, 2.
 Non dudum ante lucem, Plaut. Pœn. 4, 96.
 Quando? Dudum, Plaut. Persa, 15, 31.
 Quam dudum? Terent. And. 5, 29,
 — modò introij. s. quasi ego quam dudum rogem.
 Plaut. Amphit. 8, 58, Quam dudum isthuc factum est? A L. tentas iam pridem modò.
 Rus manè dudum hinc ire me iussit pater, Plaut. Truc. 13, 1.
 Quasi dudum, Plaut. Amphit. 8, 49,
 Sic saluras, atque appellas, quasi dudum non videris.
 Dudum: pro Antea. Plaut. Epid. 13, 54. Terent. Phorm. 2, 4, 19,
 Interior multò quam dudum. Idem Eunuch. 4, 5, 5,
 vah quantò nunc formosior
 Videre mihi, quam dudum.
 ¶ Dudum, etiam de longinquo tempore dicitur. Terent. And. 5, 1, 5,
 — quam maxime abs te postulo, atque oro, Chreme.
 Vt beneficium, verbis inquit dudum, nunc re cõprobes, Plaut. Mostell. 4, 99. Terent. And. 3, 4, 3. Ego dudum non nihil veritus sum, Daue, abs te, ne faceres idem. Quod vulgus seruorum solet. Idem Eunuch. 4, 4, 16,
 — ita visus est
 Dudum, quia varia veste exornatus fuit.
 DVELVM.] Inquit Festus, bellum est, in quo à duabus partibus de victoria contendentes dimicatur. Plautus Amphit. 4, 35. Liu. 6, bel. Maecid. 5, Quod Pop. Rom. ex tempore duellum iussisset cum rege Antiocho esse. Idem 2, bell. Pun. 44, Hisce duellis datum donum dicit Pop. Rom. Quiritium, quod duellum Pop. Rom. cum Carthagine nescit, Tuscum duellum, Ouid. 6, Fast. 41.
 Lentum. Horat. 1, epist. 2, 2.
 ¶ Duellator: pro bellator. Plaut. Capt. 2, 68, Valet iudices iustissimi; domi, bellique; duellatores optimi.
 ¶ Duellicus: vt, Ars duellica, Plaut. Epid. 10, 14.
 Proles duellica, Lucret. lib. 2, 33.
 DVICENSVS.] cum altero census, Festus.
 DVIDENS.] Hostia ab antiquis appellata est, quam nobis bidentem dicimus. Festus.
 DVITAS.] Iabolenus in l. 242. ff. de verbor. signific. Viduam esse dictam, sine duitate.
 DVLCACIDVS.] Vox est Q. Sereno valde familiaris, pro eo, quod mistum quandam saporem ex acido & dulci significat.
 DVLCIS.] Plaut. Truc. 7, 17, Nunc, postquam scio dulce atque amarum quid sit ex pecunia.
 Agellus dulcis, Lucret. lib. 5, 275.
 Alloquia dulcia, Horat. Epod. 13, 4.
 Alumni dulces, Horat. 3, Carm. ode 23, 2.
 Amplexus dulcis, Virg. 8, Aen. 111.
 Amicus, Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 14.
 Amores dulces, Mart. lib. 1, 15.
 Amplexus, Valer. 4, Argon. 48,
 Animas dulces reddere, Virg. 3, Georg. 97,
 Dulcis aqua, Varro libro 3. de Re rustic. capite 33, Virg. 1, Aen. 35.
 Arua dulcia, Virg. eclog. 1, 1.
 Aura dulcis, Virg. 4, Georg. 84.
 Dulces aures deuorat tuam orationem, Plaut. Pœn. 16, 9.
 Camœnæ dulces, Horat. 1, epist. 20, 1.

Coniux dulcis, Virg. 4, Georg. 93.
 Conditio, Horat. 1, epist. 1, 11.
 Cultura, Horat. 1, epist. 19, 19.
 Cupidines dulces, Horat. 4, Carm. ode 1, 1.
 Curæ, Stat. 2, Syl. 1, 15.
 Dolium dulce, Horat. Epod. 2, 10.
 Epulæ dulces, Horat. 3, Carm. ode 8, 2.
 Esca dulcis, Virg. 4, Georg. 4.
 Flumen dulce, Horat. 3, Carm. ode 6, 2.
 Fluuij dulces, Virg. 3, Georg. 88.
 Fœtus, Lucret. lib. 2, 232.
 Fortuna dulcis, Horat. 1, Carm. ode 37, 3.
 Furta dulcia, Virg. 4, Georg. 69.
 Gaudia, Ouid. 3, de Arte, 158.
 Gemitus dulces, Ouid. 1, de Arte, 145.
 Ignis dulciior, Propert. lib. 3, eleg. 8, 6.
 Illecebræ dulces, Virg. 3, Georg. 43.
 Ingenium dulce, Martial. lib. 1, 20.
 Iuuenta dulcis, Horat. 1, Carm. ode 16, 5.
 Labor, Ouid. 6, Fast. 133.
 Latebræ dulces, Horat. 1, epist. 17, 3.
 Lucellum dulce, Horat. 1, epist. 19, 22.
 Lyæus dulcis, Horat. Epod. 9, 8.
 Malum dulce, Amor. Senec. Hippol. 2, 10.
 Puella, dulce malum, Ouid. 2, Amor. eleg. 9, 6.
 Mella dulcia, Claud. de bello Getico 90.
 Merum dulce, Horat. 3, Carm. Ode 13, 1.
 Munus, Senec. Hippol. 5, 1.
 Musæ dulces, Virg. 2, Georg. 95.
 Mustum dulce, Virg. 1, Georg. 59.
 Nati dulces, Virg. 2, Georg. 105.
 Nefas dulce, Stat. 5, Thebaid. 33.
 Nomen dulce patris, Claud. 1, de Raptu Proserp. 8.
 Nouitas dulcis, Ouid. 4, Metam. 57.
 Oscula dulcia, Virg. 1, Aen. 139.
 Periculum dulce, Horat. 3, Carm. ode 25, 4.
 Poma dulcia, Horat. 2, Sermon. Satyr. 5, 3.
 Reditus dulces, Horat. Epod. 16, 7.
 Salus dulcis, Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 1.
 Sapor dulcis, Horat. 3, Carm. ode 1, 4.
 Soles dulces, Valer. 4, Argon. 126.
 Solatia dulcia, Lucret. lib. 5, 5.
 Somnus dulcis, Virg. 4, Aen. 34.
 Sonus, Horat. 2, Carm. ode 13, 8.
 Sopor, Horat. Epod. 5, 13.
 Strepitus, Horat. 4, Carm. ode 3, 4.
 Vinum dulce, Horat. 3, Carm. ode 12, 1.
 Vmbra dulcis, Virg. 1, Aeneid. 140.
 Vndæ dulces, Virg. 2, Georg. 49.
 Ambrosia dulci dulcius, Catul. ad Iuuentium, 94, 1.
 Aura nectare dulciior, Claud. de Phœnice, 3, 20.
 Melle dulciior, Ouid. 5, Trist. eleg. 5, 6.
 Dulciior thymo Hyblæ, Virg. 7, Eclog. 8.
 Languidè dulcis, Plin. lib. 13, cap. 4, 7. Et in Arabia languide
 dulces traduntur esse palmæ.
 ¶ Dulciculus. Plaut. Pœn. 4. 167, Huius colostræ & dulcicu-
 lus caseus, mastigia.
 ¶ Dulcedo. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 4, 7.
 Nescio qua natalè solum dulcedine cunctos
 Ducit, & immemores non sinit esse sui.
 Dulcedo linguæ, Ouid. 1, de Ponto eleg. 3, 11.
 Intempesta somni, Stat. 10, Thebaid. 16.
 Alma, Lucret. lib. 2, 145.
 ¶ Dulcitas. Idem. Accius Tereos: Suauem linguæ sonitum, ô
 dulcitas conspirium animæ.
 ¶ Dulcitus: Idem. Cæcilius, Tanta huic inuasit in corda
 dulcitus.
 ¶ Dulciarius vs, Dulciarius pistor, qui panes & mellita con-
 cinnat edulia. Martial. lib. 14, 228,
 Mille tibi dulces operum manus iste figuras Extruit.
 Lamprid. de Heliogabalo: Dulciarios habuit, qui de dul-
 cibus exhiberent, quæcunq; coqui de diuersis edulijs ex-
 hibuissent.
 ¶ Dulcesco: Dulcis fio. Plin. li. 3, cap. 18, 2, Dulcescente mari,
 ¶ Dulcè. Plaut. Milite, 5, 58, Hercle astut, & dulcè & co-
 mœdicè.
 Loqui dulcè, Horat. 1, epist. 7, 6.
 Profari dulce, Stat. 1, Sylu. 2, 12.
 Ridens dulcè, Catul. ad Lesbiam, 48, 1.
 ¶ Dulco: Dulce efficio. Sidonius Apollinaris ad Agrico-
 lam: Parco libens, laudaturus vitæ tam dulcatæ felicitus
 ingenuitatem.
 D V M.] Aduerbium temporis.
 Dum: Quando. Virgil. 1, Aeneid. 2,
 Multa quoq; & bello passus dum conderet urbem.
 Dum: Pignus dum, vel donec. Lilius: Paucos morati dies, dum

socij venirent, Terent. Heaut. 3. 2. 32,
 At nunc quid exspectat, Syreæan dum hinc denuo
 Abeat?
 Tantisper dum, Terent. Adelph. 1. 1. 45,
 Malo coactus qui suum officium facit,
 Dum id rescitum iri credit, tantisper cauet. Idem:
 Ego te meū dici tantisper volo, dū qđ te dignū est facis.
 Dum: pro Modo, siue Dummodo. Terent. Eunuch. 4. 6. 4, Vsq̄uea-
 dedò ego illius ferre possum ineptias & magnifica verba,
 verba dum sint Idem Heaut. 3. 1. 37,
 —decretum est pati,
 Dum illum modò habeam mecum. Sallust. Neq; id
 quibus artibus assequeretur, dum sibi regnū pararet, penū
 quicquā habebat, Terent. Hecyr. 4. 4. 2, Dum ne reducam,
 rubent porrò quàm velint.
 Dum, aliquando & æquū est. Terent. Hecyra, 5. 4. 4, Mane-
 dum sodes.
 Dum: Quamdiu, Terent. Heaut. 2. 2. 11,
 —nos si mores mulierum;
 Dum moluntur, dum comuntur, annus est. Idem
 And. 2. 6. 12, Dum licitū est ei, dumq; ætas tulit, amauit.
 Dum quero: dū studeo: dū sum fidelis, Terent. Heaut. 3. 1. 83,
 Somnum hercle ego hæc nocte oculis non vidi meis,
 Dum id quero, tibi qui filiū restituere. Idem And. 5. 1. 3,
 Dum studeo obsequi tibi, penē illi vitam filiz. Idem
 Phorm. 1. 2. 26, Seni fœdelis dum sum, scapulas perdidit.
 Dum exeo. Terent. Andria: Ne exspectus dum exeat. Sic
 Virg. 9, eclog. 5,
 Tityre dum redeo (breuis est via) pasce capellas. Idem
 2. Aeneid. 27.
 Dum interea: pro Interea dum. Plaut. Amph. 17. 46. Terentius
 Eunuch. 2. 2. 24,
 Dū hæc loquimur, interea loci ad macellū vbi venim⁹,
 Concurrent latè mi obuiam cupidinarij.
 Dum: pro Tunc quum. Terent. Heaut. 5. 5. 14,
 —dum incipis, grauius sunt,
 Dumq; ignoras: vbi cognos, facilia.
 Dum: pro Tamdiu, tantisper dum, Terent. And.
 Dum tempus ad eam rem tulit.
 Neque dum: pro, Et nondum. Celsus: Pertinet autem ad rem,
 quàm calidissimum esse imum ventrem, neque dum in-
 flammationem cœpisse.
 Dum: Postquam. Martial. libro 31, Audieris dum grande
 sophos.
 Dum: pro Quoad. Col. lib. 2, cap. 11, Paulum aqua maceratur.
 dum intescat Idem lib. 3, cap. 3, 1.
 Dummodò, Liu. 1. ab Vrbe, 153. Iuuen. Satyr. 8 ad finem:
 Malo patet tibi sit Therites; dummodò tu sis
 Acacide similis, Vulcaniaq; arma capellas.
 D V M V S.] omnis spina.
 Amantes ardua dum, Virg. 3, Georg. 63.
 Alpèra rura, dumis, Virg. 4, Aen. 105.
 Horrida dumis sylua, Virg. 9, Aen. 81.
 Rubentes dumis, Claud. de locusta, 15.
 Solidus dumus, Ouid. 12, Metam. 72.
 Spissi dumis, Sil. lib. 10, 17.
 Create dumos dicitur terra, Quint. lib. 5, cap. 11, 19.
 ¶ Dumofus: Spinofus, Vapribus plenus: vel, ve ait Festus,
 Frondofus. Col. lib. 4, 33, 5, Nisi si dumosi, glare osiq; mon-
 tes. Virgil. 1, eclog. 15,
 Non ego vos posthac viridi proiectus in antro
 Dumofa pendere procul de rupe videbo.
 Arua dumofa, Virg. 2, Georg. 36.
 Aua, Silius lib. 7, 89.
 Inua, Silius lib. 4, 82.
 Rupes dumofa, Virg. eclog. 1, 15.
 ¶ Dumetum: Locus dumis & spinis constitus.
 Paruis dumetis vultu fraga, Senec. Hippol. 4, 32.
 Confraga dumeta, Lucan. lib. 6, 26.
 Horrida, Senec. Her. Oetho. 2, 7.
 Pinguia, Virg. 1, Georg. 3.
 D V N T A X A T.] solum. Plin. lib. 10, cap. 29, 5, Rostrum quoq;
 anniculis in ebur transfiguratur, duntaxat maribus.
 Non duntaxat: pro, Non solum. Liu. lib. 46, Nec animū no-
 bis duntaxat fidelem ac bonum præstitit; sed omnibus in-
 terfuit bellis, quæ gessistis, Paulus: Quum tutor non rebus
 duntaxat, sed etiam moribus præponatur.
 D V O, duis.] Vide Do.
 D V O.] Horat. lib. 1, Sermon. Satyr. 7, 3,
 —duo si discordia vexat inertes.
 ¶ Duodecies. Liu. 8, bel. Maced. 120.
 ¶ Duodeni: Idè quod Duodecim Liu. 1. ab Vrbe, 161. Duo-
 deni pedes. Plin. lib. 2, cap. 7, 5.
 Astra duodena, Virg. 1, Georg. 47.
 Signa duodena, Ouid. 13, Metam. 135.
 ¶ Duodeviginti: Pro octodecim. Liu. 4, bel. Pun. 48.

¶ Duodeuiceni. Liu. 1. bell. Pun. 151. Id est, oðodecim.
 ¶ Duodeuicesimus, Plin. lib. 35, cap. 8. 3. Duo enim de vice-
 sima olympia interijt Candaules. Idem lib. 2, cap. 73. 2. Bis
 anno absumi vmbra, sole duodeuicesimam Tauri par-
 tem obtinente.
 ¶ Duodetriginta, Varr. 1, de re Rust. cap. 1. 8. Quod res di-
 sperfas cõprehendit libris duodetriginta, Cæf. 5. bel. Gal. 7.
 ¶ Duodequadrageni pedes, Plin. lib. 36, cap. 2. 2.
 ¶ Duodequadagesimus annus, Liu. 1. ab Vrbe, 175.
 ¶ Duodequinquaginta, Plin. lib. 4, cap. 22, 1.
 ¶ Duodeonaginta, Plin. lib. 3, cap. 16, 2.
 ¶ Duodeoðoginta, Plin. lib. 3, cap. 5. 26.
 DVONVM.] veteres pro bono dixerunt, Festus: Simul duona
 eorum portat ad naues.
 DVPLA.] Substantiuum. Hinc Duplam stipulari: hoc est, vt
 pretium emptori in duplo reddatur, si res fuerit euiſta. l. 4.
 § siis qui. ff. de verb. oblig. Sic & Vlp. dicit, Duplari pœnã,
 in l. qui tabulas. in princip. ff. de furt.
 Duplæ appellatione interdum quadruplum continetur. l
 inter eos. §. quod diximus. ff. de furt.
 DVPLEX.] Cui duæ sunt partes, Virg. 1. Aen. 133,
 — & duplicem gemmis auroq; coronam. Idem 3.
 Georg. 17, At duplex agitur per lumbos spina. 1. Georg. 35,
 — duplici aptantur dentalia dorso.
 Duplex, pro duobus aliquando accipitur. Virg. 1. Aeneid.
 — & duplices tendens ad sydera palmas.
 Amictus duplex, Virg. 5, Aen. 84.
 Duplex argentum, Plaut. Menæch. 12, 22.
 Causa duplex iræ, Ouid. 6, Fast. 9.
 Duplex comœdia, Terent. in Prolog. Heaut. 5.
 Duplex damnum, Plaut. Calina. 16, 5.
 Duplex ordo, Plin. lib. 11, cap. 40. 1.
 Panno duplici velatus, Horat. 1, epist. 18, 5.
 Duplex pes primus fœminæ cancerorum; simplex mari. Plin.
 lib. 6, cap. 31, 2.
 Duplex stipendium, Liu. 4. bel. Maced. 74.
 Duplex quàm, Colum. lib. 1. cap. 8, Duplicia quàm numerus
 feruorum exigit, refecta & reposita custo diat.
 Duplex precium quàm cæteris, Plin. lib. 19, cap. 13.
 Duplici spe vtij, Terent. Phorm. 43, 2, 13.
 Duplicibus spolijs affectus, Plaut. Bacch. 15, 2.
 Dupliciter: Duobus modis, Plaut. Milit. 6, 24.
 ¶ Duplicarius, Liu. 2. ab Vrbe, 258, Ad hoc centuriones, du-
 plicariosq; qui reliquerat ordines, virgis cæfos securi per-
 cussit. Dicebantur autem duplicarij milites quibus duplex
 stipendium dabatur.
 ¶ Duplio: Verbum duodecim tabularum, quo duplex vel
 pecuniæ vel capitũ multa iniungitur alicui, Plinius lib. 18,
 cap. 3. 43. Noxamve duplionemve Prætoris arbitratu de-
 cerni.
 DVPLVS.] Bis tantum. Plaut. Pœn. 20. 14, Duplum pro fur-
 to mihi opus est. Plin. lib. 2, cap. 21. 1, Dupla agmina. Plaut.
 Capt. 13. 50;
 Qui locant cędundos agnos; & duplam agninã danũt.
 ¶ Duplum: Substant. Cato de re Rust. in Præf. Maiores enim
 nostri sic habuere, & ita in legibus posuere, furẽ dupli con-
 demnari; fœneratorem quadrupli.
 Duplo maior, Plin. lib. 11, cap. 16, 9.
 Reddere duplum, Plin. lib. 33, cap. 1, 10.
 ¶ Duplo: Augeo, Virg. 2, Eclog. 14,
 Et sol crescentes decedens duplicat vmbra.
 Duplicare imperium; Plin. lib. 11, cap. 37, 60.
 Acies, Sil. lib. 15, 102.
 Bellum, Tacit. lib. 20.
 Materiam, Quint. lib. 2, cap. 4, 16.
 Verba, Liu. 7. belli Punici.
 Vires suas, Liu. 8. ab Vrbe, 15.
 Vota, Virg. 8, Aeneid. 110.
 ¶ Duplicatus. Imago duplicata noctis, Ouid. 11, Metam. 111.
 ¶ Duplicatio. Plin. li. 2, cap. 17. 6, Rursus Saturni & Iouis du-
 plicato digrediuntur.
 ¶ Duplicatio. Senec. Natũ. quæst. 4, Horum duplicatio pro-
 xima à terris calefacit. Plaut. in l. quod ait ff. de noxal. acti.
 Certè non tantum duplicationis; sed & conditionis ra-
 tionem habendam Iulianus putat.
 ¶ Duplo. Paul. in l. vt tantum. ff. de seruo corrupt. Id enim;
 quod damni datum est, duplatur.
 DVPONDIVS.] Vide DIPONDIVS.
 DVPONDII.] Iustin. in epistola ad Antecessores, Cuius aũ-
 ditores nõ volumus vetere tam friuolo, quàm ridiculo no-
 mine dupondios appellari, sed Iustinianos nouos nuncu-
 pari. Hæc ille, deducta scilicet appellatione à dupondio,
 quasi duobus assibus æstinentur.
 DVRA.] dura (δύρα) Stephano oppidum Mesopotamiæ,
 cuius incolæ dicuntur Dureni.
 DVRAMEN, DVRAMENTVM.] Vide DVRSVS.

DVRATA.] Ligna dicuntur apud Græcos. vnde adiectiua
 sunt Durateus & Durius. Lucret. de equo Troiano, li. 1. 93,
 Nec clãm durateus Troianis Pergama partu
 Inflammasset equus nocturno Graiugenarum.
 Nox duria: Id est, nox illa. quæ durius seu durateus equus à
 Troianis exceptus fuit, & in urbem admissus. Valer. 2, Ar-
 gon. 115.
 DVRETA.] Vas illud amplum in balneis, in quo sedentes
 lauamur. Sueton. in Augusto: contentus hoc erat, vt in-
 dens ligneo solio (quod ipse Hispanico verbo Duretam ap-
 pellat) manus ac pedes alternis iactaret.
 DVRO.] Vide DVRSVS.
 DVRSVS.] solidus ac firmus, Virg. 4, Aen. 74.
 — sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus.
 Agrestes duri, Virg. 1, Georg. 32.
 Dura alius; Plin. 28, cap. 9, 6. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 6.
 Amica dura, Ouid. 1, Amorum, eleg. 9, 4.
 Amur durus, Virg. 3, Georg. 52.
 Duro animo es. Terent. Heaut. 4, 1, 57.
 Arator durus, Virg. 4, Georg. 102.
 Arua dura, Virg. 2, Georg. 69.
 Casus durus, Virg. 6, Aeneid. 76.
 Catena dura, Ouid. epist. 10, 17.
 Cautes duræ, Ouid. 4. Metam. 35.
 Claustra durissima, Claud. 5. Paneg. 22.
 Corda dura, Ouid. epist. 4, 31.
 Cotes duræ, Virg. 4, Georg. 41.
 Crinis durus sanguine: Id est, concretus, Stat. 11. Theb. 127.
 Cubile durum, Virg. 9, Aen. 144.
 Curæ duræ, Virg. 4, Aen. 98.
 Cutis dura. Ouid. 8, Metam. 162.
 Dolores duri, Virg. 5, Aen. 1.
 Fames dura, Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 2.
 Fata dura, Senec. Troade 12, 1.
 Durum frigus, Plaut. Menæch. 21. 7, Lucret. lib. 5, 164.
 Gens dura, Virg. 6, Aen. 145.
 Glebæ duræ, Virg. 7, Aeneid. 150.
 Durus homo: Rudis, ac moribus difficilis, Terent. Adelp.
 1, 1, 38.
 Hyems dura, Virg. 4, Georg. 48.
 O' dura messorum ilia? Horat. Epod. 3, 1.
 Imperium durum, Tacit. lib. 12.
 Imperia dura exercere, Virg. 2. Georg. 74.
 Durum ingenium atq; inexorabile, Terent. Phorm. 3, 2, 123.
 Iter durum, Virg. 6, Aen. 138.
 Iussa dura, Ouid. 7, Metam. 3.
 Labor durus, Virg. 4, Georg. 23.
 Lacerti duri, Claud. de Nupt. Honorij, 28.
 Dura lex: Quæ non facillè fertur, Plaut. Merc. 20, 1.
 Mala dura, Horat. 2, Carm. ode 13, 6.
 Messor durus, Ouid. 14, Metam. 129.
 Ministeria dura, Ouid. 11, Metam. 125.
 Mors dura, Virg. 3, Georg. 14.
 Natura dura rerum, Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 12.
 Oculi duri, Plaut. Menæch. 20. 24.
 Opus durum, Lucret. lib. 5, 273.
 Durum os. Plin. lib. 11, cap. 37, 33.
 Os durum: Id est, impudens, Ouid. 5, Metam. 91.
 Duri oris vir, Liu. 1. bel. Pun. 245.
 Duræ partes, Terent. Eunuch. 2, 3, 62.
 Pater durus, Ouid. 9, Metam. 112.
 Pauperies dura, Horat. 4, Carm. ode 9, 10.
 Pericla dura, Horat. 1. Serm. Satyr. 2, 8.
 Durus pictor in coloribus, Plin. lib. 35, cap. 11, 15.
 Duræ pœnæ, Terent. Heaut. 2, 4, 22.
 Præcordia dura, Ouid. 7, Metam. 114.
 Prælia, Horat. 3, Carm. ode 20, 1.
 Dura prouincia, Terent. Phorm. 1, 2, 23.
 Quies, Virg. 10, Aen. 149.
 Dura est hæc res in pectore & corde, Plaut. in Menæch. 17. 7.
 Sapor Bacchi durus, Virg. 4, Georg. 21.
 Durior iudicis sententia, Liu. 6. bel. Pun. 76.
 Dura seruitus, Plaut. Amph. 4, 14.
 Seruitium durus, Tacit. lib. 11.
 Sorores duræ: Id est, Parcæ, Sil. lib. 13, 15.
 Sortes duræ, Ouid. 13, Metam. 37.
 Strata dura, Ouid. 1. Amor. eleg. 2, 1.
 Studia dura, Claud. 7, Paneg. 64.
 Valetudo dura, Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 18.
 Vis dura, Virg. 4, Georg. 80.
 Dura vita: molestijs atque ærumnis oppleta, Terent. Adelp.
 5, 4, 5.
 Vngue duro faucius, Claud. in Epith. Palladij 46, 25.
 Vultus durus, Ouid. epist. 15, 3.
 Dura viarum, Claud. 7, Paneg. 87.
 Tolerare dura, Senec. Hippol. 4, 22.
 Ferro durior, Propert. lib. 1, eleg. 12, 6.

- ¶ **Duriusculus.** Plin. in Præf. Ille enim, ut scis, permutatis prioribus syllabis, duriusculum se fecit.
- ¶ **Duriter.** Terent. And. 1. 1. 46. Primum hæc pudicè vitam, parce ac duriter agebat. Idè Adelp. 1. 1. 20. Vxorè nunquã habuit: ille contrã, hæc omnia; Ruri agere vitam, semper parce ac duriter se habere.
- Aduertere durius,** Tacit. lib. 3.
- Incedere durius,** Ouid. 1. de Remed. Amor. 68.
- Duriter factum,** Terent. Adelp. 4. 5. 28.
- ¶ **Duritia: Firmitas & soliditas,** Plin. lib. 9. cap. 36. 3, Tanta duritia aculeo est. Idem lib. 13. cap. 9. 2. Lignum intus gradis firmæq; duritiæ, Plaut. Mofel. 3. 50. Viduabam volupe parifimonia & duritiæ.
- Duritia: Asperitas & crudelitas.** Terent. Heaut. 3. 1. 26. Et fortitudinem audacia imitatur, & patientiam duritiæ immanis.
- Imperij duritia,** Tacit. lib. 17.
- Superare ferum duritiæ,** Ouid. epist. 2. 28.
- ¶ **Durittes:** Idem. Plin. lib. 13. cap. 15. 7. Duritiæ & maturitate incorrupta spiffari.
- Saxi durities,** Lucret. lib. 4. 54.
- Creare duritiem,** Cels. lib. 2. cap. 14.
- Deponere,** Ouid. epist. 4. 17.
- Ponere:** Id est, mollescere, Ouid. 1. Metam. 81.
- ¶ **Duritudo.** Cato in Veterium: Qui illius, inquit, impudentiam norat, & duritudinem. Vide & Gellium libro 17. capite 2.
- ¶ **Durabilis.** Qui diu durat, Ouid. epist. 4. 18, Quod caret alterna requie, durabile non est.
- Plin. lib. 16. cap. 43. 2. Durabilia ac scetilia, quæ modicè humida.
- ¶ **Duramen, & Duramentum:** Brachium vitis, Colum. lib. 4. cap. 21. 1. Sed ut caput trunci, pedali ferè spatio sit inferius iugo quaternis brachijs, quæ duramenta quidam vocant. Ibidem, capit. 12. 1. Confyderandum erit, cuius longitudinis sint duramina, quæ excedant prædictam menfurã. Plin. lib. 17. cap. 23. 9. Relicto semper duramento.
- Duramentum,** etiam pro Confirmatione & firmisate. Senec. de Tranquil. vitæ: Dices tenera esse virtutum principia; tempore ipsi duramentum & robur accedere, Valer. libro 2. capite 2.
- ¶ **Duracini,** acini dicuntur, qui durum & firmum corticem habent. Plin. lib. 14. cap. 1. 6. Vna non alibi gratior callo, ut inde possit inuenisse nomè duracini, durus acinus. Suet. ex epist. Augusti. cap. 76. Dum lætica ex regia domum redeo, panis vinctam cum paucis acinis vix duracina comedi.
- Duracina persica** dicuntur, quorum corpus ligno adhæret, auelliq; nequit, Plin. lib. 15. cap. 12.
- ¶ **Duricoria,** ut ficus duricoria, quæ habent durum corticem. Plin. lib. 15. cap. 17.
- ¶ **Duro:** Durum facio & firmum. Colum. lib. 6. cap. 37. ad finem: Annicula mula rectè à matre repellitur, & amota montibus aut feris locis pascitur, ut vngulas duret. Ca. sar 6. bel. Gal. 98. Hoc se labore durant adolescentes.
- Durare & Mollire,** contraria. Cels. lib. 2. cap. 14. Qui dixit, fritione, si vehemens sit, durari corpus: si lenis, molliri.
- Durare ad.** Plaut. Trinum. 6. 13. Ego ad hoc genus hominum duravi.
- Ad plagas durari,** Quint. lib. 1. cap. 3. 19.
- In geana,** Plin. lib. 12. cap. 19. 8.
- Animum durare.** Id est, obfirmare, Ouid. ad Liuiam, 40.
- Mentem durat,** Tacit. lib. 3.
- Vitia durari,** Quint. lib. 1. cap. 1. 27.
- ¶ **Durare: Tolerare, patienter ferre.** Virg. 1. Aen. 43, Durate, & vosmet rebus seruate secundis.
- Laborem,** Virg. 8. Aeneid. 114, — patiar quemuis durare laborem.
- Durare cum accusatio,** Horat. lib. 1. Carm. ode 14. 23, — Vix durate carinæ Possunt imperiosius Acquir.
- Durare cor: pro Patienter ferre.** Plaut. Pseud. 5. 7. Crucior. cor dura. c. non possum.
- ¶ **Durare: Perseverare, perseverare.** Terent. Adelp. 4. 2. 16, Non hercle hic quidem durare quæ squã. si sic fit, potest.
- Plaut. Curcul. 4. 20. Sed enim nequeo durare, quin ego herum accusem meum.
- ¶ **Durare, pro Vivere.** Plin. lib. 11. cap. 54. 1. Durasse & vitra vndecimum plerosq; certum est, Quint. lib. 3. Et vitra Socratem vsq; duravit.
- Pertinacissimè durare,** Quint. lib. 1. cap. 10.
- Aeternum durabit,** Stat. 12. Thebaid. 70.
- In æternum durare,** Quint. lib. 5. cap. 11. 31.
- In longum æuum,** Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4. 2.
- Durare alicui,** Plaut. Aflin. 5. 25.
- Amititiæ vsque ad senectutem firmissimæ durant,** Quintil. lib. 1. cap. 2. 14.

- Duravit hic illi animus vsque ad extremum,** Plin. epist. 111. libro 5.
- Durare per annos,** Virg. 2. Georg. 20.
- In extremum,** Ouid. epist. 7. 22.
- Horam,** Horat. 1. epist. 1. 17.
- Sub Ioue,** Ouid. 2. Fast. 60.
- Ira manet, duratq; dolor,** Valer. 3. Argon. 77.
- In longum,** Stat. 4. Sylu. 7. 9.
- In longas moras,** Ouid. 2. de Ponto, eleg. 6. 8.
- Durat in occasum,** Plin. lib. 2. cap. 31. 1. Sic auid eundem, lib. 18. cap. 34. 7.
- Senecta turpi durare,** Valer. 6. Argon. 62.
- In feras durant sermonibus umbras:** Id est, colloquuntur vsque ad multam noctem, Valer. 2. Argon. 70.
- Durate tibi antiquorum memoria,** Sueton. de claris Grammaticis, 24.
- ¶ **Duratus.** Plinius in Paneg. 22. Quum Danubius ripas gelu iungit, duratusque glacie ingentia tergo bella transportat.
- Bellis durati,** Liu. lib. 2. Decad. 5.
- Duratus malis laboribus, vsu armorum,** Liuius 7. ab Vrbe, 131. Et 8. bel. Macedon. 75. Et Columella in Proem. libro 1. 35.
- Mens durata malis,** Lucan. lib. 5. 160.
- Frigore duratus Pontus,** Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 17.
- ¶ **Duratrix.** Plin. lib. 14. cap. 1. 8. Additq; acinis eandem, quã in doijs amphorisve, duratricem illam firmitatem, austeritas picis infusa pediculo.
- ¶ **Duresco:** Durus fio. Ouid. 1. Metam. 167.
- Coire & durescere,** Plin. lib. 11. cap. 38. 1.
- In lætione alicuius durescere.** Quint. lib. 2. cap. 5. 13.
- Siru durescit campus,** Virg. 1. Georg. 15.
- Limus durescit igni,** Virg. eclog. 2. 16.
- D V S A R I T I S.]** Myrrhæ species, de qua Plinius libro 12. cap. 16.
- D V M V I R.]** In Latinis municipijs Duumviri primi in albo describebantur: hi carceribus præerant, publica locabant, fasibus utebantur. Liu. 1. ab Vrbe, 110. Ca. sar 1. bel. Civil. 80. Vlp. in l. si quis vxor. § si fugitiuum. ff. de furtis. Si fugitiuum meum quis quasi suum à Duumviro, vel ab alijs, qui potestatem habent de carcere vel de custodia dimittendi, acceperit, an is furti teneatur.
- Duumviri nauales,** apud Liuum.
- ¶ **Duumviralis:** ad munus Duumviratus pertinens. Vlpian. in l. ff. de albo scribendo: Qui Duumviratum gesserunt, (si hic honor præcellat) & inter Duumviraes antiquissimus quisq; prior.
- ¶ **Duumviratus:** Ipsa Duumvirorum dignitas. Plin. in epist. lib. 4. ad Sempronium: Hunc agonè Trebonius in Duumviratu suo tollendū curavit. Paulus in l. honores. ff. de decurionibus. Is qui non sit decurio, duumviratu vel alijs honoribus civilibus fungi non potest.
- D V X.]** Vide D V C O.

D Y

- DYNASTES.]** Quicumq; magistratus, qui potestate fungitur in civitate, Hirtius, lib. 4. bel. Alex. 271.
- DYOTA.]** Vinarium vas est, habens duas ansas, Horat. lib. 1. Carm. ode 9. 2, Deprome quadrimum Sabina Thaliarche merum dyota.
- DYSENTERIA.]** intestinorum exulceratio.
- Ad dysenteriam** bibitur cum ablinthio, Plinius lib. 22. cap. 25. 26.
- Datur in vino austero ad dysenteriam,** Plinius libro 27. capite 10. 5.
- In dysenteria lens** efficacior in tribus aquis cocta, Plin. lib. 22. cap. 25. 23.
- Dysenterias emendat** pora & infusa, Plin. lib. 26. cap. 8. 8.
- Dysenteria & vomitis** estur portulaca ex aceto, vel bibitur cum cumino, Plin. lib. 20. cap. 20. 4.
- In festari dysenteria,** Plin. lib. 22. cap. 21. 6.
- Dysenteria infunditur aloë,** Plin. lib. 27. cap. 4. 7. Sic lib. 28. cap. 9. 5.
- Elatine cum lini semine** cocta, sorbitionis vsu dysenteria liberat, Plin. lib. 27. cap. 9. 4.
- Dysenteria medetur** stæbe infusa, Plin. lib. 22. cap. 11.
- Aizoï succus aluum** fistit & dysenterias, Plinius libro 26. capite 8. 3.
- Sanant epinyctidas & dysenteriam cum suis nucleis,** Plinius lib. 23. cap. 1. 6.
- Si vrat dysenteria,** Plin. lib. 28. cap. 9. 5.
- ¶ **Dysentericus:** Qui torminibus vexatur. Plinius libro 20. cap. 4. 1.
- Vitali quoq; ius vulgariter datum,** inter auxilia dysentericorum tradunt, Plin. lib. 28. cap. 14. 3.

Auxiliatur dysentericis semen cucumeris, Plinius libro 20, cap. 2, 2.
 Dysentericis curant potu vino, Plin. lib. 20, cap. 21, 11.
 Datur & dysentericis denarij pondere in vino, Plinius libro 23.
 Senectus anguium dysentericis & tenasms in stanneo vase decoquitur cum rosacco. Plin. lib. 30, cap. 7, 3.
 Multi super omnia laudat ad deploratos dysentericos quinque folium, Plin. lib. 26, cap. 8, 11.
 Dysentericos emendat in vino austero bis die potus, Plin. lib. 24, cap. 10, 6.
 Dysentericis exulcerati, Plin. lib. 22, cap. 22, 8.
 Fit & dysentericis remedium singulare, ouo effuso in fictili nouo Plin. lib. 29 cap. 3, 11.
 Dysentericis etiam illinitur, vel ipsa glans, Plin. lib. 24, cap. 3.
 Dysentericis imponitur lini semen ex aceto. Plin. lib. 20, cap. 22, 13.
 Decoctum eorum veteres dysentericos iuuat, & potione, & potu, Plin. lib. 23, cap. 1, 4.
 Dysentericos liberat semen hippolapathi, in vino potum. Plin. lib. 20, cap. 21, 10.
 Medetur dysentericis beta iniecta, Plin. lib. 20, cap. 8, 1.
 Corticis melle decocti vsus in medicina ad dysentericos præcipuus habetur, Plin. lib. 12, cap. 8, 1.
 Prodest dysentericis beta syluestris, Plin. lib. 20, cap. 8, 3.
 Dysentericos recreant femina pecudum decocta cum lini semine, aqua pota, Plin. lib. 30, cap. 7, 1.
 Reuocantur dysenterici à morte, Plin. lib. 23, cap. 6, 12.
 Sanat & dysentericos in vino rubro rufa, Plinius libro 26, cap. 8, 5.
 Eadem forbitur à dysentericis in vino austero, Plin. lib. 24, cap. 15, 9.
 Quinq; ouorum lutea in vini hemina cruda forbentur dysentericis, Plin. lib. 29, cap. 3, 4.
 Sanguis caprinus decoctus cum medulla, dysentericis subuenit, Plin. lib. 28, cap. 14, 6.
 Valet ad dysentericos simum, Plin. lib. 28, cap. 8, 17.
 Dysentericis veteribus dari ex aqua mulla radicem staphilini, tubet Cleophrantus, Plin. lib. 20, cap. 5, 2.
 Dysentericis uile est semen buni, Plin. lib. 20, cap. 4, 1.
 DYSPHYMIA.] Infamia, maledicentia, Suet. in Augusti vita: Nihil in hoc quidem deuitans, quàm dysphymiam nominis.
 DYSPHORICVS.] Firmicus lib. 8, cap. 12. in sine, Dysphorici, ac miseri, infeliciter moriuntur.
 DYSPNOEA.] Plin. lib. 23, cap. 1, 35. Nec singultientibus, nec si cum febre dyspnœa sit. Cels. lib. 4, cap. 4.
 Dyspnœas lenit oleum balsaminum, Plin. lib. 23, cap. 4, 14.
 Dyspnœa medetur centaurium maius, Plin. lib. 26, cap. 7, 2.
 ¶ Dyspnoicus: Qui dyspnœa laborat. Plin. lib. 24, cap. 6, 1. Ammoniacum prodest dyspnoicis.
 DYSURIA.] Vrinæ difficultas. Vnde Dysuricus: Qui dysuria laborat. Firmicus lib. 4, cap. 8, Dysentericos, pleureticos, hydropicos, dysuricos.

E' præpositio, ablatiuo casui seruit: vt, E' seruo libertus, Terent. And. 1, 1, 10.
 Abije è, Terent. Phor. 5. 9. 30, Ea mortem obijt; è medio abijt.

Aspicere è, Plin. epist. 102. f. Placuit egredi in litus, & è proximo aspicere, ecquid iam mare admitteret.

Audiuè prædonibus, Terent. Eunuch. 1. 2. 34.

Candicans è rufo, Plin. l. b. 12, cap. 13, 4.

Dedit è, Plaut. Trinum. 13. 54.

— è manibus

Dedit mihi ipse in manus.

Fabrefactum è ferro, Plaut. Rud. 30, 13.

Fugere è conspectu, Terent. Hecyr. 1, 2, 107.

Grauida è Pamphilo est, Terent. And. 1, 3, 11.

Laborare è dolore, Terent. And. 1, 5, 33.

E meo animo id est, mea sententia. Plaut. Aulul. 16, 3.

Peperit è Pamphilo, Terent. And. 3, 2, 17.

Petere è, Terent. Eunuch. 3. 2. 38, E' flamma te petere cibum posse arbitror.

Scire è, Plaut. Mostel. 9. 48.

— è me, ne quidem

Metuas, nihil sciet.

E' contrario, Plin. lib. 10, cap. 38. 3. Multæ aues è contrario semper in volatu silent.

E' diuerso, Plin. lib. 12, cap. 21. 3, E' diuerso Arabica glans viridis ac tenuior.

E' diuerso: pro E' contrario. Plin. lib. 4, cap. 4. 1, E' diuerso irumpentia.

E' facili: pro Facile. Plin. lib. 30, cap. 3. 4, E' facili cadere eos cogit

E' longinquo, Plin. lib. 12, cap. 22, 3.

E' re nata. Terent. Adelph. 3. 1. 8, E' re nata melius fieri haud potuit, quàm factum est, hera.

E' regione & in conspectu: apud Hirtium lib. 6. bell. Hispanientis, 59.

E' Repub. id est, pro Reipub. utilitate, vel in commodum Reip. Plin. epist. 109. b. Prolata lege de Senatu habendo, iurare coegit, è Repub. esse quod censuisset. Sallust. in Catil. Certè scio, quæ studio dixerit, è Repub. dixisse. Liu. Facere quod è Repub. si teq; sua duceret.

E' sublimi iacere, Plin. lib. 10, cap. 3, 2.

Surrexit è lecto, Terent. Adelph. 4. 1. 4.

E' vestigio pro Confestum, properanter, Plinius epist. 90. lib. 6. Aut profectū è vestigio subsequi, Cæsar 4. bel. Gal. 481. Vicinus è proximo, Plaut. Aulul. 9, 11.

EAL E.] Fera est in Aethiopia nascens. Plin. lib. 8, cap. 21.

EAP SE.] Ea ipsa. Festus.

EATENVS.] Tamdiu, vel vsq; ad id. Plaut. Mostel. 3. 34.

Eatenus abeunt à fibris.

Eatenus quæ. Colum lib. 12, cap. 9. 1. Caules lactuce ab imo depurgatos, eatenus quæ tenera folia videbuntur. Quintil. lib. 1, cap. 11, 1.

Eatēnus, quatenus. Caius de Institoria actio: Eatonus dabitur in eum actio, quatenus ea re locupletior factus est.

Eatenus, vt. Colum lib. 5, cap. 1. 4. Si eatenus progreditur, vt dicat qua quidq; ratione faciendum.

Eatenus, ne quid: pro Solum. Sueton. in Tiberio, cap. 33. Ac primò eatenus interueniebat, ne quid perperam fieret.

E B

EBENVS.] Vide HEBENVS.

EBIBO.] Exhaurio. Plin. lib. 5, cap. 15. 1. Asphaltiten lacum ditū natura peti. à quo postremo ebibitur. Terent. Heaut. 2. 3. 14. Quid comedent? quid ebibent?

Ebibere imperium heri sui, Plaut. Amph. 7. 73. 3, 60.

Ebibere sanguinem alicui; Hoc est, exfugere. Plaut. Curc. Vbera ebibere, Ouid. 6, Metam. 69.

EBLANDIO.] Blandiis elicio, & impetro. Plin. lib. 9, cap. 8. 9. de Arione: Eblanditus, vt prius caneret cithara, Plinius lib. 16 cap. 27. 5. Cælo fecunditatem omnem eblandito.

Eblandiri solitudines rursus, dicuntur in passiva significatione. Colum lib. 8, cap. 11, 1.

Eblanditæ preces: Blandis precibus impetrata testimonia. Plin. in Paneg. 119.

Eblandita alicui aspectu rosa, Plin. lib. 25, cap. 3, 15.

EBORARIVS.] Vide EBVR.

EBRIVS.] Qui nimio potu alienatus est mente. Fortuna dulci ebrius, Horat. 1, Carm. ode 37, 3.

Annis ebrius, Claud. 5, Paneg. 50.

Anus ebria, Ouid. 2, Fast. 117.

Ebria cœna: pro Opipara. Plaut. Casina.

Coniuius ebrius, Ouid. 1, Fast. 68.

Gradus ebrius, Seneca Medea, 2. 3.

Ocelli ebrij, Caui de Acme & Septimio, 42. 3.

Turba ebria, Propert lib. 4, eleg. 4, 16.

Verba ebria, Tibul. lib. 3, eleg. 7. 1.

Vestigia ebria trahere, Propert lib. 1, eleg. 2. 1.

¶ Ebriolus. Plaut. Curcul. 4. 37, Ebriola, persolæ nugæ. Ibid. 7. 16, Tristes atq; ebrioli incedunt.

¶ Ebriosus: Qui sæpe fit ebrius. Plin. lib. 30, cap. 15, Ebriosus oua noctuæ per triduum data in vino, tædium eius adducunt.

¶ Ebriosior. Catul. ad puerum suum, epigr. 24. 1,

Vt lex Posthumæ iubet magistræ

Ebriosa acina ebriosioris.

¶ Ebrietas. Plin. lib. 30, cap. 15. 10, Ebrietatem arceat pecudum affus pulmo præsumptus.

Soluitas ebrietas, Celsus lib. 2, cap. 6.

Ebrietas geminata libidine regnat, Ouid. 12. Metam. 41.

¶ Ebriulo: Ebrium facio. Laberius Chære, Ebriulati mentem hilarem accipiunt.

EBRIACVS.] Idem quod Ebrius. Plaut. Aulul. Homo ebriacus somno sanari solet.

EBVLIO.] Efferuesco. Cato cap. 105, Vbi ebullit vinum, ignem subducito.

EBVLO.] Erumpo, erepo. Persius Satyra 2,

— ô si

Ebullet patru præclarum funus!

EBVLVM, siue EBVLVS.] Herba est, producens baccas rubras & veluti sanguineas. Virgil. Sanguineis ebuli baccis, Colum. lib. 2, cap. 2, 10. Plin. lib. 25, cap. 10. 1, Ebuli quoq;

(quem nemo ignorat) fumo fugantur serpentes.

EBVR, siue EBOR.] elephantis dens. Plin. lib. 8, cap. 3, 2. de elephantinis dentibus: Hoc solum, inquit, ebur est.

¶ Ebur: pro vasis, aut alijs rebus ex ebore dolatis, Horat. lib. 2, Carm. ode 18,

Non ebur, neq; aureum

Mea renidet in domo lacunar.

Ebur atramento candefacere. Lena Plautina, puellæ naturali for-

rali forma præditæ, tamen cerussam ad oblinendas malas postulant; Vna, inquit, opera ebur atramento candefacere postules. Plauti locus est in Mostel. 4, 101.

Asperum signis ebur, Senec. Hipp. 8, 8.

Astrum, Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 8.

Candens, Ouid. 3, de Ponto, eleg. 3, 20.

Conspicuum, Ouid. 4, de Ponto, eleg. 5, 4.

Indicum, Horat. 1, Carm. ode 31, 2.

Nitidum, Ouid. 2, Metam. 1.

Niveum, Ouid. 10, Metam. 50.

Regale, Seneca Hipp. 9, 8.

Splendidum, Seneca Thyeste, 5, 11.

Lucet ebur, Virg. 10, Aeneid. 27.

¶ **Eburneus**: Qui ex ebore est, Plin. lib. 36, cap. 5, 28, Iouem fecit eburneum in Metelli ædes, quæ campus petitur. Et lib. 28, cap. 4, 2, Eburnea costa. Et apud Liuium lib. 5, ab Vrbe, 184, Eburneis fellis federe.

Eburneum etiam dicitur, instar eboris album, Ouid. 3, Metam. 85, Impubesq; genas, & eburnea colla.

Cerux eburnea, Ouid. epist. 19, 11.

¶ **Eburnus**. Tibullus:
Hanc primum veniens plestro modulatus eburno.
Lucanus libro 2,
Legitionæq; faces, gradibusq; acclius eburnis.
Decus eburnum, Claud. 1, de Raptu Proserp. 40.

Eburnus ensis: pro, Vagina eburnea, Virg. 11, Aen. 3.

Digitus eburnus, Propert. lib. 2, eleg. 1, 2. Id est, candidi.

Morsus eburnus numerosi dentis, Claud. in Nupt. Honorij, 21. Pectinem eburnicum intelligit.

Sceptum eburnum, Ouid. 1, Metam. 38.

Templum eburnum, Propert. lib. 4, eleg. 2, 1.

¶ **Eburneus**. Quintilianus libro 6, capite 4, Quum in triumpho Cæsaris eborea oppida essent translata, Plinius libro 7, cap. 53.

¶ **Eburatus**: ebore testus. Plaut. Stich. 6, 53, Leæos eburatos, auratos.

¶ **Eboratus**: Eboris artifex. l. 1, de Exec. Artif. lib. 10.

ECAS TOR. Aduerbiu miurandi. Plautus Amphitr. 6, 20, Ecassor te experior, quanti facias vxorem tuam. Terentius in Andr. 3, 2, 6, Per ecassor scitus puer natus est Pamphilo.

ECBO LAS. Vuæ genus in Aegypto proueniens, ei sciendo facti idoneum. Plin. lib. 14, cap. 18, Aegyptus & ecbolada habet, abortus facientem.

ECCE. Aduerbiu demonstrandi, repentinum aliquid insperatumve significans. Terent. Adolph. 4, 7, 4,
—fero alia flagitia ad te ingentia
Boni illius adolescentis. M. ecce autem.
Virgilius 2, Aeneid. 81,
Ecce trahebatur passis Priamæia virgo Crinibus. Terent. Phor. 1, 34, Ecce autem similia omnia, omnes congruunt.

Ecce, dicitur & de re non repentina, neque noua. Plinius lib. 36, capit. 29, 3, Aded in rebus damnatis quoque ac iam nullis, sunt aliqua remedia; vt in carbone ecce & cinere.

Ecce alter: ecce me, Terent. Eunuch. 2, 3, 6,
—ecce autem alterum,
Nescio quid de amore loquitur. Terent. Adolph. 5, 9, 38,
Ecce me, qui id faciam vobis.
Plautus in Menæch. 9, 44, Prandi in nauis: indè huc sum egressus: te conueni: ecce rem.

Ecce id est, ecce hic, subintellige, virum de quo agebamus.

Ecce ipsum, Plaut. Amph. 10, 16, Et ecce ipsum video, Terent. Eunuch. 3, 3, 9,
—virum bonum ecce cum Parmenone incedere Video.

Ecce Iupiter. Plaut. Amph. 3, 120.

Ecce adest, Terent. Eunuch. 4, 7, 6.

Atq; ecce, Plaut. Stich. 9, 71, Atq; ecce tibi lupum in sermone, Terent. Andr. 3, 5, 1.

Sed ecce, Terent. Eunuch. 2, 3, 12, Sed ecce cum Parmenone: salve: libidem 4, 5, 12, Sed ecce iam ipsam.

¶ **Ecce** am: locum signat, vbi ea excidit. Plaut. Cistell. 10, 29.

¶ **Ecce** Plaut. Menæch. 6, 1, Terent. Heaut. 2, 5, 15, Sed video, ecce quos volebam.

¶ **Ecce illum**: pro, Ecce illum. Plaut. Persa. 6, 67, Ecce illum domi, & hanc.

¶ **Ecce istam**. Plaut. Curcul. 14, 16, Certè ecce istam video.

Ecce te, Iurantis: ac si dicatur, per Cererem. Plautus Amph. 7, 3, Ecce te, iam tu autem facis, vt tuis nulla apud te sit fides, Terent. Phorm. 2, 2, 3.

ECHENEIS. Plinius libro 9, capite 25, 1, Est paruus admodum pisces, affluetis petris, echeneis appellatus. Lucan. libro 6, 135,
Non puppim retinens Euro tendente rudentes
In medijs echeneis aquis.

ECHINOPHORA. Genus conchæ, Plin. lib. 32, cap. 11.

ECHINOPVS.] Herba quadam aculeata, Plin. lib. 11.

ECHINVS.] tegmè spinosum, quo seruatur castanea, hirtum significat. Vnde castaneæ echinata. Plin. lib. 14, cap. 23, 1.

¶ Ab huius tegminis similitudine, *Echinus* dicitur est piscis quidam ex cancerorū genere. Plin. lib. 9, ca. 31, 3, Mart. li. 13, 86, Iste licet digitos testudine pugnat acuta;
Cortice deposito mollis echinus erit.

Marinus echinus, Horat. Epod. 5, 6.

¶ **Echinus**, genus valis æneici, in quo calices lauantur. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 24,
Pocula cum cyatho dum sustinet, astat echinus
Vilis, cum patera guttus, campana supellex.

¶ **Echinatus**. Plin. lib. 27, cap. 9, 1, In cacumine capitula sunt echinata spinis.

ECHITE.] Herba est similis scammonio, Plin. lib. 24, cap. 15.

ECHITES.] Gemma est, colore viridi subobscuro, quandam viperæ similitudinem referens. Plin. lib. 37, cap. 11.

ECHO.] Vocis vel soni repercussio. Plinius lib. 36, cap. 15, 2, Eadem in vrbe, iuxta portam quæ Thracia vocatur, turres v. 11. acceptas voces numerosiore repercussu multiplicat nomenq; huic miraculo, Echo est à Græcis datum. Ouid. lib. 3, Metamorph.
Planxerunt Dryades, plangentibus affonat echo. Martial. lib. 2, 85,
Nusquam Græcula quod recantat echo.

Refonabilis echo, Ouid. 3, Metam. 72.

Reparabilis echo Persius Satyr. 1, 11.

ECLIGMA, siue **ECLIGMA.**] vulgus medicorum Elestuarium vocat, Plin. lib. 20, cap. 22, 14, Ad phthisim vtilissimè semine fiunt ecligmata. Idem libro 21, 3, de thymo.

ECLIPSIS.] Latine defectio.

Eclipsis lunæ: dum sol per interpositionem terræ ita lunæ opponitur, vt luna ipsa suo proprio carere videatur, Plin. lib. 2, cap. 12, 1.

¶ **Eclipticus**. Plin. lib. 2, cap. 16, 6, Stationes in medijs latitudinum articulis, quæ vocant ecliptica.

ECLOGA.] sermocinatio seu colloquium. Vnde Eclogæ Virgilij.

ECLYGMATA.] dicuntur: quum aliquid in ore tenentes, paulatim distillando sorbemus. Plin. E semine lini fiunt eclygmata.

ECNEPHAS.] Procellæ genus, Plin. lib. 2, cap. 48.

ECQUIS.] Num aliquis, Terent. Eunuch. 5, 9, 1, O populares, ecquis viuit me hodie fortunatiore?

Ecquod. Liui. 1, ab Vrbe, 36, A plebisq; rogitantibus dimissi, ecquod sceminis quoq; asylum aperuissent.

Ecquid. Terent. Heaut. 3, 3, 34, Quid tu, ecquid de illo, quod dudum tecum egi?

Ecquid te pudes? Terent. Andr. 5, 2, 30.

Ecquid: pro Aliquantumne. Terent. Eunuch. 1, 23,
—ecquid nos amas. De sidicina istac?

Ecquid sit: pro, Quicquid sit. Plaut. Casin. 8, 51.

¶ **Ecquisnam**. Catul. ad Veranium & Fabullum, 2, 5, 2,
Ecquidnam in tabulis patet lucelli Expensum?

ECVLEVS.] Vide **EQVLEVS**.

E D

EDACITAS, EDAX.] Vide **EDO**.

EDATRAB.] Qui præfunt regijs epulis. Festus.

EDICIMATA.] electa. Festus.

EDITARE.] dentes excutere, & rumpere, Plautus Rud. 16, 46,
Nimis velim homini improbissimo malas edentauerint.

¶ **Edentatus**. Macrobius lib. 7, Saturn. cap. 3, Sunt alia scommata minus aspera, quasi edentata: belluæ morsus.

¶ **Edentulus**: Qui sine dentibus est. Plaut. Casin. 12, 20, Propter operam illius improbi edentuli.

EDIC O.] iubeo, decerno, edicto veto. Liui. 2, ab Vrbe, 104,
Concioni deinde edicto addidit fidem, quo edixit, ne quis eiuem Rom. vinetum aut clausum teneret.

Edicere pro Denuntiare. Terent. Hecyr. 4, 1, 51. Ibo intro, atq; edicam seruis, ne quòquam efferti sinant. Idem Eunuch. 5, 5, 20, Dico, edico vobis, nostrum esse illum heridem filium. Ibidem 5, 9, 33.

Concilium edicere, Gell. lib. 15, cap. 27.

Sociis conuentum Liui. 6, bel Pun. 262. **Senatum**: apud Suetonium.

Edixit socijs conuentum Tatraconem. Liui. 3, ab Vrbe, 45.

Edicere diem ad conueniendum in Hetruriam. Liui. 1, belli Macedon. 38.

Edicere militibus prædam, Liui. 8, ab Vrbe, 186.

¶ **Edictus**: Participium. Edicto mercatu vendere, Plin. lib. 12, cap. 19, 7.

¶ **Edicto**: Frequentatiuum. Plaut. Epid. 3, 2, Idem Amphitr. 2, 182, Tute edictas facta tua.

¶ **Edictum**: iussum principis, vel magistratus.

Immitte & minax edictum, Ouid. 2, Trist. 27.

Edictum circumducere: Decretum irritum facere & abolere. Ulpianus vsus est in l. & post edictum. de iudicijs.
 Dare edicta terris. Claud. 8. Paneg. 7.
 Iacere edicta in populum. Tacit. lib. 19.
 Vetare edicto. Hor. 2. epist. 1. 48.
 Edictum, *enim prius hominis dicitur*. Terent. Heaut. 4. 1. 10,
 Primum hoc te oro, ne quid credas me aduersus edictum
 tuum Facere esse ausum.
 Edictales. Hoc nomine decorabantur, qui annum vnum
 in legum studio versati, alterum etiam adiungebant. Im-
 per. in epist. ad Antecessor. §. 3.
 Edictalis bonorum possessio: quæ edicto defertur, l. 30. §. 1.
 ff. de acquir. hæred. lib. 1. §. 1. ff. si tabul. testam.
 Edictio. Plaut. Cap. 13, 42, Basilicas edictiones atque im-
 periosas habet.
 Edis c. o.] Memoria complector.
 Artes contenta paternas Edidicisse fuit. Ouidius 2. Meta-
 morph. 128.
 Lauri ediscunt. Virg. eelog. 6. 17.
 Linguas ediscere. Ouid. 2. de Arte amandi, 25.
 Vsum. Ouid. 7. Metam. 20.
 Vultus alicuius. Valer. 1. Argon. 75,
 Nec potuit similes, voluitue ediscere vultus.
 Inter lusum locos ex poetis maxime ediscere licet Quintil.
 lib. 1. cap. 1. 26.
 Edissere.] Ordine exprimo, explano, declaro. Liuius 4.
 bel. Maced. 191. Plaut. Capt. 17. 14,
 lam animaduerte hæc mihi quæ dicam, ediffere.
 Pacuuius: Ediffere fabulam hanc
 Vera ediffere. Virg. 2. Aeneid. 30.
 Ediffertio: Frequentatiuum. Plaut. Amph. 7. 42, Ordine
 omne, vt quicquid actum est, dum apud hostes sedimus,
 Ediffertauit.
 Edittio, Edittvs.] Vide EDO.
 Edo.] Comedo. Virgil. 4. Aen. 14,
 --- est mollis flamma medullas,
 Auid: edere. Ouid. 3. de Arte aman. 151.
 Agellos edite pecus. Horat. 1. epist. 12. 3.
 Edere pugnos: per translationem, pro, Percuti pugnis, Plautus
 Amph. 4. 155.
 Vbi esuri sumus? Plaut. Menæch. 4. 36. Et Pœnulo, 7. 31, E-
 dere de alieno.
 Furi ardor edendi. Ouid. 8. Metam. 167.
 Rabies edendi. Virg. 6. Aeneid. 13.
 Edore: estur. Plin. lib. 20. cap. 9. 12, Et in Aegypto, propter
 amaritudinem non estur Coll. lib. 2. cap. 10. 11.
 Estur: *impersonate*. Plant. Mostel. 4. 78, lam ista quidem ab-
 sumpta res erit quando dies noctesq; estur, bibitur. Ouid.
 1. de Ponto, eleg. 1. 14.
 Esuro: Frequentatiuum Cato cap. 157. 9, Lotium conser-
 uato eius, qui brassicam estauerit. Plinius libro 20. ca-
 pite 9. 5.
 Edax: Vorax & consumptor. Terent. Phorm. 2. 2. 21, Ale-
 re nolunt hominem edacem. Idem in prolog. Eun. 38, E-
 dax parasitus.
 Edaces multi cibi. Colum. lib. 6. cap. 2. 12.
 Curæ edaces Horat. 2. Carm. ode 11. 4.
 Ignis edax. Ouid. 4. Fast. 158.
 Imber. Horat. 3. Carm. ode 30. 1.
 Liur. Ouid. 1. Amor. eleg. 15. 1.
 Luctus edax, maciesq; malis comes addita morbis. Silius
 libro 13. 117.
 Parasiti edaces. Horat. 1. epist. 1. 35.
 Tempus edax rerum. Ouid. 15. Metam. 17.
 Turdi edaces. Horat. Epod. 1. 7.
 Vetustas edax. Ouid. 15. Metam. 175.
 Virus edax. Ouid. 5. Fast. 81.
 Vultur edax. Ouid. 1. Trist. 5. 3.
 Estrix: quæ deuorat cibos. Plautus Casina, 17. 20, Ego
 noni ambas illas estrices: corbitant vbi comesse possunt.
 Esurio: Cupio edere. Plaut. Curcul. 8. 11,
 Qui homo mature quæsiuit pecuniam,
 Nisi iam mature parsit, mature esurit. Mart. lib. 7. 26,
 Vilius esurio.
 Esuribo: pro *Esuriam*. Pomponius Augure: Imo manè non
 esuribus diutius, quare roga. Næuius, Mortis & vitæ iudi-
 cio: ita vobis otiosus sum, mihi algebo, & mihi esuribo.
 Esurior. *Passiuum*. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 11. 2,
 Nil ibi quod nobis esuriatur, erit.
 Esuriens. Ouid. lib. 2. de Remed. amor. 47, Non facile esu-
 riens posita retinebere mensa.
 Esuriens dominus: pro *Auaro*. Horat. 2. Serm. Satyr. 13.
 Esuriturus. Terent. Heaut. 4. 2. 28, Modo liceat viuere, est
 spes. c. l. quæ? s. non esuriturus.
 Esuriales ferix: Quibus ab edendo feriat. Plaut. Capt.
 8. 2.

Esurio: Qui esurit. Plaut. Verf. 4. 23,
 O saturio, opportunè aduenisti mihi.
 s. Mendacium & depol. dicis, atque haud te decet.
 Nam esurio venio; non aduenio saturio.
 Esuritor. Qui sæpe esurit. Martialis libro 3. 14,
 Romam perebat esuritor. Tacitus.
 Esuritio. Mart. lib. 5. 129, Quam solet esuritionem. Gellius
 lib. 16. cap. 3.
 Corpus aridum sole, frigore, esuritione. Catul. epig. 20. 3.
 Pater esuritionem: Valde famelicus. Catul. epig. 18. 1.
 Esurigo: Idem. Varro: Vbi tiber, ire licet accubitus, acce-
 do strenuosus, stimulan, quod esurigo sine debet costas.
 Esus. Plin. lib. 20. cap. 7. 7, Sromachos dissolutos vtilissi-
 mè adiuuant, vti ne eo esualluantur.
 Edils: ad esum pertinens. Gellius lib. 17. cap. 11, Quod ex
 salutis vsu foret, vt edilia quidem omnia defenderet ab
 arteria, depelleretq; in stomachum & pulmonem.
 Capræ ediles. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 9.
 Edo, edonia. Nonius: Edones & phagones, ab edacitate:
 vnum Latinum, & aliud Græcum. Varro: Edones Romæ,
 vt turba, intendunt annona: sed propter phagones sicc-
 dulam pinguem aut turdum, nisi volantem, non video.
 Eoo.] emitto, & quasi extrã do. Plin. lib. 10. cap. 52. 3, Fœ-
 minam edunt, quæ rotundiora piguntur oua.
 Edidit centum vasa hæc vitis. Suet. de claris. Gram. 23.
 Auda & licenter edere. Catul. in Camerium, 54. 4.
 Edit quisque quod potest Plaut. Amph. 4. 77.
 Edere annos. Ouid. Dum licet, & veros etiam nunc editis
 annos.
 Authorem alicuius doctrinæ. Liu. 1. ab Vrbe, 73.
 Cædem. Liu. 5. ab Vrbe, 65.
 Certamen cruentum. Liu. 1. bel. Pun. 160.
 Clamorem. Liu. 6. bel. Pun. 24.
 Corpus super equum. Tibul. lib. 4. eleg. 1. 23.
 Dolorem. Lucan. lib. 7. 9.
 Exempla fœda in focios per fœdam auaritiã. Liu. 9. bel.
 Pun. 48. Et Cæsar 1. bel. Gal. 126.
 Exempla auaritiæ. Liu. 5. bel. Pun. 176.
 Facinora. Liu. 3. bel. Pun. 26.
 Fœtus. Liu. 8. bel. Pun. Et insuetos fœtus animalia edere,
 Virg. 4. Georg. 40.
 Frondem. Colum. lib. 5. cap. 6. 2.
 Frustum Colum. de arboribus, cap. 21.
 Funera. Liu. 9. ab Vrbe, 114.
 Gemitus doloribus. Lucret. lib. 4. 204.
 Gladiatores. Tacit. lib. 13.
 Herbas. Colum. lib. 2. cap. 4. 1.
 Hinnitus. Ouid. 2. Metam. 134.
 Ignem Liu. de bel. Maced.
 Oblivia non edunt laudem. Sil. lib. 13. 134.
 In aliquem libros edere. Quint. lib. 3. cap. 7. 2.
 Ludibrium. Liu. 10. bel. Pun. 135.
 Ludos Suet. in Iulio Cæsare. cap. 39.
 Proprio sumptu ludos edere. Tacit. lib. 1.
 Mandata alicui. Liu. 1. bel. Maced. 72. Idem 5. ab Vrbe, 160,
 Quibus pœstquam mandata ediderunt, in concilio Gal-
 lorum datur responsum.
 Motus. Lucret. lib. 3. 113.
 Munus gladiatorium. Liu. 8. bel. Pun. 109.
 Murmur. Ouid. 14. Metam. 56.
 Nefas. Stat. 8. Thebaid. 14.
 Nomen: pro, Imponere. Liu. 1. ab Vrbe, 156.
 Operam annuam. Liu. 5. ab Vrbe, 15.
 Operam virorum fortium. Liu. 3. ab Vrbe, 366.
 Ordinem. Liu. 7. bel. Pun. 154.
 Ouum. Plin. lib. 10. cap. 41. 1.
 Partu edere. Tacit. lib. 2, Vbi Agrippina nouissimo partu
 Iuliam ediderit.
 Planctus. Iuuenalis. Satyr. 10. 27.
 Prælium. Liu. 1. bel. Maced. 145.
 Prælia & pugnas. Lucret. lib. 2. 24.
 Pugna aliquid. Plaut. Capt. 11. 55.
 Questus. Ouid. 4. Metam. 118.
 Responsum oraculo. Liu. 9. bel. Pun. 50.
 Signum. Liuius ab Vrbe: Edito & speculis signo.
 Sonos. Ouid. in Ibin, de Bubone:
 Funereoq; graues edidit ore sonos.
 Spicas. Colum. lib. 2. cap. 16.
 Strages. Liu. 7. bel. Pun. 81.
 Streptum. Colum. lib. 12. cap. 21. 2. Stridorem. Plinius libro
 11. cap. 19. 6.
 Tactus. Lucret. lib. 2. 164.
 Testes. Liuius 3. ab Vrbe, 305.
 Trepidationem. Liu. 1. bel. Pun. 104.
 Verba edere. Tibul. lib. 3. eleg. 4. 9.
 Victoriã edere. Tacit. in vita agricolæ.

Vinam Plin lib 28. cap. 4. 5.
 Vinera. Stat. Syl 6, 12.
 Editus: Participium.
 Edita in vulgus. Liu. 6. ab Vrbe. 4. Cæf. 3. bel. Ciuil. 115. Que
 opinio erat edita in vulgus, antè quàm Cæfar ad infe-
 quendum facultatem haberet.
 Facinora edita. Liu. lib. 9. Decad. 4.
 Editus: Nomen ex participio: Altus. Liu. 8. bel. Pun. 85.
 Tumulo editissimo communierunt.
 Editi atque asperi colles. Cæf. 3. bel. Ciuil. 170.
 Editum in altitudinem cacumen. Liu. 8. bel. Pun. 25.
 Editor viribus homo: Superior. Horat. 1. Serm. Sat. 3. 22.
 AFR edita. Seneca Octauia, 7, 1.
 Immenſum editus. Tacit. lib. 21.
 Editus: substantiuum. Editus boum: pro excremento &
 stercore. Vlpianus in l. ligni, §. in quibuldam. ff. de
 leg. 3.
 Editio: emissio.
 Præcipitare editionem libri. Quint. Triphoni 2.
 Honor editionis. Quint. in proæm. lib. 1, 7.
 Editio Consulum & magistratum. Liu. 4. ab Vrbe. 97.
 Editor. Lucan. lib. 2. 85.
 ---- delabatur indè
 Vulturūsq; celer, nocturnūq; editor auræ Sarnus.
 EDOCEO.] Idem quod Doceo, aut diligenter doceo. Plau-
 tus Trinum. 6. 89, Pol ego istam volo me rationem edo-
 ceas.
 Edocere vt res se habet. Plautus Trinum. 11, 14.
 Quem Mine ua omnis artes edocuit Sallust. in Cic. 4.
 Cælestia edocere aliquem. Stat. 3. Theb. 21.
 Edocere omnia ordine. Liu. 4. bel. Pun. 111.
 Senatū edocet de itinere hostium. Sallust. in Catil.
 Edoctus omnia per legatos. Sallust. in Catil.
 Edoctæ militiam legiones. Lia. 6. ab Vrbe. 127.
 Edoctus belli artes sub magistro. Liu. 5. bel. Pu. 227.
 EDOLO.] Idem quod Dolo. Varro Bimargo: Quum tot
 comædias sine vlla fecerimus; ego vnum librum non e-
 dolem, vt ait Ennius?
 EDOMO.] Idem quod Domo. Plin. lib. 17. cap. 19. 1, Omni
 interim tempore edomari meditatione curuandi.
 Nefas edomare. Horat. 4. Carm. ode 5, 5.
 Alpes edomitæ. Claud. 2. in Ruff. 1.
 Equi edomiti. Claud. 4. Paneg. 76.
 EDOR.] ab antiquis appellatum fuit Far, quod postea Ador
 vocauerunt: teste Festo. Plin. lib. 18. c. 7.
 EDORMIO.] dormio ad fatietatem. Gellius, lib. 6.
 Dicitur & tempus edormiri. Seneca epist. 100.
 Edormisco. Idem quod edormio.
 Edormiscere somnum. Plaut. Amph. 8, 63.
 Crapulam Plaut. Rud. 14, 28.
 Villum Terent. Adelph. 5, 2. 11.
 EDVCO.] educas: Nutrio. Mart. lib. 13. 20.
 Hos amiternus ager felicibus educat hortis. Liu. 2. ab
 Vrbe. 41. Pauperes satia stipendij pendere, si liberos edu-
 cent. Terent. Adelph. 3. 4. 49.
 ---- vna à pueris paruoli Sumus educati. Varro de libe-
 ris educandis: Educit enim obstetrix; educat nutrix; insti-
 tuit pædagogus. Ouid. 6. Fast. 98.
 Inter Alere & Educere discrimen est. Plaut. Menæch. 1, 1.
 Hic homo conuiuas non alit; sed educat.
 Aere educat. Ouid. 8. Metam. 168.
 Educare mammis foetum. Plin. lib. 9. cap. 13, 1.
 Oratorem educare. Quint. in Proæm. lib. 1, 5.
 Terra malos homines nunc educat. Iuuen. Saty. 1, 5, 7.
 Vuas educate. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 4, 11.
 Educari inter aliquos. Quint. lib. 1. de pueris.
 Educatrix. Col. lib. 8. cap. 11, 12.
 Educatio: Nutritio.
 Corporum fortissimorum educatio. Quintil. libro primo,
 cap. 1, 16.
 Mollis illa educatio, quam indulgentiam vocamus, ner-
 uos omnes & mentis & corporis frangit. Quintil. libro 1.
 cap. 2, 6.
 EDVCO.] Educis: Extraho, emitto.
 Pios eduximus annos: id est, viximus. Prop. libro 2. eleg.
 10, 10.
 Colores educere. Catul. 59. epig. 10.
 Citream vini. Plaut. Amph. 4, 276.
 In aciem copias. Liu. 5. bel. Pun. 82.
 Legiones. Plaut. Amph. 4, 64.
 Letho aliquem. Valer. 7. Argon. 91.
 Naues ex portu. Cæsar 2. bel. Ciuil. 95.
 Noctem ludo. Valer. 1. Argonaut. 51. Hoc est, tradu-
 cere.
 Oculos. Seneca Theb. 1, 36.
 Somnos. Sil. lib. 11, 81.

Telum corpore. Virg. 10. Aeneid. 148.
 Educere: Erigere. Virg. 6. Aeneid.
 ---- aramq; sepulchri
 Congerere arboribus, cæloq; educere certant.
 Sub astra educere. Virg. 2. Aen. 92.
 Molem cælo. Virg. 1. Aeneid. 38.
 Dorsum educum. Lucan. lib. 2. 86.
 Turrim educere. Virg. 12. Aeneid. 135.
 Educere: Nutrire, educare. Terentius Adelphis. 1. 1. 23, Edu-
 xit mater pro sua. Ibidem 4. 6. 10, Educta ita, vti teque
 illaque dignum est. Idem Heaut. 2. 1. 4, Et in Andr. 5. 4. 8.
 Foetum educere: pro Educare. Claud. in Præfat. 6. Paneg. 7.
 Virg. 4. Georg. 33.
 Educere foetum: pro Parere. Plin. lib. 10. cap. 54, 2.
 Eductus: Participium.
 In contubernio eductus. Tacit. lib. 1.
 Disciplina eductus. Tacit. lib. 5.
 EDVICO.] Dulce facio. Macrius:
 Quapropter edulcare conuenit vitam,
 Curasq; acerbas sensibus gubernasse.
 EDVLIVM.] Vide EDO.
 EDVRO.] Valde durum facio, & ad laborem asufacio,
 Col. lib. 11. cap. 1, Quare docendus, & a pueritia rusticis
 operibus edurandus futurus villicus.
 Edurare: pro Perdurare. Seneca de Brevit. vitæ: Aiunt ani-
 malibus tantum indulgisse naturam, vt quina, aut dena
 secula edurent.
 Edure Ouid. 3. de Arte amandi:
 Nec tamen edure, quod petit ille, nega.
 Edurum: Non durum. Virg. lib. 2. Georg. 13,
 Plantis eduræ coryli nascuntur. Plinius libro 14. cap.
 36, In pergulis verò seruntur escariæ appellatæ, eduræ
 acinis: albæ, nigraque.
 Edurus: Valde durus. Virg. 4. Georg. 29,
 Eduramq; pyrum, & spinos iam pruna ferentes.
 E F
 EFFARCYO] Farciendo impleo. Cæsar 7. bel. Gal. 87. Ea
 autem quæ diximus interualla, grandibus in fronte faxis
 effarciuntur.
 EFFARI.] eloqui. Liuus 1. ab Vrbe. 99, Fœdus, multisque
 id verbis, quæ longo effata carmine non operæ est referre,
 peragit. Virgilius 8. Aeneidos 36, nec plura effa-
 tus.
 Effari alicui. Virg. 4. Aeneid. 96.
 Apertè effari aliquid. Seneca Hipp. 7. 5. & 8. 5.
 Ordinem gestæ rei. Seneca Hipp. 10. 2.
 Ore effata. Virg. 1. Aeneid. 105.
 Secum multa effatus. Seneca Hipp. 10. 3.
 Effatus. Ager effatus. Virg. 6. Aen. 40.
 ---- sic effatus vestigia pressit. Ager post pomeria,
 vbi captabatur auguria, dicebatur effatus. Vide Gellium,
 lib. 13. cap. 14.
 Effari fines vrbis Gellius, lib. 13. cap. 14.
 Effabilis. Virg. 3. Aen. 124,
 Nec vsu facilis, nec dictu effabilis vlli.
 EFFASCINO.] Idem quod Fascino. Solinus: Quædam in
 terra Africa hominum familiæ sunt, voce atque lingua
 effascinantes. Plinius libro 7. cap. 2. 8. Esse eiusdem gene-
 ris in Triballis & Illyrijs adiecit Ifigonus, qui visu quoque
 effascinent. Et paulò ante: in eadem Africa familias
 quædam effascinantium Ifigonus & Nymphodorus
 tradunt.
 Effascinatio. Plin. lib. 37. cap. 10, 7.
 EFFAXILLO.] exfero: quod exfero brachio axilla osten-
 datur Festus.
 EFFECIO, EFFECTOR. Vide EFFICIO,
 EFFERATVS.] Vide EFFERVVS.
 EFFERO.] effers: Extra ferre. Terent. Adelph. 2. 4. 1,
 Nunquidnam effert? occidi.
 Efferre immunditias ex piscina. Cato cap. 2. 3. Et Plautus
 Amph. 7. 71, Sed vide efferantur ex nauis.
 Pedem porta. Plaut. Bacch. 8, 19.
 Pedem aliquo. Plaut. Capt. 7, 98.
 De custodia. Col. lib. 8. cap. 17, 14.
 Gressum aruis. Seneca Medea, 11, 5.
 Efferre: Pronocere, extollere. Liuus 7. bel. Pun. 227. Virgil. 8.
 Aeneid.
 Vt belli signum Laurenti Turnus ab atce Extulit.
 Sublime pennis elatus. Liu. 1. bel. Pun. 109.
 Caput efferre alius. Virg. 3. Georg. 110.
 Caput vndis. Colum. lib. 10, 16.
 Clamorem. Plaut. Amph. 4, 74.
 Effert se aluco Nilus. Plin. in Paneg. 48.
 Ora efferre. Virg. 5. Aeneid. 73.
 Cadaver. Plaut. Afin. 12, 25. Terent. And. 1. 1. 60, Effer-
 tur, imus. Liu. 2. ab Vrbe, 37, Nihil aliud ad eum nun-
 tum

tium à proposito auersus quàm vt cadauer efferru iuberet.
 Laudibus. Plinius libro 20. cap. 3. 6, Diocles magnis laudibus extulit.
 Efferre se. Terentius Heaut. 4. 3. 31, Hic me magnificè effero.
 ¶ Efferre: *Portare*. Liuius 5. bel. Pun. 94, Ne scuta quidem secum extulerant.
 Efferre in terram de naue. Liu. 9. bel. Pun. 69.
 ¶ Efferre: *Dimulgare, palam facere*. Terent. Adelph. 4. 4. 17, Nunc quid faciam? dicam fratris esse hanc? quod minime est opus. Vsq̄uam efferru.
 Efferre foras peccatum alicuius. Terent. Phorm. 5. 8. 65.
 ¶ Efferre: *Proferre & loqui*. Non indecenter aliquid efferre. Quint. lib. 1. cap. 5. 40.
 Efferru in amorem. Plin. lib. 37. cap. 1. 1.
 ¶ Efferru. Plin. lib. 26. cap. 14. 7, Per se œnothera efferru sentia sese vlcera sanat.
 ¶ Elatus: Participium.
 Elatus è conspectu. Liu. 7. ab Vrbe, 116.
 Elatus arrogantia: superbia. Cæsar 3. bel. Ciuil. 228. Liu. 5. ab Vrbe, 144.
 EFFERO.] efferas. Vide EFFERVVS.
 EFFERVO.] sive EFFERVO.] Vehementer ferueo. Virg. 1. Georg. 94.
 ---quoties Cyclosum efferruere in agros
 Vidimus vndantem ruptis fornacibus Aetnam? Ibidem, lib. 4. 111.
 ¶ Efferru. Idem. Colum. lib. 13, Ne in condiendo, cum medicamento efferruereat & defluat.
 Mens iracunda facile efferruereat in ira. Lucret. lib. 3. 58.
 ¶ Efferruereat. Silius lib. 3. 64,
 Quiq; atro rapidas efferruereat veneno
 Dipadas immensis horrent Garramantes arenis.
 EFFERVVS.] Valde ferus & crudelis,
 Corda effera. Valer. 1. Argon. 160.
 Facinus efferru. Seneca Theb. 1. 53.
 Ira effera. Valer. 5. Argon. 104.
 Inuentus effera scuit. Virg. 8. Aeneid. 1.
 Laniata effero dispersa membra. Seneca Hipp. 12, 19.
 Motu effero recurrere huc & huc. Seneca Medea, 6. 3.
 Pecus efferru. Seneca Hipp. 2, 7.
 Virtus effera. Valer. 2. Argon. 130.
 Vis animi effera. Virg. 10. Aeneid. 78.
 ¶ Effero. Crudelem facio. Plin. lib. 10. cap. 63. 11, Fœminæ sues in tantum efferruereat, vt hominem lacerent. Liu. 5. ab Vrbe, 153. Item 2. ab Vrbe, 96, Ad hoc promissa barba & capilli efferruereat speciem oris. Senec. Thebaid. 1. 42.
 Efferruere animos assuetudine mali. Liu. 5. bel. Pun. 152.
 Efferruere militia animis. Liu. 1. ab Vrbe, 78.
 Efferruere odio iraque. Liu. 5. ab Vrbe, 126.
 Voces efferruereat. Seneca Herc. fur. 6. 13.
 ¶ Efferruereat: Nomen ex Participio. Liuius 4. bel. Maced. 91,
 Moribus ritibusq; efferruereatioribus, quàm vlli barbari.
 EFFICACIA.] Vide EFFICIO.
 EFFICIO.] Perficio. Terent. And. 5. 1. 6,
 Dum efficias id, quod cupis. Sic in Eunuch. 5. 9. 28,
 ---si hoc efficio, postulo.
 Omnino efficias quod cupis. Catul. ad Victium, 93. 1.
 Efficere argentum alicui. Plaut. Bacchid. 4. 55.
 Clades. Lucret. lib. 5. 10.
 Facinora magna. Plaut. Pseud. 8. 20.
 Iusta alicuius. Quid. epist. 14. 11.
 Paupertatem ferendo efficere leuem. Ouidius 8. Metam. 128.
 Efficere morbos varios, dicitur aqua. Hirtius 4. bel. Alex. 17.
 Nuptias alicui. Terent. And. 3. 4. 16.
 Officium suum. Plaut. Trucul. 16. 1.
 Opus Cæsar 4. bel. Gal. 52. Omni opere efficere.
 Per se. Quint. lib. 2. cap. 19. 2.
 Pollicita. Terent. Phorm. 4. 1. 24.
 Similitudinem panis. Cæsar 3. bel. Ciuil. 193.
 In studijs aliquid. Quint. lib. 2. cap. 1. 6.
 Venti effecerunt sonum in arundine. Ouid. 1. Metam. 142.
 Summam longitudinem, &c. Plin. lib. 4. cap. 12. 32, Quæ summam efficit xlii. xxxvi. m. Idem lib. 13. cap. 4. 15,
 Quaterni cubitorum longitudinem efficiunt. Liu. 2. ab Vrbe, 126. Legiones decem efficit.
 Viam ac ordinem. Quint. lib. 2. cap. 17. 16.
 Vicem. Plin. lib. 23. cap. 4. 19.
 Votum alicui. Lucan. lib. 7. 20.
 Efficere vt. Plaut. Pseud. 3. 111.
 ¶ Efficere: pro effeceris. Plaut. Casin. 15. 64.
 Efficere hoc: ego solcas tibi dabo, & annulum in digito aurum.

¶ Effectus: Participium.
 Iter effectum iam est. Ouid. 6. Metam. 104.
 Res maxima effecta. Virg. 11. Aeneid. 3.
 Effecti syllogismi. Plin. 1. b. 2. ad Neporem, epist. 27. Syllogismi, circumscripti & effecti: quod stylo quoque assequi magnum est.
 Dare effecta. Claud. 7. Paneg. 71,
 Hæc effecta dabo.
 Effectum dabo. Terent. And. Eun. 2. 1. 8.
 Effectum aliquid reddere. Terent. And. 4. 2. 10.
 ¶ Effectus: Nomen. Plin. in Paneg. 73, Perge modò Cæsar, & vim effectumq; censuræ, tuum propositum, tui actus obtinebunt.
 Non caret effectu quod voluere duo. Ouid. 2. Amor. eleg. 3. 3.
 Ad effectum vires dare alicui. Propert. lib. 3. eleg. 9. 6.
 ¶ Effectum. Quintilian. lib. 7. cap. 4. definitionis, ex antecedentibus, consequentibus, adiunctis, repugnantibus, causis, effectis, similibus. Ibidem: Cicero initia, causas, effecta, &c.
 ¶ Efficax: ad aliquid agendum vim habens. Plinius lib. 24. cap. 15.
 Efficax ad Plin. in Paneg. 138, Vtrum sit efficacius ad redè viuendum, bene institui, aut feliciter nasci.
 Efficaces ad muliebre ingenium preces. Liuius 1. ab Vrbe, 41.
 Efficax aduersus serpentes. Plin. lib. 24. cap. 15. 10.
 Efficax contra. Plin. lib. 13. cap. 21. 1.
 Efficacissima auxilia. Plin. lib. 20. cap. 10. 3.
 Efficax vir: pro robusto & valido. Horat. Epod. 3. 4.
 ¶ Efficacia. Plin. lib. 11. cap. 5. 2, Quos efficaciaz industriaq; tantæ paremus neruos?
 ¶ Efficaciter. Plin. lib. 28. cap. 11. 2, Capitis vlcera manantia, vrina tauri efficaciter sanat. Idem lib. 20. cap. 20. 6, Sic lib. 18. cap. 6. 12, Id efficacissimè contingit.
 EFFIGIES.] Figura ad veritatis imaginè efficta. Plin. lib. 10. cap. 44. 2, Vnde origo fabulæ, Diomedis socios in earum effigies mutatos.
 Effigies ingenij. Liu. 1. ab Vrbe, 247.
 Lupi. Plin. lib. 8. cap. 19. 30.
 Numinum. Tacit. lib. 1.
 Cereæ. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 7.
 Dissimiles effigies formarum. Lucret. lib. 4. 21.
 Muta effigies. Quint. lib. 6. cap. 1. 2. 5.
 Sacræ effigies diuim. Virg. 3. Aen. 30.
 Torua effigies. Stat. 4. Syll. 6. 10.
 Vasa. Valer. 5. Argon. 6. 10.
 Veneranda. Valer. 5. Argon. 46.
 Honora effigie calatus clypeus. Sil. lib. 8. 77.
 Complecti effigiem alicuius in auro. Ouidius 1. Trist. eleg. 6. 2.
 Conformata effigies caminis. Stat. 1. Syll. 1. 1.
 Effigiem ducere. Virg. 8. eelog. 14.
 Habere effigiem thuris. Plin. lib. 25. cap. 7. 7.
 Effigiem dei in se ostendere. Plin. lib. 2. cap. 25. 3.
 Ad effigiem Macedonicæ clamydis. Plin. lib. 5. cap. 10. 1.
 In effigiem pelagi exundabat lacus. Sil. lib. 5. 1.
 Effigie columnæ. Plin. lib. 2. cap. 11. 3.
 ¶ Effigia: Idem. Plaut. Rud. 11. 7. Prò dij immortales: Veneris effigia hæc quidem est Afranius Vopisco:
 Cuius te suscitât imago? cuius effigie cognatus patre?
 EFFINGO.] Ad alterius formam fingo.
 Effingere ex. Plin. epist. 93. lib. 4.
 Casus aliquos effingere in auro. Virg. 6. Aeneid.
 Figuras varias. Lucan. lib. 5. 143.
 Effingit senem signum illud. Plin. epist. 50. a.
 Verba effingere imitando conabitur. Quint. lib. 1. cap. 1. 4.
 Effingere vim alicuius docti hominis. Quint. lib. 10. cap. 1.
 EFFILATVM.] ait Sipontinus, dicimus, quod extra vestimentum silo contextum est.
 EFFIO.] Plaut. Persa, 12. 12,
 Vt fiant, quorum opera hæc mihi facilia factu facta sunt,
 Quæ volui effieri.
 EFFLAGITO.] vehementer postulo. Virg. 12. Aen. 152,
 Notumq; efflagit ensem.
 EFFLEO.] Flendo consumo. Quintilianus Declamatione sexta: Audita mea calamitate, rari vxor exempli, & prorsus talis filij mater effleuit oculos.
 EFFLIGO.] Affigo. Plaut. Asin. 14. 9, Quam tu propediem (nisi quidem illa antè occupasset te) effliges scio. Idem Cistell. 5. 50.
 ¶ Efflictim: Valde & vehementer. Plaut. Amph. 6. 19, Sic efflictim amare perinde, vt hic te efflictim deperit. Idem Casin. 2. 48.
 EFFLO.] Extrà spiro emitto. Plin. lib. 34. cap. 13. 2, Leuissimè hæc

mè hæc efflatur, & ocyus, euolatq; è fornacibus. Varro 1. de re Rust. Bestiolæ, si quæ propè nascuntur, aut inferuntur, aut efflantur, aut aritudine citò percunt.

Efflare colorem: id est, deperdere. Lucret. lib. 2. 167.

Efflare nimbos in sublime. Plin. lib. 9. cap. 6.

Vitam efflauit anhelo pectore. Sil. lib. 17. 113.

Efflauit animam spes. Plaut. Trucul. 18. 22.

EFFLŪO.] Extrà fluo, effundor. Cato, cap. 111, Si habebit aquam, vinum effluet, aqua manebit.

Emixit de. Varro 1. de re Rust. cap. 61, eius conditio, cum expressa olea, quod statim effluerit de ea, decoquantur duæ partes.

Desiderio alicuius effluere. Ouid. 2. de Remed. amor. 59.

Effluit genitura morbo. Plin. lib. 20. cap. 6.

Effluunt vires lassitudine. Liu. 7. ab Vrbe, 158.

Effluet, per translationem, pro Pulgabitur, & palam omnibus fiet. Terent. Eun. 1. 2. 41, Vtrumq; hoc fallum est, effluet.

Dieta animo effluerunt. Catul. ad Ortalum, 60, 4.

EFFLUENTIA. Plin. lib. 26. cap. 10. 1, Illita quoq; radix genitalibus, inhibet non solum Venerè, sed effluentiam genituræ.

EFFLUUIUM. Plin. lib. 7. cap. 51, Profundi humoris è corpore effluuium.

Effluuium lacus. Tacit. lib. 12.

EFFOCŌ.] Suffoco. Seneca de Brevit. vitæ: Aspice illos, ad quorum felicitatem concutitur, bonis suis effocantur.

EFFODIO.] Extrà fodio, fossam facio, aliquid terra exfero. Mart. lib. 13. 16, Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. Plin. lib. 9. cap. 51. 8, Mus marinus, in terra scrobe effossa, parit oua, & rursus obruit terra.

Effodere: pro, Extrahere. Ouid. 1. Metam. 29, Effodiuntur opes irritamenta malorum.

Effodere ex terra. Plaut. Pseud. 6, 19.

Effodere alicui oculos. Plaut. Trinum. 8. 50, Terent. Eun. 4. 6. 2, Oculi illic è effodientur.

EFFOSSUS: Oculi effossi. Seneca Oedip. 12, 12. Catul. in Siconium. 103. Aurum effossum: Silius libro 1. 47.

EFFŌEMINO.] In molliem muliebrem atque lasciuam conuerto. Cæsar 1. bel. Gal. 3, Remollefecerunt homines atque effœminari ea re arbitrantur.

EFFŌEMINATUS. Effœminatæ artes. Plin. in Paneg. 74.

Voces. Plin. in Paneg. 89.

EFFŌEMINATIO. Firmicus lib. 7. cap. 16, Omnium libidinum impuritates, cum extrema corporis effœminatione dixerunt.

EFFŌETVS.] Qui factum emisit. Colum. lib. 7. cap. 12. 10, Primus effœtq; partus amouendus est: quoniam tyruncula nec recte nutrit.

EFFŌETUS: emissus. Col. lib. 8. cap. 5. 12. de gallinis: Postero die quum grex fuerit effœtus, hoc modo deponitur.

EFFŌETA gallina: Quæ amplius non parit. Plin. lib. 10. cap. 53. Colum. lib. 7. cap. 3. 13. Effœtus senectute grex. Sic lib. 6. cap. 24. Effœta viribus senectus. Virgilius, hoc est tarda & declinans.

Actas effœta. Lucret. lib. 2. 231.

Effœtus ager: & effectum solum. Virg. lib. 1. Georg.

Effœtos cinerem immundum iactare per agros. Colum. in Præfat. 2, Quod existiment vbetate nimia prioris æui defatigatum & effœtum solum, nequile pristina benignitate præbere mortalibus alimentâ.

Effectum corpus. Ouid. 7. Metam. 53.

Tellus effœta. Lucret. lib. 2. 231.

Tellus calore effœta. Lucret. lib. 6. 169.

Vinitor effœtus. Virg. 2. Georg. 84.

Vires effœtæ. Virg. 5. Aeneid. 79.

EFFŌET. Mart. lib. 2. 27, Effœtè grauitè, citò, nequiter, euge beatè.

EFFOR.] Vide effari.

EFFORO.] Perforo. Col. lib. 9. cap. 1. 3, Erit fissilis stipès, compluribus locis per latus efforatus.

EFFRACTOR, EFFRACTVRA.] Vide EFFRINGO.

EFFRÆNVS.] Cui frænum detractum est. Liu. 4. ab Vrbe, 146, Effræno equo in medios ignes infertur.

Amore effrænus. Ouid. 6. Metam. 93.

Gens effræna. Virg. 3. Georg. 76. Id est, sæua.

Impetus effrænus. Seneca Agam. 12. 6.

Iuuenta effræna. Stat. 1. Achil. 56.

Licentia effræna. Claud. de bello Gético, 74.

Mors effræna: id est, violenta. Seneca. Hipp. 2. 35.

Effræno nimbos æquare profatu. Stat. 5. Sylu. 21. Id est, oratione soluta & rhetorica.

EFFRICŌ.] Fricando excutio. Seneca epist. 96, At illis, aut hebetibus & obtusis, aut mala consuetudine obsessis, diu rubigo animorum effricanda est.

EFFRINGO.] Vi quadam & impetu concutio & dirumpo,

Terentius Adelph. 1. 2. 9, Fores effregit, atque in ædes irruit alienas.

Animam effringere Seneca Herc. Oeth. 11, 7.

Corpus. Seneca Theb. 1, 1.

Thesaurum. Plin. lib. 34. cap. 7, 5.

Effringere dicuntur agricolæ, quum excitatæ grandiores glebæ franguntur. Varro, lib. 1. cap. 29.

Effractus: Participium.

Effractus fame pro consumptus. Plaut. Capt. 8. 6, neque ieiuniosiore, neque magis effractus fame vidi.

Cerebrum effractus. Virg. 5. Aeneid. 95.

Cista effractus. Horat. 1. epist. 18. 11.

Vrbs effractus. Stat. 9. Theb. 112.

EFFRACTOR. Paulus in l. 3. ff. de officio præfetti vigilum. Cognoscit præfectus vigilum de incendiariis, effractoribus, furibus, &c. Idem in l. finali. ff. de effractoribus. In effractores variè animaduertitur. Vlpian. eodem titulo. l. 1, Sed enim diuus Marcus effractorem equitem Romanum, qui effractus perforatoque pariete pecuniam abstulerat, quinquennio abstinere iussit prouincia Africa.

EFFRACTARIUS: qui effringit. Seneca epist. 69. Vile videtur, quicquid patet: aperta effractorius præterit.

EFFRACTURA: Ipse effringendi actus. Paulus in l. 3. ff. de officio præf. vig. Effractoris sunt plerumque in insulis horreisque.

EFFUGIO.] Idem quod Fugio.

Longè effugere. Lucret. lib. 3. 14.

Nunquam hodie effugies. Virg. eclog. 3. 10.

Effugere ex vrbe. Plaut. Trinum. 1073. Et apud Cæsarem, 8. bel. Gal. 89, Effugerè ex agris.

Per manus infestas. Ouid. 6. Fast. 69.

Effugit fors ex stella: quum nomen alicuius in stella, cõicatum, perit & euanescit. Plaut. Casin. 8. 43.

Effugere patria. Plaut. Merc. 12, 75.

Effugit memoria. Plaut. Bacch. 1, 2.

Voluptas. Stat. 1. Sylu. 6. 11.

EFFUGERE: pro *Vitare.*

Amorem alicuius effugere. Ouid. 3. Metam. 161.

Catenas, aut vincula. Horat. 2. Serm. Sat. 7.

Crimen aliquod. Ouid. 7. Metam. 14.

Maximos cruciatus præcipiti via effugit. Quint. in Proem. lib. 6. 6.

Incursum alius effugere. Lucret. lib. 3. 151.

Maculam aliquam. Terent. Adelph. 5. 8. 33.

Nuptias. Terent. And. 2. 1. 34.

Mortem non effugiunt. Virg. 11. Aeneid. 176.

Pœceta effugere. Ouid. 3. de Arte, 35.

Pericula. Lucan. lib. 1. 104.

Periculum. Cæsar 4. bel. Gal. 589.

Scelus aliquod. Ouid. 10. Metam. 69.

Vincula. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 15.

Vilus alicuius. Ouid. 3. Fast. 82.

EFFUGIENS. Anima effugiens. Lucan. lib. 3. 124.

EFFUGIENDUS. Ouid. 2. de Arte, 11, Hac nobis Minos effugiendus ope.

EFFUGIUM: Refugium. Mali vnicum effugium. Seneca Hipp. 2. 43.

Insidere effugia. Tacit. lib. 3. Qui effugia infederant.

Patet effugium. Liuius. 4. bel. Pun. 120. Id est, locus vel via fugæ.

Præcludere effugium alicui. Lucret. lib. 1. 199.

EFFVLŌ.] Idem quod Fulcio. Virgilius 7. Aeneid. 19. de Latino:

Centum lanigeras mastrabat ritè bidentes:
Atq; harū effultus tergo, stratisq; iacebat Velleribus.

Atria effulta montibus. Stat. 1. Theb. 29.

Fulgmina effulta metallis. Stat. 3. Sylu. 1. 1.

EFFVLŌGEO, & EFFVLGO.] vehementer fulgeo. Liu. 8. bel. Pun. 81, Nisi ex vehementi sole, qualis inter graues imbre nubes effulget. Virgilius 9. Aeneid. 23, Effulsit oculis lux Et lib. 8. 134.

EFFVLŌGEO.] instructo Marte videres

Feruere Leucaten, atq; effulgere fluctus.

Ex hoc effulsit illud. Plin. lib. 4. cap. 1. 2.

Ostro effulgens Lælius. Silius. lib. 16. 116.

EFFVNDŌ.] Fundendo in terram spatgo. Plaut. Afin. 5. 64, Effundit cibum: aues assuescunt.

Effunditur amnis in Atlanticum Oceanum. Plinius libro 3. cap. 1. 3.

Fletus effunderè. Virg. 2. Aen. 55.

Effudit sese in publicum maxima frequentia mulierum. Liu. 4. bel. Maced. 38.

Effudit omnem studium certaminis. Liu. 10. bel. Pun. 74.

Celestis effunderè. Quint. lib. 1. cap. 3. 3.

Effunduntur omnibus portis ad opem ferendam. Liu. 8. bel. Maced. 23, Et 6. bel. Pun. 23.
 Effuderant se ex omni provincia legationes ad famam aduentus eius. Liu. 5. bel. Pun. 102.
 Effundi ad luxuriam. Liu. 4. bel. Maced. 29.
 In questus lachrymas, vota effundi. Tacit. lib. 1.
 Animam effundere. Virg. 1. Aen. 21.
 Crines vertice. Lucan. lib. 1, 38.
 Autumnus effundit fruges. Hor. 4. Carm. ode 7. 3.
 Effundere primum impetum feruido ingenio & cæca ira. Liu. 8. bel. Maced. 71.
 Iram in aliquem. Liu. 9. bel. Maced. 137.
 Ira effundi. Valer. 7. Argon. 7.
 Minas effundere. Lucan. lib. 5, 53.
 Patrimonium: Prodigere, consumere. Terentius Adelph. 5. 9. 34.
 Pauorem. Liu. 10. ab Vrbe, 30.
 Querelas. Lucan. lib. 2. 9.
 Questus pectore. Virg. 5. Aen. 153.
 Rabiem. Silius lib. 13, 45.
 Verba. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 9.
 Dolor effudit verba. Seneca Medea, 7, 25.
 Effundere vim telorum ingentem in inimicos. Lin. 7. bel. Pun. 108.
 Vires effudit in ventum. Virg. 5. Aen. 89.
 Vitam effundere. Ouid. epist. 7, 36.
 Effunditur stomachus in vomitiones. Plinius libro 23. capite 1, 29.
 Effundere ac profigare peditatum. Sallust. Effuso ac profigato peditatu paulatim retrocedere cœperunt.
 Effusus: Participium. Plin. lib. 9. cap. 29. 1.
 Effusus Tyberis super ripas. Liu. 1. ab Vrbe, 15.
 Agnis effusa iuuentus. Virg. 7. Aen. 162.
 Effusa velut ad spectaculum triumphii multitudo omnis. Liu. 10. bel. Pun. 57. Plin. lib. 8. cap. 40, 5.
 Effusi in fugam. Liu. 2. bel. Maced. 44.
 In amorem alicuius effusus. Tacit. lib. 1.
 In lachrymas. Tacit. lib. 4.
 In luxum, & epulas, & nocturnos coetus effusi. Tacitus lib. 20.
 Ad preces lachrymasq; effusus. Liu. lib. 4. Decad. 5.
 Effusi in Venerem Numidæ. Liu. 9. bel. Pun. 117.
 Nos contrâ effusi lachrymis. Virg. 2. Aen. 140.
 Aquæ effusæ. Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 6.
 Crines effusa sacerdos. Virg. 4. Aen. 102.
 In verbis effusior cultus. Quint. lib. 3. cap. 8.
 Ruunt effusi carcere currus. Virg. 5. Aen. 29.
 Effusus cursus. Liu. 8. bel. Pun. 33.
 Effusa fuga. Liu. 7. ab Vrbe, 123. Et lib. 1, 119.
 Fuga effusior. minor cædes. Liu. 3. ab Vrbe, 20.
 Grandine effusa præcipitant nimbi. Virgilius 10. Aeneid. 139.
 Effusissimis habenis inuadere hostem. Liuius 7. bel. Macedon. 84.
 Imber effusus nubibus. Virg. 4. Georg. 63.
 Iubæ effusæ per colla. Silius lib. 16, 89.
 Effusa lætitia. Liu. 5. bel. Maced. 169.
 Licentia effusa. Liu. lib. 4. Decad. 5.
 Effusæ opes. Plin. lib. 7. cap. 23, 3.
 Risus effusus. Claud. 3. de Rapt. Proserp. 42.
 Effuso sinu. Liu. 1. bel. Pun. 66.
 Effusè: Abundanter, prodigaliter.
 Effusè inuehentem sese hostem absteruit. Liuius 10. bel. Pun. 47.
 Effusè aliquem diligere. Plin. epist. 150.
 Effusè fugere. Liu. 3. ab Vrbe, 97.
 Effusè vastare agrum nobilissimæ fertilitatis. Liuius 7. bel. Pun. 73.
 Effusio: Prodigalitas.
 Inducta effusio. Liu. lib. 4. Decad. 3.
 EFFVTO.] Imprudenter & imprèmeditatè loquor. Teren. Phor. 5. 1. 19.
 Eo perperam olim dixi, ne vos fortè imprudentes foris Effutiretis. Horatius in Arte Poëtica, 46.
 Effutire leues indigna Tragœdia versus.
 Multa effutire. Lucret. lib. 5. 182.
 Effutire: cum mendacio dicere. Lucret.
 Multa licet simili ratione effutiat ore.

E G

EGELIDOR.] Gelu dissoluor. Sidonius: Egelidarentur fibræ glaciales.
 Egelidus: Qui non est calidus neque frigidus. Seruius pro valde frigido exoptuit. Virg. 8. Aen. 122.
 Ut procul egelido tectum flumine vidit. Sueton. de Aug. Cal. 82, Vngebatur sapius, sudabat ad Hammam: deinde perfundebatur egelida aqua, vel sole multo te-

pefacta. Ovidius.
 Sed gelidum Borean, egelidumq; Notum. Colum. lib. 10. 27, Nunc ver egelidum, nunc est mollissimus annus.
 Cellus l. b. 3. cap. 22. Tum & vinum, si tussis non est, potui frigidum dandum: si æstas est, egelidum. Idem lib. 4. ca. 2, Multaq; aqua, prius calida, post egelida fouendû os.
 Tepores egelidi. Catullus ad seipsum, de aduentu veris. 43, 1.
 EGEO.] Aliqua re opus habere. Et tam genitiuo, quàm ablatiuo iungitur.
 Acris egere. Horat. 1. epist. 6, 8.
 Auxilij. Cæsar 6. bel. Gal. 41.
 Eget humanitate. Plin. epist. 114. 2, lib. 5.
 Non eget interpretatione. Plin. epist. 115, 2, lib. 6.
 Mentis egere. Ouid. 2. Trist. 79.
 Moderamine. Ouid. 2. Metam. 14.
 Monitoris. Horat. 1. epist. 19, 14.
 Officio. Ouid. 5. Fastorum, 47.
 Ope. Ouid. 1. Trist. eleg. 2, 14.
 Eget pudoris. Plaut. Amph. 8, 185.
 Egeo rationis. Mart. lib. 6, 25.
 Egeo tui abeuntis. Plaut. Afin. 12, 1.
 Voce egere. Ouid. 6. Fast. 72.
 Eget foris. Plaut. Mil. 10. 43, Quum apud te exemplum experiundi habeas, non eget foris.
 Egetur acriter. Plaut. Pseud. 5, 40.
 ¶ Egens: cui defunt necessaria ad viuendum. Terentius Phorm. 2. 3. 10, Egens relicta est misera: ignoratur patrens.
 Animo egens. Catul. epig. 5, 8. 7.
 Artis. Stat. Thebaid. 13. 5.
 Coloris egens tellus. Ouid. 5. Fast. 45.
 Huius egens tellus antè coloris erat.
 Consilij. Plaut. Bacchid. 15, 10.
 Animus deliciarum egens. Horat. 4. Carm. ode 5, 2.
 Fructu amoris. Prop. lib. 3. eleg. 20, 6.
 Frugis. Ouid. 11. Metam. 25.
 Lucis egens aer. Ouid. 1. Metam. 4.
 Opum. Plaut. Rud. 7, 11.
 ¶ Egenus: Pauper. Liu. 9. ab Vrbe, 28.
 Omnium egena corpora humi prostrauerunt.
 Lucis egenus. Lucret. lib. 3, 206.
 Rerum cunctarum. Sil. lib. 8, 3.
 Decoris, & frontis egenum corpus. Sil. lib. 6, 61.
 Egenæ res. Plaut. Pœnulo. 3. 2.
 Rebus in dubijs. egenis. Virg. 8. Aeneid. 73.
 In rebus egenis supplex. Virg. 6. Aen. 19.
 ¶ Egestas: Indigentia. Virg. 1. Georg. 30,
 Duris vrgens in rebus egestas.
 Copiarum egestas. Tacit. lib. 20.
 Linguar. Lucret. lib. 1, 28.
 Patrij sermonis. Plin. epist. 83.
 Acris egestas. Lucret. lib. 3, 13.
 Crudelis. Valer. 4. Argon. 92.
 Diræ. Iuuen. Satyr. 15, 10.
 Feralis. Claud. ad Adrianum, 1. 5.
 Infelix. Claud. in Ruff. 8.
 Ingeniosa rerum. Claud. 3. de Raptu Prof. 7.
 Mortalis. Virg. 3. Georg. 63.
 Procliuus sceleri. Silius lib. 13, 118.
 Tristis. Seneca Thyeste, 3. 26.
 Turpis. Virg. 6. Aeneid. 56.
 Tentat enim dubiam mentem rationis egestas. Lucretius lib. 5, 244.
 Vrgens egestas. Virg. 1. Georg. 30.
 EGERMINO.] Idem quod Germino. Colum. lib. 5. cap. 5. 16, Bipedaneis scrobibus malleolus deuocitur: qui quum egerminauerit, ad vnam materiam deuocato. Idem lib. 4. cap. 17. 3. Quæ infra trunci caput egerminauerint.
 EGERO.] Extrã gero. Col. lib. 2, Avium primum habetur steruus, quod ex columbarijs egeritur.
 Egerit aquam fons. Plin. epist. 101. m. lib. 5, Idè epist. 273. 6, Idem lacus in flumen egeritur.
 Dapes egerere. Ouid. 6. Metam. 33.
 Dies egeritur querelis & questu. Valer. 8. Argon. 91.
 Dolor egeritur. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 8.
 Caza. Lucan. lib. 1, 14.
 Iras egerere. Stat. 4. Syl. eleg. 4, 16.
 Prædam ex hostium tectis. Liu. 6. ab Vrbe, 14.
 Sermones: pro Disponere. Seneca epist. 67.
 ¶ Egestus: Participium. Colum. lib. 2. cap. 2. 15, Sed & si velis scrobibus egestam humum recondere.
 Tellus egesta scrobibus. Ouid. 7. Metam. 49.
 ¶ Egestus: Verbale. Seneca libro tertio, de Natur. quæst. Quemadmodum corpora nostra ad egestum venter exhaunt.

¶ Egestio. Plin. epist. 159. c, Pallantis facultates adiuuare publicarum opum egestione contingeret.
 ¶ Egeries. Solinus cap. 53.
 Egerie noxia summouet insequentes.
 EGES T A S.] Vide EGEO.
 EGO.] pronomen. in principio narrationis. Terent. And. 1. 1. 8.
 Ego postquam te emi à patuulo.
 Ego sum Aeschinus, aperite. Terent. Adelph. 4. 4. 25.
 Dico ego tibi insidias fieri. Terent. Eunuch. 3. 3. 26.
 Sed quid ego? cur me exerucio? Terent. And. 5. 3. 25.
 Nunc ego & illam scelestam esse, &c. Terentius Eunuch. 1. 1. 25.
 Volo ego adesse hic aduocatos nobis. Terentius Eunuch. 4. 6. 26.
 Et quidem ego. Terent. And. 5. 6. 3.
 Quis igitur cum illa abstraxit, nisi ego? Terent. And. 3. 2. 38.
 Imò ego te obsecro. Terent. Eun. 3. 5. 14.
 Ego verò maneo. Terent. Eun. 5. 2. 55.
 Ego verò istuc ago: per ironiam dictum. Terentius And. 1. 2. 15.
 Ego; tu: Discretiù. Terent. And. 5. 6. 4.
 ---more hominum euenit, ut, quod sim nactus mali, Prius rescisceres tu, quàm ego, quod tibi euenit boni.
 Ego: pro, Quod ad me attinet. Sallust. in proem. Catil. Eorum ego vitam morremq; iuxta æstimo.
 ¶ EGOMET.] Terent. Adel. 4. 3. 13, Egomet narabo, quæ mihi dixit.
 Vidi egomet. Virg. 3. Aeneid. 124.
 Egomet iam hic ero. Plaut. Stich. 3. 10.
 Egomet mecum cogitare, &c. Plaut. Aulul. 13. 9.
 Egomet, memet uerberaui. Plaut. Amph. 7. 49.
 Egomet sum hic: animus domi est. Plaut. Aulul. 7. 4.
 ¶ Egomet: pro Solus. Plaut. Amph. 10. 49, Ibo egomet, comitem mihi pudicitiam duxero.
 Egomet, aliter. Plaut. Pcenul. 6. 34, Sinequeo facere ut abeas, egomet abire volo.
 Terent. And. 1. 1. 88, Egomet quoque eius causa in funus prodeo.
 ¶ EGONE. Terent. Eun. 5. 8. 2,
 Egone? ut Thaidi me dedam.
 Egone debacchatus sum in te? an tu in me? Terent. Adel. 2. 31.
 Egone quid velim? Terent. Eun. 1. 2. 111.
 Egone illam? quæ me? quæ illum? Terentius Eunuch. 1. 1. 20.
 Egone, egone? Conduplicatum. Plaut. Pcenulo, 5. 19.
 ¶ Mihi pulchra factus est. Plaut. Stich. 14. 54.
 Mihi sum. Plaut. Mostel. 8. 86,
 ¶ R. Vide ut fastidit simia. D. mihi sum. sic sum.
 Mihi tu dederis pallam? Plaut. Menæch. 15. 9.
 Mihi esurio; non tibi. Plaut. Capt. 13. 97.
 Mihine? Terent. And. 5. 2. 9,
 Quid istuc tibi negotij est? c. mihine? s. Ita.
 c. Mihine? s. tibi ergo.
 Mihimet. Plaut. Amph. 7. 39, Neq; ita me diu ament, credendam primò mihimet Sofiæ.
 Me uiuo. Plaut. Stich. Vósne ego patiar cum mendicis nuptas me uiuo uirum.
 Me uide. Plaut. Trin. 11. 58, Nihil designo quod uereare: me uide.
 Me miseram! Blandimentum mulierum. Terentius And. 4. 5. 49.
 Mene quærit? s. uerum. Terent. Adelph. 4. 2. 4.
 EGREDI OR.] Exeo. Terent. And. 5. 2. 2, Vnde egreditur?
 Egreditur ab ea. Terent. And. 1. 3. 21.
 Egredi ex castris. Cæsar 1. bel. Ciuil. 309.
 Extra præscriptum. Quint. lib. 1. 21.
 Egreditur subito. Terent. Eun. 4. 2. 14.
 Egredi obuiam alicui. Liu. 1. ab Vrbe, 63.
 Tectis. Quid. 1. Metam. 43.
 Suo officio. Terent. Phorm. 4. 5. 10.
 Terminos egredi. Tacit. lib. 20.
 ¶ Egredium. Participium. Rates egredia. Quid i. Trist. eleg. 9. 2, Sexum egredia, Sacit. lib. 16. Quint. lib. 5, Iuuenes nondum scholam egredii.
 Via egredia. Propert. lib. 1. eleg. 19. 4.
 Virtus egredia modum. Stat. 10. Thebaid. 166.
 ¶ Egredius: Verbale.
 Egredius liber. Tacit. lib. 4, Plebis & optimatim certamina libero egrediu memorabant.
 Egredius dare. Quid. 2. de Arte, 7.
 Tentare. Seneca Agamem. 10. 6,
 Rarus egrediu. Cæsar, domo, aut hortis clausus, ad ludicra Circi uentabat. Tacit. lib. 15.
 EGREGI V S.] Excellens, Egregius iuuenis. Plin. epist. 246,

Linguz egregius. Sil. lib. 5. 16.
 Animæ egregiæ. Virg. 11. Aeneid. 5.
 Author egregius. Virg. 10. Aeneid. 154.
 Corpus egregium. Horat. 1. Serm. Sat. 6. 14.
 Decus. Sil. lib. 4. 37.
 Domus egregiæ. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 5.
 Facies. Lucret. lib. 5. 236.
 Egregium facinus audere. Liu. 8. ab Vrbe, 122.
 Egregia forma. Terent. And. 1. 1. 45.
 Gens. Virg. 1. Aeneid. 90.
 Iuuenis egregia forma. Virg. 7. Aen. 12.
 Labor egregius. Seneca Troade, 1. 2.
 Laudem egregiam referte. Virg. 4. Aen. 19.
 Memoria egregia. Tacit. lib. 4.
 Os egregium. Virg. 4. Aen. 30.
 Pax egregia. Claud. in Nupt. Honorij, 67.
 Progenies. Virg. 7. Aen. 52.
 Egregij saporis oleum. Col. lib. 5. cap. 8. 5.
 Virtutes egregiæ. Catul. in Argon. 59. 70.
 ¶ Egregius, comparatiuum. Lucret. lib. 4. 95,
 Nam nihil egregius, quàm res fecernerè apertas
 A dubijs.
 ¶ Egregiè, Excellenter. Plin. in Paneg. 61, Egregè, Cæsar, quòd lachrymas parentum uestigales esse non pateris.
 Terent. And. 1. 1. 31, Horum ille nihil egregiè præter cætera studebat.
 Egregiè chara. Terent. And. 1. 5. 38.
 Animi natura mobilis egregiè. Lucret. lib. 3. 42.
 Funus egregiè factum. Horat. 2. Serm. Satyr. 5. 22.
 Res gestæ egregiè. Persius Satyr. 6. 5.
 Egregiè instructa & armata classis. Liu. bel. Pun. 196.
 Egregiè munitum oppidum. Cæsar 2. bel. Gal. 333.
 Egregiè ad miseriam natus. Terent. Heaut. 3. 1. 11.
 EGRESVS.] Vide EGREDIOR.
 EGVL A.] Genus sulphuris lanis suffitu mollitiem candoremq; inducens. Plin. lib. 35. cap. 15.
 EGURGIT O.] exhaurio. Plaut. in Epid. Atq; egurgitem domo profus.

E H

EHEM.] Interiectio, eius qui commotus sit noua re aliqua.
 Terent. Adelph. 3. 3. 19, Ehem, Demea, haud aspexeram te: quid agitur? Idem Eun. 1. 2. 6, Quis hic loquitur? chetu, tunc eras hic, mi Phædria?
 EHEV.] Lamentantis & lachrymantis interiectio. Terent. Heaut. 1. 1. 31, Quæso, quid de te tantum meruisti? m. eheu c. Ne lachruina.
 Eheu quid uolui misero mihi. Virg. eclog. 2.
 EHO.] Interiectio quærens responsum. Terent. Heaut. 2. 2. 25,
 Eho, nunquid nam accutat uirum?
 Eho: Conuulsata memis. Terent. And. 6. 4. 42,
 --- D. coactus legibus
 Eam uxorem ducet. m. eho obsecro, an non eius est?
 Terent. Heaut. 3. 3. 24, Nonne accedam ad illos? c. eho quæso, vna accedendi via est.
 Eho: principium animaduersionum in se poscens, aut repensè cernens. Terent. And. 4. 5. 7.
 Eho Mysis puer hic uide est? quisue huc attulit?
 Eho: Admirationis. Terent. And. 3. 2. 20,
 Eho, an tute intellexit hoc assimilari? Ibidem. 5. 4. 49,
 --- propero ad filiam. eho, mecum Crito.
 Interrogantis. Terent. Heaut. 3. 2. 26,
 Eho quæso, laudas qui heros fallunt?
 Intentionem audientis exposcens. Terent. And. 4. 1. 42,
 Eho, dic mihi, si omnes coniectim hunc in nuptias inimici uellent; quod, nisi hoc consilium, darent.
 Vocantis. Plaut. Mostel. 10. 44, Eho, istum puer circunduce hæcæ ædeis, & conclauia.
 Eho tu impudens. Terent. And. 4. 2. 27, Et in Eunu. 4. 4. 24,
 Eho tu, num ego te?
 Eho, tu Glycerium hinc ciuem esse ais? Terentius And. 5. 4. 5.
 Eho tu, eho tu: Conuocantis, cum quadam celeritate. Plautus Merc. 4. 75.
 ¶ Ehodum: interiectio uocantis, & simul quærens ut respondeatur, vel aliquid aliud fiat. Terent. And. 1. 2. 13,
 Daue? n. hem, quid est? s. chodum ad me.
 Ehodum bone uir. Terent. And. 3. 5. 10.
 Ehodum dic mihi. Terent. And. 2. 1. 26.

E I

EI.] datiuus ab Is: aliquando habet qualitatis vim. Terent. in And. Eïne ego ut aduertes? hoc est, tali, tam bono. Iuuenal.
 --- iuuenes hortantur ut illam Ire uiam pergant, & eadem incumberè sectæ. Lucretius: Scilicet & fluuius, qui uisus maximus ei.
 EIA.] Aduerbium, correctionem allquando significans. Terent.

Terent. Eunuch. 5.9.35, penſi. G. eia, haud ſic decet. Idem
 Hecyr. 2.2.8,
 Nunc video in illarum poteſtate eſſe te. p. eia verò.
 Eia, ne. Terent. Phorm. 3.2.23, eia, ne patum leno ſies,
 Nunquid hic confeſcit?
 Eia, vt. Terent. Heaut. 5.5.19,
 Eia, vt elegans eſt.
 Eia: *Reprehendenſis*. Plaut. Merc. 2.4.38,
 Pergin' tu autem eia ſuperbè inuchere?
 Eia: *Horantiſis*. Plaut. Epid. 5.78, eia verò age dic.
 Eia autem: *Repuenſis*. Plaut. Amph. 10.20,
 Inimicos auſa ſum ſemper obtuerer.
 L. Eia autem inimicoſ?
 Eia; eia. Plaut. Perſa. 6.3.1,
 ----at pol multi eſſe ita ſciunt. p. Eia. s. eia.
 Eia: *In principio epistolae poſitum*. Plin. epiſt. 9.4, Eia tu, quum
 proximè res agentur.
 Eia age rumpe moras; quo te ſpectabimus vſque? Virgil. 4.
 Aeneid. 114.
 EIACVLO, vel EIACVLO.] longè vel eminùs iaculor.
 Plinius libro. 37. cap. 9. 17, Species & colores arcus cæleſtis
 in proximòs parietes eiaculatur. Gellius lib. 16. cap. 19, Se
 in ſalum eiaculauerat.
 In altum eiaculatus. Ouid. 6. Metam. 52.
 Repentinus eiaculatus aquas. Ouid. 1. Faſt. 54.
 Fiſtula aquas eiaculati. Ouid. 4. Metam. 25.
 EIECTAMENTVM, EIECTIO, EIECTIUIVS.] Vide E-
 ICTIO.
 EICTIO.] Excludo, & quaſi extrà iacio.
 Eijcere foràs. Terent. Adelph. 1. 2. 29. Lucret. lib. 4. 194.
 Eijcere foràs ædibus. Plaut. Aſin. 4. 1.
 Eiectus hinc. Terent. Eunuch. 2. 2. 44.
 Arenæ in litus eictæ. Ouid. 11. Metam. 124.
 Eijcere nauem in terram. Cæſar 3. bel. Ciuil. 111.
 Ratis eicta. Ouid. epiſt. 7. 34.
 Eijcere ſe in agros. Liuius 6. ab Vrbe, 14.
 Ex oppido vel ſyluis. Liuius 8. bel. Pun. 14.
 Eiectus è mari. Plaut. Rud. 7. 9.
 Eiectus apud Andrum nauifraſta. Terent. And. 5. 4. 10.
 Eijcere animum patris de alieno. Terent. Heaut. 5. 2. 2.
 Animi molliciem. Terent. Eunuch. 2. 1. 16.
 Ex animis memoriã alicuius. Liu. 8. bel. Pun. 149.
 Eijciam ex ijs creptum polentarium. Plaut. Curcul. 7. 16.
 Eijcere dicitur mulier: ſubaudi, partum. Vlpian. in l. ſi ſer-
 uus ſeruum. §. ſi mulier pugno. ff. Ad legem Aquiliam Si
 mulier pugno, vel equa iſtu à te percuſſa eiecerit.
 Turpiùs eijcitur, quàm non admittitur hoſpes. Ouidius 3.
 Trift. 7. 3.
 ¶ Eiecto: Frequentatiuum Plaut. Merc. 4. 105, Ne hic te op-
 primeret imprudentem, atque eieſtaret.
 Arenas eieſtare. Ouid. 5. Metam. 71.
 Cruorem manantem ex ore eieſtare. Silius lib. 10. 56.
 Fauilla eieſtata. Ouid. 2. Metam. 47.
 ¶ Eieſtitus. Plin. lib. 11. cap. 27. 77. vulua eieſto partu me-
 lior quàm edito: eieſtitia vocatur illa; hæc porcaria.
 ¶ Eieſtamentum: pro excremento. Tacitus de moribus
 Germ. Diu quinetiam inter cætera eieſtamenta maris iac-
 cebat.
 ¶ Eieſtus: Nomen. Lucret. lib. 4,
 Altior, atque foras eieſtus largior eius,
 Et diuiſior inter ſe, ac diſtractior intus.
 ¶ Eieſta: Abſolutè apud Iuriſconſultos dicuntur, quæ vel
 leuandæ nauis gratia mari committuntur; incendiij cauſa
 ſub dium emittuntur. Tit. ad leg. Rhod. de iact. & de ac-
 quir. rer. domin.
 EIVLO.] voce ſublata ſeo. Plaut. Aulul. 25. 16, Quinam
 homo hic ante ædes noſtras eiulans conqueritur, mæcèr?
 ¶ Eiulatio: Ploratus rationis expers. Plaut. Capt. 5. 7.
 Eiulatione haud opus eſt, oculis multa miſera cuditis.
 Virilis eiulatio. Horat. Epod. 10. 4.
 ¶ Eiulatus: Idem. Nunc eiulatum, quem gemis, cuncti ge-
 munt. Senec. Herc. Oetho, 74.
 EIVNCIDVS.] Debilis, gracilis, languidus. Varro lib. 1. de
 re Ruſt. cap. 31, Eiucidum enim ſarmentum, propter in-
 firmitatem ſterile.
 Mulier eiuncida. Varro lib. 2. de re Ruſt. cap. 10.
 Vitis eiuncida. Plin. lib. 17. cap. 22.
 EIVRO.] renuntio. Plin. in epiſt. Et quaſi eiurato magiſtra-
 tu priuatum me facerem.
 Imperium eiurate. Tacit. lib. 19.
 Magiſtratum. Tacit. lib. 12.
 Plaurus: Eiurauit militiam.
 ¶ Eiuratio: pro reſignatione. Valerius lib. 2. Ignominioſa
 Conſulum eiuratione.
 EIVSMODI.] Terent. And. 1. 1. 66, Nam qui cum ingenijs
 conſtitatur eiufmodi.

¶ Eius generis. Plin. lib. 12. cap. 1. 8, Ceu verò non alia eius
 generis eſſet in Cypro.
 E L
 ELABOR] periculum ſugio.
 Elabi inter tela & gladios alicuius. Liu. 1. ab Vrbe, 232. Et
 lib. 8. bel. Pun. 177. Elabi inter tumultum.
 Spinuoſo flexu. Virg. 1. Georg. 49.
 Ex confeſſione inſcitæ ſuæ non potuit vrbanus elabi.
 Quint. lib. 2. cap. 11. 2.
 ¶ Elapſus: Participium. Virg. 2. Aeneid. 106.
 Ecce autem elapſus Pyrihi de cæde Polites.
 Cum vinelis elapſus. Stat. 6. Thebaid. 177.
 Pugnam aut vincula elapſi. Tacit. lib. 1.
 Cuſtodias Vitellij elapſum. Tacit. lib. 19.
 Elapſus ex prælio. Cæſar 5. bel. Gal. 140.
 Elapſa ex oculis hominum anguis. Liu. 6. bel. Pun. 100.
 Elapſa eſt ſpes. Plaut. Capt. 12. 101.
 Elapſa verba reprehendere. Ouid. epiſt. 11. 11.
 Imperfeſta tibi elapſa eſt, ingrataq; vita. Lucret. lib. 3. 195.
 ELABORO.] Summo labore & diligentia conor.
 Elaborare in aliquid. Quint. lib. 2. cap. 8. 5.
 Elaborare aliquid: pro, Artificio excolere. Plinius libro 34.
 capite 3. 1, Sic, elaborata ars apud eundem, libro 23. ca-
 pite. 12. 7.
 Elaborare ſaporem, dicuntur epulæ. Hor. 3. Carm. ode 1. 4.
 Elaborari dicitur locus, qui ædificijs ornatur. Plinius epi-
 ſtol. 17.
 ¶ Elaboratus: Participium.
 Elaboratus amor. Horat. Epod. 14. 3.
 ELACTES CO.] in albedinem lactis conuertor, & lacteum
 colorem præ me ſero. Plinius libro 20. cap. 21. 8, Mirum,
 aquam radice ea addita addenſari ſub dio, atque elacte-
 ſcere.
 ELAEON.] Latine oleum. Vnde componitur *Elæomeli*: de
 quo. Plin. lib. 23. cap. 4. 7, Elæomeli, quod in Syria ex ipſis
 oleis manare diximus, ſapore melleo, non ſine nauſea, al-
 uum emollit.
 ¶ Elæmporia: Olei coëmendi cura. Arcad. l. vlt. § 2 D. de
 muner. & honor. Elæmporia, & oſpratura, apud Alexan-
 drinos patrimoniij munus exiſtimatur.
 ¶ Elæones. Curator oleo coëmendo. Arcad. l. vlt. D. de mu-
 neribus & honor. Cura quoque emendi frumenti olei.
 Nam harum ſpecierum curatores, quos *επιτάρας* & *ελαίωνας*
 appellant, creati moris eſt.
 ELANGVEO.] Languore conſcior, & quodammodo con-
 tabeſco. Plinius de Vinis illuſt. 42. Quumq; vrbem capere
 poſſet, in Campaniam diuertit; cuius delicijs elanguit. Val-
 ler. 4. Argon. 106, Hæſit vterq; polo, dubijsq; elanguit alis.
 Elanguit cura hominum. Liu. 3. bel. Pun. 107.
 Differendo deinde elanguit res. Liu. 5. ab Vrbe, 119.
 ¶ Elanguo. Valde infirmus ſio. Liu. 1. ab Vrbe, 203, vt e-
 languoſcendum aliena ignauia eſſet. Gellius lib. 2. In qui-
 bus eorum omnis vigor animi, corporisq; elanguoſcit.
 Diſtis elanguoſcere. Stat. 11. Thebaid. 77.
 Cornus elanguoſcens, & iam caſura. Silius lib. 4. 28.
 ELAPE.] Genus ſerpentis. Plin. lib. 3. 2. cap. 5.
 ELAPIDO.] Lapidibus purgo terram, lapides amoueo.
 Plin. lib. 17. cap. 47, At in Syracuſano agro aduena cultor,
 elapido luto, ſole perdidit fruges.
 ELARGIOR.] Idem quod Largiri. Liu. 3. ab Vrbe, 1, Princi-
 pem ciuitatis, elargiendo de alieno, popularem fieri que-
 rentes.
 Elargiri patriæ, charisq; propinquis. Perſ. Sat. 38.
 ELASSES CO] Laſſus ſio. Plin. lib. 16. cap. 25. 5, In arbori-
 bus tamen nimia germinatio claſſeſcit.
 ELATE.] Vide EFFERO.
 ELATE.] Genus palmæ. Plinius libro 23. cap. 5. 1,
 ELATINE.] herba acerba guſtu. Plin. lib. 27. cap. 9. 3.
 ELATIO.] Vide EFFERO.
 ELATITES.] lapis. Plin. lib. 36. cap. 20. 4.
 ELATRO.] Horat. 1. epiſt. 19. 4,
 Sic mihi prima fides, & verè quod placet, vt non
 Acriter elatrem.
 ELATVS] Adiectiuum. Excelfus eminens. Col. lib. 2. cap.
 4. 8, Modo in elatiora, modo in depreſſiora cili; obliquè
 agi ſulcum oportebit.
 ELAVDO.] Plus quàm nomino. Feſtus.
 ELAVO.] perfecte lauo. Col. lib. 12. cap. 50. 20, Sed quum
 fuerit oliua elota; reliqua, ſicut ſuprà præcepimus, fieri
 debebunt.
 Elauare ſe bonis. Plaut. Aſin. 4. 0.
 ELECEBRAB.] Argentariæ: dictæ ſunt ab antiquis meretrices.
 recte Feſto; ab eliciendo argento. Plaut. in Menæch.
 ELECTIO, ELECTOR.] Vide ELIGO.
 ELECTO.] Vide ELICIO.
 ELECTVM.] Gemma nigri coloris. Plin. lib. 37. cap. 2. 17.
 Yyy Electrum:

Electrum: Metallum genus mixtum; nempe cum in auro quinta argenti portio commista est. Plin. lib. 33. cap. 4. 14.
Electra pingua. Virg. 8. eclog. 9.
Stillata Ouid. lib. 2. Metam. 73.
ELECTVS.] Vide ELIGO.
ELGANS.] Vide ELIGO.
ELEGIA.] Aundo obliqua, non in excelsitate nascens, sed iuxta terram fructibus modo se spargens, suavissima in teneritate animalibus. Plin. lib. 16. cap. 36.
ELEGIA.] genus carminum, quod cum lamentatione adcanitur mortuis Ouid. 3. Amor. eleg. 1.
 Flebilis indignos elegia solue capillos. Idem,
 Blanda pharetratos elegia cantat amores. Stat. lib. 1. Syl. 2. 3.
 Quas inter multum petulans elegia propinquat.
 ¶ **Elegia:** pro Carminibus elegis. Plaut. Merc. 7. 68, Occident noctu ad ostium; meæ impleantur carbonibus elegiorum fores.
 ¶ **Elegidion.** Perf. Sat. 1.
 --- non si qua elegidia crudi Distarunt proceres.
 ¶ **Elegus:** Flebilis. Horat. 1. Carm. ode 33. 1. ad Tibullum.
Vela elegorum Ouid. 2. Fast. 1.
Exigui elegi. Horat. in Arte. 16.
Imbelles elegi, genialis musa, Valet. Ouidius 3. Amor. eleg. 14. 4.
Leues elegi. Ouid. 2. Amor. eleg. 1. 5.
Componere elegos. Ouid. 3. Amor. eleg. 14. 1.
Miserabiles elegos decantare. Horat. 1. Carm. ode 33. 1.
Emittere. Horat. in Arte. 16.
Resumere. Ouid. 2. Amor. eleg. 1. 5.
ELEMENTVM.] principium rerum. Plin. lib. 15. cap. 27. 8.
Molestia elementorum. Quint. lib. 2. cap. 3. 2.
Prima indolis elementa. Stat. 2. Achil. 75.
Grandia Ouid. 1. Metam. 6.
Prima. Horat. 1. Serm. Sat. 1. 6.
Prima literarum. Quint. lib. 1. cap. 1. 17.
Tractare prima elementa. Quint. in Proem. lib. 1. 16.
Irarum elementa metarum. Silius lib. 3. 17.
Rationis elementa inire. Lucret. lib. 1. 17.
Vitiorum elementa Iuven. Satyr. 14. 13.
 ¶ **Elementarius:** ad elementum pertinens.
Elementariae literae. Iulius Capitolinus: Puer literis elementarijs & calculo imbutus.
Elementarius senex: qui adhuc in primis elementis instituitur. Seneca epist. 36.
ELENCHVS.] Vnionis genus. Plin. lib. 9. cap. 35. 9. Iuuen. Sat. 6. 46.
 --- turpe putat nil,
 Quum virides gemmas collo circundedit, & quum Auribus extensis magnos commisit elenchos.
ELEO.] Maculo. Lucil. lib. 6. Si hic vestimenta eleuit luto, ab eo risum magnum ad cachinum impudens subiit.
ELEPHANTIA, siue **ELEPHANTIASIS.]** leprae quoddam genus, elephantorum cuti simile. Plin. lib. 20. cap. 10. 2. Eadem in aceto decocta, contra elephantiam proficit. Idem lib. 26. cap. 1. 7. Diximus elephantiam ante Pomp. Magni aetatem non accidisse in Italia, & ipsam a facie sapius incipientem. Celsus lib. 3. cap. 25.
Elephantia alba. Plin. lib. 25. cap. 5.
 ¶ **Elephantiacus.** Firmicus lib. 8. cap. 19. Elephantia ca contagione maculatur.
 ¶ **Elephanticus:** Qui elephantia laborat. Firm. lib. 8. cap. 28. Sexta pars Capricorni si in horoscopo fuerit inuenta, homines faciet, qui tandem miserabiliter elephantici moriantur.
ELEPHAS, & ELEPHANTVS.] Maximum animalium terrestrium: inquit Plinius lib. 8. cap. 1.
Anguimani elephanti Lucret. lib. 2. 109.
Libycus elephas. Lucan. lib. 6. 41.
 ¶ **Elephantus,** quandoque pro **Ebore,** siue **elephanti dente,** ponitur. Virg. 3. Georg.
 In furibus pugnam ex auro solidoq; elephanto.
 Idem 3. Aeneid. 93.
Elephantus candens. Virg. 6. Aeneid. 179.
 ¶ **Elephantinus.** vt **Elephantium emplastrum.** Celsus lib. 5. cap. 19.
ELI VO.] In altum tollo. Plautus: Capedum lapidem huc, atque eleua.
Eleuare: Minuere extenuare. Liu. lib. 3. ab Vrbe, Maior si vana nostra auctoritas ad plerumque est, vos eleuat eam. Idem lib. 28. Quae Fabius res gestas in Hispania eleuauit. Valer. lib. 8, quod professione eleuant, vsurpatione memoriae consequantur.
Auoritatem eleuare. Liu. lib. 7. Decad. 4.
Famam. Tacit. lib. 4.
Eleuare verbis famam vrbis captae. Liu. 6. bel. Pun. 263.

Ignominiam. Liu. 4. ab Vrbe, 12.
Index, indiciumq; eleuabatur. Liu. lib. 6. Decad. 3.
Inuidiam eleuare. Quint. lib. 5. cap. 13. 23.
Multitudinis noxam eleuabat. Tacit. lib. 5.
Sauitiam. Tacit. lib. 4.
Testimonia. Quint. lib. 5. cap. 7. 4.
 ¶ **Eleuatio.** Quint. lib. 9. Et illae eleuationes videlicet; O' D' boni.
ELICRO.] educo, extraho. Plaut. Bacch. 6. 17, Vt cum ex Iutulento caeno prope hinc eliciat foras.
Domo aliquem elicere. Horat. 2. Carm. ode 11. 5.
Aluum. Plin. lib. 19. cap. 5. 14.
Aquas. Ouid. in Ibin. 80.
Chelin. Stat. 1. Achil. 38.
Eliciunt caelo te, Iuppiter. Ouid. 3. Fast. 66.
Fauorem elicere. Tacit. lib. 15.
Suscitare & elicere fontem. Plin. epist. 95. lib. 4.
Iras. Sil. lib. 7. 14.
Lachrymas. Plaut. Trinum. 6. 13.
Manes sepulchris elicit. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 10.
Elicere sudorem. Plin. lib. 25. cap. 11. 6.
Arcana alicuius. Liu. 10. bel. Maced. 96.
Ex mennis diuinis prodigia. Liu. 1. ab Vrbe, 84.
Verum. Plaut. Persa. 4. 4.
Elicere & inuitare, vt. Plin. epist. 195, Qui elicit & inuitas, vt quam plurima communicare tecum velim.
Elicere ad colloquium. Liu. 5. ab Vrbe, 71.
Ad pugnam. Liu. 4. bel. Maced. 75.
Elicere in. Caes. 5. bel. Gal. 187. Idem lib. 8. 45, Eodemq; equites postea die mittunt, qui primum nostros elicerent in insidias, deinde circumuentos aggredere tur.
Voce mea voces elicente Dei. Ouid. 1. Fast. 52.
Acrius est stimulus eliciendus amor. Ouid. 2. de Arte, 89.
 ¶ **Elicro:** Frequenteratiuum. Plaut. Afin. 7. 29. Quae illae preda est? ibo aduorsum, atque elictabo, quicquid est.
 ¶ **Elix:** Sulcus aquarius, qui in fegetibus fit. Col. lib. 2. ca. 8. 3, Cauebitur tamen, vt patentes liras crebrosq; sulcos aquarios, quos nonnulli elices vocant, faciamus.
 ¶ **Elicius.** Ouid. 3. Fast. 66.
 Eliciunt caelo te Iuppiter: vnde minores Nunc quoque te celebrant, Eliciumq; vocant.
ELIDO.] Effringo, dissipio. Plaut. Poen. 6. 45, Herele tuum iam elidam caput. Liu. 1. bel. Pun. 169, Caput pecudis saxo elisit.
Elidunt fetus suos. Colum. lib. 7. cap. 9. 8.
Fauces elidere. Ouid. 12. Metam. 29.
Herbas. Varro 1. de re Rust. cap. 47.
Ignem e silice. Plin. lib. 11. cap. 37. 81.
Claua leonem. Sueton. in Nerone, cap. 53.
Ignis elisit nubes. Stat. 5. Theb. 79.
Elidere pactum. Paulus in 1. Si vnus, 6. pactus. ff. de pactis.
Naues contratas. Caes. 3. bel. Ciuil. 106.
Alicui oculos. Plaut. Rud. 16. 43.
Pontum. Lucan. lib. 6. 12.
Sibulum. Celsus lib. 4. cap. 4.
Sonum. Plin. lib. 11. cap. 51. 4.
Spiritum. Celsus lib. 4. cap. 4.
Elidere spumam: colligere. Virgil. 3. Aeneid. 114.
 Terspumam elisam, & rorantia vidimus astra,
Victum. Curtius lib. 9, Stipitem intentans, elisurusq; eo victum; nisi prohibitus esset a rege.
Viuacemq; animam missis elidite syluis. Ouidius 12. Metamorph. 103.
Elidi & exanimari. Suet. in Caesare, cap. 39.
 ¶ **Elifus:** Participium.
Aer elifus. Ouid. 1. Metam. 94.
Artus elifi. Ouid. 14. Metam. 39.
Guttura elifa. Lucan. lib. 2. 31.
Ignes elifi. Ouid. 6. Metam. 39.
Nubes elifa. Seneca Agamem. 6. 21.
Venter elifus. Lucan. lib. 3. 111.
ELIGO.] Eligere de. Varro de re Rust. De asinis quemque amplissimum & formosissimum, quem possunt, eligunt. In vsus locum eligere. Virg. 4. Georg. 59.
Stulte eligere. Ouid. epist. 5. 34.
Opus eligere. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 9. 12.
 Pugnandi tempora mecum
 Eligit Atides. Ouid. 3. Metam. 75.
 ¶ **Electus.** Partic. Plin. lib. 15. cap. 29. 3.
Feræ electae. Ouid. 12. Metam. 83.
Ex orationibus vel historijs electi loci. Quint. lib. 2. cap. 7. 2.
 ¶ **Electus:** Nomen ex participio.
Scripta electissima. Catul. epig. 34. 2.
 ¶ **Electus:** Verbale. Ouid. epist. 2. 29, In necis electu parua futura mora est.
 ¶ **Elegans:** cultus, ornatus, politus.

Eloquentia elegantior. Quint. lib. 1. cap. 1. 6.
 Elegans homo. Gellius lib. 11. cap. 2. Colum. lib. 7. cap. 2. 1.
 Tum etiam ceterisq; abundantia, non solum agrestis saturat; sed etiam elegantium mensas iucundis & numerosis dapibus exornat.
 Ingenium iucundum & elegans. Quint. lib. 5. cap. 13. 3. 8.
 Lingua elegans. Catul. epig. 40. 1.
 Eleg. nrem regem narias. Terent. Eunuch. 3. 1. 18.
 Elegans formarum spectator. Terent. Eun. 3. 5. 18.
 ¶ Elegantius. Catul. epig. 13. 2.
 Seu quid suauius, elegantiusue est.
 ¶ Elegancia: Cultus & ornatus. Plin. lib. 26. cap. 14. 10. Ci-
 catrices cum elegancia ad colorem reducit ladanum.
 Materies crispioris elegancia. Plin. lib. 13. cap. 9. 3.
 Morum elegancia. Tacit. lib. 19.
 Exulta elegancia. Quint. lib. 6. cap. 3. 14.
 ¶ Eleganter: polite.
 Eleganter acta vita. Liu. 5. bel. Maced. 120.
 ELIMINO.] Eijcio. & veluti extra limen trudo. Ennius Me-
 dica: Exule antiqua herilis, fida custos corporis, quod sic
 extra ædes eliminatur. Accius Phœnicis: Egredere, exi, ef-
 fer te, elimina vrbe. Varro Serano: Occipitum Arino Deo
 ostendo, ex oraculo elimino mihi.
 Diæta foras eliminari. Horat. 1. epist. 5. 5.
 Eliminare gradus. Quint. lib. 8. cap. 3.
 ELIMO.] De aliqua re limo. Plin. lib. 34. cap. 18. 5. Alij eli-
 matam scobem in fistili crudo coquant in caminis, do-
 nec percoquatut figulinum. Ouid. 4. Metam. 36.
 Elimare, per translationem. Quint. lib. 2. cap. 8. 3. Commo-
 dius aliquid elimare.
 ELINGVIS.] Qui mutus est, & loqui non potest.
 Elinguis curia. Plinius epist. 167. d. Idem prospeximus cu-
 riam; sed curiam trepidam, & elinguem.
 ¶ Elinguare: Linguam amputare. Plaut. Aulul. 7. 72. Si her-
 cle ego te non elinguandam dederò vsque ab radicibus.
 ELIQUO.] Ad liquidum purgo. Seneca, lib. 3. Natur. quæst.
 Est in Chersoneso Rhodiorum fons, qui post aliquantum
 intervallum temporis scæda quædam turbidus ex intimo
 fundat, donec liberatus eliquatusq; est. Col. lib. 12. cap.
 12. 1. Deinde quum sepius eam in alia vasa transfuderint,
 & eliquauerint.
 ¶ Eliquesco: Liquidus fio. Varr. 1. de re Rust. cap. 55. 2. Alia
 ad cibum eligitur: alia vt eliquescat.
 ¶ Eliquamen: Quod eliquatum est ex re aliqua. Col. lib. 9.
 cap. 14. 2. salsamenta, & eorum omnia eliquamina.
 ELIX.] Vide ELICIO.
 ELIXA.] à liquore dicta. Festus.
 ELIXVS.] aqua costus. Plaut. Mostel. 15. 65.
 Nam elixus esse, quàm assus, soleo suauior. Idem Pœn.
 4. 57. Assum apud te eccum. At ego elixum volo. Var-
 ro: in pavimento non audea facere laconam: at in hu-
 mum calceos facis elixos.
 Elixus balneator. Martil. lib. 3. 7.
 Herba elixa. Ouid. 4. Fast. 75.
 Elixum forbum. Col. lib. 8. cap. 17. 12.
 Veruex elixus. Iuuen. Satyr. 3. 29.
 Miscete elixa assis. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 16.
 ELLEBORINA.] Plin. lib. 7. cap. 9. herba est exiguis folijs;
 quæ alio nomine Epipactis dicitur.
 ELLEBORIVM.] Vini factitij genus. Plin. lib. 14. cap. 16.
 ELLEBORVM.] Vide HELLEBORVM.
 ¶ Elleborum, Iulius Pollux libro 5. cap. 16. & rursus libro 2.
 cap. 22. inter fœminea ornamenta reponit.
 ELLOBIA.] Genus inaurium, inquit Iulius Pollux. lib. 5. c. 16.
 ELVVM.] Aduerb. demonstrantis. pro, Ecce illum. Plaut. Cur-
 cul. 6. 28. Terent. And. 5. 2. 14. Nescio quis senex modò ve-
 nit: illum, confidens, catus.
 ELYCHNIVM.] funiculus, qui stans in oleo peruritur. Plin-
 ius libro 23. cap. 4. 7. Ellychnia ex vna sunt claritatis
 præcipua. Idem lib. 35. cap. 15. 2. de sulphure loquens:
 Quare autem ad Ellychnia maximè conficienda.
 ELOCO.] Loco moueo, siue sedibus pello.
 Elocare sese curandum. Plin. lib. 26. cap. 1. 4.
 Elocare boues: Hoc est, alteri locare. Col. lib. 1. cap. 7. 5.
 Elocare funus. Plin. lib. 21. cap. 3. 5.
 ELOCVTIO.] Vide Eloquor.
 ELOGIVM.] Testificatio de aliquo. Quint. lib. 7. cap. 5. Si
 ex hæredatum à se filium pater testatus fuerit elogio, pro-
 pterea quod is meretricè amaret. Modestinus in l. deserta-
 torem. ff. de re militari, Desertorem auditum, ad suum
 ducem cum elogio Præses mittet.
 ELONGO.] Prolongo differo. Plinius: Quo maximè tem-
 pore dies elongantur.
 ELOPS.] Piscis apud antiquos nobilissimus habitus. Plin.
 lib. 9. cap. 17.
 ELOQYOR.] Dico, effero, Plaut. Amph. 3. 5,

---argumentum huius eloquar tragœdiæ.
 Eloquere vno verbo. Plaut. Trucul. 16. 42.
 Perge eloqui. Terent. Phorm. 4. 3. 36.
 Quod veni, eloquar. Terent. in Prol. Heaut. 3.
 Cum hero pauca eloquar. Plaut. Milit. 20. 43.
 Ipse eloquar nomen meum. Plaut. Amphit. 3. 18.
 Expedire verbo, & eloqui. Terent. Phorm.
 Vnum elocutus. Casar 2. bel. Ciuil. 148.
 Monstrum eloqui. Seneca Here. Oeth. 6. 5.
 Verba simillima veris eloquor. Ouid. epist. 21. 27.
 Eloqui: pro Loqui. Virg. Eloquar, an fileam?
 Digne eloqui. Seneca Thyeste, 8. 13.
 Vis eloquendi. Quint. lib. 2. cap. 1. 5.
 ¶ Eloquentia: Bene & rectè eloquendi scientia. Terent.
 Phorm. 4. 3. 24.
 ---era sudabis satis,
 Si cum illo inceptas homine: ea eloquentia est. Idem
 Eunuch. 5. 9. 63.
 Arma, & tympana eloquentiæ dare. Quint. lib. 5. cap. 12. 16.
 Imago eloquentiæ. Quint. lib. 2. cap. 12. 12.
 Lumen eloquentiæ Tullius. Quint. lib. 3. cap. 1. 14.
 Ornamentum eloquentiæ. Quint. lib. 1. cap. 8. 7.
 Artificiose eloquentia. Quint. lib. 2. cap. 17. 2.
 Attica. Quint. in Procem. lib. 6. 11.
 Libidinosa. Quint. lib. 5. cap. 12. 15.
 Lucrosa & sanguinans. Tacit. de Oratore.
 Mediocris. Quint. lib. 1. cap. 4. 4.
 Paterna. Quint. lib. 1. cap. 1. 5.
 Fontes eloquentiæ aperire. Quint. lib. 6. cap. 1. 38.
 Vires augere eloquentiæ. Quint. in Procem. lib. 1. 18.
 Coacta eloquentia. Quint. lib. 4. cap. 4. 28.
 Coalescit eloquentia. Quint. lib. 2. cap. 9. 2.
 Consummata eloquentia. Quint. in Procem. lib. 1. 15.
 Corruptunt eloquentiam. Quint. lib. 2. cap. 10. 2.
 Effingere eloquentiam. Quint. lib. 1. cap. 2. 18.
 Expulsa eloquentia ciuitate Lacedæmoniorum. Quintil.
 lib. 2. cap. 16. 3.
 Facere eloquentiam alicui. Quint. lib. 6. cap. 2. 22.
 Formare. Quint. lib. 2. cap. 10. 2.
 Oculcare. Quint. lib. 4. cap. 1. 7.
 Timere eloquentiam ac gratiam alicuius. Quint. libro 4.
 cap. 1. 8.
 Locuples & speciosa vult esse eloquentia. Quintilian. lib. 6.
 cap. 14. 63.
 ¶ Eloquium: Sermo, item facundia. Plaut. Dulci ac blando
 eloquio amicam solatus. Apul. Platonis eloquio moni-
 tus, non nobis solis naros esse.
 Potentis eloquij virtus. Stat. 4. Syll. 4. 13.
 Nitore eloquij. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2. 10.
 Fertile eloquium Claud. ad Olibrium, 25. 4.
 Insolitum. Horat. in Arte, 44.
 Decus partum eloquio. Silius lib. 3. 125.
 Vincere aliquem eloquio. Ouid. 13. Metam. 13.
 ¶ Elocutio: sermonis expressio. Plaut. Milit. 14. 15.
 Tenera cutis elocutionis. Quint. lib. 5. cap. 12. 14.
 Dare aliquid elocutioni. Quint. in Procem. lib. 1. 17.
 ¶ Elocutoria, & Elocutrix. Quint. lib. 2. cap. 15. 2. Nam ora-
 toria sic effereatur, vt elocutoria: oratrix, vt elocutrix.
 ELOTVS.] Vide ELAVO.
 ELVCEO.] Lucidus sum. Virgilius.
 ---elucet alæ & fulgore coruscant.
 Elucet eruditio in ipsa pictura. Plin. lib. 35. cap. 11. 12.
 Ignis elucet. Tibullus. lib. 4. eleg. 1. 37.
 Spes in pueris elucet. Quint. lib. 1. cap. 1. 3.
 ¶ Elucifcare. Laberius: ---sic ego
 Fulgentis splendore pecuniæ volo'
 Elucifcare exitium ætatis meæ. Gellius lib. 10. cap. 17.
 ELVCTOR.] Iustando superior sum, vinco. Plin. lib. 34. cap.
 10. 2. Tenuissima est in ipso fornacium ore, qua flammæ
 eluctantur. Virg. 2. Georg.
 ---aqua eluctabitur omnis. Liu. 34. bel. Pun. 121. Te-
 nentibusq; cum totæ tam validæ eluctandæ manus ef-
 sent, sese eripuerunt.
 Locorum difficultates eluctatus. Tacit. in Vita Agriculæ.
 Eluctari per multa impedimenta. Senec. lib. 6. Controuers.
 Nives eluctari. Tacit. lib. 19.
 Vox eluctata furorem est. Stat. 1. Achil. 106.
 ¶ Eluctatus. Lucanus lib. 2. 44.
 Tandem Tyrhenas vix eluctatus in vndas.
 ELVCVRO.] Vigilo, & aliquid ad lucernam scribo. Col.
 lib. 10. cap. 1. 5. quicquid est istud, quod elucubrauimus.
 ELVVM.] Veteres languidum, vel hallucinatorem, aut
 nugarum amatorem, siue hallonem, hoc est, hesternum vi-
 no languentem vocauerunt. Varro de Ling. Lat. lib. 5.
 ELVDO.] derideo, decipio. Terent. Eunuch. 1. 1. 10. Peristi;
 eludet, vbi te victum senserit,

Leuiter aliquid eludere. Quint. lib. 4. cap. 3, 17.

Venuste eludere. Quint. lib. 5. cap. 13, 18.

Animos, consilii eludere. Claud. in Gigantomachia, 8.

Asperius dicta eluduntur. Quint. lib. 5. cap. 13, 32.

Seges eludit messem fallacibus herbis. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 4.

Elusit militem annulum, & annulo. Plautus Curcul. 14, 31. & 1, 2.

Elusi militem in alea. Plaut. Curcul. 14, 11.

Ratione aliqua quempiam eludere. Ouid. 3. de Arte, 122.

Qua vaser eludi possit ratione maritus. Horat. 1. epist. 1. 10.

¶ Elusus Imagine alicuius rei elusus. Ouid. 6. Metam. 21.

ELVGO.] Luctum depono. Liu. 4. bel. Maced. 96, quid alud, quam eluxerunt, fumunt?

¶ Elugeor: Vlpian. in l. liberorum. ff. de ijs qui notantur infamia. Prætor ad id tempus se retrulit, quo vis elugetetur: qui solet elugeri propter turbationem sanguinis.

ELVMBOS, & ELVMBIS.] Qui enulsum habet lumbum: inquit Festus: qui præ lumbi debilitate sese erigere non potest.

ELVO.] Lauo, Lauando purgo, siue exhaurio. Cato. cap. 86, Lauetq; bene, coricemq; ceterat bene, eluatque. Col. Semel arque iterum eluantur.

Eluere ex aqua. Celsus, lib. 7. cap. 21.

Corpus eluere. Ouid. 11. Metam. 29.

Maculam vestium. Plin. lib. 20. cap. 83.

Crimen Ouid. 11. Metam. 29.

Curas. Horat. 4. Carm. ode 12, 4.

Labem pudoris. Seneca Hippol. 8, 6.

Elut: & sicca vinaria. Col. lib. 6. cap. 34, Eluta alicia, Plin. lib. 22 cap. 24, 4.

Elutius: *Comparatiuum* Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 4.

— irriguo nihil est elutius horto.

¶ Eluuias: pro voragine, seu terra vi imbrium exhausta. Curtius, lib. 6, Torrentesq; & eluuias rei morabantur.

Eluuiem Plinius accipit, pro egestione sordium ex vrbe: lib. 2. cap. 82, Quod in certis notatur oppidis, quæ minus quatiuntur crebris ad eluuiem cuniculis euata.

Voragines & Eluuias simul iunxit. Lu. lib. 8. pro fossis vi imbrium excavatis: Ab altera parte voragines eluuiasq; præruptæ sunt.

ELVSCO.] Luscum facio. Iurisc. tit. ad legem Aquil. scribitur Aquilia cum teneri, qui eluscauerit discipulum in disciplina.

¶ Eluscatus Vlpian. in l. si quis. ff. ad exhibend. Si quis hominem debilitatum exhibeat, vel eluscatum.

ELVRIA.] Plinio lib. 34 cap. 16, dicuntur metalla auraria, in quibus aqua immissa elutis sordibus metallum ostendit.

ELVTO.] Exprimo. Virg. 2. Georg. Aqua elutabitur omnis.

ELVTRIO.] elutriare, est de vase in vas transferre. Plin. lib. 14. cap. 17, 2, Suffere factis decies, mox elutriatis, atque ita inueteratis. Idem lib. 9 cap. 18, 2, Decimo ferme die liquata cornua vellus elutriatū mergitur in experimentum.

ELVVIES, ELVVIO, ELVTVS.] Vide ELVO.

ELVXATVS.] Idem quod Luxatus. Plin. lib. 20 cap. 9, 4. Sic etiam fistulas eluxatas & tumores reuocari, quæq; discutiopus sit.

ELVXVARIARI.] Idem quod Luxuriari: ad arbores translatum. Columel. de Arboribus cap. 3, 2, Quod si pingui agro validas vites deposueris, pampinis magis eluxuriabuntur.

ELYSIVM.] locus inferorum, voluptatibus plenus. Virg. 5. Aeneid. 146,

— sed amœna piorum

Concilia, Elysiūq; colo. Idem lib. 6. 149,

— per amplum Mittitur Elysiū.

¶ Elysius: Adiectiuum.

Elysiū campi. Virg. 1. Georg. 8.

Colle sub Elysiō nigra nemus ilice frondet. Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 10.

Domus Elysiæ. Ouid. 14. Metam. 23.

Vallis Elysiæ. Ouid. 3. Amor. eleg. 8, 12.

E M

EMACIO.] Macie conficco. Col. lib. 2. cap. 14, 1, Sed ex ijs quæ retuli seminibus, idem Salsina putat alijs stercorari, & iuuari agro, alijs rursus peruri & emaciari. Ibidem cap. 10, 1, Emaciata vineæ. Et lib. 4. cap. 24, 10, Quæ nec spem vindemiæ destuant, emacient stirpem suam.

EMACITAS.] Vide EMO.

EMACROR.] Macer sio, macie conficior. Plin. lib. 18 cap. 10, 10, Terram emacrari hoc fatu existimantes.

EMACVLO.] Maculam aufero. Plin. lib. 21. cap. 19, 6, Nigras vitiligines emaculat.

EMANCIPRO, vel EMANCVPO.] Manumitto & libero. Plin. epistol. 67, Hunc Regulus emancipauit, vt hæres matris existeret.

Emancipare agrum, alienare Plin. in epist. lib. 7, Nam pro quingentis milibus nummum, quæ in alimenta ingenuorum ingenuarumq; promiseram, agrum ex meis longe pluris a stori publico emancipauit. Suet. in Othone: Cuidam etiam de parte finium cum vicino litiganti adhibitus arbiter totum agrum redemit, emancipauitque.

Emancupo me tibi. Plautus Baccid. 1, 60.

¶ Emancipatus: dedititius. Apul. lib. 10, & assumpto statim nequissimo, & ad omne facinus emancipato quodam dotali seruulo, perfidiaz suæ consilia communicat.

Miles emancipatus scemina. Horat. Epod. 9, 3.

¶ Emancipatio. Theophrastus. Emancipatio est actus, tres emancipationes & tres manumissiones, vel vnam emancipationem, & vnam manumissionem complectens. §. 5. quibus modis ius patris instat.

EMANCO.] Manus præcedo mancum facio. Labienus apud Senecam, libro Controuers. 6, Cedo lora: gaudeo me non omnes emancasse.

EMANEO.] extra maneo, & vagor. Modestinus in l. de ferreo d. 4, 1. ff. de re militari. Is qui in exploratione emanet hostibus insistentibus, aut qui a fossa tunc recedit: capite tunc puniendus est.

¶ Emanfor: miles qui diu vagatus, ad castra reuertitur. Modestinus in l. de ferreo §. Emanfor ff. de re militari.

EMANO.] Emitto atque exeo. Col. lib. 5, & sale cum adipe defricatur, dum sanici vis emanat. Lucret. lib. 3. 118.

Emanare sanicem Plin. lib. 23 cap. 3, 2.

Emanare in vulgus gratia & potentia alicuius. Suetonius in Nerone, cap. 6

Emanare iudicijs. Liu. 3. ab Vrbe, 102.

EMARCVM.] teste Colum libro 3. cap. 2, est genus vuz, à Gallis sic appellare.

EMARGINO.] Crustas & puluillos, & oras vlcetum adimo. Plin. lib. 28 cap. 9, 23, Equarum, præter quam virginum, erodit, & emarginat vlcera.

EMASCULO.] Castro & virilitatem aufero. Seruius.

EMATVRESCO.] Maturus sio. Plin. lib. 25. cap. 4, 9, Nonnunquam ante candidum iusculit, si non ematuruit; improbatumque. Gel. lib. 2. cap. 29, Dominus postea segetum illatum filium adolescentem vocat; &, Videtne, inquit, hæc ematuruisse?

Ematur: efcere: pro, relinquere acerbitatem. Ouid. 2. Trist.

Atque ea sic lapsa est, vt surgere, si modo læsi,

Ematurerit Cæsaris ira, queat.

EMAX.] Vide EMO.

EMBAMMA.] Condimentum, quod ad condienda obsonia fit. Colum. lib. 12. cap. 55, 2, Hoc sinuati ad embammata non solum idoneo, sed etiam specioso vteris. Vlpian. de Tritico, vino, & oleo legato l. si quis, Embamma, aceti numero fuit. Plin. lib. 20 cap. 14, 3.

EMBLEMATA.] in vasis argenteis auisq; ornamenta erant apud antiquos. Plin. lib. 33. cap. 12, Vlysses & Diomedes erant in phialæ emblemate, Palladium surripientes. Varr. 3. de re Rust. cap. 2, 3.

EXORNAE dictiones quibusdam locis velut emblematis. Quint. lib. 2. cap. 4, 31.

¶ Emblemata: *Infernum quid & infernum.* Quint. lib. 2. cap. 2, quoties esset occasio, extemporales eorum dictiones his velut emblematis exornarentur.

EMBOLA.] In l. iubemus. C. de sacrosanct. eccles. pro expeditione sumitur. Iubemus nullam nauem ante felicem embolam, vel publicarum specierum transuentionem, publicis vilitatibus subtractam excurtari posse.

¶ Embolicus. Vopiscus in Aureliano: Aurelianus nitri, chartæ, lini, stupæ atque embolicas species æternas constituit.

EMEDVLIO.] Medullam extraho. Plin. de Limonio, lib. 22. 19, graecolentiam alarum emendat radice emedullatæ vicia, in vini falerni heminis tribus decocta.

¶ Emedullare: *pro translato onem, Declarare.* Plaut. Natra iam rem nobis omnem, atque emedulla.

EMEM.] pro Eudem, dicebant antiqui: teste Festo.

EMENDICO.] More mendicantium aliquid peto. Sueton. in Cæsare: In Hispania à Proconsule & à socijs pecunias accepit. emendi: aras in auxilium aris alieni.

¶ Emendicatus. In l. singuli. C. de accusationibus. Singuli vniuersiq; iudices cognoscant, in publicis criminibus nõ oportere emendicatus suffragijs decretorum, aut relationibus à publicis personis deinandis, credere. Et in l. serinjs, de Palatinis sacrarum largitionum.

Honos emendicatus. in l. 1. C. vbi quis de curiali, vel cohortali.

EMENDO.] Carrigo. Plin. epist. 116, b. lib. 6, Quis autem hic est, qui emendet publicos mores?

Studijs animum emendare Platonis. Incipiam. Propert. lib. 2. eleg. 21, 5.

Arte fortunam emendaturus. Horat. 2. Satyr. 8, 17.
 Vrbes iudicijs emendare. Quint. in proœm. lib. 1, 9.
 ¶ Emendare: *Aisferre*. Plin. lib. 24. cap. 10, 4. Succus hederæ, radia narium graucolentiamq; emendat; præcipuè albæ fatiux Mart. lib. 11. 100.
 Agenoreos penates emendare. Stat. 12. Thebaid. 11.
 Alopecias emendat cinis è radice asphodeli. Plin. libro 22. cap. 22, 4.
 Aluum citam emendat flos hederæ, in vino austero bis die potus. Plin. lib. 24. cap. 10, 6.
 Dolores capitis emendantur contrito nasturtio. Plin. lib. 20. cap. 13, 4.
 Epiphoras, & si qua in oculis vitia sunt, emendat. Plin. lib. 25. cap. 12, 2.
 Furfures emendant pityusæ folia in aceto decocta. Plinius libro 24. cap. 6, 10.
 Grauias aurium emendatur nasturtio trito, imposito auribus. Plin. lib. 20. cap. 13, 4.
 Scabiem palpebratum emendat fici succus lacteus. Plinius libro 13. capite. 7, 3.
 Res Italas legibus emendare. Horat. 2. epist. 1, 1.
 Succos emendare. Ouid. de Medic. faciei, 1.
 ¶ Emendatus. Sapiens & emendatus. Horat. 2. epist. 17, 6.
 Velocitas emendata. Quint. lib. 1. cap. 1, 24.
 ¶ Emendatio. Seueritas emendationis. Quint. 2. cap. 4, 8.
 Accipere auribus emendationem. Quint. lib. 2. cap. 6, 2.
 Obstare emendationi. Quint. lib. 1. cap. 2, 11.
 E M E N S V S.] Vide E M E T I O R.
 E M E T I O R.] Apertè & palam dico vel effingo, quod non est. Ouid 5. Metam. 38,
 --- qui se genitum septemplace Nilo Ementitus erat.
 Ementiti stirpem. Liu. 9. ab Vrbe, 94.
 E M E R C O R. Tacit. lib. 12, Missis corruptionibus exsuedam ad fidem hostes emercari.
 E M E R E O, & E M E R E O R.] Idem quod Mereo. Plautus Aulul. 26, 5.
 --- quid ego emerui adolescens mali?
 Generosos honores emerere. Propert. lib. 4. eleg. 12, 13.
 Iudicium hominum emereri. Quint. in proœm. lib. 1, 4.
 ¶ Emeritus: Participium.
 Emeritos Musis, & Phæbo tradidit annos. Hoc est, iam effectos, Martial. lib. 7, 62.
 Emeritæ apes. Plin. lib. 11. cap. 11, 1.
 Aratum emeritum. Ouid. 1. Fast. 133.
 Emerita arma: Id est, viticia. Plinius in Paneg. 27. Ouid. 4. Trist. eleg. 7, 5.
 Emeritos boues, Virgilius appellat, pro defessis, & opere ac labore solutis.
 Canes emeriti. Stat. 3. Syllu. 1, 12.
 Cursus emeriti Senec. Thyest. 9, 2.
 Emeritus cursus. Ouid. Fast. 3, 9. pro iusto & completo.
 Equi emeriti. Ouid. 4. Fast. 138.
 Honor emeritus. Ouid. 5. Fast. 119.
 Iugales emeriti. Claud. 2. de Raptu Proserp. 64.
 Emeritus miles. Qui à militia absolutus est. Lucan. lib. 1, 69.
 Militia emerita, Sueton. in Caligula, cap. 44.
 Mors emerita. Lucan. lib. 3, 124.
 Nomè emeritum. Claud. de Torpedine 16, 1. Id est, meriti.
 Emeritum stipedium: quod peractum est, quum iam milites missionem vt veterani impetrauerunt. Plaut. Mostel. 3. 34, Vnum vbi emeritum est stipendium. Lilius 9. bel. Maced. 72, P. Ebutio emerita stipendia essent, ne inuitus militaret.
 Emerita: sunt cōmoda veteranorum. Modestinus in l. defertorem. §. si plures. ff. de re militari. Et si expleto tempore militiæ redeat: vt veteranus restituetur, & emerita accipiet Et §. præcedenti: Qui militiæ tempus in desertione impleuit, emerito priuatur.
 E M E R G O.] Extrà mergo, in lucem prodeo. Liu. 1. ab Vrbe, 55, Primùm profunda emerfus palude. Terent. Eunuch. 3. 5. 7, Quid gestiam, aut quid lætus sim; quò pergam, vnde emergam?
 Emergunt à septenis partibus illæ stellæ. Plin. lib. 2. e. 14, 2.
 Emergere de. Liu. Quum tandem de paludibus emerisset.
 Ex malis. Terent. And. 3. 3. 31.
 Extra terram. Plin. lib. 19. cap. 5.
 Super. Col. lib. 11. cap. 3, 38.
 Tenebris pulsus, Claud. de bel. Getico, 64.
 Animus per tanta negotia emergit. Claud. Paneg. 8, 42.
 Emergere vtero infans dicitur. Plin. lib. 11. cap. 51, 4.
 Emergit è mari insula. Plin. lib. 2. cap. 88, 1.
 Lux emerfit Olympo. Valer. 5. Argon. 1.
 Emerfit ventus. Plin. lib. 2. cap. 82, 3.
 Ad summas emergere opes, rerumq; potiri. Lucret. lib. 2, 3.
 Emergere se ex malis. *Astium* Corn. Nep. in vita Attici.
 Emergit *impersonale*. Terentius Adelph. 3. 2. 4, Tot res repen-

tè circunvallant; vnde emergi non potest.
 ¶ Emerfus participium.
 Emerfus ab admiratione animus: id est, qui se recepit. Liu. libro 8.
 Nox emerfa. Ouid. 3. Metam. 80.
 ¶ Emerfus: Verbale. Plin. lib. 18. cap. 25. Emerfum hoc melius, quàm exortum consuetudo dixisset.
 ¶ Emerfurus. Emerfura virtus ex omni fatiuita fortunæ. Liu. 5. bel. Pun. 212.
 E M E R I T V S.] Vide E M E R E O.
 E M E T I O R.] idem quod Meritor.
 Laborem diuersum emetiri. Sil. lib. 4. 11.
 Emetiri iter: *per translationem*. Liu. 5. bel. Pun. 192. Virgil. 8. Aeneid. 32.
 Emetiri iter vehiculis. Plin. lib. 7. cap. 20, 5.
 Emetiri vno die ingens spatium. Liu. 1. bel. Maced. 88.
 Oculis spatium emerfus. Virg. 10. Aeneid. 153.
 ¶ Emenfus: Participium. Labores emenfus aulæ. Claudianus in Epithalamio Palladij, 14.
 Emenfus est solardua. Plin. lib. 18. cap. 28, 6.
 Emenfus: *Passiue*. Liu. 1. bel. Pun. 109. postquam multò maiorem partem itineris emensam cernant. Virg. 1. Geor. 90,
 --- emenso quum iam decederet. Olympo.
 E M E T O.] Idem quod Meto. Horat. lib. 2. epist. 2, 36.
 --- emetit Orcus.
 Grandia cum paruis non exorabilis auro.
 E M I C O.] Effulgeo, resplendo. Plaut. Ex oculis quasi radij emicant solis.
 Emicant & faces, non nisi quum decidunt visæ. Plin. lib. 2. cap. 26, 2.
 Emicare de. Plin. lib. 11. cap. 37, 65, Cecinnæ Volateranò dracones emicuisse de extis lætio prodigio, traditur.
 Emicare ex vna radice. Plin. lib. 27. cap. 8, 7.
 Emicare ex incendio flamma dicitur. Sen. lib. 2. de Benef. cap. 27.
 Ignis emicuit. Claud. 7. Paneg. 38.
 Sanguis emicat per mille foramina. Stat. 12. Theb. 156.
 Sol emicuit super terras. Valer. 4. Argon. 20.
 Emicare in iugum: pro, Attollere sese & erigere. Col. lib. 4. cap. 20, 4. Plaut. Aulul. 19, 4, Continud meum cor coepit artem facere ludicram, atque in pectus emicare.
 Emicat Euryalus. Virg. 5. Aeneid. 68. Et lib. 6. Aeneid.
 --- iuuenum manus emicat ardens Littus in Hesperium.
 Ante oculos emicuit. Valer. 7. Argon. 80.
 In fara alicuius emicare. Valer. 6. Argon. 111.
 Emicet in partè sanguis, vnde icimur icetu Lucret. lib. 4. 212.
 In prælia victor emicat. Silius lib. 16, 105.
 Emicare: *pro Excellere*. Plin. lib. 35. cap. 11, 6. Post eum emicuit. longè ante omnes Euphranor isthmus.
 Præ omnibus emicat Nisus. Virg. 5. Aeneid. 65.
 E M I G R O.] Idem quod Mergo. Plaut. Mostel. 7, 41,
 --- pedem Nemo intrò reulit, semel vt emigrauius.
 Emigrare finibus suis. Plin. lib. 6. cap. 17, 11.
 ¶ Emigrans populus. Stan. 4. Syllu. 10.
 E M I N E O.] præ alijs maneo. Plin. lib. 16. cap. 31, 2, Esculus quantum corpore eminet, tantum radice descendit. Cæsar 3. bel. Ciuil. 30.
 Eminere extra tetram. Plin. lib. 17. cap. 21.
 Eminet ante oculos, quod petis ecce, tuos. Ouid. 3. Fast. 50.
 Eminere in re aliqua. Quint. lib. 2. cap. 3, 5.
 Eminere quatuor digitos transversos. Plin. lib. 17. cap. 18, 2,
 Arbor in aruis eminet. Ouid. 3. de Ponto eleg. 1, 1.
 Eminet ferrum per costas. Liu. 8. ab Vrbe, 32.
 Eminere hasta in ambas partes dicitur, quæ per medium traiecta est corpus. Ouid. 5. Metam. 28. Cæsar 7. bel. Gal. 292, Ita vt non amplius quatuor digitis ex terra emineret.
 Indignatio eminet. Curt. l. b. 4.
 Eminet ira in suos maior. Liu. 2. ab Vrbe, 152.
 Eminet etiam in voce, sceleris quod parabat atrocitas. Curtius lib. 8.
 Virtutibus eminet oratio. Quint. lib. 3. cap. 8, 44.
 Eminet aliquis, qui cæteris excelsit. Liu. 1. ab Vrbe, 69.
 Eminet, cum accusatus, *actiue*. Curtius, lib. 4. tamq; populū moles aqua eminebat, & simul aggeris latitudo crescebat.
 ¶ Eminens. Eminens animus in futura: pro, Imminens. Seneca de Tranquil. vitæ.
 Forma eminens. Seneca Octau. 4. 20.
 Eminens ingenium. Quint. lib. 6.
 Eminens statura. Colum. lib. 3. cap. 8, 3.
 Eminentes trabes. Cæsar. 2. bel. Ciuil. 32.
 Eminentissimus in eloquentia. Quint. in proœm. lib. 4, 3.
 Authores eminentissimi. Quint. lib. 1. cap. 2, 2.
 ¶ Eminulus: Parum eminens. Varro 2. de re Rust. cap. 5, 7,
 Vt habeat inferiorem partem frequentibus pilis subrispam, compactis cruribus: potiù breuioribus, quàm longis, rectis genibus & eminulis, distantibus inter se. Ibidem

de canibus, cap. 9. 1. Spina eminula, neque curua.
EMINOR] Idem quod Minor. Plaut. Capt. 1. 3. 22. Eminor,
interminorque, ne quis obfiterit obuiam.
¶ Eminatio. Plaut. Cap. 1. 3. 30.
Quæ illæc eminatio est?
EMINVS. E' longinquo. Cæsar 1. bel. Ciuil. 103. Sic quoti-
die vtrinque eminus fundis, sagittis, reliquisque telis pu-
gnabatur.
EMIROR.] Valde miror. Horat. 1. Carm. ode 5. 2.
--- & aspera
Nigris æquora ventis Emirabatur insolens.
EMISSARIVS.] Vide EMITTO.
EMITTO.] Exira mitto.
Emittere è manibus Liu. 8. bel. Pun. 27.
Emittunt nocte per vallum Cæsar 1. bel. Ciuil. 282.
Emittere in hostem equites. Liu. 4. bel. Pun. 66.
Æstionem equidem solam in hoc tempus emiseram. **Quin.**
lib. 7. cap. 1. 20.
In aurasiaculum emittere. Virg. 9. Aeneid. 17.
Lachrymas Ouid. 11. Metam. 92.
Emittere nanum: cautionem propria manu facere. **Mode-**
stinus in 1. quidam quasi. ff. de probat. & præsump. **Quæ-**
rebant, an cum eo de hæreditate fratris propter emittam
ab eis manum, possint quasi cum filio agere.
Oculos. Plaut. Merc. 17. 16.
Oua. Plin. 11. cap. 24. 6.
Rudeantes puppe. Stat. 2. Achil. 4.
Arcu sagittas. Plin. lib. 9. cap. 8.
Venis sanguinem. Plin. lib. 25. cap. 5. 18.
Saturitatem. Plin. lib. 10. cap. 33. 2.
Vocem. Liu. 1. ab Vrbe, 237.
Manu aliquem pro Manumittere, & in libertatem asserere.
Plaut. Aulul. 17. 16. Volo me emitti manu. L. egone emit-
tam manu?
¶ Emissus: Participium Agmen emissum. Virg. 4. Georg. 12.
Vixdum emissæ dies. Stat. 2. Syll. 46.
Hycms emissæ. Virg. 1. Aeneid. 26.
Ortus solis emissus. Claud. 7. Paneg. 78.
Tela emissæ. Lucan. lib. 3. 109.
In lucem Stygijs emissæ tenebris **Pallida** Tisyphone. Virg.
4. Georg. 109.
Venti emissi. Ouid. 11. Metam. 11.
Verbum emissum. Horat. 1. epist. 19. 15.
Et semel emissum volat inuocabile verbum.
Emissa celo vox. Liu. 5. ab Vrbe, 227.
¶ Emissarios Domitiani, vocat Suetonius in Domitiano,
cap. 11, quorum opera ad delationes abutebatur.
Emissarius: qui ad generandam sobolem emittitur. Plaut.
Milit. 15. 19.
--- ab iis hinc: nam tu quidem Aequè fuisti scitus e-
missarius, **Qui** consecrare, qui mares, quæ sœminæ.
Emissarius palmes. Plin. lib. 17. cap. 23. 9.
¶ Emissarium: Locus per quem aqua emittitur. Sueton. in
Claud. Cæfare, cap. 20, emissarium Fucinilacus, portuq;
Hostiensem.
¶ Emissarii oculi: Qui huc & illuc aspeçant, & veluti sese
ciaculantur. Plaut. Aulul. 4. 2.
EMO.] Pecunijs, vel alio quouis modo aliquid comparo.
Carè emere. Horat. 2. epist. 1. 48.
Tam salubriter, vt pœnitentiæ locus non relinquatur. Plin.
epistol. 24.
Argento sibi aliquem. Plaut. Afin. 12. 83.
Bona fide. Plaut. Mostel. 8. 151.
Magno. Ouid. 2. de Arte, 126.
Pondere. Plin. lib. 12. cap. 7. 4.
Precibus. Seneca de Benefi. lib. 2. cap. 1. Nulla res grauius
constat, quàm quæ precibus empta.
precio alterius. Terent. in Prol. Hecy. 52. --- mihiq; vt
discere **Nouæ** expediat posthac precio empras meo.
Potestas virtute emitur. Claud. 6. Paneg. 38.
Emere aliquem donis. Liu. 6. bel. Maced. 48.
Vira. Virg. 9. Aeneid. 42.
Aliquid in publicum. Liu. lib. 4. Decad. 5.
Munere custodim. Ouid. 3. de Arte amandi, 130.
Citharas. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 21.
Gaudia. Stat. lib. 9. Thebaid. 12.
Generum sibi emere. Virg. 1. Georg. 7.
Talento inimicum. Plaut. Trinum. 14. 48.
Litigium. Plaut. Amphit. 14. 44.
Metum. Lucan. lib. 3. 120.
Mortem. Propert. lib. 3. eleg. 16. 5.
Precio spem Terent. Adelph. 2. 2. 11.
¶ Emptus. Pax empta donis ingentibus. Lucan. lib. 10. 22.
Decus perenne ingenti clade emptum. Claud. de pijs fia-
tribus, & statuis eorum. 42. 10.
Fœdera empta multis cladibus. Claud. 7. Paneg. 91.

Pulmenta laboribus empta. Horat. 1. epist. 9. 10.
Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas. Horatius
epistol. 2. 12.
¶ Emptio. Plin. lib. 33. cap. 1. 1. Ita enim (vt opinor) com-
mercia victus gratia inuenta, alios corijs boum, alios fer-
ro, captiuusq; rebus emptitasse tradit. Col. lib. 8. cap. 10. 4.
¶ Empsitare, quidam legunt apud Plautum, Casina, 7. 40,
Non ego istud verbum emptitem tituiliicio.
¶ Empturio. Varro in Proæm. lib. 2. 6. Propterea, quòd te
emptiuentem in campos macros adducit crebrò pedes.
¶ Emptor: Qui emit.
Emptorem hiantem inducere, dicitur res. Horat. 1. Serm.
Satyr. 2. 18.
Dedecorum preciosus emptor. Horat. 3. Carm. Ode 6. 7.
¶ Emptrix. Modest. in l. Herennius. ff. de euis. & dupl. po-
stul. **Quum** emptrix non prouocauerit. Paulo pòst: Nihil
proponi, cur emptrix aduersus venditorem actio non
competat.
¶ Emptius: Qui emptus est. Varro 3. de re Rust. cap. 2. 9.
Hic aprum glans quum pascit emptitia, facit pinguem il-
lic gratuita, exilem. libidem, cap. 176.
Emptius miles Mercenarius, inquit Sipontinus.
¶ Emox: Qui libenter emit.
Domina emox. Ouid. 1. de Art. 85.
¶ Emacitas: Facilitas & inclinatio voluntaria emendi. Col.
lib. 4. 3. 1. **Quosdam** emacitas in armentis, quosdam exer-
cit in comparandis mancipijs cura. Plin. epist. 4. 1. **Erat** **em-**
macitas vsque ad emacitatus reprehensionem.
EMODV 108.] Idem quod modolor. Ouid. 1. Amor. eleg. 1.
7. **Mula** per vndenos emodulanda pedes.
EMO 108.] Excito, expello. Celsus lib. 4. cap. 6. de pleuriti-
de. **Interdum** sicca tussis est, quæ nihil emolitur. Colum.
lib. 8. cap. 5. 16. **Dum** eas amaritudo cogat, per nates e-
moliri pituitæ nauſeam.
Emoliri fœtum. Seneca Agamem. 6. 18.
EMO 110.] Idem quod mollio. Liu. 7. bell. Maced. 168.
Humor arcus, fundasq; & iaculorum armata emolliera
Emolliu aluum. Plin. lib. 20. cap. 9. 15.
Hominem. Liu. 7. bel. Pun. 11. Idem 8. bel. Maced. 216.
Degener & emoluit amenitate Afæ hostiu.
Artibus mores. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9. 10.
Pax emollit ferociam. Tacit. in Vita Agricola.
¶ Emollus: Idem quod Mollis. Liu. 4. bel. Maced. 178. **La-**
bor & æstus emollia & fluida corpora Gallorum & mini-
me patientia sitis, quum decedere pugna coegisset
EMOLVMENTVM.] Vtilitas quam ex opera & labore, affe-
quimur. Plaut. Trinum. 10. 67.
Et si sine dote duxeris, tibi sicut emolumentum honoris, mihi
Quod obiectant fiet.
Laigiri aliquid emolumentum. Lucret. lib. 5. 34.
EMONEO.] Idem quod moueo. Plaut. Afin. 14. 17. **Hunc**
politare, illam expilare iam emone.
EMORTOR.] Idem quod morior. Terent. Heaut. 5. 2. 12. **E-**
mori cupio.
Amorem emori. Ouid. 2. de Remed. amor. 52.
Emortuum auxilium ad rem. Plaut. Epid. 3. 14.
Emoritur membrum. Celsus lib. 5. cap. 26. in cap. de cura-
tione gangrenæ.
Emoriri. Terent. Eunuch. 3. 1. 42. **Risu** omnes qui aderant,
emoriri. (20, 127.)
¶ Emortualis: dies, in quo quis mortuus est. Plautus Pseud.
EMOVO.] Ex loco moueo. Liu. 6. ab Vrbe, 158. **Tum** per-
citus ira Camillus, historem, qui plebè de medio emouet-
ret, misit Emouere è foro multitudinè. Liu. 5. bel. Pun. 5.
Emouere herbas. Colum. lib. 8. cap. 9.
Emouit ex pectore meo phronesim. Plaut. Trucul. 3. 44.
Emouere: pro Exserere, seu in apertum producere. Ouid. 3. Fast.
Dum loquitur, totum iam sol emouerat orbem.
¶ Emotus. Axis à cardine emotus, Stat. 1. Thebaid. 69.
Curæ emotæ. Virg. 6. Aen. 77.
Postes cardine emoti. Virg. 2. Aeneid. 99.
Emotus deinde curia legatis. Liu. 10. bel. Pun. 103.
Emotum solum. Colum. lib. 3. cap. 18. 1.
EMPHYTEVSIS.] Contractus est à Zenone Imperat. pri-
mum nominatus, quum ager ea lege fruendus datur, vt,
quamdium merces soluatur, nunquam ad dominum reuert-
tatur. l. 1. C. de iur. Emphyte.
¶ Emphyteuticum agrum possidere. Macer. in l. pen. in prin-
cip. ff. qui fœdare cogantur.
¶ Emphyteuticarius. Lib. 6. Pandectarum iuris titulus est,
Si ager vectigalis, vel emphyteuticarius petatur. Iustinian-
nus lib. 3. Instit. titul. De location. & conduct.
EMPIRICE.] Vna ex tribus sectis medicina, quæ experi-
entia tantum nitebatur. Pin. lib. 29. cap. 1. 5.
¶ Empiricus. Celsus in Præfatione, **Qui** te empiricos ab ex-
perientia nominant.

EMPLASTRUM.] Quod ex diuersis rebus confingi & conformari consuevit. Plinius libro 21, capite 4.2. Celsus libro 5. cap. 14.

Emplastrum in arboribus quomodo fiat, & quid sit: vide Plin. lib. 17, cap. 16.

¶ Emplastrum passiuum. Columell. libro 11. capite 2. Pos. sunt, si iam liberum remittunt, inferi oleæ, vel emplastrari, cæteræq; pomiferæ arbores eodem emplastrationis genere inferi.

¶ Emplastraturus. Colum. lib. 5, cap. 11. Delibrato, item alteram arborem, quam emplastraturus es.

¶ Emplastratio: In arboribus dicitur, quom cortex eximitur inoculationis gratia, ut aptari queat cortex par ex altera arbore. Plinius libro 17. capite 16. Columell. lib. de Arbor. capite 26. 1. Et libro 3. capite. 11, quom gemmam cum exiguo cortice in partem sui delibratam recipit: quam vocant agricolæ emplastrationem, vel, ut quidam, Inoculationem.

EMPLECTON.] Structuræ genus tantummodò frontibus politis. Plin. lib. 36, cap. 23.

EMPHONEMA.] Ius quod emphyteuta acquirit. Iustin. in l. ult. C. de iur. emphyteut.

EMPORIUM.] Locus in quo res vanales exponuntur. Plaut. Amphit. 13. 4. Apud emporium, atque in macello, in palæstra, atq; in foro.

¶ Emporeticus. vt, Emporetica charta. Plinius libro 13, capite 12, 2.

EMPTITIUS & EMPTITO.] Vide EMO.

EMVICIDVS.] Plin. lib. 17, cap. 22. 6. cum aliâs festinatione parienti gracilescat vitis, ac emucida (ni cohibeatur castigatione tali) in foetum exeat tota.

EMVGIO.] cum mugiru proferro. Quintil. lib. 2, cap. 12. 6. Nam & clamant vbique, & omnia leuata (vt ipsi vocant) manu emugiunt.

EMVLGE O.] Idem quod Mulgeo. Colum. lib. 7, cap. 3. 15. Sed priusquam hoc fiat, exiguum emulgendum est, quod pastores colostram vocant.

EMVND O.] Idem quod Mundo. Colum. lib. 3, cap. 15. 1. Sentitur ergo prius in emundata pastinatione.

EMVNG O.] Idem quod Mungo. Plin. lib. 35, cap. 11, 21.

Emungere alicui oculos, per translationem dictum. Plautus Cas. 3. 38.

Emungere alicquem: Despoliare. Plaut. Epid. 10. 58. Terentius Phorm. 4. 4. 1.

— G. Emunxi argento senes.

¶ Emunctus. vt, Emunctæ naris homo: id est, facetus & elegans. Horat. 1. Serm.

Emunctus Simo: mesaphorice, pro spoliato. Horatius de Arte, 49.

¶ Emunctio. Quintilian. libro 11, cap. 3, de narium gestu loquens: Cum emunctio etiam frequentior non sine causa reprehendatur.

EMVNIO.] Idem quod Munio, Emunitus in modum arcis. Liu. 4, bell. Pun. 97. Tacitus in Vita Agricola: Corpora ipsa, ac manus, syluis ac paludibus emuniendis, verbera inter ac contumelias conterunt.

Emunire vites ab iniuria pecoris, Colum. lib. 5, cap. 6, 19.

EMVSCO.] muscum adimo. Colum. lib. 11, cap. 2. 31, Iisdem diebus, vbi prægelidum & pluuium cælum est, oleæ putantur & emuscantur.

EMVSITATVM.] Ad amussim factum. Festus.

EMVTIO.] Tanquam mutus signum facio. Plaut. Merc. 22. 55.

— B. etiam emutis? omnia

Commonstrabo.

EMVTO.] Immuto. Quintil. libro 8. cap. 2, Quidam emutatis in peruersum dictum de figuris idem vitium consequuntur.

EMYDES.] testudinum genus, quod in aqua dulci viuunt. Plin. lib. 32, cap. 5.

E N

EN.] Aduerbiu demonstrantis. Terent. Hecyr. 1. 1. 6,

— vt quiuis facile posset credere,

Nunquam illa viua ducturum vxorem domum:

En dixit. Virgil. 1, Aeneid. 93,

En Priamus, sunt hic etiam sua præmia laudi.

Plaut. Amph. 15. 54. En tectum, en tegulas, en obductas fores, en ludificatum herum.

En: vim habes indignationis post enarratam iniuriam. Terent. Phorm. 2. 3. 1,

En vquam cuiquam contumeliosius

Audistis factam iniuriam, quam hæc est mihi?

En vt pultat propudium. Plaut. Bacch. 11. 7.

¶ En, pro Eum, apud veteres. Festus.

ENARRO.] Idem quod Narro. Terent. Adelph. 3. 3. 11,

— omnem rem modò seni,

Quo pacto se haberet, enarrauimus ordine.

Plin. lib. 17, cap. 5. 2. Plus dixit vna significatione, quam possit vlla copia enarrari.

Enarratio. vt Authorum enarratio. Quintilianus libro 5, cap. 9, 1.

¶ Enarratio. vt Authorum enarratio. Quintilianus libro 5, cap. 9, 1.

Exigitur à Grammaticis Poëtarum enarratio. Quint. lib. 2. cap. 5, 1.

Diligens enarratio. Quint. lib. 1, cap. 8, 12.

Vsq; ad superuacuum laborem occupata enarratio. Quint. lib. 1, cap. 8, 12.

¶ Enarrabilis. Quint. lib. 6, cap. 4, Motu animi quodam, nescio an enarrabilis, indicatur.

ENAS COR.] Idem quod nascor. Varro 1. de Re rust. cap. 41, 5. Simili de causa oleæ semen, cum sit nucleus, quod ex eo tardiùs enascebatur colis, quam ex taleis. Idem 2. de Re rust. capite. 9. 3, Enatis duobus dentibus, dextra & sinistra, Plin. lib. 11, cap. 37, 8.

ENATO.] ita nato, vt iam ad eum locum, in quem prætendimus, deueniamus. Hirtius lib. 4. 73, octingentorum passuum spatio ad oppidum enatauerunt.

ENAVIGO.] Nauigio traicio. Plinius libro 6, capite 17. 12, Proditur, Alexandrum Magnum nullo die minùs stadia 1000 nauigasse in Indo, nec potuisse ante menses quinque enauigare.

Enauigare: Nauigio peruenire. Suet. in Tiber.

¶ Enauigandus. Horatius 2. Carmin. Ode 14. 2, Enauiganda vnda.

¶ Enauigatus. Plin. lib. 9, cap. 3, Sinus duodecim dierum & noctum remigio enauigatus Ptolemæo regi.

ENAVO.] Idem quod Nauo. Tacit. lib. 19, Et præmia enauata opæ petebant.

ENCARDIA.] Gemma est, à cordis effigie sic dicta. Plin. lib. 37, cap. 10.

ENCARPVS.] apud Vitruuium lib. 4, cap. 1, Ornamentum est, hoc est, florum frondiumque & pomorum implexus atque contextus, coronatio luxu folijs flores & fructus intercurtantibus.

ENCAVSTICE.] Genus picturæ, quod adhibito igni finitur Apuleius: Encausticen oppidò exerecens, se & duos filios sustentabat.

¶ Encaustes: Qui ita pingit. Vitruuius: Quod faceret, ab encauste didicerat.

¶ Encaustus: Opus ita pictum Martial. lib. 1. 155,

Encaustus Phaethon tabula tibi pictus in hac est

¶ Encaustum, encausti: Materia inusta ad picturam apta. Plin. lib. 36, cap. 25. 5, Figlinum opus encausto pinxit.

¶ Encausticus: vt, Encaustica pictura. Plinius libro 35, capite 11, 2.

¶ Encaute. Plin. lib. 35, cap. 11. 2, Lysippus quoq; Aeginæ picturæ suæ inscripsit encauten: quod profectò non fecisset, nisi encaustica inuenta.

ENDEPLORO.] Ant. qui dixerunt, teste Festo, pro Imploro: quod est cum questu in clamo, & cum fletu rogo.

ENDOITIVM.] initium. Festus.

ENDROMIS.] Vestis genus: ita dictum, quod ea veste antiqui in cursu & palæstra vterentur. Martial. lib. 4. 19,

Sordida, sed gelido non aspernanda Decembri

Dona, peregrinam mittimus endromidem. Iuuenalis taxat mulieres Romanas, quæ endromide purpurea vterentur, in sexta:

Endromidas Tyrias & femineum ceroma

Quis nescit?

ENECO.] Interficio, suffoco, & neci do. Plaut. Amphit. Puer ambas angues enecat. Columell. lib. 11, cap. 3. 30, Ne herbis enecetur ruta.

¶ Enectus: Non tam mortuus, quam propemodum mortuus.

Enectus fame, &c. Liu. Fame, frigore, illuic, squalore enecti, confusi, ac debilitati.

ENERVO.] Debilito, & veluti nervos auferro.

Animos eneruare, Ouid. 2. de Remed. amor. 72,

Manus, Claud. 7. Paneg. 65.

Vires, Horat. Epod. 8, 1.

¶ Eneruus, & Eneruis: Sine viribus. Plin. in Paneg. 58, Vifum est spectaculum inde non enerue, nec fluxum. Apuleius libro 1. A fini autem: Eneruam & exosam saltationem expliat. Quintilianus libro 9, capite 4. Effœminata & eneruis compositio.

ENHYDRIS.] Coluber in aqua viuens. Plinius libro 32, cap. 7. 15.

¶ Enhydrus, Genituum habet Enhydridis. Plinius libro 30, capite 3. 1, Aut draconis os è spina: item enhydridis. Solin. cap. 45. Quod enhydrus conspiciatus, alterum ichneumeum genus penetrat belluam.

ENHYDROS.] Lapillus absolutæ rotunditatis, & cum candore luxuriam habens, Plin. lib. 17, cap. 11.

ENIM] Coniunctio affirmatiua, primo loco posita. Plaut. Trinummus, 17. 10, Enim me nominat. Idem Persa, 6. 56, Enim non ibis nunc vicissim, nisi scio.
At enim. Terent. Eunuch. 2. 3. 80, At enim isthæc in me cude-
 tur faba.
Certe enim scio, Terent. And. 3. 2. 23.
Nihil enim. Terent. Adolph. 4. 5. 22, Quid istas censes nihil enim: Commenta mater est.
Quoq; enim. Liu. 7. bel. Pun. M. Valerius Leuinus (ei quoq; enim in annum prorogatum impetium est) classem, quæ ad Siciliam erat, nauium LXX. obtineret.
Verum enim. Terent. Adolph. 2. 1. 47, Verum enim quando bene promeruit, fiat suum ius postular. Idem And. 5. 1. 4.
Enimvero: id est, certe, in principio positum. Terent. Heaut. 5. 5. 1, Enimvero Chremes nimis grauer.
Enimvero: pro, Exaduerso. Liu. Baetius de prodicione Dasium appellabat. Enimvero ille, ut in manifesta re, exclamat sub oculis Hannibalis.
Enimvero, postpositum, in responsione indignanti accommodum. Plaut. Amphit. 8. 115, tun' te abisse hinc negas? AM. Nego enimvero.
Imo enimvero. Terent. Eunuch. 2. 3. 37.
 P. Incommodè hercle. Cuius enimvero infelicitate.
 Nunc enimvero occidirent ad te hostes Tyndare. Plaut. Capt. 11. 2.
ENITEO] Resplendo, nitidus & ornatus sum: Tibullus: Et quantum faciles enituerè deæ.
Decus enitet ore, Vir. 4. Aen. 30.
Enitere: celestem esse. Liu. 1. ab Vrbe, 185, In eo bello & virtus & fortuna enituit Tullij.
Enitesco. Quintil. lib. 2, cap. 15,
 Tum noster hic cultus clariùs enitescet.
ENITOR] Idem quod Nitor. Terent. And. 3. 4. 17, Corrige-
 re mihi narum potro enitere.
Aggerem eniti, Tacit. lib. 2, Pars obiectu aggerem eniteretur.
In æquum, Tacit. lib. 2.
Remis, Valer. 4. Argon. 135.
Viribus, Virg. 2, Georg. 72.
Eniti: Cum difficultate aliquò ascendere. Plin. lib. 18, cap. 28. 6,
 Sol ipse ad Aquilonem scandens, ac per ardua enisus, ab ea meta incipit flecti.
Eniti: Parere. Plaut. Amphit. Geminus Alemena enitur.
 Plin. lib. 28, cap. 8. 15, & Quintil. lib. 5, Quæ cum anno vi-
 dua fuisset, enixa est.
Eniti partum: puerum. Liu. 10. bell. Maced. 10, Varro 2, de
 Rust. cap. 10, 7.
Eniti oua, dicitur gallina. Colum. lib. 8, cap. 11, 8.
Enixus. Participium siue Nomen ex Participio.
Partus enixa, Tacit. lib. 3, Et Liu. lib. 10. Dec. 4.
Enixa: partu leuata. Virg. Aeneid. 2.
 Triginta capitum fortis enixa iacebit.
Enixas non in partu solum possimus dicere, sed etiam omni
 labore exercitas. Virgil. lib. 3. Aen. 66,
 Stirpis Achillæ fastus, iuuenemq; superbum.
 Seruitio enixæ tulimus.
Sus enixa fortis, Virg. 3, Aen. 78.
Enixior opera, Plinius libro 9, cap. 8. 13. Id est, maior & labo-
 riosior.
Enixus: Ipse enitendi seu patiendi actus, Plinius libro 10.
 capit. 63. 9, Equæ post vnum annum ab enixu vtiliter ad-
 mittuntur.
Enixè: Cum conatu.
Enixè inuare aliquem, Cæsar 3. bel. Ciuil. 137.
Enixè obstare plebi, Liu. 4. ab Vrbe, 236.
Eò enixus ad bellum adiuuerunt, Liu. 9. bel. Pun. 7.
Enixim. Sissenna lib. 4. Histor. Ego illos malos & audaces
 semper enixim contra fortunas atq; honores huius ordinis
 omnia fecisse ac dixisse censeo.
ENNAM] Antiqui dixerunt, pro Etiámne; teste Festo.
ENNEAPHARMACVM] Emplastrum ad pus mouendum,
 Cels. lib. 5. cap. 19.
ENNEAPHYLLOM] Herba, quæ longa folia nouena habet.
 Plin. lib. 27, cap. 9.
ENO] nando aliquò peruenire, Liu. 3. bel. Maced. 91, Mul-
 tæ naues eiecitæ; multæ ita haustæ mari, ut nemo in terram
 enauerit.
Enare ad arctos, Virg. 6, Aen. 4.
In aëris auras. Lucret. libro 3. 120. de anima. Valer. 5. Ar-
 gon. 63,
 — tantumq; fretis enauimus orbem.
ENODO] Nodis exsoluo.
Enodari dicuntur arbores, quum nodi eis amputantur.
 Cato capit. 3. 1. Columel. libro 5, capit. 6. 12, Quæ vltimus
 à positione bene prouenerit, eius summæ virgæ falce de-
 bent enodari.

Enodare: Explicare. Turpilius Demetrio: Ab initio, ut res sit
 gesta, enoda mihi.
Enodare & explicare. Accius Eurysace.
Enodis, Qui sine nodo est. Plin. lib. 12, cap. 14. 6. Quibus
 credi potest, matrem quoque teretem & enodi fructare
 trunco.
Trunci enodes, Virg. 2, Georg. 16.
Enode etiam dicitur, quod sine difficultate est. Plinius epistol.
 112. 3, libro quinto, Recitabat *ἰσοπυραγίους*, eruditam san-
 nè, luculentamque materiam (scriptæ legis erat) fluenti-
 bus, & teneris, & enodibus, sublimibus etiam, ut popo-
 scit locus.
ENORCHIS] Gemma est candida, quæ diuisa fragmentis,
 testium effigiem repræsentat. Plin. lib. 37, cap. 10.
ENORMIS] Magnus, sine mensura. Plin. epist. 203. b. Sed
 acri intentione diiudicandum est, immodicum sit an gran-
 de, altum an enorme. Plin. lib. 17. cap. 12. 2, Eadem enor-
 mes cerasis, lautis.
Colossi enormes, Stat. 1, Sylu. 3, 11.
Enorme, quod non est ad certam regulam directum. Tacitus li-
 bro 15, Remedia antè ut velocitate mali & obnoxia vr-
 be, arctis itineribus hucque & illuc flexis atque enormi-
 bus vicis.
Enormiter. Plin. lib. 17, cap. 6. 9, Simili modo si ex alio co-
 lore in se admittat aliquid enormiter.
ENOTESCO] Notus fio. Plin. epist. 34, Enouerunt quidam
 tui versus, & inuito te claustra tua refrigerunt Sueton. in
 Othone, cap. 3. Qui tamen sic quoq; hoc disticho enouit,
 Cur Otho mentito sit queritis exul honore?
 Vxoris mæchus cœperat esse suæ. ibidem, cap. 10,
 Refere erebrò solebat, rem vsq; adeò enouisse. Tacit. lib.
 19, Quod ubi enouit.
ENOTO] memoriæ causa notò. Plin. Junior. lib. 1. epist. 6,
 ad Cornel. Tacitum: Meditabar aliquid, enotabamque, ut
 si manus vacuas, plenas tamen ceras reportarem.
ENS] Quintil. lib. 2. Et hæc interpretatio non minus dura
 est, quàm illa Plauti essentia atq; entia.
ENSIS] mucro, spatha, gladius. Virgil.
 Et curuæ rigidum falces constantur in enses.
Alacres enses, Claud. in Eutrop. 2, 57.
Bellator ensis, Silius lib. 13, 75.
Cæcus, Stat. 9, Thebaid. 40.
Dirus, Seneca Octau. 6, 19.
Faleatus, Ouid. 1, Metam. 144.
Fatifer, Vir. 8, Aeneid. 124.
Habiles breuibus mucronibus enses, Silius lib. 8, 71.
Hosticus, Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 7.
Impius, Ouid. 7, Metam. 82.
Inimicus, Virg. 2, Aeneid. 120.
Lethalis, Ouid. 13, Metam. 79.
Nefandus, Virg. 2, Aen. 31.
Nitidus, Ouid. 10, Metam. 96.
Periurus, Stat. 4, Syl. 6, 16.
Plenus rubiginis, Silius lib. 7, 108.
Feri, Ouid. 13, Metam. 69.
Ferreus, Lucret. lib. 3, 160.
Fidus, Virg. 6, Aeneid. 105.
Pugnax, Ouid. 5, Trist. elegia. 8. 10.
Quietus, Stat. 1, Sylu. 1, 9.
Rigidus, Virg. 1, Georg. 10.
Scaber, Lucanus lib. 1, 49.
Sceleratus, Ouid. 15, Metam. 156.
Validus, Virg. 10, Aen. 161.
Violentus, Ouid. epist. 11, 10.
Vncus, Valer. 6, Argonaut. 80.
Vulnificus, Stat. 4, Thebaid. 12.
Abdere enses lateri, Virg. 2, Aen. 121.
Abcondere enses in vulnere, Senec. Thyeste, 8. 20,
 Accincti enses lateri, Stat. 1, Thebaid. 86.
Accommodare enses lateri, Silius lib. 5, 29.
Acuere enses in aliquem, Ouid. 15, Metam. 156.
Agitatus hinc illinc ensis, Senec. Thyeste, 7. 2.
Aptare enses, Virg. 12, Aen. 18.
Auellere enses dextra alicuius, Stat. 3, Theb. 60,
 Cinctum ense latus, Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 3.
Clausus ensis, Lucan. lib. 5, 49.
Condere enses in pectore alicuius, Virg. 9, Aen. 72.
Conficere bellum ense, Silius lib. 11, 64.
Cruentatus ensis, Stat. 5, Thebaid. 64.
Pudendo ense debellari, Stat. 5, Thebaid. 7.
Detegit enses vagina, Silius lib. 13, 14.
Diripere enses vagina, Ouid. 10, Metam. 95.
Distributus ensis, Horat. 3, Carm. Ode. 1, 4.
Date terga ensibus, Ouid. ad Liuam. 63.
Ducere enses: Educere, Senec. Oedippo, 12. 5.
Eductus ensis vagina, Silius lib. 13, 89.

Eat per artus ensis exatus meos. Seneca Herc. Oeth. 7. 21.
 In enses ire, Senec. Herc. Oeth. 4. 42.
 Irurus ensis in pectus, Ouid. epist. 3. 30.
 Erripere enssem vagina, Virg. 10. Aen. 77.
 Exfert enses, Ouid. 3. Fast. 163.
 Exigere enssem per medium aliquem, Virg. 10. Aen. 161.
 Exluere enssem humero, Virg. 9. Aen. 63.
 Exluere enssem vagina, Stat. 9. Thebaid. 16.
 Ferire aliquem ense, Virg. 6. Aen. 30.
 Fidere ensi, Silii lib. 1. 44.
 Gestati scapuli enses, Claud. Paneg. 2. 20.
 Hæsurus iugulo ensis, Ouid. 1. Trist. eleg. 1. 9.
 Imbuere enssem, Statius 11. Theb. 137. Subaudi, sanguine.
 Imbuti enses scelere, Lucan. lib. 3. 50.
 Impellere enssem, Claud. 1. de raptu Proserp. 42.
 Infecti cædibus enses, Stat. 5. Thebaid. 71.
 Infecti iugulis civilibus enses, Claud. in nupt. Honorij, 66.
 Inferere enssem alicui, Stat. 3. Thebaid. 46.
 Iugulari ense. Ouid. 13. Metam. 97.
 Liberare enssem vagina, Ouid. 6. Metam. 110.
 Madens ense id est, cæde. Stat. 3. Thebaid. 46.
 Obliquare enssem in latus, Ouid. 13. Metam. 97.
 Sæuo ense peremptus, Senec. Troade, 4. 23.
 Polluti enses sanguine, Lucan. lib. 2. 108.
 Prostratus iacet adacto ense, Silii lib. 17. 98.
 Quiescit ensis vagina, Stat. 4. Syll. 3. 11.
 Receptus ensis pectore, Senec. Thyeste, 8. 24.
 Recidendum vulnus ense, Ouid. 1. Metam. 39.
 Recludere enssem, Virg. 4. Aen. 130.
 Referre vagina. Sil. lib. 7. 103.
 Reprimere, Stat. 11. Thebaid. 32.
 Retegere, Lucan. lib. 9. 167.
 Rotare, Stat. 9. Thebaid. 40.
 Fulmineum rotare enssem, Virg. 9. Aen. 91.
 Placidi feruebant legibus enses, Claud. 1. Paneg. 34.
 Spumans cœuore ensis, Virg. 4. Aen. 133.
 Vitios enses stringere, Claud. de bello Gildon. 59.
 Stridit enses, Virg. 12. Aen. 58.
 Succiditur seges ense, Silii lib. 15. 105.
 Testus ensis vagina, Horat. 2. Serm. Satyr. 8.
 Transfigere enssem per pectora alicuius, Sil. lib. 13. 75.
 Transmissus ensis per latus stridet. Seneca Hercul. Oeth. 9. 8.
 Transuberare aliquem ense, Silii lib. 15. 159.
 ¶ Ensculus. Plautus Rud. 24. 114. In eo ensculo literarum quid est?
 ¶ Ensisfer. Ouid. 2. de Arte, 12.
 Ensisfer Orion aspiciendus erit. Idem 4. Fast. 78.
 ENTEROCÆLA, vel ENTEROCÆLE.] dicitur, quum intestinum cæcum dilabitur in serotum. Plin. lib. 26. cap. 8. 34.
 Symphyti radix illita, enterocælas cohibet.
 ¶ Enterocælicus: Qui enterocæla laborat. Plinius libro 26. capite 8. 32. Enterocæcis datur ex aqua, & illinitur vesicæ vitij.
 ENTHEOS.] numine diuino plenus, spiritu Dei instinctus. Seneca Medea, 6. 1.
 Incerta qualis entheos cursus tulit. Stat. 1. Syl. 2. 46.
 Hic thyrsos hic plethra scribit, hic enthea lauro
 Tempora. Minoa crinem premit ille corona.
 ¶ Enthæatus: Diuino numine afflatus. Enthæata vatium pectora. Martial. lib. 6.
 ENTHECÆE.] Imposita instrumenta, siue dotes prædiorum. Vlpian. l. 68. §. 3 ff. de leg. & fideic. Prædij cum ijs enthecæis, quæ in ea possessione sunt, relicti.
 ENTHYMEMA.] commentum vel cõmentationem Quint. lib. 5. cap. 10. 1. interpretatur: quòd mentis actio omnis atque sententia, euthymema nominetur.
 Cuius enthyMEMA. Iuuenal. Satyr. 6.
 Dicendi genus. aut eueum sermone rotato
 Torquet enthyMEMA.
 Quintil. lib. 5. cap. vlt. Enthymema ab alijs oratorij syllogismis, ab alijs dicitur pars syllogismi.
 ENTOMON.] ellebori genus, quod nigrum vocant, purgans per inferna. Plin. lib. 25. cap. 15.
 ENVBO.] Idem quod Nubo. Liuius 10. ab Vrbe, 107. Virgineam Auli filiam patriciam, Plebeio nuptam L. Volturnio Cos. matronæ, quòd è Patribus enupisset, sacris arcuerunt.
 ¶ Eruptio. Liu. libr. 9. Decad. 4. Vt Hispalæ Feceniæ datio, diminutio, gentis eruptio, tutoris optio ita esset, quasi ei vir testamentum dedisset.
 ENVMERO.] multas simul numero, & recensco.
 Enumerare per singula, Colum. lib. 8. cap. 17. 11.
 Enumerare. Aliter. Terent. Adelp. 2. 2. 28. Iamne enumerasti quod ad te rediturum putes?

Fando enumerare plurima, Virg. 4. Aen. 67.
 Enumerat miles vulnera, pastor oues, Propert. lib. 2. eleg. 1. 9.
 Sed est iniqua in omni re accusanda prætermisiss bonis malorum enumeratio. vitiorumq; selectio.
 ¶ Enumeratio. Retum ordine collata enumeratio, Quintil. lib. 4. cap. 5. 1.
 ENVNQUAM.] Equando: Antiquum. Festus.
 ENVNTIO.] Pronuntio, declaro. Vnde Enuntiatus: Participium. Sermo rectus, & secundum naturam enuntiatus. Quint. lib. 2. cap. 5. 7.
 Per iudicium enuntiata res. Cæsar 1. bell. Gall. 16.
 ¶ Enuntiatiuus. Seneca epist. 113. Sequuntur deinde motus animorum, enuntiatiui corporum. Ibidem: Aliquid est enuntiatiuum de corpore, quod alij effatum dicunt; alij enuntiatum edictum.
 ¶ Enuntiatio. Propria, & breuiter comprehensa verbis enuntiatio. Quint. lib. 7. cap. 4. 2.
 ¶ Enuntiatrix. Quint. lib. 2. cap. 15. 15. Ars inuentrix, & iudicatrix, & enuntiatrix.
 ENVTRIO.] Idem quod Nutrio. Plin. lib. 12. cap. 1. Tantum postera honoris increuit, vt mero insulo enutriantur. Col. lib. 3. cap. 3. 4. Deinde sata non ita enutriunt, vt ante conualescant ac proficiant, quàm retorelescant.
 EO.] Intantum. Terentius Phorm. 1. 3. 6.
 Nec me cupidum eò compulisset, quod mihi principium est mali. Liu. in Præfat. Quæ ab exiguis profecta intus, eò creuit, vt iam magnitudine laboret sua.
 Eò insolentia furorisq; processit, Plin. in Paneg. 29.
 Eò: Propterea. Terent. Hecyr. 2. 1. 41.
 s. Enim lassam oppidò tum aiebant: eò ad eam non admilla sum. Idem Eunuch. 4. 4. 17. Plaut. Truc. 3. 50.
 —is nunc dicitur venturus peregre.
 Eò nunc commenta est dolum, peperisse simulat sese.
 Eò impensius quia. Liu. 1. ab Vrbe, 200. Imò eò impensius, quia de agro plebis aduersum patrum voluntatem senserat agi.
 Non eò quin. Plaut. Añ. 1. 5. 16. Ea res me male habet: ac nõ eò, quin tibi non cupiam quæ velis.
 Non eò dico, quin. Plaut. Trinum. 6. 59.
 Nõ eò hoc dico, quoniam tu vis, ego velim & faciam lubes.
 Non eò dico quòd. Terent. Heaut. 3. 2. 43.
 Neq; eò nunc dico, quòd quidquam illum senserim.
 Eò dico, ne putes. Plaut. Aulul. 7. 63. Eò dico, ne me thesaurum reperisse censeas.
 Eò sit, quia. Terent. Heaut. 3. 1. 95.
 Eò, sit, vt. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 12.
 Eò feciùs. Sueton. de Clævia gram. m. 20. Nec eò feciùs plurimos docuit: fuitq; familiarissimus Ouidio poetæ.
 Eòne pro, labe. Terent. Eunuch. 3. 1. 25.
 —quæso, inquam. Strato,
 Fõne es ferec. quia habes imperium in beluas?
 Eò: pro Tanti. Plaut. Aulul. 13. 6.
 Atq; eò fuerunt cariora, æs non erat. Idem Pcen. 14. 61.
 Tu autem, si quid tu adiuuas, eò faciliùs facere potest.
 Plus eò. Terent. Hecyr. 3. 4. 7. Idem Heaut. 1. 1. 11.
 Annos sexaginta natus es,
 Aut plus eò, vt conijcio.
 ¶ Eò: Ad eum locum. Terent. Adelp. 2. 3. 23. Nisi eò ad mercatum veniam, damnum maximum est.
 Eò loci: In eo loco, vel in loco. Vlp. de iudicijs, l. sed etsi, Si eas res, quæ per fides commissam relicta est, eò loci sit, dicendum est non debere præsenbi. Plinius lib. 11. cap. 37. 13. In Oriente quidem & vitis aurum gestare eò loci decus existimatur. Vlp. de iudicijs, l. hæres, Defendere se eò loci debet.
 Res eò recidit. Quint. lib. 2. cap. 10. 2.
 ¶ Eòdem: Ad eundem locum. Cæsar. 6. bell. Gal. 18. In sylvas paludesq; confugiunt suaq; eòdem conferunt.
 Eòdem loci: Id est, in ipso loco. Plin. in Paneg. 2. Quippe inter aras & altaria, eodemq; loci, quem deus ille tam manifestus ac præsens, quàm cælum ac sydera infedit. Sueton. in Caligula. cap. 53. Pronuntiatio quoq; & vox. vt neque eodem loci præ ardore consisteret, & exaudiretur à proci stantibus.
 Eòdem pertinentia. Liu. 1. ab Vrbe, 221. Hæc atq; alia eòdem pertinentia.
 ¶ Eousq; Valer. Maxim. lib. 1. Natam vitem eousq; creuisse, donec cunctas dominationis suæ partes inumbraret.
 Eousq; dum. Colum. lib. 6. cap. 6. 4. Tum conuacat agitus pecus, eousq; dum anhelet.
 Eousq; vt. Hirtius lib. 5. 216.
 Eo] Ire dicitur eques, vel qui sella gestatur, aut lestrica vehitur. Paulus in l. qui sella, & l. inter actum, ff. de seruitur. iust. præd.

Ire, Redire; contraria. Marcial. lib. 6. 10.
 Et Capitolinas itq; reditq; vias.
 Alius ibunt, qui ad summa nitentur, Quintil. in Proœm. li-
 bri 1. 25.
 Dissimulanter huc illuc ire, Ouid. epist. 19. 26.
 Leniter, Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 2.
 Modestus, Ouid. 2. epist. 20.
 Grandibus gradibus, Plaut. Epid. 2. 11.
 Navibus instructis, Virg. 3. Aen. 51.
 Ordine belli, Lucan. lib. 1. 45.
 Pedibus, Plaut. Stich. 5. 19.
 At nos hinc alij sitientes ibimus Afros, Virg. 1. eclog. 13.
 Ire domum, Plaut. Rud. 2. 43.
 Ire inficias: *Negare*. Plautus Menæch. 9. 39, Terent. Adolph.
 3. 2. 49.
 Si inficias ibit, testis mecum est anulus, quæ amiserat.
 Quintil. lib. 7. cap. 1. 5. Neq; inficias, eo quædam esse, quæ
 demonstrari possint.
 Italiam ire, Virg. 3. Aen. 51.
 Obuiam, Plaut. Mostel. 5. 17, Num non vis me obuiam hisce
 ire, anime mi?
 Vias ignotas, Valer. 4. Argon. 74.
 Viam longam, Virg. 4. Aen. 94.
 Cum onere, Plaut. Amph. 4. 176.
 Ad cœnam, Terent. Eunuch. 3. 2. 6, Eamus ergo ad cœnam;
 quid stas?
 Ad opus, Onid. 4. Fast. 33.
 Ibam ad te, Terent. And. 3. 4. 1.
 Ire ad tonforem, Plaut. Afin. 8. 14.
 In aciem: pro Militare, Quintil. lib. 9. cap. 2.
 In aciem ire, *aliar*. Tacit. lib. 18, Ire in aciem, excitare partium
 fortunam furore quodam & instinctu flagrabant,
 Ire in aliquem: pro Iruere, Ouid. 5. Fast. 173.
 Ire in articulum, dicitur seges. Plin. lib. 18. cap. 17. 9.
 Ire in auras, Ouid. epist. 10. 22,
 Spiritus infelix peregrinas ibit in auras.
 Ire in colloquium ad Celtiberos, Liu. 4. bel. Maced. 73.
 In corpus Quint. lib. 2. cap. 10. 4, Themata iuuenibus pertra-
 ctare permittimus, ut exspatiantur, & gaudeant materia,
 & quasi in corpus eant.
 In crucem, Plaut. Afin. 16. 91.
 In exemplum, Tacit. lib. 3.
 In fastidium, Senec. de Benefic. lib. 1.
 Dolo ire in hostem, Stat. 10, Thebaid. 51.
 Inius ad aliquem, Plin. de Viris illust. 72. p.
 In lacrymas, Stat. 11, Thebaid. 39.
 In litem, Ouid. 6. Fast. 18.
 In malam rem, Plaut. Pœnulo, 14. 51.
 Ire in matrimonium sine dote, Plaut. Trinum. 11. 3.
 In melius, Tacit. lib. 12.
 In neruum, Terent. Phorm. 4. 4. 15.
 In opus alienum, Plaut. Milit. 12. 6.
 In ora alicuius, Valer. 7. Argon. 50.
 Vix animos, dextramq; tenens, quin ipsa loquantis
 Iret in ora deæ: tanta pudor æstuat ira.
 In pœnas, Ouid. 6. Metam. 134.
 In regna, Ouid. 2. de Remed. amor. 18.
 In rixam non ibimus, Quint. lib. 6. cap. 4. 11.
 In scelus ire, Ouid. 6. Fast. 106.
 Ibit in secula nomen tuum. Plin. in Paneg. 91.
 Ire in partem aliquam pedibus: alterius sententiæ, non ver-
 bo, sed corpore accedere. Liu. 7. ab Vrbe, 66, Qui hoc sen-
 tentis in dexteram partem pedibus transiit, quæ maior pars
 erit, eo stabitur consilio. deinde frequenter omnes in dex-
 teram partem pedibus transferunt. Quintil. Manibus pe-
 dibusque imus in sententiam necessitatis. Gellius libro 3.
 capite 18.
 Ire in somnum, Plin. lib. 26. cap. 8. 28.
 Ire subsidio. Cæsar. 7. bel. Gal. 244.
 In suffragium, Plin. lib. 18. cap. 6. 10.
 In thalamos, Lucan. lib. 8. 18.
 In vigiliam, Plaut. Pseud. 20. 75.
 Ire per. Liu. lib. 2. Decad. 3, Neminem eorum per Italiam ire
 liciturum.
 Per annos, Ouid. 14. Metam. 118.
 Per annos fratris, Ouid. ad Liuiam, 83.
 Verba per attentam aurem, Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 4.
 Ibit per gladios (hei mihi) noster amor, Ouid. epist. 16. 50.
 Per medium ire, Quint. lib. 4. cap. 2. 24.
 Longius per mores, Ouid. 2. de Arte aman. 81.
 Per singulas causarum iudicialium partes, Quintilian. lib. 7.
 cap. 2. 45.
 Per omnes & personas & affectus Comœdiam ire. Quintil.
 lib. 1. cap. 8. 5.
 Per omnes rerum species artes eunt, Quintilianus libro 2,
 capite 5. 15.

Sub amplexus ire alicuius, Ouid. epist. 16. 19.
 Sub furcam, Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 13.
 Comitum alicui ire in, Lucan. lib. 9. 5.
 Ire comitem marito, Ouid. 3. de Arte amandi, 4.
 Ibis nuntius, Virg. 2. Aen. 110.
 Ire accersitum, Terent. Eunuch. 5. 2. 53. Idem Heaut. 2. 3. 74.
 Hoc vide, in mea vita tu tibi laudem is quæsitum scelus.
 Ire consultum malè aliquem Plaut. Bacch. 11. 36.
 Eunt depresso. Plaut. Cist. 2. 29.
 Ire datum operam amico. Plaut. Pœnul. 7. 9.
 Dormitum, Plaut. Curcul. 4. 28.
 Habitum honorem alicui. Plaut. Cist. 2. 3.
 Opitularum. Plaut. Milit. 10. 27.
 Oppugnatum. Plaut. Bacchid. 2. 51.
 Perditum Liu. 2. bell. Maced. 96.
 It dies: pro Præterit. Plaut. Pseud. 5. 13,
 It dies: ego mihi cesso: i præ. puere.
 It dies nostro omine, Plaut. Casin. 10. 74.
 Fluuus it, Virg. 8. Aen. 143.
 It lucrum ad me, Plaut. Pœn. 9. 70.
 Luna it per cœlum obtusis cornibus, Virg. 1. Georg. 87.
 Eunt præcipientes mores, Liu. 1. ab Vrbe, 6.
 Puppis it per fluctus, Stat. 2. Achil. 1.
 Semina eunt æqualiter in agros, Ouid. 3. Amor. eleg. 9. 7,
 Quocunq; ferunt pedes, ire. Horat. Epod. 16. 4.
 Itu hinc, quò dignus es, Terent. Heaut. 4. 6. 9.
 Eo hinc. Plaut. Amph. 6. 3, Mihi necesse est ire hinc.
 I præ. Plaut. Curcul. 10. Terent. And. 1. 1. 144, Eamus iam in-
 tro. 5. 1. I præ. sequar.
 Ibo quò profectus sum, Plaut. Aulul. 5. 40.
 I sanè, Plautus Epid. 2. 74.
 Ire, *cum infinitivo*. Stat. lib. 4. Sylvarum, 4. 13,
 Forſitan Aufonias ibis frænare cohortes.
 Eamus visere, Terent. Phorm. 1. 2. 53.
 Inunc. Iuuenal. Satyr. 12, Inunc, & ventis animã committe.
 Ire melius est, Plaut. Milit. 10. 63.
 Ire *pro Penire*. Terent. Adolph. Quæſo ut vnâ mecum ad ma-
 trem virginis eas.
 ¶ Itur, *Impersonale*. Terent. And. 1. 5. 17,
 — ea quoniam memini obtudi potest,
 Itur ad me. Virgil.
 — sic itur ad astra.
 Aeternas itur in vsq; moras, Claud. ad Probinum, 26. 2.
 Ibitur, Plaut. Trucul. 13. 17.
 Eatur, Senec. Med. 7. 6. Idem Thyeste, 5. 17.
 Iretur, Papiian. in l. pupillus. ff. de fideiuf. tutor. Iudice de-
 functo, prius quàm ad eum iretur,
 ¶ Iri, Terent. And. 1. 2. 6, Qui postquam audierat, non datum
 iri filio uxorem suo.
 Debitum iri, Sequola in l. respiciendum. ff. si certum petatur.
 Respiciendum enim est, an (quantum in natura hominum
 sit) possit sciri eam debitum iri.
 Vix eundæ & vitandæ, Claud. 2. in Eutrop. 84.
 ¶ Irens. Qui huc & illuc proficiscitur. Plautus Milit. 10.
 81, Deum virtute euntem hospiti accipere, apud me est
 comitas.
 Oculi euntes, Stat. lib. 5. Thebaid. 97.
 ¶ Itus. Verbale. Suet. in Tiberio, cap. 38.
 ¶ Itio. Terent. Phorm. 5. 9. 23, Hæc erant itiones crebrae,
 & mansiones diutinae I emni?
 ¶ Ito: Frequentatiuum. Suet. de Claris Rhetoribus, 1 b, Ma-
 iores nostri, quæ liberos suos discere, & quos in ludos ita-
 re vellent, instituerunt.
 EONE.] Arbor. Plin. lib. 13. cap. 12.
 EOS.] Aurora. Ouid. 3. Fast. 176,
 Tres vbi luciferos veniens præmiserit eos. Id. 4. Fast.
 Proxima vetricem quum Romam inspexerit eos.
 ¶ Eous Oriens, & Orientalis. Virgilius 3. Aeneid. 10. 7.
 Portus ab eoo fluctu curuatus in arcum. Lucanus:
 Tradimus Hesperias gentes, aperimus Eoas: Pre-
 pet. lib. 2,
 Siue illam Hesperijs, siue istum ostendet eois:
 Vret & eous, vret & Hesperios.
 Cœlum eoum, Ouid. 3. Metam. 40.
 Equi eoi, Virg. 2. Aen. 84.
 Gelu eoum, Propert. lib. 1. eleg. 15. 5.
 Mare eoum, Tibull. lib. 2. eleg. 2. 4.
 Opes eoz, Ouid. 1. de Arte aman. 41.
 Orbis eous, Ouid. 5. Fast. 94.
 Partes eoz, Ouid. 1. Fast. 28.
 ¶ Eous, *pro Lucifero*. Virg. 1. Georg. 58,
 Aut quum sole nouo terras irrorat Eous. de quo e-
 tiam Cinna in Smyrna sic ait:
 Te Matutinus flentem conspexit Eous.
 EPASTVS.] Participium passiuum ab Epascor. Ouid. in Ha-
 licuticis:

Vt Scarus epastus solus qui ruminat herbas.

EPHEBUS.] Qui ad pubertatis annos peruenit, Terent. And.

1, 124.

Nam is postquam excessit ex ephēbis, So fia.

Idem Eunuch. 5. 1. 8.

Qui Chærea? iste ephēbus frater Phædræ.

Animus ephēbis ætate exiit. Plaut. in Merc. 3, 40.

Amans ephēbus, Horat. 2, epist. 1, 35.

¶ **Ephēbium:** Pars ea palæstræ, in qua ephēbi exercebantur.

Vitruuius: In duplici portico collocentur hæc membra: ephēbium medio.

EPHEDRA.] Herba nascens ventoso ferè tractu, scandens ar-

borea, & extramis propendens, Plin. lib. 26, cap. 13.

EPHEMERIS.] Commentarius, Iuuenal. Satyr. 6,

In cuius manibus ceu pinguis succina tritas
Cernis ephemeridas. Propertius lib. 3, eleg. 23. 4. Du-
ræ ephemerides.

EPHEMERON.] Genus herbæ, folia habens lilij, sed mino-

ra, caulem parem, florem cæruleum, semen superuacuum.

Plin. lib. 23, cap. 13, 24.

EPHIPPIVM.] tegmina seu stragula, quibus equi sternun-
tur, vel sella equi ad insidendum impositæ, Horat. in epi-
stola ad Villicum:

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus. Gel-
lius lib. 5, cap. 4, Equitatum frænis, ephippia, monilibus,
phaleris præfulgentem.

¶ **Ephippia:** qui ephippia habet in equis. Cæsar de Sue-
uis lib. 4. bell. Gall. 470, Non eorum moribus turpius aut
Inertius habetur, quàm ephippijs uti: itaq; ad quemuis nu-
merum ephippiatorum, quamuis pauci, ad re audent.

EPHODI.] Firmic. lib. 6, cap. 32. Generales cuiusq; genituræ
ephodi. Id est, ingressiones, initia, & institutiones.

EPIBATÆ.] Milites classiarj, hoc est, in nauibus merentes.

Hirtius 4. bel. Alexandrini. Capta est vna hostium quadri-
remis, degressa est altera; deinde omnibus epibatæ nudatæ.
Idem bell. Afric. lib. 5. 243, libi que Getulis remigibus, epi-
batæ que complet.

EPIBATIGÆ.] Naues eadem quæ victoriæ, id est, ve&do-
rum ductrices, Vlp. l. 1. §. 5. ff. de exer. a&io. Quædam enim
naues onerariæ, quædam, vt ipsi dicunt, *imbatæ* sunt.

EPICHEREMA.] quid significet, docet Quint. lib. 5. cap. 10.
Ibidem, cap. 14. 4.

EPICHRYSIS.] vasis genus est, teste Varr. lib. 4. de Ling. Lat.

EPICORNVM.] Quint. lib. 1, cap. 4. 18. Nec statim diligenter
putabo, qui promiscua, quæ Epitœna dicuntur, ostenderit:
in quibus sexus verq; per alerum apparet.

EPICROCVM.] Genus vestimēti, croceo colore insectum,
tenue & pellucidum. Festus.

EPIDIPNIDES.] epulæ, quæ in extrema cœna vel prandio
adferuntur, Martial. lib. 11. 32,

Hæc feras epidipnidas parabit.

EPIDROMIDES.] Plagarum funiculi discurreres appel-
lantur, quibus rena panduntur contracta, & contrahuntur
expansi. Pollux: qui epidromos tamen & peridromos vo-
cat. Plin. lib. 19, cap. 1. 3, Vidimus plagas tantæ tenuitatis, vt
annulum hominis cum epidromis transirent.

EPIDROMOS.] Velum in nauj, quod retrosum panditur:
authore Polluce. Cato cap. 13.

EPIGLOSSIS.] sive EPIGLOTTIS. Minor lingua, à Plinio
dicitur lib. 11, cap. 37, 47.

EPIGRAMMA.] inscriptio, vel superscriptio.

Nobile epigramma, Quint. lib. 1, cap. 1. 14.

EPILIMMA.] inquit Festus, Genus viliissimi vnguenti.

EPILOGV.] Conclusio, Peroratio.

Leniores epilogi, Quint. lib. 6, cap. 1, 37.

EPIMELAS.] Gemma candida, nigricante supernè colore.

Plin. lib. 37, cap. 10.

EPIMENIDIVM.] bulbi genus, cuius meminit. Plin. lib. 19,

cap. 5. 3 Iuuenal. Satyr. 7. 13. de caustidicis,

Quod vocis precium? siccus petasunculus. & vas

Pelamydum, aut veteres Aphrorum epimenidia bulbi.

EPINICIA.] Lucianus pro epulo posuit, victoriæ causa

dato Suetonius in Nerone, cap. 43. Affirmauit se lætum in-
ter lætos cantaturum epinicia, quæ iam nunc sibi compo-
ni oporteret.

EPINYCTIS.] Pustula est modicè humescens, & plena san-
guinis: vt ait Pollux. Plin. lib. 20, cap. 6. 1, Illis folijs sanan-
tur & ambusta & epinyctides.

EPIPAETIS.] Herba, exiguis folijs, iccinoris vitij, utilis, &
contra venena pota Plin. lib. 13, cap. 20.

EPIPETROS.] Herba est, quæ nunquam floret, & sponte
prouenit Plin. lib. 11, cap. 15.

EPIPHORA.] oculorum, quum descensus humoris cuius-
dam mordacis oculos malè ang. t. Plinius libro 20, capi-
te 2. 3, Caro peponum, epiphoris oculorum aut dolori-
bus imponitur. & capite 13. 13, Testium verò epiphoris

cum ramis laureæ teneris.

EPITHEDIVM.] Vehiculi genus, Iuuenal. Satyr. 8. 7.

Troque trahunt epithedia collo Segnipedes.

Quint. lib. 1, cap. 10.

EPISTATA.] villica: quæ præest villæ & familiæ rustica-
riæ Cato cap. 58.

EPISTOLA.] Anxia præcipiti venisset epistola penna. Iuu.
Satyr. 4, 15.

Crudelis epistola, Quid epist. 21, 44.

Diues, Quid. epist. 16, 13.

Longior, Quid. 19, epist. 48.

Secretæ & familiares epistolæ, Quintil. l. b. 1. capit. 1, 24.

Verbo & grandis epistola. Iuuenal. Satyr. 10, 8.

Mandato aliquo claudere epistolam, Quid. epist. 13, 32.

Tradere sermonem epistolis in posteros. Quintilianus li-
bro 1, cap. 15.

¶ **Epistolium.** Conscriptum lachrymis epistolium. Catul. ad
Mallium, 63, 1.

¶ **Epistolaris.** vt Epistolaris charta. Martial. lib. 14, 11.

EPISTOMIVM.] Acrementum, quo ora salientium ob-
turantur & laxantur, Vitruuius libro decimo, de hydraulici
organis loquens: Singulis autem canalibus singula e-
pistomia inclusa sunt. Idem: Motione verò vestium ve-
hementiore spiritus vehemens compressus, epistomiorum
aperturis influit, & replet anima canales. Seneca ad Luci-
lum: Nisi aquam argentea epistomia effuderint, & ad-
huc plebeas fistulas eloquor. Varro libro tertio, de re Ru-
stica, 5. 14, Quum & aqua calida & frigida ex orbe ligno
mensaq; , quam dixi in primis radijs esse, epistomijs versis
ad vnumquenq; actum, sic vt influat in conuiuium.

EPISYLVVM.] Columnella quædam, quæ super aliam
columnam maiorem collocatur in ædificijs, Varro 3. de re
Rust. cap. 5. 9.

EPITHESIS.] apud Iuriscultos vsurpatur pro inscri-
ptione quadam apposita, in contumeliam fraudemve
alicuius facta Vlpian. l. lex Cornelia ff. de iniur. & famol. li-
bel. Eadem poena ex Senatusconsulto tenetur is, qui epi-
thetin, aliudve quid, siue scripturam, in aliorum nomina
produxit.

EPITHETON.] appositio dictionis cum proprio nomine.

Epitheton exiguis aptum proprium efficit. Quintilian. libro
8. capit. 3.

EPITHYMON.] thymi cuscuta. Plin. lib. 26, cap. 8, 12.

EPITIMIA.] Mor. est. in l. scire, ff. de tut. & curat. Prohiberi
eum esse tutorem, manente epitimia.

EPITOGIVM.] Genus pallij, quod super togam ferebatu.

Quint. l. b. 1, cap. 3, 43.

EPITONIA.] Sunt instrumenta quibus funes intenduntur.
Vlpianus libro 18. §. 5. ff. de act. empt. Castella plumbea,
putea, opercula puteorum, epitonia fistulis applumbata,
aut quæ terra continentur, quamuis non sunt affixa, æ-
dium esse constat.

EPITOTIS.] Nux ballistæ Vitruu. lib. 10, cap. 15, & 17.

EPITYRVM.] Vocabulum est cibi, inquit Varr. lib. 3. de Lin-
gua Latina. Plaut. Milit. 3. 24,

—beto, & ego me tibi mancupi dabo,

Si vnum epityrum edam apud illum esuiens insane.

Modum conficiendi epityri, docet Cato, cap. 11, 9. Col. quo-
que lib. 12, cap. 47, 8.

EPITYGUS.] Foramen, in quod nux ballistæ inferitur. Vi-
truius lib. 10, cap. 15, & 17.

EPODES.] Pisces sunt, de quibus meminit Quid, in libro de
Ponto: vt testis est Plin. lib. 32. cap. vlt.

EPULONOS.] dicebant antiqui, quos nunc epulones dici-
mus. Festus.

EPoS.] Latine dicitur verbum, versus, poëma. Martialis
lib. 12. 91,

Scribebamus epos. cæpisti scribere: cessi.

Horat. Sermon. Satyr. 2, 10. 9,

—forte epos acer,

Vt nemo, Varius ducit.

EPOTO.] Potando exhauriò. Martial. lib. 2. 29,

Quæq; Tyron toties epotaure lacernæ. Plin. lib. 28,

cap. 14. 2.

Epotare medicamentum. Liu. 8. ab Vrbe, 92.

¶ **Epota.** vt, Aqua epota. Quid. 2. de Remed. amor. 69.

Epota equus: pro sanguine equi epota Mart. lib. 1. 3. Vidè
Plin. lib. 18, cap. 10. 9.

EPVLAT.] pro lpsu conuiuii, & lautis mensis, quæ in con-
uiuiis offerri consueverunt. Amplissimæ epulæ, apud Celsi
lib. 6. bel. Gal. 100. Virg. 6. Aen. 421,

—epulæq; ante ora paratæ Regifico luxu.

Regum epulæ, Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 9.

Dulces, Horat. 3. Carm. ode 8. 2.

Geniales, Claud. 2. de raptu Proserp. 66.

Lautiores, Stat. 1. Sylu. 6. 7.

- Liberales, Tacit. lib. 13.
 Nocturnæ, Lucret. lib. 2, 6.
 Regales, Ouid. 6, Metam. 98.
 Sacræ, Virg. 7, Aen. 35.
 Solennes, Tacit. lib. 10.
 Adhibere fides ac tibias veterum Romanorum epulis moris fuit, Quint. lib. 1, cap. 10, 17.
 Adire epulas, Ouid. primo libro, Amor. eleg. 4, 1.
 Primas epulas decerpere noctes, Pers. Satyr. 5, 5.
 Distinguere epulas, Silius lib. 7, 37.
 Dare epulas alicui, Virg. 4, Aen. 97.
 Dare leges epulis, Ouid. 2, Trist. 98.
 Effusi in lectum, & epulas, & nocturnos cœtus, Tacit. li. 20.
 Instaurare epulas, Virg. 7, Aen. 30.
 Instruere, Silius lib. 11, 55.
 Instruunt epulæ, Senec. Agamem. 10, 2.
 Grauib. marcere epulis, Claud. in Eutrop. 2, 87.
 Onerare mensas epulis, Virg. 4, Georg. 76.
 Paratæ epulæ luxu regifid, Virg. 6, Aen. 121.
 Pondere epulas, Ouid. 4, Fast. 109.
 Rimari epulis, pro Pasce, Virg. lib. 6, Aen. 20.
 Struere epulas, Tacit. lib. 15.
 ¶ Epulæ, etiam *bestiarum cibis quotidianus dicitur*. Virg. 4, Aen. — epulasq; draconi Quæ dabit.
 Tinearum epulæ, Horat. 2, Satyr. 3, 24.
 ¶ Epulum, significat solenniores cibos: & propriè publicum conuiuium in propatulo numerosis cluibus exhibitum. Iuuenal. Satyr. 3, Vnde epulum possis centum dare Pythagoreis. Gell. lib. 11, Solenni die Ioui epulum libaretur.
 Dare epulum populo, Horat. 2, Serm. Sat. 3, 18.
 ¶ Epulones, dicebantur tres, quos Pontifices propter sacrificiorum multitudinem esse voluerunt, ut ludorum epulare sacrificium facerent. Liu. 3, bel. Maced. 92.
 ¶ Epulor: Laure & splendide edo, aut conuiuor. Liu. lib. 25, Vulgò apertis ianuis in propatulo epulati sunt.
 Hilarare epulatus, Tacit. lib. 11.
 Ad ipsas excubias epulari, Claud. de Nup. Honor. 40.
 Auius fetisq; epulandū aliquē trahere. Senec. Thyest. 8, 26.
 ¶ Epulandus. Corpora epulanda. Ouid. 15, Metam. 22.
 ¶ Epulatus Gens epulata nouem dies, Virg. 5, Aen. 15, 1.
 ¶ Epulatio. Col. lib. 12, cap. 3, 2, Quæ ad mensam quotidianam atq; epulationem pertinerent.
 Epulatio Idem quod Epulum, Lucil. Stat. lib. 14, Id epulo eibus, atq; epulatio Iouis omnipotentis.
 ¶ Epularis ad epulas pertinens. Apul. Iam illatis luminibus epularis sermo percrebuit.
 Epularis dies. Suct. in Domit.
 Epulares etiam vocabantur, qui in sacris epulabantur. Varro, Dum epulares nocte epularentur.
 EQVA, EQVES, EQVETERR.] Vide EQVVS.
 EQVIDEM.] Coniunctio affirmatiua pro Certè.
 Equidem certè Idem sum, qui semper fui, Plautus Amphitr. 4, 293.
 Certè equidem audieram. Virg. 9, eclog. 2.
 Equidem ecastor vigilo, Plaut. Amph. 8, 64.
 Equidem hercle opus hoc factò existimo. Plaut. Merc. 11, 5.
 Equidem pol in cam partem accipioque & volo, Terent. Eunuch. 5, 2, 37.
 Equidem ego: & Ego equidem. Sallust. ad Cæsarem de Re-pub. ord. Idem in Iugurtha: Ego equidem regnum vobis trado firmum.
 Equidem, cum verbo secunde persone. Persius Satyra 5, 5, Non equidem hoc dubites amborum fœdere certo Consentire dies.
 Equidem, cum serua persona coniunctum. Pers. Sat. 1, 11, — per me equidem sint omnia protinus alba.
 EQVIRINE.] Iusiurandum per Quirinum. Festus.
 EQVISELIS.] Herba in prato equis inuisa, & fœniticis haud placens, à similitudine equinæ setæ sic dicta. Plin. lib. 18, cap. 28.
 EQVVS.] Fabula de ceruo & equo, Horat. 1, Carm. ode 10, 7.
 Acer equo, Virg. 5, Aen. 133.
 Aptus equus, Horat. 1, epist. 7, 9.
 Virtus paterna est in equis, Horat. 4, Carm. ode 4, 6.
 Agitator equorum, Ouid. 3, Amor. eleg. 2, 2.
 Anfractus leuioris equi. Valer. 6, Argon. 76.
 Generosi equi argumenta, Virg. 3, Georg. 16.
 Diues equum, Virg. 9, Aen. 6.
 Domitor equorum, Virg. 7, Aen. 38.
 Moderamen equorum, Ouid. 2, Metam. 10.
 Proles duellica equorum, Lucret. lib. 2, 133.
 Fortis equi vis, Lucret. lib. 3, 2.
 Cui graior vsus equorum, Virg. 3, Georg. 42.
 Solis equi, Ouid. 2, Metamorph. 31.
 Equi solis quadrijuges, Ouid. 3, Amor. eleg. 2, 14.
 Solis equi radiantes, Ouid. 8, epist. 21.
 Acer equus, Ouid. 3, Metam. 141, Virg. 4, Aen. 32.
 Aemonij equi, Ouid. 2, de Arte amand. 24.
 Aetherei equi, Ouid. 3, de Arte amand. 78.
 Alatus equus. Id est, celer. Sil. lib. 6, 52, Ouid. 3, Fast. 8.
 Albus, Ouid. 8, Metam. 7.
 Ales, Ouid. 3, Amor. eleg. 11, 5.
 Alpedes equi, Virg. 12, Aen. 94.
 Anheli, Ouid. 15, Metam. 84, Virg. 1, Georg. 50, Nosq; vbi primo equis Oriens afflauit anhelis.
 Arduus equus, Virg. 2, Aen. 66.
 Asper, Ouid. 1, Amor. eleg. 2, 3.
 Assidui equi, Ouid. 6, Metam. 44.
 Atrari, Propert. lib. 3, eleg. 5, 7.
 Attoniti, Ouid. 23, epist. 13.
 Bellator equus, Ouid. 15, Metam. 75.
 Bipedes equi marini, Valer. 2, Argon. 102.
 Bipedes equi Protei, Virg. 4, Georg. 78.
 Cærulei equi Theridis, Stat. 1, Achil. 26.
 Cornipedes, Ouid. 1, de Arte aman. 56, Virg. 7, Aen. 150.
 Discordes, Sil. lib. 16, 83.
 Diuidui, Ouid. 2, de Arte amandi.
 Durior oris equus, Ouid. 1, Amor. eleg. 9, 6.
 Eoi equi, Virg. 2, Aen. 84. Vide Eos.
 Feri, Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 12.
 Fugax equus, Ouid. 4, epist. 10.
 Generosissimus, Quint. lib. 5, cap. 11, 3.
 Ignipedes equi, Ouid. 2, Metam. 79.
 Impiger, Horat. 4, Carm. ode 3, 1.
 Insignis, Virg. 10, Aen. 44.
 Insignis phaleris, Virg. 5, Aen. 62.
 Luciferi equi, Ouid. epist. 11, 10.
 Magnanimi, Virg. 2, Aen. 140.
 Mites, Claud. 1, in Ruff. 51.
 Nobiles, Ouid. 3, Amor. eleg. 2, 1.
 Optimus equus, Quint. lib. 5, cap. 11, 3.
 Primus in certamine, Horat. de Arte poetica, 17.
 Publici equi, Plin. lib. 33.
 Pulueri. Valer. 4, Argonaut. 121.
 Purpurei solis equi, Ouid. 20, epist. 17.
 Rapidi, Ouid. 9, epist. 6.
 Recentes, Ouid. 2, Metam. 13.
 Regalis equus, Claud. 4, Paneg. 103.
 Equi rosei, Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 1.
 Semianimes, Virg. 11, Aen. 125.
 Supinus equus, Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 10.
 Tenax, Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 4.
 Trepidi equi, Ouid. 15, epist. 42.
 Veloces. Ouid. 8, Metam. 112.
 Velocissimus equus, Quint. lib. 5, cap. 11, 3.
 Venator, Claud. de Nupt. Honorij, 1.
 Victor, Virg. 3, Georg. 98.
 Virides equi Neptuni, Claud. 6, Paneg. 40.
 Vitales bello, Ouid. 14, Metam. 64.
 Volucres, Ouid. 2, Metam. 47.
 Volucere equus. Ouid. 6, Metam. 24, 25.
 Asia equis abundat, Ouid. 15, epist. 72.
 Addere equos, Virg. 3, Aen. 94.
 Adornati venatui equi, Tacit. lib. 12.
 Agitare spumantem equum, Virg. 11, Aen. 154.
 Anhelantes equi, Senec. Oeth. 9.
 Apprehendere equos, Sil. lib. 16, 75.
 Bello equi armantur, Virg. 3, Aen. 108.
 Assistere equos, Stat. Thebaid. 60.
 Calcari equo, Claud. in Ruff. 176.
 Cadentes equi, Claud. 2, Paneg. 74.
 Verbere cogere equum anhelum, Claud. 4, Paneg. 46.
 Comere equos, Stat. 4, Thebaid. 9.
 Acres equos concutere, Virg. 8, Aen. 1.
 Conscendere equum, Ouid. 14, Metam. 164.
 Consternantur equi, Ouid. 2, Metam. 63.
 Corruit equus, Sil. lib. 17, 28.
 Curare equos, Virg. 8, Aen. 119.
 Eludere instantem equo, Sil. lib. 6, 52.
 Recentes equi vix enituntur, Ouid. 2, Metam. 13.
 Exercere equos campis, Claud. de bello Getico, 51.
 Exhortari equos, Ouid. 5, Metam. 81.
 Furentes equos exhortari, Virg. 11, Aen. 122.
 Equos pressos exhortari, Ouid. 12, Metam. 16.
 Exspantur equi, Ouid. 2, Metam. 41.
 Expedite tela, & equos, Liu. lib. 8, Decad. 4.
 Externati equi, Ouid. in Ibin. 87.
 Fertur equis auriga, Virg. 1, Georg. 102.
 Trinacrijs equis ferri, Virg. 5, Aen. 114.

Ire viam, quam monstrat eques Horat. 1, epist. 13.
 Fletere equum sciens. Horat. 3, Carm. ode 7, 5.
 Frænare equum auro. Claud. de Phœnice, 3, 18.
 Frænati equi. Virg. 5, Aeneid. 110.
 Fremens equus. Virg. 1, Georg. 3.
 Fundere equum. Virg. 1, Georg. 1.
 Gaudere equis. Horat. de Arte poet. 33.
 Ad cursum gignuntur equi Quint. lib. 1, cap. 1, 2.
 Hære equo, & in equo. Horat. 3, Carm. ode 24, 11.
 Hortari terribiles equos. Ouid. 5, Metam. 85.
 Imperitare equis. Horat. 1, Carm. ode 15, 5.
 Indomitus equus. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 2.
 Inobsequentes equi. Senec. Hippol. 10, 16.
 Inuechi equo. Virg. 3, Georg. 72.
 Inuechi Sidonio equo. Virg. 5, Aeneid. 114.
 Inuectus quatuor equis. Virg. 6, Aeneid. 118.
 Iungere equos. Virg. 2, Georg. 13.
 Iungere equos curru, & ad currum. Virg. 5, Aen. 162.
 Labans equus. Valer. 6, Argonaut. 48.
 Lucentes equi solis. Stat. 1, Thebaid. 20.
 Equo merere. Plin. lib. 33, cap. 1, 4.
 Mercari equos. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 18.
 Obliquare. Stat. 12, Theb. 150.
 Ouantes equi. Claud. 2, de Raptum Proserp. 62.
 Soluti per campum pascuntur equi. Virg. 6, Aeneid.
 Prætergere equum locum aliquem. Horat. 1, epist. 15, 3.
 Præueterere equos. Stat. 8, Thebaid. 120.
 Proculcare aliquem equo. Stat. 8, Thebaid. 129.
 Vis equorum prorumpit. Lucret. lib. 2, 53.
 Prospectare equo. Stat. 1, Achil. 47.
 Prouchi equo. Virg. 7, Aeneid. 33.
 Relegati equi. Virg. 9, Aeneid. 39.
 Residere equo. Sil. lib. 11, 83.
 Retentare equos. Ouid. 2, de Arte amand. 87.
 Rubentes equi Phœbi. Claud. in Gigantomachia, 2.
 Ruens equus. Sil. lib. 7, 7.
 Senescens. Horat. lib. 1, epist. 2, 1.
 Spumans. Sil. lib. 13, 29.
 Stans. Lucret. lib. 4, 85.
 Tonantes equi. Horat. 1, Carm. ode 34, 2.
 Turbati equi. Virg. 9, Aeneid. 25.
 Phaëtontis equi auroram vehunt. Virg. 5, Aeneid. 51.
 Vertere equum. Virg. 11, 14, Aeneid. 124.
 Vincentes equi. Horatius 1, Serm. Satyr. 24.
 Citatis volare equis. Claud. 7, Paneg. 88.
 Volans equus. Stat. 2, Sylu. 8.
 ¶ Equus: *Machina bellica*. Plin. lib. 7, cap. 56, 11, 11, Equum, qui nunc arces appellatur, in muralibus machinis Epeum ad Troiam. Subaudi, inuenisse dicunt.
 ¶ Equus. Plin. lib. 11, cap. 49, 2, Non ostentabat hermaphroditas subiuges carpento suo equas.
 Doctus equæ pullus. Lucret. lib. 3, 153.
 Sonus equæ. Ouid. 2, Metam. 134.
 Aptæ quadrigis equa. Horat. 2, Carm. ode 16, 7.
 Nobiles equæ. Ouid. 2, Metam. 239.
 Potniades. Ouid. in Ibin. 12.
 Trima equa. Horat. 3, Carm. ode 11, 2.
 Equa equam non amat. Ouid. 9, Metam. 147.
 Equas vento Zephyro concipere. Virg. 3, Georg. 54.
 ¶ Eques: *Qui insidet equo*. Plaut. Milit. 8, 52,
 — iam faxo hic erit:
 Neque eques, neque pedes præfectus quisquam tanta audacia est.
 Eques: *Qui equestrem habet ordinem*. Mart. lib. 8, 44.
 Vescitur omnis eques tecum, populusq; patresq;.
 Acies equitum. Tacit. lib. 20.
 Exercitus. Virg. 11, Aeneid. 120.
 Turmæ. Horat. 2, epist. 1, 39.
 Alarius eques. Tacit. lib. 12.
 Egregij equites. Iuuenal. Satyr. 10, 10.
 Eques ipso melior Bellerophonte. Horat. 3, Carm. ode 12, 2.
 Numerosus eques. Claud. in Eutrop. 15.
 Equitum aciem in collum erigere. Tacit. lib. 20.
 Locare equites pro cornibus. Quint. lib. 2, cap. 13, 3.
 ¶ Equites etiam indices vocabantur, quia iudicium decuriæ ex Equestri ordine deligebantur. Suet. in Cæsare: Ludis Decius Laberius, Eques Romanus, mimum suū egit: donatusq; quingentis sesterijs & annulo auro, sessum in quatuordecim ex scena per orchestrā transijt.
 Decus equitum. Horat. 3, Carm. ode 16, 4.
 Celsus eques. Stat. 1, Sylu. 4, 9.
 Magnus. Horat. Epod. 4, 3.
 Scuerus. Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 12.
 ¶ Eques, pro ipso equo aliquando panitur. Virg. 3, Georg. 24,
 Impositi dorso, atq; equitem docuere sub armis
 Insultare solo, & gressus glomerare superbos. Gell.

lib. 18, cap. 5, & Macrobi. lib. 6, cap. vlt.
 ¶ Equester: pertinens ad equitum. Equestre prælium, Cæsar. 3, bell. Gall. 233.
 Equestre æs: inquit Festus, quod equiti dabatur.
 Agmen equestre. Ouid. epist. 9, 20.
 Annulus equestris. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 11.
 Cursus equestres ducere. Virg. 5, Aeneid. 132.
 Pes equestris. Senec. Thebaid. 2, 16.
 Populi equestres. Stat. 3, Sylu. 3, 29.
 Turma equestris. Claud. de bello Getico, 116.
 ¶ Equestria, quatuordecim ordines, in quibus equites sedebant, vocat Seneca de Benef. 7, Equestria omnium Equitum Romanorum sunt. Item: Habeo in Equestribus locum non vt vendam, non vt locem, non vt habitem; sed tantum vt spectem.
 Equestria item, pro locis theatralibus equitum, & pro equitibus, vsurpauit Petronius: Nunquam tamen nisi in equestribus sedeo.
 ¶ Equito: Equo vti. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 50,
 Ludere par impar; equitare in arundine longa.
 In orbem equitare. Ouid. 12, Metam. 94.
 Equitare, antiqui dicebāt, equum publicum mereri, Festus.
 ¶ Equitari: Passiuum. Plin. lib. 8, cap. 18, Omnes autem in ijs teris iumentorum dorso funguntur, atque etiam equitantur in prælijs.
 ¶ Equitatio. Plinius lib. 28, cap. 4, 19, Equitatio stomacho & coxis vitilissima.
 ¶ Equitatus: Equitum manus. Claud. de laudibus Serenæ 22, 13. — dat Gallia robur
 Militia, Illyricis sudant equitibus alæ.
 Victor equitatus. Tacit. lib. 19.
 Portis exijt equitatus. Virg. 8, Aeneid. 116.
 Equitatus: *Actus equitans*. Plinius lib. 28, cap. 15, ad finem;
 Femina atteri, aduriq; equitatu notum est.
 ¶ Equarius: ad equum pertinens. vt, Equarius medicus. Valer. Max. lib. vlt.
 Equaria: pecuaria. Varro in proœmio lib. 2, de re Rust. ad finem: Quod & ipse pecuarias habui grandes, in Apulia ouarias, & in Reatino equarias.
 ¶ Equiferus: equus non domesticus. Plin. lib. 28, In primis efficac equiferorum sanguis. Et ca. 10, 7, De equiferis non scripserunt Græci.
 ¶ Equipmentum: Merces quæ datur pro admittura equi. Varro: An, si equam emisses quadrupedem, vt meo asino Reatino admitteres, quantum poposcisses, dedissem equipmenti?
 ¶ Equile: Stabulum equorum. Varro libro 2, cap. 7, Suadet frænos in equili suspendere. Cato cap. 14, 1.
 ¶ Equinus. Horat. 1, de Arte poet. 1,
 Humano capiti ceruicem pistor equinam iungere si velit.
 Caudæ equinæ pilos vellere. Horat. 2, epist. 1, 9.
 Cornu equinum. Valer. 5, Argon. 31.
 Crista equina. Virg. 10, Aeneid. 142.
 Iuba equina. Plin. lib. 2, cap. 25, 2, Ouid. 12, Metam. 18.
 Nerus equinus. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 5.
 Pecus equinum. Varro de re Rust. lib. 2, cap. 7.
 Conculcare pedibus equinis. Ouid. 12, Metam. 75.
 Sanguis equinus. Ouid. 9, epist. 29.
 Vbera equina. Horat. Epod. 8, 2.
 ¶ Equiferum: Herba est, cui similitudine setæ equinæ nomen imposuerunt. Plin. lib. 26, cap. 13, 1.
 ¶ Equifo: Equorum domitor. Varro Triopite, Trifilio: Nam vt equus, qui ad vehendū est natus, tamen traditur magistro, vt equifo doceat totum incedere. Idem Marcipore: Neque furentem equuleum insanus equifo exhibeat matris fluctibus.
 Equifones, Veteres vocabant omnes, quibus ab cuius rei regimen committebatur. vt, Nautici equifones. Nonius.
 ¶ Equarius: Equorum curator. Solinus cap. 57, Alexandri Magni equus, Bucephalus dictus, &c. quū ab equario suo aliās etiam molliter sedaretur, accepto regio stratu, neminem vnquam alium præter dominū vehere dignatus est.
 ¶ Equitabilis. Liu. Opportuna explicandis copijs regio erat, equitabilis, & vasta planities.
 ¶ Equitum: Equorum armentum. Vlpianus in l. plenum, §. equitij, ff. de vsu & habitatione. Equitij quoque legato vsu, videndumne & donare possit, & ad vehendum sub iugo vti.
 ¶ Equuleus: Pullus equinus & nouellus. Liu. 3, bel. Pun. 158, Bos equuleum peperit.
 ¶ Equula: Parua equa. Varro: Nemo est tam negligens, qui summa diligentia eligat asinum, qui suam saliat equulam.
 ¶ Equio: Coitum equi appeto. Plin. lib. 10, ca. 63, 11, Equas domitas 1 x. diebus equire.

¶ Equiria: Ludi, quos Romulus Marti instituit per equorum cursum, qui in campo Martio exercebantur. Festus, Ouid. 2, Fast. 172,

Ex vero positum permanit equiria nomen.

¶ Equitarius: Equitij custos, vel præfectus. Iulius Firmicus libro 8, cap. 13, Centauro oriente, qui natus fuerit, aut erit auriga, aut equorum nutritor & cultor, vel eorum exercitator, aut mulomedicus, vel equitarius.

E R

ERADICO.] Auello. Terent. And. 4, 5, 22, Di te eradicent, ita me miseram territas.

Eradicate aureis alterius: obtundere narrando aliquid. Plautus Epid. 9, 50.

ERADO.] Colum. lib. 3, Postea furculos, quos inferere volles, eradito tam altè, quàm cuncum demisisti. Idem lib. de Arboribus, cap. 9, 2.

Albo Senatorio aliquem eradere. Tacit. lib. 4.

Eradenda clementa pravi cupidinis. Horatius 3, Carmin. ode 24, 11.

¶ Erasmus. Plinius in Panegy. 40, Datum est ijs, qui post editum tuum in locum erasorum subditi fuerant, id est, deletorum è numero eorum, qui accipiebant congiarium. Genæ erasæ. Propert. lib. 4, eleg. 8, 6.

Timor erasus ex animo. Senec. Thyeste, 6, 6.

ERANTIA.] pecunia: apud Iuriconsultum, in l. ereditor. de solut. Catanæus apud Plinium Secundum, vocem Eranos, interpretatur, Exactoris collationum dicens sic Pollucem Athenæum, & eos secutum Ammonium interpretari.

ERCTVM.] pro Arctum, ab Arceo, dixerunt veteres. Festus.

EREBVS.] Erebum Virgilius interdum obscuritatem quandam esse describit apud inferos. quum ait:

—imas Erebi descendit ad vmbas. Interdum flumen eiusdem loci, dicens:

—& magnos Erebi tranauimus amnes. Varro, Erebo natam noctem ait. Vnde est & illud: Erebo creata Fuscis crinibus Nox te inuoco.

Deæ Erebi: Furia. Senec. Octau. 17, 18.

Regina Erebi: Proserpina. Ouid. 5, Metam. 109.

Profundi Erebi ripa. Stat. 1, Thebaid. 60.

Sedes imæ Erebi. Virg. 4, Aeneid. 81.

Vmbæ imæ Erebi. Virg. 6, Aeneid. 81.

¶ Erebeus. Ouid. in Ibin, 45,

Peioraq; vixerunt Erebeæ felle colubræ.

ERECTVS.] Vide ERIGO.

EREMIGO.] Enauigo, emetior. Plinius libro 2, capite 67, 2, Circa Caspium quoque multa Oceanit litora explorata, patuoq; breuius, quàm totus hinc aut illinc Septentrio cremigatus.

EREMODICIVM.] in Pandectis, tit. de minoribus. in l. ait prætor. §. idem in eremodicijs. l. properandum §. sin aurè. Dicitur quasi desolatam ac desertam, seu desertio causæ, absentia seu negligentia partium facta.

EREPO.] Difficiliter loca aspera & edita scando. Plautus Aulul. 20, 1, Foras lumbrice, qui sub terra crepisti modò. Varr. 3, de Re rust. cap. 15, 1, Ne ex ca crepere possit. Horat. 1, Seru. Satyr. 5, 16.

ERETRIA.] Genus cerussæ, quæ terræ suæ nomen habet. Plin. lib. 35, cap. 6.

ERGA.] Præpositio, pro In, vel Contra, aut Aduersus sumitur. Teren. Heaut. 1, 2, 15, Timet omnia, patris iram, & animum amicæ se erga vt sit suæ.

ERGASTERIVM.] Officina vbi aliquid operamur. in Decretis, dist. 44, Nulli clerico liceat tabernam aut ergasterium habere.

ERGASTVLVM.] Locus in quo mæcipia deteriora in vinculis opus facere cogebantur. Iuuen. Satyr. 8, 12,

Quid facias, talem sortitus Pontice seruum?

Nempe in Lucanos, aut Tusca ergastula mittas.

¶ Accipitur interdum pro ipsis mancipijs, quæ in custodia alligabantur. Iuuen. Satyr. 14, 3,

Quem mirè afficiunt inscripta ergastula. Varro: Misitq; mox eò nuntium, qui tota ergastula donaret libertate. Liu. 2, ab Vrbe, 97, Col. lib. 1, cap. 6, Vinctis quàm saluberrimum subterraneum ergastulum plurimis, sitq; id angustis illustratum fenestris.

¶ Ergastulus: Mancipium in ergastulo alligatum. Luc. libro decimo quinto. Non ergastulus vnus, & alius iudicem apposuit: vt nemo sententiam liberè magis, quàm ergastulus dicere possit.

¶ Ergastularius: Qui præest ergastulo & mancipijs. Colum. lib. 1, cap. 8, 13, docet, quomodo mancipia ab ergastularijs tractari debeant.

ERGATA.] Machina est tractoria, axe recto, quæ non brachiorum ductum, sed ambientibus & obtinentibus vectarijs versatur. Vitruuius lib. 10, cap. 4.

ERGO.] ponitur in principio pro Itaq; Plaut. Amphit. 4, 22, Virg. 2, Aeneid. 5,

Nos abijisse rati, & vento petijisse Mycenæ:

Ergo omnis longo soluit se Teuctria Iuæ.

Tace dum tabellas pellego, c. ergo quin legis? Plaut. Pseud. 3, 38.

Ipsus inquam Carmides sum. s. ergo ipsuane es? Plautus Trin. 13, 144.

Tibi ergo. Terent. 5, 2, 9, d. Mihi ne? s. tibi ergo.

Ergo, dum nullum fastiditur genus, in quo eniteret virtus, creuit imperium Romanum. Liu. 4, ab Vrbe, 15.

Ergo etiam precium aliquanteo, quàm cætera, grauius atque atrocius fuit. Liu. 2, ab Vrbe, 81.

Ergo, tertio loco positum. Liu. 1, ab Vrbe, 137, Nec manere ergo, nec transire ausus.

¶ Ergo: pro, causa. Virg. 6, Aeneid. 134,

—illius ergo

Venimus, & magnos Erebi tranauimus amnes.

ERIGERON.] Herba, trixaginis specie, & mollitia cauliculis subrubicundis. Plin. lib. 25, cap. 13, 21.

ERIGO.] eleuo.

Erigere in speciem. Lilius 10, bel. Pun. 71, Ijs honoribus mollitus regis animus, erectusq; in speciem propinquam, sublato Syphace.

Erigere in gradus. Colum. lib. 8, cap. 15, 2.

Erigere aciem. Liu. 3, ab Vrbe, 77.

Aliquem erigere: Ad diuitias & honores extollere. Ouid. ad Pisonem, 48.

Arces erigere. Stat. 3, Syl. 1, 4.

Caput expergestum Lucret. lib. 5, 243.

Caudam falcatam in sublime. Plin. lib. 10, cap. 21, 2.

Expectationem alicuius. Plin. epist. 156.

Fumus erigitur ad sidera. Virg. 9, Aeneid. 49.

Gradum erigere: Sil. lib. 3, 107.

Ias. Silius lib. 4, 54.

Iubam. Senec. Hipp. 10, 10.

Mentem. Lucanus lib. 8, 16.

Oculos. Ouid. 4, Metam. 29.

Patriam. Claud. 2, Paneg. 30.

Pectus. Stat. 1, Achil. 109.

Scalas ad mœnia & ad murum. Liu. 2, bel. Maced. 52.

Contumaciùs se erigere. Quint. in Proœm. lib. 6, 13.

Serpens erigitur. Ouid. 15, Metam. 148.

Te iam series vsusq; laborum Erigit. Lucan. lib. 1, 25.

Studia prima se erigunt ad imitationem condiscipulorum.

Quint. lib. 2, cap. 3, 8.

Sylvas erigere: Id est, ligna in pyra exstruere. Lucan. 7, 164.

Pontus in scopulos vndas erigit. Lucan. lib. 5, 120.

Vultum erigere. Ouid. 14, Metam. 22.

Vultus erexit rubicunda Phœbe. Seneca Hippol. 6, 3.

In aliquem erigi. Ouid. 12, Metam. 75.

In digitos. Quint. lib. 2, cap. 3, 7.

Sub auras. Virg. 8, Aeneid. 5.

Contra aliquem. Stat. 2, Thebaid. 135.

¶ Erectus: Participium.

Erectus expectatione. Liu. 2, ab Vrbe, 236.

Liber & erectus. Horat. 1, epist. 1, 14.

In auras erectus. Sil. lib. 4, 29, —erectus in auras

It sonipes. Ouid. 3, Metam. 9.

In speciem erectus. Tacit. lib. 17.

Erectus horret crinis. Senec. Herc. Oetheo, 6, 1.

Cristæ erectæ. Sil. lib. 7, 138.

In armos erectus equus. Stat. 6, Thebaid. 101.

Mens erecta. Quint. lib. 1, cap. 3, 6.

Pectore erecto ambulare. Claud. 1, in Eutrop. 62.

Proræ erectæ. Statius 1, Thebaid. 75.

Pyra sub auras erecta. Virg. 4, Aeneid. 101.

Erecta in arcem via. Liu. 4, ab Vrbe, 96.

Erectum votum. Stat. 6, Thebaid. 160.

Vultus erectos ad sidera tollere. Ouid. 1, Metam. 18.

¶ Erectus: Nomen ex participio.

Minor & Erectior, contraria. Claud. de Aponi balneis. 5, 3.

Animi erectus. Sil. lib. 13, 38.

ERINNYs.] Furia infernalis.

Crudelis Erinny. Stat. 8, Thebaid. 134.

Fera regnat. Ouid. 1, Metam. 49.

Feralis. Lucan. lib. 10, 12.

Flammifera. Senec. Herc. furente, 11, 18.

Horrida. Ouid. 1, Metam. 146.

Improba. Sil. lib. 13, 59.

Insana regnat. Ouid. 11, Metam. 3.

Nocturna. Valer. 3, Argon. 4.

Pronuba. Lucanus, lib. 8, 18.

Sæua. Seneca Octauia, 4, 3.

Tristis. Virg. 2, Aeneid. 68, Senec. Octauia, 1, 5.

Succincta anguibus vltix. Senec. Octauia, 5, 9.

Civilis. Lucan lib. 4, 39.
 Patriæ communis. Virgil. 2, Aeneid. 115.
 Atrox Erinnyes. Ouid. 11, epist. 21.
 ERIPIO.] aufero per raptum. Terent. Heaut. 4, 2, 6, Crucior bolum tantum mihi ereptum tam subito è faucibus. Terentius Heaut. 4, 39.
 Vnus est dies, dum argentum eripio.
 Eripere, & Relinquere; opposita. Ouid. 6, Metam. 40.
 Ab igne eripere aliquid. Ouid. 8, Metam. 92.
 Ex periculo aliquem eripere. Cæsar 4, bel. Gal. 501.
 Per carnem & herbas fuitis. Ouid. 15, Metam. 66.
 Humeris suis per flammam. Virg. 6, Aeneid. 23.
 Per tela; per ignes. Virg. 2, 1, Aeneid. 33.
 Curis. Valer. 4, Argon. 108.
 Damno. Ouid. 11, Metam. 27.
 Dolis alicuius. Ouid. de Arte aman lib. 3, 36.
 Domino. Ouid. 8, Metam. 172.
 Flammis. Ouid. 2, Metam. 127.
 Colla turpi iugo. Horat. 2, Serm. Satyr. 19.
 Iugo se eripere iustantur sonipodes. Senec. Hipp. 10, 19.
 Equi colla iugo eripiunt. Ouid. 2, Metam. 63.
 Letho eripere res alicuius. Virg. 5, Aeneid. 137.
 Letho se eripere. Virg. 2, Aeneid. 27.
 Agnum lupo. Plaut. Pœnulo, 11, 31.
 Hærentes aduerso littore naues. Horatius 2, Serm. Satyr. 34.
 Libus implicitum. Horat. in Arte poet. 86.
 Moræ se eripere. Horat. 3, Carm. ode 20, 1.
 Lepus eripitur morsibus canis. Ouid. 1, Metam. 108.
 Morti aliquem eripere. Virg. 12, Aeneid. 32.
 Malis. Virg. 6, Aeneid. 73.
 Tormento. Plin. epist. 87.
 In medio versantem turbine lethi. Catul. in Argon. 30.
 Domo. Terent. Adelph. 2, 1, 44.
 Eripere alicui aliquid per oppressionem. Terent. Adel. 2, 2, 30.
 Alimenta. Ouid. 9, Metam. 3.
 Animam. Ouid. 6, Metam. 108.
 Membris alicuius animam. Ouid. 15, Metam. 169.
 Annos eripere mihi Musæ. Claud. 8, Paneg. 28.
 Arbitrium secreta loquendi alicui eripere. Ouidius 4, Metamorph. 45.
 Auxilium solitum. Virg. 9, Aeneid. 27.
 Nubes eripiunt cælum ex oculis. Virg. 1, Aeneid. 19.
 Eripere se ex crimine. Terent. Phorm. 2, 2, 9.
 Curas. Ouid. de Remed. amor lib. 2, 83.
 Vagina eripere ensem. Virg. 4, Aeneid. 116, Et in 10, 95.
 Ferrum vagina. Virg. 6, Aeneid. 52.
 Fidem alicui. Ouid. 15, Metam. 57.
 Formam. Virg. 9, Aeneid. 21.
 Fugam. Virg. 2, Aeneid. 124.
 Imperium semestre. Cæf. 1, bel. Ciuil. 38.
 Anni iocos eripere. Horat. 2, epist. 2, 12.
 Ius. Plaut. Rud. 18, 6.
 Libertatem. Plaut. Capt. 6, 61.
 Linguam alicui. Ouid. 2, Fast. 122.
 Tenebræ lucem eripiunt. Silius lib. 10, 66.
 Mentem. Hirtius lib. 4, bel. Alexandrii, 72.
 Mentem confusam. Virg. 2, Aeneid. 145.
 Mortem. Senec. Thebaide, 1, 21.
 Oculis nefas. Senec. Thycste, 8, 1.
 Necem. Stat. 3, Thebaid. 14.
 Flammæ eripiunt noctem. Silius lib. 11, 56.
 Notitiam alicuius rei. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 10, 1.
 Nubem, quæ mortales habetatis visus. Virgilius 2, Aeneidos 171.
 Oculos. Terent. Adelph. 5, 2, 20.
 Eripit quis oculos citius mihi, &c. Horatius 2, Serm. Satyr. 5, 7.
 Ignis opes partas eripit. Tibul. lib. 2, eleg. 4, 8.
 Orationem ex ore alicuius. Plaut. Merc. 4, 62.
 Oscula. Horat. 2, Carm. ode 12, 6.
 Potestatem aliquid faciendi. Cæf. 1, bel. Ciuil.
 Præmia. Ouidius 1, Metam. 5.
 Rates ab inimicis æquoribus. Horat. 4, Carm. ode 8, 7.
 Respirationem iterq; animæ. Ouid. 12, Metam. 29.
 Responsiones vno verbo. Plaut. Mostel. 8, 65.
 Eripit interdum, modò dat medicina salutem. Ouidius 2, Trist. 54.
 Sensus omnes alicui eripere. Catul. epist. 48, 2.
 Spem nuptiarum. Terent. Heaut. 4, 3, 35.
 Tempus cibi. Cæf. lib. 2, cap. 8.
 Tempora certa alicui rei. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 12.
 Vires omnes animo somnus & alca eripiunt. Ouidius 1, de Rem. amor. 30.
 Eripere vi ab aliquo virginem. Terent. Eunuch. 4, 6, 14.
 Per crimina vitam alicui. Ouid. 2, Fast. 162.

Vocem loquentis ab ore. Virg. 7, Aeneid. 24.
 Te hinc eripe. Senec. Medea, 7, 13.
 Possè loqui eripitur. Ouid. 2, Metam. 47.
 Vix eripiam, quin hoc potius velis. Horatius 2, Serm. Satyra 2, 5.
 ¶ Eripere. simpliciter usurpatum, pro, De periculis eripere. Virgilius 3, Aeneid. 112,
 Hos Helenus scopulos, hæc faxa horrenda canebat;
 Eripite ô socij, pariterq; insurgite remis.
 Tunc hinc spolijs indute meorum Eripiare mihi? Virgil. 12, Aeneid. 188.
 Honor eripitur. Ouid. 1, Fast. 124.
 Currendi vires eripiente metu. Ouid. 5, Amorum, eleg. 5, 14.
 ¶ Ereptus. Ab vndis ereptus. Virg. 1, Aeneid. 121.
 In primis annis. Valer. lib. 6, Argon. 14.
 Per medios enses. Propert. lib. 1, eleg. 20, 21.
 Fato. Virg. 2, Aeneid. 147.
 Fluctibus. Horat. 4, Carm. ode 8, 5.
 Humanis. Curtius lib. 10.
 Oculis. Ouid. epist. 10, 9.
 Periculis. Virg. 3, Aen. 142.
 Pugna. Silius lib. 17, 77.
 Ruinis alicuius ciuitatis. Virg. 3, Aeneid. 95.
 Thalamis alicuius fæminæ. Seneca Medea, 2, 10.
 Amor ereptus. Propert. lib. 2, eleg. 9, 8.
 Erepta coniux. Virg. 3, Aeneid. 66.
 Facta erepta. Stat. 3, Thebaid. 17.
 Honor dolo ereptus alicui. Virg. 5, Aeneid. 68.
 Ius ereptum restituere. Ouid. 1, Fast. 125.
 Iuuenta prima fato erepta alicui. Virg. 7, Aeneid. 11.
 Laus erepta alicui. Senec. Herc. Oetheo, 7, 29.
 Littora erepta. Silius lib. 7, 87.
 Locus ereptus. Ouid. 4, Trist. eleg. 2, 12.
 Merces erepta laborum. Lucan. lib. 1, 69.
 Munera erepta ruinis alicuius ciuitatis. Virgilius 1, Aeneidos 131.
 Pellis erepta iuueno. Virg. 11, Aeneid. 136.
 Ratis erepto campis deferta profundo. Silius lib. 3, 12.
 Regnum alicui ereptum. Lucan. lib. 5, 13.
 Sensibus ereptis mens excidit. Catul. epig. 61, 5.
 Solatia sibi erepta lugebant Nymphæ. Claud. in Præfat. lib. 2, de raptu Proserp. 1.
 Stirps erepta. Ouid. ad Liuiam, 13.
 Venia scelerum erepta populo nocenti. Lucan. lib. 4, 40.
 Virginitas erepta. Virg. 12, Aeneid. 29.
 Voluptas vobis alicui erepta. Ouidius tertio, de Ponto, eleg. 9, 8.
 ¶ Ereptus: Mortuus. Ouid. ad Liuiam, 40,
 Consul erepti publica damna refert.
 ERISTALIS.] Gemma, quæ cum candida sit, ad inclinationes tubercere videtur. Plin. lib. 37, cap. 10.
 ERITVS.] Machina est militaris, infestis vndique horrens telis, vnde aculeis echinus. Sallust. Arxibusque eminebant in modum eritij militaris veruta binum pedum Turnebus.
 ERITVDO.] Seruitudo. Festus.
 ERIVO.] Rims factis educo, euacuo. Plin. lib. 17, cap. 26, 4,
 Cæterum maiore in parte orbis etiam pluuias Autumnii aquas eriuari conuenit.
 ERODO.] Idem quod Rodø. Plin. lib. 11, cap. 29, 4, Omnia verò morfu erodentes. Colum. lib. 10, 31,
 Nec solum teneras audens erodere frondes.
 Erosas fate. Plin. lib. 12, cap. 9, 3.
 EROGO.] Distribuo. Plinius epistol. 240, Deinde, quam ipsi erogare in oleum soliti, parati sunt in operibus balinei conferre.
 ¶ Erogito: Vehementer rogo. Plaut. Capt. 16, 10,
 —interibi ego ex hac statua vetuecca volo
 Erogitare, meo minore quid sit factum filio.
 ¶ Erogatio: Distributio. Plin. in Paneg. 66, Vt tot impendijs, tot erogationibus sola sufficiat.
 EROVS.] Vide ERODO.
 ERRO.] Vagor.
 Huc & illuc errare. Ouid. 11, Metam. 72.
 A sedibus suis. Claud. 4, Paneg. 82.
 Ad flumina. Virg. 6, eclog. 13.
 Ad lacus. Tibul. lib. 1, eleg. 10, 8.
 Circum littora. Virg. 3, Aeneid. 16.
 In sylua. Virg. 6, Aeneid. 91.
 Multis in annis. Ouid. 1, Trist. 12.
 In vndis. Virg. 3, Aeneid. 40.
 Inter audaces lupus errat agnos. Horatius 3, Carmin. ode 18, 3.
 Per agros errare. Propert. lib. 2, eleg. 29, 5.
 Argentum teneras errat per herbas. Ouid. 11, Metam. 3.
 Per ignotos errant animalia montes. Virg. 6, eclog. 8.
 Per vndas errare. Ouid. 5, Metam. 91.

Per ignotas vrbes. Tibull. lib. 4, eleg. 1, 11.
 Subter supraq; Stat. 9, Thebaid. 87.
 Procul auius errat. Lucret. hb. 3, 148.
 Ignari hominumq; locorumq; Erramus. Virgil. Aen. 68.
 Toto passim vagus errat in orbe. Ouid. 14, Metam. 136.
 Cuius sollicito errare. Claud. de raptu Proserp. 1, 6.
 Passibus non certis. Ouid. 3, Metam. 35.
 Pelago. Virg. 3, Aeneid. 41.
 Via. Virg. 2, Aeneid. 147.
 Viribus. Virg. 1, Aeneid. 117.
 ¶ Errare, pro Passi aliquando usurpatur. Virg. 2, eclog. 5,
 Mille meæ Siculis errat in montibus agnæ. Idē 1, eclog. 2,
 Ille meas errare boues (vt cernis.)
 Non per dubias errant mea carmina laudes. Tibull. lib. 4,
 eleg. 1, 22.
 Varij colores sæpe errant in vultu solis. Virg. 1, Georg. 90.
 Perq; nouem errauit redeuntis cornua lunæ. Ouidius 10,
 Metamorph. 95.
 Dolor errat per omnes. Lucan. lib. 2, 5.
 Fiamma per medullas. Ouid. 14, Metam. 70.
 Fluuius. Virg. 3, Georg. 3.
 Fulmen errare in aliquos dicitur. Senec. Medea, 7, 22.
 Extremus super halitus errat. Virg. 4, Aeneid. 137.
 Manus errat circum aures & tempora. Virg. 5, Aeneid. 86.
 Fluitans naui errat amisso magistro. Virg. 5, Aeneid. 172.
 Orbes cæli alij in alios errant. Virgil. 1, Georg. 68,
 Quos ignis cæli Cyllenius erret in orbes.
 Spes sollicitæ, trepidiq; metus errant. Senec. Herc. furent. 3, 1.
 Tempora errant. Ouid. 3, Fast. 31.
 Vires. Ouid. ad Liuiam, 10.
 Nec vires errasse tuas campoq; foroq;
 In amicitia errare. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 9.
 Licentiùs. Ouid. 4, de Ponto, 6.
 Magnopere in re aliqua. Lucret. lib. 3, 22.
 Stultitia. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 42.
 Prohè. Plaut. Amphit. 11, 21.
 Non ultra verba, ac voces. Tacit. lib. 17.
 Erras, si id credis. Terent. Heaut. 1, 1, 53.
 Errare in aliquam rem: pro, Declinare. Liuius libro primo,
 belli Maced.
 Errare de verbis alicuius: Non assequi, aut intelligere. Ter-
 rentius Heaut. 2, 3, 12.
 Ne erres. Terentius And. 4, 2, 21, Huic, non tibi habeo, ne
 erres.
 Scio quid erres. Plautus Epid. 12, 4, Terent. And. 3, 2, 18, Te-
 neo quid erres: quid ego agam habeo.
 Errare tota via. Terent. Eunuch. 2, 2, 14.
 Animus sæpe in corporis morbis errat. Lucret. lib. 3, 94.
 ¶ Errans. Terentius Heaut. 2, 3, 6, Dum ego proptq; te er-
 rans, patria careo demens. Virgil. 1, Aeneid. 66,
 Vidistis si quam hic errantem forte sororum.
 Terris omnibus & fluctibus errans. Virgil. 1, Aeneid. 152.
 Dignis errantibus scindere chelym. Stat. 3, Sylu. 5, 7.
 Domus errantes. Lucan. lib. 1, 52.
 Gradum errantem in recta delectere. Senec. Thebaid. 1, 1.
 Greges errantes. Horat. Epod. 2, 3.
 Hedera errantes. Virg. 4, eclog. 4, Id est passim vagantes.
 Locum tutum erranti dare. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 14, 12.
 Lumina errantia. Propert. lib. 3, eleg. 14, 6.
 Luna errans. Virg. 1, Aeneid. 150.
 Errantia sydera. Plin. lib. 2, cap. 6, 11.
 Turmæ errantes sine præside. Stat. 10, Thebaid. 3.
 ¶ Errantia: Error. Accius Neoptolemo: Satis iam didum
 est, neq; ego errantia animi præuè morigerabor.
 ¶ Erratus: Pannicp. Ouid. 1, Fast. 131,
 Pro ius erratis læti vescuntur in agris,
 Littora errata. Virgil. 1, Aeneid. 117.
 Orbis erratus. Ouid. epist. 22, 21.
 Orbis erratus diuersis casibus. Valer. 4, Argon. 90.
 Terræ erratæ. Ouid. 4, Fast. 115.
 ¶ Erratum: Erratio. Terent. Adelph. 4, 2, 42, Sanè hac mul-
 tō propius ibit; & minor est erratio.
 ¶ Errabundus: Vagabundus. Liu. 1, ab Vrbe, 127, Nunc in
 luminibus starent, nunc errabundi domos suas, vltimum
 illud visuri, peruagarentur.
 Errabunda vestigia. Virg. 6, eclog. 12.
 Errabundæ naues. Hirtius, lib. 5, bel. Afric. 8.
 ¶ Erraticus: Qui errat & vagatur. Gellius, libro secundo, ca-
 pite secundo, Interibi aliquot ex ijs, qui aderant, erraticum
 esse hominem dicere.
 Delos erratica. Ouid. 6, Metam. 67.
 Herba erratica: id est, agrestis, & non fatiua. Plinius libro
 decimonono, capite octauo, quinto, Erratica brassica: a-
 pud Columellam.
 ¶ Error: Ignorantia.
 Error & insania. Horat. 2, epist. 2, 4.

Virtus, & Error; opponuntur. Horat. in Arte poet. 63.
 Modicis erroribus æqui mores. Iuuenal. Satyr. 14, 2.
 Nebula erroris. Iuuenal. Satyr. 10, 1.
 Vulgus errori similis. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 12.
 Rabies erroris. Silius lib. 7, 110.
 Error alicuius rei. Virg. 2, Aen. 83.
 Mentis alienatæ error. Quint. in Proem. lib. 6, 10.
 Error nominum. Liuius 1, ab Vrbe, 97.
 Ambiguus error. Stat. 5, Thebaid. 88.
 Cæcus. Senec. Herc. fur. 12, 9.
 Dulcis labantibus. Valer. 3, Argon. 95.
 Mentis gratissimus. Horat. 2, epist. 2, 28.
 Falsus. Plin. lib. 15, cap. 3, 2.
 Grauis. Seneca Octau. 7, 11.
 Honestus. Quint. lib. 1, cap. 6, 2.
 Indeprehensius & irremediabilis error labyrinthi. Virgilius 5,
 Aeneid. 117.
 Infandus. Valer. 3, Argon. 115.
 Ingens. Quint. lib. 3, cap. 6, 5.
 Irreuoandus. Claud. de bello Getico, 25.
 Malus. Virg. 8, eclog. 9.
 Phanaticus. Horat. in arte poet. 92.
 Profanus error animi. Claud. 1, in Ruff. 16.
 Sacri vatium errores. Silius lib. 8, 20.
 Simplex error. Quint. lib. 3, cap. 8, 39.
 Credulitas & temerarius error. Ouid. 12, Met. 12.
 Vanus. Stat. 12, Thebaid. 59.
 Suis cuiq; attributus est error. Catul. epig. 19, 4.
 Auferre errores alicuius. Ouid. 5, Fast. 73.
 Confiteri errores suos. Quint. hb. 3, cap. 6, 46.
 Decipit error. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 5.
 Demere alicui mentis errorem. Horat. 2, epist. 2, 28.
 Detrahere. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 8, 4.
 Effugere errorem aliorum. Lucret. lib. 4, 66.
 It error ante oculos alicuius. Ouid. 3, Fast. 77.
 Origine erroris aliquid factum. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 11.
 Fessus errore viarum. Silius lib. 15, 142.
 Fluuat incertis erroribus ardor amantum. Lucretius libro
 4, 217.
 Fluitans errore. Lucret. lib. 3, 214.
 Illudit error. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 10.
 Suis erroribus implicat nubem. Valer. 3, Argon. 7.
 Quantum animis erroris inest. Ouid. 2, Fast. 158.
 Lapsus errore. Quint. lib. 4, cap. 2, 11.
 Nocens error. Senec. Herc. Oeth. 7, 3.
 Scelerum errore nocens. Stat. 12, Thebaid. 102.
 Recipere errorem. Quint. lib. 1, cap. 5, 31.
 Sublato errore. Lucan. lib. 3, 121.
 In magno errore sunt, qui sandareson vocant. Plin. lib. 17,
 capite 7, 9.
 Tandere errorem aliqua re. Propert. lib. 2, de eleg. 19, 9.
 Tardus tenet error amantem. Ouid. 3, Metam. 90.
 Teneri malo errore. Virg. 10, Aeneid. 12.
 Errore aliquo trahi. Ouid. 2, Metam. 16.
 ¶ Error: pro dolo. Virg. 2, Aeneid. 10.
 Aut aliquis latet error: equo ne credite Teneri.
 ¶ Error: pro vagatione.
 Error viarum. Liu. 4, bel. Pun. 75.
 Feri errores nemorum. Stat. 1, Thebaid. 46.
 Inextricabilis error. Virgil. 6, Aeneid. 6.
 Inobseruabilis error labyrinthi. Catul. in Argon. 29.
 Vagus error. Valer. 5, Argon. 23, Ouid. 4, Metam. 101.
 Longis agi erroribus. Ouid. 4, Metam. 114.
 Diffugiunt quod quemq; agit error. Ouid. 3, Fast. 111.
 Pelagi erroribus actus. Virg. 6, Aeneid. 107.
 Viæ errore actus. Virg. 6, Aeneid. 40.
 Deceptus nouo errore veterum locorum. Virgilius 3, Aeneid. 37.
 Ducere in errorem. Ouid. 8, Metam. 33.
 Implicita errore via. Lucan. lib. 8, 1.
 Palanteis error in syluis certo de tramite pellit. Horatius 2,
 Serm. Satyr. 3, 10.
 ¶ Erro: erroris. Vlpian. Errones appellantur serui, qui non
 quidem fugiunt, sed frequenter sine causa vagantur, &
 temporibus in res nugatorias consumptis, seruis ad do-
 minum redeunt. Arrianus de Re militari: Leuius itaque
 delictum emansoris habetur; vt erroris in seruis. Plinius e-
 pisto. 34, 2.
 Fugitiuus vt erro. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 23.
 Admittere errorem. Ouid. epist. 21, 11.
 Vocare errorem sub sua signa. Tibull. lib. 2, eleg. 7, 2.
 ¶ Erroneus: Idem quod Erro. Colum. lib. 7, cap. 12, 5, Maxi-
 me autem debent in custodia vigilantes conspici: nec er-
 ronei, sed alidui, & circumspecti magis quam temerarij.
 Vlpian. in l. ædiles. De ædiliuo edicto: Si aleator erroneus
 vel vinarius sit factus,

ERVESCO.] Rubore & verecundia suffundor, Terentius Adolph. 4, 5, 9, Erubuit; salua res est.
Erubuit iramq; pudore repressit, Ouid. 1, Metam. 152.
Genæ erubuerit, Ouid. 2, Fast. 166.
Iura fidentiq; alicuius erubescere, Virg. 2, Aeneid. 108.
Preces, Claud. 1, de rapt. Proserp. 14.
Erubescere, cum infansuo, Senec. Here. Oeth. 13, 21,
 Sed ire ad illos vmbra, quos vici deos, Pater erubescor.
Erubescere loqui.
Erubescere, cum genituo, Curtius, libro 5, Dignum esse omni malo, qui erubesceret fortunæ.
Erubescere, cum ablatino, Senec. 3, de Benefic. Nunquid iam illa repudio erubescit? &c.
Genis erubuit, Ouid. 2, Amor. 8, 4.
Malis alterius erubescere, Ouid. 5, Trist. eleg. 12, 2.
Saxa roratis rosas erubuerunt, Ouid. 2, de Ponto, eleg. 1, 8.
Viro erubescit puella, Ouid. 4, Trist. eleg. 3, 13.
Erubescendus, Horatius 1, Carm. ode 27, 3, Ignes erubescendi.
ERVCA.] genus vermis, qui in olerum folia repit, abroditq; Col. lib. 11, cap. 3, 52.
Erucæ herba quædam virtutis calidæ, Venerem excitans, Colum. lib. 10,
 Excitet vt Veneri tardos erucæ maritos. Iuuenal. Satyra 10, 14.
Salices erucæ, Ouid. 2, de Remed. amor. 81.
Virides, Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 11.
ERVCTO.] Foras mitto, eicio, Varro 1, de Rust. cap. 4, 3,
 Eructare odorem pestilentem.
Eructat Bosphorus amnes, Valer. 4, Argon. 69.
Arenam eructare, fluuij dicuntur, Virg. 6, Aeneid. 6.
Eructans vt,
 Tartarus horriferos eructans faucibus ætus, Lucret. libro 3, 206.
Saniem, Virg. 1, Aeneid. 126.
Scopulos erigit eructans, Virg. 3, Aeneid. 115.
ERVDERO.] Rudus eicio, Varro 2, de Rust. cap. 2, 6, Solum oportet esse eruderatum, & proclium: vt cuciri facile possit.
ERVDO.] Ex rudi doctum facio, Plinius epist. 5, 8, Vir est grauis, prudens, multis experimentis eruditus.
Scripta erudiunt, Ouid. 2, Trist. 49.
Erudire aliquem artes, Ouid. 8, Metam.
Aues infirmas mater erudit artes Ouidius 2, de Arte amandi, 14.
Erudire puerum artibus, Liu. 1, ab Vrbe, 173.
Oculos erudire, Ouid. 2, de Remed. amor. 59.
Fortuna erudit te factis meis probare, Silius lib. 7, 78.
Erudio: cum infansuo, Silius, lib. 11, 71,
 — an tristia vincula
 Et Decius non erudiunt componere mentem, Ouidius 3, Fast. 64.
Erudite etiam dicuntur res inanitate, Ouid. 1, Amor. eleg. 14, 6, Erudit ad motas ipse capillus acus.
In scholis erudiri, Quint. lib. 1, cap. 2, 8.
Erudiendus, Ouid. epist. 1, 22,
 — qui mollibus annis
 In patrias artes erudiendus erat. Idē 3, de Arte aman. 10.
Eruditus, Participium: edoctus.
Literis primis eruditus, Quint. lib. 1, cap. 10, 27.
Eruditus: Nomen ex participio. Erudita operatio: hoc est scire & composere facta, Plin. lib. 11, cap. 24, 2.
Eruditum palatum, Col. lib. 8, cap. 15, 3.
Eruditus, Quint. lib. 1, cap. 5, 23, Illud eruditus queritur.
Eruditulus, Catul. in Mamurram & Casarem, 53, 2,
 Morbosi pariter, gemelli vtriq;
 Vno in lectulo, erudituli ambo.
Eruditrix, Florus lib. 2, cap. 6, Illam Annibalis eruditricem.
Eruditio: Doctrina.
Altissima eruditio, ac scientia, Quint. lib. 1, cap. 4, 6.
Potior eruditio in scholis, quam domi, Quinilian. libro 2, capite 3, 7.
Exercere eruditionem, Quint. lib. 1, cap. 4, 6.
Eruditione varia repletus homo, Suet. in August. cap. 89.
ERVGO.] Quasi rugas aufero, Plin. lib. 12, cap. 12, 7, Iterum conuulsa erugatur, atq; extenditur malleo. Idem lib. 23, cap. 1, 14, Tu uidetur ipsa radix cum pingui fico, erugatque corpus, si statim bina stadia ambulentur.
Erugare cutem, Plin. lib. 26, cap. vlt. 12.
Erugatio, vt, Erugatio curis, Plin. lib. 28, cap. 12, 2.
ERVILIA.] Genus est leguminis, folio quam faba longiore, flore apibus grauilimo, Colum. lib. 1, Saferna putat agros stercoreari lupino, faba, vicia, eruilia.
ERVIMPO.] Cum impetu exeo, Cæsar 1, bel. Ciuil. 307, Quod paratiores essent ad insequendum omnes, siue noctu, liue interdiu erumperent.

Erumpere ad pugnam, Col. lib. 9, 4, De apibus.
Ab aliquo, Ouid. in Ibin, 31.
Plano campo, Lucret. lib. 5, 191.
Ex proposito, Quint. lib. 4, cap. 3, 12.
In aliquem, Stat. 4, Sylu. 48.
In rem aliquam, Lucan. lib. 3, 119.
In affectum, Quint. lib. 8, cap. 3.
In omnium perniciem, Liu. 4, bel. Maced. 222.
Inter nubilia sese erumpunt radij, Virg. 1, Georg. 89.
Se erumpere, Lucret. lib. 4, 125.
Parua fit ardoris violenti pausa parumper, Virgil. 4, Georg. 74.
Erumpunt se portis foras, Cæsar 2, bel. Ciuil. 53.
Erumpere per castra hostium, Plin. lib. 22, cap. 6, 1.
Foras, Lucret. lib. 6, 178.
Loco aliquo, Cæsar 3, bel. Ciuil. 176.
Portis, Virg. 4, Georg. 16.
Subito el amore erumpunt, Virg. 11, Georg. 121.
Clades erumpit, Ouid. 7, Metam. 115.
Furor & indignatio, Liu. 4, ab Vrbe, 22.
Gemitus erumpunt, Stat. 11, Thebaid. 77.
Ignis erumpit oculis, Senec. Hipp. 4, 2.
Lacryma: sortus: liquoris plusculum, Plin. lib. 10, cap. 55, 2,
 Et lib. 12, cap. 17, 1, Et lib. 16, cap. 10, 6.
Mugitus fluuij, Silius lib. 6, 57.
Nubes, Virg. 1, Aeneid. 117.
Sagittæ neruo pulsant erumpunt, Virg. 4, Georg. 63.
Terra fontibus erumpit liquores, Tibul. lib. 4, eleg. 1, 18.
Ventus erumpit, Lucan. lib. 3, 92.
Vndæ per fontem erumpunt, Lucret. lib. 6, 180.
Attonitum erumpit subita formidine vulgus, Silius, libro 17, 103.
Erumpere gaudium, Terent. Eunuch. 3, 5, 2.
Erumpet in neruum isthæc fortitudo, Terent. Phorm. 2, 2, 11.
Eruptio: Exitus cum impetu, Plin. lib. 16, cap. 10, 7, Carbone repente exspuunt cum eruptionis crepitu.
Eruptiones dicuntur, quando exercitus, vel præsidia in hostes impetum faciunt, Cæsar 1, bell. Ciuil. 81, Non solum ab eruptionibus caueant, sed etiam singulorum hominum occultos exitus asseruent.
Inopinatæ eruptiones, Quint. lib. 6, cap. 4, 11.
Pugnare velut eruptione, Quint. lib. 4, cap. 5, 6.
ERVNCO.] runca auello, Colum. lib. 2, cap. 11, 4, Omnes alterius generis herbas eruncato, Idem lib. 11, cap. 3, Altera vice dimidias areas eruncet.
ERVVO.] Extraho, Colum. lib. 7, cap. 5, 10, Subluuies & intertrigo picel per se liquida, vel alumine & sulphure atq; accerto mistis, rite eruntur.
Erucere & ostendere populis aliquid, Ouid. ad Pisonem. 48.
Erucere atq; proferre in lucem, Horat. 2, epist. 2, 23.
Protrahere & erucere aliquid in luminis oras, Lucretius libro 5, 279.
Media turba aliquid erucere, Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 5.
Prudenter aliquid erucere, Quint. lib. 4, cap. 2, 43.
Bipennibus arborem, Virg. 2, Aeneid. 126.
Aurum terra, Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 11.
Censum conditum templo, Lucan. lib. 3, 32.
Ciuitatem, Tacit. lib. 20,
 Curam, Plaut. Casin. 11, 3.
Antiquas domos auium cum stirpibus imis, Virg. 2, Georg. 42.
Boreæ quercum flatibus erunt, Virg. 4, Aeneid. 90.
Genas vngue erucere, Propert. lib. 4, eleg. 5, 4.
Herbas & limum, Plin. lib. 11, cap. 37, 33.
Latus hasta erucere, quæ vir est equo commissus, Ouidius 11, Metamorph. 96.
Lumina, Senec. Thebaid. 1, 36, Quintil. lib. 6.
Oculum, Plin. lib. 11, cap. 37, 25.
Eruitur oculis, Ouid. 12, Metam. 54.
Opes & regnum alicuius erucere, Virg. 2, Aeneid. 1.
Segetem ab radicibus imis, Virg. 1, Georg. 64.
Sus rostro semina eruit, Ouid. 15, Metam. 23.
Syluas manu erucere, Virg. 4, Georg. 66.
Vrbem aut aliquem virum, Virg. 6, Aeneid. 168.
Vrbem è sedibus, Virg. 2, Aeneid. 122.
Erucere: pro Persecrari, et inuestigando elicere, Stat. 3, Thebaid. 111,
 Eruiumus quæ prima dies, vbi terminus æui,
Erutus: Participium.
Eruta genas vngue, Stat. 10, Thebaid. 162.
Aqua eruta remis canet, Ouid. epist. 5, 11.
Aurum erutum, Stat. 4, Sylu. 7, 3.
Cæpa eruta, Ouid. 3, Fast. 68.
Freta eruta, Ouid. 3, Amor. eleg. 7, 9.
Oppida eruta conuulsis muris, Silius lib. 2, 45.
Radicibus eruta pinus, Virg. 5, Aeneid. 89.
Sacra eruta præficus annalibus, Ouid. 1, Fast. 2.

Tempora cum caulis annalibus eruta piscis. Ovi. 4, Fast. 3.
ERVPTIO.] Vide ERV MPO.

ERVVM.] genus leguminis: distū ab eruendo; quōd mani-
bus eruatur & vellatur. Plaut. Cass. 3, 37. Pōst autē nisi ruri
tu eruum comederis. Plin. lib. 18, cap. 15, 2.

Pingue eruum. Virg. 3, eclog. 20.

Tenuē. Horat. 2, Sermon. Satyr. 6, 24.

¶ Eruilla: Idem quod Eruum. Varro apud Nonium: Sed vt
is erat, hæc legumina arte praua pauca, cicer, eruillam, ac
peregia alia spina cæteris.

ERYNGE, siue ERYNGION.] herba aculeatæ mordacitatis,
spinosa veluti carduus. Plinius lib. 22, cap. 7, 1. Et lib. 21.
cap. 15, 6, Colum. lib. 6, cap. 5, 2.

ERYSISCEPTRVM.] Frutex. Plin. lib. 24, cap. 13.

ERYTHALBS.] Herba est flore luteo, folijs acanthi. Plin.
lib. 26, cap. 13.

ERYTHACE.] Varro 3, de Re rust. cap. 16, 18. Erythacen vo-
cant, quo fauos extremos inter se conglutinant.

ERYTINI.] pisces. Plin. lib. 9, cap. 52, & cap. 16, eodem lib.

ESCA.] cibus. Plautus Mostell. 7, 2.

Nec qui esca vna sibi me demeruerit magis.

Dulcis esca. Virg. 4, Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 6.

Simplex. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 15.

Hoc est esca mihi. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 7.

Ignis esca. Liu. 5, bel. Pun. 18.

¶ Escalis. Paulus in l. cum quidam ff. suppell. leg. Escalæ au-
tem vel potiorum argentum non deberi.

¶ Escarius: ad escam pertinens. Escaria vasa, Plinius lib. 36,
cap. 26, 8.

Vincula. Plaut. Menæch. 3, 18.

Escariæ mensæ. Festus.

¶ Esculentus: ad edendum pertinens, Cato, de liberis edu-
candis: Fortunasse illos non natura præstare, si quid his
datum sit esculentum.

Esculenta animalia: Quibus vescimur. Plin. lib. 8, cap. 55, 3.

Esculenta merx. Col. lib. 11, cap. 3, 40.

Esculento ore homo. Plin. lib. 8, cap. 25, 2.

¶ Esculentum: pro esca ipsa.

Nihil esculentum. Plin. lib. 10, cap. 10.

¶ Escio: Solinus cap. 53, ad finem: quos dum escandi gratia
infectantur, regionibus Thestalicis plurimum mali de-
trahunt.

ESCHARITES.] Panis genus est, de craticula sic dictum:
apponi solitum sub cœnæ finem. Hinc Plaut. Escharulas
mulieres appellat, de panificij ratione.

ESITO.] Tide EDO. es.

ESOPON.] Laſtucæ genus in aruis nascens. Plinius libro
20, capite 7.

ESOX.] Piscis Rheno fluuio peculiaris, magnitudine insi-
gni. Plin. lib. 9, cap. 15.

ESSEDVM.] Vehiculi genus. Virg. 3, Georg. 4.

Belgica vel molli melius feret esseda collo.

Britanna esseda. Propert. lib. 2, eleg. 1, 16.

Multisonora. Claud. de mulabus Gallicis, 10, 4.

Esseda festinant. Horat. 2, epist. 1, 39.

Trahit equus esseda. Silius lib. 3, 69.

¶ Esseda, genere fœminino, legitur apud Senecam, epistol.
57. In ijs, quæ me sine euocatione circumstrepunt, essedas
transcurrentes pono.

¶ Essedarius: Qui esseda regit. Cæs. bel. Gall. 5, 58, Equites
hostium, essedarij; acriter prælio cum equitatu nostro in
itinere conflixerunt.

ESSENTIA.] Quintil. lib. 8, cap. 1, Quorum dura quædam
admodum videntur, vt ens & essentia, quæ cur tantopere
aspernemur, non video: nisi quod iniqui iudices aduersus
nos sumus: ideoq; paupertate sermonis laboramus Idem
lib. 2, Et hæc interpretatio non minus dura est, quàm illa
Plauti essentia atq; entia.

ESTRIX, ESVRIO, ESVRITIO.] Vide EDO.

E T

ET.] duo substantiua ad eandem rem pertinentia diuidens.
vt, Molem & montes: pro Molem montis. Virg. 1, Aen. 13.
Sic ibidem 23, In vada & Syrtis.

Et duplicatur interdum, ac Completiva est in diuersis rebus. Virg.
1, Aeneidos 2,

—multum ille & terris iactatus, & alto.

Terentius Eunuch. 1, 1, 27,

ô indignum facinus, nunc ego &

Illam scelestam esse, & me miserum sentio:

Et tædet, & amore ardeo.

Et multiplicatur. Horat. 1, epist. 7, 12,

Et properare loco, & cessare, & querere, & vti

Gaudentè paruisq; sodalibus, & lare certo, Et ludis, &c.

¶ Et causalis. pro Etiam. Virg. 2, Aeneid. 87,

—quorum Iphitus æuo

Iam grauior, Pelias & vulnere tardus Vlyssi.

Idem Virgilius: Natus & ipse dea.

Et, interrogatiua, seu expletiva. Virg. 1, eclog. 6,

Et quæ tanta fuit Romam tibi causa videndi?

Et indignatiua. Virg. 1, Aeneid. 11.

—& quisquam numen Iunonis adoret

Præterea?

Et, confirmatiua. Virgilius.

Et dubitamus adhuc virtutem extendere factis?

Et, pro, Id est, Plautus Annos natus sexaginta, & senex.

Et, pro Num, vel Quia. Virg. Audieras, & fama fuit. Quint. lib.

1, cap. 1, Has primùm audiet puer, harum verba effingere

imitando conabitur: & natura tenacissimi sumus eorum,

quæ rudibus annis percepimus, Terent. Eun. 2, 2, 60,

Non temerè est; & properans venit.

¶ Et, plerunq; sententiarum inijs competit Quint. Et finitæ qui-
dem sunt partes duæ: quas hæc professio pollicetur. Teren.

Phorm. 1, 3, 19, Et si tibi res sit cum eo Ienone, quocum

mibi est, tum senties.

Et, pro Deinde. Virgilius.

—corpusq; lauant frigentis; & vngunt.

Et, subaudiuum ante Si. Terent. Eunuch. 5, 2, 20,

—nam si ego digna hac continebia

Sum maxime, at tu indignus qui faceres tamen. Id est,

etsi ego digna.

Et id scio: Quasi dicat (inquit Donat) nihil est. Terentius
And. 2, 2, 11.

Et ni: pro, Si non. Terent. Adelph. 3, 4, 8, Et ni facient quæ il-
los æquum est, haud sic auferent.

Et, pro, Sed etiam. Terent. Adelph. 5, 5, 51.

Seruum haud illiberalem præbes te; & tibi

Lubens bene faxim.

Et, pro, Similiter. Horat. 2, Carm. ode 13, 1.

Ille & nefasto te posuit die

Quicumq; primum, & sacrilega manu.

Illum & parentis crediderim sui Fregisse ceruicem.

Et redundans. Virg. 1, Aen. Multa quoq; & bello passus.

Et ille, pro Tunc Varr. 1, de Re rust. cap. 49, Dic, inquit Agrius
de fructibus maturis capiendis. Et ille, primùm de pratiis
summissis.

Et certè. Terent. Eun. 5, 6, 4, Sed estne ille noster Parmeno? &
certè ipse est.

Etece. Virg. 5, Aeneid. —& ecce Cloanthum

Respicit instantem tergo.

Et item. Lucret. lib. 2, 117, Et superantur item.

Et iam. Virg. 1, Aen. 46, Et iam finis erat. Idem 4, Aen. 117,

Et iam prima nouo spargebat lumine terras.

Quippe etenim. Lucret. lib. 2, 111.

Et quod. Terent. Eunuch. 1, 1, 17,

Et quod nunc tute tecum iratus cogitas.

Et quod dicendum nunc fiet. Terent. An. 2, 6, 23.

Et tamen. Lucret. lib. 2, 67,

Et tamen est quidam locus altis montibus.

ETENIM.] Quia, vel Certè. Plautus Amphit. 3, 26, Terent.
And. 2, 6, 9,

Etenim eam secum rem recta reputabit via.

Etenim, Similiter etiam. Terent. Eunuch. 5, 9, 44,

Et libenter viuis: etenim bene libenter victitas.

Horat. lib. 2, Satyr. 5, 13,

Diuinare etenim magnus mihi donat Apollo.

Etenim, mulieres. Plaut. Most. 10, 21.

Etenim, pro At. Terent. Phorm. 5, 8, 90,

Etenim neque solus: accurrete huc.

¶ Etenim uerò. Plaut. Amphit. 4, 112,

Etenim uerò quoniã formam cepi huius in me & statū.

ETESIACA.] Vuz genus est fallax, quæ quod plus tulit, eò
laudabilius fundit. Plin. lib. 14, cap. 3.

ETESIAE.] Venti, qui certo anni tempore flant, Plin. lib. 5,
cap. 9, 11.

Veliferæ Etesia. Senec. in Thyeste, 2, 2.

¶ Etesius: vt, Flabra Etesia. Lucret. lib. 6, 147, De Etesijs ven-
tis, vide eundem paulo antè, lib. 6, 144.

ETHOLOGIA.] Quintil. lib. 1, cap. 9, 1, Ethologia personis
continetur. Est autem morum, ac affectuum cuiusq; per-
sonæ effusio.

ETIAM.] Quoq; etiam. Teren. Hecyr. 5, 1, 7, Ego pol quoq;
etiam timida sum, quum venit mihi in mentem quæ sum.

Stultus, atq; etiam infanus. Horat. 2, Sermon. Satyr. 3, 61.

Etiam, Adhuc. Terent. And. 1, 1, 89,

Egomet quoq; eius causa in funus prodeo:

Nihil suspicans etiam mali. Ibidem, 3, 2, 23,

Non satis me pernoctetiam qualis sum, Simo:

Iam nunc: mox etiam. Horat. 2, epist. 1, 26.

Primùm: mox etiã. Horat. 2, epist. 19. —aspice primū, &c.

Mox etiam, si fortè vacas, sequere.

Etiam minus. Horat. 1, epist. 19, 23, Sit mihi, quod nunc est
etiam minus,

Etiam, non solum. Liu. 3, ab Vrbe. Interim Hernici Latiniq;
 pudore etiam, non misericordia solum mori.
 ¶ Etiam, *hortantis*. Terentius And. 3, 2, 8, Etiam tu hoc re-
 spondes?
 Etiam: *pro te*. Plinius lib. 4, Epist. ad Tacitum: Studes in-
 quam? Respondit, etiam.
 Etiam: *Præterea*. Terent. And. 2, 2, 31.
 Etiam puerum abiens conueni Chremis. Ibidem 4, 1, 31.
 Imò etiam, quò tu minus seis xrumnas meas:
 Hæ nuptiæ non apparabantur mihi.
 Etiam: *pro Er*. Horat. 1, epist. 17, 3,
 Hæ latebræ dulces etiam (si credis) amœnæ.
 Etiam: *pro Quin pœuis*. Plin. in Paneg. 129, Nullius ab eo ma-
 gistratus ius, nullius auctoritas imminuta est.
 Etiam rides? Terent. Eunuch. 3, 7, 16, Idem And. Etiam sen-
 tentias loqueris carnufex?
 Etiam clamat carnufex? Plaut. Amphit. 4, 2, 22.
 Etiam negas? Plaut. Merc. 1, 23.
 Etiam denuo? Plaut. Amphit. 4, 2, 40.
 Etiam *repeit dichonem*. Lucret. lib. 2, 1.
 — cernere suau' est:
 Suauē etiam belli certamina magna tueri, &c.
 Horatius 2, epist. 1, 10.
 Etiam *geminatum*. Virg. 2, Eclog. 2.
 Nunc etiam pecudes umbras & frigora captant:
 Nunc virides etiam occultant spineta lacertos. Idem
 6, Aeneid. 97.
 Etiam atq; etiam: *Valde, summo opere*. Terent. Eunuch. 1, 1, 11,
 Proin tu, dum tempus, etiam atq; etiam cogita.
 Quare etiam atq; etiam. Lucret. lib. 117, Idem 67,
 Quare etiam atq; etiam simili ratione necesse est.
 Qualem commendes, etiam atque etiam aspice. Horat. 1,
 epist. 19, 7.
 Etiam dum. Terent. Heaut. 2, 3, 17, Hoc ego mali nō pridem
 inueni, neq; etiam dum seit pater. Plin. lib. 26, cap. 12, 1.
 Etiamne. Terent. Eunuch. 1, 2, 63,
 — sed ego quantum suspicor ad virgiam animum
 Adiecit. PH. etiamne amplius?
 Etiam insuper. Terent. Adelphis. 2, 2, 38,
 Præterea colaphis tuber est totum caput:
 Etiam insuper defruet?
 Nondum etiam. Terent. Heaut. 3, 3, 35, Reperisti tibi quod
 placeat; an nondum etiam?
 Etiamnum. Vsq; tunc, vel Vsq; ad id tempus. Plaut. Pœn. 2,
 99, Neque quiequam cum ea fecit etiamnum stupri? Idem
 Trucul. 10, 57,
 — perij miser,
 iam auro contra constat filius; etiamnum nihil pendit.
 Varro de Re rustica: Quum etiamnum platanus nouel-
 la esset.
 Etiam nunc. Terent. And. 1, 5, 47,
 Memor essem? o Mytis Mytis, etiam nunc mihi
 Scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis.
 Etiam nunc hic stas Patmeno? Terent. Eun. 2, 3, 35.
 Etiam nunc: *geminatum*: pro, *Nunc nunc*. Ex templo. Plaut. Aul.
 4, 16, Abscede hinc etiam nunc, etiam nunc, etiam ohe
 Iste adeito. Ibidem. 7, 77,
 Quid? nunc etiam mihi despondes filiam.
 Etiam quod. Plaut. Milit. 9, 83,
 — si post hunc diem
 Mutuero, etiam quod ego me certo sciam.
 Etiam si: *attamen*. Plin. lib. 7, cap. 27, Quæ mihi omnia, etiam
 si non prius, attamen clarus fuisse in Scipione Acmyli-
 ano videntur.
 Etiam & si. Plaut. Trin. 17, 58,
 — ego ducam pater:
 Etiam & si quam aliam iubebis.
 Etiam tu here isthunc amoues abs te: atque ipse me aggre-
 dere. Plaut. Aul. 12, 124.
 Etiam tum: pro, Vsq; tunc. Terent. Hecyra. Me educit foras:
 narratq; ut virgo ab te integra etiam tum fiet.
 E T S I.] Quamuis. Terent. And. 2, 2, 37,
 Ibo: etli hercle sepe iam me spes hæc frustrata est.
 Idem Heaut. 4, 1, 11, Vin' me istuc tibi (etli incredibile est)
 credere? Idem Hec. 3, 3, 44, Etli amor me grauiter con-
 fuerudoq; tenet.
 E T Y M O L O G I A.] Quint. lib. 1, cap. 6, 17, Etymologia, quæ
 verborum originem inquit, à Cicerone dicta est notatio.
 ¶ Etymon: Idem. Varr. 1, de Re rust. cap. 48, 2, Videtur vo-
 cabulum etymon habere à glumendo, quòd eo folio de-
 glubitur granum.

E V

EVACVO.] Exinanio. Euacuare aluum. Plinius lib. 20, cap.
 6, 7, Et lib. 32, cap. 9, 11.
 EVADO.] Extra vado & effugio. Plinius epistol. 25, 2, Cæ-
 sares, quibus suspectus, atque etiam inuisus virtutibus fue-
 rat, euasit.

E' custodia euadere. Quint. lib. 2, cap. 17, 13.
 E' manibus hostium. Liu. 2, bel. Pun. 203.
 In terram. Liu. 9, bel. Pun. 140.
 In tutum. Liu. 6, bel. Pun. 92,
 Amnem. Tacit. lib. 12.
 Casum. Virg. 4, Georg. 97.
 Claustris. Valer. 7, Argon. 115.
 Cursu euadere pugna. Virg. 11, Aen. 147.
 Discrimen. Tacit. lib. 14.
 Facinus alicuius. Tacit. lib. 14.
 Diuos iniquos. Silius lib. 15, 117.
 Flammam euasit classis. Virg. 5, Aen. 137.
 Furto euadere. Valer. 8, Argon. 31.
 Hostes. Virg. 9, Aeneid. 81.
 Loca mortis. Ouid. 14, Metam. 26.
 Manus alicuius. Virg. 9, Aen. 116.
 Sermonem malignorum. Plin. epist. 144.
 Pestem belli. Virg. 10, Aen. 11.
 Perpetuam valetudinem. Plin. epist. 12, d.
 Tela. Silius lib. 7, 77.
 Vincula. Silius lib. 7, 15.
 Vndis. Virg. 9, Aen. 21.
 Voces alicuius. Valer. 7, Argon. 60.
 Ab del In muros. Liu. 4, ab Vrbe, 48, Et libro quinto, bell.
 Pun. 128.
 In cacumina vites euadunt. Quint. lib. 1, cap. 2, 18.
 Euadere in summum. Liu. 7, ab Vrbe, 161,
 Ardua. Liu. 2, ab Vrbe, 274.
 Gradus altos. Virg. 4, Aeneid. 137.
 ¶ Euado: *pro Vado*. Virgil. 2, Aeneid. 92,
 Euado ad summi fastigia culminis.
 Omaem viam euadere. Virgil. 2, Aeneid. 145.
 Lapis non euasit spatium. Virg. 12, Aeneid. 180.
 Vana euasit spes. Liu. 5, bel. Pun. 125.
 Euasit pestilentia in morbos longiores. Liu. 7, bel. Pun. 195.
 ¶ Euasisti: per syncopen, pro Euasisti. Horatius 2, Serm. Sa-
 tyra 7, 14.
 Euasisset: pro, Euasisset. Sil. lib. 15, 73.
 ¶ Euadere ante oculos: *pro Apparere*. Virgilius 2, Aeneid.
 106, Scru.
 Euadere: *peruenire*. Virg. 6, Aeneid. 26,
 — superas euadere ad auras.
 Euadere ad superos. Senec. Herc. furente, 7, 12.
 Nunquam euades, ne te sacrificem. Plaut. Amph. 15, 48.
 Quò euadat nescio. Plaut. Pœn. 3, 44, Terent. Phorm. 4, 3, 21,
 Quid hic cœpat? aut quò euadet?
 Huc euasit. Terent. Eunuch. 3, 3, 11.
 Timui semper, quorsum euaderet heri lenitas. Terentius
 And. 2, 41.
 Euadere in. Terent. Adel. 3, 4, 64. — profectò euadet in a-
 liquod magnum malum. Quint. lib. 2, cap. 4, 13.
 In infinitum euadere. Quint. lib. 2, cap. 17, 11.
 EVAGOR.] Idem quod Vagor. Liu. 2, bel. Pun. 195, Fronti-
 bus enim aduersis concurrentium erat, quia nullo circa
 ad euagandum relicto spatio.
 Euagantur a quæ. Plin. lib. 10, cap. 33, 2.
 Euagatur in luxuriam præualens vitis. Columel. libro 5, ca-
 pit. 6, 22.
 Capparit per agros. Plin. lib. 19, cap. 8, 31.
 Euagata est late vis morbi. Liu. 3, ab Vrbe, 30.
 ¶ Euagari: *Extra propositum aliquid dicere*. Quint. lib. 2, Ve-
 rum hæc tenus euagari satis fuerit.
 ¶ Euagatio. Plin. lib. 2, cap. 17, Ac spatia longitudinis latitu-
 dinum euagatione pensat. Senec. epist. 64.
 EVALEO.] Idem quod Valeo & pollum? Stat. 5, Sylu. 2, 16,
 — tibine illa nefanda
 Pocula lethalesq; manu componere succos. Eualuit
 Lucanus lib. 1, 100. Ouid. epist. 24, 13.
 ¶ Eualefco: Validus nō. Plin. lib. 15, ca. 29, 4, Quint. lib. 2, ca. 9,
 Adiuta cura natura magis eualescit. Idem lib. 17, cap. 15,
 3, Quum eualissent flagella pedes binos.
 EVALEO.] euallas: Extra mitti, excludo. Titinius Prælia:
 Qua ego hodie extorrem hanc domo faciam pilaticem,
 pallia euallant, o pulchre. Varro: Donec foras nos intus eu-
 allauerunt
 EVALEO.] euallis: purgo frumentum. Plinius libro 18, ca-
 pit. 10, 8, Et ipsa quæ eualluntur, variam pisturarum ra-
 tionem habent. Er paulo antè: Triticum autem perfundi
 aqua multa iubet; postea eualli: deinde sole siccatum
 pilo ceteri.
 EVANESCO.] Inanis fio, & in nihilum redigor. Plin. lib. 9,
 cap. 5, 14, Vere pestines, limaces, hirudines, eodem tem-
 pore euanescent.
 Euanescere ac defluere. Plin. lib. 13, cap. 1, 6.
 Euanescere inter ineprias. Quint. lib. 1, cap. 7, 4.
 Cœpit euanescere. Ouid. 13, Metam. 182.

Ex oculis euauit in tenuem auram. Virg. 4, Aeneid. 36.
 In auras tenues euanesce. Ouid. 2, Fast. 102.
 Paulatim. Lucret. lib. 2, 166.
 Ardor animi euauit Ouid. 1, Amorum, 10, 2.
 Cornua extremæ lunæ euanescent. Ouid. 2, Metam. 24.
 Dolor euanesceit. Ouid. in Ibia, 9.
 Flos Bacchi euauit. Lucret. lib. 3, 45.
 Euauit pruina, ac coiliquefacta est glacies. Varro 2, de Rustica, lib. 4, 6.
 Nubes incipiunt euanesce. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 22.
 Rubor euauit. Ouid. 6, Metam. 10.
 Virtus herbarum euauit. Ouid. 14, Metam. 71.
 ¶ Euanesceus: vt, Euanesceus memoria alicuius rei; quæ effluit. Senec. de Benef. lib. 1.
 ¶ Euanidus: Inanis, caducus. Columel. de Arb. capite 17, 1, Nam quæ in proceritate extenduntur, euanidæ fiunt; parum fructus ferant. Plinius lib. 37, cap. 59; Ouidius 2, de Remed. amor. 52,
 — in tenues euanidus exeat auras.
 Pectoraq; in tenues, abeunt euanidati uos. Ouid. 5, Met. 87.
 Leue & euanidum gaudium. Senec. epist. 35.
 EVANNO.] Ventilo, vel moueo. Pomponius Panuceatis: Dixi ego illud futurum in prima ualua est, vix hæret misera; euannentur, & mea ocyus opera vt fiat, fecero. Varro 1, de Rust. cap. 52, Ita sit vt, quod leuissimum est in eo, atque appellatur acus, euannetur foras extra aream.
 EVAPORATIO.] Seneca lib. 1, Natur. quæst. Nec mirum, si terris omnis generis & varia euaporatio est. Idem 3, Nec trahit saporem euaporatio, quia clausa perlabitur.
 EVASTO.] Idem quod Vasto. Lilius 10, ab Vrbe, 66, Ibi duo Consulares exercitus, diuersis vagati partibus, omnia quinq; mensium spatio euastauerunt. Ibidem lib. 8, 89, & lib. 5, 18.
 EVAX.] Interiectio exultantis. Plaut. Bacchid. 5, 13, Euax, aspersisti aquam. Idem Casin. 20, 14, Euax, nunc potestum ego sum liber.
 EVELO.] Extra veho. Varro de Rust. Aut flumina propinqua, quæ nauigari possent: quibus vitisq; euehere atq; inuehi ad multa prædia scimus.
 Euehere angusto tramite. Plin. lib. 12, cap. 14, 2.
 Suas merces. Plin. lib. 6, cap. 19, 1.
 Aquas ex planis locis. Liu. 1, ab Vrbe, 171.
 Euehi equo. Liu. 1, ab Vrbe, 163.
 Virtus euehit ad æthera. Virg. 6, Aen. 26.
 Euehere in alrum. Liu. 5, bel. Pun. 158.
 In cælum euehere aliquem. Iuuenal. Satyr. 1, 4.
 ¶ Euectus: Participium.
 In auras æthereas euectus. Claud. ad Christum, 9, 4.
 Confragosus atq; asperis euecti, tota pandere possumus uela. Quint. lib. 6, cap. 1, 39.
 Titan cæruleis euectus equis. Senec. Herc. furente, 2, 2.
 ¶ Euectus: vectio & portatio. Plinius libro decimo octauo, capite 5, 2, Vt operariorum copia propæt sit, oppidumque validum: vt nauigiorum euectus vel itinerum; vt beneficatus & cultus.
 ¶ Euectio: diploma, siue chartula signo principis obsignata. In tractatu, de cursu publico, Cod. Euectiones ab omnibus postulentur.
 EVELLO.] Vt quadam vello, siue extraho.
 Euellere sese ex cæno. Plin. lib. 8, 42, 5.
 Euellere arborem radicibus. Vlpian. in l. furtim. §. 1. ff. arbor. furtim castrum.
 Castra obfessa. Silius lib. 7, 68.
 Femur puellæ pulex euellit. Ouid. de Pulice, 3.
 Plantam cæno euellere. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 6.
 Tela confixis membris. Lucan. lib. 6, 50.
 Mala radicibus euellere. Lucret. lib. 3, 63.
 Odorem è thuris glebis. Lucret. lib. 3, 66.
 Spinas animo. Horat. 1, epist. 14, 1.
 ¶ Euulsus: Participium. Sinu maris euulsi filij. Seneca Medea, 12, 14.
 Palus euulsa. Catul. ad Mallium 63, 22.
 Trunci euulsi. Horat. 3, Catm. ode 4, 11.
 EVENIO.] Idem quod Venio, & Accedo, Redeo. Plaut. Casin. 1, 1, Sine modo rus eueniat; remittam ad re virum.
 Euenire: Coningere. Terent. Heaut. 1, 1, 105. Quod si esset factum, hæc nunquam euenissent tibi. Plaut. Aflin. 12, 130.
 Euenit ex sententia. Terent. Heaut. 4, 5, 17.
 Præter sententiam & spem. Plaut. Merc. 19, 20.
 Euenire aliter. Terent. in Prol. And. 3.
 Contrà euenit. Horat. 1, Serm. 3, 6.
 Euenit facile. Liu. 1, ab Vrbe, 173.
 Malè illis eueniat. Plaut. Curcul. 2, 39.
 Eueniunt ea à me tibi. Plaut. Capt. 7, 56.
 Non hæc sine numine diuum Eueniunt. Virg. 2, Aen. 154.
 Amorem alicui euenire. Tacit. lib. 14.

Euenit illi commodum. Terent. Heaut. 4, 3, 7.
 Damnum maximum illi. Plaut. Stich. 4, 56.
 Discessio. Terent. And. 3, 3, 37.
 Habitatio bona, fausta, felix. Plaut. Trinum. 4, 2.
 Homo alicui euenire dicitur. Propert. lib. 3, eleg. 8, 4.
 Illis iter vt esset in Lemnum. Phorm. 1, 2, 15.
 Illis iter incommodum. Terent. Hecyra, 3, 4, 1.
 Numinibus secundis euenire. Tacit. lib. 15.
 Occasio. Plaut. Mil. 4, 30.
 Odio omnibus euenire. Plin. lib. 28, cap. 8, 18.
 Optata eueniunt. Ouid. 6, Metam. 74.
 Partus, clàm patrem. Terent. Hecyra, 3, 3, 36.
 Potestas alicuius rei faciundæ. Plaut. Cist. 3, 18.
 ¶ Euenire: Euaere. Plautus Mostel. 6, 47, Hei mihi, commista hæc blanda dista quò eueniant, madeo metu. Idem Epid. 7, 2.
 Pulchrior euenit. Horat. 4, Carm. ode 4, 13.
 Euenit: pro, Sorte contigit. Sallust. in Iugurtha.
 Euenit: Imperfonale: pro, Ita cecidit. Terent. And. 5, 4, 4, Quid tu Athenas insolens? c. euenit.
 ¶ Euenturus. Precari euentura. Tibul. libro 2, eleg. 1, 5.
 Videre procul euentura. Tibul. lib. 2, eleg. 5, 3.
 ¶ Euentus: Quod casu aut fortuna nobis euenit. Plaut. Ru. 8, 10, Lilius 10, ab Vrbe, 72, Euentus comitorum incertus. Ouid. epist. 2, 16,
 — careat successibus opto,
 Quisquis ab euentu facta notanda putat.
 Non sine euentu. Plin. epist. 115.
 Formæ euentus. Propert. 3, eleg. 24, 8.
 Temporis. Ouidius 5, Fast. 53.
 Cæci euentus. Virg. 6, Aeneid. 32.
 Deterior euentus. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 7.
 Felix. Claud. de rapto Proserp. 9.
 Grauis. Ouidius 13, Metam. 103.
 Hybèrni euentus. Tacitus in Vita Agricola.
 Incerti rerum. Silius lib. 8, 41.
 Secundus euentus. Stat. 6, Thebaid. 161.
 Varij belli euentus. Virg. 10, Aen. 31.
 Animum deprehendi euentu. Quint. lib. 4, cap. 2, 53.
 Ad euentum festinare. Horat. in Arte poet. 30.
 Mutere aliquos euentus. Ouid. 13, Metam. 117.
 Scire rerum euentus. Lucan. lib. 5, 136.
 Secundate euentus. Virg. 4, Georg. 80.
 Pugna: euentu suspensum esse. Sill. lib. 5, 17, Idem lib. 3, 143, Virgil. 8, Aeneid. 3.
 Videre rerum euenta. Lucret. lib. 1, 91.
 EVENTILO.] Idem quod Ventilo. Plin. lib. 31, cap. 3, 19, Fit & sine his vitis altitudine ipsa grauior aër, quæ emendant assiduo linteorum statutu euentilando. Col. lib. 11, cap. 6, 16, Et eadem euentilata mundiora sunt.
 EVERBERO.] Idem quod Verbero. Quint. lib. 2, cap. 4, 14, An credibile sit, super caput Valerij pugnantis sedisse coruum, qui os oculosq; hostis Galli rostro atq; alis euerberaret. Senec. lib. 5, Nat. quæst. Quum euerberatus cursu parum libero incaluit.
 Alis euerberare aliquid, auis dicitur. Virg. 12, Aeneid. 27a.
 EVERGO.] Emitto. Liu. quinta Decad. lib. 4, 129, Montes ingentis altitudinis spem faciebant, eò magis, quia nullos apertos euergerent ritos.
 EVERRO.] Verrendo nitidum facio. Colum. lib. 7, cap. 4, 5, Stabula frequenter euerrenda, & purganda. Varro 3, de Rust. cap. 8, 2.
 Euertere sermones: pro, Curiosè excutere. Senec. 3, de Ira.
 ¶ Euertere: sunt purgationes domus, ex qua mortuus ad sepulturam ferendus est. Festus.
 ¶ Euerriator: qui iure accepta hæreditate, iusta facere defuncto debet: quæ si non fecerit, seu quid in ea re turbauerit, suo capite luat. Festus.
 Euerriculum: Rete est piscatorium. Varro 3, de Rust. capite 17, 6. Quum neq; euericulo illi in littus educere possent viuam taginam plebeie cœnæ piscæ.
 EVERTO.] Destruo.
 Ab imo euertere summa. Lucret. lib. 5, 3.
 Ventis æquora. Virg. 1, Aeneid. 10.
 Aliquem euertere. Lucan. lib. 5, 131.
 Euertere: pro, Spoliare. Plautus Persa, 16, 19, Euertere homines tuo arbitratu fundis, familijs.
 Funditus arces euertere. Silius libro 17, 76, Horatius 2, epist. 2, 7.
 Domum. Senec. Agamem. 7, 29. Iuuenal. Satyr. 10, 1.
 Nemora. Virg. 2, Georg. 4a.
 Opes. Virg. 2, Aeneid. 12, 1.
 Pietatem. Lucret. lib. 3, 17.
 Pinum in syluis. Virg. 1, Georg. 52.
 Fluctus euentit puppim. Lucan. lib. 5, 130.
 Res & gentem euertere. Virg. 3, Aeneid. 1.

Amyclas silentia evertunt. Silius lib. 8, 103.
 Vibes evertere. Ouid. 2, Fast. 218.
 ¶ Euerfus: destructus, Euerfa vrbs. Plinius lib. 15, cap. 18, 8.
 Aquæ euerfæ. Ouid. epist. 7, 8.
 Campus euerfus. Valer. lib. 7, Argon. 15.
 Euerfæ ceruices: id est, depressæ Terent. Heaut. 2, 3, 131.
 Columen euerfuum. Seneca Troade, 1, 2.
 Impetu fortunæ euerfa domus. Seneca Octau. 2, 1.
 Domus funditus euerfa. Seneca Agamem. 1, 1.
 Equus cuspidis euerfus. Propert. lib. 4, eleg. 11, 2.
 Faeces euerfi: Confulatus fato amissus. Ouidius ad Liuiam, 29.
 Foci euerfi gentis alicuius. Propert. lib. 2, eleg. 1, 6.
 Homo euerfus. Seneca, Herc. furent. 6, 29.
 Phætusa euerfa. Ouid. 3, Amor. 8, 2.
 Phryges euerfi. Seneca Throade, 6, 25, & 10, 1.
 Euerfa vi tempestatis quercus Plin. lib. 10, cap. 31, 4.
 Rates euerfæ. Seneca Agamem. 13, 11.
 Ruinæ vibs euerfæ. Seneca Troade, 1, 9.
 Seculo euerfo. Virg. 1, Georg. 100.
 Spes euerfa. Ouid. 13, Metam. 1, 6.
 ¶ Euerfio. vr, Euerfiones vehiculorum. Plinius libro 22, capite 17, 3.
 ¶ Euefor. Decoris euefor. Seneca Hipp. 8, 7.
 Iuris humani. Plin. lib. 28, cap. 1, 6.
 Regnorum. Virg. 12, Aeneid. 110.
 EVGE.] Interiectio.
 Laudant. Plaut. Mostel. 4, 192, Idem Epid. 2, 8, Euge, corpulentior videre, atq; agilior.
 Exultantis. Plaut. Capt. 6, 24, Euge pol Thalem talento non emam Milesium. Terentius Adelph. 5, 7, 13, Euge iam lepidus vocor.
 Euge, aliter: quasi obstupescens. Plaut. Amph. 13, 10,
 — sed ædcis ocluserunt: euge hoc sit Pariter, atq; vr alia facta sunt.
 EVGENIÆ.] Vux, à generositate sic dictæ. Columel. libro tertio, capite secundo, Frigidum solum, ac roscidum celum commodissimè sustinent, sicut eugenæ, dum sunt in Albano colle.
 EVGYM.] Nonius: Eugium, inquit, pars media inter naturalia muliebricia. Næuius: Si me eugio puellam inuenit. Laberius: Quare tam arduum ascendis? An conspicias eugium scindere?
 EVHOE.] Vox bacchantis. Plaut. Menæch. 17, 74, Euhoe atque cheu Bromie, quod me in syluam venatum vocas?
 EVIBRO.] Gell. lib. 1, cap. 11, Excitantur, atque euibrantur animi.
 EVICTIO, EVICTVS.] Vide EVINCO.
 EVIDENS.] Qui videtur aperte & intelligitur, Evidentissimum id fuit. Liu. 8, ab Vrbe, 47.
 Authores evidentissimi. Plin. lib. 19, cap. 1, 4.
 Euidens ratio: Euidens argumentum. Plin. lib. 2, cap. 16, 6, & 52, 1.
 ¶ Euidentia. Quintilian. lib. 6, cap. 2, 26 Insequitur *cidipna*, quæ à Cicerone illustratio, & euidentia nominatur: quæ non tam dicere videtur, quàm ostendere.
 ¶ Euidenter. Quintilian. libro octavo, Livi. 6, ab Vrbe, 104, Vel fateri nobis ea, quum tam euidenter pœnituerit, tutum censemus.
 EVIGILO.] Expergiscor. Plinius epist. 5, d, Euigilaucram: nuntius à Spurina, &c. Catul.
 Et duce stant acies euigilante suo.
 In vndis euigilare. Stat. 5, Syl. 3, 16.
 Euigilare, pro *Etucuarare*. Ouid. 7, Tristium, ad Librum: Quos studium eunctos euigilavit idem.
 Nox euigilanda multis modis. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 13.
 EVILES CO.] Despicatus fio. Suetonius in Claudio Cæsare, cap. 15, Propter quæ vsq; eò cuiuit, vt passim ac propalam contempti esset.
 EVINCO.] Virgil. lib. 8, Aeneid.
 — eunctis tempora ramis.
 Insigni regio aliquem euincere. Tacit. lib. 5.
 ¶ Euinctus. vr, Vitæ crines euinctus. Ouid. 15, Metam. 137.
 Caput foliis euinctus. Virg. 5, Aeneid. 154.
 Ducuntur euincti geminas ad sua terga manus. Ouidius 3, de Pont. eleg. 2, 15.
 Vitis cornisq; euinctus. Tacit. lib. 20.
 Tempora euinctus rænijs. Virg. 5, Aeneid. 53.
 Comæ euinctæ. Ouid. 3, Amor. 5, 12.
 Palmis euinctis brachia atollere. Virg. 5, Aeneid. 72,
 Suræ euinctæ cothurno. Virg. 7, eclog. 7.
 EVINCO.] Idem quod Vinco. Livi. 2, ab Vrbe, 16, Omne id tempus cum conlularis consultando absument: euinctq; instando vr literæ sibi ad Tarquinos darentur. Valerius 1, Argon. 51,
 — dubijsq; euincite rebus Quæ miminisse iuuet.

Precibus euincere aliquem. Seneca Medea, 4, 20.
 Fretum euincere. Ouid. 15, Metam. 142.
 Iura Stygis euincere. Seneca, Herc. furent. 7, 7,
 Annis oppositas euincit gurgite moles Virg. 2, Aen. 100.
 Euincere mortuum. Col. lib. 6, cap. 5, 2.
 Arbor cello vertice euincit nemus. Seneca Hipp. 4, 20.
 Solis imago nubes oppositas euincit. Ouidius 14, Metamorph. 154.
 Ratio euincit. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 50.
 Somnos euincere. Ouid. 1, Metam. 138.
 Platanus euincit vltimos. Horat. 2, Carm. ode 15, 2.
 ¶ Euictus: Conuictus.
 Dolore euictus. Virg. 4, Aeneid. 95.
 Lachrymis alicuius. Seneca Medea, 7, 19, Virgilius 4, Aeneidos 110.
 Longo tempore euictum esse. Ouid. 3, Trist. 1, 16.
 Acquora euicta. Ouid. epist. 18, 31.
 Arbor vulneribus paulatim euicta vehementer concussa, Virg. 2, Aeneid. 126.
 Virtus paulatim euicta senescit. Silius lib. 3, 117.
 ¶ Euictio: Est lreconsultus, eius rei, quam aduersarius legitimo iure acquisierat per iudicem recuperatio. I. non tamen ff de euict.
 EVIRESCO.] Viridi: fio. Varro Prometheo:
 Atq; ex sanguinibus dolore euirefcet colos.
 EVIRO.] Virilitatem aufero, & effemino. Varro Marcipore: Spatulæ euiravit omnes Veneri vaga pueros.
 ¶ Euiratus: Adolescens, apud Plautus pro molli, Mart. libro 5, 41.
 Spadone quum sis euirator fluxo.
 ¶ Euiratio pilarum: Hoc est, degabratio, & virilitatis ablatio per pilarum abrasionem. Plin. lib. 29, cap. 1, 25, Porus deinde ieiunorum ac vomitiones, & rursus per potationes, a pilorum euiratio instituta resinis eorum.
 Euiratio bonæ spei. Seneca de Vita beata.
 EVISCERO.] Viscera extraho. Virg. 11, Aeneid. 141,
 Compicillamq; tenet, pedibusq; culcerat vnicis,
 ¶ Euisceratus: Participium.
 Euiscerata corpora. Quint. Decl. 12.
 EVITO.] Fugio, Deuito.
 Euitare casum. Cæsar 8, bel. Gall. 77 Horat. lib. 1, Carm. Metaq; feruidis Euitata rotis.
 Personam, quæ officit, euitare. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 139.
 Pugnam. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 8.
 Amictu euitare tela alicuius. Catul. epig. 11, 2.
 ¶ Euitatio. Quint. lib. 5, cap. 10, Malorum euitationem,
 ¶ Euitabilis Euitabile telum. Ouid. 6, Metam. 47.
 EVMENIDES.] furæ infernales.
 Agmina Eumenidum. Virg. 4, Aeneid. 94.
 Annis feuerus Eumenidum. Virg. 6, Aeneid. 75.
 Cæruleos implexæ crinibus angues Eumenides. Virgil. 4, Georg. 96.
 Intori angues Eumenidum capillis. Horat. 2, Car. ode 13, 8.
 Comæ Eumenidum: Serpentes. Stat. 5, Syl. 1, 6.
 Mater Eumenidum. Virg. 6, Aeneid. 50, Id est Nox.
 Ferrei Eumenidum thalami. Virg. 6, Aen. 56.
 Turba feuera Eumenidum. Propert. lib. 4, eleg. 12, 5.
 Vultibus Eumenidum agitari. Ouid. 9, Metam. 83.
 Quanta Luna Eumenides fatæ: quibus temporibus operis iuitum sumere verat. Virg. 1, Georg. 56.
 Vistæ carmine Eumenides. Ouid. 10, Metam. 10.
 EVMETRIS.] Gemma est apud Bactros nascens, silicis similis. Plin. lib. 37, cap. 10.
 EVNVCHVS.] qui euiratus est, & virilibus, caret.
 Eunuchum se facere. Iuuen. Satyr. 2, 4.
 ¶ Eunuchus: Castro. Vari. lege Mænia: Si qui patriam matrem parentem extinguit, in eo est culpa: quod facit pro sua parte is qui se eunuchat, aut aliqua liberos producit.
 EVOCO.] Extra voco. Terentius And. 3, 3, 48, Euocare huc Dauum. Cæsar 4, bell. Gall. 484, Principibus Galliarum euocatis.
 Euocare aliquem foras. Terent. Eun. 2, 2, 52.
 Foras verbis alicuius. Plaut. Casin. 5, 56.
 Intus foras. Plaut. Pseud. 9, 12, Idem Menæch. 5, 16, Euocate intus Cylindrum mihi coquum astatum foras.
 Euocate huc Sossiam, accersat Blephatonem. Plautus Amphit. 10, 68.
 Euocate à. Plaut. Amphit. 11, 12,
 Tu gubernatorem à nauis huc euoca meis verbis,
 Euocare ad cœnam. Plaut. Mostel. 14, 19.
 Ad collequium. Liu. 3, bel. Pun. 201, Cæsar 4, bel. Ciuil. 62.
 Hostes ad pugnam. Cæsar 5, bell. Gall. 218, Magna contumelia verborum nostros ad pugnam euocant. Livi. 5, bell. Pun. 102.
 Ad causam dicendam. Liu. 9, bel. Maced. 149,
 In concilium. Liu. 9, bel. Pun. 16.

Præmijs aliquem euocare. Quintil. lib. 1, cap. 1, 15.
 Pifcem efca. Silius lib. 7, 101.
 Nubibus ficcis aquas. Senec. Medea, 10, 3,
 Postera lux Hyadas Taurinz cornua frontis
 Euocat, & multa terra madefcit aqua. Ouid. 6, Fast. 40.
 Zephyrus vernas euocat herbas. Senec. Hippol. 1, 3.
 Vigilales euocat auroram. Ouid. 11, Metam. 120.
 Lucifer ignes euocat Auroræ, cufusq; aurora diurnos. Ouidius 4, Met. 127.
 Euocare deos: pro Elicere. Plinius libro 28, capite 2, 8, Verrius Flaccus authores ponit, quibus credat in oppugnationibus ante omnia folitum à Romanis sacerdotibus euocari Deum, cuius in tutela id oppidum effet. Lilius libro quinto, ab Vrbe condita, 95, Dictator è Veijs deos euocans.
 Animas Mercurius euocat Orco. Virg. 4, Aeneid. 49.
 Letbeum ad fluuium Deus animas euocat. Virg. 6, Aen. 150.
 Sepulchris auos atauosq; euocare. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 4.
 Euocare deos: eo modo, quo dicimus euocare dæmones. Plin. lib. 24, cap. 17, 4.
 Euocare exercitum. Cæfar 1, bel. Ciuil. 89, Magnus numerus Equitum Romanorum & Decurionum, quos ex municipijs Domitius euocauerat.
 Spartas cohortes. Lucan. lib. 1, 80.
 Testes. Plin. epist. 9, 1, lib. 6.
 Euocare animum gratè excipiendo. Senec. de Benefic. lib. 2, cap. 28.
 Euocare in. Plin. lib. 14, cap. 1, 2, Vis carum omnis euocatur in palmites.
 ¶ Euocati, dicuntur, non qui iusti milites sunt; sed qui repentina aliqua necessitate ex agris in bellum tumultuariè vocantur & coguntur. Sueton. in Galba, cap. 10, Delegit & Equestris ordinis iuuenes, qui, manente annulorum aureorum vsu, euocati appellarentur, excubiasq; circa cubiculum suum vice militum agerent.
 ¶ Euocatio. Plin. lib. 30, cap. 1, 6.
 EVOHE.] Vox bacchantis. Virg. 7, Aen. 78,
 Euohe Bacche fremens. Ouid. 4, Metam. 105,
 Euohe Bacche sonat.
 ¶ Euce, dissyllabum. Catul. in Argon. 12,
 Saxeæ vt effigies Bacchantis prospicit Euce. Horatius 2, Carm. ode 19, 2, Ouid. 6, Metam. 120.
 EVOLO.] Volo vel Extrà volo. Plin. lib. 10, cap. 38, 3, Vultur & feræ grauiiores, nisi ex procurfu, aut altior tumulo immiffæ non euolant.
 Euolare, & Inuolare, contraria. Varr. 3, de re Rust. cap. 11, 3, Colum. lib. 8, cap. 15, 1.
 Cursu præpeti volat. Senec. Hippol. 10, 15.
 Nusquam è nostro pectore euolat. Propert. lib. 2, eleg. 13, 3.
 Madidis Notus euolat alis. Ouid. 1, Metam. 33.
 Euolauerit ex omnibus partibus syluæ, & in nostros impetum fecerunt. Cæsar 3, bel. Gal. 45, 8.
 ¶ Euolito: Frequentatiuum. Colum. lib. 8, cap. 8, 1, Patientibus fenestris, per quas ad requirendos cibos euolitat.
 ¶ Euolaticus, vt, Euolatici homines. Plaut. Pœnul. 6, 26.
 EVOLO.] Furor, rapio; quasi in volam recipio. Plaut. Cistell. 10, 71, Quid quæritas? n. cistellam adolefcens hic mihi Euolauit.
 EVOLO.] De loco volo.
 Ex æquore Titan Rotantes euoluit equos. Stat. 1, Achil. 49.
 Orbes euoluere sedibus cauis. Lucan. lib. 2, 37.
 Orbe euolui. Lucan. lib. 9, 176.
 Saxa euoluere. Lucan. lib. 3, 97.
 Iactas euoluere syluas. Ouid. 12, Metamorph. 105.
 Mundus nitidus certas euoluit vices. Senec. Medea, 6, 5.
 In mare fluuifse euoluunt. Virg. 5, Aeneid. 160.
 Euoluitur in Pontum sex fluminibus Danubius. Plin. lib. 4, cap. 12, 33.
 ¶ Euoluo. Claud. 8, Paneg. 8,
 — quicquid fluuijs euoluitur auri.
 Quæstus euoluere pectore. Valer. 4, Argon. 24.
 Euoluere alicunde argentum sibi: per translationem dictum. Plaut. Pseud. 5, 83.
 Euoluere se turba, & ex turba: pro, Expedire & liberare. Terent. Eunuch. 4, 4, 56.
 Arcana deum euoluere. Silius lib. 7, 100.
 Fastos. Ouid. 1, Fast. 131.
 Sericem fati. Ouid. 15, Metam. 31.
 Tempora & fastos mundi. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 23.
 Versus. Ouid. 2, Trist. 62.
 Volumina. Quintil. lib. 2, cap. 15, 16.
 ¶ Euoluere: Meditari. Virg. 4, Georg. 102, Fleuiffè, & gelidis hæc euoluisse sub antris.
 Iocos euoluere. Ouid. 2, Trist. 48.
 Promiffa somni. Silius lib. 3, 44.

Digna euoluere tantas Sobria corda vices. Stat. 5, Syl. 1, 16.
 ¶ Euoluere: Discernere & diuimere. Ouid. 1, Metam. 5,
 Quæ postquam euoluit, cæcoq; exemit a ceruo.
 Euoluisse, quinq; syllabarum, metri necessitate. Ouid. epist. 12, 1,
 Debuerant fufos euoluisse suos. Catull. ad Ortulum. 61, 15,
 Condiça quin veri pectoris euoluam.
 ¶ Euolutus. Liu. 6, bel. Pun. 100, de angulo loquens: Interuentuq; hominum euolutam repente, atq; ex oculis elapsam. Fluçtus euoluti. Senec. Herc. Oetheo, 6, 6.
 Euolutum surfare panicum pinfitum. Col. lib. 2, cap. 9, 17.
 Euolutus bonis. Seneca epist. 75, Id est, deturbatus.
 EVOLO.] Extrà vomo. Plin. lib. 10, cap. 40, 1, Platea calore ventris coctas conchas euomit.
 Vesbius euomit ignes. Silius lib. 17, 120.
 Euomere iram in aliquem. Terent. Adelph. 3, 2, 14, Idem Adelph. 3, 4, 65, Ibo, ac requiram fratrem: vt in eum hæc euomam.
 Euomit se Nilus multis faucibus in Aegyptium mare. Plin. lib. 5, cap. 9, 11.
 EYPATORIA, vel EYPATORIVM.] herbarum genus. Plin. libro 25, capite 6, 2.
 EYPTALOS.] Gemma, quatuor habens colores: igneum, cæruleum, minij, & mali. Plin. lib. 36, cap. 10.
 ¶ Eupetalos. Lauri genus. Plin. lib. 15, cap. vlt.
 EYPHORBIA.] herba. Plinius lib. 25, cap. 7, 6, Dicitur & Euphorbium. Plin. 25, cap. 12, 2.
 EYPHROSYNVM.] Herba, species boraginis. Plinius libro 25, cap. 8, 2.
 EYPLEA.] Herba, qua perunctos commendatoris esse famæ tradunt Magi. Plin. lib. 20, cap. 10.
 EYREOS.] Gemma nucleo oliuæ similis. Plinius libro 37, capite 10, 21.
 EYRONOTVS.] Vultur: Venus ab Oriente hyberno spirans. Colum. lib. 11, cap. 3, 2 Idib. Maijs Fidis manè exoritur, Auster, aut Euronotus.
 EYROTIAS.] Gemma, quæ situ videtur operire nigritiem. Plin. lib. 37, cap. 10.
 EYRVS.] Ventus ob Oriente flans. Colum. lib. 5, cap. 5, 19,
 Plerunq; dicti syderis tempore quædam partes eius regionis sic infestantur Euro, quem incolæ Vulturum appellant: vt, n. si regminibus vites opacantur, velut halitu flammæ fructus vratur.
 Citior Euro. Silius lib. 4, 2.
 Truculentior Euris. Ouid. Epist. 11, 2.
 Velocior Euris. Silius lib. 3, 60.
 Immania faxa domus Euri. Virg. 1, Aen. 29.
 Rapido velocior Euro. Claud. 5, Paneg. 20.
 Animosi Euri. Virg. 2, Georg. 89.
 A quosus Eurus. Horat. Epod. 16, 11.
 Atrox. Stat. 3, Sylu. 3, 20.
 Læus Eois equis. Virg. 2, Aen. 84.
 Mites Euri. Claud. ad Serenam, 17, 12.
 Niger Eurus. Horat. Epod. 10, 2.
 Nubifer. Silius lib. 10, 65.
 Præceps. Virg. 4, Georg. 6.
 Pennis suis proteruus. Ouid. epist. 11, 3.
 Riphæus. Virg. 2, Georg. 76.
 Tumidi Euri. Ouid. 1, Amor. 9, 3.
 Volucer Eurus. Silius lib. 4, 2.
 Aduentantibus Euris. Virg. 4, Georg. 39.
 Agente nimbo ocyor Euro. Horat. 2, Carm. ode 16, 5.
 Certantes Euri Notiq; Stat. 6, Theb. 62.
 Conuulsæ vndis & Euro naues. Virg. 1, Aeneid. 78.
 Demiffa tempestas ab Euro. Horat. 3, Carm. ode 17, 3.
 Igneus sol Euros denuntiat. Virg. 1, Georg. 90.
 Equitat Eurus per vndas. Horat. 4, Carm. ode 4, 9.
 Impulsa cupressus Euro. Horat. 4, Carm. ode 6, 2.
 Nauigijs violentior incidit Eurus. Virg. 2, Georg. 22.
 Indomiti Euri. Ouid. epist. 21, 2.
 Thrax insibilat Eurus. Ouid. 15, Metam. 121.
 Minatur Eurus fluctibus. Horat. 1, Carm. ode 28, 5.
 Hybernis parcunt flatibus Euri. Virg. 2, Georg. 68.
 Szuos Euros pati. Ouid. epist. 23, 19.
 Ruit Eurus. Virg. 1, Aeneid. 18.
 Tonat Euri domus. Virg. 1, Georg. 75.
 In faxa vrget naues Eurus. Virg. 1, Aeneid. 23.
 Eurus, pro parte Orientali. Valer. 1, Argon. 108,
 Iam pridem regio, quæ virginis æquor ad Helles
 Et Tanaim tenus immenso descendit ab Euro,
 Vndat equis floretq; viris.
 ¶ Eurinus, & Euricius: apud Columellam, libro vndecimo, capite secundo.
 EYSEBES.] Gemma, ex qua Tyri in Herculis templo facta sedes. Plin. lib. 37, cap. 10.
 EYVLO.] Idem quod Vulgo, siue palàm aliquid facio. Lilius

Livius 9, ab Vrbe, 248, Civile ius repositum in penetralibus Pontificum euulgauit.

EVVLSIO.] Vide EVELLO.

E X

Ex.] præpositio : aliquando significat Propter. Sallust. in Catil. Igitur ex diuitijs iuuentutem luxuria atq; auaritia, vnâ cum superbia inuasere.

Ex, causalis. Seneca de Benef. 6, Si quis patriæ mez pecuniam crediderit, non dicam me illius debitorem: nec ex hoc æs alienum profitebor.

Ex melle refinam vorator : id est, cum. Plaut. Merc. 4, 28, Cario, cap. 156, 1.

Ex, interdum loco Præ accipitur. Cæsar lib. 1, bell. Gall. Quod ei ex alijs Gallis maximam fidem habebat.

Ex abundantiam addere, vel adijcere. Quintil. lib. 4, cap. 5, 12, Idem lib. 6, cap. 6, 2.

Ex aduersum : Ex opposito. Terent. Adelph. 4, 2, 46,

—apud ipsum lacum

Est pistrilla, & ex aduersum est fabrica. Idem Phorm. 1, 2, 38, Ex aduersum ei loco

Tonstrina erat quædam.

Ex aduerso; vel Ex aduerso, antiquè. Terentius, Phormi. 1, 2, 47,

Ea sira erat ex aduerso. Plaut. Merc. 2, 2, 37,

—nonne ex aduerso vides? Plin. lib. 4, cap. 13, 1, Ex aduerso intrantibus geminæ cernebantur.

Ex aduerso, cum genitio; pro, E regione. Plinius lib. 5, cap. 31, Posita est inter Samum & Lesbion, ex aduerso maximè Erythrarum Idem, lib. 6, cap. 23.

Ex aduerso rem aliquam proponere. Quintilianus libro 4, capite 2.

Ex aduerso inferri. Liu. bel. Pun. lib. 8.

Ex aduerso dicere aut respondere. Quintilian. libro sexto, capite quinto.

Ex aduerso : id est, Per antiphrasim. Plin. lib. 27, cap. 10, Holosteon, sine duritia herba, ex aduerso appellata à Græcis; sicque fel dulce.

Abire ex matrimonio. Plaut. Mil. 1, 6, 27:

Ex æquo fœdus facere: pro, Ex æquitate. Liu. li. 2, Decad. 5. Partiri discrimen ac periculum ex æquo. Tacit. lib. 18.

Agere ex æquo. Tacit. lib. 20.

Ex æquo & bono non fit. Terent. Adelph. 5, 9, 30.

Ex æquo & bono animo offerre. Senect. de Benef. libro 2, capite 14.

Ex æquo fertilis. Plin. lib. 17, cap. 8, 2.

Ex æquo Venus duobus grata venit. Ouidius 1, Amorum eleg. 10, 7.

Ex æquo viuere cum aliquo. Plinius in Præfat. 2, & libro 6, cap. 25, 2.

Alia ex alia facies ætatisq; sequitur. Lucret. lib. 4, 165.

Ex alto repetere aliquid. Sallustius de Republic. ordinanda ad Cæsarem.

Ex animo miser. Plaut. Trinum. 7, 6.

Ex animo sollicitus. Plautus Truculent. 9, 2.

Ex animo dicere. Terent. Eunuch. 1, 2, 95.

Ex animo velle factum. Terentius Adelph. 5, 7, 21. Idem Heaut. 5, 2, 6.

Nec rationem capio, nisi quod tibi bene ex animo volo.

Ex animo facere. Terent. Adelph. 1, 1, 47.

Verè & ex animo. Liu. 10 bel. Maced. 187.

Ex animi sententia: Conceptio solennis erat iuristurandi.

Livius 21, belli Pun. 220, Ex mei animi sententiâ iuro, vt ego Rempub. non deseram, neq; alium ciuem Roman. deserere patiar. Sallust. in Iugurtha: Nam me quidem ex animi sententia nulla oratio lædere potest.

Ex ante. Livius 5, ab Vrbe, 61, Annona ex ante conuecta copia nihil mutauit.

Ex aperto. Livius 1, belli Punici, 120, Luce prima subijt tumulos, vt ex aperto atque interdum viam per angustias facturus.

Ex argumento. Plin. lib. 11, cap. 37, 3.

Astat ex pictura. Plaut. Stich. 4, 1, 14, —at hoc vide Satin' vt facile atq; ex pictura hic astitit.

Audiui te ex hoc. Plaut. Milit. 18, 50.

Audiui ex. Plaut. Epid. 11, 36, —nam postquã audiui illico

Ex meo seruo, illam esse captam; continuò argentum dedi, vt emerret.

Ex aulide Philocrates. Plautus. Capt. 9, 9, Terentius Eunuch. 1, 2, 30,

Ibicum matri paruulam puellam dono quidam mercator dedit, Ex Attica hinc abreptam. Ibidem, 3,

2, 18, Ex Aethiopia est vsq; hæc.

Ex autoritate Pontificum. Plin. epist. 1, 39, 2.

Ex bono & æquo. Iulianus de contractibus bonæ fidei loquens: in ijs (inquit) alter alligatur de eo, quod alterum alteri ex bono & æquo præstare oportet.

Ex causa est. Quint. lib. 4.

Ex confesso turpia. Quint. lib. 3.

Ex ea causa. Plin. lib. 12, cap. 17, 9.

Ex commodo. Colum. lib. 6, cap. 2, ad finem: Ideoq; robora corporum citra maciem conferuam, qui ex commodo, quàm qui festinanter mandunt. Idem lib. 12, cap. 19, Vt ex commodo multum ferueat.

Ex compacto aliquid facere. Suetonius in Cæsar. Di. stat. capite 20.

Ex composito. Liu. ab Vrbe, 38, Tum ex composito orta vis, signoque dato iuuentus Romana ad rapicndas virgines discurret.

Capere dolorem ex aliquo. Terent. And. 4, 3, 4.

Constata amicitia ex malo principio. Terentius Eunuch. 5, 2, 34.

Condemnatus ex inuidia. Plin. de Viris illust. 50.

Comparare sua commoda ex incommodis alterius. Terentius And. 4, 1, 3.

Ex confesso malus vel bonus. Seneca epistola 27. Quintil. libro 3, capite 5, Nisi forte laudare, quæ constet esse honesta; & vituperare, quæ ex confesso sint turpia, non est Oratoris officium.

Coniicitur in morbum ex ægritudine. Plaut. Pœn. 2, 69

Exauriq; putat uicis consistere posse Aurum. Lucretius lib. 1, 172.

Ex consuetudine tua aliquid facere. Plin. epist. 2, 3.

Ex Consule, Ex Quæstore: pro Consulari, & Quæstorio, sæpe legitur apud Iustinianum.

Consulere ex. Plaut. Casin. 10, 63, In re præsent. ex copia piscaria consulere licebit quod emam.

Ex continenti: pro, Statim. Iustinus lib. 1, Septem tantum conses; fuere huius cõiurationis, qui ex cõninenti, ne dato in pœnitentiam spatio res quenquam enarraretur, &c.

Ex contrario. Cæsar 7, bel. Gall. 129, Vt reliquorum imperatorum res aduersæ autoritatem minuunt: sic ex contrario dignitas, incommodo accepto, in dies augebatur.

Ex contrario stare dicuntur, quæ sunt inter se opposita. Seneca epist. 89 Quintil. lib. 6, cap. 1.

Corruptus ex adolescente opulento. Plaut. Most. 2, 80.

Corruptus ex amore. Plaut. Alinearia.

Demens ex peregrina. Terent. And. 3, 1, 11.

Ex denunciato. Senec. epist. 80.

Ex destinato aliquid facere. Sueton. in Calig. cap. 43, &c.

Ex disciplina. Plaut. Pseud. 22, 23, Illis satisfacere minimè ex disciplina quibus ego, qui lenonem capere didici.

Ex diuerso. Plinius epistol. 45, 5, Apud Græcos enim est quiddam, quàmuis ex diuerso, non tamen omnino dissimile.

Consistere ex diuerso. Quintil. lib. 4, cap. 1, 29,

Ex diuerso agere. Quintil. lib. 5, cap. 11.

Ex diuerso dicere. Quint. lib. 5, cap. 13.

Diæta ex adyto. Virg. 6, Aeneid. 20.

Ex die hoc. Plaut. Persa, 1, 5, 11,

Bonus volo iam ex hoc die esse: quod neq; fiet, neq; fuit.

Dare verba ex insidijs. Plaut. Aulul. 4, 23.

Darus aduocatus ex iudicijs. Plin. epist. 5, 3, h.

Discrimen adire ex periculo alicuius. Plin. epist. 1, 99.

Excessus ex ephebis. Terent. in And. 1, 1, 24.

Ex dignitate sua agere. Liu. lib. 2, Decad. 5.

Educere ex obsidione in tutum. Plaut. Mostel. 1, 5, 7.

Ex ea re est in culpa. Terent. Hecyr. 1, 10, 19.

Ex eo: pro, Ex eo tempore. Tacit. li. 29, Verfa ex eo ciuitas.

Ex equo pugnare. Plin. lib. 7, cap. 56, 1, 1.

Euasit ex aqua. Plaut. Rud. 4, 86.

Ex euentu rerum. Tacitus.

Expellere aliquid dictis ex animo. Lucret. lib. 5, 10.

Pugnam aliquam ex auro solidoq; elephanto facere. Virg. 3, Georg. 5.

Facere ex insulso falsum. Plaut. Rud. 1, 3, 33.

Facere ex more. Plin. epist. 2, 2, Sallust. in Iugurtha.

Facere ex necessitate. Plin. epist. 1, 9, c, lib. 6, Quum omnes ex necessitate facient, quod ego spontè faciebam. Idem, 1, 9, b.

Ex facili. Plinius libro 30, cap. 2, Eorundem cinis exesis dentibus coniectus, ex facili eos cadere cogit. Idem libro 22, capite 15, 15.

Ex fide. Plin. epist. 1, 91, lib. 8, ad Tacitum: Et ego nihil magi: ex fide, quam de te scribo. Sic Suet. in Cæsare.

Illud non fit ex vera vita. Terent. Adelph. 5, 9, 10.

Ex gratulando. Plaut. Capt. 9, 5, Vix iam miser ex gratulando Eminebam.

Qui ex ædibus: sub, prodit. Plaut. Amphit. 16, 7, — illic qui Ex ædibus, herus est; hic verò veneticus.

Hæres ex bestie relictus. Plin. epist. 1, 44.

Ex hac re. Terent. Eunuch. 5, 6, 27. Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum.

Ex hoc

Ex hoc sollicita: id est, propterea. Terent. And. 1, 5, 33.
 Laborat à dolore: atq; ex hoc misera sollicita est.
 Ducit res fidem ex hoc. Lucret. lib. 2, 106,
 —pergam connectere rem, quæ
 Ex hoc apta fidem ducat. Ibidem, 97.
 Est ex hoc licentia. Quint. lib. 4, cap. 1, 3.
 Dependet ex humeris amictus. Virg. 6, Aeneid. 60.
 Ex illo: subaudi tempore. Virg. 2, Aeneid. 34,
 Ex illo fluere, ac retrò sublapsa referri. Spes Danaum.
 Impressa ex animo imago. Plaut. Pseud. 3, 54.
 Ex improviso. Plaut. Rud. 2, 5, 6.
 Incendium ex amore. Plaut. A. sin. 16, 69.
 Iuvenes sunt ex infantibus. Lucret. lib. 1, 38.
 Ex industria. Liu. 1, ab Vrbe, 246, Plaut. Pcenulo, 4, 7.
 Postquã illuxit aurora; nunquã cessauimus ex industria
 Ambæ lauari, atq; fricari.
 Ex infinito ne causam causa sequatur. Lucret. lib. 2, 52.
 Insanire ex iniuria. Terent. Adelph. 2, 1, 43.
 Ex insidijs aucupari, quam rem agat quis. Plaut. A. sin. 16, 31.
 Ex insidijs verba dare. Plaut. Aulul. 4, 23.
 Ex insolentia. Liu. 3, bel. Pun. 84.
 Ex insperato. Lilius 8, bel. Pun. 204, Quum ex insperato re-
 pentè misistis nobis hunc P. Scipionem. Idem 1, ab Vrbe,
 105. Plaut. Stich. 5, 30.
 Ex integro. Plin. epist. 273, Datumq; à Senatu ius omnibus,
 de quibus ille aliquid constituisset, ex integro agendi. I-
 dem epist. 129, b, Recalescere ex integro, & resumere im-
 petum fractum omisumq;
 Ex integro aliquid agere. Iulianus in l. si is qui ff. De except.
 rei iudicatæ. vt ex integro eundem fundum peteres, acce-
 ptio rei iudicatæ non obstat.
 Ex interuallo. Liu. lib. 8, bel. Pun.
 Iudicare aliquem ex aliorum ingenijs. Terentius Eunuch,
 1, 2, 118.
 Ex ipsis cæli rationibus. Lucret. lib. 2, 36.
 Ex iure, manu conferum vocate. Varro lib. 2, de Ling. Lat.
 Conferere manu dicimus cum hoste, indè ex iure manu
 conferum vocant. Gel. lib. 20, cap. 9.
 Non est ex iustitia nostrorum temporum. Plin. in epist.
 Lar ex hac familia. Plaut. Aulul. 3, 2.
 Toto corpore latari ex animo. Lucret. lib. 3, 22.
 Lorica ex ære. Virg. 8, Aeneid. 122.
 Reuenire ex longinquo. Tacit. lib. 2.
 Ex longo: sub tempore. Virg. 9, Aeneid. 13,
 —collecta fatigat edendi Ex longo rabies.
 Mors consequuta ex ægritudine. Terent. Phorm. 5, 1, 23.
 Miser ex amore. Plaut. Casina, 11, 6.
 Natus ex homine. Terent. Eunuch. 3, 2, 7.
 Ex natura aliquid gerere. Sueton. de Nerone.
 Ex natura auidus. Plin. lib. lib. 10, cap. 9, 3.
 Noscere potes ex me. Terent. Adelph. 5, 4, 3,
 Id esse verũ, ex me, atq; ex fratre, cuius facile est noscere.
 Ex obliquo. Plin. lib. 2, cap. 3, 1, 1, Nec supra ipsum, nec infra;
 sed ex obliquo.
 Ex occasione ementium precia varia. Plin. lib. 12, cap. 16, 2.
 Cæsar 6, bel. Gal. 123, Neq; ex occulto insidiandi, & disper-
 sos circumueniendi singulis deerat audacia.
 Ex omni occasione laudare amicos. Plin. epist. 148.
 Ex occulto latrocinari. Plin. lib. 9, cap. 4, 2, 3.
 Euanuit ex oculis. Virg. Aeneid. 56.
 Fugit subito ex oculis. Virg. 4, Georg. 100.
 Vetusatem subducere ex oculis nostris. Lucret. lib. 2, 14.
 Ex offensa. Lucret. lib. 2, 89.
 Ex omni. Lucret. lib. 2, 61,
 Nam neq; quo possit genus vllum materiai
 Effugere ex omni quicquã st, neq; rursus in omne.
 Vnus ex omnibus ciuibus probus. Plautus Stich. 2, 11. I-
 dem Mostel. 5, 17,
 Illicò ex omnibus optimè volo.
 Ex opinato. Liu. 4, ab Vrbe, 118, Vnde nec ex opinato ad-
 uersum hostem inuadat.
 Ex ordine. Virg. lib. 4, Georg.
 Septem illum totos perhibent ex ordine menses
 Fleuisse.
 Ortum ex me, ex te. Plautus Milit. 10, 59, Terentius Adelph.
 5, 3, 11,
 Ex te adèd est ortum; ne tu curares meum,
 Nèue ego tuum. Idem Eun. 5, 5, 24, —nam hoc putat,
 Quicquid factum est, ex te esse ortum.
 Ex parte maiore. Plin. lib. 10, cap. 3, 2, 1.
 Velatum caput ex parte. Quint. lib. 6, cap. 1, 36.
 Ex parte: pro Partim. Liu. 6, bel. Pun. 67, Annibal ingenti-
 bus copijs peditum equitumque, castra oppugnauit, & ex
 parte cepit.
 Coire ex pari. Quint. lib. 2, cap. 19, 2.
 Ex pari gratia aliquid alicui dare. Plautus Trucul. 10, 5, 5.

Ex paupertate nemo alius parcior. Idem Aulul. 7, 29.
 Ex postdelicto. Vlpianus in l. si seruum. §. vlt. ff. de acquir.
 hæred. Equidem qui semel se abstinuit, quemadmodum
 ex post delicto obligetur.
 Ex post facto. Papinian. in l. dominus. ff. de usufruct. Mansif-
 se fructus ius integrum, ex post facto apparuit.
 Ex præcepto. Plin. lib. 9, cap. 3, 5, 17. Col. lib. 11, cap. 19, Sacri-
 ficia nisi ex præcepto domini facere nesciant.
 Ex professo Philosophiam ostentatibus, parum decori sunt
 pleriq; orationis ornatus. Quint. lib. 2, cap. 1.
 Ex professo inimicitias cum aliquo gerere. Valer. libro 4,
 capite primo.
 Pendere ex ore alicuius. Lucret. lib. 18.
 Ex pœnitentia. Suet. in Othone, cap. 1, motu Camilli ex pœ-
 nitentia prepositos suos, quasi defectionis aduersus Clau-
 dium auctores, occiderant.
 Ex præparato. Lilius 8, bell. Pun. 156, Et libro 2, 174, Tu-
 multuario prælio ac præcursu magis militum, quam ex
 præparato aut iussu imperatorum orto. Seneca epistol.
 11, Non enim ex præparato locutus est: sed subito de-
 prehensus.
 Ex præscripto. Col. lib. 1, cap. 1, 20, Neq; enim semper eun-
 dem, velut ex præscripto, habitum gerunt.
 Ex præterito. Liu. 7, bel. Pun. 7, Et Romæ quidem, cum lu-
 dius ingens ex præterito, tum timor in futurum erat.
 Probare ingenium alicuius ex alterius ingenio. Plaut. Tri-
 num. 14, 40, Idem Persa, 6, 31.
 Procul ex occulto hostes cedere. Terent. Eunuch. 4, 7, 17.
 Ex propinquo præliari. Liu. 7, bell. Pun. Ibidem, lib. 5, 7, Ex
 propinquo cognoscit Hannonem cum exercitus parte
 profectum frumentatum.
 Ex proposito. Senec. epist. 72, Et quæ ex proposito sumen-
 da sunt, & quæ subita res tulit.
 Ex prora tantum & puppi pugnabatur. Plin. libro septimo,
 capite 56, 19.
 Prospicere ex aliquo loco. Virg. 7, Aeneid. 6.
 Ex prouocatione dimicare. Plin. lib. 7, cap. 28, 1.
 Ex proximo. Plaut. Aulul. 14, 3, Ego hinc artoptam ex pro-
 ximo vtendam puto. Plin. epist. 101, p. lib. 5.
 Ex quo: Sub tempore. Liu. 1, ab Vrbe, 175, Duo de quadra-
 gesimo ferme anno, ex quo regnare cœperat. Huic respõ-
 det, Ex illo. Virg. 2, Aeneid. 33,
 —impus ex quo
 Tydides sed enim, scelerumq; inuentor Vlysses
 Fatale aggressi sacrato auellere tẽplo Palladium, & c.
 Ex illo fluere, ac retrò sublapsa referri
 Spes Danaum.
 Ex quo manifestum. Plin. in Paneg. 74.
 Ex quo palam est. Quint. lib. 2, cap. 1, 7.
 Ex re tua fuerit. Plaut. Capt. 6, 46, Terent. Phor. Non hercle
 ex re istius me instigasti.
 Ex re garrere aniles fabulas. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 16.
 Ex Republica. Sallustius in Catil. Certo scio, quæ studio di-
 xerit, è Republica dixisse.
 Consulere ex re: hoc est, vt occasio tulerit. Tacit. lib. 1.
 Sanus non est ex amore. Plaut. Merc. 7, 100.
 Scire ex aliquo. Terentius Heaut. 3, 1, 2.
 Ex scripto recitare. Liu. 3, bel. Pun.
 Ex mea sententia. Plaut. Capt. 78, Terentius Hecyra, Spero
 hanc rem euenturam nobis ex sententia.
 Ex sententia non sum hero. Plaut. Persa, 2, 10.
 Ex sententia seruire hero. Plaut. Aulul. 17, 3.
 Ex sententia seruis. Plaut. Capt. 6, 97.
 Ex sententia amborum fiat. Plaut. Trucul. 19, 66.
 Terentius Phorm. 2, 1, 26,
 Sed fatin' omnia ex sententia?
 Ex se nimium exhibet negotij. Plaut. Pcen. 4, 23,
 Ex se hunc reliquit filium. Plaut. Aulul. 3, 21.
 Ex sese aliud magis habet. Terent. And. 5, 4, 52.
 Ex somno. Cels. lib. 2, cap. 4. Timere etiam ex somno, mali
 morbi est.
 Moliu corpora ex somno. Liu. 6, Decad. 4.
 Ex supero. Lucret. libro 2, 50, Ex supero quum præcipitant,
 Et 49.
 Ex superuacuo aliquem admonere. Seneca epistol. 64, Liu.
 libro secundo.
 Suspicio ex ipsa re incidit. Terent. And. 2, 22.
 Ex tempore. Plin. epist. 27 Dicit semper ex tempore, sed tan-
 quam diu scripterit. Sallust in Iugurtha: Cætera vti res po-
 sceret, ex tempore parare placuit.
 Ex illo tempore. Virg. 7, Eclog. 14,
 Ex illo, Corydon, Corydon est tempore nobis.
 Exemplò. Plaut. Amphit. 4, 53,
 —se exercitum exemplò domum Reducturum.
 Idem Merc. 3, 61, Exemplò ex cphæbis postquam excessit.
 Liu. 1, ab Vrbe, 21, Exemplò aduocato concilio.
 Ex toto.

Ex toto. Senec. 3. de Ira, Quædam ex toto euanescent. Sic Plin lib. 11, cap. 12. Curtius lib. 8.
Ex toto integer. Cels. lib. 3, cap. 4. Integerrimus autem, & ex toto integer est, qui febre omnino caret.
Extransuerso quidam adortus transfigit, Liu. 2. ab Vrbe, 84. lib. 1. 33, Ex transuerso impetu facta.
Ex tuto. Liu. 1. Decad. lib. 10, Vrbeq; ex tuto restis itineribus peruiam conspiciunt. Idem 3. Decad. lib. 6.
Ex tunc pœnz reservatus, Apul. lib. 7, Metam.
Ex vano: pro frustra. Liu. lib. 7. bel. Pun. Nec spem, nec metu ex vano haberet. Item, pro falso. Idem lib. 3. bel. Maced. Neq; tota ex vano criminatio erat.
Ex verbis tuis. Plaut. Epid. 13. 18,

— Ex tuis

Verbis meum futurum corium pulchrum prædicas.
Celebrare facta alicuius ex veritate, Tacit. lib. 4.
Ex vero nomine vocor Robertus, Plaut. Stich. 4. 88.
Venire ex gratia in inuidiam, Plin. de Viris illust. 66.
Ex fummis opibus, vitibusque vsque experire nitere. Plaut. Merc. 4. 1.
Ex vino vacillantes, Quint. lib. 8, cap. 3.
Ex animi voluntate id procedit, Lucret. lib. 2, 55.
Ingradi aliquid ex voluntate alterius, Quint. in Proœm. li. 6. 1.
Votare panem ex iure hesterni, Terent. Eunuch. 5. 4. 17.
Ex voto, Plaut. Stich. 4. 80,
 Ut decumam partem ex voto Herculi polluceam.
Ex utilitate, Plin. in Paneg. 113. Plin. lib. 18, cap. 6. 4, Agro empto domum vendendam, inclementer atq; non ex utilitate publici status, Mago censuit.
Ex vnis geminz nuptiæ, Terent. And. 4. 1. 50.
Ex vtraq; parte, Lucret. lib. 1, 18.
Cui simul in fula virgineos circumdata comptus
Ex vtraq; pari malarum parte profusa est.
Ex vtero, Plaut. Trucul. 10. 32, (lium?)
 Quid illi ex vtero exitio est, prius q̄ poterat ire in præ-
Omnibus ex vnus egregius adolescens, Liu. lib. 4. Decad. 5.
Ex vsu, Tacit. li. 5, Qui plebē primoribus tradidit ex suo vsu.
Ex vsu temporis, Tacit. lib. 4, Quum ex vsu temporis huc il-
 luc mearent.
Ex vsu tuo est. Plaut. Persa. 16. 11,
 Ex tuo, inquam vsu est: eme hanc. Terentius 4. 3. 10.
 Idem Eunuch. 5. 9. 47,
 Ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex vsu tuo
 Nemo est. Idem Heaut. 1. 2. 26, — hoc
 Scitum est, periculū ex alijs facere tibi quod ex vsu fiet.
EXACERBATIO.] Irrito ad iracundiam prouoco. Suet. in Gal. cap. 16. Atq; eo quidem nomine omnes, qui vbiq; erant, exacerbauit. Idem in Tib. Cæsar. cap. 62.
Exacerbata superbia, Liu. 9. bel. Pun. 35.
Exacerbare supplicium. Claud. Saturn. in laut. facta. §. vlt. de pœnis: Nonnunquam euenit vt aliquorum supplicia exacerbentur.
Exacerbatur, absolutē. Modest. in l. famosi. §. vlt. ff. ad legem. Iul. maieft. Crimine maieftatis facta, vel violatis status, vel imaginibus, maximè exacerbatur in milites.
Exacerbescere: Valde acerbus fio. Apul. in Apologet. Quis est tam mitis, quin exacerbescat.
EXACESCO.] Acidus fio. Colum. lib. 12, cap. 17. de aceto: quum exacuit, & remisit liquorem, quicquid est aceti, diligenter colatur.
EXACON.] Secunda centaurij species. Plin. lib. 25, cap. 6.
EXAGITIO, EXACTOR.] Vide EXIGO.
EXACVO.] Acutum facio. Plinius libro 34, capite 148. 8; Quippe quum in exacuendo oleares cotes & aquariz æque differant.
Exacuere corticem, Varro 1. de Re rustic. cap. 41. 2.
Dentes. Virgilius 3. Georgic.
Spicula exacuunt rostris. Virg. 4. Georg. 15. & 1. Georg. 53.
 Exacuunt alij vallos, fureasq; bicotnes.
Mentem exacuere ad Sil. lib. 7, 29,
 Miscetq; exacuens varia ad conamina mentem.
Nasturtium exacuitanimum. Plin. lib. 20, cap. 13, 2.
Animos in bella versibus exacuere, Horat. de Arte, 82.
Sapor exacuit palatum, Ouid. 1. de Ponto, eleg. 11, 3.
Exacuunt visum scarabei virides. Plin. lib. 29, cap. 6, 24.
Stimulis exacuere aliquem, Claud. de bel. Get. 70.
Exacutus. Plin. lib. 18, cap. 18. 5. Latior, hæc quarto generi; sed exacutus in mucronem fastigiata.
Exacutio. Plin. lib. 17, cap. 14. 7. Calami exacutio medullam ne nudet.
EXÆDIFICATIO.] Absolutio ædificationem. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 58, Quod oppidum Labienus constituerat, suaq; pecunia exædificauerat.
Exædificare in chorum signauiam: per translationem: hoc est, continnare, Plaut. Trinum. 4, 70.

Exædificare: pro; Exicere domo. Plaut. Trinum. 17. 3. Nam exædificasset me ex his ædibus, si absq; te fores.
EXÆQVO.] Aequum facio. Exæquare tumulos tumulis. Hirtius de bell. Hispan. 6, 21.
Exæquare ad regulam. Senec. epist. 20.
Exæquari alteri, Liu. 3. bel. Pun. 168.
Exæquare aliquem dignitate cū altero. Cæf. 1. bel. Ciuilis 5.
Exæquare aliquos, Ouid. 3. Amor. eleg. 7, 13.
Exæquare facta dictis, Sallust.
Nos exæquat victoria cœlo, Lucret. lib. 1, 16.
Exæquor: deponens. Ouid. ad Pisonem, 6,
 Nos quoq; pacata Pisonem laude nitentem
 Exæquamur auis.
Exæquatus. Lucret. lib. 5, 261,
 Exæquataq; sunt creperè certamina belli.
Exæquatio. Liu. 4. bel. Maced. 17, Hanc, inquit, ipsam exæquationem non fero.
EXÆSTIVO.] Actum emitto, & exhalo. Liu. 6. bel. Pun. 223.
 Incertæ altitudinis vtcunq; exæstuat mare. Plin. lib. 37. cap. 2. 23, Exæstuate oceano.
Fundo exæstuat imb, Virg. 3, Aen. 115. de Aetna.
Exæstuaræ æstus, Lucret. lib. 6, 164.
Ignæ exæstuat, Lucan. lib. 5, 35.
Læsus exæstuat acrior ignis, Ouid. 13, Metam. 184.
Exæstuat mens ira, Virg. 9, Aen. 56.
Vnda exæstuat vorticibus, Virg. 3, Georg. 48.
EXÆSTIVO.] Desæuio. Liu. Populoneos indè quum peruēnisset, stetit ibi, dum reliquum tempestatis exæuieret.
EXAGGERO.] Coaceruo, & in vnum veluti aggerem cogō.
 Plin. lib. 19, cap. 8. 11, Exaggerando aliam accumulēs.
Iniuriam nostram exaggeramus. Quint. lib. 6, cap. 2, 10.
EXAGITO.] Vehementer vexo, & agitando commoueo.
 Plaut. Merc. 19. 26, Mala bilis cruciat me atq; exagitat.
Lenire & Exagitare; contraria Sallust.
Curas exagitare, Lucan. lib. 8, 9.
Turba Diana exagitat fures, Ouid. 5. Fast. 29.
Furores exagitare, Catul. Argonaut. 19.
Furor aliquem exagitat, Senec. Thyeste. 4. 1.
Littora clamor nauticus exagitat, Lucan. lib. 2, 137.
Lustra exagitare ferarum, Sil. lib. 16, 111.
Manes. Propert. lib. 2, eleg. 9, 4.
Volucres alis Zephyros exagitant, Stat. 3, Thebaid. 103.
Vrbem exagitare clamoribus, Stat. 3, Thebaid. 20.
Di exagitent me, si qui equam, & c. Horat. 2. Serm. Saty. 6, 11.
Exagitatus. Participium.
Fraznis ora exagitata. Sil. lib. 6, 69.
Lepus alijs exagitatus, Ouid. 1. de Arte, 132.
EXAGOGA.] Qui educit & exportat, Plaut. Trucul. 11. 2,
 Ite hac simul mulieri damnigeruli foras gerrones,
 Bonorum exagogæ.
EXAGOGA: Educio, prouentus, reditus. Plaut. Trucul. 16. 6.
 Idem Rud. 16. 17,
 — teq; oro & quæso, si speras tibi
 Hoc anno multum futurum sirpe & laserpitium,
 Famq; euenturam exagogam saluam & sospitem.
EXALBIDVS.] Idem quod Albidus. Plin. lib. 24, cap. 19, 3;
 Folia vrticæ in medio exalbida. Idem lib. 32, cap. 17. 7, Perunt in Helios arborem brutam, cupressu fuzæ similem, exalbidis ramis.
Vina admodum exalbida, Plin. lib. 23, cap. 1, 26.
EXALBURNARE.] Alburnum detrahere, Plin. lib. 16, cap. 40. 5, robur exalburnatum: & huic nigricans color.
EXALTO.] Extollo. Col. lib. 3, cap. 13. 3, Paribus alternis ommissis spatijs, fenum pèdum latitudinis sulcos dirigunt, foediuntq; & exaltant in tres pedes.
EXALUMINATVS.] Plin. lib. 9, cap. 35. 8, Summa laus coloris est, exaluminatos vocari. De vnionibus. Id est, ad colorem aluminis accedentes.
EXAMEN.] Stridor examinis, Ouid. 3, Fast. 150.
Apum examen, Iuuenal. Satyr. 13, 7.
Infantium, Plin. in Paneg. 40.
Iuuenum recens examen. Horat. 1. Catm. ode 35, 6.
Piscium examina, Plin. lib. 31, cap. 1, 2.
Pullorum, Lucret. lib. 5, 274.
Vatum, Stat. 5, Sylu. 3, 57.
Apibus & multo examinè abundare, Virg. 4, Georg. 28.
Prima examina noui reges ducant, Virg. 4, Georg. 5.
Apes examina condunt, Virg. 2, Georg. 91.
Taxos examina fugiunt, Virg. 9, Eclog. 6.
Lūdunt examina, Virg. 4, Georg. 21.
Pendet examen ramo frondente, Virg. 7, Aen. 14.
Regere examen, Horat. 1. epist. 20, 5.
Resonant examina è quercu, Virg. 7, Eclog. 3.
Stridula examina; Claud. 7. Paneg. 77.
Examen: in lance sine statere; qui eo exit, quo pœditur se vrgis.

Virg. lib. 12. Aeneid. 145,
Iuppiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet. Plin. lib. 17. cap. 22. 6. Inæquali examine.
Improbum examen in trutina castigare. Pers. Satyr. 1. 1.
¶ Examen, *metaphoricè, iudicij inuestigatio*: inquit Festus.
Vitæ examina poscere. Stat. 1. Syl. 3. 4.
¶ Examineo: Scrutor, & pondero. Plin. epist. 167. 1. Examina
singula verba, & expende.
Herbas examinare, Ouid. 14. Metam. 54.
Malè verum examinatum Corruptus iudex. Horat. 2.
Serm. Satyr. 2. 2.
Examinare dicuntur apes: id est, vernare. Col. lib. 11. cap. 14.
ab exortu Vergiliarum ad solstitium examinant alvei.
¶ Examinatio. Hinc Examinatio ciuilis, apud Iuriscōsultos:
pro iudicium priuatum, ac pecuniarium. Vlp. l. 1. §. 3. ff.
de abig.
EXAMUS.] Valde amo. Plaut. Truc. 6. 22,
Vt ego me ruri iam examauerim. patulum moueri.
EXAMURCAR.] oleum dicitur, quando ab amurca defæ-
ca cum fit. Apuleius lib. 4. Ac dum cœlestis vaporis flam-
mis examurcatur.
EXAMUSSIM.] Regulariter, inquit Festus: vel, vt ait Non-
nius, examinatè ad regulam, rectè & castigatè. Plaut. Me-
næch. 2. 48,
Vt hanc rem vobis examussim disputem. Idem Amph.
8. 212,
Nè ista exepol, si hæc vera loquitur, examussim est opti-
-bidem, 16. 42. Hic examussim rem enarrat.
EXANCTO.] Vide EXANTLO.
EXANGVIS.] Qui est sine sanguine. Liu. 3. bel. Pun. 68. Pro-
-pè exanguis ruina superincidentium.
Metu exanguis, Ouid. 9. Metam. 45.
Visu exanguis, Virg. 2. Aen. 43.
Acerui occisorum exanguis. Claud. 7. Paneg. 95.
Animæ exanguis, Ouid. 10. Metam. 9.
Artus exanguis, Senec. Herc. furent. 6. 16. Lucret. lib. 3. 145.
Immissa morte exanguis cateruæ, Lucan. 2. 41.
Color exanguis, Ouid. 3. Trist. eleg. 1. 11.
Corpora exanguia, Ouid. 3. de Ponto, eleg. 2. 7.
Corpus frigidum, exanguis, Quint. in Procem. lib. 6. 11.
Corpus exanguis reddere sepulchro, Virg. 2. Aen. 109.
Cuminum exanguis: quod pallidos homines efficit, Horat.
1. epist. 20. 4.
Herbæ exanguis, Ouid. 4. Metam. 54.
Horror exanguis, Claud. 2. in Ruffin. 26.
Membra exanguia, Sil. lib. 7. 137.
Morbus exanguis, Ouid. 13. Metam. 126.
Populus, Stat. 12. Thebaid. 5.
Senectus, Lucan. lib. 1. 70.
Tumuli exanguis, Claud. 3. de raptu Proserp. 69.
Vmbra. Virgil. 6. Aeneid. 80.
EXANIMVS, & EXANIMIS.] mortuus, & anima carens.
Liu. lib. 8. Vt vno ictu exanimem equo præcipitaret, Virg.
6. Aen. 30,
Exanimumq; auro corpus vendebat Achilles.
Exanimis: *Exanimus, & velut per animi deliquiam consternatus.*
Virgil. 4. Aen. 135,
Audijs exanimis, trepidoq; exterrita cursu.
Pavidus & exanimis, Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 23.
Artus exanimis, Ouid. 2. Metam. 68. Idem 1. Amor. 7. 11,
Exanimis artus & membra tremantia vidi.
Sternitur, exanimisq; tremens procumbit humi bos. Virgil.
5. Aen. 96.
Corpus exanime, Quint. lib. 4. cap. 2. 9.
Lingua exanimis, Ouid. 11. Metam. 11.
Pallor, Stat. 12. Thebaid. 147.
Vmbra, Ouid. in Ibin. 29.
Vultus exanimis, Lucan. lib. 2. 6.
Decidit exanimis, Virg. 5. Aen. 103.
¶ Exanimalis: Qui animam eripit, vel qui est sine anima.
Plaut. Rud. 6. 3,
Ita manè viuo, ita multæ in pectore
Sunt curæ exanimales. Idem Bacchid. 19. 7.
¶ Exanimio: Perterreo, perturbo. Plaut. Cistel. 55. Terent.
And. 1. 5. 17,
Oratio hæc me miseram exanimauit metu.
Exanimare aliquem metu, Terent. And. 1. 5. 16.
Metuentes verbera exanimantur, Horat. 3. Carm. ode 12. 1.
Auidos vicinum fumus vt ægros exanimat, Horat. 1. Serm.
Satyr. 4. 26.
Timentem exanimat, Lucan. lib. 8. 2.
Aliquem exanimare, & inflare; contraria. Horat. 2. epist. 36.
¶ Exanimare: Occidere, necare, anima priuare. Curtius: Multos
exanimauit ngor insolitus niuis. Gel. lib. 3. cap. 13. Anus
repentè filio viso, copia atque turba, & quasi ruina in-
-cidentis inopinatè gaudij, oppressa exanimataque est. Cæ-

far 6. bell. Gall. 112.
¶ Exanimatus: Timore conturbatus. Terent. And. 1. 1. 104,
— Ibitum exanimatus Pamphilus,
Bene dissimulatum amorem, & celatum indicat.
Idem Phorm. 3. 3. 33,
— Quam ego nunc intus socio esse exanimatam metu.
Dolet exanimatus, Stat. 1. 3. Sylu. 1. 10.
Agmina exanimata, Virg. 5. Aen. 160.
Pectora bello exanimata replere, Stat. 4. Thebaid. 152.
¶ Exanimatus: *Mortuus.* Liu. lib. 22. mortuam sedentem, ad primū
-conspectum redeuntis filij, gaudio nimio exanimatam.
Corpora exanimata, Lucret. lib. 6. 253.
EXANIMVS.] sapiens & virus exprimo. Cels. lib. 5. cap. 27. Sal-
-tuosq; his, præcipueq; ei quod canis fecit, medican. entum
-est; si manus vulnere imponitur, superiq; id duobus digitis
-verberatur: exanimat enim. Col. lib. 12. cap. 7. 9. Patimur autè
-nonnunquam tota nocte & postero die pondere pressam
-baccam velut exanimari.
EXANTLO.] Exhaustio. Plaut. Stich. 4. 116,
Næ iste exepol vinum poculo pauxillulo
-Sæpe exantlauit submetrum scitissimè.
Exantlari: *Pessici.* Pacuuius Peribœa: Non potest Menalippe
-hic sine tua opera exantlari clauos.
Exantlare: *Perpesi, vel superare.* Plaut. Amph. 1. 5. 10,
— pertolerarem vitam, cladesq; Exantlarem im-
-patibileis. Lucil. lib. 30. Quantasq; modò zrumnas, quan-
-tosq; labores exantlaeris.
EXAPTVS.] Valde aptus. Brachia exapta validis lacertis.
-Lucret. lib. 4. 167.
EXARCHIATRI.] Qui Archiatri dignitate defuncti sunt. in
-16. C. de Professoribus. & Med. c. lib. 10. Cod.
EXARDEO.] Valde inflammatus sum.
Acrius exarsit. Ouid. 2. de Arte, 71.
Exardere in iras, Mart. lib. 19.
Cupidine exarsit nouæ formæ, Ouid. 4. Metam. 70.
Exardere ira & indignatione. Liu. 5. bel. Maced. 120. Plin. lib.
-33. cap. 13. Ouid. 13. Metam.
Exarsit admiratio, Plin. lib. 37. in Protem. 2. (ce Ion. 30.
-Exarsit ambitio magis, quàm vnquam alias. Liu. 5. bell. Ma-
-Exarsit dies, Martial. lib. 3. 25.
Dolor exarsit in imis ossibus, Virg. 5. Aen. 35.
Igne exarsere animo. Virg. 2. Aen. 125.
¶ Exardescit: Ardens fio. Plin. lib. 12. cap. 25. 5.
EXARENDO.] Expurgo, & aenulas aufero. Plin. lib. 33. cap. 3.
-23. Postea exarenatur, an satis decoctum sit, splendore de-
-prehendente.
EXARESCO.] Siccus fio.
Exarescere ex animo, Plaut. Milit. 10. 46.
Sole & vento penitus siccati & exarescere, Col. lib. 3. ca. 11. 2.
¶ Exarescio: Aridus fio. Plin. lib. 26. cap. 10. 9.
EXARMO.] Armis spolio. Suct. in Domitiano, cap. 15. Miner-
-uam, quam superstitiosè colebat, somniauit excedere sa-
-cratio, negantemq; vltra se eum tueri posse, quòd exarma-
-ta esset à Ioue. Tacit. lib. 17. Longinum manibus coërent
-exarmantque.
Exarmare ducem, Stat. 6. Thebaid. 69.
Legiones, Tacit. lib. 18.
Naucem Papinian in l. 1. ad l. Rhod. de iactu Budæus.
Accusationem, Plin. lib. 3. epist. pro. Debilitare & infirmare.
Feras. Vnde Exarmatæ bestiæ, pro cicuribus & mansuefa-
-ctis. Lamprid. in Helig. Habuit leones & leopardos exar-
-matos in delicijs.
¶ Exarmatus. Stat. 3. Thebaid. 61,
— pallentes agar exarmatus ad vmbra. Sil. lib. 11. 62.
Aequor exarmatum. Claud. epigram. 31. 1.
EXARO.] Aro, aut perfecte aro.
Exarare radices, Plin. lib. 17. cap. 8. 4.
¶ Exarare, *per translationem, significat scribere.* Plin. epist. 124. lib.
-7. Perquam exiguo temporis momèto, id ipsum, quod me
-ad scribendum sollicitauerat, his versibus exaravi.
Notas exarare, Ouid. 3. de Ponto, eleg. 2. 18.
Senectus frontem rugis exarat, Horat. Epod. 8. t.
EXASCIO.] Dedolo, dispono: & per translationem, rudi
-Minerua expolio. Plaut. Afin. 7. 104,
-Iam hoc opus est exasciatum.
EXASPERO.] Asperiores facio, Plin. lib. 23. cap. 4. 4. Fauces
-exasperat, & venena omnia hebetat. Var. 1. de Re rust. cap.
-52. Id fit è tabula lapidibus aut ferro exasperata.
Exasperatæ arteriæ, Plin. lib. 22. cap. 24. 5.
Ensem exasperare saxo, Sil. lib. 4. 4.
Concussus Triton exasperat vndas, Ouid. 2. Amot. eleg. 11. 6.
Idem 5. Metam. 2.
Exasperate rem verbis, Quint. lib. 4.
¶ Exasperare: *pro Concitare & irritare.* Col. lib. 9. cap. 14. 3. Cels.
-Itaque si qua sunt, quæ exasperatura eorum animos sunt,
-optimum est, ea eorum notitiæ subtrahere,
Exaspera-

EXASPERATUS ANIMO. Liu. 8. bel. Pun. 130.
Comprimere ac sedare exasperatos. Liu. lib. 2. Decad. 5.
EXATIO.] Idē quod Satio. Liu. 8. bel. Maced. 249. Pop. Rom. ne morte quidem P. Scipionis exatiari, nisi & ipsius fama sepulsi laceretur.
Enses exatiare cruore. Sil. lib. 7. 108.
CORDA EXATIATA CRUORE. Sil. lib. 16. 109.
CLADE DOMUS EXATIATA. Ouid. 8. Metam. 109.
EXATVRO.] Idem quod SATURO.
Dolorem exaturare damnis. Stat. 6. Thebaid. 17.
EXATURAIMUS TELA. Stat. 9. Thebaid. 3.
Oculos exaturata. Stat. 6. Thebaid. 35.
EXATURANDUS. Ouid. 5. Metam. 4.
 Sed quæ viscribus veniebat bellua ponti
 Exaturanda meis.
EXAVCIORO.] Vide EXAVTHORO.
EXAVDIO.] perse dē audio, Exaudire vocem alicuius. Varr. 1. de Re rust. cap. 69. 2.
Clamorem. Terent. Hecyra.
Tacitæ mentis exaudi preces. Senec. Hippol. 5. 10.
Supplicis exaudi preces. Ouid. 13. Metam. 183. Idem 2. de Ponto, eleg. 9.
Verba exaudi mea. Senec. Hippol. 12. 4.
Voia & preces alicuius exaudire dicitur Deo. Virg. 1. Aen. 32.
EXAUDITUS: PARTICIPIUM.
Monitor non exauditus. Horat. 1. epist. 21. 3.
Vota exaudita parentis. Stat. 11. Thebaid. 123.
Vox exaudita per lucos. Virg. Georg. 96.
EXAVGEO.] Valde augeo. Plaut. Stich. 5. 9.
 —egenti
 Heræ subuenit: benefacta maiorum tuorum exaugē.
EXAUGERE ANIMUM ALCUIUS. Terent. Heaut. 2. 2. 3.
EXAVGVRIO.] Ex facto profanum reddo. Liu. ab Vrbe, 240.
 Et vt libera à cæteris religionibus arca esset tota Iouis, templique eius quod inædificaretur, exaugurare fana sacellaq; statuit.
EXAUGURATIO. Liu. ibidē: Quum omnium sacellorū exaugurationes admitteret aues, in Termini fano non addixere.
EXAUSPICIO.] Plaut. Capt. 12. 108.
 Exauspicani ex vinculis, nunc intelligo
 Redauspicandum huic esse in catenas denuo. Id est, malo auspicio huc processi.
EXAVTHORO.] Authoratū & adstricū dimitto. Liu. lib. 8. ab Vrbe, 176. Sine cōmeatu vagi milites in pacato, in hostico errēt, immemores sacramētū, licētia sola se vbi velint, exauthorent. Idē lib. 6. bell. Maced. Postero die concione aduocata, de rebus ab se gestis quā disseruisset, milites exauthoratos dimisit. Idem lib. 5. bel. Pun. 112. Velut exauthoratus morte ducis, ab signis decessit. Vlpianus interpretatur exauthorate, insignia militaria detrahere: quod cum infamia cōficitur; vt est apud Lampridium in Alexandro: Eam legionem, quam exauthorauerat, & e loco suo restituit.
Adiuvor interdum abiauius. Quint. Declam. 3. Pater huius, post fractum Iugurtham, exauthoratas bellis manus rustico labore subigit.
EXBALISTO.] Decipio. Plaut. Pseud. 8. 12. (rum omnium Num inimicum ego hūc communē, meū atq; nostrum Ballionem, exbalisto lepidē.
EXCÆCO.] Idem quod Cæco, oculos eruo. Plin. lib. 17. cap. 22. 7. Quidam tunc excæcant eum, supina falce auferendo oculos. Idem lib. 20. cap. 8. 4. de papauere.
LIMUS VERNAS EXCÆCAT IN VNDIS. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 24.
EXCALCEO.] Calceos detraho. Sueton. in Vitell. cap. 2. pro maximo munere à Messalina petijt, vt sibi pedes præberet excalceandos. Marcial. lib. 12. 84. Excalceatus ire cœpit ad cœnam.
EXCALEOR: PRO EXCALCEO. Varro Pseudolo: Nam in oppido, quæ est ædes Apollinis, & quæ ibi ad Herculis introeat, nemo se excalceatur.
EXCALEFACTO, SIVE EXCALFACTIO.] Vehementer calfacio. Plin. lib. 21. cap. 20. 4. Vrinæ magis excalfacit, quàm crocum: ipsam Ibidem, cap. 21. 4.
EXCALFACERE ALGORES. 22. cap. 23. 6.
EXCALFIO. Plin. lib. 24. cap. 7. 6. Quum quid sicari excalficere opus sit.
EXCALFACTIO. Plin. lib. 31. cap. 9. 8.
EXCALFACTORIUS. vt. Excalfactoria rosa: quæ excalfacit. Plin. lib. 21. cap. 18. 10. Et, Excalfactoria vis. Idē lib. 23. cap. 4. 9.
EXCALPO.] Idem quod Scalpo. Cato cap. 18. 1. de ædificatione torcularis: Arbores crassas pedes duos, altas pedes nouem, cum cardinibus: foramina longa pedes tres semis, & excalpta digitos sex. Quint. lib. 3. Excalpere signum ex molarī lapide.
EXCANDEFACTIO.] Excandefacere annonam, per mesaphoram. Varro 3. de Re rust. ca. 2. 12. Id est, incendere & redde-
 re carionem annonam.

EXCANDESCO: VEHEMENTER INCENDOR INFLAMMORQUE. Cato de Re rust. cap. 95. Nam si in lecto coquas, quum bitumen & sulphur additum est, excandescet.
EXCANDESCERE, VAN FERTUR ETIAM AD IRAM. Col. lib. 7. cap. 12. 5. Vt nonnunquam et am cōseruos iratiūs intueantur, semper excandescant in exteros. Plin. epist. 90. lib. 4.
VERBIS XCANDESCERE. Quint. lib. 5. cap. 10. 45.
EXCANDESCENTIA: AB APULCIO, DE DOG. PLATONIS, APPELLATUR EA ANIMI PARS, QUÆ IRRITABILIS EST.
EXCANTO.] Incanto. Plin. li. 28. cap. 2. 18. Qui fruges excantasset. Plaut. Amph. 15. 71.
 Præstigiator fortē aut veneficus
 Hanc excantat tibi familiam. Cato cap. 160. Luxum, si quod est, vt excantes: hac cantione sanum fiet.
EXCANTARE: CANTIONIBUS E LOCO ALIQUO ENOCARE. Proper. lib. 3. eleg. 3. 10.
 Vt per te clausas sciat excantare puellas. Horat. Epod. Quæ sydera excantata voce Thessala,
 Lunamq; cœlo deripit.
EXCANTARE: EXCLUDERE. Plaut. Bacch. Nam credo cuius excantare cor potest Lucilius Satyr. lib. 2. Quæ ego nunc Aemilio præcanto, atq; exigo, atq; excanto. Varro Eudæmonibus: Vbi vident se cantando ex ara excantare non posse, deripere incipiunt.
EXCARNIFICATIO.] Suet. in Vitell. Apud Gemonias minutissimis scitibus excarnificatus atq; confectus est.
EXCARNIFICARE: PER TRANSLATIONE EXCRUCIARE. Terent. Heaut. 4. 6. 9. Huiusmodi mihi res semper comminiscere, vbi me excarnifices.
EXCAUO.] Idē quod CAUO. Varr. 3. de Re rust. ca. 5. 13. Et natatilla sunt excavata anatum stabula. Plin. lib. 10. cap. 33. 3.
EXCAUATIO. Senec. 4. Natu. quæst. Stillicidij casus lapidem cauat: & hæc ipsa excavatio rotunda fit.
EXCEDO.] Egre dior.
EXCEDERE ACIE, PRAELIO: VEL È PRAELIO, & EX ACIE. Liu. 4. ab Vrbe, 123. Cæsar 4. bel. Gal. 302. Ibid. Liu. 2. ab Vrbe, 81.
DE MEDIO. Terent. Phorm. 5. 8. 74. Id est, mori.
EX LOCO. Terent. And. 4. 5. 21.
 Mane, caue quōquam ex isthoc excessis loco.
EXCEDERE È VIA, VEL EX VIA. Cæsar 5. bel. Gal. 71.
IN CERTAMEN. Liu. 4. bel. Maced.
CÆLO EXCEDIT LUCIFER. Ouid. 11. Metam. 115.
EXCEDERE DOMO. Cæsar 4. bell. Gall. 5. 10.
FINIBUS. Cæsar 4. bel. Gall. 330.
FORIBUS. Ouid. 4. Metam. 17.
MUROS PATRIOS. Lucan. lib. 1. 100.
PATRIA. Virg. 1. Aen. 73.
PUGNA. Virg. 5. Aen.
EXCEDERE QUATUORDECIM DIES, MORBUS DICITUR. Cels. li. 3. c. 23.
REGIONE VIARUM. Virg. 2. Aen. 157.
REGNIS EXCESSIT AUITIS. Virg. 3. Geog. 46.
EXCEDERE ROMA, VEL ITALIA. Liu. 2. ab Vrbe, 59. Cæsar 1. bell. Ciuil. 43.
SEDIBUS NEFANDIS. Stat. 11. Thebaid.
TECTIS. Ouid. 2. Metam. 151.
TERRA SCELERATA. Virg. 3. Aen. 12.
EXCESSIT MIHI ÆRAS EX MAGISTERIO TUO. Plaut. Bacch. 2. 40.
EXCESSIT ANNOS DECEM. Colum. lib. 6. cap. 21. 1. Plin. epist. 25. 2. Annus tertium & octogesimum excessit in altissimā tranquillitate.
EXCEDUNT IN EUM ANNUM. Liu. 10. bel. Pun. 115.
CENSU EXCEDERE. Stat. 3. Syl. 3. 30.
EXCESSIT EX CORDE CURA. Terent. Hecyr. 3. 1. 12.
EXCEDERE EX EPHEBIS. Terent. And. 1. 2. 24.
EXCEDIT FIDEM IMPUDENS CURA. Plin. lib. 28. cap. 5. 17.
FIDEM EXCESSIT SUMMA TUORUM MERITORUM. Ouid. 7. Metam. 33.
EXCEDUNT QUADRAGENOS DENARIOS LIBRÆ. Plin. lib. 13. cap. 3. 1.
NON EXCEDIT IN MODIUM VICENAS LIBRAS. Plin. li. 18. cap. 7. 16.
EXCEDIT MAGNITUDINEM FABÆ. Plin. lib. 12. cap. 5. 2.
EXCESSIT È MEMORIA. Liu. 6. bel. Pun. 65.
METUM EXCESSERE MEA BONA. Ouid. 6. Metam. 40.
EXCEDERE MODUM. Liu. 3. ab Vrbe, 278. Idem 6. bel. Pun. 101.
OLYMPUS EXCEDIT NUBES. Lucan. 2. 55.
EXCEDERE OFFICIUM. Plin. epist. 264.
NOTÆ EXCESSERE DE PECTORE. Ouid. 6. Metam. 134.
PESTES EXCEDUNT. Virg. 6. Aen. 148.
PUDOREM IUSTUM EXCEDERE. Stat. 5. Sylu. 5. 12.
EXCESSIT RES AD PUBLICAM QUERIMONIAM. Liu. 5. bel. Pun. 5.
EXCEDIT AURIUM SENSUM. Plin. lib. 2. cap. 31.
EXCEDERE: PRO EXIRE, EFFLUERE. Cels. lib. 7. cap. 14. ad finem, de vitij vmbilici: Neque id satis est, sed alius quoque ei ducenda est, quōd facilius omnia, quæ excesserunt, intra aluum consistant.
EXCESSUS, VOCABULUM. Veteres pro digressione quadam acceperunt. Marcell. in l. iam dubitari non potest. ff. de hæred. instit.

EXCELLO.] Præsto, antecello, emineo.
Excellere super omnes alios, Liu. 8, bel. Pun.
 Dignitate, Cæs. 6, bel. Gal. 54.
 Fama bona, Lucret. lib. 6, 3.
 Opibus, Liu. bel. Maced. 122.
 Rebus omnibus, Lucret. lib. 1, 6.
 ¶ **Excellens** **Excellens** animo & forma, Plin. lib. 2, 4, c. 17, 10.
Ore id est, eloquens, Sil. lib. 1, 31.
Excellens ingenium, Liu. 2, ab Vrbe, 187.
Audere excellentius aliquid, Ouid. ad Pisonem, 51.
 ¶ **Excelsus**: Magnus altus, Arces excelsæ Lucan. lib. 3, 99.
Ab æde excelsa prospicere, Ouid. Metam. 169.
Excelsissimum viscerum, cerebrum, Plin. lib. 11, cap. 37, 12.
Ab excelsa præceps delapsa fenestra, Tibul. lib. 2, eleg. 7, 8.
Excelsus mons, Plin. lib. 12, cap. 14, 11.
Nemus excelsus, Senec. Troad. 3, 3.
Tecta excelsa, Ouid. 15, Metam. 12.
Turris excelsa, Sil. lib. 13, 139.
Vertex excelsus montis, Virg. 5, Aen. 7.
Excelsior. Gellius libro 1, Tanto fuisse Herculem corpore excelsiorem, Plin. lib. 10, cap. 6, Nidificant enim in excelsissimis rupibus.
In excelsum emicant rami, Plin. lib. 12, cap. 52.
 ¶ **Excelsitas**: Altitudo. Plin. lib. 21, cap. 5, 1, Nec vlli florum excelsitas maior. Idem lib. 36, cap. 25, 23.
In excelsitatem nascitur, Plin. lib. 16, cap. 36, 9.
 ¶ **Excelsè**: altè. Col. lib. 4, cap. 1, 5, Si modo scandit excelsus, plus alimenti terræq; desyderat.
EXCENDO.] Vide EXSCENDO.
EXCEPTIO, EXCEPTVS.] Vide EXCIPIO.
EXCERNO.] Extrâ cerno, Purgo. Col. lib. 2, itaq; in area detrita frumenta sic aggerenda, vt omni flatu possint excerni. Idem lib. 8, cap. 4, Furfures à farina excerti, Celsus lib. 4, Quoniam portæ modo, in inferiores partes ea, quæ excerturæ sumus, emittit.
 ¶ **Excretum**: Quod excretaculo pro immundo seponitur. Col. lib. 3, cap. 4, Vbi annonæ est cariore, excreta tritici minutè commodè dantur gallinis.
 ¶ **Excrementum**: Purgamentum & sterces, Plin. lib. 10, cap. 43, quia coruus excrementis calceamenta scædauerat, à mancipe proximæ futrinæ exanimatus fuit.
Onis excrementum, Tacit. lib. 20.
EXCERPO.] Secernendo extraho, Terent. Phorm. 4. 4. 17, Tu id, quod boni est, excerpis; dicis quod mali est.
Numero aliorum se excerpere, Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 8.
Excerpere se vulgo, Senec. de Tranq. vitæ. Item epist. 5, Hominum consuetudini excerpere.
 ¶ **Excerpens**, Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 55, Quid æquum Picenis excerpens semina pomis Gaudes.
EXCESSVS.] Vide EXCENDO.
EXCETRA.] dicta est hydra serpens, quod vno cæso capite tria excrecant, Plaut. Persa. 2, 3, (tolico, Nam cum leone, & cū excetra, cū ceruo, cum apro Ae. Cum auib; Symphalidis, cū Antqo delustari mauçlim, Quàm cum amore.
EXCIDO.] ex sublimi in decliuem locum cado. Plaut. Pœn. 4, 38, Huic excidit lingua, vt ego opinor.
Excidit in pedem sagitta, Plin. lib. 2, 5, cap. 6, 3.
Curru exciderat, Ouid. 6, Fast. 149.
Equis excidit iuuenis, Ouid. ad Liuiam, 23.
Vinculis excidere: pro, Effugere, Virg. 4, Georg. 82,
Dies cælo excidit, Senec. Thyeste, 1, 11.
Fulmina exciderunt cælo, Sil. lib. 7, 75.
Excidit: qui memoria labitur, Quint. lib. 11, Nam etiam excidentes, vnius admonitione verbi memoriam reponuntur.
Excidit animo caritas, Plinius in Paneg. 143. Et Virgil. 1, Aeneid. 6, Necdum etiam causæ irarum, sæuiq; dolores Exciderant animo.
Aeou primo excidere: id est, Mori. Proper. lib. 3, eleg. 7, 2.
Aulis magnis, Ouid. 2, Metam. 66.
Cura meriti excidit, Ouid. 2, de Ponto, eleg. 10, 2.
Excidit dolori nostro vindicatus Nero, Plin. in Paneg. 87.
Excidit ex hac familia, Plaut. Menæch. 1, 4, 93.
Fine, Quint. lib. 2, cap. 17, 16.
Ingenium tantis malis, Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 10.
Ingenio alicuius excidere, Ouid. 2, Amor. eleg. 14.
In vitium libertas excidit, Horat. de Arte, 57.
Excidit memoria huius rei: vel, Hæc res excidit à memoria. Liu. 9, bel. Pun. 101. Ibidem, lib. 7, 14.
Excidit numero ciuium, Plin. epist. 17, 1, c.
Nefas ore, Virg. 2, Aen. 142.
Seculus ore, Ouid. 7, Metam. 35.
Sensibus creptis mens, Catul. de coma Berenicens, epist. 61, 5.

Exciderat pacis mentio ex omnium animis, Liu. 4, bel. Macedon. 146.
Nomen tuum penè mihi excidit, Ouid. 4, Trist. eleg. 5, 2.
Officium mihi excidit, Ouid. 5, Fast. 69.
Pietas, Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 3.
Spes, Ouid. 6, Fast. 79.
Vox ore, Virg. 6, Aen. 137.
Vultus deo, Ouid. 2, Metam. 59.
Excidet vxore, Terent. And. 2, 5, 12.
Excidere ab aliquo: pro Dissensire, Lucil. lib. 28, Ego ab Archilocho excido.
EXCIPIO.] Columnas excidunt rupibus, Virg. 5, Aen. 37.
Sylvas excidere, Lucret. lib. 5, 255.
Stagnum in petra, Colum. lib. 8, cap. 17, 1.
Manibus suis patriam, Plaut. Trucul. 10, 52.
Numero ciuium: pro, Eijcere in exitum, Plin. epist. 171.
 ¶ **Excisus**: Participium. Excisum caput, Plin. lib. 33, cap. 3, 9. Et apud Virg. 2, Aen. 96, Trabs excisa.
Domus excisa, Senec. Herc. furente, 11, 29.
Templa excisa, Stat. 5, Sylu. 3, 4.
Marte excisa, Stat. Sylu. lib. 11, 29.
 ¶ **Excidium**: Peremptio. Liu. 7, bel. Pun. 214, Magnum se excidio eius vrbs terrorem cæteris iniecturum, Plin. lib. 16, cap. 39, 10. Fumantia excidia euerfæ vrbs, Virg. 10, Aen. 9. Miserabile excidium, Stat. 6, Theb. 20.
Aduentat illi excidium, Tacit. lib. 20.
Dare aliquem excidio, Virg. 12, Aen. 132.
Excidium auro senis factum: per translationem dictum, Plaut. Bacch. 20, 20.
Moliti excidium, Sil. lib. 1, 3.
Petere vrbes excidijs, Virg. 2, Georg. 107.
 ¶ **Exciso**: Lanio, vulnero, Plaut. Cistell. 10, 46, Capillo scisso atq; excisatis auribus,
EXCISEO.] Vide EXCISO.
EXCIAT.] pro Excitiet, dixerunt veteres. Festus.
EXCIPIO.] Euerto, deleo. Liu. Multum interest, alienorū populari fines, an virtuos excidiq; videas.
Domus excindere, Virg. 12, Aen. 129.
Genus aliquod, Valer. 6, Argonaut. 94, Et apud Virgil. lib. 9, Aen. 28, Gentem aliquam terro.
Nomen alicuius, Sil. lib. 7, 129.
Rupes, Stat. 3, Sylu. 1, 25.
Telis vrbes, Virg. 2, Aen. 36.
 ¶ **Excisus**, vt, Excisus scalper, quo cariota exciditur caro, Cels. lib. 8, cap. 3. (12, 1, Exciso, vel Exciso.) Extrâ voco, siue accio, Plaut. Epid. Quid est pater, quod me exciuisi ante ædeis? Excire foras, Plaut. Pseud. 39, 1.
Somno, vel ex somno, Liu. 4, ab Vrbe, 116. Idem lib. 1, 26. Et Lucret. 4, 9, Sopore excire aliquem.
Cubilibus, Liu. 5, ab Vrbe, 199.
Animas sepulchris, Virg. 8, eclog. 20. (stel. 2, 103.)
 ¶ **Excire: pro Commouere**. Excire lachrymas alicui. Plaut. Ci. Molem in vndis, Virg. 5, Aen. 153.
Hostem ad dimicandum, Liu. 2, ab Vrbe, 128.
Tumultum, Liu. 3, ab Vrbe, 161.
Vrbes, Lucan. lib. 2, 10.
Ad cupiditatem discendi, Liu. 1, ab Vrbe, 74.
In arma, Stat. 4, Thebaid. 30.
In pugnam exciri, Lucan. lib. 6, 3.
Canes excient suam, Ouid. 10, Metam. 141.
Sonitus excirur pedibus, Lucret. lib. 2, 66.
Excitur omne Hænicum nomen; omnis militaris ætas, Liu. 7, ab Vrbe, 28.
 ¶ **Excitus**. Ouid. 2, Metam. 56, Nec fruitur somno vigilantibus ex curis.
Excitis longè ab domo principibus, Liu. 4, ab Vrbe, 219.
Somno longo excita, Claud. in Præfat. bel. Get. 1, Sil. li. 17, 26.
Stratis excita iuuentus, Lucan. lib. 1, 48.
Mente pauida exciti sonipedes, Senec. Hippol. 10, 19.
 ¶ **Excito**, Conmoueo, allicio, & excito.
Excitare ad aliquid, Quint. lib. 4, cap. 1, 23.
Ductor ad arma excitat, Silus lib. 3, 59.
Excitare aliquem ad virtutem, Cæsar 7, bel. Gal. 326.
Somno, Liu. 5, bel. Pun. 210.
Dere aliqua excitari, Quint. lib. 3, cap. 6, 14.
In curas excitare aliquem, Sil. lib. 7, 62.
Animos, Cæsar 1, bel. Ciuil. 321.
Aedificium: pro, Erigere. Senec. epist. 53.
Animum: Bono animo esse. Senec. Herc. fur. 5, 1.
Aras sopitas ignibus, Virg. 8, Aen. 107, Marcell. 10.
Calorem iuuenis excitar in amore belli, Lucan. lib. 2, 66.
Cæsares excitar, dicitur sus, Col. lib. 2, cap. 18, 1.
Flammas excitat adimoto fomite, Lucan. lib. 8, 15.
Fletum orator excitat, Claud. in Egnatium, cpig. 37, 1.

Foculum bucca excitare, Iuven. Satyr. 3, 20.
 Iras, Virg. 2, Aen. 129.
 Malum ex aliqua re, Terent. Heaut. 5, 3, 10.
 Memoriam alicui, Liu. 10. ab Vrbe, 151.
 Merum alicui, Plin. epist. 4.
 Mortuos, Horat. Epod. 17, 6.
 Motus vrbanos, Liu. 3. ab Vrbe, 36.
 Opus, Colum. lib. 1, cap. 9, 6.
 Reos, Quintil. lib. 11.
 Sedibus, Liu. 2. bel. Maced. 48.
 Stomachum, Plin. lib. 20, cap. 5, 4.
 Auditor studium excitat, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 2, 7.
 Veterum excitare, Catull. ad Coloniā, epig. 17, 5.
 Miles truci excitatur classico, Horat. Epod. 2, 1.
 ¶ Excitatus: Participium.
 Feras excitatas cursu consequi, Senec. Hippol. 2, 6.
 ¶ Excitatus: Nomen ex participio, Plinius lib. 20, cap. 17, 7.
 Optimū quā excitatissimi odoris, & quā nigerrimum.
 ¶ Excitatus: vehementer, & lucidē. Plin. li. 37, ca. 7, 13. Et in his
 autē mares excitatiūs fulgent: foeminae pinguiores sunt, &
 crassius nitent De quibusdam gemmis loquitur.
 EXCIPIO.] Capiō. Plaut. Rud. 24, 140,
 Sumne ego scelestus, qui illuc hodie excepi vidulum?
 Aut quū excepi, qui non alicui in solo abstrusi loco?
 Domus excepi reduces, Claud. 7. Paneg. 43.
 Hospitia cœli excipient senectam tuam, Sil. lib. 3, 127.
 Comiter excipere aliquem, Ouid. 2, Fast. 158.
 Aduentum alicuius, Senec. Hippol. 8, 1.
 Amplexu excipere aliquem, Ouid. epist. 17, 21.
 Brachijs, Colum. lib. 9, 15, 7. (mum.)
 Clamoribus: pro, Applaudere, Plin. epist. 38. d. li. 2. ad Maxi-
 Corpus poplitibus, Curt. lib. 9.
 Semet poplitibus, Curt. lib. 6.
 Gremio alicuius excipi, Claud. 6. Paneg. 26.
 Excipere hospitio, Plin. lib. 25, cap. 6, 3, Ouid. epist. 15, 26.
 Osculo, Plin. in Paneg. 36.
 Plausu, Virg. 5, Aen. 114.
 Excipi sermonibus compositis, Liu. 8. bel. Pun. 137.
 Excipere benigno vultu, Liu. 10. bel. Pun. 63.
 Excipi inter aliquos, Ouid. ad Liviā, 66.
 Excipere: pro. Audire. Plaut. Amph. 15, 26,
 Quid memoret, hinc excipiam; ne propera.
 Excipere auidis auribus, Plin. epist. 84 a.
 Mandata ac voces excipere, Tacit. in Vita Agricola.
 Artus collapsos, Ouid. 10, Metam. 38.
 Auras fluentibus tunicis, Ouid. 3. de Arte. 61.
 Molliter excipit eadentem, Ouid. 11, Metam. 158.
 Fatum excipere, Tacit. in Vita Agricola.
 Galea excipit ictus, Ouid. 12, Metam. 75.
 Gladio aliquem excipere, Curtius, lib. 9.
 Impetum alicuius, Cæsar 3. bel. Ciuil. 358.
 Iniuriam venti, Colum. lib. 9, cap. 7, 4.
 Lucus, Cæsar 2. bel. Ciuil. 26.
 Pericula, Stat. 5, Sylu. 1, 14.
 Preces blandas molliter, Ouid. 1. de Arte aman. 143.
 Pugnam, Liu. 8. bel. Maced. 96.
 Rempub. desertam & omisam, Liu. 4. ab Vrbe, 185.
 Rorem nocturnum, Cæsar 3. bel. Ciuil. 57.
 Sermonem alicuius, Liu. 2. ab Vrbe, 17.
 Spiritus excipitur ore viri, Ouid. 3. de Arte aman. 149.
 Tela excipere tetgo, Silius lib. 10, 13.
 Verbera patienter, Ouid. 2, Fast. 86.
 Voces, Liu. 10. bel. Maced. 23.
 ¶ Excipere dicuntur, qui alio distante aliquid describunt. Suet. de
 Tito principe Romano: E pluribus comperi notis quoq;
 excipere velocissimè solitum.
 Excipere se in genua: pro, Suffinere. Senec. epist. 67.
 In pedes, Liu. 4. ab Vrbe, 83.
 Pedibus, Curtius libro 9.
 Excipere: Opprimere, per dolum capere. Virgilius,
 Excipit incautum, patriasq; obruncat ad aras.
 Venabulo excipere, Quint. lib. 4, cap. 2, 12.
 Excipere: pro Intercipere, & comprehendere incautū. Cæsar 6, bel.
 Gall. 128, Multos ex fuga dispersos excipiunt.
 Insidij aliquid excipere alicui, Virg. Eclog. 3, 4.
 Excipere furem, Plaut. Aulul. 26, 45.
 Excipere: Colligere. Mart. lib. 1, 122,
 Ventris onus misero, nec te pudet, excipis auro,
 Excipere oculos blandius, dicitur res aliqua, quæ delictat,
 Plin. lib. 6, cap. 30, 4.
 Excipere, pro Demere, vel eximere numero.
 Hoc vnum excipio, Catull. ad Aurelium, epig. 15, 3.
 Excipere sorti, Virg. 9, Aeneid.
 — ipsum illum clypeum cristasq; rubentes
 Excipiam sorti. Id est, præter sortem dabo.
 Excipere iniuriæ: pro, Eximere. Senec. de Tranquil. vitæ.

Excipere: pro Nominatim cauere. Varro de re Rust. In emptio-
 nibus eo iure vtimur, quod lex præscripti alij enim plura,
 alij pauciora excipiunt.
 Excipere: verbum est etiam in compositionibus medicamentorum
 usurpatum, quum res coarsuse aliqua liquora coguntur. Cels. lib. 5,
 Hæc excipiuntur cerato è rosa facto.
 Excipit me, Plaut. Milit. 5, 13.
 ¶ Exceptus: Participium.
 Exceptis insularum incolis, Plin. lib. 3, cap. 3, 8.
 Excepto patre tuo, Plin. in Paneg. 72.
 Excepto quoddam. Plin. epist. 154. Quint. lib. 9. Et quidem Cice-
 ronem sequar: nam is eminentissimos Græcorum est secu-
 tus: excepto quoddam pedes trisyllabos, &c. Horat. 1, ep. 10, 10.
 Excepto si obscœna nudis nominibus enuntientur. 138. b.
 Sinistrè exceptus, Horat. in Arte, 91.
 Equo exceptus: id est, in equo sedens, Sil. lib. 5, 31.
 Fronte læta exceptos tectis inducit hospes, Sil. lib. 3, 135.
 Gladio exceptus pueri id est, occisus. Senec. Thyeste, 2, 5.
 Poplitibus exceptus, Curt. lib. 9.
 ¶ Excepturus. Lucan. lib. 1, 45,
 Primus in obliquum sonipes opponitur amnem
 Excepturus aquas.
 ¶ Excipiendus. Ouid. epist. 2, 26,
 Linquor, & ancillis excipienda cado.
 ¶ Exceptio: Præscriptio. Vlpianus in l. 1. §. Labeo scribit, ff.
 de fluminibus. Labeo scribit, non esse dicendum, dandam
 exceptionem ei, qui interdicto conuenitur.
 Exceptio: Dicta est quasi quædam exclusio, quæ (sicut do-
 cecit Vlp. in l. 2. ff. de exceptionibus) interponi actioni cuius-
 que rei solet, ad excludendum id, quod in intentionem cõ-
 tentionemq; deductum est.
 Peccat exceptionibus, Quint. lib. 2, cap. 15, 25.
 ¶ Excepto: Frequentatiuum. Virg. 3, Geog. 54,
 Oræ omnes versæ in Zephyrum stant rupibus altis,
 Exceptantq; leues auras.
 Exceptare: pro, Eximium reddere. Senec. 1. de Benef. 6, Elo-
 quentiæ exceptat pretium litium numerus.
 ¶ Exceptitius: Qui excipitur. Plin. lib. 18, cap. 10, 3, Siliginem
 exceptitiam vocat Laconicam, quæ ab alia siligine ea ra-
 tione excipitur, quod sine arista crescat: quemadmodum
 & far.
 ¶ Excipulus. Plin. lib. 9, cap. 22, Hyemato lacu, fluctibus glo-
 meratæ voluuntur anguillæ, intantum mirabili altitudi-
 ne, vt in excipulis eius fluminis ob hoc ipsum fabricatis
 singulorum millium globi reperiantur. Idem libro 25, ca-
 pite 7, 7.
 ¶ Excipitorius. Vlp. in l. instrumenta. ff. de instructo vel in-
 strumento leg. Quali vindemiatonij, exceptorijq;
 ¶ Excipiuum: Quod excipitur. Festus.
 EXCISIO.] Vide EXCISIO.
 EXCIPIO.] Vide EXCISIO.
 EXCLAMO.] Vocifero. Terent. Adelph. 4, 4, 11,
 — illa exclamat:
 Abi abi iam Aescbine.
 Barbarè exclamare, Quint. lib. 1, cap. 6, 30.
 Difertissimè, Quint. lib. 6, cap. 2, 22.
 Furiosè, Quint. lib. 3, cap. 8, 40.
 Exclamat maxima cum voce, Plaut. Amph. 17, 12.
 Exclamat maximum, Plaut. Mostel. 7, 57.
 Memoria digna exclamare, Quint. lib. 2, cap. 11, 3.
 EXCLARO.] maiore lumine illustrō. Viruuius lib. 1, cap. 2,
 Ea cœli regio neq; exclaratur, neq; obscuratur Solis cursu,
 sed est certa & immutabilis die perpetuo.
 EXCLAVO.] Extrà claudō, eijcio. Terent. Eunuch. 1, 2, 18,
 Credo, vt sit, misera, præ amore exclusit hunc foras.
 Ibidem, 1, 2, 79,
 — denique
 Ego excludor, ille recipitur.
 Astra excludere cœlo, Stat. 3, Sylu. 2, 3.
 Spissa laurea excludet ictus feruidos, Horatius 1. Carmin
 ode 15, 2.
 Bellum excludere, Lucan. lib. 3, 67.
 Excludat iurgia finis, Horat. 2, epist. 1, 8.
 Iure actionis aliquid excludere, Quint. lib. 7, cap. 2, 7.
 Exclusus mensa hospes, Liu. 8. bel. Pun. 95.
 Excludere alicui oculus: Idem quod effodere. Plautus
 Pseud. 7, 95.
 Frigora excludunt radios, Stat. 1. Sylu. 2, 31.
 Exclusus suffragio, Liu. 1. ab Vrbe, 190.
 Excludi tempore: id est, propter tempus. Cæsar in Commē-
 tarijs: Ne anni tempore navigatione excluderentur. Ibidem:
 Exclusus diei tempore, in postero oppugnatione differet.
 Virgil. — spatij exclusus iniquis. Pomponius de ædi-
 litio edicto. l. si tamē. Non nocbit emptori, si sex mensium
 exceptione redhibitoria exclusus, velit intra annū æstima-
 toria agere. Papinianus ad Senatusconsultū Turpil. l. Quæ-
 rebatur,

rebat, an hi, qui ab accusacione tempore exclusi essent, in Senatufconsultum Turpilianum inciderent. Et subdit: Qui praescriptione temporis exclusi, causam adulterij perferre non potuerunt.

Excludere: Libera. Lucilius lib. 27. Primum qua virtute seruitutem exclusit. Actius: Qua virtute hic se seruitute exclusit.

Excludere, aves dicuntur, quae incubando pullum amittunt. Col. lib. 9. Quoniam aliae melius excludant, aliae editos pullos commodius educunt.

Exclusus Amator exclusus, Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 52. Voluptas exclusa animo, Stat. 3. Sylu. 3. 22.

Exclusissimus. Plaut. Menach. 1. 5. 24. Abijt intro ocyus in edes: nunc ego sum exclusissimus.

Exclusurus. Tibul. lib. 2. eleg. 3. 16, Nullus erat custos, nulla exclusura dolentes Ianua.

Exclusorius. Vlp. in l. exceptio. ff. de except. Illud tenendum est, omnem exceptionem vel replicationem exclusoriam esse.

Exclusio. Macrobius in Somn. Scipionis. lib. 1. cap. 20. Exclusionem luminis tenebras in terram refundit.

Excudit cor.] Festo est, arbores & virgulta effodere: cum in arboribus rei rusticæ, sit; circum codices & stipites arborum ablaqueare: Aut siluester, inquit, excoditur.

Excogitatio.] Cogitando inuenio. Vnde Excogitatus: pro, quisto. Sueton. in Calig. cap. 22. Templum etiam numini suo proprium, & sacerdotes, & excogitissimas hostias instituit.

Excogitator. Quintil. Declam. 10. Sic magum protinus, ne scia matre, excogitator hic mortis alterius aduocat.

Excolio.] Orno, & expolio. Plin. epist. 2. 16. Emas marmora, quibus solum, quibus parietes excolantur.

Cura alicuius excoli, Ouid. 4. Trist. eleg. 9. 3.

Excolere liberos disciplinis, Colum. lib. 4. cap. 3. 2.

Rura excolere, Claud. in Eutrop. 40.

Vitam excolere per inuentas artes, Virg. 6. Aen. 1. 33.

Excultus. Studijs excultus, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8. 1.

Opes exculta, Propert. lib. 4. eleg. 1. 26.

EXCONSUL, & EXQUAESTOR.] pro Consulari & Quaestorio, legitur apud Iustinianum in l. 2. § Nos itaq; C. de veteriure enucleand. Omne studium Treboniano viro excelso magistro officiorum, Exquaestori sacri nostri palatij & Exconsuli, credidimus.

Exconsularis in l. 3. de proximis factorum scriniorum. lib. 12. C. Consulari honore sulti inter electos habeantur; huncque honorem dignitatis teneant, qui Exconsularibus deferri consueverit.

EXCOQUO.] perficere coquo. Terent. Adelph. 5. 3. 63. Tam excoctam reddam atq; atram, quam carbo est. Columel. Vis frigoris excoquit terram.

Ignis excoquit vitium metalli, Ouid. 4. Fast. 1. 58.

Vitium per ignem excoquitur, Virg. 3. Georg. 18.

Excoquitur flammis scopulus, Silius lib. 3. 130.

Sol terram excoquit, Lucret. lib. 6. 193.

Excoquere malum alicui, Plaut. Perf. 2. 54. Id est, excogitare.

EXCORS.] Qui animo ac intellectu caret. Horat. 1. epist. 2. 5. Sub domina meretricæ fuisse turpis, & excors Vixisset canis immundus, vel amica luto sus.

Infans & excors. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 14.

EXCREMENTVM.] Vide EXCERNO.

EXCREO.] Vi quadam exspuo. Plaut. Amph. 1. 4. 21, Si minusculo digito increpauerint fores, hæc tegula Tuum diminuat caput, vt cū dentibus linguā excrees. Celsus: Et interdum aliquid purulenti excreat. Ouid. epist. 20. 5. Excreat, & ficta dat mihi signa nota.

Excreatio. Sanguinis excreationes, Pin. lib. 24. cap. 14. 5.

Excreationes faciles facit in cibo sumptum sinapi, Plin. lib. 20. cap. 22. 2.

Excreationes pectoris purgat, Plin. lib. 20. cap. 22. 8.

Ad cruentas excreationes teritur in cyathis duobus aceti & mellis, Plin. lib. 20. cap. 22. 11.

Excreabilis: Qui excreari potest, Plinius lib. 29. cap. 14. 11, Pulmonum vitia excreabilia facit.

EXCRESCO.] Cresco in altum. Col. lib. 5. Si satis excreuerint, iugo lupponantur, Plin. lib. 37. cap. 2. 6. Excreuitq; in dies eius rei luxus.

In altum excreuit, Lucan. lib. 4. 3.

In caput excreverit, Quint. lib. 4. cap. 1. 44.

In longitudinem, Plin. lib. 16. cap. 30. 5.

Excretus: Participium. Virgilius 3. Georg. 79. Multi iam excretos prohibent à matribus hœdos, id est, validiores.

EXCRETVM.] Vide EXCERNO.

EXCRIBO.] Vide EXSCRIBO.

EXCRUCIO.] Valde excrucio. Terent. Eunuch. 5. 3. 11, Spero me habere, qui hunc meo excruciam modo. Idem Heaut. 1. 2. 3. Proin tu sollicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, omittas.

Omni modo excruciare aliquem. Catul. ad Iuencium, epigram. 94. 3.

Frigus excruciat nudo s, Lucret. lib. 5. 286.

Excruat eam animi, Plaut. Milit. 18. 64. Terent. Phorm. 1. 4. 10. Eheu me miserum: quum mihi pauco, tum me Antipho excruat animi.

Excruatur vicem meam, Plaut. Mostel. 6. 8.

Excruabilis: Dignus qui excruatur, Plaut. Cistell. 9. 1. Nullam ego me vidisse credo magis anū excruabile, Quam illæc est.

EXCUBICULARII.] Qui cubiculari munere functi sunt, Imp. l. 19. de excus. liber. lib. 10, & cubicularij omnes atque excubicularij, ab omnibus sordidis muneribus vindicentur.

EXCUBO.] Vigilo, diligenter custodio. Sallust. in Iugurtha: Neq; secus, quam si iter faceret, castra munire, excubium in porta cohortes ex legionibus, pro castris equites auxiliarios mittere. Lilius libro 5. ab Vrbe, 174. Excubare pro portis.

Ad portum Cæsar 2. bel. Ciuil. 93.

In muris. Liu. 4. bel. Maced. 42. Cæsar 3. bel. Ciuil. 27.

Excubantia tutela turis in aqua satæ silices. Plinius lib. 16. cap. 37. 1.

Ante domum excubui, Ouid. 3. Amor. eleg. 10. 3.

Ante fores excubat Cerberus, Tibul. lib. 1. eleg. 3. 15.

Excubare pro pace. Modest. in l. famosi. ff. ad leg. Iuliam maieft.

Excubat laurus ante limina. Plin. lib. 15. cap. 30. 1.

Excubatur rerum non animi precijs. Plin. lib. 35. cap. 7. 3.

Excubatio. Valer. lib. 4. de Amic. Pro dignitate & salute amicorum perpetuam excubationem.

Excubitor. Columel. libro 7. capite 12. 1. Quis custos incorruptior? quis excubitor inueniri potest vigilantior? Cæsar 7. bell. Gall. 273. Hæc eadem noctu excubitoribus ac firmis praesidijs tenebantur.

Excubiæ. Plaut. Casin. 2. 53.

Custodum excubiæ, Ouid. 1. Amor. eleg. 6. 2.

Vigilum, Virgil. 9. Aeneid. 32.

Tristes, Horat. 3. Carmin. ode 18. 1.

Agere excubias, Ouid. 3. Fast. 50.

Habere, Plin. lib. 10. cap. 23. 1.

Madentes vino excubiæ, Claud. in Nupt. Honorij. 16.

Excubitus: pro excubijs. Hirt. de bello Hispan. Partim vt pedes, copiaz in statione & excubitu castris praesidio essent.

EXCUDO.] Cudendo efficio. Virgil. 6. Aeneid. 170. Excudent alij spirantia mollis æra.

Ceras excudunt anes, Virg. 4. Georg. 12.

Excudere ignem. Virgil. 1. Georg. 1.

Excudit Achates silicis semillam, Virgil. 1. Aen. 3. 6.

Excudere oua, dicuntur gallinz & huiusmodi animalia. Colum. libro 8. cap. 14. 7. Negatur anser aliena excudere oua, nisi subiecta sua quoque habuerit. Varro tertio, de re Rustic. capite 9. 8.

Excudere dista alicuius. Ouid. in Fragmento. 7.

Excusor: Idem quod vascularius. Quintilianus libro 2. capite 21. 7. si quæram, quæ sit materia statuarij, dicitur æs si quæram, quæ sit excusoris, id est, eius fabricæ quæ Græci χαλκῶν τιμῶν vocant; similiter æs esse respondeant.

EXCVLCO.] Vehementer calcio. Cæsar 7. bell. Gall. 292. singuli ab infimo solo pedes terra exculcabantur.

Exculcare: pro, Calcando exprimere, Plaut. Capt. 13. 41, Ex ipsi dominis, meis pugnis exculcabo fures.

Exculcatus, pro obsoleto, sordentiq;. Cell. libro 11. cap. 7. Verbis obsoleto exculcatisq;.

EXCVLPO.] perficere sculpo. Plin. lib. 33. cap. 9. 1. Quinctiam pocula ita figurantur, vt, exculpris intus crebris ceu spectulis, vel vno intente, populus totidem imaginum fiat.

Exculpere ex marmore. Quintil. lib. 2.

Signum ex lapide. Quintil. lib. 2. cap. 19. 3.

Nidos gallinarum. Varro 3. de re Rust. cap. 8. Ita vt in parietibus circum omnia plena sint cubilia gallinarum, aut exculpta, aut afficta firmiter.

Exculpere alicui oculum, per translationem. Terent. Phor. 5. 8. 96.

Exculpere: Exvognere. Plaut. Cistell. 6. 6, —Vix exculpsi, vt diceret. Lucil. libro 2. Stat. Nunc nomen, iamque ex testibus ipse rogandum exculpo; hæc dicam.

Exculpere verum ex aliquo. Terent. Eunuch. 4. 4. 45.

Exculpere præ iam ex. Lucilius: Vti esurienti leoni ex ore exculperet prædam.

EXCVRIARE.] Curia excludere. Varro Hippocyone: Apollonium ideo excuriant, quia nihil habebat.

Excuriari: exterminariq; apud Varronem: pro his, qui curia & terminis exacti sunt.

EXCVRA TVS.] Diligenter & cum cura apparatus. Plaut. Pseud. 12. 6. Ita excurato victu ita magnis munditijs

Excursus homo. Plautus Casin. 16, 6.
 Excursus.] Extrà curro. Liu. 1, ab Vrbe, 73, Quum plures igni, quàm ferro, armati, excurrissent, cæde incendioq; cuncta complent.
 Excursus, dicuntur milites, quando ex castris exeuntes, in hostilem agrum grassantur. Liu. 1, ab Vrbe, 62, In fines Romanos excurrerunt, populabundi magis, quàm iusti more belli.
 Excursus, aliquid dicitur, quum protenditur in longum vel latum. Liu. 6, bel. Pun. 223.
 Excursus germinationes. Plinius libro 17. cap. 26.
 In locum excurre. Quint. lib. 4. cap. 3, 2.
 Excursus in meridiem planities. Plin. lib. 17. cap. 53.
 Euentus donationis excurret in hoc tempus. Vlpianus in l. qui in hoc. ff. de donat. inter virum & uxorem.
 In pericula excurre. Seneca de Benefic. lib. 2. cap. 34.
 Summa excurret. Paulus in l. Publia Mæcia. §. finali. ff. depositi vel contra. ex ratione patris vestri decem, & quod excurret.
 ¶ Excursus: Participium ab Excursor. Terent. Adolph. 5. 4. 6. Propè iam excursus spatio, mitto.
 ¶ Excursus: Verbale. Plin. epist. 101. lib. 5, modum tamen seruat: non enim excursus hic eius, sed opus ipsum est.
 Excursus nauigiorum. Hirtius 4. bel. Alexand. 75.
 Breues excursus tentare. Virg. 4. Georg. 39.
 ¶ Excursio. Excursiones inuicè facere. Liu. 10. bel. Pun. 46.
 Breues excursiones. Scæuola in l. Mœnia. §. vltim. ff. De ann. legat.
 Excursio.] obiectum crimen diluo.
 Crimen excusare lacrymis. Stat. 6. Thebaid. 9.
 Excusare de. Cæsar 4. bel. Gal. 543, Morinorum legati ad eum venerunt, qui se de superioris temporis consilio excusarent.
 Excusare aliquid: afferre in excusationem id, quod peccandi causam præbuit. Quint. in paltu caduerm: Tu tamen si interpellatus tempestatibus ferius venisses, excusares mare & ambiguos flatus. Liu. de Torquato: Oculorum valetudinem excusauit. Plin. lib. 26. cap. 1. 9, Excusare valetudinem. Plin. epist. 7. a.
 Laborem excusare. Horat. 1. epist. 7. 14.
 Moras excusat fratri. Stat. 12. Thebaid. 71.
 Vires excusare. Ouid. 14. Metam. 91.
 ¶ Excusans. Verbale excusantia dicere. Ouid. 9. Metam. 44.
 ¶ Excusatio. Plautus A sin. 10, 31.
 Erudere excusationem. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 30, Non est quod quisquam excusationem mentis ingratae ab infirmitate atque inopia eruat.
 ¶ Excusatus. Quint. lib. 7, Excusatum esse rusticum, qui non interfuerit iudicio. Mart. lib. 2. 78,
 Excusatum habes me togo. cæno domi.
 ¶ Excusatus. Plinius iunior libro 4. epist. 5, Oportet enim nos breues esse, quod sit excusatus, quod librum ipsum, non tamen ultra causæ amplitudinem extendimus.
 ¶ Excusatissimus essem, etiam si non præcepta illorum sequeretur, sed exempla. Seneca De vita beata, cap. 29.
 ¶ Excusate. Plin. epist. 198, Licebit rursus irasci, si meruerit, quod exoratus excusatus facies. Quint. & fieri id videtur excusate.
 ¶ Excusabilis, Crimè excusabile. Ouid. 4. de Pont. eleg. 11, 1.
 Pars delicti excusabilis. Ouid. 1. de Pont. eleg. 8, 9.
 Excusor.] Vide Excuso.
 Excutor.] moueo, & diuicio.
 E manibus excutere aliquid. Perf. Satyr. 3, 11.
 Amplexus. Ouid. 9. Metam. 11.
 Arcus fauos. Ouid. 3. de Arte, 6.
 Cæsarium excussit. Ouid. 4. Metam. 99.
 Excutere alicui cerebrum. Plaut. Aulul. 6, 26.
 Cibos ore. Stat. 5. Thebaid. 121.
 Clauum lapide. Plaut. Menæch. 3, 10.
 Excuti cursu: pro, A proposito auerti. Virg. 3. Aeneid.
 Excutimur cursu, & cæcis erramus in vndis.
 Delicias excutere. Claud. 2. in Eutrop. 30.
 Ab equis excuti. Ouid. 1. in Ibin, 117.
 Excutere equitem, dicitur equus. Liu. 8. ab Vrbe, 32.
 Feras cubilibus. Plin. in Paneg. 134.
 Flammas pectore. Ouid. 7. Metam. 4.
 Fœdus conceptum. Virg. 12. Aeneid. 32.
 Gladium morituro. Seneca de Benef. lib. 3. cap. 9.
 Habenas excutere per colla iubasq;. Ouid. 5. Metam. 81.
 Ignem. Plin. lib. 16. cap. 40, 7.
 Ignem de erinibus excutit. Ouid. 12. Metam. 57.
 Iugum excutere: Nolle obedire. Plin. Paneg. 21.
 Lacrymas alicui. Plaut. Capt. 7. 60. Terent. Heaut. 1. 1. 115,
 ---lacrymas excussit mihi.
 Mentem. Plin. epist. 18. b.
 Metum de corde. Ouid. 1. Fast. 4.

Mœnia fundo excutiam. Stat. 3. Thebaid. 50.
 Excutere oculos alicui. Plaut. Perf. 13, 19.
 Onus visceribus: id est, abortum facere. Ouid. epist. 11, 9.
 Pacem excusserat orbi. Lucan. lib. 1, 14.
 Excuti patria. Virg. 8. Aeneid.
 Pennas excussit Boreas. Ouid. 6. Metam. 141.
 Querelas excutere. Claud. de bel. Get. 54.
 Quies terrore excutitur. Ouid. 4. Fast. 134.
 Excutere rationem. Plin. epist. 151. 2.
 Rifum sibi. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 7.
 Sceptris excuti ab aliquo. Ouid. 4. Fast. 40.
 Excutere se. Terent. Phorm. 4. 1. 20,
 Quod si fit, uti me excutiam, atque egrediar domo,
 Id restat.
 Dolor nimis excussit sensus mihi. Senec. Herc. Oeth. 10, 23.
 Seram poste excutere. Ouid. 1. Amorum, eleg. 6, 5.
 Sitim vndis. Senec. Herc. Oeth. 8, 10.
 Somno excuti. Virg. 2. Aeneid. 61.
 Soporem excutere. Ouid. 11, 136.
 Tela alicui. Ouid. 2. Amorum, eleg. 5, 11.
 Sus excussit venabula rostro. Ouid. 10. Metam. 142.
 Verba fortia alicui excutere. Tibul. lib. 2.
 Vomitur. Plaut. Merc. 11, 15.
 Excutere omne scriptorum genus. Quintil. lib. 1. cap. 5. Et lib. 5, Hæc omnia Cicero excutit.
 Excutere aliquem: Scrutari, & diligenter inquirere. Plautus Aulul. 10, 18. Plin. lib. 7. cap. 36. 1, A Janitore semper excussa, ne quid inferret cibi, deprebensa est verberibus suis alens eam. Quint. lib. 7. cap. 2, Excusserunt illi patrem, & aurum in sinu eius inuenerunt.
 Conditionem excutere suæ sortis. Ouid. 3. Trist. eleg. 14, 11.
 Genus alicuius. Ouid. 4. de Pont. eleg. 8, 4.
 Excutere aliquid: Diligentius æstimare. Vlpian. in l. si mandauero. ff. mandati. Si tibi mandauero, ut excuteres vices hæreditatis. Et paulò post: Si mandavi tibi ut vires excuteres eius, cui eram crediturus.
 Excutere debitorem. Paulus: Non prius pupillus ad magistratus reuerti potest, quàm omnes tutores excussi fuerint. Id est, quàm actione tutelæ expertus sit, an ab eis sum seruare possit.
 ¶ Excutiendus, Puluis excutiendus digitis. Ouid. 1. de Arte amandi, 30.
 Rusticitas excutienda. Ouid. epist. 16, 38.
 ¶ Excussus. A gna excussa dentibus lupi. Ouidius 1. Trist. eleg. 1, 16.
 Brachia excussa iactare. Ouid. 5. Metam. 120.
 Lancea excussa lacertis. Lucan. lib. 3, 93.
 Lumbi excussi. Propert. lib. 2. eleg. 17, 6.
 Ignis elisus excussis nubibus. Ouid. 8. Metam. 68.
 Rudentes excussos laxare. Virg. 3. Aeneid. 54.
 Excussa togula. Mart. lib. 1, 172.
 Excussi grandine Tusci. Plin. epist. 71.
 Sedilia patuere excusso vulgo. Stat. 6. Thebaid. 90.
 Pectore nostro excussus dicitur; cuius obliui fumus. Virgil. 5. Aeneid. 135.
 ¶ Excussatus: pro excussus. Paul. 1. 46. §. 6. ff. de administrat. Non prius ad eos reuerti pupillus potest, quàm omnes tutores excussati fuerint.
 ¶ Excussus: Seneca de Benef. lib. 2. cap. 17, Si cum tyrone & indocto non tam rigide, non tam excussus; sed languidius, & in ipsam eius dirigentes manum, remisit occurremus.
 ¶ Excussorius. Plin. lib. 18. cap. 11. 6, Cribrorum genera Gal. li è setis equorum inuenere: Hispani è lino excussoria & pollinaria.
 EXDECIMO.] Decimum quemque eligo: interprete Festo.
 EXDORSO.] Dorsum confringere. Plaut. Aulus. 14, 2,
 Dromo, desquama pisces: tu Macherio
 Congrum, murænam exdorsua, quantum potes.
 EXDV TAB.] Exuuiæ. Festus.
 EXCO.] Excludo. Col. lib. de Arboribus, cap. 26. 3, Arborum, quam inferere voles, ferra diligenter excoato ea parte, quæ maximè nitida & sine cicatrice est.
 ¶ Excultus: Participium.
 Cornu excultum. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 12.
 Filium excultus. Paulus in l. anniculus admittetur. ff. de verborum & rerum significatione. Falsum est eam peperisse, cui mortuæ filius excultus est.
 Virum exculta iuuentus. Lucan. lib. 10, 27.
 Lingua exculta. Lucan. lib. 2, 37.
 Syluæ exculta. Claud. 2. Paneg. 40.
 Viscera exculta vius strigis. Seneca Medea, 9, 13.
 Excultus & exemptus honore. Plin. epist. 36. (ac suos, Excuso.] Afranius incendio: Experiabant, execrabant se
 ¶ Execror: verbis duris & execratione plenis imprecor.
 Execrari & detestari: apud Liuium lib. 5.
 Gentem execrari. Ouid. 14. Metam. 39.

Terram. Virg. 3. Aeneid. 35.
 Exerari & inuocare furias alicui. Liuius 1. ab Vrbe, 264.
 Exerant in caput Liuius 9. bel. Maced. 2. 11.
 ¶ Exerans. Verba exerantia edere. Ouid. 5. Metam. 21.
 Vota exerantia nomen alicuius. Ouid. in Ibin, 19.
 ¶ Exeratus: Nomen ex participio. Exeratiflima auguria. Plin. lib. 8. cap. 2. 17.
 Ciuitas exerata Horat. Epod. 16. 4 & 8.
 Exeratum malum odore & amaritudine: hoc est, in gra- tum. Plin. lib. 13. cap. 16. 3.
 ¶ Exerandus: detestabilis.
 Exeranda res atque pessima. Plin. lib. 7. cap. 13. 2.
 ¶ Exerabilis: Liuius 1. bel. Maced. 66. Præcuntibus ex- crabile carmen sacerdotibus: id est, quo se deuouent. Odium exerabile. Liuius 6. bel. Pun. 67.
 Exerabilis pro duro. Plin. lib. 9. cap. 48. Sed nullum vsquam exerabilis, quam radius per eandam eminens.
 ¶ Exeratio. Sallust in Catil. Indè quom post excretionem omnes degustauissent (sicuti in solenibus factis fieri cõ- fucit) aperuisse consilium suum.
 Excretionem obtestationemque in aliquos componere. Liuius 6. bel. Pun.
 E X E C V T I O.] Vide EXEQVOR.
 E X E D O.] Canfumo. Plinius libro 26. Nascentur quoq; in sanguine ipso hominis animalia, exefura corpus. Terent. Phorm. 2. 2. 4. Tibi omne est exedendum.
 Ardor flammeus exederat syluas. Lucret. lib. 5. 252.
 Labor exedit homines. Valer. 4. Argon. 93.
 Malum exedit artus penitus. Seneca Herc. Oeth. 9. 10.
 Mors lenta iacentis exedit puerile decus. Stat. 2. Sylu. 1. 31.
 Tineæ exedunt caput. Claud. 1. in Eutrop. 23.
 Vincula ferri exedere senem, longusque in carcere p̄dor. Lucanus libro 2. 15.
 Virus exedit artus. Seneca Herc. Oeth. 7. 35.
 Exedere aliquem. Terent. Heaut. 3. 1. 33. Quid te futurum censēs, quem assiduè exedent?
 Angor illum exest. Lucretius libro 3. 202.
 Cura exedit medullas. Catul. de coma Berenice, 61. 5.
 Vrbem exedere odijs. Virgilius 5. Aeneid. 136.
 Expectando exedor miser, atque exenteror. Plaut. Epid. 7. 1
 ¶ Exesus Participium.
 Curis exesus. Valer. 2. Argon. 28.
 Exesæ ædes. Cic. in Topicis, 8.
 Antrum exesum. Seneca Thyeste, 1. 15.
 Antrum exesæ arboris. Virgilius 4. Georg. 9.
 Exesæ fruges in horreo ventilentur. Columel. libro primo, capite 6. 11.
 Situ exesi ligones. Claud. 2. Paneg. 29.
 Mons exesus. Virgilius 4. Georg. 69.
 Pila exesa rubigine. Virgilius 1. Georg. 99.
 Pumex exesus. Ouidius 4. Fast. 99.
 Rupes exesæ. Lucanus libro 3. 46.
 Scopuli exesi. Seneca Herc. fur. 2. 6.
 ¶ Exesor. Aestus æquoris, exesor murorum circum littora. Lucretius libro 4. 45.
 E X E D R A.] Vitruuius libro 5. de palæstrarum ædificatione: Constituantur autem in tribus porticibus exedræ spatiosæ habentes sedes, in quibus philosophi, rhetores que, ac reliqui, qui studijs delectantur, sedentes disputare possint.
 E X E D V M.] Herba, quæ veteriosa curat. Plinius libro 24. capite 19.
 E X E M P L Y M.] Res quæ nobis aut vitanda, aut imitanda proponitur: auctore Festo.
 Vitiourum exempla Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 22.
 Deforme exemplum. Tacitus libro 3. cap. 7. 15.
 Domestica vitiourum exempla. Iuuen. Sat. 14. 4.
 Detestabile exemplum. Iuuen. Satyr. 2. 5.
 Immenfurn. Plinius libro 28. cap. 2. 3.
 Leue Ouidius epist. 23. 6.
 Nobiliora exempla. Claud. de Laude Serenæ, 22. 30.
 Pari exemplo. Ouidius 3. Metam. 12.
 Exemplum pessimum. Liuius 2. ab Vrbe, 238.
 Venerabile exemplum morum. Ouidius ad Liuiam, 3.
 Sine exemplo tempora. Quint. lib. 10. cap. 2.
 Si meum exemplum esset. Martialis libro 1. 29.
 Ad illud exemplum fit. Plaut. Milit. 10. 161.
 Quod ad exemplum est, coniectura si reperire possumus? Plautus Trinum. 13. 73.
 Ad exemplum ambarum, mores eatum existimans. Teren- tius Hecyra, 1. 2. 88.
 Melioribus exemplis addere se. Claud. 4. Paneg. 12.
 Capere exemplum de aliquo. Terent. And. 4. 1. 27. Quid isthuc tam mirum est, si de te exemplum capis?
 Docere aliquem exemplum. Ouid. 1. de Remed. amor. 11.
 Expetere exemplum. Plaut. Mostel. 3. 14. sibi quisque indè exemplum expetunt: Sibi quisque simile sumit.

Exemplo alicuius facere Terent. in Prol. Heaut. 20. Plinius epist. 7. lib. 2. Facit hoc Homerus, multiq; eius exemplo.
 Exemplum habere. Plaut. Mil. 10. 43.
 Imitari exemplum alicuius. Plinius epist. 13. 1.
 Monere aliquem ad exemplum alicuius. Stat. 5. Sylu. 1. 25.
 Mala exempla mouere. Ouid. 2. de Arte amand. 116.
 Pingere exemplum. Plaut. Pœn. 18. 101.
 Præbere exemplum. Liui. 2. bel. Maced. 91.
 Graue exemplum. Horat. 4. Carm. ode 13. 6.
 Reperire exemplum. Plaut. Mostel. 3. 5.
 Scripta pluribus exemplis. Ouid. 1. Trist. eleg. 6. 5.
 Exemplum statueret in aliquo. Terent. in Prol. Heaut. 51.
 Exemplo esse alicui. Terent. Heaut. 5. 1. 47. Propertius libro secundo, eleg. 16. 6. Exemplo iunctæ tibi sint in amore columbæ.
 Exemplo sibi ipsi esse. Plinius epist. 17. 6.
 Exemplum fumere. Terent. Adelph. 3. 3. 62.
 Tangi exemplo. Ouid. epist. 15. 66.
 In exemplum venire. Ouid. 4. Fast. 49.
 Exempla, pro præiudicijs, apud Quintilianum accipiuntur.
 Exemplo vno. Plaut. Milit. 10. 131. Vno exemplone omnes vitam viuere. Idem Bacch. 11. 11. Multi more isto atq; exemplo viuunt.
 Exemplum, pro forma, & eo quod in literis continetur. Sallustius Literas, quas sibi nomine Catilinæ redditas dicebat, ca- rum exemplum infra scriptum est. Paulus Iure consul. Si legatum certum petatur, non iubet Prætor verba testa- menti edere: ideo fortasse, quia hæredes solent habere exemplum testamenti.
 Exempla, Pana dicuntur, quæ possunt ceteris documento esse. Plaut. Mostel. 15. 66. Exempla ædepol faciam ego in te. Terent. Adelph. 5. 1. 9.
 --- d. exemplum omnibus
 Curarem vt esses. Idem Phorm. 4. 4. 7.
 Vt te quidem omnes dii, deæ que, superi, inferi, Malis exemplis perdant.
 Recentis exempli terror. Claud. 2. in Eutrop. 110.
 Nullum caruit exemplo nefas. Seneca Hipp. 4. 40.
 Cauere exemplo aliquid. Ouid. 10. Metam. 136.
 Edere exempla in aliquem. Terent. Eunuch. 5. 7. 21.
 Cætar bel. Gal. lib. 1. Obsides nobilissimi cuiusque liberos potere, & in eos omnia exempla cruciatuq; edere, &c. Metuere exemplum. Ouid. 8. Metam. 24.
 Premi suo exemplo. Seneca Herc. fur. 9. 24.
 Exemplū, quod adhibetur rei probandæ aut ornandæ causa. Quin- tilianus libro 10. cap. 2. Iis, quæ in exemplum assumimus, subest natura & vera vis.
 Exempli causa. Suet. in Tiberio, cap. 67. Sed exempli causa cauendum, ne se Senatus in acta cuiusquam obligaret
 Exempli gratia. Plin. lib. 2. cap. 17. 6. Multa promi ampliùs circa hæc possunt fecerit naturæ leges que, quibus ipsa seruiat. Exempli gratia, in Martis sydere.
 Familiaria exempla. Quint. lib. 7. cap. 3. 13.
 Mediocre exemplum. Quint. lib. 4. cap. 15.
 Exemplum continentia. Terent. Adelph. 1. 1. 65. Idem A- delph. 5. 1. 5. Illud sis vide exemplum disciplina.
 Singularis exempli vxor. Plin. lib. 9. epist. ad Geminium.
 Singularis exempli iuuenis. Quint. in Corpore proiecto.
 Rarissimi vxor exempli. Quint. in Corpore proiecto.
 Exempli mulier. Quint. in Corpore proiecto: Illa exempli mulier, illa seculi decus, virum redimi noluit, nec filium sepeliri.
 Sub exemplo. Plin. in Paneg. futuros sub exemplo præmo- nere. Ibidem: iam quàm antiquum, quàm cõsulare, quòd triduum totum Senatus sub exemplo tui sedit.
 Interest exempli. Plin. lib. 9. epist. ad Quadratum: Interest tamen exempli, vt vera videantur.
 Refert exempli. Plin. lib. 9. epist. ad Geminium.
 Pertinet ad exemplum. Plin. lib. 10. ad Traianum. Sic lib. 6. ad Quadratum.
 Vtque in exemplum. Quint. in Sepulchro incantato: Illo ipso languore, quo filius caducum illud & fragile corpus amisit, quàm perditè mulier, & vsque in exemplum, mo- dò super ora palentis infelices lacerabat oculos.
 Facere exemplum. Quint. lib. 5. cap. 2. 3.
 Pingere sibi exempla. Quint. lib. 1. cap. 3. 7.
 Monstrare exemplum ad imitationem. Quintilian. libro 5. capite 7. 19.
 Ponere exemplum ex diuerso. Quint. lib. 1. cap. 5. 28.
 Subijcere aliquid in exemplum Sueton. in Tiberio, cap. 21.
 Exemplum: quod ex aliquo scripto descriptum est. Plautus Pfcud. 9. 58.
 Nam hic quoque exemplum reliquit eius.
 Exemplum: Id quod aliquando fuis. Plin. lib. 28. cap. 9. 3. Sunt inter exempla, qui asinum lac bibendo liberati sunt po- dagra, chira graue.

Est in exemplis, prodigium Dionysio euenisse. Plinius lib. 2. capite 100.

¶ Exemplar: In quo sunt virtutes. vel vitia. Plin. in Paneg. 97. Non te ad exemplar eius voco, qui continuis Confultatibus fecerat longum quendam & sine discrimine annum. Horat. 2. epist. 1. 12.

Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi.

Vitæ morumq; exemplar. Horat. in Arte, 64.

Ingens. Senec. Herc. 14, 20.

Vtile. Horat. 1. epist. 2. 4.

Decipit exemplar vitij imitabile. Horat. 1. epist. 20. 4.

Proponeat alicui exemplar. Horat. 1. epist. 2. 4.

Exemplar: quod ex aliquo scripto transcribitur. Plin. epist. 29. 1.

Exemplar testamenti, quanquam mendosum, misi tibi Suet. de Claris grammaticis, 24. Multaq; exemplaria, contracta emendare, ac distinguere & adnotare curauit.

Græca exemplaria. Horat. in Arte, 55.

¶ Exemplare: pro, Exemplar. Lucret. lib. 2, 25.

Duntaxat rerum magnarum prima potest res

Exemplare dare, & vestigia notitiae.

¶ Exemplarium: pro exemplo. Vlp. in l. 3. in fine. ff. quem adm. testament. aperiant. Si in duobus exemplarijs scriptum sit testamentum.

EXEMPTVS, EXEMPTILIS.] Vide EXIMO.

EXENTERO.] Interiora aufero. Sic per translationem dixit Plautus, Epid. 5. 3.

—acutum cultum habeo.

Qui seni exenterem marsupium. Ibidem, 10. 74.

Exenteravit mihi opes argentarias. Plaut. Epid. 14. 7.

Exenteror miser: hoc est, Angor & excrucior. Plautus Epid. 7. 1.

EXEO.] Egre dior. Terent. Adelp. 4. 17. Fieri potis est, ut ne qua exeat.

Exire foras. Plaut. Amphit. 14. 17. Terent. Eunuch. 4. 4. 1. Exi foras scelestæ.

Foras exire ex ædibus. Lucret. lib. 3, 215.

Exire limen. Terent. Hecyr. 1. 3. 18.

Limine. Lucan. lib. 1. 102. Plin. lib. 11. cap. 25, 1.

Exeo ad te. Plaut. Bacchid. 17, 24.

Exire ex vrbe. Plautus Amphit. 6, 35.

Per ferrum. Lucan. lib. 1. 43.

Exire in literam aliquam dicitur dictio. Quint. lib. 1. c. 5. 38.

In aliquem. Stat. 2. Thebaid. 128.

Exit & in fratrem, cognataq; pectora telo Conferit.

Ab amplexibus alicuius. Stat. 11. Theb. 71.

Exijt animus ephelis ætate Plaut. Merc. 3, 40.

In altitudinem exire arbor dicitur. Plin. lib. 13. cap. 4. 9.

Exijt ad cælum ramis felicibus arbor. Virgilius libro 2. Georgic. 17. & apud Plin. lib. 14. cap. 1. 1. Exire ad præcipuam altitudinem.

Ad bellum. Seneca Herc. fur. 4. 2.

E' contemptibus. Lucret. lib. 5, 257.

Exijt dies: pro, præterijt. Liu. 4. ab Vrbe, 132. Idem 10. bel. Pun. 101. Necdum exierat induciarum dies. Vlpian. Ex quibus causis, &c. l. 1. cuius actionis eorum cui dies exisse dicitur.

In fabellam Quintil. Si historicus narret fabulam, eleganter exit in fabellam.

In diuersos flexus exire. Quint. lib. 1. cap. 6, 10.

In angulos exire dicuntur folia. Plin. lib. 16. cap. 23, 1.

De gremio exire dicitur puer. Quint. lib. 1. cap. 2, 1.

Exire in herbam aut radicem, dicitur granum. Plin. 18. c. 7. 3. Idem lib. 11. cap. 30. 1. Semina arrosa condunt formicæ, ne rursus in fruges exeant et tetra.

De imperio. Tacit. lib. 19.

In iram. Lucan. lib. 4. 23.

In longum. Quint. lib. 4. cap. 2, 37.

In medium. Plaut. Amph. 4, 69.

ab hominum memoria. Senec. 3. de Beneficijs.

Modum. Ouid. 9. Metam. 127.

Obuiam. Liu. 4. bel. Pun. 72. Cæsar bel. Ciuil. 68.

Odozem acrem. Lucret. lib. 6, 145.

Ad opus. Plin. lib. 11. cap. 10, 2.

In oras luminis. Lucret. lib. 1, 34.

Passum Varro de Re rust. cap. 6, 3.

In prælium. Liu. 7. bel. Maced. 157.

Ad pugnam. Virg. 4. Georg. 14.

In rigorem. Plin. lib. 7. cap. 19, 1.

Seruitio. Virg. eclog. 1. 8.

Spiritus exit in auras. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 9.

Stratis exire. Stat. 2. Achil. 26.

Tela: pro, Vitare. Virg. 5. Aen. 87. De Tarchonte, lib. 11. 150.

Sustinet à iugulo dextram, & vim viribus exit.

Exijt tempus induciarum. Liu. 4. ab Vrbe, 249.

Quod tempus exit in vrbis nostræ ceteri x. annum. Plin. lib. 33. cap. 2.

In vulgus exierat, eum dixisse. Suet. in Galba, cap. 20.

Exire in tertium diem: pro, Differri. Plin. Epist. 3. 5. 5.

Supra mille annos. Seneca de Breuitate vitæ, cap. 6.

Super aliquem: id est, Maiorem esse illo. Statius 6. Thebaid. 67.

In eadem literas exire. Quint. lib. 1. cap. 5, 38.

Per eandem literam. Quint. lib. 1. cap. 6, 5.

Exire: de fluuijs dictum. Virg. 8. Aeneid. 15.

— quocunque loco pulcherrimus exis.

Fluuius exit septem aquis. Valer. Argon. 38.

Exitur: impersonale. Plaut. Casin. 19. 5. Crepuit ostium; exitur foras.

Exitum huc nollem. Terent. Adelp. 5. 1, 13.

¶ Exitus: Participium. Apud Festum: Ad exitum ætatem, ad vltimam ætatem.

¶ Exitus: Egressio.

Exitus anni. Liu. 10. bel. Pun. 115.

Orationis. Cæsar 4. bel. Gal. 488.

Studij. Ouid. 5. Trist. eleg. 13, 14.

Temporis. Horat. 3. Carm. ode 29, 6.

Vitæ. Propert. lib. 3. eleg. 5, 10.

Exitu sœdum. Liu. 1. ab Vrbe, 7.

Faustus exitus. Lucret. lib. 1, 20.

Ingens. Virg. 5. Aeneid. 104.

Inopinati. Quint. lib. 4. cap. 2, 77.

Miserabilis. Quint. lib. 4. cap. 1, 20.

Secundi. Horat. 4. Carm. ode. 14, 8.

Segnis. Stat. 5. Sylu. 3, 52.

Superbus. Quint. lib. 4. cap. 1, 20.

Exitus accessit verbis. Ouid. 6. Fast. 113.

Facilis exitus datur. Virg. 6. Aeneid. 179.

Ad bonos exitus vota ducit Liber. Horat. 4. Carm. ode 8, 7.

Liber pater exitus. Lucret. lib. 4. 80.

Exitus a cæta probat. Ouid. 2. epist. 17.

Sequitur verba. Ouid. 3. Fast. 71.

In dubio est. Ouid. 2. Fast. 136.

¶ Exitus, pro morte. Tacit. lib. 4. Atrocior semper fama erga

dominatum exitus verteret. Et lib. 18. Exitu demum Ner-

onis, positus odijs, in medium consuluere.

Hominis exitus. Iuuen. Satyr. 10, 28.

Gravior auspicio. Ouid. 10. Metam. 2.

Honesti ciuium exitus. Tacitus lib. 16.

Sæuus exitus illum eripuit. Iuuen. Sat. 10, 13.

Exitus illum sorte tulit. Virg. 2. Aen. 121.

Exitus alucorum. Plin. lib. 21. cap. 14, 4.

¶ Exitium: Festus: Exitium antiqui ponebant pro exitu: nunc exitium, pessimum exitum dicimus. Terent. Phorm. 1. 4. 24. Quod ego nunc subito huic exitio remedium inueniam miser? Plaut. Capt. 13. 63. Idem, Bach. 20. 23, Alexander, qui erit exitium rei patriæ suæ. Idem, Capt. 10.

Neque exitium exitio est.

Crudele exitium. Valer. 3. Argon. 61.

Furiale. Valer. 2. Argon. 21.

Magnum. Virg. 1. Aeneid. 38.

Exitio dare. Lucret. lib. 5, 20.

Imminere exitio alicuius. Ouid. 1. Metam. 30.

Imminet exitio vir coniugis, illa mariti. Idem, 8. Metam. 75.

Insolita exitia machinatus. Seneca Hipp. 12, 14.

Mereri exitium. Ouid. 2. Metam. 58.

Mittere exitium alicui. Virg. 4. Georg. 107.

Ponere modum exitijs. Virg. 7. Aeneid. 26.

Ab exitio refrænare. Lucret. lib. 1, 174.

Gravi exitio sternere aliquem. Horat. 1. Carm. ode 16, 4.

Esse exitio alicui. Virg. 3. Georg. 101.

Esse exitium alicui. Virg. eclog. 3, 20.

Exitium superat opes. Ouid. 7. Metam. 107.

Exitium: de homine dicitur. Horat. 1. Carm. ode 15, 5.

Non Lactiadem, exitium tuæ

Gentis; non Pylimum Nestora respicis.

Exitium Troiæ, Achilles. Ouid. 13. Metam. 102.

¶ Exitialis. calamitosus, damnosus. Exitialis euentus. Liu. 7. bel. Pun. 134. Plin. lib. 8. Ille contra vrinam spargit pruden-

dens, hanc quoque leoni exitiale.

Aurum exitiale. Stat. 4. Thebaid. 39.

Donum. Virg. 2. Aeneid. 7. Silius, lib. 8, 11.

Malum. Silius, lib. 8, 51.

Motus exitiales. Lucret. lib. 2, 115.

Præmia exitialia. Stat. 2. Achil. 69.

Scelus exitiale. Virg. 6. Aeneid. 103.

¶ Exitiabilis. Liu. 7. bel. Pun. 134. Exitiabilis prodigiorum euentus venit. Ouidius lib. 6. Metamorph. Exitiabile ferum. Plaut. Epid. 12. 36. Exitiabilem ego illi faciam vt hunc sciat diem.

Caput exitiabile serpentis. Ouid. 8. Metam. 86.

Clades exitiabilis. Suet. in Augusto, cap. 23.

Monstrum exitiabile dictu. Stat. 1. Theb. 79.

Nomen exiriabile. Silius. lib. 15, 75.
 Telum. Ovidius 6. Metam. 52.
EXEQVOR.] Perficio, Absoluo. Plaut. Trucul. 9, 10,
 --- nullam rem oportet aggredi dolose, nisi
 Astute accurateq; exequar. Terent. And. 1. 5, 24,
 --- sed nunc quid primum exequar?
Exequi certum est, vt. Plaut. Mostel. 9, 13,
 Odiosa hæc exequi certum est, vt abeam
 Potius hinc ad forum, quam nunc domi cubem.
Diuine aliquid exequi. Quint. lib. 1. cap. 6, 12.
Verbosus Quint. lib. 5. cap. 12, 11.
Hoc tamen vnum exequere mihi. Virg. 4. Aeneid. 85.
Actionem. Vlpianus in l. fin. ff. de priuatis delictis. Si quis
 actionem, quæ ex maleficijs oritur, velit exequi.
Actumnam. Plaut. Capt. 5, 1.
Beneficium. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 25.
Aspectum alicuius. Plaut. Epid. 12, 3. *Quam matrem meam*
p. quæ exanimata exequitur aspectum tuum.
Consilium. Terent. Phorm. 2. 4, 21.
Decreta. Liu. 5. bel. Maced. 90.
Delicta. Suet. in Iulio, cap. 67.
Dieta alicuius. Liu. 4. ab Vrbe, 122.
Egestatem. Plaut. Trinum. 10, 60.
Funus. Gellius lib. 10. cap. 15.
Imperium celer exequitur. Silius lib. 10, 71.
Imperium heri. Liu. 5. bel. Pun. 202. Plaut. Menæch. 21, 12.
 Terent. Heaut. 4. 1, 22,
 --- nam iam primum, si meum
 Imperium exequi voluisses, interemptam oportuit.
Incepta. Liu. 10. bel. Pun. 17.
Inurias. Plin. Iunior lib. 3. epist. 4.
Itiner. Plaut. Merc. 12, 88.
Ius suum. Cæsar 1. bel. Gal. 17.
Iussa. Liu. 1. ab Vrbe, 119. Virg. 4. Aeneid. 80.
Laudes brassicæ longum est exequi. Plin. lib. 20, cap. 9, 1.
Mandata. Plaut. Bacch. 8, 72.
Ministeria. Liu. 9. bel. Pun. 130.
Mortem. Plaut. Pseud. 15, 38.
Numerum. Liu. 3. ab Vrbe, 22.
Patronam. Plaut. Rud. 7, 3.
Perficere itiner exequar. Plaut. Merc. 23, 72.
Pergam exequi. Plaut. Amph. 8, 167.
Præcepta alicuius exequi. Virg. 6. Aeneid. 47.
Probrum. Plaut. Trucul. 9, 8.
Procuracionem. Vlpianus in l. quæ omnia. §. sed et si. ff. de
 procuratorib. Nisi forte pungere magis conuictum, quam
 procuracionem exequi maluerit.
Sermonem. Plaut. Trinum. 6, 5.
Viam scelerati consilij. Liu. 8. bel. Pun. 149.
Vota. Virg. 5. Aeneid. 11.
Exequi, pro exponere, vt narrando persequi. Liu. lib. 5, Exequi-
 batur deinde, quæ solennis deuotio esset.
 ¶ **Exequens** Gellius, lib. 10. cap. 12, Philolophus memori-
 arum veterum exequentissimus.
 ¶ **Exequutus.** Catul. de Bere. Cynthia & Aty. 3, *Sectam me-*
am exequutus duce me.
 ¶ **Exequutio** Plin. lib. 35. cap. 8, 1, *Neque enim institutio*
peris est talis exequutio. Tacit. lib. 3, *Exequutionem eius*
negotij libens suscepit.
 ¶ **Exequutor.** vt, *Exequutor inimicitarum: pro vindice.*
 Suet. in Vespas. cap. 14.
 ¶ **Exequiz:** Funebre officium. Terent. Phorm. 5. 9, 37, *Exe-*
quias Chreineti, quibus est comm. odù ire, iam tempus est.
Exequiz: pro ordine ducentium pompam funebrem. Tacit. lib. 20,
 Silens agmen, & velut longæ exequiz.
Præclari funeris exequiz. Ouid. 3. Trist. eleg. 5, 8.
Mites. Stat. 3. Syl. 3, 2.
Mœstæ. Tibul. lib. 2. eleg. 4, 9.
Carere exequis. Ouid. ad Liuiam, 34.
Exequias celebrate. Liu. 2. ab Vrbe, 264.
Dignas funere magni Exequias fortuna dedit. Lucan. li-
 bro 3, 59.
Exequias ducere. Plin. lib. 8. cap. 42, 2. Plin. Iunior lib. 3. cap.
 16, *Ita duxi exequias.*
Ferre, Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 1.
Largiri Stat. 12. Theb. 17.
Reddere alicui. Ouid. ad Liuiam, 44.
Exequis ritè solutis. Virg. 7. Aeneid. 1.
 ¶ **Exequialis.** Ouid. 14. Metam. 86,
 Carmina iam moriens canit exequialia cygnus.
Iusta exequialia. Stat. 11. Thebaid. 122.
 ¶ **Exequiare:** Exequias facere. Varro Bimargo: *Ipsum pro-*
ptervix liberi feminatratu exequiantur.
EXERCERO.] premo, fargo. Terent. Adelp. 4. 2. 49, *Isanè,*
ego te exercebo hodie, vt dignus es, silicernium.
Exercere aliquid. Virg. 1. Georg. 54.

Acetatem Plaut. Milit. 19, 32.
Artem. Plin. lib. 11. cap. 24, 4.
Abastus hospitum. Plin. in Paneg. 32.
Acies pueriles. Iuuen. Sat. 15, 6.
Amorem aliquorum. Catul. epig. 66, 1.
Amores ad aliquam. Catul. ad Malium, epig. 63, 14.
Animos in armis. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 9.
Fluuius aquas exerceat, Ouid. 8. Metam. 34.
Arcum. Claud. Paneg. 8, 38.
Arma. Claud. in Præfatione Paneg. 3, 1.
Arma iuuentus exerceat. Virg. 4. Aeneid. 18.
Artem. Horat. 1. epist. 14, 9,
 Quam scit, uterque libens censebo exerceat artem.
Bacchanal. Plautus Amph. 14, 26.
Agnibalatum exerceat. Virg. 9. Aeneid. 13.
Brachia. Ouid. 2. Metam. 54.
Campos. Plin. epist. 20. f. Virg. 1. Georg.
 Exerceatq; frequens tellurem, atque imperat aruis.
Cantus. Virg. 1. Georg. 81.
Choreas. Claud. de laudibus. Serenæ, 12, 29.
Diana choros exerceat per iuga Cynthi, Virg. 1. Aen. 101.
Vomere colles. Virg. 7. Aeneid. 160.
Commercium alicuius rei. Plin. lib. 22. cap. 14, 2.
Pinguia culta. Virg. 10. Aeneid. 28.
Curas. Silius lib. 11, 75.
Diem. Virg. 10. Aeneid. 160.
Discipulos. Suet. de claris Rhet. 1. c.
Discordias cum hostibus Sallustius.
Ferro dolorem Ouid. 12. Metam. 108.
Equos. Virg. 7. Aeneid. 156.
Equos campis. Claud. de bello. Get. 51.
Genas. Stat. 5. Syl. 31, 7,
 --- iam iam q; natantes
 Exercere genas, dulcesq; accersere somnos.
Guttur mani cibo exerceat. Ouid. 8. Metam. 167.
Humum in messem. Virg. 1. Georg. 44.
Dura imperia. Virg. 2. Georg. 74.
Inimicitias. Liu. 8. bel. Maced. 189.
Rostrisque & aduncis vnguibus iras exerceat. Ovidius 13.
 Metam. 134.
Iras plus quam ciuilitate exerceat. Ouid. 12. Metam. 117.
Iustitiam. Plin. epist. 10. d.
Iuuentam. Catul. in Epithalamio, 47.
Linguas turpes litibus exerceat. Ouid. 6. Metam. 75.
Malitiam præmijs, Sal. uit. de Rep. ordinanda: *Malitia præ-*
mijs exerceatur: vbi eam demptens, nemo omnium gra-
tuito malus est.
Manus in sua dona. Propert. lib. 3. eleg. 3, 7.
Medicinam. Plin. lib. 22. cap. 25, 16.
Membra exerceat in palæstris gramineis. Virg. 6. Aen. 129.
Munera militum rogatq; Ouid. ad Pisonem, 6.
Nomen patris. Plin. in Paneg. 34.
Odium in aliquem. Ouid. 9. Metam. 55. Idem, lib. 5, 49.
Prenosa odia. Ouid. epist. 7, 9.
Stirpem & genus omne futurum Exerceat odij. Virgil. 4.
 Aeneid. 125.
Opes. Liu. 1. ab Vrbe, 114, *Tum in minimè pertinaci genere*
pugnæ sic fortuna exerceat opes.
Palæstras. Virg. 3. Aen. 56.
Pacem. Virg. 4. Aeneid. 20.
 Quin potius pacem æternam, pactosq; hymenæos
 Exerceamus?
Pœnas malorum. Virgil. 6. Aeneid. 109.
Populationem. Liu. 1. bel. Maced. 101.
Principem. Suet. in Tiberio, cap. 33.
Pugnos in aliquem. Plaut. Amph. 4, 170.
Quæstionem in aliquem. Liu. 9. ab Vrbe, 140.
Quæstionem de aliquo. Suet. in Cæsare.
Regnum. Plin. lib. 10. cap. 21, 1.
Scelus libidinem, & auaritiæ in socios. Liu. 9. bel. Pun. 85.
Solum sub presso vomere. Virg. 2. Georg. 72.
Spicula. Ovidius 13. Metam. 11.
Stylum Plinius libro 17.
Sumptum suum. Terent. Heaut. 1. 1, 91.
Tauros. Virg. 1. Georg. 42,
 Exerceat viri tauros, serite hordea campis.
Aranea telas exerceat. Ouid. 6. Metam. 29.
Tellurem. Virg. 1. Georg. 20.
Velitationem. Plaut. Rud. 13, 41.
Verba. Seneca epistol. 40.
Vices. Virg. 9. Aeneid. 37,
 --- exerceatq; vices quod cuique tuendum est.
Vires omni cura. Virg. 3. Georg. 45.
Vitam hominum curis. Lucret. lib. 5, 286.
Vndas exerceat Ausfer. Horat. 4. Carm. ode 14, 5.

Vocem Plaut. Poen. 2, 13.
 Cura alicuius rei nos exercet. Virg. 2. Georg. 83.
 Strenua nos exercet inertia. Horat. 1. epist. 11, 6.
 Ira alicuius dicuntur quempiã exercere. Virg. 4. Georg. 91.
 Labor exercere aliquos dicitur. Virg. 1. Aeneid. 87.
 Poenis exerceri. Virg. 6. Aeneid. 148.
 Ad pugnam. Quint. lib. 5. cap. 12, 13.
 In aliqua re. Ouid. 13. Metam. 195.
 Agris. Virg. 4. Georg. 32.
 Pueri & primæuo flore iuventus Exercentur equis. Virgil. 7. Aeneid. 33.
 Arcu se exercere. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 14.
 Ad cursuram. Plaut. Mostel. 12, 5.
 In agris. Terent. Heaut. 1. 2. 94.
 ¶ Exercens. Otia molli cura exercens. Silius lib. 15, 139.
 Telum exercens. Lucret. lib. 2, 221.
 ¶ Exercitus: Fatigatus & exercitatus. Plaut. Merc. 5. 4. Plin. epist. 99. Vnquamne vidisti quemquam tam laboriosum, tam exercitum, quàm Varenum meum?
 Exercitus in mundo rustico. Plaut. Merc. 3, 65. Gellius, lib. 19. cap. 13, Homo sanè perquam in noscendis veteribus scriptis exercitus. Plinius iunior, lib. 2. epist. 9, Exercitus in agendis causis.
 Curis exercitum esse. Ouid. 15. Metam. 154.
 Dissidijs crebris exercitos esse aliquos. Lucret. lib. 2, 24.
 Fatis exercitus. Virg. 5. Aeneid. 144.
 Furijs exercita. Claud. de bello. Get. 10.
 Exercitus multa lectione Gellius.
 Exercita ærumna. Plaut. Epid. 11, 3.
 Simul ærumnam multiplex exercitam
 Habet paupertas.
 Motu exercita animalia. Lucret. lib. 4, 174.
 Assiduo varioq; exercita motu corpora. Lucret. lib. 2, 20.
 Flumina cursu exercita. Virg. 3. Georg. 105.
 Vario ludo factorum gens exercita. Stat. 3. Theb. 36.
 Manus innumeris castris exercita. Stat. 1. Syl. 4, 15.
 Manus exercita furtis. Claud. 1. in Eutrop. 19.
 Exilio, rebusq; exercita egenis Membra. Statius 11. Thebaid. 110.
 Probitas exercita rebus a duersis. Ouid. 5. Trist. eleg. 6, 10.
 Vestis Veneris sudorem exercita potat. Lucr. lib. 4, 227.
 ¶ Exeritor: Qui docet & exercet alterum. Plaut. Trin. 14, 9.
 —hic quisquis est, Curculio est
 Exeritor: is hñe hominem cursuram docet. Ibid. 5, 3.
 Exeritorem eum dicimus (inquit Vlpianus in l. 1. §. exeritorem ff. de exercitoria actione) ad quem obventiones & reditus omnes perueniunt.
 ¶ Exeritorius. Aphricanus in l. 5. ff. de exercitoria actione. Quæsitum est, an non aliter Lucius Tit. exercitoria teneatur. Sub. actione.
 ¶ Exercitium. Gellius lib. 19. cap. 4. Exercitium dicendi.
 ¶ Exercitio. Vlp. in l. si tamen. ff. de exercitoria actione. Si tamen plures per se nauem exerceant, proportionibus exercitationis conueniuntur.
 ¶ Exercitus. Vegetius lib. 2, Numerus militum exercitatur. vnde & re ipsa ab opere exercitus nomen accepit. Vlpian. exercitum dicimus, non vnam cohortem, neque vnam alam, sed numeros multos militum.
 Omnis equitum exercitus. Virgil. 11. Aeneidos 120. Idem 9. Aeneid. 55.
 Iam omnis campis exercitus ibat apertis
 Diues equum, dines pictæ vestis & auri.
 Aduena exercitus. Virg. 7. Aen. 8.
 Insolens. Horat. 1. Carm. ode 16, 4.
 Latigendo corrumpere exercitum. Quint. lib. 5. cap. 13, 14.
 Ducere exercitum. Quint. lib. 2. cap. 16, 11.
 Transferre in aliquem locum. Quint. lib. 3. cap. 8, 12.
 Turbati exercitus. Quint. lib. 7. cap. 1, 3.
 Coruorum increpuit densis exercitus alis. Virg. 1. Geor. 77.
 Phœci exercitus omnis. Virg. 5. Aeneid. 164.
 ¶ Exercitatus: Qui longa exercitatione doctus, ac validior est. Plin. epist. 53. e, vir exercitatus & vigilans, & quamlibet subitis paratus. Cæsar 2. bel. Gal. 303, Superioribus prælijs exercitati.
 Exercitatus ad rem aliquam. Terent. Hecyr. 3. 3. 47. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 214, Exercitati in armis.
 Exercitatus vsu. Liu. 5. ab Vrbe, 9.
 Syrtis exercitatur. Horat. Epod. 9, 7.
 ¶ Exercitatio. Malorum exercitatio. Quint. lib. 2. cap. 4, 12.
 Scholarum exercitationes. Quint. lib. 3. cap. 8, 29.
 Dicendi exercitatio. Quint. lib. 2. cap. 12, 7.
 Primæ exercitationes. Quint. lib. 2. cap. 4, 26.
 Puerilis exercitatio. Quint. lib. 1. cap. 11, 11.
 Accommodata. Quint. lib. 2. cap. 4, 24.
 Firmari atque ali memoriam exercitatione. Quintilian. libro 1. capite 1. 26.

¶ Exercitator: Qui exercet. Plin. lib. 23. cap. 7, 7, Pythagoras exercitator, primus ad carnes eos transtulit. Idem lib. 35. cap. 11, 14, Læcythion agilitatis exercitator.
 ¶ Exercitatrix, Quint. lib. 2. cap. 15, 17, Quod duas partes ciuilitatis corpori assignet, medicinam, & quam interpretantur exercitatricem.
 EXERO.] Extraho, quasi dimoueo.
 Herba exerit cacumen è tepida humo. Ouidius 3. Trist. eleg. 12, 3.
 Exerere caput. Colum. lib. 8. cap. 7, 1.
 Caput ab. Lucan. lib. 5. 120,
 Primus ab oceano caput exerit Atlanteo.
 Core mouens ætus.
 Galatea ponto caput exerit. Ouid. 13. Metam. 179.
 Neptunus imis exerens vndis caput. Senec. Agamem. 6, 13.
 Phœbus illustre lætis exerit terris caput. Seneca Herc. furen. 8, 1.
 Altius vitijis exeruisse caput. Ouid. ad Liu. 10. Id est, excel-luisse.
 Roma caput magnanimis vrbibus alte exerit. Sil. lib. 1, 6.
 Exerere se domicilio dicuntur cochleæ. Plin. lib. 9. cap. 32.
 Exerere enses. Statius.
 Humerum. Ouid. 1. Fast. 82.
 Ius in librum alticuius. Plin. epist. 150.
 Latentem. Ouid. ad Pisonem, 51,
 Tu nanti protende manum, tu Piso latentem.
 Exere.
 Linguam. Plin. lib. 10. cap. 23, 8 Liu. 7. ab Vrbe, 38,
 Linguam etiam ab irrisu exerentem producent.
 Manum. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 30.
 Manu subter togam ad mentem exerta. Liu. 6. ab Vrbe, 49.
 Delphin sydus exerit ora patrijs vadis. Ouid. 1. Fast. 92.
 Exerere radicem. Colum. lib. 12. cap. 56, 1.
 Mentis secreta. Seneca Herc. Oeth. 4, 5.
 Vincula. Colum. lib. 8. cap. 8, 10.
 Phœbe vultus exerit. Seneca Hippol. 6, 3.
 Exerere aliquem: pro Exhibere & proferre. Claud. 4. Pa-neg. 98.
 ¶ Exertus. Plin. lib. 11. cap. 37, 34, Dentes exerti sunt a pro. Stat. 9. Theb. 137.
 Amazon vnum exerta latus pugnaz. Virg. 11. Aeneid. 130.
 Humero exertus. Silius, lib. 8. 117. Statius 4. Thebaid. 47,
 Exerti ingentes humeros.
 Humeros exertaq; brachia velat. Stat. 1. Achil. 70.
 Cethegus exertus. Lucan. lib. 2. 109.
 Ensis. Stat. 11. Thebaid. 75. Ouid. 3. Fast. 163.
 Lacerti exerti. Senec. Herc. Oeth. 12. 5. Virg. 1. Aeneid. 100,
 Exerta mamma. Et lib. 11. 161, Papilla exerta.
 Medulla. Horat. in Epod. 8.
 ¶ Exerto: Frequentatuum. Virg. 3. Aeneid. 85,
 At Scyllam cæcis cohibet spelunca latebris
 Ora exerantem, & naues, & saxa trahentem.
 Humeros exertare: id est, nudare. Stat. 1. Theb. 83.
 EXESVS.] Vide EXEDO.
 EXFILATVS.] Extra vestimentum filo contextus. Festus.
 EXFIO.] Purgo. A quo Exfitus: Purgatio. Veteres Exfit quoque, pro purgamento posuere: teste Festo.
 EXFODIO.] Quod fossium erat extraho. Plaut. Aulul. 24. 9. Exfodio aulam auri plenam.
 EXFVNDO.] à fundo euerto. Cælius Antipater lib. 7, Re-spub. amisso exfundato pulcherrimo oppido.
 EXFVTI.] exfusi. Festus.
 EXGREGIVS, vel EGREGIVS.] id est, è grege lectus. Festus.
 EXGRVMO.] Dicuntur cochleæ, grumos eruentes, & ex-grumis exsistentes. Varro 3. de Rust. cap. 14, 3, Denique ipsæ exgrumantes ad propalam vitam diu producunt.
 EXGVRGITO.] Extra gurgitem emitto. Vnde per translationem.
 Exgurgitare argentum domo. Plaut. Epid. 12, 12.
 EXHÆREDO.] Extra hæreditatem abiecio, & proscribo. Mart. lib. 3. 10, Exhæredauit te, Philomuse, pater.
 ¶ Exhæredatus est. Plin. epist. 119, a.
 ¶ Exhæredatio. Quint. lib. 7. cap. 2, Tu implè fecisti, quum exhæredationem meruisti.
 ¶ Exhæres: qui priuatus est hæreditate, quæ ad eum pertinebat.
 Exhæredem se facere bonis suis. Plaut. Most. 4, 76.
 Scribere sine elogio exhæredem filium. Vlpian. in l. 1. §. Pomponius. ff. de Carboniano edicto.
 Exhæredem vitæ suæ aliquem facere: per translationem di-ctum à Plauto, Bacchid. 19. 8. pro Occidere.
 EXHALO.] Expiro, & veluti per halitum emitto. Plin. lib. 17. cap. 4, 2, Quæ tenues exhalat nebulas. Virg. 7. Aeneid. — suamq; exhalat opaca Mephitin.
 Multa per os exhalantur. Lucret. lib. 4. 174.
 Altaria vapore exhalant. Lucret. lib. 3, 88.

Animam exhalare. Ovidius 6. Metamorph. 50. Iuven. Satyr. 10, 29.
 Lucem supremam. Sil. lib. 10, 31.
 Metalla exhalant. Lucret. lib. 6, 163.
 Flumina natas exhalant nebulas. Ovid. 13. Metam. 132.
 Nebulam fumosque volucres exhalat terra. Virgilius 2. Georg. 44.
 Nebulæ caligine mistæ Exhalantur humo. Ovidius 11. Metamorph. 120.
 Terra pulueris exhalat nebulam, nubesque volantes. Lucret. lib. 5, 51.
 Ventos solum exhalat. Lucan. lib. 5, 17.
 Vestes exhalant. Stat. 10. Theb. 21.
 Viram exhalare Virg. 2. Aeneid. 123.
 ¶ Exhalans, spiramenta exhalantia flammam. Ovidius 13. Metam. 68.
 Vitam exhalans. Ovid. 5. Metam. 13.
 ¶ Exhalatus. vt. Anima exhalata. Ovid. 11. Metam. 0.
 ¶ Exhalatio. Plin. lib. 31. cap. 3. 14. Certior multo nebulosa exhalatio est.
 EXHAURIO.] Prorsus euacuò.
 Exhaurire poculum. Linius 9. bel. Maced. 211. Ovidius 5. Fast. 103, Exhaurire sanguisugam. Plinius libro 20. capite 13. 17.
 Exhaurire vinum, & Vomere, contraria.
 Exhaurire, per translationem.
 Exhaurit ægrum cubantem fluens aluus. Cels. libro septimo, capite 3.
 Ciuitatem aliquam exhaurire. Lucan. lib. 3. 27, Exhaurit totas quamuis delectus Athenas.
 Genas citius exhauriet Sipyleia genitrix. Stat. 5. Syl. 1, 7.
 Exhaurire hæredem legatis, Plin. epist. 96. c.
 Ligonibus humum. Horat. Epod. 5, 7.
 Ictum exhaurire. Stat. 5. Theb. 213, ---nam mollia colla refusus
 In tergum serpens venientem exhauserat ictum.
 Laborem, Silius lib. 17, 71.
 Labores in re aliqua. Plinius epist. 53. a, Idem epist. 100. b, Quod me recordantem miseratio subit quantum vigiliarum, quantum laboris exhauserit frustra.
 Labores cum sole. Stat. 6. Thebaid. 48.
 Minas inanes. Stat. 10. Theb. 58.
 Potionem. Quint. lib. 7.
 Fluuius aliquam regionem exhaurit dicitur. Lucan. libro 2, 83.
 Supplicia exhaurire. Silius lib. 6, 58.
 Vires. Plin. epist. 63. b,
 Pœnarum exhaustum satis est. Virg. 9. Aeneid. 75.
 ¶ Exhaustus: Participium. Exhaustus fons. Cæsar 8. bel. Gal. 152.
 Omnibus iam casibus exhaustus. Virgil. 1. Aeneid. 121.
 Magnificentia publicorum operum. Liu. 1. ab Vrbe, 249.
 Sonitu. Claud. 4. Paneg. 53.
 Lumbos. Iuven. Satyr. 9, 6.
 Rebus. Stat. 3. Syl. 3, 32.
 Amnes solibus exhausti. Stat. 3. Theb. 52.
 Anno exhausto. Lucan. lib. 5, 9.
 Apes exhaustæ. Virg. 4. Georg. 50.
 Bella exhausta. Virg. 4. Aeneid. 3.
 Cursu exhaustus equus. Lucan. lib. 8, 1.
 Fœmina visceribus lassis, partuque exhausta. Lucan. libro 2, 69.
 Flumine exhausto vincere æstum. Propert. libro quarto, eleg. 10, 13.
 Hortus floribus exhaustus. Ovid. 3. de Ponto, eleg. 4, 13.
 Multo sudore exhausta iuuentus. Lucan. lib. 4, 62.
 Labore exhausto. Lucan. lib. 3. 100. Quintil. lib. 4. cap. 5, Nam & exhausti laboris nosse mensuram, voluptati est.
 Pars est exhausta laboris, Ovid. 1. de Arte, 155.
 Opes exhaustæ. Propert. lib. 3. eleg. 13, 14.
 Pars exhausta. Lucan. lib. 3. 27.
 Pericula exhausta commemorare. Ovid. 12. Metam. 39.
 Phæretia telis exhausta. Ovid. 1. Metam. 90.
 Exhausta plebs impensis. Liu. 6. ab Vrbe, 22.
 Sanguine turba exhausta. Lucan. lib. 5, 67.
 Vbere exhausto mulctra spumat. Virg. 3. Georg. 61.
 ¶ Exhaustum: Substant. Virg. 2. Georg. 80, Est etiam ille labor curandis vitibus alter
 Cui nunquam exhausti satis est.
 ¶ Exhaustant: efferunt. Festus.
 EXHEBENS.] Gemma speciosa & candida, quæ artifices aurum poliunt. Plin. lib. 37. cap. 10.
 EXHERBO.] Herbas extirpo, & auello. Colum. lib. 4. cap. 31. 2, crebroq; foditur, atq; exherbatur, nec minus quam vinea pampinatur. Idem libro 11. cap. 3. 6, Exherbandus est locus.

EXHIBEO.] Profero, & in publicum deduco. Plaut. Mil. 9. 65, Exhibeas herum volo.
 Exhibere, inquit Paulus Iureconf. est facere in publicum potestatem: vt ei, qui agit, experiundi sit copia.
 Exhibere alicui affectum parentis. Plin. epist. 25. c.
 Argutias alteri. Plaut. Mostel. 2, 2.
 Curam alicui. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 13.
 Facièm parentis. Plin. lib. 15. cap. 13, 1.
 Fidem ac beneuolentiam domino suo. Columel. libro 11. capite 1, 7.
 Carbafus viuos focos exhibuit Claudiz. Propert. lib. 4. eleg. 12, 11.
 Formam. Colum. lib. 5. cap. 2. 1, Ager nonnunquam plurius angularum formam exhibet.
 Imperium. Plaut. Casin. 8, 56.
 Se iudicijs hominum. Plin. in Paneg. 109.
 Iustitiam. Plin. in Paneg. 53.
 Laborem difficilem colonis exhibere, dicitur terra, quæ difficulter laboratur siue colitur. Colum. lib. 5. cap. 5. 15.
 Molestiam. Plaut. Capt. 13, 48.
 Negotium alicui. Plaut. Mostel. 8, 39.
 Notam linguæ baccis oleaster amaris exhibet. Ovidius 14. Metam. 105.
 Opus exhibere alicui. Ovid. 3. de Ponto, eleg. 55, 5,
 Promissum librum. Plin. epist. 2. a.
 Rationes. Plin. epist. 126.
 Rem saluam. Plaut. Asin. 9, 51.
 Reum. l. si quis. ff. de exhibitione reorum: Si quis reum criminis, de quo satisfecit, non exhibuerit: pœna pecuniaria placetur, puto tamen, si dolo malo non exhibeat, etiam extra ordinem esse damnandum.
 Sonos. Ovid. 3. Trist. eleg. 11, 11.
 Spectaculum. Plin. epist. 25. a.
 Nox exhibuit pulsa sydera clara die. Ovid. epist. 18, 7.
 Vicem spodij. Plin. lib. 23. cap. 7, 12.
 Vires. Ovid. 1. de Ponto, eleg. 4, 3.
 Vultus. Ovid. 2. de Arte, 70.
 Alterum. Ovid. 6. Metam. 9. Idem epist. 16 24,
 Tres tibi senudas exhibuere deæ.
 Exhibere, est etiam alimenta suppeditare. Paulus in l. Nescenius ff. de negotijs gestis: Pone petegit patrem eius obijisse: & matrem, dum in patriam reuerteretur, tam filium, quam filiam eius exhibuisse, Hermogenianus in l. 1. ff. de muneribus & honoribus: Atque personale munus est tutela, cura adulti furiosus, item prodigi, muti & ventris, etiam ad exhibendum cibum, potum, lectum, & similia.
 ¶ Exhibitus. vt. Tori exhibitus. Ovid. epist. 16, 39.
 ¶ Exhibitio. Gellius: Probari apud me debere pecuniam datam consuetis modis, expensilatione, mensurationibus, chirographi exhibitionibus.
 ¶ Exhibitorius. Vlp. in l. deinde. ff. de liber. exhibend. item ducend. Superiora interdista exhibitio sunt.
 EXHILARO.] Idem quod Hilario. Colum. lib. 6. cap. 24. 2, Quoniam nimietate verni pabuli pecudes exhilaratæ lasciuunt. Idem lib. 11. cap. 1, 15. Plin. lib. 22. cap. 15.
 Exhilarantur arbores. Plin. lib. 16. cap. 25, 3.
 EXHORRESCO.] Expauesco, & præ timore horreo. Furores exhorrescere. Silius lib. 3, 30.
 Vt serpentem patrias exhorruit iras. Silius lib. 3, 86.
 Vultus alicuius exhorrescere. Virg. 7. Aeneid. 53.
 Exhorrescere, pro Fremere. Ovid. 4. Metam. 28,
 ---exhortuit æquotis instar.
 EXHORTOR.] Vehementer hortor. Plin. lib. 12. cap. 14, 10, exhortatus vt largè deos adoraret.
 Ciues exhortati in hostem. Ovid. 13. Metam. 47.
 Equos. Ovid. 5. Metam. 81.
 Tauros in aliquem. Ovid. 7. Metam. 7.
 ¶ Exhortans. Cuneos exhortans. Stat. 8. Thebaid. 131.
 ¶ Exhortatus: Virg. 12. Aeneid. 32,
 ---sic exhortata reliquit
 Incertam, & tristi turbatam vulnere mentis,
 ¶ Exhortatio. Quintilian. libro 1. capite 3, Exhortatio docentium.
 EXHVBRO.] Quasi superabundo. Plin. in Paneg. 47, Nonne cernere datur, vt sine vllius iniuria omnis visibus nostris annus exhuberet? Colum. in Præf. In Asia Nysiaque, densa & glutinosa terra maxime exhuberat. Virg.
 ---pomisq; exhuberat arbos.
 Exhuberare. adiuuè. Colum. lib. 2. cap. 16, Melioremq; censebat esse materiam vindemijs exhuberandis. Idem libro 9. cap. 4, Quæ herbæ fauorim ceras exhuberant.
 EXICCO.] valde sicco. Plin. lib. 18. cap. 26, 11.
 ¶ Exiccatus. Stat. 5. Syl. 1, 7.
 EXIGO.] Excludo, eicio, expello. Plaut. Merc. 3. 68. Idem Aulul. 11, 9.
 Exigit omnes foras. Virg. 2. Aeneid. 73,
 ---quos

---quos improba ventris
 Exegit cæcos rabies. Plin. lib. 3. cap. 5. 13, Exegere
 Umbros.
 Hastâ exigere aliquem. Valer. 6. Argon. 114.
 Exigit à se virum. Plaut. Mil. 18, 62.
 Exigere ex. Plaut. Persa. 4. 61,
 ---exigam ego hercle te ex hac decuria.
 Ex corpore mœtiores Plautus Capt. 13, 72.
 Triste tempus à malis alicuius. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 8.
 Exigitur fabula: cum displicet. Terentius in Prol. Hecyre. 15.
 Exigere atque eximere aliquem honoribus. Plin. epist. 36. a.
 Hostem. Plin. in Paneg. 46, Exactus hostis mari.
 Latitudinem ex corpore. Plaut. Capt. 19, 4.
 Vxorē matrimonio. Plaut. Merc. 20, 6.
 Acumnam. Plaut. Capt. 19, 12.
 Aetatem. Plaut. Casina. 7, 12.
 Accum. Virg. de Virbio. 7. Aeneid. 156.
 Annos. Virg. 1. Aeneid. 16. Ouid. 3. Trist. eleg. 4, 9,
 Viue sine inuidia, mollesq; inglorius annos
 Exige; amicitias & tibi iunge pares.
 Noctem. Plin. epist. 125.
 Tempus. Plin. epist. 45. a.
 ¶ Exigere: Pastore, vagare. Plin. epist. 173. a. Exegat profocer
 meus, Vt Amenna prædia sua inspicerem.
 Exigere à Quint. lib. 2. cap. 13. 1, Nemo autem à me exigit
 id præceptoium genus. Idem, lib. 1. cap. 1, 27.
 Ab aliquo. Plin. in Paneg. 130.
 Aes. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 3.
 Amicitiam. Catul. epig. 95, 2.
 Aurum. Plaut. Bacch. 19, 62.
 Exigit aurum de Plaut. Bacch. 4, 45,
 Qui de amittenda Bacchide aurum hic exigit.
 Creditum exigere. Suet. in Vespasiano, cap. 11.
 Damna. Ouid. 5. Fast. 63.
 Facta alicuius. Ouid. 2. de Arte. 26.
 Iura debita polliciti tori. Ouid. epist. 20, 28.
 Munera pacta cum plena fide. Ouid. epist. 15, 76.
 Exigere nomina. Paulus, De vsuris, l. Caius. Quæ secun-
 dum formam ab his exigi solcant, etiam si omnia nomi-
 na idonea sint.
 Opus exigere oculis alicuius. Ouid. epist. 11, 2.
 Pondus. Suet. in Cæsare.
 Precium. Ouid. 1. Amorum, eleg. 8, 14.
 Exigere vt recitetur carmen. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 5, 8,
 ---nisi si crudelis id ipsum Exigis vt pereat. Ouid. 5.
 Metamorph. 5.
 Est qui nequitiam locus exigit. Ouid. 3. Amor. eleg. 13, 4.
 Exigit necessitas. Colum. lib. 7. cap. 12, 8.
 Quam exigit vsus epularum. Colum. lib. 9. in Procem. 2.
 ¶ Exigere: examinare. Liuius 4. belli Maced. 122, Nolite ad
 vestras leges atq; instituta exigere, quæ Lacedemone sūt.
 Ad cælestia ritus humanos. Ouid. 9. Metam. 101.
 Ad planctus brachia. Lucan. lib. 2, 5.
 Ad vires suas omne opus. Ouid. 2. de Arte. 101.
 Exigere stylo: pro, Exactè scribere. Quint. lib. 1. cap. 15.
 ¶ Exigere, Extorqueere.
 Exigere ab aliquo veritatem. Plinius epist. 247.
 Pœnam. Ouid. 4. Metam. 30. Idem. 4. Fast. 46. Item, 5. Trist.
 eleg. 9, 2,
 Exigit ad dignas vltrix Rhamnusia pœnas,
 Iuuen. Satyr. 10, 19,
 Has toties optata exegit gloria pœnas.
 In pœnas vsque nocentem exigi. Stat. 1. Theb. 43.
 Exigere piacula. Liuius 9. bel. Pun. 95.
 Supplicium ab aliquo. Plinius de Viris illustr. 12.
 Votum. Sueton. Votum exegit ab eo, qui pro salute sua
 gladiatoriam operam promiserat.
 ¶ Exigere: Perficere. Ouid. 15. Metam. 175,
 Iamq; opus exegit quod nec Iouis ira, nec ignes,
 Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas.
 Fortuna clades omnes exigit in vno die. Lucan. lib. 8, 137.
 Quum summas exigit horas Consumpta dies. Seneca
 Herc. Oeth. 171.
 Mediam dies exigit horam. Ouid. 1. Amor. eleg. 1.
 Prona dies lōgos super æquore fines exigit. Stat. 2. Theb. 9.
 Iuppiter annum quatuor spatij exigit. Ouid. 1. Metam. 24.
 Phœbus æstiuus spatiosus exigit igneis. Propert. libro 3. e-
 leg. 20, 3.
 Ferrum exigere: Traicere ensē. Ouid. epist. 9, 32.
 Ferrum exegit per pectus. Stat. 10. Theb. 61.
 Gladium per omnes exegit gentes. Lucan. lib. 10, 7.
 Ensē exigere per medium iuuenem. Virg. 10. Aeneid. 163.
 ¶ Exigere: Transire, Traicere. Plin. lib. 12. cap. 19. 3, Præterea
 hybernum mare exigunt circa brumam.
 Exigere: pro Extrâ mittere. Exigere fues pastum. Varro 1. de
 Re rust. cap. 4, 6.

Fluuius admissas aquas exigit. Ouid. epist. 2, 23.
 Exigere de re aliqua. Plin. epist. 203. f. Id est, disceptare.
 ¶ Exactus; Participium: Præteritus.
 Exacta erat media æstas. Liu. 4. bel. Pun. 92.
 Exacta ætate. Terent. Adolph. 5. 4. 16.
 Exactæ ætatis vir. Liu. 1. ab Vrbe.
 Aetates exactæ. Virg. 3. Georg. 38.
 Per exactos annos. Horat. 3. Carm. ode. 21, 2.
 Exacta errore. Propert. lib. 2. eleg. 15, 1.
 Exacta frigore. Plin. lib. 17. cap. 25, 8.
 Hora exacta multis trientibus. Propert. lib. 3. eleg. 10, 6.
 Lux exacta solis. Stat. 2. Sylu. 2, 10.
 Exacta maturitate. Plin. lib. 18. cap. 7, 29.
 Mensis exactus. Virg. 1. Georg. 87,
 Exactum ad mensē pluuiā ventisq; carebunt. Sic 3.
 Georg. 27.
 Annuus exactis completur mensibus orbis. Virg. 4.
 Aeneid. 10.
 Exacto mense. Plaut. Cistell. 4, 15.
 Syderibus exactis. Propert. lib. 1. eleg. 3, 8.
 Tempora exacto. Horat. 1. Serm. Sat. 1. 24.
 Voluntas exacta. Ouid. epist. 16, 36.
 His demum exactis. Virg. 6. Aeneid. 128.
 Fides exacta. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9, 10, Credet & exacta
 cuncta locare fide.
 Ensis exactus. Traiectus. Seneca Herc. Oeth. 7, 21,
 Eat per artus ensis exactus meos. Ouid. 5. Metam. 35.
 Furijs exactus. Ouid. 4. Trist. eleg. 4, 14.
 Versus tenui pumice exactus. Propert. lib. 3. eleg. 1, 2.
 Exacta referre. Virg. 1. Aeneid.
 Quærere constituit, socijsq; exacta referre.
 ¶ Exactus; nomen: Perfectus, consumatus. Hor. 2. epist. 1, 15,
 ---emendata videri
 Pulchraq; & exactis minimum distantia, miro.
 Effigies exacta. Propert. lib. 3. eleg. 9, 2,
 Exactis Calamis se mihi iactat equis.
 ¶ Exactus: Diligens. Mart. lib. 4. 42,
 Nihil exactius, eruditiusque. Plin. epist. 176. a. Quod
 ille obsequium Seruiano, exactissimo viro, præstitit?
 Notæ exactæ. Ouid. 3. Fast. 33.
 Ratione exacta. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 8.
 Exactus. cum geniuo. Artis exactior. Ouid. 3. Fast. 77,
 Mamurius morum, fabra'ne exactior artis
 Difficile est vlli dicere, claudit opus.
 ¶ Exactum: Substantiuum. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 3, 7,
 Te nihil exacto, nisi nouis peccasse fatentem
 Sponte sua probitas officiumq; iuuant.
 ¶ Exactus: pro Venditione. Quint. Declam. 19, Sacro-san-
 ctus mercator opportunū mercis exactum, puro, inuenit:
 ¶ Exactor: Qui pecuniam exigit. Cæsar 3. bel. Ciuil. 127,
 Erat plena licturum & imperiorum prouincia, conferta
 præfectis atque exactoribus.
 Exactor regum. Liu. 9. ab Vrbe. 90.
 Supplicij. Liuius 2. ab Vrbe. 20.
 Exactor Latini sermonis molestissimus. Sueton. de Clar.
 gram. 22.
 Assiduus studiorum exactor. Quint. lib. 1. cap. 3, 9.
 Asper. Quint. lib. 1. cap. 7, 17.
 ¶ Exactio, vt Exactio operis. Col. lib. 1. cap. 7.
 ¶ Exactè. Pompon. Mela. lib. 1. in summa Africe descriptio-
 ne. Nunc exactiūs oras situsq; dicturo, inde est commo-
 distimum incipere.
 Ex 16 v s.] Paruus, modicus.
 Ager exiguus. Virg. 2. Georg. 83. 7.
 Aqua exigua. Ouid. 3. Metam. 90.
 Aura. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8, 6.
 Campis exiguis equitare. Horat. 2. Carm. ode 9, 5.
 Casa exigua. Ouid. 4. Fast. 106.
 Censu exiguus. Horat. 1. epist. 19.
 Ceres exigua. Virg. 7. Aeneid. 23.
 Cibus exiguus. Ouid. in Ibin, 23.
 Homo corporis exigui. Horat. 1. epist. 21, 5.
 Dapes exiguæ. Ouid. 2. Fast. 73.
 Exiguū discrimen. Plin. lib. 11. cap. 45.
 Elegi exigui. Horat. in Arte poet. 16.
 Fines exiguis libidinum. Horat. 1. Carm. ode 18, 3.
 Foramen exiguum. Ouid. 2. Fast. 135.
 Fumus exiguus. Ouid. 15. Metam. 71.
 Gestus. Ouid. 3. de Arte, 55.
 Haustus. Ouid. 3. Fast. 55.
 Humor. Virg. 1. Georg. 14.
 Ignis. Virg. 1. Georg. 40.
 Ab exiguis inijs profecta. Liuius 1. ab Vrbe. 3.
 Interualla exigua. Lucretius lib. 2, 21.
 Lapis exiguus. Ouidius 2. Amorum, eleg. 6, 12.
 Lapillus. Ouidius 8. Metam. 4.

Exiguissima legata. Plin. epist. 144. c.
 Limen exiguum. Ovidius 10. Metam. 137.
 Locus exiguus. Ovidius 6. Fast. 53.
 Merum exiguum. Ovidius epist. 1, 7.
 Munus. Ovidius 2. de Arte, 58.
 Murmur. Ovidius epist. 17, 9.
 Murmure exiguo verba loqui. Ovid. 5. Fast. 92.
 Exiguus mus. Virg. 1. Georg. 37.
 Nox exigua. Virg. 2. Georg. 41.
 Numero exigui. Virg. 5. Aeneid. 150.
 Ope exigua. Ovidius 1. de Ponto, eleg. 1, 16.
 Opus exiguum. Ovidius 2. Fast. 1.
 Orbis exiguus. Ovidius epist. 4, 16.
 Pars exigua. Virg. 10. Aeneid. 25.
 Pectus exiguum. Propert. lib. 4. eleg. 1, 12.
 Pes exiguus. Ovidius 3. Amorum, eleg. 3, 2.
 Preces exigue. Ovidius 1. de Arte, 89.
 Exiguus pulvis. Virg. 4. Georg. 18.
 Requies exigua. Ovidius 4. Metam. 126.
 Res exigua. Ovidius 2. Trist. 43.
 Sedes exigua. Virg. 7. Aeneid. 46.
 Sermo exiguus. Propert. lib. 3. eleg. 1, 7.
 Solatia exigua. Virg. 11. Aeneid. 13.
 Solum exiguum. Tibul. lib. 1. eleg. 1, 5.
 Sonus exiguus. Ovidius epist. 14, 11.
 Spes exigua. Liuius 4. bel. Pun. 80.
 Leuis & exiguus tactus. Lucretius lib. 1, 88.
 Tempus exiguum alicui concedere. Ovidius 3. Amorum, eleg. 1, 14.
 Exiguo tempore liber eris. Ouid. 2. Amorum, eleg. 2, 8.
 Exiguae vindemiz. Plin. epist. 193.
 Vires exiguae. Ouid. 2. Trist. 106.
 Umbra exigua. Ovidius 3. Metam. 10.
 Vocem exiguam tollere. Virg. 6. Aeneid. 99.
 Vitis exigua. Virg. 4. Aeneid. 43.
 Vius exiguus cum aliquo. Ovidius 4. Trist. eleg. 6, 2.
 Animi exiguus. Claud. 2. in Eutrop. 77.
 ¶ Exiguissimus. Ouid. epist. 14, 24.
 De fratrum turba pars exiguissima restat.
 ¶ Exiguum: Substantiuum. Silius lib. 4, 50.
 --- vt in tenui spes exiguumq; salutis. iam videt esse sug.
 Exiguum aquae. Ouid. 5. Trist. eleg. 2, 4.
 Exiguum temporis medium. Plin. epist. 147. c.
 Intra temporis exiguum. Ouid. 13. Metam. 188.
 Exiguo post. Plin. lib. 31. cap. 2, 4.
 Exiguum, pro Exiguae. Plin. epist. 50, in hac re certe per quam exiguum sapio.
 ¶ Exiguae: parca & tenuiter. Exiguae facere sumptum. Terentius Heaut. 1. 2. 33, Exiguae suppeditare aliquid. Liuius 9. ab Vrbe, 66.
 Exiguae se habuit frumentum dies xxx. Caes. 7. bel. Gal. 282.
 ¶ Exiguitas. vt, Exiguitas laetis. Varro 2. de Re rustica, capite 4, 12.
 Cibi. Colum. lib. 7. cap. 5, 4.
 Pellis. Caes. 4. bel. Gal. 468.
 Temporis. Liuius 4. bel. Pun. 75.
 Ex i t 10.] Gaudco, & quasi praenimio gaudio salio.
 Petniciter exiluire. Catul. Argon. 2.
 Foras emergere & exilire. Lucret. lib. 2, 41.
 Domo leuis exilit. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 20.
 Sedibus exilire. Lucan. lib. 1, 97.
 Stratis. Ouid. 5. Metam. 7.
 Cathedram. Plin. epist. 60. Dum haec dicit, exiluit cathedra.
 Exilire, vel de. Plaut. Amph. 17, 63.
 Ad aliquem. Terent. Heaut. 4, 149.
 In arma. Stat. 9. Theb. 23.
 In caelum exilit arundo. Seneca Herc. Oeth. 7, 16.
 Crines exiliunt. Stat. 1. Achil. 106.
 Ad superos volucer deus exilit. Stat. 2. Thebaid. 12.
 Equi exiluerunt. Ouid. 5. Fast. 4.
 Fretum exiluit è medio Vulnere saxi. Ouid. 6. Metam. 16.
 Lumen exilit. Lucret. lib. 6, 33.
 ¶ Exilui, praeteritum. Lucan. lib. 5, 159.
 --- sic fata relicta. Exiluit stratis,
 Exilij: Abud praeteritum. Ouid. 9. Metam. 63.
 Exilij, iunctasq; manus patefacta remisit.
 Ex i 1 s.] Tenuis. Plin. lib. 11. cap. 51. 4. Bubus tantum foemina vox grauior, omni in alio genere exilior.
 Exilia plenis opponit. Plin. epist. 114.
 Exilis aper. Valer. 3. de Re rustica cap. 2, 9.
 Artus exiles. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 11, 6.
 Digni. Ouid. 6. Metam. 29.
 Domus exilis. Horat. 1. Carm. ode 4, 4.
 Membra exilia. Ouid. 5. Metam. 87.
 Pectus exile. Stat. 11. Thebaid. 128.
 Glebia exilis regio aliqua. Lucan. lib. 3, 41.

¶ Exilitas. Foliorum exilitas. Plin. lib. 21. cap. 6, 3.
 Vitis. Colum. lib. 5. cap. 5, 8.
 Exilitas, & Pinguitudo literarum, opponuntur. Quint. lib. 1. cap. 11, 3.
 Frangi foeminae vocis exilitate. Quint. lib. 1. cap. 11, 1.
 EXILIVM.] Vide EXVL.
 EXIMIVS.] Vide EXIMO.
 EXIMO.] Aufero.
 Eximere cupressos cum radicibus. Cato, cap. 28.
 E' dolio aliquid. Cato cap. 112, 3.
 Lapidis sub terra. Plautus Cap.
 In libertatem. Liuius 1. bel. Maced. 110.
 Ambitus longos. Stat. 4. Syl. 3, 5.
 Curam. Plaut. Casina, 11, 9.
 Diem. Liuius 5. bel. Pun. 16.
 Dubitationem. Liu. 5. bel. Pun. 50.
 Labem concretam. Virg. 6. Aeneid. 149.
 Lassitudinem. Plautus Merc. 4, 17.
 Eximit ipsa dies omnes de corpore mendas. Ovidius 2. de Arte, 131.
 Ebrietas sollicitis animis onus eximit. Horat. 1. epist. 5, 4.
 Otium eximere. Horat. 4. Carm. ode 15, 4.
 Exemisti tute huic pateram. Plaut. Amph.
 Praenomen è familia eximere. Quintilian. libro tertio, capite 7, 14.
 Alicui scrupulum. Plin. lib. 3. epist. ad Seruianum.
 Tempus studijs. Plin. epist. 49.
 Tempus eximunt feriae. Vlpianus in l. sed & si per Praetorem. §. si feriae. ff. ex quibus causis maiorca. Quum feriae repentinae tempus eximunt, restitutum duntaxat ipsorum dierum faciendae est; non totius temporis.
 Indè non eximiam te. Terent. And. 1. 2. 29.
 De feritate alicuius loci eximi. Ouid. 2. de Ponto. eleg. 2, 22.
 Eximere ex manu manubrium. Plaut. Aulul. 14, 12.
 Ex miseris. Plaut. Cap. 16, 3. Et Epid. 13, 4.
 Metu. Plaut. Rud. 6, 13.
 Obsidione. Plin. lib. 7. cap. 28, 5.
 Vinculis. Plaut. cap. 5, 10.
 Seruitute. Liu. 4. bel. Maced. 194.
 Serutio. Liu. 8. bel. Pun. 208.
 Vmbris inferis. Silius lib. 13, 132.
 Eximinoxae. Liu. 8. ab Vrbe. 179.
 Aceruo. Ouid. 1. Metam. 5.
 Honoribus. Plin. epist. 16, 2.
 Memoriae. Suet. in Claudio, cap. 15.
 Notae. Gel. lib. 4. cap. 20.
 Numero. Quint. lib. 1. cap. 5.
 Numero beatorum. Horat. 2. Carm. ode 2, 4.
 In ius vocatum. Paulus in l. sed eximendi. ff. Ne quis eum, qui in ius vocabitur, vi eximat.
 Reum. Vlpianus in l. si interueniente. ff. ad senatusconsultum Turpilianum. Nec enim videtur desistere qui exemptum reum non desert. Eximitur autem reus publica abolitione interueniente.
 Eximere: Inseruere. Propert. lib. 3. eleg. 18, 6.
 Nireca non facies, non vis exemit Achillem.
 ¶ Exemptus: Participium.
 Fames exempta epulis. Virg. 1. Aeneid. 44.
 Finis exempta. Lucret. lib. 1, 198.
 De spinis pluribus vna exempta. Horat. 2. epist. 2, 49.
 ¶ Exemptilis: Qui eximi potest. Colum. lib. 8. cap. 11, 4. Sed idcirco sunt exemptiles; vt, quum res exigit, à papillis deductae liberum aditum conuenientibus stabulum praebent.
 Margaritae exemptiles. Vlpianus in l. argumento. §. margarita ff. de aur. & arg. leg.
 ¶ Exemptio. Coll. lib. 3. cap. 18. Quum enim per exemptionem imae partes eorum praefractae sunt, apertae medullae deponuntur. Ibidem, cap. 19. Ne depressus altius, quam adoleuerit exemptionem difficilem praebent.
 ¶ Exemptor. Qui eximit lapides sub terra. Plin. lib. 36. cap. 15, 26. Exemptores quoque affirmant, compleri sponte illa montium vlcera.
 ¶ Eximius: egregius. Virgilius.
 Quatuor eximios praestanti corpore tauros.
 In pugna eximius. Lucan. lib. 3, 139.
 Decus eximium. Catul. Argon. 65.
 Facultas dicendi eximia. Quint. in Proem. lib. 1, 8.
 Forma eximia. Ouid. 4. Metam. 136.
 Laudes eximiae. Catul. epig. 106, 1.
 Eximius odor. Plin. lib. 12. cap. 12, 1.
 Pompae eximiae. Ouid. epist. 9, 17.
 Virgo eximia specie. Silius lib. 17, 15.
 Eximius sumptus. Plaut. Trinum. 2, 7.
 Tauri eximij. Virg. 4. Georg. 108.
 Eximia velocitas. Plin. lib. 7. cap. 2, 9.

¶ Eximie. Excellenter. Lucr. lib. 2. 129, Quæ bene & eximie quamvis disposita ferentur.

Feroces eximie. Claud. 6. Paneg. 5.

Eximie ornatum templum. Liu. 5. bel. Pun. 225.

Eximie utilis. Plin. lib. 20. cap. 22, 6.

Cœnare eximie. Iuven. Satyr. 11, 1.

EXIN, siue EXINDE.] Deinde, Virg. 7. Aeneid. 69, Exin Gorgoneis, Aleæto infecta venenis. Virgilius 6. Aeneid. 146,

Quisque suos patimur manes, exinde per amplum Mittimur Elysiū. Liu. 1. ab Vrbe, 4.

EXINANIO.] Euaquo, redigo.

Exinanite alium Plin. lib. 27. cap. 8, 4.

Ouum. Plinius libro 10. cap. 60, 3.

Vrinam Plinius libro 8. cap. 37, 3.

¶ Exinanitio. Plinius libro 13. cap. 22. 1, Succurrit aliquando præceptis alui exinanitio.

EXINFVLARE.] Exercere est, inquit Festus. Infulas enim, face: dotum fulcimenta vocabant.

EXISTIMO] statuo atque decerno. Terent. Adelp. 5. 6. 9, --- bonus es, quum hæc existimas.

Existimatur in probro. Plin. lib. 6. cap. 13, 3.

Existimatu facile. Liu. 3. bel. Pun. 67.

¶ Existimatio: fama & nomen.

Existimationem dignitatemq; ab inimicis defendere. Cæsar 1. bel. Ciuil. 31.

Existimationem vereri. Cæsar 5. bel. Gal. 164.

Secunda existimatio. Suet. in Claudio Cæfare, cap. 7.

EXISTO.] prodeco, exurgo.

Existere ab inferis. Liu. 9. bel. Maced. 151.]

In auras existere. Lucret. lib. 5, 43.

In lucem. Lucret. lib. 2, 160.

Sine principijs nihil potest existere. Lucret. lib. 1, 40.

Similem aurore existere. Lucret. lib. 4, 245.

Sudor existit toto corpore. Lucret. lib. 3, 31.

EXITIALIS, EXITIVM, EXITVS.] Vide EXEO.

EXIVRO.] Iuramento assero & affirmo. Plaut. Amph. II. 18, Quando exiurasti, te mihi dixisse per iocum.

EXLEX.] Qui sine lege viuit. Lucilius Sat. lib. 2, Non dico, vincat licet, & vagus exulet, erret Exlex. Varro: Postremò quæro, paribus legibus, an non? an ne exlex solus viuis? Horat. in Arte, 46,

--- & potus & exlex.

EXLOQUOR] pro Eloquor. Plautus Milit. 12, 32,

Nempe ludificari militem tuum herum vis? PA. exlocuta es.

EXOBSEURO.] Vehementer obsecro. Plaut. Afin. 5 93,

Supplicabo, exobsecrabo, ut quemq; amicum videro.

EXOCULO.] Exturbo siue offendo oculum. Apuleius: Cæcam & prius exoculatam esse fortunam.

EXOCULASSO. Idem. Plaut. Rud. 18. 24, Vos adeo, vbi ego inuero, si non ei caput exoculassitis. Ibidem, 19. 29,

Si hercle illas hodie digito tetigerit Inuitas, nisi tunc illum vos exoculassitis.

EXODIVM.] finis. Varro: Quū in vinculis publicis esset, & iam bibisset ~~exodiorum~~, in exodium vite Idem: Vite cursum ut cognoscere possem, & quæ seruituris & libertatis ab origine ad exodium ductæ. Idem: Quod cœperas modò in via narrare, ut ad exodium ducas. Apuleius: Nullum ego eius rei exodium inueniebam. Suet. in Tiberio, cap. 45, Vnde vox in Atellanico exodio proximis ludis assensu maximo excepta percerebuit.

Exodia quid sint, docet. Liuius lib. 7. ab Vrbe, 8. Iuven. Satyr. 6. 8,

Vrbicus exodio risum mouet Atellanæ Gestibus Autoeas. Iulius Pollux lib. 4. cap. 15, Exodium, est carmen, quod excentes cantabant.

¶ Exodiarius. Marcellinus: Ut in omni spectaculo exodiario, venatori, aurigæ, & histionum generi omni.

EXOLESCO] Adultus fio, & desino. Plaut. Reliqui domi exoletam virginem. Col. lib. 2. cap. 18. 3, Multa sunt, ut dixi, quæ negligentia exoleant, & fiant sterilia.

EXOLESCERE & deficere. Plin. lib. 37,

Nullò exolefecit æuo. Statius 1. Syl. 6, 20.

Amictus exolefcunt. Tacit. lib. 14.

Cladem exolefcere. Tacit. lib. 4.

Disciplina exolefcit. Tacit. lib. 11.

Vetustate exolefcere. Quint. lib. cap. 10.

Dolor exoleuerat. Tacit. lib. 5.

Exoleuit fauor. Liu. 2. ab Vrbe, 228.

Instituta exolefcunt. Tacit. lib. 20.

Exolefcit metus. Plin. epist. 4.

¶ Exoletus: Participium. Quint. lib. 8, Obscuritas fit in verbis etiam ab usu remotis: ut si commentarios quis Pontificum, & vetustissima scædera, & exoletos scaturatus auctores, id ipsum petat.

Exempla annalium vetustate exoleta. Liu. lib. 7. Decad. 3.

Memoria iam exoleta. Liu. lib. Decad. 4.

Exoletum vetustate odium. Liu. 2. ab Vrbe, 153.

Stirps exoleta. Liu. lib. 7. Decad. 4, nondum exoleta stirpe, gentis seruantes animos.

¶ Exoletus: Substantiuum: pro scorto masculino. Suetonius in Tib. Cæfare, cap. 43.

EXOLOVO.] Idem quod Soluo. Plaut. Capt. 9. 12, --- iussi ilicò hunc exolui: nunc sequere me. Idem Epid. 3. 49, Aliqua ope exoluam; extricabor aliqua.

Exoluere cistellam. Plaut. Amph. 8, 150.

Nexus. Lucret. lib. 1, 44.

Acrumnas duas vno labore. Plaut. Amph. 5, 26.

Aes alienum. Plin. epist. 55. a. Liuius 6. ab Vrbe, 65, Ea res si palàm fiat, exolui ære alieno posse.

Amictus. Stat. 1. Syl. 5, 11.

Animum nodis. Lucret. lib. 4, 2.

Culpa exoluenda. Tacit. lib. 20.

Curis exoluere. Virg. 4. Aeneid. 131.

Dotem. Plin. de Viris illust. 56.

Fidem. Plin. epist. 36. b. Liu. 4. bel. Pun. 71.

Glacem. Lucret. lib. 6, 176.

Gladios. Lucan. lib. 7, 53.

Grates. Valer. 7. Argon. 57.

Honores. Valer. 5. Argon. 58.

Metus. Lucan. lib. 5, 52.

Omibus è neruis, atque ossibus articulisque. Lucret. lib. 3, 142. Et lib. 1, 166.

Nodum alicuius erroris: per translationem. Liuius 10. bel. Maced. 213.

Obsidium. Tacit. lib. 3.

Pœnas morte. Tacit. lib. 1.

Pœnas præmiaq; multis, pro cuiusque merito. Liuius 6. bel. Pun. 207.

Pœna aliquem exoluere. Tacit. lib. 14.

Pondere exolui. Silius lib. 13, 127.

Exoluere precium. Plaut. Menæh. 21, 19.

Promissa. Tibul. lib. 4. eleg. 7, 1.

Pudore aliquem. Tacit. lib. 14.

Pugionem à latere. Tacit. lib. 19.

Religione: scrupulum adimere. Liu. lib. 9. ab Vrbe, 38, Exoluamur religione populum, si qua obligauimus. Idem lib. 3. 87, Cautarum Tribuni, & populum exoluere religione velle. Idem Liuius 8. ab Vrbe, 48.

Exoluere aliquem sollicitudine. Plin. epist. 23. d.

Ea re, qua suspectus est alter. Terent. Hecyr. 5. 3. 22,

Se suspicione. Terent. Hecyr.

Venas. Tacitus libro 16.

Vinculis. Plaut. Trucul. 17, 9.

Vota. Plaut. Amph. 10, 67. Liu. 1. bel. Pun. 77.

¶ Exolui: ~~terasyllabum~~. Ouid. 4. Fast. 107,

Longamq; imprudens exoluisse fidem.

¶ Exolutus: Participium. Compede exoluta. Stat. 1. Syl. 6, 1.

Nexus legis exoluti. Tacit. lib. 3.

EXOMIDES.] sunt, auctore Feslo, comici vestitus exertis humeris.

EXOMNIS.] Sine somno, peruigil. Paterculus lib. 2. sub finem: Virum seueritatis lætissimæ, vultu vitæq; tranquillum, animo exomnem,

EXONERO.] Alleo, & quasi onus detraho. Plin. lib. 11. cap. 10. 2, Excipiunt ea ternæ aut quaternæ, atq; exonerant.

Exonerare corpus. Plin. lib. 8. cap. 26.

Plenas colos. Ouid. 3. Fast. 164.

Ventrem. Martial. lib. 10, 48.

Aliquid in aurem alterius. Seneca epist. 3.

Aliquem metu. Terent. Phorm. 5. 6. 3. Liuius 2. ab Vrbe, 9, Amicus abi, exonera ciuitatem vano forsitan metu.

Odijs aliquid. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 8.

Caput tenebris. Ouid. ad Pisonem, 52.

Conscientiam. Curtius lib. 6.

Curas Bacchus exonerat graues. Seneca Hippol. 4, 18.

Libere & exonerare fidem suam. Liu. 5. Decad. lib. 2, 50.

Pios exonerare; Onerare nocentes. Ouid. ad Pisonem, 20.

Questus exonerare. Lucan. lib. 9, 177.

Exonerari: pro, Deponi. Tacit. lib. 31, Exundantem per Egitum multitudinem, ducibus Ierofolymo ac Iuda, proximas in terras exoneratam.

¶ Exoneratio: Actus ipse exonerandi. Vlp. in l. ex conducto. §. vbiunque. ff. locati.

EXOPTO] Vehementer opto. Terentius And. 5. 5. 6, Sed quem ego potissimum exoptem nunc mihi, cui hæc narrem dari?

¶ Exoptans. Silius libro 10. 61,

--- in illa

Exoptans animam certantem ponere dextra.

¶ Exoptatus, Virg. 2. Aeneid. 28, Parens exoptatus.
 ¶ Exoptabilis. Tempus exoptabile. Silius lib. 11, 78.
 EXORABILIS, EXORABVLA.] Vide EXORO.
 EXORBEO.] Idem quod Sorbeo, & exhaurio. Plaut. Epid. 5.
 5, Iam ego me vertam in hirudinem, atque horum exor-
 bebo sanguinem Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 48.
 Auidis linguis aliquid exorbere. Ouid. 6. Fast. 29.
 Exorbuit quisque ouum Plin. lib. 28. cap. 2, 9.
 Exorbere. per translationem. Iuuen. Satyr. 10. 23,
 — quot longa viros exorbeat vno Maura die.
 EXORNO.] v. luti cæcum & oculis orbem facere.
 Exorbate animam alicuius. Plaut. Bacch. 19. 28,
 Iam illorum ego animam amborum exorbabo oppidò.
 EXORCISO.] Abiuro & exorcior. Vlpianus l. 1. ff. de extr.
 cognit. Non tamen, si incantauit, si imprecatus est, si, vt
 vulgari verbo impostorum vtar, exorcisauit, non sunt ista
 medicinæ genera.
 EXORDESCO.] Vide EXORDESCO.
 EXORDIVM.] Initium. Plin. lib. 6. cap. 33. 2, Vniuersus autem
 circuitus per sinus dictos ab eodem exordio colligit
 ad Mæonin lacum.
 Fit exordium. Lucret. lib. 2. 213.
 Cunctatim rerum exordia. Lucret. lib. 3. 7.
 Primis feminibus exordia omnia concreuerunt. Virgil. 6.
 eclog. 7.
 Primæ pugne exordia. Virg. 7. Aeneid. 8.
 Exordium pullum. Quint. lib. 5. cap. 10. 51, Non possum
 togam prætextam sperare, quum exordium pulli videā.
 Exordium dare. Quint. lib. 10. cap. 1.
 Ducere exordium ab aliquo. Quint. lib. 4. cap. 1, 5.
 Reperita exordia retrò. Silius lib. 7, 88.
 Sumere nouum audiendi exordium. Quint. lib. 4. cap. 4, 8.
 Sumere prima exordia. Virg. 4. Aeneid. 57.
 ¶ Exordior. Incipio. Plaut. Pseud. 6. 6.
 Exordiri argutus. Plaut. Bacchid. 2, 19.
 Bellum. Liuius. Cum Fidenatibus à causa tam nefanda
 bellum exorsus.
 Consilia. Plaut. Afin. 3, 103.
 Facinus. Plaut. Bacchid. 15, 73.
 Orationem. Plaut. Cistell. 0, 70.
 ¶ Exorius. Participium. Plaut. Persa. 13, 7, Hanc ego rem
 exorsus sum facete & callide.
 ¶ Exorsa. Substant. id est, initia. Virg. 10. Aeneid. 22,
 — sua cuique exorsa laborem Fortunamq; ferent.
 Longa exorsa. Virg. 2. Georg. 10,
 — non hic te carmine fieto,
 Atque per ambages & longa exorsa tenebo.
 EXORIOR.] Emergo, exurgo. Lucret. lib. 2. 102,
 Namq; alius alud præstantius exoreretur. Idem lib. 1. 37.
 Ex alienigenis quæ teris exoriuntur. Lucret. lib. 1, 178.
 In oras luminis exoriri. Lucret. lib. 1, 15.
 Procliuus de Lucret. lib. 2, 159.
 — multò procliuus exorientur
 Candida de pullo, quàm nigro nata colore.
 Clamor exoritur. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 16.
 Exoritur illi color ex temporibus. Plaut. Menæch. 17, 68.
 Dies. Lucan. lib. 1, 47.
 Discordia inter ciues. Virg. 12. Aeneid. 118.
 Exoriuntur dolores vtero. Plaut. Amph. 17, 40.
 Exoritur fama. Liu. 6. ab Vrbe, 80.
 Frigor. Stat. 3. Theb. 25.
 Iniuria, vnde exorta est, ad eum plerunque reuertit. Lucret.
 lib. 5, 332.
 Nulla exoritur mora, quò minùs. Cæsar 2. bel. Ciuil. 48.
 Motus nouus vetere semper exoritur. Lucret. lib. 2, 51.
 Exoritur stella. Plaut. Rud. 2, 4.
 Vis veneris membris omnibus, dicitur alicui exoriri. Lu-
 cretius lib. 4, 236.
 Exorta sunt hæc omnia à te. Terent. Hecyr. 4. 4. 10.
 Tu sola exorere, quæ perturbas hæc tua impudentia. Te-
 rentius Hecyra, 2. 1. 16.
 Exoritare aliquis nostris ex ossibus vltor. Virgilius 4. Aenci-
 dos 125.
 ¶ Exoriens. Annus exortiens. Tibul. lib. 3. eleg. 1, 1.
 Aurora exorientis vagi sub lumina solis. Catul. in Argon. 55.
 Sol exoriens. Virg. 1. Georg. 87.
 ¶ Exortus. Participium. Lucret. lib. 1, 18.
 E terraq; exorta repente arbuta salirent. Ibidem, 25.
 Iubare exorto. Virg. 4. Aeneid. 26.
 Lætitia ingens exorta. Virg. 3. Aeneid. 20.
 Lis exorta. Stat. 2. Achil. 69.
 Mostra exorta sub antris Siculis. Stat. 12. Theb. 111.
 Pests exorta. Plin. lib. 10. cap. 50, 1.
 Sol exortus. Lucret. lib. 3, 212.
 Sydera longos obitus exorta reuifunt. Lucretius libro
 quarto, septuagesimo nono.

¶ Exortus. Verbale. Exortus solis. Plin. lib. 12. cap. 11, 2. Et
 lib. 11. cap. 12, 1, Syderum exortus.
 ¶ Exortius. Plin. lib. 18. cap. 34, 3, A parte exortius solstitia-
 lem habebit exortum. Idem lib. 37. cap. 2, 24, à Septentrio-
 ne in exortiuum Oceanum.
 Exortia mensura. Plin. lib. 7. cap. 49, 1.
 EXORNO.] Valde orno, & magnificè instruo. Plaut. Perf.
 10. 7,
 Ea causa ad hoc exemplum te exornaui ego.
 Exornari graphicè. Plautus Trinum, 11, 27.
 Exornare aciem. Sallust. in Iugurth.
 Donis aliquem. Stat. 3. Syll. 1, 27.
 Gratia & Venere. Quint. lib. 4. cap. 2, 82.
 Caput. Ouidius 2. Amor. eleg. 7, 4.
 Exorno me vobis. Plautus Sicho, 15, 3.
 Morem communis sermonis, decore quodam scenico ex-
 ornant. Quint. lib. 2. cap. 10, 9.
 Exornare nuptias. Plaut. Aulul. 26, 54.
 Opus verbis. Propert. lib. 4. eleg. 5, 4.
 Exornare se lepidis moribus. Plaut. Mostel. 4, 12.
 ¶ Exornare. Fodare. Terent. Heaut. 5, 1, 78,
 — si viuo, ad eò exornatum dabo,
 Ad eò de pexum: vt dum viuat, meminerit semper mei.
 Exornare al quem magistratu. Plin. epist. 229. Idem, lib. 2.
 epist. 13, Quæ rogo pro ingenio, pro fortuna tua exornes.
 ¶ Exornatus. Participium.
 Exornatus comitatu. Plin. lib. 30. cap. 1, 11.
 Veste. Terent. Eunuch.
 ¶ Exornatio. Celum lib. 12. cap. 3, 2, Inde quæ ad lauatio-
 nem, quæ ad exornationem, quæ ad mensam quotidiana-
 nam atque epulationem pertinent, exponebantur.
 EXORO.] Obsecro ac impero orando. Plaut. Pseud. 3, 74,
 — punicos oculos habeo; non queo
 Lachrymam exorare. Terent. And. 5, 3, 30. Idem He-
 auton. 5, 56,
 Da veniam Chreme, sine te exorem.
 Exorare vnum. Plaut. Capt. 5, 18.
 Al quid ab aliquo. Plaut. Trinum. 6, 43.
 Exorare vt. Terent. Adelph. 4, 4, 21,
 — exorarem vt eam ducerem.
 Exorare aliquem. Stat. 5. Syl. 3, 55.
 Facies exorat amorem. Ouid. 3. Amor. eleg. 10, 9,
 Exorant magnos carmine sæpe deos. Ouid. 2. Trist. 5.
 Pacem diuum exorare. Virgil. 3. Aeneid. 74.
 Puellam. Ouid. 1. de Arte aman. 8.
 Supplice voce deum. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 8, 5.
 Tristitiam. Plin. epist. 29 b, huius (vt ita dixerim) tristitiam
 exorare debebunt reliquæ actionis partes.
 Sine exorem te illis hanc veniam. Plaut. Bacchid. 23, 78.
 ¶ Exorare. Vehementer al quem orare. Plaut. Milit. 19, 13,
 — Veneri pol habeo gratiam,
 Tandemq; exoro & quæso, vt eius mihi sit copia,
 Quem amo, quemq; expertislo.
 Exorare aliquem alteri: pro, Placare, vel reconciliare. Sueton in
 Tib. cap. 11.
 ¶ Exorandus. Ouid. epist. 20, 26,
 Exoranda tibi; non capienda fui.
 Exorandus mihi es. Terent. And. 1. 1. 140.
 ¶ Exorans. vt, Thura exorantia diuos. Ouid. 3. Trist. eleg. 13, 5.
 ¶ Exoratus. Participium.
 Adamas exoratus. Propert. lib. 4. eleg. 11, 1,
 Quum semel infernas intratunt funera, leges,
 Non exorato stant ad manente viæ.
 Areæ exorata. Ouid. 7. Metam. 121.
 Cytherea exorata. Tibul. lib. 4. eleg. 7, 1.
 ¶ Exorabilis. Nulli exorabilis. Silius lib. 5, 26.
 Non exorabilis auro. Horat. 2. epist. 2, 36.
 Deus exorabilis. Propert. l. b. 2. eleg. 31, 3.
 Numen exorabile. Stat. 5. Syll. 33.
 ¶ Exorabula: Ab Apuleio vocantur omnia artificialia ar-
 gumenta, quibus orator per vim eloquentiæ iudices ex-
 orat.
 EXORS.] Expers. sine sorte.
 Exors amicitia. Liuius 3. bel. Pun. 20.
 Culpæ. Liuius 2. bel. Pun. 188, Se omnis culpæ exortem, om-
 nis tamen euentus participem fore diceret.
 Matrimonij. Plin. lib. 5. cap. 8, 1, Garamantes matrimonio-
 rum exortes, passim cum freminis degunt.
 Dulcis vitæ. Virg. 6. Aeneid. 16.
 Cos exors secandi. Horat. in Arte poet. 62.
 Honorem exortem ducere. Virg. 5. Aeneid. 106.
 Exors, optimus, & præcipuus. Virg. 8. Aeneid. 108,
 Ducunt exortem Aeneæ, quem filua leonis
 Pellis obitotum, præfulgens vnguibus auicis.
 EXORSVS.] Vide EXORDIOR.
 EXORTIVS, EXORTVS.] Vide EXORIOR.

EXOS.] Qui est sine offe. Plaut. Menæch. 17. 98,
Faciam quod iubes, securim capiam ancipitem, atq;
hunc ego
Senem exossem reddam. Lucret. lib. 3. 145,
--- atque vnde animantum copia tanta
Exos & exanguis tumidos perfluat artus?
¶ **Exosso:** Ossa confringo, ossa remoueo. Plautus Amphit.
4. 165,
Exossum esse oportet, quem probe percusseris.
s. Mirum ni hic me quasi murænam exossum cogitat,
Vltro istic qui exossum homines. Col. lib. 12. cap. 53. 1,
Ergo sitientem suam quum occideris, bene exossumato.
Exossum pisces. Terent. Adelph. 3. 24, Apulcius: Exquam-
matus atque exossum pisces vix palpitat amplius.
¶ **Exossum:** Partic. Lucret. lib. 4. 256, Atque exossumato ciet omni
pectore fluxus.
EXOSCULOR.] Idem quod Osculor. Vnde Exosculatio.
Plin. lib. 10. cap. 12. 3, Aristoteles negat non hercule magis,
quàm in Aegypto, ibim: sed illam exosculationem
quæ sæpe cernitur, qualem in columbis esse.
EXOSVS.] qui odio habet. Virg. 5. Aeneid. 126.
Iuppiter omnipotens, si nondum exosus ad vnum
Troianos. Idem, lib. 13. 104.
EXOSUS hostes, Stat. 9. Theb. 15.
Templa exosa oculos viriles. Ouid. 5. Fast. 31.
EXOSUS opes. Stat. 2. Syll. 1. 33.
EXOSUS, pro Odioso: apud Gellium. lib. 2. cap. 18, ex quibus
latenter intelligas, non omnes modò dijs exosus esse.
EXOSTRA.] Numeratur à Vegetio in machinis militari-
bus oppugnatorijs.
EXOTICVS.] Peregrinus, aduentitius. Plaut. Most. 2. 41,
Non omnes possunt olere vnguenta exotica. Plinius lib.
13. cap. 34, ne quis venderet vnguenta exotica,
EXOTICA Græcia. Plaut. Menæch. 7. 11.
EXPALLEO.] Pallidus sum siue fio. Plaut. Curcul. 7. 32,
Vide vt expalluit. Plinius epist. 5. f. Expalluit notabiliter,
quàmuis palleat semper.
Fulgore auri magis expalluit. Catul. Argon. 20.
Metu expallere: & aliquem expallere. Stat. 11. Theb. 65.
Horuit infelix, totoq; expalluit ore. Ouid. 6. Metam. 121.
Viribus absumptis expalluit illa. Ouid. 1. Metam. 110.
Phœbe subita vmbra expalluit. Lucan. lib. 1. 107.
EXPALLIO.] Pallium aufero. Plaut. Casina, 24. 5,
Neq; quib modis purgè scio me meq; vxori, expalliatu
Sum miser.
EXPALPO.] Elicio, & blanditijs impetro. Plautus Pœnulo,
4. 135, Quid faciam? ag. exora, blandire, expalpa.
Pomponius: Si quid expalpare possim ab illo.
Expalpabitur: pro Expalpabis, quod est, extorquebit. Plaut.
Vidular.
Scrius à patre argentum expalpabitur.
EXPANDO.] Aperio, extendo. Colum. libro 12. capite 13. 2,
Hæ herbæ diligenter purgantur, & sub vmbra expan-
duntur.
Aperire florem & expandere, dicitur rosa. Plinius libro 12.
capite 11. 2,
Expandere dictis: pro, explicare. Lucret. lib. 1. 26.
Expandunt alas aliquæ aues. Plin. lib. 10. cap. 38. 1.
¶ **Expasus:** Participium. vt, Fores expasæ. Tacit. lib. 2. 1.
¶ **Expanditor** amnis: apud. Plin. in Paneg. 48. de Nilo.
EXPANGO.] Figo, seu constituo. Plin. lib. 2. cap. 26, stellas,
ac sydera, ad normam expangere.
EXPAPILLO.] Nudo. Vnde Expapillatum brachium, id est,
exertum, inquit Festus: quod quum sit, papilla nudatur.
Plaut. Milit. 16. 43.
EXPATO.] In locum patentem me do, In spatium me con-
fero. Pacuuius: Expatant se omnes, publice q; se ostendunt.
EXPATOR.] Erro. Plin. lib. 16. cap. 30. 3, Latissima expati-
antium vmbra, & vicinas domos sæpe transfiliuntium.
Quint. lib. 2. cap. 10. 4, Et poetica (vt verè dixerim) thema-
ta, iuuenibus petrastrare permittimus, vt expatentur &
gaudeant materia.
Expatriari in aliqua parte. Quint. lib. 2. 17. 1.
Longè expatriari. Ouid. 15. Metam. 91.
Equi expatiantur. Ouid. 2. Metam. 41.
Ignes clarè expatiantur in auras. Silius Ital. lib. 17. 19.
¶ **Expatis:** vt, Expatis lacus. Plinius libro decimo sexto,
capite 36. 10.
Expatisia tecta. Plin. lib. 9. cap. 5. 32.
¶ **Expatis:** Flumina expatisata. Ouid. 1. Metam. 58.
EXPATRIATIVS.] Qui patriam deposuit. Zeno l. 3. C. de
senat. vel patri. Quoties viro fortè patrio, vel expatri-
tio, vel ei quem Prætorianæ, &c.
EXPATRO.] Idem quod Patro. Catul. in Iulium. Cæsar.
2. 4. Quid est? an hæc sinistra liberalitas parum expa-
travit?

EXPAVEO, siue **EXPAUESCO.**] Terro. Liuius 6. ab Vrbe,
137, Quum ad id moris eius inuicta expauesceret minor Fa-
bia, risu sorori fuit.
Ad Comitum lachrymas expauescere. Stat. 3. Theb. 38.
Ad tumultum aliquem expauescere. Plin. lib. 10. cap. 75. 1.
A primo conspectu eius expauescunt. Plinius libro 21. ca-
pite 11. 2.
Expavescere repente. Plin. lib. 23. cap. 1.
Domus tumulu expauit. Stat. 8. Theb. 128.
Expauere, siue **expauescere** aliquid. Plin. lib. 9. cap. 30. 4, I-
dem lib. 13. cap. 24. 5, Non æstuum, non frigorum, non
grandinum, aut viuis iniuriam expauescit.
Expauere. *attributum inanimatis.* Silius lib. 3. 94.
At gregis allapsu fremebundo terribus acris
Expauit moles Rhodanus.
Thetis expauit viro sub gurgite remos. Stat. 1. Achil. 51
Non muliebriter expauit ense. Horat. 1. Carm. ode 37. 54,
Famam expauere. Stat. 11. Theb. 63.
Fratrem expauescat frater, & natum parens. Seneca Thy-
este, 18.
Expauere gradus: Non audere vltra progredi. Stat. 1. Syl.
3. 12.
Vocem truce. Silius lib. 1. 14.
EXPECTO.] præstolor. Terentius Eunuch. 3. 5. 46,
Sto expectans, si quid mihi imperent.
Ad mediam vsque noctem expectare aliquem. Horatius 1.
Serm. Sat. 5. 17.
Expectare in anchoris. Cæsar 4. bel. Gal. 550.
In totas horas. Propert. lib. 2. eleg. 30. 3.
Expectare, dum Terentius Eunuch. 1. 2. 126,
Contedam hinc intrò, atque expectabo dum venit.
Expectare, donec. Traianus ad Plinium, epist. 342, Nec du-
bitandum fuisse, si expectasset, donec me confuleres.
Expectare, si Cæsar 2. bel. Gal. 264, Hanc si nostri transirent,
hostes expectabant.
Expectare securi & negligentet. Plin. epist. 4.
Temere. Ouid. 3. Trist. eleg. 5. 6.
Expecto quid velis. Terent. And. 1. 1. 7.
Me tranquilla senectus expectat. Horat. 2. Serm. Sat. 1. 12.
Ab omni terra expectari. Lucan. lib. 5. 135.
Expectare alicuius aduentum in aliquo loco. Cæsar. 1. bel.
Gal. 105.
Non expectare purpureum amictum. Horat. 1. epist. 18. 6,
Virg. 2. Georg. 6,
Sylvarum aliæ pressos propaginis arcus
Expectant, & viua sua plantaria terra.
Expectare auxilia, Cæsar 6. bel. Gal. 21.
Oleæ non expectant falcem. Virg. 2. Georg. 85.
Hostem expectare. Virg. 9. Aeneid. 10.
Expectabo magnum malum hoc nuntio. Terent. Phorm.
1. 4. 16.
Frustra expectant promissas horrea messes. Ouid. 8. Me-
tamorph. 59.
Expectare alicuius mortem. Terent. Adelph. 5. 4. 20.
Inclusi pœnæ expectant. Virg. 6. Aeneid. 123.
Merita palmæ præmia expectare. Virg. 5. Aeneid. 14.
Intenti expectant signum. Virg. 5. Aeneid. 28.
Ventos ferentes, & facilem sugam expectare. Virgilius 4.
Aeneid. 87.
Expecto te vt hoc facias. Liuius lib. 2. Decad. 5.
¶ **Expectando.** Prop. lib. 2. eleg. 10. 2, illum expectando fa-
cta remansit anus.
Vltima semper Expectanda dies homini est. Ouid. 3. Met. 28.
¶ **Expectans.** Puella expectans virum. Propert. libro tertio,
eleg. 3. 4.
¶ **Expectatus:** Cupitus, desideratus. Plaut. Amphit. 8. 24,
Certè enim me illi expectatum, optatum venturum scio?
Idem, Mostel. 7. 11, Credo, expectatus veniam fami-
liaribus.
Anus expectatus. Virg. 8. Aeneid. 8.
Non expectata venit imber aqua. Ouidius de Nuce, 24.
Expectata dies aderat. Virg. 5. Aeneid. 21.
Non expectatum ense alicui defigere. Silius lib. 10. 60.
Lux diu expectata. Catul. in Carmine nupt. 1.
Longum expectata manus. Valer. 4. Argon. 88.
Expectati parentes: quorum mors in dies singulos expe-
ctanda sit. Terentius Adelph. 1. 2. 29,
— si esses homo,
Sineres nunc facere, dum peritatem licet,
Potius quam vbi te expectatum eiecisset foras.
Filij pietas expectata parentis. Virg. 6. Aeneid. 136.
Seges expectata. Virg. 1. Georg. 46.
Expectatissimus triumphus Cæsar 8. bel. Gal. 182.
Non expectatum vulnus. Ouid. 5. Fast. 143.
Expectatior illo nemo venit. Plaut. Mostel. 7. 12.
Expectate venis. Virg. 1. Aeneid. 57.

Ante expectatum tacuit. Ouid. 4. Metam. 158. Idem, lib. 8. 1.
 Ante expectatum portus tenere petitos.
 ¶ Expectatio: Desyderium. Terent. in prol. Hecyr. 38. Funambuli eodem accessit expectatio.
 Afferre expectationem. Quint. lib. 3. cap. 8. 32.
 EXPEDITORO.] Extra pectus eicio. Adius Phœnissis: In-cusant vltro à fortuna opibusq; omnibus defectum; abie-ctum, affi-ctum animo expectorant. Idem Epigono: Elo-quare propriè, ac pauorem hunc meum expectora.
 EXPULSIATI.] serui, à Plauto dicuntur, qui peculio sunt exhausti.
 EXPEDIO.] Libero.explico. Horat. Epod. 11. 5.
 Vnde expedire non amicorum quæunt. Libera consilia. Sisenna. lib. 1. Histor. Inermes armat; in expeditos expedit. Inter flammam & hostes expediti. Virg. 2. Aeneid. 127.
 Expedire illigatum. Horat. 1. Carm. ode 27. 5.
 Expedire panes: id est, Proferre. Virg. 1. Aeneid. 37.
 —Cereremq; canistis
 Expediunt.
 Expedire se ærumnis. Terent. Hecyr. 3. 1. 8.
 Expedire aditum. Cæsar 7. bel. Gal. 347.
 Agrum lectione lapidum. Colum. lib. 2. cap. 2. 9.
 Alimenta. Tacit. lib. 3.
 Animum impeditum. Terent. Hecyr. 3. 1. 17.
 Animum metu. Horat. 3. Carm. ode 24. 2.
 Arcus Staius. 10. Theb. 173.
 Arma. Tacit. lib. 20. Virg. 4. Aeneid.
 Causam alicuius rei. Virg. 4. Georg. 80.
 Comas. Staius 3. Sylu. 4. 18.
 Consilia. Tacitus. lib. 19.
 Consilia se expediunt. Valer. 8. Argon. 77.
 Nautæ contos expediunt. Virg. 5. Aeneid. 48.
 Conuiuia testis. Valer. 2. Argon. 69.
 Copias expedire. Tacitus lib. 13.
 Expedire se cura, vel ermine al. quo. Terent. Phorm. 5. 4. 4.
 Idem Hecyra, 5. 1. 18.
 Fallaciam. Plautus Capt. 2. 40.
 Ferrum. Liuius 4. bel. Pun. 119.
 Iter. Liuius lib. 8. Decad. 4.
 Labores alicuius. Valer. 7. Argon. 56.
 Manus. Virg. 12. Aeneid. 52.
 Expediuntq; manus. Id est, dimicare se velle significant.
 Manus per acuta bella: id est, exercitum. Horatius 4. Carm. ode 4. 5.
 Merca. Ouidius 1. de Arte aman. 83.
 Naues. Cæsar 2. bel. Ciuil. 14.
 Pecuniam: pro, Conficere. Sueton. in Iulio, cap. 4.
 Pluteos. Tacit. lib. 18.
 Præuisa. Tacit. lib. 14.
 Rem aliquam. Virg. 8. Aeneid. 10.
 Expediti è seruitute filium. Plaut. Capt. 7. 95.
 Subita expedire. Tacit. lib. 14.
 Tela ammesq; Liui. lib. 8. Decad. 4.
 Tela equosque. Liui. lib. 8. Decad. 4.
 Expedit se ex turba. Terent. Adelp. 4. 4. 5.
 ¶ Expedire: pro, Paucis verbis dicere. Terent. Eun. 4. 4. 57.
 —agendum hoc expedit.
 Distis expedire. Virg. 3. Aeneid. 76. Lucret lib. 5. 23.
 Multa tibi expeditam doctis solatia distis.
 Altius expeditam. Virg. 4. Georg. 57.
 Promptius expeditam. Iuuen. Satyr. 10. 22.
 Capita rerum. Plaut. Trucul. 17. 14.
 Causam aduentus. Liui. 4. bel. Maced. 223.
 Initium rei. Sallust. in Iugurt.
 Iudicibus rem suam. Terent. Phorm. 2. 3. 52.
 Diluente expediti, quibus me oportuit iudicibus.
 Vno verbo. Terentius Phorm. Atque id, si potes, verbo expediti vno.
 ¶ Expedire: pro, Constatuere. Liuius lib. 9. bel. Maced. Non modò cætera, sed ne in proximam quidem noctem, vbi turò custodiretur, expeditabant.
 ¶ Expedire preparare. Tacit. lib. 19. Multos è magistratibus, magnam Consularem partem secum expedire iubet.
 Ad bellum expediti. Tacitus, lib. 12.
 Impedire se ad prælium; seu ad pugnam. Liui. 5. ab Vrbe, 217.
 ¶ Expedibo: pro, Expeditam. Plaut. Trucul. 4. 33.
 —Ennius Eumenidibus:
 Id ego equum aptius fecisse expedibo, atq; eloquar.
 Expeditum erat. Plin. epist. 155. 2. Idem epist. 182. Quorum si nihil nobis loci natura præstaret: expeditum tamen erat, cataraetis aquæ cursum temperare.
 ¶ Expedio: Imperionale; pro, Vitæ est. Terent. Heaut. 2. 3. 96.
 Nihil facis firmi video, quamobrem accipere hunc mihi expedit metum.
 Hoc mihi expedit. Ouid. 2. Fast. 119.

Expeditam. Plaut. Trinum. 5. 10.
 —omnium primum
 Amoris artes eloquar, quemadmodum expeditam.
 Expedit studij lumen abesse meis. Ouid. 1. Trist. eleg. 8. 12.
 An nihil expedit: tale mouere, vide, Ouidius 2. de Ponto, eleg. 2. 12.
 Expedit bonos esse vobis. Terent. Phorm. 5. 2. 1.
 Expedit esse deos. Ouid. 1. de Arte aman. 128.
 Pacem reduci velle victori expedit. Senec. Herc. fur. 67.
 ¶ Expeditus: Paratus. Cæsar 2. bel. Gal. 297. Cæsar sex legiones expeditas ducebat.
 Expeditum facere. Plaut. Epid. 2. 77.
 Curis expeditus. Horat. 1. Carm. ode 27. 3.
 Expedita cæna: Breuis & succincta. Plinius Iunior, libro 9. epist. 12.
 Expediti equites: Leuioris armaturæ. Sallust.
 Iaculum expeditum. Horat. 1. Carm. ode 8. 3.
 Expeditior labor: Facilior. Colum. lib. 2. cap. 4. 9.
 Expedita legio. Liui. 4. bel. Pun. 189.
 Expeditior tutiorque ratio domandi est. Colum. libro 6. capite 2. 7.
 Expeditissimum vnguentum quod citissime apparatur, & præsentissimum est. Plin. lib. 13. cap. 1. 6.
 In expedito positum. Quint. lib. 10. cap. 7. Vide IN.
 In expedito esse. Plin. lib. 4. cap. 23. 1. Vlpian. in l. si dubitet. ff. de fideiussoribus. Nec enim semper facilius est, nominis emptio: cum numeratio totius debiti non sit in expedito.
 ¶ Expeditè: Celeriter facile.
 Expeditissime purgari sic poterit. Col. lib. 2. cap. 10. 9.
 ¶ Expeditio: militaris apparatus. Curtius: Omnem expeditionem ac militarem apparatus adduxit. Cæsar 8. bel. Gal. 12. Liui. 4. bel. Pun. 190. Et mittentibus & missis ca-læta expeditio fuit.
 Expeditionem conficere ternis mensibus. Plinius libro 7. capite 2. 17.
 Apes noctu deprehensæ in expeditione excubant supinæ. Plin. lib. 11. cap. 8. 2.
 EXPULIO.] Eicio.
 Omni ex animo expulsi. Seneca Medea, 7. 26.
 Pondus vteri seipsum in auras expulsi. Ouid. 9. Metam. 142.
 Expellere in opus. Plin. lib. 11. cap. 11. 1.
 Aevo expelli. Lucet lib. 3. 72.
 Expellere finibus. Cæsar 4. bel. Gal. 474.
 Finibus patrijs expulsum esse. Virg. 1. Aeneid. 125.
 Per vulnera animam expellere. Ouid. 6. Metam. 124.
 Cinnos ex cerebro. Plaut. Trucul. 6. 3.
 Curas pectore. Lucan. lib. 3. 11.
 Desidam ex corde. Plaut. Trinum. 10. 25.
 Dubitationem Cæsar 5. bel. Gal. 181.
 Expulsi ex omni pectore lætitiæ. Catul. epig. 71. 5.
 Expellere memoriam beneficiorum. Cæsar 1. bel. Ciuil. 136.
 Mentem priorem expulsi. Lucan. lib. 5. 34.
 Expulsi helleboro morbum, bilemque meraco. Horat. 2. epist. 2. 28.
 Naturam expellas furca, tamen vsque recurret. Horatius 1. epist. 10. 5.
 Nequities illum expulsi. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 26.
 —nos expulsi ille,
 Illum aut nequities, aut vafri inscitiæ iuris:
 Postremum expelles certè viuator hæres.
 Expellere se è periculo. Plaut. Bach. 20. 41.
 Rumpere atque expellere quietem. Sil. lib. 15. 108.
 aliquem regno. Cæsar 3. bel. Ciuil. 407.
 Sententiam alicuius. Plin. epist. 167.
 Somnos. Ouid. epist. 14. 15.
 Tussim pectore. Catul. epig. 41. 2.
 Vita ex animo distis. Lucret lib. 5. 11.
 Fama furoris expulsi armatam patrijs è sedibus urbem. Lucan. lib. 2. 14.
 ¶ Expulsus: Participium:
 Ira expulsi. Claud. 2. Paneg. 44.
 Sedibus expulsi oculi. Lucan. lib. 3. 142.
 Pudor expulsus. Seneca Medea, 12. 5.
 Quies expulsi. Ouid. 8. Metam. 167.
 Seges ab iadicibus imis expulsi. Virg. 1. Georg. 64.
 Senatu expulso. Lucan. lib. 5. 54. Idem Lucan. lib. 2. 49.
 Omnibus expulsi: terra, olimq; fugata
 Virtutis iam sola fides.
 ¶ Expulsim. Varro apud Nonium: Purgatum scito; quoniam videbis Romæ in foro, ante lanienas, pueros pila expulsi ludere.
 ¶ Expulso: Frequent. Mart. lib. 14. 51.
 Si me nobilibus scis expulsi sine sinistris,
 Sum tua: si nescis rustice, redde pilam.
 EXPENDO.] Pondero. Plautus Aflua. 7. 34.

Scibam ego te nescire. at pol' ego, qui te expendi, scio.

Expendere aurum auro, Plaut. Rud. 24. 43.

Auro aliquem, Plaut. Merc. 8. 19.

Pœnas scelerum, Virg. 1. 2. Aeneid.

Pœnas capite, Tacit. lib. 12.

Scelus, Virgil. 2. Aeneid. 46.

Supplicia veterum maiorum, Virg. 6. Aen. 148.

¶ Expendere: examinare, consyderare.

Omnes expendere casus, Virg. 12. Aen. 6.

Meritis causam, Ouid. 13. Metam. 30.

Dignum pretium, Silius lib. 7. 143.

Viros spectare atq; expendere bello, Silius lib. 3. 116.

¶ Expensus: Ponderatus.

Expensio gradu ire, Propert. lib. 2. eleg. 4. 2.

¶ Expensum: & Expensa: Sumptus. Plaut. Truc. 3. 39, Vfuraria accipiat illico expensa.

Non indecore expensæ lassant æraria, Claud. 2. Paneg. 29.

Expensum ferre: Est scribere peccunia dedisse. Gell. lib. 14.

cap. 2, Probari apud me debere pecuniam datâ consuetis

modis, expensilatione, mensæ rationibus chirographi exhibitione, &c. Vip. ad Senatufconf. Trebellianum l. mulier.

Dicendum est potius fructibus hoc expensum ferendum,

quàm fidei commissio. Liu. ab Vrbe condita: Homines propè

quatercentum produxisse dicitur, quibus sine scœnore

expensas pecunias tulisset.

Expensam referri, non solum de pecunia, sed etiam de alijs

operibus dicitur. Marcellus ad l. Iuliam repetundarum, l. lex

Iulia. Illud quoq; cauetur, ne expensum ferat publicum

faciendum. Iabolenus de supellestili legata, l. qui vestem

omnem. Et res plurium generum supellestili nomine expensum

ferre solitus erat. Scæuola, Quæ in fraud' pupillus.

Creditoris suæ negligentæ expensum ferre debent.

Plin. lib. 2, cap. 7. 7, de fortuna: Huic omnia expensa, huic

omnia feruntur accepta.

¶ Expensio: pro Expensum fero. Scæuola in l. Thais. § liber-

tatem. ff. de fideicom. libertat. Post mortem testatoris tuto-

res Cupito exactiones commiserunt, isq; nummos redactos

expensavit eisdem tutoribus.

EXPERGO.] Vnde Experfus. Idem quod Madefactus. Vir-

gil. 3. Aeneid. 125,

—sanitq; expersa natarent Limina.

EXPERGO.] expergefacio. Aetius Antigona: Heus vigiles

properate, expergite pectora tarda, sopore exurgite. Gell.

lib. 6, cap. 10, Ista re animos iuuenum expergebat.

¶ Expergor Lucret. lib. 5. 166,

—expergi quo possit vis animai.

¶ Experrectus: Particip. Sallust. Experrecti somno, arreptis

armis tumultum facere.

Experrectus, inquit Festus, qui per se vigilare cœpit.

¶ Experrectus: Nomen.

Experrectiores apes. Col. lib. 9, cap. 7. 4, Ut apricum habeant

apes matutinum egressum, & sint experrectiores.

¶ Expergisco: Excito. Plin. lib. 21, cap. 13, Vrtica lethargicos

expergiscit, tactis cruribus, magisq; fronte. Pomponius A-

gamemnone: Supposito ne quis miraretur, quum tam clare

ronuerit, ut, si quis dormitaret, expergisceret.

¶ Expergisor: Excitor. Terent. Adelph. 4. 4. 22, Cessatum

vsque adhuc est: nunciam portò Aeschine expergiscere.

Sallust. Omnes expergiscantur ad nobilitatem

Vt teipsum serues, non expergisceris? Horat. 1. epist. 2. 7.

¶ Expergefacio. Plaut. Curcul. 4. 45,

¶ Expergefactus. Lucret. lib. 2. 83.

Caput expergefactum erigere, Lucret. lib. 5. 243.

¶ Expergefio. Sueton. in Caligula, cap. 38, gloriatuque est

expergefactæ somno Cæsontæ, quantum egisset, dum ea

meridiaret.

¶ Expergitus: inquit Festus, dicitur ab alio excitatus. Lucili-

us: Ego è somno pueros cum manè expergitur, clamo.

Lucretius, lib. 3. 190,

—nec quisquam expergitus extat,

Frigida quem semel est vitai pausa secuta.

EXPERTOR.] probor, tento, ac periculum facio. Plaut. Merc.

6. 18, Benignitatem tuam mihi experto prædicas. Idem

Amph. 6. 14, Experiti isthuc mauellem me, quàm mihi me-

morariet, Virg. 8. eclog. 14,

Coniugis vt magicis fanos auertere sacris.

Experiar sensus.

Experiri ad arborem cornua, Plin. 8, cap. 32.

Experiri in aliquo, Plaut. Most. 4. 79.

In vtrinq; partem. Terent. in Procl. Heaut. 46,

In hac pura oratio, experimini

In vtrinq; partem, ingenium quid possit meum.

Experiri in paruis, Plin. lib. 8, cap. 40.

Vicissim experiamur inter nos, quid possit vterque. Virgil.

eclog. 3. 6.

Experiri, quanti, Plaut. Amph. 6. 10. Idem Trucul. 8. 33,

Nunc huc remisit nuper ad me epistolâ, sese experturum,

Quanti sese penderem.

Experiri quid. Plaut. Pseud. 3. 71,

Curavi omnia: nunc ego te experiar, quid ames, quid

simules.

Experiri an viuat. Plin. epist. 14, lib. 3.

Experiri vt. Plaut. Amph. 8. 28,

Atq; id si vult experiri, suum abitum vt desyderem.

Parum prospere aliquid experiri, Quint. lib. 6, cap. 5, 6.

Aetione experiri. Paulus in l. quum spôtus. §. finali. ff. de Pu-

bliciana in rem aetione: Sed etiam is, qui momento possedit,

recte hac aetione experietur.

Experiri domo: pro, In re domestica, Plaut. Amph. 8, 5,

Monitus alicuius, Ouid. 2. de Remed. amor. 82.

Opera & factis, Plautus Capt. 7. 70. Idem A sinar. 5. 93.

Nunc pergam ad forû, atq; experiar opib', omni copia.

Reipsa, Terent. Adelph. 5. 5. 7.

Viribus intentis experiri aliquem, Valer. 9. Argon. 21,

Aequora & vias, Valer. 8. Argon. 11.

Amores amaros, Virg. 3. Eclog. 22.

Domus arma, Stat. 11, Thebaid. 68.

Aues. Ouid. 4. Fast. 164.

Carmina. Virg. 5. eclog. 3.

Certamen. Liu. 1. bel. Maced. 159, Prius quàm experirentur

certamen, metu in deditionem venerunt.

Deos iniquos, Ouid. 3. Trist. eleg. 2. 6.

Extrema, Sallust. in Catil.

Fidelem aliquem, Horat. 5. Carm. ode 4. 1.

Fidem alicuius, Plaut. Capt. 6. 99.

Fortunam, Cæsar 1. bell. Gal. 128.

Ius, Paulus in l. 1. ff. de ius vocando. In ius vocare, est iuris

experundi causa vocare.

Laborum experiri, Virg. 4, Georg. 32.

Libertatem, Sallust. in Iugurtha.

Frustra omnia, Catul. ad Autelium, epig. 18. 2.

Pœnas, Ouid. 3. Trist. eleg. 11. 15.

Tetram facilem, Virg. 2, Georg. 45.

Vires suas, Ouid. 2. de Arte, 36.

Vltima, Liu. 3. Decad. lib. 43. 4.

Experiri, cum Infinitiuo. vt, Ire per inuitas experiemur aquas.

Ouid. epist. 17. 40.

¶ Experire: antiquè, apud Plautum Afim. 5. 94.

—vt quenq; amicum videro,

Dignos indignos adire, atq; experire, certum est mihi

Experiri: Aetionem insendere in iudicio. Vlpianus, l. Prætor ait.

ff. vi bonorum rapt. In eum in anno, quo primùm de eâ re

experundi potestas fuerit, in duplum, post annum, in sim-

plum aetionem dabo.

Liberati iudicio experiri. Vlpian. in l. n. quis. ff. de quaestio-

nibus. Si quis, ne quaestio de eo agatur, liberum se dicat:

dixit Adrianus rescipit, non esse eum antè torquendum,

quàm libeali iudicio experiat.

Expertum est: pro, Experimento comprobatum est. Gellius

15. cap. 7, Obseruatum est in multa hominum memoria,

expertumq; est, Cato cap. 137. 9, Cito sanum facies hac cu-

ra: expertum hoc est.

¶ Experendus. Plin. lib. 16, cap. 35. 2, Hederæ mira proditus

natura ad experienda vna.

Brachia experienda dare per lusus, Ouid. 2, Fast. 74.

¶ Experiens: Adiectiuum. Parùm experiens. Ouid. 3, de Pon-

to, eleg. 7. 3.

Experiens ingenium, Ouid. 1. Amot. eleg. 9. 7.

Vir. Horat. 1. epist. 18. 9.

¶ Expertus: experientia doctus & prudens factus. Virgil.

1. Aeneid.

—vos & Cyclopea faxa

Experti, reuocate animos.

Loquor expertus, Senec. Thyeste, 5. 10.

Bello expertus, Virg. 7, Aen. 47.

Expertus honoribus homo. Plin. in Paneg. 194.

Labores Lucinæ primos experta. Virg. 4, Georg. 68.

Manum suam experta est, Senec. Hippol. 29.

Pericula mille mecum expertus, Lucan. lib. 1. 61.

Puella virum experta, Horat. 3. Carm. ode 14. 3.

Credere expertus, Ouid. 5, Fast. 135.

Animus bellis expertus, Tacit. in Vita Agricola.

Expertæ industriæ homo, Suet. in Vespas. cap. 4.

Sæuitia experta, Propert. lib. 1, eleg. 3. 4.

Virtus experta, Tacit. lib. 3.

Expertus, cum Genitiuo. Liu. lib. 4. bel. Pun. 96. Seruitudinis in-

dignitatisq; homines expertos, aduersus notum malum

irritatos esse.

Belli expertus, Virg. 10. Aen. 34.

Certaminum, Liuus lib. 10. Decad. 4.

Sagittæ, Silius lib. 8. 123.

Experta prodimus, Plin. lib. 16, cap. 13. 2.

¶ *Experientia*: Periclitatio Virgil 1. Georg. 1,
 — atq; apibus quanta experientia parcis.
Veri experientia, Ouid. 1, Metam. 46.
Imp'gra mentis experientia, Lucret. lib. 5, 292.
Nova experientia, Virg. 4, Georg. 63.
¶ *Experimentum* Plin. in Paneg. 30, *Difcat igitur Aegyptus,*
credatq; experimento.
Deprehendere experimentis, Quint. lib. 2, cap. 12, 7.
Duci experimentis ad consentiendum, Quintilianus lib. 3,
 capite 8, 25.
Facere certissimum morum experimentum, Quintilianus li-
 bro 3, cap. 7, 10.
¶ *Expertor*: Qui aliquid experitur, aut expertus est, Silius
 Italicus lib. 12,
 Non ita me experti Fabius, Fabioq; magister
 Turbarum expertor, quum clausos milite colles.
¶ *Expers*: ignarus, rudis, & nullam experientiam habens.
Expers amoris gnati, Plaut. Pseud. 7, 8.
Bell., Ouid. 5, Metam. 19.
Curæ, Liu. 1, ab Vrbe, 102.
Curarum, Stat. 2, Sylu. 2, 15.
Decoris, Ouid. 2, Metam. 77.
Discriminis, Lucan. lib. 5, 39.
Ferri, Plin. 15, cap. 29, 7.
Fraudis, Claud. de Nupt. Honorij, 4.
Funeris, Ouid. ad Liuiam, 12.
Imperij matris, Plaut. Afin. 10, 2.
Irarum, Silius lib. 7, 104.
Gens iuris expers, Senec. Troad. 12, 11.
Laboris, Plaut. Amph. 4, 18.
Liberalitatis expers factus sum, Plin. in Paneg. 40.
Imperitus & expers linguæ Græcæ, Plin. lib. 29, cap. 1, 17.
Motus, Lucan. lib. 2, 58.
Nominis, Lucret. lib. 3, 49.
Nuptiarum, Horat. 3, Catm. ode 11, 3.
Lumina oculorum experta somno, Lucret. lib. 6, 238.
Opis expertes, Lucret. lib. 6, 250.
Pacis, Ouid. 1, de Ponto, eleg. 9, 1.
Roboris, Ouid. 15, Metam. 41.
Sepulchri, Ouid. 4, de Ponto, eleg. 8, 10.
Somni, Senec. Herc. fur. 3, 1.
Thalami expertem vitam degere, Virg. 4, Aen. 110.
Triuptorum expertes, Tacit. lib. 20.
Virtutis expers, Virg. 10, Aen. 150.
Vndæ cibiq; expers per nouem luces, Ouidius 4, Metamor-
 phoseos, 53.
Expers, ablatiuo etiam iungitur, Plaut. Persa, 15, 43, *Ea res me*
domo expertem facit.
Expers fama & fortunis, Sallust. in Catil.
Metu, Plaut. Afin. 3, 31.
More, Plaut. Amphit. 8, 79.
E X P E S] Sinè spe. Accius Euryface: Ille orbus, expes libe-
 rum. Idem Medea: Exul inter hostes, expes, expers, deser-
 tatus, vaguâ. Tacitus libro 5, Mox vbi expes vitæ fuit, medi-
 tatus compositasque diras imprecabatur. Horat. in Arte, 4.
Inops & expes, Ouid. 6, epist. 33.
E X P E T O] Vehementer peto, & concupisco. Terent. And.
 4, 2, 13, *Hanc mihi expetiui.*
Expetere aliquid bona venia ab aliquo, Terentius Phorm.
 2, 3, 31.
Expetere in: vel alicui, Plaut. Amph. 7, 31,
 Cuius ego hodie in tergo faxo ista expetant medaciâ.
 Ibidem, 12,
 Nam mea sit culpa, quod egomet contraxerim,
 Si id Alcumenæ innocenti expetat.
Expetere aliquem aliquid, Plaut. Casina, 9, 6.
Expetam alterum præ te, Plautus Merc. 8, 21.
Coniunx expetitus tauro, Ouid. 9, Metam. 10.
Expetere ius alicuius, Plaut. Rud. 3, 137.
Pacem multis hostijs, Plaut. Amph. 17, 75.
Preces à deo, Plaut. Rud. 7, 1.
Supplicium, Liu. 6, bel. Pun. 69, *Tanta auiditas supplicij ex-*
petendi, tanta sanguinis nostri hauriendi est sitis.
Expetunt: pro Euenius, Plaut. Amph. 4, 22,
 Ergo in seruitute expetunt multa iniqua.
Aetatem expetit, Plaut. Penulo, 7, 23,
 Malo si benefacias, id beneficium interit:
 Bono si quid malefacias, ætatem expetit.
Audire expeto, Senec. Hippol. 9, 7.
Cognoscere expeto, Ouid. 7, Metam. 98.
Expetitur vnguentis radix aspalathi, Plinius libro duodeci-
 mo, cap. 24, 1.
¶ *Expetendus*: Dignus qui expetatur. Plautus Persa, 15, 55,
 Forma expetenda liberalem mulierem.
Magis expetendus, Catul. in Epithalam. Iuliz, 56.
¶ *Expetens*, Plin. lib. 12, cap. 17, 2, *Capræ masculicum frondi-*

bus animal, odoratorum verò fruticum expetentius.
Consilia sana expetens, Senec. Hippol. 2, 20.
¶ *Expetitus* Complexus expetiti. Senec. Thyeste, 64.
¶ *Expetisco*: Vehementer desidero. Plaut. Milit. 13, 13,
 — à luculenta atq; festiua fœmina,
 Quæ te amat, tum quæ expetiscit pulchram pulchri-
 tudinem.
¶ *Expetisso*: Idè quod Peto, siue desidero. Plaut. Trinum-
 mo, 5, 4,
 Nec satis cogitatum, vtram potius harum mihi artem
 expetissam. Idem Epid. 5, 71.
E X P I A T I S, E X P I A T I O] Vide **E X P I O**.
E X P I O] Deripio, Deprædor, Indè apud Iurifconsultos
 titulus est; De crimine expilatæ hæreditatis: & qui alienam
 hæreditatem expilaerit, extraordinariè solet coerceri.
 Sueton. in Nerone, cap. 26, *Tabernulas etiam effringere &*
expilare, quinta domi constituta.
Oculos genis expilare, Ouid. 15, Metam. 124.
Thesauros, Liu. 1, bel. Maced. 54.
E X P I N G O] Idem quod Pingo. Plin. lib. 35, cap. 7, 1, *Quo-*
niam & pericula expingimus, ne quis miretur & rogos
pingi.
E X P I O] Purgo, mundum ac purum facio Valerius libro 1,
 capit. de Somnijs: *Supplicem sacrificio expiauerat.* Liuius
 1, ab Vrbe, 113, *Imperatum patri, vt filium expiare pecu-*
nia publica. Plinius libro 33, capite 11, 5, *de lectis argen-*
teis: Quæ omnia expiauit bellum civile Syllanum. Idem:
Hæc sæpè expiata magicis euentibus. Plinius in Paneg.
 54, *Miseras voluptates vino & ignibus expiauit.* Idem e-
 pistol. 163, *Quem errorem magnis documentis expiauit in*
summum periculum adducta. Persius Satyr. 2, 4,
 — iustralibus antè saluis
 Expiat, aentes oculos inhibere perita,
 Expiare eadem eadem, & sanguinè sanguine. Sallust. de Rep.
 ad Cæsarem.
Crimen, Senec. Medea, 8, 14.
Iniuriam, Plin. epist. 159, b.
Manus eadem, Senec. Herc. fur. 11, 5.
Expiare iniurias legatorum, Liu. 1, ab Vrbe, 57.
Luxum populi expiare solent bella. Plinius libro 33, cap. 11,
 5, Horat. 1, Carm. ode 2, 6.
 Cui dabit partes scelus expiandi Iuppiter!
 Expiare somnium, Valer. de Somnijs, cap. 2.
¶ *Expiatus*, Participium.
Cruribus expiatis vncta arma, Horat. 2, Carm. ode 1, 1.
¶ *Expiatus*, Nomen pro Expiatione. Tertullianus.
E X P I R O] Spiritum emitto. Lucilius libro 3,
 Expirans animam pulmonibus æger agebat,
 Liuius 2, ab Vrbe, 87.
 Inter primam curationem expiraui,
 Foras expirare, Lucret. lib. 6, 164.
Animam, Virgil. 11, Aeneid. 177.
Expirare auras, dicitur amnis, Plin. lib. 5, cap. 9, 15.
Auras expirare, dicitur etiam homo: pro, Mori. Ouid. 3, Me-
 tamorph. 25.
Expirare flammam transfixo pectore, Virg. 1, Aen. 10.
Flammam expirare ruptis caminis, dicitur Actna. Virgilius
 lib. 3, Aen. 116.
Odorem grauem expirare de corpore, Lucret. lib. 4, 25.
Sanicem expirat serpens, Silius lib. 6, 56.
Cadauera expirant vermes, Lucret. lib. 3, 144.
Expiraui libertas: per metaphoram Plin. in Paneg. 96.
¶ *Expiratur: Impersonale.* Plin. lib. 11, cap. 37, 49, *Eandem esse*
ei naturam, quam cerebro, colligunt, quoniam prætenui
eius membrana modo incisa statim expiretur.
¶ *Expirans*, Participium, Pectus expirans iras. Catullus in
 Argon. 59, 19.
Sanguinis expirans calidum de pectore flumen. Lucretius
 lib. 2, 71.
Extremus expirantis hiatus, Quint. lib. 6.
¶ *Expiraturus*, Flos expiraturus ad primos Austros. Stat. 2,
 Sylu. 1, 22.
E X P I S C O R] Indago. Terent. Phorm. 2, 3, 35, *Proinde ex-*
pisicare, quasi non nosset.
E X P I S S O] Spissum facio. Plinius libro 25, capite 13, 9, *Se-*
mine trito expressus, & sole densatus in pastillos, necat
sanguinem expissando. Idem libro 20, capite 7, 1, *Expissat-*
um lac.
E X P L A N O] Planum facio. Explanatus in denos pedes cor-
 tex Plin. lib. 16, cap. 8, 4.
Explanare: Declarare, manifestare, exponere. Terentius in Phot-
 mione, 2, 3, 33, *Quum amicis tuum ais fuisse istum & ex-*
plana mihi.
Explanare verba: pro, Distinctè pronuntiare. Plin. in Paneg.
 109, *Indè apud Senecam lib. 1, de Ira: Explanabilis vox cõ-*
traria confusæ.

¶ **Explanatio.** Plin. libro 10, cap. 67, 2, Arduæ explanationis omnia.
Explanatio animi, Plin. lib. 11, cap. 51, 6.
Emendata explanatio, Quint. lib. 1, cap. 5, 21.
 ¶ **Explanabilis,** Seneca lib. 1, de Ira: Explanabilis vox; contraria confusa.
EXPLANTO.] Contrarium est simplici, Plauto. Col. lib. 4, cap. 14, 1, Pampini se capreolis illigēt suis, ne ventis explantentur. Idem libro 3, capite 9, 6, Antē quā explantes arbusculam.
EXPLENDESCO.] Eminco. Sueton. in Tit. Vesp. cap. 3, In puero statim corporis animiq; dotes explenduerunt.
 ¶ **Explendescens.** Plin. lib. 11, cap. 12, præcipueque ipso sūro explendescente fit.
EXPLEO.] Impleo. Virgil. 4. Georg. Improbū in gluiem ranisq; loquacibus explet.
Explere: *Satiare.* Terent. Heaut. 1. 1, 78. —hem, tot mea solus solliciti sunt causa; vt me vnum expleant?
Explere animum alicui: pro, satisfacere. Terent. Hecyr. 5. 1. 28 Ibidem, 5. 2. 19.
Animum suum. Terent. And. 1. 2. 17.
Annos ducentos, Plin. lib. 7, cap. 48, 2. Colum. lib. 8, cap. 11, 4, Quum trimatum expleuit, optimē prognerat.
Annos triginta explere imperio, Virg. 1. Aen. 53,
Luna quater plenis expleuit cornibus annum, Ouid. 7. Metamorph. 108.
Annos fatales expleuimus, Tibull. lib. 1. eleg. 3, 11.
Explere cicatricem, Plin. lib. 36.
Consilium. Cæsar. 1. bell. Ciuil. 286.
Expletur ieiuna cupido, Lucret. lib. 4, 176.
Desyderium alicuius, Lilius 1. ab Vrbe, 40.
Supremum diem expleuit, Tacit. lib. 3.
Explere quatuor digitos longitudine, Plinius libro 10. capite 27, 4.
Frustribus vitæ nunquam explemur, Lucret. lib. 3, 205.
Ieiunia explere, Seneca Thyeste, 1. 13.
Dolor expletur lachrymis, Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 8.
Legiones supplemento aliquo, Lilius ab Vrbe, 131.
Mentem expleri nequit, Virg. 2. Aen. 144.
Mortalitatē explere, Tacitus in calce libri quinti, de Tiberio.
Odium Lilius 4, Fatū simul dictisq; odium explet.
Opus alterius, Ouid. 3, Metam. 130.
Adimere prouidētiam, & cura explere, Lilius 10. bel. Pun. 20.
Explere se. Plautus Curcul. 2, 16.
Stipendia, Tacitus libro 3.
Summam, Lilius 8. bell. Maced. 106.
Ad trecentorum summam expleuit, Lilius 2. ab Vrbe, 3.
Testa frugibus explens, Catull. in Carm. seculari, 324.
Tenebras explere, Stat. 9, Theb. 151,
 —alio geminatū lumine vulnus
 Expleuit tenebras.
Vrbes erroribus, Tibull. lib. 1, eleg. 4, 14.
Explere: aliquando pro Minuere vsurpatur. Ennius:
 Nauibus explebant sese; terris que replēbant. Virgil. 6. Aenid. 109,
 —explebo numerum, reddarq; tenebris.
 ¶ **Explenunt:** pro Expleunt, scripsere veteres. Festus.
 ¶ **Explerus.** Spectando expletus, Catull. in Argon. 59, 54.
Dapibus expletus, Virg. 3. Aen. 126.
Finis expletus pudoris, Stat. 1. Achill. 59.
Fines expleti humani æui, Stat. 5, Syll. 1, 52.
Corruptus sanguis expletis naribus ibat. Lucret. lib. 6, 242.
Querela expleta annis, Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 2.
Voluptas expleta stendi, Stat. 2, Syll. 13.
 ¶ **Explementum.** Senec. epist. 111, Si scieris, cacumina arborum, explementum esse Ventris.
EXPLICO.] Extendo atque euoluo Plaut. Milit. 20. 7.
 Orant te, vt eas, vctus operā dum dat, vt velū explicēt,
 Virgil. 2. Georgic.
 Sed trudit gemmas, & frondes explicat omnes.
Explicare acies, & agmē, dicuntur imperatores exercituum quum milites suos in patentem locum exponunt, ad concertationem incundam. Lilius 4. ab Vrbe, 116. Et lib. 10. bell. Pun. 19.
Explicat pauo alas, Martial. lib. 13, 70.
Tumulus diffuso vertice campum explicat. Lucan. lib. 3, 76.
Legio explicuit cohortes, Virg. 2, Georg. 56.
Cursum explicare citatis passibus, Senec. Hippol. 10, 3.
Explicare ensē: Euaginare. Ouidius.
Frontem sollicitam explicuere, Horat. 3. Carm. Ode 29, 4.
Latus explicare, Seneca. Thyeste, 9, 5.
Ligna explicat natura in flammis. Id est, resoluit, Lucanus libro 2, 177.
Luxus suos explicare, Lucan. lib. 10, 22.
Explicare turbidum mare: apud Senecam in Hercule Oeth.

4, 45. pro, Turbatum componere & serenare.
Explicare naues, Hirtius lib. 4, 52.
Orbes explicare, dicuntur serpentes, quum repunt, Ouid. 15, Metamorph. 144.
Explicare ordines, Lilius 1. ab Vrbe, 117. Et libro 7. bell. Macedon. 121.
Pennas suas explicat pauo, Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 11.
Serpentem explicare: Occidere. Lucan. lib. 5, 17,
 —adhuc rudibus Pæan Pythona sagittis Explicuit,
Tutmas omnes explicuit Cæsar. Lucan. lib. 6, 2.
Explicat vmbra porticus. Martial. lib. 1, 2.
Vndas spatiosas in longum explicat fluuius, Ouidius ad Liliam, 5.
Explicare cœnas duas vnica mensa, Martial. lib. 1, 98.
Explicare iter: pro, Perficere. Plin. epist. 154.
Explicatam tibi rem dabo, Plaut. Pseud. 14, 22.
 ¶ **Explicare:** pro *Explanare atque ostendere.*
Mirificè explicare aliquid, Catull. de Caluo, epigr. 50, 1.
Fando, Virgil. 2, Aenid. 72.
Carmina alicui, Catull. de Caluo, epigr. 50, 1.
Sententiam, Quint. lib. 2, cap. 15, 10.
 ¶ **Explicatus:** Participium.
Explicatus liber: pro absoluto, Mart. lib. 11, 101. Idem lib. 14, 1.
 Veribus explicatum est omne duobus opus.
His explicatis rebus, duas in castris legiones retinuit. Cæsar, 5. bell. Ciuil. 35.
Tractatus explicatus. Vlpianus in l. ff. ad senatusconf. Trebel. Explicato tractatu, qui ad fideicommissa singularum rerum pertinet: transeamus nunc ad interpretationem Senatusf. Trebel.
 ¶ **Explicatus, Comparatiuum.** Cæsar 1. bell. Ciuil. 286. Sed ex propositis consilijs duobus, explicatus videbatur, ad Herdam reuerti.
 ¶ **Explicaturus.** Stat. 1. Thebaid.
 Montibus aut latè Graijs effulta nitēbant
 Atria, congestos satis explicitura clientes.
 ¶ **Explicatus.** Verbalē. Plin. lib. 8, cap. 41. 12. Quibus nō vulgaris in cursu gradus; sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio.
 ¶ **Explicabilis.** vt, Explicabilis mensura, Plin. lib. 4, cap. 13, 7.
EXPLORO.] Exclamo, & fletu quodam vociferor. Varro:
 Gemit, explorat, turbam omnem concitat.
Explorare: Sagaciter inquirere, tentare, obseruare. Plin. epist. 31, 1,
 Locus suspectus & mollis, quē ego interim explorare modico impendit iussi, an recipere & sustinere opus possit.
Amenta explorare in digitis, Stat. 11, Thebaid. 88.
Animos alicuius, Ouid. 1. de Arte aman. 92.
Animum stimulis, Tacit. lib. 17.
Bonitatem panis gustu, Colum. lib. 1, cap. 8.
Taurus cornua explorat in truncis, Lucan. lib. 2, 120.
Iugulo alicuius dexteram suam explorare, Sil. lib. 11, 72.
Fines & littora gentis explorant, Virg. 7. Aen. 30.
Insidias explorat lupus circum ouilia, Virg. 3, Georg. 107.
Explorare iter, Lilius 3. ab Vrbe, 34.
Iter cæcum, Ouid. 10, Metam. 92.
Locos novos, Virg. 1, Aen. 63.
Mentes, Silius libro 5, 12.
Explorare portas, Virgil. lib. 9.
Consilium hostium, Cæsar 8. bel. Gall. 68.
Ventos, Virgil. 3, Aenid. 103.
Vias, Tibull. lib. 2, eleg. 1, 16.
Vires, Stat. 8, Thebaid. 9.
 ¶ **Exploratum est.** Terent. Phorm. 4. 3. 23, Tam id exploratum est. Lucil. lib. 29, mihi erant de illo explorata omnia.
Satis est exploratum, Ouid. 5, Metam. 73.
Exploratum dicere. Plaut. Capt. 11. 112, Quin exploratum dico, & prouisum hoc tibi.
 ¶ **Explorare: Siccare.** Virg. lib. 1, Georg.
 Et suspensa focis explorat robora fumus.
 ¶ **Exploratus:** certus.
Fides explorata, Stat. 3, Syll. 5, 9.
 ¶ **Explorator.** Cæsar 1. bel. Gall. 44. Plaut. Pseud. 20. 62.
 Exploratore hunc ludo faciamus supposititium.
Pelagi exploratores, Claud. de Nupt. Honorij, 28.
Eques explorator, Silius lib. 16, 16.
 ¶ **Explorato.** Tacit. lib. 18, Et explorato iam profectos amicos nō dē quietam, vtque affirmatur, non infomnē egit.
EXPOLIO.] Idem quod Spolio.
Expoliare honore & dignitatē Cæsaris. Cæsar. 8. bel. Gall. 180.
EXPOLIO.] Polio, orno. Plaut. Milit. 16. 37, Meum opus ita dabo expolitum, vt improbare non queas.
Expolire vnguim scabrias, Plin. lib. 24, cap. 4. 4.
Consilium: per translationem. Plaut. Pœnul. 3, 60.
Expoliendum limandumq; se alicui viro docto permittere. Plin. lun. lib. 1 Epist. 10, ad Accium Clementem.
 ¶ **Expoli-**

Expolitus: Nomen ex participio.
 Dens expolitor, Catull. in Egnatium, epigr. 37, 5.
 L. bellus pumice expolitus. Catull. ad Cornelium, epigr. 1, 1.
 EXPONO.] Emitto, & quasi extra pono, Virgil. 10, Aen. 57.
 — socios de puppibus altis
 Pontibus exponunt. Cæsar 4. bel. Gal. 393, Quibus ex
 nauibus quæ essent expositi milites, Horat. 1. Ser. Sat. 5, 3.
 — quarta vix demum exponimur hora.
 Exponere in terram copias, Liu. 3. bell. Punic. 186. Cæsar 5.
 bell. Gall. 34. Cæsar exposito exercitu, ac loco castris idoneo
 capto.
 Exercitum in Africam, Liu. 8. bel. Pun. 244.
 In sole fœnum, vt siccecat, Colum. lib. 12, cap. 28, 1.
 Expone: *Abijcere, & fortunæ committere.* Terent. Heaut. 4. 1. 43.
 Quum exponendam do ili, de digito annulum
 Detraho: & cum dico vt vnâ cum puella exponeret.
 Liu. 1. ab Vrbe, 15. In proxima alluue, vbi nunc sicus Rumi-
 nalis est (Romularem vocatam ferunt) pueros exponunt.
 Exposuit metret populo fortuna videndum, Ouid. 3. de
 Pont. eleg. 1. 10.
 Exponere ad necem, Plaut. Cistell. 4, 18.
 Expone: *Declarare, explicare, interpretari.*
 Exponere omnia ordine, Liu. 10. bel. Pun. 77.
 Fulius & ornatiùs res posset exponi, Quintilianus libro 4,
 capite 2. 90.
 Pleniùs se loco suo expositurum esse promittat, Quint. lib.
 4, cap. 2. 90.
 Verboſiùs exponere, Quint. lib. 3, cap. 11, 19.
 Exponere alicuius in se beneficia, Cæsar. 1. bel. Ciuil. 84.
 Veram causam verbis, Lucret. lib. 3, 94.
 Errores suos alicui, Ouid. 3, Fast. 126.
 Merita in aliquem, Quint. lib. 4, cap. 3, 5.
 Rem verbis, Lucret. lib. 1, 167.
 Expōitus: Participium, siue Nomen à participio.
 Expōitus solibus locus, Plin. lib. 15, cap. 5, 1.
 Ventis, Plin. lib. 17, cap. 22, 18.
 Expōita malignitati legentium epistola, Plinius epistol.
 102. b. lib. 5.
 Expōitum medentis arbitrio animal, Columel. libro 6, ca-
 pite 19, 3.
 Mores expōiti, Stat. 5, Syll. 3. 50.
 Cunctis expōitum, nulliq; negatum, Lucan. lib. 5, 21.
 Demissa in terram, & Expōita vasa, contraria. Plinius libro
 14, cap. 2, 1, 3.
 Expōititius: Qui est abiectus vt pereat. Plaut. Reuertat ad
 illam puellam expōititiam.
 Expōitio: Narratio, Plinius libro 9, cap. 36. 4, Quod si ha-
 cenus tranſcurrat expōitio, fraudatam profectò se luxu-
 ria credat.
 Expōitio, apud oratores, p. propositione, Quint. in Proce-
 mio lib. 8.
 Rerum gestarum expōitio, Quint. lib. 4, cap. 3, 8.
 Circumcisa, Quint. lib. 4, cap. 2, 35.
 Elegans & venusta, Quint. lib. 6, cap. 3, 27.
 Longior sequetur, ac perplexa magis expōitio, Quint. lib. 4,
 cap. 1, 54.
 Distinguere breui interfectione expōitiones, Quint. libro 4,
 cap. 2, 37.
 Facere credibilem expōitionem, Quintilianus libro 4, ca-
 pite 2, 35.
 Retroagere, Quint. lib. 2, cap. 4, 11.
 Variare figuris, Quint. lib. 4, cap. 2, 16.
 EXPORVLORE.] Idem quod Populor: Vnde
 Expopulatio. Columel. libro 3, capite 2, 11. de Apianis vi-
 ribus: Pluiijs ventisque & apibus afferunt prædam;
 quarum vocabulo propter hanc expopulationem cogno-
 minatur.
 EXPORRIGO.] potrò ago. Plinius libro 11, capite 48. 2, So-
 lidipedum crura statim iusta nascuntur mensura, postea
 exporrigentia se veriùs, quàm crescentia. Hirtius 5. bell.
 Africani. 166. Postero die propiùs eorum aciem instituit
 exporrigere munitiones. Plaut. Pseud. 2. 24, Exporrigi me-
 lius est lumbos, atq; exurgier.
 Exporrigere frontem; hilarescere. Terent. Adelph. 5. 3. 53,
 — da te hodie mihi;
 Exportige frontem.
 Exporrigere: *Prorogare.* Seneca de Breuit. vitæ: Quid men-
 ses tibi & annos, & longam temporis seriem exporrigis.
 EXPORTO.] Extra porto, aufero.
 Calathis exportant quod nullère, Virg. 3, Georg. 80.
 Tum corpora lucearentur Exportant tectis. Virgilius 3,
 Georg. 52.
 Exportatio: pro Exilio. Seneca de Tranquillitate vitæ:
 dignitas, cuius non prætextam, & augurale, & loca patri-
 tia, comitentur & sordes & exportatioſ
 EXPORTO.] abnixe posco,

Exposcere fidem alicuius, Liu. 10. bel. Pun. 54, Itaque quum
 modo dextram amplectens in id, ne cui Romano tradere-
 tur, fidem exposceret.
 Opem, Ouid. 2, Metam. 110.
 Precibus pacem, & votis. Liuius 1. ab Vrbe, 66. Virgilius 3,
 Aeneid. 52.
 Supplicium factis. Catull. in Argon. 59. 41.
 Veniam irarum cælestium, sinemq; pesti exposcunt. Liu. 3.
 ab Vrbe, 31.
 Victoriã à dijs exposcere. Cæsar. 2. bel. Ciuil. 17.
 Aliquid deos, Liu. 7. ab Vrbe, 196.
 Exposcere aliquem: dedendum aliquem ad pœnam pete-
 re. Liu. 8. bel. Maced. 136.
 Exposcit audire, Virg. 4, Aen. 16.
 EXPOTVLO.] Vehementer peto, Plaut. Persa, 15, 27,
 — benedictis benefacta aures meæ
 Auxilium expostulant.
 Expostulare computationem, Plin. lib. 9, cap. 35, 17.
 Expostulare. Conqueri cum aliquo, Terentius in Adel-
 ph. 4. 3. 4.
 qui ita putant
 Sibi fieri iniuriam, vltro, si quã fecere, ipsi expostulant,
 Et vltro accusant.
 Expostulare cum. Plaut. Milit. 10. 102, Tum obstetrix expo-
 stulauit mecum, parum missum sibi.
 Expostulare cum altero iniuriam, Terent. And. 4. 1. 15.
 Verecundè expostulare, Vlp. in l. 1. §. quod autem. ff. de offi-
 cio præfecti vrbi.
 EXPOTVS.] Idem quod Epotus. Plaut. Trinum. 8. 5,
 — quid factum est eor's, comestum,
 Epotum, exutum, elotum in balineis.
 EXPRESSE, EXPRESSE.] Vide EXPRIMO.
 EXPRIMO.] Premendo extraho & elicio. Exprimere liquo-
 rem. Plinius lib. 12, cap. 21. 2. Sunt qui Arthiopicam glandem
 præferant nucleo gracili, liquore qui exprimitur odoratori.
 Oleum, Plin. lib. 12, cap. 21. 2. Vinum palmis. apud eundem,
 lib. 6, cap. 28, 19.
 Per aures sanguinem, Plin. lib. 7, cap. 44, 3.
 Per linteum Plin. lib. 28, cap. 9, 21.
 Exprire: *Et necessitate impetrare & auferre.* Liuius 3. ab
 Vrbe, 127, Expressit hoc necessitas patribus.
 Exprire confessionem culpæ, Liu. 1. bel. Pun. 64.
 Expressa deditio necessitate, Liu. 8. ab Vrbe, 6.
 Expressa senatusconsulta. Sueton. in Augusto.
 Exprire, ad alia transferitur. vt, Exprimi dicitur fons, quum
 permultis veluti ramis aut riuus diffunditur, & trauecolatur
 in diuersa loca, Plin. epist. 161. a.
 Animam exprimere, Seneca Oedipo. 4. 11.
 Gemitus, Lucret. lib. 3. 100.
 Viliachrymam, Terent. Eunuch. 1. 1. 23.
 Risum alicui, Plin. epist. 7. lib. 4.
 Metus dicitur voces exprimere, Plinius Iunior in Paneg. 1.
 Vocem alicuius exprimere, Cæsar 1. bel. Gal. 131.
 Exprire tabella, dicitur pictor, quum alicuius similitu-
 dinem in ea reddit, Mart. lib. 1. 180,
 Hanc ne lux rapiat suprema totam,
 Pictam Publius exprimit tabella.
 Exprire & reddere aliquem, Plin. epist. 199.
 Exprire exemplar, Plin. lib. 33, cap. 12, 6.
 Faciem alicuius, Plin. epist. 153. a.
 Expressa in cera ex annulo imago alicuius, Plautus Pseud.
 3. 54.
 Incessum alicuius exprimere. *Id est imitari.* Ouid. 11. Meta-
 morph. 128.
 Exprire sermonem dicitur lingua. Plinius libro 11, ca-
 pite 37. 46.
 Exprire similitudinem, Plin. lib. 13, cap. 24. 4.
 Exprire similitudinem ex membris alicuius, Plin. libro
 34, cap. 42.
 Exprire similitudinem orationis, Plin. epist. 20 d.
 Similitudinem pallatij hæc domus exprimit, Plinius epist.
 16. libro 6.
 Exprire verbū de verbo, Terent. in Prologo Adelph. 11,
 Verbum de verbo expressum extulit.
 Vocem aliquam, Lucret. lib. 4, 112.
 Dignè alicuius vultum, Quint. lib. 2, cap. 13, 9.
 Exprire: *Significantiùs alogui.* Plin. epist. 203, b, Sunt enim
 maximè mirabilia, quæ maximè inspectata, maximè peri-
 culosa, quæ, Græci magis exprimunt, *μαρὰ βόλα.*
 Exprire aliquid: Expressè dicere. Plin. epistol. 292, Omnis
 vis & ratio dicendi, in eorum, qui audiunt, mentibus aut
 sedandis, aut excitandis exprimenda est
 Expresus: Nomen ex participio. Expressum signum Co-
 rinthium, effingens semea. Plin. epistol. 50. Catul. ad Orta-
 lum, epigram. 60. 4,

Sed tamen in tantis moribus Ortae, mitto,
Hæc expressa tibi carmina Battidæ.
Caput ruptum expresso cerebro, Senec. Troad. 12, 13.
Coniugia expressa arbuſto, Horat. 1. Serm. Satyr. 7, 6.
Fulmen expressum ventis per nubila, Lucian. lib. 1, 31.
Expressior loquacitas, Plin. lib. 10, cap. 42, 2.
Vulnus expressi per ahenea signa, Horat. 2. epist. 1, 50.
Expressus: Comparatiuum. Plinius epist. 110, Quia omni
genere laudis ad exemplar antiquitatis expressus.
Expressio Plin. lib. 9. & Celsus Latine vocant expressionē,
quam barbari medici Colaturam appellant.
Expressæ: Manifestæ & apertæ. Plin. epist. 38 a. lib. 2 ad Ma-
ximum: Vt mihi Attilius noster expressæ dixisse videatur.
Expressim: Idem. Vlpian. in l. venditor. ff. de hæred. vel a-
ction. vendit. Si verò nihil expressim inter eos conuenit,
sed tantummodo peculi mentio facta est: cessare ex ven-
ditio actione constat.
E X P R E X V S.] Festus: Experta antiqui dicebant, quasi ex
peritia habita. Hinc illud Bacchidum Plauti explican-
dum est:
It magister quasi lucerna, expretus vnto lintheo.
EXPROBRO.] Probro obijcio. Plaut. Mostel. 4. 141. Cur ex-
probrat Phileo. Egone id exprobrem, qui mihi met cu-
pio id opprobriari
Vehementius exprobrari, Quint. lib. 4. cap. 2, 88.
Fugam exprobrauit illi, Ouid. 3. Metam. 14.
Meritum exprobrare alicui, Ouid. epist. 12, 5.
Exprobrare: Reijcere. Plin. lib. 8, cap. 51. 6. Catonis Censoris
orationes exprobrant callum aprugnum.
Exprobrare: Indicare & prodere. Suet. in Tiber. vobis expro-
brabit, aut temeritatem delati mihi eius cognominis, aut
inconstantiam contrarij de me iudicij. Idem: Cordubo cū
suis copijs ad ripam Euphratis obuius Peto, non eam spe-
ciem insignium & armorum prætulit, vt diuersitatem ex-
probraret. Plinius in epistolis: Etiam mala emptio semper
ingrata, eò quòd exprobrare domino stultitiam videtur.
Exprobratio. Plin. lib. 19. 4. 16. Terent. And. 1. 1. 17,
—nam istæ commemoratio,
Quasi exprobratio est immemoris beneficij.
Tanta impotentia exprobratio. Quint. lib. 6, cap. 2, 14.
Esse in exprobratione: id est, vitio veri. Plinius: Nam gari
desyderia etiam erant in exprobratione.
EXPROMITTO.] Fideiubeo, & pro alio promitto. Vlpian.
de iure dotium: Debitor mulieris iussu eius pecuniam vi-
ro suo expromisit. Idem de Donationibus. l. hoc iure. Si
quis seruo suo pecuniam crediderit; deinde liber factus
eam expromiserit.
Expromissor: Fideiussor. Pompon. de Verb. obligationi-
bus. Satis acceptio est stipulatio, quæ ita obligat, vt exprom-
issores quoq; ab eo accipiantur.
EXPROMO.] Extrâ promio effero atque educo. Plautus
Milit. 11, 18, Neque equidem heminas octo exprompsit
in vrceum.
Expromere nummos. Varro 2. de re Rust. cap. 2. 4. Quum
emptor dixit, tanti sunt mihi emptæ: & ille respondet, sunt;
& exprompsit nummos.
Expromere: pro loqui & dicere.
Causas expromere tantarum rerum, Lucan. lib. 1, 14.
Pectore consilia, Plaut. Bacch. 1, 3, 11.
Finem rerum, Lucan. 5, 14.
Mens expromit fœtus Musarum, Catul. de Orta. epigr. 60, 1.
Expromere perfidiam alicuius, Plautus Merc. 3. 47. Et Milit.
10. 168.
Querelas mente, Catull. in Argon. 39, 45.
Voces mœstas, Virg. 2. Aen. 2, 56.
Vocem anhelam expromit, Claud. 2. in Eutrop. 78.
Expromptus: In medium prolatus. Terent. And. 4. 4. 1,
—Myſis, nunc opus est tua
Mihi ad hanc rem exprompta memoria.
EXPROXIMVS.] Qui proximi dignitate functus est. l. vnic.
C. de magist. sac. serin. lib. 12.
EXPVGNŌ.] Pugnando capio, & euinco. Terent. Eunuch.
4. 7. 3. Primum ædeis expugnabo. Plaut. Amph. 4. 37, Ex-
pugnatum oppidum est. Cæsar 4. bell. Gall. 403, Complu-
ribus expugnatis oppidis.
Expugnare aurum alicui: metaphoricè. Plaut. Bacchid. 20, 8.
Expugnare carcerem: pro, Effringere, Plaut. Pseud. 20, 67.
Cœpta expugnare: id est, perficere, Ouid. 9. Metam. 124.
Domos, Horat. 3. Carm. Ode 15, 2.
Pertinaciam legatorum, Liu. 7. bel. Maced. 241.
Proposium alicuius postulatione frequenti, Columel. lib.
10. in Præf. 3.
Pudicitiam puellæ, Plin. de Viris illust. 9.
Reges, Lucret. lib. 4, 204.
Expugnans. Herba expugnantior, Ouid. 14. Metam. 5.
Expugnatus. Mens expugnata fathiscit, Stat. 4. Theb. 38.

Mœnia expugnata, Lucret. lib. 2, 230.
Expugnator. Liu. 6. ab Vrbe, 84, Ibi eum expugnatores co-
lonia hædquaquam percussit, fidentes militum numero.
Expugnabilis. Stat. 4. Thebaid. 167,
—& nullo ruis expugnabilis astro.
Robur expugnabile, Stat. 6. Thebaid. 21.
EXPVLSIO, EXPVLSOR.] Vide EXPULLIO.
EXPVMO.] Celsus lib. 6. cap. 7. de cura sonitus aurium intrâ
seipſas: Si ex grauedine est, Purgare aurem oportet, & spi-
ritum continere, donec inde humor aliquis expumet. Hoc
est. spumæ similis exeat.
EXPVNGO.] Expello, dispungo. Persius Satyr. 2, 2,
—expungā: nam & est icabiosus, & acri Bile tumer.
Expungere nomen debitoris. Plaut. Cistel. 4. 40.
Rationes. Modestinus de administ. rerum: si gratis expun-
ctæ dicuntur, non retractantur. Hermogenianus de di-
uerſ. & temp. præscr. Reipub. Rationes subscriptæ & ex-
punctæ, aduersus eum quidem, qui administrauerit, ultra
viginti: aduersus verò hæredem, ultra decem annos, retra-
ctari non possunt.
Expungere gloriā partam, Plautus Amphit. 15. 27. Id est,
priuare.
Stripendijs militem. Paulus in l. ex causa ff. de re militari.
Expungere: significat etiam pungeri. Martial. lib. 8. 46,
Expungitq; cutem, facitq; longam.
EXPVO.] Extrâ spuo cum fastidio reijcio & expello. Plinius
libro 7. capit. 23, Expuit in os tyranni. Varro 3. de re Rustic.
capit. 3. 7.
Expuitur ignis cœlestis in sydera, Plin. lib. 2, cap. 20, 2.
Mare expuit illum, Catull. in Argon. 39, 31.
Expuunt lachrymam oculi, Plaut. Pseud. 3, 74.
Expuere miseriam ex animo, Terent. Eunuch. 3, 1, 16.
Rationem ex animo, Lucret. lib. 2, 209.
Expuitio. Vabale, Plin. lib. 23, cap. 1. 9. Et ad expuitionem
sanguinis quoq; adhibent.
EXPVRO.] omnino purgo. Col. lib. 2, Quum rursus am-
plior messis prouenerit, quicquid exteretur, capisterio ex-
purgandum erit. Idem lib. 5, Dolabella conuenit expurga-
ri, quicquid emortuum est.
Expurgare se: quod se vitio aliquo purgare, Plaut. Mil. 9. 17.
Expurgatio. Expurgationem habere: Se purgare. Plautus
Amphit. 11. 10.
EXPVTO.] Verbum rusticum, quo significatur putatio &
incisio superfluum ramorum aut farmentorum. Col.
lib. 11, Palos vna opera cædere, & exputatos acueri centū
numero potest. Idem lib. 3, cap. 15. 3. Deinde eam velut ve-
teranam vitem totam exputare.
Exputare: per translationē, pro mente voluere. Plaut. Trinum. 5. 8.
EXPVRES CO.] Putridus fio. Plaut. Curcul. 5. 26, Quin tu
aliquot dies perdura, dum intestina exputrescent tibi.
EXQVAESTOR.] Qui quaestura functus est. Iustin. in l. 2. §.
Nos itaq; C. de vet. iur. enucl.
EXQVIRO.] Diligenter inquirō, inuestigo. Terentius And.
1. 2. 15,
—nunc ea me exquirere,
Iniqui patris est.
Intrō exquire, sine ita vt ego prædico, Plaut. Aulul. 26, 70.
Exquirere à. Plaut. Casina, 15, 50,
—est quod volo
Exquirere à te.
Exquirere ab stirpe: id est, à principio. Plaut. Trinum. 4. 133.
Exquirere ex. Plautus Capt. 6. 43.
Exquirere argumentis ex aliquo, Plaut. Rud. 24, 136.
Cursuram sibi, Plaut. Merc. 4, 10.
Frigus sceleratum, Virg. 2. Georg. 52.
Pacem, Virg. 4. Aeneid. 12.
Sententiam alterius, Cæsar 3. bell. Gall. 363.
Vallem vmbrosam medijs æstibus, Virg. 3. Georg. 66.
Exquisitum: Supinum. Plaut. Stich. 3. 50, Quid istuc, quod
exquisitum mulierum mores venis?
Sedes exquirenda alijs oris, Claud. de raptu Proserp. 3, 25.
Exquisitus: Electus.
Exquisita adhortatio, Plin. epist. 8. e.
Adulatio exquisitior, Tacit. lib. 12.
Exquisita difficultas lapidis, Plin. lib. 27, cap. 11. 6.
Exquisitæ epulæ: id est, lautæ, Plin. lib. 9, cap. 35, 15.
Exquisitus fulgor, Plin. lib. 33, cap. 1, 16.
Exquisita ingenia, Plin. in Paneg. 80.
Sententia exquisita, Tacit. lib. 12.
Exquisitissima subtilitas, Plin. lib. 6, cap. 33, 5.
Exquisitè. Quintil. lib. 8, capit. 2, Eleganter atque exquisi-
tè dictum.
Exquisitum. Varro: Stramentitio acre æger medicos ex-
quisitum conuocabas, vt conualesceret,
Exquirit: passiuum. Vlpianus in l. in concedendo. ff. de a-
qua plu. arcend.

EXRADICO.] Vsq; ad radices auello & extirpo. Varro 1. de re Rust. cap. 27. 1, Terram rudem profcindere oportet: quæ sunt ex ea enata prius, quàm ex ijs quid feminis cadat, vt sint extradicata.

EXROGO.] Ex lege veteri aliquid eximere per legem nouam. Festus.

EXSAEUIO.] Vide EXAEUIO.

EXSANGVIS.] Vide EXANGVIS.

EXSANO.] Vide EXANO.

EXSATIO.] Vide EXATIO.

EXSATURO.] Vide EXATURO.

EXSCALPO.] Vide EXCALPO.

EXSCENDO.] E' nauis in terram descendo. Vnde Exscensus: Verbale. Liu. 2. bel Pun. 87. Itaq; ad Honoscam classe proeucti, exscensu è nauibus in terram factio.

¶ Exscendens. Liu. Decad. 5. lib. 5.

¶ Exscensio. Liu. Decad. 9. lib. 8, profectus ad Erythras Actolorum, exscensionem fecit.

EXSCINDO.] Vide EXCINDO.

EXSCREO.] Vide EXCREO.

EXSCRIBO.] exemplum sumo. Varro 2. de re Rust. cap. 5. 16, De sanitate sunt complura, quæ exscripta è Magonis libris armentarium meum crebro vt legat, curio.

Exscribere, *aliter possum.* Plautus Rud. 2. 15, Eorum referimus nomina exscripta ad Iouem. Et paulo post, 21, Bonos in alijs tabulis exscriptos habet.

Exscribere alicui, Colum. lib. 12, cap. 3, 3.

Exscribere patrem similitudine, Plin. epist. 111. c. lib. 5.

EXSCVLPO.] Vide EXCVLPO.

EXSECO.] Vide EXECHO.

EXSECREO.] Vide EXCREO.

EXSEQVOR.] Vide EXEQVOR.

EXSERO.] Vide EXERO.

EXSICCO.] Vide EXICCO.

EXSIGNARE.] Idem quod Signare. Liu. 1. ab Vrbe, 83. Eiq; sacra omnia exscripta exsignataq; attribuit.

EXSILIO.] Vide EXILIO.

EXSINVO.] Velut ex sinu emitto. Virg. in Rosis: Vertice collectos illa exsinuabat amictus. Id est, explicabat folia.

EXSISTO.] Vide EXISTO.

EXSOLVO.] Vide EXOLVO.

EXSOMNIS.] Vide EXOMNIS.

EXSORBEO.] Vide EXORBEO.

EXSORDES CO.] Gell. lib. 9. cap. 2, Cur ergo nos patimur, nomen Philosophi illustrissimum, in hominibus deterrimis exfordeferre.

EXSORS.] Vide EXORS.

EXSPATIOR.] Vide EXPATIOR.

EXSPECTO.] Vide EXPECTO.

EXSPERGO.] Vide EXPERGO.

EXSPES.] Vide EXPES.

EXSPIRO.] Vide EXPIRO.

EXSPISSEO.] Vide EXPISSO.

EXSPLENDESCO.] Vide EXPLENDESCO.

EXSPOLIO.] Vide EXPOLIO.

EXSPVMO.] Vide EXPVMO.

EXSPVO.] Vide EXPVVO.

EXSTIRPO.] Vide EXTIRPO.

EXSTO.] Vide EXTO.

EXSTERCORO.] Vide EXTERCORO.

EXSTERNO.] Vide EXTERNO.

EXSTILLO.] Vide EXTILLO.

EXSTIMVLO.] Vide EXTIMVLO.

EXSTRVO.] Vide EXTRVO.

EXSVCCVS.] Vide EXVCCVS.

EXSVDO.] Vide EXVDO.

EXSVGO.] Vide EXVGO.

EXSVLTO.] Vide EXVLTO.

EXSVO.] Vide EXVO.

EXSVPERO.] Vide EXVPERO.

EXSVRDO.] Vide EXVRDO.

EXSVRGO.] Vide EXVRGO.

EXSYNCERASTI.] apud Plautum dici videtur, quasi emedullatos dixeris, & citra vllam pinguedinē. Varronis enim Terentij astipulatu, syncerastum, antiquo Græcorum verbo, medullam dicebant.

EXTA.] Festus: Extæ dicta, quod ea dijs profcentur, quæ maximè extant, eminentque. Plinius libro 30. scribit, præcordia vocari vno nomine exta in homine. Plautus Aul. 16. 29, Quin exta inspicere in sole etiam viuo licet.

Lubrica exta, Valer. 1, Argon. 47.

Ringua exta terrere, Virg. 2, Georg. 80.

Puerilia exta, Quid 6, Fast. 32.

EXTABESCO.] Tabæ & mareore conficior.

EXTAR.] Olla, vbi exta coquebantur. Hinc & Olla extaris, apud Plaut. in Rudente.

EXTEMPLO.] Vide EX.

EXTEMPORALIS.] Extemporalis oratio, impræmeditata. Quint. lib. 4, cap. 1. 38.

Extemporalis actio, Quint. lib. 10, cap. 7.

Distiones extemporales. Quint. lib. 2, cap. 4, 21.

Extemporalis rhetor. Mart. lib. 5, 55.

Garrulitas, Quint. lib. 2, cap. 4, 12.

Temericas, Quint. lib. 10, cap. 6.

¶ Extemporalitas: Promptitudo. Suet. in Tito, cap. 3, Latine Græcæq; linguæ, vel in orando, vel in fingendis poematibus, promptus facilisq; , vel ad extemporalitatem vsq;.

EXTENDO.] Explico. Col. lib. 5, Quare quum ad summum palum recta vitis extenta est, capistro constringitur.

Extendere in proceritatem. Colum. de Arbor. cap. 17, 2.

Extenditur in maiorem partem noctis Subolanus, Plinius lib. 18, cap. 34, 8.

Vltra extendere, Quint. lib. 4, cap. 5, 3.

Acetatem suam, Plaut. Bacchid. 8, 26.

Acuum, Silius lib. 3, 20.

Agros, Horat. in Arte poet. 43.

Amplitudinem; dicitur lacus. Plin. lib. 36, cap. 56, 10.

Aures: dicitur oratio, quæ nimis lenta est. Senec. epist. 40.

Bellum, Silius lib. 17, 73.

Colos, Stat. 3, Sylu. 1, 35.

Consulatum: Prorogare, Plin. in Paneg. 103.

Curas in annum venientem, Virg. 2, Georg. 81.

Cursus, Virg. 12, Aeneid. 180.

Extendere dies, & Contrahere, contraria. Seneca 4. de Benefic. cap. 13.

Extendere epistolam, Plin. epist. 129.

Famam factis, Virg. 10, Aen. 93.

Iter. Liu. 1. Quantum extendere iter posset, in castra pereraret.

Nomen suum latè in vltimas oras, Horat. 3. Carm. ode 3. 9.

Prælia, Silius lib. 3, 69.

Preces, Plin. epist. 37, c.

Pugnam in longum spatium, Liu. 7. bell. Pun.

Rura longa sub ignotis colonis, Lucan. lib. 1, 34.

Se magnis itineribus, Cæsar 3. bell. Ciuil. 230.

Spem in regionem aliquam, Liu. 4. bell. Pun. 216.

Se supra vires, Liu. 4. bell. Maced. 18.

Omnes imperij vires, Liu. 7. ab Vrbe, 111.

Virtutem factis, Virg. 6, Aeneid. 161. Et 19, 93.

¶ Extentus. Pedes extentos ferre: id est, erectè incerede. Ouid. 3. de Arte, 61.

Extentus sonus: Altus & acutus, Plin. lib. 10, cap. 29, 6.

Extentissima vallis, Liu. 1. bell. Pun. 119.

Acuò extento viuere: id est, longo. Horat. 1. Carm. ode 2. 1.

Funis extentus, Horat. 2. epist. 1. 41.

Extentata itinera: pro magnis. Liu. lib. 10. bel. Pun. 89.

¶ Extento: Frequentatuum. Plaut. Bacchid. 13, 3, Alieno vires tuas extentes ostio?

EXTENVO.] Imminuo, detraho, exilium & tenuius aliquid facio. Extenuare in puluerem inutilem. Plinius libro 18. capite 16. 7.

Corpus, Plin. lib. 15, cap. 3, 2.

Famam belli, Liu. 5. ab Vrbe, 167.

Mala extenuare, Ouid. 3, Trist. eleg. 3, 12.

¶ Extenuandus. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 3.

Spiritus hic vacuas prius extenuandus in auras libi.

¶ Extenuatus. Catull. in Argon. 59, 59, Extenuata gerens veteris vestigia pœnz.

EXTER.] Staius; Exter honos, dixit: pro extraneo,

EXTERCORO.] Purgo. Vlpian. in l. sed & si quid in ædificauerit §. 1. de v'stuctu. Vel de palæstra extercorandis latrinis præponat.

EXTEREBRO.] per translationem, Extorqueo aliquid, Scriptor & curiosius quæro. Plaut. Persa, 6, 57, Nunquam hercle istuc extere brabis, tu vt sis prior Quàm ego siem. Varro: Atque omnes ad eò perquirat, atq; exterebrat artes.

EXTERGEO.] Tergendo purgo & mundum facio. Plautus Rud. 30. 14, Ita quantò magis extergeo, rutilum atq; tenuius fit. Cato cap. 162. 2, De tertio extergeto spongia bene. Et cap. 26, Varro item de re Rust. lib. 2. cap. 5. 1.

EXTERGO.] Notæ significationis. Plaut. Mostel. 4. 109, Lintem cape, tuq; exterge tibi manus. Cato de re Rust. suspendito in ventum, biduum, tertio extergito.

¶ Exterfus Extersum æs: hoc est, expolitum, Plinius libro 34. capite 9, 2.

EXTERIOR.] Vide EXTRA.

EXTERMINO.] eicio.

Exterminare morbum. Plin. lib. 31, cap. 10, 14.

Intotum. Colum. lib. 9, cap. 15, 2.

EXTERNO.] Dementē facio. Pacuvius: Sed ecce miseram, quam frequens luctus extrinavit. Catull. in Argon. 59, 14.
Ah miseram, assidui quam luctibus extrinavit.
Spinofas Erycina ferens in pectore caras.

q Externatus. Catul. Argon. 59, 33,
Sed quid ego ignatis nequicquam conqueror auris,
Externata malo?

Ovidius 11, Metamorph. 16,
Externata fugam frustra tentabat.

Equi externati. Ouid. in Ibia, 87.

EXTERNVS.] aduena, quasi ex aliena terra. Plin. lib. 12, ca. 25, 1, In totum alia est natura balsami, quam nostri exteri; prodiderant. Liu. 1, ab Vrbe, 70.

Arcebatq; suis externos finibus omnes. Ouid. 4, Met. 13, 1.

Amore externo laesus vir Ouid. epist. 5, 21.

Mars externis animos exercet in armis. Ouid. 1, Amor. 9.

Bona externa. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 3, 8.

Gentes externæ. Ouid. 3, Fast. 39.

Gratiæ externæ. Tacit. lib. 12.

De parte externa Lucret. lib. 4, 189.

Robur externum. Ouid. 14, Metam. 91.

A sede externa profectus. Virg. 7, Aeneid. 51.

Thalami externi. Virg. 6, Aeneid. 19.

Venere externa lædere socialia fœdera. Ouid. 14, Met. 76.

Vir externus. Virg. 7, Aeneid. 14.

EXTERO.] comminuo terendo, aut valde tero. Plin. lib. 24, cap. 7, 6, Item massiche lentisci replicandis palpebris, & ad exterendam cutem in facie.

Exterere messem. Varro 1, de Rustic. Apud alios exteritur grege iumentorum inacto, & ibi agitato peticis; quod vngulis è spica exteruntur grana.

Exterere literam: pro Expungere. Varro 2, de re Rust. capite 1, 8, A quo post balate dicunt, extrita Elitera; vt fit in multis.

q Extretus: vt, Ignis extritus. Lucretius libro 5, 221, De fulgure.

EX TERRANEVS.] Dicitur ex alia terra, vel qui ante tempus natus, aut potius eiectus est, Dicitur autē exterraneus, quod eum mater extrita aluo eiecit. Festus.

EXTERREO.] Idem quod Terreo.

Exterreti metu. Liu. 4, ab Vrbe, 98.

Taurus mugitu nemora exteret. Silius lib. 16, 2.

q Exterritus: Participium.

Falsa exterritus. Tacit. lib. 4.

Nouitate exterritus. Lucret. lib. 2, 208.

Anguis exterritus æstu. Virg. 1, Georg. 85.

Armenta exterrita diffugiunt syluis. Virg. 3, Georg. 29.

Exterrita ouis. Colum. lib. 7, cap. 4, 6.

EXTERVS.] Vide EXTERGO.

EXTERVS.] Alienigena.

Regna extera querere. Virg. 4, Aeneid. 71.

Res extera. Lucret. lib. 2, 88.

EXTEXO.] per translationem. Plaut. Bacch. 5, 5,
Extexam ego istum pulchrè iam, si di volunt. Id est, educam extra cogitatum.

EXTILLO.] Idem quod Stillo Plaut. Pseud. 13, 29,
Teritur sinapis scelerata cum illis: qui terunt Prius, quam truerunt, oculi vt extillent facit. Colum. lib. 12, cap. 48, 2, Sicq; triginta dies, pati confudascere, atq; omnem amurcam extillare.

Extillare lachrymis. Terent. Phorm. 5, 8, 82.

EXTIMEO, seu EXTIMESCO.] Valde timeo. Terentius Hecyra, 5, 3, 26,
— Extimui ilico. Terent. Phorm. 1, 3, 2.
Adeon' rem redisse, vt, qui mihi consultum optimè velit esse
Phædrìa, patrem extimescam?

Magistrum extimuit. Horat. in Arte Poët. 84.

Minas aliquas extimuit. Tibul. lib. 2, eleg. 7, 10.

Extimuit vultus loquentis. Stat. 9, Thebaid. 32.

q Extimesci. Tacit. lib. 11, Frustra Arminium præscribi: cuius si filius hostili in solo aduultus, in regnum venisset, posse extimesci.

q Extimescendus. Cæsar 3, bell. Gallic. 403, Quarum rerum omnium nostris nauibus casus erat extimescendus.

EXTIMVLO.] Idem quod Stimulo. Col. lib. 6, cap. 27, 3, Id præcipue armentu, si prohibeas libidines, extimulatur furis. De equis. Plin. lib. 2, cap. 39, 3, Quoties errantium accessu impulsæ, aut coniectu radiorum extimulata sunt, Distis extimulare aliquem. Ouid. 6, Fast. 118.

Extimulare corda furorē bellandi. Silius lib. 1, 12.

q Extimulatus, vt, Fame extimulata Tigris. Ouid. 5, Met. 33.

q Extimulator. Acerrimus extimulator. Tacit. lib. 3.

EXTIMVS.] Vide EXTRA.

EXTINGVO.] Proprie dicitur de ijs, quæ incensa sunt. Plaut. Persa, 23, 26,

Da illi cantharum: extingue ignem, si cor vritur.

Extinguere ignem. Plin. lib. 34, cap. 10.

Animam alicui. Terent. Adelph. 3, 2, 16.

Bellum. Plaut. Persa, 22, 2.

Famam proditionis. Liu. 7, bell. Pun. 93.

Fama extinguitur. Virg. 6, Aeneid. 106.

Extinguere formam. Terent. Phorm. 1, 2, 58.

Extinguere morbo. Lilius 8, ab Vrbe, 12.

Extinguere aliquem: Occidere. Virg. 4, Aeneid. 122.

q Extinctus: part Funere crudeli extinctus, Virg. eelog. 5, 4.

Artus extincti. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 16, 11.

Calores extincti. Senec. Hippol. 3, 4.

Ciuis extinctus. Ouid. 2, de Remed. amoris, 61.

Flamma extincta reluxit. Ouid. 7, Metam. 16.

Lumen extinctum est. Ouid. 1, Met. 145.

Pudor extinctus. Virg. 4, Aeneid. 65.

Sitis extincta bibendo. Ouid. 7, Metam. 116.

Extincta spes. Liu. 3, bell. Pun. 209.

Extincta vrbs vestigia. Liu. 8, bel. Pun. 107.

Vita extincta. Ouid. 7, Metam. 106.

Extincta vox omnium silentio. Liu. 3, bel. Pun. 103.

q Extinctus: verbale. Plin. lib. 7, cap. 7, 1, Quum plerunque abortus causa fiat odor, à lucernarum extinctu.

EXTIRPO.] radicitus euello. Colum. lib. 2, cap. 2, 9. Et extirpandis radicibus.

Extirpare pilos corporis. Martial. lib. 6, 56.

q Extirpatio. Colum. lib. 2, cap. 2, 10, Felicis frequens extirpatio vel aratro fieri potest.

EXTISPICIUM.] Aruspicum ars. Accius Medea: Principid extispicium ex prodigijs congruens ars te arguit.

EXTO.] Emineo, superum Virg.

Torquent mole sua, & summis vix cornibus extant.

Longa trabe rectior extat. Ouid. 3, Metam. 16.

Humeris extantem suspicit altis. Virg. 6, Aen. 134.

Extat capite solo ex aqua. Cæsar 5, bel. Gal. 69.

Extare paululum supra terram. Col. lib. 5, cap. 10, 5.

Extant ædificia modicè ab humo. Plin. lib. 6, cap. 22, 9.

Nauis extat aquis. Ouid. 5, Trist. eleg. 12, 3.

Extant luteuli de arbore sex digitis. Col. de Arbor. 26, 9.

Extat è terra sesquiped. Col. lib. 5, cap. 11, 5.

Duos digitos. Plin. lib. 17, cap. 14, 12.

Extare, & Intercidere; contraria. Plin. lib. 35.

Non extat author eius pecunie. Quint. lib. 7, cap. 3.

Non extat alius author. Liu. 1, ab Vrbe, 73.

Litera nulla extat. Ouid. in Ibia, 1.

Extat opus. Ovidius:

Quo nullum Latio clarius extat opus.

Extant vestigia. Liu. 1, bell. Maced. 45.

Procursus in procliuè volubilis extat. Lucret. lib. 2, 92.

q Extat, pro *Est* apparet. Cels. lib. 8, cap. 22, de talo. Vbi huic contrarius talus, contrarium etiam signum extat. Quintil. lib. 10, cap. 1, Tullius vt vbique, etiam in hoc opere, Platonis æmulus extitit.

q Extaturus. Plin. lib. 17, cap. 22, 1. Extatura etiamnum duabus gemmis.

q Extantia. Col. lib. 5, cap. 5, 10, Ipsa capita, sine vlla extantia, neq; aratro, neq; bubus obnoxia sunt.

q Extantior: Eminentior. Statius 9, Theb. de intumescendo fluuio loquens:

Iamq; super ripas vtroq; extantior ibat Aggerq.

EXTOLLO.] Effero. Virgilius: Extulit hæc Decios.

Plautus Amphit. 17, 57,

Continuè extollunt ambo capita.

Extollere armatum in sublime. Hirtius, 5, bel. Afric. 330.

Lumbos. Plaut. Epid. 1, 5, 2.

Onera in iumenta. Varro, lib. 2, cap. 10, 3.

Os sacrum celo. Virg. 3, Aeneid. 47.

Indignationem. Plinius epistol. 159, g.

Liberos. Plaut. Mostel. 2, 28.

Extollere: *Differo in aliud tempus.* Cæl Plotio: Abi intrò, atq; ist hæc aufer, tamen hodie extollat nuptias.

Extollere verbis præclara ingenia. Sallustius.

Extollere in maius. Liu. 8, bel. Pun. 164.

Supra modum nihil se extollere. Quint. lib. 1, cap. 9, 2.

ELATVS.] Vide EFFERO.

EXTORQUEO.] Vi aliquid aufero & eripio.

Extorquere beneficium alicui per contumeliam. Cæsar 1, belli Ciuil. 38.

Extorquere per vim suffragium populi. Liu. 5, bel. Pun. 18.

Extorquere: *pro, Luxare.* Senec. epist. 18, Fregit aliquis crus, aut extorsit articulum.

q Extortus: Participium.

Voluptas extorta alicui. Horat. 2, epist. 2, 28.
 Voces extortæ. Claud. 2, in Ruffin. 34.
 Extortus: *pro excruciatu*. Senec. epist. 67, His oppone ferro transfossos, aut exanimatos serpentum morsu, aut fractos ruina, aut per longam neruorum contractionem extortos minutatim.
 Extortor. Terent. Phorm. 2, 3, 27, Bonorum extortor, legum contortor.
 Extorris.] extra patrum solum eiectus. Gellius: Exul extorrisq; esto. Liuius: Extorrem vrbe, domo penatibus, foro. congressu æqualium. Liu. 2, ab Vrbe, 24. Ne se ortum eiusde sanguinis extorrem, egentē extanto modo regno, cū liberis adolescentibus ante oculos suos, perire sinerent.
 Exul atq; extorris ab solo patrio. Liu. 5, ab Vrbe, 141.
 Extra] præpositio.
 Extra numerum es mihi. Plaut. Menæch. 5, 1.
 Extra numerum modumque agere aliquid. Horatius 1, epistol. 19, 12.
 Extra ordinem. Gellius lib. 4, cap. 10.
 Extra ostium. Terent. Phorm. 5, 3, 36.
 Extra pretium est. Plaut. in Poenulo, 4, 119.
 Extra teli iactum esse. Curt. lib. 4.
 Extra turbam colloqui. Plaut. Amphit. 4, 79.
 Extra, *pro Præter*. Extra te vnum. Plaut. Amph. 3, 102. Terentius Phorm.
 — neq; cognatus, extra vnam aniculam,
 Quisquam aderat. Varro de re Rust. Præterea extra familiam debuit dicere villicum & villicam. Liu. 3, Decad. lib. 6, 171. Extra filias, quæ nupissent.
 Extrâ: A duerbiis. Plin. Pomum simile amygdalis extrâ; intus contortis nucleis.
 Extra quàm: *pro Nisi*. Vipian in l. 1. §. Labeo scribis. ff. de fluminibus: Sed ita excipiendum ait, extra quàm si quid ita factum sit, vt de lege ferilicuit. Liuius 3, Decad. libro 6, 171.
 Extraculus ager dicebatur, qui intra finitimam lineam & centurias interiacebat. Frontinus, de Agrorum qualitate.
 Extraordinarius. Qui præter ordinem est. Plinius epistol. 245, Extraordinarium munus. Extraordinaria cura. Liu. 6, bel. Pun. 94.
 Extrarius Alienus, Apuleius: Præterea minabatur, si extratio nupissit, nihil se filijs eius ex paternis eorum bonis testamento relicturum.
 Canis extrarius. Suet. in Vespasiano. Extraria lux. Lucret. lib. 4, 56.
 Extrarium dicitur, quicquid est extra rem, de qua agitur. Quintilian. libro 7, capite 2, Quum in personam certam transfertur accusatio, aut in extrarium, aut in ipsius qui perijt voluntatem.
 Extraneus. Qui ex altera terra est. Extraneus hæres, apud Suetonium in Claudio. Cæsar, cap. 4.
 Exterior: Comparatiuus ab Exter, vel Exterus. Comes exterior. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 40.
 Exterior: *pro Extrâ*, apud Plautum, Menæch. 8, 59.
 Exterior lûs, obseruato modo.
 Extremus. Plautus: Ab extremo narrare incipiam: id est, à principio.
 Extremus: *Vltimus*. Virg. l.
 Extremum hunc Arethusa mihi concede laborem;
 Dies extremus fati. Ouid. epist. 1, 23.
 Finis extremus laborum. Virg. 4, Georg. 24.
 Gemitus extremos ciere. Virg. 3, Georg. 102.
 Halitus extremus. Virg. 4, Aeneid. 37.
 Hora extrema. Virg. 8, Aeneid. 4.
 Morte extrema. Virg. 2, Aeneid. 90.
 Recessu penitus extremo abditus. Senec. Hipp. 8, 19.
 Primum & extremum. Senec. Agam. 7, 13.
 Ad extremum. Horat. 1, epistol. 1, 2.
 Ad extremum: *pro, In extrema parte*. Liu. lib. 1, Decad. 3.
 Ad extremum: *pro, Postremo*. Tacit. lib. 17, Et ad extremum bella ciuitia ruebant.
 Vitam adducere in extremum. Tacit. lib. 14.
 Durare in extremum. Ouid. epist. 7, 21.
 Vsq; in extrema obstinatus. Tacit. lib. 19.
 Curarum extrema. Silius lib. 17, 16.
 Extremum tunicæ. Plin. lib. 37, 23.
 Extremo anni. Tacit. lib. 5, Idem lib. 10, In extremo Ponticæ oræ. Item lib. 21, Extrema & latissima mœnium.
 Extremus: *Perditus & nequam*. Virg. 4, Aeneid. 36,
 Illam terra parens, ira irritata deorum,
 Extremam (vt perhibent) Cæro Enceladoq; sororem
 Progeniuit. Sic, Extremum ingenium, apud Liuium lib. 2, bel. Punici.
 Extremus: *Remotus*. Horat. 1, epist. 1, 9.
 Impiger extremos currit mercator ad Indos.
 Extimus. Plinius lib. 2, cap. 7, 8, 2, Ipsidem imperia, quæ nun-

quam extimis gentibus fuerint.
 Extimum promontorium. Plin. lib. 6, cap. 28, 11.
 Extremitas: quod in quâq; re extremum est. Extremitas circuli. Plin. lib. 2, cap. 17, 4.
 Extrahere.] extra traho.
 Aculeos corpore extrahere. Vide Aculeus.
 A vita aliquem. Senec. Thebaid. 1, 2.
 Vi in publicum. Liu. 6, bel. Pun. 63.
 Serpentes cantu. Plin. lib. 8, cap. 16, 8.
 Venena corpori. Plin. lib. 7, cap. 2, 4.
 Se ex aliquo negotio. Terent. Phorm. 3, 4, 3.
 Scelus aliquod in lucem ex oculis tenebris. Liuius 9, bel. Macedon. 61.
 Secreta mentis. Senec. Hippol. 8, 5.
 Extrahere diem: Procrastinare. Cæsar in Comment. Liuius ab Vrbe condita; Cunctando extraxeram diem.
 In annum rem aliquam. Liu. 2, ab Vrbe, 244, Idem lib. 3, 4, Extractum in tertium annum bellum est.
 Extracta vtraque res in Consulum aduentum est. Idem de bello Punico: Extrahi rem in suum aduentum iussit.
 Extrahere rem aliquam per aliquot dies. Liuius de bello Punico.
 Extractum certamen vsq; ad noctem. Liu. 4, ab Vrbe, 174.
 Mortem extrahit vates dulci te studio. Valer. 1, Argon. 57.
 Pugnam in posterum extrahere. Tacit. lib. 4.
 In infinitum aliquid extrahere. Quint. lib. 4, cap. 13, 0.
 Iudicium. Paulus Ad exhibend. Si, opuone intra certum tempus data, iudicium extractum est.
 Extrahere aliquem: *pro, Inducere*, vt aliquid faciat. Liu. 2, bel. Pun. 145.
 Extrahendus. Senec. Oedip. 4, 22,
 — populus infernæ Stygiæ
 Huc extrahendus.
 Extractus. Rurē in vrbem extractus. Horatius 1, Serm. Satyr. 1, 3.
 Extractorius. Plin. lib. 24, cap. 11, 3, Vulgaris arundo extractoriam vim habet.
 Extremitas, *Extremus*.] Vide Extra.
 Extrico.] libero.
 Extricare se. Plautus Epid. 3, 49. Aliqua ope exoluam; extricabor aliqua.
 Extricare syluestrem agrum, *pro, Purgare*. Col. lib. 4.
 Nummos vnde vnde extricare. Horatius primo Serm. Satyra 3, 18.
 Cerua extricata densis plagis. Horat. 3, Carm. ode 5, 7.
 Extricatus, perpuratus, expolitus. Vipian. l. 27, §. 19 ff ad l. Aquilam. Si, quum maritus vxori margaritas extricatas dedisset, eaq; inuito marito perforasset.
 Extrinsecus.] externæ, vel extrâ. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 4, 1, 2, Vt non deuodes medullam, ne extrinsecus imbres noceant. Liuius 2, ab Vrbe, 142, Sine villo metu extrinsecus imminenti belli.
 Addita corpora sunt extrinsecus. Lucret. lib. 2, 22.
 Assumere auxilia extrinsecus. Quint. lib. 7, cap. 5, 6.
 Extrinsecus intrare. Pers. Satyr. 5, 13.
 Extrorsus.] egredior. Afianus: Simul limen intrabo, illi extrabunt illic.
 Extrudo.] expello.
 Extrudere ædibus. Plaut. Aulul. 4, 31.
 Extrudibus. Plaut. Casina, 17, 18.
 Foras. Plaut. Trucul. 3, 51. Terent. Eunuch. 4, 5, 115,
 Correxit miles, quod intellexi minus: nam me extrusit foras.
 Inuitum. Terent. Hecyr. 1, 2, 92,
 Eo amantem inuitum Pamphilum extrudit pater.
 Extrudit: *Verbum necessitatis*. Plaut. Merc. 1, 9, 42,
 Vnicus mihi Dorippa est gnatus; scis? d. scio. p. huc pater
 Olim à se extrusit Rhodium.
 Merces extrudere. Horat. 2, epist. 2, 9.
 Extruo.] Construo, ædifico. Cæsar 3, bell. Gall. 460,
 Omnem eam materiam, quæ erat excelsa, conuersam ad hostē collocabat, & pro vallo ad vtrumq; latus extruebatur.
 Extruere aggerem in altitudinem. Cæsar 2, bel. Ciuil. 4.
 Casas ex virgibus. Tibul. lib. 2, eleg. 1, 5.
 Cumulum. Cæsar 6, bel. Gal. 62.
 Focum lignis. Horat. Epod. 2, 9.
 Mensas festas. Tibul. lib. 2, eleg. 6, 13.
 Montes extruxit in æthera. Valer. 2, Argon. 4.
 Extruere stramenta in acerum. Colum. lib. 6, cap. 3, 1.
 Thermas de marmore. Mart. lib. 9, 39.
 Toros. Virg. 3, Aeneid. 45.
 Vrbe. Virg. 4, Aeneid. 54.
 Extructus: Participium.
 Foci extructi. Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 9.
 Mensæ extructæ dapibus. Ouid. 11, Metam. 25.
 Extrorsus.] exresco, infloresco. Plinius lib. 21, cap. 16, 9, Neq; in omni-

in omnibus terris est, radice foliosa, ex qua media veluti malum extuberat. Idem lib. 37, cap. 8, 4. Verobiq; autem in rupibus inuijs & gelidis, oculi figura extuberans leuiterq; adhærens.

Extuberare: *Achiuum; pro, Tuberibus asperare.* Senec. libro 6, Natur. quæst. Desert montes, subrigit plana, valles extuberat.

Extuberantes gemmæ. Plin. lib. 37, cap. 12, 4.

Extuberatio. Plin. lib. 31, cap. 9, 8. Luxatis imponitur cum farina & melle; item extuberationibus. Hoc est, tuberculis per corpus enascentibus.

EXTUMESCO, vel EXTUMESCO.] Idem quod Tumescio. Plinius libro 37, cap. 3, 8, Democritus in hoc genere posuit Hermoneos, & Persicos illos extumescens pinguitur.

Extumidus. Extumida media aëra. Varro de re Rust. capite 51, 1.

EXTVNC.] Ex illa hora. Apuleius lib. 7, Asini aurei: Extunc pœnæ reseruat.

EXTVND O.] Extorqueo, vel inuenio. Plautus Most. 4, 64, Eundem animum oportet nunc mihi esse, gratum ut impetraui, Atque olim prius, quam id extrudi, quum illi subblandiebat. Sueton. Ea demum extrudit magis conuictum, quam precibus.

Vfus extundit artes. Virg. 1, Georg. 27.

Labor extudit fastidia. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 3.

Extundere aliquem. Quint. lib. 1, cap. 4.

Extundere: *Studiosè facere.* Virg. 8, Aeneidos: Lanigerosq; apices, & lapsa ancilia cælo Extuderat.

Extundere: *In tuber tundendo transformare.* Cassius Seuerus, lib. 6, Contouerf. apud Senecam: Alcius diminutas scapulas in deforme tuber extundit.

EXTVRBO.] eijcio ab aliquo loco.

Exturbare aliquem foràs. Plaut. Trinum. 1, 4, 74.

Aedibus: & ex ædibus. Plaut. Trinum. 1, 56, & 4, 74.

Penatibus. Plin. in Paneg. 56.

Sede. Colum. lib. 8, cap. 17, 9.

Ex animo ægritudinem. Plautus Cure. 3, 9.

Animas cæde. Ouid. 2, Metam. 3, 3.

Noctem exturbabat vociferans. Stat. 10, Theb. 43.

Silentia noctis exturbare. Stat. 1, Theb. 88.

Spem pacis. Liu. 6, ab Vrbe. 80.

Exturbare calculos, dicitur radix herbæ. Plinius libro 20,

capite 10, 2.

Comas exturbare. Stat. 3, Theb. 61.

Oculos alicui. Plaut. Penulo, 4, 160.

Exturbatus. Participium. Radicibus exturbata pinus. Catul. epig. 59, 22.

EXTVSSIO.] Idem quod Tussio, & cum tussi aliquid eijcio. Plinius lib. 35, cap. 15, 4, Purulenta quoq; extussientibus, & contra scorpionum ictus. Idem libro 23, cap. 3, 4, Celsus lib. 2, cap. 8, Nisi vomitam aliquam excitauit sic, ut pus extussiretur.

EXVBERO.] Vide EXVBERO.

Annus exuberat pomis. Virg. 2, Georg. 104.

Humor malus membri exuberat. Claudius de Aponi balneis, 3, 19.

Vmbra exuberat luxuria foliorum. Virg. 1, Georg. 39.

Astu exuberans. Silius lib. 1, 12, de Hannibale.

EXVCEVS.] Qui succo caret. Seneca epist. 30, Scis illum infirmi semper & exucci corporis fuisse. Quint. lib. 12, cap. 10, Vnde nunc quoq; aridi, & exucci, & exangues.

EXVDO.] per sudorem emitto. Plin. lib. 24, cap. 9, 1, Vnum arbor ipsa exudat gummi modò. Colum. lib. 12, cap. 48, 3, Quum oliua, quicquid habuit amurcæ, exudauit. Et. Exudare liquorem, Colum. lib. 7, cap. 8, 3.

Humor exudat. Virg. 1, Georg. 18.

Exudare laborem. Liu. 5, ab Vrbe. 20.

Edomiti exudatiq; labores. Silius lib. 3, 107.

Exudare causas: pro, magno labore agere. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 6.

EXVERRÆ.] Vide EVERRIATOR.

EXVERRO.] Vide EVERRO.

EXVERTO.] Præuenio, præoccupo. Plautus Pænulo, 14, 32, Verùm enim, qui bene eum norit, citò homo exverti potest.

EXVGO.] Succum omnem sugendo extraho.

Legitur & Exugebo, in secunda. Plaut. Rud. 23, 69,

Ego iã te hic itidè, quasi penicillus nouus solet exugere, Nihunc amittis, exugebo, quicquid humoris tibi est. Idem Pænulo, 8, 37.

Iam nũc ego illi egredienti sanguinem exugam procul. Colum. lib. 4, cap. 24, 8, Sed ab vno latere exugitur. Cato, cap. 156, 2.

Exugere sudorem. Colum. in Procem. lib. 1, 14.

Exugentes: Exprimentes. Festus.

EXUSTUS: Particip. Gell. lib. 20, cap. 7, Luna nunc videlicet senescit, ea te ostrea quoq; sicuti alia quædam, tenuia exustaq; sunt. Hoc est, sine succo & humore.

EXVL.] Festus: Exules dicuntur loco patriæ suæ pulsi.

Mentis domusq; exul. Ouid. 9, Metam. 82.

Patriæ. Horat. 2, Carm. ode 16, 4.

Vagus exul. Ouid. 11, Metam. 81.

Exul agor. Ouid. epist. 7, 23.

Exilium: priuatio soli patrij.

Exilij species tres ponit Martianus, in l. exilium ff. de interd. dicit & relegatis. Exilium, inquit, triplex est: aut certorum locorum interdictio: aut lata fuga; vt omnium locorum, præter certum locum: aut insulæ vinculum id est, relegatio in insulam. Exilium pœna est iudicij capitalis. Paulus in l. 2. ff. de publicis iudicij. Capitalia iudicia sunt, ex quibus pœna mors, aut exilium est, hoc est, aquæ & ignis interdictio, tunc enim & ciuitas retinetur. Cicero pro Cecinna, 73. Tum amittitur hæc ciuitas denique, quum is qui profugit receptus est in exilium: hoc est, in aliam ciuitatem. Idem paulo antè, 72. Exilium enim, non supplicium est, sed profugium, portusq; supplicij. Nam qui volunt pœnam aliquam subter fugere, aut calamitatem, eo solum vertunt: hoc est, sedem ac locum mutant.

Infelix exilium. Virg. 10, Aeneid. 168.

Delitescere exilio. Ouid. in Ibin. 3.

In exilio depellere, & agere. Plin. lib. 7, cap. 30.

Exigere in exilium. Iustinus.

Fugere in exilium. Iuuen. Satyr. 10, 16.

Imperare exilium alicui. Senec. Medea, 7, 6.

Murare domos exilio. Virg. 2, Georg. 103.

Pati exilium. Virg. 2, Aeneid. 128.

Pendere pœnam exilio. Ouid. 10, Metam. 47.

Petere exilium. Lucan. lib. 3, 23.

EXVLO.] Patria priuatus sum.

Exulare à patria sua. Plaut. Most. 8, 71.

Domo. Terent. Eunuch. 3, 5, 61.

Exulat auaritia ex vrbe: per translationem. Plaut. Perf. 16, 89.

In oris ignotis exulare. Ouid. epist. 9, 31.

Per externas profugus pater exulat oras. Ouidius 3, Trist. eleg. 14, 3.

Exulatum abijt res patrij. Plaut. Merc. 3, 43.

EXULATIO. Florus libro 1, capite 22, Populus Romanus clarissimos principes, quòd aduersarentur voluntati suæ, exulatione multauit.

EXVLCERO.] vlcus facio & exaspero. Plinius lib. 20, cap. 6, 10, Lepras, lichenas, lentigines exulcerat. Varro lib. 2, de Re rust. cap. 9, 12, muscæ, & ricini, & pulices solent (si hoc vnguine non sis vltus) ea exulcerare.

Exulceratio. Plin. lib. 20, cap. 3, 5, Sed omnium consensu, stomacho vtilissimæ iudicantur, & interaneorum vesicarumq; exulcerationibus.

Exulceratorius: Qui exulcerat, Exulceratorium medicamentum. Plin. lib. 23, cap. 7, 12.

Exulceratus. Plin. lib. 27, cap. 12, 2, Vis ei septica & exulceratrix.

EXVLTO.] Nonius: Exultare, est supra modum exilire & efferri.

Exultare, nimiumque gaudere. Catul. ad Lesbiam, epig. 48, 4.

In herbis exultat vacca. Ouid. 1, de Arte. 61.

Inter medias cædes exultat. Virg. 11, Aeneid. 130.

Pauor exultat circa pectus. Lucret. lib. 3, 29.

Exultare: Cum iactantia gloriari, Gestis in suam famam exultare. Tacit. in vita Agricola.

Nimis exultare secundis rebus. Senec. Hipp. 2, 24.

Exultare: Gestu vel dicto iniuriam facere. Lucilius li. 90, Quin totum purges, debelles me, atq; deuras, exultes, foliices, Exultare: *Extra saltare.* Virg. 3, Aeneid. 111, Exultantq; uada, atq; æstu miscentur arenæ.

Exultans. Successus exultans. Virg. 2, Aeneid. 77.

Conda exultantia. Virg. 3, Georg. 20.

Cruor exultans in ora erupit. Silius lib. 5, 14.

Sanguis altè exultans è corpore micat. Lucret. lib. 2, 40.

Exultanter. Plin. epist. 62, c. Quum ea potius, quæ pressius astrictius, quàm illa quæ hilarius, & quasi exultantius scripti possint videri accepta, & inducta.

Exultatio. Plinius lib. 8, cap. 14, Mutianus caua luna tristis esse: quibus in eo genere cauda sit, nouam exultatione adorare. De simijs.

Indecora exultatio. Quint. lib. 2, cap. 2, 7.

Exultantia. Gellius, li. 12, ca. 5, Cum petulantia morbi dolorisq; exultantia colluquantem. Id est, eruptione violenta. Solinus, cap. 45, Verùm omnem excelsus originem de sole fieri, primamque exultantiam iunioris concipi, quum per Cancrum sol vehatur. De incremento Nili.

Exultim: exultando & saliendo. Horat. 3, Carm. ode 11, 2.

Exvlvl o.] Valde vtilo. Ouid. 1, Metam.
Territus ipse fugit, naſusq; ſilentia ruris Exululat.
Comis ruptis exululare. Ouid. epiſt. 21, 23.
¶ Exululatus. Ouid. 4, Triſt. eleg. 1, 9,
 Vtq; ſuum Bacche non ſentit ſaucia vulnus,
 Dum ſtupet Idæis exululata iugis.
Exvm.] Extrā ſum. Sic enim Liſtor in quibusdam ſacris clamarare ſolebat: Hoſtis victus, mulier, virgo, exeſto. Feſtus.
Exvno o.] Alueum exto, extra alueū vndaſ profero Plin. lib. 2, cap. 103, 7, In Tenedo inſula fons, ſemper à tertia noctis hora in ſextam, ab æſtuo ſolſtitio exundat. Columel. lib. 8, cap. 17, 5.
Dolor exundat altè merſus. Senec. Oedip. 12, 2.
Eloquentiam exundare, & exuberare. Tacitus in Dialogo de Oratoribus.
Furor exundans. Stat. 10, Thebaid. 121.
Præruptum exundat pelagus. Silius lib. 3, 11.
Peſtis exundat. Silius lib. 17, 21.
Terra exundavit chelydris. Silius lib. 3, 64.
Vapor exundat antro. Senec. Hipp. 2, 4.
¶ Exundatio. Plin. lib. 19, cap. 3, 1, Negant naſci, niſi exundatione fluminum inueſto ſemine ab Iſtariſ.
Exvngo o.] Vngo. Plaut. Rud. 14, 22, Eluas tu, an exungare ſiceus.
Exvngvlo.] Vngues aufero. Plaut. Trucul. 6, 52,
 — hem, tuos exungula, malè viuitis.
Exvo.] Exuere veſtem alicui. Senec. epiſt. 91.
Aequalitas exuirit. Tacit. lib. 3.
Amicitiam exuere. Tacit. lib. 5.
Animam exuit. Ouid. 14, Metam. 156.
Anima memet pariter ac ſcelere exuam. Senec. Hipp. 12, 5.
Animum ſylueſtrem exuere. Virg. 2, Georg. 11.
Animus exuitur. Stat. 10, Theb. 187.
Serpens nouus exuit aſinos. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 7.
Armis exuere aliquem. Silius lib. 3, 120.
Arrogantiam & auaritiā. Tacit. in vita Agricola.
Aſpectum. Tacit. lib. 16.
Aſtus. Silius lib. 7, 150.
Caſtris hoſtem. Liu. 9, bel. Pun. 15, Et 3, ab Vrbe, 293, Niſi paucis diebus hoſ populatores agrorum fuſos fugatoſq; caſtris exuero.
Charitatem. Tacit. lib. 16.
Ciues noſtros exuimus: id eſt, perdidimus. Stat. 3, Theb. 42.
Cupido gloria alicui exuirit. Tacit. lib. 20.
Exuere euſem humero. Virg. lib. 9, 63.
Enſem vagina exuerat. Stat. 9, Theb. 16.
Faſtus exuere. Ouid. 2, de Arte, 49.
Feritas exuiritur. Ouid. 3, Faſt. 57.
Ferociam exuere. Tacit. lib. 2.
Fidem. Tacit. lib. 1.
Fœdus. Claud. de bello. Get. 73.
Gratiam nouitatis. Plin. epiſt. 2, b.
Habitus regales. Stat. 11, Theb. 87.
Hominem. Ouid. 10, Metam. 21.
Exuere iugum: Exuere ſe iugo. Liuius, 5, bel. Maced. 64, Et lib. 4, 56.
Ius faſq;. Tacit. lib. 19.
Iuſſa. Tacit. lib. 11.
Iuſtitiam. Tacit. lib. 3.
Lacertos. Virg. 5, Aeneid. 84.
Magiſtrum. Tacit. lib. 14.
Mentem: Animum vel affectum deponere. Virg. lib. 4, Aen. Mentem aliquam exuere: id eſt, repudiare conſilium ali-quod. Virg. 4, Aeneid. 64.
Montes exuere: id eſt, denudare ſyluis. Stat. 4, Syl. 3, 10.
Mores. Mart. lib. 1, 176.
Antiquos mores. Liu. lib. 7, Decad. 3.
Munia. Tacit. lib. 4.
Obſequium erga imperatorem exuit. Tacit. lib. 3.
Otium exuere. Tacit. lib. 1.
Senatorium ordinem. Tacit. lib. 18.
Oſſa. Virg. 5, Aeneid. 84.
Paſſa. Tacit. lib. 5.
Patriam. Tacit. lib. 21.
Pacem. Tacit. lib. 4.
Peſtus curis. Stat. 4, Syl. 4, 6.
Pedorem. Tacit. lib. 5.
Tichonia polum exuerat. Valer. 3, Argonaut. 1.
Promiſſa exuere. Tacit. lib. 13.
Aliquem regno. Plinius de Viris illuſt. 6, ibidem, 51, Regem Philippum prælio ſud t, caſtris exuit.
Reuerentiam imperij. Tacit. lib. 17.
Profanos ritus. Tacit. lib. 2.
Sacramentum. Tacit. lib. 19.
Exuere ſe paterno agro. Liuius 2, ab Vrbe, 97, Suet. de Clar. gram. 11, eoq; facilius licentia Syllani temporis exutum

patrimonio.
Sedibus aliquem. Tacit. lib. 13.
Senectam. Plin. lib. 20, cap. 23, 2.
Seruitutem. Liu. 4, bel. Maced. 37.
Seruitium. Tacit. lib. 20.
Societatem. Tacit. lib. 10.
Spiritum inimicum exue. Senec. Thebaid. 1, 9.
Tributa exuere. Tacit. lib. 1.
Tunicas exuerat. Ouid. 2, Faſt. 35.
Serpens exuit in ſpinis veſtem. Luc. lib. 4, 12.
Vetuſtas exuirit anguibus. Ouid. 3, de Arte, 16.
Virtutes exuere. Tacit. lib. 1.
Vitia. Tacit. lib. 5.
Vultus ſeueros. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 9.
¶ Exutus. Plin. lib. 35, cap. 11, 17, Herculem ab Oera monte Doridos, exuta mortalitate, conſenſu deorum in cœlum euntem.
Bonis exutus. Tacit. lib. 4.
Campus exutus. Tacit. lib. 12.
Diademate exutus crines. Stat. 9, Theb. 33.
Forma exutus. Silius lib. 8, 88.
Pudorem caſtum exuta. Silius lib. 5, 3.
Pedem vnum exuta vinclis. Virg. 4, Aeneid. 104.
Vittis exuta comam. Stat. 11, Theb. 92.
Anguis exutus annis. Stat. 4, Theb. 20.
Dignitas exuta. Tacit. lib. 3.
Luſus exuti morte. Silius lib. 6, 63.
Laqueis exuta mulæ. Claud. de Mulabus Gallicis, 12, 4.
Palmæ exuta vinclis. Virg. 2, Aeneid. 31.
Peſtus exutum. Claud. in Epithal. Palladij, 46, 2.
Gelu exuta ſydera tepuerunt lōgis ſolibus. Stat. 5, Theb. 92.
Exvpero o.] Idem quod Supero, & excello.
Ardua exuperare. Silius lib. 3, 105.
Dolor exuperabat. Lucret. lib. 6, 257.
Flammæ exuperant, ferit æſtus ad auras. Virg. 2, Aen. 151.
Genus exuperat nobilitate morum. Ouid. 4, Triſt. eleg. 4, 1.
Exuperare laudes alicuius. Liu. 8, bel. Pun. 234, Et lib. 1, ab Vrbe, 242.
Materia exuperans vires. Ouid. 1, Triſt. eleg. 4, 12.
¶ Exuperatus. Lucret. lib. 2, 47, Sed citiùs cœdunt, grauioribus exuperatæ.
¶ Exuperabilis. Qui poteſt ſuperari. Stat. Theb. 43, Exuperabile ingenium.
Vallum non exuperabile. Claud. 2, in Ruſſin. 26.
Exuperabile: æſtine, qui exuperare poteſt. Virg. 3, Georg. 7,
 — tortoſq; Ixonis angues,
 Immanemq; totam, & non exuperabile ſaxum.
Exvno o.] Valerius Max. lib. 2, cap. 1, Græcis æſtionebus aures curiæ exurdantur. Id eſt, obrunduntur. Plinius lib. 2, cap. 10, 26, Paniculæ floſ, ſi aures intrauerit, exurdat. Senec. epiſt. 94. Ea ſcilicet, quæ tibi tantis clamoribus exurdato ſalubria inſufurret verba.
Vina exurdant palatum. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 8.
Exvrgo o.] E' loco ſurgo. Plautus Moſtel. 15, 28, Quæſo exurge, pater aduenit.
Exurgere à genibus. Plaut. 7, 15.
De nocte impigrè. Plaut. Rud. 22, 8.
Foràs. Plaut. Milit. 4, 3.
Exinſidijs. Liu. 7, bel. Pun. 229.
Exurgit mons ab Indico mari. Plin. li. 5, ca. 27, 7.
Colles exurgunt vertice. Silius lib. 7, 55.
Dolor exurgit grauior. Seneca Medea, 2, 10.
Exurgere ædiſcijs dicitur vrbs. Liu. 6, ab Vrbe, 18.
Voluntas exurgendi. Lucret. lib. 3, 35.
Exvro.] Igni exurit ſcelus. Virg. 6, Aeneid. 149.
Sitis exurit miſeros. Lucret. lib. 3, 188.
¶ Exuſtus: Participium. Media verò terrarum, quaſi ſolis orbita eſt, exuſta flammis & cremata. Plinius lib. 6 ſecundo, capite 68, 2.
Ager exuſtus morientibus æſtuat herbis. Virg. 1, Georg. 22.
Exuſtus ſole caſeus. Colum. lib. 7, cap. 8, 4.
Corpus exuſtum. Silius lib. 3, 55.
Palus exuſta. Virg. 3, Georg. 85.
Exuſtio ſolis. Plin. lib. 17, cap. 24, 7.
Exvtrvs.] Vide Exvo o.
Exvtab.] ſpolia hoſtibus detracta. Virgilius 2, Aeneid. 55,
 — qui redit exuuias indutus Achilli,
Bellorum exuuiæ. Iuuenal. Satyr. 10, 14.
Capitis. Senec. Hippol. 12, 6.
Dulces exuuiæ. Virg. 4, Aeneid. 131.
Bubulæ. Plaut. Moſtel. 12, 23.
Serpentis. Virg. 3, Georg. 88.
Pecudum. Aſtius Baccis.
Poſtus exuuijs nouus coluber. Virg. 22, Aeneid. 95.
Leonis exuuiæ. Virg. 9, Aeneid. 64.

AB A.] Legumen notum. Terent. Eunuch. 2, 3, 89. At enim isthæc in me cuderet faba.
 Fabula: Diminutivum. Plaut. Stich. 1, 4, 8.
 Pro opibus nostris satis commodulè, nu-
 cibis, fabulis, ficulis, &c.

¶ Fabaginus. vt, Fabaginum acus. Cato ca-
 pite 54.

¶ Fabarius: ad fabas pertinens: Insulæ fabariæ. Plin. lib. 4,
 cap. 13, 7. Cato cap. 12. Pilum fabarium vnum.

¶ Fabale: Stipula fabalis, siue grandis ille culmus, de quo
 pendent siliquæ fabacæ. Plin. lib. 18, cap. 12, 3. Columel.
 libro 2, capite 10, 7. Veteres itaque rusticos plerunque di-
 centes audio, malle se matura fabalia, quàm fructum tri-
 mestrem.

¶ Fabalis. Plinius libro 22, capite 23, 20. Fabalium etiam si-
 liquarum cinis, ad coxendices, & ad neruorum veteres
 dolores, cum adipis suilli vetustate prodest. Ovidius 4,
 Fast. 146.

Certè ego de vitulo cinerem, stipulamq; fabalem,
 Szpetuli plena sebrua tosta manu.

¶ Fabacia: Genus libi è fabis confecti. Plinius libro 18, ca-
 pite 12, 1. Quin & prisco ritu fabacia suæ religionis dijs in
 sacro est.

¶ Fabataria: Vasa, aut patellæ, in quibus puls fabata pone-
 batur, & laribus offerebatur. Lampridius: Vt pro nascen-
 tis apiastri fasce laribus & fœnogræco exhiberet plenis fa-
 batarijs & discis.

FABELLA.] Vide FABULA.

FABER.] artifex qui labore corporis aliquod artificium fa-
 cit. Plaut. Most. 8, 91.

Tacesis faber, qui cedere soles plumbeos nummos.

Acis, eboris, & marmoris fabri. Horat. 2, epist. 1, 19.

Faber ferrarius. Plaut. Rud. 13, 47.

Praefecti fabrum alicius. Cæsar Oppio Cornelio, in Epist.
 ad Atticum, lib. 9, 177, 3.

¶ Fabrè: Artificiosè. Plaut. Pœnulo, 7, 74.

Basilicè exornatus incedit, & fabrè ad fallaciam. Idè

Menæch. 4, 21. Hoc lepidum est, hoc factum est fabrè.

¶ Fabram artem, adiectiuè posuit. Ouid. 8, Metam.

¶ Fabrefacio: Artificiosè aliquid compono. Plautus Cafi-
 na, 2, 137.

Nec fallaciam astutiorè vllus fecit poëta; atq; vt hæc est

Fabrefacta à nobis. Plin. de Viris illustribus, 38. Classè
 magis validam, quam decoram fabrefecit. Liu. 4, bel. Ma-
 ced. 192. Fabrefacta vasa.

¶ Fabrico. Quid lib. 13, Metamorph.

Craterem Acneæ, quem quondam miserat illi;

Miserat hunc illi Thersæus, fabricauerat Alcon.

Gladium fabricare. Quint. lib. 3, cap. 2, 2.

Fabricare animum & formare, Philosophia dicitur. Seneca
 epistol. 116.

Moras fabricare. Silius lib. 16, 134.

¶ Fabricari: Passiuè. Quint. Non fabricetur militi gladius.

¶ Fabricor: deponens.

Naues fabricari. Tacit. lib. 14.

Fabricari, etiam ad animum refertur. Curtius, Multa interea fa-
 bricatus ingenio, quomodo auertere inde hostem posset.

¶ Fabricatus: Participium.

Arma fabricata. Claud. 1, Paneg. 21.

Machina fabricata. Virg. 2, Aeneid. 10.

Pocula fabricata fago. Ouid. 8, Metam. 135.

¶ Fabricator. Doli fabricator. Virg. 2, Aeneid. 53.

Morbus lethi fabricator. Lucret. lib. 3, 96.

Mundi fabricator. Quintil. lib. 2, cap. 16, 7.

¶ Fabrica: fabri officina.

Fabrica ferrea. Plin. lib. 7, cap. 16, 7.

Fabrica: *Artis & machinatio.*

Fabricam apparare. Plaut. Pœnulo. 15, 135.

Fabricas admouere. Plaut. Cistell. 6, 5.

Fabricam fingere ad aliquem. Terent. Heaut. 3, 2, 34.

¶ Fabricus. Paulus in l. si mancipia. ff. de instructo vel instru-
 mento leg. Seruum verò arte fabrica peritum, &c.

¶ Fabrilis: ad fabrum pertinens. Horatius 1, epistol. 1, 24,
 Tractant fabrilla fabri, Sic, Fabrilè ministerium, Plin. lib.
 16, cap. 43, 3.

Dextra fabrilis. Ouid. 4, Metam. 35.

Fabrilè glutinum. Plin. lib. 28, cap. 11, 18.

Fabrilè calceum. Liu. 7, bel. Pun. 259.

Flamma fabrilis. Claud. 2, Paneg. 36.

Fabrilis manus. Mart. lib. 11, 78.

FABVLA.] res passim vulgata. Varro libro quinto, de Ling.
 Lat. Iuuenalis:

It noua nec triffis per cunctas fabula cœnas.

Terent. Hecyra, 4, 9, 1, 4, iam nos fabulæ fumus,

Pamphile, senex atq; anus. Horat. Satyr. 1,

—quid rides? mutato nomine, dete

Fabula narratur. Martial. lib. 1, 86,

Esse videbaris fateor Lucretia nobis.

Quodq; tibi mœchum fabula nulla dabat:

Lupus in fabula. Vide LUPVS.

¶ Fabula: Res ad vilitatem, siue delectationem hominum confecta.

Fabulæ comicorum. Terent. in prolo. And. 3,

Populo vt placerent, quas fecisset fabulas,

Nutricularum fabulæ. Quint. lib. 1, cap. 9, 2.

Aniles. Quintil. lib. 1, cap. 8, 13.

Coniuuales. Tacit. lib. 5.

Monstruosa, turpisq; relatu fabula. Claud. 2, in Eutrop. 110.

Notissima. Ouid. 4, Metam. 38.

Par somnio. Senec. Troad. 5, 8.

Poeticæ fabulæ. Quintil. lib. 5, cap. 11, 14.

Puerilis fabula. Stat. 2, Achil. 55.

Vulgaris. Silius lib. 4, 11.

Fabulæ ad actus scenarum compositæ; argumenta dicun-
 tur. Quint. lib. 5, cap. 10, 7.

Fieri fabulam. Horat. 1, epist. 13, 2.

Cinis & manes, & fabula fies. Pers. Satyr. 5, 6.

Fabulam esse. Horat. Epod. 11, 2.

In fabulis esse. Suet. in Augusto, cap. 70.

¶ Fabulæ: Verbum in responsione poni solitum, quum negatum vo-
 rum esse, quod quis dicit, veluti per tædium. Terent. Heaut. 3, 3,
 95. Idem And. 1, 3, 19,

—ibi tum hanc cicestam Chrysidis

Patrem recepisse orbam, paruum fabulæ!

Mihi quidem hercle non fit verisimile.

¶ Fabella. Breuiter fabella. Quint. lib. 5, cap. 11, 16.

¶ Fabulor: loquor. Plaut. Capt. 11, 3. Quid fabulabor? quid

negabo, aut quid fatebor? Idem Mercatore, 7, 24,

Quid illud, quod solus secum fabulatur filius?

Fabulari falsa. Plaut. Epid. 13, 38.

Fabulari: ioco excipere, & habere ludibrio. Plaut. Trucul. 4, 75,

Non isthæc mea benignitas docuit te fabulari?

Fabulari: pro Inepiè garrere. Liu. lib. 5, Decadis 5, Et tu Centu-
 rio, miles, quid de Imperatore Paulo Senatus decreuerit,

potius, quàm quid Sergius Galba fabuletur, audi,

¶ Fabulo: actiuè. Plaut. Milite, 8, 32,

—mala es. P. H. imò ecastor stulta multum;

Quæ vobiscum fabulem.

Fabulandi sermones conferre. Plaut. Pœnulo, 2, 3, 4.

¶ Fabulator: facundus & facetus congero. Suetonius in

Augu. 4, cap. 78. Si interruptum somnum recuperare, vt e-
 uenit, non posset; lectoribus aut fabulatoribus accersitis

resumebat.

¶ Fabularis. Sueton. in Tiberio, cap. 70. Maximè tamen cu-
 rauit historiz fabularis notitiam, vsque ad incipias atque

derisum.

¶ Fabulosus: de quo omnes fantur, vel de quo multa fin-
 guntur. Horat. 1, Carm. ode 22, 2,

—vel quæ loca fabulosus Lambit Hydaspes.

Colitur illic fabulosa Derceto Plin. lib. 5, cap. 13, 2, Horat. 3,
 Carm. ode 4, 2,

Me fabulosæ Vulture in Appulo

Altricis extralimen Apulizæ, &c.

Fabulosior, comparatiuum. Plin. lib. 33, cap. 1, 3. Midæ quidem

anulum, quo circumacto habentem nemo cerneret, quis

non etiam fabulosiorem fateatur?

¶ Fabulosè. Plinius libro 32, cap. 11, 2. Idem lib. 5, cap. 1, 2,

Colonia à C. Cæfare facta Lixos, vel fabulosissimè ab an-
 tiquis narrata.

¶ Fabulositas. Plin. lib. 36, cap. 13, 82. Sed quum excedat om-
 nia fabulositas. Idem lib. 7, cap. 52.

FABVLM.] Vide FABA.

FACESSO.] Vide FACIO.

FACETVS.] qui verbis facit quod vult. Plaut. Milite, 10, 47,

Caullator facetus, vel commodus coniuua item etc.

Faceto lepore solers. Plin. lib. 17, cap. 1, 4.

Facetissimi sales. Plin. lib. 35, cap. 10, 49.

¶ Facetum: Substantiuè. Quintil. lib. 6, cap. 3, 13. Facetum

quoq; non tantum circa ridicula opinor consistere.

¶ Facetiæ: Deliciæ quædam sermonis, & dicta urbana sine

scurrilitate.

Leporum facetiarum disertus puer. Catull. in Asinium e-
 pigr. 12, 2.

Acetibz facetiæ. Tacit. lib. 5.

Asperæ. Tacit. lib. 15.

¶ Facetè: Urbanè, festiuè atq; elegantè. Plaut. Afin. 11, 35,

Vt assimilabat Sauriam me esse, quàm facetè. Terent. Eu-
 nuch. 2, 57,

—num nam tu hic relictus custos,

Ne quis fortè internuntius elàm à milite ad istam cur-
 stet? P. Facetè dictum.

FACIES.] Plinius libro vndecimo, capite 37, 15, Facies

CCc 3 homini

homini tantum, cæteris os aut rostra. Terentius Eunucho, 2, 1, 24.
 —papæ honesta Facie. Sallust. Prorsus in facie vultuq; vecordia inerat. Plaut. Milit. 14, 35.
 Facies: totius corporis forma habitus. Plaut. Trin. 13, 55.
 —qua facie est homo? Eunucho, 2, 3, 55. O faciem pulchram!
 Insignis facie iuuenis. Virgilius 9, Aeneidos 71, Ovidius epol. 5, 25.
 Præsignis facie puella Ouid. 3, de Arte, 154.
 Aduersis facies. Quintil. lib. 2, cap. 13, 6.
 Cicatricosa. Quintil. lib. 4, cap. 1, 43.
 Decora. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 12.
 Egregiæ facies. Lucret. lib. 5, 2, 36.
 Flammata: id est, iracunda. Senec. Medea, 6, 2.
 Hispida. Horat. 4, Carm. ode 10, 1.
 Humana. Ouid. 2, Metam. 133.
 Nec facies impar nobilitate fuit. Ouid. 4, Fast. 62.
 Incesta facies. Lucan. lib. 10, 21.
 Informis. Lucan. lib. 6, 44.
 Inscripta. Claud. 2, in Eutrop. 69.
 Inuisa. Virg. 2, Aeneid. 120.
 Irata. Lucan. lib. 8, 129.
 Mala. Quintil. lib. 6, cap. 3, 22.
 Mendosa. Ouid. 2, Metam. 85.
 Mœsta. Lucan. lib. 8, 14.
 Mœstissima. Valerius 2, Argonaut. 99.
 Præstante facie puella. Ouid. 3, Fast. 94.
 Puerilis facies. Ouid. 8, Metam. 65.
 Pulchra. Ouid. epist. 24, 11.
 Rara puella facie. Ouid. 14, Metam. 67.
 Recta facies. Quint. lib. 1, cap. 11, 5.
 Rugosior facies passa vna. Claud. 1, in Eutrop. 23.
 Sacræ facies. Pers. Satyr. 2, 6.
 Torna viriliter facies. Seneca Hippol. 6, 13.
 Tristis facies. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 8, 15.
 Truces facies, oculiq; minaces. Lucan. lib. 7, 59.
 Varia ac noua facies. Quint. lib. 2, cap. 4, 21.
 Virginea. Ouid. 8, Metam. 65.
 Dimouere faciem ab aliquo. Horat. 4, Carm. ode 5, 7.
 A' verbis facies desiderista tuis. Ouid. epist. 10, 51.
 Habere liberi hominis faciem. Quint. lib. 9, cap. 3, 22.
 Faciem habere ad omnem rem. Plaut. Milit. 14, 36.
 Pulchram faciem induere turbi lo animo. Senec. Hipp. 8, 12.
 Laudaret faciem liuor quoq; Ouid. 10, Metam. 102.
 Mutatus faciem & ora. Virg. 1, Aeneid. 133.
 Neglecta facies. Ouid. 3, Amor. 21.
 Propriam faciem ostendere. Quint. lib. 3, cap. 6, 63.
 Prostituere faciem suam luero. Ouid. 1, Amor. eleg. 10, 9.
 Torquere faciem. Quint. lib. 5, cap. 11, 19.
 Frigore vexant faciem. Senec. Oedipo, 6, 12.
 Victa in vrbe facies Cæsaris. Tacit. lib. 1.
 * Facies, non solum in hominibus sed etiã in rebus, quibuscunq; alijs dicitur, Gellius, lib. 13, cap. 29, Nam montis, & cæli, & maris facies, si tempestiue dicitur, probe dicitur. Sallust. lib. 2, Hist. Sardinia in Africo mari, facie vestigij humani, in Occidentem, quam in Orientem, latior prominet.
 Sæua ac deformis rota vrbe facies. Tacit. lib. 19.
 Facies arboris. Plin. lib. 12, cap. 14, 3.
 Armorum ciuiliu facies. Tacit. lib. 1.
 Consilij publici facies. Tacit. lib. 18.
 Loci. Tacit. lib. 4.
 In faciem montis curuata vnda circumstetit. Virgilius 4, Georgic. 72.
 Pacis facies. Tacit. lib. 13.
 Pugnæ. Tacit. in vita Agric.
 Pulueris. Gellius cap. 18.
 Scelerum. Virgil. 6, Aeneid. 112.
 Sermone simplicis. Quint. lib. 4, cap. 1, 38.
 Solæcisini faciem habere. Quint. lib. 1, cap. 5, 33.
 Stagni facies. Tacit. lib. 21.
 Victoriæ. Tacit. in vita Agricola.
 Vrbs. Sallust. Quibus rebus permora ciuitas, atq; immutata vrbs facies erat.
 * Facies, in plurali. Virgil. 1, Georg.
 —tot bella per orbem,
 Tam multæ scelerum facies.
 Vertere se in omnes facies. Virg. 12, Aeneid. 177.
 FACILIS, FACINVS.] Vide FACIO.
 FACIO.] Ago. Terent. And. 1, 1, 28,
 Quod pleriq; omnes faciunt adolescentuli. Idm Phor. 2, 3, 1.
 Vide auaritia quid faciat.
 Facit hoc argentum Plaut. Trinum. 13, 13, Id est, in causa est.
 Quid fecisti scipionem? Plautus Casina, 2, 5, 6.
 * Facere, pro Sacrificare. Plaut. Aulul. 18, 15,
 —Streperero, ô Fides,

Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam. Virg. in Bucolic eclog. 16,
 Quum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.
 Facere are terram Lucetius, lib. 6, 163.
 * Factum: in responsione. Terent. Eunucho, 4, 4, 4,
 Chæreæ tuam vestem detraxit tibi?
 n o. Factum. p n. & ea est indutus? b o. factum.
 * Facio. cum prepositionibus.
 Facit ad difficultatem vrinæ: id est, prodest. Plin. li. 22, ca. 18.
 2, Et: Facit præclare cæliacis, Ibidem, cap. 19.
 Factæ ad ipsum furcæ Liu. 8, bel. Pun. 13.
 Miræ ad pullatum circulum facit. Quint. lib. 2, cap. 12, 6.
 Ars nostra facit ad bonos mores. Ouid. 3, de Arte, 108.
 Ad nutum. Cæsar 1, bell. Gall. 126.
 Manus illius faciunt ad omne scelus. Ouid. epist. 6, 16.
 Non facit ad stomachum nostra lagena tuum. Martialis libro 10, 45.
 Ad vnguem factus homo. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 7.
 Facere acorem. Colum. lib. 4.
 Aditum. Quint. lib. 4, cap. 1.
 Aditorium in aliquam rem. Suetonius de claris grammaticis, 10.
 Facite ad sitis domi. Terent. Eunucho, 3, 2, 53.
 Admirationem auri & argenti. Senec. lib. 21, epist. 11.
 Aduersus edictum. Terent. Heaut. 4, 1, 11.
 Adulterium. Gellius lib. 14, cap. 2.
 Acgère alicui. Terent. Eunucho, 4, 1, 10.
 Acqui boni. Terent. Heaut. 2, 5, 40.
 Acquo animo Cæsar 3, bel. Ciuil. 21.
 Aes alienum. Lilius: Egestate coacti dicuntur aes alienum fecisse.
 Aestimationem. Cæsar 6, bel. Gal. 7 1.
 Agrum honestiorem. Colum. lib. 1.
 Aliter. Plaut. Stich. 2, 29.
 Atq; aliter nos faciant, quàm vxores suas, æquum est viros.
 Ambitus circa rem aliquam. Liu. 7, bel. Pun. 454.
 Amicitiam. Cæsar 4, bel. Gal. 519.
 Amicum me tibi fecit tua virtus. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 7.
 Animum alicui. Liu. 5, bel. Pun. 56.
 Bonum animum. Plin. epist. 130.
 Animum facere alicui in aliquem Ouid. 5, Trist. eleg. 9, 1.
 Faciunt animos diuiniæ. Liu. 1, ab Vrbe, 152.
 Apertum aliquid alicui. Lucret. lib. 2, 37.
 Arbitrium. Horat. 4, Carm. ode 7, 5.
 Quum semel occideris, & de te splendida Minos
 Fecerit arbitria, Lilius lib. 3, Decad. 5, Consuli Praetores in eligendo arbitrium fecerunt.
 Ardorem animis. Liu. lib. 8.
 Argentariam. Plinius de Viris illustr. 72.
 Artem ludicram. Plaut. Aulul. 19, 3.
 Ascensionem ad locum aliquem. Plaut. Rud. 15, 7.
 Assulas foribus. Plaut. Merc. 4, 20.
 Auctionem. Plaut. Epid. 5, 51.
 Aucupium auribus. Plaut. Mil. te, 13, 43.
 Audaciam hosti. Liu. 9, bel. Pun. 172.
 Augurium. Plaut. Stich. 8, 10.
 Auritum populum. Plaut. Af. 1, 4.
 Auspicium Lilius lib. 1, ab Vrbe.
 Auspicium facere alicui. Horat. 1, epist. 1, 17.
 Auxilia mercede. Tacit. lib. 5.
 Se bardum. Plaut. Epid. 9, 17.
 Bellum patriæ. Tacit. lib. 3.
 Bellum pecunia. Seneca epistol. 115.
 Bene. Plaut. Mostel. 10, 29, Bene boniq; arbitror te facere.
 Sibi bene. Plaut. Af. 17, 4.
 Benigne. Plautus Pœnulo, 8, 12, Et bene & benigne facitis, quum hero amanti meam operam datis.
 Bona alicui: & in aliquem. Plautus Pœnulo, 18, 44, Terent. Heaut. 4, 5, 15.
 Faciam boni tibi aliquid pro ista re, ac lubens.
 Boues conuiuas. Plaut. Plaud. 13, 23.
 Cadaver. Apuleius lib. 8.
 Calorem. Plinius lib. 11, cap. 16, 8.
 Capitale. Plinius libro 12, capite 14, 10, Digredi via capitale leges fecere. Hoc est, legibus interdictum est capitale supplicio.
 Caput facere, dicuntur folia herbæ. Plin. lib. 26, cap. 12, 4.
 Carmina. Virg. eclog. 3, 17.
 Carnificinam. Plaut. Captiuus, 4, 29.
 Castra. Tacitus libro 2, Iamq; sero dici subducit ex acie legionem faciendis castris.
 Caulem. Col. lib. 11, cap. 3, 48.
 Cautiorem. Cæsar 8, bel. Gal. 86.
 Se ceterem. Plaut. Trinummo, 14, 1. (men facimus!)
 Certamen. Liu. 6, ab Vrbe, 68, Quid patrum & plebis certamen.
 Chlamy-

Chlamydera vndulante quassando. Plaut. Epid. 9, 52.
 Cladem. Liu. lib. 8.
 Classem. Cæsar 4, bell. Gall. 539, quam superiore ætate ad Veneticum bellum fecerat classem, iubet conuenire.
 Cœnam alicui. Plaut. Merc. 11, 17.
 Cognomen colli. Liu. 1, ab Vrbe, 13.
 Commentarios. Cæsar 8, bel. Gall. 173.
 commercium sermonum. Liu. 5, ab Vrbe, 70.
 Commodo Reip. Cæsar 5, bel. Gal. 172.
 Commutationem rerum. Cæsar 1, bel. Ciuil. 201.
 Compendium. Plaut. Rud. 4, 90.
 Compendi operam. Plaut. Pseud. 20, 34.
 Comptora votorum. Plin. in Paneg. 131.
 Conceptum. Col. lib. 7, cap. 6, 4, facta quæ gelicidio hyemid conceptum fecit.
 Concilia. Liu. 3, ab Vrbe, 45.
 Concitationes. Cæsar 3, bel. Ciuil. 421.
 Confidentem. Plaut. Merc. 22, 14.
 Confidenter. Plaut. Milit. 8, 53.
 Coniecturam de odore. Plaut. Menæch. 14, 55.
 Coniecturam de me facio. Terent. Heaut. 3, 3, 17.
 Coniecturam de moribus alicuius. Plin. in Paneg. 33.
 Coniecturam ex re aliqua. Terent. Heaut. 2, 3, 23.
 Coniecturam ex his, quam. Plin. epist. 92, Possis ex hoc facere coniecturam, quam sit emendatus adolescens.
 Secum coniecturam. Plaut. Rud. 18, 63.
 Coniecturam: *Diuinare*. Plaut. Curcul. 5, 31.
 Coniurationem. Cæsar 4, bel. Gal. 575.
 Conquisitionem. Liu. 3, Decad. lib. 5.
 Consilium. Liu. lib. 3, belli Macedon.
 Consilio alterius: *pro, Sequi consilium*. Plaut. Rud. 23, 22.
 Conspirationem. Liu. 6, bell. Pun. 134.
 Contouerfiam. Liu. 3, ab Vrbe, 168.
 Contouerfiam alicui de re aliqua. Senec. epist. 111.
 Contumeliam. Plaut. Afin. 9, 83, Terent. Phorm. 5, 8, 79,
 Quin tu nouo modo ei faceres contumelias? Cato apud Gellium, libro decimo, capite decimoquarto, In hac contumelia, quæ mihi per huiusce petulantiam factum iur. Quintilianus libro nono, capite tertio, Et contumeliam fecit: quod à Cicerone reprehendi, notum.
 Conuictum. Plaut. Merc. 5, 11,
 Male mihi precatur, & facit conuictum. Plinius epist. 98, libro 6.
 Copiam argenti. Plaut. Afin. 15, 20.
 Copiam frumenti, Cæf. 1, bel. Gal. 109.
 Copiam puellæ. Terent. Phorm. 1, 2, 63.
 Sui copiam. Plin. Paneg. 39.
 Copiam eius quod cupiat. Plaut. Casina, 10, 14.
 Copia facta est petiti. Catul. ad Mallium, epigr. 63, 8.
 Copias facere: *pro, Facere potestatem*. Plaut. Persa, 15, 72, Liu. 7, ab Vrbe, 58, Te, Imperator, milites tui oramus, vt nobis pugnandi copiam facias,
 Copiam & potestatem facere alicui. Plaut. Capt. 7, 14.
 Factum culpa illius. Terent. Hecyr. 2, 1, 35.
 Coni. aliquo facere: *id est, partes illius sequi*. Gellius libro 13, capite 22.
 Curiam. Plin. lib. 34, cap. 6, 4.
 Damnum. Plaut. Cap. 6, 77, Est etiam vbi profectò damnum præter facere, quam iuctum.
 De consilio alterius. Terent. Phorm. 3, 1, 17.
 Deditione hosti. Liu. 1, bel. Maced. 69, Cæsar 2, bel. Gal. 34, Deditione facta.
 Deditionem ad hostem. Quint. lib. 3, cap. 8, 16.
 Delectum studiorum. Quint. lib. 2, cap. 9.
 Delicias. Plaut. Pœnu. 4, 8, Onid 2, Trist. 70,
 Sie ego delicias, & mollia carmina feci.
 Delirantes. Plaut. Amphit. 8, 155.
 Descensionem. Liuius 8, bel. Pun. 41, Idem 2, bel. Pun. 125,
 Prius quam in continentem descensiones faceret.
 Desyderium alicui: vel alicui. Liu. 8, bel. Maced. 1, Idem 7, ab Vrbe, 108, Eademq; causa Dictatoris desyderium Senatui fecit.
 Dicta facere. Ouidius 3, Factor. 103.
 Diem, Seneca epist. 67.
 Differentias. Plinius libro 16, capite 6, 8, Differentias faciunt & folia.
 Dignitatem. Plinius libro 33, capite 31, Cuius sceleris nos coarguimus illum primùm, qui auro dignitatem per annulos fecit.
 Dignum factis tuis. Terent. Phorm. 2, 3, 83.
 Discessionem. Plin. epist. 16, 11.
 Discrimen. Plin. lib. 11, cap. 51, 7, Sed ante omnia explanatio animi, quæ nos distinxit à feris, inter ipsos quoq; homines discrimen alterum quæ grande, quam à beluis, fecit.
 Diuiduum. Terent. Adolph. 2, 2, 33,
 Scruæne an perdas totum, diuiduum face.

Diuitias ex re aliqua. Plaut. Persa, 16, 102.
 Dubium in vtraq; parte. Quint. lib. 7, cap. 2, 41.
 Dulcedinem. Senec. epist. 112.
 Facito dum. Terent. Heaut. 3, 2, 39,
 — at heus tu, facito dum eadem hæc memineris.
 Facere errorem. Senec. epist. 68.
 Eruptionem. Cæsar 3, bell. Gall. 427.
 Ex animo. Terent. Adolph. 1, 1, 47.
 Ex industria multa immodestè, atq; intemperanter, Quint. lib. 5, cap. 7, 22.
 Ex necessitate. Plin. epist. 109, c.
 Excisionem oppido. Plaut. Curcul. 11, 2.
 Excursionem in agrum hostilem. Liu. 4, ab Vrbe, 129.
 Exemplum. Quint. lib. 5, cap. 2.
 Exempla faciam in te. Plaut. Mostellaria, 15, 66.
 Exercitum. Plin. de Viris illustr. 67.
 Sibimet exilium. Plaut. Merc. 18, 21.
 Exitum. Senec. epist. 1, lib. 21.
 Expeditum ex impedito. Plaut. Epid. 2, 77.
 Parentes, & liberos extraneos. Plinius in Paneg. 61, nullum esse tanti vestigal, quod liberos ac parentes faceret extraneos.
 Facile. Plaut. Pœn. 18, 46,
 Isto precio tuas nos facile feceris.
 Factu facile. Terentius Heaut. 4, 3, 26.
 Facetias. Plaut. Stich. 12, 3.
 Se facetum. Plaut. Afin. 7, 95.
 Facinus. Liu. 4, bel. Pun. 104, Facinus memorabile fecistis.
 Facultatem. Plin. epistol. 159, b.
 Facundum faciebat amor. Ouid. 6, 6 Metam. 94.
 Fallaciam in re aliqua. Terent. And. 1, 3, 7.
 Famam. Quint. lib. 11, cap. 2, Memoria autem facit etiam prompti ingenii famam.
 Familiam vnam. Terent. Adolph. 5, 8, 4.
 Fastidium. Liu. 3, ab Vrbe, 3.
 Fauorem apud aliquos. Liu. lib. 2, Decad. 5.
 Se ferocem alteri. Plaut. Curc. 1, 1, 7.
 Aliquem feruentem flagris. Plaut. Amph. 14, 10.
 Fidem. Plin. epist. 198, In summa fecit mihi fidem pœnitentiæ. Quint. lib. 5, Fides verbis tuis non fit.
 Se fidelem hero suo. Plaut. Milit. 7, 54.
 Finem. Plaut. Epid. 2, 37, Terent. And. 5, 1, 2,
 Satis periculi cœpi adire: orandi iam finem face. Idem Adolph. 5, 93, 9, — sine
 Habeat: in istac finem faciat. Idem in Prologo Heaut. 34,
 Nisi finem maledictis facit.
 Finem studijs. Claud. de laudibus Serenæ, 22, 42.
 Finem vitæ atq; laboris. Lucret. lib. 3, 192.
 Flagitium. Plaut. Pœn. 8, 32, Terent. Eunuch. 2, 3, 90,
 — ab flagitium facimus.
 Florentem. Plaut. Menæch. 9, 15.
 Fœdus. Plaut. Amphit. 4, 241.
 Fœdus ex societate. Liu. 4, bel. Pun. 26.
 Formidinem. Tacit. lib. 19.
 Fortiter. Quint. lib. 7, cap. 2, 29.
 Facere & parare magnam fortunam. Liu. 4, bel. Pun. 100.
 Fortunam malam tibi. Col. lib. 1.
 Fortunatum. Plaut. Aulul. 13, 17.
 Fostam. Cæsar 1, bel. Ciuil. 163.
 Fractum. Plaut. Milit. 3, 8.
 Fraudem legi. Plaut. Milit. 5, 9.
 Frugem. Plaut. Pœn. 14, 70.
 Fugam. Terent. Eunuch. 4, 7, 17. Liu. 8, ad Vrbe, 48, Fugam ac vastitatem late fecerunt.
 Funus alicui. Liu. 5, bel. Pun. 98, Plaut. Afin. 12, 5,
 Funus prandio Plaut. Menæch. 1, 27,
 Fecisti funus absenti me prandio.
 Furta. Plaut. Pœn. 18, 74, Terent. in prologo Eunuch. 28.
 Furtum ætati. Plaut. Bacch. 2, 60.
 Facere genium meliorem. Plaut. Stich. 10, 42.
 Gloriosum. Plaut. Pseud. 10, 8.
 Gloriam alicui. Plin. lib. 14, cap. 1, 7.
 Gradum. Plaut. Curculione, 3, 23.
 Gradum ad aliquid. Quint. lib. 3, cap. 6, 7.
 Gradum: *pro, Promouere*. Liu. 6, ab Vrbe, 139.
 Gratiam: Sueton. in Oâ. Aug. capite 16, Liuius 3, ab Vrbe, 17, 2, Factaque per Cornelium Valerio dicendi gratia, quæ vellet.
 Gratiam iurifurandi. Plaut. Rud. 31, 59, Suet. in Tib. Cæfare, cap. 35.
 Gratiam delicti. Sallust. in Iugurth.
 Gratiam criminis. Suet. in Calig. cap. 15, Sic Liuius 1, Decad. lib. 3, omnium tibi gratiam facio,
 Gratiam: *aliquam partem argenti*. Plaut. Pseud. 23, 32.
 Gratulatio fit ægris. Senec. epist. 6.
 Gratium: *Gratificari*. Terent. Eunuch. 4, 4, 56.

Graudam. Plaut. Amphit. 3, 103, Terent. And.
 Grauida facta est è Pamphilo.
 Hæsitacionem alicui. Plin. Iunior.
 Halitum iucundiorum. Plin. lib. 20, cap. 17, 9.
 Se hilarum. Terent. Adelph. 4, 7, 38.
 Hilarem. Plin. lib. 16, cap. 6, 7.
 Histrioniam. Plaut. Amphit. 3, 90.
 Honestè. Quint. lib. 3, cap. 8.
 Hostem aliquem alicui. Lucan. lib. 1, 41.
 Hostilia. Plin. in Paneg. 30. Tacit. lib. 15, Quòd pro Arme-
 nijis hostilia faceret.
 Iacturam. Plin. epist. 12, 2.
 Iactus. Hirtius lib. 6, de bel. Hispan. 35, Nostri quam appro-
 pinquassent, clamore repentino telorumque multitudine
 iactus facere cœperunt.
 Impensas. Livi. 2, bel. Pun. 249.
 Impensas in stipendia militum. Liu. 4, ab Vrbe, 260.
 Imperata. Plaut. Pseud. 5, 151. Cæsar 5, bel. Gal. 117, Iustus
 arma abijcere, imperata faciet.
 Imperium. Plin. lib. 36, cap. 15, 11.
 Impetum. Plaut. Capt. 15, 4, Idem Menæch. 17, 108,
 Mei iubes facere impetum in eum, qui stat, atq; occidere.
 Plin. de Viris illust. 26, Impetum in hostes facto, victoriam
 suis reliquit.
 Impressionem. Cæsar 8, bel. Gal. 20, Vt omni multitudine in
 fines Suectionum, qui remis erant attributi, facerent im-
 pressionem. Liu. 3, ab Vrbe, 254.
 Impudenter. Terent. in And. 4, 5, 16.
 In ambiguo. Plin. lib. 2, cap. 14, 8.
 Incendia. Cæsar 5, bel. Gal. 73, Plaut. Merc. 12, 3, Ita mihi in
 pectore atq; in corde facit amor incendium.
 Incertum. Livi. 4, ab Vrbe, 230, Plinius libro 12, cap. 14, 55,
 Qui mea ætate legati ex Arabia venierunt, omnia incertio-
 ra fecerunt.
 Inursionem in agrum Romanum. Liu. 3, ab Vrbe, 155.
 Indicium. Plaut. Cist. 10, 9.
 Inducias. Livi. 9, bel. Pun. 49.
 Inducias: *mesaphoricè, pro Spaij aliquid dare.* Plautus Amph.
 4, 235.
 Ineptiarum aliquid. Catul. ad Flauium, epigr. 6, 3.
 Infamiam facere, dicitur iudex, dum infamiam irrogat. Vl-
 pianus in l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de his qui not.
 infam.
 Infectum, quod factum est. Plaut. Trucul. 16, 17.
 Aliquem sibi inimicum. Terent. Eunuch. 4, 7, 32.
 Initium colloquendi. Liu. 5, bell. Pun. 126, Fugæ, Cæsar 3,
 bell. Ciuil. 370.
 Iniuriam. Plaut. Rud. 24, 6, Terent. Adelph. 1, 2, 68.
 —erit Aeschinus
 Nonnullam in hac re nobis facit iniuriam. Horat. 2,
 Serm. Satyr. 6, 6.
 Luctandum in turba, facienda iniuria tardis.
 Iniustè. Quint. lib. 7, cap. 5.
 Infanum ex stulto. Terent. Eunuch. 2, 2, 23.
 Insidias. Terent. Phorm. 2, 1, 44,
 Sed si quis fortè malitia fretus sua
 Insidias nostræ fecit adolescentiæ.
 Insigne aliquid. Terent. Eunuch. 5, 5, 31.
 Insomnia. Plin. lib. 18, cap. 12, 2.
 Intercessionem. Gell. hb. 13, cap. 12.
 Interuallum. Varro lib. 3, cap. 7, 7, Liu. 4, bel. Pun. 29, Tan-
 quam laxaret elatum pedem abstricto nodo, moratus tur-
 bam Indigimines, tantum interualli fecit.
 Introitum.
 Inuidiam alicui. Liu. 8, bel. Maced. 186. Ouid. 4, Met. 1, 10.
 Inuidiam gratia, odium turpitudine, iram offensio iudicis fa-
 cit. Quint. lib. 6, cap. 1, 11.
 Irrita verba alicuius Plautus in Amphit.
 A' portu nauita fecit iter. Ouid. epist. 13, 2.
 Iter ad prætorium. Liu. in quinta Decade, lib. 5, 27.
 Iter ad superiores. Senec. Herc. Oeth. 16, 61.
 Iter infestum. Lucret. lib. 5, 227.
 Iter sibi occultum. Ouid. 2, Fast. 115.
 Iter per auras. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 2, 13.
 Iter sceleri. Ouid. 15, Metam. 22.
 Iudicem. Plin. epistol. 150, Non desunt enim, qui me aut
 iudicem, aut arbitrum faciant.
 Iugulationem magnam. Hirtius 6, bel. Hispaniensis, 28.
 Iuramentum. Senec. 2, de Clement.
 Ius: id est, potestatem. Livi. 2, bel. Maced. 48.
 Iussa. Ouid. 2, Metam. 31.
 Læcantes. Plaut. Stich. 7, 6.
 Lætam ingentem. Liu. 8, bel. Pun. 137.
 Legibus Terent. Phorm. 2, 4, 15,
 Mihi non videtur, quod sit factum legibus,
 Rescindi posse.

Liberius facere aliquid. Ouid. 2, de Arte, 119.
 Librum. Plin. epist. 147, b.
 Literas. Plaut. Afinaria, 13, 22,
 Ne vlla sit cera, vbi facere possit literas,
 Lites. Terent. Eunuch. 4, 5, 8.
 Litem suam. Gel. lib. 10, cap. 1, Ego aduersus eum, qui do-
 ctus esse dicebatur, litem meam absens facere volui.
 Lituram. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 4, 4.
 Lachrymæ fecere lituras. Ouid. epist. 3, 1.
 Locum deuotioni. Senec. de benefic. 6.
 Locum voto. Ouid. 2, Amor. eleg. 19, 2.
 Nolongum faciam. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 28.
 Lucrum. Plaut. Persa, 16, 128, Idem Mercat. 3, 94, Facere a-
 liquantum lucri argenti. Ouid. 5, Fast. 138.
 Ludos: *irridere aliquem.* Plautus Pœnulo, 4, 71, Terentius
 Phorm. 5, 8, 52, Vt ludos facit!
 Ludos sibi. Senec. epist. 114.
 Ludos: *id est, ludere.* Lucret. lib. 4, 169.
 Lumina sua noxia. Ouid. 2, Trist. 21.
 Amor fecit maciem. Ouid. 11, Metam. 159.
 Maculas. Plin. lib. 12, cap. 25, 9.
 Magnum. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 4.
 Faciam me magnum. Plaut. Milite, 14, 52.
 Magni. Plautus Afinaria, 5, 62, Terent. And. 3, 3, 43, Merito
 te semper maximi feci, Chreme.
 Malitiosè. Plaut. Caf. 8, 41. Vide MALYS.
 Mandata. Plaut. Afin. 16, 63.
 Manu factum. Lucret. lib. 2, 76.
 Matres. Ouid. 2, Trist. 58.
 Medicinam. Plaut. Menæch. 3, 23.
 Mel. Plin. lib. 11, cap. 18, 1.
 Meliorem aliquem alicui. Ouid. 2, de Remed. amor. 73.
 Memoriam tristem. Liu. 4, ab Vrbe, 125.
 Mentionem. Plaut. Mostel. 10, 26.
 Mentionem cum aliquo. Plaut. Aulul. 23, 3,
 Fac mentionem cum auunculo, mater mea.
 Mentionem de, vt. Plaut. Aulul. 7, 27,
 Credo hercle vbi mentionem ego fecero de filia,
 Mihi vt despondeat, se à me desiderari rebitur.
 Mentionem de re aliqua cum altero. Plaut. Persa, 4, 20.
 Mentionem cum aliquo, vt. Plaut. Cist. 3, 15.
 Mercaturam. Plaut. Rud. 22, 23.
 Mercem beneficium. Senec. de benefic. lib. 5, cap. 14.
 Meretricium. Sueton. in Calig. cap. 40.
 Messem. Colum. lib. 2, cap. 11, 4.
 Metum. Tacit. lib. 13, Ouid. 6, Metam. 65.
 Missum. Terent. Eunuch. 5, 2, 25, Missa hæc faciamus Idem
 And. 4, 1, 56, Vel tu melius aliud reperi; me missum face.
 Modum iræ. Liu. 4, ab Vrbe, 219.
 Modum Venæ sibi facere in aliqua. Ouid. Metam. 52.
 Modum: *Aliud.* Liu. 3, ab Vrbe, 47, Neq; suum cuiq; ius mo-
 dum faciebat; sed vitium spe, sed manu obtinendum erat,
 Modos: *Cansare.* Terent. in Prolog. And.
 Momentum. Livi. 3, bell. Pun. 182, Tantum nauis vna ca-
 pta cum legatus momenti fecit, Sic lib. 4, Facere momen-
 tum annonæ.
 Moram. Plaut. Mostel. 2, 72.
 Moram certamini. Liu. 3, ab Vrbe, 7, Et 4, bel. Pun. 64, Nec
 hostes moram dimicandi fecerunt.
 Moram sibi. Liu. 5, bel. Maced. 139.
 Vfus moram facit. Ouid. 2, Metam. 69.
 Mortem. Colum. lib. 2, 5, Pun.
 Motus. Liu. 8, bel. 259.
 Multam. Gell. lib. 7, cap. 14.
 Munditias. Cato de Re rust. cap. 2.
 Mutuum cum altero. Plaut. Trinum. 8, 30, Idem Curcul. 1,
 47, Ego autem cum illa facere nolo mutuum.
 Naturam alicuius rei. Quint. lib. 2, cap. 4, 13.
 Nauem. Plaut. Milit. 12, 43.
 Nefas sibi quisq; fecit. Lucan. lib. 2, 30.
 Negotium. Quint. lib. 5, cap. 12.
 Negligentem. Terent. And. 2, 2, 23.
 Nequiter. Plaut. Mostel. 6, 62.
 Nescire. Plaut. Epid. 9, 12,
 Vt ille fidicinam fecit nescire, prorsus se esse emptam tibi.
 Nobilem. Plin. lib. 10, cap. 26, 2.
 Longinquitate nobilitas facta. Plin. lib. 10, cap. 47, 2.
 Nocentem aliquem. Lucan. lib. 2, 58.
 Nomen. Plaut. Menæch. 24, 71, Idem Bacch. 20, 21,
 Ei profectò nomen facio ego Ilio. Liu. 8, ab Vrbe, 80,
 Scelerato campo: credo ab incesto id ei loco nomen factum.
 Nauita tum stellis numeros & nomina fecit. Virg. 1, 28.
 Nomen alicui. Liu. lib. 8, bel. Pun. Ouid. 1, Fast. 119,
 Et mortem & nomen Druso Germania fecit.
 Nomina. Aes alienum. Senec. lib. 1, de Vita beata, 24, Nun-
 quam magis nomina facio, quàm quum dono.

Nomen cum vineis: supputationem reditus vinearum. Col. lib. 3, cap. 39.
 Nominationem. Liuius lib. 6, bell. Pun. nominatio in eius locum non est facta.
 Non facio qui sis floccum. Plaut. Trinum. 13, 150.
 Notum. Plin. epist. 238, Ouid. 12, Metam. 13.
 Numerationem. Senec. epist. 26.
 Nuptias Terent. And. 3, 2, 41.
 Obnixè omnia. Terent. And. 1, 1, 135.
 Obnoxium sibi aliquem Plaut. Trin. 1, 34.
 Obsequelam. Plaut. A. Sin. 3, 51.
 Obsidium Plaut. Bacch. 20, 24. Gell. lib. 15, cap. 30, A' peritia disciplinaq; faciendi obsidij.
 Obsonium. Plaut. Bacchid. 1, 63.
 Odium vitæ. Plin. lib. 20, cap. 18, 4.
 Facere odium: pro, Generare. Senec. 1, de Ira.
 Officium suum. Terentius Phorm. 4, 5, 12, Idem Eunuch. 4, 5, 3, Postquam surrexi, neq; pes, neq; mens satis suum officium facit.
 Officia alicui Gell. lib. 5, cap. 19.
 Omen. Plin. lib. 15, cap. 19, 5.
 Operæ alicuius precium Liui. 7, bel. Pun. 2.
 Factum opogruit. Plaut. Stich. 6, 30.
 Opus. Plaut. Trinum. 9, 21, Terent. Eunuch. 2, 14, Opus faciam vt defatiger vsq; ingratus vt dormiam.
 Ora facere alicui. Virg. eclog. 1, 2.
 Orbes Sallust. in Ingurto.
 Facto orbe. Cæsar. 4, bel. Gal. 594.
 Orbem obscurum facit nox. Ouid. 2, Metam. 101.
 Otium. Virg. eclog. 1, 2,
 O' Melibœe, Deus nobis hæc otia fecit.
 Oua Varro 3, de Rust. cap. 7, 13.
 Par. Plaut. Amphit. 5, 32, Idem Trinum. 6, 3,
 Feceris par tuis cæteris factis, patrem tuum si percoles. Plin. in Paneg. 134,
 Quod si quando cum influentibus negotijs paria fecisti.
 Seneca epist. 19, Facere parentationem.
 Pariter. Terent. Eunuch. 1, 2, 12.
 Parentem pulchra prole. Viig. 1, Aen. 16.
 Partem in Iusu. Seneca de Benef. lib. 2, cap. 32.
 Participem consilij sui. Plaut. Pseud. 3, 9.
 Partum. Plinius libro 27, capite 12, 19, Hæc sui sexus facit partus.
 Parui. Plaut. Rud. 17, 31.
 Pauorem Liui. 3, ab Vrbe, 119.
 Pausam. Plaut. Pœn. 6, 3.
 Pacem. Cæsar. 2, bell. Gall. 336, Consensu eorum omnium pace facta. Ouid. 1, Fast. 135,
 Pace domi facta, signum posuere perenne. Liuius 4, bel. Pun. 1, 133.
 Pecuniam. Suet. in Iulio. cap. 42.
 Peculatum. Plaut. Cistell. 2, 63.
 Peculium à malo. Plaut. Mostel. 1, 2, 5. — sed hi Si repicheni sunt, faciunt à malo peculium. Id est, duplo puniuntur.
 Periculum. Plaut. M. lit. 10, 41, Terent. And. 3, 3, 34, Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris?
 Periculum ex. Terent. Heaut. 1, 2, 16, Scitum est, periculum ex alijs facere, tibi quod ex usu fiet.
 Periculum in. Terent. Eunuch. 3, 2, 23,
 — fac periculum in literis,
 Fac in palæstra, in musicis.
 Periculum legionum. Cæsar. in Comment.
 Periculum semine rei. Tacit. lib. 20.
 Periculum alicui. Tacit. lib. 3.
 Peritum me fecere dolor & lachrymæ. Propert. libro primo, eleg. 91.
 Perniciem alicui. Tacit. lib. 18.
 Perturbationem. Cæsar. 4, bel. Gal. 572.
 Pestilentiam. Colum. lib. 6, cap. 5, 1.
 Pili non facere. Catul. ad Colonia, epig. 17, 4.
 Plenum fastidij. Plaut. Milt. 14, 42.
 Plurimum. Quint. lib. 6, cap. 5.
 Poëma Horatius in Arte, 62.
 Minimum ponderis facit. Plin. lib. 12, cap. 19, 10.
 Populationes. Liui. 8, bel. Pun. 18.
 Potestatem sui facere, dicuntur magistratus. Vlp. in leg. Prædie ff. de ferijs.
 Præclarè cæliacis. Plin. 22, cap. 19.
 Præconium. Ouid. epist. 15, 28,
 Magna quidem de te rumor præconia fecit.
 Prædam. Cæsar. 4, bel. Gal. 588.
 Prægnantem. Plaut. Aulul. 6, 36.
 Prælium. Cæsar. 1, bel. Gal. 48.
 Prælia aduersa. Cæsar. 2, bel. Ciuil. 31.
 Prælia secunda. Cæsar. 1, bel. Ciuil. 31.

Præcationes. Liui. 9, bel. Maced. 68.
 Precium. Plaut. Persa, 16, 119, Plin. lib. 12, cap. 20, 1.
 Principium. Liui. 4, bel. Pun. 111.
 Factæ probè ædes. Plaut. Mostel. 3, 13.
 Profectionem. Cæsar. 5, bel. Gal. 175.
 Profectum. Plinius: Nec minorem sub eo præceptore profectum fecit.
 Pronuntiationem. Cæsar. 2, bel. Ciuil. 108, Qua pronuntiatione facta, temporis puncto, sublatis anchoris, omnes Vetricam relinquunt.
 Propaginem. Plin. lib. 12, cap. 5, 1.
 Aliquem propitium. Plaut. Pœn. 4, 156. Ibidem, 6, 6,
 — nec potui tamen
 Propitiaram Venerem facere, vti esset mihi.
 Proteruè aliquid. Ouid. 1, Amor. eleg. 4, 9.
 Prouentum maiorem. Colum. lib. 2, cap. 15, 2.
 Pugnam. Tacit. lib. 3.
 Pugnam ex auro: id est, sculpere in auro. Virg. 3, Georg. 5.
 Pullos. Varro 3, de Rust. cap. 5, 5.
 Quæstum. Plaut. Cap. 4, 26, Terent. Heaut. 4, 1, 27,
 Vt vii quæstum faceret, vel vti veniret palam.
 Quæstum facit corpore suo metetrix. Liui. 6, bel. Pun. 170.
 Querimonias, gemitus, ciulatus. Gell. lib. 1, cap. vlt.
 Facere quamplurimum gnatis: pro, Multum lucrari. Terent. Adelph. 5, 4, 15.
 Quid me faciam, nescio. Terent. And. 3, 5, 8.
 Facit quod vulgò. Plaut. Amphit. 4, 31.
 Facit quod dixemur. Quint. lib. 6, cap. 5.
 Faciemus ei quæ volet. Plaut. A. Sin. 12, 147.
 Quietem. Liui. lib. 1, bel. Pun. 2.
 Quietem infestam alicui. Lucretius, lib. 5, 197.
 Faciam quò minus hoc agis. Plaut. Amphit. 3, 84.
 Ratum. Liui. 8, bel. Pun. 208.
 Rates. Cæsar. 1, bel. Gal. 32.
 Rebellionem. Cæsar. 4, bel. Gal. 574.
 Rectè. Horat. 1, epist. 1, 1, 12.
 Reddè & sapienter, aut commodè. Plaut. Amphit. 4, 155.
 Reducem. Terent. Heaut. 2, 4, 18,
 Ergo mea Antiphola, tu nunc sola reducem me in patriam facis.
 Nihil reliqui sibi ad celeritatem facere. Cæsar. 2, bel. Gal.
 Reliquos. Cæsar. 8, bel. Gal. 92.
 Rem facilem. Plaut. Pseud. 8, 15,
 Rem palam: Rem ipsam aperire. Terent. Heaut. 4, 3, 43.
 Rem: Parere apes. Terent. Adelph. 2, 2, 12, Nunquam rem facies: bi, Horat. 1, epist. 1, 13.
 Rem diuinam: Sacrificare. Terent. Eunuch. 3, 3, 7,
 Aut rem diuinam fecisse, & rem senam
 Velle agere mecum. Liui. de bel. Maced. Res diuinas facere maioribus hostijs iusserunt.
 Remedium leni. Plin. lib. 20, cap. 67.
 Remissionem. Vlpianus lib. 49 l. 1, tit. quando appellandum sit. An verò à remissione, quam Præses fecerit, appellatio sit interponenda.
 Rempublicam magnam ex parua. Sallust. in Catil.
 Reuersionem. Plaut. Bacch. 5, 62.
 Recum. Tacit. lib. 1.
 Risum. Quintilian. lib. 5, Idem lib. 6, cap. 2, Ea sæpius risum fecit.
 Robur. Quint. lib. 10, cap. 2.
 Ruina facta est tibi. Ouid. 5, Trist. eleg. 15.
 Rumorem. Quint. Declam. 19.
 Sacrificium: & sacra. Liuius ab Vrbe condita: Quidnam tu hospes paras, inquit? mactatum sacrificium (vt dicunt) facere? Ibidem: Qui sacra publica Pop. Rom. facere.
 Sacra Ioui facturus erat. Ouid. 3, Metam. 6.
 Salutationem. Hirrius 5, bel. Asiatici, 335.
 Sanguinem: pro, Fundere. Liui. lib. 5, bel. Maced.
 Sanum. Plaut. Menæch. 19, 5.
 Sapienter. Plaut. Pœn. 16, 129.
 Debitum. Plaut. A. Sin. 9, 31.
 Scelerè. Plaut. Rud. 5, 8.
 Scelus. Ouid. 7, Metam. 68, Tacit. lib. 15, Faciendis sceleribus promptus.
 Per imprudentiam schema facere. Quint. lib. 1, cap. 5, 34.
 Scire. Plaut. Persa, 6, 43.
 Scriptum. Liui. 9, ab Vrbe condita, 247, Neq; eius accepi nomen, quod scriptum faceret, tabulam posuisse, & iurasse se scriptum non facturum: quem aliquantò antea desijisse scriptum facere, arguit Macer Licinius.
 Se intimum apud aliquem. Plaut. Milt. 4, 29.
 Se versipellem. Plaut. Amphit. 5, 123, Ita versipellem se facit, quando lubet.
 Se vilem. Plaut. Milt. 18, 28.
 Seccessionem. Liui. 4, bel. Pun. 71, Cæsar. 1, bel. Ciuil. 31, Nam cum populo agi cœptum, nulla seccessio facta.

Secundum mandata. Plin. epist. 247.
 Securitatem. Liu. 6, bel. Macedon. 157.
 Seditio. Cæsar 6, bel. Civil. 235.
 Sedulo. Terentius Phorm. 5, 9-12, Factum est abs te sedulo.
 Liu. 4, bel. Maced. 57.
 Sementem. Liu. 5, bel. Pun. 67.
 Sementem in ore alicuius facere: ioco dixit. Plautus Menæch. 22, 22.
 Sementem Plaut. Curcul. 2, 16.
 Significationem Cæsar 2, bel. Gal. 347.
 Silentium. Plaut. Amphit. 3, 15, Liu. 4, bel. Pun. 32, Tum Qu.
 Fabius, silentio facti, tali oratione est usus.
 Silentium per præconem. Liu. 3, ab Vrbe, 197.
 Simile. Plin. lib. 11, cap. 44, vestigium palmæ simile faciunt.
 Sobolem. Plin. lib. 11, cap. 18, 3.
 Societatem cum aliquo. Liu. 4, bel. Pun. 216.
 Somnum. Plin. lib. 20, cap. 7, 5.
 Sonitum. Lucret. lib. 6, 27.
 Speciem cruentæ victoriæ. Liu. 9, bel. Maced. 128.
 Spem. Liu. 2, ab Vrbe, 64.
 Spiritus. Liu. 10, bel. Punic. 45.
 Sponsonem, Martian. lib. 11, de alcatoribus, Quibus rebus
 sponsonem facere licet.
 Sponte sua. Lucret. lib. 2, 37.
 Statum. Quint. lib. 3, cap. 6, 10, 10.
 Stercus. Colum. lib. 2, cap. 25.
 Stipendia sub aliquo. Plinius de Viris illust. 72, Liu. 5, ab
 Vrbe, 32, Factaq; dicendi potestate, equis se suis stipendia
 facturos promittunt.
 Stipendarios. Cæsar 1, bel. Gal. 145.
 Stragem. Liu. 10, bel. Maced. Atrox cum vento tempestas
 coorta, multis sacris prophanisq; locis stragem fecit.
 Stultè. Plaut. Pseud. 5, 10.
 Straprum. Liu. 2, bell. Punic. 233, Qui cum Floronia stu-
 prum fecerat.
 Suauium alicui. Plautus Afin. 13, 93.
 Sumpsum. Plaut. Capt. 13, 87, Terent. Hecyr. 4, 4, 63. Idem
 Heaut. 1, 179, —sumptus domi
 Tantos ego solus faciam? Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 4,
 Pro quaestiu sumpsum facit.
 Sumpsum ad rem aliquam de suo. Plaut. Bacchid. 1, 65.
 Sumpsum restim. Plaut. Casin. 9, 2.
 Faciam te superbum: id est, mortuum. Plautus Amphit.
 4, 203.
 Superstitiosè aliquid. Quint. lib. 1.
 Plebem suam. Terent. Adelph. 4, 6, 10,
 Paulatim plebem primulum facti meam.
 Tædium. Liu. 4, ab Vrbe, 248, Plinius lib. 31, cap. 1, 4.
 Technam aduersus aliquem de auro. Plaut. Bacchid. 7, 8.
 Telam. Ouid. 6, Metam. 7.
 Templum diuo Augusto. Plin. lib. 15, cap. 19, 8.
 Temulentiam. Plin. lib. 14, cap. 2, 10.
 Tenebras nubibus. Lucret. lib. 2, 220.
 Terrorem. Liu. 7, ab Vrbe, 10, Et 2, bell. Maced. 17.
 Testem facere aliquem. Ouid. 5, Fast. 137.
 Testes: *Conuocare*. Plautus Curcul. 12, 9. Terentius Adelph.
 2, 1, 19.
 Vbi me dixerò dare tanti, testes faciet illicò,
 Vendidisse me. Liu. lib. 4, bel. Maced. 20, Deos ho-
 minesq; se testes facere inuitos.
 Teitudinem facere, dicuntur milites. Liu. 5, ab Vrbe, 191.
 Tranquillitatem. Plaut. Merc. 22, 36.
 Tranquillum animum. Plaut. Epid. 11, 34.
 Facta transacta omnia. Terent. And. 1, 5, 14.
 Transfrum alicui. Liu. 6, bell. Pun. 129.
 Transitum in. Colum. lib. 11, cap. 2, 16, Quintodecimo Ca-
 lendas Martij sol in pisces transitum facit.
 Transitionem. Hirtius 6, bel. Hispan. 108.
 Trepidationem. Liu. 3, ab Vrbe, 9.
 Turbas. Plaut. Persa, 19, 19, Terent. Eunucho 4, 1, 2,
 —nonnihil timeo misera,
 Ne quam ille hodie infanus turbam faciat, aut vim
 Thaidi.
 Tussim. Seneca epist. 76.
 Vadimonium. Plaut. Epid. 14, 19.
 Vesturam. Quint. Declamat. 12.
 Vela. Virgilius 5, Aeneid. 66.
 Vellaturam. Varro 1, de Re rust. cap. 2, 13, dicuntur, qui ve-
 sturis viuunt, vellaturam facere.
 Ventum. Plaut. Curcul. 3, 35.
 Ventulum pallio. Plautus Casina. 15, 13. Terentius Eunucho.
 3, 5, 47, Cape hoc stabellum, & ventulum huic sic facito,
 dum lauamus.
 Verum. Plaut. Rudente, 24, 99.
 Verba. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 10.
 Verba alicui. Terent. And. 1, 2, 7.

Verba apud. Liu. 5, bell. Maced. 186.
 Verba pro. Cæsar 2 bell. Gall. 281. Pro his Diuiciatus fecit
 verba.
 Verba indoctè. Plaut. Persa, 16, 11.
 Ita verba fecit. Liu. 1, ab Vrbe, 227.
 Quantum verborum facere audiui. Plaut. Milit. 9, 13.
 Lepidè verba facere. Plaut. Aulul. 15, 23.
 Verbum non facere. Catullus in Gellium, epig. 69.
 Verba diuina facere. Caro cap. 14, 2.
 Verba Latina. Gell. lib. 13, cap. 15.
 Multa verba. Plaut. Pseud. 9, 45.
 Rata facere verba alicuius. Ouid. 4, Metam. 78.
 Versus. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 5,
 —paupertas impulit audax
 Vt facerem versus.
 Versiculi facti natura. Horat. 2, Serm. Satyr. 10, 11.
 Vestes lineas. Plin. lib. 12, cap. 6, 1.
 Viam ad aliquem. Plaut. Bacchid. 15, 43.
 Viam ruina. Lucan. lib. 1, 30.
 Viam sceleribus Senec. Herc. Oeth. 7, 28.
 Sibi viam ad castra. Liu. 3, ab Vrbe, 19.
 Victoriæ. Plin. lib. 23, cap. 1, 21.
 Vim corpori Liu. 8, bel. Maced. 104, Quem quum abhor-
 rentem à voluntario videret stupro, corpori, quod seruum
 fortuna erat, vim fecit.
 Vim resistenti. Tacitus lib. 2.
 Vindemiam. Varro de Re rust.
 Vires. Quint. lib. 10, cap. 3.
 Vitiliter. Horatius 1, epist. 18, 8.
 Vitam bonam alicui. Plaut. Persa, 10, 4.
 Vitiosè in scholis facimus. Quint. lib. 4, cap. 1, 3.
 Vitium: Corruere vel vitari. Labeo, Locati & conducti:
 I. quòd si Alphenus huius domum mercedem, quæ vi-
 tium fecisset, deberi putat. Vlpianus, De damno infecto.
 I. si finita.
 Vitium: *pro*, *Vitiare*. Virtunius: Si venti frigidi sunt, lædunt:
 si calidi, vitiant: si humidi nocent: idem faciunt vitia pa-
 uimentis.
 Vmbra. Plin. lib. 19, cap. 1, 14.
 Sol fecerat vmbra. Ouidius 14, Metam. 11.
 Vnguentariam. Plautus Pœnulo, 9, 91.
 Voces. Gell. libro 2, capite 23, Has apud Menandrum voces
 facit.
 Voluptatem. Plautus Trucul. 8, 52.
 Volupe animo suo. Plautus Afin. 17, 1.
 Vota. Cato de Re rustica, Marti Sylvano in sylua interdium in
 capita singula bouum votum facio.
 Facienda vota deis. Valer. 1, Argonaut. 66.
 Vota pro. Plin. 17, cap. 2, 4, qui dixit hyemes serenas optan-
 das, pro arboribus vota facit.
 Vrinam. Colum. lib. 6, cap. 30.
 Vsum sibi facere scelerum. Lucan. lib. 220.
 Facere vt. Terent. Eunucho. 2, 1, 1, Facite vt iussi, deducantur
 isti. Ibidem, 1, 2, 94,
 Potius quàm te inimicum habeam, faciam vt iusseris.
 Fecit vt vigilem. Plaut. Amph. 4, 14, 4.
 Fecisti vt difficilior esset. Plautus Trinum. 10, 21. Terent. in
 Prologo And. 17.
 Faciunt nã intelligendo, vt nihil intelligant.
 Facit vt alias res solet. Plaut. Stich. 9, 25.
 Facturus es vt habeas. Terent. Adelph. 4, 7, 32.
 Fac vt lubet. Plaut. Amph. 4, 242.
 Consilio manūque vtiliter facere aliquid. Ouidius 13, Me-
 tamorph. 42.
 Vulnera. Liu. 1, bel. Maced. 134. Ouid. 3, Metam. 47.
 ¶ Fac pateant. Plaut. Aulularia, 11, 2, Terent. Eunucho. 2, 3, 19.
 Fac sis nunc promissa appareant.
 Face, *pro* Fac. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 2, 19,
 Verba face, vt vita, quam dedit ipse, fruar.
 Factum est iam dudum, quum. Plaut. Afin. 16, 40, Iube dare
 vinum, iam dudum factum est, quum primùm bibi.
 Factum est biennium, postquàm abij domo. Plaut. Merc. 3, 12.
 Dolo factum. Horatius 1, Serm. Satyr. 6, 18.
 O factum malè. Catull. de Passere mortuo, epigr. 3, 4.
 Factum dare. Quint. lib. 2, cap. 13, 6, Flexus ille, & vt sic dixe-
 rim, motus dat actum quendam & factum.
 Facile est factu. Lucretius lib. 4, 183.
 Inutile factu. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 25.
 Faciendum fuit. Terent. Eunu. 1, 2, 17, Idem Adelph. 5, 54,
 —scil. ecc. ita tempus fert;
 Faciendum est. Idem Hecyra, 4, 1, 3.
 ¶ Faciens Vinum faciens ingenium. Ouid. 7, Metam. 87.
 Veni facientes frigora. Ouid. 1, Metam. 12.
 Passus strepitum faciens. Ouid. 3, Trist. eleg. 7, 8.
 ¶ Factus: Participium.
 Factus ad imitationem stultitiæ. Liu. lib. 1, ab Vrbe.

Agmine factio ruere. Virg. 1, Aeneid. 18.
 Argentum factum, & signatum. Seneca 1, de Benef. Libentius dabo argentum factum quam signatum.
 Crepuscula facta terris. Ovidius epist. 14, 5.
 Funus egregie factum Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 22.
 Honos factus aris. Virg. 5, Aeneid. 152.
 Pax facta. Virg. 5, Aeneid. 117.
 Prodigium diuinitus factum. Quint. lib. 5, cap. 10, 35.
 Scelus palam factum. Quint. lib. 5, cap. 10, 14.
 Factum: Substantiuè.
 Factum & dictum. Liu. 6, ab Vrbe, 168.
 Acute, venuste, stulte, iracunde, iimide dicta, ac facta. Quint. lib. 6, cap. 5, 1.
 Mens sibi conscia facti. Lucret. lib. 3, 107.
 Dux formina facti. Virg. 1, Aeneid. 74.
 Certa fides facti est. Ouid. 6, Fast. 12.
 Index facti. Ouid. 6, Metam. 115.
 Præmia facti. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 3, 3.
 Audacis facti conscius. Virg. 11, Aeneid. 162.
 Detestabile factum. Iuuen. Satyr. 13, 13.
 Dira facta. Ouid. 6, Metam. 107.
 Honestum factum. Quint. lib. 6, cap. 1, 17.
 Immitia facta. Ouid. 14, Metam. 143.
 Impia. Catull. ad Furium, epig. 20, 2.
 Latibile factum cunctis. Ouid. 9, Metam. 52.
 Mirabile. Ouid. 4, Metam. 55.
 Modestum. Quint. lib. 4, cap. 2, 71.
 Recens. Ouid. 1, Metam. 34.
 Trux. Seneca Thyest. 8, 3.
 Turpia facta. Quint. lib. 1, cap. 2, 2.
 Facta & infecta canebat. Virg. 4, Aeneid. 38.
 Celare factum. Virg. 1, Aeneid. 71.
 Ut facta superi comprobent semper tua. Senec. Octau. 8, 3.
 In vno facto damnandus. Ouid. 7, Metam. 81.
 Detegere facta alicuius. Ouid. 2, Trist. 86.
 Excusare factum. Ouid. 4, Fast. 120.
 Dimidium facti, qui cepit, habet. Horat. 1, epist. 2, 8.
 Miscere dictis facta. Sil. lib. 13, 21.
 Factum mutare. Terent. And. 1, 13.
 Notare facta alicuius. Ouid. ad Liuiam, 71.
 Piget facti. Ouid. epist. 12, 42.
 Pœnitet facti. Ouid. epist. 16, 7.
 Potens factum. Claud. 7, Paneg. 45.
 Probare factum. Ouid. 3, Metam. 126.
 Verba & facta alicuius probare. Horat. 1, epist. 18, 4.
 Prodere facta alicuius. Ouid. 14, Metam. 149.
 Pudet facti. Seneca Medea, 12, 23.
 Purgare factum alicuius. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 2, 5.
 Reportare alicui facta. Stat. 2, Thebaid. 89.
 Reprehendere factum alicuius. Ouid. epist. 19, 10.
 Requiere facta alicuius. Ouid. 13, Metam. 43.
 Factum: *Re gesta*. Virg. 1, Aen. 130, Fortia facta patrum.
 Conspicuum factis. Stat. 1, Thebaid. 32.
 Inclutus factis. Ouid. 12, Metam. 35.
 Non illaudata. Stat. 1, Thebaid. 3.
 Insignia. Ouid. 3, epist. 25.
 Martia. Sil. lib. 13, 143.
 Memoranda. Stat. 11, Theb. 2.
 Splendida. Horat. 2, epist. 1, 48.
 Veneranda veterum facta. Valer. 1, Argonaut. 3.
 Anusillare facta. Lucret. lib. 5, 5.
 Regum facta canere. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 9.
 Capere facta alicuius. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 13.
 Domestica facta celebrare. Hor. in Arte poet. 58.
 Damnare facta alicuius decreto Senatūs. Ouid. 2, Trist. 27.
 Dicere facta alicuius. Virg. Eclog. 4, 11.
 Virtutem extendere factis. Virg. 6, Aeneid. 161.
 Illustrare humilium genus factis. Quint. lib. 3, cap. 7, 8.
 Linere facta splendida sædo carmine. Horat. 2, epist. 1, 48.
 Mortalia facta peribunt. Horat. in Arte Poet. 14.
 Reuoluere facta alicuius. Claud. 1, Paneg. 7.
 Ingentia facti sequebatur liuor. Claud. 3, Paneg. 8.
 Factus: Verbalè. Varro 1, de Re rust. cap. 24, 2, Hostium vocant, quod ex vno factu olei reficitur: factum dicunt, quod vno tempore conficiunt. Cato cap. 67, Factoribus det in singulos factus, olei sextarios; & in lucernam, quod opus fiet.
 Factio: Idem quod Facio & adimpleo. Virgilius 4, Georg. 110,
 Haud mora, continuè matris præcepta faceffit,
 Faceffe dictum elatum. Plaut. Menæch. 7, 24.
 Iussa faceffunt. Virgil. 4, Aeneid. 40.
 Præcepta faceffunt. Virgil. 9, Aeneid.
 Faceffere: *Discedere*. Terentius Phorm. 4, 3, 30, Hæc hinc faceffat; tu molestus ne fies. Liu. 4, ab Vrbe, 251, Et lib. 1, 206, Faceffe hinc Tarquinius. Lucret. lib. 6, 192.

Factio: Frequentatiuum. Terentius in Prologo Eunuch. 43,
 Quare æquum est vos cognoscere, atq; ignoscere;
 Quæ veteres factitarunt, h. faciunt noui.
 Carmina in aliquem factitare. Tacit. lib. 17.
 Coactiones. Suetonius in Vespasiano, cap. 6.
 Delationes. Tacit. lib. 17.
 Medicinam. Quint. lib. 7, cap. 4.
 Versus. Horatius in Arte Poetica 95.
 Factio: Qui aliquid facit. Cato cap. 13, 2, Idem cap. 64,
 Leguli volunt, uti olea caduca quam plurima sit, quò plus
 legatur: factitores, ut in tabula diu sit, ut fraxida sit, quò facilius
 oleum efficiant.
 Factitius: Ad alicuius similitudinem factus, vel artificis
 cuiusdam opera factus. Plin. lib. 12, ca. 17, 4, in vtraq; gente
 bina genera, terrenum & factitium. De ladano.
 Factitius color. Plin. lib. 31 cap. 7.
 Factitij doli. Plaut. Milite. 4, 68.
 Factio: seditio, & diuisio ciuium in diuersa studia Sallust.
 in Iugurtha: Cæterum nobilitas factione magis poliebat,
 Cæsar 1, bel. Gal. 118, Galliz totius factiones esse duas.
 Factio: *pro Caserna* Suet. in Nerone: Quinq; millia iuuenù e-
 legit, qui diuisi in factiones, plausuum genera cõdicerent.
 Nobilium factio. Liu. lib. 2, Decad. 1.
 Factio: *Opulentia, & auctoritas alicuius in ciuitate*. Plaut. Aul.
 Ista maguas factiones, dotes dapiles, nihil moror. Idem
 Trinum 8, 42, — cum vestris nostra non est
 Aequa factio.
 Factiosus: Seditiosus. Plautus Bacch. 11, 12, Sallustius in
 Cail. Erat eodem Cn. Piso adolescens nobilis summe audacia,
 egens, factiosus: quem ad turbandam Rempublicam inopia atq; mali
 mores stimulabant.
 Factiosus: *Opulentus & diuus*. Plaut. Aulul. 7, 50,
 Venit hoc mihi in mentem Megadore, te esse hominem
 diuitem, Factiosum, &c.
 Factura: compositio rei quam facimus. Plin. lib. 34, cap.
 14, 7, Aliubi vena bonitatem hanc præstat, ut in Noricis: a-
 liubi factura, ut Sulmone aqua.
 Faxo: pro Faciam. Plaut. Aulul. 16, 42, Ego faxo, & operam
 & vinum perdiderit simul. Idem Amph. 11, 17, Virg.
 9, Aeneidos,
 Haud sibi cum Danais rem, faxo, & pube Pelasga
 Esse putent. Terent. Eunuch. 2, 2, 54,
 Næ tu istas, faxo, calcibus sæpe insultabis frustra.
 Idem And. 3, 2, 13.
 Faxim. Plaut. Trucul. 3, 30, Faxim lenonum & scortorum
 minus, & minus damnosorum hominum.
 Faxis. Terentius Heaut. 1, 2, 13,
 Cauè faxis, nõ est opus pater. Hor. 2, Serm. Satyr. 6, 1,
 — nihil amplius oro
 Mata natae, nisi ut propria hæc mihi munera faxis. Si-
 lius libro 15, 71.
 Faxitis. Liu. 6, ab Vrbe, 181, Quod faxitis, deos velim fortunare.
 Idem 9, bel. Pun. 135.
 Faxint. Plautus Amphit. 7, 74, Terent. Heaut. Vtinam ita di
 faxint.
 Facilis. Terentius Heaut. 5, 5, 15, Hæc dum incipias, grauias
 sunt, dumq; ignores: vbi cognoris, facilia.
 Volens facilisq; sequetur. Virg. 6, Aeneid. 29.
 Inanibus facilis. Tacit. lib. 2.
 Aditus facilis. Tibull. lib. 2, eleg. 4, 4.
 Appulsus faciles. Tacit. lib. 2.
 Iuuenum animi faciles, & mobilis ætas. Virg. 3, Georg. 32.
 Faciles aquæ. Martialis lib. 1, 16.
 Bonum facile. Senec. Octau. 2, 1.
 Cera facilis. Ouid. 15, Metam. 34.
 Facilis ceruix. Martialis lib. 3, 13.
 Cibi faciles. Senec. Hippol. 4, 32.
 Facillimus conceptus. Plin. lib. 7, cap. 16, 1.
 Copia facilis. Propertius lib. 1, eleg. 9, 1.
 Da facilem cursum, atq; audacibus annue cæptis. Virgilius
 1, Georg. 8.
 Deliciae faciles, vulgataq; munera. Ouid. 13, Metam. 178.
 Descensus facilis. Virg. 6, Aeneid. 25.
 Deos faciles habere. Ouid. 5, Metam. 112.
 Facilis atq; impetrabilis dies. Plaut. Epid. 8, 6.
 Di faciles in tua vota. Ouid. epist. 15, 57.
 Exitus facilis. Virg. 3, Aeneid. 179.
 Fortuna facilima. Virg. 11, Aeneid. 152.
 Fuga facilis. Virg. 4, Aeneid. 87.
 Haustus facilis aquarum. Lucret. lib. 2, 92.
 Iactura facilis. Virg. 2, Aeneid. 124.
 Irae faciles. Lucan. lib. 1, 55.
 Labor facilis. Virg. 1, Georg. 16.
 Manu facili aliquid agere. Tibullus lib. 1, eleg. 1, 2.
 Faciles oculi, Virg. 8, Aeneid. 52.

Facilis partus. Plin. lib. 7, cap. 6, 1.
 Facilis diuifui prouincia Liu. lib. 5, Decad. 5.
 Facili & celeritate geruntur. Lucret. lib. 4, 29.
 Rifu facili mollescere. Claud. 2, de raptu Proferp. 63.
 Sæuitia facilis Horat. 2, Carm. ode 12, 6.
 Sanguis. Martial. lib. 1, 38.
 Somnus. Horat. 2, Carm. ode 11, 2.
 Terra facilis frugum. Claud. de Laudibus Serenæ, 22, 11.
 Titulus facilis. Ouid. 10, Metam. 120.
 Tramite facili vos sistam. Virg. 6, Aeneid. 135.
 Venia deprecationis faciliior. Quint. in Proœm. lib. 1, 2.
 Parabilis facilisq; Venus. Horat. 1, Sermon. Satyr. 2, 24.
 Via facilis. Virg. 1, Georg. 25.
 Facilis & plana via. Plaut. Trinumm. 10, 20.
 Victum facilem fundit tellus. Virg. 2, Georg. 92.
 Vitam facilem ducere. Sil. lib. 6, 62.
 Facilis vterus. Plin. lib. 8, cap. 32, 2.
 Facile & pronum. Iuuen. Satyr. 3, 5.
 Minimum facilimumq; Catul. ad Cornificium, epig. 36, 1.
 Vir facilis mirari noua. Claud. 7, Paneg. 103.
 Facilis impetrandæ veniæ Claudius. Liu. 6, bell. Pun. 76.
 Mollis in obsequium, facilisq; rogantibus. Ouid. 2, Amor. eleg. 31.
 In excogitando facilis. Quint. lib. 1, cap. 1. 1.
 Blandus facilisq; maritus. Sil. lib. 17, 17.
 Mens facilis, & apta capi Ouid. 1, de Arte, 72.
 Ministri faciles. Ouid. 2, Fasti. 1.
 Placidus facilisq; parens, veniæq; paratus. Ouid. 2, de Pont. eleg. 2, 23.
 Facilis pater. Terent. Heaut. 2, 1, 5.
 Pectus facile Senec. Hippol. 4, 18.
 Ad iuga faciles populi. Lucan. lib. 2, 68.
 Dare se facilem Ouid. ep. st. 15, 40.
 Facile factu. Terent. Heaut. 4, 3, 26.
 Bonam atq; iustam rem oppidò imperas, & factu facile.
 Facile tritu. Plin. lib. 12, cap. 13, 4.
 Nihil dictu facilius est. Terent. Phorm. 2, 1, 70.
 Nec visu facilis, nec dictu effabilis vlli. Virg. 3, Aeneid. 124.
 Capi facilis. Lucan. lib. 2, 130.
 Corrupti facilis Tacit. lib. 20.
 Facilis legi. Gell. lib. 17, cap. 9.
 Facilis ad. Liu. 2, bel. Maced. 43.
 Ad intellegendum faciliiora Quint. lib. 2, cap. 3, 6.
 Ex facili. Tacit. Colum. lib. 6, cap. 1, Quæ vitanda non ex facili dixerim.
 Nunquam est ille miser, cui facile mori. Seneca Herc. Oeth. 2, 2.
 Facile. Sinè labore.
 Facile agere. Terentius Adelph. 3, 4, 56.
 Amare. Terentius Heaut. 5, 5, 16.
 Cernere. Terent. And. 1, 1, 108.
 Credere Plaut. Rud. 31, 10.
 Dare consilium. Terent. And. 2, 1, 11.
 Deterrere. Terent. in Prol. Hecyræ, 27.
 Emergere ex malis. Terent. And. 3, 3, 31.
 Facile & fortunatè euenit eis. Plaut. Epid. 5, 60.
 Facile facere. Plaut. Amph. 3, 139. Terent. Heaut. 3, 2, 16.
 Facile fit. Terentius Eunuch. 3, 1, 58, lam dudum illi facile fit, quod doleat.
 Facile inuolare in aliquem. Terent. Eunuch. 4, 3, 6.
 — qui nunc si detur mihi:
 Ut ego vnguibus facile in oculos inuolem venefico?
 Facile meminì. Plaut. Capt. 7, 33.
 Facile noui. Plaut. Curcul. 14, 56, Tã facile noui, quàm me.
 Facile obtingit. Plaut. Afin. 12, 136.
 Facile passus sum me deludier. Terent. And. 1, 2, 32.
 Facile quærere victum. Terent. Eunuch. 2, 3, 30.
 Ille vbi miser, famelicus, videt me esse in tantum honorè,
 Et tam facile victum quærere.
 Facile reperitur. Plin. lib. 7, cap. 15, 1.
 Facilmè spectatur mulier. Plaut. Stich. 3, 59.
 Facile tutor mores. Terent. Hecyr. 5, 1, 8.
 Facile viuere. Plaut. Curcul. 14, 6.
 Facile. liquidè & manifestò. Terent. And. 4, 3.
 Facile hic plus mali est, quàm illic boni.
 Quint. de Euripide, lib. 10, cap. 1, Facile præcipuus. Plaut. Perf. 23, 2.
 Facultas: placabilitas. Terent. in Heaut. 4, 1, 40, Malè docet mea facultas multa. Idem Eunuch. 5, 9, 18.
 An mei patris festiuitatem & facultatem.
 Augere famam ingenij facilitate. Quint. lib. 4, cap. 1, 38.
 Parare facultatem Quint. lib. 2, cap. 4, 12.
 Facilitas versa in fastidium. Tacit. lib. 11.
 Facultas: facultas agendarum rerum. Terent. And. 1, 4, 5.
 — dii date facultatem, obsecro,
 Huc patiundi; atq; illi in alijs potiùs peccandi locum.

Vindictæ nulla facultas. Ouid. 4, Trist. eleg. 8, 3.
 Restandi nulla facultas. Lucret. lib. 1, 22.
 Facultatem dare. Plin. Si mihi facultas daretur, vtrum vellem eligendi.
 Facultatem, à facilitate; distinguit Plinius: quòd illam vocat gratiam eloquentiæ ac virtutem; hanc, promptuudinem duntaxat. Sic enim epist. 113, inquit: Quia nimia assiduitate facilitas magis, quàm facultas: nec fiducia, sed temeritas paratur.
 Prona facultas. Claud. ad Olibrium, 25, 1.
 Dicendi facultas Quint. lib. 2, cap. 15, 2.
 Amplior dicendi facultas. Quint. lib. 2, cap. 3, 3.
 Eximia dicendi facultas. Quint. in Proœm. lib. 1, 8.
 Orandi facultas. Quint. lib. 3, cap. 5, 1.
 Persuadendi, non docendi facultas Quint. lib. 2, cap. 15, 19.
 Contingere stylo facultatem. Quint. lib. 2, cap. 2, 7.
 Desperata facultas. Quint. lib. 2, cap. 11, 4.
 Exercere dicendi facultatem. Quint. lib. 2, cap. 4, 29.
 Exigere in aliquo eximiam dicendi facultatem. Quincilian. in Proœm. lib. 3.
 Facultatem in dicendo habere. Plin. epist. 9, lib. 2.
 Perfectus scientia; & omni facultate dicendi. Quintilian in Proœm. lib. 1, 15, de Oratore.
 Tradere scientiam de clamandi ac facultatem. Quintil. lib. 2, cap. 1, 2.
 Facultas, pro Copia.
 Facultas operæ Plaut. Trucul. 18, 28.
 Facultas in medicina. Celsus libro 5, Omnia medicamenta proprias facultates habent.
 Facultas secreta certis in rebus inest. Lucret. lib. 1, 35.
 Facultates: Diuina operæ.
 Executere facultates alicuius. Vlp. in l. 1. §. si inter magistratus, ff. de magistratibus conueniendis. Execuffis facultatibus, tunc veniendum ad Collegam.
 Labi facultatibus. Vlp. in l. 1. §. si magistratus ab initio ff. de Magistratibus conueniendis.
 Præparare alij facultates patrimonij sui, Quintil. in Proœm. lib. 6, 14.
 Facultas: in singulari numero. pro diuifis. Paul. in l. eum pluris. §. vlt. ff. de admin tut. Non quas minimas poterit, sed pro facultate patrimonij.
 Facinus: factum. Sallust. Qui aliquo negotio intenti præclari facinoris, aut bonæ artis famam quærunt.
 Facinus istud non est mihi conducibile. Plaut. Bacchid. 1, 18.
 Ad omne clarū facinus audaces manus. Senec. Her. fur. 4, 9.
 Fortis facinus. Ouid. 9, Metam. 30.
 Facinus quos inquinaæ quat. Lucan. lib. 5, 58.
 Exempla facinorum appetere. Senec. Thebaid. 2, 8.
 Edita facinora habent. Liu. 9, Decad. 4.
 Moliri facinus. Sil. lib. 11, 39.
 Facinus: pro scelere & flagitio. Terent. Adelph. 3, 4, 1, Idem Heaut. 2, 1, 8.
 — is mihi vbi adibit plus paulò, sua quæ narrat facinora?
 Liu. 9, bell. Maced. Nihil ibi facinoris, nihil ibi flagitij prætermiffum.
 Non rudis facinorum. Tacit. lib. 12.
 Series facinorum Senec. Oëtau. 4, 9.
 Formæ facinorum. Senec. Oëtau. 4, 12.
 Atrox facinus. Senec. Troad. 4, 18.
 Cruentum. Senec. Hippol. 4, 38.
 Morte dignum. Senec. Hippol. 12, 11.
 Horrendum. Senec. Thebaid. 2, 9.
 Horridum. Senec. Hippol. 2, 17.
 Ignotum, efferum, inusitatum. Senec. Thebaid. 1, 55.
 Incognitum facinus, ac dirum nefas. Senec. Medea, 12, 11.
 Lene. Horat. 1, epist. 17, 12.
 Mala facinora. Tacit. lib. 12.
 Obscœnum facinus. Claud. 2, in Eutrop. 24.
 Tettum. Senec. Thyeste, 3, 33.
 Admittere facinus aliquod. Iuuen. Sat. 10, 26.
 Audere. Tacit. lib. 18.
 Geminare. Ouid. 10, Metam. 93.
 In oculis habere. Ouid. 2, Trist. 105.
 Iurare in facinus. Ouid. 1, Metam. 49.
 Pœnas luere facinorum. Senec. Oëtau. 5, 6.
 Parare facinus aliquod. Ouid. 9, Metam. 30.
 Triste parat facinus. Ouid. 5, Metam. 125.
 Repellere facinus. Ouid. 15, Metam. 156.
 Reposcere. Stat. 5, Thebaid. 98, Vide REPOSCE.
 Malum facinus suadere. Tibul. lib. 11, eleg. 4, 5.
 Suasit amor facinus. Ouid. 8, Metam. 18.
 FACUNDVS. Disertus. Ouidius:
 Non formosus erat, sed erat facundus Vlyffes. Quint. lib. 12, In omnibus gentibus alius alio facundior habetur, & in eloquendo dulcis magis.
 Dicta facunda. Ouid. 13, Metam. 26.

Iuuenis facundus, Ouid ad Pisonem, 7.
 Os facundum, Ouid, 5, Fast. 140.
 Oria facunda, Claud. 8, Paneg. 23.
 Senex facundus, Ouid, 12, Metam. 36.
 ¶ Facundia: Facultas differendi cum gratia, Gell. lib. 4, cap. 9. Plin. lib. 7, cap. 30. 8, Facundia Latiarumque literarum patens Cicero.
 Arma facundia, Quint. lib. 2, cap. 16, 7.
 Lingua facundia, Ouid, 3, Trist. eleg. 5. 6.
 Compta facundia, Tacitus lib. 5.
 Digna princeps, Ouid 2 de Ponto, eleg. 5. 11.
 Mortifera, Iuuenal. Satyr. 10, 1.
 Præceps, Horat. in Arte, 44.
 Alere facundiam, Quint. in Proem. lib. 1, 18.
 Mandata iuuat facundia causam, Ouid, 7, Metam. 102.
 ¶ Facundè: Disertè. Liu. 8. bel. Pun. 93. Sed hostem etiam infestissimum facundè alloquendo sibi conciliabit.
 ¶ Facundiosus. Sempronius Afellio usurpauit, teste Gellio lib. 4, cap. 9. quum sic ait: x 1 1 1. rerum gestarum, facta sua spectare oportere: dicta non, si minus facundiota essent.
 FÆX.] Excementum cuiuscunque rei. Horat. 1, Carm. ode 36, Diffugiunt cadis cum fæce siccatis amici.
 Pannosam fæcem morientis sorbet aceti, Persius Satyr. 4. 4.
 Liquida fæx, Ouid 8, Metam. 134.
 ¶ Fæcula, Lucret. lib. 2,
 Fæcula iam quo de genere est.
 pro condimento scilicet quamine subacido subamaroq;
 ¶ Fæculentus: fæcis plenus. Fæculenta aqua, Plinius libro 31. cap. 3. 6.
 ¶ Fæcatum: è fæcibus expressum. Cato, cap. 153.
 ¶ Fæcutinus. Gellius lib. 13, cap. 19, Non eas finitiones prærancidas; neq; fæcutinas grammaticas spectaueris.
 ¶ Fæcinæ: vix, quæ plus quam cæteræ fæcis afferunt. Col. lib. 3, cap. 2, 8.
 FAGUS.] Arbor glandifera, Virg. in Buc.
 Tityre, tu patula recubans sub tegmine fagi.
 Cæsar 5. bell. Gall. 50. Plin. lib. 22. cap. 23. 2.
 Alta fagus, Virg. 1, Georg. 33.
 Ardua, Stat. 6, Thebaid. 20.
 Denfa fagi, Virg. eclog. 2, 1.
 Patula fagus, Virg. eclog. 1, 1.
 Rudibus fagis texuntur tigna, Claud. 3, Paneg. 65.
 Veteris iam fracta cacumina fagi, Virg. eclog. 9, 2.
 Viridis fagus, Virg. eclog. 5, 3.
 ¶ Fagineus: ex fago factus. Ouid. lib. 8, Metam. 31,
 — erat alueus illic Fagineus.
 Col. lib. 12. cap. 4. 4, Fagineæ arculæ. Ouid. 4. Fastor. 132.
 ¶ Faginus: Idem. Virg. 3, Georg. 34,
 Post valido nitens sub pondere faginus axis. Plin. libro 16. cap. 5. 8. 4.
 Pocula fagina, Virg. eclog. 3, 8.
 Scyphus faginus, Tibullus, lib. 1. eleg. 10, 2,
 ¶ Fageus: Idem. Plinius libro 16, cap. 5. 1, Alia fageæ glandi figura, alia quercæ. Et cap. 27, Glans fagea lucem bilarem facit.
 Fagus arbor, quæ Ioui sacra habebatur. Plin. lib. 16. cap. 10. 1.
 FALARÆ.] Turres lignæ, quibus in oppidorum oppugnationibus, & in spectaculis utebantur. Ennius lib. 16,
 Malos defendunt, fiunt tabulara, falæq;
 FALARICA.] genus teli missile. Virg. 9. Aen.
 Sed magnum stridens cõtorta falarica venit. Ennius:
 — quæ valde veniunt falarica missa.
 Liu. 1. bel. Pun. 31, Falarica erat Saguntinis, missile telum hastili oblongo, & cætera tereti; præter quàm ad extremum, vnde ferrum.
 FALCARIUS, FALCVLA.] Vide FALX.
 FALERE.] Varro de Re rust. lib. 3. cap. 5. 12, Subter columnarum stylobatem est lapis, à falere pedem & dodrantem altus; ipsum falere ad duos pedes altum à stagno, latum ad quinque. Verbum architecturæ, incognitum.
 FALLACIA, FALAX.] Vide FALLO.
 FALLAM.] pro fallaciâ dixere veteres Nonius, antiqui poetæ locum citans:
 Ne non vocabit ob eam rem; hanc feci fallam.
 FALLO.] decipio, Terent. Heaut. 3. 1. 6, 1,
 — Fallite sinas
 Technis per ferulum.) ode 4. 11.
 Fallere & effugere, optimum est triumphus, Horat. 4. Carm.
 In aliquo fallere, Quint. in Proem. lib. 4, 3.
 Naturaliter, Quint. lib. 2, cap. 12, 2.
 Ab arte quadam, Ouid. 2. Trist. 92.
 Fallunt amaritudinem edentes abfynthium in sicco. Plin. lib. 27. cap. 9, 7.
 Petrarð hæc alea fallit, Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 1 1.
 Animi fallunt sub vulpe latentes, Horat. de Arte poet. 88.

Nec me animi fallit, quàm res noua, Lucret. lib. 5, 20.
 Credentem fallere, Ouid. epist. 2, 13.
 Curam somno, Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 23.
 Labor fallebat curas, Ouid. 3, Trist. eleg. 2, 4.
 Custodes fallere. Ouid. 4, Metam. 17.
 Deceptam fefellit, Virgil. 4, Aeneid. 4.
 Fallere depositum, Ouid. 5, Metam. 96.
 Dextram alicuius, Virgil. 6, Aeneid. 123.
 Dolis, Terent. And. 3. 2. 12.
 Fac em alicuius, Virg. 1, Aen. 138.
 Horas sermonibus, Ouid. 8, Metam. 131.
 Hostem, Liu. 1. bell. Maced. 151.
 Imperium, Plin. lib. 7, cap. 37, 3.
 Iudicium alicuius, Hircius 4. bell. Alexand. 57.
 Iura tori. Ouid. epist. 25, 58.
 Iurata fefellit, Ouid. 1. de Remed. amor. 61.
 Fallere liberos parentibus, Plaut. Rud. 18. 40.
 Mandata alicuius Ouid. 9, Metam. 140.
 Falli memoria, Plin. lib. 10, cap. 42, 3.
 Simulacra in somnis mentem fallunt, Lucret. lib. 5, 13.
 Moras arte fallere, Ouid. epist. 18, 8.
 Nec me adè fallit, Virg. 4, Aen. 20.
 Nihil me fefellit, Terent. Heaut. 4. 3. 4. Idem And. 1. 2. 23, Ir-
 rides; nihil me fallis.
 Non pot me multum fallit; quin, quod suspicor sit, quod ve-
 lit. Terent. Hecyra, 5. 1. 2.
 Nisi fallor, Virg. 5, Aen. 10.
 Nisi me fallit animus, Terentius Heaut. 4. 1. 1. Idem in Phor-
 mion, 5. 1. 8.
 Nisi quid me fallit, Terent. Heaut. 3. 2. 3.
 Nouitate quadam aliquem fallere, Ouid. 2, Trist. 101.
 Numen fallere, Virg. 6, Aen. 65.
 Litera fallit oculos, Ouid. 3, de Arte amand. 125.
 Fallere aliquem omnia. Senec. epist. 96.
 Opera Plaut. Pseud. 4. 9.
 Promissum. Curtius, lib. 6.
 Retia. Ouid. epist. 19, 9.
 Consortem sociam, Horat. 3. Carm. ode 24, 12.
 Fallitur augurio spes bona sæpe suo, Ouid. epist. 16, 47.
 Tempus fallere, & detinere curas, Ouidius 4. de Ponto, eleg.
 10, 14.
 Vestigium. Curtius. Prærupta saxa vestigium subinde fallentia. Idem lib. 4.
 Vetustatem, Plin. lib. 14, cap. 2.
 Visum, Plin. lib. 9, cap. 50, 1.
 Visu falli, Stat. 4, Sylu. 3, 24.
 Vmbræ pietatis fallitur, Ouid. 9, Metam. 93.
 Nec vota fefellit euentus, Claud. 4. Paneg. 18.
 Volucres viscata fallite virga, Ouid. 15, Metam. 95.
 Vulgus indoctum fallere vana dulcedine, Ouid. 5, Metamorph. 62.
 ¶ Fallere: pro Latere. Tacit. lib. 11, Et nonnulla fallendi spe.
 Idem lib. 13, Quæ mutatio neq; Neronem fefellit.
 ¶ Falsus sum: id est, decipior. Plaut. Menæch. 17. 2. Terent.
 And. 4. 1. 23, Heu me miserum, qui tuum animum ex ani-
 mo spectauit meo.
 P. Falsus es. Plaut. True. 17. 10,
 Etiamnum quid sit negoti, falsus incertusq; sum,
 Spes fallendi, Horat. 1, epist. 17, 11.
 Vix mille fallendi, Tacit. lib. 4, eleg. 6, 3.
 ¶ Fallens. Fallēs cliuus. Plin. ad Apollinarem, epist. 101. d. lib. 5.
 Retia fallentia, Ouid. 2. de Arte aman. 38.
 Fallens vestigium, Plin. epist. 25, b.
 Vix fallentis semita. Horat. 1, epist. 19, 12.
 ¶ Falsus. Falsus amicus. Claud. 7. Paneg. 56.
 Omnibus verax; sibi falsus vni, Senec. Medea, 8. 16.
 Falsus sodalibus. Catul. ad Alphenum, epigr. 28, 1.
 Auditiones falsæ, Tacit. lib. 4.
 Falsa causa, Terent. And. 1. 5. 22.
 Crimine falso accusate aliquem, Ouid. 13, Metam. 62.
 Cupidine falso decipi, Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 13.
 Falsum gaudium, Terent. And. 1. 2. 9.
 Gaudia falsa, Virg. 6, Aen. 103.
 Falsam gratiam inire, Terent. Heaut. 2. 3. 61.
 Honor falsus, Horat. 1. epist. 17, 9.
 Sub imagine falsa celare culpam, Ouid. 2, Metam. 8.
 Falsa lacrymula, Terent. Eunuch. 1. 1. 22.
 Lingua falsa, Ouid. 2. Metam. 127.
 Fallaces lites. Plaut. Rudente, 2, 13.
 Odium falsum assimilari, Ouid. 7, Metam. 60.
 Opprobrijs falsis morderi, Horat. 1, epist. 17, 8.
 Os falsum, Ouid. 10, Metam. 4.
 Proditio falsa, Virg. 2. Aeneid. 17.
 Paiores falsi, Tacit. lib. 2, Falsos paiores induerat.
 Pudor falsus, Ouid. 2. de Arte aman. 112.

Querelis falsis in eufare aliquem. Claud. 4. Paneg. 86.

Falsus scriptor, Mart. lib. 3, 20.

Falsus sol, Virg. 1. Georg.

Falsa solitudo, Terent. Heaut. 1. 2. 3.

Falsum somnium, Plaut. Milit. 7, 28.

Spem falsam ponere, Ouid. ad Liu. 8.

Falsa spe aliquem producere, Terent. And. 4. 1. 24.

Terror falsus, Lucret. lib. 3, 14.

Falsum testamentum: Quod testamentum non est, inquit

Paulus Iureconf. Sic falsus tutor: Qui tutor non est.

Verbis falsis periuria addit, Ouid. 11. Metam. 42.

Falsus animi, Terent. Eunuch. 2. 2. 42.

Falsum habere: id est, Decipere. Sallustius in Iugurtha.

Falsum esse Sallust.

¶ Falsum: Substantiuè (Falsus) Terent. Eunuch. 1. 2. 24.

Sin falsum, aut vanū, aut fictū est, continuū palam est.

Idem Heaut. 3. 1. 12.

Intelligens falsi, Tacit. lib. 11.

Veni falsiq; nouitia, Lucret. lib. 4, 97.

Aucta in falsum, Tacit. lib. 3.

Veris addere falsa, Ouid. 9. Metam. 28.

Veris falsa admiscere per artem, Silius lib. 11, 26.

Conuincere falsum refutato ancipiti, Lucret. lib. 3, 106.

Vero distinguere falsum, Horat. 1. epist. 10, 6.

Iacere tela in falsum, Tacit. lib. 4.

Ingrauescere falsis, Tacit. lib. 19.

Falsa punire. Senec. Hippol. 12. 8.

Veris falsa remiscere, Horat. de Arte poet. 31.

Renidens falsum vitu, Tacit. lib. 4.

Verum falsum ve fit, vita nō decreuerit, Plin. lib. 8, cap. 16, 8.

¶ Falsō. Plaut. Bacchid. 11. 43.

Non maneo, neq; tu me habebis falsō suspectum. Te-

rent Heaut. 1. 3. 27. Idem And. 3. 2. 25. Continuū dari

Tibi verba censes. s. falsō. Sallustius: Falsō queritur

de natura sua genus humanum.

Numina Iouis falso citauit, Ouid. 5. Fast. 137.

Fama falsō credita, Seneca Octau. 6, 1.

Laudata falsō fœmina, Ouid. 3. Amor. eleg. 11, 9.

Promittere falsō, Ouid. epist. 19, 38.

¶ Falsē. Plaut. Capt. 11. 89.

—Ego Philocrates.

Falsē faciam, vt verus hodie reperire Tyndarus.

¶ Falsidicus: Qui falsa loqui consuevit, Plaut. Capt. 1. 13.

Me, meamq; rem, quod in te vno fuit,

Tuis scelestis falsidicis fallacijs dilacerauisti.

¶ Falsificus, Qui facit fallacias. Plaut. Milit. 5, 36.

Domi habet animū falsiloquum, falsificū, falsiurium,

¶ Falsiurium: Qui falsa iurat. Plaut. Milit. 5, 36.

¶ Falsiloquus: Qui falsa loquitur. Plaut. Milite, 5, 36. Idem

Capt. 6, 14.

Quarum rerum te falsiloquum mihi esse nolo.

¶ Falsimonium, Plaut. Bacchid. 11. 12.

Quos cum censeas

Tibi amicos, reperiuntur falsi falsimonijs.

¶ Falsiparens: qui falsum habet parentē. Catull. ad Mallium,

—epigram. 63, 21.

Falsiparens Amphitryoniades.

¶ Fallax: Qui mentiendo decipit.

Alca fallax, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 2, 9.

Amica, Ouid. 3. Amor. eleg. 9, 9.

Amicitia, Ouid. 7. Metam. 61.

Amicitia fallaces, Tacit. lib. 16.

Amor fallax, Senec. Hippol. 5, 9.

Aula, Senec. Octau. 2, 1.

Coniectura, Plin. lib. 23, cap. 23, 11.

Conuallis, Plin. lib. 8, cap. 8, 1.

Fiducia, Ouid. epist. 15, 65.

Hæmus, Mart. lib. 1, 162.

Hæmo fallaci latus piscis, Ouid. 2. de Ponto, eleg. 7, 2.

Herba fallax veneni, Virg. 4. eleg. 5.

Fallaces homines, Catull. ad Alphenum, epig. 28, 1.

Insidie fallaces, Valer. 3. Argo. 126.

Norma fallax, Lucret. lib. 4, 105.

Fallax aut dubia obseruatio, Plin. lib. 18, cap. 26, 8.

Puella fallax, Tibull. lib. 3, eleg. 7, 4.

Sententia hominum, Ouid. 5. Fast. 39.

Seruus, Ouid. 1. Amor. eleg. 15, 4.

Simulacrum, Silius lib. 17, 115.

Spes, Liu. 6. ab Vrbe, 68.

Spes hæu fallaces, Silius lib. 7, 12.

Sylua fallax, Virg. 9. Aen. 82.

Tenebræ fallaces, Valer. 3. Argo. 38.

Vates non fallax, Tibull. lib. 3, eleg. 4, 10.

Vix fallaces, Ouid. 2. Amor. eleg. 1, 2.

Vita fallax, Senec. Hippol. 8, 12.

Vultu fallaci blandita fortuna, Senec. Octau. 7, 1.

Vndis fallacior, Ouid. 13. Metam. 171.

¶ Fallacia: Techna, dolus malus, Terent. And. 4. 4. 39. Falla-

cia alia aliam trudit.

¶ Fallaciter. Ouid. 11. Metam. 129.

¶ Fallaciosus: Qui est plenus fallacijs. Gellius: Veterum te-

stimonia, quibus huiusmodi ambages fallacijs confu-

tantur. Idem lib. 7. cap. 3. ex epistola Tironis Tullij.

¶ Falso. Modestinus in l. penult. ff. ad legem Corneliam de

falsis. Decretoque diui Adriani præceptum est, in insulam

eos relegari, qui pondera aut mensuras falsassent.

¶ Falsarius Sueron. in Claudio. cap. 15. Poclamare quodam,

præcipientas falsario manus. Idem in Nerone. cap. 17. Ad-

uersus falsarios tum primum reperimentum, ne tabule nisi per-

tusæ, ac ter lino per foramina traiccto obsignarentur. Idem

clarius in Tito, cap. 3.

FALX.] quæ secantur frumenta, herbæ, & similia. Virg.

Falce nec agricolæ duri refecanda. Plin. li. 18, cap. 28.

Falcium duo genera.

Falces fœnaræ, stramentariæ, arborariæ, vineaticæ, syluaticæ,

rufcaræ, Cato cap. 1. 1. 4. Et cap. 10, 3.

Fron datorum fax, Catull. in Argo. 59, 9.

Curuamen falcis alienæ, Ouid. 7. Metam. 46.

Acuta falx, Ouid. 9. Metam. 77.

Adunca, Ouid. 14. Metam. 126.

Agrestis, Iuuenalis Satyr. 13, 4.

Ahenâ, Virg. 4. Aeneid. 103.

Mala, Virg. eclog. 3, 3.

Nigræ rubigine falces, Claud. 2. Paneg. 39.

Procurua falx, Virg. 2. Georg. 84.

Rapaces falces, Lucret. lib. 3, 130.

Supina falx Iuuenal. Satyr. 8, 10.

Adhibere frondibus falcem, Quint. lib. 2. cap. 4, 8.

Amputare ramos falce, Horat. Epod. 2, 3.

Curua falce armatus deus. Tibull. lib. 1. eleg. 4, 1.

Vmbra arboris attenuat falx. Catull. in Argo. 59, 9.

Actiuz detondet Gargara falces, Claud. 4. Paneg. 78.

Vites incidere falce, Virg. 3, 3.

Curare vitem falce, Plin. lib. 17, cap. 22.

Premere vitem falce, Horat. 1. Carm. ode 31, 2.

Vmbra premere falce, Virg. 1. Georg. 32.

Seges refecanda falce, Ouid. epist. 1, 11.

Incurua falce refecita Ceres. Ouid. 1. Amor. eleg. 15, 3.

Supponere falcem arctis, Virg. 1. Georg. 70.

¶ Falx: *Bellica machina, quæ ad uincio præfigebatur ferro.* Cæsar 3.

bell. Gall. 406. Vna erat magno vni res præparata à no-

stris. falces præcutoræ, insertæ, affixæq; longurijis, non ab-

simil. forma muralium falcium. Paulò post dicit, funes

abiectos fuisse falcibus. Martialis libro 14. 34. de falce e-

piramida.

¶ Falcula. Colum. lib. 12. cap. 18, 1. Nec minùs falculæ & vn-

gues ferrei quàm plurimi parandi. Cato cap. 54, 2. Quod

falcula secueris, non renascetur.

Falculæ pantherarum & pardorum, dicuntur extremitates vn-

g. ium in facis formam incurisate. Plin. lib. 8, cap. 1, 53.

¶ Falcifer: Falcem ferens, Martialis lib. 5. 16. (lib. 44)

Nam si falciferi defendere templa tonantis. Ouid. in

Te fera nec quicquam placidum spondentia Martis

Sydera præferunt, falciferiq; senis.

Manus falciferæ Ouid. 13. Metam. 198.

Couinus falcifer, Silius lib. 17, 85.

¶ Falcare: Falce profcindere, Plin. lib. 17. cap. 10, 5. Serendas

quam maximè falcatas, & è nouella.

¶ Falcatas: formam falcis habens. Plin. lib. 10. cap. 21. 2. de

Gallo gallinaceo: In sublime caudam quoq; falcatam eri-

Eloquentiæ, Quintil. lib. 7, cap. 2.
 Fama de Sallust. in Jugurtha: De Metello fama præclara.
 Aduersa fama, Tacit. lib. 20.
 Aemula Herculei laboris, Silius lib. 4, 1.
 Anus, Catull. de Gallo, epigram. 73, 2.
 — & quis sis, fama loquetur anus.
 Atrocior, Tacit. lib. 4.
 Audax nouis terroribus, Stat. 8. Thebaid. 31.
 Cassa sterilisq; Stat. 6. Theb. 15.
 Conspicua, Iuuenalis Satyr. 10, 13.
 Egregia, Tacitus in vita Agricolæ.
 Fœcunda, Claud. ad Gennadium, 43, 1.
 Iæda, Iuuenalis Satyr. 14, 16.
 Garula Senec. Herc. fur. 3, 7.
 Impia, Virg. 4, Aen. 60.
 Inanis, Tacit. lib. 20.
 Incertæ murmura famæ, Ouid. epist. 9, 9.
 Incredibilis rerum fama, Virg. 3. Aen. 59.
 Infausta, Silius lib. 13, 20.
 Leuis, Virg. 7, Aen. 47.
 Loquax, Lucan. lib. 8, 154.
 Minor factis, Stat. 12, Thebaid. 100.
 Miratrix senioris æui, Senec. Hippol. 6, 2.
 Mœsta, Tacit. lib. 18.
 Obscurior, Plin. lib. 36, cap. 25.
 Obscurior æuo, Ouid. 6, Fast. 21.
 Perennis, Virg. 9, Aeneid. 16.
 Prospera, Tacit. lib. 17.
 Recens, Stat. 5, Thebaid. 39.
 Secunda, Liu. lib. 4. Decad. 5.
 Sinistra, Iuuenal. Satyr. 14, 1.
 Vaga, Ouid. 8, Metam. 54.
 Validissima, Tacit. lib. 13.
 Vetus, Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 8.
 Vitrea, Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 45.
 Volucris præconia famæ, Ouid. epist. 16, 42.
 Vulgaris fama, Stat. 4. Syl. 8, 7.
 Accendere famam, Quint. Declamat. 17.
 Affectare famam eloquentiæ, Quint. lib. 7, cap. 2, 28.
 Auferre famam docti. Horat. 2, epist. 1, 12.
 Bæchatur fama per urbem, Virg. 4, Aen. 134.
 Captare famam dicacis, Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 17.
 Celebrata fama per orbem, Ouid. 2. de Arte aman. 100.
 Circundare famam alicui, Tacit. in Dialogo oratorum.
 Committere famam suam alicui, Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 14.
 Conualefcit fama, Curtius lib. 9.
 Crebrescens fama, Tacit. lib. 20.
 Didita per prouincias fama, Tacit. lib. 11.
 Bonam deperdere famam, Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 13.
 Col'ectam diu deponere famam, Claud. 8. Paneg. 37.
 Deportare famam alicuius rei, Tacit. lib. 4, Belliq; confectis-
 simam deportarat.
 Discurrit fama totas vrbes, Curtius lib. 4.
 Dispergere famam, Plin. lib. 35, cap. 10.
 Dare famæ, Tacit. lib. 1.
 Verba dare famæ, Ouid. epist. 16, 34.
 Eleuare famam, Tacit. lib. 4.
 It fama per vrbes, Virg. 4, Aeneid. 35.
 Extennuare famam belli, Liu. 1. Decad. lib. 5, 167.
 Extinguere famam, Liu. 3. Decad. lib. 7, 93. Virg. 6. Aen. 106.
 Facere, Quintil. lib. 11, cap. 2.
 Mœsta fama ferit remotas terras, Lucan. lib. 5, 155.
 Fama fert, Liu. 2. ab Vrbe, 31.
 Fundere famam latius, Quintil. lib. 11, cap. 2.
 Furi famæ, Silius lib. 7, 102.
 Gliscens fama, Tacit. lib. 18.
 Instatur fama, Silius lib. 4, 1.
 Incessit, Tacit. lib. 13.
 Infixa fama vulgo, Plin. lib. 8, cap. 22.
 Inscuire famæ, Tacit. lib. 13.
 Instandum famæ, Tacit. in vita Agricolæ.
 Inuigilare famæ, Ouid. 3. de Arte, 83.
 Lædere famam, Plin. Iunior epist. 7, lib. 3.
 Mandare quidpiam alicui ex fama, Tacit. lib. 4.
 Mansura fama in secula, Lucan. lib. 8, 15.
 Mentita est fama, Ouid. 10, Metam. 6.
 Oblitus melioris famæ, Virg. 4, Aen. 45.
 Obruere famam, Tacit. in vita Agricolæ.
 Penetrare alicuius famam, Tacit. lib. 20.
 Perlata est fama, Curtius lib. 9.
 Peruaserat interim circumuenti exercitus fama, Tacit. lib. 1.
 Premere famam alicuius, Tacit. lib. 15.
 Quætere dicendi famam, Quintil. lib. 2, cap. 12, 6.
 Voltans pennata per urbem Nuntia fama ruit, Virgilius
 9. Aeneid. 98.

Sepulta fama, Ouid. epist. 7, 18.
 Studere famæ, Quintil. lib. 3, cap. 4, 6.
 Fama fuit, quosdam ex Fidenarium iuuentute paticipes eius
 populationis fuisse. Liu. 4. ab Vrbe, 129.
 Si vera est fama, Virg. 4, Georg. 9.
 Esse in fama, Tacitus lib. 18.
 Intra famam esse, Quintil. lib. 11, cap. 3.
 Teneri famam suæ labe, Ouid. epist. 16, 14.
 Aduersa fama populite nihil ter. et Senec. Thyeste, 3, 6.
 Tradere famæ, Curtius lib. 6.
 In vniuersum fama est tranfuerfa, Tacit. in vita Agricolæ.
 Incolumens famam tueri, Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 24.
 Vagatur fama, Virg. 2, Aeneid. 4.
 Maior fama post cineres venit, Ouid. 4. de Ponto, eleg. 16, 1.
 Volat fama, Virg. 3, Aen. 25.
 Vulgata per vrbes fama, Lucan. lib. 2, 126.
 Vulgauit fama, Curtius lib. 8.
 ¶ Fama, etiam dicitur de re inueterata, firmataq; in hominum opi-
 nione, incerta tamen. Virg. 6. Aen. 3.
 Dædalus (vt fama est) fugiens Minoiæ regna, Mart. lib.
 1, 5. Quicquid fama canit, donat arena tibi.
 Vetustas delet famam operis, Ouid. 1. Metam. 90.
 Priscæ titulos præcedit famæ Stat. 2. Syl. 2, 30.
 Fama est, insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos
 sagittis, veris tempore vniuerso agmine ad mare descende-
 re. Plin. lib. 7, cap. 2. de Pygmæis.
 Famâ inferior gens. Liu. 1. bell. Pun. 113.
 Fama: *Opinio*. Plin. Huc cū liberalitatis tuæ fama perduxerat.
 Famæ: *in plurali*. Plaut. Trinum. 4. 110.
 — hæc eni me propter res maledictas
 Famas ferunt?
 ¶ Famofus: De quo est celebris fama Famofus causa. Plinius
 epist. 100. lib. 6. Idem epist. 109 d. Qui tunc ad Orientem
 ampliffimum & famofiffimum exercitum, non sine ma-
 gnis dubijsq; rumoribus obtinebat.
 Mors famofa, Horat. de Arte. 95.
 Regna famofa, Lucan. lib. 7, 56.
 Vrbs famofa, Tacit. lib. 21.
 ¶ Famofus: Infamis & turpis. Sallust. Larcionem famofam
 impudentemq; Tacit. lib. 5.
 Famofa epigrammata Sueton. in Cæf. Caluo.
 Famofum carmen. Horat. 1. epist. 20, 7.
 Pudor famofus, Ouid. 3. Amor. eleg. 5, 16.
 ¶ Famigerator: Qui fert famam. Plaut. Trin. 4. 132,
 Ego de verbis eorum famigeratorum infcius proffui,
 ¶ Famigeratio. Plaut. Trinum. 10. 66,
 Hæc famigeratio te honestet, mecum conlutulet.
 ¶ Famigerabilis: celebris, fama notus. Apuleius de Afino au-
 reo: Satis famigerabilis conlector.
 FAMEL.] apud Oscos feruus dicebatur vnde & Familia vo-
 cata. Festus.
 FAMELLA.] Diminutiuum à fama: teste Festo.
 FAMES.] Edendi cupiditas. Plin. lib. 10, cap. 72, 2. Nullum in-
 terit famæ aut siti venenatum.
 Ora pallida fame, Virg. 3, Aen. 44.
 Auri fames, Senec. Octau. 7, 10.
 Ciborum vitiorum, Ouid. 15, Metam. 28.
 Arcta fames, Silius lib. 7, 56.
 Atra, Claud. 4, Paneg. 65.
 Dira, Ouid. 8, Metam. 171.
 Iciuna, Ouid. 8, Metam. 160.
 Inattenuata manebat fames, Ouid. 8, Metam. 171.
 Misera, Horat. 1. Carm. ode 21, 3.
 Obscena, Virg. 3, Aen. 73.
 Pestifera, Ouid. 8, Metam. 159.
 Rabida, Virg. 6, Aen. 84.
 Auri sacra fames, Virg. 3, Aen. 12.
 Sæua, Lucan. lib. 4, 19.
 Vefana, Virg. 9, Aen. 72.
 Compefcere famem, Senec. Hippol. 4, 32.
 Inextincta fame confici, Ouid. in Ibin, 86.
 Consumit famem in tenera aqua, Stat. 8. Thebaid. 116.
 Duram famem depellere, Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 2.
 Longam deponere famem, Ouid. 6, Fast. 106.
 Exempta fames epulis, Virg. 1, Aen. 44.
 Extimulata fame Tigris, Ouid. 5, Metam. 33.
 Frigora & famem ferre, Catul. ad Veranium, epigr. 25, 1.
 Hians semper fames, Senec. Thyest. 11.
 Mœsta fames rabido rictu iacena, Senec. Herc. furente, 9, 15.
 Gazis implere famem, Senec. Herc. Oeth. 5, 8.
 Infixa fames intemis medullis, Senec. Thyest. 1, 20.
 Leuare famem fronde, Ouid. epist. 14, 20.
 Luxuriata fames multo sanguine, Stat. 2. Thebaid. 136.
 Pati famem, Ouid. in Ibin, 124.
 Pellere glande famem, Tibul. lib. 2, eleg. 12.

Copia nulla famem releuat, Ouid. 11, Metam. 26.

Solari famem quercu, Virg. 3, Georg. 32.

Spluere famem, Senec. Thyeste, 1. 13.

Stimulante fame furens, Tibul. lib. 1, eleg. 5. 11.

Stimulante fame rapax lupus, Ouid. 1, Trist. eleg. 5. 2.

Tolerare famem firmq;, Ouid. 1, de Ponto, eleg. 3. 4.

Trist. torpent membra fame, Claud. de Magnete, 4. 5.

Vt fame, Cel. lib. 2, cap. 10.

¶ **Famelicus:** Qui edendi cupiditate agitur, Plaut. Casin. 3. 41. Terent. Eunuch. 2. 2. 29.

Ille vbi miser famelicus, videt me esse in tantu honoru.

¶ **Famelicosus:** Qui frequenter famelicus est. Famelicofam terram veteres vocabant, teste Festo, quæ palustris est.

FAMIGERATOR, FAMIGERATIO, FAMIGERABILIS.] Vide **FAMA**.

FAMILIA.] Varr. de Re rust. lib. 1, cap. 16. Ne de fundo familia ab opere discedat. Paulus Iurecons. Familiaz appellatio & in res, & in personas deducitur. In res, vt puta in lege XII TAB. his verbis: Agnatus proximus familiam habeto. Ad personas autem refertur familiaz significatio ita, quom de patrono & liberto loquitur lex familaz In ea (inquit) familia. & hic de singularibus personis legem loqui constat. Vlpianus in l. 2. §. familia: ff. vi bonorum raptor. Familiaz autem appellatio seruos continet, hoc est, eos qui in ministerio sunt: ceteri liberi esse proponantur, vel alieni bona fide nobis seruientes. Quintil. lib. 7, cap. 3, Manumissum alienaz se familiaz vernali immiscuisse: ac rogentem vt eis seruiret, captum.

Familia: Pars est gentis. Suet. in Nerone, cap. 1. Ex gente Domitia duz familiaz claruerunt: Caluinetum, & Acnobarorum. Iabolenus in l. vacatio, ff. de muneribus & honoribus. Vacatio itemque immunitas, quæ liberis & posteris alicuius data est, ad eos duntaxat pertinet, qui eius familiez sunt. Et in Institutionibus imperialibus. §. 1. & §. sed neque.

Summuere aliquos familia. Quint. lib. 1, cap. 5.

Familia complectitur etiam eos, qui ex eadem sunt cognatione. Plin. lib. 12, cap. 14. 3. Ferunt MMM non amplius, esse familiarum.

¶ **Familiaris:** ad familiam pertinet.

Familiarior aditus, Liu. 4. bel. Pun. 21.

Familiaris Italiz arbor, quæ passim in Italia crescit. Plin. lib. 13, cap. 5, 1.

Familiaris focus, Colum. lib. 11, cap. 1.

Familiari pecunia tenui esse, Gel. 3, cap. 17.

Rationes familiares, Tacit. lib. 5.

Familiarissimum hoc platanis, Plin. 16, cap. 11, 5.

¶ **Familiaris:** Qui ex eadem familia est.

Familiaris filius, Plautus Capt. 6, 13.

Familiaris vita, Plautus Persa, 4. 4. 5.

Familiaris sella pertusa ad excrementa reddenda. Varro 1. de Re rust. cap. 13, 4.

Familiaria sepulcra: quæ quis sibi, familiazq; suæ constituit. Caius, De religiosis.

Familiaria vestimenta: Quæ ad familiam vestiendam parata sunt. Vlp. in l. vestis §. familiaria. ff. de aur. & arg. leg.

¶ **Familiaritas:** consuetudo quæ est inter familiares & amicos. Terent. Heaut. 1. 2. 10.

¶ **Familiariter.** Aduerbium, Id est, ad similitudinem familiarium, & (vt ita dicam) domesticè. Plaut. Rud. 1. 1. 6.

Ah, nimium familiariter me attrahas. Terent. And. 1. 1. 109.

Reiecit se in eum flens quàm familiariter.

Affigere aliquid animo suo familiariter, Quintilianus lib. 2, cap. 7, 2.

Amicus familiariter, Quint. lib. 1, cap. 2, 12.

Familiariter ignotum compellere, Plaut. Menæch. 9, 17.

Familiariter aliquem diligere, Plin. epist. 196. 2.

Familiariter ferre mortem alicuius: id est, grauiter, interprete Donato, nam quæ nobis sunt familiaria, grauius sunt animo nostro. Terent. And. 1. 1. 84.

Familiariter inspicere, Plin. in Paneg. 142.

Familiariter cum aliquo loqui, Plaut. Aulul. 6. 15.

Familiariter monere, Terent. Heaut. 1. 1. 6.

Familiariter nosse causam alicuius, Quintilianus libro 5. capite 7.

Familiariter prædicatus, Plautus Trinum. 6, 54.

FAMINARE.] Dicere, antiquis: auctore Festo.

FAMOSVS.] Vide **FAMA**.

FAMVL, siue FAMVLVS.] seruus. Festus, Famuli origo ab Ofcis dependet, apud quos seruus, famulus dicebatur. Vnde & familia vocata est. Idem Familiares, & eadem familia. Postea hoc nomine etiam famuli appellari ceperunt, permutata i cum u litera. Martialis libro 9, 69. Lucretius

libro 3. 210,

Offa dedit terræ, proinde ac famul infimus esset.

Heritugæ famuli. Catullus de Berecynthia Atty, epigrammate, 58. 11.

¶ **Famula:** Ancilla. Virg. 3, Aen. 59.

Fideles famulæ, Lucan. lib. 3. 19.

Immunes operum, Ouid. 4, Metam. 7.

Vrgent famulas laboribus, Ouid. 4, Metam. 7.

¶ **Famulus: adu. Ethium.** Ouidius 2. de Ponto, eleg. 2. 16. Cæsareum famulo vertice ferre pedem.

Idem 1. Fastor. 58,

Tradiderat famulas iam tibi Rhenus 2 quas.

Dextras famulas ad prælia excitat, Lucan. lib. 3. 41.

¶ **Famulor:** Inferuio. Plinius libro 2, capite 63. 6, Vt alimentis famuletur nostris. Ibidem, capite 7. 6. Exterius famulatur sacris.

Labore iucundo famulari, Catul. in Argon. 59. 32.

Fortuna famulante aliquid agere. Claud. de bel. Get. 103.

Famulantis fistula Phœbi, Stat. 3. Syl. 9. 12.

¶ **Famulante suppliciter & in modum famuli.** Nonius, Famulante, suppliciter Accius Tereus:

Semela natum affer. & famulantur pete.

¶ **Famularis:** pertinens ad famulum, Iura famularia dare: pro imperare populo regia potestate. Ouid. 15. Metam. 120.

Manus famularis. Seneca Herc. Oerh. 4. 66. Ibidem 7. 20.

Tabula famularis mensas instruit, Stat. 2. Achil. 14.

¶ **Famulare:** neutrum, pro aduerbio. Timena famulare: id est, more famuli. Stat. 3. Sylu. 1. 8.

¶ **Famulatus:** seruitiura.

Grauis famulatus Seneca Hippol. 10. 1.

¶ **Famulitium:** Idem Varro: Apud ignauum dominum, duro famulitio astrictus.

Famulitium: Seruorum copia. Macrobius: Vnus è famulitio, cui prouincia erat, admittere volentes dominum conuenire.

¶ **Famulatio:** Famulorum, famularumque multitudo. Apuleius li. 2, Et ecce mulierem quampiam frequenti stipatam famulatione.

FANATICVS.] Vide **FANVM**.

FANDVS.] Vide **FANI**.

FANES III.] populi in Oceano Septentrionali, qui (vt ait Plin. lib. 4. cap. 13. 5.) tam grandes habent aures, vt eorum nuda corpora auribus contingantur.

FANESTRIS.] Colonia Pomponio est quam Plinius Fanæ fortunæ appellat, cap. 14, lib. 3. & item Ptolemaus, lib. 3. Porro ea Colonia sita est non procul à flumine Metauro, vt ibidem, Plinius auctor est.

FANNIA LEX.] quæ (vt ait Gell. libro 2, capite 24.) ludis Rom. item ludis plebeis & Saturnalibus & alijs quibusdam diebus in singulos dies centenos æris infumi concessit, decemq; alijs diebus in singulis mensibus tricenos: cæteris autem omnibus diebus denos. Vide Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 17.

FANVM.] Templum. Varro lib. 5. de Lingua Latina: Fana nominata, quod Pontifices in sacrando fati sint finem. Liu. 1. Decad. lib. 10. 120. Idque ea pugna Iouis Statoris ædem vocam, vt Romulus ante vouerat sed fanum tantum, id est, locus templo effectus iam sacratu fuerat.

Putre fanum, Horat. 1. epist. 10, 10.

Sancta fana, Lucret. lib. 6, 16.

¶ **Fanaticus:** numine afflatus, Iuuenal. Satyr. 2, — & crine senex fanaticus albo.

Sacrorum antistes. Liuius libro 9. bell. Maced. de Bacchanalibus loquens: Viros velut mente captos cum iactatione fanatica corporis vaticinari. Quintil. in vndecimo: aded caput iactare, & comas excutientem rotare, fanaticum est.

Fanatico carmine vaticinari Liu. 8. bel. Maced. 21.

FAN.] Apud veteres de omnibus frugibus dicebatur, quia id ferret terra, vel à frangendo se, vel à faciendo, vt inquit Varro de Lingua Latina, lib. 4. quod in pistrino fiat. Colum. lib. 8. cap. 9. Post hæc cauea cum matre claudendi sunt, & farre hordeaceo cum aqua incocto, vel ad oreo farre, vino asperso, modicè alendi. Virgil.

— fare litabo. Vide Plinium lib. 18. cap. 8. 1.

Aceruus ingens farri. Virg. 1. Georg. 37.

Bilibra, Liu. 4. ab Vibe. 69.

Seges, Liu. 2. ab Vibe. 39.

Asperum far. Stat. 4. Sylu. 9. 7.

Sordes farri mordere canini, Iuuenal. Satyr. 5. 2.

Flaua farra, Virg. 1. Georg. 15.

Lætissima hyberno puluere. Virg. 1. Georg. 21.

Modicum far. Pers. Satyra 3. 1.

- Pio farre veneratur larem. Virg. 5, Aen. 148.
 Robusta farra, Virg. 1, Georg. 44.
 Salsa, Quidius 3, Fast. 57.
 Torrida, Quidius 2, Fast. 5.
 Vegrandia, Quidius 3, Fast. 85.
 Far vernaculum, Colum. lib. 11, cap. 2. 7, Eodemque mense ante Cal. Feb. farriendae segetes autumnales, siue illae seminis adorei sunt (quod quidam far vernaculum vocant) seu tritici.
 Membra gruis sparsi sale multo, non sine farre. Horat. 2, Satyr. 8. 18.
 Farfaceus. vt, Farfaceus pollen, Plinius libro 24, capite 7. 3.
 Farriarius. Sexuola in l. defuncta ff. de usufructu. Sempronio do, lego, ex reditu fructum holetis, & porrinæ, quem habeo in agro farriario, partem sextam.
 Farreus, vt, Farreus panis, Colum. lib. 7, cap. 12. 9.
 Farreum : Genus libri ex farre factum. Plin. lib. 18. cap. 3. 2, Quin & in sacris nihil religiosius consarrationis vinculo erat: nouæq; nuptæ farreum præsebant.
 Farreum, veteres horreum à farre: sicut granarium à grano, & horreum ab hordeo.
 Farraginarum, pluraliter. Columel. libro vndecimo, capite 2. 53, Farraginarum quoque pecori futura per hyemem præsidio.
 Farrago: quod ex multis fatis fit, pabuli causa. Varro de re Rust. lib. 1, cap. 31. 4. Indè quòd far ferro cæsum, farrago dictum, aut quòd primum in farracia segete seri ceptum. ea equi & iumenta cætera verno tempore putgantur, ac saginantur. Persius Satyra 5, Vappa & lippus, & in tenui farragine mendax.
 Crassa farragine corpus crescit, Virg. 3, Georg. 40.
 Farrago etiam accipitur pro quacunq; commissione. Iuuenalis Satyra 1. 9, Quicquid agunt homines, votum, timor, ira, voluptas, Gaudia, discursus, nostri est farrago libelli.
 Farina: quod à farre exprimitur, vel mola, vel pedum concalcatione. Plin. lib. 18, cap. 9. 2, quæ sicca moluntur, plus farinae reddunt. Martialis: Pascitur & dulci facilis gallina farina. Quid de medicamine facies, 13, Nam quæ puluereæ fuerint confusa farinae.
 Cribro decussa farina, Persius Satyra 3, 12.
 Farinarius: ad farinam pertinens. Plin. lib. 18. cap. 11. 12, Farinatio cribro subcernunt Cato cap. 76.
 Farci o.] Sagino, pingue & obesum facio. Columel. lib. 8, cap. 7. 3, illi, qui uolunt non solum opimas, sed etiam teneras aues efficere, mulca recente aqua, prædicti generis farinam conspergunt, & ita faciunt. Varro 2. de Rusticis, capite 5. 8.
 Farcire pecudes ad victimas. Cato cap. 89.
 Farcire pannum in os: pro, Inferere. Senec. 3. de Ira.
 Farcire: per metaphoram, Implere. Plin. epist. 256, Parietes medij cæmento farti. Vitruuius: Sed nostri celeritati studentes, erecta collocantes frondibus seruiunt, & in medio faciunt: fractis separatim cum materia cæmentis. Itaque tres suscitantur in ea structura crustæ, duæ frontium, & vna media facturæ.
 Farcire alicui centones, Plaut. Epid. 10. 19, Quin tu alium quæras, tui centones farcias.
 Fartus, siue Fartus: Participium. Vitruuius: Fartus separatim cum materia cæmentis. Martial. lib. 8. 32, Fartus papyro dum tibi totus crescit.
 Fartus ventriculus coriandro. Plin. lib. 29. cap. 4. 4.
 Farta Ceres. Martial. lib. 5. 115.
 Farcimen: Intestinum minutim concisa carne refertum. Varro lib. 4. de Ling. Latina: Ab eadem fartura farcimina extis appellata: à quo in eo, quod tenuissimum intestinum farinum, hila ab hilo dicta, id est, minimo; vt ait Ennius: Neque dipendij facit hilum, quod in hoc farcimine summum quiddam eminet.
 Fartor: Qui farcimina facit, ex secta carne, & adipe, & huiusmodi: siue qui aues farcit & saginat. Columel. lib. 8, cap. 7. 1, Pinguem quoque facere gallinum, quamuis fartoris, non rustici sit officium. Terent. Eunuch. 2. 2. 26, Fartores, piscatores, aucupes, &c.
 Fartilis: Idem quod Fartus. Plin. lib. 10, cap. 22. 1, Fartilibus in magna amplitudine crescit. Fartiles vocat anseres, fartos & saginatos, quibus dicit iecur.
 Fartum: Elca qua quid farcitur. Colum. de Arboribus, cap. 21. 2, Ea res efficit vberiore fructum, & fartum sic speciosius & plenius. De ficu serenda, lib. 5. cap. 10. 7. eadem leguntur.
 Fartum vestis: Pro ipso corpore, dixit Plaut. in Mostel. 4. 13.
 Fartura; vel Fartura. Colum. lib. 8. cap. 7. 4, Sed si fastidit

- cibum, totidem diebus minuire oportebit, quòd iam farturæ præcesserint. Vitruuius: Tres suscitantur ea structura crustæ: duæ frontium, & vna media facturæ.
 Fartim: simul. Apul. Parabat viscum fartim concisum.
 FAREFARVM] vocat Plaut. in Pcen. arborem populum; in quibus. Prosternebam eos, vt folia farfari, quæ leui pulsus venti alicuius; Autumnum vniuerso aliquando cadunt.
 FAREFENVM] Virgulti genus est: inquit Festus.
 FAREVGIVM.] arbor quæ Chamæleuce dicitur. Plin. libro 24. cap. 15. 5.
 FARI] loqui. Virg. 6, Aeneid. 1, Sic fatur lachrymans, classiq; immittit habena.
 Age fare vicissim. Virg. 6, Aen. 106.
 Fare age. Virg. 3, Aen. 72.
 Puer nescius fari. Horat. 4. Carm. ode 6, 4.
 Fans Propert. lib. 3, eleg. 7. 13, Subrahit hæc fantem torta vertigine fluctus.
 Fatus: participium. Sic fatus, deinde. Virg. 2, Aen. 78, Breuiter fata est. Virg. 6, Aen. 80.
 Doctissima fandi. Virg. 10, Aen. 45.
 Tempora fandi mollissima. Virg. 4, Aen. 59.
 Fando. Plaut. Amph. 7. 30. Plin. in Paneg. 141.
 Enumerare plurima fando. Virg. 4, Aen. 67.
 Fandus: fari dignus. Liu. Ita respiciat fando nefandoque sanguine aræ. Virg. 1, Aen. At sperare deos memoret fandi atq; nefandi.
 FARNVS.] ni. Arbor de genere quercuum Vitruuius lib. 7, cap. 1, Namq; de ceruo, aut fago, seu farno, nullus ad vetustatem potest peruenire. Palladius lib. 1. cap. 9. Nomen hodieq; seruat in Italia.
 FARRAGO, FARREATIO, FARREVM, FARINA] Vide FAR.
 FARTILIS, FARTIM, FARTORES, FARTURA] Vide FARCIO.
 FAS.] pium & religiosum. Virgil. 1. Georg. 54 Fas & iura sinunt. Idem lib. 1. Georg. Quippe vbi fas versum atq; nefas. Liu. 1. ab Virbè, 141. Audiatur fas.
 Fas mihi sit audita loqui. Virg. 6, Aen. 53.
 Abrumperet omne fas. Virg. 3, Aen. 11.
 Magnum fas nefasq; Horat. Epod. 5, 19.
 Si fas dixisse. Stat. 2. Achi. 45,
 Exfuere fas, Tacit. lib. 19.
 Fas est. Plaut. Afin. 10, 11.
 Fas habere. Plaut. Trinummus, 6. 11.
 Habetur fas, Quint. lib. 3, cap. 8. 9. In iudicijs enim vulgo fas habetur indulgere aliquid studio suo.
 FASCIA.] Linteolum ad ligandum aptum. Plin. 20, cap. 15. 2, Vel penicillis seruens ad primitur fascijs.
 Circumlata fascia Iuuen. Satyr. 9, 2.
 Lata. Quid. 3. de Arte, 124.
 Mollis. Propert. lib. 4. eleg. 10, 10.
 Pectoralis, qua mulieres mammas tegunt. Mart. lib. 14. 139.
 Fasciæ, pro segmento crurum, pedumq;. Vlpianus: Fasciæ crurales pedulesq; vestis loco sunt, quia partem corporis vestiunt. Plinius scribit libro 8. cap. 57, mures portendisse exitium Carponi imperatori, atrosis fascijs, quibus in calceatu utebatur.
 Fasciæ iunel. Plin. lib. 15, cap. 17, 6.
 Fasciæ orbis. Mart. Orbis terræ in quinq; zonas, siue melius fascias, discernitur.
 Fascia, aliquando ponitur pro Nube, in modum fasciæ celum præcurrente. Iuuenal. Satyr. 14, Nil color hic cæli, nil fascia nigra minatur.
 Fascia, vsurpatur Celso lib. 7, cap. 20, de intestini curatione.
 Fasciola. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 5. 1.
 Fascio: Fascia ligo. Spartianus de Antonino Pio: Sed quæ esset longus & senex, incuruatusque, tiliacijs tabulis in pectore positus fasciatur. Martial. lib. 12, Nec fasciatò naufragus loquax trunco.
 FASCICVLVS.] Vide FASCIS.
 FASCINVM.] incantationis genus, quo homines ita ligantur, vt liberi non sint, nec mentis compotes, Horat. Epod. 8. 4, Minusve languet fascino.
 Fascino. Virg. eclog. 3. 1, Nescio quis teneros oculus mihi fascino agnos.
 Lingua mala fascino aliquid. Catul. ad Lesbiæ. epigr. 7. 3.
 Fascinans. Plin. lib. 13, cap. 4. 11, Quibusdam osseum lunatumq;, dente contra fascinores religione positum.
 Fascinatio. Plin. lib. 28, cap. 2. 12, Cur & fascinoibus adoratione peculiari occurrimus? Idem lib. 19, cap. 4. 2.
 FASCIS.] cuiuscunq; rei ligata congeries. Cæf. 8. bel. Gal. 59, Fasces stramentorum ac virgultorum. Sic Fasces calamorum, Mart. lib. 14, 38.
 Fascis: onus. Virg. eclog. —ego hoc te fasce leuabo. Idem in Georg. —iniusto sub fasce viam dum Carpit.

Fasces virgarum. Plaut. Epid. 2. 26, Lictores duo; duo vimi-
nei fasces. Liuius in 2. ab Vrbe: Omnia iura, omnia insignia
primi Consules retinere: id modo cautum est; ne, si am-
bo fasces haberent, duplicatus terror videretur.

Bijuges fasces. Claud. 3, Paneg. 46.

Pulchri. Lucret. lib. 5, 248.

Superbi. Horat. 1, Carm. ode 12, 7.

Primos attollere fasces. Virg. 7, Aen. 36.

Fasces fasces. Ouidius ad Liuiam, 36. Lictorij. Plin. de Viris
illust. 20.

Perere à populo fasces sauasq; secures. Lucret. lib. 3, 203.

Novi præcunt fasces. Ouid. 1, Fast. 17.

Rapit fasces pretio. Lucan. lib. 1, 36.

Submittere fasces populo. Quint. lib. 3, cap. 13.

Fasces submittere: insignia vniq; imperij, maiestati vel reue-
rentiæ alicuius subauferre. Publicola: quum enim posset
imperij summi, id est, Consulatus iure uti agendo cum po-
pulo, fasces tamè maiestati populi Rom. submitit: hoc est,
lictiores à se tantisper abire iussit quoad concionatus esset,
vt author est. Liu. lib. 2, ab Vrbe, 31. Plin. lib. 7, cap. 30, 3, Cn.
Pompeius, confecto Mithridatico bello, intracurus Possi-
donij sapientiæ professione clari domum, fores percute de
more à lictore vetuit, & fasces lictorios ianuz submitit.

Fasces: magistratibus, & honoribus qui à populo præ-
stantur alicui: quia aut duodecim, aut sex lictores fasces
vtebantur, & magistratus præbant. Virg. lib. 2, Georg. 99,
Non illum populi fasces, non purpura regum. Flexit.

Fasces: arm. Quint. lib. 1, cap. 4, 15, Ad ieiunant & asseuerationem; vt heu: & attractionem; vt fasces arm.

Fasces: Paruus fascis.

Librorum fasciculus. Horat. 1, ep. st. 13, 3.

FASTIVS.] Genus nauigij Campani. Virg. lib. 4, Georg.

Et cum p. Ænis vehitur sua iura fællis. Sallust. lib. 3.
Hist. Et fortè in nauigando cohors vna, grandi fællis ve-
cta, à cæteris deerrauit.

Vitis fællis. Virg. 1, Georg. 46.

Frasca fællis. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 11, 8.

FASCOLVS.] Genus leguminis exilis & teretis. Coll. li. 11, ca.
2, 54, Milium & panicum hoc tempore demittitur; quo fæcolus
ad escam feiuit. Plin. lib. 2, cap. 7, 1, Semine à iuniperis di-
stant paruulis siliquis, quales in fæcolis videmus.

FASVS.] Vide FATIOR.

FASTI, vel HIFASTVS.] Liber, in quo continetur dierum
profestorum obseuatio. Lucan. lib. 10, 38,

Nec meus Eudoxi v. nec: ut fastibus annus. Varr. in
Ephem. tride: Cæsar fastus correxit.

Pietati fasti. Ouid. 1, Fast. 1.

Signantes tempora fasti. Ouid. 1, Fast. 13, 1.

Signata tempora fastis. Ouid. 2, Fast. 2.

Fasti dies, disti sunt, quibus sine piaculo Prætoribus licebat
tria verba fari; scilicet, Do dico, add co. Et Ne fasti, quibus
non licebat fari. Ouid. 1, lib. 1, Fast. 9,

Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur:

Fastus erit, per quem lege licebit agi.

Fastorum libri in quibus totius anni res Pop. Rom. scriptæ
contin. bantur, & causa festiuitatum explicabantur: vt in
Fastis Ouidij.

FASTIDIO. FASTIDIVM.] Vide FASTVS.

FASTIGIVM.] Altitudo ac summitas alicuius operis. Cæf.
7, bell. Gall. 27, 1, Mediocri interiecto spatio, pari altitudinis
fastigio Virg. 1, Aen. — & fastigia suspicit vrbis.

Culminis summi fastigia. Virg. 2, Aen. 92.

Operum. Quint. in Proem. lib. 1, 4.

Summi tecti. Virg. 2, Aen. 61.

Aurea templi. Ouid. 5, Metam. 13, 5.

Sublime fastigium. Quint. lib. 2, cap. 17, 3.

Fastigium: Pars una alicuius vni etiam de cur. Virg. lib. 2, Georg.

Forsitan & serobibus quæ sint fastigia, quætas. Varro
de Re rust. lib. 1, Fossaita idonea fiat, vt omnem aquam,
quæ de cælo venit, recipere possit: aut fastigium habeat, vt
exeat è fundo.

Fastigium: Primordium. Virg. 1, Aen. 70,

— sed summa sequar fastigia rerum.

Fastigium tenere inter homines. Plin. in Paneg. 8, 5. Idem ad
Voconium Summum fastigium priuati hominis implere. Liu.
lib. 4, Non tam ad honorem eius, cui curatio altior fastigio
suo data est, fastigium, quam ad ignominiam Consulium.

Fastigium, idem quod genus. Varro de Re rust. lib. 1, cap. 6, Igi-
tur cum tria genera sint à specie simplici agrorū: è quibus
tribus fastigijs simplicibus, &c. Paulo post: Propter hæc
tria fastigia formæ, discrimina quædam sunt rationum.

Fastigio: Acumino, & quasi in fastigium erigo. Plin. lib. 18,
cap. 7, 4, Frumenta hyeme in herba sunt; vno tempore fa-
stigiantur in stipulam. Liu. 7, bell. Maced. 124, Ipse collis est
in modum metæ, in acutum cacumè à fundo satis lato fasti-

giatus. Fastigiatus in mucronem. Plin. lib. 18, cap. 18, 5.

Fastigo. Vnde Fastigans, apud Silium lib. 5, 10,

— mediamq; per aluum. Sensus fastigans, è oppressa
cacumina necit. Et, Fastigatus leuiter collis: apud Cæsarè.
Fastigario. Plin. lib. 17, cap. 14, 7, Calami exacuto medullâ
ne nudet: tenui tamen fistula detegat, vt fastigatio leui de-
scendat cuneo, tribus non amplior digitis.

FASTOSVS.] Vide FASTVS.

FASTVS.] Superbia, arrogantia. Plin. hb. 11, cap. 37, 16, Hæc
maximè indicant fastum.

Alto fastu turgidus. Claud. 2, Paneg. 32.

Fastus superbus ac procax. Plin. lib. 9, cap. 35, 16.

Tumidi fastus. Ouid. 1, de Arte amandi, 144.

Vani fastus. Claud. de bello. Get. 111.

Contemnere aliquid suo fastu. Propert. lib. 1, eleg. 7, 5.

Exsuere fastus. Ouid. 2, de Arte amand. 49.

Ponere fastus. Ouid. 2, de Remed. amor. 23.

Fastosus: Qui magno fastu contemnit. Mart. lib. 19, 13,

Ad nocturnas iaces fastosæ limina mœchæ.

Domus fastosa. Ouid. ad Pisonem. 24.

Fastidius: Cum fastu quodam Contemno, vel alicuius
odium affero. Plaut. Stich. 1434.

Quid hic fastidius? qd faciendum vides esse tibi? quin bibis?

Fastidire & odisse aliquid. Horat. 2, epist. 1, 5.

Fastidire; pro Reuertere. Quint. lib. 5, cap. 11, Repetere tamen au-
thoritatem à plurimis literis non fastidietunt.

A'nie fastidit amari. Ouid. 1, de Remed. amor. 61.

Fastidit aliquem. Virg. in Buc.

Inuenies alium, hic hic fastidit Alexis.

Fastidire precibus alicuius. Liu. 4, bel. Maced. 26.

Actus fastidit amicum. Claud. in Ep. thal. 46, 2.

Minores non fastidit. Claud. 7, Paneg. 61.

Omnia fastidit, quæ te p. uonem. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 23.

Fastidit mei. Plaut. Aulul. 7, 67. Lucil.

Difficiles sumus, fastidimus honorum. (gustare.)

Fastidient. Seneca: Fastidientis stomachi est multa de-

Fastidit. Participium à fastidior passiuo. Lucanus:

— pars magna Senatus

Fastidit tace. Plin. in Præf. 6, Fastiditis gratiam dare.

Dominationibus fastiditis. Tacit. lib. 13.

Domus fastidita. Ouid. 2, de Remed. amor. 30.

Verba fastidita. repellere. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 1, 4.

Viri non fastidit. Ouid. 2, Trist. 14.

Fastidendus. Coll. lib. 1, cap. 9, in fine: Milium cum lacte

Fastidium. Contemptus, tedium.

Fastidium in cibis. redundatio stomachi; indices sunt ho-
minis inchoari. Plin. lib. 7, cap. 6, 1.

Adducere in fastidium rem aliquam. Plin. in Præf. 6.

Alicui stomachus pluribus cibis, minore fastidio. Quintil.
lib. 2, cap. 12, 5.

Detrahere fastidium. Plin. lib. 22, cap. vlt. 34.

Labor extundit fastidia. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 3.

Fert eloquentia ex amplitudine fastidium. Quintil. libro 5,
cap. 14, 14.

Fastidium leuare. Quint. lib. 9, cap. 3.

Mouere. Quint. lib. 2, cap. 4, 22.

Mouere fastidia stomacho. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 16.

Superba pari fastidia. Virg. eclog. 2, 3.

Fastidium purgare. Plin. lib. 8, cap. 27, 5.

Subeunt mihi fastidia. Ouid. epist. 15, 20.

Fastidius esse. Plin. lib. 7, cap. 1, 3.

In fastidio esse. Plin. lib. 12, cap. 19, 6.

Vincere fastidia varia cæna. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 18.

Fastidium mei, quo ego ab alijs fastidior. Quint. Declamat.
14, Vanitatem fastidio mei despectuq; captauit.

Fastidiosus. Qui fastidit. Plaut. Mil. 18, 18,

— istius merus

Me macerat, quòd ille fastidiosus est iam. Horat. 3,
Carm. ode 1, 8.

Fastidiliter: Aduerbiu. Idem quod fastidiosè: Antiquum
Varro: Cras credo; hodie nihil: quibus instabilis animus,
ardens habere & nō habere fastidiliter in cōstanti pectore.

FATALIS.] Vide FALIVM.

FATANTVR.] multa sanctur. Fastus.

FATOR.] Virgil. 4, Aeneid. 4.

Anna (fator enim) miseri post fata Sichæi. Terent.

Eunuch. 4 4 46,

— non potest sine

Malo fateri, video. Idem And. 5, 3, 25.

Fateri de se. Liu. 4, bel. Pun. 23.

Animum pallore. Ouid. 6, Fast. 4.

Delicta. Ouid. 4, Metam. 137.

Errores suos. Claud. 2, in Eutrop. 2.

Peccatum fator. Horat. 2, Serm. Satyr. 41.

Subire aliquem fateri. Virg. 6. Aeneid. 114.
 Nulline faterier audes? Horatius 2. epist. 2, 30.
 ¶ **Fassus.** Ignoscere fasso. Ovidius 13. Metam. 38.
 Da veniam fasso. Ovid. 1. de Ponto. eleg. 8, 5.
 ¶ **Fassurus.** Ovid. 14. Metam. 71. Qui cuperet, fassura fuit.
 ¶ **Fatendus.** Culpa fatenda est. Ovid. 2. Trist. 63.
FATHISCO.] Vide **FATISCO.**
FATIDICVS.] Vide **FATIVM.**
FATIGO.] ad lassitudinem deduco. Virg. lib. 5.
 Veloces iaculo ceruus, cursuq; fatigat. Liu. 8. ab Vrbe,
 50. Qui aliquandiu pugna atroci, quum & semetipsi fati-
 gassent, & hastas aut præfregissent, aut hebetassent.
 Fatigari æstu. Cæsar 3. bel. Ciuil. 373.
 Fatigare: *Cogere.* Virg. 9. Aeneid.
 Fatigare socios: *Excitare.* Virg.
 Fatigare hasta aliquem: *Percutere.* Virg. 9. Aeneid.
 Fatigare: *Perturbare.* Virg. 1. Aeneid.
 Quæ mare nunc, terrasq; metu, cælumq; fatigat.
 Animum fatigare. Horat. 2. Carm. ode 11, 3.
 Bella. Silius lib. 7, 99.
 Spelaudum corda fatigat. Silius lib. 1, 13.
 Curas fatigate. Stat. 5. Syl. 1, 2.
 Cura fatigat me. Claud. 5. Paneg. 13.
 Dentem in dentem fatigare. Ovid. 8. Metam. 167.
 Dextram oculus. Tacit. lib. 15.
 Per ambages discentem. Quint. lib. 3. cap. 11, 15.
 Quæ te fortuna fatigat. Virg. 6. Aeneid. 107.
 Fatigare louem voris. Mart. lib. 7, 59.
 Fatigare Martem. Virg. 7. Aeneid.
 Iactando membra fatigat. Lucret. lib. 3, 100.
 Mora longa fatigat. Ovid. 2. Amor. eleg. 1, 5.
 Quæstu superos fatigat. Valer. lib. 7. Argon. 63.
 Marte diem noctemq; fatigat. Valer. 5. Argon. 120.
 ¶ **Fatigare: pro fatigari.** Virg. lib. 8.
 Olli remigio noctemq; diemq; fatigant.
 ¶ **Fatigatus: Participium.** Somno fatigatus. Horat. 3. Carm.
 ode 4, 3.
 Laerti fatigati. Ovid. 17, 17.
 ¶ **Fatigatio.** Col. lib. 4. cap. 18, 2. Quin etiam ipsa hortorum
 descriptio, quantum est minoribus modulis consista, fati-
 gationem veluti minuit. Quint. lib. 1. cap. 12, 9. Minus affi-
 cit sensus fatigatio, quam cogitatio.
FATILQVVS.] Vide **FATVM.**
FATISCO.] Virg. Aeneid. 6.
 Accipiunt inimicum imbrem, rimisq; fatiscunt. id est,
 abundanter aperiuntur.
 Area fuisse. Virg. 1. Georg. 36.
 ¶ **Fatiscere: Desistere.** Col. lib. 2. c. 14, 3. Sed omni solo, quod
 prædictorum leguminum segetibus fatiscit, vna præsens
 medicina est. Virg. 1. Georg.
 --- neu puluere victa fatiscat. Plin. de rege apum, lib.
 11. 16. Hunc esse solum marem existimant, præcipua ma-
 gnitudine, ne fatiscat. Idem lib. 17. cap. 2, 1.
 Animæ natura fatiscit fella æuo. Lucret. lib. 3, 93.
 Fatiscit laxaturq; chelis. Stat. 4. Syl. 7.
 Clamore fatiscere. Stat. 6. Syl. 5, 5.
 Corda longo sudore fatiscit. Stat. 11. Thebaid. 19.
 Mens expugnata fatiscit. Stat. 4. Thebaid. 38.
FATVM.] iustum & dictum Dei. Plaut. Bacchid. 20.
 Illo tria audiui fuisse fata, quæ illi exitio forent.
Fatum: Oraculum. Virgil. 5. Aeneid.
 Oblitus fatorum, Italas ne capefferet oras.
 Non tanta cælo societas nobiscum est, vt nostro fato mor-
 talis sit ille quoque syderum fulgor. Plin. lib. 2. cap. 8, 1.
 Alæ fati. Horat. 2. Carm. ode 17, 5.
 Arcana fatorum. Virg. 1. Aeneid. 54.
 Stabile fatorum numen. Virg. eclog. 4, 10.
 Inuisus fati. Virg. 4. Georg. 65.
 Arcana fata. Virg. 6. Aen. 15.
 Benignum fatum. Iuuenal. Satyr. 16, 11.
 Cæca fata. Horat. 2. Carm. ode 13, 4.
 Crudelia. Virg. 4. Georg. 99.
 Celerrima. Virg. 12. Aeneid. 102.
 Horrida belli fata. Virg. 11. Aeneid. 20.
 Dira. Seneca Octau. 5, 17.
 Inuida pijs. Stat. 10. Theb. 76.
 Miserabile fatum. Ovid. 6. Metam. 11.
 Non mutabile. Stat. 9. Theb. 133.
 Rapacia fata. Valer. 5. Argon. 1.
 Sinistro fato genitus. Iuuenal. Satyr. 10, 13.
 Viuacia fata feneçtæ. Lucan. lib. 2, 13.
 Volucres fatum. Horat. 2. Carm. ode 17, 5.
 Acerba fata Romanos agunt. Horat. Epod. 7, 4.
 Ignaua fortes fata consumeret vires. Seneca Agam. 6, 16.
 Ereptus fati. Ovid. 1. Metam. 73.
 Leges fatorum euertere. Stat. 2. Achil. 3.

Fatum excipere. Tacit. in vita Agricolæ.
 Exterrita fati. Dido. Virg. 4. Aeneid. 91.
 Festinantia fata. Stat. 3. Syl. 4, 5.
 Iactatus fati. Virg. 4. Aeneid. 3.
 Inclinant iam fata du cum. Lucan. lib. 3, 150.
 Triste fatum mihi instat. Horat. 1. Serm. Satyr. 9, 6.
 Iuuentia fata. Stat. 5. Syl. 1, 29.
 Fata immota manent. Valer. 5. Argon. 18.
 Minitantia fata. Silius lib. 13, 34.
 Potens fatum. Claud. 7. Paneg. 45.
 Extrema fata secutus. Virg. 9. Aeneid. 42.
 Succumbere fati. Lucan. lib. 8, 14.
 Infatis esse. Ovid. 1. Metam. 52.
 Tardare alas volucris fati. Horat. 2. Carm. ode 17, 5.
 Trahebant me mea fata. Ovid. epist. 6, 11.
 Quæ fata trahunt, retrahuntque, sequamur. Virgilius 5.
 Aeneid. 14, 1.
 Nos alia ex alijs in fata vocamur. Virg. 3. Aen. 99.
 Melioribus vtere fati. Virg. 6. Aen. 109.
 ¶ **Fatum: Mora.**
 Lethum præcocis fati. Senec. Thebaid. 1, 50.
 Acerbissima fata. Quint. in Proæm. lib. 6, 5.
 Nouissima. Seneca Herc. Oeth. 9, 17.
 Tarda. Valer. 6. Argon. 50.
 Vltimum fatum. Quint. lib. 6. cap. 2, 27.
 Abrumpere sua fata. Senec. Herc. Oeth. 7, 31.
 Accersere sibi fatum ferro. Lucan. 7, 51.
 Componere fatum alicui. Propert. lib. 3. eleg. 13, 13.
 Fato concedere. Plin. in Paneg. 20.
 Fungi fato. Quint. lib. 2. cap. 7, 7.
 Implere finem vitæ fato. Tacit. lib. 2.
 Graui fato interiturus. Ovid. 2. Metam. 62.
 Intere piunt aliquem fata. Quint. in Proæm. Lib. 6, 2.
 Præcipere fata veneno. L. Florus. de Ptolemæo Cypri rege.
 Publica fata præcipitare. Lucan. lib. 7, 11.
 Ruere in fata alicuius. Seneca Octau. 6, 18.
 Venire ad fatum suum. Seneca Oedip. 13, 3.
 ¶ **Fatalis: debitus ex fato.**
 Annos fatales expleuimus. Tibul. lib. 1. eleg. 3, 11.
 Dæ fatales id est, Paræ. Ovid. 1. de Ponto. eleg. 9, 11.
 Lege fatali tenemur. Ovid. 10. Metam. 41.
 Malum fatale tetrarum. Lucan. lib. 10, 7.
 Monstrum fatale. Horat. 1. Carm. ode 37, 5.
 Fatalia responsa. Virgilius lib. 9. Aeneid. 10.
 Stamina fatalia. Ovid. 5. Trist. eleg. 4, 5.
 Fatale omnium rerum stellæ. Gellius lib. 14. cap. 1.
 Studium fatale. Ovid. 5. Trist. eleg. 13, 11.
 ¶ **Fatatum: Idem quod fatale.** Sallust. in Catil. Tertium
 sedicebat, cui fatatum foret vrbe potiri.
 ¶ **Faticanus: Qui fata canit.** Ovid. 9. Metam. 84.
 Hæc vbi faticano venturi præcia dixit Ore Themis.
 ¶ **Faticinus: pro Fatidico.** Ovidius 15. Metam.
 --- sic dicere vates, Faticinasq; ferunt sortes.
 ¶ **Fatidicus: Qui fata exponit.** Plin. epist. 16. b. Præfens nu-
 men atq; etiam fatidicum indicant sortes. Virg. 8. Aen. 68.
 Quam memorant nymphet præfem Carmentis honore
 Vatis fatidicæ. Plinius libro 15. cap. 29, 3. Fatidico qui-
 dem & memorabil. augurio.
 Carmen fatidicum. Claud. de bel. Get. 47.
 Deus fatidicus. Ovid. 2. Fast. 53.
 Faunus fatidicus. Virgilius 7. Aeneid. 16.
 Lauri fatidicæ. Claud. 3. Paneg. 12.
 ¶ **Fatifer: Qui mortem affert.** Virgilius 8. Aeneidos 122,
 Fatifer ensis.
 ¶ **Fatiloquus: Fatidicus.** Liuius 1. ab Vrbe, 28. Venerabilior
 diuinitate credita Carmentæ matris, quam fatiloquam
 ante Sibyllæ in Italiam aduentum miratæ hæ gentes
 fuerant.
FATVVS.] Simplex, insulfus, inspidus. Martialis libro 13.
 13. Fatuæ betæ.
 Fatuus & insulfus. Terentius Eunuch. 5. 9. 49.
 Fatui mores. Plautus Trinummo. 6, 17.
 ¶ **Fatuè.** Quint. lib. 6. cap. 5. de Altercatione: Alioqui & ta-
 cendum est sæpe, & alijs subijctibus, plerunq; studio
 loquendi, fatuè, modo accedendum.
 ¶ **Fatuor: Ineptio.** Seneca de morte Claud. Audi me, & de-
 sine fatuari Iustinus libro 43. Fauno fuit vxor nomine Fa-
 tua, quæ assiduè diuino spiritu fuit impleta, velut per fu-
 rorem futura præmonebat: vnde adhuc, qui inspirari so-
 lent, fatuari dicuntur.
FAVCES.] Plinius libro 11. cap. 37. 50. Summum gulæ fau-
 ces vocantur. Reperitur interdum & numerus singularis.
 Ovid. in Ibin. 110. Fauce præstricta laqueo.
 Rauæ fauces. Lucret. lib. 6, 239.
 Sicæ sanguine. Virg. 9. Aeneid. 23.
 Atent fauces, vixq; est via vocis in illis. Ovid. 6. Metam. 78.
 DD d 4 Imma#i

Immani fauces diducit hiatus. Silius lib. 3, 40.
 Elide e fauces. Ouid. 12. Metam. 26.
 E' faucibus bolum eripere. Terent. Heaut. 4. 2. 6.
 Aegris faucibus exuberat grauis halitus. Pers. Satyr. 3, 9.
 Frangere fauces laqueo. Lucan. lib. 2, 31.
 Innectere fauces laqueo Ouid. 10. Metam. 76.
 Oblisæ fauces. Tacit. lib. 5.
 Obfessæ. Virg. 3. Georg. 100.
 Fauces in verba resolvere Ouid. 2. Metam. 27.
 Fauces teneri. Plaut. Casin. 24, 4. Id est, raucum esse.
 Strangulare fauces. Celsus lib. 2. cap. 10.
 Tuffiones fauces. Celsus lib. 5. cap. 26.
 Sitis vrit fauces. Horat. 1. Serm. Saty. 2, 23.
 ¶ Fauces. per translationem, dicuntur stricli ingressus locorum. vt,
 Fauces Orci. Virg. lib. 6. Aeneid.
 Fauces. Ora siue ostia fluminum, quibus in mare se exonerant. Plinius de Nilo verba faciens, lib. 5. cap. 9, 11.
 Fauces portus Liu. 4. bel. Pun. 149.
 Fauces scopi. Plin. lib. 10. cap. 72.
 Halitus se effundens atris faucibus. Virgil. 6. Aeneid. 48.
 Arebant flumina ficeis faucibus. Virgilius 4. Georg. 86. Id est, sicco alueo.
 Ingens vorago faucibus vastis patet. Seneca Herc. furente, 4, 10. de Auerno.
 FAVEO.] fauorem facio Terent. Eunu. 5. 3. 7, Bene ædepol narra: nam illi faueo virgini. Liuius 5. bel. Pun. 227, Nec spes alia maior apud fauentes rebus Carthaginensium esset. Sic Cæsar 1. bel. Ciuil. 112.
 Terent. in Prolog. And. 24. Fauete, adeste æquo animo: & rem cognoscite.
 Fama vix vero fauet. Seneca Hippol. 38.
 Fauere linguis: Tacere. Ouid. 15. Metam. 136,
 ---animis linguisq; fauete.
 Fauere ore: Idem Virg. 5. Aeneid. 15.
 Dolori suo fauere. Ouid. 2. Amor. eleg. 5, 3.
 Male fauere alieni. Ouid. epist. 2, 21.
 Fauent pœnæ. Plin. lib. 19. in Proœmio, 6.
 Fauent: Infinitiuus. Plin. lib. 28. cap. 2, 2, Alium verò præponi, qui faueri linguis iubeat.
 ¶ Fauens: Nomen ex participiò.
 Venti celo pelagoq; fauentes. Ouid. epist. 2, 4.
 Hospitium fauens. Ouid. lib. 3. de Ponto eleg. 1, 32.
 Manu fauete plaudere alicui. Ouid. 1. de Arte amandi, 10, 3.
 Ventis fauentibus nauigare. Ouid. 15. Metam. 10.
 ¶ Favor: Vox est bene precans alicui, siue alicuius commodum & laudem tuens. Ouid. in Ibin, 24,
 Sit quoque (quod rarum est) solito defecta fauore
 Fortunæ facies inuidiosa tuæ. Quint. lib. 8. cap. 8, 3, Fa-
 uorem & Vrbanum, Cicero noua credit.
 Tutus fauore alicuius. Ouid. 9. Metam. 50.
 Diuersus fauor. Claud. 3. Paneg. 9.
 Fragilis. Seneca Hippol. 4, 27.
 Manifesti signa fauoris. Ouid. 3. Trist. eleg. 5, 4.
 Mirus apud populum fauor. Tacit. lib. 1.
 Naturalis. Quint. lib. 4. cap. 1, 6.
 Propensus. Ouid. 14. Metam. 142.
 Publicus. Ouid. 4. de Ponto eleg. 14, 12.
 Secundus numinum. Seneca Hippol. 2, 15.
 Spectatus fauor non respondet meritis. Horat. 2. epist. 1, 2.
 Nunquam stabilis fauor Seneca Thyeste, 4, 4.
 Captare fauorem ex aliqua re. Quint. lib. 6. cap. 1, 19.
 In ducis eximii conspirauere fauorem. Claud. in Ruff. 24.
 Elicere fauorem. Tacit. lib. 15.
 Emereri. Quint. lib. 4. cap. 1, 2.
 Faciunt fauorem & illa penè communia. Quintilian. libro 4. capite 1, 24.
 Habet aliquem fauor. Tacit. lib. 2.
 Imbutus fauore alicuius. Tacit. lib. 18.
 Pascere ac nutrire fauorem. Silius lib. 7, 100.
 Fauorem permutare odijs. Claud. epist. ad Hadrianum, 1.
 ¶ Favorabilis: Plenus fauoris. Suet. in Caligula, cap. 4. Sic vulgo fauorabilis, vt plurimi tradant Plin. lib. 20. cap. 8, 5,
 Adijciunt magi, succo totius cum oleo perunctos fauorabiliores fieri, & que velint facilius impetrare.
 Inuidiosus, & Favorabilis; contraria Quint. lib. 11. cap. 1.
 Modus frequens & fauorabilis. Quint. lib. 4. cap. 1, 14.
 Oratio fauorabilis. Tacit. lib. 12.
 Personæ fauorabiles. Quint. lib. 7. cap. 2, 30.
 Fauorabilis: Qui fauet. Liuius 2. bel. Punic. 117. Haud parùm callidè auram fauorabilis populi ex Dictatoria inuidia petijt.
 ¶ Fauorabiliter. Quint. lib. 4. cap. de Egressione: Quàm maxime possint, fauorabiliter excurrere.
 ¶ Fautor: & Fautor: Qui fauet. Plaut. Curcul. 7, 18,
 Et datores & fautores omnes subdam sub solum.
 Idem Amph. 3, 67,

Si quot fautores delegatos viderint.
 Sat habet fautorum semper, qui rectè facit. Liuius 1. ab Vrbe, 210. Clamor ab vtriusque fautoribus oritur. Varro 3. de Re rust. cap. 5, 16.
 Fautor vitro que tuum laudabit pollice ludum. Horatius 1. epist. 19, 14.
 Fautor immortalitatis virtute partæ. Liu. 1. ab Vrbe, 31.
 ¶ Fautrix. Terent. Eunu. 5. 9. 22,
 --- nihil est Thaide tua dignius
 Quod ametur: ita nostræ est omni fautrix familiæ.
 FAVILLA.] cinis extinctus. Terent. Adelph. 5. 3. 60. Plinius libro 36. cap. 25, 5, Dein spissè calcatis carbonibus inducitur fabulo calce ac fauilla mistis, Idem lib. 18. cap. 35, 16,
 Quum contectus ignis à se fauillam discutit.
 Bibula fauilla. Virg. 6. Aeneid. 48.
 Calens. Horat. 2. Carm. ode 6, 5.
 Cana. Ouid. 8. Metam. 106.
 Candens. Virg. 3. Aen. 114.
 Mollis. Ouid. 3. Fast. 113.
 Nigra. Ouid. 6. Metam. 65.
 Venturi prima fauilla mali. Propert. lib. 1. eleg. 9, 4.
 Rapidis ambusta fauillis. Claud. de bel. Get. 5.
 Tepida fauilla. Ouid. 14. Metam. 115.
 Viuens. Stat. 2. Syll. 1, 1.
 Ardentes restinguere fauillas. Stat. 5. Syll. 5, 8.
 Fauilla electata. Ouid. 2. Metam. 23.
 Prunam velans. Ouid 8. Metam. 106.
 Atra fauilla volat. Ouid 13. Metam. 132.
 Fauillæ volitant super ora. Ouid. 2. Metam. 28.
 ¶ Fauillaceus. Solinus cap. 48, Nam fuliginem intrinsecus fauillaceam ambitio tantùm extimæ cutis cohibet: quæ vel leui tactu pressa, fumum exhalat.
 FAVIS SÆ.] inquit Gellius ex Varronis verbis. lib. 2. cap. 10. fuisse cellas quasdam & cisternas, quæ in area sub terra essent, vbi reponi solent signa vetera, quæ ex eo tempore collapsa essent, & alia quædam religiose donarijs consecrata.
 FAVONIVS.] Venti nomen, aduersus Eurum flantis. Plin. lib. 15. cap. 3, 4,
 Nisi ante Fauonium collectæ nouas vires resumunt.
 Genitabilis aura Fauoni. Lucret. lib. 1, 39.
 Candidi Fauonij. Horat. 3. Carm. ode 7, 1.
 Liquidi clementior aura Fauoni. Claud. 5. Paneg. 54.
 Tenuis Fauonius. Stat. 3. Syll. 1, 15.
 Tepidi Fauonij fecunda aura. Catul. Argon. 59, 57.
 Spirans lene Fauonius. Ouid. 9. Metam. 133.
 FAVOR, FAVORABILIS. Vide FAVEO.
 FAVSTIANVM.] Vinum dicebatur, quod in medijs collibus Falerni agri gignebatur. Plin. lib. 14. cap. 6.
 FAVSTVS.] prosperæ præpitius.
 Annus faustus. Ouid. 1. Fast. 13.
 Faustus & felix dies. Terent. And. 5. 4. 34.
 Faustum omen. Liu. 7. ab Vrbe. 112.
 ¶ Faustitas. pro felicitate, apud Horatium 4. Carm. ode 5, 4.
 Nutrit rura Ceres, almaq; faustitas.
 FAVVS.] apum domus & cellulæ. Pilinius libro vndecimo, capite quinto, Virgil. 4. Georg. Prima fauis ponunt.
 Plinius iunior: Buccellam panis dedit, & fauum mellis.
 Candidus fauus. Ouid. 8. Metam. 136.
 Melle complet fauos apis. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 10.
 FAX.] Fustis incisus & cera vel oleo vnctus, ad lumen faciendum. Varro: Confluit mulierum tota Roma, quæ noctu fieri initia solita etiam nunc picea fax indicat. Idem de Vita populi Romani lib. 2. Quum à noua nupta ignis in face afferretur, foco eius sumptus fax ex pinu ablata esset, vt eam puer ingenuus afferret.
 Faces nuptiarum. Plinius libro decimo sexto, capite deimo octauo, tertio.
 Per translationem in varias significaciones traducitur. Plin. epist. 74, 2, Fax accusationis & origo.
 Cruentæ faces Bellonæ. Stat. 10. Thebaid. 170.
 Mortis fax. Ouid. epist. 10, 39.
 Acriores faces. Quint. lib. 1. cap. 2, 17.
 Atra fax. Virg. 10. Aeneid. 15.
 Auidæ faces. Ouid. 14. Metam. 106.
 Exigua fax. Stat. 10. Thebaid. 85.
 Flammifera. Ouid. epist. 15, 10.
 Flebilis. Seneca Octau. 4, 9.
 Fulgens. Tibul. lib. 1. eleg. 2, 8.
 Iugales faces. Valer. 2. Argon. 69.
 Legitimæ. Seneca Medea, 2, 3.
 Luciferas faces erinita nox. Valer. 5. Argon. 74.
 Lucifera fax. Seneca Medea, 11, 21.
 Maritæ faces. Ouid. epist. 11, 21.
 Noctiuagæ faces cæli. Lucret. lib. 5, 240.
 Phœbæ fax. Seneca Hippol. 4, 5.

Profanz faces Eumenidum. Claud. 2. de raptu Proser. 43.
 Rotea fax solis. I. ueret. lib. 5. 195.
 Sepulchralis. Ouid. 2. epist. 2. 24.
 Tranquillæ faces oculis. Stat. 1. Achil. 33.
 Addere faces al. cui. Tacit. lib. 17.
 Afflarunt tepidæ pectora vestra faces. Ouidius 2. de Rem. amor. 8.
 Ambulare cum facibus. Horat. 1. Sermon. Satyr. 4. 11.
 Trifolca face ardescit mundus: id est, fulmine. Seneca Hippol. 5. 10.
 Sagittæ ac face armatus. Quint. lib. 2. cap. 4. 20.
 Amata facibus. Virg. 4. Aeneid. 9. 5.
 Sæuæ collucent faces. Virg. 4. Aeneid. 114.
 Cremare faces. Ouid. 8. Metam. 169.
 Igneis exarsit facibus situs. Seneca Thyeste, 2. 10.
 Extinguere faces. Seneca Herc. Oeth. 4. 65.
 Ferre faces in testatid est, accendere. Ouidius 14. Metamorph. 106.
 Mutua flagrare face. Seneca Octau. 2. 4.
 Incensas faces iaculati. Senec. Herc. Oeth. 7. 26.
 Fulminea iaculata facem. Valer. 4. Argon. 134.
 Nouas incide faces. Virg. eclog. 8. 6.
 Inspirare faces acuto ferro. Virg. 1. Georg. 59.
 Infestam facem pandit cometa. Seneca Octau. 5. 3.
 Rapidæ sonuere faces. Valer. 5. Argon. 7.
 Subdere faces ad studia dicendi. Quint. lib. 1. cap. 2. 17.
 Prima succensus face, quædaque iugali. Silius lib. 17. 15.
 Pudoris facibus succensa mens. Claud. 2. Paneg. 46.
 Accensas ventilare faces. Ouid. 1. Amor. eleg. 1. 3.
 q̄ Facula. Propert. libro 2. eleg. 20. 1, Quorum alij faculas, alij retinere sagittas.
 FAXO] Vide FACIO.

F E

FEBRIS] calor natiuus versus in igneum.
 Efficacissimum in febribus. Plin. lib. 28. cap. 7. 3.
 Accessio febris. Celsus lib. 3. cap. 12. & alibi frequenter.
 Accessus febris. Plin. lib. 28. cap. 12.
 Ardor febrium. Plin. lib. 23. cap. 1. 3.
 Circuitus. Celsus lib. 3. cap. 12. & alibi frequenter.
 Cohors noua. Horat. 1. Carm. ode 3. 7.
 Curatio. Celsus lib. 1. cap. 3.
 Decessio febris. Celsus lib. 3. cap. 5. & 12.
 Decessus. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Discessiones febrium. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Febris sanum in palatio dicatum est. Plin. lib. 2. cap. 7. 2.
 Horrores febrium. Plin. lib. 24. cap. 10. 3.
 Impetus febris. Celsus lib. 2. cap. 10.
 Incrementum febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Intentio. Celsus lib. 3. cap. 18.
 Reliquæ febrium. Celsus lib. 3. cap. 4.
 Remissio febris. Celsus lib. 2. cap. 10.
 Valetudo febrium. Plin. lib. 23. cap. 1. 34.
 Acuta febris. Celsus lib. 2. cap. 6. Idem lib. 3. cap. 22.
 Inter febres non acutas. Celsus lib. 2. cap. 5.
 Amphimerina febris. Plin. lib. 28. cap. 16. 10.
 Febris assidua, quæ & cibi tempora eripit, & siti affigit. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Constrictæ febres. Plin. lib. 23. cap. 7. 6.
 Febre continenti si caput dolet. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Febris continua vehemensq̄. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Domestica febris. Iuuenal. Satyr. 9.
 Fortuita. Sueton. in Tiber. cap. 73.
 Frigidæ febres. Plin. lib. 23. cap. 8. 15.
 Grauior febris. Celsus lib. 3. cap. 4. & 12.
 Inordinata. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Interuallata biduo medio. Gellius lib. 17. cap. 12.
 Lentæ febres. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Leuior fit febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Febris quæ interdiu leuior est. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Leuissima. Celsus lib. 3. cap. 20.
 Longa. Plin. lib. 28. cap. 7. 2. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Longinquæ febres. Plin. lib. 29. cap. 4. 20.
 Nocturnæ. Plin. lib. 29. cap. 4. 7.
 Periodicæ. Plin. lib. 20. cap. 33.
 Perniciosa febris. Celsus lib. 5. cap. 26.
 Quibusdam perpetua febris est, vt C. Mecænat. Plin. lib. 7. cap. 51.
 Prima. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Quartana. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Quotidiana. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Recens. Celsus lib. 2. cap. 15.
 Recidua. Celsus lib. 3. cap. 4.
 Stata febres. Plin. lib. 28. cap. 8. 20.
 Stegna, & quæ constrictæ vocantur. Plin. lib. 23. cap. 7. 6.
 Terriana febris. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Tuuissimæ febres. Celsus lib. 3. cap. 12.

Vagæ. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Abigere febres. Plin. lib. 25. cap. 9. 5.
 Accedit febris. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Accessit febris, & desijt; contraria. Celsus lib. 3. cap. 16.
 Accendere febres. Celsus lib. 3. cap. 9.
 Adiecta febris. Celsus lib. 2. cap. 6.
 Febres admittunt curationes. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Afferre febrem. Celsus lib. 7. cap. 18.
 Febres antecedit horror. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Antecedunt febrem signa aliqua. Celsus lib. 2. cap. 2.
 Arcere febres. Plin. lib. 28. cap. 8. 20.
 Stata febres arcere. Plin. lib. 21. cap. 8. 20.
 Augetur febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Contra febres frigidæ bibitur. Plin. lib. 27. cap. 12. 21.
 Calere febre. Iuuenal. Satyr. 10.
 Carere febris negatur capra. Plin. lib. 28. c. 10. 2. Celsus lib. 2. cap. 15.
 Cœpit febris. Celsus lib. 1. cap. 4.
 Comitatur & febris tales iniurias. Plin. lib. 22. cap. 7. 1.
 Concipit sese febris. Celsus lib. 3. cap. 6.
 Concitata febris. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Febris prot nus conqueuit. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Consihit febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Continentes febres sine remissione sunt. Celsus lib. 3. c. 4.
 Continuant febres. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Continuatur febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Continuata febris. Celsus lib. 3. cap. 18.
 Coorta febris superante bili. Lucret. lib. 4. 134.
 Corripi febre. Plin. lib. 7. cap. 51.
 Damnamur in febre recentes vuz. Plin. lib. 12. cap. 1. 1.
 Decedit febris. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Decedens febris. Celsus lib. 3. cap. 4.
 Decreuit febris. Celsus lib. 2. cap. 10.
 Febris fuit atque decreuit. Celsus lib. 3. cap. 6.
 Deducere corpore febres. Horat. 1. epist. 2. 10.
 Arida febris depascitur artus. Virg. 3. Georg. 90.
 Depellere febrem. Plin. lib. 25. cap. 4. 10.
 Desinit febris. Celsus lib. 3. cap. 4.
 Crescere desijt febris. Celsus lib. 2. cap. 10.
 Detineri diu lentis febriculis. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Febris non dimittit. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Discutere febrem. Celsus lib. 2. cap. 15.
 Discutere febrem genere vitius. Celsus lib. 2. cap. 24.
 Dare febres alieui. Iuuenal. Satyr. 10.
 Datur in febre. Plin. lib. 22. cap. 16. 33.
 Dolere febre. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Durat febris. Celsus libro 5. capite 26.
 Post febrem vomitus est eliciendus. Celsus libro 3. capite 7.
 Febris euauit. Celsus libro 2. capite 3.
 Excitate febriculas. Celsus libro 3. capite 18.]
 Expectatur febris illo die. Celsus libro 3. capite 14.
 Experiri febres. Celsus libro 2. capite 7.
 Extorret aliquem febris ardens. Celsus libro 3. capite 7.
 Magnas febres experiri. Celsus libro 2. capite 7.
 Extorret ardens febris. Celsus libro 3. capite 7.
 Facere febrem. Martia. libro 2. 16.
 Febres leuiiores facere. Plinius libro 33. capite 4. 14.
 Febrem finiunt sudores. Celsus libro 2. capite 14.
 Finitur febris. Celsus libro 3. capite 5.
 Finita febris. Celsus libro 3. capite 3.
 Febris eodem die finita est. Celsus libro 2. capite 3.
 Habere febrem. Celsus libro 3. capite 4.
 Certum habent circuitum aliqua febres. Celsus lib. 3. c. 12.
 Circuitum habere solira febris. Celsus libro 2. capite 17.
 Hærens febris per omne id tempus. Celsus libro 2. capite 7.
 Hærens febris. Celsus libro 2. capite 4.
 Incidens febris tussim ingessit. Plinius epistol. 19. libro 7. ad Priscum.
 Intentio febris somnum impedit. Celsus libro 3. capite 18.
 Ardentibus tribus imponitur. cum polenta. Plinius libro 20. cap. 20. 3.
 Ardens febris. Celsus libro 2. capite 15.
 Contra ardorem febrium imponitur. Plin. lib. 20. cap. 9. 10.
 In febris ardoribus imponuntur pectori. Plinius libro 23. capite 6. 1.
 Incidere in febres. Celsus libro 3. capite 6.
 Incipit febris. Celsus libro 3. capite 5.
 Quatrini circuitus febrem, nunquam bruma, nunquam hybernæ mensibus incipere. Plinius libro 7. capite 10. 4.
 Incipiens febris. Celsus libro tertio, capite quarto.
 Incitare febrem. Celsus libro 3. cap. 8.
 Inclinat se febris. Celsus libro 3. capite 4.
 Inclinata febris. Ibidem.
 Increseunt febres. Celsus libro 2. capite 4. & cap. 7.
 Tempus febris incurrit in aliquam rem. Celsus lib. 3. cap. 13.
 Inhæret assidue. Celsus lib. 3. cap. 4.

Instat. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Intenditur sæpe ex eo febris. Celsus lib. 3. cap. 9. & cap. 11.
 Intermittit ex toto. Celsus lib. 3. cap. 14.
 Iunguntur febres. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Accessio febris lenita est. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Leuatur febris. Celsus lib. 3. cap. 6.
 Febres quæ tertio quoque die non leuantur. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Leuata est febris. Celsus lib. 3. cap. 4.
 Liberare aliquem febre. Celsus lib. 3. cap. 9.
 Liberari à febre. Plin. lib. 26. cap. 11, 11.
 Liberatus febre. Celsus lib. 2. cap. 15. & cap. 17.
 Minuere febrem. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Minui febris videtur, & rursum intenditur. Celsus lib. 3. c. 11.
 Aliquantum minuitur ex febre. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Minuitur aliquid ex febre. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Frigora febrium minuit cor ranæ adalligatum. Plin. lib. 32. cap. 10, 2.
 Mingare febrem quiete, & abstinentia. Quint. lib. 2. capite 17, 7.
 Febres, quæ per discessionem tantum molliuntur, nec unquam integrum corpus dimitunt. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Mouere febres. Celsus lib. 3. cap. 28.
 Nancisci febrim. Sueton. in Tito, cap. 10.
 Vbi verò febris aliquem occupat, scire licet. Celsus libro 2. capite 3.
 Oritur febris. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Perfunctus à febre. Varro 2. de Re rust. cap. 4, 4.
 Permanet febris. Celsus lib. 3. cap. 26.
 Aduersus febrium horrores venientes, pollere tradunt lapillos ventre exemptos. Plin. 28. cap. 8, 20.
 Perustus ardentissima febris. Plin. lib. 7. epist. 1.
 Tertiana febris vnum diem præstat integrum, tertio redit. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Prodest & febris ranarum fellis cinis. Plinius libro 32. capite 10, 6.
 Profunt in febribus fluuiatiles cancri. Plinius libro 32. capite 10, 2.
 Febris quieuit. Celsus lib. 2. cap. 8. Idem, lib. 3. cap. 16.
 Ex toto quieuit. Celsus lib. 2. cap. 3.
 Febris non quiescens. Celsus lib. 2. cap. 5. & cap. 6.
 Remedium querere febris. Plin. lib. 28. cap. 7, 16.
 Accessio febris ex toto recessit. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Febris quartis diebus recurrens. Gellius lib. 17. cap. 12.
 Febres recidunt. Plin. lib. 28. cap. 16, 10.
 Redeunt quædam febres longiore circuitu. Celsus lib. 3. c. 3.
 Inordinate redeunt febres. Celsus lib. 3. cap. 3.
 Reducere febrium alicui. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 59.
 Febrium ardores refrigerat succus cucurbitæ. Plin. lib. 20. cap. 3, 4.
 Remanent febres. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Remittit febris. Celsus lib. 2. cap. 14.
 Remittit se febris. Celsus lib. 3. cap. 10.
 Remittitur febris ex toto. Celsus lib. 3. cap. 9. & cap. 12.
 Febrium medicina placitis eorum renuntiat. Plin. lib. 30. cap. 11, 3.
 Febris repetit. Celsus lib. 2. cap. 8.
 Nocturnis febribus resistere prodiderunt. Plin. lib. 29. c. 4, 7.
 Reuertitur febris. Celsus libro secundo, capite 17. & 3. capite 3.
 Febres quæ quotidie tempore eodem reuertuntur. Celsus lib. 2. cap. 4.
 Febrium morbos non sentit ceruus. Plin. lib. 8. cap. 32. ad finem.
 Tertio die sequuta febris est. Celsus lib. 3. cap. 5.
 Ante febres solet esse frigus. Celsus lib. 3. cap. 11.
 Soluere febres. Plin. lib. 24. cap. 9, 4.
 Submouere febrem. Celsus lib. 3. cap. 21.
 Si febris sit. Plin. lib. 22. cap. 20, 1. Et lib. 32. cap. 10, 5.
 Superuenit febris leui vulnere. Celsus lib. 3. cap. 26.
 Spatium febris sustinere. Celsus lib. 3. cap. 8.
 Tenent febres corpus. Celsus lib. 3. cap. 9.
 Tenuata febris. Celsus lib. 3. cap. 7.
 Terret febris. Celsus lib. 3. cap. 26.
 Si febrem non sustulit prima inedia. Celsus lib. 2. cap. 12.
 Febrium circuitus tollit iccur delphini, gustatum ante accessiones. Plin. lib. 32. cap. 10, 1.
 Tollere febrem. Celsus lib. 2. cap. 12.
 Torret febris. Iuuenal. Satyr. 9.
 Vacare febre. Celsus lib. 2. cap. 14. & cap. 15.
 Venit febris subitò. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Febres cum horrore venientes, perunctis leuiore facit. Plinius libro 23. cap. 4, 14.
 Ventura febris. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Veterascunt febres. Celsus lib. 3. cap. 12.
 Vehemens febris vrget. Celsus lib. 2. cap. 10.

Vrget magnæ febres. Celsus lib. 7. cap. 26.
 Anhelis vror febribus. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 11, 1.
 ¶ Febricula. Lentæ febriculæ. Celsus lib. 2. cap. 17.
 Febricula leuis. Celsus lib. 3. cap. 22.
 Longæ difficilesq; febriculæ. Celsus lib. 3. cap. 22.
 Consumit hominem febricula. Celsus lib. 3. cap. 25.
 Febricula eo die finitur. Celsus lib. 2. cap. 3.
 Incidit febricula. Celsus lib. 3. cap. 21.
 Incursat. Celsus lib. 3. cap. 21.
 Si semper febricula manet. Celsus libro 3. cap. 5.
 Medendum febriculæ. Celsus lib. 3. cap. 22.
 Febricula oritur. Celsus lib. 3. cap. 25. Idem, lib. 4. cap. 15.
 Præcessit. Celsus lib. 2. cap. 7.
 Quieuit. Celsus lib. 3. cap. 22.
 Repetit. Ibid.
 Febricula aut soluta erit, aut leuior. Celsus lib. 3. cap. 4.
 ¶ Febriculosus: Qui habet multam febrem. Gellius: Non morbus hic febriculosus, aut nimium grauis.
 ¶ Febrilis: ad febrem pertinens. Apul. Ardore æstuans febrili.
 ¶ Febrico: Laboro febre. Celsus lib. 6. cap. 11, Potiones, si febricitat puer, aquæ: si sine febre est, vini diluti.
 ¶ Febriciens. Col. lib. 6. cap. vlt. Febricenti mulæ cruda brassica datur.
 ¶ Febricito: Febrim patior, febre corripior. Col. lib. 6. ca. 9, Febricitanti boui conuenit abstinere cibo, vno die.
 Febricitat æger. Celsus lib. 3. cap. 6.
 Febricitauit aliquis, aut inhorruit. Celsus lib. 2. cap. 7.
 ¶ Febricitans. Celsus lib. 2. cap. 6.
 FEBRVO.] Lustrum purgo. Varro de Vita Populi Romani, lib. 1, in eorum enim sacris liba quum sint facta, incensum solent farris semine, ac dicere, se ea februarare.
 ¶ Februa: quæcumque purgamenti causa in sacrificijs adhibentur. Plinius: Vulgata priscis temporibus opinio obtinuit, februa esse omnia, quibus malefactorum conscientie purgarentur, delerenturque peccata, aut manes animabus defunctorum placidi redderentur. Ouid. 2. Fast. 4, Februa Romani dixerunt piamina patres, &c.
 Tosta februa. Ouid. 4. Fast. 147.
 FECIALIS.] pacis vel belli author. Varro de vita Populi Romani, lib. 2, Prius quam indicerent bellum ijs, a quibus iniurias factas sciebant, feciales legatos repetitum mittebant quatuor, quos oratores vocabant. Idem lib. 3, Si cuius legati violati essent, qui id fecissent, quamuis nobiles essent, ut dederentur ciuitati, statuerunt: fecialesq; viginti qui de his rebus cognoscerent, iudicarent, & statuerent, & constituerent.
 FEL.] bilis flaua. Plaut. Trucul. 4, 73, --- in melle sunt linguæ sitæ vestræ, atque orationes: Corda in felle sunt sita, atque acerbo aceto.
 Viperæ felle tela lurida. Ouid. 3. Trist. eleg. 8, 4.
 Iccur ardet siccato felle Senec. Herc. Oeth. 9, 19.
 Veneni felle sagitta armata. Virg. 12. Aeneid. 70.
 Sales iussu felle: id est, ioci mordaces. Ouid. 2. Trist. 11, 9.
 Mordaci felle cinctæ spicula. Ouidius 3. de Ponto, eleg. 3. 22.
 ¶ Fel terræ: genus herbæ. Plin. lib. 25. cap. 6, 5. Centaurion, nostri fel terræ vocant propter amaritudinem summam.
 ¶ Felleus. Plinius libro 26. capite 12, 2, Sudores enim felleos mouent.
 FELYS.] Plinius libro decimo, capite 73, 3, Feles quidem, quo silentio, quam leuibus vestigijs obrepunt auibus? Columel. libro octauo, capite tertio, Varr. 3. de Re rust. cap. 11, 2.
 FELIX.] Vide FOELIX.
 FELLO.] fugo & lambo. Martial.
 Irrumatur Oros; fuit Matho; Lælia fellat.
 ¶ Fellator. Martial.
 Corue saluator, quare fellator habetis?
 FELLEBRIS.] Solinus cap. 8. Suetuq; continuo saginata, longo seculo ita fellebris satietate vltimò extuberatur, ut obfistere eius magnitudini nulla vis queat. Fellebrem satietatem vocat, copiosum lachrymæ suum.
 FELLICO.] Solinus cap. 57. ad finem: Quod si præceptum statim fuerit, nequaquam mater pullo vbera præbet fellicanda.
 FEMEN.] pars interior & melior. Plinius libro vndeimo, capite decimo, de apibus: Prioribus pedibus femina onerant; propter id natura scabra. Columel. libro 6. capite 2, Venti quoque & sub femina manum subiacere; ne ad huiusmodi tactum postmodum pauescant. Cæsar 7. bel. Gal. 22. Stipites feminis crassitudine,
 ¶ Femina, etiam inferiores partes significans. Plautus in Asin. Sed tamen tu nempè eos asinos prædicas, vctulos, claudos, quibus obtinæ ad femina erant vngulæ. Lucretius lib. 4, 164.
 FEMVR.] pars exterior. Plaut. Milit. 5, 49.

Dextra digitis rationem cōputat, feriens femur Dexterum.
 Femur bubulum: *Herba neruis vitis*. Plin. lib. 27. cap. 9, 9.
 Cedere femur. Quint. lib. 2. cap. 12, 6.
 Rostro femur hausit aduoco. Ouid. 8. Metam. 75.
 Plangere femur. Ouid. 11. Metam. 17.
 ♀ Femoralia. Quibus pudendæ partes corporis teguntur.
 Suet. in Augusto. cap. 82. Hyeme quaternis cum pingui roga tunicis, & subuculæ thorace laneo, & femoralibus, & tibialibus muniebatur.
 FENESTRA.] Martial. lib. 1. 82.
 Altę caligantesq; fenestræ. Iuuen. Satyr. 6. 4.
 Cauæ. Virg. 9. Aeneid. 110.
 Ingens fenestra lato ore. Virg. 2. Aeneid. 97.
 Patulis tectum sublime fenestris. Ouid. 14. Metam. 151.
 Armataque vomunt stridentia tela fenestræ. Stat. 10. Thebaid. 106.
 Plena per infertas fundit se luna fenestras. Virg. 3. Aen. 31.
 Noctę patent vigilēs te prætereunte fenestræ. Iuuen. Satyr. 3. 27.
 Fenestram ad nequitiam aperire alicui. Terentius Heaut. 3. 1. 72.
 ♀ Fenestella. Colum. lib. 1. cap. 1. 6. Granaria modicis fenestellis, Aquilonibus inspirantur.
 ♀ Fenestio: Aperio. Plin. lib. 11. cap. 37. 23. Media oculorum, cornea fenestruit pupilla.
 ♀ Fenestratus: Apertus, Perforatus. Plautus. Nulla est fenestrator domus.
 ♀ Fenestralis. vt. Porta fenestralis. Ouid. 6. Fast. 116.
 FERA.] Belua.
 Agmen ferarum. Ouid. 11. Metam. 5.
 Concilium. Ouid. 10. Metam. 29.
 Domitor ferarum Hercules. Senec. Herc. Oeth. 17, 2.
 Genus omne ferarum. Virg. 3. Georg. 94.
 Horrifera genus. Lucret. lib. 5. 44.
 Montiuagum genus. Lucret. lib. 2. 121.
 Laebræ. Ouid. 1. Metam. 44.
 Rapidarum præda ferarum. Ouid. epist. 11. 23.
 Rabies horrenda. Silius. lib. 16. 21.
 Secla Lucret. lib. 2. 198.
 Fera secla. Lucret. lib. 3. 151.
 Serpentina secla. Lucret. lib. 9. 154.
 Spelæa. Virg. ecloga 10. 11.
 Stabula alta. Virg. 6. Aeneid. 36.
 Tecta densa. Virg. 6. Aeneid. 2.
 Horribilis fera. Virg. 4. Georg. 89.
 Immanis. Ouid. 8. Metam. 85.
 Matutinæ feræ. Martial. lib. 13. 95.
 Montanæ. Ouid. 2. Fast. 44.
 Montiuagæ. Lucret. lib. 1. 81.
 Pernix fera Seneca. Herc. fut. 414.
 Rabidarum more ferarum Stat. 8. Thebaid. 15.
 Vastæ feræ. Ouid. 2. Metam. 19.
 Errantes agitare feras. Claud. in Gigant. 25.
 Agitare feras syluis. Virg. 11. Aeneid. 337.
 Consequi cursu excitatas feras. Senec. Hippol. 2. 6.
 Vitam degere more feræ. Virg. 4. Aeneid. 111.
 Ducere feras. Quint. lib. 1. cap. 10. 10.
 Interficere. Lucret. lib. 5. 251.
 Mulcere. Ouid. 14. Metam. 68.
 Acres cursu sequi feras. Seneca Oed. 7, 7.
 Vestigare. Seneca Thyest. 6, 2.
 ♀ Ferinus: Apuleius: Ferino ac beluino ritu.
 Ferina caro Sallust. Getulis eibus erat caro ferina.
 Domus ferinæ. Ouid. 15. Metam. 92.
 Laete ferino nutritus. Oid. 3. Trist. eleg. 11, 1.
 Ferinus sapor. Plin. lib. 13. cap. 4. 14.
 Vox ferina. Ouid. 5. Trist. eleg. 3. 12.
 Vultus ferinus. Ouid. 7. Metam. 54.
 Ferina, *abf. lute:* & subintelligitur, Caro. Virg. 1. Aeneid. 44.
 Implentur veteris Bacchi, pinguisq; ferinæ.
 ♀ Ferus: Atrox, Seuerus. Virgilius.
 --- ferus omnia Iuppiter Argos.
 Transtulit.
 Indomita ceruice ferus. Horat. 1. epist. 3, 7.
 Vultu turuo ferus Horat. 1. epist. 20, 3.
 Animi ferus. Ouid. 4. epist. 33.
 Ardor ferus animi. Ouid. 8. Metam. 94.
 Arma fera. Ouid. 5. Metam. 1.
 Bellua fera. Ouid. 13. Metam. 194.
 Cædes fera. Seneca Oed. 8, 8.
 Capræ feræ. id est. capræ. Virg. 4. Aeneid. 31.
 Conlugium ferum. Tibul. lib. 3. eleg. 4, 15.
 Corda fera. Virg. 6. Aeneid. 16.
 Ensis ferus. Ouid. 6. Metam. 112.
 Equus. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 12.

Fruſtus feri. Virg. 2. Georg. 8.
 Gaudia fera. Ouid. 5. Trist. eleg. 9, 5.
 Hostis ferus. Ouid. 1. Metam. 38.
 Hyems fera. Ouid. 1. Trist. elegia, 1, 9. Stat. 5. Thebaid. 3.
 Ferus incola luci. Stat. 5. Thebaid. 114.
 Iuuenis. Catul. in Epithal. Iulias, 56, 12.
 Montes feri. Virg. eclog. 5, 6.
 Mores. Seneca Octauia, 7, 10.
 Scabies fera. Celsus.
 Tela fera. Lucret. lib. 2, 10.
 Tempeſtas fera. Ouid. 1. Fast. 99.
 Tyrannus ferus. Ouid. 6. Metam. 110.
 Vastator ferus. Ouid. 11. Metam. 80.
 Venus fera. Seneca Hippol. 8, 10.
 ♀ Feritas: Naturæ quædam asperitas. Mart. lib. 1. 12, Poſtquam inter nos est plus feritatis inest.
 Fruſtus regni feritas. Silius lib. 13, 10.
 Inamabilis feritas. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 7, 1.
 Inamœna. Stat. 2. Sylu. 27.
 Deponere feritatem. Ouid. 4. Fast. 21.
 Cultu & feritate non multum à Germanis differebat. Cæſ. 8. bel. Gal. 94.
 Mollita feritas. Ouid. 4. Fast. 44.
 FERABITES.] Jageſtis. Sifenna apud Nonium: partim fembite, partim lauro ac pinu.
 FERACVLVM.] Vlpian in l. quædam modum. § si nauis. ff. ad legem Aquil. Parui refert, nauem immittendo, an feraculum ad nauem ducendo, an tua manu damnum dederis.
 FERALIS.] Dirus, exitialis. Apul. Rogum demolirentur, cœnam feralem à tumulo ad mentam referrent. Virgil. 4. Aeneid. 93.
 Solaq; culminibus ferali carmine bubo Viſa queri.
 Ferales epulæ. Plinius lib. 20. cap. 1, 12.
 Feralis arbor. Plin. lib. 16. cap. 10, 4.
 Arma feralia. Lucan. lib. 2, 52.
 Ferales cædes. Claud. de bello Gild. 25.
 Carmen feral. Virg. 4. Aeneid. 93.
 Dona feralia. Ouid. 9. Metam. 43.
 Murrur feral. Claud. 1. in Rufin. 27.
 Tedæ feralis. Lucan. lib. 1. 23.
 Vrna feralis. Tacit. lib. 3.
 FERAX, FERCVLVM] Vide FERÒ.
 FERCTVM.] Vide FERTVM.
 FERÈ.] Penè. Terent. Heaut. 1. 1. 70.
 --- domū reuertor in cœſtus, atq; animo ferè Perturbato.
 Ferè ruri se continere. Id est, plerunq; Terent. Phorm. 23, 16.
 Ferè in diebus paucis. pro, Paulò pòit. Terent. And. 1. 1. 77.
 Ferè amplius. Terent. Heaut. 1. 1. 3.
 Nec rei ferè sanè amplius quidquam fuit.
 Ferè: *subaudiſa aliqua vniverſalitate.* Quintil. His ferè veteres facultatem dicend: exercuerunt. Id est, ferè omnes.
 Ferè omnes. Colum. lib. 2. cap. 1, Veterem opinionem ferè omnium Et lib. 3. cap. 5, Tametsi ferè omnes autores.
 Ferè Plerunque. Terent. Phorm. 1. 2. 39.
 FERENTARI, FENETRV.] Vide FERÒ.
 FERFOLA.] vitis. Col. lib. 3. cap. 2. 17, Itiolum fereolamq; non facile aſſeuerem, quo gradu habendæ ſint.
 FERIAE] ceſſationes ab opere.
 Feriæ belli. Gellius lib. 1. cap. 25.
 Latine. Cæſar 3. bel. Ciuilis, 5, His rebus & ferijs Latinis, committijsq; omnibus perſecondis, xl. dies tribuit.
 Eſuriales: id est, dies ieiunij. Plaut. Capt. 8, 8.
 Imperatiuæ: Quas Conſules vel Prætores pro arbitrio indicebant Macrobi. lib. 1. Saturn. cap. 16.
 Ferias ac iocos celebrare. Liu. 1. ab Vrbe, 17.
 ♀ Feriæ pro Vrba ciuila. Plaut. cap. 13, 3.
 Ferias alienius poſſidere. Plaut. Epid. 10. 33,
 Tuas poſſidebit mulier, faxo, ferias. Id est, tua erit.
 ♀ Feriarius: Qui otioſus est, & nihil agit, Plaut. Milit. 5. 62.
 Mart. lib. 5. 104.
 Nec feriatus ibat, ante canuam.
 Feriati dies: in quibus Fria aguntur. Plin. 1. b. 18. cap. 6. 8.
 Plinius Iunior. epist. 58. b. & charta adhuc ſuper eſt, & dieſ feriatus patitur plura contxi.
 Feriatus dies ad quicquam agep dum. Liu. 6. bel. Pun.]
 Feriata familia. Varro. 1. de Re ruſt. cap. 16. 4.
 Feriata machæra: Qua quis non vititur. Plaut. Milit. 3, 72.
 Muſæ feriata. Stat. 1. Sylu. 6. 1.
 Feriata toga. Plin. epist. 123.
 Malè feriatus: id est, ignauò, ihutil. q; otio vacans. Gellius, lib. 9. cap. 22.
 Malè feriati Troës. Horat. 4. Carm. ode 6, 3.
 ♀ Feriatici dies: Feriari, vel Feſti Vlpian. l. 2. ff. de ferijs. Diuus Marcus efficit de alijs ſpeciebus Prætorum adiri, etiã diebus feriaticis.

FERINVS.] Vide FERA.

FERIO.] Percutio Plaut. Amphit. 3. 70.

Ex insana in sanio rem facies: feriet fæpius.

Ferit æthera clamor. Virg. 5. Aeneid. 28.

Crebris feriunt vlulatus aures. Lucan. lib. 2. 7.

Calce feritur a fellis. Ouid. 3. Fast. 151.

Ferite cornu. Virg. 9. eclog. 3.

Taurus ferit vnica cornibus hostem. Propert. libro secundo, elegia 5. 4.

Ferire fœdus. Virg. 10. Aeneid. 30.

Ferire fores. Plaut. Menæch. 4. 61.

Expeditè fabulatus iam fores ferio. M. feri.

Frigore ferire pro, Occidere. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 13.

Frigus ferit nos. Lucret. lib. 4. 53.

Latus ense ferit. Virg. 12. Aeneid. 61.

Fulmina summos montes feriunt. Horatius 2. Carm. ode 10. 3.

Feriatur alio munere. Terent. Phorm. 1. 1. 12.

Oculos ferire, visumq; lacessere, dicuntur quæcunque conspici possunt. Lucret. lib. 4. 44.

Venus igne pectus ferit. Seneca Hippol. 3. 4.

Pectora ferite manu. Ouid. 3. Trist. eleg. 3. 10.

Plangere, Ouid. 4. Metam. 111.

Ferire pecunias. Plin. lib. 33. cap. 3. 6.

Porcum. Liu. 1. ab Vrbe, 100.

Pugno vel calce. Quint. lib. 2. cap. 8. 8.

Rostris. Liu. 10. bel. Pun. 112.

Securi, Cæsar. 8. bel. Gal. 135. Et 3. Vert. 52.

Fama ferit terras. Lucan. lib. 5. 155.

Feriens. Numen humanam feriens animam. Lucanus libro 3. 20.

Tinnulæ plestris feriente chordæ. Seneca Troad. 9. 4.

Sagittæ cuncta ferientes. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 3. 12.

Feriendus. Ille mihi ferendus aper. Ouidius 3. Metamorph. 143.

Colla rudes operum præbent ferienda iuueni. Ouidius 1. Fast. 17.

FERITAS.] Vide FERA.

FERME.] Ferè. Terentius Heaut. 1. 2. 31. Idem. And. 1. 5. 49.

---iam ferme moriens me vocat.

Sallust. in Iugurth. Nam ferme Numidas in omnibus prælijs magis pedes, quam arma tutati sunt.

Haud ferme. Terent. And. 3. 1. 2.

Fidelem haud ferme mulieri inuenias virum.

FERMENTVM.] Portio farina subactæ acidæ. Plin. lib. 18. cap. 7. 19. Spuma ita concreta, pro fermento vtuntur. Virg. 7. Georg. 76.

--- & pocula læti

Fermento, atque acidis imitantur vitea sorbis.

Iacere in fermento, vel esse: per translationem. Plaut. in Mercat. 23. 13.

Nam mea vxor propter illam tota in fermento iacet. Id est, inflata est & irata.

In fermentum congerere atque componere. Colum. lib. 3. capite 11.

Fermento: facio vt acescat. Plin. lib. 18. cap. 11. 2. Quum fieret autem panis hordeaceus, cruiliæ aut cicerculæ admixtione fermentabatur.

Fermentare terram. Col. lib. 2. cap. 15. de stercore columbino: Maximè tamen columbinum probamus, quod modicè sparsum terram fermentare comprimus. Idem lib. 2. cap. 2. Sed ex his nihil non meliùs resoluta humo, quam densa prouenit: quod noster quoque Virgilius, quum & alias fœcundi arui laudes retulisset, adiecit; Et cui putre solum: nanque hoc imitatur arando. Neque enim aliud est colere, quam resoluerè & fermentare terram. Varro de Re rustica, libro primo, capite 38. De hisce præstare columbinum, quod sit calidissimum, ac fermentare possit terram.

Fermentesco: idem quod Fermentor. Plin. lib. 28. cap. 8. 21. Optima est, quæ candidissima & friabilis, minimeque ponderosa: quum teratur inter digitos, fermentescit, Fermentescere etiam tellus dicitur. Plin. lib. 17. cap. 2. 5.

FERO.] Porto.

Ferre ad aliquem argentum. Plaut. Asin. 12. 143.

--- Pater nos ferre hoc iussit

Argentum ad te.

Ferre ab altero argentum. Plaut. Asin. 12. 110.

--- tunc hoc feras argentum aliter à me?

Ferre quod poscimus. Plaut. Merc. 7. 100.

Ferre: Afferre, vel dare. Plaut. Mostel. 1. 9.

Herde nunc ferat

Sex talenta magna argenti pro istis præsentaria.

Ferre: prouocare Plinius libro. 12. capite 8. 1. Saccarum & Arabia ferit; sed laudatius India. Cato capite 6. 2. Sin in loco crasso aut caldo seuerus, hostis nequam erit, &

ferundo arbor peribit.

Non se et, quin vapulet. Plaut. Amphit. 4. 154.

Ferre: pro Dicere. Tacit. lib. 13. Quippe erant, qui Cn. quocq;

Pompeium incusatum à senioribus ferrent. Idem lib. 15. Ex C. Cæsare se genitum ferebat.

Ferre: Passi. Terent. Heaut. 1. 2. 28.

Ludificatio ista iam ferri non potest. Liu. lib. 8. Decad. 4.

Fert adolescentia. Terentius Adelp. 1. 1. 28.

--- quæ fert adolescentia

Ea ne me celet, consuefeci filium. Id est, quæ solita est iuuentus facere.

Aegrè. Terentius Heaut. 4. 8. 20.

Fert ætas. hoc est, per ætatem licet. Terent. And. 2. 6. 12.

--- dum licitum est ei, dumq; ætas tulit,

Amavit.

Fert animus: id est, places. Ouidius 1. Metamorph. 1. Lucan. libro 1. 143.

Fert animus causas tantarum exponere rerum.

Fert animus ista modestè. Terent. Phorm. 1. 3. 18.

Animum in consilium ferte. Quint. lib. 6. cap. 1. 8.

Ferre animo æquo. Terent. Phorm. 1. 2. 1. 88.

Quieto & æquo animo. Cæsar 1. bel. Ciuil. 277.

Ferre annos & vetustatem: vetustate non exolescere. Quint. lib. 2. cap. 4. 7. Quare mihi ne maturitas quidem festinet, nec multa in lacu statim austera sint: sic & annos ferent, & vetustate proficient.

In astra: pro, Vehementer laudare. Martial. lib. 1. 1.

Ad astra aliquem. Virg. eclog. 5. 10.

Auras assuescere aëti mutationi. Virg. 3. Georg.

Auriga fertur equis. Virg. 2. Georg. 102.

Ferre auxilium alicui: iuuare, subuenire. Plaut. Amphit. 9. 10. Terent. Adelp. 2. 1. 1.

Obsecro, populares ferre misero, atque innocenti auxilium.

Bella. Horat. 1. epist. 19. 11.

Militiam puer, & Cantabrica bella tulisti.

Camum & furcam. Plaut. Casina. 8. 56. Id est, suspendi.

Casum. Cæsar 6. belli Gallici, 146.

Clam iram aduersus aliquem. Liu. 1. bel. Maced. 189.

Classis fertur cita gurgite. Virg. 5. Aeneid. 7.

Commentarij ferunt. Tacit. lib. 5.

Conditionem. Plaut. Rudente, 23. 17. Terent. Phorm. 4. 1. 13. Liuius 8. ab Vrbe, 20.

Fert consuetudo. Cæsar 6. bel. Gal. 34. Maiore strepitu & tumultu, quam pop. Roman. fert consuetudo, castra moueri iubet.

Ferre contumelias: pro Passi. Plaut. Merc. 15. 5.

Hæc vt viderem, vt ferrem has contumelias.

Conuiuiam Dionysium mihiq; & tibi. Id est, vinum tibi & mihi in conuiuium. Plaut. Stich. 12. 9.

Crimina in aliquem. Tacit. lib. 11. Liuius: Ferre aliquem sermonibus.

Damna tulere suo peccato. Ouid. 2. Fast. 105.

Dolorem ferre alicui. Virg. 6. Aeneid. 93.

In eundem dolorem mæsta & miseranda diu ferret. Tacit. libro 5.

Exsequias ferre. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 1.

Exitum eundem. Cæsar 3. bel. Gal. 380.

Extra causam. Quint. lib. 6. cap. 4. 8.

Fallaciam. Plaut. Pœn. 3. 67.

Famam: pro Spargere. Plaut. Persa, 10. 23.

Ita fama ferebat. Liu. 3. bel. Pun. 148.

Ferundum feras. Terent. Phorm. 2. 4. 83.

Fidem ferre alicui rei. Virg. 10. Aeneid. 157.

Fiduciam igitur orator præ se ferat. Quintilianus libro 5. capite 13. 41.

Finem ferre laborum. Virg. 7. Aeneid. 24.

--- ea vox audita laborum

Prima tulit finem.

Flagitia ad aliquem: pro, Indicare & narrare. Terent. Adelp. 4. 7. 3.

--- fero ad te alia flagitia ingentia

Boni illius adolescentis.

Flumina ferunt classem. Virg. 5. Aeneid. 165.

Fraudem. Liu. 4. bel. Pun. 174.

Frigoraque & famem tulistis. Catul. ad Veranium, epig. 2. 5. 1.

Fructum ferre, dicuntur arbores. Plin. lib. 13. cap. 4. 1.

Fructum ferre: pro, Recipere. Plin. epist. 159. c.

Gloriam belli perpetrati. Liu. 8. bel. Maced. 237.

Gradum ferre, & conferre pedem. Plaut. Merc. 22. 41.

O' Charine, contra pariter fer gradum & confer pedè.

Gratiam: pro, Referre. Liu. lib. 5.

Gratiam & gloriam haud immeritam annonæ leuatæ tulit. Liu. 4. ab Vrbe, 56.

Grauiter. Terent. And. 1. 2. 20.

Greſus aliquid. Ouid. 3. Faſt. 35.
 Ignominiam animo. Cæſar 1. bel. Ciuil. 321.
 Imaginem alicuius. Plaut. Capt. 2. 39.
 Impetum. Cæſar 3. bel. Gal. 428.
 Impunè. Cæſar 5. bel. Gal. 55.
 In aliquo quidpiam ferre. Quint. lib. 1. cap. 6. 27.
 Indignè. Plin. lib. 18. cap. 3. 11.
 Infortunium. Terent. Adelp. 2. 1. 24.
 Ingratè aliquid. Tacit. lib. 17.
 Inuitiam. Terent. Hecyra. 1. 2. 91.
 Inultum. Terent. Heaut. 5. 1. 45.
 Iracundè. Plin. lib. 11. cap. 37. 20.
 Iudicem Liuius. Decad. lib. 3. Liuius 8. ab Vrbe: Prouoco
 ad populum: eumque tibi, fugienti Senatus iudicium, iu-
 dicem fero.
 Iugum. Horatius 1. Carm. ode 35. 6.
 Laborem. Cæſar 6. bel. Gal. 11. 11.
 Laborem ferre aut fugere. Virg. 6. Aeneid. 179.
 Laudem Reportare. Cæſar 6. bel. Gal. 78.
 Laudem mihi mea facta ferent. Virg. 11. Aeneid. 158.
 Laudibus. Plinius epistol. 171. Alij contrà hoc ipſum laudi-
 bus ferunt, quòd ſit fruſtratus improbas ſpes hominum.
 Libertatem. Quint. lib. 4. cap. 1. 41.
 Fert libido. Terent. Heaut. 3. 3. 12. Multa fert libido: ea pro-
 hibet facere tua præſentia.
 Libros ſub nomine alicuius ferri. Quint. in Proæm. lib. 1. 6.
 Lucem. Plin. epistol. 41.
 Mandata alicuius. Virg. 10. Aeneid. 166.
 Manum. Plaut. Trucul. 4. 23. Id eſt, mandare.
 Manum ferre: *pro, contendere*. Virg. 5. Aeneid. 8.
 Ferre manum, duroq; intendere brachia ferro.
 Fer me: Terent. Heaut. 4. 3. 14.
 Miſerias. Terent. Adelp. 4. 2. 7.
 Mirius iſta feret. Ouid. 5. Metam. 99.
 Moleſtias. Terent. Eunuch. 1. 1. 33.
 Monſtrum. Tacit. lib. 14.
 Fert natura. Cæſar 3. bel. Ciuil. 236.
 Nomen ferre inſani. Horat. 1. epistol. 6. 3.
 In notiſſimam alicuius. Plin. epistol. 250.
 Occultè. Terent. Adelp. 3. 2. 30.
 Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat. Virg. 3. Aen. 98.
 Odium pro labore. Terentius Adelp. 5. 4. 17.
 Onus impoſitum. Ouid. 15. Metam. 164.
 Opem. Terent. Adelp. 3. 4. 41. Iuno Lucina fer opem.
 Opem alicui. Horat. de Arte. 93.
 Opus cum labore. Plaut. Amph. 4. 23.
 Per ora hominum. Plin. in epistol.
 Ora ad ora. Ouid. ad Liuium, 28.
 Ofculum. Plaut. Epid. 12. 4.
 Sæuè tulit ofcula diuæ. Valer. 7. Argon. 44.
 Ferre palam. Plaut. Milit. 20. 39.
 Partem alicui. Terent. Adelp. 1. 2. 36.
 ---ego illi maximam partem feram.
 Partum. Plin. lib. 8. cap. 32. 1.
 Paſſibus rapidis ferri. Virg. 7. Aeneid. 31.
 Patienter & æquo animo ferre difficultates. Cæſar 3. bell.
 Ciuil. 58.
 Pecuniam alicui. Tacit. lib. 11.
 Pedem: *pro, Aliquòd progredi & ire*. Plaut. Menæch. 12. 30.
 Virg. 2. Aeneid. 150.
 Indè domum, ſi fortè pedem, ſi fortè tuliffet,
 Me refero.
 Perſonam alienam. Liu. 5. ab Vrbe, 146.
 Pignus fidei. Liu. 5. bel. Pun. 91.
 Pompam. Plaut. Stich. 14. 1.
 Ferre ad populum: ſub legem. Liu. lib. 2. Decad. 5. 111:
 Prædam. Ouid. 2. Metam. 87.
 Præmium. Terentius Eunuch. 5. 9. 27.
 Quoduis donum & præmium à me optato, id opta-
 tum feret.
 Præmia digna. Virg. 1. Aeneid. 122.
 Preces deo. Virg. 8. Aeneid.
 Precium ob ſtultitiam. Terent. And. 3. 5. 4.
 Precia medentibus. Tacit. lib. 11.
 Repulſam. Liuius 7. bel. Maced. 86.
 Fert res. Terent. And. 5. 1. 13.
 Incepi, dum res te tulit: nunc non fert; feras.
 Ferre tem vulgo. Liuius 8. bel. Pun. 88.
 Reſponſum. Liuius 3. ab Vrbe, 25. Idem in Catil. 14.
 Salutem alicui. Plaut. Pcen. 9. 8. Virg. 1. Aeneid. 94.
 Ferri ad ſaxa. Plaut. Rud. 10. 36.
 Ferre ſe aliquòd: *pro, Ire*. Virg. 2. Aen. 91.
 Se tractandum: id eſt, pati. Plin. lib. 9. cap. 8. 6.
 Seruitutem. Plaut. Capt. 7. 12.
 Seruitium. Ouid. 1. Amor. eleg. 2. 4.
 Signa. Cæſar 1. bel. Gal. 160.

Similitudinem. Plin. lib. 12. cap. 7. 5.
 Sinu. Martial. lib. 2. 6. Hæc ſunt ſingula quæ ſinu ferebas.
 Sitim. Plin. in Paneg. 21.
 Sollicitudinem. Plin. epistol. 5. d.
 Spem alicuius. Virgilius 9. Aeneid. 61.
 Sua ſponte in aliquid. Seneca de Benef. lib. 3. cap. 14.
 Sublimem aliquem. Plaut. Menæch. 22. 15. Sic, Ferri ſubli-
 me. Plin. lib. 20. cap. 22. 1.
 Subſidium. Cæſar 5. bel. Gal. 167.
 Supplicium. Cæſar 1. bel. Ciuil. 320.
 Suppetias. Plaut. Epid. 13. 52.
 Tabellas alicui. Plaut. Bacch. 17. 17.
 Tulit tempus. Terentius And. 1. 2. 17.
 Fert terra illos viros. Virg. 11. Aeneid. 57.
 Tormenta ferre. Quint. lib. 2. cap. 20. 9.
 Vana ad aliquem. Liu. 3. ab Vrbe, 10.
 Ventrem Varro 2. de Re ruſt. cap. 1. 9.
 Verbera. Martial. lib. 10.

Et qui non tulerat verbera, tela tulit.
 Verbera alicuius. Ouid. 2. de Arte. 107.
 Verbera in aliquem. Ouid. 1. Amorum, eleg. 7. 2.
 Veſtigia ſua ad aliquem. Ouid. 2. Metam. 5.
 Ferunt eò veſtigia. Liuius 1. ab Vrbe, 27.
 Viam ferre per æquora. Claud. 6. Paneg. 40.
 Fert illuc via. Virg. lib. 7. Aeneid. Cæſar 1. bel. Ciuil. 110. Adia-
 rus antè, atque itinera duo, quæ extra mutum ad portam
 ferebant.
 Victoriæ ex realiqua. Liuius 9. bel. Maced. 210.
 Vim alicuius. Terentius And. 1. 5. 42.
 Virtus ad maiora te tulit. Ouid. 5. Metam. 54.
 Voluntas ita fert. Virg. 6. Aeneid. 135.
 Voluptatem. Terentius Hecyra, 4. 2. 17.
 Vox fertur ad aures. Virg. 3. Aeneid. 8.
 Voces alicuius ad aliquem ferre. Ouid. 5. Faſt. 96.
 Vultu ferre. Tacit. lib. 20. Hoc eſt, oſtendere.
 ¶ Fertur: *Impersonale*: id eſt, Dicitur, fama eſt.
 Fertur Iunò coluiſſe Carthaginem. Virg. lib. 1. Aeneid.
 Fertur fuiſſe. Cæſar 6. bel. Gall. 65. Hunc omnium artium
 inuentorem ferunt. Liuius 1. ab Vrbe, 16. Fauſtulo fuiſſe
 nomen ſetunt.
 ¶ Ferrid: *ſtrabi*. Plaut. Cifſel. 5. 5.
 Exanimor, feror diſſeror, diſtrahor, detipior.
 Dubius feror. Ouid. ad Piſonem, 1.
 Per mala præceps fertur. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 6.
 In arma feror. Virg. 2. Aeneid. 68.
 In hoſtes moriturus fertur. Virg. 2. Aeneid. 102.
 In præceps feror. Ouid. 2. Metam. 14.
 In pugnas feror. Ouid. 4. Triſt. eleg. 8. 6.
 Aeſtu fertur iudex. Quint. lib. 6. cap. 2. 6.
 Mente ferri aliquòd. Ouid. epistol. 17. 6.
 Ferrit abie. Plin. lib. 10. cap. 33. 10.
 Saltu ſupra venabula fertur. Virg. 9. Aeneid. 114.
 Volatu ferri. Catul. in Camerium, epig. 51. 6.
 Fruges tellus inſtrata ferebat. Ouid. 1. Metam. 21.
 Superanda omnis fortuna ferendo. Virg. 5. Aeneid. 141.
 Mala ferendo minuit. Silius lib. 15. 162.
 Ferendo honori eſſe. Liuius 4. ab Vrbe.
 Eſſe oneri ferendo. Liu. 2. ab Vrbe. Ouid. 15. Metam. 81.
 Leniter, ex merito quicquid patiæ ferendum eſt: Ouid.
 epistol. 5. 2.
 Fortuna viriliter ferenda. Ouid. 1. Faſt. 96.
 Verba dedit ferenda tabellis. Ouid. 14. Metam. 142.
 ¶ Ferens. Oculos paſſim per cuncta ferens. Virgilius 2.
 Aeneid. 114.
 Animus dura ferens. Horat. 2. epistol. 1. 29.
 Ianua laxa ferenti. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 16.
 Capita alta ferentes. Virg. 1. Aeneid. 39.
 Lethum fetentes. Virg. 11. Aeneid. 175.
 Laborum ferentia corpora. Tacit. lib. 21.
 ¶ Laturus. Grandia laturus meritorum præmia. Horat. 2.
 epistol. 2. 8.
 ¶ Lator. Legum lator. Quint. lib. 2. cap. 4. 24.
 Lator: *pro tabellario*. Suet. in Caligula: Quasi vniuerſa tradi-
 ta in ſula, magnificas Romam literas miſit: monitis ſæpe
 latoribus vehiculo ad forum vsque ad curiam pertene-
 derent.
 ¶ Ferax. Plaut. Epid. 6. 2.
 Nullum eſſe ego agrum opinor in agro Attica
 Acquè feracem. Ferax locus. Cato cap. 44.
 Ferax bonarum artium ſeculum: apud Plinium.
 Lætum & ferax. Liu. 6. ab Vrbe, 2.
 Ferax miraculorum Aſia. Plin. epistol. 173. 2.
 Ferax ad laudem. Plin. in Paneg. 69.
 Animus ferax. Ouid. ad Piſonem, 44.
 Rus. Ouid. 1. Metam. 139.
 Saltus ingentium beluarum feraces. Tacit. lib. 4.

Segetes. Horat. 1. Carm. ode 31, 1.
 Solum ferax Ouid. 7. Metam. 84.
 Terra ferax Cerere, multoq; feracior vis. Ouid. 2. Amor. eleg. 16, 2.
 Venenorum ferax Iberia. Horat. Epod. 5, 5.
 ¶ Feracitas. Colum. lib. 3. cap. 2. 20, Feracitatem potius sequemur.
 ¶ Fertilis. Col. lib. 4. Ut ex his partibus trunci sumantur, quæ & genitales sunt, & maxime fertiles.
 Ager fertis. Ouid. 5. Trist. eleg. 13, 5.
 Annus. Propert. lib. 4. eleg. 8, 3.
 Arbos. Virg. 4. Georg. 29.
 Aruum fertile. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 15, 2.
 Bacchus fertis. Horat. 2. Carm. ode 6, 4.
 Frequens herbis, & fertis vberis campus. Virgilius 2. Georgic. 37.
 Fertis cura. Plin. in Procem. lib. 14, 3.
 Gramen fertile. Ouid. 1. de Remed. amor. 36.
 Herba fertis. Ouid. 2. Amor. eleg. 16, 2.
 Horæ fertiles. Tibul. lib. 4. ad Mellalam, eleg. 11.
 Hortus fertis. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 9.
 Loca fertiora. Ouid. 1. de Arte, 18.
 Pectus fertis. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 2, 5.
 Fertis quæstus. Plin. in Procem. lib. 14, 5.
 Fertior leges est alienis semper in agris. Ovidius 1. de Arte, 70.
 Vva fertis. Virg. 2. Georg. 39.
 Vinea fertis generosæ vva. Ouid. 2. de Remed. amor. 35.
 Fertis hominum frugumq; Gallia. Liu. 5. ab Vrbe, 154. Et Plinius libro. 6. cap. 10, 4, Fertissimi sunt auri Dardæ, Seta vero argenti.
 Fertissima baccharum. Plin. lib. 15. cap. 30, 3.
 ¶ Fertiliter. Plin. lib. 10. cap. 7, 7, Rurum fertiur tantum prouenire fertius putant.
 ¶ Fertilitas. Colum. Id enim non accidit palmitis fertilitate. Cæsar 2. bel. Gal. 242. Fertilitas loci.
 ¶ Ferentarius: Miles leuis armaturæ; vt ait Festus. Sallustius in Catil. Postquam eò ventum est, vnde à ferentarijs prælium committi posset. Cato, eos ferentarios dixit, qui tela ac potiones militibus pugnantibus ministrabant.
 Ferentarius amicus: Qui fert auxilium. Plaut. Trin. 8, 44.
 ¶ Ferulum: Dapes. Lucret. Satyr. 2, --- quis ferula septem secreto cœnauit, auus? Petronius Arbitr. Postquam ferulum allatum est.
 Pagana ferula. Propert. lib. 4. eleg. 4, 16.
 Nullis ornata macellis. Iuuen. Satyr. 11, 7.
 Multaq; de magna superessent ferula cœna. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6, 21.
 ¶ Ferulum: Gestamen, quo pompa ferri solet. Sueton. in Cæfare: Pontico triumpho inter pompæ ferula trium verborum prætulit titulum: Veni, vidi, vici. Liu. 1. ab Vrbe, 43, Spolia ducis hostium cæsi suspensa fabricato ad id apte ferulo gerens, in Capitolium ascendit.
 Nobile ferulum. Senec. Herc. Oeth. 2, 2.
 ¶ Feretrum. Plinius libro 7. cap. 52, 3, Varro quoque author est. x. x. vitis agros diuidentibus. Capuæ quendam qui effretur feretro, domum remeasse pedibus.
 Puerile feretrum. Stat. 2. Syl. 1, 4.
 FER O X.] fortis animosus. Horat. in Odis: Vebes, gentesq; & latium ferax. Sallust. ille animo feroci negat se fusam toties Numidiam pertimescere.
 FER O X.] Saurus, indomitus. Virgil. 4. Aeneid. 27, Stat sonipes ac fraena ferax spumantia mandit. Terentius Eunuch. 3. 1. 25, Eone es ferax, quia habes imperium in beluas?
 Animi ferax. Tacit. lib. 1.
 Mentis. Ouid. 8. Metam. 124.
 Scelerum. Tacit. hb. 4.
 Vnda ferocior. Ouid. epist. 21, 38.
 Aetas ferax. Horat. 2. Carm. ode 53.
 Animus Seneca Medea, 12, 8.
 Corda ferocia ponunt. Virg. 1. Aeneid. 62.
 Discordia ferax. Silius lib. 6, 21.
 Ferocissimæ gentes. Plinius libro trigesimo tertio, capite vndecimo, quinto.
 Imperius feroces animo geris. Seneca Agamem. 3, 4.
 Læcertus ferax. Ouid. epist. 4, 17.
 Manus Seneca Herc. Oeth. 4, 28.
 Populi feroces. Virg. 1. Aeneid. 54.
 Turmæ. Virg. 3. Georg. 35.
 Vagitus ferax. Claud. 7. Paneg. 31.
 Ferocior animo. Plaut. Milit. 20, 12.
 Bello erat ille ferax. Ouid. epist. 3, 19.
 Corde ferax. Seneca Medea 7, 3.
 Ferax forma: Qui ob formam gloriatur. Plaut. Milit. 21, 13.

Fortunis. Accius: Neque vi tanta quiquam est, neque tam abundans fortunis ferax.
 Robore corporis stolidè ferax. Tacit. lib. 1. de Agrip. Posth. Victoria & viribus. Liu. 1. ab Vrbe, 26.
 Virtute feroci exsuperans. Virg. 12. Aeneid. 4.
 ¶ Feroculus. Hirtius de bel. Asiatic. libro 5, 53, Quid tu, inquit, miles tyro, tam feroculus es?
 ¶ Ferocia. Exsuerè ferociam. Tacit. lib. 2.
 ¶ Ferociter. Plaut. Amphit. 4, 59, Nimis ferociter. Liu. 2. ab Vrbe, 72. Idem 3. bel. Pun. 31, Cum quo ferocissimè pro Romana societate aduersus Punicum fœdus steterat.
 ¶ Ferocio: Ferocis fœditiam exerceo. Gellius lib. 1. capite 11, Non immodicè ferocierent. Ouid. Mox intrastati more ferocit equi.
 FERRVM.] Plin. lib. 12. cap. 25, 4, Ferro lædi vitalia odit, Pectus ferro durius. Ouid. epist. 20, 46.
 Velox ferro. Stat. 3. Theb. 80.
 Acies ferri. Virg. 2. Aeneid. 67.
 Gens ferri patiens. Silius lib. 3, 116.
 Rigor ferri. Virg. 1. Georg. 29.
 Sordor. Virg. 6. Aeneid. 112.
 Acutum ferrum. Virg. 6. Aeneid. 90.
 Aduncum. Ouid. 9. Metam. 26.
 Candens. Lucret. lib. 6, 30.
 Debile. Stat. 10. Theb. 56.
 Duriora ferri. Lucret. 2, 91.
 Graue. Seneca Octau. 7, 9.
 Infandum. Lucan. lib. 2, 30.
 Infestum. Ouid. epist. 11, 4.
 Iniustum. Ouid. 13. Metam. 89.
 Lethale. Iuuenal. Satyr. 15, 17.
 Nefandum. Ouid. 8. Metam. 89.
 Hebes. Iuuen. Satyr. 11, 14.
 Rigidum. Claud. de rap. Proserp. 19.
 Ex solido tabularia ferro. Ouid. 15. Metam. 162.
 Absumens ferro aliquid. Virg. 4. Aeneid. 121.
 Accipere ferrum pectoribus. Silius lib. 10, 2.
 Acuere ferrum. Horat. 1. Carin. ode 2, 5.
 Adegit ferrum in viscera. Silius lib. 7, 126.
 Adactum ferrum per pectus. Ouid. 6. Metam. 55.
 Apetere pectus ferro. Seneca Agamem. 4, 16.
 Ardens ferrum. Valer. 1. Argon. 99.
 Graeci arma ferro. Seneca Hippol. 4, 38.
 Ancipiti ferro cedere aliquid. Lucret. lib. 6, 34.
 Cæius ferro. Seneca. Octau. 17, 18.
 Imbelle ferrum capessere. Valer. 1. Argon. 153.
 Collapsus ferro. Virg. 4. Aeneid. 133.
 Compefcere culpam ferro. Virg. 3. Georg. 94.
 Condit ferrum sub aduerso pectore. Virg. 12. Aeneid. 189.
 Coniectum in guttura ferro pressit. Ouid. 3. Metam. 18.
 Consumere ferrum pectore. Stat. 12. Thebaid. 149.
 Conuellerè aliquid ferro. Virg. 6. Aeneid. 30.
 Conuertere ferrum ab vno in alium. Ouid. 8. Metam. 11.
 Lato crispans hastilia ferro. Virg. 1. Aeneid. 64.
 Decernere ferro. Virg. 12. Aeneid. 57.
 Desfringere ferrum. Virg. 11. Aeneid. 150.
 Demetere aliquid ferro. Horat. 1. Sermon. Satyr. 2, 10.
 Demittere ferrum in artus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 16, 11.
 Detegere ferrum. Lucan. lib. 3, 26.
 Distringere in mortem alicuius ferrum. Tacit. lib. 14.
 Ducere ferrum vagina. Ouid. 4. Fast. 187.
 Funera dare ferro. Virg. 8. Aeneid. 112.
 Dedit obuia ferro pectora. Virg. 12. Aeneid. 109.
 Eripere ferrum vagina. Virg. 6. Aeneid. 52.
 Excindere portam ferro. Virg. 6. Aeneid. 111.
 Excipere ferrum aduerso pectore. Seneca Agamem. 4, 2.
 Excutere ferrum alicui. Lucan. lib. 1, 24.
 Exigere spiritum ferro. Seneca Oedip. 14, 6.
 Exegit ferrum per viscera domini. Lucan. hb. 2, 30, Ovidius epist. 9, 32.
 Exsoluere brachia ferro. Tacit. lib. 15.
 Fœdare aliquid ferro. Virg. 3. Aeneid. 48.
 Fodere vtrum ferro. Tacit. lib. 14. Seneca Octau. 6, 20.
 Gliscere ferro. Stat. 12. Thebaid. 128.
 Haurit pectora ferro. Ouid. 8. Metam. 89.
 Iacet ferro inuis coniux. Seneca Oedip. 14, 8.
 Mordacissima ferro pinus. Horat. 4. Carm. ode 6, 2.
 Immori ferro. Seneca Herc. Oeth. 7, 26.
 Impulit ferrum in meos penates. Ouid. 12. Metam. 111.
 Incumbere ferro. Ouid. 14. Metam. 16.
 Opposito ferro semet induere. Seneca Oedip. 4, 10.
 Acuto ferro faces inspiciat. Virg. 1. Georg. 59.
 Instructi ferro. Virg. 12. Aeneid. 25.
 Interimi ferro. Quint. lib. 3. cap. 8, 4.
 Irruimus ferro. Virg. 3. Aeneid. 45.
 Lacerare ferro aliquid. Horat. 3. Carm. ode 27, 10.

I accessere aliquem ferro. Virg. 12. Aeneid. 38.
 Scabie & rubigine ferrum laedere. Virg. 2. Georg. 44.
 Negro luentia ferro crura. Claud. 2. in Eutrop. 69.
 Mactare hostiam ferro. Virg. 3. Georg. 96.
 Maculatum sanguine ferrum. Ouid. 1. 5. Metam. 22.
 Mergere ferrum iugulo. Seneca Agamem. 13, 5.
 Agrum ferro & flammis mitigat. Hor. 2. epist. 2, 38.
 Molliri ferrum in aliquem Ouid. 3. Fast. 7.
 Ignis ferrum molliit. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 4.
 Mori ferro. Seneca Octau. 6, 17.
 Nocens ferrum. Ouid. 1. Metam. 29.
 Occidere ferro. Quint. lib. 6. cap. 1, 14.
 Occumbere ferro. Ouid. 12. Metam. 42.
 Temerando ferro non parcere. Lucan. 1, 30.
 Patefacere viam ferro. Tacit. lib. 11.
 Perfusum ferrum gemina caede Seneca Thyeste, 8, 24.
 Petere aliquem ferro. Ouid. 13. Metam. 89.
 Petita ferro belua. Horat. Epod. 5, 2.
 Recludere pectus ferro. Seneca Troad. 10, 29.
 Reformidare ferrum. Quint. lib. 2. cap. 4, 8.
 Reponere. Stat. 9. Theb. 17.
 Rescindere aliquid ferro. Virg. 3. Georg. 89.
 Referare pectus ferro. Seneca Octau. 6, 19.
 Resoluit iugulum ferro. Ouid. 6. Metam. 129.
 Refundere ferrum iugulis. Lucan. lib. 6, 33.
 Retusum ferrum. Virg. 2. Georg. 61.
 Rubens igne ferrum. Ouid. 12. Metam. 56.
 Satiare ferrum sanguine. Ouid. 5. Fast. 115.
 Secare collum ferro. Virg. 9. Aeneid. 70.
 Nudo ferro sequi aliquem. Ouid. 6. Metam. 133.
 Sequi extrema ferro. Virg. 6. Aeneid. 92.
 Splendenti lancea ferro. Ouid. 3. Metam. 10.
 Sternere ferro aliquem. Seneca Troad. 6, 55. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 41.
 Stringere ferrum. Stat. 8. Thebaid. 29.
 Superare ferrum duntia. Ouid. epist. 2, 28.
 Inerti ferro tentare aliquem. Claud. de bel. Get. 78.
 Traiecta ferro pectora. Virg. 1. Aeneid. 72.
 Nullo violabere ferro. Ouid. 5. Metam. 45.
 Ardenti virtus ferro. Iuuenal. Satyr. 14, 3.
 ¶ Ferreus, Plinius libro 10. capite 42. 2. Psittacus verberatur radio ferreo.
 Fabricam ferream inuenere Cyclopes. Plinius libro septimo. capite 56, 7.
 Ferrei coloris atque duritiæ marmor. Plin. lib. 36. cap. 7, 4.
 Ager ferreus horret hastis. Virg. 11. Aeneid. 120.
 Annulus ferreus. Ouid. 1. de Arte, 95.
 Bella ferrea. Ouid. epist. 13, 13.
 Claustris ferreis cohibere portas. Seneca Thyeste, 7, 5.
 Ensis ferreus. Lucret. lib. 5, 250.
 Imber. Virg. 11. Aeneid. 57.
 Mucro. Virg. 11. Aeneid. 163.
 Seges ferrea telorum. Virg. 3. Aeneid. 10. Idem 12, 133.
 Turtis ferrea. Virg. 6. Aeneid. 111.
 ¶ Ferreus, per translationem, pro Divo & inexorabili.
 Patiens & ferreus. Iuuenal. Satyr. 1, 4.
 Decreta ferrea veterum sororum. Ouid. 15. Metam. 157.
 Iura ferrea. Virg. 2. Georg. 101.
 Ferreum negotium. Plaut. Pers. 2, 12.
 Præcordia ferrea. Ouid. epist. 12, 57.
 Secula ferrea. Tibul. lib. 2. eleg. 3, 8.
 Somnus ferreus: Mors. Virg. 12. Aeneid. 62.
 Sors ferrea vitæ. Ouid. 5. Trist. eleg. 4, 6.
 Vox ferrea. Virg. 2. Georg. 9.
 ¶ Ferrarius: ad ferrum attinens.
 Ferrarius faber. Plinius libro 14. cap. 4, 5.
 Ferraria officina. Plinius lib. 13. cap. 23, 2. Idem lib. 8. c. 57, 2.
 Ferrarium metallum. Plinius lib. 34. cap. 14, 7.
 ¶ Ferraria, absolute, fodina ex qua ferrum extrahitur. Cæsar 7. bel. Gal. 85, Apud eos magnæ sunt ferrariæ. Liuius 4. bel. Maced. 81.
 Ferraria aqua: qua vtuntur fabri ferrarij, ad extinguendum candens ferrum. Plinius lib. 28. cap. 16, 7.
 ¶ Ferrarius: Substantiuum. Firmicus libro 4. cap. 7, Coquos ferrarios, atque ex igne vel ferro artes suas officiaq; complentes.
 ¶ Ferratilis. Genus ferratile, in Plauti Mostellaria, de seruis dicitur, qui compediti habentur.
 Augebis ruri numerum, genus ferratile.
 ¶ Ferratus: Cui ferrum inditum & applicatum est: Ferrata hasta. Liuius 1. ab Vrbe, 145. Plinius libro 36. cap. 23, 1.
 Ferratis vectibus. Columella libro 10, 5, Ferrato robore palæ. Virg. 3. Georg.
 Vndique eam tergo ferratos sustinet osbes.
 Agmina ferrata. Horat. 4. Carm. ode 14, 7.
 Ferrata calce cruentat cornipedem. Sil. lib. 17, 110.

Portæ ferratæ. Stat. 10. Theb. 101.
 ¶ Ferramentum: Instrumentum ferreum.
 Ferramenta agrestia. Liuius 1. ab Vrbe, 178.
 Vetera. Colum. lib. 2. cap. 4.
 Ferramenta fabri. Horat. 1. epist. 1, 18.
 ¶ Ferramentarius. Firmic. libro 3. capite 13. sub finem: In Solis vero aut Lunæ domo, facient ærarios, ferramentarios statuarios, &c.
 ¶ Ferrugo: Bubigo ferri. Plin. lib. 23. cap. 8. 10. Sudor virgæ, corni arboris lamina ferrea candente exceptus, non contingente ligno, illitaq; indè ferrugo, incipientes lichenas sanat.
 Ferrugo, per translationem, compressæ purpure color rufus. Virg. libro 8,
 Pictus acu chlamydem, & ferrugine clarus Ibera. Plin. lib. 15. cap. 10, 1. Vestitros alia ferruginis tunica.
 Atra ferrugo. Ouid. 15. Metam. 158.
 Dulci violas ferrugine pingit. Claud. 2. de raptu Prof. 19.
 Animus putus mala ferrugine. Ouid. ad Pisonem, 21.
 Obscura ferrugo. Virg. 1. Georg. 93.
 Peregrina ferrugine clarus & oltro. Virg. 11. Aen. 154.
 ¶ Ferrugineus. Plaut. Milit. 16, 41,
 Palliolum habeas ferrugineum. Plin. lib. 29. cap. 6, 27,
 Et ferrugineas maculas habentes.
 Amictus ferrugineus. Claud. 2. de raptu Proserp. 55.
 Cymba ferruginea Charontis. Virg. 6. Aeneid. 67.
 Hyacinthi ferruginei. Virg. 4. Georg. 37.
 Nemus ferrugineum. Stat. 1. Thebaid. 3.
 Sapor ferrugineus. Plinius lib. 31. cap. 10.
 ¶ Ferrumen: iunctura seu ligatura, quæ ex ferri excrementa vel ramentis fieri solet. Plin. lib. 36. cap. 3, 3. Ruinatum visibis ea maxima causa, quod furto calcis sine ferrumine suo cæmenta componuntur,
 Ferrumen in auro, chrylocolla vocatur, agglutinando auro, inquit, Plin. lib. 33.
 ¶ Ferrumino: Conglutino. Pom. in l. quicquid ff. de acquirendo rerum dominio. Si tuum scyphum alieno plumbo plumbaueris, alieno uero argento ferruminaueris. Plin. lib. 27. cap. 4, 17, Fabulosa arbitror quæ adiunctum recente ca, si vratur, ferrum aut æs ferruminari. Idem lib. 31. de aquis marinis: Quæ calefaciunt ad neruorum dolores, ferruminant & fracturas, ossaq; contusa. Idem lib. 36. cap. 28, 9, Virum sulphuri concoctum ferruminatur in lapidem. Idem lib. 35. ep. 15, 9, Calcis quoque usum bitumen præbuit, ita ferruminatis Babylonis muris.
 ¶ Ferruminatio. Paulus in l. in rem actio. §. item quæcunq;. ff. de rei vindicatione. Ferruminatio per eandem materiam facit confusionem.
 FERTILIS, FERTILITAS. Vide FERRO.
 FERTVM. Genus libi, quod sæpe ad sacra ferebatur. Persius Satyr. 2,
 Attamen hic extis & optimo vincere ferro intendit.
 Fertum Ioui moueto, & mactato sic. Cato cap. 134, 1.
 FERVO. Caleo, bullio.
 Acquor feruet. Virg. 1. Georg. 66.
 Cormero. Ouid. 2. Fast. 147.
 Lingua mero. Ouid. 2. Fast. 147.
 Feruet vinum, cum ex musto in vinum transit. Plin. lib. 14. capite 9.
 Mare aquis. Ouid. epist. 17, 6.
 Pontus vertigine. Ouid. 11. Metam. 110.
 Feruere: molestus perurbani, & agitari. Mart. lib. 2. 63.
 Foralibus omnia feruent.
 Feruet opus. Virg. 1. Aeneid. 88.
 Opere omnis semita feruet. Virg. 4. Aeneid. 82.
 Lethi feruebat amore. Silius lib. 17, 115.
 Pectus auaritia miseraq; cupidine feruet. Horat. 1. epist. 17,
 Feruere ab ira. Ouid. 2. Metam. 59.
 Ira totus feruet. Senec. Herc. fur. 11.
 ¶ Feruo: Idem Terent. Adelp. 4. 1, 18,
 Quom feruit maximè, tam placidū, quàm ouem, reddo. Virg. lib. 3. Georg.
 Omnia tunc pariter vento nimbiq; videbis
 Feruere. Idem: Feruere cæde noua. Propertius:
 Incipit & sicco feruere terra Cane.
 Valer. lib. 7. Arg.
 Atq; iterū manifestæ se feruere cæde Lacenæ. Credit.
 Feruere Leucate, auroq; effulgere fluctus. Virg. 8. Aen. 33.
 ¶ Feruens. Plautus. Curcul. 10. 26. Quati aquam feruentem frigidam esse, ita vos putatis leges. Colum. lib. 12. cap. 50, 20, Feruentissima aqua.
 Lucri cupidine feruens. Claud. 1. in Ruffin. 10,
 Feruentem flagris facere. Plaut. Amph. 14, 10,
 Feruens gustu radix. Plin. lib. 12. cap. 12,
 Feruentissimus æstus. Plin. lib. 31. cap. 3, 15.

Aquis feruentibus mollit artus. Ouid. 1. Metam. 46.
 Feruentes foculi. Plaut. Capt. 13, 78.
 Feruentes horæ diei. Plin. lib. 17. cap. 22, 19.
 Iecur feruens Horat. 1. Carm. ode 13, 1.
 Rapido feruentius amni ingenium. Hor. 1. Serm. Satyr. 10, 13.
 Feruentissima natura. Col. lib. 12. cap. 15, 2.
 Feruens pavementum. Plin. epist. 58, 2.
 Rota feruens. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 9, 14.
 Sanguis feruens. Sil. lib. 17, 99.
 Vndæ feruentes æstibus. Ouid. 14. Metam. 10.
 Vulnus feruens. Ouid. 4. Metam. 24.
 ¶ Ferueleo. Terræ feruefcunt sole. Lucret. lib. 6, 171.
 Ventus mobilitate sua feruefcit. Lucret. lib. 6, 36.
 ¶ Feruefactio. Cato. de Re rust. Et portionem polei eodem addito, & oleum postea feruefactio Plin. lib. 20. cap. 3, 3.
 Feruefactum vinum. Plaut. Pseud. 13, 44.
 Et ipsæ se patinæ feruefcunt ilicò. Feruefacta iacula, Cæsar 5. bel. Gal. 157.
 ¶ Feruidus: maxime calidus.
 Aestus feruidus. Horat. 1. Serm. Satyr. 1, 8.
 Cinis. Seneca Troad. 2, 7.
 Flamma feruida. Horat. Epod. 17, 7.
 Spuma. Ouid. 8. Metam. 58.
 Vina feruida. Horat. 2. Serm. Satyr. 8, 8.
 Feruidus: Diligens ac vehemens. Liu. 7. bel. Pun. 185, Cum toto eo bello damnosa præpropera ac feruida ingenia imperatorum fuisse.
 Feruidus furio. Virg. 9. Aeneid. 25.
 Ingenio Ouid. 14. Metam. 97.
 Adolescentia feruida. Seneca Octau. 8, 2.
 Feruidi animi vit. Liu. 2. ab Vrbe, 229.
 Bella feruda. Sil. lib. 3, 74.
 Cura feruida. Tibul. lib. 4. eleg. 11, 2.
 Dicta feruida. Virg. 12. Aeneid. 177.
 Virtus feruida. Catul. Argon. 59, 44.
 ¶ Feruidè. Plaut. Trucul. 8, 2.
 ---- feruidè vt tota floret, vt oleum Nitidè nitet.
 ¶ Feruor: Calor vehemens. Plin. lib. 11. cap. 21. 1. Iudi furantur æstiuo feruore autum etutum à formicis tempore hyberno.
 Pectoris feruor. Horat. 1. Carm. ode 16, 5.
 Nimiùm pronus feruor. Claud. de bello Get. 96.
 Siccis aer feruoribus vltus. Ouid. Metam. 25.
 Accessit feruor capiti. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 5.
 Nimijs torret feruoribus ætherius sol. Lucret. lib. 5, 44.
 FERULA.] Herba, foli Africæ cognita. Plin. lib. 13. cap. 22, 4.
 Ferula calidis nascitur locis, atque rrans maria, genicularis nodata seapis. Col. lib. 3. de arboribus, cap. 22, ad finè.
 Cædere ferula. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 24.
 Florentes ferulæ. Virg. 10. eclog. 5.
 Frangere ferulas. Iuuenalis Satyr. 6, 48.
 Ferulæ manum subduximus. Martialis lib. 14. 85, de ferula. Idem lib. 10. 62.
 Ferulæq; tristes, scepra pædagogorum.
 Celsens. Col. in carmine: Nec manibus mites ferulas.
 Item, ---- ferulæq; minaces
 Planrantur. Iuuen. Satyr. 1.
 Et nos ergo manum ferulæ subduximus.
 Ferulæ etiam aptæ continendis ossium fracturis. Celsus lib. 8. cap. 10.
 ¶ Ferulaceus: In modum ferulæ vel ferulæ similis. Plin. lib. 15. cap. 7. 2. Et in Hispania prouenit repente altitudine oleæ, caulæ ferulacæ. Idem libro 18. cap. 7, 4.
 FERVS.] Vide FERA.
 FERVS OCVLVVS.] herba, quam in remedio pecora quarunt, si quando anagallida fœminam gustauerint. Plin. lib. 25. cap. 13.
 FESSVS.] fatigatus. Virg. 2. eclog.
 Thestylis & rapido fessis messoribus æstu. Plin. lib. 7. cap. 52. 4. Puerum æstu & itinere fessum.
 Aciate fessus. Virg. 2. Aeneid. 119.
 Fessus bello. Virg. 2. Aeneid. 22.
 Viarum errore. Silius lib. 15, 142.
 Luctu. Ouid. 14. Metam. 85.
 Studiorum pondere. Ouid. ad Pisonem, 38.
 Videndi fatietate. Lucret. lib. 2, 208.
 Valerudinibus. Tacit. lib. 19.
 Via. Ouid. 14. Metam. 85.
 Vita Plin. lib. 5. cap. 17, 1.
 Vulnere: cursu Liu. 1. ab Vrbe, 106.
 Fessus rerum. Virg. 1. Aeneid. 37.
 Artus fessi. Virg. 2. Aeneid. 51.
 Caput fessum viridi summisit in herba. Ouid. 3. Metam. 109.
 Corpora fessa. Virg. 4. Aeneid.
 Dies fessa. Stat. 2. Syll. 2, 10.
 Genis fessis obrepsit somnus. Seneca Troad. 6, 7.

Latus fessum deponere sub lauru mea. Hor. 1. Carm. ode 7, 4.
 Membra fessa. Ouid. epist. 4, 11.
 Fessæ naues. Virg. 5. Aeneid. 168.
 Oculos fessos furari labori. Virg. 5. Aeneid. 168.
 Pectus fessum curis. Seneca Hippol. 2, 33.
 Senectus fessa. Lucan. lib. 2, 26.
 Viator fessus. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 4.
 Virtus fessa. Seneca Hippol. 7, 3.
 Vox mihi fessa loquendo. Ouid. 3. Trist. eleg. 3, 17.
 FESTINATIO.] Propere, accelero gressum. Plaut. Epid. 2, 74.
 Idem Afin. 5, 5. Remigio veloque, quantum poteris, festina & fuge. Terent. Heaut. 1. 1. 73.
 Vide alios festinare. Virg. 2. Aeneid. 75. Festinate viri.
 Festinat ad vrbe. Plinius de Viris illust. 39. Plinius lib. 7. cap. 20. 5. Festinat ad fratrem.
 Ad euentum festinare. Horat. de Arte, 10.
 In aliquem locum. Quint. lib. 6. cap. 3, 17.
 Festinare: Festinanter conficere. Ouid. 11. Metam. 116.
 ---- & iam, quas induat illa Festinat vestes.
 Effeda festinat. pilenta, pectorita, naues. Horat. 2. epist. 1, 39.
 Fugam festinare. Virg. 4. Aeneid. 115.
 Mortem in se festinauit. Tacit. lib. 4.
 Festinare: Propere, turbati, impidare. Sallust. Festinantibus in summa inopia patribus. Terent. Adolph. 3. 2. 25.
 ---- quid festinas mi Geta? Animum recipe.
 Festino effugere. Plin. lib. 9. cap. 8. 10. Quintilianus libro 9. cap. 4. Finem imponere egresso destinatum modum volumini festino.
 ¶ Festinor: Passiuum. Tacit. de Moribus German. Nec virgines festinantur. Id est, citò ad coniugium abtriuntur.
 ¶ Festinans. Plin. in Paneg. 8. Ad hoc ætatis indeflexa maturitas, nec sine quodam munere deum festinantis senectutis insignibus. ad augendam maiestatem ornata cæsaries.
 ¶ Festinatus. Plin. in Paneg. 117. Quinimò festinatis honoribus amplificat atque auget.
 Calor festinatus. Claud. 4. Paneg. 45.
 Honores festinati. Lucan. lib. 8, 5.
 Iter festinatum facere. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 5, 2.
 Labores festinati. Stat. 1. Achil. 32.
 Maturitas festinata. Quint. in Proœm. lib. 6, 9.
 Mors festinata. Tacit. in vita Agricole.
 Ambitiosa festinatio. Quint. lib. 1. cap. 17.
 Festinationem adhibere. Col. lib. 11. cap. 2.
 Perdit diuisionem festinatio. Quint. lib. 7. cap. 2, 18.
 ¶ Festinis: pro festinante. Titinnus lib. 5.
 Nunc hoc vro, nunc hæc res me facit festinem.
 ¶ Festinator. Quint. 2. Declamat. Ecce cubiculi vestri fores, trepidè festinatoris effringuntur impulsu.
 ¶ Festinater: Celeriter, citò. Plin. lib. 17. cap. 11, 3. Quia festinantiùs germinant.
 ¶ Festinater. Tacit. lib. 15. in principio: Occulto præcepto, compositiùs cuncta, quam festinantiùs agerent.
 ¶ Festinatim. Pompon. Afin. Exsilii de nocte ad molam fullone festinatim. Sisenn. histor. lib. 4. Prætor festinatim deest castellis ad castra maxima pedites conduxit.
 ¶ Festinatò. Plin. lib. 18. cap. 10. 8. Quint. lib. 4. cap. 2. Quàm nihil præparatò, nihil festinatò fecisse videtur Milo?
 ¶ Festinus: Celer.
 Carities festina venit. Claud. de Nupt. Honorij, 65.
 Cursu festinus anhele. Ouid. 11. Metam. 70.
 Senectus festina. Valer. 4. Argon. 93.
 Cruda festinatio: virius. Stat. 9. Thebaid. 144.
 FESTIVITAS, FESTIVVS.] Vide FESTVS.
 FESTUCA.] arboris nouellæ, & cuiusque sati pullulus Col. lib. 8. cap. 15. 5. Per quos festucæ, surculiq; in auarijs passim spargendi sunt, vt colligere possint aues, quibus nidus constituat. Plin. lib. 9. cap. 10, 4.
 Festucam solebant Romani iniicere in corpus eius, quem manu mittebant, serui. Plaut. Milit. 13, 15.
 Quid ea? in genua: an festuca facta, serua an libera est? Perius Satyr. 5.
 Non in festuca lixor quam iaster ineptus.
 ¶ Festucarius. Gel. lib. 20. cap. 9, conferens vim illam ciuilem & festucariam, quæ verbo diceretur, non quæ manu fieret, eum v. bellica & truenta.
 FESTVS.] Solenniter lætus & feriatu. Plaut. Aulul. 13. 10.
 ---- festo die siquid prodegeris,
 Profecto egere liceat, nisi peperceris. Liuius 2. ab Vrbe, 89. Saturnalia, institutus festus dies. Virg. 1. Georg. 54.
 Quippe etiam festis quædam exercere diebus Fas & iura sinunt.
 Festus dies hominis. Terent. Eunuch. 3. 5. 12.
 ---- o festus dies hominis: amice
 Salue.
 Atres festæ Palladis. Ouid. 2. Metam. 143.
 Aures festæ, vocantur Claudiano, quæ iocis, & lætis festinonibus

non bus audiendis commodantur. de bello Get. 42.
Festa cœli: pro Læta & iucunda. Plin. lib. 3. cap. 5. 3.
Choræ festæ. Ouid. 8. Metam. 117.
Fertus clamor. Plin. epist. 17. lib. 2.
Coniuncta festa. Lucanus libro 2. 74, de Catonis & Martia
nuptijs:

Non soliti lusere sales, nec more Sabino
Excepit tristis coniuncta festa maritus.

Corona festa regi. Ouid. 10. Metam. 119.
Cultus festus. Seneca Troad. 10. 5.
Dapes festæ. Horat. Epid. 9. 1.
Licentia festa. Quint. lib. 6. cap. 3. 10.
Lux festa. Tibul. lib. 2. eleg. 1. 6. Horat. 4. Carm. ode 6. 9.
Pagus festus. Horat. 3. Carm. ode 18. 3.
Festa pax. Plin. lib. 2. cap. 46. 2. Ouid. 2. Metam. 79.
Tempus festum. Horat. 2. epist. 29.
¶ Festior. Claud. 6. Paneg. 1, Festior annus erat.
¶ Festum: Substant. Solenne festum. Ouid. 2. Fast. 50.
Annua festa celebrare. Ouid. 10. Metam. 85.
Casta festa. Ouid. 3. Amorum, eleg. 12. 1.
Coniugalia. Ouid. 3. Metam. 1.
Florale festum. Ouid. 4. Fast. 19. 1.
Matralia festa. Ouid. 6. Fast. 107.
Parilia. Ouid. 14. Metam. 15. 5.
Quinquaginta. Hor. 2. epist. 40.
Terminalia. Horat. Epod. 2. 12.
Agere festum genialiter. Ouid. 11. Metam. 20.
Celebrare festum. Ouid. 4. Metam. 1.
Parare festa alicui. Ouid. 3. Fast. 40.
¶ Festiuis: iucundus & lepidus. Plaut. Mil. 3. 108. Terentiū
Adelph. 5. 9. 26. O mi pater festiuisime.
Festiva area. Plin. epist. 17. lib. 2.
Festiuum: caput. Terent. Adelph. 2. 3. 8.
Festiuus locus. Plaut. Milit. 4. 5. Idem Pseud. 22. 7,
---ita magnis munditijs.
Digni habitij, atq; loco festiuo festiuè accepti sumus.
Festiu ludij. Plaut. Casina, 17. 2.
¶ Festiuitas: iucunditas, & lætitia quædam in dictis. Plaut.
Capt. 13. 3. Idem Casina, 13. 14. Quid agis, mea festiuitas?
Terent. Eunuch. 5. 9. 18,
An fortunam collaudem, &c.
An mei patris festiuitatem & facilitatem?
¶ Festiuitat. Næuius Geminis: O domus parata pulchre
familie festiuitat.

FEX.] Vide FAX.

F I

FIBER.] Animal in Ponto. Plinius lib. 8. cap. 30. 4. Easdem
partes sibi ipsi Pontici amputant fibri, periculo urgente,
ob hoc se peti gnari: castoreum id vocant medici.
Auius fiber. Silius lib. 15. 96.
Fiber: Genus vespa quadrupedis, ut inquit ferus. Plaut. Sic me
subes quotidie, quasi fiber salicem.
¶ Fibiuis. Plin. lib. 17. cap. 28. 5, Fibrina pelle detergunt.
Sic lib. 32. cap. 9. 15.
FIBRA.] extrema pars cuiusque rei. Virgilius libro sexto,
Aeneidos.
---nec fibris requies datur vlla renatis. Celsus lib. 4.
cap. 1. Pulmo spongiosus, ideoq; spiritus capax, & à ter-
go spinæ ipsi iunctus in duas fibras vngulæ bubulæ mo-
do diuiditur. Perf. Satyr. 1. 5,
---neque enim mihi cornea fibra est.
Venæ calentes fibrarum. Lucan. lib. 1. 117.
Pecudum fibræ. Virg. 10. Aeneid. 3. 5.
Quod latet arcana non enarrabile fibra. Perf. Satyr. 5. 3.
Conscia fibra deorum. Tibul. lib. 1. eleg. 8. 1.
Minaces fibræ. Virg. 1. Georg. 96.
Pellucentes numerare in pectore fibras. Ouidius 6. Meta-
morph. 79.
¶ Fibræ: Vinarum præsens meatus, per quos sudor transpirat.
Plin. lib. 11. cap. 37. 64, Murium leucisculis fibræ ad nume-
rum lunæ in mense congruere dicuntur.
Fibræ: Minusa radices arborum, herbarumq; extrema velut fila.
Plin. lib. 17. cap. 10. de arborum sarionibus, ait, solum cli-
gi oportere quàm minimè rimosum, ne penetrans sol.
exurat fibras. Virg. 1. Geor. 24, --- & amaris intuba fibris.
Golum. lib. 6. cap. 10, Porri etiam fuccis cum oleo vel ipsa
fibra.
¶ Fibratus. Fibrata radix cepearum modo. Plinius libro 25,
cap. 5. 10. Idem lib. 27. cap. 12. 2, Radix digitali crassitudi-
ne, multis capillamentis fibrata.
FIBVLA.] ornamentum cinguli ad vestem subligandam.
Virg. 1. Aeneid. 28.
Aurea purpuream subnectit fibula vestem. Plinius li-
bro 33. cap. 1. 7. Fabricam etiam deum fibulas, & alia mul-
liebris cultus.
Ferreæ fibula. Quint. lib. 6. cap. 3. 40.

Rafilis hinc summam mordebat fibula vestem. Ouidius 8.
Metamorph. 64.
Tereti gemma fibula. Virg. 5. Aeneid. 62.
Fibulis aureis donabantur antiquitus milites. Liu. 7. bell.
Pun. 116. Idem 9. bel. Maced. 128, Quintius alter Prætor
suos equites catellæ ac fibulis donauit.
¶ Fibula in ædificijs est, quam vulgò clauem vocant.
Fibulis tigna coniuncta. Cæsar. 4. bell. Gall. 525.
Fibula: Circulus æneus. Col. de Bobus lib. 6. cap. 5, Aenea fi-
bula pars auriculæ latissima circumferibitur.
Fibulæ, quibus vulnera contrahuntur. Celsus: Ipsæ autem pla-
gæ injiciendæ duæ fibulæ sunt, & medicamenta, quo glu-
tinentur. Idem lib. 7. cap. 4 & 25. de infibulandi ratione.
¶ Fibulo: Coniungo. Col. lib. 1. cap. 6. 8. Omnesq; parietum
& soli iuncturæ testaceis puluibus fibulantur.
¶ Fibulatio. Vitruuius lib. 10. cap. 3.
FICARIVS.] Vide FICVS.
FICOLEA.] palus ficulneus. Festus.
FICTE, FICTILIS, FICTOR.] Vide FINGO.
FICEDVLA.] Auis, à ficu sic dicta. quoddam, ut inquit Varro
ficu pinguis fiat. Gell. libro 19. cap. 8, Illi negant vllam
auem, præter ficedulam, totam comesse oportere. Mar-
tialis libro 13. 49,
Cùm me ficus alat, cum pascat dulcibus vuis:
Cur potius nomen non dedit vna mihi? Plinius lib. 10.
cap. 29. Alia ratio ficedulis. Nam formâ simul coloremq;
mutant.
FICVS.] Arbor. Plin. lib. 16. cap. 26. 4, Fructum perdunt fa-
cilimè ante maturitatem, palma, ficus, amygdala, malus,
pyrus. Idem lib. 16. cap. 31. 4. Quædam breuitate radicum
celerius senescere arbores putant: quod coarguit fici,
quatum radices longissimæ, & senectus ocissima. Sic Ca-
to cap. 42. Iuuen. Satyr. 10. 3,
---ad quæ
Discutienda valent steriles mala robora fici.
Densissima pomis ficus. Ouid. 2. Fast. 51.
¶ Ficus: fructus. Plin. lib. 15. cap. 18. 1, E reliquo genere po-
morum, ficus amplissima est. Mart.
---ficus non habet vnus ager. Horat. Epod. 16. 10,
Suamq; pulla ficus ornat arborem. Varro lib. 1. de Re-
rust. cap. 41, Fici semen naturale intus in ea fico, quam e-
dimus. Et paulò post: Tū enim rusticulus per ficos, quæ
edimus, maturas perferunt.
Pinguet fici. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 18.
Ficos biferas, dixit Sueton. in Aug. cap. 76.
¶ Ficus: Morbus. Martial. lib. 1,
Dicemus ficos, Ceciliane, tuos.
¶ Ficul: parua ficus. Plautus Stich. 14. 8,
---hoc conuiuium est
Pro opibus nostris; satis commodulæ nucibus, fabu-
lis, ficulis.
¶ Ficetum. Locus fici constitus. Varro: Ficusq; densa ma-
teria non est; ideo sequitur callidior: m: quo fit, ut in locis
frigidis ficeta fieri non possint. Martial.
Nil nisi ficetum nunc Labienus habet.
¶ Ficarius: Qui libenter comedit ficos. Plin. lib. 11. cap. 35,
Ficarios culices caprificus generat.
Ficariæ crates. Cato cap. 48. 2.
¶ Ficaria: pro ficu arbore, vel potius vbi fici conferuntur.
Pallad. lib. 4. Aliqui inter ficarias caprifici arbore ferunt.
¶ Ficitas: fructus fici. Næuius: Ficitores omnes cupiunt fi-
citatem; merx est sine molestia.
¶ Fictor: Ficorum amator, seu collector. Næuius: Fictor-
es omnes cupiunt ficitatem.
¶ Ficulnus: Qui est arboris fici, aut ex fico arbore. Horat.
lib. 1. Serm. Satyr. 8,
Olim truncus eram ficulnus, inutile lignum.
¶ Ficulneus: Idem. Plinius lib. 15. cap. 28. 7, Sunt & ficulnei
caules. Cato: Fibulæ vnde fiant aridæ ilignæ, vlmæ, nu-
cæ, ficulneæ. Var. 3. de re Rust. cap. 16. 29, Ficulnea ligna.
Ficulnea arbor. Col. lib. 5. cap. 11.
FIDEI COMMISIVM, FIDEI VBO, FIDEI VSOB.] Vide
FIDES.
FIDELIA.] Genus vasis Samij. Persius:
Disce, nec inuideas quod multa fidelia putet
In locuplete penu. Plaut. Aul. 18. 15, Multis congia-
lem plenam faciam tibi fideliam. Col. lib. 12. cap. 38, In fi-
dili fidelia sacro loco reponuntur.
Non cocta fidelia. Perf. Satyr. 3. 3.
Tumet alba fidelia vino. Perf. Satyr. 5. 19.
FIDELIS.] Vide FIDES, fidei.
FIDES.] fidei. Terent. And. 5. 2. 16,
Tristis seueritas inest in vultu, atque in verbis fides.
Fidei, pen. prod. apud Lucretium, hb. 5. 21,
---via qua munita fidei.
Fide, pro Fidei. apud Horat. 3. Carm. ode 7. 1,

Thyna merce beatum,
 Constantis iuuenē fide Gygen. Idem. 1. Serm. Sat. 19.
 Conspicuis fide. Ouid. epist. 5, 25.
 Constans fidei Tacitus lib. 19.
 Modus fidei. Stat. 1. Syll. 2, 35.
 Obstinatio. Tacitus lib. 19.
 Fidei præclarus. Tacit. lib. 4.
 Sinister. Silius lib. 1, 12.
 Causarum fides. Quint. lib. 1. cap. 8, 7.
 Probationum. Quint. in proœm. lib. 4, 5.
 Solutio. Plin. epist. 1, 5, b.
 Fides: *commendatorum fida exsecutio, vel obseruantia.* Terentius
 And. 1, 1, 7.
 Nihil isthac opus est arte ad hanc rem quam paror
 Sed his quas semper in te intellexi sitas,
 Fide & taciturnitate.
 Fides & fiducia. Plaut. Trinum. 77.
 Angusta fides. Cæsar in principio 3. bel. Ciuil.
 Bona fide: pro. Serio. Sen. epist. 27, Si deponere seruitutem
 in animo est, & libertas bona fide placuit.
 Fide bona dicere. Plaut. Aulul. 6, 42.
 Fide bona emere. Plaut. Mostel. 8, 151.
 Fidei bonæ esse. Suet. Augustus populo promissum con-
 giarium reposcenti, bonæ fidei se esse respondit.
 Cana fides. Virg. 1. Aeneid. 60.
 Clauda. Sil. lib. 13, 7.
 Difficilima est grauissimi cuiusque sceleris fides. Quintil.
 libro 4. cap. 3, 5.
 Dubia. Ouid. epist. 18, 40.
 Fluxa. Tacit. lib. 20.
 Impolluta. Silius lib. 13, 137.
 Integra. Quint. lib. 5. cap. 7, 2.
 Longa tenaxque. Ouid. 2. Amorum, eleg. 6, 3.
 Manifesta. Virg. 3. Aeneid. 75.
 Magna fides auium. Ouid. 4. F. st. 164.
 Maxima rerum verborumque; fides. Virg. 9. Aeneid. 58.
 Fide mea. Plaut. Pseud. 5, 82.
 — fac hoc quod te rogamus, Ballio, Mea fide, si isti for-
 midas credere.
 Nota fide celeberrimus. Stat. 2. Achil. 13.
 Nuda fides: id est, non fucata. Valer. 5. Argon. 100.
 Obstinata. Tacit. lib. 21.
 Arcaniqu; fides prodiga. Horat. 1. Carm. ode 18, 4.
 Prodigiola fides. Iuuen. Satyr. 13, 7.
 Fide publica. Linius: ipsi se iuros professi sunt, si de acce-
 pta a legatis, vim abiuraturam, donec causam dixissent.
 Sallust. Is quum se diceret indicaturum de conurratione,
 si fides publica data esset, iussus à Consule, quæ sciret edic-
 cere. Põst: vbi fide publica dicere iussus est, omnia vtri-
 que erant, apena. Idem: Comes eius, qui Romam fide pu-
 blica venerat.
 Pura fides. Ouid. 1. Amor. eleg. 3, 2.
 Rara fides albo velata panno. Horat. 1. Carm. ode 35, 5.
 Sancta. Seneca Octau. 7, 5.
 Syncera. Claud. in Epithal. 46, 19.
 Timida. Ouid. 9. Metam. 159.
 Nusquam tura. Virg. 4. Aeneid. 75.
 Vana. Virg. 4. Aeneid. 3.
 Abrumpere fidem. Tacit. lib. 20.
 Absoluere. Tacit. lib. 18.
 In fidem accipere. Liu. 8. bel. Maced. 133.
 Accipere daq; fidem. Virg. 2. Aeneid. 30.
 Addere fidem. Tacit. in lib. de Germanis.
 Addere fidem dictis. Ouid. epist. 20, 28.
 Admittere. Claud. 2. in Eutrop. 14.
 Afferre alicui re. Plin. lib. 9. cap. 18.
 Afferre fidem dubijs. Quint. lib. 5. cap. 10, 6.
 Affecta fides. Tacitus lib. 19.
 Afflicta. Tacitus lib. 17.
 Bonam fidem agnoscere. Vlpian. in l. quoties tutor. §. sicut
 autem. ff. de administratione & periculo tutorum.
 Alligare fidem iuramento. Seneca Troad. 6, 41.
 Alternant spesq; timorq; fidem. Ouid. epist. 6, 2.
 Fides tantum auctores appellet. Plin. lib. 28. cap. 1, 3.
 Fidem debet. Quint. lib. 5.
 Assumpta fide pulsus. Lucret. Valer. 4. Argon. 18.
 Fidem suam astringere. Terent. Eunuch. 1, 22.
 Fidem auferre testi. Quintilianus lib. 6. cap. 6.
 Fidem cogere. Seneca de Bent. libro 2. cap. 15.
 Maiora monstra veris vix capiunt. fidem. Senec. Troad. 3, 2.
 Verba carent fide. Ouid. epist. 2, 6.
 Cultra fides. Valer. 1. Argon. 168.
 Confirmare, & Resellere fidem; opponuntur. Quint. lib. 5.
 Fides constitit. Col. lib. 1. cap. 6, 4. (cap. 7, 25.)
 Cum fide. Colum. Sed nec conditum frumentum cum fi-
 de rationibus inferent. Id est, fideliter.

Fidem debet. Quint. lib. 5. cap. 10.
 Decedere fide. Liu. lib. 5. Decad. 4.
 Demere fidem. Tacit. in lib. de Germanis.
 Deme fidem in fallo crimine. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 8.
 Detrahere fidem. Quint. lib. 5. cap. 7, 12.
 A' veri dissidet illa fide. Ouid. 3. Fast. 133.
 Fidem dare. Terentius Eunuch. 5. 9. 30, Do fidem ita fu-
 turum.
 Ambigua dasq; negasq; fide. Ouid. 2. Amor. eleg. 9, 10.
 Ducere fidem ex aliquo. Lucret. lib. 2. 97.
 Empra fides. Claud. 7. Paneg. 100.
 Eripere fidem alicui. Ouid. 5. Metam. 56.
 Ex fide scribere. Plinius epist. 19, 1.
 Excessitque fidem meritorum summa tuorum. Ouidius 7.
 Metamorph. 33.
 Fidem exsoluere. Plinius Iunior, lib. 2. epist. 12.
 Nota & explorata fides per tot vsus. Stat. 3. Syll. 5, 4.
 Exsuec fide. Tacit. lib. 1. Silius lib. 15, 112.
 Facere fidem causis ex sua bonitate. Quint. lib. 6. cap. 2, 16.
 Firmare fidem. Tacitus in lib. de Germanis.
 Fidem habere. Terent. Eunuch. 1. 2. 59,
 At, si fidem habeat, se iri præpositum tibi
 Apud me.
 Habere pensi fidem. Tacit. lib. 13.
 Fidem habere alicui. Terent. And. 3. 4. 7, Propemodum ha-
 beo iam tibi fidem.
 Habenda etiam paruis fides. Quint. lib. 2. cap. 4, 20.
 Fidem alicui habere pecuniæ. Plaut. Persa, 23, 9.
 Res habuit fidem. Ouid. 9. Metam. 141.
 Fidem habere, pro, Credi. Quint. lib. 4. cap. 2, Ab aduersario
 quoque, quia non est in negando habiturus fidem.
 Hæsusq; mihi tempus in omne fide. Ouid. 3. Trist. eleg. 4, 8.
 Fidem impetrare. Plin. lib. 10. cap. 49, 2, Nec Syrenes impe-
 trauerint fidem.
 Fidem peractæ mortis implere. Plin. epist. 58.
 Implere fidem omnino videbantur. Tacit. lib. 18.
 Fidem alicuius implorare. Terent. Adelph. 3. 4. 43, Cæsar 5.
 bell. Gall. 29. Liu. Si Saguntinis obsessis, fidemq; nostram
 implorantibus, impigre tullemus opem.
 Tarda solet magnis rebus inesse fides. Ouid. epist. 16, 26.
 Fide publica interposita. Sallust. in Iugurta.
 Fide sua esse iubere. etiam est, Sponsorem se constituere. Vlpia-
 nus in l. vbi autem de verborum obligatione. Paul. Si fi-
 lius familiaris ita stipulatus fuerit. Quantam pecuniam Ti-
 tio credidero, fide tua esse iubes? Vlpianus in l. Græcè §. si
 quis Stichum. ff. de fideiussoribus. Si quis Stichum stipu-
 latus, fideiussorem ita acceperit: Stichum aut decem fide
 tua iubes?
 Fidem labefactare. Suet.
 Liberare. Vlpian. in l. si verò ff. mandati.
 Multa fidem promissa leuant. Horat. 2. epist. 2, 2.
 Fidem mereri. Quint. lib. 9. cap. 2.
 Meruit fidem. vetustas. Lucan. lib. 5, 82.
 Minuere fidem alicuius. Quint. lib. 5. cap. 7, 11.
 Miranda fides. Stat. 1. Syll. 3, 4.
 Acceptam parce mouere fidem. Ouid. 4. Fast. 41.
 Fidem mutare. Sallust. in Iugurtha.
 Fidem mutare cum altero. Terent. Phorm. 3. 2. 27.
 Negata magnis sceleribus semper fides. Seneca Hipp. 2. 16.
 Nouauit fidem mutata fortuna. Virg. 5. Aeneid. 120.
 Obligare fidem. Senec. Agam. 4, 13.
 Fidem tuam otstringere. Plin. lib. 7. cap. 13.
 Obtestari hominum fidem. Liu. Hæc simul iurgans, quæ-
 rensq; deum hominumq; fidem obtestans.
 Pauci fides. Ouid. epist. 6, 9.
 Fidem perdere. Quint. lib. 9. cap. 4.
 Petere & dare fidem pacis. Ouid. 3. Metam. 16.
 Pignus fidei dextras utraq; poposcit. Ouid. 6. Metam. 102.
 Bonam fidem præstare. Vlpianus in l. ita autem §. Iulianus,
 ff. de administratione & periculo tutorum.
 Præstare fidem alicui. Ouid. 3. de Arte, 158.
 Priuare fide aliquem. Stat. 2. Thebaid. 139.
 Prodere fidem. Propert. lib. 4. eleg. 4, 18.
 Commissa fidei prodere. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 19.
 Redde nunc pactam fidem. Seneca Hippol.
 Renouata fides. Lucan. lib. 4, 42.
 Rupissent elementa fidem. Claud. 1. de raptu Proserp. 9.
 Sacrata fides conjugij. Senec. Agam. 2, 5.
 Verba fides sequitur. Ouid. 1. Fast. 72.
 Fidem alicuius sequi. Vlpianus in l. 1. de rebus cred. Omnes
 enim contractus, quos alienam fidem secuti instituumus,
 complectitur.
 Fidem seruare. Plaut. Trinummo, 14, 39.
 Male fidem seruando, illis quoque abrogant etiam fidem,
 qui nihil Meriti. Virg. 2. Aeneid. 33.
 Seruare veritatis fidem. Quint. lib. 5. cap. 8, 35.

Pudicam fidem sollicitare donis. Ouid. 7, Metam. 147.

Solura fides morte. Ouid. epist. 10, 16.

Spondere fidem. Ouid. 10, Metam. 79.

Fides illi est. Terent. Phorm. 5, 8, 11.

Adhuc curavi vnum hoc quidem, ut mihi esset fides.

Fides illi nuntianti fuit. Liu. 1, ab Vrbe, 68.

Fide nulla es. Plaut. Milit. 20, 59.

Fides apud te nulla mihi. Plaut. Amphit. 7, 3. Terent. Heaut.

3, 3, 10. At mihi fides apud hunc est, nihil me istorum factu-

rum pater. Idem Phorm. 5, 3, 27.

Superesse fide. Tacit. lib. 3.

Tentare fidem polliciti. Ouid. 11, Metam. 22.

Turbata fides. Claud. 6, Paneg. 13.

Vendere fidem gemmis. Tibul. lib. 1, eleg. 9, 7.

Prona venit cupidus in sua vota fides. Ouid. 3, de Arte, 134.

In fidem alicuius venire: pro, In ditionem & dominium.

Liu. lib. 10.

Violare fidem. Lucret. lib. 2, 95.

¶ Fideicommissus. Vlp. in l. Titius, ff. de actionibus empti.

Titius quum decederet, Sciaz Stichum, Pamphillum, Arc-

sculam per fideicommissum reliquit: eiusque fidei comisit,

ut omnes ad libertatem post annum perduceret, &c. Hæ-

res eadem mancipia Sempronio vendidit, nulla comme-

moratione fideicommissæ libertatis facta, &c.

¶ Fideicommissum: Species est dispositionis ultimæ alicui-

us voluntatis Vlp. in l. ff. de legatis 1.

Petere fideicommissum. Quint. lib. 3, cap. 6, 51.

¶ Fideicommissarius. Cui fideicommissum relictum est. Vl-

pianus de legatis 3, l. fideicommissa. Paulatim igitur ad-

mittemus, & si ex parte pecuniæ rem comparauit, quam

nō hoc anno exegit, ut fideicommissariū priuaret fidei-

commissio, posse adhuc fideicommissi petitionem superesse.

¶ Fideiubeo. Vlpianus in l. si dubitet, §. filiusfamilias, ff. de fide-

iuissoribus. Filiusfamilias pro patre poterit fideiubere,

nec erit sine effectu hæc fideiussio. Idem in l. 1, ff. de solu-

tionibus.

¶ Fideiussio. Iabolenus in l. sed et si, ff. de fideiussoribus.

Cum seruus fideiussionis nomine obligari non possit.

¶ Fideiussor. Vlpianus in tractatu de fideiuss. l. Græcæ. Si quis

Stichum stipularus, fideiussorem ita acceperit.

¶ Fideiussorius. Papinianus in l. tribus, ff. de usufructu ear-

um, quæ usu consu. Si cohæredes ex causa fideiussoria

conueniantur.

¶ Fido: fidem habeo, credo.

Cum datus. Plin. epist. 174, b. Ira solemus, qui ingenio parum

fidimus, fatieratis periculum fugere. Virg. lib. 9, Aca.

— & fidere nostri.

Cum ablativo. Virgil. in 7. Aeneid.

Moliri iam tecta videt, iam fidere terrâ.

¶ Cursum fidere. Ouid. 7, Metam. 110.

¶ Fidebo: *Futurum antiquum* Næuius.

Tibi quum fidebo, fidelis ero.

¶ Fdens. Iuuentus fidens brachia. Horat. 3, Carm. ode 4, 10.

Fuga fidens Parthus. Virg. 3, Georg. 6.

¶ Præsidio fidens. Horat. 1, epist. 19, 18.

Animi fidens. Virg. 2, Aeneid. 13.

¶ Fidelis. Plaut. Capt. 6, 96.

Fidelior pice explendis rimis. Plin. lib. 16, cap. 36, 3.

Fideli animo & clemēti in aliquē esse. Terent. Hecyr. 3, 1, 22.

¶ Coniux fidelis. Ouid. in l. bin, 73.

¶ Cura fidelior. Ouid. 1, de Arte, 112.

¶ Desiderijs ista fidelibus. Horat. 4, Carm. ode 5, 3.

¶ Fidelis intentio: pro, Serua. Senec. epist. 72.

¶ Lacrymæ fideles. Ouid. epist. 14, 26.

¶ Medicus fidelis. Horat. 2, Seru. Satyr. 3, 30.

¶ Mente fidelis casta sis. Tibull. lib. 1, eleg. 6, 15.

¶ Monitus fidelis. Ouid. 13, Metam. 156.

¶ Oculis subiecta fidelibus. Horat. in Arte, 37.

¶ Fidelis opera. Plaut. Persa. 2, 50.

¶ Pax fidelis. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 9, 16.

¶ Silentium fidele. Horat. 3, Carm. ode 2, 5.

¶ Fidelem se hero suo facere. Plaut. Milit. 7, 54.

¶ Fideliter: Aequè & iussè.

¶ Discere fideliter artes. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 9, 10.

¶ Inaurato tibi fidelissimè simulacro. Plin. lib. 3, cap. 3, 20.

¶ Fideliter monere aliquem. Ouid. epist. 21, 4.

¶ Constantè & fideliter permanere in amicitia Populi Ro-

mani. Liu. 1, bel. Maced. 69.

¶ Fideliter retinere commissa. Horat. 1, epist. 19, 14.

Nec retinent parulæ commissa fideliter aures.

¶ Fidelis seruire alicui. Ouid. 7, Metam. 115.

¶ Fidelè. Plaut. Capt. 7, 80.

Fac fidele sis fidelè caue fidem fluxam gerat.

¶ Fidus. Plin. in Paneg. 79. Virgil.

— Rex ô fidissime Teucerum.

¶ Amicus fidus. Catul. ad Corneliū, epigr. 97, 1.

Animus Liu. 5, bel. Pun. 83.

Aures fidæ. Ouid. 10, Metam. 77.

¶ Coniux fidissima. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 5, 9.

¶ Fidissimus cultor imperij Romani. Liu. 6, bel. Pun. 164.

¶ Custos fidissima. Ouid. 5, Fast. 9.

¶ Domus fida. Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 13.

¶ Ensis fidus. Virg. 6, Aen. 105.

¶ Interpres. Horat. de Arte, 27.

¶ Medicus. Horat. 1, epist. 8, 2.

¶ Niniſter. Ouid. 2, Metam. 168.

¶ Fida pax Romanis fuit cum Porſena. Liu. 1, ab Vrbe, 69.

¶ Pectora fida. Ouid. 9, Metam. 50.

¶ Fidissimus domino seruus. Liu. 3, bel. Maced. 46.

¶ Silentia fida. Virg. 3, Aen. 23.

¶ Sodalis fidus. Ouid. 1, de Arte, 151.

¶ Subsidium fidissimum. Tacit. lib. 5.

¶ Terra fida. Ouid. 5, Metam. 99.

¶ Fiducia: Audacia, securitas. Plin. epist. 34, 2. Multò habuisti,

Secundè charissime, fiduciam animi mei.

¶ Propter tuam fiduciam. Plaut. Bacch. 8, 9.

¶ Formæ fiducia decipit. Ouid. 8, Metam. 87.

¶ Iuris fiducia. Quint. lib. 4, cap. 2, 81.

¶ Minimæ fiduciæ exercitus. Liu. lib. 8.

¶ Fiduciâ meâ hoc est, meo periculo. Plaut. Pœn. 11, 33.

¶ Fiduciâ mei. Plin. epist. 94, lib. 4, Virg. 8, Aen.

— fiducia cessit Quo tibi diua meit

¶ Fiducia sui. Liu. 5, bell. Pun. 205.

¶ Qua fiducia id facere audeam, nec quid me nūc faciâ, scio.

Terent. And. 3, 5, 7. Virg. 1, Aen. 38,

Tantane vos generis tenuit fiducia vestri? Idem:

Cernis quæ Rutulos habeat fiducia rerum,

¶ Audax fiducia. Stat. 6, Thebaid. 168.

¶ Falsa formæ fiducia. Propert. lib. 3, eleg. 28, 1.

¶ Mendax. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 4, 7.

¶ In volucris tenuis fiducia cursu. Stat. 5, Theb. 34.

¶ Vana pedum fiducia. Ouid. 10, Metam. 24.

¶ Habere orationis fiduciam. Quint. lib. 2, cap. 15, 6.

¶ Iactare fiduciam. Quint. lib. 4, cap. 1, 13.

¶ Audax metus, & pallens fiducia. Stat. 6, Theb. 79.

¶ Præ se ferre fiduciam. Quint. lib. 3, cap. 13, 40.

¶ Fallax animum fiducia tangit. Ouid. 11, Metam. 87.

¶ Fiduciam in virtute alterius. Liu. 4, bel. Fun. 24,

Fiduciam etiam diligentia tibi habeo. Plin. epist. 299.

¶ Fiduciarius. Liu. lib. 2, de bello Maced. 157, Optimū ratus,

Nabidi eam Lacedæmoniorum tyranno velut fiduciarium

dare, ut victori sibi restitueret. Cæsar lib. 2, de bello Ciuili,

66, Neque ignorare, quid sit officium legati, qui fiduciarium

operam obtineret. Fiduciarius hæres ab Iaboleno vocat-

us est fideicommissarius in l. Scius, ad Trebel.

¶ FIDES.] fides. Genus citharæ, chordæ. Persius Satyr. 6, 1,

Atque marem strepitum fides intendisse Latinæ,

¶ Canoræ fides. Virg. 6, Aen. 24.

¶ Adhibere fides epulis. Quint. lib. 1, cap. 10, 17.

¶ Canere fidibus. Quint. lib. 1, cap. 10, 13.

¶ Iungere vocem fidibus. Quint. lib. 3, cap. 10, 87.

¶ Mouere fides. Ouid. ad Pisonem. 35.

¶ Fidicula. Parua cithara. Gellius libro 1, Sed enim Achæos

Homerus pugnam indipisci ait, non fidicularum tibia-

rumque concentu conspiratam.

¶ Fidiculæ, numero plurali. sumitur pro instrumentum sorquendi.

Senec. lib. 3, de Ira: Equuleus, & fidiculus, & ergastula, &c.

crucis Suet. in Tiberio: Excogitauerat inter genera crucia-

cus, ut repente veteris deligatis, fidicularum simul vringq,

tormento distenderet.

¶ Fidicen: Qui canit fidibus.

¶ Romana fidicen lyra. Horat. 4, Carm. ode 3, 53.

¶ Fidicina. Terentius Eunuch. 3, 2,

— ecquid nos amas De fidicina istac? Ibidem:

— quandam fidicinam amat Chærea.

¶ Fidicinus: pertinens ad fidicinem. Plautus Rud. 2, 43,

Eam vidit ire è ludo fidicinio domum.

¶ FIDO, FIDV CIA, FIDVS.] Vide FIDES, fidei.

¶ FIGMENTVM.] Vide FINGO.

¶ FIGO.] Immitto. Columella: Palum humi fixit. Virgil. 4,

Georg. 23,

— ipse feraces

Figat humo plantas.

¶ Cuspide fixit apros. Ouid. 2, de Arte, 38.

¶ Figere carnes verubus. Virg. 1, Aen. 44.

¶ Gradus figere. Valer. 7, Argon. 113.

¶ Fixisset grauidam quum leuis hasta suem. Mart. lib. 1, 12.

¶ Figere imbrices clauulis. Caro. cap. 21. Plin. lib. 10, cap. 40, 6.

¶ Læuo mucronem tempore fixit. Ouid. 5, Metam. 24.

¶ In collo figere dente notas. Tibul. lib. 1, eleg. 8, 8.

¶ Figere palum in parietem. Plaut. Milit. 16, 4.

¶ Pedem. Virgil. 6, Aen.

It comes, & paribus curis vestigia figit.

Tela. Propert. lib. 2. eleg. 10. 8.

Figebatur nostri diuersis telis. Hirtius de bell. Alexand. libro 4. 25.

Figere: *Affigere*. Liuius 4. ab Vrbe, 86. Spolia in ædibus Iouis Fete in prope Romuli spolia, quæ optima prima appellat: sola ea tempestate erant, cum solenni dedicatione fixit.

Figere arma: *secutum esse*. Virg. 1. Aen. 51.

Figere ad statuanam Plin. epist. 159. f.

Figere legem. Virg. 6. Aen.

—fixit leges pretio, atq; refixit.

Senatusconsultum ære publico figere. Tacit. lib. 12.

Arcana murmura figit auribus. Stat. lib. 1. Achill. 76.

Dicta hæc mea figite. Virg. 10. Aen. 20.

Figere modum: Pro, imponere. Horat. 3. Carm. ode 13, 1.

Oculos figis in virgine. Ouid. 4. Metam. 40.

Oscula figite. Virg. 2. Aen. 98. Ouid. ad Liuiam, 19.

Nostras intra te fige querelas. Iuuen. Satyr. 9, 10.

Vultus fixit in imagine diuz. Ouid. 4. Fast. 64.

¶ Fixus. Plautus Trinum. 14. 31.

Ad parietem sunt fixæ clauis ferreis.

Dolor fixus medullis. Senec. Hercule Oetho, 4. 44.

Sententia fixa menti. Valer. 1. Argon. 111.

Fixum immo umq; animo sedet. Virg. 4. Aen. 3.

FIGLINA, FIGVLVS, FIGVRA.] Vide FINGO.

FILICTVM, FILICVLA.] Vide FILIX.

FILIVS.] Familiarum filij Tacit. libro 1. Suetonius Piliol. familias appellat in Vespasiano Augusto: Neve filiorum-familias foeneratoribus exigendi crediti ius vnquam esset. Tacitus libro 11.

Fratris filius. Terent. Phorm. 2, 1, 23.

Infans filius. Iuuen. Satyr. 14, 5.

Educare filium. Quint. lib. 4. cap. 2, 3, 1.

Eniti filios. Quint. in Procem. lib. 6, 5.

Filij etiam in *bruiis* & *rebus inanimatis dicuntur*. Columel. libro 6. capit. 37. Eiusmodi admistratus nepotibus, quàm filius vultor.

Fortunæ filius: dicitur is, cui omnia prospero fortunæ euentu succedunt. Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 10.

¶ Filiolus. Plautus Trucul. 17, 29.

Filiolus tibi nascitur. Iuuen. Satyr. 9, 9.

¶ Filia. Adultera filia. Iuuen. Satyr. 14, 3.

Filia iam matura viro. Virg. 4. Aen. 11.

Nubilus Ouid. 2. de Remed. amor. 35.

Auctus est tibi filia in subsidium & solacium simul. Tacitus in vita Agricola.

Incestare filiam. Tacit. lib. 5.

¶ Filiola. Plaut. Rud. 4, 18.

FILIX.] Herba. Colum. lib. 2. cap. 2. Iunci & graminis perniciæ, repastinatio est: filicis frequens extirpatio. Plin. li. 27. ca. 9. 6. Filicis duo genera nec florem habent, nec semen. Virg. 2. Georg. 38.

Et filicem curuis inuisam pascit aratris.

Maniplis filicem dura humus. Virg. 3. Georg. 59.

Neglectis vræda filix innascitur agris. Horat. 1. Serm. Sat. 3. 8.

¶ Filicula: Herba similis filici. Plin. lib. 26. cap. 8. 15. Detrahit bilem polypodion, quam nostri filiculam vocant: similis enim est filici.

¶ Filicenes: mali & nullius vsus, à filice didi. Festus.

¶ Filicium. Locus filicibus confitus. Col. lib. 2. 6. Iuncône sit, an gramine vestitus, an filicis, aliisve frutetis impeditus.

FILVM.] Linamentum. Lucilius: Surge mulier duce filū nō malum. Liu. 1. ab Vrbe, 141. Legatus vbi ad fines eorū venit, vnde res repetuntur, capite velato (filum lanæ velamē est) Audi Iuppiter, inquit.

Atrā filā trium sororum Horat. 2. Carm. ode 3, 4.

Damnosa filā senectæ exiit. Stat. 1. Syll. 4. 2.

Pendula filā. Claud. de torpedine, 16, 4.

Tenuia filā aranei. Lucret. lib. 3, 77.

Deducit aranea filum pede Ouid. 1. Amor. eleg. 14, 2.

Deducere filum pollice. Ouid. 4. Metam. 8.

Purpureasq; notas filis intexuit albis. Ouid. 6. Metam. 116.

Canis frondes intexere filis. Ouid. 15. Metam. 75.

Legere filā. Virg. 10. Aen. 161.

Sonantia filā mouere. Ouid. 10. Metam. 18.

Incepta filā relinquit. Ouid. 6. Metam. 7.

Filā supremæ horæ. Mart. 10, 5.

Resoluent filā tua triplices deæ. Ouid. 2. Metam. 131.

Traicere filum in acu. Cels. lib. 7. cap. 16.

¶ Filū. Linea. Varro: Sumptuq; aramento sutorio filū duxit.

Filum: *Lineamenta faciei*. & *venæ flæxæ*. Gell. lib. 14. cap. 4. Forma ac filo virginali dixit imaginem iustitiæ geri solitam. Idem lib. 1. cap. 9. tradit, Pythagoram explorare solitum discipulos ex totius corporis filū atq; habitū.

Pari filo, cæcæ, & simili filo. Lucret. lib. 2, 69.

Subtili prædita filo. Lucret. lib. 4. 18.

Filum orationis: *pro Stylo*, & *dicendi forma*. Gellius: Amaui ia

vtriusq; epistola breuitatis elegantissimæ filū tenuissimū.

Tenui deducta poemata filo. Horat. 2. epist. 1, 46.

¶ Filatim. Lucretius libro 2. 167.

Filacim quum distrahitur, disperditur omnis.

FIMBRIA.] Vestimētorum extremitas. Plin. lib. 7. cap. 51. 1. Sapientia verò ægritudine, fimbriarum curam & stragularum vestis plicaturas.

¶ Fimbriatus. Plin. lib. 17. cap. 10. 9. Partemq; aliquam è matris quoq; corpore auferunt secum fimbriato corpore. Idē de vrtica: Caulē quoq; mordaci fimbriatis folijs.

FIMVS.] Apuleius: Fimo fistula excusso. Plin. lib. 17. cap. 9. 2.

M Varo principatum dat turdorum fimo ex auarijs.

Pingui fimo saturare sola. Virg. 1. Georg. 16.

Reddere fimum. Plin. lib. 8. cap. 15. 3.

¶ Fimus, *fersa gener*. dixit Apuleius: Liquida fimo stratum e-

¶ Fimum. Plin. lib. 28. cap. 12. 8. fimum cum bulbis illitum.

Idem lib. 29. cap. 5. 4. Prodest & fimum gallinaceum. Ibidem, 5. Remedium est fimum caballinum.

¶ Fimetum. Plin. lib. 24. cap. 19. 2. Et lib. 17. cap. 9. Fimeta sub

dio concauo loco, & qui humorem colligat, stramento

intesta, ne in sole arefcat.

FINDO.] Scindo, diuido. Col. lib. 3. Curabilis vt præcutis-

sima falce, ab ea parte quā bifurca est, findas eam. Plin. lib.

10. cap. 2, 35.

Aera findit Ouid. 4. Metam. 194.

Sirius findit agros. Tibullus lib. 1. eleg. 7, 5.

Aratro cælum findere. Ouid. 1. Trist. eleg. 7. 1.

Finditur cor meum. Plaut. Bacch. 5, 17.

Finditur illic Euphrates. Plin. lib. 6. cap. 26. 5.

Freta findere classe. Propert. lib. 1. eleg. 4, 1.

Humum solidam findere carmine. Ouid. 1. Amor. eleg. 8, 4.

Mare findo carinam. Propert. lib. 1. eleg. 9. 7.

Rura finduntur vomere. Claud. 1. in Eurtop. 23.

Finditur in solidum cuneis via. Virg. 2. Georg. 18.

Via findit in ambas partes. Virg. 6. Aen. 108.

¶ Fissus: Participium Lignum fissum. Virg. 9. Aen. 85.

Lingua fissa in duas partes. Ouid. 4. Metam. 118.

Partes fissus tenui rima. Ouid. 4. Metam. 14.

¶ Fissura. Col. lib. 4. cap. 29. 3. Quod tum & totius obrun-

catione vitis, & cum eiusdem resedionis fissura præcipit

fieri. Plin. lib. 10. cap. 63. 5.

¶ Fissum antrima in ano. Celsus lib. 5. cap. 21.

¶ Fissilis. Plaut. Aulul. 12. 25. Ad focum si adesles, non fissile

haberes caput. Plin. lib. 16. cap. 38. 5. Colum. lib. 9. cap. 1. 3.

Erit fissilis stipes.

Robur fissile cuneis scinditur. Virg. 6. Aen. 36.

FINGO.] Compono, formo. Quintilianus libro 5. capit. 12.

Statuarum artifices, pictoresque clarissimi. quum corpo-

ra, quæ speciosissima fingendo pingendoq; effingere cu-

perent. Idem liq. 3. cap. 11. Nec pingere quisquam aut fin-

gere cæpit à pedibus. (til.)

Quæ natura, prona atq; vëtri obediētia finxit. Sallust. in Ca-

Fingere aliquem voto. Plin. epist. 112. lib. 6.

Animos audientium fingere. Quint. lib. 3. cap. 4. 10.

Di me finxerunt inopis & pusilli animi. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 4.

Carmina fingere. Horat. 4. Carm. Ode 2, 7.

Fingit causas, ne det Terent. Eunuch. 1, 2. 58.

Fingere causas ad discordiam Terent. Heaut. 4, 4. 71.

Comas auro finxerat. Stat. 5. Theb. 46.

Fingere corpora lingua. Virg. lib. 8. Aen.

Credibilis fingere. Quint. lib. 4. cap. 2. 88.

Fabricam ad semen. Terent. Heaut. 3. 2. 34.

Fallaciam. Plaut. Aulul. 6. 2. Terent. Heaut. 3. 2. 22.

Fallum quidpiam. Terent. Eunuch. 1. 2. 120.

Formas aptè fingetur in omnes Ouid. 14. Metam. 137.

Fugam fingere. Plaut. Capt. 5. 14.

Iocum tristi mente. Tibullus, lib. 3. eleg. 7. 1.

Liberè & impunè aliquid fingere. Quint. lib. 5. cap. 1. 32.

Fortuna miserum finxit me. Virg. 2. Aen. 161.

Nidos Plin. lib. 11. cap. 21. 3.

Quælibet in quemuis opprobria fingere. Horatius 1. epist. 16. 1.

Opus luteum fingit sub trabe celsa. Ouid. 1. Fast. 32.

Pocula fingere de humo. Ouid. 2. Trist. 98.

Ad rectum fingit Horat. in Arte poet. 74.

Fingere sibi nouas religiones ex loco. Cæsar 6. bell. Gal. 139.

Fingere se rhetora. Martialis. lib. 2. 63.

Somnia sibi. Virg. ecl. 8. 22.

Stultitiam Plin. de Viris illust. 10.

Timores Ouid. 2. Amor. eleg. 8. 5.

Venustissimè aliquid. Quint. lib. 6. cap. 3. 28.

Verba inania fingit. Propert. lib. 3. eleg. 20. 1.

Verius fingere. Horat. in Arte poet. 77.

Virtutes. Tacit. lib. 4.
 Vultum. Cæsar 1. bel. Gal. 157.
 Vultum alterius. Terent. Heaut. 5, 1, 14.
 ¶ Fictus: Participium. Terent. Eunuch. 1, 2, 24.
 Fictus & astutus. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 13.
 Amore ficto suspirare. Lucret. lib. 4, 240.
 Ficti cinni. Plaut. Trucul. 6, 3, 1.
 Crimina ficta. Tacit. lib. 3.
 Cunctatio ficta. Tacit. lib. 1.
 Ebrietas ficta. Ovid. 1, de Arte amandi, 120.
 Fabula ficta in vanum iocum. Tibull. lib. 3. eleg. 4, 14.
 Dæ gemitus fictos. Ovid. 6, Metam. 113.
 Gratia ficta linguæ. Ovid. epist. 12, 3.
 Non inrudite ad declamandum ficta materia. Quint. lib. 1, cap. 10, 25.
 Ficta mulier. Plaut. Stich. 1, 5, 4.
 Orationes fictæ. Quint. lib. 6, cap. 1, 20.
 Peccare ficto fatur. Virg. 2, Aen. 22.
 Voce ficta gloriam sibi quaerere. Ovid. 9, Metam. 10.
 Tenax ficti prauitq;. Virg. 4, Aen. 38.
 ¶ Fictor: Verbale. Fictor legum. Plaut. Epid. 10, 86.
 ¶ Figulus: Idem quod fictor. Plin. lib. 35, cap. 12, 1, Pingere ex argilla similitudines, Dibutades Sicyonius figulus primus inuenit Corinthi, filix opera. Col. lib. 1, 1, cap. 1, 8.
 ¶ Figulina, & Figlina: Officina, in qua figulus opera facit. Plin. lib. 7, cap. 56, 7. Figlinas Chorcæbus Atheniensis inuenit Varro 1, de Re rust. cap. 2, 18.
 Figlina: ars figulorum. Plin. lib. 35, cap. 12, 9. Figlinarum opera imbricibus tubulis.
 ¶ Figlinus. Figlina creta: quæ figuli vtuntur. Plin. l. 10. c. 21, 4.
 Figlinum opus: Quale figuli ipsi facere solent. Plinius lib. 31, cap. 3, 15.
 ¶ Figlinum: Opus ipsum figuli. Plin. lib. 34, cap. 18. Alij elimatam scobem, in fictili crudo coquunt in caminis, donec percoquatur figlinum.
 ¶ Figularis: pertinens ad figulū. Plaut. Epid. 8, 35, Versuior es, quàm rota figularis.
 Figularis creta: quæ figuli vtuntur. Col. lib. 6, cap. 16, 4.
 Figularibus tritis, & picis liquidæ, & fricti salis singulos sextarios infundunt. Col. lib. 7, cap. 5, 8.
 ¶ Fictilis: tactus à figulo. Plin. l. 34, cap. 12, 9. Quæ rotæ sūt, etiam fictilibus dolis ad vinæ excogitatis, & aquas. Ibid. 7, Fictiles in fastigio templi cius quadrigas.
 Di fictiles. Propert. lib. 4, eleg. 1, 1.
 Imago fictilis. Propert. lib. 3, eleg. 3, 6.
 Pocula fictilia. Tibullus lib. 1, eleg. 1, 8.
 ¶ Fictile: Quicquid ex terra fingitur. Plin. lib. 35, cap. 12, 2. Ibidem, 13, Quoniam eò peruenit luxuria, vt etiam fictilia pluris constent, quàm murrina.
 Gulosum fictile. Iuuenal. Satyr. 11, 2.
 Pura fictilia. Tibullus lib. 1, eleg. 1, 8.
 Fictilibus cœnare pudet. Iuuenal. Sat. 3, 17.
 ¶ Figura. Terent. Eunuch. 2, 3, 25.
 — quid tua isthæc est noua figura oris.
 Flebiles figuræ: id est, literæ flebiles. Claud. 2, de raptu Pro. scip. 17.
 Mæsta figura. Ovid. epist. 10, 27.
 Figuram adimere alicui. Ovid. 2, Metam. 47.
 Impressis figuris animare aurum. Stat. 5, Sylu. 1, 1.
 Fallaci figuræ confidere. Ovid. 2, de Arte amandi, 29.
 Veri figuram ducere. Claud. 2, de raptu Proserp. 9.
 Effingere varias figuras. Lucan. lib. 5, 43.
 Immutata figura alicuius. Ovid. 7, Metam. 147.
 Signatur cera figuris. Ovid. 15, Metam. 34.
 Sumere figuras varias. Ovid. 12, Metam. 112.
 Trahere figuram aliquam. Ovid. 3, Metam. 80.
 Multipenis variata figuris. Lucret. lib. 2, 68.
 Versa figura. Ovid. 10, Metam. 46.
 Figura, apud Grammaticos, est conformatio quadam orationis, remota à communi & primùm se offerente ratione. Quintilianus libro 9, cap. 1.
 Sequi græcam figuram malet. Quint. lib. 1, cap. 5, 40.
 Variare ac versare aliquid mille figuris. Quintilian. libro 5, cap. 14, 25.
 Figura: pro somnatiibus. Sueton. in Vespasia Amicorum libertatem, Caustidicorum figuras, Philosphorum contumaciam leuissimè tulit.
 ¶ Figuro: Fingo & formo. Plin. lib. 9, cap. 51, 2. Idem cap. 63, Postea lambendo calefaciunt fœtus & figurant.
 Figurare in habitu statuar. Seneca epist. 66.
 Figurare os pueri, per translationem. Horat. 2, epist. 1, 26.
 Figurare: imaginari. Quint. in Gladiatore: Figurare tamè potestis, qui tunc animus mihi, quæ cogitatio fuerit, Curtius lib. 7, Vtinam prudentius esset sollicita pro filio, & non inanes quoq; species anxio animo figuraret.

Figurare orationem. Quintil. lib. 9, cap. 1.
 ¶ Figuratus: Participium.
 Figurata stercora. Celsus lib. 2, cap. 3.
 Figurata verba. Quint. lib. 1, cap. 8.
 ¶ Figuratio. Plin. lib. 11, cap. 37, 83.
 Vt in vnoquoq; possit figuratio.
 Figuratio, pro Imaginations. Quintil. Declamat. 6. Si quisquæ figuratiōe quadam in hac malorum conditione iudicem ponat.
 FINIS.] in quo vnaquæq; res terminatur. Virg. 1, Aen. 49.
 — quem das finem, iex magne, laborum? Idem 2, Aen. 111, Hæc finis Priami fatorum.
 Imperium finè sine. Virg. 1, Aen. 57.
 Anni finis. Tacit. lib. 3.
 Finis fugæ. Plaut. Merc. 12, 67.
 Operum longorum finis. Horat. de Arte poet. 81.
 Angusti fines æui. Lucret. lib. 2, 235.
 Certa finis. Lucret. lib. 2, 103.
 Honestissimus finis. Quint. lib. 2, cap. 12, 8.
 Idoneus. Quint. lib. 2, cap. 15, 7.
 Legitimus. Ovid. 1, de Arte amandi, 57.
 Vnus iudicati finis. Paulus in l. singulari. ff. de except. rei iudicatæ, Singulis controuersijs singulas actiones, & vnum iudicati finem sufficere, probabili ratione placuit.
 Accipere finem. Quint. 2, cap. 18, 2.
 Afferre finem alicui rei. Quint. lib. 5, cap. 10, 55.
 Vitæ finis mortalibus astat. Lucret. lib. 3, 219.
 Discordia vestra non capit finem. Virg. 10, Aen. 21.
 Dempto sine carendus. Ovid. epist. 1, 10.
 Dirigere finem. Liu. lib. 9, Decad. 4.
 Dare finem laborum. Virg. 1, Aen. 49.
 Finem dedit ore loquendi. Virg. 6, Aen. 16.
 Expeditus finis. Celsus lib. 6, cap. 6.
 Expletus finis pudoris. Stat. 1, Achill. 59.
 Finem facere maledictis. Terent. in Prolog. Heaut. 33.
 Finem facere sermoni. Plaut. A. Sin. 12, 15.
 Facere finem vitæ atq; laboris. Lucret. lib. 3, 192.
 Facto sine quieuit. Virg. 3, Aen. 143.
 Finem orandi facere. Terent. And. 5, 1, 2.
 Ferre finem rebus fessis. Virg. 3, Aen. 29.
 Spe finis dura ferens. Horat. 1, epist. 2, 29.
 Lusus habet finem. Ovid. 3, de Arte amandi, 161.
 Implere finem vitæ. Tacit. lib. 2.
 Imponere finem cutis. Virg. 4, Aen. 128.
 Orare finem malorum. Ovid. 1, Metam. 148.
 Certum voto pete finem. Horat. 1, epist. 2, 12.
 Ponere finem vitæ. Senec. Agamem. 7, 4.
 Statuere finem cladi. Senec. Herc. fur. 4, 1.
 Statuere finem timoris. Lucret. lib. 6, 6.
 Nec finis in illa est. Ovid. 10, Metam. 35.
 ¶ Finis: pro morte, Ad simulare finem. Tacit. lib. 5.
 Sumere sponte finem. Tacit. lib. 5, de Agrippina.
 Illustres fines. Quint. lib. 2, cap. 15, 25.
 ¶ Finis, in singulari numero, pro termino. Linius libro 3. Decad. 4, Redeuntes indè Ligurum extremo sine, cum agrestis præda in agmen incidunt Romanum. In numero multitudine idem vsurpatis, lib. 5. Decad. 4, Consul alter L. Cornelius Metula, per extremos Ligurum fines, exercitum in agrum Boiorum induxit.
 Finis imperij. Plin. lib. 12, cap. 4, 2.
 Excidere sine alicuius rei. Quintil. lib. 2, cap. 17, 16.
 Tenere finem. Tacit. in vita Agricola.
 ¶ Fines: pluraliter pro terminis & limitibus. Terentius Heaut. 3, 1, 90.
 Vicini nostri hic ambigunt de finibus.
 Plinius epistol. 258.
 Tutor finium Syluanus. Horat. Epod. 2, 5.
 Arcere aliquem suis finibus. Virg. 1, Aen. 61.
 Exire fines tenebræ. Stat. lib. 4. Sylu. 2, 12.
 Expullus patrijs finibus. Virg. 1, Aen. 125.
 Iuris fines transcendere. Lucret. lib. 3, 12.
 Præscriptos transcendete fines. Claud. 7. Paneg. 69.
 Intra fines naturæ viuens. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 10.
 ¶ Finis: pro Desinitione, Quintilianus libro secundo, capite 16, Hic igitur frequentissimus finis, Rhetoricen esse vim persuadendi.
 ¶ Finio: Perficio, absoluo. Apuleius: Sine opus finiam, quod incepti.
 Initium sumere, & Finire, contraria. Quint. lib. 8, cap. 6.
 Animam finiuit. Ovid. 7, Metam. 121.
 Dolores finire. Virg. 12, Aen. 175.
 Gladio finire dolorem. Ovid. 1, de Ponto, eleg. 7, 9.
 Finire errorem. Liu. 1, ab Vrbe, 6.
 Famem finire cæde boum. Ovid. 11, Metam. 75.
 Iurgia finieram. Ovid. 1, Amor. eleg. 13, 10.

Finiri mo bo. Plin. epist. 12. a. Finire vitam inedia. Plin. lib. 8 cap. 42. 4.
 Prandia finire moris. Horat. 2. Serm. Sat. 4. 5.
 Finire rem paucorum certamine. Plin. de Viris illust. 4. 2.
 Sicim finit copia lymphæ. Horat. 2. epist. 2. 30.
 Spiritum finiebat. Tacit. lib. 14.
 Vitam finire ense. Ouid. 3. Trist. eleg. 7. 11.
 Laqueo vitam Senecæ. Hippol. 2. 36.
 Vitam suspendio Sueton. in Augusto.
 Animo aliquid. Liu. 1. ab Vrbe. 77.
 Diem. Liu. 5. bell. Maced. 22.
 ¶ Finire: pro, Desinire. Quintil. lib. 2. cap. 26. Ante omnia, quid sit rhetorice, quæ finitur quidem varie.
 Utilitate finiri. Quint. lib. 3. cap. 8. 1.
 ¶ Finire: abfoluere, pro, Vita decedere. Titius li. 5. Sic: Tiberias finivit octavo & septuagesimo ætatis anno.
 Finitur. Plin. lib. 18. cap. 2. 1. Honorisq; is, non nisi vita finitur.
 ¶ Finitus: Participium Finitum frigus. Plin. lib. 18. cap. 27. 3.
 Actas finita cæcis legibus. Ouid. 5. Fast. 14.
 Potestas finita cuiq; Lucret. lib. 1. 16.
 Via finita. Ouid. 3. Trist. eleg. 2. 4.
 ¶ Finalis. Finalis quæstio, quæ de finibus est & terminis. Papinianus l. 11. ff. finium regundorum: in finalibus quæstionibus vetera monumenta, census, autoritas sequenda est.
 ¶ Finitio: definitio. Quint. lib. 2. cap. 16. Huic substantiæ maximè conuenit finitio, Rhetoricen esse bene dicendi scientiam. Gell. lib. 13. cap. 19. Non finitiones illas prærancidas atq; sæcutinas grammaticas spectaueris.
 Finitionem Gell. lib. 15. cap. 9. accipit pro ea, quam regulam vulgò dicunt Grammatici.
 Finitio quid sit, explicat. Quint. lib. 7. cap. 4.
 Parum plena finitio. Quint. lib. 7. cap. 4. 17.
 Mouet finitionem. Quint. lib. 3. cap. 6. 73.
 Confirmare, & Soluere, finitionem, opponuntur. Quintil. lib. 5. cap. 10. 41.
 ¶ Finitor: Agrorum mensor. Plaut. Pœn. 246.
 — eius nunc regiones, limites, confinia
 Determinabo: ei rei finitor factus sum ego.
 Finitor rerum maximus. Stat. 8. Theb. 19.
 ¶ Finitimus: Vicinus & propinquus. Liu. lib. 1. Iam res Romana adeo erat valida, ut cuilibet finitimarum ciuitatum bello par esset.
 Armis finitimis circumsonor. Ouid. 4. Trist. eleg. 9. 23.
 Bellum finitimum: Quod enim finitimis geritur. Suetonius in Augusto. cap. 1.
 Loci finitimi. Ouid. 2. de Remed. amor. 46.
 Fio.] Fificior Terent. Eunuch. 1. 2. 103.
 Verùm ne fiant isti viginti dies.
 Fit absinthium in Arabia. Plaut. Trinum. 1. 3. 27.
 Fiet tibi acceptum. Plin. epist. 120.
 Fisanus. Horat. 4. Carm. ode 13. 1.
 Nunc agilis fio. Horat. 1. epist. 1. 4.
 Auarum fieri. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 11.
 Fit causa. Plaut. Merc. 20. 6.
 Fiet cibi aliquid. Plaut. Trucul. 8. 11.
 Fit contumelia. Terent. Hecyr. 3. 5. 21.
 Fio commodioris valetudinis. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Fit dies. Plaut. Trinum. 8. 22.
 Fient in illum exempla. Terent. Eunuch. 5. 5. 6.
 Fit ex otio. Terent. Heaut. 1. 1. 57.
 Fit ex vera vita. Terent. Adelph. 5. 9. 30.
 Fit ex ea re. Terent. And. 2. 3. 11.
 Excusate fieri videtur. Quint. lib. 2. cap. 1. 10.
 Fit gemitus. Virg. 6. Aen. 44.
 Fiant insidiæ. Terent. Eun. 3. 3. 26. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 21.
 Fit liber. Plaut. Aulul. 9. 31.
 Fieri modum non video. Terent. Heaut. 4. 5. 7.
 Mora fit per ianitorum. Horat. 3. Carm. ode 14. 4.
 Fieri obuiam. Terent. Eunuch. 2. 3. 36.
 Fit pecunia. Quintil.
 Quæ pecunia ad Hispaniense bellum facta est.
 Fiant mingeri pessuli mihi. Plaut. Curcul. 3. 65.
 — sed si feri id non potest, quin sentiant,
 Dicam abortum esse. Terent. Hecyr. 5. 3. 37.
 Fiet quod optaueris. Plaut. Afin. 12. 133.
 Factus reus. Plin. de Viris illust. 57.
 Fit fatias Terent. Eunuch. 5. 3.
 Fit in hac re scrupulus. Terent. Phorm. 5. 9. 30.
 Fit sonitus in æthere. Virg. 4. Georg. 16.
 Fit strepitus tectus. Virg. 1. Aen. 146.
 Fit sumptus. Terent. Heaut. 4. 5. 7.
 Non fit verisimile. Terent. And. 1. 3. 20.
 Fit via vi. Virg. 2. Aen. 99.
 Ex muliere vir factus. Liu. 4. bell. Pun.
 Fit vis in eum. Terent. Eunuch. 5. 5. 21.
 Hoc nisi fit, puerum ut tu videas, nihil mouentur nuptiæ.

Terent. And. 3. 3. 36.
 Factum tua iniuria. Plaut. Trucul. 4. 63.
 Factum est tibi nomen Menæchmo. Plaut. Menæch. 24. 69.
 Fieri istud solet. Plautus Trinum. 1. 3. 66.
 Fit illud sæpe. Plaut. Mostell. 3. 18.
 Fiat: paricio:ia permissus. Plaut. Mostell. 14. 44.
 — in mecum, hercle obsecro te, vnà simul. s. Fiat.
 ¶ Fite: Imperauo modo. Cato de præda militum diuidenda: Tu diues fite. Crassus lib. 16. Iliad. O socij, nunc fite viti.
 FIRMVVS.] Stabilis, constans. Plaut. Trinum. 1. 5. 24.
 Hic meo hero amico solus firmus restituit.
 Firma amicitia. Terent. Hecyr. 4. 1. 19.
 Amore firmo victus. Ouid. epist. 19. 18.
 Amores firmos rumpere. Ouid. 2. de Arte. 77.
 Carina firma. Ouid. epist. 2. 10.
 Cibus firmus. Celsus libro 2. cap. 18.
 Firma fides. Plaut. Capt. 16.
 Fundus nec vèdibilis, nec pascere firmus. Hor. 1. epist. 18. 10.
 Gener firmus. Terent. And. 3. 3. 30.
 Ianua firma. Ouid. 2. Amor. eleg. 1. 1.
 Iuuenis firmus. Horat. Epod. 12. 1.
 Mens firma permanet in suo voto. Ouid. epist. 15. 35.
 Nuptiæ firmæ. Terent. Hecyr. 1. 2. 26.
 Firmum pectus. Plaut. Afin. 17. 3.
 Pectus firmius. Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 11.
 Pectore firmo nunc opus est. Virg. 6. Aen. 52.
 Poplite nondum firmo constitit. Ouid. 15. Metam. 45.
 Potestas firma rerum. Valer. 4. Argon. 3.
 Potio firma: hoc est, multi nutrimenti. Celsus lib. 2. cap. 18.
 Robora firma. Virg. 2. Aen. 97.
 Firmior valetudo. Plin. lib. 11. cap. 37. 61.
 Vina firmissima. Virg. 2. Georg. 20.
 Vincula firma. Ouid. 1. Fast. 74.
 Vires firmæ. Ouid. 3. Fast. 7.
 Fideliter firmum. Quint. lib. 6. cap. 4. 12.
 Firmi nihil satis video. Terent. Heaut. 2. 3. 96.
 Firmissimus pro veritate. Plin. epist. 35. g.
 Irâ firmissimus. Ouid. 17. Metam. 92.
 Parum firmus & imbecillus. Horat. Epod. 14.
 ¶ Firmè: Stabiliter, inconcusè. Plaut. Milit. 14. 24. Infido cellas: ego sum firmè tibi fidelis.
 Firmè accurate rem suam. Plaut. Persa. 13. 3.
 Non firmè tantum continere, verum etiam citò percipere oportet multa acturos. Quint. lib. 11. cap. 1.
 Firmè responderè. Plin. epist. 99. lib. 6.
 ¶ Firmiter. Plant. Casin. 3. 43. Còcludere in fenestram firmiter. Varr. 3. de Re rust. cap. 9. 6. Circùm omnia posita sint tubilia gallinarum, aut exculpta, aut afficta firmiter.
 ¶ Firmitas: Stabilitas, Constantia.
 Animi firmitas. Quint. in Procem lib. 6. 4.
 Firmitas vinorum. Plin. lib. 14. cap. 2.
 Firmitas materiæ sustinet istum. Cæsar 2. bell. Ciuil. 43.
 ¶ Firmitudo. Plaut. Afin. 7. 54.
 Si istam animi firmitudinem obtines, salui sumus.
 ¶ Firmo: Stabilio. Liu. Firmatq; cum Africis maximè præ. Ad spem aliquem firmare. Tacit. lib. 14. (sidijs.)
 Aestuarium proxima aggeribus & pontibus traducendo grauiori agmini firmat. Tacit. lib. 4.
 Firmare agrum sepibus. Plin. lib. 18. cap. 6. 13.
 Firmare aluum. Plin. lib. 14. cap. 18. 2.
 Animum alicui. Ouid. 3. Metam. 136.
 Animum aduersum suprema firmat. Tacit. lib. 15.
 Firmavit robore castra. Silius lib. 8. 89. (torias cohortes. Cohortes firmare. Tacit. lib. 11. Iret in castra, firmaret Præ. Corpus. Plin. de Viris illust. 76
 Corpora cibo. Liu. 7. bell. Pun. 77.
 Dotem. Terent. Heaut. 5. 4. 4.
 Fidem. Terent. Hecyr. 1. 23.
 Aliud si fecit, quò firmare meâ apud vos possem fidem.
 Sueton. de claris Rhet. 1. d. Sæpe fabulis fidem firmare aut demerè.
 Fidem alicui rei. Terent. Hecyra. 4. 2. 5.
 Teq; antè quàm me amare rebar, ei rei firmasti fidem.
 Fides antiquitatis religione firmatur. Tacit. in li. de German.
 Fœdera firmare dictis. Virg. 12. Aen. 43.
 Cæteris belli medicamentis militem firmabant. Tacit. li. 20.
 Mœnia vrbis firmavit. Tibullus lib. 2. eleg. 5. 5.
 Pacem firmare. Cæsar 4. bell. Gall. 67.
 Promissa numine firmat. Ouid. 10. Metam. 85.
 Soporem firmare alicui. Ouid. 1. Metam. 144.
 Valetudinem. Tacit. lib. 3.
 Pinus vestigia firmat. Virg. 3. Aen. 131.
 Vires indultia. Virg. 3. Georg. 41.
 ¶ Firmare: pro Confirmare. Tacit. lib. 3. Ut basilicâ, Pauli Aemyliæ monumenta, propria pecunia firmaret, ornaretq;.
 Firmare: pro Asserere. Tacit. lib. 1. Vix quicquam firmare aulum.

autim. Et lib. 5. Nihilq; vsurpasse ex his, quæ vetus memoria firmavit.

¶ Firmatus: Participium.

Leges pacis firmatas distoluere. Claud. 1. de raptu Proser. 13. Mens firmata Ouid. 1. Fast. 99.

Firmataz cibo vires Liu. 9. ab Vrbe, 166.

¶ Firmato. Tacit. lib. 2. Missus tamen Drusus, vt retulimus, pacis firmator.

¶ Firmamen. Ouid. 10. Metam. 98,

Porrigitur radix, longi firmamina trunci.

¶ Firmamenta: pro Neruis Gell. lib. 13. cap. 21. Vincula & firmamenta membrorum.

Firmamentum & continens causæ. Quint. in 3. quod continens alij, firmamentum alij putant.

Fiscvs.] pecunias imperatoris. Plin. ad Traianum: 57, fortasse non eadem seueritate fiscum, quæ a rarium cohibes.

Fiscus, pro qualo, in quo oliuz ponuntur quum prælo supponuntur. Col. lib. 12. cap. 10. Idem eodem lib. cap. 49. Deinde in trita oliua, nouo fisco includitur, & prælo subijcitur, vt tota nocte exprimat. Et rursus cap. 47.

Lineus fiscus. Col. lib. 12. cap. 38. 6.

¶ Fiscalis: ad fiscum pertinens. Loca fiscalia. Callistrat. in 1. Non intelligitur. §. vlt ff. de iure h. sei.

¶ Fiscarius. Firmicus lib. 3. cap. 13. Mercurius faciet imperatorum exactores, & qui annuas fiscariorum præstationes repetant. Fiscarios appellet eos, qui fisco principis aliquid debent.

¶ Fiscina: Idem quod Fiscus. Virgilius primo, Georgic. 54.

— & facilis rubra texatur fiscina virga. Plin. Fron-

darias fiscinas quatuor implere frondatore, iustū esse autumat Varro de Re rust. lib. 1. cap. 22. Ista ferè sunt, quæ ex viminibus & materia rustica fiunt, vt corbes, fiscinæ tribula, mallei, & rastelli. Col. lib. 11. cap. 1. 69.

¶ Fiscella. Virgil. 10. eclog. 15,

— & graui fiscellam texit hibisco. Colum. lib. 12. cap. 18. perennæ fabricandæ decimodæ & trimodæ, & fiscellæ tenendæ & picandæ.

Fiscella: qua bonum ora, fauces que capi strantur. Cato de Re rust. cap. 14. Et fiscalas habere oportet, ne herbas sectentur, quum arabunt. Plin. lib. 18. cap. 19. Fiscellis capistrari boues oportet, ne germinum tenera præceptant.

Mili fiscella. Ouid. 4. Fast. 150.

¶ Fiscellum. Col. lib. 12. cap. 38. 4. Mox fiscello ligneo inclusis exprimito.

¶ Fiscellus: casei mollis appetitor. Festus.

FISSILIS, FISSIO, FISSURA.] Vide FISSIO.

FISTVCA.] machina vtrinq; ansata. Cæsar. 1. de bel. Gal. 52. 3. Hæc quum machinationibus immista in flumen defixerat, fistucisq; adegerat, non publicæ modo direxerat.

¶ Fistuco: Fistucis ex quo vel pauio. Plin. lib. 36. ca. 25. Deinde rudus, in quo duæ quintæ calcis miscantur, pedali crassitudine fistucari.

¶ Fistucatio: Actus fistucandi. Vitruuius hb. 7. cap. 1. Plin. lib. 17. cap. 11. 11. Sicuti terram circa radices fistucatio spissandam. Idem Plin. lib. 16. cap. 25. 2. & 3. & 4.

FISTVLA.] per quam aqua educitur fusa. Varro. 3. de Re rust. cap. 5. 2.

Scinditur fistula vitiato plumbo. Ouid. 4. Metam. 25.

Angustæ fistulæ. Quint. lib. 5. cap. 14. 24.

¶ Fistula: instrumentum musicum. Virg. eclog. 2. 6,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis

Fistula Plin. lib. 7. cap. 56. 13. Fistulam Pan inuenit.

Arguta. Virg. 7. 5.

Caua. Valerius 4. Argon. 77.

Dispar seprenis fistula cannis. Ouid. 2. Metam. 137.

Gariula. Tibull. lib. 2. eleg. 5. 6.

Iuncta cerâ. Virg. eclog. 3. 6.

Rustica Ouid. 8. Metam. 39.

Dulci fistulâ perlonuere saxa. Horat. 1. Carm. ode 17. 2.

Fistula ferraria apud Catonem, cap. 10. 3.

¶ Fistula, per quam spiratur. Plin. lib. 9. cap. 7. 4. Branchiæ non sunt balænis, nec delphinis: hæc duo genera fistulis spirant, quæ ad pulmonem pertinent.

Fistula: Vlcus aisu. n. angustum, & callosum. Plin. libro 20. cap. 6. 10. Extrahit fistulis vitæ cum sulphure & resina, etiam arundines cum pice. Ibidem, cap. 9. 4. Sic etiam fistulas eluxatas & tumores euocari, quæq; discuti opus sit. Vide Celsum lib. 5. Et lib. 7. cap. 4.

¶ Fistulo: Fistulam ago Plin. li. 18. cap. 11. 7. Gratia terræ eius puiueræ summa, inferior bibula, & pumicis vice fistulans.

¶ Fistulosus: foraminibus plenus. Col. li. 7. cap. 8. 4. de casco: Sic neq; fistulosus, neq; salus, neq; aridus prouenit.

Fistulosus terra Plin. hb. 17. cap. 5. 2.

Fistulosus cancer. Cato. cap. 5. 7. 3.

Fistulosæ densitatis spongia. Plin. lib. 27. cap. 8. 12.

FIVBRE.] pro Fugere: Antiquum, Festus.

FIXVLAM.] pro Fibula veteres vsurparunt. Festus.

FIXVS.] Vide FIGO.

F I

FLABELLIFER, FLABELLVM, FLABRYM.] Vide FIGO.

FLACCCEO, siue FLACCESCO.] Languesco, marcesco. Col. lib. 12. cap. 7. 3. Fœniculum quum legeris, sub recto exponito, dum flaccescat. Varro de Re rust. 13. 4. Quod enim infertur recens, minus bonum: id quum flaccuit, melius. De sterquilinio.

¶ Flaccidus: Languidus. Plin. lib. 15. cap. 30. 1. Hanc esse solio maximo, flaccidoq; & albicante.

Flaccidæ aures. Plinius libro 8. cap. 5. 1. Varr. 2. de Re rust. cap. 9. 3.

Capitibus & auriculis magnis & flaccidis. De canibus.

¶ Flaccus. Flacco habere: pro, Ad terendum habere. Plaut. Perij. flacco habebit iam illic homo lumbos meos.

FLACCES.] Fæces ex oleis expressæ. Plin. lib. 15. cap. 6. 1. Item in amurca & facibus. Eæ sunt carnes, & indè fæces.

FLAGELLVM.] Flagella summæ arborum partes, inquit Seruius: & virgæ siue capita minorum sarmentorum, vbi nascitur vua. Col. lib. 5. Var. lib. 1. de Re rust. cap. 3. 1. 2. Inacidum enim sarmentum propter infirmitatem sterile, neq; ex se potest eijcere vitem, quam vocant minorem flagelli. Virg. 2. Georg.

Néve inter vites corylum fere: néve flagella

Summa pete, aut summas defringe ex arbore plantas.

Flagellum: Virga quæ sonat in morem flagelli. Virg. 5. Aen.

Lustrauère in equis, signum clamore paratis

Epitides longè dedit, insonuitque flagello. Martial. lib. 14. 60.

Horribile flagellum Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 24.

Inusta flagella. Catull. ad Thallum, epigr. 22. 3.

Sanguineum flagellum Bellonæ. Virg. 8. Aen. 138.

Cæsus flagellis ad mortem. Horat. Serm. Satyr. 2. 9.

Cædi flagellis, plus est quàm sustibus. Marell. in 1. in seruorū, ff. de pœnis. Et quibus causis liber sustibus cæditur, ex his seruus flagellis cædi, & domino reddi iubetur.

Torto siniarum erecta flagello Valer. 8. Argon. 5.

Ipsum horrifoni quatit ira flagelli Valer. 7. Argon. 31.

Sublimi flagello tangere aliquem. Horat. 3. Carm. ode 26. 3.

Torrens flagellis aliquem. Lucretius libro 3. 207, de conscientia.

¶ Flagello: Flagellis cædo. Mart. lib. 1. 148.

Lumina tyderibus certent, mollesq; flagellent

Colla comæ. Sic Plin. lib. 26. cap. 1. 21.

Flagellare perticis frumentum. Plin. lib. 18. cap. 30.

Flagellare annonam Plin. lib. 33. cap. 13. 4.

Opes, dicitur arca Martial. lib. 2. 30.

Flagellatus ær multiformi radiorum iactu. Plin. li. 2. c. 45. 3.

FLAGITIUM.] Donatus, Flagitium, inquit, more militari dicitur, res flagitiose, hoc est, increpatione, digna. Plaut. A-

sinar. 16. 3.

Meoq; sciente filio id facere flagitium patrem? Terent.

Heaut. 5. 4. 14. — ea causa magis

Patiar, Clitipho, flagitijs tuis me infamem fieri.

Flagitium, pro dedecore, vel probro. Liu. lib. 2. Decad. 5. Consul moneri flagitio timoris fatendi.

Promptus flagitio. Tacit. lib. 15.

Compertus flagitij. Tacit. lib. 3.

Ratus flagitij, Tacit. lib. 3.

Grauiissima flagitia. Quint. lib. 2. cap. 16. 4.

Ingens flagitium Horat. 2. Satyr. 4. 17.

Insignis flagitium. Tacit. lib. 4.

Magnifera flagitia. Quint. lib. 2. cap. 2. 10.

Damnum addere flagitio Horat. 3. Carm. ode 5. 5.

Flagitio ardere. Plaut. Casin. 24. 1. V de ARDEO.

Deprehendere flagitia. Quint. lib. 2. 16. 4.

Flagitium facere. Terent. Eunuch. 2. 3. 50.

Flagitium fecerunt fores. Plaut. Pœn. 8. 32.

Ghiscere flagitio, & infamia. Tacit. lib. 14.

Nauare flagitium. Tacit. lib. 20.

Aliquem nobilitare. Terent. Eunuch. 5. 7. 21.

Flagitium est. Plaut. Casin. 21. 3. Terent. Adelp. 3. 3. 63.

Nam id nobis tam flagitium est, quàm sîla Demæ non

Facere vobis, quæ modò dixi.

Flagitium toum est. Plaut. Pœn. 16. 5.

Teneri flagitijs. Tacit. lib. 3.

Flagitium, aliquando periculum significat. Lucil. lib. 29.

Quiete poscente minus, & præbent rectius multò, &

sine flagitio. Plaut. Epid. 10. 79.

Abiero: flagitio cum maiore potè reddes tamen.

¶ Flagitiosus: Sceleratus, Vitijs abundans. Sallust. Omnium flagitiorum atq; facinorosorum circum se tanquam stipatorum ceteruas habebat.

FLAGITIO.] vehementer, & veluti quadam inflammatione animi peto. Plaut. Pscud. 7. 144.

Clamore magno & multum flagitare.
 Flagitari stipendium. Cæf. 1. bell. Ciuil. 335.
 Flagitare aliquid ab. Cæfar 1. bell. Gall. 61.
 Clamore aliquem. Plaut. Menæch. 2. 44.
 Flagitas me vt cloquar. Plaut. Merc. 4. 64.
 Precium flagitare caua manu. Tibull. lib. 2. eleg. 3.
 Ad victum quæ flagitat vſus. Lucret. lib. 6. 2.
 ¶ Flagitare. pro Accuſare. Tacit. li. 17. Mox compertum. pecuniam publicam auertiffe: vt peculatorem flagitari iuſſit.
 Largiora aliquem flagitare. Horat. Carm. ode 18. 13.
 ¶ Flagitator Qui aſſidue petit. Plautus Moſtel. 2. 72.
 Ducite ex animo curam, atq; alienum æs,
 Ne quis formidet flagitatorem ſuum.
 FLAGRO.] Ardeo. Virg. Fragrantisque dei vultum. Plin. lib. 14. cap. 20. 8. Fax vini ſiccata recipit ignes, ac ſine alimento per ſe flagrat.
 Ignes flagrabant ignibus. Ouid. 6. Faſt. 88.
 Flagrare libidinibus, per tranſlationem. Suet. de claris Grammat. 23.
 Flagrabat diligentæ æmulatione mulier pulcherrima. Colum. in Procem. 12.
 Immortalitatis amore flagrauit. Horat. Epod. 5. 18.
 Flagrare amore pilæ. Martiæ. lib. 10. 86.
 Ardore alicuius rei. Colum. lib. 6. cap. 27. 3.
 Cupidine rei alicuius. Ouid. 2. Metam. 21.
 Gratia. Tacitus.
 Inopia & cupiditatibus. Salluſt. in Oratione Philippi.
 Odio alicuius rei. Plin. lib. 15. cap. 18. 6. Cato perniciali odio Carthaginis flagrans.
 Odio flagrant tua peſtora noſtro. Ouid. 4. Trift. eleg. 8. 2.
 Flagrant mutuo odio mugil & lupus. Plin. lib. 9. cap. 62. 1.
 Rumore malo flagrare. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 26.
 Flagrat ſtudium. Salluſt. in Catul.
 ¶ Flagrans: Participium, ſiue Nomen ex participio. Flagrans pinus Virg. lib. 9. Aen.
 Eximio literarum amore flagrans. Quint. in Procem. lib. 1. 5.
 Sydereo flagrans clypeo. Virg. 12. Aen. 34.
 Amor flagrans. Propert. lib. 2. eleg. 12. 5.
 Arma flagrantia. Sil. lib. 3. 24.
 Canicula flagrans. Horat. 3. Carm. ode 13. 2.
 Flagrans cupiditas.
 Genæ flagrantis. Valer. 5. Argon. 83.
 Oſcula flagrantia. Horat. 2. Carm. ode 12. 5.
 Serta flagrantia. Claud. 2. Paneg. 96.
 Flagrantiffimus ſol. Plin. lib. 34. cap. 13. 9.
 ¶ Flagranter. Tacit. lib. 1. Deſtinare Cõſules ſpecie recuſantis flagrantiffimè cupiuerat.
 ¶ Flagrantia. Gell. lib. 17. cap. 10. Quod de natura atq; flagrantia montis eius compoſitum eſt.
 ¶ Flagratores, dicebantur, qui mercede flagris cædi ſe permittebant. Feſtus.
 ¶ Flagrũ: Virga qua cædi cõſueuerunt ſerui. Iuuen. Sat. 5. 18.
 — nec dura timebis Flagra pati. Idem Satyr. 10. 11.
 & illum Ad ſua qui dormitos deduxit flagra Quiritis, Sueton. in Othone: Vt sæpe flagris obiurgaretur a patre. Liuius 8. bell. Punic. 58. Ob quam cauſam cæſa flagro eſt Veſtalis.
 ¶ Flagriones: diſti ſunt ſerui, quõd flagris ſubiecti ſint. Afranius Vopifco, flagrionibus priuigno iucunditatis plus in eſt in te mihi, quàm commercatis conquiſitè edulibus,
 FLAMEN.] neut. gen. Vide FLO.
 FLAMEN.] masculini generis: Sacerdos dicebatur. Plin. lib. 18. cap. 12. 2. Varro flaminem faba non veſci tradit Varro de Lingua Latina: Flamines, quõd in Latio capite velato erant ſemper, ac caput cinctum filo habebant, flamines diſti.
 ¶ Flaminia: Gell. lib. 10. cap. 15. Ignem è flaminia (id eſt, flaminis Dialis domo) niſi ſacrum, efferri ius non eſt.
 ¶ Flaminica: Sacerdotula, quæ flaminicæ Diali præmiſtrabat. Feſtus.
 Flaminica ſacerdotiſſa. Gell. lib. 10. cap. 15.
 Dialis flaminica. Tacit. li. 4.
 ¶ Flaminium: pro ipſo ſacerdotio. Gell. lib. 10. cap. 15. Vxorẽ ſi amiſiſt, Flaminio decedit.
 Claudiale flaminium. Tacit. lib. 13.
 FLAMMA.] Plaut. Curcul. 2. 53.
 Semper, tu ſcito, flamma fumo eſt proxima.
 Alimenta flammæ pix & cera. Ouid. 14. Metam. 106.
 Apices flammæ. Stat. lib. 1. Achil. 106.
 Fabrilis flamma. Claud. 2. Paneg. 36.
 Hoſtilis flammæ. Claud. 2. in Eutrop. 115.
 Rapida flamma. Ouid. 2. Metam. 35.
 Tremulæ flammæ. Virg. 8. eclog. 21.
 Triſida flamma. Ouid. 2. Metam. (tam. 56.)
 Accoſa eſt flamma, apicemq; per aera duxit. Ouid. 10. Me-

Adolere penates flammis. Virg. 1. Aen. 142.
 Affixit flammam lateri turris. Virg. 9. Aen. 111.
 Ora aſſata flammis. Sil. lib. 17. 23.
 Aggeſtus vigilant altaria flammis. Stat. 10. Theb. 11.
 Alere flammam re aliqua. Quint. lib. 5. cap. 13. 11.
 Cingere mœnia flammis. Virg. 9. Aen. 34.
 Circumdare flammis urbem. Virg. 10. Aen. 14.
 Collucent flammis mœnia. Virg. 5. Aen. 1.
 Compellere flammam mero. Ouid. epiſt. 15. 47.
 Concidit flamma. Quint. lib. 5. cap. 13. 11.
 Conualeſcit flamma magna congerie. Quintilianus lib. 5. cap. 13. 11.
 Corripitur flammis tellus. Ouid. 2. Metam. 42.
 Crepitante flamma cremari. Virg. 7. Aen. 5.
 Celeri flamma deguſtant tigna ignis. Lucret. lib. 2. 39.
 Sonitum dare flammæ. Virg. 4. Georg. 82.
 Excoquitur flammis ſcopulus. Sil. lib. 3. 130.
 Languida ſucciduis exſpirant lumina flammis. Stat. 10. Thebaid. 23.
 Extinguere flammæ. Ouid. 15. Metam. 146.
 Exſuperant flammæ, ſunt æſtus ad auras. Virg. 2. Aen. 151.
 Fundit terra egeſtas flammæ. Sil. lib. 7. 75.
 Hebetare flammæ. Ouid. 7. Metam. 42.
 Iactant flammæ ad culmina. Virg. 2. Aen. 96.
 Iaculatur flammæ Polus. Senec. Herc. fur. 11. 14.
 Inijcere aliqui flammis. Quint. in Procem. lib. 6. 4.
 Iouoluit flammis nemus. 2. Georg. Virg. 6a.
 Flammis opera omnia luſtras. Virg. 4. Aen. 122. de Sole.
 Mollire cibum vapore flammæ. Lucret. lib. 5. 222.
 Vnda flammæ opprimunt. Senec. Med. 12. 2.
 Agilis flamma altas percurrit trabes. Senec. Hippol. 5. 14.
 Populante flamma capillos. Ouid. 1. Metam. 64.
 Flammæ vires poſuere. Virg. 5. Aen. 135.
 Quieuit flamma. Virg. 6. Aen. 45.
 Rapuit in fomite flammam. Virg. 1. Aen. 16.
 Ocyor curſum rapiente flamma. Senec. Hippol. 6. 1.
 Reſtinguere flammam. Lucret. lib. 4. 229.
 Rotant cauis flammam fornacibus. Lucret. lib. 6. 41.
 Signare viam flammis. Virg. 5. Aen. 105.
 Rutilus per nubila flammæ ſpargit. Ouid. 3. Faſt. 57.
 Stupea flamma ſpargitur. Virg. 8. Aen. 137.
 Rubra ſuffuſus lumina flamma. Ouid. 11. Metam. 74.
 Tõrttere flammis aliquem. Senec. Hippol. 3. 21.
 Trepidant flammæ ſordidum rotantes vertice fumum. Horat. 4. Carm. ode 11. 3.
 Voluere globos flammæ. Virg. 1. Georg. 94. de Aetna.
 Furentes flammæ per culmina voluuntur. Virg. 4. Aen. 134.
 Flamma: periculum aliquando ſignificat. Terent. Eun. 3. 2. 38.
 E flamma te petere cibum poſſe arbitror.
 Feniſta flamma. Ouid. 1. Amor. eleg. 2. 10.
 Inſanæ flammæ. Senec. Hippol. 4. 1.
 Pronuba flamma. Claud. 1. de Raptu Proſcrip. 27.
 Abire in flammæ. Ouid. 1. Metam. 100.
 Aſſumere nouas flammæ. Ouid. 2. de Remed. amor. 17.
 Toto concepit peſtore flammam. Catull. Argon. 59. 19.
 Feroces iuuenum flammæ concitat Venus. Seneca Hippol. 3. 4.
 Tenuis ſub artus flamma demanat. Catull. ad Lesbiam, epigr. 48. 2.
 Obſcœnæ flammæ. Ouid. 9. Metam. 103.
 Excute conceptas peſtore flammæ. Ouid. 7. Metam. 4.
 Sæuas extinguere flammæ. Ouid. 1. de Remed. amor. 8.
 Subdita flamma medullis. Virg. 3. Georg. 54.
 Serpens flamma vrit medullas. Senec. Medea. 10. 17.
 ¶ Flammula. Colum. li. 12. cap. 53. 4. Poſtero die maſtantur, & vel aqua candente, vel ex tenuibus lignis flammula facta glabratur.
 ¶ Flammeus: flammæ colorem referens. Plin. lib. 35. cap. 6. 10. Colum. lib. 6. Velut halitu flammeo fructus vratur.
 ¶ Flammeum, genus veſtimenti lutei coloris, quod amiciebatur noua nupta boni omnis cauſa. Lucanus, de Martia iterum nubente Catoni, libro 2. 73.
 Lutea demiffos velarunt flammea vultus. Plin. lib. 21. cap. 8. 2. Lutei video honorem antiquiſſimum in nuptialibus flammeis totum fœminis conſeſſum. Martialis lib. 12. 38.
 ¶ Flammeolum. Iuuenal. Satyr. 110. 34. ſedet illo parato flammeolo.
 ¶ Flammearius, Inſector flammeorum. Plaut. Aulul. 1. 5. 35.
 Ciniſtones, patagarij, induſtarij, flammearij, violarij.
 ¶ Flammeolus: flammæ colorem aliquantulum habens. Columella libro 10. 9. Preſtaque flammeola rumpatur caltha.
 ¶ Flammo: Flammam produco. Virg. 3. Georg. Exilit in ſiccum: & flammantia lumina torquens.
 Flamma-

Flammare: pro *Inflammare, seu ira accendere.* Tacitus libro 18. Idem lib. 20. His inter se vocibus insistenteis inflammaverunt in super allata à Vespasiano literæ.
Facem flammantem nubila direxit. Valer. 1. Argon. 113.
Iuventus flammata pudore. Valer. 4. Argon. 190.
Flammata toga. Martial lib. 5, 20.
 ¶ **Flammiger.** Sol flammiger. Valer. 5. Argon. 117.
 ¶ **Flammigerare:** flammam producere & emittere. Gell libro decimo septimo, capite decimo, laterdiu fumare Actnam, noſtu flammigerare.
FLATOR, FLATVS.] Vide FLEO.
FLAVVS.] Color è viridi, rubro & albo, concretus.
Arena multa flavus Tyberinus. Virg. 7. Aeneid. 6.
Arva flava. Virg. 1. Georg. 64. Id est, matura.
Cæsaries flava. Valer. 6. Argon. 46.
Flavi capilli. Ovidius lib. 2. Fast.
Flava Ceres. Virg. lib. 1. Georg.
Crinis flavus. Virg. 4. Aeneid. 140.
Flava mella. Mart lib. 1.
Oliua flava. Virg. 5. Aeneid. 62.
Flavus pulvis. Martial lib. 14, 76.
Rura flava. Claud. 1. in Eutrop. 23.
 ¶ **Flavidus.** Plinius, Et flavidorum quoque, & in horreis c-necatorum.
 ¶ **Flaveo:** Fulgeo. Columel. libro secundo, capite 21, 1, Virg. lib. 1, Georg.
 Turbidus & torquens flavescentes Hister arenas.
Flavens malus. Virg. 10. Aeneid. 65.
 ¶ **Flavesco.** Cato cap. 151, 1, Maturum est, vbi ordeum flavescit. Sub. semen cupressi. Virg. eelog. 4, 6.
 Mollipaulatim flavescet campus arista. Plin. lib. 9, cap. 35, 5.
FLEBILIS.] Vide FLEO.
FLECTO.] Torqueo, curvo.
Flecte in gyrum, Ovidius 2. Metamorph.
Flectere in diuersum, & in auersum. Plinius libro vndecimo, capite 45, 2.
Flectere cursum ad aliquem. Liu. 1. ab Vrbe, 16.
Gyro breuiore flecti. Senec. Hippol. 3, 8.
Flectere iter. Liuius 8, ab Vrbe, 89. Ad Priuernum eos flectit iter.
Iuencum. Virg. 2. Georg.
Rarem. Ovid. epist. 18.
Flecte vias hac, quæ madidi sunt testa Lyxi. Mart. lib. 1, 66.
Viam flectere velis. Virg. 5. Aeneid. 6.
 ¶ **Flectere, per translationem.** Flectere animum: hoc est, attendere & aduenire. Terent. Hecyra, 4, 3, 2.
Flectere animum à vero. Liu. 1. ab Vrbe, 4.
Flectere ad consilium casu oblata. Liu. 8, bell. Punic. 244. Et id est, viri & ducis, non deesse fortunæ præbenti se, & oblata casu flectere ad consilium.
Flectere ad aliquid. Tacit. lib. 1, Tunc à veneratione Augusti orsus flexit ad victorias, triumphosq; Tiberij.
In ambitionem flexisse arguebatur. Tacit. lib. 4.
Minas alicuius flectere. Valer. 1. Argon. 45.
Propositum. Iuuenal. Satyr. 10, 3.
Puella flectitur assiduis minis. Propert. lib. 1, eleg. 18, 5.
Sensus alicuius flectere. Valer. 7. Argon. 35.
Flectere vocabulum de Græco. Gellius lib. 4, cap. 3.
Flectere, absolutè. Tacit. lib. 1, Flexit paulatim.
 ¶ **Flexus:** Participium siue Nomen ex participio.
Animus flexus. Catul. Argon. 59, 66.
Arcus flexos incuruant. Virg. 5. Aeneid. 99.
Flexa nitidus coma vagaris. Martial. lib. 10, 65.
Dies in vesperam flexus. Tacit. lib. 1.
Genu flexum summisit. Ovid. 4. Metam. 68.
Os in mœstiriam flexum. Tacit. lib. 3.
Flexa iuxta nasum supercilia. Plin. lib. 11, cap. 52, 3.
 ¶ **Flexus:** Curvatio, conuersio. Plaut. Menæch. 17, 106, Facitore in flexu sit pernicitas
 Pedum, Quintilianus lib. 9, cap. 2, Qui cursu parum valent, flexu elidunt.
Flexus & artes in actione. Quint. lib. 5, cap. 13, Idem libro 7, cap. 10, Fit ambiguitas per flexum.
Flexus autumnii. Tacit. lib. 21.
Capillorum. Quint. lib. 8, cap. 2.
Membrorum. Quint. lib. 1, cap. 1, 17.
Suffraginum. Plin. lib. 8, cap. 15, 2.
Vocis. Quint. lib. 1, cap. 10, 19.
Lunati flexus. Sil. lib. 4, 64.
Mollis flexus. Pers. Satyr. 3, 7.
Sinuoso flexu anguis. Virg. 1. Georg. 49.
Flexus ille, & vt sic dixerim, motus, datactum quendam, & factum. Quintilianus libro secundo, capite 13, 6, de statuis & picturis.
Mutare flexum. Quint. lib. 4, cap. 1, 47.

¶ **Flexibilis:** Qui torqueri, & facile in quâuis partem curuari potest
Arcus flexibiles. Ovid. 3. Amor. eleg. 3, 6.
 ¶ **Flexilis:** Qui facile flecti potest. Plinius libro 11, capite 37, 82, omnium auriculæ ac nares, quæ modicum eminent flexili mollitia.
Cornu flexile. Ovid. 5. Metam. 77.
 ¶ **Flexuosus:** varios habens flexus, Flexuosa vitis. Cato capite 33, 1.
Flexuosus corporum impulsus. Plin. lib. 9, cap. 20, 2.
Flexuosus mons. Plin. lib. 5, cap. 27, 7.
Flexuosus volatus hirundini. Plin. lib. 10, cap. 24, 3.
 ¶ **Flexuosissimus.** Plin. lib. 11, cap. 37, 68, Hominiq; flexuosissimis orbibus.
 ¶ **Flexuosè.** Plin. lib. 18, ca. 35, 16, Si flexuosè voliter flâma.
 ¶ **Flexanimus:** idem quod flectere. Pacuvius: Flexanimat aquam lymphatam. Varro lib. 6, de Ling. Latin.
 ¶ **Flexura:** Flexus, curvatio. Col. lib. 5, cap. 3, 19, Vt flexura materas profundat. Lucret. lib. 4, 69
 Quinetiam quæcunq; latusecula sunt speculorum
 A simili lateris flexura prædita nostris.
 ¶ **Flexipes:** pedibus flexis & curvis etrans. Virgilius:
 Vos quoq; flex pede hederæ.
FLEGMEN.] Plautus Epid. 14, 5. — dum te sequor,
 Præ lassitudine inuaferunt miserum in genua flegmina.
FLEO.] Lachrymas emitto. Ovid. 2, de Remed. amor. 59,
 Vt flerent, oculos erudière suos.
Fleuit drachmis argenteis. Plaut. Pseud. 1, 99.
Funera alicuius fletu. Ovid. in Ibin, 4.
Noſtem. Virg. 4. Georg. 103.
Delitui flendo. Ovid. 7. Metamorph. 77.
Diffundere dolorem flendo. Ovid. 9. Metam. 29.
Flendo diffundimus iram. Ovid. epist. 8, 13.
Ocelli rubent flendo. Catull. de passere, epigr. 3, 4.
 ¶ **Fletus:** Imperfonale. Terent. And. 1, 1, 102,
 In ignem posita est: fletur.
Longo ævo fletur. Sil. lib. 5, 38.
 ¶ **Acrius** flens. Ovid. 1, Trist. eleg. 3, 4.
 ¶ **Fortuna** flenda. Ovid. 3, Trist. eleg. 11, 8.
 ¶ **Fletus:** Participium. Virg. 6. Aeneid. 97,
 Hic multum fleti ad superos, belloq; caduci.
 ¶ **Fleturus.** Ovid. 4, Trist. eleg. 9, 16,
 Non aliter fletui, quàm me fleturus ademptum
 Ipse fuit.
Multa fleturum caput. Horat. Epod. 5, 16.
 ¶ **Fletus:** Nomen.
F. ita fletu lumina. Senec. Octan. 4, 4.
Humida fletu litera. Ovid. 4, Trist. eleg. 1, 20.
Dulcior risu fletus. Ovid. in Ibin, 42.
Inanes fletus. Virg. 4. Georg. 75.
Modestus fletus. Stat. 5, Thebaid. 6.
Supplex. Claud. 1, de raptu Prof. 10.
Longos ciebat fletus. Virg. 3. Aeneid. 69.
Comprimere fletus. Ovid. ad Liuiam, 94.
Ducere fletum in iuris luminibus. Propert. lib. 1, eleg. 14, 8.
Effusi fletus. Valer. 4. Argon. 15.
Erumpit fletus. Quint. lib. 6, cap. 2, 6.
Excitat fletum orator. Catull. in Egnatium, epigr. 37, 1.
Fundere fletus. Ovid. 1, Metam. 135.
Nullis mouetur fletibus. Virg. 4. Aeneid. 88.
Pentur fletus perorationibus. Quint. lib. 6, cap. 2, 6.
Prosequi natos fletibus. Quint. lib. 5, cap. 11, 29.
Genas rigare fletu. Senec. Oedip. 12, 8.
Largo fletu rigabat ora. Virg. 6. Aeneid. 140.
Mœstis fletibus ora rigat. Senec. Octau. 6, 12.
Rumpe iam fletus. Senec. Troad. 8, 10.
Verba fletu scinduntur. Ovid. 3, de Ponto, eleg. 1, 31.
Siste tuos fletus. Ovid. 14, Metam. 167.
Suspendere fletum. Ovid. 4, Fast. 17, 1.
 ¶ **Flebilis:** Plenus lachrymis, vel Dignus qui fletur. Horatius in Carm.
 Multis ille quidem flebilis occidit:
 Nulli flebilior quàm tibi Virgili.
Flebilis cantus. Plin. lib. 10, cap. 23, 6.
Carmen flebile. Ovid. epist. 21, 2.
Clamor flebilis. Senec. Troad. 6, 55.
Elegia flebilis. Ovid. 3. Amor. eleg. 8, 1.
Modi flebiles. Horat. 2, Carm. ode 9, 2.
Truncum ac flebile murmur. Stat. 8, Thebaid. 124.
Questus flebilis. Claud. 1, in Ruff. 20.
Vlulatus. Stat. 5, Thebaid. 111.
Cantare flebile. Ovid. 1, de Remed. amor. 8.
Vlularunt flebile ripæ. Sil. lib. 6, 37.
 ¶ **Flebiliter.** Gemens flebiliter. Horat. 4, Carm. ode 12, 1.
FLEXANIMVS.] Vide FLECTO.
FLEXIVLA.] Satyræ nomē est apud Varronē, teste Plinio.

FLEXILIS, FLEXURA.] Vide FLECTO.

FLIGO.] Liuius Aegyptio: Ipse se in terram faucius fligit cadens.

¶ Flictus: Verbale. Virg. 9, Aeneid. 48, Dant sonitum galeæ flictu: pugna aspera surgit.

FLO.] Spiro. Plin. lib. 17, cap. 24, 15. Hic enim si flauerit circa brumam, frigore exurit arefaciens.

Flare simul & sorbere. Plaut. Mostel. 10, 7.

Tibia flatur. Ouid. 4, Fast. 69.

¶ Flor: Passivum. Plin. lib. 36, cap. 19, ad finem: Vritur ante vino perfusus, flaturq; foliibus, donec rufescat.

¶ Flatus: Verbale.

Fulminei flatus. Valer. 7, Argon. 117.

Hebetatus flatus. Plin. 1, cap. 10, 5.

Lenissimus. Plin. lib. 19, in Procem. 3.

Mollissimus. Plin. 19, in Procem. 4.

Multiuagi flatus. Claud. 1, de raptu Proserp. 36.

Segnis. Valer. 3, Argon. 20.

Complere sedibus flatu. Horat. de Arte poet. 42.

Hybernus parcebant flatibus Euri. Virg. 2, Georg. 68.

R-sedit flatus repente. Virg. Aeneid. 6.

Contorto flatu rotare aliquid. Sil. lib. 3, 107.

¶ Flamen. Horat. lib. 3, Carm. de 9,

Infanire iuuat: cur Berecynthiæ

Cessant flamina tibiæ? Virg. 10, Aeneid. 19.

Contraria classis flamina. Ouid. 15, Metam. 37.

Rurica flamina. Lucan. lib. 5, 44.

Ingenti flamine ducitur puppis. Ouid. 3, Fast. 120.

Fugant inductas flamina nubes. Ouid. 1, Metam. 53.

Rapido terram cum flamine portant. Virg. 4, Aeneid. 49.

Sonoro flamine rapturus sylvas. Claud. 1, de raptu Proserp.

Spirant flamina. Ouid. 4, Fast. 4.

Vibrabant flamina vestes. Ouid. 1, Metam. 106.

¶ Flabrum: vel (vt vult Seruius) Flabra, tantum pluraliter.

Virg. 2, Geo: g. 19.

Ergo non hyemes illam, non flabra, neq; imbres

Coueunt. Propert. lib. 2, eleg. 28, 3, Boreæ flabra.

Lucretius lib. 3, 55,

—montesq; supremos

Syluis fragis vexat flabris.

Lenibus flabris horrescunt venti. Virg. 3, Georg. 39.

¶ Flabellum: instrumentum quo fit ventilatio. Terentius Eunuch. 3, 5, 47,

—heus tu inquit, Dore,

Cape hoc flabellum, & ventulum huic sic facito, dum

lauamur. Martial. lib. 3, 10,

Et æstuanti tenue ventilat frigus

Supina prasino concubina flabello.

Tenui ventos mouisse flabello. Ouid. 1, de Arte, 33.

Mota flabella manu. Ouid. 3, Amor. eleg. 2, 8.

¶ Flabellifer. Plaut. Trin. 5, 22, Auditor aut custos, Flabelliferæ, scandali gerulæ.

¶ Flator: Ab antiquis dicebatur, quem nos tibicinem vocamus. Festus.

FLORES.] Vuarum purgamenta & fæx vini è vinaceis expressa. Cæcil. Aedepol ego neque florem, neq; floeces volo mihi: vinum volo. Gellius: Appludum edit, & floeces bibit.

FLOCCVS.] Particula lanarum, diuisa à vellibus. Varro de Re ruit. lib. 2, cap. 11, Diligentiores tegeticulis subiectis oues tondere solent, ne qui flocci inteseant. Plinius lib. 10, capite 33, 1, Hirundines nidum mollibus plumis floccisq; consternunt.

¶ Flocculus. Plinius libro 16, capite 7, 2, Nascuntur in robore pillulæ nucibus non absimiles, intus habentes flocculos molles.

¶ Floccifacio: Idem quod Nihili facere. Terentius Eunuch. 2, 3, 11.

Floccifacere fidem. Plaut. Rud. 2, 47.

Floccifacere suum tergum. Plaut. Epid. 8, 12.

Floccum facere: Idem. Plaut. Trinum. 13, 50.

¶ Floccipendo: Idem quod Floccifacio. Terent. Eunuch. 3, 121, Inuide omnes mihi; mordere clanculum: ego non floccipendere.

FLORENTIA.] Vitis genus, Thuscis peculiare: vt refert. Plin. lib. 14, cap. 2.

FLOS.] Plin. lib. 12, cap. 10, 1,

Flos arboribus suauitate inenarrabili,

Blandi flores. Virg. eclog. 4, 5.

Improbis flos. Stat. 2, Sylu. 1, 22.

Odorus. Ouid. 9, Metam. 18.

Purpureus. Plin. lib. 26, cap. 10, 2.

Purpureus flos rosæ. Horat. 3, Carm. ode 15, 3.

Recentes flores carpere. Horat. 3, Carm. ode 27, 9.

Nouos decerpere flores Lucretius libro 4, 1.

Defloret flos. Catull. in Carmine nuptiali.

Fundere flores. Virg. 9, eclog. 4.

Legere flores. Virg. 3, eclog. 19.

Morituri flores. Stat. 6, Thebaid. 12.

Apricos nectre flores. Horat. 1, Carm. ode 26, 2.

Ornatus crines floribus. Virg. 6, eclog. 14.

Reddit flores arbor. Plin. lib. 16, cap. 26, 2.

Odoratis spirabunt floribus aræ. Stat. 3, Syl. 3, 43.

Non semper idem floribus est honos. Hor. 2, Car. ode 11, 2.

Actæus & fortunæ flos. Curt. lib. 10.

Perpetuus æui flos. Ouid. 9, Metam. 88.

Flos dignitatis. Plin. lib. 7, cap. 44.

Hominum. Plin. lib. 7, cap. 37, 1.

Puerorum. Plaut. Calina, 1, 17.

Iuuenilis. Claud. 5, Paneg. 14.

Primæuo flore iuuentia. Virg. 7, Aeneid. 34.

Viridissimo flore puella. Catull. ad Coloniæ, epigr. 17, 3.

Florem amittere, dicitur puella, quando corrumpitur. Catull. in Carmine nuptiali.

Fru: flore ætatis. Lucret. lib. 4, 223.

Bacchi flos euanesce. Lucret. lib. 3, 51.

Flos olei. Plin. lib. 15, cap. 6.

Breues flores rosæ. Horat. 2, Carm. ode 3, 3.

Flos in siligine. Plinius lib. 18, cap. 10, Pollinem appellant in tritico, quod florem in siligine.

Flos vini: id est, odor. Plaut. Curcul. 3, 1.

Flos vini: *Aster*. Plin. lib. 14, cap. 21, 3, Flos vini candidus probatur: rubens triste signum est, si non is vini color sit. Colum. lib. 12, cap. 30.

¶ Flocculus. Latæuæ flocculi. Quint. lib. 2, cap. 6, 14.

Velox flocculus vitæ. Iuuenal. Satyr. 9, 13.

Ostendere flocculos. Quint. in Procem. lib. 4, 8.

¶ Florens: totus ex floribus. Florea corona. Plaut. Menzch. 14, 57. Martial. lib. 8, 71,

—& cingunt florea sæta caput:

Rura florea. Virg. 1, Aeneid. 87, Id est, florida.

¶ Floridus. florens, vel florib. abundans. Tibul. li. 1, eleg. 2, 2,

—quum postis florida sæta darem.

Ætas florida. Catull. ad Mallium, epigr. 63, 4.

Floridus color. Plin. lib. 35, cap. 6, 1.

Genus floridus. Quint. lib. 2, cap. 5, 12.

Hybla florida. Ouid. 5, Trist. eleg. 7, 8.

Puella florida. Catull. in Epithal. Iulix, 56, 12.

Ramuli floridi. Catull. in Epithal. Iulix, 56, 55.

Sæta florida. Tibull. lib. 1, eleg. 2, 3.

Prato floridior. Ouid. 13, Metam. 170.

¶ Floridulus. Oic floridulo nitens. Catullus in Epithal. Iulix, 56, 39.

¶ Florifer. Saltus floriferi. Lucret. lib. 3, 1.

¶ Florilegus. Florilegæ nascuntur apæ. Ouid. 15, Met. 75.

¶ Floreo: Floridus sum.

Segetes florent. Ouid. 5, Fast. 53.

Vinea floruit. Ouid. 5, Fast. 53.

Florere: *pro Splendore, prosperè se habere*. Ouidius:

Nos quoq; florimus: sed flos fuit ille caducus.

Florere ætate & forma. Lucret. bell. Pnn. 254. Et lib. 9, 1.

Leges sub Cæsare florent. Ouid. 2, Fast. 29.

Florent verba modò nata, vigentq; Horat. de Arte, 13.

¶ Florens: Participium.

Actatibus florentes ambo. Virg. eclog. 7, 1.

Studijs cuiq; florens. Virg. 4, Georg. 113.

¶ Florens: Nomen ex participio.

Aeuo florente puellæ. Lucret. lib. 3, 305.

Anni florentes. Stat. 3, Sylu. 5.

Arua florentia. Ouid. 2, Metam. 159.

Corona florente cinctus. Ouid. 2, Metam. 6.

Herbæ florentes. Virg. eclog. 9, 4.

Iuuenta florente feruidus. Horat. de Arte poet. 24.

Poma florentia. Ouid. 4, Metam. 153.

¶ Floresco: Floridus fio. Col. lib. 5, Ventiq; nebulam & rorem pestiferum celeriter adscendant, multumq; ad herescedum & ad bonitatem vini conferunt.

Senescere, & Florescere; contraria. Lucret. lib. 2, 15.

FLECTVO, FLECTVS, FLECTO, FLECTMEN.] Vide FLECTO.

FLVO.] Decurro. Virg. 1, Georg.

Hæc eadem argenti riuos, ærisq; metalla

Ostendit venis, atq; auro plurima fluxit.

Lutulentum fluere. Horat. 1, Seru. Satyr. 4, 3.

Legitimum fluere. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 18.

Lachrymæ fluunt. Ouid. 2, Metam. 73.

Sudor fluit vndiq; nris. Virg. 5, Aeneid. 4.

Pleno alueo fluere. Quint. lib. 2, cap. 1, 4.

Crines intonsi longa cervice fluebant. Tibull. lib. 3, eleg. 4, 6.

Fluunt sudore & lassitudine membra. Liu. 8, bell. Mæced. 71.

Totis vallibus fluere. Quint. lib. 5, cap. 14, 24.

Carmen vena pauperiore fluit. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 2, 4.

Fluere, rami dicuntur: *pro, Laniis, atq; rberinis crescere*. Virgil. 2, Georg. 74.

Tarda fluunt, ingrataq; tempora. Horat. 1, epist. 1, 5.
 Fluunt ex destinato propolita nostra. Senec. 2, de Ira.
 Spes retrò fluit. Virg. 2, Aeneid. 34.
 Fluere facetijs. Plaut. Milit. 20, 12.
 Fluere luxu. Liu. 7, ab Vrbe, 131.
 ¶ Fluens. Sudore fluentia brachia. Ouid. 9, Metam. 12.
 Nauseam fluentem coercere. Horat. Epod. 9, 7.
 Soluti ac fluentes pueri. Quint. lib. 1, cap. 2, 7.
 Riuus fluens. Virg. eclog. 8, 21.
 Sylua. Martial. lib. 11, 37.
 Tunicis fluentibus auras excipit. Ouid. 3, de Arte, 61.
 Vestis fluens. Propert. lib. 3, eleg. 17, 7.
 Et series nudos veste fluente pedes.
 ¶ Fluendum: paruum flumen, siue aquæ decursus. Xanthi
 fluenta. Virg. 4, Aeneid. 29.
 Lubrica fluenta. Lucret. lib. 5, 190.
 Rauca. Virg. 6, Aeneid. 66.
 ¶ Fluenter. Lucret. lib. 4.
 Vique ad eò omnibus ab rebus res quæq; fluenter
 fertur; & in cunctas dimittitur vndiq; partes.
 ¶ Fluensifonius. Littus fluentifonum. Catull. Argon. 59, 11.
 ¶ Fluctus: Aquæ discurrentis moles atq; impetus.
 Aduersa fluctuum. Tacit. in vita Agricola.
 Atq; fluctus Aquilone. Virg. 5, Aeneid. 1.
 Carulei. Silius 17, 1.
 Discordes. Senec. Medea, 12, 13.
 Fluminis ingentes fluctus. Lucret. lib. 4, 209.
 Salsi. Virg. 5, Aeneid. 48.
 Sonori Stat. 2, Sylu. 2, 11.
 Varijs fluctibus agi. Senec. Agamem. 3, 6.
 Immodicis fluctibus canent æquora. Ouid. epist. 17, 28.
 Ratem dedere fluctibus. Senec. Agamem. 3, 8.
 Egerit hic fluctus, æquorq; refudit in æquor. Ouidius 11,
 Metamorph. 98.
 Per longos ire fluctus. Horat. 1, Carm. ode 27, 4.
 Infani fluctus feriunt littora. Virg. eclog. 9, 9.
 Euolutus frangit fluctus oppolita Leucas. Seneca Herc.
 Oeth. 66.
 Fracti fluctus. Horat. 2, Carm. ode 14, 3.
 Languentes. Silius lib. 7, 52.
 Percussa fluctu littora. Virg. eclog. 5, 18.
 Secare fluctus naue. Ouid. 1, Fast. 100.
 Cans fluctu spumabant cœcula. Virg. 8, Aeneid. 132.
 Submersus medio in fluctu. Virg. 1, Aeneid. 118.
 Tumidis fluctibus tunditur saxa. Virg. 5, Aeneid. 26.
 ¶ Fluctus, pro impetu vel multitudine.
 Insanos curarum comprime fluctus. Sil. lib. 8, 7.
 Voluere curarum tristis in pectore fluctus. Lucret. lib. 6, 7.
 Fluctus fortunæ. Plin. lib. 5, cap. 17, 1.
 Irarum fluctus. Lucret. lib. 3, 60.
 Incendi fluctibus. Catull. in Argon.
 ¶ Fluctifragus. Littus fluctifragum. Lucret. lib. 1, 61.
 ¶ Fluctiuagus. Nautæ fluctiuagi. Stat. 3, Sylu. 1, 17.
 Vnda fluctiuaga. Stat. Thebaid. 54.
 ¶ Fluctuo: Fluctus agito. Plaut. Rud. 8, 13.
 Fluctuare: lactari, commoueri, in dubio esse. Virg. lib. 2, Georg.
 — aelate fluctuat omnis Aere reudenti telus.
 Magno curarum fluctuat æstu. Virg. 8, Aeneid. 4.
 Fluctuat animus. Plaut. Merc. 22, 49.
 Fluctuantur incerti animi. Liu. 3, bel. Maced. 41.
 Fluctuare animo. Liu. 3, bel. Maced. 117.
 Fluctuat incertis erroribus ardor amantum. Lucret. lib. 4, 217.
 Magnis curarum fluctuat vndis. Catull. in Argon. 59, 13.
 Fluctuo, & fluctuor, dicimus. Quintil. lib. 9, cap. 3, Præraque
 verba viroq; modo efferuntur, luxuriatur, luxuriat: fluctuat,
 fluctuat: assentior, assentio. Curuus: Fluctuari animo
 rex, & modo suum, modo Parmenionis consilium ex-
 pendere. Lilius Fluctuansq; animo, vt terti et tempus, ex-
 plicat ordines.
 Fluctuare: pro Fluitare. Plin. lib. 36, cap. 17, 1, Lapidem è Scy-
 ro insula integrum fluctuare tradunt. Idem lib. 16, cap. 38,
 5, Lignum in longitudinem fluctuatur.
 ¶ Fluctuatus: lactatus & agitatus. Plin. lib. 4, cap. 12, 16. De
 los diu fluctuata, vt proditur, sola motum terræ non sen-
 sit. Idem lib. 9, cap. 8, 7.
 ¶ Fluctuatio. Fluctuatio stomachi dicitur, quando stoma-
 chus cibum non anplexatur. Plin. lib. 20, cap. 8, 3.
 Fluctuatio animorum. Liu. 9, ab Vrbe, 13.
 ¶ Fluctuosus. Plin. lib. 37, cap. 59, si fluat fluctuosus, & rerum
 imagines complexi.
 ¶ Fluctuatim: lactanter & solute. Afranius Pompa: Tene tu;
 in medio nemo est: magnificè vole fluctuati x ire ad eū.
 ¶ Fluor. Scribon. Largus: Faciunt ad stomachi, & deiectioni-
 culas, & ad omnem fluorem. Sic Celsus lib. 4, cap. 16.
 ¶ Fluxus: qui fluit. Plinius lib. 9, cap. 38, 1, quum factificauit,
 fluxos habent succos.

Fluxa vestimenta: Amplissima, & minimè astricta. Lucan.
 Illie & laxas vestes, & fluxa vinorum Velamenta vides.
 Suet. in Cæsare, cap. 45. Fluxiore cinctura cingeretur.
 Fluxa: momentanea, instabilia, & cito peritura. Fluxam fidē ge-
 rere. Plaut. Capt. 7, 80, Sallust. in Catil. Nam diuitiarum &
 formæ gloria fluxa & fragilis est. Virg. 10, Aeneid. 17.
 Auctoritas fluxa. Tacit. lib. 17.
 Fides seruitiorum fluxa. Tacit. lib. 20.
 Mens senio fluxa. Tacit. lib. 5.
 Studia fluxa. Tacit. lib. 3.
 Fluxi: Libidinosi, molles, effeminati. Suet. in Tib. Drusus animi
 fluxioris, remissiorisq; vitæ erat.
 ¶ Fluxus: Verbale, Celsus libro 4, cap. 19, De ventris fluxu
 & curatione.
 ¶ Fluxus: abundanter. Varr. 2, de re Rust. cap. 11, 2, Et eò ma-
 gis fluxe ex herba, quæ eade ipsa sumpta per purgare cor-
 pora nostra solet.
 ¶ Fluxio. Fluxiones alui, quos rheumatiferos vocant. Plin.
 lib. 22, cap. 23, 1.
 Fluxiones sanguinis. Plin. lib. 20, cap. 14, 5.
 Vuluæ ac ventris fluxionem silit decoctum eius. Plin. lib.
 23, cap. 5, 2.
 ¶ Fluxura. Colum. lib. 3, cap. 2, de Apianis vitibus loquens:
 fluxuræ qualitate sunt disparites, cum tardius altera reci-
 piat cariem vetustatis. Ibidem in sine: qua ratione vineæ
 pariter feraces & preciosæ fluxuræ possint constitui.
 ¶ Fluito: Sæpe & continue fluo. Lilius lib. 1, ab Vrbe, 16,
 quum fluitantem aluicum, in quo expositi erant pueri, te-
 nuis in sicco aqua desitisset.
 Fluitare: Supernatare. Liu. 1, ab Vrbe, 166, Fluitantia arma
 in Tyberi. Plin. lib. 7, cap. 17.
 Fluitant locustæ reptantium modo. Plin. lib. 9, cap. 30, 8.
 Fluitant tauri & cameli. Plin. lib. 5, cap. 16, 1.
 Fides fluitat: id est, labascit. Tacit. lib. 18.
 Spe fluitare. Horat. 1, epist. 19, 23.
 ¶ Fluitans. Amictus fluitans. Catull. Argon. 59, 14.
 Carmina fluitantia ludendi versu. Ouid. ad Pisonem, 33.
 Cæca fluitantia sorte. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 14.
 ¶ Fluto: Idem quod Fluito. Lucret. lib. 3.
 Namq; mouetur aqua, & tantillo nomine flutat.
 ¶ Fluidus: Modo fluentem significat, modo humectam.
 Plin. lib. 9, cap. 30, 8, de locustis: Vnū hoc animal, nisi viuum
 feruenti aqua incoquatur, fluida carne non habet callum.
 Liquor fluidus. Virg. 3, Georg. 95.
 Fluidus: pro Languido, seu marcido. Calore fluido habent cor-
 pora. Ouid. 15, Metam. 74.
 Lacerati fluidi pendent. Ouid. 15, Metam. 47, Sic Liu. lib. 4,
 bel. Maced. corpora Gallorum emollida & fluida.
 ¶ Fluidus: Idem quod Fluidus. Lucretius lib. 2,
 Sed quod amara vides, eadem quæ fluida constant,
 Sudor vti maris: est minimè mirabile cuiquam.
 ¶ Flumen: amnis.
 Flumen riu. Plin. Mart. lib. 1,
 Et qui prima bibit deprensit flumina Nili.
 Alucis fluminis. Virg. 7, Aeneid. 7.
 Aduerso flumine lembū remigijs subigit. Virg. 1, Georg. 41.
 Aluum flumen. Virg. 4, Georg. 67.
 Caua flumina. Virg. 4, Georg. 86.
 Declinua. Ouid. 1, Metam. 8.
 Dulce flumen ouibus. Horat. 2, Carm. ode 6, 2.
 Frigida flumina. Virg. eclog. 5, 5.
 Herbosum flumen. Virg. 2, Georg. 40.
 Lata flumina. Virg. 3, Georg. 42.
 Limosa. Ouid. 1, Metam. 128.
 Magnum flumen. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 11.
 Nobile. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 8.
 Pingui flumine Nilus. Virg. 9, Aeneid. 7.
 Rapidum flumen. Quintilian. lib. 6, cap. 2, 6, Horat. 2, Serm.
 Satyr. 3, 49.
 Sacrum. Virg. 2, Georg. 30.
 Sanctum. Virg. 8, Aeneid. 15.
 Secundum. Tacit. lib. 21.
 Septemflua flumina Nili. Ouid. 15, Metam. 151.
 Sonora. Virg. 12, Aeneid. 28.
 Vaga. Horat. 1, Carm. ode 34, 2.
 Validum flumen. Lucret. lib. 1, 59.
 Vipuum. Virg. 2, Aeneid. 143.
 Concira flumina. Ouid. 7, Metam. 31.
 Gelu flumina confiterunt. Horat. 1, Carm. ode 9, 1.
 Decreſcentia flumina prætereunt ripas. Horatius 4, Carm.
 ode 7, 1.
 Diducere in riuos maxima flumina. Quintilianus libro 5,
 capite 13, 11.
 Deurhitur flumine. Tacit. lib. 18.
 Effuso flumine stagnans Nilus. Virg. 4, Georg. 58.
 Languido flumine exans Cocyus. Hor. 2, Carm. ode 14, 4.
 FFF 2 Fugientia

Fugientia flumina. Stat. 5, Sylu. 5, 13.
 Largo humectat flumine vultum. Virgil. 1, Aeneid. 94.
 Increuerunt flumina. Ouid. 1, Metam. 10.
 Labentia flumina. Ouid. 1, Metam. 38.
 Exspatiata ruunt per apertos flumina campos. Ouid. 1, Metamorph. 58.
 Subsident flumina. Ouid. 1, Metam. 70.
 Superare flumina. Ouid. 9, Metam. 23.
 Torrentia flumina. Virg. eclog. 7, 11.
 Glaciem flumina trudent. Virg. 1, Georg. 62.
 Vomens calidum de pectore flumen. Virg. 9, Aeneid. 86.
 ¶ Flumineus. Aqua fluminea. Ouid. 2, Fast. 120.
 Aus fluminea. Ouid. 1, Amor. eleg. 3, 5.
 Portus flumini. Claud. 4, Paneg. 99.
 Vnda fluminea. Ouid. 4, de Ponto. eleg. 7, 6.
 Volucres fluminea. Ouid. 2, Metam. 51.
 ¶ Fluuius: amnis perpetuo fluens. Plaut. Curcul. 2, 86.
 Quisnam hic fluuius est, quem non recipiat mare?
 Amicus fluuius. Virg. 8, Aeneid. 6.
 Truces fluuij. Stat. 5, Sylu. 4, 1.
 Deiciente fluuiio sedet alueus in limo. Ouid. 2, Fast. 82.
 In fluuios gelidos ardentia membra dare. Lucret. lib. 5, 236.
 Innare fluuios rapaces. Virg. 3, Georg. 28.
 Liqueus fluuius. Virg. 4, Georg. 89.
 Salubri fluuiio uersate gregem. Virg. 1, Georg. 55.
 Fluuius grauem solatur aestum. Horat. 2, Carm. ode 5, 2.
 Strepunt fluuij iugidi niue. Horat. 4, Carm. ode 12, 1.
 Minaces fluuios tenent. Virg. 3, Georg. 16.
 Viuens fluuius. Stat. 9, Thebaid. 115.
 ¶ Fluuiialis: Qui ex fluuiio est. Aqua fluuiialis. Col. lib. 6, cap. 22. Et lib. 8, cap. 16, 3. Fluuiialis lupus piscis.
 Anis fluuiialis. Ouid. 1, Metam. 155.
 Arundo. Virg. 2, Georg. 83.
 Lympha. Virg. 4, Aeneid. 127.
 Ripa. Ouid. epist. 5, 5.
 ¶ Fluuiatilis: Qui in fluuiio uiuit. Piscis fluuiatilis. Plin. lib. 19, cap. 4. Et Liu. 10, ab Vrbe, 2. Fluuiatiles naues.
 Fluuiatilis arena. Plin. lib. 36, cap. 23, 2.
 ¶ Fluuiaticus: Idem quod Fluuiatilis. Colu. lib. 8, cap. 15, 4.
 Vbi delitescuntibus fluuiaticis animalibus insidentur.
 ¶ Fluuiatus: Plinius libro 16, capite 39, 8. Hæc, qua diximus ratione, fluuiata decorticatur. Id est, macerata in aqua fluuiatili.
 FLVTA.] Anguilla siue murenæ in freto Sicula. Colum. libro octauo, capite 17, 7. Item flutas, quæ maxime probantur, murenas, & si quæ sunt saxatiles notæ: quarum præcia vigent.
 FLVIALIS, FLVIVS, FLVIO, FLVVS.] Vide FLVO.
 F
 O
 FOCALE.] Genus ligaminis ad fauces, velut fascia quædam collum ambiens. Quintilianus libro undecimo, Palliolum, sicut fascias, quibus erura vestiuntur, & focalia, & ligamina aurium sola excusare potest valetudo. Martialis lib. 14, 4.
 Hoc focale tuas asserat auriculas. Senec. usurpat pro genere vestis, quo ad focum utebantur: libro 4. Natural. Questionum: Videbis quosdam graciles, & palliolo focali; circumdatos, pallentes & ægros.
 ¶ Focale: Ferrum ignium quo crispantur crines. Horatius 2, Serm. Satyr. 3, 51.
 —ponas insignia morbi,
 Fasciolas, cubitale, focalia.
 FOCAÑEVS.] Columel. lib. 4, cap. 24. Vocatur etiam focaneus palmes, qui solet in bifurco medius proripere. Idem lib. 5, cap. 6.
 FOCELLO.] Calefacio, recreo. Plinius epistol. 16, lib. 3. Focillata. Dixeram, inquit, vobis inuenturam me quamlibet duram ad mortem viam, si vos facilem negassetis. Sueton. in Augusto, cap. 16. M. Antonij societatem semper dubiam & incertam, variisque reconciliationibus male focillatam abrupte.
 Focillatur: pro, Focet. Viro de vita Pop. Rom. lib. 2. Propter secunda: sublato metu, non in cõmuni spectant, sed suum quisque, diuersi commodum focillatur.
 ¶ Focilo: panis breuis. Ouid. ad Pisonem, 6.
 Sed miserum parua sipe focilat.
 FOCUS.] in quo ignis,
 At focus à flammis, & quod fouet omnia, dictus. Cato de re Rust. Folia subdito; in foco calido sub testa conquiri leuiter.
 Breues foci. Iuuenal. Satyr. 11, 8.
 Casti. Ouid. 1, Fast. 140.
 Focus familiaris. Colum. lib. 8, cap. 1, 2.
 Furiosi foci. Ouid. epist. 20, 19.
 Gramine luxere foci. Lucan. lib. 4, 41.
 Humilem grato calfacit igne focum. Ouid. 4, Fast. 140.

Lucens focus. Stat. 1, Sylu. 2, 51.
 Pudici foci. Stat. 3, Sylu. 1, 12. Sancti. Ouid. 4, Fast. 60.
 Exstruere lignis focum. Horat. Epod. 2, 9.
 Splendet focus. Horat. 1, epist. 5, 2.
 ¶ Focus: Priuata cuiusque domus. Plaut. Amphit. 4, 72.
 Urbem, agrum, aras, focos, seq; vti dederent.
 ¶ Foculus. Plaut. Capt. 13, 78.
 Laridum atque epulas foueri focolis feruentibus. Plin. lib. 35, cap. 10, 23. Arrepto carbone extrinecto è focolo.
 Foculum excitare bucca Luuen. Sat. 3, 26.
 Focula ventris: pro nutrimentis. Plaut. in Persa, 4, 24.
 ¶ Focaria: Concubina etiam libera. In l. 3. C. de donationibus inter virum & uxorem. Si ancillam numis tuis coparatum esse, Praefidi prouincie probaueris; donationisque causa focariae tuae nomine instrumentum emptionis esse conscriptum: eam tibi restitui iubebit. Nam licet cessante iure matrimonij donatio perfici potuerit: milites tamen meos à focarijs suis hac ratione fideiisque adulationibus spoliari nolo. Et in l. si ea. C. de conditionibus inferitis.
 FODIO.] Cauo, & quasi foras do. Virgilius libro sexto, Aeneid. 175.
 Seu spumantis equi foderet calcaribus arnos.
 Fodere argentum. Liuus 2, bell. Pun. 11, metallum, Plin. lib. 2, cap. 63, 6.
 Arua fodiebant coloni. Ouidius 11, Metam.
 Guttura cultro fodit. Ouid. 7, Metam. 63.
 Humum fodere. Virg. 2, Georg. 82.
 Ense iugulum. Martialis lib. 1, 7.
 Latus alicuius. Horat. 1, Epist. 6, 11.
 Ora hastis. Liu. 8, ab Vrbe, 51.
 Puteos. Cæsar 3, bel. Ciuil. 97.
 Fodere terram: Aras. Plautus Pœnulo, 16, 36, Terentius Heaut. 1, 1, 7.
 Foditur eor stimulo. Plaut. Bacchid. 23, 37.
 Fodiri: quarta coniugatione. Colum. libro 11, cap. 2. Runcari, & adhuc fodiri possunt. Idem de Arboribus, cap. 10. Sed omnibus annis fodiri ante Calend. Martias, & interpretari oportet.
 ¶ Fodico: Frequentatuum. Horatius Emamus qui fodicit latus.
 Fodicare alicui animum. Plaut. Bacchid. 1, 10.
 ¶ Fodina: Locus ubi quid foditur. Plin. lib. 33, cap. 6, 3. Odor ex argenti fodinis, inimicus omnibus animalibus, sed maxime canibus.
 Cræta fodina. l. sed & ij, de Publ. Caius Iur. Icon.
 ¶ Fossa. Columel. lib. 1. Prius quam pontarium constituas, quam magnam habere uoles, circumunito maceria aut fossa. Vlpianus, in l. vnica. ff. ut in flumine publico nauigare liceat scribit, fossam esse receptaculum aquæ manufactum. Vallo & fossa munire castra. Cæsar 2, bell. Gall. 233.
 ¶ Fossula. Cato cap. 161, 3. Deinde fossulas fauto. qua radices asparagi demittas. Colum. lib. 11, cap. 1. Singulis fossulis disponas.
 ¶ Fossatum: pro Fossa. Plin. lib. 17, cap. 21, 7. Fossatum purgari, & extendi, ne crudum relinquatur.
 ¶ Fossor: Qui fodit. Virg. lib. 2, Georg. 1.
 Et labefacta mouens robustus iugera fossor. Colum. lib. 3, cap. 3, 2. Martialis lib. 7, 70. Rigidus fossor.
 Fossio. Columel. lib. 5, malleolo inter ordines posito, crebris fossionibus pastinatum resoluere.
 ¶ Fossura: Idem quod fossio. Colum. lib. 5. Hanc planam fossuram maxime nos probauimus.
 ¶ Fossius: Qui foditur. Arena fossicia, Plinius libro 36, capite 13.
 ¶ Fossilis. Ebur fossile. Plinius lib. 36, cap. 8. Idem lib. 37, cap. 6. Tunc salem fossilem adijciunt. Varro 2, de re Rust. cap. 11, 4.
 FOECUNDVS.] Qui fructum facit, & ferax est. Columel. lib. 8, cap. 14, 3. Id neque quæ fecundum est, nec tam preciosum. Ouid. 4, Fast. 127.
 Forda ferens bos est fecundaque, dicta ferendo.
 Fœcundus: Abundans, & plenus. Horat. 1, epist. 5, 4.
 Fœcundi calices quem non fecere dilectum?
 Fœcundissimus inelle & felle amor. Plaut. Cist. 2, 60.
 Pecorum fœcundus. Tacit. lib. de German. Frugum. Tacit. in vita Agricolæ.
 Annona fœcunda prouincia. Tacit. lib. 17.
 Fœcunda metallorum terra. Plin. lib. 33, cap. 4, 12.
 Fœcundam esse: de muliere, quæ fert uterum. Ouid. 2, Metamorph. 95.
 ¶ Fœcunditas: ubertas ac copia. Plinius lib. 20, cap. 6, 4. Fœcunditatem etiam fœminarum hoc cibo augeri.
 Importare fœcunditatem fœminis. Plin. lib. 14, cap. 18, 1.
 Expertæ fœcunditatis fœmina. Tacit. lib. 2.
 Efferat se in adolescente fœcunditas. Quint. lib. 2, cap. 4, 6.
 Fœcunditas animi. Plin. in Præfatione, 3.

¶ Fœcundo: Abundantem seu fructiferum facio. Virgilius 4, Georg.
 Et viridem Aegyptum nigra fœcundat arena.
¶ Fœcundè. Plinius lib. 16, cap. 36, 6, Atq; etiam recisa fœcundius refurgit.
FOEDVS] substantiuum. Pax est (inquit Seruius) quæ fit inter dimicantes. Virg. 8, Aeneid. 5, 2.
 — & cæsa iungebant fœdera porca.
Fœderis faciendi morem, vide apud Liuium, 1, Decad. libro 1, 100.
Tria genera fœderum. Liu. 4, bel. Macedo.
Fœdus, pro vinculo necessitudinis, quod priore patrocinio quis contraxit. Plinius Iunior epistol. 4, libro 3, allegantes patrocinij fœdus.
Amicitia fœdus. Ouid. 2, Trist. eleg. 6, 1.
Certum fœdus. Horat. 3, Carm. ode 24, 5.
Clandestinum. Silius lib. 7, 54.
Coniugiale. Ouid. 11, Metam. 49.
Feralia fœdera. Lucan. lib. 1, 12.
Genialia. Id est connubialia. Stat. 2, Achil. 71.
Illibata toni. Lucan. lib. 2, 69.
Socialia. Ouid. epist. 4, 4.
Temeratum fœdus. Silius lib. 11, 31.
Fœderi adscribi. Liu. 9, bel. Pun. 61.
Aequo fœdere amantes. Virg. 4, Aeneid. 104.
Calcate fœdus. Silius lib. 3, 18.
Placitum læti componere fœdus. Virg. 10, Aeneid. 3.
Oblato gaudens componi fœdere bellum. Virg. 12, Aen. 22.
Conceptum fœdus excutere. Virg. 12, Aeneid. 32.
Confundere fœdus. Virg. 12, Aeneid. 59.
Ferire fœdera. Virg. 10, Aeneid. 30.
Fitmabant fœdera dictis. Virg. 12, Aeneid. 43.
Frangere fœdus. Silius lib. 1, 2.
Iaciunt fœdus. Tacit. lib. 11.
Icere fœdus cum aliquo. Claud. de bel. Get. 100.
Fœdus Veneris inire. Ouid. 3, Metam. 59.
Iungere fœdera. Virg. 8, Aeneid. 11.
Iuratum fœdus ioui. Silius lib. 1, 2.
Læsam. Virg. 12, Aeneid. 100.
Pepigit fœdera mihi tecum. Virg. 10, Aeneid. 179.
Petere fœdus. Quint. lib. 7, cap. 3, 5.
Polluere fœdus naturæ. Ouid. 10, Metam. 70.
Polluta dolis fœdera. Silius lib. 11, 65.
Reposcere fœdus. Virg. 12, Aeneid. 116.
Rumpere fœdera. Virg. 8, Aeneid. 106.
Fraternum rumpere fœdus. Horat. 1, epist. 3, 7.
Sancire fœdera. Virg. 12, Aeneid. 40.
Promissa fœdera seruare. Ouid. 2, Fast. 32.
Perpetuo læti fœdere sociata coniux. Ouid. in Ibin, 3.
Soluere fœdera. Virg. 10, Aeneid. 18.
Veniunt ad fœdus amantes. Ouid. 2, de Arte aman. 116.
Communia fœdera pacis violare. Lucret. lib. 5, 233.
¶ Fœdus, pro Lege. Virg. 1, Aeneid. 14.
 — regemq; dedit, qui fœdere certo
 Et premere & laxas sciret dare iussus habenas.
Aeterna fœdera certis imposuit natura locis. Virgilius 1, Georg. 12.
FOEDVS] Adiectiuum: Deformis. Terent. Eunuch. 4, 4, 17.
 Nunc ed tibi videtur fœdus, quia illam non habet. Liu. 2, ab Vrbe, 97.
Adulationes fœdæ. Tacit. lib. 15.
Adulterium fœdum. Ouid. 8, Metam. 31.
Fœda capitis animalia. Plin. lib. 22, cap. 24, 2.
Amor fœdus. Ouid. 10, Metam. 64.
Auaritia & libidine fœdus ac maculosus. Tacit. lib. 17.
Aura fœda. Stat. 2, Thebaid. 1, 1.
Caput fœdum impexa porrigine. Horat. 2, Serin. Satyr. 3, 26.
Carmine fœdo splendida facta linunt. Horat. 2, epist. 1, 48.
Cicatrix fœda. Horat. 1, Serin. Satyr. 5, 13.
Fœdum consilium. Liu. 6, bel. Pun. 189.
Coniuxia fœda. Ouid. 1, Metam. 34.
Corpora fœda podagra. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 15.
Culpa fœdior. Silius lib. 7, 112.
Fœdum exemplum. Liu. 7, bel. Pun. 28.
Rigat ora fœdus imber. Senec. Oed. p. 12, 13.
Fœdum in modū laceratus verberibus. Liu. 9, ab Vrbe, 158.
Fœdus odor. Plin. lib. 11, cap. 18, 2.
Pedor. Senec. Herc. fur. 9, 3.
Sapor. Lucret. lib. 2, 81.
Fœdissima tempestate lacerata nauis. Liu. 9, bel. Pun. 89.
Vitius fœdus. Horat. de Arte poet. 79.
¶ Fœdum: *Exsecrandum*. Virg. 7, Aeneid.
Fœdum: *Crudele*. Terent. Eunuch. 5, 5, 1.
 Proh fidem deum, facinus fœdum. Virg. 4, Aen. 39.
 Hæc passim dea fœda virum diffundit in ora. Sallustius: *Fœdi oculi*.

Fœdum relatu. Ouid. 9, Metam. 34.
¶ Fœdo: Polluo, inquino. Plaut. Amphit. 4, 92.
Fœdant & proterunt hostium copias. Virg. 2, Aeneid. 58,
 — quæ caula indigna serenos
 Fœdauit vultus. Ibidem:
 Sanguine fœdantem quos ipse sacrauerat ignes.
Ora vnguibus fœdans. Virg. 4, Aeneid. 135.
Vultus fœdatus. Ouid. 5, Metam. 12.
Fœdare aliquem appellatione. Caro apud Plinium lib. 29, capite 1, 14.
Fœdare: *Dilacerare*. Virg. 2, Aeneid.
 Impulerat ferro Argolicas fœdare latebras.
¶ Fœdè: Turpiter, vel crudeliter. Liuius 3, ab Vrbe, 213, nota fama de Virginia ad eò fœdè ad libidinem petita accedat.
Tempestat perquam fœdè turbida. Lucret. lib. 4, 35.
Admissum fœdè, dictumq; superbè. Lucret. lib. 5, 2, 4.
Fœdè interceptus. Liuius 5, bell. Pun. 39.
¶ Fœditas: Turpido. Liu. 1, bell. Maced. 135, Diuisa à corpore capita, patientiaq; viscera, & fœditatem aliam vulnorum viderunt.
Fœditas pediculorum. Plin. lib. 11, cap. 33, 1.
Speſtaculi. Liu. 1, ab Vrbe, 126.
FOELIX] prosper. Virgil. 3, Aeneid. 99,
 Viuit fœlices quibus est fortuna perasta iam sua.
Fœlices ter & amplius. Horat. 1, Carm. ode 13, 4.
O' fœlix vna ante alias. Virg. 3, Aeneid. 64.
Fœlix & nato, fœlix & coniuge. Ouid. 11, Metam. 54.
Curarum fœlix. Stat. 4, Sylu. 4, 10.
¶ Fœlix: *Commodum, vite*. Martialis:
 Illa manus quondam studiorum fida meorum,
 Et fœlix domino, notaq; Cæsaribus.
Aetas fœlicior. Ouid. 14, Metam. 29.
Audacia fœlix. Ouid. epist. 17, 40.
Auspicijs fœlicibus ibat. Virg. 11, Aeneid. 7.
Exitus fœlix. Lucret. lib. 1, 25.
Fœlix illa dies. Ouid. ad Pisonem, 32.
Omen fœlix. Ouid. 10, Metam. 1.
Populus fœlix. Ouid. 4, Trist. eleg. 2, 13.
Via fœlici ire. Ouid. 1, Fast. 87.
¶ Fœlix: *Pingue, fecundum, fructuosum, ferax*. Virg. lib. 2, Georg. 17, Exiit ad cælum ramis fœlicibus arbor. Varro de Vita Populi Romani, lib. 2.
Fœlix Arabia quare dicta sit: Vide Plinium, lib. 12, ca. 13, 4.
Fœlix industria. Plin. in Procem. lib. 14, 3.
Fœlices horti. Martial. lib. 13, 20.
Fœlix hostia. Virg. 1, Gorg.
Syluz fœlices. Virg. 4, Georg. 66.
¶ Fœlix propitijs. Virg. 1, Aeneid. 67,
 Sis fœlix; nostrumq; leues quæcunq; laborem. Idem 5, ecloga:
 Sis bonus o' fœlixq; tuis.
¶ Fœlicitas. Fœlicitas terræ: Fœcunditas. Plinius epist. 19, libro tertio.
Fœliciter. Audere fœliciter aliquid. Horat. 2, epist. 1, 34.
Implere suos annos fœliciter. Ouid. epist. 7, 32.
Fœliciter is sapit, qui alieno periculo sapit. Plautus Mercat. 19, 40.
Fœlicius. Virgil. 1, Georgic. 21, Hic segetes, illic veniunt fœlicius vuz.
Fœlicissimè res gerere. Liu. 10, bel. Pun. 35.
FOEMINA] Plaut. Persa, 1, 5, 15,
 Qui Atticam hodie ciuitatem
 Maiorem feci, atq; auxi ciui fœmina.
Varium & mutabile semper Fœmina. Virg. 4, Aen. 114.
Cultissima fœmina. Ouid. 1, de Arte aman. 20.
Dux malorum fœmina, & scelorum artifex. Seneca Hippol. 4, 41.
Fœmina princeps. Plin. epist. 144, b.
Calere fœminā aliquā. Horat. 4, Carm. ode 11, 7.
Fœmina piscis, coitus tempore marem sequitur. Plin. lib. 9, capite 50.
¶ Fœmineus: pertinens ad fœminam.
Fœmineus amor. Virg. 11, Aeneid. 156.
Fœmineo prædæ & spoliolum ardebat amore. Ibidem:
 Fœmineum clamorem cæli ad sydera tollunt.
Ars fœminea. Ouid. epist. 18, 8.
Dolor fœmineus. Ouid. 9, Metam. 31.
Doli fœminei. Stat. 1, Achil. 107. Plinius libro 2, capite 101,
 Fœmineum lunæ ac molle sydus. Et libro 25, capite 5, Fœmineum corpus.
Labor fœmineus. Tibull. lib. 2, eleg. 1, 13.
Mens fœminea. Ouid. lib. 16, Metam. 49.
Nomina fœminea. Quint. lib. 1, cap. 5, 34.
Pedus fœmineum. Ouid. 13, Metam. 150.
Sexus fœmineus. Plin. lib. 27, cap. 2, 1.

Sors foeminea Ouid. 6, Metam. 136.

Quattuor ille quidem iuvenes, totidemq; creatas
Foemineæ fortis.

Stirps foeminea Ouid. 13, Metam. 142.

Vlulatus foemineus. Virg. 2, Aeneid. 134.

Voce foeminea modulatur carmina Ouid. 14, Metam. 68.

Vulgus foemineum. Lucan. lib. 7, 8.

¶ Foemininus. Quintilianus lib. 1, cap. 4, 18, quæ foeminina
positione mares, aut neutrali foemininas significant: qualia
sunt, Murana, & Glycerium.

¶ Foemininè. Charisius li. 1, Mendum, neutro, Varro in Ad-
mirandis dixit; Magnum mendum. Sed Ouidius foemin-
inè; Nocte latent mendæ.

FOENARIUS, FOENERO.] Vide FOENVM,

FOENEBRIS.] Vide FOENVS.

FOENICVLVM.] Plin. lib. 20, cap. 23, 2, Foeniculum no-
bilitate serpentes, gustatu senectam exsiccando, oculo-
rumq; aciem succo eius reficiendo.

FOENVM.] Foenum iacet in cornu. Hor. 1, Serm. Satyr. 4, 7.

¶ Foenicium. Foenicium corium, id est, rubrum. Plaut. Pseu-
dolo ad operiendum.

¶ Foenile: Locus in quo feruatur foenum. Colum. lib. 1, cap.
6, Pars autem fluctuaria diuiditur in cellam oleariam, tor-
culariam, cellam vinariam, defrutariam, foenilia, palcariaq;
Virg. 3, Georg. 24.

— nec tota claudes foenilia bruma. Ouidius 6, Me-
tamorph. 92.

¶ Foenifex: Qui fecat foenum Plin. libro 18, cap. 28, 3, cornu
propter oleum ad crus ligato foenifex incedebat.

¶ Foenifeca: Id. m. Colum. lib. 2, cap. 19, 4, Ut necubi ferra-
mentum foenifecæ possit offendere. Ibidem: Tum foeni-
fecam messorum oportet inducere, & defectam herbam re-
ligare & exportare. Varro lib. 1, de re Rust. cap. 47. Ibidem,
cap. 49, ad finem: Sicilienda prata, id est, falcibus confec-
tanda; quæ foenifecæ praterierunt.

¶ Foenifecium: foenifecio. Varro de re Rust. Nec primo an-
no rigari, nec pasci ante secunda foenifecia: ne herbæ vel-
lantur, trituq; heberentur. Idem lib. 2, cap. 11, 6, Columel.
lib. 2, cap. 18, 6.

¶ Foenificia. Varro de re Rust. lib. 1, ca. 49. Tum de pratis si-
pulam rastellis eradi, atq; addere foenificiæ cumulum.

¶ Foenarius. Falces foenariæ. Vlpian. in l. instrumento. ff. de
instrueto vel instru. leg.

¶ Foenum graecum: Herbæ genus. Plinius lib. 24, cap. 19, 12.
Columel. lib. 11, cap. 2. Itemq; siliquam, quod rustici foen-
um graecum vocant.

FOENVS.] vt ait Gellius lib. 10, ca. 12, à foetu dicitur, & qua-
si à foetura quædam pecuniæ parentis, atq; incrementis,
Hæreditarium foenus. Quint. lib. 7, cap. 2, 19.

Vnicarium Tacit. lib. 5.

Quinquagesimum Plin. lib. 18, cap. 17, 11.

Credere foenus argenti. Plaut. Mostel. 8, 112.

Nummi positi in foenore. Horat. de Arte poet. 85.

Quærare argentum in foenus. Plaut. Aſin. 9, 23.

Reddere foenus. Plaut. Mostel. 8, 55.

Ingenti foenore reddit ager hordea. Ouid. 1, Fast. 139.

Reddere cum foenore quinquagesimo. Plinius libro 18, ca-
p. 17, 11.

Sæpe venit magno foenore tardus amor. Propertius libro 1,
eleg. 7, 5.

¶ Foenusculum. Plaut. Pseud. 5, 54.

Ad danistam deuenires; adderes foenusculum.

¶ Foenero: Do ad vsuram. Liu. 7, ab V. bc. 205, Præter hæc
inuenio apud quosdam, L. Genutium Trib. plebis tulisse
ad populum, ne foenerare liceret.

Communem pecuniam foenerare. Paulus in l. si vnus § 1. ff.
pro socio.

Pecuniam publicam sub vsuris solitis foenerare. Paulus in l.
Caius. ff. de vsuris.

Foeneratum beneficium. Terentius Phorm. 3, 2, 8, Foenera-
tum istuc beneficium tibi puichrè diceas. Idem Adelphis,
2, 2, 11.

Ne non tibi isthuc foeneraret.

Hæc sapit, hæc omnis foenerat vna deos. Martialis.

Foenerat sol lumen suum cæteris syderibus. Plin. lib. 2, cap.
6, 10, Id est, muruat

¶ Foeneror: Ad vsuram accipio. Vt in xxxi. libro Digesto-
rum, Si autem aliquis eorum voluerit vendere partem suam,
vel foenerari super eam, potestatem habeat vendere cohæ-
redi suo, & foenerari ab eo.

¶ Foenerator: Qui dat ad vsuram.

Foenerator Alphius. Hor. Epod. 2, 13.

¶ Foeneratrix. Valerius Maxim. libro 8, capite 2, de C. Vifel-
lio: Ex amica obsequenti subito districtam foeneratricem
agere coepit.

¶ Foenerarius: Idem quod Foenerator. Firmius libro ter-

tro, capite octauo, sub finem: Faciet delatores, absconſos,
subdolos, foenerarios.

¶ Foeneratò. Plaut. Aſin. 16, 52, Idem Menæch.

Næ illam mecaſtor foeneratò abſtulisti.

¶ Foeneratorius. Valer. lib. 2, Argonaut. cap. 1, Auara & foen-
eratoria Gallorum philosophia.

¶ Foeneralia: Tempus quo foenus cessabat, reddebatuq;
pecunia. Liuus 5, bel. Macedon. 22, Ita libero foenore ob-
ruebant debitores: cuius coercendi quum ratio quaerere-
tur, diem finiri placuit, Foeneralia quæ proxime fuissent.

¶ Foenebris: Ad foenus pertinens. Liu. 5, bell. Maced. 22.

Foenebris res. Liu. 7, ab Vrbe. 94.

Malum foenebre. Tacitus libro quinto, Sanè vetus vrbi foen-
ebre malum.

FOETE O.] Male oleo. Plaut. Aſin. 6, 14.

Die, amabo, an foetet anima vxori tuæ? Mart. lib. 3, 4,

Foetere multo Myrtale folet vino.

¶ Foetidus: Male olens. Plaut. Merc. 11, 13,

Cum sis iam ætatis plenus, anima foetida,

Senex hircosus. Idem Capt. 13, 44, Tum pisces foetidos

qui præbent populo pisces foetidos:
¶ Foetiditas. Senec. epist. 111, At me hercule ista sollicitè ser-
uata, varicq; condita, quum ventrem subierint, vna atque
eadem foetiditas occupauit.

¶ Foetor. Colum. lib. 1, 2, cap. 18, 2, Cella quoq; vinaria omni
stercore liberanda, & bonis odoribus sufficienda: ne quæ
redoleat foetorem acoremue.

FOETVS.] substantiuum: Proles. Plinius, de homine: Le-
gimus mulierem Aegyptiam binos foetus quater enixam.
Idem de feris: Totus tigridis foetus, qui semper numero-
sus est ab insidiatore rapitur equo. Idem lib. 6, cap. 3, 1, 1,
Ofcines, præter exceptas, non temerè foetus faciunt.

Arborei foetus. Virg. 1, Georg. 11.

Foetus nemorum. Virg. 2, Georg. 86,

Nec minùs interea foetu nemus omne grauescit.

Tetra. Virg. 1, Georg.

Adulti foetus. Quint. lib. 2, cap. 6, 5.

Adultos educunt foetus. Virg. 4, Georg. 33.

Dubij foetus. Plin. lib. 10, cap. 31.

Dulces foetus & pabula læta. Lucret. lib. 2, 232.

Frugiferi foetus. Lucret. lib. 6, 1.

Grauidi. Ouid. 8, Metam. 58.

I. ætifici foetus telluris. Lucret. lib. 1, 39.

Maturos edere foetus. Ouid. de Nuce, 19.

Teneri in firmiq; foetu. Quint. lib. 2, cap. 6, 5.

Vitales foetus. Plin. lib. 10, cap. 31.

Foetus arborum decerpere. Plin. lib. 4, cap. 12, 48.

Teneros depellere foetus. Virg. eclog. 5.

Dare foetum. Virg. 2, Georg. 89.

Edunt foetus nivibus. Virg. 4, Georg. 40.

Facere foetus. Plin. lib. 11, cap. 11.

Largo pubescent vinea foetu. Virg. 2, Georg. 78.

¶ Foetus: Adiectiuum Grauidus.

Ager foetus. Ouid. 1, Fast. 132.

Foeta canis. Plaut. Mostel. 10, 51.

Lova foeta furentibus Austris. Virg. 1, Aeneid. 11.

Foeta ovis. Virg. 1, eclog.

Non infecta graues tentabunt pabula foetas. Colum-
mell. lib. 8.

Pecus foetum. Virg. eclog. 3, 17.

Præcordia foeta belli. Sil. lib. 17, 77.

Foeta: Partu liberata. Virg.

Fecerat & viridi foetam Mauortis in antro. Columel.

lib. 6, cap. 37, Foeta equa.

Vaccæ foetæ. Virg. 3, Georg. 35.

¶ Foetura: Genitura, & pariendi tempus. Varro libro se-
cundo, de re Rust. cap. 5, 10, Nunc appello foeturam à con-
ceptu ad partum.

Ætas foeturæ habilis. Virg. 3, Georg. 12.

Foetura: Animalium proventus. Virg. eclog. 7, 8.

Si foetura gregem suppleuerit, aureus esto. Plinius O-

ptima foetura est post vernum a quinoctium. Colum. lib. 7,
cap. 6, 6.

Foeturam, ad opus suum trāstulit Plinius, in ipso statim ini-
tio præfationis: Opus natum apud me proxima foetura,
licentiore epistola narrare constitui.

¶ Foetifico: Foetum facio, pario. Plinius libro 10, capite 8, 2,
Accipitres totius Massiliæ humi foetificant. Idem libro 9,
capite 38, 1.

¶ Foeto: Idem. Columel. lib. 9, Circa paludes, in quibus ple-
runq; foetant. Ibidem, cap. 8, 7.

¶ Foetificus. vt, Foetificus humor. Plin. lib. 9, cap. 51, 3.

¶ Foetifer. Plin. lib. 7, cap. 31, Vbi foetifer potu Nilus.

FOIIVM.] Capillaceum folium. Plin. lib. 13, cap. 25, 1.

Famulosa folia. Plin. lib. 16, cap. 24, 4.

Labentia ventis. Virg. 2, Georg. 27.

Languida. Senec. Thyest. 2, 8.
 Mobilia. Horat. 1, Carm. ode 23, 1.
 Mollia. Virg. eelog. 5, 6.
 Luxuria foliorum exuberat umbra. Virg. 1, Georg. 19.
 Decidunt arbori folia. Plin. lib. 16, cap. 21, 1.
 Demittere folia. Plin. lib. 16, cap. 21, 1.
 Deperdere. Plin. lib. 16, cap. 22, 1.
 Dimittere. Plin. lib. 16, cap. 13.
 Exire in folia: Emittere folia. Plin. lib. 23, cap. 7, 21.
 Oscitant folia ad solem. Plin. lib. 16, cap. 24, 1.
 Amaris vesci folijs. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 23.
 Orni viduantur folijs. Horat. 2, Carm. ode 9, 2.
 Foliaceus: ex folijs factus, vel folijs similis. Plinius lib. 19, cap. 7, Paucis foliacea & lata, ut atriplici, sunt semina.
 Foliosus: Folius plenus. Plin. lib. 24, cap. 15, 5, Chamæcissos spicata est tritici modo, ramulis quinifere foliosa. Idem lib. 21, cap. 15, 6. Idem lib. 12, cap. 11, 1, Foliosior tamen, roseiq; floris.
 Foliatum: vnguentum, quo matronæ Romanæ utebantur ad gratiam & delicias. Martialis lib. 11, 28.
 At mea me libram foliati poscat amica.
 FOLLIS.] instrumentum, quo attrahitur ventus atq; amittitur ad ignem excitandum. Virg. 8, Aeneid.
 — alij ventosis follibus auras accipiunt; redduntq;.
 Follis fabrilis. Liu. 8, bel. Maced. 30.
 Hircini folles. Horat. 1, Serm. Satyr. 44.
 Caui spirant mendacia folles, Iuuen. Satyr. 7, 12.
 Follis: *Pila getas, ex pelle veno inflata composuim.* Martialis lib. 14, 52.
 Folle decet pueros ludere, folle senes. Plaut. Rud. 18, 14.
 Folliculus: Sacculus. Liu. 9, ab Vrbe, 66, Cæterum adeo exiguo commeatu suppeditabantur, ut eques folliculis in castra ab Arpis frumentum veberet.
 Folliculus, in arboribus. Plin. lib. 13, cap. 6, 2, Fert & folliculos emittentes quædam animalia.
 Folliculus: *Pila veno intumescens.* Sueton. in Augusto: Post bella ciuilia, ad pilam primò folliculumq; transijt.
 Folliculus: *Theca inuisibet rei, quæ granum continet inuolutum.* Columel. lib. 2, cap. 8, 5, Quoniam folliculum, quo continetur, firmum & durabilem, aduersus longioris temporis humorem, habet. Seneca epist. 21, Est aliquod bonum tritici, hoc nondum est in herba latente, nec quum folliculo se exerit spica mollis.
 Folliculum, pro corpore. Lucil. lib. 26,
 Et quo folliculo nunc sum indutus, non quen.
 Folliculare: Pars remi, quæ folliculo recta est. Festus.
 Follitus: Obuolutus corio. Plaut. Epid. 8, 15,
 Para, tu ductare; atq; ego follitum ductitabo.
 Follieo: Follium more reciprocò spiritu nares agito. Apul. lib. 9, Met. Nares follicantes languidas.
 FOMENTVM, FOMES.] Vide FOVEO.
 FONS.] Plin. lib. 12, cap. 1, 6. Nunc est arbor elara in Lycia, gelidi fontis focia amœnitate.
 Amœnus fons. Lucret. lib. 4, 206.
 Fons nitidis argenteus vndis. Ouid. 3, Metam. 82.
 Contra dicti fontes. Ouid. 2, Metam.
 Egregius fons, Iuuen. Satyr. 12, 4.
 Gelidi fontes. Virg. eelog. 10, 9.
 Illinis fons. Ouid. 3, Metam. 82.
 Integri fontes. Lucret. lib. 4, 1.
 Irriguus fons. Virg. 4, Georg. 7.
 Largi fontes. Lucan. lib. 4, 53.
 Medicati. Cels. lib. 4, cap. 4.
 Montani. Lucan. lib. 2, 98.
 Muscosi. Virg. eelog. 7, 9.
 Nobiles. Horat. 3, Carm. ode 13, 3.
 Pellucidus fons. Ouid. 3, Metam. 33.
 Perspicuus. Claud. 3, de raptu Proserp. 51.
 Putealis. Colum. lib. 11, cap. 3.
 Rapidus. Seneca Herc. Oeth. 5, 2.
 Sacros fontes polluete. Ouid. 2, Metam. 1.
 Spumiger fons. Ouid. 11, Metam. 29.
 Viui fontes. Ouid. 3, Metam. 6.
 Fontes obstreperunt manantibus lymphis. Horat. Epod. 2, 6.
 Fons prorumpere dicitur. Cæsar 8, bel. Gal. 148.
 Fons, per translationem.
 Caput & fons rerum. Horat. 1, epist. 18, 9.
 Principium & fons. Horat. de Arte poet. 63.
 Origines fontium. Horat. 4, Carm. ode 14, 10.
 Curarum fons. Lucret. lib. 3, 17.
 Aperire fontes eloquentiz. Quint. lib. 6, cap. 1, 38.
 Fons ingeniorum. Homerus. Plin. 17, cap. 5, 4.
 Exundans ingenij fons. Iuuen. Satyr. 10, 12.
 Infœcundus fons ingenij. Ouid. 3, Trist. eleg. 14, 7.
 Largus fons luminis sol. Lucret. lib. 5, 57.
 Fons vitij & peritij. Plaut. Trucul. 11, 51.

Suppressis fontibus aret fluuius. Ouidius 15, Metam. 56.
 Fons, pro aqua. Virg. lib. 12.
 — alij fontemq; ignemq; ferebant.
 Fonticulus. Plin. lib. 31, cap. 10, 2, Lacus est nitrosus, exsiliante è medio dulci fonticulo. Hor. 1, Serm. Satyr. 1, 12,
 — magno de flumine malle,
 Quàm ex hoc fonticulo, tantundem sumere.
 Fontanus: Qui ex fonte est. Plinius: Fontanæ aquæ cyathos duos. Sic Colum. lib. 12, cap. 8, 1.
 Fontalis: Idem. Plautus Stich. 14, 16, vtrum fontali,
 An libero, imperium te inhibere mauis.
 FORAGO.] Filum est, auctore Festo, quo textrices opus diurnum distinguunt.
 FORAMEN.] quasi parvæ fores. Columel. de Arb. cap. 8, 4, Cauatum foramen.
 Foramina naturæ leporum. Varro 3, de re Rust. cap. 12, 4.
 Foramen auditus. Plin. lib. 10, cap. 70, 1.
 Foramen ad excrementa corporis. Plin. lib. 11, cap. 26, 3.
 Parua foramina. Lucret. lib. 4, 190.
 Præclusa. Quint. lib. 1, cap. 1, 4.
 Tenuè foramen. Ouid. 4, Metam. 25.
 FORAS.] Aduerbum, quasi ad forum.
 Foras ambulare. Plaut. Epid. 3, 62.
 Aeri per os foras editus. Lucret. lib. 3, 25.
 Eiecta foras anima. Lucret. lib. 4, 187.
 Ire foras. Horat. 1, epist. 77.
 Foras exire. Plaut. Casina, 23, 27.
 Exire foras ex ædibus. Lucret. lib. 3, 215.
 Foras locitare agellum Terent. Adelph. 5, 8, 27.
 Foras præuerri. Plaut. Amph. 15, 24.
 Foras vendere. Plaut. Stich. 4, 66.
 Foras vocari. Plaut. Capt. 4, 69.
 Foris: Aduerbum.
 Foris concludere fores. Plaut. Mostel. 6, 56.
 Foris est. Plaut. Mercatore, 4, 21. Terent. Eunuch. 5, 4, 12,
 Quæ dum foris sunt, nihil videtur mundius.
 Foris quærere. Plaut. Bacchid. 1, 57.
 Foris cœnare. Plaut. Stich. 4, 36.
 Foris effusus. Plin. lib. 9, cap. 33.
 Foris aliquid effutire. Terent. Phorm. 5, 1, 19.
 Foris est animus. Plaut. Merc. 12, 2.
 Foris quærere. Plaut. Bacchid. 1, 57.
 Foris sapere. Terent. Heaut. 5, 1, 50.
 A foris. Plin. lib. 17, cap. 24, 12, Quoniam in vlcus penetrat omnia à foris iniuria.
 Forinsecus. Plinius libro 13, capite 22, 4, Quoniam quædam naturæ lignum omne corticis loco habent, hoc est, forinsecus. Columel. libro octauo, capite 3, 5, Sed ab eohorte forinsecus prædictis fenestellis scandulæ similiter iniungantur.
 FORBEA.] Genus cibi à veteribus dicebatur, quo calido vesci solebant. Festus.
 FORCEPS.] Instrumentum fabrilis. Virgilius libro quarto, Georg. 38,
 — versantq; tenaci forcepe ferrum. Columel. lib. 6, cap. 26, 1, Deinde prius, quàm ferrum admoueas, duabus angustis ligneis regulis, veluti forcipibus, apprehendere testium nervos. Plin. lib. 7, cap. 56, 5, auctorem & inuentorem forcipis commemorat.
 Curua forceps. Ouid. 12, Metam. 56.
 Forceps denuclatæ cancerorum. Plin. lib. 9, cap. 31, 2.
 FORDA.] Bos prægnans. Ouid. 4, Fast.
 Forda ferens bos est, sæcundaq; dicta ferendo.
 Colum. lib. 6, cap. 24, 2, Post vnum coitum fonda non admittit taurum.
 FOREM.] Optatiuo & Coniunctiuo modo: Infinitiuo, fore: id est, futurum esse. Plaut. Merc. 12, 37,
 Quin percunctatus, hominis quæ facies foret. Terentius Heaut. 2, 4, 2, Sallustius in Iugurtha: ego quidem vellem, & hæc quæ scribo, & ea quæ antea in Senatu quæstus sum, vana forent.
 Damno dedecoriq; foret tibi. Hor. 1, Serm. Satyr. 2, 11.
 Fore noxæ. Liu. 10, ab Vrbe, 84, Plaut. Capt. 17, 4.
 Non fore dicto audientem. Cæsar: Nonnulleriam Cæsari nuntiabant, quum castra moueri, aut signa ferri iussisset, non fore dicto audientes milites.
 Affirmans fore, ut aliquid atcidat. Suetonius in Domit. capite 15.
 Scio fore. Plaut. Afin. 16, 20.
 Fore, cum possum. Gellius lib. 15, cap. 1, Si quid autem posset remedi fore.
 FORENSIS.] Vide FORVM.
 FORES.] Ianua. Foris concludere fores. Plaut. Mostel. 6, 56.
 FORFEX.] instrumentum quo incidimus. Colum. lib. 12, cap. 43, 4, Alij quum legerunt vnam, si qua sunt in ea vitiosa grana, forsicibus amputant,

Facta forfex ad id, Celsus lib. 7, cap. 12, Quotiescunq; dente exempto radix relicta est, protinus ea quoque, ad id facta forfice, eximenda est.

¶ **Forficula**, Plin. lib. 32, cap. 11, 6, Elephanti locustarum generis nigri, pedibus quaternis, bifurcis. Præterea brachia duo, binis articulis, singulisq; forficulis denticulatis. Idem lib. 25, cap. 19.

FORI.] Sunt tabulata nauium; vel locus in nau aptior, qui iter nauem perambulantibus præbet. Virg. 6, Aeneid. 83, — laxatq; foros, simul accipit aluco Ingeniæ Aeneam.

Forus, in singulari, dixit Ennius:
Multa foro ponens, ageaq; longa repletur. Gellius libro 17, capite 19, de Arione: Stansque in fumæ puppis foro, carmen, quod orthium dicitur, voce sublatissima cantauit.

¶ **Fori, loca spectaculorum.** de quibus populus ludos spectabat. Liu. 1, ab Vrbe, 160.

¶ **Fori: Parisi salci & oblongi in agris.** Colum. lib. 10, Angustosq; foros aduerso limite ducens, Rursus in obliquum distinguat tramite paruo.

¶ **Foruli: Armariola, in quibus reponuntur libri.** Sueton. in August. cap. 31, solos retinuit Sybillinos: hos quoq; delictu habito; condiditq; duobus forulis auratis sub Palatini Appollinis basi. Iuuen. Sat. 3,
Hic libros dabit & forulos, mediamq; Mineruam.

FORIA.] Stercora liquidiora. vnde Foriolus: Qui toria facile emittit. Laberius in Panilicis: Foriolus esse videris; in coleos cacas.

FORICA.] Locus in quem alui stercore deiicimus. Iuuenal. Satyr. 3, 4.
— indè reuerſi Conducunt foricas.

¶ **Foricarius**, Sezuol. l. quum quidam ff. de vsuris, Fiscus ex suis contractibus vsuras non dat, sed ipse accipit: vt solet à foricarijs, qui tardius pecuniam inferunt.

FORICVLA.] Vide FORIS.

FORINSECVS, FORI'S.] Vide FORAS.

FORIS.] Ianua. Terent. Adelph. 2, 3, 11, Sed quidnam foris crepuit? Ouidius:
Constitit ad geminæ limina prima foris. Horatius 1, Serm. Satyr. 2, Exclusus fore.

Duræ fores. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 5.

Foris rasilis. Catul. in Epithalamio Iuliz.

Forem, in accusatiuo. Plautus Casina, 22, 14,
Forem obdo, ne feuec me opprimeret. Liu. 6, ab Vrbe, 137.

Fores aperire: promerbio dicebatur, qui rei cuiuspiam ingressum, intusq; patefaceret. Plin. lib. 2, cap. 8, Obliquitatem eius intellexisse, hoc est, rerum fores aperuisse, Anaximander Milesius traditur.

Clausa amica fores. Ouid. 2, Amor. eleg. 1, 4.

Concussa fores. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 10.

Conferæ. Ouid. 1, Amor. eleg. 6, 15.

Excedere foribus. Ouid. 4, Metam. 17.

Expasæ repente delubri fores. Tacit. lib. 21.

Moliri fores. Tacit. lib. 1.

Operiti fores iussit. Tacit. lib. 3.

Pulsare fores. Ouid. 5, Metam. 80.

Referare. Ouid. 10, Metam. 77.

¶ **Foricula.** Varro 1, de Re rust. cap. 39, 1, oporthecas qui faciunt, ad Aquilonem vt fenestras habeant, atq; vt aere persententur curant, neq; tamen sine foriculis.

FORMA.] Facies cuiusq; rei naturalis. Plaut. Pœn. 16, 150, P.
Formam quidem hercle verbis depinxisti mihi. Terentius Heeyr. 4, 1, 58, Forma in tenebris nosci non quita est.

Animalis forma. Lucret. lib. 5, 20.

Literarum formæ. Quintil. lib. 1, cap. 1.

Haud dissimilis forma. Tacit. lib. 2.

Eburnæ formæ literarum. Quintil. lib. 1, cap. 1, 20.

Forma humana. Quintil. lib. 7, cap. 4.

Impares formæ. Horat. 1, Carm. ode 33, 3.

Mendax forma. Ouid. 3, Metam. 88.

Nuda. Ouid. 4, Metam. 71.

Virilis forma. Ouid. 4, epist. 16.

Detrahere aliquid formæ. Quint. lib. 1, cap. 10, 33.

In omnes fingeretur formas. Ouid. 14, Metam. 137.

Exprimere formã, quã mente accepit. Quint. lib. 2, ca. 7, 3.

Fit minor annis forma. Ouid. 2, de Arte.

Fucata forma. Lucan. lib. 10, 28.

¶ **Forma: Pulchritudo.** Terent. Eunu. 2, 3, 83. Virg. 11, Aeneid.
Cui neq; fulgor adhuc, necdum sua forma recessit.

Clarissima forma. Ouid. 14, Metam. 159.

Decora. Ouid. 2, Metam. 155.

Diuitior. Ouid. 6, Metam. 91.

Egregius forma iuuenis. Virg. 6, Aeneid. 172.

Insignis forma. Virg. 5, Aeneid. 57.

Laudatissima. Ouid. epist. 18, 27.

Præstantissima. Ouid. 15, Metam. 26.

Formæ candor. Ouid. 1, Metam. 150.

Eximium decus. Stat. 1, Achil. 58.

Dotes. Ouid. epist. 15, 64.

Gratia. Ouid. 7, Metam. 9.

Pulchritudo. Quintil. lib. 2, cap. 15, 5.

Forma bona. Terent. And. 1, 1, 92.

Egegria. Terent. And. 1, 1, 45.

Eximie correptus imagine formæ. Ouid. 4, Metam. 156.

Fugax forma. Senec. Hipp. 6, 4.

Honestæ & liberalis. Terent. And. 1, 1, 95.

Indigna est pigro forma perire situ. Ouid. 2, Amor. eleg. 3, 3.

Neglecta forma. Ouid. 1, de Arte aman. 102.

Perfectissima. Quintil. lib. 1, cap. 10, 31.

Pulcherrima. Virgil. 1, Aeneid. 16.

Quotidianæ formæ. Terent. Eunu. 2, 3, 6.

Forma stata & vxoria. Gellius lib. 5, cap. 11.

Superba. Ouid. epist. 20, 7.

Puer virginea forma. Ouid. 3, Metam. 122.

Laudata forma. Ouid. epist. 15, 27.

Polluere formam. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 4.

Actas formam populabitur. Ouid. de Medicam. facici, 9.

Tangi forma. Ouid. 10, Metam. 120.

¶ **Forma: pro effigie vel idea.**

In breuem formam contrahi. Ouid. 5, Metam. 92.

Ad formam. Plin. lib. 9, cap. 23, 1.

In formam latrocinij. Liu. 2, ab Vrbe. 211.

Forma senatus consulti vltimæ necessitatis. Liu. 1, ab Vrbe.
Tantum terrorem incussere Patribus, vt (quæ forma Senatufconsulti vltimæ semper necessitatis habita est) Posthumio alteri Consulium negotium daretur, videret ne quid detrimenti Resp. caperet.

¶ **Forma: Species, apud Oratores.** Quintil. lib. 7, cap. 5, Abdicationum formæ sunt duæ: altera criminis perfecti, altera imperfecti.

Scelerum omnes comprehendere formas. Virg. 6, Aeneid. 125.

Forma: Regula. Virg. 6, Aen. — ne quære doceri,
Quam pœnam, aut quæ forma viros fortunæ uerſit.

Censuralis forma: qua cauebatur, vt agri in censum referentur. Vlpianus in l. forma. ff. de censibus.

Iurisdictionis forma. Calistratus in l. diuus Pius ff. ad legem Corneliam de falsis. Si plus eos meruisse videatur, quàm ex forma iurisdictionis pati possint.

Provinciæ forma. significat fines & contributa loca. Vlpian. in l. relegatorum. ff. de interditijs & relegatis, siquidem insulam sub se habeant, id est, ad eius prouinciæ formam pertinentem, quam administrant.

Forma, apud Coluicellam, in qua exprimitur caseus, libro 7, capite 8, Liqueo in fiscellas. aut in calathos vel formas transferendus est. Ibidem: Vel manu figuratur, vel buxeis formis exprimitur.

Formæ sutorum. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 22.

Capacissima forma. Quint. lib. 1, cap. 10, 31.

Accipere formam aratri, dicitur vlmus. Virg. 1, Georg. 34.

Accipere formam recte loquendi. Quint. lib. 2, cap. 4, 12.

Dare formam loquendi. Quint. lib. 1, cap. 6, 10.

Habere formam suadendi. Quint. lib. 3, cap. 4, 8.

Per literas vel formas distinguere. Col. lib. 7, cap. 9.

Forma calcei ceruicem percussit. ff. ad l. Aquiliam. l. 5, §. sed est.

¶ **Formula: Parua forma.** Plaut. Persa. 6, 48,
Tempori hanc vigilare oportet formulam atque ætulatam.

Formulam aliquam scribere de vinearum iugeribus. Varro 1, de Re rust. cap. 18, 1, Quod Colaphum tibi dicam, & formulam scribam, quod caput durum habeas.

Formula cognitionis. Liu. 10, bel. Maced.

Deditionis. Liu. 1, ab Vrbe, 166.

Cadere formula. Quint. lib. 3, cap. 6, 50.

Edita formula damni dati. Plin. 9, cap. 59, 3.

Formula excidere, apud Suetonium: Idem quod Cadere causa.

Formulam intendere: dicam impingere, vel dictare actionem. Suet. in Vitellio.

Formula hæc multos tenet. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 9.

¶ **Formularius.** Quint. duodecimo: Quorum alij ad rubricas vel ad album se transfulerunt: & formularij, vel (vt ait Cicero) leguleij esse maluerunt.

¶ **Formosus: Pulcher.** Virg. eclog. 2, 1,
Formosum pastor Corydon ardebat Alexim.

Annus formosissimus. Virg. eclog. 3, 12.

Boues formosæ. Ouid. 1, de Arte amandi, 59.

Comæ. Ouid. 1, Amor. eleg. 14, 7.

Dies formosus. Ouid. epist. 21, 25.

Mulier formosa. Horat. de Arte poetica, 1.

Os formosum. Ouid. 3, Metam. 93, Ab Os, oris.

Puella formosa. Tibul. lib. 1, eleg. 1, 11.
 O' formose puer. Virg. eclog. 1, 1, 4.
 Vultus formosus. Ouid. 2, Amor. eleg. 1, 7.
 Hedera formosior alba. Virg. eclog. 7, 8.
 ¶ Formosulus. Varro apud Nonium, in dictione Strabones: Formosula vxor.
 ¶ Formalis. Suet. in Domit. cap. 13, Pari arrogantia, quum procuratorum suorum nomine formalem distaret epistolam, sic cepit: Dominus & deus noster sic fieri iubet.
 Formalis temperatura xris. Plin. lib. 34, cap. 9, 1.
 ¶ Formaster: Qui formosum aut calentem hominem imitatur. Versiculus antiquus apud Festum: Authic formaster, aut lataster paruulus.
 ¶ Formo. Plin. lib. 10, cap. 63, 5.
 Formata in offam. Colum. lib. 6, cap. 25.
 Formare classem. Virg. 9, Aeneid.
 Ad studium formare aliquem. Virg. 3, Georg. 3, 2.
 Animos iudicium in eum, quem volumus habitum formare, & velut transfigurare. Quint. lib. 6, cap. 2, 2.
 Capillos lapsos. Propert. lib. 1, eleg. 3, 5.
 Formare carmen epistolam, oratione alieno ingenio. Suet. in Domit. cap. 20.
 Corpora ad quosdam membrorum flexus formari, nisi tenera, non possunt. Quint. lib. 1, cap. 1, 17.
 Formare disciplinam. Quint. lib. 4, in Prolog.
 Gaudia tacita mente. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 13.
 Hominem in suos mores. Liu. 3, ab Vrbe, 146.
 Ignarum dicitis. Ouid. 3, Metam. 58.
 Iuuentutem. Plin. in Paneg. 45.
 Mentis formandæ studijs. Horat. 3, Carm. ode 24, 11.
 Formare se in alicuius mores. Liu. 1, ab Vrbe, 85.
 Studia alicuius. Quint. in Proem. lib. 1, 5.
 Verba recte formare. Quint. lib. 1, cap. 12, 7.
 Variè formare verba. Quint. lib. 1, cap. 6, 10.
 ¶ Formatus. Ad morem Dialecticorum formata conclusio. Quint. lib. 7, cap. 40.
 Signum formatum è marmore. Ouid. 3, Metam. 84.
 ¶ Formator: Qui instruit & format. Formator animi: morum. Col. in Præfat. lib. 1, 4, Plin. epist. 17, 6, 2.
 ¶ Formatura. Lucret. lib. 4,
 Seruat enim formaturam, seruatq; figuram,
 ¶ Formamentum. Lucret. lib. 2,
 — omnia principiorum
 Formamenta queunt in quouis esse nitore.
 FORMICA.] Plaut. Trinum. 8, 6, — confit eird,
 Quam si tu obicias formicis papauerem. Vide Plin. lib. 11, cap. 30. Et Horatium Satyr. 1, 7.
 Frugilegæ formicæ. Ouid. 7, Metam. 127.
 Inopi me tuens formica senectæ. Virg. 1, Georg. 3, 8.
 Inde cauis aurum mittit formica metallis. Propert. libro 3, eleg. 13, 1.
 ¶ Formicinus: ad formicam pertinet. Plaut. Menæch. 18, 12, Atq; eecum incedit, mouet formicinum gradum.
 ¶ Formicosus: Plenus formicis. Plin. lib. 10, cap. 74, 3, Formicosam arborem forices cauent.
 ¶ Formicatio: Vitium corporis, quum parua tubercula corpus infestant. Plin. lib. 28, cap. 7, 2, sanguinemq; sistit ilico, & formicationes corporum. Dicta formicatio: quod velut exesse carum formicæ videntur. Idem libro 30, capite 8, 6.
 ¶ Formicans: Qui formicarum currentium modo sentitur. Plin. lib. 7, cap. 51, 1, Venarum inæ quabili aut formicant percussu.
 FORMIDO.] timor. Horat. 1, epist. 17, 11,
 Tu nihil admittes in te formidine pœnz.
 Pavidus formidine pœnz. Virg. 3, Georg. 7, 4.
 Atta formido. Lucret. lib. 4, 35.
 Turpis. Virg. 2, Aeneid. 80.
 Animus formidine diuum contrahitur. Lucret. lib. 5, 245.
 Subita formidine sanguis dirigit. Virg. 3, Aeneid. 52.
 Intendebat formidinem. Tacit. lib. 18.
 Animus formidine perterritus. Quint. lib. 7, cap. 4, 19.
 Ancipiti mentem formidine pressus. Virg. 3, Aeneid. 10.
 Immissa rumpit formidine somnos. Silius lib. 3, 34.
 Perpetua solent formidine terras. Virg. eclog. 4, 3.
 Terrere aliquem formidine. Ouid. 4, Metam. 161.
 Cassa formidine torpens. Lucret. lib. 3, 200.
 ¶ Formido: timeo. Plautus Cistell. 10, 21, Nam & intus pæuo, & formido foris.
 Formido mihi, ne scilicet aliquid mali mihi accidat. Plautus Amphit. 17, 61.
 Formidat auro, ne surripiatur. Plaut. Aulul. 2, 6.
 Formidat animus tamdiu, &c. Plaut. Bacchid. 5, 3.
 Formido malum. Plaut. Amphit. 3, 27.
 Formido malè, ne. Plaut. Amph. 4, 150, — formido malè,
 Ne ego nomen commutè mecum, & Quintus hîc è Sosta.

Formido illum nimis malè. Plaut. Capt. 1, 5, 5.
 Verbera formidauere. Stat. 5, Sylu. 3, 37.
 ¶ Formidans. Cerui formidantes. Ouid. 1, 3, Metam. 95.
 ¶ Formidatus. Classe formidatus. Horat. 3, Carm. ode 6, 3.
 Manus formidatæ. Ouid. 1, Amor. eleg. 7, 13.
 ¶ Formidolosus. Actus: Qui formidat. Terentius Eunuch. 4, 6, 18, — apagesis,
 Ego formidolosus: nemo est hominū, qui viuat minùs.
 Columel. lib. 6, cap. 2, 12, Nec ad ingredienda flumina, aut pontes formidolosi.
 Formidolosior hostium miles: apud Tacitum, libro primo. Passus: Qui formidat. Sallustius: Regibus boni, quàm mali, suspectiores sunt: semperque ijs aliena virtus formidolosa est.
 Formidolosum facinus.
 ¶ Formidabilis. Ouid. 2, Metam. 172,
 Nullæ in fronte minæ, nec formidabile lumen.
 Orcus formidabilis. Ouid. 1, 9, Metam. 24.
 Serpens formidabilis. Ouid. 2, Metam. 35.
 Ridens formidabile. Stat. 8, Thebaid. 117.
 FORMO, FORMOSVS, FORMVLA.] Vide FORMA.
 FORMVCALES.] forcipes citæ: quod forma capiant, id est, feruentia. Festus,
 FORNAX.] Plin. lib. 9, cap. 13, 3, Longinquæ fornacis cuniculo. Idem libro vndecimo, cap. 16, 1, In cypri xarijs fornacibus.
 Calidæ fornaces. Lucret. lib. 6, 30.
 Cauæ Lucret. lib. 6, 41.
 Longinqua fornax. Vide in LONGVS.
 Profunda. Ouid. 2, Metam. 46.
 Sulfureis ardet fornacibus Aetna. Ouid. 1, 5, Metam. 68.
 Vaporiferæ fornaces. Stat. 1, Sylu. 3, 9.
 ¶ Fornacula. Magna est fornacula. Iuuen. Satyr. 10, 9.
 ¶ Fornaceus: Factus in modum fornacis. Plin. lib. 3, 5, cap. 14, 1, Quid? non & in Africa Hispaniaq; ex terra parietes, quos appellant fornaceos.
 ¶ Fornacarius: pistrinarius, vel pistor. In lib. Digestorum, l. si fornacarius.
 ¶ Fornacalia. Feriæ sunt (inquit Festus) institutæ farris torrendi gratia, quod ad fornacem, quæ in pistrinis erat, sacrificium fieri solebat. Plinius libro decimo octauo, capite 2, 2, Is & fornacalia instituit Ouidius 2, Fast. 106. Idem, 6, Fast. 63.
 ¶ Fornacator: seruus qui in balneo curam habet succedendo ignis. Paulus in l. tabernæ. ff. de fund. instr. &c. Instrumento balneario legato, etiam balnea: ore in cõtrineri, Neratius respondit. Continetur autem & fornacator.
 ¶ Fornum. Varro de vita Pop. Roman. lib. 1. Cocula, quæ coquebat panem, primùm sub cinere, postea in forno: vniuersque vocabulum à forno ductum: id est, à calore.
 FORNIX.] Arcus in ædificijs, & quodcumque opus concaueratum. Plin. lib. 3, 1, cap. 4, 5, Relinquantur itaq; fornices crebri montibus sustinentis. Virgil. 6, Aeneid. 126, Mœnia conspicio, atq; aduerso fornice portas.
 ¶ Fornix, pro lupanari. Iuuenal. Satyr. 3, 16.
 Lenonū pueri quocunq; in fornice nati. Idem, Sat. 14, 18.
 Oleni in fornice stantem. Horat. 1, Seru. Satyr. 2, 6.
 ¶ Fornico: Fornices facio. Plin. lib. 1, cap. 10, 4. Ruens ceras fulciunt pilarum intergerius à solo forniceis; ne desit aditus ad sarcendum. Idem, libro 16, capite 42, 1, Populus contra omnia inferiora pandatur; palma è contrario fornicator.
 ¶ Fornicarius: opifex, & propola siue intitor, qui tabernas à fisco condecit sub fornibus, vt ibi merces suas vendiles habeat. Scuola in Pandectis, l. cū quidā. § fiscus. ff. de vsuris. Fiscus in suis contractibus vitas non dat, sed ipse accipit, vt solet à fornicarijs, qui tardius pecuniam inferunt.
 ¶ Fornicatio: Fornicis structura. Senec. 91, Societas nostra lapidum fornicationi similis est: quæ calura, nisi iniuicem obstarent, hoc ipso sustinetur.
 FORO.] Penetro, & quasi in forum exeo. Plautus Mostel. 2, 52,
 Ita te forabunt patibulatum per vias. Colum. lib. 5, capite 10, 14, Amygdala si parum ferax erit, forata auro lapidem adijcero: & ita librum arboris inolescere sinito. Idem, lib. 8, cap. 3.
 ¶ Forabilis. Nullo istu forabilis. Ouid. 12, Metam. 34.
 FORS.] casus temporalis. Accius Andromeda: quibus natura praua magis, quàm fors aut fortuna obfuit. Lucil. Satyra libro 13, Cui parilem fortuna locum, fatumque tulit fors. Virg. 1, Aeneid. 77.
 Forte sua Libycis tempestas appulit oris.
 Fors suat pol. Terentius Heeyra, 4, 3, 4. Idem, Adelph. 4, 7, 23,
 Illud, quod cecidit forte, id arte vt corrigas. Idem Phorm. 5, 1, 30.

Fors, pro fortuna. Liu. 1, ab Vrbe, 197. Vni se ex Sabinis fors dare visa est, priuato consilio imperij recuperandi.
Mala fors. Cæsar 8, bell. Gall. 45, Sic, Liu. 1, ab Vrbe, 197.
Fors fortuna: pro felici casu & prospero. Terent. Phorm. 5, 6, 1.
 O fortuna, o fors fortuna, quantis commoditatibus,
 Quam subito hero meo Antiphoni ope vestra huc oneratus diem. Terent. Hecyr. 3, 3, 26, Quæq; fors fortuna est, inquit, nobis quæ te hodie obtulit.
Forte fortuna. Terent. Eunuch. 3, 5, 20. Ibidem, 1, 2, 54.
 — forte fortuna adfuit Hic meus amicus.
 ¶ **Fortē:** casu, & veluci per fortem. Plaut. Amphit. 7, 63, Terentius And. 1, 1, 53.
 Qui tum illam amabat, fortē (ita vt fit) filium
 Præduxere illum secum, vt vnâ esset meum. Ibidem, 1, 1, 91,
 — interea inter mulieres
 Quæ ibi aderant, forte vnum aspicio adolescentulam.
 Sic Liu. 1, ab Vrbe, 89, Forte euenit vt, &c. Virgilius 7, Aeneidos 23.
 ¶ **Forfan.** Terent. And. 5, 1, 1, Virg. 1, Aeneid.
 — forfan & hæc olim meminisse iuuabit.
 ¶ **Forfitan.** Terent. Eunuch. 1, 2, 17, Me miseram! forfitan hic mihi paruam habeat fidem.
 ¶ **Fortassis.** Plaut. A sin 9, 87.
 ¶ **Fortasse.** Plaut. A sin 9, 91, Terent. Eunuch. 5, 9, 51.
 — tu fortasse, quæ facta hic sint, nescis? Idem Heaut. 4, 3, 37.
Paulatin mercaris agrum, fortasse trecentis. Horat. 2, epist. 2, 39.
 ¶ **Forfit.** Luccretius lib. 6.
 Forfit & Aethiopum penitus de montibus altis
 Crescat, &c. De Nilo. Horat. lib. 1, Satyr. 6, Virgil. lib. 11, Aeneid.
Fortis.] validis viribus præditus.
Fortis ad opera. Colum. 6 cap. 2.
Fortissimus contra pruinâs. Plin. lib. 14, cap. 2, 3.
Fortis in armis. Tibul. lib. 1, eleg. 10, 6.
Manu. Ouid. 3, Metam. 72.
Actas fortior. Ouid. epist. 1, 22.
Arma fortia. Virg. 10, Aeneid. 146.
Aura fortior. Ouid. 2, Amor. eleg. 11, 8.
Ausa fortia. Virg. 9, Aeneid. 59.
Coloni fortes. Virg. 3, Georg. 57.
Cotpora fortia. Virg. 1, Aeneid. 21.
Ductor fortissimus. Virg. 8, Aeneid. 101.
Fortis equus: id est, celer. Virg. 11, Aen. 141, Lucret. lib. 3.
Fortia facta Liuus 6, bell. Pun. 194. Virg. 1, Aeneid.
Fortis familia: Diues. Plaut. trinum. 17, 8.
Fortis industria. Plin. lib. 11, cap. 37, 55.
Ingenium fortius. Ouid. epist. 18, 2.
Latus forte. Horat. 1, epist. 7, 6.
Nomina fortissima. Silius lib. 17, 102.
Tauri fortes. Virg. 1, Georg. 19.
Turmæ fortes. Propert. lib. 2, eleg. 11, 1.
Vir fortis ad arma. Ouid. 2, Fast. 138.
 ¶ **Fortis, pro Constante & magnanimo.** Virg. 1, Aeneid. 46,
 — fortemq; Gyan, fortemq; Cloanthum.
Heroum fortissime. Virg. 5, Aeneid. 77.
Animus fortis. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 4.
Concordia fortia. Tibul. lib. 3, eleg. 2, 2.
Concordia fortissima. Virg. 5, Aeneid. 145.
Pectus forte. Virgil. 4, Aeneid. 3.
Verba fortia. Propert. lib. 1, eleg. 5, 3.
Fortis vir, Terent. And. 2, 6, 14.
 ¶ **Fortis: Formosa.** Plaut. Milite. Ecquid fortis visa est?
 ¶ **Fortiter:** animosè, infracto animo. Plaut. Menæch. 4, 18,
 Defendere fortiter aliquid. Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 2.
Iudicare fortiter. Quintil. lib. 6, cap. 1, 15.
Ferire. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 9.
Resistere. Quint. lib. 6, cap. 4, 9.
Vt ense. Ouid. epist. 11, 20.
 ¶ **Fortius.** Plaut. Merc. 23, 5, Non abstulit modò, sed in amorem coniecit foruûs.
Tormento fortius mittere aliquid. Ouid. 9, Metam. 44.
 ¶ **Fortissimè** vltimus seruat rigorem. Plin. lib. 16, cap. 40, 9.
 ¶ **Fortisco:** Fortis fio. Nzuius: Crescit annis, & fortescunt vires.
 ¶ **Fortifico.** Plaut. Fortifica animum.
 ¶ **Fortitudo.** Gell. lib. 12, cap. 5, Ea vera & proba fortitudo est, quam maiores nostri scientiam esse dixerunt rerum tolerandarum.
Fortuito, Fortuitus.] Vide Fortuna.

Fortuna.] subitus ac inopinatus euentus. Plin. De viris illust. 4, b, Vt fortunâ belli experiretur, ac sequeretur, à Tul. lio in auxiliû accersitus, aciem in collem subduxit. Cæsar 7, bel. Gal. 5, Miseratur communcem Galliarum fortunam.

Crimen fortunæ. Quint. in Proem. lib. 6, 12.
Fluctus. Carul. ad Mallium, epigr. 63, 3.
Inops fortunæ. Tacit. lib. 4.
Liquidus fortunæ riuus. Horat. 1, epist. 12, 2.
Procella impotens fortunæ. Seneca Agamem. 7, 2.
Aequa fortuna. Horat. 2, epist. 1, 19.
Anceps pugnae. Virg. 4, Aen. 121.
Ardua. Claud. 6, Paneg. 3.
Crudelis. Silius, lib. 13, 79.
Dulci fortuna ebrius. Horat. 1, Carm. ode 37, 3.
Facilima. Virg. 11, Aeneid. 152.
Grauis. Ouid. 4, de Ponto eleg. 4, 1.
Iniqua fortuna lædi. Ouid. 4, de Ponto eleg. 6, 8.
Manca. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 18.
Minax. Iuuenal. Satyr. 10, 6.
Miserima. Ouid. 3, Trist. eleg. 11, 15.
Prospera. Horat. 4, Carm. ode 14, 2.
Rapax. Horat. 1, Carm. ode 34, 3.
Tristis. Ouid. epist. 3, 9.
Aspirat fortuna labori. Virg. 2, Aen. 77.
Crescens fortuna. Stat. 5, Sylu. 1, 24.
Destruer per hæc fortunam suam Cæsar, imparemque tanto merito rebatur. Tacit. lib. 4.
Virtutibus fortunam domare. Claud. 5, Paneg.
Magnam fortunam bene ferre. Horat. 3, Carm. ode 27, 15.
Gubernans fortuna. Lucret. lib. 5, 22.
Habere fortunam. Ouid. 3, Metam. 10.
Habere fortunam reuerentem. Ausonius scdione 1, in exhortatione ad modestiam.
Eadem fortuna viros insequitur. Virg. 1, Aeneid. 49.
Insidians fortuna. Quint. in Proem. lib. 6, 7, Illud verò insidians, quò me validius cruciaret, fortunæ fuit.
Moderandum fortunæ. Tacit. lib. 15.
Pendebat belli fortuna. Ouid. 2, Metam. 3.
Præsumere fortunam. Tacit. lib. 17.
Recessit fortuna. Virg. 3, Aen. 11.
Renascens fortuna. Horat. 3, Carm. ode 3, 13.
Superbæ fortunæ respondere. Horat. 1, epist. 1, 14.
Tentare fortunam. Lucan. lib. 3, 102.
Vexilla fortunæ modestè summittere. Stat. 4, Sylu. 2, 9.
Vti fortuna. Virg. 9, Aeneid. 49.
Nemo dexteris fortuna est vsus. Horat. 1, Serm. Sat. 9, 9.
 ¶ **Fortuna, dea credita est antiquis.** Iuuen. Satyr. 10, ad finem
 Nullum numen abest, si sit prudentia: sed te
 Nos facimus. Fortuna, deam, cæloq; locamus. Plaut.
 Aulul. 5, 22, Si bona fortuna veniat, ne introriseris.
Facies inuidiosa fortunæ. Ouid. in Ibin, 25.
Fortunæ filius. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 10.
Iniuria fortunæ. Ouid. ad Liuam, 11.
Ludus. Horat. 2, Carm. ode 1, 1.
Vultum seruat fortuna benignum. Horat. 1, epist. 11, 4.
 ¶ **Fortuna: Diuina.** Horat. 1, epist. 5, 3,
 Quò mihi fortuna, si non conceditur vti?
Abundare fortuna. Quint. lib. 6, cap. 1, 38.
 ¶ **Fortuna, siue Fortunæ:** rationes & conditio hominis. Terentius And. 1, 1, 70. Idem, Phorm. 1, 4, 25,
 Quidd si eò meæ fortunæ redeunt: Liu. Pleni fortunatum gloriæq; triumphantes domum redibatis.
Habitus fortunatum. Horat. de Arte, 22.
Periculum. Quint. lib. 2, 86.
Adefæ fortunæ. Tacit. lib. 13.
Secunda aut aduersa cadat fortuna. Virg. 9, Aeneid. 59.
Sordida fortuna. Seneca Her. furen. 3, 8.
 ¶ **Fortuno: Prospero, & bonis augeo.** Horat. 1, epist. 11, 3,
 Tu, quamcunq; deus tibi fortunauerit horam,
 Grata lumen manu.
 ¶ **Fortunatus: Felix.** Terent. Adelph. 5, 3, 66,
 Desides? fortunatus qui isthoc anima fies. Idem Eunuch. 2, 2, 53. Ibidem, 5, 9, 5,
 — ecquis me viuut hodie fortunatior? Virg.
 Fortunatè puer, tu nunc eris alter ab illo.
Fortunatus in gratia. Gellius lib. 16, cap. 19.
Fortunæ Athenæ. Plaut. Persa, 16, 1.
Coniugium fortunatum. Ouid. 2, Metam. 161.
Domus fortunata. Propert. lib. 3, eleg. 20, 2.
Gens fortunata. Virg. 4, Georg. 58.
Ingenium fortunatus arte. Horat. de Arte, 60.
Nemora fortunata. Virg. 6, Aeneid. 128.
Vita fortunata. Horat. 1, epist. 11, 3.
 ¶ **Fortunatè:** Feliciter. Liu. 10, ab Vrbe, 80, Quo ductu Consul is quicquam ibi satis scitè aut fortunatè gestum.
 ¶ **Fortunatum: Prosperè.** Ennius in Annalibus: Ea inihireliquæ fidei regno, vobisq; Quirices, se fortunatim, feliciter ac bene vortat.
 ¶ **Fortuitus: Qui casu accidit.**
Fortuitus euentus. Plin. lib. 14, cap. 1,

Mors fortuita. Tacit. lib. 2.

Pugna fortuita. Quint. lib. 6, cap. 5, 8.

Fortuitus sermo. Quint. lib. 10, cap. 7.

Bella fortuita sperabantur. Tacit. lib. 20.

¶ Fortuitu: casu.

Fortuitu & sine consilio. Cæsar 7, bell. Gall. 72.

FORVLI.] Vide FORI.

FORVM.] Negotiationis locus, quò vernalia feruntur Sallust. in Iugurth. Erat haud longè ab eo itinere, quò Metellus pergebat, oppidum Numidarum, nomine Vacca; forum rerum vernalium totius regni maximè celebratum.

Forum boarium. Liu. 9, bell. Pun. 12, 5.

Dulium. Quint. lib. 1, cap. 7, 7.

Solicitum. Ouid. 1, de Arte, 13.

Forum suarium, inquit Varro lib. 1, de Ling. Lat. in quo sues venduntur, & boarium in quo boves, & piscarium olitoriumque in quo pilces oleæque. Sicut forum cupedianis, in quo cupediani negotiantur.

Forum vinarium. Varro lib. 1, de Re rust. cap. 14, 1.

Foro vti: Præsentem rerum statum boni consulere. Terent. Phor. 1, 2, 29. Cæpi his omnia facere: obsequi quæ vellēt. n. scisti vti foro. Senec. Vitamur foro: & quod fors feret, æquo feramus animo.

¶ Fora: vasa quibus antiqui tribabantur in torcularijs. Col. lib. 12, cap. 18. Tum lacus vinarij, & torcularij, & fora, omniaque vasa, si vicinum est mare, aqua marina: si minus, dulci coluenda sunt.

¶ Forum: in quo iudicia publica exercentur. Suet. in Augusto, cap. 29. Fori existendi causa fuit hominum & iudiciorum multitudo.

Tabes fori. Tacit. lib. 11, Fori tabes pecuniæ aduocatis ferat.

Veritas. Quint. lib. 6, cap. 1, 31.

Argutum forum. Ouid. 1, de Arte, 16.

Litigiosa fora. Ouid. 4, Fast. 38.

Orbum litibus forum. Horat. 4, Carm. ode 2, 9.

Verbosi garrula verba fori. Ouid. 3, Trist. eleg. 12, 4.

Destinati foro. Quint. lib. 2, cap. 8, 5.

Vertitur res in meo foro. Plaut. Mostellaria, 15, 10.

¶ Forensis: ad forum pertinens.

Asperitas forensis. Quint. lib. 1, cap. 8, 8.

Genus dicendi forensis. Quint. lib. 2, cap. 10, 6.

Forensis homo. Quint. lib. 5, cap. 10.

Marte forensi valere: id est, eloquentia. Ouidius 4, de Pont. eleg. 6, 6.

Opella forensis. Horat. 1, epist. 7, 2.

Forensis populus. Liuius lib. 9, ab Vrbe, 251.

Ratio forensis. Quint. lib. 3, cap. 4, 7.

Turba. Ouid. 1, Fastorum, 19.

Forensia vestimenta. Col. lib. 12, cap. 4, 5, Suet. in Augusto.

FOSSA, FOSSIO, FOSSOR, FOSSURA.] Vide FODIO.

FOVS.] Vide FOVEO.

FOVEA.] Plaut. Pœn. 3, 59. Ita decipimus foueâ lenonem Lycum. Plin. lib. 10, cap. 58, 2. Ita q; anates, in foueas, quibus fetas venamur, delapsæ, solæ euadunt.

FOVEO.] calidum tenco, siue calefacio. Plautus Capt. 13, 78.

Iuben' an non iubes, astitui aulas, patinas elui?

Laridum atq; epulas foueri focolis teruentibus?

Humum fouet coluber. Virg. 3, Georg. 84.

Nidos fouent. Virg. 4, Georg. 12, de apibus.

Fouere oua. Plin. lib. 8, cap. 36, 3. Forus riqentes apprimendo pectori fouent, non alio in cubitu, quam oua volucres.

Idem lib. 4, cap. 11, 3.

Oua fouere primis. Ouid. 1, Fast. 89. Ibidem, lib. 4, 141.

¶ Fouere: Nystre, prouehere. Plaut. Merc. 186. Alios enecat, extinguit: alios suo laete fouet & erigit.

Gremio fouere aliquem. Virg. 1, Aeneid. 145.

Arma. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 9.

Bella. Virg. 10, Aeneid. 18.

Castra. Virg. 9, Aeneid. 12, Id est, turri.

Famam fouemus inanem. Virg. 4, Aeneid. 44.

Fouere iudicium, quod de aliquo habemus. Plin. in Paneg. 142.

Partes. Tacit. lib. 17.

Periculum alterius. Plin. epist. 5, a.

Rem Romanam. Liu. 6, bel. Pun. 190.

Senectatem. Plautus Stich. 9, 62.

Spes improbas. Seneca de Benef. lib. 1, cap. 4. Virgilius,

—spemq; fouemus in anem.

Spes vitam fouet. Tibullus lib. 2, eleg. 7, 4.

Foueri spe. Liuius 8, bell. Macedon. 23. Et propè certa fouebantur spe.

Fouere in pectore. Plaut. Bacchid. 21, 1.

Quàm magis in pectore meo foueo, quas meus filius turbas.

Gaudia fouere mente. Ouid. ad Liuiam, 6.

Vota mea animo fouebam. Ouid. 7, Metam. 129.

Fouere aliquem: pro, illi fauere. Virg. 1, Aeneid. 58.

Peculiariter fouere aliquem in suam gloriam. Quintil. lib. 1, cap. 1, 1.

Fouere aqua aut oleo: Madefacere, aspergere. Virg. 12, Aen. Fouit ea vulnus lymphæ longæuis lapix.

Artus fouendos accipit. Ouid. 8, Metam. 132.

Exulceratas nares vapore aquæ calidæ fouere. Celsus lib. 6, capite 8.

Fouere os. Celsus lib. 1, cap. 2.

Fouere: Constituire. Virg. 4, Georg. Sub terra fouere larem.

Fouere aliquam: pro Amplexu. Virg. 3, ecloga.

¶ FOCUS: Fomentum. Plinius libro 23, cap. 1, 4. Decoctum eorum veteres dysentericos & cælicos iuuat, & potione, & fovu.

¶ FOMIS: Ponitur pro omni materia sicca, quæ facillè igni inflammatur. Virg. 1, Aeneid. 36.

—rapuitq; in fomite flammam. Plin. lib. 16, cap. 40.

8, Exspiciente materia aridi fomitis.

FOMES, per translationem, dicitur quicquid excitat nos & accendit ad aliquid agendum. Gellius lib. 13, cap. 2. Fomitum esse quendam diceas, & in tabulâ ingenij virtutisq; si mens & corpus hominis vino flagraret.

¶ FOMENTUM: Fomentum. Vlp. in l. si cui §. lanæ appell. ff. de leg. 3. Nec ea quidem, quæ fomentationis gratia parata sunt, vel medicina, lanarum appellat one continentur.

¶ Fomentum: applicatio rerum calidarum siue humidarum ad partes corporis lasas, & medendi gratia. Colum. lib. 6, cap. 30, 3. Frigori fomenta adhibentur.

Fomenta calida. Celsus lib. 2, cap. 17.

Fomenta calida, sicca, lenta, valida. Celsus lib. 4, cap. 14.

Frigidis & humidis fomentis fouere. Celsus lib. 4, cap. 11.

Fomentum humidum; & siccum. Celsus lib. 4, cap. 4.

Nutricis fomentum: pro ipsa nuntiatione. Seneca, libro tertio, de Benefic.

Frigida curarum fomenta. Horat. 1, epist. 3, 6.

Ingrata fomenta, vulnus nil malum alleuantia. Horatius Epod. 12, 4.

Parare fomenta. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 17.

Præmollire asperum tomentis. Quint. lib. 4, cap. 3, 7.

F R

FRACEO, siue FRACESCO.] Caldore & vetustate putrescit. Colum. lib. 1. Oleum, quod minus prouentis, si congelatur, fracescet. Varro libro 1, de Rusticæ capite 55, 2. Hæc, de qua sit oleum, congesi solet acruatum per dies singulos in tabulata, vt ibi medicoriter fracescat. Cato cap. 28. Sinito quadratum fracescat: vbi bene fracterit, rutro condidito.

¶ Fracidus: Plus quàm maturus, & iam putrescens. Cato cap. 63, & cap. 2. Fractores volunt, vt oliua in tabulato diu sit, vt fracidat sit, quò facillè efficiant.

¶ Fraces, Plinius lib. 15, cap. 4. Oleum in tabulato minui deteriusq; fieri: item in amurca, & frabic. Colum. lib. 1, cap. 13, 5. Gellius lib. 11, cap. 7. Item floces audierat pitea voce significare vini fræcem è vinaceis expressum: sicuti fraces ex oleis.

FRACIVS.] Vide FRANGO.

FRAENVM.] Instrumentum quo equus retinetur & domatur. Ouid. 1, de Arte, 96.

Tempore lenta pati fræna docentur equi.

Sonantes fræni. Virg. 3, Georg. 36.

Sonantia fræna. Ouid. 2, Metam. 35.

Accipere frænam: Mesophorce, pro, dedere se alicui. Virg. 12, Aeneid. 153.

Coercuit ora frænis. Ouid. 5, Metam. 129.

Compescere animum frænis. Horat. 1, epist. 2, 13.

Concordi currere fræno. Silius libro 16, 77, Sic, Virgilius 3, Aeneid. 108.

Frænum non depulit ore. Horat. 1, epist. 10, 8.

Dare fræna, id est, laxare habenas. Senec. Agamem. 3, 24.

Castra fræna dare iuuentæ. Claud. 3, Paneg. 25.

Domare fræna. Plin. lib. 8, cap. 4, 5.

Ducere fræna: id est, coercere. Ouid. 15, Metam. 194.

Mobilibus frænis ora flectere. Ouid. ad Pisonem, 10.

Frænis impediuntur equi. Ouid. 2, Fast. 148.

Sæpe obstinatis induit frænos amor. Senec. Hippol. 4, 44.

Frænos iniicere alicui. Valerius Max. libro secundo, Fræni sunt iniecti nobis.

Iniecit fræna vaganti licentiæ. Horat. 4, Carm. ode 15, 3.

Laxat frænos populis furentibus. Lucan. lib. 7, 25.

Spumantia fræna mandit sonipes. Virg. 4, Aeneid. 27.

Imperij moderati fræna. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 9, 7.

Moderandis frænis docta manus. Senec. Hippol. 1, 2, 1.

Frænum mordere. Papinius in Epithalamio Stellæ & Violantillæ: Fama race, subijt leges, & fræna momordit. Id est, admittit vincula matrimonij.

Frænos ore momordit equus. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 9.
 Oblita fræna spumis albertibus. Ouid. 15, Metam. 104.
 Equus fræna patitur. Ouid. epist. 4, 5.
 Regere frænis aliquid. Senec. Troad. 4, 16.
 Lupatis temperat ora frænis. Horat. 1, Carm. ode 3, 2.
 ¶ Frænum, apud Celsum lib. 7, cap. 25, est morbi genus: quæ glans penis ita contexta est, ut nudari non possit.
 ¶ Fræno: Frænis cohibeo. Cæsar 8, bel. Gal. 58, Equites frænatis equis in stationibus disponit. Liu. 1, bel. Pun. 99, Instructus, frænatusq; equus.
 Frænare cursus aquarum. Virg. 4, Georg. 28, Liu. 7, bel. Maced. 60, Vbi demersis nauibus frænassent claustra maris.
 Iustitia gentes frænare superbas. Virg. 1, Aeneid. 106.
 Iras frænare. Senec. Medea, 11, 4.
 Populos. Virg. 1, Aeneid.
 Spes audas. Silius lib. 10, 68.
 Vinculis & carcere. Virg. 1, Aeneid.
 Voluptates. Liu. 10, bel. Pun. 65.
 ¶ Frænatus. Equi frænati. Virg. 5, Aeneid. 110.
 Os frænatum equi. Horat. 1, epist. 15, 4.
 ¶ Frænigerus. Ala frænigera. Stat. 3, Syl. 20, Hoc est, equites.
 FRAGA.] Mora quæ in herbis nascuntur. Virg. 3, eclog. 19.
 Qui legitis flores, & humi nascentia fraga. Plin. lib. 21, cap. 15, 1, Idem lib. 15, cap. 24, Aliud corpus est terrestribus fragis; aliud congeneri eorum vne doni.
 Mollia fraga leges. Ouid. 13, Metam. 175.
 FRAGESCO, FRAGILIS, FRAGMEN, FRAGOR.] Vide FRANGO.
 FRAGRO.] Odorem reddo. Virg. 1, Aeneid. 83.
 —redolentq; thymo fragrantia mella. Mart. lib. 1, Ne grauis hesternò fragres Fescennia vino.
 Odor fragrat acerbus. Valer. 4, Argon. 98.
 ¶ Fragrans. Domus fragrans odore Assyrio. Catul. ad Mallium. epig. 63, 29.
 Mella fragrantia. Virg. 1, Aeneid. 83.
 FRAMEA.] Lancea, siue telum oblongum. Tacit. de Germ. Hastas, vel ipsorum vocabulo frameas, gerunt, angusto & breui ferro, sed ita acti, & ad vsu habili, ut eodem telo, prout ratio poscit, vel cominus vel eminus pugnent: & eques quidem scuto frameaque contentus est. Iuuenalis Satyr. 13, 8,
 Et Martis frameam, & Cythæi spicula vatis.
 FRANGO.] illido, & rumpo. Plautus Afin. Quis nostras sic fregit fores?
 Frangere aulas in caput alterius. Plaut. Capt. 3, 21.
 Comam in gradus. Quint. lib. 1, cap. 6, 29.
 Fregit coxam. Plin. epist. 25.
 Gleba frangenda versis bidentibus. Virg. 2, Georg. 30.
 Frangere in micas. Plin. 12, cap. 14, 13.
 Molis. Plin. lib. 18, cap. 7, 22, Deinde molis frangunt.
 Fregit nauem: pro, Naufragium passus est. Terentius And. 1, 3, 17.
 Patinam frangere. Horat. 2, Sermon. Satyr. 2, 15.
 Ad saxum aliquid. Virg. 3, Aeneid. 125.
 Euri frangunt sylvas. Virg. 2, Georg. 89.
 Frangere, aut incorporea transfertur.
 ¶ Frangere atq; concidere, quicquid est in oratione generosius. Quint. in Proem. lib. 1, 18.
 Frangas enim potius, quam corrigas, quæ in prauum induerunt. Quint. lib. 1, cap. 3, 7.
 Animum pietas, maternaq; nomina frangunt. Ouidius 8, Metam. 102.
 Frangere audaciam hostis. Liu. 3, bel. Pun. 212.
 Bella. Ouid. ad Liuiam, 91.
 Commoda alicuius. Catull. ad Mallium. epig. 63, 5.
 Dolor frangit corda fortia. Tibull. lib. 3, eleg. 2, 2.
 Diem morantem mero frangere. Horat. 2, Carm. ode 7, 2.
 Doli demum franguntur inanes. Virg. 4, Georg. 80.
 Fluctus frangere. Plin. in Paneg. 134.
 Gemitu supplice frangere aliquid. Stat. 11, Thebaid. 75.
 Imperium. Horat. 1, Carm. ode. 35, 3.
 Mala ingenium fregere meum. Ouid. 3, eleg. 14, 7.
 Mandata. Horat. 1, epist. 13, 4.
 Morbum frangere & vincere. Plin. epist. 12, b.
 Opes inimicorum. Liu. 2, ab Vrbe. 90.
 Vinum sublimia pectora fregit. Ouid. 1, Fast. 61.
 Pœnas leuiter frangere. Lucret. lib. 4, 18.
 Ventum. Plin. epist. 41, g. lib. 2, ad Gallum.
 Vires & robur frangit minutatum. Lucret. lib. 2, 227.
 Mare æstu frangitur. Lucret. lib. 6, 29.
 Minis nullis frangitur. Stat. 9, Thebaid. 95.
 ¶ Fractus: Participium, siue Nomen ex participio. Plautus Milit. 3, 8, Quæ misera gestitæ fractum facere ex hostibus.
 Fractus aliquo detrimento. Hirtius 4, bell. Alex. 42.
 Membra multo labore iam fractus. Horatius 1, Sermon. Satyr. 1, 1.

Fractus prælio. Cæsar 1, bel. Gal. 121, Virg. 2, Aeneid.
 — fracti bello, fatiq; repulsi Duces Danaum.
 Crus fractum. Hbrat. 1, epist. 18, 12.
 Dolor fractus. Senec. Herc. Oeth. 7, 35.
 Duces fracti bello. Virg. 2, Aeneid. 3.
 Fluctus fracti bello. Horat. 2, Carm. ode 14, 3.
 Fœdera fracta. Silius lib. 17, 71.
 Fluminis fracti vndæ. Lucan. lib. 1, 45.
 Fractus furor. Silius lib. 7, 51.
 Fracta pronuntiatio: id est, eneruata, mollis. Plinius epist. 14, lib. 2.
 Fractæ res. Plaut. Persa, 16, 105,
 Nam est res sunt fractæ; amici sunt tamen.
 Sapientia fracta cader. Ouid. 5, Trist. eleg. 13, 3.
 Sonitus fractos imitata vox tubarum. Virg. 4, Georg. 15.
 Vires fractæ. Virg. 2, Aeneid. 34.
 Virtus fracta. Horat. 2, Carm. ode 7, 3.
 Voces ad littora fractæ. Virg. 3, Aeneid. 111.
 ¶ Fractura. Plinius libro 29, cap. 6, 28, minutæ & latæ fracturis aurium illinuntur cum melle. Idem lib. 22, cap. 8, 3.
 ¶ Fragment: pars fractæ rei. Virg. 11, Aeneid.
 — sulua resplendent fragmina arena. Col. lib. 9, cap. 15, 11, Mox deinde fragmina fauorum, quæ in sacco remanserunt, retractata exprimuntur.
 ¶ Fragmentum: idem.
 Collecta lacera fragmenta carinæ. Lucan. lib. 8, 248.
 Galeæ fragmenta. Lucan. lib. 6, 39.
 Fragmentum lapidis. Mart. lib. 8, 51.
 Panis. Plin. lib. 9, cap. 8, 5.
 Ramæ fragmenta. Virg. Georg. 61.
 ¶ Frigor: Sonitus qui ex re fracta redditur. Virg. 1, Georg. — & horridus altis
 Montibus audiri fragor. Liu. 1, ab Vrbe. 127.
 Graui fragore strepitus. Ouid. 11, Metam. 74.
 Vocis horrendæ fragor. Senec. Herc. furente, 9, 36.
 Aridus fragor. Virg. 1, Georg. 72.
 Fulmineus. Valer. 2, Argon. 100.
 Præcept Oceanæ. Valer. 3, Argon. 81.
 Raucus. Claud. 2, in Eutrop. 33.
 Pelagi cecidit fragor. Virg. 1, Aeneid. 32.
 Dat fragorem propulsa sylua. Ouid. 8, Metam. 69.
 Miserrimus exoritur fragor. Stat. 3, Thebaid. 25.
 Fit fragor. Ouid. 1, Metam. 55.
 Ingens fragor intonat. Virg. 8, Aeneid. 103.
 Belli sentire fragorem. Lucan. lib. 5, 46.
 Horisono fragore succidere. Lucret. lib. 5, 22.
 Cælum tonat omne fragore. Virg. 9, Aeneid. 112.
 ¶ Fragosus: Asper, ac præruptus.
 Fragola oratio: cui contraria est Lenis. Quint. lib. 9, cap. 4.
 Vada fragosa. Valer. 2, Argon. 126.
 Mollia, lenia, fragosa, putricaua, &c. Lucret. lib. 2, 172.
 ¶ Fragosè. Plin. lib. 16, cap. 10, 9, Quippe respuuntur, & fragosius sidunt, ægrius reuolluntur.
 ¶ Fragesco: languesco. Accius Aegista: Neq; fera hominū pectora fragescunt, donec vim persenserint imperij. Idem Euryface: nunquam erit tam immania, quum mea opera extinctum sciet, qui fragescat.
 ¶ Fragilis: Caducus, Debilis. Plinius in Paneg. 130, Omne æuum & breue, & fragile est.
 Anni fragiles, & interior ætas. Ouid. 4, Trist. eleg. 7, 1.
 Cœta fragilis. Virg. ecloga 5, 18.
 Glacies. Ouid. 1, de Arte, 75.
 Fragilis & laboriosa mortalitas. Plin. lib. 2, cap. 7, 2.
 Muri fragiles. Claud. de bello Getico, 43.
 Sonitus fragiles chartarum. Lucret. lib. 6, 29.
 Fragile dentibus. Plinius lib. 12, cap. 8, 1, Gellius lib. 6, cap. 1, Ictibus, offensionibusq; paruis fragile.
 Fragilius. Plinius lib. 12, cap. 7, 4, Est etiãnum in India pipperis grani simile, quod vocatur gariophyllon, grandius fragiliusq;.
 ¶ Fragilitas: Debilitas & imbecillitas. Plin. epist. 51, c. quod me recordanem, fragilitatis humanæ miseratio subit.
 Duratur ferrum in fragilitatem. Plin. lib. 34, cap. 14, 8.
 FRATER.] Gellius lib. 13, cap. 10. Frater, inquit, dictus est quasi ferè alter.
 Fratris meignatus. Plautus Pœnulo, 18, 24.
 Fratris filia. Plin. epist. 164.
 Frater patruelis. Suetonius in Cæfare: Qui fratri patrueli suo Marco in Consulatu successerat.
 Fratres gemini. Quint. lib. 9, cap. 4, Horat. 1, epist. 19, 8.
 Gemelli fratres. Ouid. epist. 8, 16.
 ¶ Fraterculus. Iuuenalis Satyr. 4, 10,
 Vnde fit ut malim fraterculus esse gigantum.
 ¶ Fratritia: Vxor fratris. Festus.
 ¶ Fraternus. Fraternæ acies. Statius, lib. 1, 1.
 Animi fraterni. Horat. 1, epist. 10, 1.

Fœdus fratrum rumpere. Horat. 1, epist. 3, 7.

Fraterna mors. Virg. 9, Aen. 57.

Pacis fraternæ fides. Ouid. 5, Metam. 26.

Sodalitium fratrum. Catull. de Cælio, epigr. 95, 1.

¶ Fraternitas. Quint. declamat. 16, A' primis statim ætatibus in eandem coire vitam, habet aliquæ fraternitatis affectû.

¶ Fraterculo. Festus: Sororiarum mammæ dicuntur puellarum, quum primùm tumescunt ut fraterculare, puerorum: Plautus: Tunc mammulæ primùm sororiarum: illud volui dicere, fraterculabant.

FRA TILLI.] Villi sordidi in tapetis: quod per terram ferantur. Festus.

FRAVS.] Deceptio. Terent. Heaut. 5, 4, 10.

—mores caue in te esse istos sentiam.

¶ C. L. Quos? C. Si scire vis, ego dicam: gerro, iners, fraus, heluo, Ganceo damnosus.

Fraus est concessa repellere fraudem. Ouid. 3, de Arte, 98.

Inapertus fraudi Silius lib. 7, 6.

Crimina fraudis. Ouid. 3, de Arte, 7.

Nefanda fraus. Iuven. Satyr. 13, 18.

Muliebris. Tacit. lib. 4.

Mala fraude aliquid agere. Horat. 1, Carm. ode 3, 6.

Agere aliquem in fraudem. Virg. 10, Aen.

Altruere fraudem Senec. Herc. Oeth. 6, 3.

Cogitare fraudem alicui. Horat. 2, epist. 1, 24.

Componere fraudes. Propert. lib. 2, eleg. 10, 7.

Facere fraudem. Plaut. Milit. 5, 9.

Pudica fraude fallere procos. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 21.

Fest illi fraudem hæc res. Virg. 11, Aen.

Quod sine fraude mea aliorum; fiat. Liu. lib. 1.

Incidere in fraudem. Terent. Heaut. 3, 1, 33.

Innexa fraus clienti. Virg. 6, Aen. 122.

Nectere fraudem. Silius lib. 6, 66.

Nudare fraudem alicuius. Claud. de bello Gild. 55.

Nubem objicere fraudibus. Horat. 1, epist. 17, 13.

Fraudeloci oppressus. Virg. 9, Aen. 83.

Petere aliquem fraude. Virg. 4, Aen. 235.

Struere fraudes alicui. Senec. Hippol. 4, 30.

Ne ca res mihi sit fraudi. Vlpianus de ædilitio edicto, l. quæ autem. Liu. 1, ab Vrbe, 99 & 208.

Fraus capitalis. Liu. 3, bel. Pun. 50.

Capitalem fraudem admittere. Vlpianus, de ædilitio edicto.

Nocituram fraudem committere. Horat. 1, ode 28, 7.

¶ Fraudulentus: Plenus fraudis. Colum. lib. 9, cap. 5, 1.

Populus & dux fraudulentus. Horat. 3, Carm. ode 35, 5.

¶ Fraudulenter: Cum fraude. Columel. lib. 1, cap. 8, 14, Sæpe enim quærendi potestatem faciat de ijs, qui aut crudeliter eos, aut fraudulenter infestent. Plin. libro 30, cap. 17. Quoniam nullum animal fraudulentius inuidere homini tradunt. De stellione.

¶ Fraudo decipio & priuo. Plin. lib. 11, cap. 16, 3. Acquitas quidem etiam in eis obstringitur: feruntq; societate fraudata alueos mori. De apibus.

Fraudare genium. Plaut. Aulul. 25, 14.

Fraudare aliquem regno. Virg. 4, Aen. 72.

Somno. Ouid. 1, Amor. eleg. 13, 4.

Fraudate stipendium militum. Cæsar. 3, bel. Ciuil. 228.

Aliquem testimonio suo. Colum. lib. 3, cap. 7, 1.

Voluptate. Plin. epist. 96, d. lib. 5.

Se victu suo. Liu. 2, ab Vrbe, 46.

Data corripere fraudando. Catull. ad Aufilenam, 105, 2.

¶ Fraudans. Censu fraudante ferus. Ouid. 3, Fast. 166.

¶ Fraudatus. Coniugio fraudata. Ouid. epist. 6, 33.

¶ Fraudator. Fraudator & interceptor prædæ. Liu. 4, ab Vrbe, 218.

¶ Fraus, qui fraudem commisit. Festus. Plaut. Asin. 7, 20, Metuo in commune, nequam fraudem fraus sit.

FRA XINVS.] Arbor. Plinius lib. 16, cap. 13, 1.

Amicitior vndis fraxinus. Stat. 9, Theb. 99.

Fraxinus in syluis pulcherrima. Virg. eclog. 7, 13.

Stridula fraxinus. Claud. 1, in Ruffin. 44.

Vmbrosa fraxinus. Stat. 4, Theb. 57.

Proceras manibus vertere fraxinos. Horatius 3, Carmin. Ode 25, 4.

¶ Fraxineus: Ex fraxino. Frons fraxinea. Col. lib. 6, cap. 3, 6. Et lib. 11, cap. 2, 62.

Hasta fraxinea. Ouid. 4, Metam. 2.

Sudes fraxineæ. Virg. 2, Georg. 72.

Trabes. Virg. 6, Aen. 36.

¶ Fraxinus. Adiectiuum: Virga fraxina. Ouid. epist. 11, 16.

FRA XO.] Vigilias circumco: quod eo labore homo frangatur. Festus.

FREMO.] immaniter sono. Plaut. Mostel. 18, 10. Fremunt perstreputantq; Virg. 1, Aen. 113.

—cuncti simul ore fremebant.

Fremebant æternas opes esse Romanas. Liu. 2, ab Vrbe, 191.

Non fremit in infantes leo, nisi magna fame. Plinius libro 8, capite 16, 7.

Fremunt gaudio crecti de pace Reip. Liu. 6, ab Vrbe, 31.

Fremit leo ore cruento. Virg. 9, Aen. 25. Suet. in Galba.

Magno circum dolore fremebant. Virg. 6, Aen. 35.

Hæc fremit plebs. Liu. 3, ab Vrbe, 159.

Vario superi sermone fremebant. Ouid. 9, Metam. 84.

Torrentes immane fremunt. Claud. 8, Paneg. 47.

Turba mixto murmure fremit. Lucan. lib. 7, 10.

Venti fremunt immani murmure. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 5.

¶ Fremens. Sæuit acerba fremens. Valer. 3, Argon. 46.

Bello fremens Italia. Virg. 4, Aen. 46.

¶ Quos fremens. Virg. 1, Georg. 3.

¶ Fremendus. Clamor fremendus. Stat. 12, Theb. 151.

¶ Fremitus: Ingens sonitus.

Acquoris nigri fremitus. Horat. 3, Carm. ode 27, 5.

Marino fremitu assurgens Bonaçus. Virg. 2, Georg. 32.

Fremitus equorum. Cæsar. 3, bell. Ciuil. 151, Virgilius Vade-cino, Aen. 121.

Plausu fremituq; secundo. Virg. 5, Aen. 67.

Acri cum fremitu perfurit ventus. Lucret. lib. 1, 56.

Densio circumstant fremitu. Virg. 4, Georg. 44.

Flebilis fremitus. Senec. Hippol. 7, 4.

Horrisono fremitu sequuntur. Virg. 9, Aen. 11.

Mugienti fremitu loca cuncta retonant. Catull. de Berecyn. 58, 17.

Rapidi fremitus. Lucret. lib. 5, 240.

Truces fremitus tubæ. Senec. Octau. 6, 5.

Semiferi fremitus virorum. Valer. 6, Argon. 47.

¶ Fremebundus. Qui fremit. Ouid. 12, Metam. 16.

Tum verò præcepit curru fremebundus ab alto Desilit, FRENDIO.] Frango. Colum. lib. 2, cap. 11, 9. Cicera bubus crui loco freffa datur in Hispania Bæthica. Varro 2, de Rustic. capite 16, Amisso nomine laudentis, dicuntur ne frendes, ab eo quod nondum fabam frendere possint: id est, frangere.

Frendere: concussus & striculis densibus, veluti cum iracundiâ vocem emittit. Plaut. Capt. 1, 5, 5. Nimisque hercle ego illum malè formidabam; ita frendebat dentibus.

¶ Frendo: tertia coniugatione. Plaut. Trucul. 11, 41, —hoc vide, dentibus

Frendit, icit femur.

¶ Frendens. Aper frendens. Ouid. 1, de Arte, 10.

Leo frendens. Silius lib. 10, 3.

Dolor. Senec. Herc. fur. 9, 16.

Grauitate frendens. Virg. 4, Georg. 91.

¶ Freffa faba. Cels. lib. 5, cap. 18.

FRENV M.] Vide FRAENV M.

FREQUENS.] Frequentissima ædes. Plin. epist. 2, 16.

Frequens auditorium. Plin. epist. 42, 2.

Compita frequenta. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 5.

Coniua frequens. Ouid. 2, Amor. eleg. 5, 5.

Imitatio frequens. Quint. lib. 1, cap. 11, 2.

Modus frequens & fauorabilis. Quint. lib. 4, cap. 1, 14.

Frequens opera. Plaut. Cist. 2, 5.

Sylua frequens trabibus. Ouid. 8, Metam. 69.

Via frequens & iuta. Ouid. 1, de Arte, 118.

Vrbs populis frequens. Lucan. lib. 10, 2.

Secretis frequens. Tacit. lib. 4.

Frequens est: id est, consuetum, receptum. Paulus in l. singulis ff. de except. rei iud. Parere ergo exceptionem rei iudicatæ, frequens est.

Frequens adest. Terent. And. 1, 1, 80.

Frequens comparebo tibi benefactis. Plaut. Milit. 10, 67.

Frequentissimi venerunt. Cæsar. 4, bel. Gall. 505.

¶ Frequentia: multitudo.

Scholarum frequentia. Quint. lib. 1, cap. 2, 1.

¶ Frequenter. Vince frequenter. Ouid. 4, Trist. eleg. 6, 5.

¶ Frequento: frequenter adeo, aut inuiso Sallust. in Iugurtha: Deniq; plebs sic est accensa, uti opifices, agrestesque omnes, &c frequentarent Marium. Suet. in Octauio Augusto, cap. 53. Sallustius: Iuuentutem, quæ domum Catilinæ frequentabat.

Aliquem frequentare. Tacit. lib. 18.

Domum conuentu frequentare. Catull. Argon. 59, 7.

Sacra. Ouid. 3, Metam. 139.

Templa frequentari decet. Ouid. 4, Fast. 175.

Frequentare: pro frequenter reddere. Suet. in Aug. Italiam duodeviginti coloniarum numero, deductarum à se, frequentavit. Tacit. lib. 3.

Frequentare: pro Geminare. Gell. lib. 13, cap. 23. Quæ à Poëtis vel Oratoribus, celebrandæ & ornandæ rei gratiâ, duobus eadem pluribusve nominibus frequentantur.

Frequentare: pro Celebrare. Senec. epist. 80, Ad nos quidem nihil pertinebit posteriorum sermo: tamè nec searientes colles ac frequentabit.

Triumphum frequentare. Liu. lib. 6. Decad. 4.
 Commercium Seneca epist. 38.
 ¶ Frequentor. Plin. l. 1. li. 2. epist. 9. ad Apollinarem: Dilige-
 ris, coletis, frequentaris.
 ¶ Frequentarius: Veteres dixerunt, pro frequente. Festus.
 ¶ Frequentamentum. Gell. lib. 1. cap. 11, Numeros & mo-
 dos, & frequentamenta quaedam varia, tibicen incineret.
 Idem lib. 5, cap. 1.
 FRESSESVS.] Vide FRENDEB. Plin. lib. 22, cap. 23, 20. Col. lib.
 6, cap. 3, 5. Martial. lib. 2, 152.
 FRESIVM.] Locus angustus in mari: ac etiam ipsum mare.
 Freta æstuosa. Horat. 2, Carm. ode 7, 4.
 Alta. Senec. Hippol. 10, 8.
 Cærule. Virg. 10, Aen. 4, 1.
 Curua. Valer. 1, Argon. 124.
 Imbelle fretum torpentibus vndis. Stat. 3, Sylu. 5, 17.
 Infana freta Ouid. epist. 17, 6.
 Lenia. Ouid. epist. 16, 48.
 Mollia. Ouid. 4, Metam. 112.
 Naufragia. Ouid. 1, 4, Metam. 2.
 Triste fretum Ouid. epist. 17, 43.
 Tumida freta. Senec. Herc. fur. 11, 13.
 Vastum fretum. Seneca Hippol. 2, 1.
 Crebris freta concita terris. Virg. 3, Aen. 26.
 Concutiunt freta venti. Ouid. 6, Metam. 138.
 Currentia freta Horat. 1, epist. 3, 1.
 Venti distrahere fretum. Silius, lib. 7, 116.
 Feruet fretis spirantibus æquor. Virg. 1, Geog. 66.
 Funder fretum carinâ. Ouid. epist. 15, 7.
 Indignantia freta miscet venti. Ouid. 1, 1, Metam. 99.
 Inire fretum. Ouid. 14, Metam. 87.
 Secare freta. Virg. 10, Aen. 29.
 Cæca freta sollicitant remis. Virg. 2, Geog. 101.
 Sorbet fretum Charybdis. Ouid. 7, Metam. 13.
 Adductis spumant freta verfa lacertis. Virg. 5, Aen. 29.
 Szuior freta surgente. Ouid. 14, Metam. 143.
 Segne torpescit fretum. Senec. Herc. fur. 9, 30.
 Agitata freta tumescere incipiunt. Virg. 1, Geog. 72.
 Aetatis freta Lucret. lib. 4, 207.
 ¶ Fretus: *masculino genere diuertunt veteres*. Lucret. lib. 6,
 Nam fretus ipse anni permiscet frigus ad æstum.
 FRETVS.] Vide FRETOR.
 FRIABILIS.] Vide FRIO.
 FRIBVSCVLVM.] Vide FRIVICVLVM.
 FRIICO.] Plaut. Afin. 12, 88, Nunquam herclè facerem, ge-
 nua ni tam nequiter fricares. Plin. epist. 171. d, Quinetiam
 (fecum miserandumque dictu) dentes lauandos frican-
 dosq; præbebat.
 Fricare corpus oleo. Mart. lib. 4, 45.
 Costas arbore. Virg. 3, Geog. 51, de suibus.
 ¶ Fricus Iunen. Satyr. 6, 38.
 Fricus ex oleo. Plin. lib. 29, cap. 3, 5.
 — si prurit frictus ocelli
 Angustus, inpecta genâ collyria poscit.
 Fricari verco. Plin. lib. 26, cap. 22, 9.
 ¶ Fricio. Celsus lib. 1, In ipso quoq; itinere, frequens frictio.
 Plin. lib. 23, Friciones inhibeat oculorum.
 ¶ Fricatio: Idem. Col. lib. 6, cap. 12, 1, Sed si sanguis adhuc su-
 pra vngulas in cruribus est, fricatione assidua discutitur.
 Plin. lib. 28, cap. 4, 19, Fricatio vehemens.
 ¶ Fricatus: Idem. Plin. lib. 23, cap. 7, 11, Lusciosos ex oleo illi-
 tus emendat, dentiumq; vitia crebro fricatu.
 FRIGEO, FRIGIDVS.] Vide FRIGVS.
 FRIICO.] Torreo. Plaut. Bacchid. 16, 7,
 Tam frictum ego illum reddâ, quàm frictus est cicer.
 Cels. lib. 2, capit. 18, Tum res eadem magis alit iurulenta,
 quàm assa: magis assa, quàm frixa. Plinius lib. 18, cap. 7, 22,
 Postero die frignant: deinde molis si angunt. Colum libro
 7, cap. 3, 7, Frictum sal. Varro 2, de Re rustic. cap. 4, 19, Fri-
 ctum triticum.
 FRIGVS.] Virgil. 1, Georgic.
 — frigusq; caloremq; Inter. Idem: — aut Boream
 penetrabile frigus adurat.
 Rugosus frigore pagus. Horat. 1, epist. 19, 22.
 Acerbum frigus. Horat. 1, epist. 18, 11.
 Amabile. Horat. 3, Carm. ode 13, 2.
 Brumale. Virg. 6, Aen. 41.
 Durum. Lucret. lib. 5, 164.
 Ignauum. Ouid. 2, Metam. 153.
 Immodicum. Ouid. 5, Trist. eleg. 14, 2.
 Iners. Ouid. 8, Metam. 160.
 Matutinum. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 9.
 Medis frigoribus. Virg. eclog. 10, 13.
 Pallidum frigus. Stat. 5, Sylu. 1, 26.
 Penetrabile. Lucret. lib. 1, 103.
 Scelgratum. Virg. 2, Geog. 52.

Penetrabile frigus adurit. Virg. 1, Geog. 19.
 Arcere mala frigora hirsutis pellibus. Ouidius 3, Trist. eleg.
 10, 4.
 Opacum captare frigus. Virg. eclog. 1, 11.
 Vmbra & frigora captare. Virg. eclog. 2, 2.
 Cauere frigora. Ouid. 2, de Arte, 61.
 Colligere frigus. Horat. 1, epist. 11, 3.
 Concreuit frigore sanguis. Virg. 12, Aen. 180.
 Contracto frigore pigra. Virg. lib. 4, Geog. 52.
 Pluuio contrittat frigore cælum. Virg. 5, Geog. 55.
 Defendo teneras à frigore myrtos. Virg. eclog. 7, 2.
 Depellere frigus. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 2.
 Dissoluere. Horat. 1, Carm. ode 9, 1.
 Frigus per vngues elabitur. Ouid. 2, Metam.
 Frigus exercebat. Lucret. lib. 5, 286.
 Excipi frigore. Celsus lib. 2, cap. 1.
 Acre ferit frigus. Lucret. lib. 4, 51.
 Gelant frigora. Plin. lib. 15, cap. 6, 1.
 Zephyri minuunt frigora. Ouid. 3, Trist. eleg. 12, 1.
 Mollire frigora. Seneca Hippol. 1, 4.
 Glaciali frigore obsessum corpus. Ouid. 9, Metam. 117.
 ¶ Frigus. *pro simare*. Virg. 1, Aen. 20,
 Extemplo Aeneæ soluuntur frigore membra.
 Gelido frigore astrictum pectus. Ouid. epist. 2, 123.
 Concurrunt frigus per ossa. Ouid. ad Liuiam, 31.
 Frigus: *pro morte*. Virg. 12, Aen.
 — at illi soluuntur frigore membra.
 Petire aliquem frigore. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 13.
 Extremum frigus. Stat. 8, Theb. 143.
 Supremum frigus animæ. Stat. 3, Sylu. 3, 4.
 Curarum frigus. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 9, 5.
 Frigus. *etiam appellatur, quum pro visu & gratia vel fauore sperato,*
vis in diuersum exis. Quint. lib. 6, cap. 1, 29, Nam & imperitia,
 & rusticitas, & rigor, & deformitas afficiunt interim frigus.
 Questionum & argumentorū frigus. Quint. lib. 2, cap. 1, 24.
 Non leue frigus. Quint. lib. 5, cap. 7, 22.
 ¶ Frigeo: Frigore conficior & horreo.
 Frigent hic homines. Terent. Eunuch. 2, 2, 37. libid. 33, 11.
 Vbi friget, huc euasit, quàm pridem pater mihi & mater
 mortui essent.
 Sine Cerere & Baccho friget Venus. Terent. Eunuch. 4, 5, 6.
 Vires effretæ frigent. Virg. 5, Aen. 29.
 ¶ Frigens. vi, Frigens animis turba. Id est, Timida. Sil. libro
 10, 120.
 Lumina frigentia torquent. Stat. 2, Sylu. 30.
 ¶ Frigesco: Frigidus fio. Catō cap. 156, 4, Infundito in cati-
 num, vii frigeat. Idem cap. 95.
 Opus frigeat. Quint. lib. 6, cap. 1, 22.
 ¶ Frigefacto: Frequentarium. Plaut. Pœn. 11, 15.
 Calidum prandisti prandium hodie dic mihi.
 A. Quid iam? I. quia hoc nunc frige factas, quum rogas.
 ¶ Frigidus. Ouid. 1, epist. 5,
 Frigidus glacie pectus amantis erat.
 Aer frigidus. Ouid. 1, Amor. eleg. 13, 2.
 Amnia. Tibull. lib. 4, ad Messalam, 8, 1.
 Aura frigida. Propert. lib. 1, eleg. 15, 5.
 Corpus frigidum. Quint. Proæm. lib. 6, 11.
 Fons frigidior. Horat. 1, epist. 17, 3.
 Grauedo frigida. Catull. ad Fundum, epigr. 41, 3.
 Horror frigidus. Virg. 3, Aen. 6.
 Imber. Virg. 1, Geog. 52.
 Lingua frigida. Virg. 4, Geog. 105.
 Lumina labuntur frigida letho. Virg. 1, Aen. 164.
 Mors frigida. Virg. 4, Aen. 78.
 Ofcula frigida. Ouid. epist. 11, 24.
 Rura. Virg. 3, Geog. 64.
 Sanguis frigidus. Virg. 2, Geog. 97.
 Sudor. Virg. 3, Geog. 99.
 Vesper. Virg. 3, Geog. 3, 66.
 Vmbra frigida noctis. Virg. eclog. 8, 5.
 In Venerem frigidus. Virg. 3, Geog. 19.
 Cura frigida. Lucret. lib. 4, 213.
 Fomenta frigida curarum. Horat. 1, epist. 3, 6.
 Affectatio frigida & puerilis. Quint. lib. 4, cap. 1, 53.
 Quartana frigida. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 58.
 ¶ Frigidus: *per translationem*.
 Argumentum frigidum. Quint. lib. 5, cap. 10, 22.
 Mens frigida. Lucret. lib. 4, 61.
 Frigida negotia. Plin. epist. 179.
 Pausa frigida vitæ: id est, mors. Lucret. lib. 3, 190.
 Pellis. Lucret. lib. 6, 240.
 Solatia frigida. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 2, 9,
 ¶ Frigidus: *Segnis*. Virg. 11, Aen. 68,
 — sed frigida bello Dextera.
 Virgo non frigida. Ouid. 2, Amor. eleg. 1, 1.
 Frigidus: *Perniciosus & nocens*. Virgil,

Frigidus, ô pueri fugite hinc, latet anguis in herba.
FRIGIDA. *Substantiue posuim, cui subaudiuntur aqua.* Plaut. Most. 4. 1, lampidem mecastor frigidâ non laui magis libenter. Plin. epist. 49. d.
FRIGIDAM suffundere: Blanditiis incitare Plaut. Cistell. 2, 27.
FRIGIDÈ. Quint. lib. 6, cap. 1. 30, Tum ille alioqui vir facundus inopinatè rei casu obmutuit, & infantem suum frigidissimè reportauit. Id est, ita ut minimè placeret, aut moueret iudices.
FRIGIDULUS. Catull. Argon. 59. 20.
 Frigidulos vdo singultus ore eientem.
FRIGIDO. Idem quod Frigus. Varro: Atque ut igni feruido medullitus aquiloniâ intus feruat frigidinem.
FRIGIDIARIUS. Plin. epist. 17. lib. 2, Frigidaria cella balineis: id est, vbi aqua frigida lauabatur.
FRIGORIFICUS. Gell. lib. 17, cap. 8, Acetum omnium maximè frigorificum est; atq; id tamen nunquam concreuit.
FRIGITO. Cum sono erigor, atq; exilio Plaut. Casin. 5. 5. 1, Nam quid frigitis? quid isthuc tam cupidè cupis?
FRIGILLA.] auis: dicta, vt inquit Festus, quòd frigore canet & vigeat. Mart. lib. 9. 57,
 Nunc sturnos inopes, frigillarumq; querelas
 Audit, & arguto passere vernat ager.
FRINGILLIO.] præpeditè ac obscurius verba enuntio. Apuleius in *Magia*. Qui eloquentiæ patrocinium vulgò proficitur, etiam honesta dicta sordidè blaterat: sæpe in rebus nequaquam difficilibus fringulit; vel omnino obmutescit. Et iterum: Audisti priuigium meum vix singulas syllabas fringulientem.
FRIVICULVM.] Vlpian. de donat. inter virum & vxorem. l. cum hic. §. si diuortium. Quòd si diuortium non intercesserit, sed friviculum interuenerit: donatio profectò valebit, si friviculû quietuit. *Quidam* Frigusculum legunt: alij Frivusculum.
FRIO.] Contero, comminuo. Plinius libro 13, capit. 4. 17, In ipsa quidem Aethiopia friatur hæc: tanta est siccitas. Varro 1. de Re rust. cap. 9. 6, Si sit terra alba, si nigra, si leuis, quæ quum fodiat, facile frietur.
FRIBILIS. Plin. lib. 28, cap. 8. 21, Optimaq; est, quæ candidissima, & friabilis, minimèq; ponderosa: quum teratur inter digitos, fermentescens. Idem, lib. 34, cap. 18. 7.
FRIT.] Varro 1. de re Rustic. capite 48. 3, Illud autem summum in tipica iam matura, quod est minus quàm granum, vocatur frit.
FRITILLVS.] tabula lusoria. Iuuenal. Satyr. 14. 1,
 — paruq; eadem mouet arma fritillo.
 Martialis, libro 4. 14,
 Dum blanda vagus alea December
 Incertis sonat hinc & hinc fritillis.
FRITINNIO: Subsilio. Varro: Et pullos peperit fritinnientes.
FRIVOLA.] vasa sunt propriè fictilia, quassa. Vlpianus in l. solutum. §. solutam. ff. de pignor. act. Non enim credibile est hoc conuenisse, vt ad vniuersam pensionem insulæ friuola mea teneantur Iuuen. Satyr. 5. 6,
 Et ne te teneam, Romanorum omnia regum
 Friuola. Idem tercia, 20,
 — iam friuola transfert
 Vcalegon, tabula iam tibi tertia fumant.
FRIVOLUS. Plin. lib. 7, cap. 7. 1, de generatione hominis loquens, Miseret, atq; etiâ pudet, æstimantè quàm sit friuola animalium superbillimi origo, quum plerumque abortus causa fiat odor à lucernarum extinctis. Plinius lib. 7, capit. 53. 7, Friuolum dictu Gellius lib. 13, cap. 30, Oppidò quàm sunt in literarum ostentatione inepti & friuoli. Idem libro 16, capite 12, Quædam futilia & friuola. Quintilianus libro 1, capite 10, Friuolæ in paruis instantiæ. Idem lib. 7, cap. 3. 28, Eoque fatius est, omni se antea vitæ abstinere conuitio; quàm leuibus aut friuolis, aut manifestò falsis reum inceslere.
FRONDATOR, FRONDOSVS.] Vide FRONS, frondis.
FRONS.] frontis. Plin. lib. 11, cap. 37. Martial.
 Nec maruinâ si mibi fronte venis. Idem, lib. 1. 34,
 Illâ fronte precor carmina nostra legat.
ASPERA cornu frons. Ouid. 10, Metam. 45.
ATTRITA Iuuen. Satyr. 13, 26.
CASTIGATÆ collecta modestia frontis. Stat. 2, Sylu. 1. 9.
FEROX frons. Senec. Herc. fur. 6, 27.
GENEROSA. Lucan. lib. 8, 132.
HIRTA Senec. Hippol. 6, 14. Sil. lib. 6, 25.
LÆTA. Virg. 6, Aen. 173.
LÆUIS. Virg. eclog. 6, 11.
MINAX. Seneca Oedip. 12, 2.
MÆSTÆ fronte queri. Claud. 4, Paneg. 32.
MOLLIS supra modum frons. Quint. lib. 6, cap. 4. 10.
NIUCA pendebant fronte capilli. Ouid. 10, Metam. 28.

PROTERUA frons. Horat. 2, Carm. ode 5, 4.
RIGIDA. Lucan. lib. 2, 76.
SERENA. Sil. lib. 3, 61.
SETIGERA apri. Stat. 8, Theb. 107.
SETOSA leuioris. Horat. 1, Serm. Satyr. 5, 13.
SOLICITAM explicare frontem. Horat. 3, Carm. ode 29, 4.
SPECIOSA frons. Ouid. 3, Metam. 5.
TENERA. Virg. 2, Georg. 75.
TENUIS. Horat. 1, Carm. ode 33, 1.
TORUA. Virg. 3, Aeneid. 127.
TRISTIS. Tibull. lib. 2, eleg. 3, 8.
TRUNCA tauri. Ouid. 9, Metam. 18.
TURBIDA. Senec. Hippol. 4, 15.
TURGIDA cornibus Horat. 3, Carm. ode 13, 1.
VRBANA frons est fiducia, & petendi audacia. Horat. 1, epist. 9. 3. Budæus.
A fronte. Ouid. 1, Metam. 35.
IN fronte disertus. Ouid. 1, de Arte, 93.
AQUATA fronte, & concordia curtere fræno. Sil. lib. 16, 77.
ATTOLLERE frontem. Stat. 4, Thebaid. 22.
CÆDERE frontem. Quint. lib. 2, cap. 12, 6.
CONCURRENT nubes frontibus aduersis. Lucret. 1, b. 6, 24.
CONTRACTÆ seria frontis. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 25.
CONVERSIS frontibus incurunt tauri. Virg. 12, Aen. 144.
DETECTÆ fronte pugnare. Quint. lib. 5, cap. 13, 10.
DIRIGERE frontem. Quint. lib. 2, cap. 13, de acie.
SENECTUS rugis frontem exarat. Horat. Epod. 8, 1.
FRONTem explicare vel exporrigerè dicimur, quum hilarescimus: Contrahere, vbi quid molestum est. Terent. Adelph. 5. 3. 53. Horat. 3, Carm. ode 29, 4.
INuerecunda frons. Quint. lib. 2, cap. 4, 12.
FRONTem obducere: pro Contrahere. Quint. lib. 10, cap. 3.
OBDUCTÆ fronte tristis. Iuuen. Satyr. 9, 1.
OBDUCTÆ fronte senectus. Horat. Epod. 13, 1.
OSTENSANS frontem albam. Virg. 5, Aen. 113.
PECCAT frons pluribus generibus. Quint. lib. 1, cap. 11, 5.
FRONTem perficere: pro Deponere pudorem. Plin. Perfricui frontem, & nihil profeci. Caluus apud Quint. lib. 9, cap. 2.
PERIT illi frons. Persius Satyr. 5, 11.
PORRECTIORE fronte mecum loquaris oportet. Plaut. in Casina, 6. 3. Item, Caperata frons. Plautus: Caperata frons feruitudine.
PRÆCINCTUS arundine frontem. Ouid. 1, de Arte, 45.
PREMERE frontem corona. Lucan. lib. 2, 72.
PROMITTERE aliquid fronte. Quint. lib. 1, cap. 4, 2.
REMITTERE frontem. Plin. in epist. Ego tamen, qui à te hanc seueritatem exigo, cogor id, quod diuersum est, postulare, vt in plerisq; frontem remittas.
VALLATUS frontem radijs. Ouid. epist. 4. 34. de Sole.
FRONS: Principium & ingressus. Quintil. hb. 4. cap. 1. 29, In sinuatio surrepat animis, maxime vbi frons causæ non satis honesta est. (Stio.)
PRIMA frontè. Quint. lib. 7, cap. 2, Dura prima fronte quæ in frontem statuerat. Tacit. lib. 3.
PUGNARE in frontem. Tacit. in vita Agricola.
FRONTem sub aduersa scopulis pendentibus antrû. Virg. Plin. lib. 12, capit. 7. 1, In fronte Cauasi, solibus opposita, gigni. Idem lib. 4, cap. 21.
FRONTES librotum. Ouid. 1, Trist. eleg. 2.
FRONTALE: Ornamentum frontis. Plinius lib. 37, cap. 12. 2, Quondamq; tantæ magnitudinis fecerè, vt equis regum in oriente frontalia, atque pro phaleris pensilia facerent. Liu. 7. bell. Maced. 162.
FRONTATUS. Vitruuius: Lapidès vtraque parte frontati, sunt qui vtraq; parte parietis, faciem certam ostendunt. Plin. lib. 35, cap. 12. 9, Vel ad testâ costilibus laterculis frontatisq;.
FRONS.] frondis. Virg. lib. 2, Georg. 75,
 — frons tenera, imprudensq; laborum.
Fœcundæ frondibus vltimi. Virg. 2, Georg. 90.
ARBOREÆ frondes. Ouid. 4, Metam. 128.
ARIDÆ. Horat. 1, Carm. ode 25, 4.
DENSÆ. Virg. 9, eclog. 6.
GLAUCA frons. Virg. 2, Georg. 3.
TENERÆ frondes. Virg. 3, Aen. 90, Quint. lib. 2, cap. 4. 8.
ABDITUS fronde leui. Ouid. 2, Metam.
AUCLLERE frondes. Ouid. 2, Metam.
GLAUCA canentia fronde salista. Virg. 2, Georg. 3.
CARPENDÆ manibus frondes. Virg. 2, Georg. 74.
FRONDES consternunt terram. Virg. 4, Aen. 89.
DETONSÆ frigore frondes. Ouid. 3, Fast. 48.
STRICTIS frondibus explere bouem. Horat. 1, epist. 14, 6.
OPACA fronde horrent comæ. Senec. Herc. fur. 9, 15.
HIRSUTIS frondibus passus. Virg. 3, Georg. 46.
LEUANDUM fronde nemus. Virg. 2, Georg. 80.
VRIDI super fronde requiescere. Virg. eclog. 1, 16.

Spargit agrestes tibi sylua frondes. Horat. 3. Carm. ode 18, 3.
 Festa fronde velamus delubra. Virg. 2. Aen. 50.
 Fronde comas vincti. Horat. 2. epist. 1, 22.
 Nouâ fronde virere. Virg. 6. Aen. 41.
 Caducæ frondes volitant. Virg. 1. Georg. 74.
 ¶ Frondeus: Qui totus ex frondibus est: Frondea corona.
 Plin. lib. 16. cap. 4, 4.
 Nemora frondea. Virg. 1. Aen. 39. pro Frondosa.
 Testa. Virg. 4. Georg. 13.
 ¶ Frondosus: frondibus abundans. Frondosus ramus. Liu.
 10. ab Vrbe, 206. Et.
 Frondosi montes Varro 2. de Re rust. cap. 5, 10.
 Aestas frondosa. Virg. 3. Georg. 59.
 Lucus frondosus Virg. 4. Georg. 109.
 ¶ Frondarius: ad frondes pertinens. Plinius lib. 18. cap. 31. 6.
 Vnus frondator quatuor frondarias fiscinas complere in
 die iustum habet.
 ¶ Frondeo. Virg. 3. eclog. 12. (1. Georg.
 Nunc frondent syluæ, nunc formosissimus annus. Idē,
 — nemorumq; Ioui quæ maxima frondet Aesculus.
 ¶ Frondens. Arbusta frondentia. Virg. 3. Georg. 60.
 Campus frondens. Lucan. lib. 6, 17.
 Ramo frondenti tempora implicat. Virg. 7. Aen. 27.
 Frondens vitis. Col. lib. 3. cap. 1, 5.
 ¶ Frondesco: frondes emitto. Col. lib. 5, Nihilominus enim
 paucis frondescet pampinis.
 Ramos arboribus frondescere. Lucret. lib. 1, 117.
 Virga frondescit. Virg. 6. Aen. 29.
 ¶ Frondator. Virg. 3. eclog. 12.
 Hinc altâ sub rupe canet frondator ad auras.
 Falx frondatorum. Catull. Argon. 59, 9.
 ¶ Frondatio. Col. lib. 5, cap. 6, 14. Atq; in frondatione cauend-
 dum, ne aut prolixiores pollices fiant, qui ex amputatis
 virgis relinquuntur.
 ¶ Frondifer: Frondes ferens. Lucret. lib. 1, 4. Frondiferasque
 domos auium.
 Nemus frondiferum. Lucret. lib. 2, 72.
 ¶ Frondifluus Boethius Metro. 5. lib. 1.
 Tu frondifluæ frigore brumæ
 Stringis lucem breuiore mora.
 FRONTO.] *Φρόντων*, Philosophiæ simul & dicendi præceptor
 M. Antonii principis, a deo ab illo dilectus, vt ille statuam
 ei à Senatu statui peteret. Author Capitolinus. Frontonis
 alterius sub Nerone meminere Tacitus, & Iuuenalis. Mar-
 tialis item. Clarum militiæ Fronto togæq; decus.
 FRVCTVS.] Vide FRVOR.
 FRUGALIS FRUGALITAS.] Vide FRUGES.
 FRUGES, vel FRVX.] Generale nomen ad omnes fructus
 terræ, quos in alimoniam vertimus. Varr. de ling. Lat. Liu.
 1. Decad. lib. 5. de. Gallis: Eam gentem, traditur famâ dul-
 cedine frugum, maximeq; vini noua tum voluptate captâ,
 Alpes transisse. Virg. 10. eclog.
 — nocent & frugibus ymbra.
 Locuples frugibus annus. Horat. 2. epist. 1, 28.
 Infœlix frugibus telus. Virg. 2. Georg. 42.
 Diua potens frugum: Id est, Ceres. Ouid. 3. Amor. eleg. 9, 7.
 Parens frugum tellus. Virg. 2. Georg. 35.
 Grauidæ fruges. Virg. 1. Georg. 85.
 Lætæ. Virg. 1. Georg. 14.
 Maturæ. Virg. eclog. 3, 16.
 Medicatis frugibus ossa. Virg. 6. Aen. 84.
 Huberes fruges. Horat. 4. Carm. ode 15, 1.
 Copia diffundit fruges pleno cornu. Horat. 1. epist. 12, 6.
 Tellus ferebat fruges. Ouid. 1. Metam. 23.
 Tonnis gemit arca frugibus. Virg. 3. Georg. 26.
 Hornâ fruge placare lates. Horat. 3. Carm. ode 23, 1.
 Nictidæ surgunt fruges. Lucret. lib. 1, 51.
 Ad frugem perducere. Quint. lib. 6, cap. 3.
 Corrigere aliquem ad frugem. Plaut. Trinum. 4, 60.
 Redire ad frugem bonam. Lamprid. in Heliog.
 ¶ Frugi: indeclinabile: compositum tamen cum *bonæ* anti-
 qui ponebant. Plautus Capt. 17, 3.
 Fui ego lepidus vel bonus vir nunquâ, neq; frugi bonæ.
 Idem Trinum. 6, 39. Vlpianus ad legem Aquiliam. 1. Nera-
 tius. Sed li bonæ frugi seruus intra annum mutatis mori-
 bus occisus sit.
 Frugi es: id est, vitilis & necessarius. Plautus Pœn. 10, 10. Te-
 rent Eunuch. 3, 559.
 Frugi homo. Terent. Adelph. 5, 9. 2. Idem Heaut. 3, 3, 19.
 Hominis frugi & temperantis sanctus officium.
 Frugi ædificium. Plin. epist. 41. b. lib. 2. ad Gallum.
 Frugi mancipis. Plin. epist. 63. b. lib. 4. ad Caluissum.
 Frugi seruus: Cui curæ est commodum domini. Plautus
 Amphitr. 1. 4. Plin. epistol. 21. Omisissis iocis credo decen-
 tes esse seruos, qui sunt empti mihi ex consilio: superest vt
 frugi sint.

Sum bonus & frugi. Horat. 1. epist. 17, 10.
 Populus frugi, castusq; Horat. de Arte, 42.
 Frugi, *Utiam dicuntur*, qui in victu, vestitu, similibus que tempe-
 rans est. Plaut. AFin. 16, 7.
 Ego, præter alios, meum virum frui rata
 Siccum, frugi, continentem, amanti vxoris maximè.
 Cœnula frugi. Iuuenal. Satyr. 3, 17.
 Frugi victus. Quint. lib. 5, cap. 10.
 ¶ Frugis, in *geniuo*, dixit Plaut. in Milit. 20. 50. Fac sis frugis.
 ¶ Frugifer: Fructum ferens. Arbores frugiferæ. Plin. lib. 12.
 Idem, capit. 2. Vicina bonitas prouincijs, excepto Africæ
 frugifero solo.
 Ager frugifer. Lucan. lib. 1, 28.
 Arua frugifera. Lucan. lib. 3, 13.
 Frugifera alimentis insula. Liu. 6. bel. Pun. 208.
 Messes frugiferæ. Ouid. 5. Metam. 132.
 Frugiferum & salubre. Liu. in Præfatione, ab Vrbe cond. 7.
 ¶ Frugiferens. Lucret. lib. 1,
 Quæ mare nauigerum, quæ terras frugiferentes
 Concelebras.
 ¶ Frugilegus. Ouid. 7. Metam. 127.
 Hic nos frugilegas aspeximus agmine longo
 Grande onus exiguo formicas ore gerentes.
 ¶ Frugiperda. Plin. lib. 16, cap. 26. 5. Ocyssimè autem salix a-
 mittit semen antè, quàm omnino maturitatem sentiat: ob
 id dicta ab Homero frugiperda.
 ¶ Frugalis: temperans. Terent. Heaut.
 Dedo me patri nunciam, vt frugalior sim, quàm vult
 Plinius in Paneg. 85.
 Frugalis magister pecorum. Col. lib. 1, cap. 9, 1.
 Frugalis villa. Varro 3. de Re rust. cap. 2, 2.
 ¶ Frugaliter: Sobriè & modestè. Plaut. Epid. 11, 37.
 Ille eam rem idè sobriè & frugaliter accurauit, vt alias
 Res: est impense improbus. Plin. epist. 24, 8. Frugaliter,
 modestèq; viuentis.
 Parcè & frugaliter viuere. Horat. 1. Serm. Satyr. 4, 22.
 FRVVIS COR.] Vide FRVOR.
 FRVVMEN.] summa pars gulæ, quâ cibum lingua demittit
 in ventrem. Virgil. 1. Aen. 19.
 FRVMENTVM.] Plin. lib. 18, cap. 7, 1. Sunt autem duo prima
 frugum genera: frumenta, vt triticum, hordeum, & legu-
 mina, vt faba & cicer. In eodem cap. 9. separat frumentum
 ab hordeo, dicens: Frumentum & hordeum vtrumq;
 Aceruus frumenti ingens. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 23.
 Copia frumenti. Horat. 1. epist. 15, 4.
 Frumentum triticeum. Mart. lib. 12, 12.
 Sara frumenta manu carpes. Virg. 3. Georg. 35.
 Emeterè multum frumenti agris. Horat. 1. epist. 6, 5.
 Grandia tradunt frumenta. Virg. 4. Aen. 82.
 Lactentia surgunt frumenta. Virg. 1. Georg. 63.
 ¶ Frumentarius: Locus frumentarius hoc est, serax frumen-
 ti. Cæf. lib. 1. bell. Gall.
 Frumentarium solium: In quo seritur frumentum. Plin. lib.
 18, cap. 6, 3. Et Col. lib. 1, cap. 2, 3.
 ¶ Frumentarius: comparans sibi frumenta. Plaut. Pseud. 4, 55.
 Frumentarii negotiatores. Plin. lib. 8, cap. 44, 5.
 ¶ Frumentor: frumentum colligere. Cæsar 4. bell. Gall. 490,
 Prædandi, frumentandique causa. Liu. 1. bell. Maced. 142,
 Quum in propinquo agro frumentarentur Romani.
 ¶ Frumentatio: Frumentorum collectio. Cæsar 7. bell. Gall.
 58. Omnes nostras pabulationes frumentationesque ob-
 seruabat ibidem, lib. 6, 142. Interim confecta frumentatio-
 ne, milues nostri clamorè exaudiunt. Liu. 1. bel. Maced. 142.
 Frumentatio, etiam vocatur distributio frumenti. Sueton. In
 Angulo: Impetum se cepisse scribit, frumentationes pu-
 blicas in perpetuum abolendi.
 ¶ Frumentator. Liu. bel. Maced. 10. Improviso impetu Gal-
 lorum eum frumentatoribus est circumuentus. Sic, 2. ab
 Vrbe, 146.
 FRVNIS COR.] Vide FRVOR.
 FRVOR.] Vescor. Alor. Terent. Adelph. 5, 8, 26,
 — agelli hic sub vrbe est paululū, quòd locitas foras:
 Huic demus qui fruatur.
 ¶ Frui: voluptatem capere ex vsu, & delectari.
 Frui quiete. Terent. Phorm. 1, 3, 13.
 Frui colloquio decorum. Virg. 7. Aeneid.
 Contemplatione. Quint. lib. 2, cap. 18, 19.
 Gaudio. Plin. in Paneg. 145.
 Ingenio suo. Terent. Heaut. 2, 4, 21.
 Marito meliore fruitor. Ouid. 2. epist. 16.
 Frui otio. Plin. epist. 127.
 Paratis. Horat. 1. Carm. ode 31, 4.
 Parto. Virg. 1. Georg. 60.
 Somno. Ouid. 2. Metam. 156.
 Virginitate perpetuâ. Ouid. 1. Metam. 98.
 Viro al. quo. Plin. epist. 10, 6.

Voluptatibus. Terent. Heaut. 1. 1. 97.
 Fruitur hanc alternas noctes. Plaut. Afin. 16, 68.
 Ars fruendi diuitijs. Horat. 1. epist. 4, 2.
 ¶ Fruius. Vlpian. in l. Pompon. ff. de usufructu earum rerū
 quæ vsu consumuntur. non meo nomine, sed suo fruius
 est emptor.
 ¶ Fretus: Id est, confusus. Plautus Menæch. 17. 12,
 — quæ viros
 Subseruire sibi postulant, fretæ dote, feroces.
 Fretus consilij & innixus. Plin. in Paneg. 112.
 Fretus dijs. Plaut. Casin. 7. 39, Sallustius in Iugurtha: Igitur
 consul, omnibus exploratis, credo dijs fretus.
 Fretus fiducia tua. Plaut. Aulul. 16, 50.
 Ingenio. Plautus Capt. 6. 100. Terentius in Prolog. Heau-
 ton. 24.
 Iuuenta Virg. 5. Aen. 85.
 Fretus malicia sua. Terent. Phorm. 2. 1. 43.
 Virtute. Plaut. Amph. 4. 58, viribus. Col. lib. 6, cap. 23. 3.
 Fretus vobis. Terent. Eunuch. 5. 9, 33.
 ¶ Fruifcor Idem quod Fruor. Gell. 17, cap. 2. Qu. Metellus
 Numidicus, qui castè pureque lingua vsus Latina videtur,
 in epistola, quam exul ad Domitios misit, ita scripsit: Illi ve-
 rō omni iure atq; honestate interditi; Ego neq; aqua, neq;
 igni careo, & summa gloria fruifcor.
 Næuius in Atrellana, quæ Partus inscripta est:
 Quod magnopere quæsterunt, id fruifci non queunt:
 Qui non parci apud se, fruius est.
 Fruifci, accusatiuo iunctum. Plaut. Rud. 2. 3. 72,
 Hinc, tu, nisi malum, fruifci nihil, potes.
 ¶ Fruifcor, pro Fruor, Antiqui dixerunt. Lucilius, lib. 18,
 Acque fruifcor eso, ac tu. Cælius lib. 2, Domus suas quo-
 que ire iubet, & sua omnia fruifci.
 ¶ Fructus: huius fructus, vel fruifci, & fructi.
 Fructi. Terent. Adelph. 5. 4. 17,
 Nunc exacta ætate, hoc fructi pro labore ab his fero,
 Odium. Caro cap. 4, Fructi plus capies.
 Fructus Varro 1. de Re rustic. cap. 12. 16, Eius enim saluam
 esse fructus venenum.
 Breuis fructus. Lucret. lib. 3, 187.
 Certe atq; deformati fructus. Quint. in Proæm. lib. 6, 8,
 Incertus fructus. Varr. 1. de re Rustic. cap. 4, 2.
 Perpetuus fructus, nec fortunæ subiectus. Quintilian. lib. 1,
 cap. 12, 13.
 ¶ Fructus, pro Cibo. Terent. Phorm. 2. 2. 18,
 Quia enim in illis fructus est, in illis opera luditur.
 Fructus: pro Fruitione, & voluptate.
 Laboris fructus. Quint. in Proæm. librō 6. 3, Ouidius epi-
 stol. 12, 35.
 Capere fructum dulcedinis. Lucret. lib. 2, 195.
 Create fructus. Quint. lib. 5, cap. 11, 19.
 Decerpere fructum ex re aliqua. Horatius 1. Sermō. Saty-
 ra, 2, 16.
 Vitæ fructibus non vnquam explemur. Lucret. lib. 3, 205.
 Feri fructus mansuecunt. Lucret. lib. 5, 275.
 Feros fructus mollire colendo. Virg. 2. Georg. 8.
 Petere fructum non ex stipe aduocationum; sed ex animo
 suo, & contemplatione ac scientia. Quintilianus libro 1,
 cap. 12, 13.
 Non respondens labori fructus Ouid. 4. Fast. 129.
 Sustulit magnos fructus. Quint. lib. 5, cap. 10, 34.
 ¶ Fructifer: Ferens fructum Plin. lib. 12, cap. 3. 1, Quæ ex his
 incolarum numero esse cæpere, dicuntur inter fructiferas.
 ¶ Fructuarius: Cuius est fructus, vel ad fructum pertinens.
 Colum. lib. 1, cap. 6. 1, Et diuidatur in tres partes: vrbānam,
 rusticam, & fructuariam. Idem libro 5, capite 5. 14. Varrō
 2. de re Rustic. capite 1. 16, Parere tot oportet porcos, quot
 mammæ habeat: si minus pariat, fructuariam idoneam
 non esse.
 ¶ Fructuosus: Qui fructum præstat.
 Fructuosissima ars medicinæ. Plin. lib. 29, cap. 1, 2.
 Fructuosissimus locus. Cæsar 1. bel. Gal. 115.
 Fructuosæ segetes. Varrō 1. de re Rustic. cap. 9, 5.
 Multis esse fructuosum. Quint. lib. 1, cap. 6, 19.
 FRUTEX.] Incassum, nequicquā. Terent. Adelph. 2. 7. 54,
 Frustra egomet mecum has rationes deputo. Et 4. 3. 15,
 Frustra operam hanc, opinor, sumo.
 Fortissimus, frustra. Virg. 5. Aen. 77.
 Frustra: pro re infecta. Sallust. in Iugurth. Multa tamen in ora-
 tione consumpta, frustra legati discessere.
 Frustra habere aliquem: pro, Decipere & circumuenire. Plau-
 tus Amphit. 3. 2. 5, Is aduenientis seruum & dominum fru-
 stra habet.
 Habitus frustra. Tacit. lib. 13.
 Frustra esse: pro, Decipi, falli. Plaut. Bacch. 18. 42. Sallust. in Iu-
 gurth. Quō mihi acrius adaitendum est, vt neque vos ca-
 piamini, & illi frustra sint.

Frustra esse: Non prodesse. Cels. lib. 3, Quia curatio minus ijs
 prodest, in quibus allidue frustra fuit.
 Frustra esse, dicitur, quod exitum speratum non habet. Sallust. in
 Iugurth. Cuius neque consilium, neque inceptum vllum
 frustra erat.
 ¶ Frustro: Decipio. Cæsar: Non frustrabo uos milites. Plaut.
 Milit. 12. 9,
 — quin ego frustrō,
 Postquā adhibere meas aures ad tuā moror orationē.
 Frustror: Idem quod Frustro. Plautus Amphit. 8. 199.
 Terentius in Prologo Eunuch. 14, Dehinc ne frustretur
 ipse se.
 ¶ Frustrari ab aliquo: Passus. Plin. de Viris illust. 42.
 Imago verbi frustratur. Lucret. lib. 4, 115.
 Frustror: Affinis. Paulus in l. sed ad eos. ff. ex quibus causis
 maiores. Sed ad eos pertinet, qui conuenti frustrantur: &
 qualibet tergiuersatione & solertia efficiunt ne cum ipsis
 agi possit.
 Frustrari expectationem alicuius, Plin. epistol. 34. a. Idem
 epistol. 171. a.
 Impensas. Col. lib. 1, cap. 1, 2.
 Frustrantur falsis gaudia lachrymulis. Catul. de Coma Be-
 ren. 61. 4.
 Frustrari laborem. Col. in Præfat.
 Frustrari se. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 7.
 ¶ Frustratus. Nunquam frustrata sagitta. Stat. 1. Syl. 2, 13.
 Frustrata nos est fides tua. Terent. Adelph. 4. 4. 11.
 Frustrata est hæc me spes. Terent. And. 2. 2. 37.
 ¶ Frustrator: Morator, cunctator. Papin. in l. liberto vel ami-
 co. ff. negot. gestor. Litem, inquit, in iudicium deductam,
 & à reo desertam, frustratoris amicus vltro egit.
 ¶ Frustratio: Deceptio.
 Frustratio cupiditatis. Col. lib. 11, cap. 1, 13.
 Frustrationem iniicere in aliquem. Plaut. Amph. 6, 16,
 Frustrationes date. Mostel. 16, 30.
 Per frustrationem. Liu. 5, bell. Pun. 144.
 Frustratio est. Varrō 1. de re Rustic. cap. 1, 5.
 FRVS TVM.] Rei cuiuscunque particula, siue fragmentum.
 Virg. 1. Aen. Pars in frustra secant. Cato: Frusto panis con-
 duci potest, vel vti taceat, vel vti loquatur.
 Frustra ampla casei ouilli proximi anni facito, Colum. libro
 12, cap. 42.
 Semefa lardi frustra. Horat. 2, Serm. Satyr. 6, 18.
 Frustra meri bibunt: id est, vinum congelatum. Ouid. lib. 3,
 Trist. eleg. 1. 10. 5.
 Mucida frustra cærulei panis. Iuuen. Satyr. 14, 13.
 Frustrum pueri, periocum dixit Plaut. Perla, 23. 71,
 — loquere
 Tu etiam, frustum pueri.
 Rogare frustra. Iuuen. Satyr. 3, 21.
 ¶ Frustulum: apud Plaut. à quo frustillum.
 ¶ Frustatum: minutatum, & per frustra. Plin. lib. 20, cap. 9. 18,
 Coquitur plurimis modis in olla: quæ coniiciatur in cly-
 banum aut furnum, vel adipe, aut luto illita, aut frustatum
 in patinis.
 ¶ Frustillatum, Plaut. Curcul. 12. 20,
 — iam ego
 Te faciam vt hic formicæ frustillatum differant.
 ¶ Frustulentus: Plenus frustis. Plaut. Curcul. 7. 34, (beam.
 Vin' aquæ? c si frustulenta est, da obsecro, hercle abfor-
 FRUTEX.] Plin. lib. 14, cap. 17. 10, Et fruticum verò è gene-
 re, cedri vtriusque, cupressi, laurus, iuniperi, terebinthi, ca-
 lami, lentisci. Varrō 2 de re Rustic. capite 1. 16. Equos, vt ca-
 pras, in montosis potius locis & fruticibus, quàm in herbi-
 dis campis.
 Genus omne fruticum. Virg. 2, Georg. 5.
 Aquaticus frutex. Plin. lib. 6, cap. 36.
 ¶ Frutex: Arboris nomen in Phrygia. Plinius libro 13. capite
 53, Cedro similis in Atcadia est arbor: in Phrygia, Frutex
 vocatur.
 Frutex, de lupino. Colum. lib. 2, cap. 12, Vt latius se frutex hu-
 mi diffundat. Idem libro 2, cap. 15, Frutex lupini succisus,
 optimi sterconis vim præbet. Idem lib. 11, cap. 3.
 ¶ Frutetum: Locus fruticibus confusus. Plinius lib. 18. cap.
 6. 13, Fruteta igni optimè tolluntur. Colum. lib. 6, cap. 22.
 2, Nam melius nemoribus herbis & frutetis, & carectis,
 quàm lapidosis locis, durantur vngulæ.
 ¶ Fruticetum. Idem. Arctum fruticetum. Horat. 3, Carmin.
 ode 12. 3.
 ¶ Frutetosus: fruticibus abundans. Plinius libro 19, cap. 1. 7,
 Sicis hæc ferè, & sabulosis locis, frutetosisque nascuntur.
 Colum. lib. 2. 9, Nemorosi, frutetosiq; tractus duplex cu-
 ra est.
 ¶ Frutico: Pullulo, & quasi fruticis emitto. Plinius lib. 17,
 Quod supra terram est, è matre radi iubetur, ne fruticet.
 Colum. lib. 5.

Frutare pluribus culmis. Colum. lib. 2, cap. 9, 5.
 ¶ Fruticatio. Plin. lib. 17, cap. 1. 7, Ita enim appellatur in ipsis arboribus, fruticatio inutilis.
 ¶ Fruticesco. Plin. lib. 17, cap. 27. 6, Vitis tantum tonsuram annuam querit: alternam ruytus, punicæ, oleæ; quia celeriter fruticescunt.
 ¶ Fruticosus. Plin. lib. 12, cap. 4. 3, Duo genera eius. Rarum id, quod melius, arboreum: alterum fruticosum.
 Fruticosum arboribus mare. Plin. lib. 6, cap. 22. 6.
 Fruticosiores rami. Plin. lib. 20, cap. 13, 6.
 Vimina fruticosa. Ouid. 6, Metam. 69.
 FRVX.] dixerunt antiqui: auctore Festo. Varro: Frux, legumen, triticum.

Aufonius in monosyllabis:

Antè equidem campis, quàm spicea suppeteret frux.

F V

FVA.] pro Sit, dixerunt Veteres, Virg. 10, Aen. 21, Tros Rutulive fuit, nullo discrimine habebit. Terent. Hecyr. 4. 3. 4. Fors fuit pol. Plaut. Amph. 12. 2, (Itat mihi. Nec quisquam tam audax fuit homo, qui obuiam obfistat.)] inquit Festus, falsa.

FVCVS.] Genus apis sine aculeo. Virg. 4, Georg. 34, Ignauum fucus pecus à præsepibus arcent. Plin. lib. 11. 1, Sunt autem fuci sine aculeo, velut imperfectæ apes. Col. lib. 9, cap. 5, Fucus genus amplioris incrementi, simillimum apis & immune. Varro 3. de re Rust. cap. 16. 6, Itaq; insectantes à se eieciunt fucos; quod hi neq; adiuvant; & mel consumunt.

Immunisq; sedens aliena ad pabula fucus. Virg. 4, Georg. 49.

¶ Fucus, pro cenâ. Virg. 4, Georg. 8,

—fucosq; & floribus oras

Explant.

Fucus marinus: *Herba, quæ & Alga marina dicitur.* Plin. libro 26, cap. 10. 9. (stel. 4. 118.)

Fucus: pigmentum quo mulieres tinguntur. Plautus Movelulæ edentulæ, quæ vitia corporis fucis occultant.

Fucus: *fraudem aliquando significat & insidias.* Plaut. Capt. 10. 6. Terent. Eun. 3. 5. 41, Per impluuium fucis facti mulieri.

Fucus roseus. Catul. in Argon.

Mercem sine fucis gestat. Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 17.

Lana medicata fucis. Horat. 3, Carm. ode 5, 6.

Mentiri colorem fucis. Quint. lib. 2, cap. 13, 17.

Splendente fucis ornare comas. Tibul. hb. 1, eleg. 8, 3.

Perfusa gloria fucis. Ouid. 1, Fast. 61.

¶ Fucus, *pro medicamine siue sanie purpure.* Plin. libro 9, cap. 3. 8. Buccinum per se damnatur, quoniam fucum remittit.

¶ Fucus: Color. Virgil. 2, Georgic. 94,

Alba neq; Assyrio fucatur lana veneno.

Stercore fucatus crocodili. Horat. Epod. 12, 3.

Immodicè formam fucata. Lucan. lib. 10, 28.

¶ Fucatus. Hyali saturo fucata calore vellera. Virgilius 4, Georgic. 67.

FVGA, FVGAX.] Vide FVG 10.

FVG 10.] Cum cursu & celeritate ab eo & recedo. Virgil. 1, eclog. 1. Nos patriam fugimus. Idem 8. eclog. 9, Nunc & oues vltro fugiat lupus.

Fugere de cauea. Martial. lib. 9, 93.

De ciuitate. Quint. lib. 6, cap. 1, 15.

Et conspectu. Terent. Hecyr. 1. 2. 107.

Tenuis fugit, ceu fumus, in auras. Virg. 5, Aen. 147.

In bellum fugitur, Lucan. lib. 1, 100.

Fugiebam maxime Plaut. Amph. 4, 45.

Fugere oppido. Cæsar 3. bell. Ciuil. 13.

¶ Fugere: *Vitare, & respicere.* Plaut. Afin. 5, 61,

Quod nolēbam ac veteram de industria,

Fugiebatis: neq; conari id facere audebatis prius.

Odisse & fugere aliquem. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 17.

Fugere conspectum alicuius. Ouidius 2, Metamorph. 118,

Conspectum lucemq; fugit.

Disciplinas omnes fugit. Quint. lib. 2, cap. 17, 10.

Fugere facta aliqua Plaut. Milit. 10, 28.

Laborem. Terent. Heaut. 1. 1. 114 Virg. 3, Aeneid. 92.

Nuptias aiquas. Terent. And. 4. 4. 27.

Tædium. Plin. lib. 36, cap. 15, 8.

Fugit accedere. Ouid. 2, Metam. 98.

¶ Fugere: *Deijs qui nauigant, etiam dicitur.* Virg. 3, Aen. 49,

Tendunt vela Noti; fugimus spumantibus vndis.

Item de auibus. Virg. 3, Aen. 49,

—celeriq; fuga sub sydera lapsæ

Semefam prædam, & vestigia fœda relinquunt.

Ventis ocyor fugit. Sil. lib. 13, 49.

Me fugit, *id est, nescio.* Ouid. 5, Fast. 89.

Si quid te fugerit. Terent. Heaut. 2. 3. 75.

Vbi si paululum modò quid te fugerit, ego perierim.

Fugit te ratio. Plaut. Amph. 4. 232.

Fugere, *Cedere.* Plin. lib. 37, cap. 13. 2, Facilitatè gemmæ sacrificiationis candicantiam fugiunt.

¶ Fugiendo. Propert. lib. 1, 2,

Mimallon nullos fugiendo, Tulle, labores, Sæuitiam duræ contudit laidos.

¶ Fugiens. Particip. Terent. And. 5. 4. 33, Is hinc bellum fugiens, meq; in Asiam persequens, proficiscitur.

Consilire fugientibus. Tacitus lib. 3, Tantò magis imbelles Aduos euincite, & fugientibus consilite.

Obstistere fugienti. Ouid. 2, Fast. 119.

Fugientem est voce secutus. Virg. 1, Aen. 82.

Fugiens opprobria culpæ. Horat. 1, epist. 9, 2.

¶ Fugiens: Nomen.

Aetas fugiens. Catullus ad Mallium, 63, 9.

Spicula fugientia. Virg. 11, Aen. 131.

Fugiens laboris. Cæsar 1. bell. Ciuil. 255, Nemo erat aded tardus, aut fugiens laboris.

¶ Fugiturus. Ouid. epist. 2. 10,

Remigiùmve dedi, quo me fugiturus abires.

¶ Fugito. Frequentatiuum, Apul. Huc atq; illuc fugitando, ad stabulum tandem perueni.

Fugitare patrem. Terent. Phorm. 5. 3. 7.

Conspectum patris. Terent. Heaut. 3. 1. 25.

Oculos alterius. Plaut. Capt. 11, 10.

Fugiant omnes hanc prouinciam. Plaut. Capt. 4, 33.

¶ Fugitans litium. Terent. Phorm. 4. 3. 18.

¶ Fugitor: Timidus, & qui protinus fugit. Plautus Trinum. 10. 96,

—credo ad summos bellatores

Acrem fugitorem fore, & capturum spolia.

¶ Fuga: Profectio, abscessus cum celeritate. Virg. 3, Aen.

—longumq; fugæ ne linque laborem. Idem lib.

4, Fugæ studium.

¶ Fuga: *luxus.* Virg. 1, Aen. 64,

—vel qualis equos Threissa fatigat

Harpalice, volutremq; fugâ præuicitur Hebrum.

Fuga: *Celeritas.* Virg. 11, Aen.

—dimitte fugam: & te cominus æquo

Mecum crede solo.

Fuga: *Impetus.* Virgil.

Ille volat simul arua fugâ, simul æquora vertit.

Fuga honoris. Liu. lib. 3.

Vulnerum & mortis. Liu. lib. 8. Decad. 4.

Lucis. Quint. lib. 1, cap. 3, 10.

Celeri fuga sub sydera lapsæ. Virg. 3, Aen. 49.

Fuga nulla malefactis meis. Plaut. Capt. 10, 7.

Oculus fuga. Sil. lib. 7, 67.

Trepidæ duxq; comesq; fugæ. Ouid. 1, Trist. elcg. 9, 1.

Turpis fuga. Tacit. lib. 19.

Volucris. Sil. lib. 17, 119.

Ardet abire fuga. Virg. 4, Aen. 57.

Accelerare fugam. Stat. 5, Theb. 56.

Agitare. Virg. 2, Aen. 128.

Inclusis aperire. Claud. de bel. Getic. 20.

Capere. Cæsar 7. bel. Gall. 110, Ouid. 3, Fast. 172.

Celerare. Virg. 1, Aen. 73.

Fugam custodia claudit. Ouid. 7, Metam. 116.

Cohibere. Sil. lib. 15, 147.

Comperere fugam alicuius. Claud. de bell. Get. 64.

Consciscere. Tacit. lib. 19, Liu. 5, Decad. 1, Exiliumque ac fugam nobis ex eo loco conscisceremus.

Consternari in fugam. Liu. 10 ab Vrbe, 217.

Conuertunt clamore fugam. Virg. 2, Aen. 3, 1.

Distare fugam. Quint. lib. 3, cap. 3, 10.

Disicere aliquem in fugam. Tacit. in vita Agricola.

Dare fugam. Virg. 7, Aen. 5.

Intendere fugam ad mœnia. Lucan. lib. 4, 54.

Maturare fugam. Virg. 1, Aen. 29.

Moliri fugam. Virg. 2, Aen. 22.

Petere. Claud. 1. in Rufin. 27.

Teiga præbere fugæ. Ouid. 1, Metam. 140.

Simulata fuga. Quint. lib. 2, cap. 13, 3.

Sistere fugam alicuius. Stat. 9, Theb. 175.

Texuntq; fugas & prælia ludo. Virg. 5, Aen. 118.

Vertere in fugam. Liu. lib. 7, Decad. 4.

¶ Fugax. Virgil. 11, Aeneid.

Haud mora, conuersisq; fugax auferunt habenis.

Fugacia poma, Persica appellat. Plinius, quod citò deflorescant, & diutius seruari non possunt. lib. 15, cap. 12.

Fugax: *Pelox.* Virg. 10, Aen. —prolem Dolicaonis Hebrum

Sternit humi: cum quo Latagum Palmumq; fugacem.

Fugax contra insequentes crocodilus. Plin. lib. 8, cap. 25, 5.

Anni fugaces. Horat. 1, Carm. ode 14, 1.

Aues. Plin. lib. 10, cap. 5, 1.

Capræ. Ouid. 1, Metam. 89.

Cerui. Virg. 3. Georg. 160.
 Aura fugator. Ouid. 13. Metam. 173.
 Sequi fugacem. Hor. 2. Serm. Satyr. 7. 23.
 ¶ Fugitiuus: Qui aufugit. Fugitiuus seruus. Plaut. Menæch. 3. 4. Terent. Heaut. 4. 5. 32,
 Quamobrem, me rogas? homini fugituo dabo?
 Amor fugitiuus. Ouid. 2. de Remed. 50.
 Fugitiuum argentum. Terent. Heaut. 4. 2. 11.
 Ero fugitiuus. Hor. 2. Serm. Satyr. 7. 23.
 Fugitiua gaudia. Mart. lib. 7. 40. idem lib. 1. 99,
 Gaudia non remeant, sed fugitiua volant.
 Fugitiuus lapis. Plin. lib. 36. cap. 15. 1.
 Fugitiuus rei familiaris. Plin. epist. 250.
 Loci alicuius. Plinius lib. 18. cap. 16. 2. Intantum columbis grata, vt pastas ea negent illius loci fugitiuus fieri.
 ¶ Fugitiuaris. fugitiuorum seruorum reprehensor. In Pandectis, in l. si apud te ff. de præscrip. verbis. Non enim ambo pecuniam ego & fugitiuaris deposuimus, vt quasi apud tequestrem esset depositum. Varro, hoc verbo metaphorice quodammodo vfus est, lib. 3. de re Rust. cap. 14. 1.
 ¶ Fugo: in fugam conuerto. Plaut. Amph. 3. 136,
 ---ibi uunc meus pater
 Memorat, legiones hostium vt fugauerit. Plin. lib. 4. cap. 11. b, Fugati à gruibus Catuzi,
 Fugare è. Plautus Pœnulo. 4. 101,
 Ita sunt turpes; eredo ecastor, Venerè ipsam è fano fuger.
 Fugat astra. Phœbus Horat. 3. Carm. ode 21. 5.
 Somnos classica pulsa fugant. Tibul. lib. 1. eleg. 1.
 Virtus fugat. Lucan. lib. 2. 49.
 ¶ Fugari. Plin. lib. 11. cap. 53. 3, Vultures vnguento qui fugantur, alios appetunt odores.
 Longè fugati ex conspectu hominum. Lucret. lib. 3. 10.
 ¶ Fugaturus. Ouid. epist. 17. 23,
 lamq; fugatura Tithoni coniuge noctem.
 Fv l c 10.] Munio, Sustento, Fortifico. Iuuen. Satyr. 3. 20,
 Nos urbem colimus tenui tibicine fultam. Mart. lib. 3. 43.
 Fulcitur resta fagina mensa mihi.
 Fulcre e bis ac omnia sustentare. Lucan. lib. 1. 231.
 Salutem fulcre. Lucret. lib. 3. 26.
 Fulciri e bis. Col. lib. 6. cap. 24. 4.
 ¶ Fultus. Fultus amicitijs. Plin. epist. 190. d,
 Ope. Quint. lib. 6. cap. 3. 6.
 Mollis fulta pede. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 18.
 Præuis vulum male talis. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 10.
 Caput fultum. Virg. 1. Aeneid. 8.
 Domus fulta columnis. Propert. lib. 3. eleg. 2. 3.
 ¶ Fulcimentum: sustentaculum. Plaut. Trinummo, 10. 92,
 ---quid ego nunc agam, nisi vti sarcinam
 Constringam, & clypeum ad dorsum accommodem
 fulcimenta.
 ¶ Fulmentum: Fulcimentum. Nonius. Fulmentum, neutro: vt est in proverbio veteri, quo Varro vtitur sapius, Fulmentum lectum scandunt.
 ¶ Fulmenta. Lucil. lib. 28, Fulmentas eis atque æncis subducere.
 ¶ Fultura. Plin. lib. 16. cap. 35, Vt eximantur trabes sine fulturis Idem epist. 256 Nam fulturæ ac substructiones, quibus subinde suscipitur, non tam firmæ mihi, quàm sumptuosæ videntur. Col. lib. 1. cap. 5. 8, Sed & pro fultura & substructione fungentur aduersus ea.
 Ingens accedat stoma, ho fultura ruenti. Horatius 1. Serm. Satyr. 3. 31.
 ¶ Fulcrum. Virg. 6. Aeneid. 121,
 ---lucent genialibus altis Aurea fulcra toris. Gel. lib. 20. cap. 15, Neq; apud eius lecti fulcrum capiam esse eum strue aut ferro oportet.
 Nobile fulcrum. Iuuen. Satyr. 11. 10.
 Fulcro sternatur lectus eburno. Propert. lib. 2. eleg. 14. 5.
 FVLGEO, & FVLGO] Lucè & splendorem emitto. Lucanus libro. 10,
 Fulget gemma toris, & iaspide: fulua supellex.
 Purior æther fulsit. Ouid. 3. de Arte, 12.
 Dies fulget. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 2.
 Fulgent gladij. Liu. 1. ab Vrbe, 103.
 Fulserit ignes, & conficius æther Connubij. Virg. 4. Aen. 34.
 Quum crastina fulserit hora Ouid. epist. 3. 12.
 Rosæ fulgent inter sua lilia. Ouid. 2. Amor. eleg. 5. 8.
 Virtus interminatis fulget honorib. Hor. 3. Carm. ode 2. 4.
 Paribus quas fulgete cernis in armis Virg. 6. Aeneid. 165.
 Fulgere purpura. Luuius 4. bel. Maced. 12.
 ¶ Fulgere, pro Fulgmare. Vnde fulgor dictum est. Lucretius libro 6. 35,
 ---& tremulo lux impete fulgit. Lucret. lib. 5.
 Multa videmus enim cælestibus incita flammis
 Fulgere quum cæli donauit plaga vapores. Lucil. Sat. libro 7,

Primùm fulgit vti caldum & fornaceum fertum.
 ¶ Fulgens. Arma fulgentia. Virgil. Aeneid. 144.
 Cæli fulgentis imago. Ouid. 2. Metam. 4.
 Fax fulgens. Tibul. lib. 1. eleg. 2. 8.
 Nomina Romanas inter fulgentia gentes. Ouidius ad Pisonem, 1.
 Oculi lucidum fulgentes. Horat. 2. Carm. ode 12. 2.
 Vestis fulgens. Tibul. lib. 4. ad Messalam. 1. 25.
 Imperio fulgens. Horat. 3. Carm. ode 16. 7.
 ¶ Fulgerum. Plinius libro 2. cap. 43. 2, Et, si in nube luæetur flatus, aut vapor, tonitrua edii: si erumpat ardens, fulmina: si longiore tractu nitatur, fulgetra. Ibidem, cap. 54. Idem Plin. lib. 35. cap. 10. 30, Pinxit, & quæ pingi non possunt, tonitrua, fulgetra, fulguraque.
 ¶ Fulgetra. Plin. lib. 28. cap. 2. 15, Fulgetras popysmis adorare, consensus gentium est.
 ¶ Fulgor Splendor. Plin. lib. 7. cap. 15. a, Speculorum fulgor aspectu ipso habetur. Virg. lib. 5. Aeneid. 18.
 ---maculosus & auro Squammam incendebat fulgor.
 Armorum fulgor. Horat. 2. Carm. ode 1. 4.
 Tremulo fulgore micantes oculi. Ouid. 2. de Arte, 145.
 Fulgor tepidus. Plin. lib. 9. cap. 31. 1.
 Elucent alæ, & fulgore coruscant. Virg. 4. Georg. 20.
 Stupet infans acies fulgoribus. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 1.
 Fulgor Alexandri Magni: pro Splendore & gloria. Plin. 7. c. 26. 1.
 ¶ Fulgur: Fulgetrum. Sueton. in Augusto, cap. 29, Cum leætiam eius fulgor perstrinxisset.
 Nistantia fulgura flammæ. Lucret. lib. 6. 37.
 Rapidum fulgur. Ouid. 1. Fast. 115.
 Triste fulgur galeæ. Claud. 6. Paneg. 7.
 Oculos ingesto fulgure clausi. Lucan. lib. 7. 32.
 Solis peruolgant fulgura cælum. Lucret. lib. 2. 32.
 ¶ Fulguritas: Splendor. Lucilius: Laporum aciem claram & fulguitatem arborum.
 ¶ Fulguro: Fulgur emitto. Plin. lib. 18. cap. 35. 13, Quum ex omnibus quatuor partibus cæli fulgurabit.
 Oculis fulgurat ignis. Silius lib. 12. 145.
 Fulgurare ac tonare. Quint. lib. 2. cap. 6. 11.
 Auro fulgurat domus. Stat. 4. Thebaid. 39.
 ¶ Fulguritas sunt: pro, fulgure percutiuntur. Plaut. Trinummo, 8. 104,
 ---nam fulguritas sunt
 Alternæ arbores: sues moriuntur angina acerrimè.
 ¶ Fulgurat Imperfonale. Plin. lib. 9. cap. 35, Si fulguret, comprimi conchas.
 ¶ Fulguratio. Seneca 2. Natur. quæst. Fulguratio ostendit ignem, fulminatio emittit.
 ¶ Fulgurator: Fulgurum inspektor. Cato de moribus Claudij Neronis: Aruspice fulguratorem si quis adducat.
 ¶ Fulguro: Fulgur iacio. Næuius:
 Sanè à suo fonitu claro fulguriuit Iuppiter.
 ¶ Fulguritus. Plaut. Trinummo:
 Nam fulguritæ sunt hic alternæ arbores.
 ¶ Fulmen: Ignis excitatus è nubibus. Plinius libro 2. cap. 49,
 Quèd si simul supit nubem, exarsitque, & ignem habuit, non postea concepit; fulmen est.
 Percussa fulminis ictu. Ouid. ad Luuiam, 3.
 Ira fulmins. Ouid. 13. Metam. 163.
 Sæuior ira fulmine. Ouid. 13. Metam. 182.
 Caduco fulmine sustulit immanem turmam. Horatius 3. Carm. ode 4. 9.
 Ignis cælestis fulminis. Lucret. lib. 2. 77.
 Horrificum fulmen. Valer. 2. Argon. 20.
 Inevitabile. Ouid. 3. Metam. 61.
 Inimica fulmina. Horat. 1. Carm. ode 12. 12.
 Iracunda. Horat. 1. Carm. ode 3. 8.
 Obliqui via fulminis. Seneca Thyeste, 4. 5.
 Penetrabile fulmen. Ouid. 13. Metam. 182.
 Præfaga fulmina. Valer. 3. Argon. 71.
 Rutili fulminis æstus. Valer. 7. Argon. 130.
 Trifulca fulmina. Seneca Herc. Oeth. 17. 3.
 Vaga. Ouid. 1. Metam. 120.
 Ictu fulminis concidit. Lucret. lib. 3. 99.
 Dissicit fulmine montes. Virg. 1. Georg. 57.
 Expressum ventis per nubila fulmen. Lucan. lib. 1. 51.
 Feriunt fulmina montes. Horat. 2. Carm. ode 10. 3.
 Fregerunt fulmina nubes. Lucan. lib. 7. 31.
 Fulmine ictus. Liu. 1. ab Vrbe, 13.
 Fulmen vibratum iactare. Ouid. 2. Metam. 62.
 Molitur fulmina Iuppiter. Virg. 1. Georg. 1. 66.
 Spargere fulmina in terras. Ouid. 1. Metam. 51.
 Terret fulmine Iuppiter. Virg. 1. Aeneid. 47.
 Torquet fulmina Iuppiter. Virg. 4. Aeneid. 42.
 Vibrata fulmina iactat Iuppiter. Ouid. 2. Metam. 62.
 Volant fulmina. Lucret. lib. 2. 43.
 Fulmina verborum. Columella in Præfatione lib. 1. 25, Nec
 G G g 4 Brutum

Brutum aut Caelium, Pollutionem cum Messala & Catullo, deterrere fulmina illa Ciceronis ab eloquentis studio.

¶ Fulmino: Fulmen emitto, vel fulmine percutio. Plin. lib. 2. cap. 7. 7, Fulminantem peierant Iouem.

Fulminat per totum orbem. Ouid. ad Liuiam, 76.

Oculis fulminare. Propert. lib. 4. eleg. 9, 6.

Fregimus quicquid fuit fulminandum. Senec. Herc. fur. 1. 2.

Fulminantis magna manus Iouis. Horat. 3. Carm. ode 3. 2.

Fulminans Mars: per translationem. Plin. lib. 30. cap. 1. 7.

¶ Fulminatus. Plinius libro 2. cap. 54. 5, Vulnere fulminatorem frigidiora reliquo corpore sunt.

¶ Fulmineus, Ignis fulmineus. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2, 24.

Fulmineo sceleres dissipat ore canes. Ouid. 1. Fast. 47.

Ductor fulmineus. Silius lib. 17, 111.

Potentius ista fulmineo. Horat. 3. Carm. ode 10, 3.

Sues fulminei. Stat. 6. Thebaid. 173.

FVLICA, FVLIX] auis paulò supra magnitudinem colubæ. Virg. 2. Georg. In sicco ludunt fulicæ. Plin. lib. 18. cap. 35. 18, Et fulicæ matutino clangore tempestatem nuntiant. Palustres fulicæ. Ouid. 8. Metam. 126.

FVLIGO,] nigrum illud excrementum, quod ex fumo caminis aut furnis adhæret. Plin. lib. 35. cap. 6. 12, Adulteratur fornacium balnearumq; fuligine. Plaut. Pcen. 18, 23, ---an verò pulchra videre, obsecro, Si tibi illic non os oblitum est fuligine? Colum. lib. 1. cap. 6. 12. Quoniam fumo & fuligine sapor olei corrumpitur.

Ardentis massæ fuligo. Iuuen. Satyr. 10, 3.

Madida fuligio. Iuuen. Satyr. 2, 10.

Assidua potes fuligine nigri. Virg. eclog. 7, 10.

Verborum & argutiarum fuliginem ob oculos audientium iacere. Gellius libro 1. cap. 2.

FVLIX.] Vide FVLICA.

FVILLO] Qui (vt ait Vlpianus) curanda poliendæue vestimenta accipit. Plautus Aulul. 15. 36, Stat fullo, phrygio, aurifex, lanarius. Plin. lib. 28. cap. 6. 9, Vrina virilis podagris medetur: argumento fullonum, quos idè tentari eo morbo negant. Martial. lib. 14. 56.

¶ Fullonius. Fullonia ars. Plin. lib. 7. cap. 56. 6. Plaut. Pseud. 12. 16, Cras mihi potandum fructus est fullonius. Plin. lib. 12. cap. 44. 19, Quod verò in spina fullonia, hyphæston vocant, &c.

Fulloniæ æneæ. Plin. lib. 27. cap. 10, 8.

¶ Fullonicus. Idem. Plaut. Aſin. 16. 57, ---si non didicisti fullonicam. Subaudi, arsem. Cato cap. 14. 2.

¶ Fullonica: Taberna fullonum. Vlpianus in l. apud Trebatium. ff. de aqua pluuiæ arceada: quum, in cuius fundo aqua oritur, fullonica circa fontem instituisse, & ex his aquam in fundum vicini immittere cepisse.

¶ Fullonicum. Vlpianus in l. si cuius. §. item si domus. ff. de usufructu. Quòd autem dicitur, meritoria non facturum; accipe quæ vulgò diuersoria vel fullonica appellantur.

FVL MEN, FVL MINARE.] Vide FVLIGO.

FVL TVRA.] Vide FVLICIO.

FVLVIANA.] herba. Plin. lib. 26. cap. 8. 41, Et herba fuluiana trita ex vino: & hæc nomen inuentoris habet, nota tractantibus: urinas ciet.

FVLVS.] Color est rufus ac viridi mistus. Plinius libro 13. capite 9. 2, Cui fuluus color. Idem libro 8. capite 21. 3, Sed atrocissimos habet tauros syluestres, maiores agrestibus: velocitate ante omnes, colore fuluus, oculis cæruleis.

Aquila fulua. Virg. 11. Aeneid. 151.

Aper fuluus. Ouid. 2. de Arte amandi, 75.

Arena fulua. Virg. 5. Aeneid. 79.

Autum fuluum. Virg. 7. Aeneid. 56.

Lumen. Virg. 7. Aeneid. 15.

Lupus fuluus. Ouid. 11. Metam. 155.

Pellis fulua leonis. Virg. 8. Aeneid. 108.

Sydera fulua. Tibul. lib. 2. eleg. 1. 18.

¶ Fuluus: Viridus. Virg. 4. Aeneid. ---atque illi stellatus insipide fulua Ensis erat. Idem: Fuluaq; caput nectentur oliua. Idem 12. Aeneid. Fulua pugnas de nube tuentem.

FVMARIA.] Fruticosa herbula, prætenera. Plinius libro 25. cap. 13.

FVMVS.] Plinius libro 12. cap. 17. 7, Tradunt fumum brutæ arboris contra ligna alia esse remedio.

Amarus fumus. Virg. 12. Aeneid. 119.

Calidus. Ouid. 2. Metam. 47.

Vndans misto puluere. Virg. 2. Aeneid. 122.

Volucres fumi. Virg. 2. Georg. 44.

Cælum subterere fumo. Virg. 3. Aeneid. 116.

Fumos vendere: principum beneuolentiam, simulato com-

mendationis officio, precio vendere. Martial.

Vendere nec vanos circum palatia fumos.

¶ Fumarium: Locus ubi vina fumo medicabantur. Martial. libro 10, 35, Improbæ Massiliæ quicquid fumaria cogunt, Accipit ætatem quicquid ab igne cadus. Nam vina fumo præcocem trahunt maturitatem, & celerius vetustescunt: vt docet. Colum. lib. 1. cap. 6, 12.

¶ Fumosus: Fumo tinctus. Cato de Re rust. cap. 130, Ita neque fumo sa crunt: & bene ardebunt.

Fumosus Decembris. Martial. lib. 5, 31.

Fumosa flamma. Cato cap. 38, 3.

Foci fumosi. Ouid. epist. 20, 19.

Perna fumosa. Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 24.

Tecta fumosa. Virg. 2. Georg. 49.

Cado fumoso condita vina. Ouid. 5. Fast. 104.

Fumosos equitum cum dictatore magistros. Iuuenalis.

¶ Fumeus: vt, Fumeus Acheron. Valer. 4. Argon.

¶ Fumifer. Virg. lib. 9. 38, Pinum & fumiferos infert Mezentius ignes. Idem lib. 8. 20, Fumiferam noctem.

¶ Fumidus. Plinius libro 37. cap. 7. 9. Sunt qui præferant Arabicas Indicis: fumidæque chrytolitho illas similes dicunt. Idem lib. 14. cap. 20. 6, Vitia, præter supradicta, acor, aut fumidum virus.

Cautes fumidæ. Plin. lib. 7. cap. 9, 12.

Fumida altaria. Ouid. 12. Metam. 52.

Teda fumida. Virg. 9. Aeneid. 16.

Vortex fumidus. Plin. lib. 2. cap. 43. 1.

¶ Fumo: Fumum emitto. Virg. 1. eclog. 16, Et iam summa procul villarum culmina fumant. Ouid. 1. Metam. 49, ---Et medijs Tanais fumauit in vndis.

Ignibus atris fumant. Ouid. 12. Metam. 43.

Fumare aper dicitur. Martial. lib. 14. 227.

Aræ fumantes. Caull. Argon. 50, 79.

Fumans bitumen. Ouid. 14. Metam. 159.

¶ Fumigo. Suffio. Varro 3. de Re rust. cap. 16. 13, Verno tempore & æstiuo ferè ter in mense mellarius inspicere debet, fumigans leniter.

¶ Fumifico. Idem. Plaut. Militè. 8, 2, Gratesque agam, eiq; vt Arabico fumificem odore.

¶ Fumificus. Ouid. 7. Metam. 23, Fumificisq; locum mugitibus implere.

FVNALIA, FVNAMBVLVS.] Vide FVNIS.

FVNCTIO, FVNCTVS.] Vide FVNOR.

FVNDA.] Instrumentum è funiculo factum, quo iactantur lapides. Virg. lib. 1. Georg. 62, Stupea torquentem Balearis verbera fundæ. Terent. Eunuch. 4. 7. 15, ---fundam tibi nunc nimis vellem dari. Liuius 1. ab Vrbe, 188. Ouid. 2. Metam. 146, Non secus exarsit, quàm quum Balearica plumbum Funda iacit.

Cita funda. Tibul. lib. 4. ad Messalam, 1. 20.

Lata. Ouid. 14. Metam. 165.

Teretes fundæ. Stat. 3. Thebaid. 14.

Torta funda. Propert. lib. 4. eleg. 3. 13.

More fundæ rotare aliquem. Ouid. 14. Metam. 104.

¶ Funda: Retis genus, quod in orbem spargitur. Virg. 1. Georg. Funda iam verberat amnem: Funda: Sacculus, in modum retis factus. Macrob. Quumq; accessisset ad sellam, demissa in fundam pauperem manu, paucos denarios protulit, quos principi daret.

Funda: Circulus, quo gemmae ita reſtuntur, vt aurum nisi margines amplectatur. Plin. Funda includuntur perspicuæ: cæteris subijcitur auricalcum.

¶ Funditor: Funda peto. Plaut. Pcenulo: Eos volantes iussi funditarius.

¶ Funditor: Verbale: Qui fundâ dimicat. Sallust. Ipse cum expeditis cohortibus adhuc funditorum & sagittariorum delecta manu. Cæsar 2. bell. Gall. 257. Liuius 1. bell. Pun. 78.

FVNDAMENTVM, FVNDITVS, FVNDO, FVNDVS.] Vide FVNDVM.

FVNDO.] fundis: liquefacio. Quint. lib. 7. cap. 1. 2, neque enim, quanquam fusis omnibus membris, statua sit, nisi colloretur.

Fundere ex ære imaginem. Plin. lib. 34. cap. 8. 32.

Funditur fulgor lucis in digitos. Plinius libro trigesimo septimo, capite 6. 4.

Fundere flores. Virg. 4. eclog. 5.

Lachrymas. Plin. lib. 8. cap. 42. 4.

Fundit asinorum syluestrium multitudinem Africa. Plinius lib. 8. cap. 30, 9.

Fundere corpora humi: Proſternere. Virg. 1. Aeneid. 40.

Fusus

Fusus humi toto corpore. Martial. lib. 8. 69.
 Fundere exercitum: *Delere & vincere.* Liu. 1. ab Vrbe. 43. Plinius de Viris illustribus, 51, Regem Philippum prælio fudit, copias. Cæsar 1. bell. Gall. 188.
 Fusa in fugam primo concursu acies. Liu. 5. ab Vrbe. 146.
 Funduntur turpi fuga. Liu. 4. ab Vrbe. 182.
 Fusi fugatiq; inimici. Liu. 2. ab Vrbe. 28.
 ¶ Fundere: *Abundanter loqui.* Virg. 3. Aeneid. Talia fundebat lacrymans. Idem 8. Aeneid. 46.
 Fundere verba. Terent. Adelph. 5. 1. 7.
 Eho, iam tu verba fundis hic sapientia?
 Mendacia. Plaut. Pseud. 14. 3. 8.
 Iocularia inconditis versibus. Liu. 7. ab Vrbe. 6.
 Iras inanes. Valer. 3. Argon. 141.
 Lacrymas. Virg. 3. Aeneid. 70.
 Loquelas has tudit ore. Virg. 5. Aeneid. 167.
 Preces fundere. Virg. 5. Aeneid. 47.
 Sagittam. Silius lib. 7. 130.
 Vocem. Virg. 4. Aeneid. 125.
 — extremam fundo cum sanguine vocem.
 Vrinam. Plin. lib. 34. cap. 19.
 Fundere in Tyberim. Liu. 2. ab Vrbe. 19.
 Funditur in Rhenum fluuius. Plin. lib. 4. cap. 10.
 Fundi in latitudinem. Plin. lib. 18. cap. 13. 1.
 ¶ Fusus. Fusa ad latitudinem ac longitudinem lagenæ modo. Plin. lib. 11. cap. 37. 50.
 Dispositio per omnes materias, totumq; earum corpus, æqualiter fusa. Quint. lib. 3. cap. 9. 2.
 Per herbam fusi. Virg. 1. Aeneid. 44.
 Crines fusi. Virg. 10. Aeneid. 27.
 Fusa cupressus. Plin. lib. 12. cap. 17. 7.
 Membra fusa toro. Quid. 3. de Ponto. eleg. 3. 2.
 Opus late fufum. Quint. lib. 2. cap. 13. 1. 1.
 Fufum corpus: pro læui & polito. Liu. lib. 8. Decad. 4.
 Vulnere multo fusus. Silius lib. 4. 47.
 Humi fufus. Virg. 6. Aeneid. 85.
 ¶ Fundere: *supina manus libare.* Virg. 4. Aeneid.
 — media inter cœtura fundit. Martialis lib. 9. 98. Fundere sex cyathos.
 Vina liquentia fundam. Virg. 5. Aeneid. 48.
 ¶ Fufilis. Sal fufile. Colum. lib. 6. cap. 33.
 Fufile per riuus aurum fluitate videres. Ouidius 11. Metamorph. 26.
 ¶ Fufura. Plin. lib. 33. cap. 6. 11, Molybditis plumbi ipsius fufura, quæ fit Puteolis.
 ¶ Fundito. Frequentatiuum. Plaut. Aſin. 16. 52, Næ ille cæſtor foenerat: ò fundit.
 Funditare verba. Plaut. Pœnulo, 5. 5. 2. Idem Amph. 74. 13.
 Funditare rem: p. Cõſumere, & prodigere. Plaut. Merc. 3. 58.
 FVN DVM.] ima pars vniuscuiusque rei, quæ aliquid in ſe continet. Seneca epist. 1, Sera in fundo paſſimonia.
 Imo Nereus ciet æuora fundo. Virg. 2. Aeneid. 84.
 Arenosum fundum fluuij Silius lib. 3. 94.
 ¶ Funditus. Funditus perdere aliquem. Plaut. Merc. 23. 6.
 Terent. And. 1. 5. 9, Quod ſi fit, pereō funditus.
 Funditus omnia milcentur. Salluſt. ad Cæſarem, de Republica ordinanda.
 Vrbes pereunt funditus. Horat. 1. Carm. ode 16. 4.
 Trahere Remp. funditus. Tacit. lib. 3.
 Verſæ leges funditus. Tacit. lib. 3.
 ¶ Fundo, fundas: Firmo, ſtabilio. Virg. 8. Aeneid. 96.
 Haud procul hinc ſaxo colitur fundata vetuſto,
 Vrbiſ Agyllinæ ſedes.
 Arces fundantem, ac teſta nouantem. Virg. 4. Aeneid. 53.
 Fundata legib. ciuitas. Plin. in Paneg. 54.
 Fundataia paternis, auitisque opibus domum exhaurit. Quintilianus in Gladiatore.
 Ius ciuile fundare. Pomponius in l. 2. §. poſt hos fuerant. ff. de origine iuris.
 Fundare nauem. Plaut. Milite. 12. 44. Virg. 6. Aeneid. 1,
 — tum dente tenaci Anchora fundabat nauces.
 Opes bene fundatæ. Quid. 4. Meram. 117.
 Scepra fundate. Silius lib. 1. 9.
 Vrberum fundabit legibus. Virg. 6. Aeneid. 162.
 ¶ Fundamen. Quid. 5. Metam. 73,
 Ambibat Siculæ cautus fundamina terræ.
 Fauis ponunt apes fundamina. Virg. 4. Georg. 33.
 ¶ Fundamentum. Stabili fundamento manet fortuna. Lucretius lib. 5. 226.
 Iacere fundamenta. Quint. lib. 1. cap. 4. 5.
 Latere fundamenta. Quint. in Proem. lib. 1. 4.
 Fundamenta locat alijs; pars ducere muros. Virg. 1. Aeneid.
 Locare fundamenta inſtabili loco. Plin. lib. 5. 6. cap. 14. 2.
 Fundamentum ſubſtrudere. Plaut. Moſtel. 3. 27.
 FVN DVS.] poſſeſſio ruſtica. Plaut. Capt. 4. 78.
 Quali fundum vendam, meis me addicam legibus,

Cultus fundus. Horat. 2. Serm. Satyr. 5. 3.
 Lati fundi. Virg. 2. Georg. 94.
 Mendax fundus. Horat. 3. Carm. ode. 1. 6.
 ¶ Fundus, *metaphoricis, pro fundamento in quocunq; negotio.*
 Plautus in Trinummo, 16. 4.
 — vt quæ cum eius
 Filio egi, ei rei fundus pater ſit potior eo.
 FVNERRIS, FVNES TVS, FVNERO, FVNETVM.] Vide FVNVS.
 FVN GOR.] Officium munusq; ago. Plautus Moſtel. 2. 45,
 Sine me alliato fungi fortunæ meas.
 Fungi iniuncta aduocatione. Plin. epist. 3. 5. b. lib. 2.
 Epulis functi. Quid. 2. Faſt. 66.
 Functus fato. Quint. lib. 3. cap. 7. 7.
 Gaudio fungi. Tacit. lib. 18.
 Laboribus functus. Horat. 2. Carm. ode 18. 8.
 Legationibus fungi. Quint. hb. 3. cap. 2. 4.
 Mandatis fungi. Tacit. lib. 13.
 Functus honore. Liu. 4. ab Vrbe. 248.
 Primo loco fungi. Quint. lib. 3. cap. 6. 6.
 Militia Suet. de claris Grammat. 9.
 Miniſterio. Plin. lib. 8. cap. 5.
 Morte functus. Ouid. 11. Metam. 117.
 Fungi munus alicuius. Plaut. Menæch. 65.
 Aliquo munere. Cæſ. 7. bel. Gal. 107.
 Munere amici. Horat. 1. epist. 9. 1.
 Munera. Tacit. hb. 3.
 Officio ſuo. Terent. Adelph. 4. 3. 12.
 Miniſterio officioq; ſeruorum. Plin. epist. 148.
 Actatis ſuæ maiorem partem ciuilibus officijs fungi Liu. lib. 1. Decad. 1.
 Officijs vernaliter fungi. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 22.
 Officio alicuius. Terentius Heaut. 1. 2. 14. Idem Adelph. 3. 4. 18,
 — neque boni,
 Neq; liberalis functus officium eſt viri. Idem Phorm. 2. 1. 31. Et Heaut. 3. 3. 19.
 Indicis partibus. Plin. epist. 49. a. lib. 3.
 Stipendio. Cæſar 8. bel. Gal. 30.
 Fungar vice cotis. Horat. de Arte poët. 62.
 Fungi vicem alienam. Liu. lib. 1. ab Vrbe. 183.
 Virtute functos duces canere. Horat. 4. Carm. ode 15. 6.
 Vita fungi. Papinianus in l. filiusfamilias. ff. de caſtrenſi peculio.
 ¶ Functio. Recipere functionem in ſuo genere, dicuntur res quædam. Paulus in l. 2. §. mutui datio. ff. ſi certum petatur, in genere ſuo functionem recipiunt per ſolutionem, quàm ſpecie.
 FVN GVS.] Plinius libro 22. cap. 23. 1, Fungorum lentior natura, & numeroſa genera, ſed origo non niſi ex pituita arborum.
 Fungus, *etiam n lucernis dicitur.* Virg. lib. 1. Georg.
 Teſta quum ardente viderent.
 Scintillare oleum, & putres concreſcere fungos.
 Albos fungos colligit. Quid. 4. Faſt. 141.
 Ancipites fungi. Iuuenalis Satyr. 5. 15.
 Pluuiiales. Quid. 7. Metam. 79.
 Pratenſes. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 4.
 Fungus, *arborum morbus.* Plinius libro 17. capite 24. 7, Olea, præter vermiculationem, quàm æquæ ac ficus ſentit, clauum etiam patitur, ſiue fungum placet dici, vel patellam. hæc eſt ſolis exuſtio.
 Fungum hominem, *pro ſuſpido & inſuſo,* poſuit Plautus Bacchid 5. 51.
 ¶ Fungofus. Plinius, Hunc totum fungoſa replet medulla, Colum. libro 4. capite 29. 4, Fungoſa terra. Idem libro 11. capite 3. 28.
 ¶ Fungoſitas. Plinius: Tota fungoſitas derafa.
 ¶ Funginus. Pertinens ad fungos. Plaut. Trinum, 13. 8,
 — pol hic quidem Fungino genere eſt.
 FVN IS.] Lucretius lib. 2. 232,
 Haud vt opinor, enim mortalia ſecla ſuperne
 Aurea de cælo demisit funis in arua. Prinius libro decimo ſexto. capite primo, ſecundo. Vlua & paluſtri iunco funes neſtunt.
 Laxi funes. Virg. 8. Aeneid. 139.
 Tortos incidere funes. Virg. 4. Aeneid. 115.
 Reducere funem. Perf. Satyr. 5. 14.
 Religare. Lucan. lib. 7. 174.
 Traictus funis. Virg. 4. Aeneid. 97.
 ¶ Funalis. Funales equi in Triumphis. Suet. in Tib. Cæſare, capite 6.
 Funalis cereus. Valer. Maxim. lib. 3. cap. 6.
 ¶ Funale. Plinius de Viris illuſt. 38, Duillio conſeſſum eſt, vt prælucente funali, & præcinente tibicine, a cœna publicè rediret.

Densum funale coruscis lampadibus. Ovidius 12. Metamorph. 50.

Funale *pro ipso fune*: apud Liuium, lib. 2. Decad. 5. non procul à fine: Funda media duo funalia imparia habebat.

¶ Fuuctum. Plinius libro 17. cap. 21. 7. Quum breuiiores palmites farmento iunguntur inter se funium modo, ex hoc arcus funeta dicuntur.

¶ Funambulus. Terent. in Prolog. Hecyræ. 4. Ita populus studio stupidus, in funambulo Animum occuparat.

¶ Funirepus: Idem Apul. Comædus fermocinatur; Tragædus vociferatur, Funirepus periclitatur.

¶ Funiculus. Plin. lib. 12. cap. 17. 4. Atque attractis funiculis herbam eam conuolui, atque ita offas fieri.

FVN vs.] pompa exsequiarum. Terent. And. 1. 1. 10. ---funus interim

Procedit: sequimur, ad sepulchrum venimus.

Funus: *Mortem aliquando significat.* Virg. 4. Aeneid.

Nec moritura tenet crudeli funere Dido. Plaut. Amphit. 4. 36. Quodd multa Thebano populo acerba obicit funera.

Solenne funeris. Tacit. lib. 13.

Solennia funerum. Tacit. lib. 3.

Atentia funera. Stat. 2. Sylu. 1. 32.

Atrum funus. Lucret. lib. 2. 117.

Crudeli funere exiustus. Virg. eclog. 5. 5.

Immaturum funus. Quint. in Proæm. lib. 6. 4.

Inhumatum. Lucan. lib. 7. 166.

Lachrymosa funera. Horat. 1. Carm. ode 8. 3.

Maturo propior funeri. Horat. 3. Carm. ode 15. 1.

Miserandum funus. Lucan. lib. 1. 21.

Modicum eius funus. Tacit. lib. 5.

Plebeij funeris arca. Lucan. lib. 8. 144.

Præclarum funus. Pers. Satyr. 2. 1.

Profanatum acerbo vulnere. Stat. Thebaid. 2.

Suprema funera. Ovid. 3. Metam. 28.

Tristia. Horat. 2. epist. 2. 15.

Funus celebrare alicui. Plin. lib. 10. cap. 43. 2.

Mista senum ac iuuenum densantur funera. Horat. 1. Carm. ode. 2. 8. 4.

Sæua dare funera. Virg. 8. Aeneid. 112.

Dotari funeribus. Ovid. 13. Metam. 106.

Expers funeris. Lucretius lib. 3. 143.

Funus facere prandio alicuius. Plaut. Menæch. 11. 27.

Egregie factum funus. Horat. 2. Carm. ode 5. 22.

Institurare funus alicui. Virg. 3. Aeneid. 13.

Acerbo meritis funere. Virg. 6. Aeneid. 86.

Funera pati. Virg. 1. Aeneid. 84.

Plangere funera alicuius. Stat. 12. Thebaid. 77.

Reuiuiscere in funeribus. Celsus lib. 2. cap. 6.

Author funeris tibi sum. Ovid. 10. Metam. 40.

Causa funeris tibi fui. Virgil. 6. Aeneid. 92.

Animam tradere funeri. Seneca Troad. 5. 2.

¶ Funus, *pro Sepulchro*. Virg. 3. Aeneid. 13. Ergo instituramus Polydoro funus.

¶ Funeræ: dicebantur illæ, ad quas funus pertinet. Virgilius lib. 9. Aeneid. 101,

---nec te tua funera mater

Produxit, pressitque oculos, aut vulnera laui.

¶ Funereus. Bubo funereus. Ovid. 10. Metam. 90.

Funerea fax. Martialis. lib. 8. 37.

Frons. Virg. 4. Aeneid. 102.

¶ Funerbris. Funerbris pompa. Quint. in Aegro redempto.

Funebria iusta. Liu. 3. ab Vrbe, 84. Nec cælestes modo cæremonias, sed iusta quoque funebria, placandosque manes, ut idem Pontifex edoceret.

Bellum funebre. Horat. 1. epist. 20. 10.

Cupressi funebres. Horat. Epod. 5. 4.

Laudationes funebres. Quint. lib. 3. cap. 7. 2.

Paratus funerbris. Tacit. lib. 13.

Sacra funebria. Ovid. 4. Trist. eleg. 4. 17.

Funebre bellum, dixit Horatius in Serm. pro, Plenum cædibus.

¶ Funerarius *adiefinum*. Funeraria actio, quæ de impensis funeris causa factis datur. l. 14. § hæc actio. ff. de relig. & sumpt. fun. Appellatur Funeraria actio in l. 30. ff. de relig. Indè Funerarius priuilegium. in l. vlt. ff. eod. tit.

¶ Funararius: *Substantiuum*. Iulius Firmicus lib. 3. cap. 6. Si per noctem fuerint inuenti Sol, Mercurius, & Saturnus: lapidarios facient, pollinctores, aut funerarios, vel quibus sepulchrorum cura mandetur.

¶ Funero: Sepelio. Plinius libro 33. capite 10. 3. Qui funerari se iussit sestertijs vndecim millibus. Sueton. in Domitiano, cap. 17.

Propè funeratus arboris ictu. Horat. 3. Carm. ode 8. 2.

¶ Funestus: funere inquinatus. Plin. in Paneg. 88. nullū esse

tempus, quo funestorum principum manes à posterorum exsecrationibus conuiescant.

Funestum: *Morsiferum, cruentum*. Seneca: Vox illa funesta Reipublicæ.

Funesta familia: *Quæ luctum & exsequias celebrat*. Liuius 2. ab Vrbe, 37. Casus in l. si ex re. § illud quæsitum. ff. de stipulatione seruorum, hæredis familia ex tempore mortis funesta facta intelligitur.

Arma funesta induere. Ovid. 1. Fast. 104.

Funestum bellum. Liu. 5. bel. Maced. 126.

Campus funestior æquore Silius lib. 1. 51.

Consilia funesta. Valer. 6. Argon. 87.

Curæ funestæ. Claud. 2. deraptu Prof. 56.

Domus funesta. Ovid. 7. Metam. 117.

Hora funesta. Lucan. lib. 6. 2.

Malum funestum Ouid. 3. Trist. eleg. 6. 6.

Munus Ouid. 2. Metam. 18.

Funestæ nuptiæ. Liu. 4. ab Vrbe, 44.

Omen funestum. Propert. lib. 2. eleg. 29. 8.

Tuba funesta tristior. Propert. lib. 2. eleg. 7. 3.

Vestis funesta. Catul. Argon. 59. 47.

¶ Funesto: Funere inquit.

Funestare aliquem Catul. Argon. 59. 40.

Fv o] Vide Fuar.

Fvr] Plaut. Aulul. 26. 38. Fur mihi es. Idem Rud. 20. 43.

Fur, à Varone dicitur; qui *fucus in apibus nominatur*. lib. 3. de Re rust. cap. 16. 14.

Fur priscorum verborum. Suet. de claris Gram. 15.

Fures, *etiam serui dicti sunt*. virg. 3. eclog.

Quid domini facient, audent quum talia fures?

¶ Furunculus: Tuberculum acutum, cum inflatione ac dolore. Plin. lib. 20. cap. 13. 5. Furunculos concoquit cum fermento. Idem lib. 26. cap. 12. 3.

Furunculus, *etiam in viribus dicitur extuberantia quadam in modum verruca*. Col. lib. 4. cap. 22. 3. Plerunque autem germen, de cicatrice procedit, quod siue longius profiluerit, in flagellum submittitur, siue breuis in pollicem, siue admodum exiguum in furunculum, is ex quolibet vel minimo capillamento fieri potest. Ibidem, cap. 14.

¶ Furinus: ad furem pertinens. Plaut. Pseud. 13. 2. Nam non coquinum est, verum furinum est forum.

¶ Furtum: Est (inquit Paulus Iureconf.) conrectatio rei fraudulosa, lucrificandi gratia, vel ipsius rei, vel etiam vsus eius possessionisue. Cæsar 6. bell. Gall. 64. Qui in furto aut latrocinio.

Iocosum furtum. Horat. 1. Carm. ode 10. 2.

Deprendere furta alicuius. Ovid. 3. Metam. 2.

Furtum ætati facere. Plaut. Bacch. 2. 60. *metaphorice dixit.*

Si furtum facere. Africanus, in Lancilla. ff. de furtis: Ancilla fugitiua, quemadmodum sui furtum facere intelligitur; ita partum quoque conrectando, furtum facit.

Ligurire furta. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 16.

Pauidum furto subducere aliquid. Lucan. lib. 2. 34.

¶ Furtum, *veteres dicebant, quicquid clam factum esset*. Virgil. 4. Georg. 69.

Vulcani, Martisq; dolos, & dulcia furta.

Latitantia furta. Claud. 1. de raptu Proserp. 22.

Modestum furtum. Ovid. 2. de Arte amandi, 78.

Furtum: *pro adulterio*. Tibullus:

---celati vult sua furta Venus. Virg. 6. Aeneid.

---suppositaq; furto Pasiphæ. Ovidius 2.

Metam. Hoc certe furtum coniux mea nesciet, inquit.

Puer furto conceptus. Ovid. 2. Fast. 73.

Iucundum furtum. Ovid. 2. Amor. eleg. 8. 1.

Furtum: *invidia*. Virgil. 11. Aeneid. 103.

Furta paro belli conuexo in tramite syluæ. Idem libro 10. 147.

---haud furto melior, sed fortibus armis. Sallust. lib.

Hist. Metu gentis ad furta peridoneæ.

Furtum vnus diei. Liu. 6. bel. Pun. 163.

¶ Furtim: clam.

Latent furtim. Ovid. 14. Metam. 55.

¶ Furax. Furax lepus. Mart. lib. 1. 43.

Furaces manus. Martialis libro 8. 35.

¶ Furacitas. Plinius libro 10. cap. 19. 2. Cui soli aui furacitas auri argentiq; præcipue mira est.

¶ Furtificus: Qui furtum facere solet. Plaut. Persa, Vbi illa altera est furtifica lænæ? Idem Pseud. 13. 97. Vt prærodatis vestras furtificas manus.

¶ Furtiuus: furto raptus. Plaut. Persa, 15. 56. Idem Pœn. 14. 77. Et qui eas vendebat, dixit se furtiuas vendere.

Res furtiua. Quint. lib. 5. cap. 3. 39.

Furtiuum: *Clandestinum*. Gellius lib. 17. cap. 9. Res quasdam occultas nuntiare regi furtiuo scripto volebat. Furtiuæ excursions, Liuius 4. bel. Pun. 130.

Amor furtiuus. Virg. 4. Aeneid. 34.

Artes furtiæ Cupidinis. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 5, 9.
 Ioci furtivi. Ouid. 3. de Arte, 128.
 Mentis furtive conficia. Ouid. epist. 16, 53.
 Munus furtivum. Catul. ad Ortalum, epigr. 60, 4.
 Venus furtiva. Ouid. 1. de Arte, 55.
 Viæ furtivæ. Ouid. 2. de Arte, 50.
 Voluptas furtiva. Ouid. Metam. 66.
 ¶ Furtivè. Plaut. Pœn. 16, 59,
 Ne quid furtivè clam accepisse censeas.
 ¶ Furor: Clam alienum aufero. Plin. lib. 12. cap. 14, 7, Nemo furatur alteri.
 Furari ex templo. Quint. lib. 3. cap. 6, 31.
 Oculos furare labori. Virg. 3. Aeneid. 168.
 FURCA.] Instrumentum quo stramenta feruntur. Horat. 1. epist. 10, 5,
 Naturam expellas furca licet, vsque recurret.
 Bicornes furcæ. Virg. 1. Georg. 53.
 Furca: dicitur omne id, quo quid suspensatur. in modum furcæ factum. Plin. lib. 14. cap. 2, 10, Furcas subdere his necessarium. Idem lib. 9. cap. 8, 12, Tunc piscatores circumdant retia, furcisq; subleuant.
 Sub furca. Lilius 1. 112, eam sub furca vincitum, inter verbera & cruciatus, videre potestis?
 Figebantur furca proflatores. Callistratus in l. capitalium, §. famulos ff. de pœnis. Famulos latrones in his locis, ubi grassati sunt, furca figendos quàm pluribus placuit.
 In furcas fixus. Plin. lib. 29. cap. 4, 1.
 Furcæ ferræ: apud Catonem, cap. 10, 2.
 ¶ Furcula. Lilius 8. bel. Macedon. 28, Momento enim ad inane suspensio furculis ab hostibus muro peruenierunt.
 ¶ Furcilla: Instrumentum quo frumenta mouentur Varro lib. 1. de Re rust. cap. 49, 1, Herba quam crescere desijt, & æstibus arefuit, subsecari debet, & quoad perarefecit, furcillis versari. Colum. libro 2. capite 10, 10, Baculis furcillisue contundant.
 ¶ Furcifer. Terentius And. 3. 5. 12, Oh, tibi ego vt credam, furcifer?
 FURENS, FVRENTER.] Vide FVROR, furoris.
 FURFVR.] Purgamentum & sax farinæ. Plaut. Capt. 13, 38, Tum pittores scrophipasci, qui alunt furfure fues.
 Furfures, dicitur fuliginosa excrementa, quæ super poris colliguntur. Plin. lib. 20. cap. 9, 19, Furfures capitis & vlcera manantia illita ex oleo costæ.
 ¶ Furfurosus. Plin. lib. 12. cap. 25, 10, Color in quacunque ratione præfertur rufus, & pinguitur lentus; deterior furfurosus.
 FVRIAE, FVRIALIS, FVRIOSVS, FVRIBVNDVS, FVRIO.] Vide FVROR, furoris.
 FVRNVS.] Locus in quo panis decoquitur. Plinius Cortices quoq; decussit ligni, clibanis & furnis præbent vsum. Plautus Casin 7, 1,
 Vna ædipol opera in furnum calidum condito.
 ¶ Furnaceus. vt, Furnaceus panis. Plin. lib. 18. cap. 9, 3.
 ¶ Furnaiam exercere. Sueton. de Vitel. cap. 2.
 ¶ Furnarius. Paulus in l. fluminum. §. præterea. ff. de damno infest. si furni nomine damnus infestus fuerit cautum, deinde furnarij culpa damnum datum fuerit.
 FVRO.] Vide FVROR, furoris.
 FVRORE.] furoris. Vide FVR.
 Cæcus furor. Virg. 2. Aeneid. 49.
 Vultus furoratorius. Seneca Oedip. 12, 2.
 Violenti signa furoris. Lucret. lib. 2, 126.
 Furor bellorum. Lucan. lib. 5, 8.
 Cæli furor æquinoctialis. Cat. ad scipsum. epigr. 43, 1.
 Breuis furor. Horat. 1. epist. 2, 13.
 Cæcus. Horat. Epod. 7, 3.
 Impius. Virg. 1. Aeneid. 69.
 Impotens. Seneca Agamem. 8, 4.
 Incauti furor. Silius lib. 3, 30.
 Insignis furor. Virg. 3. Georg. 58.
 Mæstus. Virg. 12. Aeneid. 121.
 Periurus. Claud. 4. Paneg. 42.
 Vecors. Catul. ad Aurelium, epigr. 15, 3.
 Abistere furor. Tacit. lib. 7.
 Animis furor additus. Virg. 2. Aeneid. 71.
 Augere furor. Lucan. lib. 10, 13.
 Currenti cede furori. Ouid. 1. de Remed. amor. 24.
 Bellandi furor corda exstimulat. Silius lib. 1, 7.
 Exundans furor. Stat. 10. Thebaid. 121.
 Fractus furor. Silius lib. 7, 51.
 Indomitos furor. in corde gerens. Catul. Argon. 59, 11.
 Gliscit furor. Lucret. lib. 4, 215.
 Minuere furorem. Horat. 1. Carm. ode 37, 3.
 Ponere furorem. Lucan. lib. 1, 67.
 Furor iraq; mentem præcipitant. Virg. 2. Aeneid. 64.
 Sistere furorem. Stat. 5. Thebaid. 39.

Prætimido quatiebat corda furor. Claud. 1. Ruff. 46.
 ¶ Furor: Mens vi quadam diuina concitata.
 Varios conceptit mente furor. Ouid. 2. Metam. 129.
 ¶ Furia: scelestæ mentis tormenta erant.
 Tristes furia. Claud. 2. de raptu Proserp. 44.
 Malis furijs æstus. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 27.
 Amor furijs agitatus. Virg. 12. Aeneid. 134.
 Furijs agitata doloris. Ouid. 6. Metam. 119.
 Scelerum furijs agitatus. Virg. 3. Aeneid. 66.
 Concepit furias. Virg. 4. Aeneid. 95.
 Verberibus furiarum exagitari. Sueton. in Nerone. cap. 141.
 Incensa furijs. Virg. 4. Aeneid. 76.
 Ia furias ignemq; ruunt. Virg. 3. Georg. 48.
 Horrendas tollitur in furias. Stat. 5. Thebaid. 19.
 ¶ Furiialis. Lilius 7, ab Vrbe, 73, Incessu furiiali militem Romanum insueta turbauerunt specie.
 Arma furialia. Ouid. 6. Metam. 118.
 Aufa. Ouid. 11. Metam. 3.
 Cædes furiialis. Ouid. 6. Metam. 132.
 Caput furiiale. Horat. 3. Carm. ode 11, 4.
 Carmen. Liu. 10. ab Vrbe, 205.
 Ignes furiiales. Ouid. 2. Fast. 152.
 Virus furiiale. Claud. 2. in Eutrop. 38.
 Furiiale minatur. Stat. 6. Thebaid. 86.
 ¶ Furiater. Ouid. 3. Fast. 128,
 Non habet exactum quid agat: furiatiter odium
 ¶ Furiolosus. Amor furiosior. Ouid. 9. Metam. 148.
 Opum furiosa cupido. Ouid. 3. Fast. 43.
 Impetus furiosus. Seneca Hippol. 2, 36.
 Libido furiosa. Ouid. 1. de Arte, 56.
 Peccatum furiosum. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 13.
 Vultus furiosus & acer. Lucret. lib. 6, 228.
 ¶ Furo: Ira agitator. Apul. Furi, ensem cotripit, fertur in eum præceps.
 Furi æstus armis. Virg. 1. Aeneid. 23.
 Dolore furit. Ouid. 12. Metam. 9.
 Lymphata mente furebat. Catul. Argon. 59, 51.
 Furare aliquid: pro, ob aliquid. Liu. 1. Decad. lib. 8.
 Ense furens. Valer. lib. 1. Argon. 30.
 Furens contumelia. Plin. lib. 7. cap. 12, 7.
 Animi furens. Virg. 5. Aeneid. 41.
 Ira furentem mollire. Ouid. 13. Metam. 66.
 Bella furentia. Silius lib. 7, 115.
 Flammæ furentes. Virg. 4. Aeneid. 134.
 Populus furens. Lucan. lib. 2, 50.
 Rabie furæti stimulat animus. Cat. de Betecynthia, 58, 1.
 Venti furentes. Virg. 10. Aeneid. 8.
 Vnde. Lucan. lib. 3, 39.
 ¶ Furio. cum furore concitor. Horat. lib. 1. Carm. ode. 25, 3.
 --- flagrans amor, & libido
 Quæ solet matres furiare equorum.
 ¶ Furiatus: Furore concitatus. Virg. 2. Aeneid. 28,
 Non tulit hanc speciem furiato mente Chorcæbus,
 Iuuentus furiata. Silius lib. 11, 27.
 Furiata mente ferebar. Virg. 2. Aeneid. 118.
 ¶ Furibundus: Qui vehementer furit.
 Canis furibundus. Horat. 1. epist. 10, 4.
 Taurus. Ouid. 13. Metam. 125.
 Furibunda ruit. Ouid. ad Liuiam, 75.
 FVRTIM, FVRTIVVS, FVRTVM, FVRVN CVLVS.] Vide FVROR, furoris.
 FVRVVS.] Nigri vel ater.
 Antra furua. Ouid. 5. Metam. 109.
 FVSCINA.] Telum tridens, siue trifidulum piscatorium. Martialis libro 1. 26,
 Fuscina dente minax,
 Fuscina utebantur retiarj, in gladiatorij ludis. Iuuen. Satyr. 2, 15, Vicit & hoc monstrum tunicati fuscina. Gracchi.
 FVSCVS.] subniger. Col. lib. 6. cap. 1, 3, Colore rubro vel fusco.
 Amictus fuscus. Tibul. lib. 3. eleg. 4, 11.
 Fusca caligo. Martial. lib. 8, 45.
 Cella. Martial. lib. 5, 87.
 Color fuscus. Ouid. 2. Amor. eleg. 4, 8.
 Equus. Ouid. 2. Fast. 63.
 Fuscum salernum. Martial. lib. 2, 40.
 Fusca latera. Martial. lib. 14, 67.
 Nubila fusca. Ouid. 5. Metam. 58.
 Fuscus pilus. Plin. lib. 8. cap. 21, 1.
 Violæ fusca. Claud. 2. de raptu Proserp. 26.
 Fusca vox. Quint. lib. 1. cap. 3.
 ¶ Fusco: fuscum facio.
 Fuscantur corpora campo. Ouid. 1. de Arte, 103.
 Diem fuscare. Ouid. 1. Trist. eleg. 10, 3.
 Fuscat nube diem. Valer. lib. 1. Argon. 81.
 Lanugine fuscante malas. Lucan. lib. 10, 28.
 Fuscandi cura coloris. Ouid. 2. Trist. 97.

¶ Fufcator. Cæli fufcator Eoi Corus. Lucan. lib. 4. 14.
 FVSILIS.] Vide FVNDO.
 FVSTERNA.] Pars abietis superior, durior, & nodofior.
 Plin. lib. 16. cap. 39.
 FVSTIBALVS.] Inftrumentum bellicum. Hinc Fuftribalatores milites, qui fuftribalis lapides iaciunt. Modestus de vocab. rei milit.
 FVSTIS.] Lignum teres. Plin. lib. 7. cap. 56. 10. Prælium Afri contra Aegyptios primi fecere fuftribus, quos vocant phalangas.
 Longus fuftris. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 23.
 Formidine fuftris agere aliquid. Horat. 2. epist. 1. 31.
 Agitare fuftribus equos, prohibet imperator, in l. prima. C. de curfu publico, lib. 12.
 Caput aperire fuftris. Iuuenal. Satyr. 9.
 Cædi fuftribus. Marcellus in l. in feruorum. ff. de poenis.
 Coercere aliquem fuftris. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 27.
 Pugnare fuftribus. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 20.
 ¶ Fuftrium. Liuius lib. 5. de modestia Veientum.
 FVSURA, FVSUS.] Vide FVNDO.
 FVSUS.] quo nent muliere. Plinius libro 11. 23. 2. Lanificia mox in fila tenuantur iunco fuso.
 Fufis mollia penfa deuoluunt. Virg. 4. Georg. 70.
 Verfato ducentem stamina fuso. Ouid. 4. Metam. 45.
 Torquere fufos. Plin. lib. 28. cap. 2. 28.
 Teretem verfabat pollice fufum. Ouid. 6. Metam. 5.
 FVTILIS.] vanus vel inutilis.
 Aetas futulis imbellesq; anni. Silius lib. 16. 131.
 Futilis author. Virg. 11. Aeneid. Confilij habitus non futilis author.
 Causa Plin. lib. 33. cap. 2. 1.
 Homo. Terentius Adelph. 3. 3. 41. Ille futilis, somnium. Apul. Leuis homo & futilis, & timarum plenus.
 Murmur futile. Valer. 8. Argon. 72.
 Votum. Silius lib. 10. 68.
 ¶ Futile. Ennius in Phœnice:
 Ut quod factum est futile, amici nos feramus fortiter.
 FVTATIM.] profufum Plaut. Trucul. 18. 28,
 Futatum nomen commemorat ter.
 FVTVO.] Martial. lib. 6. epig. 91. in Zolium:
 Sancta ducis summi prohibet censura, vetatque
 Mochari: gaude Zoile, non futuis. Idem lib. 9. epig. 41.
 Nempe semel futuit, generaret Horatius vt tres. Et lib. 10. epig. 95. ad Gallam:
 Infantem tibi vir, tibi Galla remisit adulter:
 Hi, pnto, non dubie se futuisse negant. Libro quoque eodem, epig. 81. de Phyllide:
 Quum duo venissent ad Phyllida manè fututum.
 ¶ Futuor. Passium. Martial. lib. 9. epig. 5. in Aeschilum:
 Aureolis futui quum possit Galla duobus;
 Et plus quàm futui, si totidem addideris.
 ¶ Fututus. Martial. lib. 3. epig. 45,
 Narrat te rumor, Chiron, nunquam esse fututam,
 Atque nihil cunno purius esse tuo. Sic, lib. 11. epig. 63. de Lesbia.
 ¶ Fututor. Martial. lib. 1. epig. 58.
 At tu, pro facinus, Bassa, fututor cras. Sic, libro 11. epig. 88. in Caridemum.
 ¶ Fututio. Catul. epig. 30. Sed domi mancas, paresq; nobis
 Nouem continuas fututiones.
 ¶ Fututrix. Martial. lib. 1. epig. 62, de
 Mancio: Arrigere linguam non potest fututricem.
 Lib. eodem, epig. 23. in Pædiconem masturbantem:
 ---inguina saltem.
 Parte fututrici follicitare manu.
 FVTVVS.] Vide SVM,
 FVVI.] pro Fui, apud Comicos antiquos reperias, Plaut.
 Pæculo:
 Quo genere gnata, qui parentes fuuerint.

G

ABALVS.] crux siue patibulum. Varro:
 Nos Barbari, quod innocentes in gabalum suffigimus homines.
 GABATA.] Vasa concaua, edulij pulmentarijsq; apta Martial.
 Transcunt gabata, volantq; lances.
 Idem lib. 11. 32.
 GALACTITES.] Lapis prætius, de quo Plinius libro 37. capite 10.
 GALBAE.] Animalia in esculis nascentia, miræ exilitatis. Suet. in Galba cap. 3.
 GALBANVS, vel GALBANVM.] succus est cuiusdam herbæ,

similis ferulæ, quæ in ipso frutice æstate prorumpit. Plin. lib. 12. cap. 25, 11.

Galbanum: Genus vestimenti delicatorum. Iuuen. Satyr. 2. 10,
 Cærulea indutus scutulata, aut galbana rafo.
 ¶ Galbanatus: galbano indutus: accipiturq; pro homine molli & effæminato. Martial. lib. 3. 40,
 Iacet occupato galbanatus in lecto.
 ¶ Galbaneus. Virg. 3. Georg.
 Galbancoq; agitare graues nidore chelydros.
 Idem 4. Georg.
 Hic iam galbanos suadebo incendere odores.
 ¶ Galbinus: Mollis & lasciuus. Martial. lib. 1. Galbinos habet mores.
 GALBVLA.] Auis. Martial. lib. 13. 68.
 Galbula decipitur calamis & retibus ales.
 GALBVVS.] Pila cupressi. Varro 1. de Rustic. cap. 40. 1,
 non enim galbuli, qui nascuntur, id est, tanquam pilæ paræ corticæ, id semen.
 GALEA.] Munimentum capitis. Plinius lib. 7. cap. 56. 10. Galeam, gladium, hastam, Lacedæmonij iuuenere.
 Nitore galæ claro radiantis ab auro. Ouid. 13. Metam. 21.
 Acrea galea. Virg. 5. Aeneid. 98.
 Aurea. Virg. 9. Aeneid. 10.
 Insignis. Virg. 5. Aeneid. 73.
 Teretes galæ. Stat. 3. Thebaid. 117.
 Terribilem cristis galeam. Virg. 2. Aeneid. 122.
 Exfuere galeam. Ouid. epist. 13. 30.
 Imponere galeam alicui. Ouid. epist. 13. 28.
 Induere galeam. Cæsar 2. bel. Gal. 307.
 Comantem induitur galeam. Virg. 2. Aeneid. 78.
 ¶ Galeo: Galeam induo. Hirtius 5. bel. Afiani, 43. Milites in campo iubet galcari, & ad pugnam parari.
 ¶ Galeatus: Galea indutus. Iuuenal. Satyr. 1. 17.
 GALENA.] Plin. lib. 34. cap. 16. 4. quod remansit in fornacibus, galena; quæ portio est tertia addita venæ. Hæc rursus conflata, dat nigrum plumbum, deductis partibus duabus.
 GALEOLA.] Vas sinuosum, à galææ similitudine dictum. Varro de vita populi Romani: libro primo: Vbi erat vinum in mensa positum, aut galeola, aut sinu?
 GALERITA.] Auis, quæ nunc Alauda dicitur. Varro Galericum appellat: quia plumam elatam in capite habet. Plinius libro 10. cap. 49. Quæq; de vna aue galenta priuatum commemorat.
 GALERVS, vel GALERYM.] Pileus rotundus. Stat. 1. Thebaid. 61,
 ---temperat astra galero.
 Flauo crimen abscondente galero. Iuuen. Satyr. 6. 12.
 ¶ Galericulum. Martial. epig. lib. 14. 55. Sueton. in Othone, cap. 12. Galericulo capiti, propter raritatem capillorum, adaptato & annexo.
 GALGVLVVS.] Auis genus. Plinius libro 33. cap. 11. 2. Auis iſterus vocatur à colore: quæ si spectetur, sanari id malum tradunt & auem mori, hanc puto Latine vocari Galgulum.
 GALLA.] Fructus quercuum. Plin. lib. 20. 3. Cervicis dolores, cum galla & lini semine pari mensura, sedat. Sic Col. lib. 6. cap. 7, 1.
 Gallæ sapor. Virg. 4. Georg. 54.
 Gallam bibere, ac rugas conducere ventri: ait Lucilius, præmonens parsimonia esse vitendum, neque gulæ indulgendum.
 GALVS.] auis.
 Sub galli cantum. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 2.
 ¶ Gallina. Terent. Phorm. 4. 4. 27. Gallina cecinit. Martial. lib. 15. 61. Gallina altilis.
 Gallinæ filius albæ. Iuuen. Satyr. 13. 15.
 Dura gallina. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 4.
 ¶ Gallinaceus. vt, Pullus gallinaceus, & oua gallinacea. Varro de Rustic. lib. 3. cap. 9.
 Gallinaceus, sine adiuncto, idem quod Gallus. Plinius libro 37. cap. 105. Aleſtorias vocant in ventriculis gallinaceorum inuentas cyrtallina specie. Sic, lib. 8. cap. 16. 11. Gallinaceorum cristæ.
 ¶ Gallinarius: Qui curat gallinas. Plin. lib. 10. cap. 55. Traditur quædam ars gallinarij cuiusdam, dicentis quod ex quaque esset.
 ¶ Gallinarius: Aduſtinum. Celsus lib. 8. cap. 15. Sic brachia deligatum super scapæ gallinariæ gradum traiecit, ita altè, vt homo ipse consistere non possit.
 ¶ Gallinarium: Locus in quo gallinæ nutriuntur. Col. lib. 9. Gallinaria constitui debent parte villæ, quæ hybernium spectat Orientem.
 ¶ Gallicinium: Pars noctis in qua galli cantant. Apul. lib. 2. de Asino: Noctis gallicinio venit quidam iuuenis proxima ciuitate.

Gallo:

¶ Gallo: Infansio. Varro Eudemonibus: Deam, gallantes vario retinebant studio.

¶ Gallulo: Pubescio, Nævius Exod. Puerum mulieri præstare nemo scit, quanto melior sit, cuius vox gallulascit, cuius iam ramus roborascit.

GAMMARVS.] Aquaticum animal, simile cancro. Martial. libro 2. 42.

Concolor in nostra gammare lance rubes.

Dimidio confectus gammarus ovo. Iuven. Satyr. 5. 9.

GANEAE, vel GANEVM.] metreticum taberna. Terent. Adelph. 3. 3. 5.

Vbi go illum quæram? credo abductum in ganeum.

Columella in Prologo: Mox deinde ut apti veniamus ad ganeas, quotidianam cruditate Laconicis excoquimus.

Plinius in Paneg. 80. Rursus te ad clandestinam ganeam occultumq; luxum refers. Liuius 6. bel. Pun. 12. Et cum in ganea lustrisque, ubi iuuentâ egerit, senectutem acturum.

¶ Ganeo. Terent. Heaut. 5. 4. 11. Si scire vis, ego dicam: gerro, iners, fraus, belluo, ganeo, damnosus.

Occultus ganeo. Iuvenal. Satyr. 11. 6.

GANGABAE.] Curtius lib. 3. non procul à sine: Gangabas Persæ vocant, humeris onera portantes.

GANGRÆNA.] Caro emortua ex vlcere, vel inflammatione ac rubore. Lucil. lib. 1.

Serpere vti gangræna malo, ad quem herpestica possit.

Vide Celsum lib. 5. de vlcetib. quæ extrinsecus per vulnera incident.

GANNIO.] vsurpatur pro obstrepro, & veluti vapulantis vocem emittit. Terent. Adelph. 4. 2. 18.

Quid ille gannit? quid vult? Persius Satyr. 5. 10.

Stat contra ratio, & secretam gannit in aurem.

¶ Gannitus: Vox vulpis proprie dicitur.

Gannitus tristis Nereidum. Plin. lib. 9. cap. 5. 1.

Gannit lacessere. Mart. lib. 5. 61.

GANZA.] Anser. Plin. lib. 10. cap. 23.

GARGARIDIARE.] Verbum antiquum: teste Nonio. Varro epist. ad Fusium: Quintiporis clodicant foriæ ac poemata eius, gargaridians dices; ô fortuna, ô fors fortuna.

GARGARIZO.] ad guttur reuoco. Plin. libro 20. cap. 17. 11.

Voci succus sub certamine utilis: & qui gargarizatur vultu temente, adiecta menta Celsus lib. 4. cap. 2. In vetusto capitis dolore communia sunt; sternutamenta excitare, inferiora vehementer perficere, gargarizare his quæ saliuam mouent. Plin. lib. 20. cap. 6. 8.

¶ Gargarizatio. Plinius libro 30. cap. 4. 6. Tonillas & fauces lactis ouilli gargarizatio adiuuat. Sic. lib. 22. cap. 25. 1.

¶ Gargarizatus: idem quod Gargarizatio. Plinius libro 21. capite 19. 1.

GARRIO.] inaniter loquor. Terent. Heaut. 3. 2. 25.

Garrire nugas. Plaut. Curcul. 1. 4. 6.

Alicui in aurem. Martial. lib. 1. 85.

Garruntranæ. Martial. lib. 3. 51.

¶ Garrulitas. Martial. lib. 5. 53.

Crede mihi, quamuis ingentia, Posthume, dones;

Authoris pereant garrulitate sui.

Extemporalis garrulitas. Quint. lib. 2. cap. 4. 12.

Rauca garrulitas picarum. Ouid. 5. Metam. 136.

¶ Garrulus: abundans vanis & inanibus verbis. Terentius Adelph. 4. 4. 15.

--- sed me repretendi tamen,

Nequid de fratre garrule illi dicerem, ac fieret palâm;

Garrulæ aues: canoræ & hilares. Virg. lib. 4. Georg.

Garrulus cantus. Plin. lib. 10. cap. 29. 5.

Fama garrula. Seneca Hec. furen. 4. 7.

Fistula. Tibul. lib. 2. eleg. 5. 6.

Hirundo. Virg. 4. Georg. 62.

Lingua. Ouid. 2. Amor. eleg. 2. 9.

Lyra. Tibul. lib. 3. eleg. 4. 8.

Noctua. Plin. lib. 18. cap. 35. 19.

Riuus garrulus. Ouid. 2. Fast. 64.

Garrula sinistra. Martialis lib. 14. 59.

Garrulus: cordatus. Varro Periplus lib. 1. in hac ciuitate tum regnabat Dionysius, homo garrulus & acer.

¶ Garritudo: Idem quod Garrus. Varro:

Quidnam garridatis, dicentes; O fortuna?

GARVM.] Liquamen piscium saxatiliu & minutulorum. Martial. lib. 13. 82.

Nobile nunc sitio luxuriosa garum. Ibidem, 102.

Accipe sæcosum munera cara garum. Colum. lib. 6. cap. 9. 1. Et Plinius lib. 9. cap. 17. 6. in fociorum garo (nam ea quoque res cognomen inuenit) necari eos præcellens putauit, atque è icore eorum alicem excogitare prouocauit. Seneca: Quid, illud fociorum garum, preciosam maiorum piscium sanieum, non credis vrere salsa tabe præcordia? Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 10.

GAVDIUM.] lætitia.

Communia gaudia. Lucret. lib. 4. 241.

Crudelia. Ouid. 6. Metam. 131.

Grande gaudium Tacit. lib. 17.

Inane. Quint. lib. 2. cap. 4. 12.

Lachrymosa gaudia. Claud. de bello Get. 82.

Mala mentis gaudia. Virg. 6. Aeneid. 56.

Mutua. Lucret. lib. 4. 243.

Sordida nunquam. Stat. 3. Sylu. 5, 4.

Vana. Horat. 2. epist. 1, 38.

Admirari gaudia duro vultu. Lucan. lib. 2, 75.

Aduocari gaudijs. Horat. 4. Carm. ode 11, 3.

Inopina gaudia afferre alicui. Stat. 1. Sylu. 2, 10.

Capere. Ouid. 7. Metam. 104.

Declarant gaudia vultu. Catul. Argon. 59, 7.

Paeta gaudia dare. Ouid. 3. de Arte amandi, 92.

Empira gaudia. Stat. 9. Thebaid. 11.

Fungi gaudio. Tacit. lib. 18.

Gaudium percipere. Plin. lib. epist. 10.

Pertentant gaudia pectus. Virg. 1. Aeneid. 102.

Blanda gaudia pertentant mentem. Virg. 5. Aeneid. 163.

¶ Gaudeo, apud me lætor. Terentius Heaut. 5. 1. 12.

Gaudere & bene rem gerere. Horat. 1. epist. 81.

Gaudeo id. Terent. And. 2. 25.

Carmine tu gaudes, hic delectatur lambis. Horatius 2. epist. 12.

Gaudeo ventum: pro, Venisse. Plaut. Cist. 2, 12.

Acri gaudet equo. Virg. 4. Aeneid. 32.

Gaudet myrrha rastro. Plin. lib. 12. cap. 15, 1.

Gaudere gaudia. Terent. And. 5. 5. 8.

Gaudere gaudio. Plaut. Persa, 22. 30.

Gaudere animo. Plaut. Stich. 4. 53. Mart. lib. 4. 45.

--- animo gaudens, ac sænore liber.

Gaudebis facto. Terent. Phorm. 3. 2. 9.

Gaudere ruinis inimicorum. Liu. 9. bel. Maced. 131.

Laudibus. Virg. 3. Georg. 36.

Numero Deus impare gaudet. Virg. 8. eclog. 10.

Gaudere in se. Catul. ad Varum. epig. 19. 4.

Gaudere in sinu. Propert. lib. 2. eleg. 26. 6.

In tacito cohibe gaudia clausa sinu.

Rebus nouis. Lucret. lib. 5. 35.

Sanguine. Ouid. 1. Metam. 48.

Sibi. Lucret. lib. 3. 30.

Dubiè gaudet, falliq; veretur. Ouid. 10. Metam. 38.

Gauisus frustra. Terent. Heaut. 4. 8. 17.

¶ Gaudens. Nimiùm gaudens popularibus auris. Virg. 6.

Aeneid. 163.

De pectore gaudens. Stat. 4. Sylu. 6. 11.

Animo gaudente vident. Tibul. lib. 1. eleg. 6. 17.

GAVLVVS.] Genus nauigij penè rotundum. Festus. Gaulti meminit Gellius lib. 10. cap. 25.

GAVSAPE.] Militare vestimentum, villos habens. Plin. lib.

8. cap. 48. 4. Antiquis torus è stramento erat, qualiter nunc etiam in castris gausape. Martial. libro 14. 157. Gausape quadratum. In p. l. r. a. l. i. Gausape Pers. Satyr. 6. 5.

Iam chlamydas tegum, iam lutea gausape captis.

Martial. lib. 14. 142. Gausape villosa. Ouidius 2. de Arte amand. 60.

Gausape si sumpsit, gausape sumpta proba.

Purpureo gausape mensam perterit. Horat. 1. Serm. 8. 3.

Gausape, pro barba hirsuta & proluxa, dixit Persius. Satyra 4. 4.

Tu quum maxillis balanatum gausape petas.

¶ Gausapina: Idem. Martial. Augusto: fumere gausapinas.

Idem lib. 6. 59.

Propter sexcentas, Baccara, gausapinas.

Gausapina penula. Martial. lib. 14. 150. Et 152, Gausapina cubicularia.

¶ Gausapatus: Gausapina indutus. Seneca epist. 54. Mitto me in mate, quomodo psychrolutam decet gausapatus.

GAZA.] opes, & generaliter quicquid possidemus. Curtius lib. 3. non ita procul à sine: Pecuniam regiam (gazam Persæ vocant) cum preciosissimis rerum effertur iubet, simulans fugam. Virg. lib. 1. Aeneid.

--- tabulæq; & Troia gaza per vndas. Liuius 5. bell.

Pun. 148.

Agrestis gaza. Virg. 5. Aeneid. 8.

Beatæ Arabum gazæ. Horat. 1. Carm. ode 29. 1.

Nobiles. Claud. de nuptijs Honorij. 46.

G

GELABILE, GELASCERE.] Vide GELV.

GELASINVS.] dens anterior quem ridendo ostendimus!

Item lineæ, quæ ridendo efficiuntur. Martial. lib. 7. 24.

Nec grata est facies, cui gelasinus abest.

GELICIDIVM, GELIDVS, GELV.] Vide GELV.

GELV.] glacies. Virg. 3. Georg.

Sed iacet aggeribus niueis informis, & alto

Terra gelu. Plinius libro 8. capite 28. 2. Obseruatum,

HHh

cam

cam aure ad glaciem apposita, coniectare crassitudinem gelu.
 Perstrictus gelu non potuit eò peruenire humor. Plin. lib. 17. cap. 24, 3. Alij legunt, præstrictus.
 Geli geminus antiquus. Lucret. lib. 5. 42. Assiduusq; geli casus. Idem lib. 6. 32.
 Acutum gelu. Horat. 1. Carm. ode 9, 1.
 Amaro gelu strata messis. Stat. 5. Thebaid. 79.
 Astricto gelu coit vnda. Ouid. 2. Trist. 39.
 Cano gelu horrida bruma. Virg. 3. Georg. 87.
 Canenti gelu obstusta gleba. Ouid. 5. Trist. eleg. 3, 5.
 Frigidum gelu. Seneca Troad. 6. 44.
 Marmoreum Ouid. 3. Trist. eleg. 10, 2.
 Niuale. Seneca Medea. 9. 10.
 Szuum. Valer. 1. Argonaut. 104.
 Hyems rura claudit gelu. Virg. 2. Georg. 64.
 Tarda gelu, seclisq; effæta senectus. Virg. 8. Aeneid. 100.
 ¶ Gelicidium: Ipsum gelu & concretio aquæ. Colum. lib. 2. cap. 8, 3. Ut prius conualescant radices frumetorum, quàm hybernis imbribus, aut gelicidijs pruini sue infestentur. Varro 1. de Re rust. cap. 55, 1.
 ¶ Gelo. Iuuenalis Satyr. 6. 10, —pauidoq; gelantur
 Pectore. Gelatum lac. Colum. lib. 10. cap. 38.
 Gelatus caseus. Plin. lib. 14. cap. 3, 3.
 Gelant frigora. Plinius lib. 15. cap. 6, 1.
 ¶ Gelasco. Plin. lib. 14. cap. 21, 1. Vini natura non gelascit.
 ¶ Gelatio. Plinius libro 17. capite 24. 17. Si protinus editis fructibus gelatio magna confecta est, etiam paucis diebus neqat.
 ¶ Gelidus: Frigidus. Ouidius. Sed gelidum Boream, egelidumq; Notum.
 Gelidus æther. Virg. 8. Aeneid. 3. & 48, Gelidus amnis. Et 28, Gelida rupes.
 Gelidæ naturæ sidus. Plin. lib. 2. cap. 8, 5.
 Gelidissima natura. Plin. 14. cap. 16, 2.
 Gelida; subaudi, aqua. Horatius 2. Scrm. Satyr. 7.
 Aqua gelida. Ouid. epist. 20, 44.
 Antrum gelidum. Ouid. 11. Metam. 51.
 Artus gelidi. Ouid. 4. Metam. 50.
 December gelidus. Ouid. 1. Trist. eleg. 10, 1.
 Formido gelida. Ouid. 2. Metam. 40.
 Frigare gelido astristum pectus. Ouid. epist. 21, 23.
 Horror gelidus. Seneca Troad. 6, 10.
 Metus. Ouid. epist. 11, 16.
 Mors gelida. Horat. 2. Carm. ode 8, 3.
 Nox. Virg. 1. Georg. 58.
 Pallor gelidus. Stat. 1. Achil. 32.
 Pectus gelidum. Ouid. 1. Fast. 20.
 Riui gelidi. Horat. 3. Carm. ode 13, 2.
 Ros gelidus. Virg. 2. Georg. 41.
 Sanguis. Virg. 3. Aeneid. 52.
 Saxum gelidum. Lucret. lib. 3, 183.
 Sudor gelidus. Virg. 3. Aeneid. 52.
 Terror. Ouid. 3. Metam. 20.
 Timor. Ouid. 1. Trist. eleg. 3, 23.
 Tremor. Virg. 2. Aeneid. 25.
 Valles gelidæ. Virg. 2. 98.
 Vmbra. Ouidius 8. Metam. 100.
 ¶ Gelidæ. Ministrare res omnes timide, gelideq; Horat. de Arte, 35.
 GEMEA.] Nomen alæ militum Macedonum. Liuius 7. bel. Macedon. Addita his ala mille fermè equitum gemcam vocabant.
 GEMEBVNDVS.] Vide GEMO.
 GEMELLAR.] Vasis genus. Colum. lib. 12. cap. 50. 9. Quod deinde primum defluerit, in rotundum labrum (nam id melius est, quàm plumbeum quadratum, aut gemellar) protinus capulatur depleat.
 GEMTAE.] gulosi veteribus dicebantur; teste Nonio. Lucanus libro. 30,
 Quod veniunt gemiz illepidæ, improbæ, ineptæ.
 GEMINVS.] Gemini proprie duos significat. Virg. 6. Aen. Sunt geminz Somni portæ.
 Acies geminz: pro duobus oculis. Virg. 7. Aeneid. 158.
 Geminus istus. Plin. lib. 10. cap. 38, 2.
 Geminz nuptiz. Terent. And. 4. 1. 50.
 ¶ Gemini quandoque dicuntur, qui vno partu nascuntur. Virg. lib. 8. Aeneid. 127,
 —geminus huic vbera circum
 Ludere pendenteis pueros.
 Geminus est ille. Plaut. Amph. 16, 9. Ibidem. 7. 57,
 Quid opus verbis? geminus Sofia hic factus est tibi.
 Geminus duos filios pariet. Plaut. Amph. 5, 18.
 Fœtus geminus. Ouid. 6. Metam. 23.
 Fratres gemini. Horat. 1. epist. 19, 9.

Nati gemini sub vberc. Virg. 5. Aeneid. 56.
 Geminum partum edere. Liuius 1. ab Vrbe. 14.
 Prolem geminam partu dedit. Virg. 1. Aeneid. 56.
 Gemina nuius soror. Plaut. Milit. 159.
 Sorores geminz. Horat. 4. Carm. ode 7, 2.
 Geminus: Par, similis. Virg. 1. Aeneid. 34,
 Hinc atq; hinc vastæ rupes, geminiq; minantur.
 In cælum scopuli.
 Gemini, cælestis signum. Plinius lib. 18. cap. 29, 2. Ipse circulus fertur per sagittarium atque Geminos.
 ¶ Gemellus. Virgilius 1. eclog. 3,
 —modò namque gemellos,
 Spem gregis, ah, filice in nuda connixa reliquit.
 Fœtus gemellus. Ouidius epist. 6, 29.
 Fratres gemelli. Ouidius epist. 8, 16.
 Partus enixa gemellos. Ouid. 6. Metam. 143.
 Prolem est enixa gemellam. Ouid. 9. Metam. 91.
 Gemellæ vites: duas vuas ferentes. Colum. lib. 3. cap. 1. Plinius lib. 14. cap. 2, 2.
 Gemellos quoque vocat Paulus, equos bijuges. in l. proinde. ff. ad legem Aquil. Veluti si quis ex comædis aut symphoniactis, aut gemellis, aut quadraga, aut pari mulam, vnum vel vnam occiderit.
 ¶ Gemellipara. Ouid. 5. Fast. 108.
 ¶ Geminirudo, Pacuuius Atalanta: Habco ego istam, qui distinguam inter vos, geminitudinem,
 ¶ Geminio. Terentius Adelph. 2. 1. 19,
 O facinus indignum. A E geminabit; nisi caues.
 Varro 3. de Re rust. cap. 16, 25.
 Labor geminauerat æstum. Ouid. 5. Metam. 117.
 Facinus geminare. Ouid. 10. Metam. 93.
 Honorem Ouid. 3. de Ponto, eleg. 4, 20.
 Impensas. Claud. 3. Paneg. 45.
 Pericula. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 9.
 Geminare. Copulare. Horat. in Arte, 3,
 —non vt
 Serpentes auibus gementur, tigribus agni.
 ¶ Geminatus. Onus geminatum. Quint. lib. 2. cap. 3, 2.
 Geminata ars. Plin. lib. 29. cap. 1, 9.
 Captatio. Quint. lib. 5. cap. 13, 42.
 Ebrietas geminara libidine. Ouid. 12. Metam. 44.
 Geminatus honor. Liuius 9. bel. Maced. 164.
 Merces geminata. Ouid. 2. Metam. 143.
 Victoria. Liuius 1. ab Vrbe. 105.
 ¶ Geminatio. Vti geminatione. Quint. lib. 1. cap. 48.
 GEMIS CO.] Vide GEMO.
 GEMITE.] Gemma, de qua Plin. lib. 37. cap. 11.
 GEMITVS.] Vide GEMO.
 GEMMA.] Oculis vitis. Virg. eclog. 7. 10,
 —turgent in palmite gemmæ.
 Vuuda gemma in palmite. Virg. 3. Fast. 48.
 Pampinus trudit gemmas. Virg. 2. Georg. 67.
 ¶ Gemma: lapillus preciosus. Plaut. Curc. 1. 4. 8, Quid? ego sub gemma abstratus habeo tuam matrem & patrem. Plin. de Viris illust. 42, Annuli gemma.
 Corona insignis gemmis. Virg. 7. Aeneid. 15.
 Patera grauis gemmis. Virg. 1. Aeneid. 147.
 Ignea gemma. Silius lib. 8, 95.
 Lucida. Ouidius epist. 21, 15.
 Magnetica. Claud. de magnete, 4, 6.
 Pura. Ouid. 2. Metam. 172.
 Stellantes gemmæ. Ouid. 1. Metam. 146.
 Teres gemma. Virg. 5. Aeneid. 62.
 Gemma bibere. Virg. 2. Georg. 102.
 Dat digitis gemmas. Ouid. 10. Metam. 53.
 Fulgentes gemmæ. Valer. 5. Argon. 102.
 ¶ Gemmulæ: Flores etiam dicuntur, quibus tanquam gemmis verno tempore cuncta pinguntur, & prava reficiuntur. Apuleius lib. 10, Planè tenui specula solabar elades vltimas; quòd vere in ipso ortu iam gemmulis floridis cuncta depingeret.
 ¶ Gemmeus. Radix gemmee rotunditatis. Plinius libro 18. cap. 7, 22.
 ¶ Gemmo: gemmas emitto. Colum. Quum primum vites incipiunt gemmare.
 Gemmantes alæ pavonis. Martialis. lib. 13, 70.
 Herba gemmantes rore. Lucret. lib. 2, 64.
 ¶ Gemmatus. Plin. lib. 37. cap. 2, 5, Corripere potoria gemmata.
 Gemmati magna specie annuli. Liuius 1. ab Vrbe. 48.
 Cultus gemmati. Claud. 6. Paneg. 41.
 Monilia gemmata. Ouidius. 10. Metam. 23.
 Gemma. o. Plinius lib. 17. cap. 15, 2. Atque vt gemmafcere incipiens legatur calamus. Idem lib. 37. cap. 10. 18, Draconites, siue draconias è cerebro fit draconum: sed nisi videntibus abscissa nunquam gemmafcit. Col. lib. 5. c. 10, 8.
 ¶ Gemmi-

¶ Gemmifer: Gemmiferi amnes. Plin. lib. 37. cap. 13. 3.
 Corona gemmifera. Valer. 5. Argon 90.
 Mare gemmiferum. Propert. lib. 3. eleg. 4. 1.
 GEMO.] prę angustia peccatoris in sonum prorumpo. Plaut.
 Amph. 17. 47.
 — dum hæc aguntur, interea uxorem tuam,
 Neq; gementem, neq; plorantem, nostrum quiscquam
 audiimus.

Gemere se feruum. Mart. lib. 9. 97.
 Gemunt gubernacula nauis, quum huc atque illuc à nauis
 circumaguntur. Plin. epist. 20. 3. b. At quum stridunt funes,
 curuatur arbor; gubernacula gemunt: tunc ille clarus,
 & dijs maris proximus. Ouid. 14. Metam.
 — gemunt antennæ & malus.

Gemit impositis incudibus Aetna. Virg. 4. Georg. 35.
 Flebile terre ficis gemuit mugitibus Aetna. Claudian. 2. de
 rapt. Proserp. 2.
 Amnes repleti gemunt. Virg. 5. Aeneid. 160.
 Aetna gemit tonsis frugibus. Virg. 3. Georg. 26.
 Gemit cymba nimis onusta. Virg. 6. Aeneid. 83.
 Gemit turtur. Virg. eelog. 1. 15.
 ¶ Gemendus. vt. Vita gemenda. Ouid. 19. Metam. 93.
 ¶ Gemens. Flebiliter gemens. Horat. 4. Carm. ode 12. 7.
 Acerba gemens. Ouid. epist. 8. 22.
 Turpe gemens. Stat. lib. 3. Thebaid. 67.
 Rota tractu gemens. Virg. 3. Georg. 36.
 ¶ Gemisco. Ferale gemiscunt. Claud. 3. de raptu Proserp. 26.
 ¶ Gemitus. Gemitus delphini similis est humano. Plinius
 libro 9. cap. 83.

Acerbus. Valer. 2. Argon. 92.
 Altus. Virg. 11. Aeneid. 19.
 Inanis. Valer. 2. Argon. 7.
 Abscondere gemitus. Lucan. lib. 9. 223.
 Extremos ceter. Virg. 3. Georg. 102.
 Querela commissa gemitu. Lucret. lib. 6. 233.
 Compescere gemitus alicuius. Stat. 12. Theb. 73.
 Dare gemitum. Ouid. 2. Metam. 60.
 Crebros dat gemitus Ouid. 10. Metam. 101.
 Ingentem gemitum dat peccatore ab imo. Virg. 1. Aeneid. 98.
 Ducere gemitus imo de peccatore. Virg. 2. Aeneid. 58.
 Edere gemitus. Ouid. 2. Metam. 61.
 Erupit medullis gemitus. Claud. de nuptijs Honorij. 2.
 Exprimere gemitus læto peccatore. Lucan. lib. 9. 210.
 Fit gemitus. Virg. 6. Aeneid. 44.
 Gemitu & vlulatu fremunt recta. Virg. 4. Aeneid. 134.
 Lamentabili lugere gemitu. Seneca Agam. 7. 15.
 Mulcere insanos gemitus feris. Stat. 2. Sylu. 1. 3.
 Refumere gemitus. Stat. 6. Thebaid. 3.
 Stridentes gemitus mirari. Stat. lib. 1. Theb. 87.
 Testari dolores gemitu. Ouid. 2. Metam. 48.
 ¶ Gemitu. *genus nius etiam legitur.* Plaut. Aulul. 2. 5. 10. Tantum
 gemitu & malæ mœstitiæ hic dies mihi obtulit.
 ¶ Gemebundus. Gemebundus obambulat. Ouid. 14. Met. 38.
 GEMONIA.] scale dicebantur, ad quas corpora damnatorum
 tracta præcipitabantur; siue locus quod noxijs abijci-
 ebantur. Cornelius Tacitus: Tunc confossum collace-
 ratumq; & abscisso capite truncum corpus, Sabini in ge-
 monias trahunt. Plin. lib. 4. cap. 40. 4. scribit: Canem à corpore
 serui non recessisse, abiecto in gradibus gemonijs.
 ¶ Gemonij. Gradus. Plin. lib. 8. Cælius lib. 10. cap. 5.
 GEMURSA.] Festus: Gemursa; sub minimo digito pedis
 tuberculum. Plin. lib. 26. cap. 1. 8. Et hic quidem morbus in
 Italia celeriter restinctus est, sicut & ille quem gemursam
 appellauere præfici, inter digitos pedum nascentem; etiam
 nomine obliterato.

GENA.] Genas, Ennius palpebras putat: quum dicit:
 Pandite sultis genas, & corde relinquite tomnum.
 Alij eas partes putant genas dici, quæ sunt sub oculis. Pacuuius
 genas putat esse, quæ barba primùm oritur:
 Nunc primùm opacat flore lanugo genas.
 Vide Plin. lib. 11. cap. 37. 28. Virg. 8. Aeneid. 32.
 Tum mihi prima genas vestibat flore iuuentus.
 Mart. lib. 1. 74.
 Sicis ipse genis flentes hortatus amicos.
 Cospiciæ cum flore genæ. Claud. 4. Paneg. 112.
 Grauidæ lachrymis. Ouid. epist. 21. 35.
 Ingenæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 14. 11.
 Madidæ. Ouid. epist. 5. 15.
 Mœstæ. Ouid. 6. Metam. 61.
 Pubentes. Virg. 12. Aeneid. 45.
 Pulchræ. Horat. 4. Carm. ode 13. 2.
 Purpureæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 4. 5.
 Ne lachrymis caruere genæ. Virg. 5. Aeneid. 35.
 Declinare genas: id est, oculos claudere. Stat. 8. Theb. 127.
 Effusæ genis lachrymæ. Virg. 6. Aeneid. 137.
 Exhaustire genas. Stat. 5. Sylu. 1. 7.

Vdas facere. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 17.
 Rubentes flagrant genæ. Seneca Medea, 11. 2.
 Humectare genas. Seneca Hippol. 6. 10.
 Hument incultæ fonte perenne genæ. Ouidius epist. 8. 13.
 Immaduere lachrymis genæ. Ouidius 1. Trist. eleg. 8. 7.
 Fletus insequitur genas. Seneca Herc. Oeth. 4. 4.
 Irrigat fletus genas. Seneca Troad. 10. 21.
 Humor in genas labitur. Horat. 1. Carm. ode 13. 1.
 Roseas laniata genas. Virg. 12. Aeneid. 122.
 Concauæ lucent genæ. Seneca Herc. fur. 9. 31.
 Liuentes genæ. Lucan. lib. 5. 41.
 Manat lachryma per genas. Horat. 4. Carm. ode 17. 7.
 Nitentes genæ. Stat. 3. Sylu. 4. 19.
 Pendentes. Iuuenal. Satyr. 10. 20.
 Flagentes genas perfusa lachrymis. Virg. 12. Aeneid. 13.
 Rugis perfulcata genas seueras. Claud. 1. in Ruff. 28.
 Lachrymis torantis ora genasq; Lucret. lib. 3. 96.
 Rigat fletu genas Seneca Oedip. 12. 8.
 Ruptæ genæ. Iuuen. Satyr. 15. 6.
 Siccare genas. Ouidius 10. Metam. 73.
 Igne suffulcæ genæ. Seneca Herc. Oeth. 10. 24.
 Trementes. Virgilius 4. Aeneid. 129.
 Vmbriatus genas. Stat. 3. Sylu. 4. 16.
 GENAVIVS.] gulosus. Varro: Hæ nouissimè in triclinium
 genavium introierunt è culina, propter fastidium.
 GENÆ, GENERALIS, GENERATIM, GENERO, GENERO-
 SVS.] Vide GENVS.
 GENESIS.] sidus natalitium, id quod conuersione cæli or-
 ritur e momento, quo quis nascitur. Iuuen. Saty. 58.
 — si prurit frictus ocelli
 Angulus inspecta genesi, collyria poscit. Sueton. in
 Vespas. quod vulgo crederetur genesin habere imperato-
 riam; in super Consulem fecit. Iuuenalis Satyr. 14. 25. Nota
 mathematicis genesis tua.
 GENIALIS.] Vide GENVS.
 GENICVLATIM, GENICVLVM.] Vide GENV.
 GENISTA.] Arbuscula quædam. Plinius libro 21. cap. 9. 1.
 Florem esse dixerim genistas: namq; & ijs decerpitur lu-
 teus. Virg. 2. Georg. 87.
 — molle tiler, lentæq; genistæ.
 Humiles genistæ. Virg. 2. Georg. 87.
 GENITALIS, GENITOR, GENIVS.] Vide GIGNO.
 GENO.] Gigno genero. Varro in Andabata: Sed quod hæc
 loca aliquid genunt. Idem 1. de Re rust. cap. 40. 1. Quædam
 enim ad gehendum, &c. *Infinisuum passuum* Lucretius
 protulit lib. 3. 160.
 — tantò magis inficiandum.
 Totum posse extra corpus durare, genique.
 GENS, GENTILES, GENTILITAS.] Vide GENVS.
 GENV.] Virgilius libro 5. Aeneid. 86.
 Genua labant, vastos quatit æger anhelus artus.
 Genibus pronis supplex. Ouid. 3. Metam. 24.
 Dura genua. Ouidius 12. Metam. 28.
 Aduoluo genibus vestris supplex. Claud. de rapt. Prof. 60.
 Aduolui genua. Tacit. lib. 1.
 Amplecti genua. Virgilius 3. Aeneid. 121.
 In genua altare. Vide IN.
 Inflexo genu cadit. Propert. lib. 3. eleg. 15. 17.
 Intremuere genua timore. Ouidius 2. Metam. 36.
 Pigris membra genibus labant. Seneca Thyeste, 57.
 Impresso niti genu. Virgilius 12. Aeneid. 61.
 Nixus genu. Ouidius 8. Metam. 37.
 Prensare circumstantium genua. Tacitus libro primo.
 Prouolutus genibus. Tacit. lib. 12.
 Iunctura genuum riget. Ouidius 2. Metam. 165.
 Genua submittere. Plinius libro 8. cap. 13. 3.
 Genu flexum summisit. Ouidius 4. Metam. 68.
 Aegra genua trahens. Virgilius 5. Aeneid. 91.
 Tremat corde & genibus. Horat. 1. Carm. ode 23. 2.
 ¶ Genus, masculino genere. Lucilius Sat. lib. 4.
 Hæret verticulis adfixum in posteriore
 Parte atque articulis; vt nouis talus genusq; est.
 ¶ Genualia: Indumenta genuum. Ouidius 10. Metam. 118.
 — quæque
 Poplitibus suberant plecto genualia limbo.
 ¶ Genicula, dicuntur stipulæ, vel caulis herbecei interno-
 dia. Plinius libro 16. cap. 30. 5. Arundini in geniculo. Idem
 lib. 18. cap. 7. 7.
 ¶ Geniculatim: Per genicula. Plin. lib. 21. cap. 11. 8. Folijs
 geniculatim circumdata.
 GENVINVS.] Vide GIGNO.
 GENVS.] principium vniuscuiusque generationis.
 Generis claritudo. Tacit. lib. 12. & 16.
 Opprobrium. Ouid. 8. Metam. 31.
 Princeps. Ouidius 1. Fast. 1. (cap. 7. 13.)
 Turpitudine generis, opprobrio multis fuit. Quintil. lib. 3.
 HHh 2 Antiquum

Antiquum. Virg. 6. Aeneid. 130.
 Clarum genus. Horat. 1. Serm. Satyr. 5, 11.
 Egregium. Virg. 7. Aeneid. 43.
 Humilius. Quint. lib. 3. cap. 7, 8.
 Inclytum. Seneca Herc. fur. 6, 1.
 Ingens à proavis. Virg. 12. Aeneid. 46.
 Regium. Horat. 1. Carm. ode 4, 3.
 Sublime. Stat. 3. Syl. 3, 23. & 10. Theb. 43.
 Demissum ab alto Aenea. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 13.
 Gradus generis dinumerare. Ouid. 2. Fast. 125.
 Ducere genus ab aliquo. Virg. 6. Aeneid. 167.
 Primordia generis ducere ex aliquo. Ouid. 15. Metam. 79.
 Genere indignum facit. Terent. Adelph. 3. 3. 55.
 Iactare genus & proavos. Ovidius epist. 16, 11. Horatius 1.
 Carm. ode 14, 3.
 Genere paterno ab Hercule oriundus. Plin. de Viris illust. 35.
 Genere summo prognatus. Plaut. capt. 4, 67.
 Propagare genus. Lucret. lib. 1, 34.
 Genere sum ei proximus. Terent. Phorm. 1. 2. 75.
 Animale genus. Lucret. lib. 1, 46.
 Humanum. Virgilius 1. Aeneid.
 Si genus humanum & mortalia temnitis arma.
 Thebanum. Plaut. Amph. 1, 5, 13.
 Genera in species multas sese spargentia. Plinius libro 21.
 capite 8, 1.
 Ouium summa genera duo: testum, & colonicum. Plinius
 libro 8. cap. 47. ad finem.
 Genus hominum Plin. lib. 8. cap. 25.
 Acre genus viuum. Virg. 2. Georg. 34.
 Audax. Horat. 1. Carm. ode 3, 6.
 Durum. Virg. 1. Georg. 13.
 Exiiale. Stat. 1. Theb. 49.
 Foemineum. Virg. 9. Aeneid. 30.
 Immite genus virorum. Ouid. 13. Metam. 160.
 Immortale. Virg. 4. Georg. 42. de apibus.
 Impavidum. Seneca Herc. Oetb. 1, 13.
 Impium. Seneca Octau. 7, 4.
 Implacidum genus. Genauni. Horat. 4. Carm. ode 14, 2.
 Infame. Horat. 1. Carm. ode 14, 4.
 Insuperabile bello. Virg. 4. Aeneid. 8.
 Intractabile bello. Virg. 1. Aeneid. 69.
 Irritabile vatium. Horat. 2. epist. 2, 21.
 Mortale. Ovidius 1. Metam. 38.
 Pareum patensq; laboris. Ovidius 7. Metam. 134.
 Genus hominum est: id est, eius conditionis & rationis.
 Terentius Eunucho, 2, 2, 15. Virgilius 1. Aeneid. 109,
 Quod genus hoc hominum? quæ ut hunc tam bar-
 bara mortem
 Induxit patria?
 Generis grati est. Plautus Merc. 27.
 Animantum omne genus. Lucretius libro 1, 1.
 Alituum genus. atque ferarum. Lucretius libro 6, 245.
 Montiuagum genus ferarum. Lucretius libro 2, 121.
 Natantum. Virg. 3. Georg. 107.
 Aligerum. Seneca Hippol. 3, 13.
 Concharum. Lucretius libro 2, 75.
 Pecudum omne genus. Virgilius 5. Georg. 94.
 Durum tinea genus. Virgilius 4. Georg. 50.
 Acquorem. Virgilius 3. Georg. 48.
 Varium florum ac succorum. Quintil. libro 1. capite 10, 8.
 Herbarum genera. Lucretius lib. 5, 184.
 Lætum genus vitis. Virgilius 2. Georg. 53.
 Præcox ingeniorum genus. Quint. libro 1. cap. 33.
 Summum. Quint. libro 7. cap. 5.
 Deprehendere genus. Quint. libro 1. cap. 64.
 Diducere genera à. Quint. libro 1. cap. 5, 25.
 Mutare genus dicendi. Quint. libro 2. cap. 5, 31.
 Genus. pro forma seu specie. Quint. libro 7. cap. 5. Vt pro filij in
 vitroque genere summissam.
 Declamatorium genus. Quintil. libro 2. capite 10, 6.
 Oratorium. Quint. libro 3. cap. 7, 3.
 Abruptum sermonis genus. Quint. libro 4. cap. 2, 33.
 Floridius. Quint. libro 2. capite 5, 12.
 Forensis genus dicendi. Quint. libro 2. capite 10, 6.
 Pressum limatumque genus dicendi. Quintilianus libro 2.
 capite 8, 3.
 Excutiendum omne scriptorum genus. Quintilianus libro
 1. capite 4, 3.
 Cuius generis tibi videbitur. Plinius epist. 216.
 Armorum genus. Silius libro 3, 63.
 Generis eius est oratio vt. Plinius epist. 181.
 Vno genere capere pisces. Plinius libro 9. cap. 59, 1. Quin-
 tilianus libro 7. capite 7, Contra scriptum tribus generi-
 bus occurritur.
 ¶ Generosus: nobilis præstans. Ouid. 2. Fast. 40,
 Egreditur castris miles generosus ab iisdem.

Nobilitas, generosaque nomina. Ouid. epist. 6, 23.
 Nominibus auorum generosus. Ouid. 4. Trist. eleg. 4, 1.
 Iuuenis generosi sanguinis. Lucanus lib. 3, 144.
 Titulis generosus auitis. Stat. 5. Sylu. 2, 5.
 Domus generosa. Ouid. 2. Fast. 45.
 Fœmina generosissima. Suet. in Tiberio. cap. 49.
 Indoles generosa. Seneca Theb. 2, 3.
 Ortum materno generosus. Ovidius 13. Metam. 30.
 Nemo generosior est te. Horat. 1. Serm. Satyr. 6, 1.
 Iuuentus generosa. Ovidius ad Liuiam, 40.
 Generosæ arbores. Colum. lib. 4.
 Bacchus generosus. Tibul. lib. 3. eleg. 6, 1.
 Conatus. Quint. lib. 2. cap. 4, 4.
 Flos. Ovidius 5. Fast. 43.
 Honores generosi. Propert. lib. 4. eleg. 11, 13.
 Mens generosa. Ovidius 3. Trist. eleg. 5, 7.
 Metallum generosum. Ovidius ad Pisonem, 45.
 Miles generosus. Ovidius 2. Fast. 40.
 Pectora generosa. Ovidius 12. Metam. 47.
 Generosum pecus. Virg. lib. 3. Georg.
 Pomum generosissimum. Quint. lib. 5. cap. 11, 5.
 Pruna generosa. Ouid. 13. Metam. 175.
 Pubes generosa. Stat. 5. Sylu. 3, 30.
 Vinum generosum. Horat. 1. epist. 15, 5. Col. lib. 3. vocat ge-
 nerosum vini saporem.
 Qua generosa. Ovidius 2. de Rem amor. 35.
 ¶ Generosè. Perire generosius. Horat. 1. Carm. ode. 3, 5.
 ¶ Generositas. Col. lib. 3. Nam quæ precio parata disponi-
 tur, certam generositatis fidem non habet.
 Generositas celeberrima cæcubo. Plin. lib. 14. cap. 6, 2.
 Generositas tauris est in aspectu. Plinius libro 8. cap. 45, 5.
 ¶ Generalistæ. Quædam ex ijs species planè distant, ma-
 nente tamen generali illa societate.
 Tractatus generalis. Quint. lib. 2. cap. 4, 17.
 ¶ Generaliter. Plinius epist. 8, Notare generaliter. Quintil.
 lib. 1. cap. 5, 1. Accipere generaliter.
 ¶ Generatim: per singula genera. Virgilius libro secundo.
 Georgicor.
 Quare agite ô proprios generatim diserte cultus
 Agricolæ. Varro: Non in volucris generatim ser-
 uatur analogia. Sueton in Calig. cap. 22, hostia genera-
 tim immolantur per singulos dies.
 Generatim distributi in ciuitates. Caesar. 7. bel. Gal. 68.
 Generatim; pro Generaliter. Caesar in Comment. Multa præ-
 terea generatim ad auaritiam excogitabantur. Idem 9.
 bell. Civil. 83, Omnibus generatim gratias agere.
 ¶ Genero. Plinius libro 12. cap. 17, 5. Aut (vt alij) generan-
 te, & id thuris arbore.
 Generare. pro inuenire. Quintilianus libro 10. capite 2, An illi
 rudes sola mentis natura ducti sunt in hoc, vt tam multa
 generarent?
 Generare, etiam dicuntur femina, asini, & equa. Plinius lib. 8.
 capite 44, 2.
 Generare, de herba. Gell. lib. 5. cap. 6.
 Generandi gloria mellis. Virgilius 4. Georg. 41.
 Aliam ex alia generando suffice prolem. Virgilius 3. Geor-
 gicorum, 12.
 Semina limus habet, virides generantia ranas. Ovidius 15.
 Metam. 76.
 E' sanguine generata Beli. Silius lib. 8, 44.
 ¶ Generasco. Lucretius libro 3. 149:
 --- cur omnia membris
 Ex inuente æuo generascunt, ingenioque?
 ¶ Generatio. Plinius libro 10. cap. 52, 1, Generatio auium
 simplex videtur esse.
 ¶ Generator. Equorum generator Agragas. Virgilius 3.
 Aeneid. 140.
 ¶ Generabilis. Plinius libro 2. cap. 45, Hic est ille generabi-
 lis rerum naturæ spiritus.
 ¶ Gener: Filia: mæx vir.
 Generum assumere. Plin. epist. 11. lib. 3.
 Sumere. Tacit. lib. 1.
 Optare. Pers. Satyr. 2, 4.
 ¶ Gens: Natio. Virg. 2. Aeneid. 15.
 Gens inimica mihi Tyrrhenum nauigat æquor. Plin. de Vi-
 ris illust. 76.
 Gens, pro populis aliquam regionem incolentibus. Plinius libro
 12. capite 7, 4. Virumque syluestre gentibus suis est, & ta-
 men pondere emitur.
 Cunabula gentis: id est, nutrimenta. Virgilius 5. Aeneid. 21.
 Primordia. Ovidius 5. Metam. 58.
 Aurea gens. Virgilius eclog. 4, 2.
 Barbaræ gentes. Seneca Agamem. 8, 1.
 Belligeræ. Seneca Medea, 2, 2.
 Crudelis gens. Virgilius 6. Aeneid. 72.

Diræ gentes. Valer. libro 5. Argon. 62.
 Dolosa gens. Ovidius 14. Metam. 19.
 Effræna gens virum. Virgilius 3. Georg. 76.
 Egregia bello. Virgilius 1. Aeneid. 90.
 Externa. Ovidius 3. Amor. eleg. 4, 7.
 Ferox. Ovidius 14. Metam. 90.
 Fœcunda. Horatius 2. Serm. Satyr. 3, 58.
 Fortis. Horatius 4. Carm. ode 4, 11.
 Furva Iuuen. Satyr. 12, 1.
 Hircosa Centurionum. Pers. Styr. 3, 8.
 Humana. Horatius 1. Carm. ode 3, 6.
 Indomita. Seneca Medea, 7, 8.
 Inuictæ gentes. Virgilius 12. Aeneid. 39.
 Nefanda gens. Virgilius 3. Aeneid. 130.
 Odorifera. Ovidius 4. Metam. 42.
 Periura Silius libro 16, 30.
 Perniciosa. Quintilianus libro 3. cap. 7, 13.
 Sanctæ gentes. Iuuen. Satyr. 15, 1.
 Togata gens. Virgilius 1. Aeneid. 58.
 Triumphata. Ovidius 1. Amor. eleg. 14, 10.
 Turbida. Valer. 8. Argonaut. 65.
 Vagæ, & sine vrbibus, ac sine legibus gentes. Quintilianus libro 3. capite 2, 4.
 Valida gens. Claud. de bell. Get. 27.
 Vetus. Virgilius 9. Aeneid. 59.
 Aflucta bello. Ovidius 15. Metam. 98.
 Componere gentem. Silius libro 17, 72.
 Contrahere. Quintilianus libro 3. cap. 7, 15.
 Supernas gentes frænare. Virgilius 1. Aeneid. 106.
 Magnis gentibus impetitare. Lucetius libro 3, 209.
 Armis miscere gentes. Lucanus libro 9, 217.
 Subactæ gentes. Lucanus libro 1, 59.
 Sine genitricibus est, ignobilis. Horatius 2. Serm. Satyr. 5, 3.
 Patriæ gentis formosissimus. Iuuen. Satyr. 10, 34.
 Pulcherrima gens. Silius lib. 13, 94.
 ¶ Gens, de apibus item dicitur. Colum. lib. 9. cap. 9, Intestino bello totæ gentes consumuntur.
 Gens, de piscibus. Virgilius 4. Georg. 86.
 Quam Protheus consueta petens est fluctibus antra
 Ibat: eum nasci circum gens humida ponti Exultas.
 ¶ Genticus: Gentilis Mos genticus. Corn. Tacit. lib. 3.
 ¶ Gentilis. Caterua gentilis. Silius libro 16, 10.
 Gentiles domino rum setui Id est, eodem nomine appellati quo domini. Plin. lib. 33. cap. 1, 21.
 Gentiles, istam nam ones vocantur, quæ vicine sunt natali solo cuiuspiam. Tacit. lib. 11.
 ¶ Gentile: quod est gentis proprium & familiare. Iuuenalis: Gentilia tympana, Sueton. de Tiberio, cap. 68, Gentile in illo hoc videtur.
 ¶ Gentilitius: Qui ex gente siue familia est. Gentilitia nota. Liuius Gentilitia funera. Plinius Gentilitiæ hæreditates. Suetonius.
 Gentilitium hoc illi. Plinius epist. 101. lib. 6.
 ¶ Gentilitas: Multitudo familiæ alicuius. Plinius de Viris illust. 24, Gentilitas eius Manlij cognomen eiuravit.
 Gentilitas: necessitudo inter gentes & cognatos. Plin. in Paneg. 63, Ex quo intelligi potest, quantæ benignitatis, quanti spiritus fuerit, sparsas, atque (vt ita dicam) laceras gentilitates colligere atque connectere.
 Gentilitas in herbis id est, natale solum. Plinius libro. 12. capite 13, 4.
 GEOMETRIA.] Terræ mensuratio. Vnde Geometricus. Geometrica scientia. Plin. lib. 7. cap. 37, 3.
 ¶ Geometricè. Geometricè eruditus. Plinius libro 35. capite 10. 11.
 GEORGIA.] agricultura Vnde Georgicus: Rusticus. Georgicum carmen. Colum. lib. 7. cap. 5, 8.
 GERDIUS.] qui humi artem exercet. Firmic. lib. 8. cap. 25, Vigesima sexta pars Libræ si in horoscopo fuerit inuenta, textores faciet gerdiosque. Lucilius apud Nonium: Curare domi sint gerdius, ancillæ, pueri, zonarius, textor.
 GERMANVS.] Vide GERMEN.
 GERMEN.] quod ex arborum furculis nascitur. Plin. lib. 10. cap. 19, 5, Denfante se frondium germine.
 Aliena ex arbore germen. Virg. 2. Georg. 15.
 Germina ortorum exuruntur. Plin. lib. 7. 15, 2.
 ¶ Germino. Pullulo. Plin. lib. 13. capite 4, 4. Fœmina citra florem germinat tantum spinæ modo.
 Fœtus in vtero dicitur capillum germinare; quum ei capillus nascitur. Plin. lib. 7. cap. 6.
 ¶ Germinatio. Plinius libro 16. capite 25, 2, Alia protinus, vt animalia tardius aliqua & diutius grauida partus gerunt: quod germinatio idèd vocatur. Columella libro 4. cap. 24, 16.
 ¶ Germinatus, verbale. Plinius libro 15. capite 8, 2, Oleam si lambendo capra contingerit, depaueritque, primo get-

minatu sterilefcere, author M. Varro.
 ¶ Germanus: Quasi ex eadem stirpe genitus. Plinius libro 14. capite 2, 2, Ex ista germana minor acino melius detestefcit.
 Germana Græcia. Plaut. Rud. 18, 31.
 Germanæ getræ. Plaut. Pœnol. 3, 9.
 Germanum nomen. Plaut. Capt. 6, 18.
 Germanus: pro Fratere germano. Terentius A delph. 2, 4, 5, O mi Aeschine, o mi germane. Ibidem, 5, 8, 35.
 --- nunc tu mihi es germanus pariter Corpore & animo.
 Germanus frater. Terent. And. 1, 5, 57.
 Site in germani fratris dilexi loco.
 ¶ Germanitas. Plinius libro 6. cap. 1, 3, Vnde nomen ambobus, & tanquam in dissolutione germanitas concors.
 ¶ Germanitus. Fideliter. Pomponius Præfekt. morum: vt, si quis est amicus amici, gaudeat, si quid boni euenit, cuius amicus est germanitus.
 ¶ Germinalis. Papius I. diuortio § si fundum. ff. soluto matrimonio. Si arbores cædux fuerint, vel germinales.
 GERRO.] Porto. Virgilius 7. Aen. 91, Bella manu lethumque gerò.
 Gerere rem aliquam: pro Facere & administrare. Virgilius libro 9. Aeneid.
 Censuram. Plin. lib. 17. cap. 1, 3.
 Consul. Sallust. in Iugurtha.
 Fideth fluxam. Plaut. Capt. 7, 80.
 Formam gerit imago. Lucret. lib. 4, 10.
 Formam alterius. Plaut. in Prologo Amphit. 4.
 Honor. Plin. epist. 14, 7, 2.
 Ingenium callidum. Plautus A sine 6, 9.
 Inimicitias. Liui. 10. bel. Maced. 186.
 Vetères inimicitias cum Cæsare gerebant. Cæsar 1. bel. Ciuil. 16.
 Iras. Plautus Pœnulo 1, 18, 18. Terentius Hecyr. 3, 1, 30, Pueri inter sese quàm pro leuibz noxis iras gerunt.
 Mammæ Plin. lib. 11. cap. 40, 3.
 Morem obtemperare. Terent. A delph. 4, 5, 75.
 Morem gerere amori. Ouid. 2. Amor. eleg. 2, 7.
 Morem animo. Terent. And. 4, 1, 17. Idem Heaut. 5, 1, 74, mitte, ac sine me in hac re gerere mihi morem.
 Gerere morem alicui de te aliqua. Plaut. Cist. 2, 74.
 Nomen & decus gessit. Virg. 2. Aeneid.
 Odium Liui. 8. bel. Pun. 113.
 Onus morfu. Plin. lib. 11. cap. 30, 1.
 Partum. Plinius libro 7. cap. 5, 1.
 Prælia. Ouid. epist. 17, 8.
 Præturam. Plaut. Epid. 2, 23.
 Pudorem. Plaut. Pœnulo, 4, 82.
 Pugnas. Claud. 3. Paneg. 29.
 Rem aliquam gerere: hoc est, agere. Plaut. Bacch. 5, 53. Terentius Eunuch. 5, 4, 1, Reuifo, Quiddam Chærea hic remunerat.
 Bene rem suam gerere. Plaut. Capt. 9, 1.
 Cum cura rem gerere. Plaut. Persa, 8, 17.
 De compafo rem gerere. Plaut. Capt. 8, 25.
 Leuiter. Plin. lib. 15. cap. 29, 7.
 Male. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 15.
 Res gerere. Plin. lib. 12. cap. 35, 4, Alexandro Magno res ibi gerente. Id est, belligerante.
 Res alias gerere: pro, Non attendere ad ea que dicuntur. Plautus Cist. 10, 57.
 Rempub. gerere pro administrare. Plaut. Amph. 4, 42.
 Artificialiter se gerere. Quint. lib. 2. cap. 17, 27.
 Gessit se contra disciplinam meam. Traianus ad Plinium; epist. 299.
 Inartificialiter se gerere. Quint. lib. 2. cap. 17, 27.
 Gessit se turpiter in legatione. Plin. epist. 36, b.
 Speciem teli. Colum. lib. 3. cap. 17, 2.
 Speciem paternam. Colum. lib. 8. cap. 2, 10.
 Tela. Virg. 1. Aeneid. 39.
 Tutelam ianæ. Plaut. Trucul. 5, 41.
 Vestem indutui. Tacit. lib. 16.
 Vincla. Ouid. 4. Metam. 137.
 Rebus minùs apta gerendis. Ouid. 1. de Arte, 84.
 ¶ Gerens. Bella gerens. Horat. 4. Carm. ode 44.
 Animus virilom. Virg. 9. Aeneid. 65.
 Furor in corde. Catul. Argon. 59, 11.
 Virginis os, habitumq; gerens. Virg. 1. Aeneid. 64.
 Vulnèra. Virg. 2. Aeneid. 56.
 ¶ Gestus: Participium Plant. Trinum, 17, 567, ---re bene gesta saluus redeo. Idem Ruden. 24, 28, Hoc modo res gesta est, vt ego dico.
 Gesti honores. Plin. lib. 14. cap. 12, 6.
 Bene gestæ res. Virg. 9. Aeneid. 33.
 ¶ Prælia gesturus. Consul, Lucan. lib. 2, 56.

Gestis: Acta. Plaut. Trucul. 6. 19, Qui accipias gesta tecum.
 Exultare in suam famam gestis. Tacit. in vita Agricolæ.
 Gestus: verbale: *pro gestione*. Vlpian. in litem si § pen. ff. de
 neg. gest. Nec possit, quod alij acquisitum est ipso gestu,
 hoc tuum negotium videri.
 Distortus gestus. Quint. lib. 6. cap. 3. 20.
 Incertus. Quint. lib. 1. cap. 10. 27.
 Indecorus digitorum gestus. Quintilianus libro primo, ca-
 pite 10. 27.
 Non inurbanus. Quint. lib. 6. cap. 1. 18.
 Numerosi gestus. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 2. 7.
 Ridiculus gestus. Quint. lib. 6. cap. 3. 17.
 Accommodare gestum ad vocem. Quintilianus libro pri-
 mo, capite 11. 5.
 Componere gestum ad similitudinem saltationis. Quintil.
 lib. 1. cap. 11. 11.
 Alternis gestibus contendere. Quint. lib. 6. cap. 1. 45.
 Furens gestu. Quint. lib. 2. cap. 12. 6.
 Imitari gestum alicuius. Lucret. lib. 4. 73.
 Iuare gestus histrionum. Tacit. lib. 1. 16.
 Illa placet gestu. Ouid. 2. Amor. eleg. 4. 6.
 Exiguo gestu signare aliquid. Ouid. 3. de Arte aman. 55.
 Gestuosus. Qui multos gestus facit. Gel. lib. 1. cap. 5, Ge-
 stuosas Hortensij manus & argutas.
 Geritio: idem quod Gestio. Pro hærede geritio est eor-
 um, qui sine cessione, vel etiam cessione imperfecta, ex
 constitutione D. Marci. Vlp. in tit. qui hæred. instit. poss.
 22 ad fin.
 Gestio verbum Proprie est, lætitiæ animi cum quodam
 corporis motu exprimo. Terent. Phorm. 2. 1. 30,
 --- ipsum gestio dari mihi in conspectum. Perf. Sat. 1. 13.
 Non hic qui in crepidis Graiorum ludere gestit.
 Gestit paribus colludere Horat. de Arte poet. 33.
 Animus gestit antiqua exsequi supplicia. Seneca Theb. 1. 8.
 Gesticulator. Carmina gesticulariæ est, saltare ad numeros
 carminis. Sueton. in Nerone. cap. 42.
 Gesticulator. Qui gestus facit. Colum. in Præfat. lib. 1. Nec
 minus corporis gesticulatorem serupulosissimæ requi-
 rant saltationis, ac mulicæ artis studiosi.
 Gesticularia. Gellius libro 4. cap. 1, Non iam histrionem
 cum esse diceret, sed gesticulariam, Dionysiamque.
 Gerarius: idem quod Gerulus. Plautus Milite:
 Iam pridem, quia nihil abstulerit, succenset geraria.
 Gerulus: Qui fert aliquid. Sueton. in Caligula, cap. 40. Ex
 gerulorum diurnis quæstibus pars octaua exigebatur.
 Horat. 2. epist. 2. 15,
 Festinat calidus mulis, gerulisq; redemptor.
 Geruli flagitij. Plaut. Bacid. 6. 14,
 Tua infamia fecisti geruli sigulos flagitij.
 Gestor. Plaut. Pseud. 7. 14.
 Homines qui gestant, quiq; auscultant crimina,
 Si meo arbitrato liceat, omnes pendeant:
 Gestores linguis, auditores auribus.
 Gerundus. Terentius Eunuch. 1. 2. 108, Mos gerundus est
 Thaidi.
 Gestio: Frequentatiuum. Plaut. Curc. 14. 4, Pater istum
 meus gestauit. Sub annulum.
 Gestare in aluo. Plaut. Stich. 4. 5. Plinius libro 8. capite 10. 1,
 Decem annis gestare in vtero vulgus existimat. De cle-
 phantis.
 In manibus. Terent. Adelph. 4. 2. 25.
 Collo. Plin. in Procem. lib. 1. 3.
 Annulos gestabat. Tacit. lib. 20.
 Gestare arma humeris. Liu. 7. hel. Pun. 2. 59.
 Gestare aliquem in sinu: Vehementer amare. Terentius A-
 delph. 4. 1. 76.
 Gestas animom meum. Plaut. Merc. 11.
 Non obtusa ad eod gestamus pectora. Virg. 1. Aeneid. 115.
 Scopulos gestare in corde. Ouid. 7. Metam. 7.
 Gestio. Plaut. Cistell. 10. 91,
 Eloquer, vnde sunt tibi hæc circè crepundia?
 1. Mea hæc herilis gestitavit, non tua.
 Gestitare volucrum vocem. Plaut. Amphit. 4. 172.
 Gestatus: Participium. Mart. lib. 1. 43,
 Gestatus bisjugis Regulus esset equis.
 Gestatus: Verbale. Plin. lib. 15. cap. 25. 1, Iulianis gratus
 sapor, sed pendè tantum sub arbore sua, adeo teneris, vt ge-
 statum non tolerant.
 Gestatio: Væctio, portatio. Cels. lib. 2. cap. 14, Gestatio etiam
 longis & iam inelinatis morbis aptissima est Seneca
 epistol. 56, A gestatione quum maximè venio, non mi-
 nus fatigatus, quàm si tantum ambulassem, quantum
 fedi.
 Gestatio, *pro loco ad quem gestatur*. Plin. epist. 101. e. lib. 5, ab
 his gestatio in modum circi, quæ buxum multiformem,
 humilesque & retentas manu arbusculas circumit. Idem

epist. 3. Quid illa mollis, & tamen solida gestatio? Plinius
 auunculus lib. 26. cap. 3. 2.
 Gestatrix. Diua gestatrix Gorgonei monstris est, Pallas,
 Valer. 4. Argon. 120.
 Gestamen: Quicquid geritur. Virg. lib. 3. Aeneid.
 Aere cauo clypeum, magni gestamen Abantis,
 Postibus aduersis figo. Plin. lib. 37. cap. 1. 4, Hoc vesti-
 gal, hocq; gestamen diuites in ceruice gratissimum no-
 runt. Idem lib. 32. cap. 2. 12, religiofum gestamen.
 Lætica gestamen. Tacit. lib. 2.
 Gestatorius. vt, Sella gestatoria Sueton. in Nerone.
 Gestatorium: Subst. Lætica. Suet. in Claud. Solitus etiam
 in gestatorio ludere.
 GERRAE.] *pro nugamentis rebusq; friuolis*. Plaut. Poen.
 3. 9, Nam tuæ blanditiæ mihi sunt, quod dici solet,
 Geræ germanæ. Idem Epid. 5. 50, Quid istæ quæ quo-
 rannis nominatioueniunt noua, & geræ maxumæ.
 Gerro: Nugator. Terent. Heaut. 5. 4. 10,
 At ego (si me metuis) mores, caue, in te esse istos sentiã.
 c. 1. Quos? c. si scire vis, ego dicam, gerro, incis,
 belluo, Ganeo, damnoles.
 GERRES.] *Genus piscis vilis*. Plinius libro 32. capite 11. 7.
 Martial. lib. 12. 28.
 --- fu sse gerres, aut inutiles mænas
 Ordo impudicus vrcei fætebatur. Sic, lib. 3. 35.
 GESODVNVM.] *pro diphthongo*, Nomen vrbis in Norico, vt scri-
 bit Ptolemæus. Vulgò Saltburg.
 GESORIVM.] *pro diphthongo*, Ptolemæo teste, Morinorum
 nauale vulgò Cales.
 GESSVS.] *Ionix fluius est, Plinio & Straboni, qui regio-
 nem omnem circa Gestum Panioniam nominant.*
 GERVLVS, GESTAMEN, GESTATORIVM, GESTICVLOR,
 GESTIO, GESTO, GERVS.] Vide GERO.
 GESVM.] *Telum Gallicum. Iulius 8. ab Vrbe, 38, Leues au-
 tem, qui hastam tantum gesta que gererent, vocabantur.*
 Idem 6. bel. Pun. 26, Sub læuo humero summum pectus
 gesto istum est Sic, lib. 9. ab Vrbe, 188, Falciæ gestisq; bini
 armati.
 Rigida gesta. Seneca Hippol. 2. 6.
 Gesta manu veterere. Stat. 4. Thebaid. 12.
 GIBBUS.] *Tumor carnes in al. qua corporis parte. Iuuen.*
 Satyr. 6. 11,
 Attritus galea, medijsq; in naribus ingens
 Gibbus, & acre malum semper strilantis ocelli.
 Gibbus: Adiectiuum, pro conuexo. Celsus lib. 8. cap. 1,
 Igitur caluaria incipit ex interiore parte concaua; extrin-
 secus gibba; vtrinque læuis.
 Gibber: tubstant. Idem quod Gibbus. Iuuen. Attritus gib-
 bere natus Plin. lib. 8. cap. 45. 4.
 Gibber: adiect. Plinius libro 10. cap. 26, Africæ hoc est
 gallinarum genus, gibberum, varijs sparsum plumis. Var-
 ro, 3. de Rust. cap. 9. 14, Gallinæ Africanæ sunt grandes,
 variæ, gibberæ.
 Gibberum, *exflanssem & eminssem Nonius interpretatur*. Var-
 ro Eumenidibus: Item tragici prodeunt, capite gibbero,
 cum antiqua lege, ad frontem superficies accedebant.
 GIGAS.] *Homo maximo corpore.*
 Magni Gigantes. Lucret. lib. 4. 28.
 Sæuus Giga. Valer. 4. Argon. 40.
 Sæui Gigantes. Lucan. lib. 1. 8.
 Terrigenæ. Lucan. lib. 9.
 Giganteus. vt, Furia giganteæ. Claud. 4. Paneg. 57.
 Prælia Gigantei belli. Ouid. 1. Trist. 15.
 GIGERIA.] *Nonius interpretatur intestina gallinarum, &
 quæ cum his coquebantur. Lucilius lib. 8, Gigeria sunt si-
 ne alio: his vescamur alacriter.*
 GIGNO.] *genero.*
 Gignitur, & vitæ lumen inimus. Lucret. lib. 3. 137.
 Gignitur capillus. Gel. lib. 13. cap. 1.
 Gignuntur oua. Plin. lib. 10. cap. 52. 1.
 Gigni pedibus Plin. lib. 7. cap. 8. ad finem.
 Gignitur serpens. Plin. lib. 10. cap. 49. 3.
 Gignitur thus aut piper. Plaut. Trinum. 13. 87. Plin. lib. 12.
 capite 7. 1.
 Ad aliquid gigni. Quint. lib. 1. cap. 2.
 Ludus genuit certamen. Horat. 1. epist. 20. 10.
 Dolorem oculis gigni. Lucret. lib. 4. 63.
 Gignere fastidium. Plin. lib. 14. cap. 16. 2.
 Genitus: Natus. Plin. lib. 11. cap. 37. 32, Septimo mense ge-
 nitus sæpenumerò foramina aurium & narium defuere.
 Sanguine nostro genitus. Ouid. 2. Metam. 18.
 Genitus Celtis. Mart. lib. 10. 65.
 Ad perdenda vina. Plinius lib. 14. cap. 22. 3. ad superbiam.
 Plin. lib. 7. in Procem: 4.
 E' furto. Silius. lib. 7. 98.
 Ex iberis. Mart. lib. 11. 161.

In feruicio. Plin. lib. 7, cap. 19, 1.
 Geniti dentes in Palato. Plin. lib. 11, cap. 37, 40.
 ¶ Geniturus. Semina genitura populos. Ouid. epist. 11, 9.
 ¶ Genitor: Qui gignit.
 Diuū genitor: Iupiter. Silius lib. 5, 14.
 Deū genitor rectorq; Ouid. 2, Trist. 8.
 Dubio genitore creatus Ouid. 5, Metam. 29.
 Genitores omnium vitiōrum Græci. Plin. lib. 13, cap. 4, 2.
 ¶ Genitrix. Frugum genitrix. Ouid. 5, Metam. 98.
 ¶ Genitura: Generatio. Plin. lib. 18, cap. 24, 7. Inter diligentif-
 simos cōuenit, vt in alitum quadrupedumq; genitura, esse
 quosdam ad conceptum impetus terræ.
 Origo & genitura. Plin. lib. 9, cap. 3, 3, 3.
 Genituram, *horoscopus vocatus* Suetonius in Augusto: Ve-
 rūm geniturā suā vix & cūstanter editā, exsiluit Dioge-
 nes, adorauitq; cum Firmicus lib. 3, Secundū hanc geni-
 turam & secundū has conditiones stellarum, & secun-
 dūm testimonia, quæ huic genituræ perhibentur, etiam
 hominum voluntaria disponi.
 Genitura: *Semen genitale*. Plin. lib. 20, cap. 8, 6. quibus genitu-
 ra, valetudinis morbo, effluat. Ibidem, cap. 23, 5. Genituræ
 abundantiam quoquo modo haustam facit. Ibidem, 7. Ex-
 tinguere genituram virorū, Ibidem, lib. 23, cap. 21, 16. Pro-
 fluua genituræ.
 ¶ Genitalis: Natalis.
 Fœdera genitralia Stat. 1, Theb. 60.
 Genitalis hera Plin. lib. 9, cap. 35, 3.
 Origo genitralis rerum. Lucret. lib. 5, 36.
 Arua genitralia. Ouid. 2, Amor. eleg. 1, 3, 2.
 Corpora quatuor genitralia: id est, quatuor elementa. Ouid.
 15, Metam. 48.
 Mundus genitralis Silius lib. 13, 107.
 Partes genitales corporis Lucret. lib. 4, 210.
 Genitralia femina. Virg. 2, Georg. 65.
 Tempus genitralis: id est, dies natalis. Ouid. 3, Trist. eleg. 13, 4.
 Genitales partes trunci: Fertiles Col. lib. 3, cap. 6, 1.
 ¶ Genitale: Substantiuum; membrum generationis. Plinius
 lib. 10, cap. 63, 2. Cuniculis auersa genitralia.
 Genitale maris. Plin. lib. 28, cap. 9, 25. Ibidem, cap. 11, 4. Vul-
 pis masculinæ genitralis circumligatum.
 ¶ Genitaliter. Lucret. libro 4, 253,
 — vt femina possint.
 Seminibus commiseri genitraliter apta.
 ¶ Genitabilis. Lucretius:
 Et referata vixet genitabilis aura Fauoni.
 ¶ Genituius: genuinus, & originalis. Genituius notæ. Suet.
 in Augusto, cap. 10.
 Genituius, *pro genituisio*. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 2, 22,
 Adiectiq; probent genituiua agnomina Cottæ.
 ¶ Genius. Censorinus scribit, genus dictos, quia vt gigna-
 mur curent: siue quod vnâ gignantur nobiscum: vel etiam
 ga nos genitos suscipiant, ac tueantur. Terent. And. 1, 3, 54.
 Quod ego per hanc te dexteram oro, & genium tuum.
 Plaut. Stich. 10, 42.
 Dis iratis, genioq; sinistro. Pers. Satyr. 4, 3.
 Loci genius. Virg. 5, Aen. 18.
 Genius, natale comes qui tēperat astrū. Horat. 2, epist. 2, 38.
 Belligerare cum genijs suis. Plaut. Trucul. 4, 76.
 Concelebrare genium chorcis. Tibul. lib. 1, eleg. 7, 10.
 Curare genium mero Horat. 3, Carm. ode 17, 3.
 Defraudare genium: Negare naturæ quod appetit. Terent.
 Phorm. 1, 1, 10.
 Indulgere genio. Pers. Satyr. 5, 16. (epist. 7, 19.)
 Per genium, dextramq; deosq; penates, obsecro. Horat. 1,
 Vno placare genium. Horat. de Arte, 43.
 ¶ Genius, *ab aliquibus dicitur vni ac naturæ proprietates; aut gra-
 tia & lepos*. Martialis:
 Visturus genium debet habere liber, Iuuen. Satyr. 6,
 Nemo mathematicus genium indemnatus habebit.
 ¶ Genialis: pertinens ad genium.
 Bella genitralia Stat. 1, Achil. 29.
 Genialis copia pecudum. Plin. lib. 17, cap. 9, 5.
 Genialis dies: Lætus & voluptarius. Iuuenalis.
 Epulæ geniales. Claud. de raptu Proserp. 2, 66.
 Festum geniale. Ouid. 3, Fast. 105.
 Genialis hyems. Virg. lib. 1, Georg. 61.
 Iura genitralia. Stat. 3, Syll. 3, 22.
 Luctus genialis. Horat. 1, epist. 1, 18.
 Genialis Musa. Ouid. 3, Amor. eleg. 14, 4.
 Præda. Ouid. 1, de Arte, 25.
 Puluinar geniale. Catull. Argon. 59, 10.
 Rus. Ouid. epist. 1, 8, 2.
 Genialis fors. Plin. lib. 18, cap. 24, 3.
 Thalami geniales. Claud. 2, in Rufin. 20. (Virg. 6, Aen. 21.)
 Genialis torus. Qui in nuptijs sternitur in honorem genij.

¶ Genialiter: Opiare & laute Ouid. 11 Metam. 20,
 Hospitis aduentu festum genialiter egit.
 ¶ Genuinus: Natiuus & peculiaris. Apuleius: Genuino fer-
 mone nomen Augusti Cæsaris inuocare tentauit. Gell. hb.
 2, cap. 2, Naturales & genuini honores exoriuntur.
 Genuini dicuntur dentes posteriores, qui in extrema gingiua
 in homine gignuntur nouissimi. Plin. lib. 11, cap. 37, 39.
 Genuinum frangere in aliquo: Clanculum obtestare. Pers.
 Satyr. 1, 12. Idem etiam dicitur, Genuino rodere.
 Genuinum agitare. Iuuen. Satyr. 5, 7.
 GILVVS.] Color medi⁹ inter albū & rufum. Virg. 3, Georg.
 Luxuriatq; totis animosum pectus: honesti
 Spadices, glauciq; color deterrimus albis
 Et giluo.
 GINGIUA.] Pars oris, cui dentes inhaerent. Plin. lib. 23, cap.
 6, 6. Ex his dulcia, quæ apyrina alio nomine appellauimus,
 stomacho inutilia habentur: inflatione pariunt; dentes
 gingiuasq; lædunt. Iuuen. Satyr. 10, 20,
 Frangendus misero gingiua panis inermi.
 Russam defricare gingiuam. Catull. in Gnatium, epigr. 37, 5.
 ¶ Gingiuula. Apuleius: Cōplanatorem tumidulæ gingiuulæ.
 GINGRIO.] Anserum vocis proprium est, auctore Festo.
 Vnde genus quoddam tibiarum exiguarum, Gingrinæ.
 GITH.] Genus feminis. Colum. lib. 7. Plin. lib. 29, cap. 17, 6.
 Plautus Rud. 30, 38, Os calet tibi, num gith frige factas?
 G L
 GLABER.] læuis & sine pilis. Varro 2, de Rust. cap. 2, 21, Si
 quem glabrum facere velis. Mart. lib. 12, 34, Glaber crure.
 Glabæ sues. Colum. lib. in Præf. 21.
 ¶ Glabrior: Comparatiuum. Plaut. Aæn. Tu istum gallum, si
 sapi, glabriorem reddes mihi quàm Volsus iudius.
 ¶ Glabella, vocatur id interstitium, quod supercilia super
 nasum determinat. Martianus Capella lib. 1, Quorum vna
 deosculata philologiæ frontem illic, vbi pubem ciliorum
 discriminat glabellæ medietas.
 ¶ Glabretum: locus in quo propter aliquem humorem
 noxiū fegetes non proueniunt. Colum. libro 2, capit. 9,
 7, Ea glabreta signis adhibitis notari conuenit: vt suo tem-
 pore vitis eiusmodi medeamur.
 ¶ Glabro: pilos aufero. Colum. lib. 12, cap. 53, 4, Quum ab
 aqua pridie sues prohibiti sunt, postero die mactantur: &
 vel aqua candente, vel ex tenuibus lignis flammula facta
 glabratur.
 ¶ Glabreo: glaber fio. Col. lib. 2, cap. 9, 7, Loca glabrentia.
 ¶ Glabresco. Glabrescit arca, quum herbis attritis compla-
 natur. Colum. lib. 2, cap. 20.
 GLACIES.] Aqua congelata. Plin. lib. 8, cap. 28, 2, Aut ad
 glaciem apposita.
 Frigidius glacie pectus. Ouid. epist. 1, 5.
 Lucidior glacie. Ouid. 11, Metam. 171.
 Glacies alpera. Virg. 10, eclog. 10.
 Astricta ventis. Ouid. 1, Metam. 25.
 Cæulea glacie concretus. Virg. 1, Georg. 48.
 Fragilis glacies. Ouid. 3, de Arte, 25.
 Frigida glacies lædit molle pecus. Virg. 3, Georg. 58.
 Iners stat glacies. Horat. 2, Carm. ode 9, 1.
 Nivalis. Claud. 1, de raptu Proserp. 14.
 Sauciat. Ouid. 2, Metam. 162.
 Ignis exsoluit glaciem. Lucret. lib. 6, 76.
 Flumina trudent glaciem. Virg. 1, Georg. 62.
 ¶ Glacio: in glaciem conuerto. Plin. lib. 14, cap. 21, 1, Glaciæ-
 tæ moles prodigij modo.
 Glaciare: *pro Glaciari*. Plin. lib. 19, cap. 3, ad finem. Fit autem
 hyeme, quoniam æstate non glaciatur, nisi accepta cera.
 Iupiter glaciatur niues. Horat. 3, Carm. ode 10, 2.
 ¶ Glaciari: in glaciem conuersi. Plin. lib. 24, cap. 11, 4, Flore eius
 aquam glaciari Pythagoras tradit.
 ¶ Glacians. Glaciantes auræ Boræ. Valer. 4, Argon. 144.
 ¶ Glaciat. Col. lib. 7, cap. 82, Nec dubium, quin fici ramu-
 lis glaciatus caseus iucundissimè sapiat.
 Humor glaciatus in gemmas. Plin. lib. 8, 38, 2.
 Humor glaciatus in grandines. Plin. lib. 2, cap. 39, 2.
 ¶ Glacialis: Qui in glaciem astringit. Iuuen. Satyr. 2, 1,
 Ultra Sauromatas fugere hinc libet, & glaciale Ocea-
 num. Col. lib. 3, cap. 1, 5, Declinatio mundi glacialis.
 Fretum glaciale. Claud. 1, Paneg. 35.
 Frigus. Ouid. 9, Metam. 117.
 Polus glacialis. Senec. Herc. fur. 1, 2.
 GLACITO.] Proprium est vocis anserū. Author Philomelæ:
 Cacabat hinc perdis; hinc glacitar improbus anser.
 GLADIVS.] Varr. de Ling. Lat. Gladius, c in G cōmutato, à
 clade, quod fit ad hostium cladem. Plaut. Trinum. 4, 68,
 — dedisti næ hoc pacto ei Gladium, qui se occideret.
 Cruentus gladius. Quint. lib. 4, cap. 2, 9.
 Enormes gladij. Tacit. in vita Agricolæ.

Ingentes. Tacit. in vita Agricola.
 Eunt gladij per latus meum. Ouid. epist. 10, 18.
 Extrahere gladium ē vulnere. Quint. lib. 4, cap. 2, 9.
 Fabricare gladium. Quint. lib. 3, cap. 2, 2. & lib. 2, cap. 16, 4.
 Finire dolorem gladio. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 7, 9.
 Ire per ignes & gladios. Ouid. 8, Metam. 16.
 Suo sibi hunc iugulo gladio. Terent. Adelph. 5. 8. 36.
 Triste minantes gladij. Lucret. lib. 1, 65.
 Obundere gladios. Claud. 8. Paneg. 34.
 Gladijs districtis portas occupauerunt. Cæsar 7. bel. Gal. 45.
 Pectora gladio perit. Ouid. 5, Metam. 37.
 Recondere gladium lateri. Ouid. 12, Metam. 97.
 Stringere gladios. Virg. 12, Aen. 56.
 Stricti gladij. Ouid. 15, Metam. 160.
 Traiectus gladio. Ouid. epist. 2, 28.
 Transegit seipsum gladio. Tacit. lib. 14.
 ¶ Gladius, *piscis*: apud Plinium, lib. 32, cap. 11, 3.
 ¶ Gladiolus: herba quædam, quod sit folijs gladij similis. Plin. lib. 21, cap. 11, 4.
 ¶ Gladiator: qui gladio pugnat.
 Centum paria gladiatorum. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 17.
 Gladiator armorum infcius. Quint. lib. 1, cap. 12, 2.
 Victus repetit gladiario arenam. Ouid. 2, Trist. 4.
 ¶ Gladiatorius. Gladiatorius cōgressus. Plin. lib. 8, cap. 2, 1.
 Gladiatorium munus. Plin. lib. 15, cap. 18, 10.
 Gladiatorium, *sine adiecto subaudito substantiuo*. Liu. lib. 4. Decad. 6, Vix gladiatorio accepto, decem talentis, ab rege rex; vt in eam fortunam recideret. Subaudi, præmio.
 ¶ Gladiatura. Tacit. lib. 3. Adduntur ē seruitijs gladiaturæ destinati.
 GLANS.] Fructus quercus. Plin. lib. 7, cap. 56. 1. Cetera frumenta inuenit, quum antea glande vescerentur.
 Glans, *fructus omnium arborum glandiferarum*. Plin. lib. 16, cap. 5, Dulcissima est omnium glans fagi. Virg. 4, Georgic. 17. Nec de concussa tantum pluit ilice glandis.
 Glandem, quæ proprie intelligitur, ferunt robur, quercus, esculus, cerrus, ilex, suber, Plin. lib. 16, cap. 6.
 Glandis appellatione (inquit Caius, in l. qui venenum. ff. de verb. & rer. signif.) omnis fructus, vt labolen, ait, continetur.
 Glans caduca est, quæ ex arbore cecidit: inquit Paulus in l. sylua eadua ff. de verb. signif. Lucret. lib. 5, 274.
 Fagea glans. Plin. lib. 16, cap. 5, 2.
 Hyberna. Virg. 10, eclog. 4.
 Iligna glande nutritus aper. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 8.
 Glans quærnea. Colum. lib. 9, cap. 1, 5.
 ¶ Glans: plumbum in modum glandis formatū, quod antiqui milites in bello iaculabantur. Sallust. in Iugurth. Pars eminus glande aut lapidib⁹ pugnare. Hirt. 5. belli Asiatici, 73. Sagittasq; & tela vt fierent complura, curare; glandes fundere, fudes comparare. Stat. 1, Achill. 88.
 Plumbea glans. Lucret. lib. 6, 36.
 ¶ Glandula: caro glandulosa in sue. Plaut. Menæch. 5, 28, — Obsonari
 Glandulam suillam. Martialis:
 Partitur apri glandulas palæstritis.
 ¶ Glandulosus: Plenus glandulis. Colum. lib. 7, cap. 9, 1. Qui porcum laudat, qui est amplæ & glandulosæ ceruicis.
 ¶ Glandium: Pars quædam intestinorum est, vt inquit Priscianus. Plaut. Capt. 25, 7,
 Arripuit gladiū, pretruncavit tribus tergoribus glādia.
 Idem Cure. 7, 44. Plin. lib. 8, cap. 31, 5. Idem lib. 16, cap. 38, 4, Quibusdam sunt tubera, sicut in carne glandia. Idem lib. 17, cap. 6.
 ¶ Glandifer. Ouid. 12, Metamorph. 66.
 ¶ Glandarius. Glandaria sylua: quæ seruat glandis ferendæ causâ. Cato. cap. 1, 3.
 GLANIS.] Piscis genus. Plinius libro 9, cap. 43, Cantius, qui & glanis vocatur, auersos mordet hamos, deuorat; sed esca spoliatur.
 GLAPHYRVS.] festiuus, iucundus. Mart. lib. 4, 5,
 Vendere nec vanos circa palatia fumos:
 Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro.
 GLAREA.] Minutissimi lapilli, qui in fluuio ripis, vel maris littoribus, reperiuntur. Columell. lib. 1, cap. 2, 8, Qui cum parte dimidia lapides minutos, vel nudam glaream repperint. Idem lib. 6, cap. 23. Stabula sunt optima, saxo aut glareâ strata.
 Glarea & arena. Col. lib. 11, cap. 3.
 Dura glarea Tribul. lib. 1, eleg. 7, 12.
 Iciuna. Virg. 3, Georg. 43.
 ¶ Glareola. Plaut. Glareolam manu effundens.
 ¶ Glareofus. Plin. lib. 26, cap. 8, 40. Silaus nascitur glareofus & perennibus riuis, cubitalis, apij similitudine.
 Glareosa & saxosa amat ficus. Col. de Arborib. cap. 21, 1.
 Glareosi riui. Plin. lib. 26, cap. 8, 40.

Glareosa & sabulosa arua. Col. lib. 2, cap. 10, 18.
 Saxa. Liuius 1. bell. Pun. 115.
 GLASTVM.] Herba, quæ fullones pannos inficiunt. Plinius lib. 22, cap. 1. Cæsar etiam author est, Britannos se hac inficere, quod horridiori sint aspectu in pugna. libro 5, bell. Gall. 56.
 GLAVCITO.] Verbum proprium catulis. Author Philomela, 12. Glaucitat & catulus: at lepores vagiunt.
 GLAVCIVM.] Herbæ genus syluestris & erraticæ. Plin. lib. 20, cap. 19, 2.
 GLAVCOMA.] Vide GLAVCVS.
 GLAVCVS.] admistum habens viridi coloris alborem quædam. Vnde Virgilius glaucas salices, & oliuas, & vluam, & equum dixit. Plinius lib. 9, cap. 36, Vnde conchylijs pretia, quis virus graue in fuce, color austerus in glauco & irascenti similis maris
 Glaucus amictus. Virgil. 12. Aeneid.
 Arundo glauca. Virg. 10, Aen. 41.
 Fronde glaucâ canentia salicta. Virg. 2, Georg. 3.
 Fructus glauci oliuæ. Claud. 2, in Eutrop. 55.
 Glauci oculi. Idem qui & cæsi. Plinius lib. 8, cap. 21, 4, Pallas cæsius & glaucos oculos habens.
 Oliua glauca. Stat. 2, Syll. 20.
 Glauci spadices. Virg. 2, Georg.
 ¶ Glaucus: piscis. Plin. lib. 9, cap. 16, 4, Quidam rursus, æstus impatientiâ, medijs feruoribus sexagenis diebus latent: vt glaucus, afelli, auratæ. Idem lib. 39, cap. 11, 1, tradit, glaucum æstate non apparere.
 ¶ Glaucinus. Glauci colorem habens. Mart. lib. 9, 18,
 Pallia donauit glaucina, Cosme, tibi.
 ¶ Glaucoma: Vitium eius humoris in oculis, qui crystallinus appellatur: dum in colorem glaucum mutatur. Plaut. Milite, 4, 69,
 Glaucomam ob oculos obijciemus: eumq; ita
 Faciemus, vt, quid viderit, non viderit. Plinius lib. 20, cap. 6, 10. Glaucomata, dicunt magi, cerebrum catuli septem dierum emendari,
 GLEBA.] Cæspes terræ.
 Putris gleba. Virg. 1, Georg. 9.
 Vuiferæ glebæ. Silius lib. 7, 53.
 Inertes glebas rastris frangere. Virg. 1, Georg. 19.
 Supinatæ Aquiloni ostendere glebas. Virg. 2, Georg. 53.
 Sitiens gleba. Claud. de bello Gildon. 31.
 Ligonibus versare glebas. Horat. 3, Carm. ode. 6, 8.
 Vitens gleba. Iuuen. Satyr. 1, 2, 9.
 Siccis vruntur semina glebis. Horat. Epod. 16, 12.
 Gleba, *non solum de terra dicitur*. Plin. lib. 36, cap. 67, Inter hoc primū, vt arbitror, marmoreos parietes habuit scena M. Scuti; non facile dixerim sectos, an solidis glebis positos. Et cap. 19, ad finem: Phrygius lapis gentis nomen habet. Est autem gleba pumicosa.
 ¶ Glebarius. Varro libro 6, de Lingua Latina: E' queis vt dicti valentes glebarij, qui facile profcindunt glebas.
 ¶ Glebosus. Plin. lib. 35, cap. 15, 2. de sulphure: Vinum, quod Græci apyron vocant, nascitur solidum; hoc glebosum.
 ¶ Glebosior: *Comparatiuum*. Plin. lib. 35, cap. 16, 1, Altera glebosior candida.
 ¶ Glebula. Col. lib. 6, 16, Lapillisq; carent, & glebulis, quas per trituram ferè terrena emittit arca.
 GLESSVM.] Electri species. Plin. lib. 37, cap. 3, 1, Certum est, gigni in insulis Septentrionalis Oceani; & à Germanis appellari glessum. Itaque & à nostris vnâ insularum, ob id Glessariam appellatam.
 GLEVCINVM.] Oleum mustum. Glucini olei cōpositio-nem, vide apud Colum. lib. 12, cap. 51, 1. Plin. li. 23 c. 4, 13.
 GLIS.] Animal muri simile. Plin. lib. 8, cap. 57. Martialis:
 Somniculosos ille porrigit gires. Idem lib. 13, 59.
 ¶ Glirarium: Locus in quo nutriuntur gires. Varro 3, de Rust. cap. 16, 1, Glirarium dissimili ratione habetur: quod non aqua, sed maceria locus sepitur.
 GLISCO.] Cresco. Plaut. Asinar. 16, 62, Pulchrè hoc gliscit prælium. Idem Capt. 11, 28. Gellius lib. 2, cap. 7. Eadem autem ipsa quæ crescente luna gliscunt, deficiente contrâ luna deficiunt.
 Numero gliscere. Tacit. lib. 4.
 Flatu gliscit anhele. Valer. 2, Argon. 56.
 Gliscit autoritas. Tacit. lib. 4.
 Certamen. Tacit. lib. 20.
 Cutis Stat. 4, Thebaid. 22.
 Dignatio sacerdotum. Tacit. lib. 4.
 Discordia. Tacit. lib. 4.
 Flagitia gliscunt. Tacit. lib. 14.
 Infamia gliscit. Tacit. lib. 14.
 Inuidia crudelitaris. Tacit. lib. 15.
 Libido pugnandi gliscebat. Silius lib. 7, 44.
 Luxuria interim gliscebat. Tacit. lib. 16.

Multitudo periclitantium glifcebat. Tacit. lib. 3.
 Periculum glifcit. Claud. 2. Eutrop. 79.
 Potestas glifcebat. Tacit. lib. 3.
 Præcordia glifcunt. Valer. 3. Argon. 128.
 Rabies glifcit. Plaut. Capt. 11, 28.
 Szuitia. Tacit. lib. 5.
 Menti tumor atq; audacia. Stat. 9. Theb. 1. 57.
 Accenso glifcit violentia Turno. Virg. 12. Aen. 2.
 Glifcere, *dicitur terra: hoc est, pinguescere.* Col. lib. 2. Idem lib. 2,
 cap. 14. Quod etiam in faba cæterisq; leguminibus, quibus
 terra glifcere videtur, verifimile est accidere.
 ¶ Glifcens. Adulatio glifcens. Tacit. lib. 1.
 Famam in dies glifcentem fors discuffit. Tacit. lib. 18.
 Malum glifcens. Silius lib. 7, 71.
 Negotia glifcentia. Tacit. lib. 11.
 Pericula. Tacit. lib. 15.
 Pernicies glifcens. Tacit. lib. 15.
 Seditio. Liu. 6 ab Vrbe, 60.
 GLOBVS.] Corpus solidum, rotundum. Virg. 6. Aen. 145.
 Lucentemque globum Lunæ.
 Globus: *Quicquid est rotundum, non concavum.* Plaut. Pcen. 6. 4.
 — in fundam infundebam grandiculos globos,
 Ego illos volantes iussi fundarier.
 Nodulus globus. Stat. 1. Sylu. 5, 12.
 ¶ Globus: Multitudo collecta & quasi conglobata. Liu. 8. ab
 Vrbe, 162. Extrema concto, & circa Fabium globus, incre-
 pabant inclementem Dictatorem.
 Globus armatorum. Liu. 4. ab Vrbe, 264. Et lib. 1. 20, Globus
 iuuenum. Et lib. 3. 197, Globus mulierum.
 Hostiles globi. Claud. 1. Paneg. 21.
 Cordis globus. Lucret. lib. 4, 24.
 Flammæ globos attollit Aetna. Virg. 3. Aen. 115.
 Lanæ globi. Horat. 1. epist. 13, 3.
 Picei globi. Valer. 3. Argon. 27.
 Sanguinis globos vomit. Ouid. 12. Metam. 48.
 ¶ Globulus. Plin. lib. 3. cap. 5. 3. Cùm tinvere pictores, oro-
 bitin vocant: eiusq; duo genera faciunt: Luteam, quæ ser-
 uatur in lomenta; & liquidam, globulis sudore resolutis.
 Globulus, *genus edulij: de quo Cato cap. 29.*
 ¶ Globosus: rotundus. Globosus corpus. Col. lib. 10, 37.
 Lucret. 1, 95.
 Globosa laxa. Liu. 8. bell. Maced. 124.
 ¶ Globositas. Macrobi. lib. 1. in Somn. Scip. cap. 15, Globosi-
 tas terræ, habitationes omnium æquales sibi esse nõ patitur.
 ¶ Globo: Aliquid solidum in rotunditatem compono. Plin.
 lib. 2, cap. 2. Formam eius in speciem orbis absoluti globa-
 ram esse.
 Globari paruis orbibus. Plin. lib. 2, cap. 65, 4.
 Globari in rotunditatem. Plin. lib. 18, cap. 13, 4.
 Nubes globantur. Plin. lib. 18, cap. vlt. 14.
 GLOCIÑO.] Proprium est gallinarum, quum ovis incubi-
 turæ sunt. Festus.
 ¶ Glocio: Idem. Col. lib. 8, cap. 5, 3, quàm recentissima sup-
 ponantur glorientibus.
 GLOMVS.] globus ex filo factus. Plinius lib. 36, cap. 13, 8,
 Quò si quis improperet sine glomete lini, exitum inuig-
 nere nequeat. de Labyrinthis.
 ¶ Glomero: Implicare, in globi figuram.
 Lanam glomerabat in orbes. Ouid. 6. Metam. 4.
 ¶ Glomerare, *per translationem, Congregare & accumulare.* Varro
 3. de Re rust. cap. 5, 3, Cibari offas positas, eæ maxime
 glomerantur ex ficis & farre misto. Celsus lib. 7, Maxime
 vbi inter se venæ implicatæ glomerantur.
 Glomerantur aues. Virg. 6. Aen. 62.
 Nives glomeratas agit. Corus. Sil. lib. 3, 160.
 Glomerantur nubes. Virg. 9. Aen. 7.
 Hinc atq; hinc glomerantur. Virg. 1. Aen. 101.
 Glomerari puluere. Plin. lib. 12, cap. 17, 2.
 Glomerari in orbem. Virg. 4. Georg. 16.
 Agmina cerui glomerant fuga. Virg. 4. Aen. 31.
 Gressus glomerare superbos. Virg. 3. Georg. 23.
 Ventus incendia glomerat. Virg. 2. Georg. 63.
 Manum glomerare bello. Virg. 2. Aen. 63.
 Saxa sub auras glomerat. Virg. 3. Aen. 115.
 Nubes tempestatem glomerant. Virg. 1. Georg. 65.
 ¶ Glomeratio. Plin. lib. 8, cap. 42. 12. de equis: Quibus non
 vulgaris in cursu gradus; sed mollis alterno cturum expli-
 ratu glomeratio.
 ¶ Glomeramen. Lucret. lib. 2. 138. Dissimiles formæ glome-
 ramen in vnum conueniunt.
 ¶ Glomerarius. Seneca in Controuers.
 ¶ Glomerarim. Macrobi. lib. 6. Saturnal. cap. 4. (latur.
 GLORIA.] Quint. Cõsentiens laus bonorum, gloria appel-
 latur. Cupiditas gloriæ. Quint. lib. 7, cap. 3, 10.
 Gloria palmæ: Victoria. Virg. 3. Georg.
 Hortatrix animosi gloria lethi. Stat. 9. Thebaid. 144.

Magna gloria nostri æui. Ouid. epist. 21, 19.
 Militaris. Tacit. in vita Agricolæ.
 Operosa. Ouid. epist. 2, 13.
 Romana. Quint. lib. 1, cap. 10, 14.
 Cõcedere alicui de gloria. Tacit. li. 19. Ne Antonio Varroq;
 de gloria concederet.
 Defflorata gloria. Liuus lib. 8. Decad. 4.
 Diuulgata. Lucret. lib. 6, 2.
 Ducere in gloria. Plin. lib. 31. cap. 6, 3.
 Habere gloriam cum modo. Tacit. lib. 15.
 Intendere gloriam. Tacit. lib. 4.
 Maclare perfidum vltioni, & gloriæ. Tacit. lib. 2.
 Parere gloriam. Quint. lib. 3, cap. 7, 9.
 Parta gloria. Ouid. epist. 20, 23.
 Seposita & discors. Ouid. 2. Amor eleg. 2, 5.
 Nulla est gloria, a fellos prætereire. Mart. lib. 12, 23.
 Titillat gloria. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 36.
 Vertere aliquid ad gloriam. Tacit. lib. 13.
 ¶ Gloriosus: Præclarus, excellens. Plaut. Epid. 4, 52.
 — magnus miles Rhodius, raptor hostium
 Gloriosus.
 ¶ Gloriosus, *eius in malam partem vsurpatur, per superbo, & in-
 inans gloria cupido.* Plautus Truc. 4, 52,
 Vos nequam & gloriosæ, malæq;. Plinius epist. 53 b.
 Miserat etiam epistolas Romam ad aniculam quandam,
 iactantes & gloriosas.
 Gloriosus miles, apud Terentium.
 ¶ Gloriosè. Plinius de Veris illustr. 47, Ipse quadrages qua-
 ter accusatus, gloriosè absolutus, Carthaginem de-
 clam ceuit.
 Gloriosè amiciri. Plaut. Persa, 9, 5.
 ¶ Glorior. Cæsar 1. bell. Ciuil. 13, Inter suos gloriar.
 Gloriar insolenter. Cæsar 8. bell. Gall. 108.
 ¶ Gloriabundus. Gell. lib. 5, cap. 5, Contemplatione tanti &
 tam ornati exercitus. gloriabundus Annibalem aspicit.
 GLOS.] Viri foror: inquit Festus. Nonius: Gos appellatur
 mariti foror, atque eadem fratris vxor.
 GLOSSA.] à Quintiliano, secretioris linguæ interpretatio
 dicitur. lib. 1, cap. 25.
 ¶ Glossema, Quintilianus libro 1, capite 14, Circa glossema-
 ta etiam, id est, voces minus vltatas, non vltima eius pro-
 fessionis diligentia est. Varro libro 6. de Lingua Latina:
 Afranius Gallus, apud Suetonium in libello de clar. Gram-
 mat. 22, Pugilem olim fuisse, Afranius Gallus hoc in eum
 epigrammate ostendit;
 Quæ caput ad læuam didicit, glossemata vobis
 Præcipit, os nullum vel potius pugilis.
 GLOTTIS.] auis. Plin. lib. 10, cap. 23. Glottis, inquit, præ-
 longam exeret linguam: vnde ei nomen.
 GLVBO.] Corticem detraho. Cato de Re rust. cap. 13, Sali-
 ctum suo tempore cædito, glubito, arctæque alligato, li-
 brum conseruato.
 ¶ Glubere. Catull. ad Cælium, 54. de Lesbya;
 Nunc in quadriuis & angiportis
 Glubit magnanimos Remi nepotes.
 Glubere ramos. Varro de Re rust. lib. 1.
 GLVMA.] hordei tunicula. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 48. de
 frumento: Gluma, qui est folliculus eius. Arista, quæ vt a-
 cus tenuis longa eminet è gluma. Proinde vt grani theca
 sit gluma; & apex, arista.
 GLVTEN, siue GLVTINVM.] Plin. lib. 11, cap. 39. 5, Boum co-
 rij glutinum excoquitur; taurorumque præcipuum. Idem
 lib. 26, cap. 8. 17, Taurinum gluten. Idem lib. 13, cap. 12. Glu-
 tinum vulgate è pollinis flore temperatur feruente aqua,
 minimo aceti aspersu.
 ¶ Glutinosus: Tenax. Plinius libro 35, cap. 16. 1. Prioris laus
 vt recens sit, & leuis, linguaque glutinosa. Colum. libro 3,
 cap. 11. 9.
 ¶ Glurino: Plin. lib. 35, cap. 15. 7, Vis bituminis, quæ sulphu-
 ris, sistit, discuit, contrahit, glutinat. Idem: Quo genere si-
 stitur & sanguis, & vulnus glutinatur.
 ¶ Glutinamentum. Plin. lib. 13, cap. 12, Deprehenditur & len-
 tigo oculis; sed infera medijs glutinamentis tenia.
 GLVTIO.] Deuoro. Iuuenal. Satyr. 4. 3, Quales tunc epulas
 ipsum glutisse putamus?
 Glutire vocem. Plin. 10, cap. 12. 4. De coruis.
 GLVTVS.] ab antiquis vsurpatum, pro vnito & bene sub-
 acto. Cato cap. 45, Locus bipalio subactus fiet, beneq; glu-
 tus fiet. Plin. lib. 17, cap. 18, 1.
 GNARVS.] sciens & peritus alicuius rei. Plin. lib. 9, cap. 35. 6,
 Concha ipsa, quum manum videt, comprimit sese, opeitq;
 opes suas: gnara propter illas se peti.
 Gnarus sum loci eius. Plaut. Rud. 5. 18. Col. in Præfat. Armo-
 rum ac malitæ gnaros. Plin. lib. 9, cap. 11. Gnarus temporis
 multitudo.
 Rerum gnarus. Silius lib. 7, 85.

Gnari tergi nostri tortores. Plaut. *Afin.* 11, 6.
 ¶ Gnatus. *pro Cognato*. Tacit. lib. 1. Trudebanturq; in paludem gnaram vincentibus, iniquam nescijs. Item, lib. 15, Idque nulli magis gnarus, quàm Neroni.
 ¶ Gnarus. Sallustius: Namque alij fiducia gnaritatis locorum occulta fuga sparsi, alij globis eruptionem tentare.
 ¶ Gnarus: pro Gnarus. Plautus: Simul gnaturis volo esse hanc rem mecum. Et in prologo Pœnuli: Ad argentum nunc vicissatim volo remigrare, ut æquè mecum sitis gnatures.
 GNATVS.] Filius. Dulces gnati. Lucret. lib. 4, 248.
 GNAVVS.] Celer, strenuus. Plaut. *Mostel.* 3, 12, Simul autem gnavos esse ad hanc rem mecum vos omnes volo.
 Juuenta gnaua. Ouid. 1. de *Ponto*, eleg. 11, 3.
 Gnauus maneforum, & vespertinus pete testum. Horat. in *epigr.* 6, 4.
 ¶ Gnauiter. Liu. 10. ab Vrbe, 194, Ibi aliquandiu nec cessatū ab armis, nec gnauiter pugnatum.
 Gnauiter agere aliquid. Horat. 1. *epist.* 15.
 Gnauiter illum amo. Plaut. *Cistell.* 2, 76.
 GNIDE.] Pifeis genus. Plin. lib. 31, cap. 11:
 GNOMA.] inquit Festus, genus machinulæ cuiusdam, quo regiones agri cuiusq; cognosci possunt.
 ¶ Gnomon: Regula, Stylus horas indicans. Plin. lib. 2, cap. 72. Gnomonem solis vmbilicum vocari dicit.
 ¶ Gnomonice. Plinius libro 2. capite 76. Vmbrarum hanc rationem, & vocant Gnomonice, inuenit Anaximenes Milesius.

G O

Gobio, vel Gobius.] Pifeis. Plinius lib. 9, cap. 57, 3. Eadem in Ponti apprehendi glacie pifeium, maxime gobiones. *Martial.* lib. 11, 88,
 Principium cœnæ gobius esse solet. Colum. libro 8, cap. 17. 13, Et carmarus, exiguusq; gobio.
 GOSSIPION.] Frutex laniger: de quo Plin. lib. 19, cap. 1.

G R

GRABATVS.] Lætus exiguus, in quo meridiari antiqui solebant. *Martialis*:
 Ibat tripes grabatus, & bipes mensa. Idem lib. 1, 88,
 Sed si nec focus est, nudi nec sponda grabati. *Catull.* de *Vato*, 10, 17.
 GRACILIS.] Tenuis, macilentus. Terent. *Eunuch.* 2, 3, 22,
 Haud similis virgo est virginum nostrarum, quas matres student
 Demissis humeris esse, victo pectore, ut graciles sient.
 Artus graciles Ouid. 2, *Amor.* eleg. 10, 5.
 Arundo gracilis. Senec. *Hipp.* 6, 15.
 Capellæ graciles. Ouid. 1, *Metam.* 61.
 Corpus gracile. Ouid. 1, de *Ponto*, eleg. 11, 5.
 Gracilis & putris lapis. Plin. *epist.* 2, 6.
 Liber. *Martialis* lib. 8, 25.
 Gracile marmor. Plin. *epist.* 101, 1, lib. 5,
 Gracili nucleo glans. Plin. lib. 12, cap. 21, 2.
 Graciles vindemiæ. Plin. *epist.* 197.
 Vmbra gracilis. Ouid. 4, *Trist.* eleg. 9, 18.
 ¶ Gracilitas. Exigere gracilitatem stylo. *Quint.* lib. 1, cap. 92.
 ¶ Gracilitudo. Accius *Amphitryone*: Tamen & statuarum gracilitudo, & propemodum lætus facit, ne dubitem.
 ¶ Gracilentus: Idem quod Gracilis. *Ennius* lib. 7. Deducunt habiles gladios filo gracilento.
 ¶ Gracilens. Næuius *Protesilaos*: Demam gracilentis colorè, dum ex hoc gracilens fit.
 ¶ Gracilefco. Plin. lib. 17, cap. 22, 6. Cum aliàs festinatione parienti gracilefcat.
 GRACVS.] Aus dicta, ut Varro ait; quòd gregatim volitet: vel à gerendis baccis.
 ¶ Graculus. Plinius lib. 11, cap. 29, 5. Graculos quoque obid colunt, aduerso volatu occurrentes earum exitio. Idem lib. 10, cap. 29, 1.
 GRADATIM, GRADIOR.] Vide GRADVS.
 GRADVS.] Sublimes gradus. Ouid. 1, *Fast.* 128.
 Altos gradus euaserat. *Virg.* 4, *Aen.* 137.
 Gradibus surgebant limina. *Virg.* 1, *Aen.* 91.
 ¶ Gradus cognations, apud Iuriconsultos describuntur.
 Distare gradus aliquot ab vno. Ouid. 13, *Metam.* 29.
 ¶ Gradus: *Gradienium pedum vicissitudo*, *Virg.* 3, *Georg.* 38,
 — gradibusq; sonare Compositus.
 Citatus gradus. Seneca *Medea*, 12, 3.
 Gradu infaustu. Ouid. 1, *Metam.* 3.
 Pleno. Liu. 1. *Decad.* lib. 4.
 Præceps gradus. Senec. *Herc.* *Oeth.* 4, 5.
 Vefanus. Senec. *Medea*, 9, 14.
 Incitato accurrit gradu. Senec. *Theb.* 10, 18.
 Acure gradus. *Stat.* 6, *Theb.* 118.

Addere gradum. Liu. 3, *Decad.* lib. 6.
 Adiuuare baculo. Senec. *Herc.* fur. 9, 16.
 Acquare gradus alienius. Silius lib. 16, 80.
 Celerare gradum. *Virg.* 4, *Aen.* 129.
 Colligere. Silius lib. 7, 140.
 Conferre. *Virg.* 3, *Georg.* 33.
 Continere. *Virg.* 3, *Aen.* 119.
 Cortipere. *Horat.* 1, *Carm.* ode 3, 7.
 Dirigere inuitum. Senec. *Theb.* 1, 13.
 Verlo gradu discedere. Ouid. 4, *Metam.* 68.
 Efferte gradum foribus. Silius lib. 11, 23.
 Modico gradu ire. Vide *MODVS*.
 Tardis gradibus errare. Ouid. 11, *Metam.* 72.
 Fœmineo corpora ferre gradu. Ouid. 3, de *Arte*, 60.
 Ingentes ferre gradus. Ouid. 3, de *Arte*, 61.
 Virgineos. Ouid. 8, *Metam.* 8.
 Fletere gradum retrò. Senec. *Herc.* fur. 9, 12.
 Ebrio gradu marcidum incedere. Seneca *Medea*, 8, 3.
 Minuere gradum suum. *Quint.* lib. 2, cap. 3, 6.
 Seniles moliri gradus. Senec. *Hipp.* 4, 15. (runt hoste.)
 Gradu mouere: retrò agere. *Liuius*: Primum gradu moue-
 Ouans gradus. *Valer.* 2, *Argon.* 108.
 Proferre gradum. *Stat.* 12, *Theb.* 2.
 Promouere. *Stat.* 12, *Theb.* 100.
 Rapido profilit gradu. Senec. *Oedip.* 14, 2.
 Retrahere gradum. *Stat.* 11, *Theb.* 110.
 Reuotare. *Virg.* 6, *Aen.* 26.
 Sistere. *Virg.* 6, *Aen.* 93.
 Suspensus gradus digitis. Ouid. 1, *Fast.* 85.
 Sustinere gradum. Ouid. 6, *Fast.* 80.
 Tangere locum gradu. Ouid. 3, *Metam.* 8.
 Tremulo gradu venit ægra senectus. Ouid. 4, *Metam.* 29.
 Vertere gradum. *Stat.* 8, *Theb.* 28.
 Facere gradum ad aliquid. Ouid. lib. 3, cap. 6, 7.
 Notitiam primosq; gradus vicinia fecit. Ouid. 4, *Metam.* 12.
 Scandere gradus adultz ætatis. Lucret. lib. 2, 225.
 Deiectio gradus. *Modest.* in l. 3 ff de *Re milita.* 1.
 Militiæ gradu deijci. *Modestinus* in l. 3. de *Re militari*.
 Firmare gradum, prehensis inuicem manibus. *Quint.* lib. 3, cap. 4. ad finem.
 ¶ Gradior: Incedo, ambulo. *Virg.* 1, *Aeneid.* 64,
 — ipse vno graditur comitatus Achate.
 Gradi viam. Colum. 6, cap. 37, 9.
 Gradiens degrauiat littora ingenti passu. Ouid. 3, *Metam.* 167.
 ¶ Lenti gradus afellus. Ouid. 11, *Metam.* 36.
 ¶ Gressus, Participium. *Virg.* 6, *Aen.* 127.
 — & pariter gressi per opaca viarum.
 ¶ Gressus: Ingressus. *Virg.* 1, *Georg.*
 Insultare solo, & gressus glomerare superbos.
 Presso gressu. Ouid. 3, *Metam.* 1.
 Superbus gressus. Silius lib. 16, 89.
 Volucer. *Stat.* 10, *Thebaid.* 27.
 Admouere gressus. *Stat.* 11, *Theb.* 112.
 Ardentes gressus. *Valer.* 7, *Argon.* 23.
 Comprimere gressus. *Virg.* 6, *Aen.* 78.
 Properos coniungere. *Valer.* 4, *Argon.* 36.
 De fletere gressum. Senec. *Thyest.* 5, 5.
 Exultans gressus. Silius lib. 10, 60.
 Anxios gressus ferre. Senec. *Troad.* 6, 42.
 Attonito gressu ferri. Senec. *Troad.* 6, 42.
 Iapfantem firmare gressum. Sil. lib. 3, 128.
 Inferre gressus. *Virg.* 4, *Georg.* 72.
 Iungere. *Claud.* 2. de *Rapt. Proserp.* 2.
 Properatus gressus. Sil. lib. 3, 133.
 Rapere gressus. *Lucan.* lib. 3, 24.
 Recipit ad limina gressum. *Virg.* 11, *Aen.* 6.
 Celeres domum referre gressus. Senec. *Medea*, 10, 22.
 Reprimere gressum. *Stat.* 10, *Theb.* 78.
 Tendit gressum ad mœnia. *Virg.* 1, *Aen.* 83.
 Succidui titubant gressus. *Claud.* 3. de *Rapt. Proserp.* 31.
 Turbatus gressus. *Stat.* 11, *Theb.* 104.
 Auidos gressos ad littora vertit. *Valer.* 1, *Argon.* 38.
 ¶ Gressio. *Pacuuus* in *Paulo*, apud *Macrobi.* lib. 6. *Saturn.* cap. 5. Quamuis caprigeno pecori grandior gressio est.
 ¶ Gradatus: In modum graduum factus. *Plin.* lib. 13, cap. 4, 3.
 Densis gradatisq; corticum pollicibus. *Plin.* *Iunior* *epistol.* 101. e. Omnia mactetiã muniuntur: hanc gradata buxus operit, & subtrahit.
 ¶ Gradarius, equus qui sine succussatione molliter incedit. *Iuuen.* lib. 14. Ipse equus non formosus, gradarius optimus. Senec. *epist.* 40, per metaphoram *Ciceronem* gradarium vocauit; cuius oratio lentè incedebat.
 ¶ Gradatim. *Plin.* lib. 33, cap. 4, 10. *Fossæ*, in quas profluit, cauantur, agogas vocant: eæ sternuntur gradatim.
 Gradatim descendere. *Varro* 2. de *Re rust.* cap. 1, 3.

Gradatim habere amicos. Plin. epist. 30. a.
GRÆC VS.] Adiectiuum. Chartæ græcæ. Horat. 2, ep. 1, 33.
 Exemplaria græca, Horat. de Arte, 55.
 Literulis græcis imbutus. Horat. 2, epist. 2. 2.
 Græca mercari fide, apud Plautum. Vide **MERCOR.**
 Versiculi græci. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 7.
 Voce græca loqui. Ouid. 1, Trist. eleg. 12, 8.
 ¶ Græcanicus. Græcanicus color. Plin. lib. 34, cap. 9, 2.
 ¶ Græciensis. Gell. lib. 19, cap. 10, Offendimus eum cubantē in simpodio Græciensi. Sic apud Plinium, lib. 35, cap. 6, 6, Græciense melinum.
 Græciense mare. Plin. lib. 4, cap. 11, ad finem.
 ¶ Græcor. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 3.
 — vel si Romana fatiget Militia assuetum græcarū.
 Hoc est, luxuriari, aut græco more ludere.
GRALLÆ.] Fustes sunt, furculas habentes, quibus nituntur, qui super ijs ambulant. Ex Nonio.
 ¶ Grallator: Qui grallis graditur. Plaut. Pœn. 7, 27, Vinceretis ceruum cursu, & grallatorem gradu.
 ¶ Grallatorius: vt, Grallatorius gradus. Plaut. Amph. 15, 52.
GRAMEN.] De graminū generibus vide Plin. lib. 24, c. 19, 10.
 Graminis herba. Liu. 1, ab Vrbe, 98, Virg. 5, eclog. 5.
 Crispum gramen. Claud. 5, Paneg. 43.
 Floreum. Martial. lib. 9, 95.
 Ignobile gramen Cerynthæ. Virg. 4, Georg. 13.
 Inexpugnabile. Ouid. 5, Metam. 98.
 Lætum. Virg. 2, Georg. 106.
 Mala gramina pastus. Virg. 2, Aen. 94.
 In molli gramine prostrati. Lucret. lib. 5, 280.
 Montanum gramen. Ouid. 2, Metam. 169.
 Roscida gramina. Claud. 2, de Raptu Proserp. 21.
 Saliente graues ceciderunt gramine nimbi. Ouidius 14, Metamorph. 159.
 Teneum gramen. Horat. 4, Carm. ode 12, 2.
 Viridi se gramine vestit cellus. Virg. 2, Georg. 44.
 Canent gramina. Virg. 3, Georg. 64.
 Carpunt gramen equi. Virg. 9, Aen. 74.
 Defectum gramen. Ouid. 14, Metam. 129.
 Redeunt iam gramina campis. Horat. 4, Carm. ode 7, 1.
 Tudentes gramina campo Lanigeræ. Lucret. lib. 2, 132.
 ¶ Gramineus. Graminea corona. Gell. lib. 5, cap. 6.
 Cæspes gramineus. Ouid. 2, Amor. eleg. 16, 2.
 Campus gramineus. Ouid. 3, Fast. 104.
 ¶ Graminosus: Plenus herbis. Col. lib. 1, in Præfat. 21, Quid syluester ager, quid humidus & graminosus, quid siccus & spurcus recusat.
GRAMMA.] Festus: Graminæ, vitia sunt oculorum.
GRAMMATICÆ.] Quint. lib. 2, cap. 14. Eodem lib. cap. 14, 3: Grammaticæ, literaturæ est; non literatrix.
 Elementa grammaticæ. Quint. lib. 1, cap. 4, 5.
 Professio grammaticæ. Quint. lib. 1, cap. 4, 1.
 ¶ Grammaticus: Qui grammaticam docet. Sueton. de claris Grammat. 4. Appellatio grammaticorum Græca consuetudine inualuit: sed initio literari vocabantur.
 Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est. Horatius de Arte, 19.
 Tribus grammaticæ. Horat. 1, epist. 20, 8.
 ¶ Grammaticè. Quint. libro 1, cap. 6, 17, Quare mihi non inuenistè dici videtur, aliud esse Latine, aliud grammaticè loqui.
 ¶ Grammatista: Mediocriter eruditus. Suet. de clar. Grammaticis, 4. Sunt qui literaturam à literatore distinguunt, vt Græci grammaticum à grammatista: & illum quidem absolute, hunc mediocriter doctum existimant.
 ¶ Grammateus: Qui rationes publicas in tabulis scribit. Apuleius libro 11, Tum ex his vnus, quem cuncti grammatæ dicebant.
 ¶ Grammatophylacium: Vbi tabulæ & instrumenta publica, monumentaque rerum gestarum, actarumq; asseruantur. Iurisconsultus in tractatu de Pœnis: *αρχαια*, fortasse vel grammatophylacio.
GRANARIUM.] Vide **GRANVM.**
GRANDIS.] Aceruus grandis. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 18.
 Grande æs alienum. Plin. lib. 7, cap. 38, 2.
 Actas grandior. Ouid. 6, Metam. 6.
 Aeuum grande. Lucret. lib. 2, 229.
 Aeuo grandior. Ouid. 4, Trist. eleg. 9, 9.
 Alumnus grandis. Horat. Epod. 13, 3.
 Caput grande. Ouid. 6, Fast. 27.
 Certamen. Horat. 3, Carm. ode 20, 2.
 Decus. Horat. 2, Carm. ode 17, 1.
 Dedecus. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 20.
 Grandis dica. Terent. Phorm. 2, 3, 92.
 Diuitiæ grandes homini sunt. Lucret. lib. 5, 125.
 Dona grandia. Ouid. epist. 3, 6.
 Dos grandis. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 10.

Exemplis in paruis grandibus vti. Ouid. 1, Trist. eleg. 3, 5.
 Fœtus grandior siliquis. Virg. 1, Georg. 39.
 Frumenta grandia. Virg. 8, Aen. 82.
 Grande gaudium. Plaut. Stich. 5, 22.
 Guttis humectat grandibus ora. Virg. 11, Aen. 18.
 Ictus grandior affligit animantem. Lucret. lib. 2, 189.
 Ingenium grande doloris. Ouid. 6, Metam. 115.
 Grandis litera. Plaut. Bacch. 20, 67.
 Malum grande. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 10.
 Membra grandia. Ouid. 10, Metam. 48.
 Grandis nauis. Plin. 9, cap. 44, 1.
 Olla grandia. Virg. 1, Georg. 99.
 Grandi pecuniâ mercari. Plaut. Capt. 6, 8.
 Pœna grandis. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 14.
 Pretium grande. Ouid. epist. 7, 15.
 Natu grandis. Horat. 1, epist. 7, 10, Terent. Adelph. 5, 8, 7. Natu grandior.
 Grandior homo: Grandior virgo. Terent. Phorm. 2, 3, 15.
 Idem Adelph. 4, 5, 39.
 Audere grandia. Ouid. 2, Amor. eleg. 18, 1.
 Grande sonant Tragici. Ouid. 2, de Remed. amor. 75.
 ¶ Grandiculus. Plaut. Pœn. 6, 34.
 In fundas infundebam grandiculos globos.
 ¶ Grandiusculus. Terent. And. 4, 6, 19,
 — nam ferè
 Grandiuscula iam profecta est illinc.
 ¶ Granditas. Plin. epist. 107, lib. 6, non illi vis, non granditas, non subtilitas, non amaritudo, non dulcedo, non lepos defuit.
 Granditas ætatis. Sisenna, lib. 4. Hist.
 ¶ Grandæuus. Virg. 1, Aen. 25,
 Et quæ uetus Abas, & quæ grandæuus Alethes.
 Consilia grandæua. Valer. 7, Argon. 70.
 Patres grandæui. Ouid. 7, Metam. 32.
 Senes. Lucan. lib. 3, 104.
 ¶ Grandæuitas. Accius Alcimacho: Ne, quia nec vos nec ille impune irideret meam grandæuitatem. Pacuuius Hermione: Quod tamen ipsa orbitas, grandæuitasq; Pelci per penuriam stirpis subaxet.
 ¶ Grandio: Grandem facio. Plautus Aulul. 4, 10. Si hodie hercle fustem cepero, aut stimulum in manum;
 Testudineum istum tibi ego grandibo gradum. Idem Amphitr. 15, 11.
 ¶ Grandesco: Grandis fio. Plin. lib. 18. Crescente luna frumenta grandescunt.
 Ad autem hilarem grandescere. Lucret. lib. 2, 225.
 Grandescere & ali. Lucret. lib. 1, 39.
 Pabula grandescunt. Lucret. lib. 2, 233.
 Seges spontè grandescit. Claud. 3, de raptu Proserp. 5.
 ¶ Grandigro. Plautus Trucul. 6, 31.
 Abire hinc nō pperè grandigras: nam ego istos fictos, &c.
GRANDO.] Plin. lib. 2, cap. 60, Grandinem cong. aciato imbre gignis. Mostel. 3, 39. Ea mihi aduētū suo, quam priuūm grandinem imbremq; attulit.
 Ruina grandinis. Lucret. lib. 6, 32.
 Imbres grandinis. Lucret. lib. 6, 22.
 Brumalis grandio. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 7, 7.
 Gelida. Claud. 1, de raptu Proserp. 15.
 Hyberna. Ouid. 5, Metam. 32.
 Spissa. Ouid. 9, Metam. 45.
 Contudit grandio vites. Horat. 1, epist. 2, 1.
 Hyems pugnat grandine. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 8, 3.
 Crepitans salit horrida grandio. Virg. 1, Georg. 89.
 Verberatæ grandine vineæ. Horat. 3, Carm. ode 1, 6.
 ¶ Grandinosus: obnoxius grandini. Columel. lib. 3, cap. 1, 5, qualitatē cœli frigidam vel calidam, siccā vel rosicidam, grandinosam, ventosamque vel placidam, serenam vel nebulosam.
GRANVM.] Plautus Stich. 9, 52. Dare denegauit se granum tritici. Plinius libro 11, capit. 53, 2. Sed sibi proceres incedentur grano Assyrii mali. Varro 1, de Re rustic. capite 48, 2. Granum dictum, quod est intimum solidum. Et paulo p̄st: Granum à gerendo, id enim sentitur, vti spica gerat frumentum.
 Punica grana. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 15, 2.
 Inferere grana in acum. Quint. lib. 2, cap. 20, 3.
 ¶ Granarium: Locus in quo grana frugum reponuntur. Varro 1, de Re rustic. capit. 57, 1. At triticum condi oportet in granaria sublimia. Horatius 1, Serm. Satyr. 1, 11,
 Cur tua plus laudes cumeris granaria nostris.
 Astringere & laxare granaria. Persius Satyr. 5, 11.
 ¶ Granatus: abundans granis. Malum granatum. Col. lib. 12, cap. 41, 2.
 Granatum: *Substantiue pro Malo granato.* Plin. lib. 20, cap. 14, 5, Singultus & vomitus sistit cum succo granati.
 ¶ Græca triticea, quomodo faciēda sicut docet Cato, cap. 86.
 ¶ Gra-

¶ Granatus. Nomen substantiuum. Caro de Re rust. Præterea granatui video ut satis vicæ seras.
 ¶ Granofus: plenus granis. Plin. lib. 21, cap. 31. 1. Quorum alterum, cui acini coccinei, granosi folliculi, haliacabum vocant. Ibidem, cap. 4, 1.
 ¶ Granifer. Agmen graniferum dicuntur formicæ. Ouid. 7. Metam. 130.
 GRAPHICE] facultas, quam Cicero stylum vocat. Plinius lib. 35, cap. 10. 12, ut pueri ingenui ante omnia graphicen, hoc est, picturam in buxo, docerentur.
 ¶ Graphis: Descriptio operis futuri delineata. Plin. lib. 35, cap. 10. 4. Alia multa graphidis vestigia extant in tabulis ac membranis eius.
 ¶ Graphium: Stylus quo in pugillaribus scribitur. Ouid. 1. Amor. eleg. 11. 5.
 Quid digitis opus est graphium lassare tenendo?
 ¶ Graphicus: Ad vnguem factus, absolutusq;. Plaut. Stich. 64. Graphicum mortalem Antiphonem ut apologum fecit, quàm fabre. Idem Epid. 9. 30.
 Næ tu graphicum habes feruum, & quantiuis pretij.
 ¶ Graphicè: Eleganter, politè. Plaut. Persa. 9. 5. Nunc huic ego graphicè facetus fiam. Idem Trinummo, 11. 27. Exornetur graphicè.
 ¶ Graphiarium: Theca, in qua styli reponuntur. Martialis lib. 14. 21.
 Hæc tibi erunt armata suo graphiaria ferro.
 GRASSOR.] Supra modum sauius. Liu. 2. ab Vrbe, 57. Trecenti coniurauimus principes iuuentutis Romanæ, ut in te hac via grassaremur.
 Grassari ad gloriam virtutis viâ. Sallustius initio Iugurthini. Grassari aduersus. Suetonius: penè aduersus omne genus hominum grassatus est.
 Grassari in possessionem agri publici. Liu. 6. ab Vrbe
 Grassari obsequio: *metaphoricè* dixit Horatius, de captatore loquens, 2. Serm. Satyr. 5. 19.
 Grassari: in bonam partem. Liu. 3. ab Vrbe. Iure grassari, non vi. Idem 1. Decad. lib. 10. 60. Consilio grassandum, si nihil vires iuuant.
 ¶ Grassari: Ambulare. Titinnius Veliterna: Vnde thensam stque mulos, sine eam pedibus grassari, cum fingere eius superbiâ. Næuius Pedio: Certamus, si me diploidi à recta grassatur via.
 ¶ Grassator. Plin. in Paneg. 54. Vidimus delatorum iudiciû, quasi grassatorum, quasi latronum. Iuuenal. Sat. 3.
 Interdum & ferro subitus grassator agit rem.
 Grassatores, inquit Callistratus in l. capitulum, 6 grassatores ff. de pœnis: qui prædæ causa id faciunt, proximi latronibus habentur.
 ¶ Grassatio. Plin. lib. 13, cap. 22, 7. nocturnis grassationibus conuerberatam faciem illinens sibi cum thure ceraq;.
 ¶ Grassatura. Sueton. in Tib. In primis tuendæ pacis, à grassaturis, ac latrocinij, seditionum licentia curam habuit. Claudius Iurifconsultus, Furta, inquit, manifesta à nō manifestis discerni solent: ut rixæ à grassaturis.
 GRATE, GRATES.] Vide GRATIA.
 GRATIA.] Beneficium quod gratis datur nobis.
 Postulare gratiam apponi sibi. Terent. And. 2. 1. 33.
 Aduersus animus gratiz. Quint. lib. 3, cap. 9, 6.
 Obnoxius animus gratiz. Quint. lib. 3, cap. 9, 6.
 Gratia dis. Ouid. 1. Fast. 140.
 Gratia ingenij. Quint. in Proœm. lib. 1, 4.
 Recte factorum. Tacit. lib. 3.
 Sermonis. Horat. de Arte, 14.
 Immensa. Tacit. lib. 14.
 Improba. Iuuen. Satyr. 13, 1.
 Inclaya. Ouid. ad Pisonem, 13.
 Iuuenilis. Stat. 2. Syl. 2, 2.
 Plumâ leuior. Plaut. Pœn. 12, 17.
 Gratia magna Ioui. Tibul. lib. 2, eleg. 4, 5.
 Debita sit factio gratia nulla meo. Ouid. epist. 10, 29.
 Fratrum rara gratia. Ouid. 1. Metam. 30.
 Vana gratia meriti tui. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 11, 2.
 Vilis gratia alicuius. Ouid. 2. de Arte, 6.
 Abolefcer gratia facti. Virg. 7. Aen. 47.
 Abest gratia officio. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 4, 11.
 Afferre gratiam. Quint. 2. cap. 13, 7.
 Aufferre gratiam alicui. Quint. lib. 6, cap. 1, 15.
 Circumdare gratiam. Tacit. lib. 14.
 Malè facta gratia nequicquam coit. Horat. 1. epist. 3, 7.
 Cum bona gratia aliquid cõponere. Terent. Phorm. 4. 3. 17.
 Componere gratiam inter aliquos. Terent. Hecyra.
 Cupio gratiam tuam. Plaut. Persa, 16, 15. Idem Trinum. 3, 9.
 Nimioq; hic pluri paucorum gratiam faciunt pars hominum, Quàm id quod proficit pluribus.
 Dissiluit gratia fratrum. Horat. 1. epist. 19, 9.
 Gratia ante omnia est Clazomenio vino. Plin. lib. 14. ca. 7, 1.

Exornare aliquid gratiâ & Venere. Quint. lib. 4, cap. 2, 82.
 Facere gratiam iurifurandi. Plaut. Rud. 31, 59.
 Gratiam delicti. Liu. 3. ab Vrbe, 236.
 Habenda ijs quoque gratia est, per quos labor nobis detractus est. Quint. lib. 5. cap. 10. 84.
 Habere gratiam senectuti. Plaut. Merc. 23, 4.
 Habere gratiam: *Memorem off. beneficij accepti.* Terent. Eunuch. 4. 6. 12. Et habetur, & refertur à me, Thais, tibi, ita ut merita es gratia.
 Incessere gratiam. Quint. lib. 5, cap. 7. 15.
 Inire gratiam ab aliquo. Terent. 3. 5. 8.
 Adibo, atq; ab eo gratiâ hanc quam video velle inibo.
 Languet mihi gratia. Sil. lib. 17, 73.
 Negligere gratiam alicuius. Plaut. Trinum. 8, 74.
 Parare. Quint. lib. 1, cap. 6, 25.
 Perdere gratiam orationis. Quint. lib. 6, cap. 1, 31.
 Petere gratiam à patre. Plaut. Stich. 3. 23.
 Gratiam alicuius. Plaut. Aulul. 7, 68.
 Percipere gratiam. Liu. lib. 6. Decad. 1.
 Redigere aliquos in gratiam. Terent. Phorm. 5. 8. 73.
 Reddere gratiam: Reddere par. Terent. Eunuch. 2. 3. 94.
 Referre pleniùs. Quint. lib. 2, cap. 16, 11.
 Rependere factio. Ouid. 2. Metam. 139.
 Ira gratiam rupit. Senec. Thyest. 7, 2.
 Scribere gratias. Gell. lib. 3, cap. 8.
 Viuax stat gratia. Horat. de Arte, 4.
 Solida est mihi gratia recum. Ouid. 12. Metam. 116.
 Est gratia: pro, Ago gratias. Plaut. Menæch. 9, 30.
 Tenere gratiam alicuius. Suet. in Aug. cap. 13.
 Trahere gratiam. Tacit. lib. 3. (10.)
 Magna gratia venit minimo labore. Ouid. 3. Amor. eleg. 4.
 ¶ Gratia: pro *Causa & ratione, siue occasione.* Terent. Andr. 2. 6. 2.
 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam
 Portare: & ea me hic restititisse gratiâ.
 Grat à meâ. Plaut. Bacch. 1, 64.
 Gratia: pro *Fauore.* Sallust. in Iugurth. Ita bonû publicum (ut in plerisq; negotijs solet) priuatâ gratiâ deuietum.
 ¶ Gratiz: *Plurals numero.*
 Externæ gratiz. Tacit. lib. 12.
 Venerari aliquem laudibus ac gratijs. Tacit. lib. 12.
 Decentes gratiz. Horat. 1. Carm. ode 4, 2.
 Gratia iuncta nudis sototibus. Horat. 1. Carm. ode 19, 4.
 Solutis gratiz zonis. Horat. 2. Carm. 1. ode 30, 2.
 ¶ Gratus: Qui gratiam refert, vel memor est accepti beneficij. Terent. Adolph. 2. 2. 43.
 Memorem me dices esse & gratum.
 Plin. in Paneg. 69. Nam liberalitatem iucundiorẽ debitor gratus, clariorem ingratus facit.
 In vulgus gratus. Tacit. lib. 1.
 Grator: *Comparatiuum.* Senec. lib. 1. de Beneficijs, cap. 4. Tu me aliquid eorum doce, per quæ beneficentior, gratorq; aduersus benemerentes fiam.
 ¶ Gratus: *Acceptus, & iucundus.* Liu. 2. ab Vrbe, Gratz in vulgus leges fuere.
 Comitum gratissimus. Ouid. 14. Metam. 45.
 Gratum beneficium. Plaut. Rud. 26, 17. Terent. Adel. 1. 1. 15.
 — & Id gratum fuisse aduersum te, habeo gratiam.
 Coniua gratus. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 24.
 Diua animo gratissima nostro. Ouid. 5. Metam. 53.
 Dona grata. Ouid. 1. epist. 6.
 Error gratissimus. Horat. 2. epist. 2, 28.
 Gratz gratiz. Plaut. Pœn. 3, 6.
 Hora grata. Horat. 1. epist. 4, 3.
 Quies. Horat. 1. epist. 18, 2.
 Tempore grato frui. Horat. 1. epist. 2, 40.
 Virtus grator veniens in pulchro corpore. Virg. 5. Aen. 68.
 Gratum odore iucundo ladanum. Plin. lib. 12, cap. 17, 6.
 Gratum in cibo. Plin. lib. 11, cap. 29, 5. Et lib. 10, cap. 48, 3.
 Cibis gratissima.
 ¶ Gratosus. Gell. libro 9, cap. 12. Gratosus est qui adhibet gratias, & qui admittit.
 Gratosus, cum ablatiuo. Plin. lib. 16, cap. 33, 1. Odore violenta, ac ne umbra quidem gratiofa. De cupressu.
 Gratiofa missio, quæ per illicitum fauorem facta est. Liuius lib. 3. Decad. 5.
 ¶ Gratosè, Vlpianus in l. tutor qui repertorium §. competet. ff. de administratione tutor. Si prædia non idonea cõparauerunt per fordes aut gratiam; quid ergo, si neq; fordidè, neq; gratosè.
 ¶ Gratis: Gratuidò. Terent. Phorm. 3. 2. 15.
 Ut phaleratis dictis ductas me, & meam ductes gratisè. Martial. lib. 5. 87. Gratis coniuua recumbis.
 Gratis & sine mercede. Suet. de claris Grammaticis, 13.
 ¶ Gratitude. Sabellicus lib. 7. Exemplorum, cap. 1. de gratitudine: Laudatissima, inquit, virtutum omnium gratitudo, res cœla & hominibus iucunda.

Gratuitus: datus gratis.
 Gratuita ei hospitia decreuere. Plin. lib. 35, cap. 9, 3.
 ¶ Gratuitum. Stat. 1, Syll. 6, 4.
 Et quas præcoquit Ebofita cannas,
 Largis gratuitum cadit rapinis.
 ¶ Gratuidò. Gratuidò, & Mercede; contraria. Plinius lib. 35,
 cap. 9, 2.
 ¶ Grates: pro gratijs, quæ referri debent pro accepto bene-
 ficio. Virg. 1, Aeneid. 121,
 —grates persolvere dignas
 Non opis est nostræ, Dido. Curtius: Grates habe-
 bant velut præfenti deo.
 Agere grates alicui Tacit. lib. 20.
 Meritas grates. Ouid. in Ibin. 5.
 Decernuntur grates deis. Tacit. lib. 15.
 Exfoluere sruas grates. Stat. 5, Syll. 5, 9.
 Fendere dignas. Stat. 11, Theb. 45.
 Rependere grates. Stat. 3, Syll. 3, 31.
 ¶ Gratificor. Rem gratam facere.
 Gratificari libertatem suam alicuius potens. Callist. in Iu-
 gurtha.
 Gratiam. Sallust. de Repub. ordinanda, ad Cæsarem.
 ¶ Grator; Gratiarum ago. Ouid. lib. 3, Fast.
 Quisquis ades, castæq; colis penetrata Vestæ,
 Gratate, Iliacis thura; pone focis.
 Gratari: Gaudere de bono. Virg. 4, Aeneid. 96,
 Inueni germana viam; gratate sorori. Liu. 7, ab Vr-
 be, 58, Iouis Opt. Max. templi gratantes ouantesq; adire.
 Gratari: Aliquid gratanter dicere. Tacit. lib. 5, Tum comple-
 xus eum Tiberius, præcium periculorum & columna fore
 gratatur.
 Gratatur reducea. Virg. 5, Aeneid. 8.
 Gratari alicui. Ouid. 6, Metam. 87.
 Gratari sibi. Ouid. epist. 11, 13, Quid tibi gratatis?
 Ad gratandum se expedire. Tacit. lib. 14.
 ¶ Gratans. Tacitus libro 2, Inter veterantesq; aspici solita.
 Idem. lib. 12.
 ¶ Gratabundus. Tacitus lib. 17, Et proximi militum grata-
 bundi respondent.
 ¶ Gratulor: Verbis testor me gaudere fortuna & fœlicitate
 alterius.
 Gratulor tibi. Quintil. lib. 6, in Procem.
 Tibi & mihi. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 11.
 Tibi hanc rem. Plaut. Capt. 9, 3. Ouid. 3, de Arte:
 Prisca iuuent alios; ego me nunc deniq; natum
 Gratulor. Terent. Eunuch. 2, 2, 28,
 Salutant, ad cœnam vocant: aduentum gratulantur.
 Gratulor huic terræ, quod abest regionibus illis. Ouidius
 10, Metam. 62, Quintil. in Passu cadauerum, siue Declamat.
 13, Gratulemur, quod iam nulla ciuitas fame laborat. Sub-
 auditur, nobis.
 Gratulari dolori. Quint. in Præfat. lib. 6.
 Gratulari: Gratiarum agere. Ennius Hecuba:
 Iuppiter tibi summe tandem malè re gesta gratulor.
 Nonius belli Punici lib. 3, Isque sursum ad cœlum suas res
 Ammulus gratulabatur diuis. Terent. Heaut. 5, 1, 6,
 Che, iam define deos, vxor, gratulando obtundere.
 ¶ Gratulabundus. Gellius lib. 3, cap. 15, Quumque populus
 gratulabundus flores vndiq; in eum iaceret.
 GRAVIS.] ponderosus: item molestus.
 Grauis ætate. Liu. 10, ab Vrbe, 166, Ingressi milites refractis
 soribus, paucos graues ætate aut inualidos inueniunt.
 Grauis pietate ac meritis: Plenus Virg. 1, Aeneid. 31.
 Graues cibo sopiti iacebant. Liu. 1, bel. Maced. 164.
 Grauis diuitijs. Plaut. Bacch. 9, 23.
 Fide grauior. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 14.
 Grauis Marte. Virg. 1, Aeneid. 56, Id est, semine Martis im-
 pleta. Idem eclog. 1, 10,
 Non infueta graues tentabant pabula fœtas.
 Grauis morbo. Virg. 3, Georg. 9, Id est, languidus.
 Natu grauior. Claud. de bello Get. 98.
 Grauior natu animus. Terent. Heaut. 4, 1, 31.
 Grauis vinculis: Oneratus & oppressus. Plin. epist. 147, d.
 Grauis vino & somno. Liu. 9, bell. Pun. 172.
 Vino somnoq; graues. Ouid. epist. 14, 7.
 Grauis vulneribus Alexander. Liu. 6, bell. Maced. 87.
 Grauis vtero: pro prægnante. Plin. lib. 9, cap. 6, 2.
 Graue absinthium: id est, amarum. Varro in Quinquatribus.
 Graue æs. Liu. 4, ab Vrbe, 176.
 Aes graue, & signatum; opponuntur. Liu. 4, ab Vrbe, 261.
 Aestas grauis. Virg. 2, Georg. 76.
 Ambitio misera grauisq; Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 26.
 Amicitia principum graues. Horat. 2, Carm. ode 1, 1.
 Amenia grauis. Ouid. 5, Metam. 103.
 Amore percussus graui. Horat. Epod. 11, 1.
 Grauis annis miles. Horat. 1, Serm. Satyr. 1.

Grauis annona: Cara. Plaut. Stich. 10, 52.
 Grauis armatura. Liu. 6, bell. Pun. 21.
 Auræ graues. Ouid. 7, Metam. 114.
 Grauis author: Probatas & magnæ autoritatis. Plinius li-
 bro 17, capite 25, 4, & libro 24, cap. 9, 11, Grauis au-
 thor in medicina.
 Author grauior. Tacit. lib. 19.
 Graue bellum: pro molesto. Sallust. Grauiore bello qui
 prohibitori venerant, socij fringere.
 Casu grauiore decidunt turres. Horat. 2, Carm. ode 10, 2.
 Grauis causa: Necessaria. Lucil. lib. 29.
 Certamina grauiora Silius lib. 16, 104.
 Grauisimæ contumeliæ. Tacit. lib. 14.
 Cura graui faucia. Virg. 4, Aeneid. 1.
 Damnum grauius. Ouid. 7, Metam. 112.
 Fatum graue. Ouid. 2, Metam. 62.
 Graui fronte: Tristi. Plin. in Paneg. 66.
 Graues greges: Multi. Varro: Vbi graues pascantur atque
 alantur paucorum greges.
 Grauis halitus: Insuauiter olens. Colum. lib. 1, cap. 5, 4.
 Grauis homo: Grandæus. Virg. 5, Aeneid. 78,
 Hic grauis Entellum diçtis castigat Aestes.
 Ictus graues excipere. Horat. 1, Carm. ode 9, 5.
 Graue imperium, aut stabile Terent. Adelph. 1, 1, 41.
 Impetus grauis halitæ. Stat. 10, Thebaid. 108.
 Incepta grauia. Horat. de Arte. 3.
 Ira grauis, & inexpugnabile pectus. Virg. 5, Aeneid. 155.
 Labore graui fessos. Senec. Hipp. 4, 30.
 Lacerto graui vibrata fraxinus. Ouid. 5, Metam. 29.
 Grauis manus: re aliqua onusta. Plaut. Pseud. 12, 19, Virg. in
 Buc. eclog. 1, 7,
 Non vnquam grauis ære domum mihi dextra redibat.
 More grauis. Horat. de Arte, 23.
 Morbus grauis. Ouid. 8, Metam. 177.
 Mors. Ouid. 3, Metam. 95.
 Nidor. Virg. 3, Georg. 83.
 Graues imbre nubes. Liu. 8, bel. Pun. 81.
 Grauis nuntius: Tristis. Virg. lib. 8, Aeneid.
 Odor. Plin. lib. 11, cap. 73.
 Odor grauis oris. Ouid. 3, de Arte, 56.
 Grauis & pestilens oris. Plin. epist. 101, 2, lib. 5.
 Grauis paupertas: Dura & difficilis. Terent. Adelph. 3, 4, 50,
 —paupertatem vnâ pertulimus grauem.
 Pœna grauiore dignus. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 3.
 Ponderus graue. Horat. Epod. 4, 4.
 Graue pondus, & Leue; contraria. Plin. lib. 12, cap. 9, 2.
 Prælium graue. Horat. 4, Carm. ode 14, 3.
 Graue precium: id est, multum. Sallust. Cœpit per omnem
 prouinciam graue precium fructibus esse.
 Graui & crassa radice frutex. Plin. lib. 12, cap. 12, 1.
 Graues remi: Fortes & robusti. Virg. lib. 5, Aeneid.
 Robur graue. Virg. 1, Georg. 33.
 Scruinium. Propert. lib. 1, eleg. 5, 4.
 Sol grauis. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 5.
 Sonus grauis & acutus. Horat. de Arte, 71.
 Sopor grauisissimus. Lucret. lib. 4, 193.
 Stomachus grauis. Horat. 1, Carm. ode 6, 1.
 Grauis supellex: Diues. Plin. epist. 170 b.
 Grauisimam suam facit glans quærna. Plinius libro 16, ca-
 pite 6, 7.
 Tempus graue. Horat. 3, Carm. ode 23, 2.
 Grauis terra: Fœcunda & frugifera. Virg. 3, Georg. 105.
 Torpor. Senec. Herc. fur. 12, 5.
 Venter grauis maturo pondere. Ouid. 9, Metam. 138.
 Grauis ventus: Molestus. Plin. lib. 2, cap. 25, 4.
 Grauius verbum. Plaut. Trinum. 6, 105.
 Virus graue. Horat. 2, epist. 1, 32.
 Grauis vmbra. Virg. in Bucol.
 Iuniperi grauis esse solet cantantibus vmbra.
 Vterus grauis. Papinianus in l. qui graui. ff. de iure codi. Qui
 graui vtero vxorem esse ignorabat.
 Vulnus graue. Ouid. 4, Metam. 42.
 Graue, & Facile; contraria. Terent. Heaut. 5, 5, 13,
 —hæc dum incipias, grauis sunt,
 Dumq; ignores: vbi cognoris, facilia.
 ¶ Grauisissimum. Terent. Adelph. 2, 4, 22,
 —mane: nondum auditi Demæa,
 Quod est grauisissimum.
 ¶ Grauiusculus. Gellius lib. 1, cap. 11, Qui fistula breui sen-
 sum grauiusculum sonum inspiraret.
 ¶ Grauitas: pro molestia, vel magnitudine.
 Grauitas audiendi, vel auditus. Plin. lib. 28, cap. 11, 13. Idem
 lib. 23, cap. 4, 8.
 Grauitas aurium. Plin. lib. 20, cap. 13, 4.
 Capitis. Plin. lib. 27, cap. 12, 23.
 Oris: pro grauecolentia. Plin. lib. 28, cap. 12, 6.

Grauitas ignaua. Ouid. 2, Metam. 81.
 Tarda grauitate iacentes. Ouid. 11, Metam. 124.
 Ignaua nequeunt grauitate mouere. Ouid. 2, Metam. 165.
 Rerum grauitas, nitorq; Ouid. 2, de Ponto, eleg. 5, 6.
 Serena grauitate plenus vultus Ouid. ad Pisonem, 20.
 Facere grauitarem. Cels. lib. 1, cap. 3, nisi hæc mora grauitatem pectori faciat.
 Oneris grauitate impedire aliquem. Ouid. 10, Metam. 135.
 Verborum grauitas. Quint. lib. 1, cap. 8, 6.
 Lucunda grauitas remoto fastu. Claud. 8, Paneg. 49.
 ¶ Grauitate. Grauitate audite. Terent. Heaut. 1, 1, 62.
 Concedit ad terram grauitate. Virg. 5, Aeneid. 89.
 Grauitate crepuerunt fores. Terent. Heaut. 3, 3, 3. Idem Adel. 5, 3, 2. Quisnam à me pepulit tam grauitate fores.
 Grauitate cruciare. Terent. Heaut. 5, 5, 1.
 In aliquem dicere Terent. Adelph. 1, 2, 60.
 Aliquid ferre. Terent. Andr. 1, 2, 20.
 Imperare. Plaut. Capt. 6, 5, 8.
 Increpare. Plin. lib. 17, cap. 1, 3.
 Irasci Terent. Hecyra. 4, 4, 2.
 Miserant grauitate. Virg. 10, Aeneid. 163.
 Opinari de aliquo grauissimè Tranquillus in Augusto.
 Sæuit grauitate. Virg. 4, Georg. 91.
 Grauitate spirare. Virg. 4, Georg. 7.
 ¶ Grauedo: humor qui ex capite distillat. Celsus libro 4, capite 2, Plaut. A. Sin. 13, 5, 1. Quod illa autem simulet, quasi grauedo profuat. Plin. lib. 21, cap. 19, 7, de violis purpureis: Crapulam & grauedines capitis impositis coronis olfactiue discutunt.
 Frigida grauedo. Catull. ad Fundum, epigr. 4, 1, 4.
 ¶ Grauedinosum: Quod grauedinem facit. Plin. lib. 18, cap. 15, de eruo: Martio melle satum noxium esse bubus aiunt: Item autumnò grauedinosum.
 ¶ Graucolens: malè olens. Virg. 6, Aeneid. 40, —ad fauces graucolentis aucrni. Plin. lib. 27, cap. 8, 1, Graucolentibus folijs.
 Graucolentia centaurea. Virg. 4, Georg. 54.
 ¶ Graucolentia. Plin. Et oris graucolentiam sistit. Et lib. 22, cap. 22, 19, Graucolentiam alarum emendat. Idem lib. 28, cap. 11, 6, Mulcet graucolentiam oris.
 Graucolentia halmus. Plin. lib. 28, cap. 1, 2, 9.
 ¶ Grauo: onero molesto. Virg. 2, Aeneid. 142, —nec me labor iste grauabit.
 Fortunam alicuius grauare. Ouid. 5, Trist. eleg. 12, 6.
 Cymba grauanda. Propert. lib. 3, eleg. 3, 5.
 Poma grauantia ramos. Ouid. 13, Metam. 174.
 ¶ Grauat. Col. lib. 6, cap. 9, 2, Signa febricitantis, manantes lachrymæ grauatam caput, oculi compressi.
 Grauat somno. Plin. lib. 26, cap. 1, 6. Item Liu. 5, bell. Pun. 330, Grauat omnibus vino somnoq;.
 Grauat vulneribus. Liu. o. bell. Pun.
 Caput grauat demittere. Ouid. 10, Metam. 39.
 Oculos in morte grauatos. Ouid. 4, Metam. 28.
 ¶ Grauar: grauitate ferro. Plaut. Trinum. 17, 4, —non grauabor; Faciam ita ut vis.
 Grauari, cum accusatio. Quintil. lib. 1, cap. 2, 8, Quæ si quis grauabitur: non rationi defuerit; sed oneri. Suet. in Aug. cap. 72, Ampla & operosa prætoris grauabatur. Virgil. lib. 10, Aeneidos, —quid si quæ voce grauaris, Mente daret?
 Grauari dominos. Lucan. lib. 7, 57, Id est, nolle habere dominos. Horat. 4, Carm. ode 11, 5, —& exemplum graue prætorales
 Pegasus, terrenum equitem grauat Bellero-phontem.
 Grauari aliquid. Tacit. lib. 3.
 ¶ Grauat. Plaut. Stich. 16, 6, —quanquam Grauat, non nocuit tamen.
 ¶ Grauatim. Liu. 1, ab Vrbe, 7, Haud grauatim sociâ arma Rutulis iunxit.
 Grauatim cadere: id est, tardè, & vix. Lucret. lib. 3, 79.
 ¶ Grauesco. Virg. 2, Georg. 86, Nec minus interea factu nemus omne grauescit. Plinius libro 11, capite 41, 2, Cameli lac habent, donec iterum grauescant.
 Valetudo grauescit. Tacit. lib. 1.
 Malis publicis indies grauescentibus. Tacit. lib. 14.
 ¶ Grauidus. Plaut. Trucul. 4, 4, Neu qui manus attulerit steriles intrò ad nos, Grauidas foràs exportat.
 Aluus grauida. Ouid. 2, Amor. eleg. 14, 4.
 Metallis Amathida grauida. Ouid. 10, Metam. 105.
 Foetus grauidi. Virg. 4, Georg. 47.
 Fruges grauidæ. Virg. 2, Georg. 29.
 Imperijs grauida Italia. Virg. 4, Aeneid. 6.
 Lingua grauida. Propert. lib. 3, eleg. 8, 3.
 Messes grauidæ. Ouid. 8, Metam. 13, 8.

Nubes. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 22.
 Palmes grauidus. Ouid. 1, Fast. 31.
 Pecus grauidum. Virg. 3, Georg. 30.
 Tellus grauida. Ouid. 7, Metam. 26.
 Venter grauidus. Ouid. 10, Metam. 100.
 Grauida puero mulier. Plaut. Amphit. 8, 85.
 Grauidam facere mulierem filio. Plaut. Amphit. 18, 5.
 Grauida è Pamphilo. Terent. Andr. 3, 2, 39. Plaut. Amph. 3, 11, Vtrinq; est grauida, & ex viro, & ex summo Ioue.
 Vxores grauidas reddere. Lucret. lib. 4, 149.
 Grauida facta; mensis hic septimus. Terent. Adelph. 3, 4, 29.
 Grauida gratia bonus. Plaut. Capt. 6, 108.
 Grauida carnaria. Plaut. Pseud. 4, 64.
 ¶ Grauido: grauidum facio. Cæcil. Tyche: Per mysteria hic inhonestè grauidauit probro.
 ¶ Grauidellus: senior. Plaut. Epid. Sed quæ hæc est muliercula: & ille grauidellus qui venit? GREGALIS, GREGATIM.] Vide GREGX.
 GREGIUM.] Terent. Adelph. 3, 2, 35, Quis in sui gremio positum puerum dicebat. Virg. 1, Aeneid. 145, Hæret, & interdum gremio fouet inscia Dido. Accipere aliquem gremio. Virg. 1, Aeneid. 138. Implere gremium. Iuuen. Satyr. 14, 33. Impositus gremio. Quintil. lib. 1, cap. 1, 18. Incestare gremium matris Stat. 1, Thebaid. 47. Telluris gremium. Virg. 3, Aeneid. 102. Gremium arenosum, de fluuijs dicitur. Silius lib. 8, 38. Ad gremium reuocare. Quint. de Prælectione. lib. 2, cap. 5. GRESSVS.] Vide GRADVS.
 GREX.] Minorum animalium congregatio. Ouid. 4, Metam. Mille greges illi, toudemq; armenta per herbas Pascebant.
 Auium grex. Horat. 1, epist. 3, 4.
 Hædorum. Virg. eclog. 2, 5.
 Pecorum. Ouid. 1, Metam. 56.
 Venalium. Plaut. Aulul. 13, 4.
 Lanigeros agitare greges. Virg. 3, Georg. 57.
 Compellere greges in vnum. Virg. eclog. 7, 1.
 Magnus grex. Virg. eclog. 6, 11.
 Custos gregis: Optio. Virg. eclog. 10, 8.
 Dux gregis: pro Tauro. Ouid. 1, de Arte, 65.
 Grex hominum. Terent. Eunuch. 5, 9, 54, Vnum etiam hoc vos oro, ut me in vestrum gregem recipiatis Terent. Heaut. 2, 3, 4, —Ancillarum gregem Ducunt secum. Idem in Prologo Heaut. 45, Si qua laboriosa est, ad me curritur: Sin leuis est, ad alium defertur gregem.
 Virorum grex. Silius lib. 7, 11.
 Indocilis grex. Horat. Epod. 16, 8.
 Scribere aliquem sui gregis. Horat. 1, epist. 9, 3.
 Grex virgarum. Plaut. Pseud. 5, 100.
 Grex: fam gen, Lucretius lib. 4, Lanigeræ pecudes, & equorum duellica proles, Bucenæq; greges.
 ¶ Gregarius. Gregarius miles, tumultuariè vndecunq; collectus. Sallust. Deinde multi, memores Syllanæ victoriæ, quòd ex gregarijs militibus alios Senatores videbant. Columel. libro 6, in Præfat. 1, Gregariorumq; pastorum velut minutam professionis suæ discipulim constantissimè repudiassent.
 ¶ Gregalis: Qui ex eodem est grege. Varro 2, de Re rustica, cap. 7, 5, Equi boni futuri signa lant, si cum gregalibus in pabulo contendit in currendo.
 Gregalis, pro vulgari seu publico. Seneca epistol. 87, Dij boni, quam iuuabat intrare balnea illa obscura, & gregali te & orio industa. Idem 1, de Benef. Gregalia poma.
 ¶ Gregatim. Varro lib. 4, de Ling. Lat. Meruia, quòd mera, id est, sola volitet. Contrà ab eo graculi, quòd gregatim. Plinius libro 8, capite 5, 1, Elephantum gregatim semper ingrediuntur.
 Volare gregatim. Quintil. lib. 1, cap. 6, 24.
 Gregatim ferre manus. Stat. 8, Thebaid. 130.
 Gregatim sentiuntur morborum genera. Plin. lib. 26, cap. 1, 4. GRILLVS.] Vide GRILLVS.
 GRIPHVS.] sermo implicitus atq; intricatus. Gellius lib. 1, cap. 2, Aliosq; in genus griphos neminem posse dicere, nisi se, dissoluere.
 GROSSVS.] ficus quæ nondum maturuit. Celsus libro 5, Grossi in aqua cocti. Plinius libro 15, cap. 18, 5, Deprehensaq; in his hyme grossos. Idem alibi: Crudæ grossi verrucas tollunt.
 ¶ Grossulus. Colum. de Arboribus, cap. 21, 1, Si voles ficum quamuis non natura seram facere; quum grossuli minuti erunt, fructum decutito.

GRVMA.] mensura quædam, qua flexæ viæ ad lineam diriguntur. Ennius libro 17, grumam dilgere dixit; de grumari fertum.

GRVMS.] terra in æceruum collecta, minor tumulo. Col. lib. 2, cap. 11, 4, Grumosq; quos ad versuram plerunque vastæ faciunt crates, dissipabimus.

Grumus salis Plin. lib. 33, cap. 4, 18.

Grumulus. Plin. lib. 19, cap. 6, 19, Quidam vlpicum & alium in plano feri vetant, castellatimq; grumulis imponi, distantibus inter se pedes ternos.

GRVNDIO.] grunio. Claud lib. 16, Agni grundibaat, dixit: & grundibat grauius pecus suillum. Etiam hominum esse grunditum, Cæcilius Ebrijs designauit. Ex Nonio.

GRVNNIO.] Proprium est porcorum. Plin. lib. 32, cap. 2, 8, Grunire eum, quum capiat. Iuuen. Satyr. 15, 3, Et quum remigibus grunisse Elpenora porcis.

GRVS.] Virg. lib. 1, Georg. Strymoniz dant signa grues. Horat. 2, Serm. Satyr. 8, 18, — discerpta ferentes Membra gruis sparsi sale multo. Plin. lib. 10, cap. 23, Inducias habet gens Pygmæa, abcessu gruum, cum ijs clamor gruum. Lucret. lib. 4, 184. (micantium, Hyberna Rhodopes grus. Stat. 4, Syl. 6, 2, Thracia grus. Ouid. 3, de Arte, 17, Aduenam laqueo capere gruem. Horat. Epod. 2, 7,

Grus: machina ad subleuanda onera accommoda, cuius sæpe fit metio apud Virruuiū, Labco in i. si seruus tuus. ff. de action. empti & vendit.

Gruo. Festus: Gruere dicuntur grues; vt fues grunire. **GRVLVS.**] Animal magnitudine cicadz, corpore longiore; pernices agrorum. Vide Plinium, lib. 29, cap. 6.

GRYS, vel **GRYPHS.**] Animal pennatum, & quadrupes. Virg. eclog. 8, 9, Iungantur iam gryphes equis. Plin. lib. 10, cap. 49, Pegasos equino capite volucres, & gryphas auritos aduncitate rostri fabulosos reor.

G V

GVBERNO.] Administro, moderor. Vitam gubernare ratione. Lucret. lib. 5, 225.

Gubernans. vt, Fortuna gubernans. Lucret. lib. 5, 22.

Gubernator. Rector & moderator. Gubernator equorum. Quint. lib. 8, cap. 6.

Gubernaculum. Gubernaculum contorquet nauim quod libet. Lucret. lib. 4, 183.

Reualum gubernaculum. Virg. 6, Aencid. 70. Gubernacula vitæ, Plin. lib. 31, cap. 37, 85.

Guberna: pro, gubernacula. Lucil. Sat. lib. 20, Proras despoliate, & detundite guberna.

Gubernium: pro gubernatore. Vide Gellium lib. 16, ca. 7.

GVLA.] Pars superior œsophagi, siue fauces. Sallust. Laqueo gulam fregere. Plautus Merc. 12, 28, Demissisti gladium in gulam: iam cadam.

Gula follis: pro anteriore follis parte, qua aer intromittitur & exprimitur. Plaut. Aulul. 9, 23.

Paras gulæ. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 23. Implacata gula. Ouid. 3, Metam. 171. Crescens. Iuuen. Satyr. 11, 4.

Profundæ, intempestiæ, & sordidæ gulæ homo. Sueton. in Vitellio, cap. 13.

Gulo. Macrobi. lib. 7, Saturn. cap. 12, Vnde est & illud proverbium, quo ventur gulones.

Gulofus. Martial. lib. 8, 24. Esse tibi videor sæuus, nimiumq; gulofus.

Gulofus lector. Martial. Non opus est nobis nimium lectore guloso. Hoc est, multæ lectionis curioso.

Gulose. Columell. lib. 1, in Præfat. 5, Contempuissimorum vitiorum officinas gulosius condiendi cibos, & luxuriosius fercula struendi.

GVMMI.] Lachryma arborum quarundam, quæ per ipsum corticem diffunditur. Plinius lib. 13, cap. 11, Gummi optimum esse ex Aegyptia spina conuenit. Columell. libro 12, cap. 50, 15, Noua dolia liquida gummi perluere. Ibidem, 16, Multi, quum semel noua dolia vel serias crassa gummi luerunt, vna in perpetuum gummitione contenti sunt.

Gummitio. Illinitio quædam ex glutinoso illo arborum succo. Colum. exemplo. d. l.

Gummosus, multum gummi habens. Plinius libro 12, cap. 9, 2, de bdellio arbore: Indicum, humidius & facilius hoc, & crustosius, amariusq;: at gummosum.

GVRO I.] stolidi. Quintil. libro 10, cap. 5, 36, Et gurdos, quos pro stolidis accipit vulgus, ex Hispania duxisse originem audiui.

GVRGES.] Jaquatum congeries. Mart. lib. 1, 72, Raptus flumineo venit de gurgite piscis. Plinius libro 9, capite 31, 1, Aestate in opaca gurgitum recedunt, De cancriis.

Altus gurgis. Virg. eclog. 6, 16. **Altitudo gurgitis.** Plin. lib. 8, cap. 5, 1.

Nepotum omnium altissimus gurgis Apicius. Plin. lib. 10, cap. 48, 1.

Anheli gurgites. Silius lib. 3, 91. **Gurgis imus.** Plin. lib. 9, cap. 15. **Limofus** Ouid. 6, Metam. 77.

Rapidus. Sénéc. Thyeste, 2, 11. **Refuo circumfona gurgite Thule.** Stat. 5, Sylu. 1, 19. **Sinuatus gurgis.** Silius lib. 13, 6.

Sinuatus in curuos arcus Ouid. 14, Metam. 11. **Fertur citâ gurgite classis.** Virgil. 5, Aeneid. 7. **Spumans gurgis.** Silius lib. 17, 25.

Tollimur in cælum curuato gurgite Virg. 3, Aeneid. 113. **Gurgis:** pro ipso matia periculo. Virg. 1, Aeneid. 25, Apparent tari nantes in gurgite vasto.

Gurgis cæruleus: pro Oceano. Ouid. 2, Metam. 52. **Gurgulio.** Plinius libro 18, capite 30. Gurgulionem enim non descendere infra quatuor digitos, nec amplius periclitari.

Gurgustiolum, gurgustioli, penult. corr. (sine g) Diminutium. **GVSTO.]** Cæsar 5, bell. Gall. 50, Leporem & gallinam & anserem gustare, fas non putant.

Pabula gustare. Virg. 1, Aeneid. 96. **Sermonem alicuius.** Plaut. Mostell. 15, 15. **De aliquo.** Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 17.

Gustatio: prima pars cœnæ. Petronius: Iussi ergo discubuimus, & gustatione mitifica initiati, vino etiam salerno inundabamur.

Gustus: Sensus qui ex gustatione percipitur. Plinius libro 10, capite 71, Quodq; existimauerim omnibus sensum gustus esse.

Gustus acutus & odoratus Plin. lib. 27, cap. 12, 17. **Astrictus.** Plin. lib. 27, cap. 12, 16. **Calidus.** Plin. lib. 27, cap. 8, 5.

Gustus non traditur arte. Quint. lib. 6, cap. 5, 2. **Gustatorium:** Locus vbi antiqui cœnare solebant. Plin. epist. 101, lib. 5, Gustatorium, grauiorq; cœnatio margiad imponitur.

GVTTA.] Minima pars materiz liquidæ. Plaut. Casina, 5, Di me & te infelicitens, si ego in os meum Vini guttam indidi. Plinius lib. 31, cap. 2, Distantes quoq; guttæ in lapides durefcunt in antris Coryciji. Plaut. Rud. 11, 20.

Cruentæ guttæ. Ouid. 14, Metam. 158. **Frigida gutta per artus fluit.** Ouid. 3, Amor. eleg. 23, 8. **Grandes guttæ.** Virg. 2, Georg. 49.

Liquentes Humororum guttæ. Lucil. lib. 2, 198. **Lucida gutta.** Ouid. 4, Fast. 105. **Sanguinæ guttæ.** Ouid. 2, Metam. 72.

Guttæ sanguinæ manant tanquam de vulnere. Ouidius 2, Metamorph. 36. **Leuibus guttis manantia antra.** Ouid. 4, Met. 103.

Cadentes guttæ pertundunt saxa. Lucret. lib. 4, 259. **Saxa stillant guttis.** Lucret. lib. 6, 189. **Cæruleis variantur corpora guttis.** Ouid. 4, Metam. 116.

Gutta consilij. Plaut. Pseud. 64. **Dulcedinis gutta in cor stillauit.** Lucret. lib. 4, 213.

Guttula. Plaut. Vt guttulam hauriret ex guttulo. **Guttatim.** Plautus, Merc. 4, 89. — cor ædepol miserum meum, Quod guttatim contabescit.

Guttatus: veluti guttas habens. Martial. lib. 5, 114, Et piæta per dix, numidicæq; guttatæ.

Guttans: guttatim stillans. Plin. lib. 20, cap. 8, 3, Huius folia ambustis veilis, guttantia astringunt.

GVTTIVR.] Ea pars quæ est à faucibus ad iugulum. Plinius lib. 11, cap. 37, 30, Guttur homini tantum & suis intumescit. Virg. in Georg.

Mobile guttur. Persius Satyra, 1, 2. **Tumidum.** Iuuen. Satyr. 13, 77.

Tenui gutture cantatauis. Ouid. 1, Amor. eleg. 13, 2. **Colluere guttur liquido plasmate.** Pers. Satyr. 1, 2.

Elisa guttura laqueo fregit. Lucan. lib. 2, 31. **Pandere guttur.** Virg. 6, Aeneid. 84.

Radere. Iuuen. Satyr. 6, 11. **Rupit mihi guttura pugno.** Ouid. 3, Metam. 126. **Trahere amnem gutture.** Ouid. 15, Metam. 66.

Plenis tumuerunt guttura venis. Ouid. 3, Met. 15. **Vincire guttura alicuius.** Ouid. 10, Met. 5.

Gutturum, masculino genere, dixit Plautus in Milite, 11, 22, — mihi nimius calor Comburebat gutturem.

Gutturifus: Cuius guttur tanquam spongia intumescit. Vlpian. de ædilitio edicto: Si quis natura gutturifus sit, aut oculos eminentes habeat.

GVTTVS.] Poculi genus, quo in sacrificijs utebantur, quoque guttatim aqua infundebatur. Plin. lib. 16, cap. 38, 44. Cuius

Cuius iuravit se ex præda nihil attigisse, præter guttum sanguinum, quo sacrificaret.
Pleno componit linteæ gutto. Iuven. Satyr. 3, 26.
¶ Guttur: Vas in quod oleum mittitur. Gellius lib. 17, cap. 8.
Guttum Sanium ore tenus imprudens inanem, tanquam inesset oleum, affert.

¶ Guttulus. Plautus: Ut guttulam hauriret ex guttulo.

G Y

GYMNAS.] Exercitum Statius 4, Sylu. 2, 10,
—sic lubrica ponit

Membra Terapnæa resolutus gymnade Pollux. Idem

4, Thebaid. 22.

Chalcis, & Herculeæ turpatus gymnade vultus

Amnis. Idem 1, Achill. 72,

—exercere proteruas

Gymnadas.

¶ Gymnasium: Locus exercitij. Plautus Amph. 13, 3,
Nam omnes plateas perreptavi, gymnasia, myropolia.
Plinius epist. 41, c. Hoc hybernaculum, hoc etiam gymnasium meorum est.

Gymnasium plenum pueris. Quintilianus libro secundo, capite 8, 2.

Flos gymnasij. Catull. de Bercynthia, epigr. 58, 1.

Virgineam gymnasium. Propert. lib. 3, eleg. 14, 1.

¶ Gymnasticus Plautus Rudente. 8, 7,

Ex vrbe ad mare huc prodimus pabulatū, pro exercitio Gymnastico & palæstrico.

¶ Gymnicus. Plin. lib. 7, cap. 56, Ludos gymnicos in Arcadia Lycæon inuenit.

GYMNOSOPHISTAE.] Philosophi Indorū: sic dicti, quod nondum incederent. Plin. lib. 7, cap. 2, 12, Philosophos eorum, quos gymnosophistas vocant, ab Exortu ad Occasum peristare, contuentes solem immobilibus oculis.

GYNÆCEVM.] Locus secretior in ædibus, in quo solæ mulieres habitant. Plautus Mostell. 9, 59,

—sed senex

Gynæceum ædificare volt hic in suis. Terent. Phor. 5, 6, 22.

GYPSVM.] Id quod ex lapidibus tostis & ambutis exprimitur. Plinius lib. 36, cap. 24, Cognata calci res gypsum est. Iuvenal. Satyra, 2, 1,

—quanquam plena omnia gypso

Chryssippi inuenias.

¶ Gypso: incrusto. Tibull. lib. 3, eleg. 3, 13,
Nota loquor, regnum ipse tenet, quem sæpe coegit
Barbara gypsatos ferre catasta pedes. Col: Quum deinde modicè aruerunt, in vasa noua sine pice operculata & gypsata, sicco loco reponitur.

Pes gypsatus. Ouid. 1, Amor. eleg. 8, 13.

GYRVS.] circulus, vel ambitus. Virg. 5, Aeneid.

Dixerat hæc, adyus quum lubricus anguis ab imis

Septem ingens gyros, septena volumina traxit.

Aërius gyros. Catull. de Coma Berenicis, epigr. 6, 2.

Terribilis. Claud. de rapto Proserp. 2, 5.

Equus abruptit gyros medios tremulo poplite. Lucan. libro 6, 28.

Agere gyros. Seneca Agamem. 6, 13.

Curvo contendere gyro. Tibull. libro quarto, ad Messal. eleg. 1, 19.

Dare gyros. Virg. 3, Georg. 22.

Ducit per aëra gyros Miluius. Ouid. 2, Amor. eleg. 6, 7.

Exiguos format per prima volumina gyros. Silius lib. 13, 5.

Ire in gyros coactus equus. Ouid. 3, de Arte aman. 77.

Patulo vaga vincula gyro spargere. Valer. 6, Argon. 27.

Pruma niualem interiore diem gyro trahit. Horat. 2, Serm. Satyra 6, 6.

Volat ingenti gyro. Virg. 10, Aeneid. 175.

Ancipiti gyro volui. Stat. 10, Thebaid. 120, de serpente.

¶ Gyro: vnde Gyrotus. Plin. lib. 5, cap. 10, 1, Ad effigiem Macedonicæ chlamydis, orbe gytrato laciniisam.

H

A.] Interiectio corripientis. Plautus Trinum. 14, 5.

—ha nimium

Stasime scruiter. Idem Mostell.

16, 32.

¶ Ha ha he: interiectio risus. Terent. Eun.

5, 1, 36. Idem Phorm. 2, 3, 64,

Ha ha he. homo suavis.

HABENÆ.] Retinaculum & sizerum. Virgilius 9, Aeneidos 17,

Inseter adducta circum caput egit habenæ.

Liber habenis equus. Virg. 3, Georg. 38.

Graudæ habenæ balearis fundæ. Stat. 10, Thebaid. 171.

Præfixæ habenæ. Virg. 11, Aeneid. 120.

Comprimere habenas cursus. Ouid. 6, Metam. 142.

Laxas dare habenas. Virg. 1, Aeneid. 14.

Flectere habenas aliqua. Ouid. 2, Metam. 34.

Immittit habenas classi. Virg. 6, Aeneid. 1.

¶ Habena: *Sentica*. Horat. 2, epist. 2, 3,

In scalis latuit metuens pendens habenæ.

Habena vel ferula cædi. Vlpianus in l. cum aliter, §. impubes. ff. de s. c. Siliano.

Rerum habenæ tradunt Hasdrubali. Silius lib. 1, 19.

Habena: pro potestate & facultate. Virgil. 12, Aeneid. 101, Et premere, & luxas sciret dare iussus habenas.

Immissis habenis furit Vulcanus. Virg. 5, Aeneid. 131.

Regere habenas. Ouid. 1, Fast. 5,

—Vates rege vatis habenas.

¶ Habenula. Cælius, lib. 7, cap. 20, Ab ora quoque eius vulneris, quod in inguine est, demenda habenula paulò latior est, quò maior plaga sit. Idem lib. 7, cap. 7, Tenus habenula ab vteriore ora excidenda.

HABENTIA.] psum habere, & diuitem esse. Claud. libro 7, Animus eorum habentia inflarat.

HABEO.] Plautus Rud. 30, 33,

—papæ, diuitias tu quidem habuisti luculentas.

Habere: pro, *Tractare & officere*. Habere miserimum. Plaut. Casina. 13, 27, Terent. Heeyr. 2, 3, 6, Nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata. Idem Adelp. 1, 1, 21,

Rui agere vitam: semper parèe ac diuiter

Se habere. Plaut. Menæch. 4, 8,

Nimium te habui delicatam.

Ægrè habere. Plaut. Bacchid. 22, 17, Lilius 7, ab Vrbe, 19,

Ita ægrè habuit, filium id pro parente ausum.

Habet illum arctè, contente q. Plaut. Afin. 3, 64.

¶ Habere: *Desinere*. Sallust. in Iugurtha; quæ res eos magno diuturnoq; bello inter se habuit.

Habet eos somnus. Ouid. 6, Fast. 66.

Habere aliquem in luce, vel tenebris. Cælius libro tertio, capite 18.

Habere: pro, *Censere*. Sueton. in Augusto, cap. 23, Diemq; claudis quotannis inuestum habuerit, ac lugubrem.

Habere: pro, *Habitare*. Sallust. in Iugurtha: Sed qui mortales in inuio Africam habuerint.

Habet se erga ædem. Plaut. Trucul. 8, 38. Ibidem. 3, 43.

Quæ regio Anchisen, quis habet locus? Virgilius 6, Aeneidos 134.

Habeo: pro, *possum*. Lilius libro 2, Decad. 5, Illud infirmare pro certo habeo, audeoq;

Habere: pro, *Repusare*. Quintil. lib. 7, cap. 47, An habendum si adulterium in lupanari.

Habere: *Sollicitè seruare*. Cato: Villica villam conuicisam mundamq; habeat.

Sicuti pleraq; mortalium habentur. Sallust. in Catil.

Habeo precari apud deos immortales. Sueton. in Augusto, capite 58.

Deponendum. Plinius libro 10 cap. 34, 1, ouium in sinu fouendo, atque, quam deponendum haberet, nutrici per sinum tradendo.

Præcipiendum. Col. lib. 5, cap. 5.

Respondendum habere. Tacit. in Dialogo Orat.

Tolerandum. Tacit. lib. 4.

Accessum ad aliquem. Colum. lib. 7, cap. 124.

Aditum habere, dicitur locus. Cæsar 3, bel. Gall. 195. Idem 2, bell. Ciuil. 3, reliqua quarta est, quæ aditum habet à terra.

Adiututem. Horat. 1, Serm. Satyr. 9, 10.

Habet hæc res admirationem. Plin. lib. 10, cap. 32, 2,

Habere ætatem procul à Rep. Sallust. in Catil.

Habere bene ætatem suam. Plaut. Merc. 10, 6.

Pro ancilla. Plautus Bacchid. 1, 11,

—ne hanc ille habeat pro ancilla sibi.

Bonum animum. Plautus Aulul. 7, 15, Liu. 6, ab Vrbe, 168. Consolans inde filiam Ambustus, bonum animum habere iussit.

Quietum animum. Plaut. Casina, 8, 28.

Annos. Quintilian. libro 6, capite 4, Dicenti triginta se annos habere.

Anxium me hæc res habet. Plin. epist. 33, 2.

Habere in armis. Liu. lib. 10.

Artes in complexu. Plin. in Paneg. 76.

Attonitum. Seneca epist. 111.

Auratam mulierem. Plaut. Menæch. 17, 42.

Authorem. Terent. in Prolog. And. 19,

Næuium, Plautum, Ennium

Accusant; quos hic noster authores habet.

Authoritatem apud aliquem. Cæsar 3, bel. Ciuil. 36.

Habet anunculum C. Septimium. Plin. epist. 33, b.

Bene habet. Lilius libro 19, Bene habet, inquit; & pocula impauide

impauide exhausto, haud ita multo post exspirauit.
 Bonum caelum ager habere dicitur Catoni.
 Causam: hoc est, ius & occasionem. Plautus Afin. 13, 44.
 Nolo habere illam causam, & votitam dicere. Cæf. 1,
 bell. Gall. 183, Quum neq; aditum, neq; causam postulan-
 di iustam haberet.
 Certandum cum aliquo. Plinius epist. 7, b.
 Certamen cum aliquo. Liu. 9, bel. Maced. 9.
 Charum aliquem. Terent. Andr. 1, 5, 38.
 Cogitationem alicuius. Senec. de Benef. 6.
 Cogitum. Suetonius.
 Colloquia. Cæsar. 1, bel. Ciuil. 73.
 Comitua. Sallust. Igitur Comituij habitis, Consules decla-
 rantur M. Tullius & C. Antonius.
 Habeo complere. Plin. lib. 18, cap. 31, 6.
 Compertum. Liu. 6, ab Vrbe, 23, 4.
 Pro comperto. Liu. 7, bel. Pun. 96.
 Concilium. Plautus Milit. 10, 3, Liu. 9, bell. Pun. 26, Exemplo
 Gallorum & Ligurum concilium habuit.
 Concionem. Est, vt ait Gellius libro decimo tertio, capite
 decimo quarto, verba facere ad populum sine ulla roga-
 tione. Plaut. Menæch. 10, 7.
 Concordiam cum aliquo. Plin. lib. 34, cap. 14, 8.
 Conscientiam conditionis suæ. Traianus ad Plinium, epist.
 247.
 Conscium. Liu. 8, bell. Maced. 105, Ne quem conscium suo-
 rum haberet.
 Consilium. Cæsar. 4, bell. Gall. 511.
 In consilio aliquem. Plin. epist. 20.
 Conspectum. Columell. libro 1, capite 6, 4, Villico iuxta ia-
 nuam fiat habitatio, vt intrantium exeuntiumq; conspe-
 ctum habeat.
 Controuersias. Cæsar. 6, bell. Gall. 55.
 Controuersias inter se Cæsar. 5, bell. Gall. 162.
 Conuiuium. Plin. lib. 6, cap. 53, 6. Plautus Casin. 28, 8, Cras
 habuero, vxor, ego tamen conuiuium.
 Cornua. Propertius libro 2, de Io, quam Iuno in vacca
 mutauit.
 Culpam. Plautus Stich. 7, 32, Meam culpam habeto, nisi
 perexeruciauero.
 Cultu liberali aliquem. Liu. lib. 5, Decad. 5.
 Curæ rem aliquam. Plaut. Menæch. 22, 2.
 Curatum bouem. Cato cap. 5, 4.
 Curam vestri habeo. Gellius lib. 20, cap. 5.
 Curam plebis. Liu. 8, bel. Punie.
 Curam ferendi. Plin. lib. 22, cap. 14, 5.
 In cura aliquid. Plin. lib. 18, cap. 6, 5.
 Inter curas. Quint. lib. 9, cap. 4.
 Cursum secundum habere, dicuntur naues. Cæsar. 3, belli
 Ciuil. 190.
 Cursum habent quædam, & impetum. Quintilian. libro 2,
 capite 13, 6.
 In custodia aliquem. Liu. 4, bell. Maced. 128.
 Militari custodia haberi. Tacit. lib. 3.
 Aliquid de aliquo. Terent. Phorm. 2, 3, 17.
 Delectum. Cæsar. 1, bell. Ciuil. 26, Tota Italia delectus ha-
 bentur, arma imperantur.
 In delicijs. Seneca de Prouin. Bonum virum deus in delicijs
 non habet.
 Derelictui vineam. Gell. lib. 4, cap. 12.
 Despicatum. Plaut. Casin. 4, 12, Terent. Eunuch. 2, 3, 92,
 —quæ nos nostramq; adolefcentiam
 Habent despiciatam.
 Despicatui. Plaut. Menæch. 15, 19.
 Deum præsentem. Terent. Phorm. 2, 3, 31.
 Pro non dicto. Liu. 3, bell. Pun. 103.
 Diem acerbum. Virg. 5, Aeneid. 10.
 Dignum. Plaut. Afin. 3, 67,
 Præsertim quum is me dignum, cui concederet, Habuit.
 Dignitatem alicui. Plin. in Paneg. 75.
 Antiqua disciplina milites habuerat. Tacit. lib. 12.
 Dolorem capitis habet. Quint. lib. 2, cap. 17, 25.
 Dubium an, vel quin. Plaut. Cap. 13, 23, An tu dubium ha-
 bebis, etiam sanctè quum ego iurem tibi? Hirtius de bell.
 Hispaniensis, 19, Et Cæsar, quum actum directam vidisset,
 non habuit dubium, quin media planicie in equum ad di-
 micandum aduersarij procederent.
 In dubijs habere. Quint. lib. 1, cap. 7, 2.
 Pro haud dubio. Liu. 8, ab Vrbe, 185.
 Alicui edictionem. Plaut. Pseud. 4, 19,
 —heus vobis mulieres hanc edictionem habeo.
 Effectum: hoc est, vim & facultatem. Plinius libro 23, in
 Proxymio, 4, Eadem cum oleo sæpius pilis illitis, psilothri
 effectum habet.
 Habere effectum: pro, Aliquid effici. Cæf. 7, bell. Gall.
 Idq; se iam prope effectum habere.

Effigiem rei alicuius. Plin. lib. 11, cap. 5, 2.
 Ex ingenio aliquid. Quint. lib. 2, cap. 5, 8.
 Exemplum bonorum. Terent. in Prolog. Heaut. 20.
 Exemplum alicuius rei. Cæsar. 7, bell. Gall. 314.
 Exitum celerem. Cæsar. 3, bell. Ciuil. 93.
 Experimentum habeatur. Quintilianus libro tertio, capite
 8, 45.
 Expertem consiliorum habere aliquem. Lilius 10, bell. Ma-
 cedon. 18.
 Exploratum de. Cæsar. 2, bell. Gall. 43, De numero eorum o-
 mnia se habere explorata, Rhemi dicebant.
 Expositionem suam viraq; pars habet. Quintilian. libro 7,
 cap. 3, 21.
 Expurgationem. Plaut. Amph. 11, 1.
 Facultatem aliquam ad. Cæsar. 3, bel. Ciuil. 115, Vt aliquam
 Cæsar ad insequendum facultatem haberet.
 Edita facinora habent. Liu. lib. 7, Decad. 4.
 Facta similia alicuius habere in te. Plaut. Amph. 4, 113.
 Fas habetur. Quint. lib. 3, cap. 8, 9.
 Fauor habet aliquem. Tacit. lib. 1.
 Habere fidem apud aliquem. Plinius libro duodecimo, ca-
 pite 14, 8.
 Fidem alicui. Terent. Eunuch. 1, 2, 117,
 Me miseram; forsitan hic mihi paruam habeat fidem.
 Fidem non habere. Sallust. contra Ciceronem, 5, Neque in
 hac, neq; in illa parte fidem habens.
 Si fidem habeat. Terent. Eunuch. 1, 2, 59.
 Habeo tibi fiduciam. Plin. epist. 299.
 Fiduciam alicuius rei. Cæf. 3, bel. Ciuil. 99.
 Fiduciam orationis. Quint. lib. 2, cap. 15, 6.
 Fortunam. Liu. 4, bel. Pun. 152, Et habuisset tanto impetu
 cœpta res fortunam.
 Dies fortunam satis habuit. Ouid. 3, Metam. 30.
 Habeo te fratrem. Terent. Adelph. 2, 4, 4.
 Gloriam cum modo habere. Tacit. lib. 15.
 Habere gratiam dicuntur, quæ accepta & grata sunt. Plin.
 lib. 20, cap. 11, 1, Apio gratia vulgò est: namq; rami largis
 portionibus per iura inuuant, & in condimentis peculia-
 rem gratiam habent.
 Gratiam apud aliquem. Plin. lib. 19, cap. 1, 3.
 Gratiam alicui. Quint. lib. 5, cap. 10, 84.
 Habeo grates Neptuno. Plaut. Stich. 7, 1.
 Gratias. Terent. Andr. 4, 4, 35,
 —dis pol habeo gratias.
 Gratum. Plautus Merc. 9, 29, Honoris causa, quicquid est
 quod dabitur, gratum habeo.
 Gratissimum habere debitorem. Plin. epist. 46, b.
 Habemus hominem ipsum. Terent. Eunuch. 5, 1, 19.
 Honorem alicui. Plautus Afin. 3, 67, Plinius epistol. 28, a.
 libro sexto, habebat studijs honorem; timebat, paltebat,
 scribebat.
 Honorem statuat. Plin. epist. 31.
 Honore. Cæsar. 5, bel. Gall. 205, Quos præcipuo semper ho-
 nore Cæsar habuit.
 Pro hoste. Sallust. in Jugurtha.
 Habeo huic, non tibi. Terent. 4, 2, 21.
 Habere pro indigno. Lilius lib. 1, ab Vrbe cond.
 Infamiam. Cæsar. 6, bel. Gall. 84.
 Infestum aliquid. Liu. lib. 9, Decad. 4.
 Ingenium. Terent. Heaut. 24, 4, Nam mihi quale ingenium
 haberes, fuit indicio oratio tua.
 Ingrata bona. Plaut. Amphit. 4, 30.
 Inimicitias cum aliquo. Cæsar. 3, bel. Ciuil. 63.
 Inimicos. Plaut. Aulul. 16, 44.
 Aliquem inimicum. Terent. Eunuch. 1, 2, 94, Potius quàm
 te inimicum habeam, faciam vt iusseris.
 Immunitatem. Cæsar. 6, bel. Gal. 56, omnium rerum habent
 immunitatem.
 Imperium in beluis. Terent. Eunuch. 3, 1, 25.
 Impetrandum. Plin. epist. 315, Quint. in Mathematico: vt
 impetrandum à vobis habeam odij mei fauorem.
 Impunè aliquid. Terent. Eunuch. 5, 7, 18.
 Habet intentum hæc cura me. Liu. 6, bel. Pun. 2.
 Intimum aliquem. Terentius Eunuch. 1, 2, 48.
 Iter. Terent. Eunuch. 5, 9, 35.
 Iter ad legiones. Cæsar. 1, bel. Ciuil. 54.
 Iter habeo expeditum. Cæf. 3, bel. Ciuil. 328.
 Iter aliud habere. Cæf. 1, bell. Gall. 27.
 Ius actionis habeo. Quint. lib. 3, cap. 6, 52.
 Ius abdicandi habere. Quint. lib. 3, cap. 6, 55.
 Ius in omnes. Lucan. lib. 7, 53.
 Lachrymas ex miseratione. Quint. lib. 6, cap. 1, 7.
 Laudem de aliquo. Ouid. epist. 16, 4.
 Alicui laudem. Tacit. lib. 1.
 In laudibus. Plin. lib. 22, cap. 22, 11.
 Licentiam. Plaut. Trinum. 14, 25.

Loco mercis. Plin. lib. 33, cap. 3, 8.
 Luculentè diem aliquem. Plaut. Epid. 3, 55.
 Ludibrio aliquem. Plaut. Menæch. 9, 39, Liuius 8, bell. Pun.
 212, Senatam ludibrio habet.
 Ludibrio sibi habere aliquem. Lucret. lib. 5, 248.
 In magno negotio. Suet. in Iulio.
 Habebis malum, si, &c. Plaut. Amph. 8, 87,
 Verum tum magnum malum habebis, si hic suum of-
 ficium facit.
 Habere mandata à Pompeio ad Cæsarem. Cæsar 1, bell. Ci-
 uil. 34.
 Ad manum aliquid. Tacit. lib. 3.
 In manu & tutela, non in seruitio, vxores habere. Liuius 4,
 bell. Maced. 37.
 Habeo me ita. Suet. de claris Grammat. 14, si ita me habe-
 rem, vt eius humanitate frui possem.
 Habet hoc me malè Terent. And. 2, 6, 5.
 Habet me ea sollicitudo. Plaut. Merc. 19, 27.
 Ita me habuit Plaut. Aulul. 1, 1, 5.
 Habeto me sibi. Plaut. Milite. 3, 23.
 Habeant me sibi. Plaut. Pœnul. 19, 2.
 Tum profectò me sibi habeant scurræ ludificis caueis.
 Habet me miseram animi petulantia mea. Plaut. Cist. 10, 3.
 An melius quis habet suadere? Horat. Epod. 16, 5.
 In memoria. Terent. Eunuch. 1, 2, 90. Idem And. 1, 1, 13,
 Quod habui, summum pretium persolui tibi.
 50. In memoria habeo.
 Mentionem. Liu. ab Vrbe. 247, Quintil. lib. 8, in Proœmio:
 M Antonius, cuius supra habuimus mentionem.
 Militem antiqua disciplina. Liu. lib. 3, Decad. 5.
 Mittendos legatos. Senec. de Benefic. 7.
 Modum. Plaut. Curc. 7 21, Terentius Andr. 1, 1, 68.
 Scias posse habere iam ipsum suæ vitæ modum. Idem Eu-
 nucho, 1, 1, 13,
 Here, quæ res in se neq; consilium, neq; modum
 Habet vllum, eam consilio regere non potes.
 Habet sibi moræ imperium herile. Plaut. Aulul. 17, 2.
 Habeo hunc morem: vel moris. Plautus Capt. 5, 39, Plinius
 epist. 12, c.
 Mores omnes nouos. Plaut. Trucul. 14, 6.
 Mos habebatur. Tacit. lib. 13.
 Multa. Gell. lib. 9, cap. 8.
 Narrationem. Quintil. lib. 4, cap. 2, 4.
 Naturam alicuius. Plin. lib. 1, cap. 26, 1.
 Necessè habet dicere. Quintil. lib. 7, cap. 3, 13.
 Negotium. Plaut. Pœnul. 4, 3.
 Plus negotij habent. Gellius lib. 11, cap. 14.
 Nomen habere. Quintil. lib. 7, cap. 4, 7.
 Notum. Plin. epist. 239.
 Notitiam fœminæ. Cæf. 6, bel. Gal. 78.
 Noxæ capitali. Liuius: Neque ea res capitali noxæ habe-
 retur.
 Numerum. Plaut. Pseud. 15, 5,
 Habui numerum sedulo. hoc est sextū à porta proximum
 Angiportum.
 Haberi aliquo numero. Varro de Re rust. Minus se putant
 despici, atq; aliquo numero haberi à domino.
 Habere aliquem in hostium numero. Cæsar 1, bel. Gal. 108,
 Obstrictos suo beneficio. Cæsar 1, bel. Gal. 34.
 Obtentum aliquem. Tacitus lib. 12, Cupido auri immensa
 obtentum habebat.
 Obuiam. Gellius lib. 17, cap. 4.
 Occasionem, vt. Plaut. Epid. 13, 38, Non habeo vllam occa-
 sionem, vt apud te falsa fabuler.
 Oculos suos in oculis alterius. Plaut. Pseud. 13, 68.
 Ante oculos aliquem. Ouid. 2, de Remed. amor. 34.
 Sibi odio habere aliquid. Plaut. Menæch. 4, 2.
 Offensionem habere, dicitur res aliqua. Plin. lib. 19, cap. 1, 3.
 Officia alicuius. Plin. epist. 139, c. Habuerunt officia mea in
 secundis; habuerunt in aduersis.
 Omnes vno ordine. Virg. 2, Aeneid. 21.
 Habet omnia. Plaut. Amph. 8, 19, Virtus omnia in se habet:
 omnia ad sunt bona, quem penes est virtus. Terentius Eu-
 nucho, 2, 2, 12.
 Opinionem de se falsam habere. Quint. lib. 2, cap. 17, 13.
 Orationem apud aliquem. Quint. lib. 1, cap. 1, 5.
 Orationem cum aliquo Terent. Hecyra. 3, 3, 21, Hanc habe-
 re orationem mecum à principio institit.
 In ordine. Plautus Pseud. 10, 10, Cuncta in ordine habeo, vt
 volueram.
 Pacta cum aliquo. Liu. 3, bel. Pun. 160.
 Habeo pactam sororem tuam filio. Plaut. Trin. 8, 75.
 Palmam. Plinius libro 14, capite 6, 8, Hetrurix palmam Lu-
 na habet.
 Habet partes in hac comœdia seruus. Plaut. Amph. 3, 72,
 In partibus aliquem habere. Tacitus libro 13, Habebat in

partibus Pallantem.
 Parum habuit hoc facere. Sallust. in Iugurth. Liuius libro 2,
 Decad. 5.
 Pensi habere. Tacit. lib. 13. Idem in Dialogo Oratorū: Nec
 quisquam in tota domo pensi habet, quid coram infante
 domino aut dicat, aut faciat.
 Periculum. Col. lib. 12, cap. 21, 4, Sed periculum habet, ne vi-
 tietur vinum, si malè cocta sit aqua. Idem lib. 5, cap. 9.
 Persuasum. Plin. lib. 23, cap. 1, 26.
 Plura habebam tibi mandare. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 25.
 Ad pœnas aliquid habere. Quint. in Proœm. lib. 6, 12.
 In potestatem. Cæsar 1, bel. Ciuil. 98, Quò facilius omne A-
 driaticum mare, extremis Italix partibus, regionibusque
 Græciæ, in potestatem haberet.
 In potestate sua aliquem Cæf. 3, bel. Ciuil. 323.
 Potius. Cæf. 1, bell. Ciuil. 34, Semper se Reipub. commoda
 priuatis necessitudinibus habuisse potiora. Liuius 8, bell.
 Maced. 233.
 Prædam cum cura. Tacit. lib. 15.
 Prædæ. Sallust. in Iugurtha: perinde quasi ea honori, non
 prædæ habeant,
 Præpositum. Terent. Hecyr. 4, 2, 6,
 Nam mihi intus tuus pater narrauit modò, quo pacto
 me habueris Præpositam amori tuo.
 Præsentem in oculis. Liu. 5, bel. Maced. 118.
 Præsidium. Cæf. 1, bell. Gall. 179.
 Habent precia in odoribus syluæ. Plin. in Proœm. lib. 13.
 Precium. Plinius lib. 12, cap. 14, 12, Itaq; optimi thuris libra
 xvi. precium habet.
 Prima, quæ suauia. Terent. Heaut. 5, 2, 10.
 Principatum. Plin. lib. 20, cap. 22, 1.
 Priores partes apud aliquem. Terent. Eunuch. 1, 2, 7.
 Probationes in aliquem. Quint. lib. 7, cap. 3, 12.
 Processum aliquem in literis. Sueton. de claris Grammat. 10.
 In prodigijs. Plin. lib. 7, cap. 1, 2.
 Habeto tibi promissum. Plaut. A sin. 5, 14.
 Promptum aliquid. Ouid. 3, Metam. 19.
 Propitium aliquem. Plin. in Paneg. 112.
 Propositionem. Quint. lib. 4, cap. 2, 4.
 Propositum reprehendendi: aut ad, &c. Plin. epistol. 196, b.
 Cæsar 1, bel. Ciuil. 306.
 Rationem alicuius. Liu. 7, belli Punici, libro 4, Et princeps
 plebis ea comitia malebant, quibus non haberetur ratio
 sui. Plin. epistol. 12, lib. 2, In sortitione prouinciæ rationem
 eius non habendam.
 Rationem extra ordinem. Seneca de Benef. libro 3, cap. 12,
 Quomodo horum extra ordinem habita ratio est.
 Rationem habetis quomodo vnum amiserit. Plaut. Capt.
 2, 23.
 Receptum. Liu. 1, bell. Maced. 92, Et ipse quum maiorem in
 angustijs trepidantium edidisset eadem, in temerario in-
 cepto, tutum tamen receptum habuit.
 Receptum ad suos. Cæf. 4, bel. Gal. 584.
 Receptum ad gratiam alicuius. Cæsar 1, bel. Ciuil. 2.
 Receptum ad urbem. Tacit. lib. 5.
 Regnum in celo. Plaut. Milit. 14, 90.
 Regressum. Colum. lib. 2, cap. 1, 4, Quum semel inuasit scen-
 am, regressum non habet.
 In remedijs. Plin. lib. 28, cap. 1, 9.
 Ita vt se habet. Terentius Heaut. 4, 3, 24, Apertè ita vt sese
 habet, narrato.
 Rem cum aliquo. Plautus Aulul. 14, 2, Terentius Eunu-
 cho, 1, 2, 39,
 Ego cum illo, quo cum vno rem habebam tum hospi-
 te, Abij huc.
 Habe rem pactam, sic futurum. Plaut. Pœn. 14, 31.
 Habes omnem rem. Terent. Hecyra, 1, 2, 119.
 Habeo tibi res solutas. Plaut. Curc. 11, 21.
 Scis quomodo tibi res habet. Plautus Aulul. 4, 3, Terentius
 Eunuch. 4, 7, 31,
 Scin' tu vt tibi res se habeat?
 Respectum. Plin. lib. 28, cap. 1, 2, Quando ita decretum est,
 minorem gratiæ, quàm vtilitatem vitæ respectum habere.
 Reuerentiam alicui. Plin. epist. 82.
 Satis. Cæsar 3, bell. Ciuil. 187, Nostri verò, qui satis habe-
 bant, sine detrimento discedere.
 Satin' habes, si fœminarum nulla est, quam æquè diligam à
 Plautus Amph. 6, 11.
 Satis habeo promere vnum exemplum. Gell. lib. 13, cap. 15,
 Quintil. lib. 9, cap. 4, Illud notaſſe, satis habeo.
 Se malè. Cæsar 1, bel. Ciuil. 233.
 Munditer. Plautus Pœn. 4, 20.
 Parcè. Terent. Adelph. 1, 1, 21.
 Aliquid secretum ab altero. Liu. lib. 9, bel. Maced.
 Sedem. Plin. lib. 11, cap. 37, 16.
 Sedes in Gallia. Cæsar 3, bel. Gal. 187.

Sermonem de Varro de Re rust. Referā sermones eos, quos
de agricultura habuimus nuper.
Sermonem apud populum. Plin. epist. 8, 6.
In sermonibus. Liu. lib. 4, Decad. 5.
In ferucijs. Plin. lib. 18, cap. 11, 6.
Sine sic habere. Plaut. Casin. 16, 20.
Signum ex arce. Plaut. Pseud. 19, 2.
Similitudinem rei alicuius. Plin. lib. 10, cap. 47, 1.
Societatem cum aliquo. Plin. lib. 29, cap. 3, 1.
Solenne. Plin. lib. 27, cap. 7, 10.
Aliquem sollicitum. Terent. Heaut. 3, 1, 52,
Omnes sollicitos habui.
Spatium. Terent. And. 3, 5, 17, Cur non habeo spatium, vt de
te sumam supplicium, vt volo?
Speciem alicuius rei. Colum. lib. 12, cap. 5.
Speciem in pictura. Quintil. lib. 2, cap. 3, 8.
Spem in virtute. Liu. 4, bel. Maced. 57.
Spem repositam in aliquo. Liu. 6, bel. Pun. 203.
Spem conceptam ex re aliqua. Liu. 5, bel. Pun. 213,
Statiua. Liu. 2, bel. Maced. 47.
Pro stercore. Plaut. Trucul. 11, 2.
Studium alicuius rei. Quintil. lib. 2, cap. 18, 1.
Studio. Terent. Adelph. 3, 1, 28,
Verum studione id sibi habet?
Subsidio aliquid. Colum. de Arboribus, cap. 5, 1.
Superuacuum. Plin. lib. 27, cap. 12, 19, Phyteuma qualis sit,
describere superuacuum habeo.
Supplicationem. Liu. 8, bel. Pun. 57.
Suspectum. Liu. 2, bel. Maced. 74.
Susq; deq; Gellius lib. 16, ca. 9, Susq; deq; fero: Susq; deq;
habeo. Plaut. Amph. 10, 5,
Atq; id me susq; deq; esse habituram putat?
Habeto tacitum hoc tecum. Plaut. Poen. 14, 68.
Tacite habere aliquid. Liu. 2, Decad. 5.
Temperanter. Tacit. lib. 4.
Dum habes tempus. Plaut. Trucul. 16, 3.
Tcstes ad aliquam rem. Plaut. Poen. 16, 11.
Habe tibi. Plaut. Menæch. 15, 16. Idem Amph. 10, 26, Tibi
habeas, nisi sis stultior stultissimo.
Habe tibi centum mnis. Plaut. Persa, 16, 112.
Vacationem militiae. Plin. lib. 7, cap. 2, 10.
Verecundiam alicuius. Liu. lib. 8, Sic lib. 7, bel. Pun. Imperij
verecundiam habere.
Viam ad aliquem. Plautus Pseud. 20, 30.
Victoriam. Plaut. Trucul. 6, 20, Liu. 10, bel. Pun. 134, Quiq;
toties propè in manibus victoriam habui.
Haben vñ antidoti. Plin. lib. 20, cap. 3, 5.
Vires. Plin. lib. 16, cap. 3, 2, 3.
Voluptati aliquid. Sallust in Iugurtha.
Votum. Seneca 3, de Ira.
Vsum. Plin. lib. 12, cap. 22, 1.
Vsum in re aliqua. Cæsar 1, bell. Gall. 156, Et lib. 4, 537, Ha-
bere vsum belli.
In vsu quod docemus. Plin. epist. 10, d.
In vsu aliquem. Plin. in Paneg. 144.
Vtilem aliquem. Plaut. Cistel. 2, 8.
Habere me spero. Terent. Eunuch. 5, 3, 11.
Habeo quid agam. Terent. And. 3, 2, 18.
Habet quod det. Terent. Eunuch. 5, 9, 48.
Haben tibi bene principia. Terent. Phorm. 2, 3, 82.
Habes nescio quid. Plaut. Persa. 6, 46.
Formosus haberi cupit. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 7.
Sapientes atq; eloquentes haberentur. Quint. in Proem. 1, 10.
Habuisse, miserimum verbum. Plaut. Rud. 30, 33,
Miserimum istuc verbum & pessimum est; habuisse,
& nil habere.
Habe: *Permissis parsicula*. Plaut. Mostel. 16, 58,
Sine te exorem. r. age habe, abi impunt.
Habet. Terent. And. 1, 1, 55,
Ego met continuo mecum: certe captus est; Habet.
Sic dicitur de eo, qui lethaliter vulneratus est. Virgilius 12,
Aeneidos 60,
Hoc habet: hæc melior magnis data victima diuis,
Amor sceleratus habendi. Ouid. 1, Metam. 25.
Habendum & ferendum hoc opus. Plaut. Amphit. 4, 23.
Habitu optimum. Plaut. Poen. 4, 22.
¶ Habitus: Participium.
Habita fuerunt mea dona deamata apud illum. Plaut. Tru-
cul. 15, 5.
Habita huic fides. Plaut. Asin. 9, 52.
Habita est semper eius soror. Terent. And. 4, 6, 14.
Vr patrem tuum vidi esse habitum. Terent. Heaut. 2, 4, 22.
Habitus est hic tibi honos. Terent. Eunuch. 5, 7, 22.
Habitus in honore. Plin. lib. 16, cap. 34, 2.
Irrisus. Plaut. Epid. 10, 83.
Magna autoritatis. Cæsar 7, bell. Gall. 307.

Ludibrio. Terent. Hecyr. 4, 1, 11.
In custodiam. Tacit. lib. 17.
Miles in vnum. Tacit. lib. 15.
Duro imperio. Tacit. lib. 12.
Frustra. Tacit. lib. 13.
Honor supremis. Tacit. lib. 4.
Honore. Tacit. 17.
In leui. Tacit. lib. 18.
In procinctu & castris habiti. Tacit. li. 19,
Auarè habita provincia. Tacit. lib. 13.
Publicè vsui habitus. Tacit. lib. 3.
¶ Habitus: Qualitas & forma cuiuscunq; rei. Plaut. Qualis
habitus oris. Col. lib. 1, Nā is habitus: fossaris magis aptus.
Virg. lib. 1, Georg. — cultusq; habitusq; locorum. Es
lib. 1, Aeneid. 64, Virginis os habitumq; gerens.
Habitus oris. Liu. 2, ab Vrbe, 263, Idem habitus oris: eadem
contumacia in vultu.
Habitus: *Cultus corporis, & vestium ornatus*. Plin. epist. 100, b.
lib. 5, Visus est sibi per nocturnam quietem iacere in lectu-
lo suo, compositus in habitu studentis. Liu. lib. 7, Decad. 4,
Cum solenni habitu ante portam occurrunt. Plin. Quid ad
nos lugubri habitu venerat, & capillator solito?
Habitu aliquo se augustiorem facere. Liu. 1, ab Vrbe, 32,
Corporis habitus. Quint. lib. 4, cap. 2, 4.
Fortunarum. Horat. de Arte poet. 23.
Vestis. Virg. 8, Aeneid. 142.
Verborum. Quintil. in Proem. lib. 8.
Triumphalis. Quint. lib. 10.
Animorum. Tacit. lib. 17.
Concipere mente habitum declamantis. Quintilianus lib. 1,
capite 2, 21.
Constitutus animi habitus. Quint. lib. 4, cap. 2, 82.
Habere habitum temporis. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 1.
Induere habitum dolentium. Tacit. lib. 4.
Mutauerat habitum oris. Lucan. lib. 9, 200.
Mutare habitum animi. Quint. lib. 4, cap. 2, 82.
Permutare habitum cum aliquo. Quint. lib. 3, cap. 7, 5.
Prætendere habitum à cæteris dissentientem. Quint. in Pro-
oemio, lib. 1, 12.
Recidere in malum habitum. Cels. lib. 2, cap. 7.
Subsistere in eodem habitu. Cels. lib. 2, cap. 2.
Variari habitus videmus. Quint. lib. 2, cap. 13, 6.
¶ Habitior: id est, pinguior, vt ait Festus. Terent. Eun. 2, 3, 29,
Si qua habitior paulò, pugilè esse aiunt. deducunt cibum.
Plaut. Epid. Corpulentior herclè atq; habitior. Gell. li. 4, ca. 20.
¶ Habiturus, vt, Habiturus es me pro detelicta. Plaut. Tru-
cul. 18, 14.
¶ Habendus. Plin. lib. 10, cap. 37, 1, Cum columbis habendus
est auis, quæ tinnunculus vocatur.
Habenda est amicitia cum hoc. Plaut. Poen. 18, 43.
Habenda hæc sunt cum illis. Terent. Heaut. 2, 3, 84.
Habenda est magna gratia, si. Terent. Phorm. 1, 2, 6.
Gratia habenda est tibi. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 3.
Ratio habenda est tibi tuæ laudis. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 11.
¶ Habitudo. Terent. Eunuch. 2, 2, 11, Qui color, niior, vestit-
us, quæ habitudo est corporis?
¶ Habilis: Aptus. Virg. 6, Aeneid. 6,
Namq; humeris de more habilem suspenderat arcum.
Martialis libro 13, 22, Non habilis cyathis, & inutilis vna
Lyæo.
Habilis ensis. Virg. 9, Aeneid.
Gladius ad propriorem pugnam. Liu. 7, ab Vrbe, 38.
Locus pandendis retibus. Plin. lib. 9, cap. 8, 10.
Frumentis terra. Col. lib. 2, cap. 2.
Habile tundendo ferrum. Plin. lib. 34, cap. 1, 5, 1.
Hæc habilis breuitate sua est. Ouid. 2, Amor. eleg. 4, 7.
Vigor habilis membris. Virg. 4, Georg. 84.
¶ Habilior. Quintilian. libro 6, capite 3, 8, Potiò natura non
tantum in hoc valet, vt acutior quis atq; habilior sit ad in-
ueniendum.
¶ Habilitat. Paul. in li. ff. de auro & arg. leg. Si habilitat
gemmæ geri possint, inclusæ auro fuerint.
¶ Habito. Matris habitauimus aluo. Ouid. 15, Metam. 44,
Syluis habitare. Ouid. 12, Metam. 82.
Terra. Ouid. 5, Trist. eleg. 3, 2.
Casas humiles. Virg. eelog. 2, 6.
Ad Occasum. Plin. lib. 2, cap. 79, 5.
Habitare in. Terent. And. 4, 6, 2,
In hac habitasse platea dictum est Chrysidem.
Duabus vrbibus. Liu. lib. 8.
In residem aquam, Varr. 3, de re Rust. capite 17, 7, quoddæ
uaria idonea non haberet, ac in residem aquam, & locis
pestilentibus habitarent pisces eius.
Habitare vicinæ. Plaut. Bacch. 4, 27.
Habitare triginta millibus. Plin. lib. 17, cap. 1, 3,
Mœnia habitantur Graijs. Virg. 3, Aeneid. 80.

Nobis habitabitur orbis Ultimus. Ouid. 1, Trist. eleg. 1, 26.

Mapalia habitata raris tectis. Virg. 3, Georg. 68.

Tecum habita. Pers. Satyr. 4, 6.

Tecum habita, vt noris, quàm sit tibi curta suppellex.
 ¶ Habitatio. Colum. libro 1, cap. 4, 4, Villico iuxta ianuam fiat habitatio.

¶ Habitabilis. Plin. lib. 9, cap. 10, 1, Habitabiles casæ.

HAC TENVS] Hucusq;.

Hæstenuus aruorum cultus, &c. nunc te Bacche canam. Virg. 2, Georg. 1.

Hæstenuus, *disiunctum*. Virgilius 5, Aeneid. 120, Hac celebra-
 ta tenus.

Hæstenuus, vt. Celsus de vsu fructu | Hæstenuus tamen, vt sar-
 ta tecta habeat, si qua tamen vetustate corruissent, nec uti-
 quam cogi reficere. Suet. in Nerone, cap. 40, Cœnæ quoq;
 tempore interpellatus tumultu osioribus literis, hæstenuus
 excanduit, vt malum ijs qui descissent, minaretur.

Hæstenuus, quatenus. Vlpianus de In rem verso. l. si pro par-
 tre, Si domini debitor sit seruus, & ab alio mutuatus ei sol-
 uerit, hæstenuus non vertit, quatenus domino debet.

HADROBVLVM] Gummi genus. Plin. lib. 12, ca. 9, de bdello-
 lo loquens.

HAEDILE] Vide HAEDVS.

HAEDVS.] Virg. eclog. 1, 5,

Sic canibus catulos similes, sic matribus hædos.

Græx hædorum. Virg. eclog. 2, 6.

Petuli hædi. Virg. 4, Georg. 2.

Tenero lasciuior hædo. Ouid. 13, Metam. 170.

¶ Hædus: *fidus caelestis*.

Hædi prid. Non. Oct. oriuntur vespere: aries medius occi-
 dit. Colum. lib. 11, cap. 2, 5.

¶ Hædulus. Iuuenal. Satyra, 11, 7, Et Tyburtino veniet pin-
 guissimus agro Hædulus.

¶ Hædillus: Idem. Plaut. Aſina. 12, 7, Dic igitur me tuum
 pascerculum, gallinam, coturnicem, Agnellum, hædillum.

¶ Hædile: Stabulum hæderum. Hor. 1, Carm. ode 17, 2,

Nec virides metuunt colubros,

Nec martiales hædiha lupos.

¶ Hædinus. Hædinum coagulum. Varro de re Rust. ca. 11, 4.

HAEMACHATES.] Lapis sanguinei coloris. Plinius libro
 37, capite 10.

HAEMANTHINVM.] Vitrum. Plinius libro 36, capite 26,
 8, Fit & tincturæ genere obsidianum, ad escaria vasa, &
 totum rubens vitrum, atq; non translucens, hæmanthinon
 appellatum.

HAEMATITES.] Lapidis genus, ruboris sanguinei. Plinius
 lib. 36, cap. 16, 4.

HAEMORRHOIS.] Genus serpentis pestiferum. Lucan. lib.
 9, 142, —ingens hæmorrhois. Ibidem, 162,

Impressit dentes hæmorrhois aspera Tullo. Plin. li-
 bro 20, capite 20, 1, sagittatum venena, & serpentium hæ-
 morrhoidum & pesserum.

¶ Hæmorrhoia: Idem. Plinius libro 23, capite 117, Mustum
 serpentibus aduersatur, maximè hæmorrhoicæ & sala-
 mandræ.

¶ Hæmorhoidas, *etiam vocamus genus morbi, quum ora venarū
 iuxta anum, tanquam ex quibusdam capitulis iurgent, & san-
 guinem fundunt*. Cels. capite de Hæmorrhoidibus.

¶ Hæmorrhoicus. Firmic. libro 3, capite 3, Saturnus latentes
 corporum dolores indicit. facit enim hæmorrhoicos, aut
 neruorum dolore contractos. Si verò in hoc loco vesper-
 tinus fuerit; fistulas circa podicem facit, & simili modo
 hæmorrhoicos.

¶ Hæmorrhoicus: *Adiect.* Firmic. lib. 3, cap. 15, Alios verò
 hæmorrhoica valetudinis assiduitate debilitat.

HAEREDITAS.] Vide HAERES.

HAEREO.] Virg. 2, Aeneid. Hærent parietibus scalæ. Terent.
 Eunuch. 5, 6, 7, Perij: lingua hæret metu.

Aspectu conterritus hæsit. Virg. 3, Aeneid. 119.

Attonita hæserè animis. Virg. 5, Aeneid. 105.

Obrutu hæret defixus in vno. Virg. 1, Aeneid. 100.

Criminibus repetundarum hærebant. Tacit. lib. 4.

Hæret amor. Ouid. 3, Metam. 79.

Ferrum hæsit in corpore. Virg. 11, Aeneid. 173.

Fides illa hæsit animis. Ouid. 2, Fast. 100.

Vox faucibus hæsit. Virg. 2, Aeneid. 154.

Circa aliquid hætere. Quint. lib. 1, cap. 7, 17.

In complexu alicuius. Quint. lib. 6, cap. 1, 32.

Pectora hærent infixi vultus verbaq;. Virg. 4, Aeneid. 1.

In amplexu hæsit. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 10, 4.

In armis. Ouid. 3, Metam. 27, De cane.

In mala pugnis Terent. Adelph. 2, 1, 16.

Hærent in sauto tela Liu. lib. 2.

Hætere in terga Liu. 1, ab Vrbe. 61.

Hæret culpa in te omnis. Terent. Hecyra, 2, 1, 33.

Hæret Cn. Pompeio. Suet. de claris Grammat. 14.

Hæreat nobis illud Traianus ad Plin. epist. 237.

Hætere pertinaciter. Quint. lib. 1, cap. 1, 4.

Apud meretricem. Plaut. Epid. 5, 8, Terent. Adelph. 3, 3, 49,

—oprimè est: Metui, ne hæeret hic.

In parte aliqua apud aliquam. Terent. Eunuch. 5, 9, 25.

¶ Hætere, *pro Dubitare, & ancipitum esse*. Terent. Phorm. 5, 8,

Atat nisi mihi prospicio, hæreo.

Hæret hæeres. Plaut. Amph. 8, 180, Idem Pseud. 7, 8, Occi-
 si est hæeres: hæret hoc negotium.

Si hic terminus hæret. Virg. 4, Aeneid. 123.

¶ Hærens. Altè terminus hærens. Lucret. lib. 5, 19.

Naues hærentes littore. Hor. 2, Serm. Satyr. 3, 41.

¶ Hæsurus. Fides hæsurus in omne tempus. Ouidius. 3, Trist.
 eleg. 4, 8.

¶ Hærefeo: Idem quod Hæreo. Lucret. lib. 2,

Liquit enim supera tetri primordia viri

Aspera: quò magis in terris hærescere possunt.

¶ Hæstio: Frequentatium.

In eodem hæstias luto. Terent. Phorm. 5, 2, 15.

Hæstiat frumentum in vadis. Liu. 2, ab Vrbe. 20.

¶ Hæstibundus. Plinius Iunior lib. 1, epist. 5, ad Voconium:

Hæstibundus, inquit, interrogauit: non vt tibi nocerem,

sed Modesto.

¶ Hæstiator. Plin. epist. 106, Sum & ipse in edèdo hæstiator.

HAERES.] Hæredis appellatione, omnes significari succes-
 sores, credendum est; ceteris verbis non sunt expressi: inquit

Vlpianus.

Auidus hæres. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 30.

Auiti nominis. Ouid. 6, Met. 48.

Criminis alicuius. Ouid. 3, de Arte 91.

Indignus. Horat. 1, Carm. ode 24, 22.

Hæredes arboris: pro furculis vel ramis. Plin. lib. 16, cap. 37,

1, Cæsq; densius in numero hærede profunt.

¶ Hæreditas: successio in vniuersum ius, quod defunctus
 habebat. Caius Iuriconsul. nihil aliud, & Pomponius, l. hæ-
 reditatis, tit. de verborum signif. & Vlpianus, de hæredibus
 instituendis. l. seruum.

Accipere hæreditatem. Quint. lib. 6, cap. 3, 67.

¶ Hæredium: Paruum prædium. Festus. Varro 17 de re Rust.

cap. 10, 2, quæ hæredem sequerentur, hæredium appella-
 runt. Plin. lib. 19, cap. 4, 2.

¶ Hærediolum: Paruum hæredium Colum. lib. 1, cap. 1, 13,

ad coldegn iuuenos, & quatuor iugerum auitum hære-
 diolum redijt.

¶ Hæreditarius: Ad hæreditatem pertinens.

Lites hæreditariæ. Quint. lib. 3, cap. 10, 3.

Hæreditarium regnum. Plin. lib. 6, cap. 22, 10.

HAESITIO.] Vide HAEREO.

HABA.] Interiectio. Senec. 4, Netur. quæst. Haha, iubes me
 cum Luxuria litigare.

HALALCOMENE.] pen. corr. & Halalcomenæ, tam singu-
 lari quàm plurali numero, siue Halalcomenium, ciuitas in
 Bœotia. Vnde Minerua Halalcomenensis cognominata est:
 quòd in eo loco coli solita sit. Vide Hermolaum in Plinij
 lib. 4, cap. 7.

HALCYON.] auis marina: quum de muliere dicimus, hæc
 Halcyone facit. Virgilius Georg. 1,

Non tepidum ad solem pennas in littore pandunt

Dilecti Thetidi halcyones. Vide Ouidium libro 11,

Metam. Plin. lib. 10, ca. 32, Halcyonem videre, rarissimum

est: nec nisi Vergiliarum occasu, & circa Solstitia, Bru-
 mæmæ, naue aliquando circumuoluta, statim in latebras
 abeuntem.

¶ Halcyoneus. Halcyonei dies: à Vergiliarum occasu circa
 Solstitia Brumæmæ. Colum. lib. 11, cap. 2, 16, v 111, Cal.

Martij, Sagitta crepusculo incipit oriri: variz tempestates:
 halcyonei dies vocantur.

¶ Halcyoneum: Genus medicamenti. Plin. lib. 32, cap. 8, 1,

Fit & in mari halcyoneum appellatum, ex nidis, vt aliqui
 existimant, halcyonum & caycum.

HALEC.] Plaut. Aulul. Quimihî olera cruda ponunt, ha-
 lecem danunt. Mart. lib. 11, ad Flaccum:

Cui portat gaudens ancilla paropside rubra

Halecem, sed quam protinus illa voret. Cato de re

Rust. cap. 58, de pulmentarijs familiæ loquens: Vbi oleæ
 comestæ erunt, halecem & acetum dato.

¶ Halec, *liquamen ex interstinijs piscium*. Horat. 2, Serm. Satyr. 4,

15, —ego hæcem pimus & halec,

Primus & inueni piper album.

¶ Halecula. Colum. lib. 6, cap. 8, 1, & lib. 8, cap. 17.

HALIAEETVS.] Genus aquilæ. Plin. lib. 10, cap. 3, Halizet-
 us tantum implures etiãnum pullos suos percuciens,
 subinde cogit aduersos intueri solis radios. Ibidem. Ha-
 lizeti suum genus non habent: sed ex diuerso aquilarum
 coitu nascuntur.

HALICACABVM.] Herba: de qua. Plin. lib. 21, cap. 31, 1.]

HALICA-

HALICASTRUM.] Columel. lib. 2, cap. 6, 3, Semen trime-
stre, quod dicitur halicastrum, idq; pondere & bonitate est
precipuum.

HALIEUTICA.] volumina, in quibus tractatur de pisci-
bus. Plin. lib. 32, cap. 2, 1, Mihi videntur mira & quæ Ovi-
dus prodidit piscium ingenia, in eo volumine quod Ha-
lieuticon inscribitur.

HALIPLEYMON.] Marinus pulmo: genus piscis, apud
Plinium lib. 32, cap. 11.

HALITVS.] Vide HALO.

HALLVCINOR.] Vide ALLVCINOR.

HALLVS, vel HALLVX.] ut ait Festus, pollex pedis, scan-
dens super proximum.

HALO.] Spiro, odorem emitto. Virg. 4, Georg. 22,
Inuitent croceis halantes floribus horti.

Halito. Ennius: Sublime iter quadrupedantes flammam
halitantes.

Halitus: Spiritus. Plin. lib. 9, cap. 7, 2, In aquas quidem pene-
trare vitalem hunc halitum quis mireretur.

Halitus folis. Columel. libro 2, capite 5, Dissiectum deinde
protinus simum inarari & obrui conuenit, ne folia halitu
vires amittat.

Halitus terræ. Plinius libro 11, capite 12, 2, Obuiio terræ ha-
litu infectus.

Halitus niger. Ouid. 3, Metam. 7.

Faucibus exuberat grauis halitus. Pers. Satyr. 3, 9.

Noxius terræ halitus. Quint. lib. 7, cap. 3, 2.

HALOPHANTA.] Hominis genus nequam, inquit Festus,
quod ob suenda mendacia miserissima mercede conducit-
ur. Plaut. Cure. 9, 2,

Halophantam an sycophantam hunc magis dicam,
nescio.

HALOSIS.] captio vel expugnatio. Suet. in Nerone: Hoc
incendium è turre mecenatica prospectans, letusq; flam-
mæ pulchritudine halosin Ilij decantauit.

HALTERE, vel HALTERE.] Halteres vocantur plumbeæ pi-
læ masculæ, quibus veraq; manu se librabant, qui saltu
certabant. Mart. in Apoph.

Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti?

HALVS.] Herba, de qua Plin. lib. 27, cap. 7.

HALIAETVS.] avis. Ouid. 8, Metam. 30,

Et modo factus avis fuluis haliztus in alis.

HAMA.] Instrumentum ad incendia compescenda. Plinius
epist. 250, Et alioqui nullus vsquam in publico sipo, nulla
hama, nullum deniq; instrumentum ad iacendia compe-
scenda Cato de re Rust. cap. 135.

HAMATILIS, HAMATVS. Vide Hamus.

HAMITES.] Gemma, ouis piscium similis. Plinius lib. 37,
capite 10.

HAMONIVM.] Coloris genus, tendentis in subruffum.
Varro de re Rust. lib. 3, cap. 2, Nunc vbi hic vides citrum
aut aurum? num minium aur hamonium?

HAMOTRAHOMES.] alij, piscatores, alij, qui vncō cadaue-
ra trahunt. Festus.

HAMVS.] catena. Virgil. 3, Aeneid. 94,
Loricam confertam hamis, auroq; triliticem.

Hamus: instrumentum quo capiuntur pisces. Plaut. Stich. 3,
16, Arundinem fert, sportulamq; & hamum piscarium.

Hamum vorat: meus est. Plaut. Cure. 8, 60,

Pisces ducere hamo Ouid. epist. 13, 3.

Excipere hamo. Cels. lib. 7, cap. 5.

Reducere hamulis. Cels. lib. 7, cap. 3 1.

Adunci hami. Ouid. 13, Metam. 198.

Curuos dedit vnguibus hamos. Ouid. 11, Metam. 69.

Fallax hamus. Ouid. 2, de Ponto, eleg. 7, 2.

Ocullum decurrit piscis ad hamum. Horat. epist. 7, 15.

Opertus hamus. Horat. 1, epist. 17, 11.

Vnci hami. Ouid. 15, Metam. 96.

Hamus: instrumentum ferreum, quo diuisum arca nummaria
obsepiuntur. Iuuen. Satyr. 14,
Dispositis prædiues hamis vigilare cohortem.

Hamus: Aliud instrumentum ferreum, quo percutitur linum. Plin.
lib. 19, cap. 1, 10, Et ipsa tamen percutitur ferreis hamis, do-
nec omnis menbrana decorticetur.

Hamus: instrumentum, quo domus dirumpuntur, ne incendium
laetius serpat. Paulus in l. nam salutem § sciendum. ff. de Of-
fic. Præf. vigil. Sciendum est autem, Præfectum vigilum per
totam noctem vigilare debere, & oberrare calcamentum
cum hamis & dolabris.

Hami ferrei meminit Cæsar 7, bell. Gall. 294, sed in alio vsu.
Ante hæc (inquit) talæ pedem longæ ferreis hamis infixis
totæ in terram infodiebantur, mediocribusq; intermissis
spatijs, omnibus locis differebantur, quos stimulos no-
minabant.

Hamulus, vocatur vncinus, quo medici chirurgi ptery-
gion ex oculo eximunt. Cels. li. 5, Specillo auriculario pro-

trahendum est, aut hamulo retuso.

Hamus. Claudianus lib. 2, in Ruffin. 72,

Flexilis inductis hamatur lamina membris.

Hamatus. Hamatum interse & perplicatum. Lucretius
lib. 2, 79.

Arundo hamata. Ouid. 5, Metam. 77.

Hamata munera: Plinius epistol. 207, Hos ego viscatis ha-
matisque muneribus, non sua promere puto, sed aliena
corripere.

Sagittæ hamatæ. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 13.

Sentibus hamatis implet præcordia. Ouid. 2, Metam. 160.

Vngues hamati. Ouid. 12, Metam. 113.

Hamatilis. Plaut. Rud. 8, 9,

— post id hamatitem piscarium

Et saxatulem aggredimur, captamus cibum in mari.

Hamiota: piscator. Plaut. Rud. 9, 5.

Saluete fures maritumi, conchitæ atq; hamiotæ. Var-
ro: Cohortes coquorum atq; hamiotarum, aucupumq;

HAPALARIA.] Vasa sunt, in quibus liquamine oua condi-
untur. Ausonius:

Maionum mensis hapalaria succus inundet.

HAPHE.] Insuperio pulueris, qua inspergebantur luctantes,
vbi ceromate illiti fuissent. Martial. Et flauescit haphæ.

HAPSVS.] quantum manu capi potest. Celsus lib. 7, cap. 26,
Quæ curatio calculo euulso habenda sit, tum multo is
oleo perungendus, inducendusq; hapsus lanæ mollis tepi-
do oleo repletus.

HARA.] Porcotum stabulum. Plaut. Asin. 9, 24, — vos
Dormitis interea domi: at herus in hara, haud ædibus
habitat. Ouid. 1, epist. 21, Tertius immundæ fidelis ha-
ræ. Colum. lib. 7, cap. 9, Diligens autem perculator, fie-
quenter sulcæ conuertat: & læpius haras.

Hara: Stabulum asferum. Varro de re Rust. libro tertio,
capite 10, 2, Singulis, vbi pariant faciendum haras quadra-
tas, circum binos pedes & semipedem. Sic apud Columel.
lib. 8, cap. 14.

HARENA.] Vide ARENA.

HARIOLVS.] Qui diuina mente vaticinatur. Plautus Cist.
10, 91, Hic ergo habitas. P. hariola es. Terent. Phorm. 4, 4,
27, Inre dixit hariolus.

Hariolor: Diuino. Plaut. Asin. 11, 33, Terentius Phorm.
3, 2, 7,
Non mihi credis? n. hariolare.

HARMONIA.] concordia, concertus. Quintil. lib. 1, cap. 10,
12, Nec illa modo contenti dissimilium concordia, quam
vocat harmoniam, sonum quoq; his motibus dederunt.
Harmonia corporis. Lucret. lib. 1, 24.

Harmonicus. Plin. lib. 2, cap. 109, 2, Harmonica ratio qua
cogit rerum naturam sibi ipsam congruere, addit huic men-
suræ stadia septem m.

HARPACTION.] Genus sulphuris, à celeritate auellendi
sic didum. Plin. lib. 35, cap. 15.

HARPAGO.] Telum seu instrumentum aliud, in summitate
aduncum, quo nauigiâ capiuntur. Plinius lib. 7, cap. 56, 19,
Cæsar 1, bell. Ciuil. 213. Liuius libro decimo, bell. Pun. 42,
Asseres ferro vncō præfixi (harpagones vocant milites)
ex Punicis nauibus iniecti in Romanas cæpti.

Harpago: Rapio. Plaut. Bacchid. 13, 11,

— improbus

Cum improbis sit, harpago, furibus furctur, quod queat.
Idem Aulul. 7, 24,

Aurum mihi intus harpagatum est.

HARPASTVM.] Pilæ genus. Martial. lib. 7, 3 1,
Non harpasta vanus puluerulenta rapis.

Harpasto ludere. Martial. lib. 7, epigr. 66.

HARPE.] ensis falcatus. Lucan. lib. 9, 133,

Et subitus præpes Cyllenide sustulit harpem. Lucan. li-
bro 9, 133, Harpen alterius monstri iam cæde rubentem.
Ouid. 5, Metamorph. 14, Vertit in hunc harpen madefa-
ctam cæde Medusæ.

HARPYIAE.] Monstra fuerunt.

Rapacibus Harpyijs digna gula Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 8.

Truces Harpyia. Claud. de bell. Get. 5.

HARVGA.] authore Donato, hostia: dicta ab hara, in qua
includitur. Festus: Hariuga dicebatur hostia, cuius adha-
rentia inspiciebantur extra.

HARVNDO.] Vide ARVNDO.

HARVSPEX.] diuinator. Terent. Phorm. 4, 4, 28,

Haruspex vetuit ante brumam aliquid noui
Negotij incipere.

Haruspex secundus sacra nuntiat. Virg. 11, Aeneid. 148.

Vanus haruspex. Silius lib. 5, 33.

Verum esse haruspicem. Propert. lib. 3, eleg. 14, 134

Haruspica: Diuinatix. Plaut. Milite. 10, 87,

Da quod dem quinquatribus,
Percantatici, colledrici, arigiæ, atq; haruspicae.

HASTA.] Plaut. Bacchid. 3, 24.

Ibi cursu luctando, hasta, disco, pugillatu, pila, Saliendo se exercebant.

Densis virum seges horruit hastis. Virg. 2, Georg. 29.

Fraxinea hasta. Ouid. 5, Metam. 2.

Graues hastæ. Horat. 1, Carm. ode 15, 4.

Horrentes. Virg. 10, Aeneid. 135.

Infecta subit obuius hasta. Virg. 10, Aeneid. 174.

Minax hasta. Senec. Agamem. 6, 28.

Protentæ hastæ. Tacit. lib. 14.

Recurua hasta. Ouid. 2, Fast. 112.

Tremens. Virg. 2, Aeneid. 33.

Trabalis. Stat. 4, Thebaid. 2.

Dirigere hastam in aliquem. Ouid. 8, Metam. 14.

Stridentem iecit hastam. Virg. 10, Aeneid. 153.

Mittere hastam in aduersum aliquem. Ouidius 12, Metamorph. 23.

Premere aliquem hasta. Virg. 2, Aeneid. 106.

Ingentem quatens hastam. Virg. 10, Aeneid. 151.

A iugulo nitentem sustinet hastam. Statius 2, Thebaidos 130.

Subire sub hasta: vendi. Plaut. Mostel. 6, 10.

Ad hastam locare. Colum. in Præfatione lib. 1, 18.

¶ Hastula regia. Plin. lib. 21, cap. 17, 6.

¶ Hastatus. Varro de Ling. Latina, libro quarto, Hastati milites dicebantur, qui primi hastis pugnabant. Liuius 7, ab Vrbe. 161.

Acies hastata. Tacit. lib. 2.

Bellona. Stat. 2, Thebaid. 144.

¶ Hastile: lignum teres oblongum, quale solet esse hastæ. Columell. libro quarto, capite 12, 1. Aut si regionis conditio permittit, vetera deponamus hastilia, quibus adnectuntur singulæ transuerse pericæ, Plinius lib. 17, cap. 23, 13, Circumligatis hastilibus.

Crispare hastilia. Silius lib. 8, 74.

Curuatum hastile. Iuuen. Satyr. 7, 13.

Densis hastilibus horrida myrtus. Virg. 3, Aeneid. 5.

Lenta hastilia torquere. Ouid. 7, Metam. 6.

Præfixa hastilia ferro. Virg. 5, Aeneid. 121.

Rasæ virgæ hastilia. Virg. 2, Georg. 73.

Lato crispans hastilia ferro. Virg. 1, Aeneid. 64.

Valida hastilia. Virg. 2, Georg. 90.

HAV.] Intercitio est conturbatæ mentis. Terentius Eunuch. 4, 3, 14.

Hau, obsecro mea Pythias, quid istucnam mōstri fuit?

Hau hau. Terentius Adolph. 3, 2, 18.

—hau hau mi homo, sanūsne es?

HAVD.] Aduerbum negandi. Terent. And. 1, 1, 13, Haud muro factum.

Haud ab re. Liu. 8, ab Vrbe. 54.

Haud commodi est. Plaut. Casin. 4, 22.

Haud sanè commodus. Terent. Adolph. 5, 2, 8.

Haud consimili ingenio est, atq; Plaut. Bacch. 1, 50.

Haud consuetudine. Plaut. Trinum. 6, 81.

Haud diu est. Terent. Eunuch. 2, 3, 67.

Haud dubè. Liu. 3, ab Vrbe. 103.

Haud dudum. Plaut. Persa. 2, 5, 31.

Haud dum. Liu. 9, bel. Pun. 51. Idem 1, ab Vrbe. 228, Haud dum exoleuisset.

Haud faciam. Terent. Heaut. 3, 1, 7.

Haud fermè. Terent. And. 3, 1, 2.

Fidelem haud fermè muliori inuenias virum.

Haud grauatè. Plaut. Rud. 10, 75.

Haud immeritò. Plin. lib. 11, cap. 37, 29.

Haud inuitò. Terent. Hecyr. 3, 5, 32.

Pamphile, ad aures haud inuitò sermo mihi accessit tuus.

Haud ita decet. Terent. Hecyr. 2, 2, 10.

Haud ita multum. Liuius 9, bel. Pun. 143, Haud ita multum progressus à mari, tumulos proximos ceperat.

Haud magni pretij. Plaut. Stich. 4, 21.

Haud malus. Plaut. Rud. 2, 3, Terent. Eunuch. 2, 2, 4.

Hominem haud impurum, itidem patria qui abligurierat bona.

Haud mora. Virgilius 10, Aeneid. 11.

—haud sit mora, Tarchon

Iungit opes, fœdusq; ferit.

Haud nihil. Terent. Eunuch. 4, 2, 13.

Haud nihil ambigam. Liuius 1, ab Vrbe. 10.

Haud parùm opportunum. Liu. 7, bel. Pun. 118.

Haud perinde, quàm. Tacit. libro secundo, Suum militem haud perinde vulneribus, quàm spatij itinerum, damno armorum afficit.

Haud potuit melius fieri. Terent. Adolph. 3, 1, 8.

Haud procul absuit, quin. Liu. 5, ab Vrbe. 18.

Haud promeruit, quam obrem. Plaut. Amph. 12, 12.

Haud scio. Terent. Heaut. 4, 4, 25.

Haud secus. Liuius 4, bell. Maced. 75. Idem 2, ab Vrbe. 177. Id verò haud secus, quàm præsentem metcedem regni, aspernata plebs.

Haud sic decet. Terent. Eunuch. 5, 9, 35. Idem Adolph. 3, 4, 8, Ni facient, quæ illos æquum est, haud sic auferent.

Haud similis. Terent. Eunuch. 2, 1, 21, Haud similis virgo est virginum nostrarum.

Haud finit. Terent. And. 3, 5, 18.

Haud stultè sapiis. Terent. Heaut. 2, 1, 82.

Haud vereor. Terent. And. 1, 5, 41.

¶ Haudquaquam: Nequaquam. Liu. 6, ab Vrbe. 136.

HAV 110.] extraho humorem ex profundo aliquo loco.

Haufurum, pro *Haurifurum*, apud Virgilium legitur, lib. 4, Aeneid. 77, Supplicia haufurum scopulis.

¶ Hauriui, & hauritum. Varro ad Ciceron. Quum idem quoq; hauricitur. Apul. lib. 2, de Afm. Lagena facilis hauritu. Idem in 4, Haurito plusculo vncto corporis mei membris perfricui. Idem in 3, Rotem rigentem hauritum ista confestim deserta vnula.

Haurire fontes. Lucret. lib. 4, 1, —iuuat integros accedere fontes, atq; haurire.

¶ Haurire: *Pacnare*. Lucil. lib. 30, Quantum haurire animus musarum & fortia gestit.

Haurire, pro *Accipere*. Virg. lib. 1, Aeneid. 149,

—ille impiger haurit Spumantem pateram.

Haurire animo. Virg. lib. 12, Aeneid. 6,

—simul hæc animo hauri,

Haurire auribus vocem alterius. Virg. 4, Aeneid. 72.

Haurit cælum. Virg. 10, Aeneid. 180.

Cibus haurire. Colum. lib. 2, cap. 17, 10, Nam quia dentibus carent, aut lambunt cibos, aut integros hauriunt.

Haurit corda pauor: Defatigat. Virg. lib. 1, Georg. 3,

Dona noctis haurire. Silius lib. 7, 51.

Rostris femur haufit adunco. Ouid. 8, Metam. 75.

Flamma multos haufit. Liuius 10, bel. Pun. 21.

Gaudium auribus haurire. Liu. 7, bel. Pun. 273.

Imaginem. Plin. lib. 7, cap. 12.

Incendium haufit opus. Liu. lib. 5.

Laborem haurire ex re aliqua. Horat. 2, Serm. Satyr. 1, 16.

Latus alicuius: Confodere & vulnerare. Virg. 10, Aen.

Lucem haurire: Nasci. Virg. 2, Georg. 68.

Oculis aliquid. Virg. 4, Aeneid. 133.

Opes vrbis profunda mente haufert. Claud. de bell. Get. 18.

Haurire patrias opes. Martial. lib. 9, 86.

Pauor haurit corda. Virg. 1, Georg. 20.

Pectora ferro haufit. Ouid. 8, Metam. 89.

Poculum haurire. Liu. 10, bel. Pun. 69.

Potionem multæ. Plin. lib. 7, cap. 31, 5.

Solidos ceruos. Plin. lib. 8, cap. 14, 1.

Supplicia. Virg. 4, Aeneid. 77.

Turbati & hauriri. Tacit. lib. 2, Batauid; in parte ea, dum insultant aquis artemq; nandi ostentant, turbati, & quidam haufit sunt.

¶ Haustus: Participium.

Haustus marinaues. Liu. 3, bel. Maced. 91.

Haustus in profundum arbores. Liu. 10, bel. Pun. 180.

Igni haustus. Tacit. lib. 12.

Amor haustus. Stat. 1, Achil. 61.

Aqua hausta duabus palmis. Ouid. 2, Fast. 59.

¶ Haustor. Firmicus lib. 8, cap. 29, Si autem Saturnus ei testimonium perhibuerit, aquarum reddet haustores, & qui ex tali artificio viuunt.

Haustor aquæ. Lucan. lib. 9.

Haustus: Sorbitio, & eductio aquæ ex aliquo loco, Colum. libro primo, Si deerit fluens vnda, putealis quæritur in vicino aqua; quæ non sit haustus profundus. Ouidius 7, Metamorph. 99, Bacchi tibi sumidus haustus. Idem libro sexto, Metamorph. 72, Haustus aquæ mihi nectar erit. Haustum lucis illò regerit luna, vnde accepit. Plin. lib. 2, ca. 9, 3. Aetherei haustus. Virg. 4, Georg. 44.

Exiguus haustibus bibere. Ouid. 3, Fast. 13.

¶ Haustum. Lucret. lib. 5, 104,

Vt fluuios versare rotas atq; haustura videmus.

H E

HAUTONTIMORVMENOS.] pen. cor. (*ταυτοντιμορυνος*)

Nomen Comædiæ apud Terentium: *ex iandè & τιμορυνος*, compositum, quod est, Scipsum ex cruciare. Inducitur enim senex Menædemus, quòd filium Cliniam sua durtia in militiam proficisci compulerit, valde seipsum ex crucians.

HEBDOMAS, & HEBDOMADA.] Non solùm de diebus dicitur; sed etiam de annis, & quibuscunq; rebus, quæ septenario numero comprehenduntur. Gellius: Tum ibi ad dit, se quoq; iam duodecimam annorum hebdomadam ingressum esse, & ad eum diem septuaginta librorum hebdomadas conscripsisse.

HEBENVS, & HEBENVM.] Arbor est in India nascens. Virgil. 2, Georg. 24. — sola India nigrum Fert hebenum, Lucan lib. 10, 24.

— hebenus Meteora vastos

Non operit postes. Plin. lib. 12, cap. 4.

HEBES.] Qui est retusi acuminis.

Gladij hebetes. Ouid. 3, de Arte amandi, 117.

Hebetes & indociles. Quintil. lib. 1, cap. 1, 2.

Hebetes aquæ. Plinius lib. 9, cap. 57, Deccidentibus fluijs in caucenis aquas hebetes remane c.

Cor hebes. Luctet. lib. 4, 11.

Idus hebes. Ouid. 12, Metam. 17.

Oculus Plin. lib. 21, cap. 26, 1.

Hebes gustu. Colum. lib. 3, cap. 2, 13.

Hebes & Oderata herba; contraria. Plin. lib. 21, cap. 11, 7.

¶ Hebeo: Hebes sum. Liv. 3, belli Pun. 210, Nunc ut ferrum hebet? an dextera torpent?

Iræ hebet. Stat. 1, Thebaid. 77.

Sanguis gelidus hebet. Virg. 3, Aeneid. 79.

¶ Hebesco: hebetior fio.

¶ Hebetio: Obtundit. Livius 7, bell. Maced. 167, Et humor toto seclè graui armatu nihil gladios aut pila hebetabat. Idem 8, ab Vbe. 50.

Dentem hebetare herbis & carmine. Silius lib. 8, 59.

Flammæ. Ouid. 7, Metam. 42.

Hebetatur speculorum fulgor. Plin. lib. 7, cap. 15, 2.

Tela hebetata. Silius lib. 16, 22.

Cura tristitiæ hebetatur vino. Plin. lib. 23, cap. 1, 24.

Oculos hebetat allium. Plin. lib. 20, ca. 6, 1, Ibidem, ca. 9, 23.

Oculos hebetari à bulbis, putat Diodes.

Venena omnia hebetat oleum. Plin. lib. 23, cap. 4, 4, & ca. 8, 6.

¶ Hebetesco: Hebetor. Plin. lib. 23, cap. 7, 9, Sed præter alta certum est, aciem in cultris tonforum hebetescere.

¶ Hebetatio. Plinius lib. 28, cap. 6, 2, Medetur & lumborum dolori, oculorum hebetationi, mente captis, & melancholicis.

¶ Hebetatrix vt Hebetatrix vmbra. Plin. lib. 2, cap. 13, 2.

HECATÆIS.] herba. Ouid lib. 6, Metamor. hoscas:

Postea descendens succis Hecateidos herbæ Sparfit.

HECATOMBE.] Sacrificij genus, in quo centenæ sui generis mactarentur victimæ. Iulius Capitolinus: Tantum sanè lætitiæ in Balbino, qui plus timebat, vt Hecatomben faceret. Iuuen. Satyr. 12, 10,

Existunt qui promittant hecatomben.

HECTA.] res minimi pretij, tanquam hiatus & oscitatio hominis; Item pustula, quæ in coquendo pane solet assurgere. Pomponius: Hic homo hecæ me facit, & multibum vocat

HEDERA.] inimica arbori, fatisq; omnibus (inquit. Plinius lib. 6, cap. 34, 1)

Hedera alba; & n. gra. Virg. 7, eclog. 8,

Candior cygnis, hederæ formosior alba. Idem;

— aut hederæ panunt vestigia nigræ.

Errantes hederæ. Virg. eclog. 4, 1.

Lascius hederis ambu notior. Horat. 1, Carm. ode 36, 4.

Nigræ hederæ. Virg. 2, Georg. 52.

Paliens hedera. Virg. 3, eclog. 8.

Tenax. Catul. in Epithal. Iuliz, 56, 7.

hedera Horat. 1, Carm. ode 25, 4.

Vultu, hederarum frondibus abdit. Ouid. 6, Metam. 120.

Baccifera hedera. Senec. Oedip. 5, 3.

Flexibiles hederæ. Ouid. 10, Metam. 20.

Nexiles. Ouid. 6, Metam. 26.

Victrix hedera. Horat. 1, epist. 3, 5.

Hedera serpit. Virg. eclog. 8, 3.

— atq; hanc sine tempora circum

Inter victrices hederam tibi serpere lauros.

¶ Hederaceus vt, Hederaceum vas. Cato cap. 111, Plinius lib. 16, ca. 24, ad finem: Bubus quidem & ficulnea, iligna q; & hederacea.

Hederacea herba. Colum. lib. 8, cap. 10, 3.

Hederacea species. Plin. lib. 24, cap. 19, 8.

¶ Hederiger. Catullus de Bercynthia & Aty:

Vbi capita Menades viaciunt hederigeræ.

¶ Hederofus. Propert. lib. 4, 1.

Lucas erat scelix hederofus conditus antro.

HEHEV.] Dolentis interiectio. Plaut. Capt. 18, 18,

Heheu, quom ego plus minusq; feci illi, quam æquom fuit. Idem Pœnulo, 11, 46.

HEHEM.] Plaut Pœnulo, 2, 118,

Hehem, penè oblitus sum reliquum dicere.

HEI.] Interiectio dolentis & ingemiscens. Terent. And. 1, 1, 46, Hei vereor, nequid Andria apporet mali.

Hei, Dacipo iungitur. Terentius Heaut. 2, 2, 5, Hei misero mihi.

Idem And. 3, 5, 16. Virgil. 2, Aen. 55, Hei mihi, qualis erat.

Hei mihi, hei mihi, Plaut. Bacchid. 8, 7.

Heihei Plaut. Cassin. 6, 7,

— hei hei, sceter tuus mihi Sermo.

Hei, Vocatio etiam iungitur. Terent. Eunuch. 1, 2, 74,

Hei noster, laudo, tandem perdoluit: vir es.

HELCIVM.] id quod est ante pectus equorum ab humeris pendens instrumentum, quo molæ, illi per machinulam inflexæ, versantur, & curricula per temonem trahuntur. Apul. lib. 9, Metam. Defectum alioqui me, helcio sparteo dimoto, nexu machinæ liberum applicant praesepio.

¶ Helciarj: qui in nauionera funib. moluntur: vel qui naues deducunt subducunt. Martial. lib. 1, 170,

Quem nec rumpere nauticum celeuma,

Nec clamor valet helciariorum.

HELENIVM.] Fructus seu herbæ genus Plin. lib. 21, cap. 10.

Helenium è lachrymis Helenæ dicitur natum: & idè in Helena insula laudatissimum.

HELENVS.] pen. corr. Vir Troianus què Virg. 3, Aeneid. 69, Priamidem vocat. Et vatem, Ibidem, 142.

HELEPOLIS.] pen. corr. huius helepoleos (ἠλεπολις) Machina est ab euerendis vrbibus dicta, ἀλω enim euerto significat. Vide Ammianum, lib. 21, Plutarchum in vita Demetrii, & Vitruuium in peroratione totius operis.

HELEVS.] Vide ELIS.

HELIADES.] pen. corr. (ἠλιαδης) Patronymicum sœmininum ab Helios, qui est Sol. Nam torores dicuntur Phaethontis. Ouid. 2, Metam. 68, Nemus Heliadum. Id est, populi arbores. Ouid. 10, Metam. 19.

HELICÆ.] pen. corr. (ἠλικæ) Vrbis Achaïæ, quam mare absoibuit: de cuius nomine Vrsæ sidus fortasse vocatum est à poëtis, quòd Calisto Lycaonis regis filia, quæ ex Vrsæ cum filio in stellas versa est, Arcas fuerit. (lib. 2, 48,

Helicæ, stella maris, vel sidus iuxta polum arcticum. Lucan. Parthasis obhquos Helicæ quum verteret axes.

Vide ARCTOS.

Helicæ niuosa. Senec. Herc. Oeth. 12, 5.

HELICON.] pen. corr. huius Heliconis, pen. prod. (ἠλικων) Mons Bœotiz iuxta Thebas, Phocidi vicinus, vt Strabo scribit libro 9, non precul à Parnato, eiq; æmulus & altitudine & circuito, qui & ipse Apollini quoq; sacer, & Musis est. vnde Heliconiades musæ sunt appellatæ. Dicitur Helicon ab Helicone, qui ibi cum Cithærone fratre singulari certamine pugnavit vt quidam tradunt.

Amænus Helicon. Lucret. lib. 1, 24.

Virginus Helicon. Ouid. 2, Metam. 44.

¶ Heliconides (ἠλικωνιδης) Pæsi. in Proem. 1,

Heliconidas, palhdamq; Pyrenen.

HELICTERES.] pen. prod. Inauies sunt, vt docet Pollux, quæ & helicæ dicuntur, à clauiculis quas helicas vocant. Ex Hermolao.

HELIOCAMINVS.] vaporarium in apico loco situm, ad calorem solis excipiendum. Vlpianus, In seruitutibus vrbanis: Si arbor in heliocamino vel solario sole madimat. Plin. epist. 41, h. In hæ heliocaminus quidem, alia xystum, alia mare, vtraq; solem, cubiculum autè valuis, cryptoporticium fenestra prospicit. (lib. 21, ca. 11.

HELIOCHRYSOS.] Herba aureum florem producens. Plin.

HELIOTROPIVM.] Herba. Plin. lib. 2, cap. 45, 2. Et lib. 22, cap. 21, 6, & lib. 37, cap. 10, 24.

¶ Est & heliotropium gemma: de qua Plin. lib. 37, cap. 10.

HELIX.] Genus hederæ celsæ: de qua Plin. lib. 16, 34.

HELLEBORVM.] herba vomitoria. Plin. lib. 25, cap. 5. Plaut. Menæch. 20, 15,

Non potest hæc res iugere hellebori obtinerier. Hor.

2, epist. 2, Expulit helleboro morbum, bilemq; meraco.

Helleborus genere mase. Col. lib. 10, 2,

Sed negat helleboros, & noxia galhana succo. Virg. 3,

Georg. 89, — helleborosq; graues, nigrumq; bitumen.

Danda est hellebori multo pars maxima auaris. Horatius 2, Serm. 3, 17.

Triste helleborum. Catul. ad Iuuentium, epig. 94, 3.

¶ Helleborofus: Qui plus hellebori sumpsit, quàm par fuit. Plaut. Rud. 23, 66,

Quæso sanus es? t. helleborofus sum.

HELIPS.] genus piscis. Quintil. lib. 3, cap. 10, 15, nec helo-

pem nostro mari, nec tearum ducas.

HELVO.] Vorax. Terent. Heaut. 5, 4, 10,

Si scire vis, ego dicam: getro, incers, fraus, heluo,

Ganco damnosus.

¶ Heluor: Voro, consumo.

An parû heluatus est? Catul. in Iulium Cæsarem, epig. 27, 2.

HELVOIVS.] Cato de Re rust. ca. 63, Qui vino locus optimus dicitur esse, & ostentus soli, ibi aminzum minusculum & geminum eugenum, & heluolum minusculum conserito. Colum. lib. 3, cap. 2, 13, Sunt & heluolæ, quas nonnulli varias appellant, neq; purpureæ, neq; nigræ, ab heluo (si fallor) colore vocatæ,

¶ Heluus

¶ Heluus color: Qui medius est inter rubrum & nigrum. Varr. 2, de Re rust. cap. 5, 7, Corium attractu non asperum ac durum, colore potissimum nigro, deinde rubco, tertio heluo, quarto albo.

HELIXINE.] Herba. Plin. lib. 11, cap. 1, 6, 3. (2, 6, 4.)

HEM.] Interiectio irascentis. Terent. And. 1, 2, 23, Ibidem, Quid Dauus narrat? d. æquæ quicquam nunc quidem. s. Nihilne? hem.

Hem: Exclamantis. Terent. And. 2, 5, 5, d. Quasi de improviso respice ad eum. p. hem pater.

Hem: Nouas res, & optime audientis. Terentius Heaut. 2, 3, 70, Adducimus tuam Bacchidem. c. l. 1. hem quid? Bacchidem?

Hem: Ecce. Terent. And. 2, 2, 14, Obsecro te, quamprimum hoc me libera miserum metu. d. hem, Libero. Idem And. 5, 2, 1, Hem Dauon tibi. Idem And. 2, 2, 22, —hem, Paululuu obsoni.

Hem: commiserescens. Ter. And. 4, 6, 8, —saluus sis Crito. c. Itane Chrysis? hem. m. nos quidem pol. miseras perdidit. Ibidem. 4, 1, 46, —hem Scelera: hanc iam oportet in cruciatum hinc abripi.

Hem: Insuperat aliquid videntis aut audientis. Terent. And. 1, 2, 13, s. Daue? d. hem, quid est?

Hem: Perturbati animi. Terent. Andr. 5, 2, 5, —o salue bone vir. d. hem Simo. o noster Chreme. Idem Eun. 5, 1, 1, —hem misera occidi Infelix, si quidem tu istæc vera prædicas.

Hem: exclamationis muliebris. Terent. Hecyr. 3, 2, 12, Hem istoc verbo animus mihi redijt, & cura ex corde excessit.

Hem: Leuitæ. Terent. Heaut. 4, 5, 9, Ibidem. 4, 8, 26, —postremò etiam, si voles, Desponsam quoq; esse dicit. m. hem istuc volueram.

Hem: laborantis animi. Terent. Eunuch. 4, 2, 8, Occæpi mecum cogitare: Hem biduum hic Manendum est soli sine illa? Idem And. 1, 3, 24.

Hem: Principium iræ. undia. Terent. And. 5, 4, 16, s. Sycophanta. cr. hem. c. h. sic, Crito, est hic: mitte.

Hem: Ironica interiectio. Terentius Phorm. 4, 7, —hem, siquid velis, Huic mandes, quod quidem rectè curatum velis.

Hem: Singulientis stetit & gaudio dictum. Terent. Adelph. 4, 5, 62, Bono animo es; duces uxorem hanc. a. h. hem. m. bono animo es. Inquam.

Hem: Quasi incipientis, demonstrantis quæ aliquid noui se inuenisse. Terentius And. 4, 1, 59, —at iam hoc opus est. d. Hem: sed mane, concrepuit à Glycerio ostium.

Hem: Respondentis. Terentius Adelph. 1, 4, 17, Heus heus, Syre. s. hem, quid est?

HEMERIS.] Genus arboris glandem ferentis. Plin. lib. 16, cap. 6, 4.

HEMERODROMVS.] Cursor, qui die vno ingens spatium cursu emittit. Liu. 1, bel. Maced. 88, Hemerodromos vocant Græci, ingens die vno cursu emittentes spatium.

HEMINA.] Dimidia pars sextarii. Cato cap. 57, Vinum familiaræ, vbi vindemia facta erit, loram bibant menses tres. Mense quarto heminam in dies vnam. Plaut. Milit. 1, 1, 18, Meq; equidem heminas octo exprompsi in vtreum.

¶ Heminarius. Quint. lib. 6, cap. 36, Fabius Maximus, inculsans Augusti congiariorum, quæ amicis dabantur, exiguitatem, hem naria esse dixit.

HEMIOLVS.] Est (inquit. Gell. lib. 18, cap. 14,) qui numerum aliquem totum in se habet, dimidiumq; habet eius.

HEMISPHERIVM.] cæli dimidium. Varro 3, de Re rust. cap. 5, 14 Intrinsicus sub tholo stella Lucifer interdium, noctu Hesperus, ita circumueunt ad infimum hemisphærium, ac mouentur, vt indicent quot sint horæ.

HEMITRITAEVS.] Semitertiana febris. Mart. lib. 12, 87, Cui grauis & feruens hemitritæos erat.

HEPAR.] piscis genus. Plinius lib. 32, cap. 11, 7.

¶ Hepararius: ad he par pertinens. Plaut. Curcul. 5, 24, —tum te igitur morbus agitat hepararius.

¶ Hepaticus: Qui hepatis morbo laborat. Plin. lib. 26, cap. 7, 7, Datur hepaticis in farre cocta. Cels. lib. 4, cap. 9, Hepaticus morbus.

HEPATITES.] Gemma, quæ à iecinoris figura nomen habet. Plin. lib. 37, cap. 11.

HEPHESTITES.] Genus lapidis, quæ naturam habet speculi in reddendis imaginibus. Plin. lib. 37, cap. 10.

HERA.] Vide HERVS.

HERRA.] Virgil. lib. 1, Georg. Et fulcis frumenti quæretet herbam. Nonnis: Herbam veteres palmam vel victoriam dici voluerunt Virg. lib. 2 Georgicorum: —atq; immemor herbæ Victor equus.

Altæ herbæ. Virg. 4, Geo. g. 92.

Fertiles. Ouid. 2, Amor. eleg. 16, 2.

Fluente. Virg. eclog. 9, 4.

Fœcundæ pecori. Ouid. 1, Metam. 137.

Graminis. Ouid. 10, Metam. 18.

Immortales. Claud. de nupt. Honorij, 32.

Lætæ. Virg. 1, Georg. 68.

Largæ. Horat. 4, Carm. ode 2, 11.

Medicæ. Claud. 6, Paneg. 13.

Molles. Virg. eclog. 3, 11.

Mortentes. Virg. 1, Georg. 22.

Nocentes. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 5.

Operosæ. Ouid. 4, Metam. 5.

Pallentes. Virg. eclog. 6, 11.

Pollentes. Ouid. 7, Metam. 40.

Potentes. Virg. 7, Aeneid. 4.

Pubentes. Virg. 4, Aeneid. 103.

Salaces. Ouid. 2, de Arte. 85.

Salutiferæ. Ouid. 1, de Remed. amor. 9.

Spinosæ. Ouid. 2, Metam. 163.

Suaues. Virg. eclog. 2, 10.

Surgentes. Virg. 4, Georg. 3.

Teneræ. Ouid. 2, Metam. 84.

Virides. Ouid. 2, Metam. 86.

Vitiatæ. Ouid. 3, Metam. 16.

Arent herbæ. Virg. 4, Georg. 36.

Sitiunt herbæ. Virg. 4, Georg. 81.

¶ Herbaceus: in herbam crescens. Plin. lib. 12, cap. 13, 2, Herbaceum amomum peius.

¶ Herbeus: herbæ colore habens. Plaut. Curcul. 5, 16, —qui hic est homo Cum collatio ventre, atq; oculis herbeis?

¶ Herbidus: plenus herbis Plinius epist. 173, b. Nulla in hoc nauis, (sacer enim est) sed innatat insulæ herbidæ.

Herbidæ segetes. Col. lib. 1, cap. 6, 15.

Herbidus locus, vel campus. Liu. 1, ab Vrbe, 25, & lib. 9, 7.

Epirus herbida. Ouid. 8, Metam. 57.

Herbidus color. Plin. lib. 12, cap. 14, 4.

Potus. Plin. lib. 24, cap. 6, 7.

¶ Herbifer: herbas producens, Herbifer mons. Plin. lib. 25, cap. 8, 14.

¶ Herbofus: Herbis abundans. Plin. lib. 33, cap. 4, 11, Vix siccat vitur, & cinis eius lauaturs substrato cæspite herbofo, vt sicut aurum. Sic Cato cap. 54, 2.

Agger herbofus. Ouid. 14, Metam. 89.

¶ Herbascere: Herbas generare. Plinius libro 19, cap. 8, 21, Quin & ouillo simo nominatim vit: quoniam aliud herbasceret.

¶ Herbarius: Adiectiuum, Ars herbaria qua cognoscitur vit & natura herbarum. Plin. lib. 7, cap. 56, 6.

¶ Herbarius: Substantiuum: peritus herbarum. Plin. lib. 26, cap. 5, 1. Idem lib. 20, cap. 17, 14, Dalion herbarius parturibus ex eo cataplasmata imposuit cum opio.

HERCISIOR.] Vide ERCSIOR.

HERCLE.] Iurandi Aduerbium: quasi dicas, per Herculem. Terent. Eunuch. 2, 3, 19, Hercle hoc factum est.

Hercle: ornatina aliquando particula. Terentius And. 4, 5, 3, —sed quid hoc? Puer hercle est.

Hercle certè. Terent. And. 2, 2, 10, Mea quidem hercle certè in dubio est vita.

Quæso hercle. Terent. Eunuch. 2, 3, 64.

Obsecro hercle vt audias. Terent. Eunuch. 3, 5, 14.

Hercle sedulo. Terent. Andr. 3, 4, 18, Faciam hercle sedulo.

Hercle verò. Terent. Adelph. 2, 4, 69.

Ego illam hercle verò omitto: qui quidem te habeam fratrem. Ibid. 5, 9, 18, Hodie primam māmam dedit hæc. d. hercle verò serio.

HERCLE.] aduerbium temporis. Terent. Heaut. 3, 2, 8, —rectè equidem te demiror, Chreme, Tam manè: qui here tantum biberis. Idem Eunuch. 2, 3, 65.

¶ Heri: Idem. Terent. Eunuch. 1, 2, 89, Heri minas viginti pro ambobus dedi.

HERILIS.] Vide HERVS.

HERINACEVS.] animal spinis horridum. Plin. lib. 8, cap. 37, 2, Præparant, inquit, hyemi & herinacci cibos, ac voluntati supra iacentia poma, affixa spinis, vnum, non amplius tenentes ore, portant in cauas arbores.

HERMAPHRODITVS.] Androgynus. Plin. lib. 11, cap. 49, 2, Sunt Hermaphroditii vtriusq; sexus. Martialis libro 6, 68. Ouid. 4, Metam. 77.

HERNIA.] rupta tunica, quæ ab inferioribus partibus intestina diducit. Martialis libro 5, 81, Ingens iratis apparuit hernia sacris.

HEROS.] Seruius: Heros, vir fortis, semideus. Virgilius libro primo, Aeneidos, —dederatq; abeuntibus heros. Idem lib. 7, Quin & aus Mauors heros potentibus addet. Delecti heros. Virg. eclog. 4, 7.

Magnanimi. Virg. 6, Aen. 130.
 Maximus heros. Virg. 6, Aen. 139.
 Semidei heroës. Stat. 5, Thebaid. 75.
 ¶ Herois. Martial. Mutatas formas heroidas, in super iisdem
 Addidit.
 Graias heroidas æquas. Stat. 3, Sylu. 5, 9.
 ¶ Heroïna. Propert. lib. 1, eleg. 12, 7.
 Illa sit Inachijs & blandior heroïnis.
 ¶ Heroïcus. Versus heroïcus. Quint. lib. 1, cap. 5, 18.
 ¶ Herous. Heroï carminis opus. Propert. lib. 3, eleg. 3, 4.
 HERVS.] Dominus. Terent. And. 5, 2, 5,
 Herus est quid agam?
 Herus: pro herili filio. Terent. And. 1, 3, 3,
 — me aut herum pessundabunt. Virgilius tertio,
 Aeneid. 65,
 Nec victoris heri tetigit captiua cubile.
 Diues herus. Horat. 2, Carm. ode 18, 7,
 ¶ Hera. Terent. And. 3, 2, 3. Idem And. 4, 3, 2,
 Summum bonum esse heræ putabam hunc Pamphilum.
 Formosa hera. Ouid. epist. 9, 16.
 ¶ Herilis. Plaut. Amph. 7, 6, 4,
 Non soleo ego somniculosè herilia imperia persequi
 Herilis filius. Terent. Eunuch. 2, 2, 58,
 Sed video herilem filium minorem huc aduenire.
 Arbitrium herile. Valer. 4, Argon. 77.
 Verna ministerijs ad nutus aptus heriles. Horat. 2, epist. 2, 2.
 ¶ Herifuga. Famuli herifugæ. Catul. de Berecynthia epi-
 gram. 58, 11.
 HESPERIS.] herba, quæ noctu magis olet Plinius libro 21,
 capite 7.
 HESPERVS.] astrum lucidissimū, noctis prænuntium. Virg.
 eclog. 7, 16,
 Ite domum saturæ, venit Hesperus, ite capellæ.
 ¶ Hesperugo. Senec. Medea, 11, 6, Mergit diem timendum
 Dux noster Hesperugo.
 HESTERNVS.] heri factus. Plautus Pers. 3, 22,
 — visam hesternas reliquias. Terent. Eunuch. 5, 4, 17,
 Quo pacto ex iure hesterno panem atrum vorent.
 Plin. in Paneg. 107, Cæna hesterna redundare.
 Hesternum decus Liu. in 7, bel. Pun. 78.
 Hesterno die lusimus. Catul. ad Licinium, epig. 47, 1.
 Luce hesterna vidi. Ouid. 2, Amor. eleg. 2, 1.
 Nocte hesterna lenior aura fuit. Ouid. epist. 18, 15.
 HÆV.] Interfectio dolentis.
 Cum Nominatio. Virg. 6, Aeneid. 176,
 Heu pietas, heu priscæ fides!
 Dativo. Plaut. Milit. 20, 32, Heu mihi, nequico quin fleam.
 Accusativo. Terent. And. 4, 1, 22,
 Heu me miserū, quæ tuū animū ex animo spectavi meo!
 Heu heu. Plaut. Pseud. 5, 27,
 Heu heu, quæ ego malis perdi modis, quod tibi detuli.
 HÆVS.] Aduerbum vocantis. Terent. And. 3, 3, 48, Heus, e-
 uocate huc Dauum. Idem Eunuch. 4, 1, 10,
 — heus, inquit, puer, Pamphilam
 Accerfe.
 Heus: ad intentionem considerationemque reuocandi. Te-
 rent. And. 4, 1, 11, heus, Proximus sum egomet mihi.
 Sed heus tu, reuocantis particula. Terent. Eunuch. 3, 1, 44,
 Sed heus tu, purgón' ego me de istac Thaidi.
 Heus: dolentis. Virg. 7, Aen. 11,
 Heus etiam mensas consumimus, inquit Iulus.
 Heus heus. Terent. Adelph. 24, 17, Heus heus Syre. s. hem,
 quid est? Idem Eunuch. 3, 3, 24.
 HEXACLINON] locus in quo duo trichinia stare poterant.
 Martial. in Mamurram, lib. 9, 61,
 Et testudinem mensus quater hexaclinon,
 Ingemuit citro non satis esse suo.
 HEXAGONVS] habens sex angulos. Col. lib. 5, cap. 2, 14,
 Esto hexagonum quoquod versus, lineis pedum triginta.
 HEXAMETER.] Sex pedum. Martial. lib. 6, 65,
 Hexametris epigramma facis, scio dicere Tuecam.
 HEXAPHORVM.] Lætica quæ à sex seruis ferri solet. Mar-
 tial. lib. 1, 157,
 Ingenti latè vectus es hexaphoro. Idem lib. 6, 77.
 Non debes ferri mortuus hexaphoro.
 HÆXASTICHVM.] Hordeum dicitur, cuius spicæ sex ordi-
 nes habent. Col. lib. 2, cap. 9, 12, Proximus est his frumentis
 vsus hordei, quod rustici hexastichum, quidam etiam can-
 therinum appellant.
 HÆXERES] naues, quæ sex remorum ordines habent. Liu.
 7, bel. Maced. 94, Regia classis septem & triginta maioris
 formæ nauium erat: in quibus tres hepteres & quatuor he-
 xeres habebat.
 HÆSCO, HÆTYS.] Vide H10.
 HIBISCVS, vel HIBISCVM.] Herba non dissimilis malug.
 Plin. lib. 9, cap. 5, 22, Hibiscum à pastinaca gracilitate di-

stat: damnatum in cibis; sed medicinæ vile. Virg. pro iun-
 ci siue viminis genere accipit, in Alexi:
 Hædorumq; gregem viridi compellere hibisco,
 HIBRIS.] Hibridas sues vocabant antiqui semiferas. Plin.
 lib. 8, cap. 53, 1, Acquæ facilis mistura cum fero, qualiter na-
 tos antiqui hibridas vocabant, ceu semiferos: ad homines
 quoque, vt in C. Antonium Ciceronis in Consulatu Col-
 legam appellatione translata.
 HIC.] Pronomen demonstratiuum. Terent. Eunuch. 3, 1, 133,
 — vnà in conuiuio
 Erat hic, quem dico, Rhodius adolefcentulus. Idem
 And. 1, 1, 85.
 Hic: pro, Ego ipse. Terent. And. 2, 1, 12,
 Tu si hic sis, aliter sentias.
 Hic: ille. Terent. Eunuch. 3, 1, 53,
 Si laudabit hæc illius formam; tu huius contrâ. Ibi-
 dem, 4, 4, 14.
 Hic dies. Terent. And. 1, 1, 75, Hic nuptijs dictus est dies.
 Mensis hic. Terent. Adelph. 3, 4, 29.
 Puer hic vnde est? Terent. And. 4, 5, 9, Quid hic vult? Idem
 And. 1, 1, 13.
 Hic ipse est, de quo aiebam. Terent. Adelph. 1, 1, 53.
 Hic meus: hic noster. Terent. Adelph. 4, 5, 17,
 Hic meus amicus, illi genere est proximus. Idem Eu-
 nuch. 2, 3, 62,
 In hanc nostrâ plateam cōmodum huc se aduorterat.
 Hanc tuam: pro istam. Terent. And. 1, 2, 30, Proxius à me opi-
 nionem hanc tuam ego esse amotam volo.
 Hic somnus est mihi. Plautus Curcul. 4, 29.
 ¶ Hæc. Terent. in Eunuch. 3, 5, 34, Hæc adornant, vt lauet.
 Hæc illa. Terent. Andria, 1, 1, 99,
 Hinc illæ lachrymæ; hæc illa est misericordia.
 Hæc ea est quam miles &c. Terent. Eunuch. 4, 6, 14.
 Hæc pictura. Terent. Eunuch. 3, 5, 36,
 Vna hæc spes est: vbi vbi est, diu eclari non potest.
 Terent. Eunuch. 2, 5, 4.
 Ad hanc manum. Terent. Adelph. 4, 2, 38,
 Est ad hanc manū facellū: ibi angiportum propter est.
 Hæc te: pro Sic, vel hoc modo. Terent. Eunuch. 1, 2, 92. Ibidem
 4, 4, 56, Hæc te & omni te turba euolues, & illi gratum
 feceris.
 ¶ Hoc. Terentius Eunuch. 4, 4, 27,
 — agedum hoc mihi expedi. Primū. Ibidem 1, 2,
 50. Hoc agite amabo, mater mea.
 Hoc: Ablatiuum, pro, Propter hoc. Plin. epist. 19, lib. 2, Tamē hoc,
 quod sedent, quasi debilitantur.
 Hoc alterum. Terentius Eunuch. 5, 4, 7,
 — tum hoc alterum,
 Id verò est, quod mihi puto palmarium.
 Hoc aliud est quod gaudeamus. Terent. Eunuch. 5, 9, 11.
 Hoc amplius. Terent. And. 1, 1, 4,
 Quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius.
 Hoc ætatis. Plaut. Bacch. 5, 108,
 Nec nauigare tandem hoc ætatis senex.
 Hoc æui. Plin. lib. 2, cap. 31, 2, Ad hoc æui nunquam produ-
 tur. Idem lib. 6, cap. 4, 1.
 Hoc biduum. Terent. Eunuch. 1, 2, 107,
 Rus ibo: ibi hoc me macerabo biduum. (nuch. 5, 2, 59,
 Hoc confiteor iure obtigisse. Terent. And. 3, 5, 1. Idem Eu-
 — crede hoc meæ fidei.
 Hoc dic. Terent. Eunuch. 4, 6, 28,
 Hoc dic modò, sororem illā tuam esse. Ibidem 2, 2, 44,
 — hoc nunc dices; Eiectos hinc nos.
 Hoc ego scio vnum; neminem peperisse hic. Terentius And.
 3, 2, 26.
 Hoc est patrem esse? Terent. Adelph. 4, 5, 74.
 Hoc est signi: vbi primū poterit, se illinc subducet, scio.
 Terent. Eunuch. 4, 1, 14.
 Hoc est. Horat. 2, Serm. Satyr. 7,
 — Dauū hæsita Dauus amicum
 Mancipium domino, & frugi, quod sit satis, hoc est,
 Vt vitale putes.
 Hoc facito. s. recte sanè. D. hoc fugito s. callidè.
 D. Hoc laudi est. s. isthæc res est. D. hoc vitio datur.
 S. Probitissimè. Terent. Adelph. 3, 3, 63. Ibidem, 3, 3, 71.
 Cum tanto munere hoc. Terent. Eunuch. 2, 3, 62.
 Idem hoc tu ais? Terent. Eunuch. 4, 7, 40.
 Hoc hominis. Terentius Eunuch. 3, 4, 8,
 — quid hoc hominis? qui hic ornatus est? Teren-
 tius Eunuch. 3, 4, 8.
 Hoc mentis habere. Quint. lib. 4, cap. 2.
 Hoc morbi. Terent. Eunuch. 2, 1, 19,
 Di boni, quid hoc morbi est?
 Hoc noctis: & hoc lucis. Plaut. Amph. 4, 13.
 Hoc sceleris. Terent. Eunuch. 2, 3, 34.
 Hoc villi. Terentius Adelph. 5, 2, 11,
 — interea

—interea in angulum Aliquò abeam, atque edormiscam hoc villi.
 Hoc nisi fit, puerum vt tu videas, nihil mouentur nuptiæ.
 Terent. And. 3. 2. 36.
 Hoc nouum est aucupium. Terent. Eunuch. 2. 2. 16.
 Hoc opus est. Terent. And. 4. 2. 21.
 Hoc patrium est. potius consuefcere filium.
 Sua sponte rē cōtere facere. Terentius Adelp. 1. 1. 49. Idem Adelp. 4. 7. 7, Hoc peccatum est in virginem ciuem.
 Hoc plus facies. Terent. Eunuch. 2. 1. 15.
 Hoc primum in hac re prædico tibi. Terent. And. 1. 1. 19.
 Hoc primum est. Terent. Adelp. 4. 4. 23.
 Hoc mihi responde. Terent. Eunuch. 4. 7. 22.
 Hoc est, quòd Plaut. A. finar. 16. 14, Hoc ecastor est, quòd ille it ad cænam quotidie. Idem Pseud. 2. 2. 8, Quid opus, me multas agere ambages, hoc homini est, quamobrem Vitam amet.
 Hoc quid sit. Terent. And. 1. 2. 10,
 Dehinc postulo, siue æquum est, te oro, Daue, vt redeat iam in viam. n. Hoc quid sit.
 Hoc vnum. Terent. Eunuch. 5. 2. 38. Ibidem, 5. 9. 54,
 Vnum etiam hoc vos oro: vt me in vestrum gregem Recipiatis.
 Hoc verè dicunt. Terent. Adelp. 1. 1. 3.
 Hoc vtrumque. Terent. Eunuch. 1. 2. 41, Vtrumq; hoc salsum est, effluet.
 Hoc: *pro, hic*, Terent. Phorm. 1. 4. 32,
 — hoc nihil est, Phædrus illicet,
 Quid conterimus operam frustra?
 Huius non faciam. Terent. Adelp. 2. 1. 9.
 Hac re. Senec. epist. 9, Hac re, florentes amicorum tuibas circum sedet.
 ¶ *Huic: monosyllabum*, Virgilius 1. Aeneid. 70, Huic coniunx Sichæus erat.
 Huic, *per diuesim dissyllabum*, Statius 1. Theb.
 Lætus huic domino videas dare iura nepotes.
 ¶ *His legibus*. Plaut. Aulul. 6. 30, His legibus quum tu dare vis, cedo, nuptias adorna.
 His moribus Terent. And. 2. 3. 21,
 — Vxorem his moribus dabit nemo.
 ¶ *Hicce*. Terent. Eunuch. 2. 2. 38, Hicce hoc munere arbitratur suam Thaidem esse. Idem Adelp. 3. 1. 31, Hicce oculis egomet vidi, Sofrata. Idem And. 3. 5. 18, Namq; hocce tēpus præcauere mihi me; haud vlceisi finit.
 ¶ *Hicce in: talis Semper cū interrogatōne*. Terent. Hecyr. 1. 1. 13,
 Hicce tu amabo non contrā insidiaberis? Idem Adelp. 4. 7. 40, — o Iupiter, Hancce vitam s̄ hoscine mores? hanc dementiam?
 Hicce est Simo? Terent. And. 5. 4. 4.
 Hæcine parua meum funus arena teget? Propert. lib. 1. e. leg. 16. 2.
 Hocce credibile est, aut memorabile. Terentius And. 4. 1. 1.
 Hicce: *Dubitatōe*. Liu. 1. ab Vrbe, 10, Haud nihil ambigam, hicce fuerit Afcianus, an maior.
 ¶ *Hic*. Aduerbium in loco. Terent. Eunuch. 5. 2. 5. 2,
 Iam frater ipse hic aderit virginis. Ibidem 4. 6. 5,
 Quem præstolare Parmeno hic ante ostium. Idem Adelp. 2. 1. 15, Hic propter hunc assiste.
 Hic, vbi promiserant. Terent. And. 4. 1. 13,
 — vbi fides est
 Si roges, nihil pudet. hic, vbi opus est,
 Non venentur: illic, vbi nihil opus est, ibi venentur.
 Hic, *pro Tum; Aduerbium temporis*, Terent. Hecyr. 1. 2. 92,
 Hic animus partim vxoris misericordia
 Deuictus. Virg. 9. Aen. 50. Hic annis grauis, atq; animi
 maturus Alerhes. Terent. And. 2. 3. 15,
 — hic reddes omnia,
 Quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta vt sient.
 Hic: *pro, In hac re & negotio*. Plaut. Bacchid. 2. 4,
 Lyeurgus, vt mihi quidem
 Videtur, posset, hic ad nequitiam adducier.
 ¶ *Hinc*: Aduerbium de loco. Plaut. Amph. 8. 8, Atq; is repente abiit a me hinc ante lucem. Terent. Adelp. 4. 4. 9, Nam vt hinc fortè ea ad obstetricem erat missa, vbi eam vidi, illico Accedo.
 Hinc ab læuâ. Plaut. Milit. 10. 13,
 Sed speculator ne qs aut hinc ab læua, aut ab dextera.
 Terent. And. 4. 4. 13,
 — ego quoq; hinc ab dextera
 Venire me assimulabo.
 Hinc ab ianua aliquid tollere. Terent. And. 4. 5. 20.
 Hinc ciuis est. Terent. 5. 1. 14, Illam hinc ciuem esse aiunt.
 Idem Eunuch. 5. 5. 10.
 Hinc empta. Terent. Adelp. 2. 2. 22.
 Hinc eo. Terent. Eunuch. 3. 2. 12, Cur non imus hinc?

Hinc euoca aliquem forâs. Terent. Eunuch. 2. 2. 52.
 Hinc ex Attica abrepta. Terent. Eunuch. 1. 2. 30.
 Hinc ex proximo oritur clamor. Plaut. Aulul. 14. 6.
 Hinc ex ara. Terent. And. 4. 4. 5.
 Hinc intus concedam. Terent. Eun. 1. 2. 126.
 Hinc & hinc. Martial. lib. 10. 81,
 Raros colligis hinc & hinc capillos.
 Hinc atq; hinc glomerantur. Virg. 1. Aen. 101.
 Hinc, illuc. Terent. Adelp. 2. 2. 17,
 Cōemisse hinc, quæ illuc veheret multa,
 Hinc illinc. Liuius 2. ab Vrbe, 50.
 Hinc illine venit. Terent. Adelp. 4. 5. 39,
 — dum cognatus hinc Illinc veniret, expectantē?
 Hinc atque illinc totus septentrio cremigatus. Plinius libro 2, cap. 67, 2.
 Hinc & illinc exhibent mihi negotium. Plaut. Mostel. 8. 39.
 Hinc inde. Plin. epist. 190. d, Longum est, omnia, quæ tunc hinc inde iacta sunt, recensere. Martial. 1. 188, Cubitis trudit hinc & inde conuiuas.
 Ne inde odium, hinc contemptus oriatur. Quintilian libro 2, capite 2.
 Hinc loci mei. Terent. Eunuch. 2. 2. 3,
 Conueni hodie adueniens; quendam mei loci hinc, atque ordinis.
 Hinc ex hac causa. Terent. And. 1. 1. 99,
 Hinc illæ lachrymæ: hæc illa est misericordia,
 Hinc: *Ex hoc velillo*. Terent. Adelp. 3. 3. 7,
 Sed ecceum Syrum ire video. hinc scibo, iam vbi fiet.
 Hinc: *Ex hac parte*. Hinc voluerum naturæ dicentur. Plin. lib. 9, cap. 62, 2.
 ¶ *Hic*: Aduerbium per locum. Terentius Eunuch. 5. 64,
 Ite hæc omnes vos valet, & plaudite.
 Hic iter est. Virg. 9. Aen. 68.
 Hic: *pro Illac*, Terent. 4. 2. 41,
 — in porticum tursum redi:
 Sanè hac multo propius ibis, & minor est erratio.
 Hic an illac Plaut. Rud. 5. 20,
 — ita nunc hæc, an illac eam, sum incetta Consilij,
 Hic illac circumcursa. Terent. Heaut. 3. 2. 1.
 Hic non successit. Terent. And. 4. 1. 46,
 Hic non successit, alia aggrediamur via.
 ¶ *Huc*: Aduerbium ad locum. Virg. 2, eclog. 9, Huc ades.
 Huc abij cum illo. Terent. Eunuch. 1. 2. 40.
 Huc in medium agmen. Terent. Eunuch. 4. 7. 4,
 In medium huc agmen cum vestri Donax.
 Huc in vibem raro commeat. Terent. Hecyr. 1. 2. 100.
 Huc te accersi iussi. Terent. Eunuch. 1. 2. 19.
 Huc coram illum adducam. Terent. And. 5. 3. 29.
 Huc deducta ad. Terent. Eunuch. 2. 3. 60,
 Huc deducta est ad Thaidē meretricē: ei dono data est.
 Huc enocate. Terent. And. 3. 3. 48.
 Huc forâs. Plaut. Aulul. 6. 14,
 — cō nunc te secretò huc foras seduxi, Vt, &c.
 Huc intrò. Terent. Eun. 5. 6. 26, Cesso huc intrò irumpere?
 Huc deambulare. Terent. Adelp. 6. 1. 4.
 Huc prouiso. Terent. Eunuch. 3. 1. 4.
 Huc secede procul. Plaut. Capt. 5. 29.
 Huc renunciet doiem. Terent. Hecyr. 3. 5. 52. Idem Eun. 4. 7. 26, Pamphilam ergo huc redde.
 Huc redeunt hæc verba. Terent. Eunuch. 1. 2. 78.
 Huc & huc ora vertere. Horat. Epod. 4. 2.
 Huc illuc. Tacit. libro 1. Sed exterruit Cæcina, huc illuc ferreas arma.
 Huc & illuc. Horat. 4. Carm. ode 1. 2, Huc & illuc cursitare.
 Nunc huc nunc illuc. Virg. 5, Aen. 139.
 Hucusq; Plin. lib. 6, cap. 29. 11, Hucusque Sefostis exercitum duxit.
 HILARITAS.] Gemma, à calore accipitris sic vocata. Plin. lib. 37, cap. 10.
 HILARIS.] Lætus, iucundus. Horat. 1. epist. 19. 19,
 Oderunt hilarem tristes, tristemq; iocosi.
 Hilare cauedium. Plin. epist. 17. 2.
 Hilarem diem sumere. Terent. Adelp. 2. 4. 23.
 Hilare & lepidum ingenium. Plaut. Mostel. 4.
 Probitas hilaris. Stat. 5. Sylu. 2. 15.
 Hilaris, & tristis, opponuntur. Quint. lib. 8. cap. 3,
 Populus hilaris. Quid. 3. de Arte, 103.
 ¶ *Hilarus*: pro eodem. Terent. Adelp. 4. 7. 18. Ibidem, 5. 3. 56. Hodie modò hilarum fac re.
 ¶ *Hilaritas*: Festiuitas, iucunditas.
 Hilaritas dici. Colum. lib. 9, cap. 14, 15.
 ¶ *Hilarè*. Epulatus hilarè. Tacit. lib. 11.
 Hilarissimè. Plaut. Menæch. 4. 38,
 — Ecquid audes de tuo istuc addere? P. atque hilarissimè.
 ¶ *Hilaritus*: pro Hilariter. Plaut. Milit. 10. 82, Es, bibe, animo obsequ-

obsequere mecum, atque onerato hilaritus me.
 ¶ Hilaro: Læticiam iucunditatemq; affert.
 Animum hilarare Catul. de Berycynth epigr. 58. 4.
 Hos vbi facundo tua vox hilarauerit ore. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4. 8.
 ¶ Hilaror: *Passivum*. Plin. lib. 19. cap. 42. 3. quærentes mirum in modum hilarari, si interim audierint id verbum. De pſittacis.
 ¶ Hilaresco: Varro epistol. Latin. lib. 1. In votum amicorum domus fumat, hilaresco.
 ¶ Hilaria: Antiqui diem æquinoctij verni colentes appellarunt, vt ait Macrobius. De his meminit Flavius Vopiscus, in Aureliano.
 HILLA.] intestina falsa, aut facta. Horat. 2. Sermon. Satyr. 4. 12.

—perna magis, ac magis hillis
 Flagitat immorsus refici.

HINC.] Vide Hic.
 HINNO.] Proprium equorum: vt ait Festus.
 Fortiter hinnire Quint. lib. 1. cap. 5. 45.
 ¶ Hinnilito: Frequentatiuum. Lucil. Hæc, inquam, rudet ex rostris, atq; Hinnilitabit. Vide Var. lib. 6. de Ling. Lat.
 ¶ Hinnitus: Verbalis. Liu. 2. ab Vibe, 273.
 Acutus hinnitus. Virg. 3. Geog. 18.
 Edere hinnitus. Ouid. 2. Metam. 144.
 ¶ Hinnibundè. Claudius Annalium lib. 16. Equi hinnibundi inter se spargentes terram calcibus.
 HINNVS.] Varro de Re rust. lib. 2. cap. 8. Hinnus qui appellatur, ex equo & asina, minor est, quàm mulus corpore. Col. lib. 7. cap. 37. Qui ex equo & asina concepti generantur, quamuis à patre nomen traxerint, quòd hinni vocantur; matri per omnia magis similes sunt.
 ¶ Hinnulus: fœtura caprarolorum, caprarum damarum, leporum, similitumque. Plin. lib. 28. cap. 9. 26. Summis autem remedijs præfertur hinnuli coagulatum, in matris vtero exfecti.
 Hinnulus dicitur etiam, qui patre equo, matre asina natus est. Plin. lib. 8. cap. 44. 2.
 ¶ Hinnuleus: Idem. Horat. 1. Carm. ode 23. Vitat hinnuleo me similis Chloë.
 HIO.] ore aperto spiritum emitto. Plin. lib. 8. cap. 15. 2. Inuitat ad hian dum pabuli sui gratia.
 Hiare, *apertius sine scindi*. Sallust. lib. 4. Atq; hiauit humus multa, vasta & profunda. Colum. lib. 5. cap. 9. 10. Quum terra æstibus hiat.
 Hiare flores dicuntur, quòd apertur. Propert. lib. 4. eleg. 2. 10. Nec flos vllus hiat pratis, quin &c.
 Hiare vocalibus sermo dicitur: quum propter multarum vocalium concursum hiulco ore proferendum est. Quint. lib. 9. cap. 4.
 Hiare ad aliquid: *pro Concupiscere*. Senec. epist. 73. Quicquid accepit integrum deuorat; & semper ad spem futuri hiat.
 ¶ Hians. Emptorem inducere hiantem. Horat. 1. Sermon. Satyr. 2. 18.
 Cupiditates hiantes. Tacit. lib. 7.
 Hians oratio. Quint. lib. 8. cap. 6.
 ¶ Hiatus: Oris apertio.
 Extremus exspirantis hiatus. Quint. lib. 6. cap. 2. 26.
 Immani fauces diducit hiatu. Silius lib. 3. 40.
 Deuorari subito telluris hiatu. Ouid. epist. 3. 13.
 Paculi hiatus fontis. Ouid. 3. Metam. 33.
 Profundus hiatus. Plin. lib. 2. cap. 80. 1.
 ¶ Hifco: Inchoatiuum.
 Raris turbatus vocibus hifco. Virg. 3. Aen. 83.
 Hifcere, *submisſe loqui, sive os ad loquendum aperire*. Plaut.
 Ne hifcere quidem audeat. Virg. 3. Aen. 62.
 —vix pauca furenti
 Subijcio, & raris turbatus vocibus hifco.
 Hifcere: *Stupere, mirari*. Næuius: Hifcit, dubius est quid agat.
 Hifcere: *Aperiri*. Plautus Pseud. 14. 47.
 —tace, ædes hifcunt.
 Ouidius epist. 6. 29. Hifcere nempe tibi terra neganda foret. Quint. lib. 9. cap. 2.
 ¶ Hiaſco. Caro de Re rust. cap. 10. denucibus. Vbi primùm incipiunt hiaſcere, tum legi oportet.
 HIPPAE.] Caseus ex lacte equino coagulatus. Plinius lib. 28. cap. 9. 9. Sestius eosdem effectus equino, quos bubulo, tradit: hunc vocant hippacæ. De caseis idem lib. 11. cap. 54. 1.
 HIPPAEO.] Est celeriter animam ducere: ab equi halitu, qui est supra modum acutus. Festus.
 HIPPAEO.] Genus nauigij conuehendis equis aptum, inquit Festus. Linius Decade quinta, libro 4. 190.
 HIPPAEVS.] Nauigij genus. Plin. lib. 7. cap. 36.
 HIPPEI.] Comæ, qui iubas equinas habent, celerissimi

motus: ab equis dicti. Plin. lib. 2. cap. 25.
 HIPPICE.] Herba, de qua Plin. lib. 25. cap. 8. 4.
 HIPPOCAMPAE.] Equi marini, in piscium caudas desinientes: à flexu caudatum, quæ piscosæ sunt, vt ait Nonius, disti.
 ¶ Hippocampinus. Plinius lib. 32. cap. 7. 1. Alopectas replet hippocampinus cinis, nitro & adipe suillo mistus.
 HIPPODROMVS.] Locus ad cursus equorum dispositus. Plaut. Bacchid. 8. 27.
 Inde de hippodromo & palestra, vbi reuiffes domū.
 HIPPOGLOSSA.] Herba à figura equinæ linguæ appellata. Plin. lib. 27. cap. 11. 1.
 HIPPOLAPATHVM.] Herba lapathosatiuo maior, candidiorq; ac spiffior. Plin. lib. 20. cap. 21. 9.
 HIPPOMACHVS.] pen. corr. (*ἵππιμαχῶ*) ribicen fuit, qui quum videret à lebe laudari discipulum, quem tamen in arte peccare cognoscebat, batulo tactum desistere iussit, dicens maximū erroris argumentum quod ab ignara turba laudaretur. Aelianus author.
 HIPPOMANES.] Seruius scribit, esse virus ex equarum inguinibus defluens, quò tempore feruntur in amoris furorem: quod in humana viscera descendens, furorem facit. Virg. lib. 3. Georgic.
 Hinc demum hippomanes, vero quòd nomine dicunt Pastores, lentum distillat ab inguine virus. Plin. lib. 8. cap. 42. 11. Et sanè equis amoris innasci vultuſcium, hippomanes appellatum, in fronte, canicæ magnitudine, colore nigro. Virg. 4. Aen. 104.
 Quæritur & nascentis equi de fronte reuulfus,
 Et matri præceptus amor. Colum. lib. 6. cap. 27.
 HIPPOPERAS.] Seneca epist. ad Lucil. 13. vocat sacculos scorticos, ad ferenda ad iter necesseſaria accommodos.
 HIPPOPODES.] Populi in Oceano Scythico, qui (teste Solino) humanam vsq; ad vestitum formam tenent, sed in equinos pedes desinunt. Plin. lib. 4. cap. 11. 1.
 HIPPOPTAMVS.] Plin. lib. 8. cap. 25. 7. Maior altitudine in eodem Nilo belua hippopotamus editur: vngulis bifidis, quales bubus.
 HIPPOSELINV M.] Apij species Plin. lib. 20. cap. 11. 4.
 HIPPOTOXOTAE.] equeſtes sagittarij. Hirtius lib. 3. belli Asiatici, 68.
 HIPPVRS.] Herba. Plinius lib. 26. cap. 13. 1. Equisetum, hippuris à Græcis dicta, & in prati nascens, vituperata à nobis.
 HIRA.] quæ diminutiue, inquit Festus, dicitur hilla: Intestinum est, quòd icium vocant.
 HIRQVVS.] Angulus oculi. Virgil. 3. eclog. 2.
 —transuerſa tuentibus hiris.
 HIRCVS.] Caper. Plaut. Mostel. 2. 39.
 Germana illuies, ruficus, hircus hara suis. Ad hominem tranſtulit immundum & libidinosum. Idem Atinar. 12. 21. Improbis hircus edentulus.
 Læuis hircus. Horat. Epod. 16. 7.
 ¶ Hircus: *faxor sub alis*.
 Grauis hirsutis cubat hircus in alis. Horat. Epod. 12. 1.
 ¶ Hircinus, sive Hirquinus. Plaut. Pseud. 15. 12. Heus tu, quicquid hirquina stas barba. Apuleius: Homo fordidus & hircina libidine fœtens. Plinius lib. 12. cap. 17. 10. In pellibus hircinis.
 Follibus hircinis conclusæ auræ. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 4.
 ¶ Hircosus: hircinum odorem olens. Plaut. Merc. 1. 14.
 Cùm sis iam ætatis plenus, anima fœtida,
 Senex hircosus, tu bſculete muherem. Pers. Satyr. 3. 8.
 Hic aliquis de gente hircosus centurionem. Idem Satyr. 3. 19. Dixeris hæc inter hircosos centuriones.
 HIRCVLYS.] Herbarum nomen. Plin. lib. 12. cap. 12. 5.
 HIRNEA.] Vasis genus. Catò capite 81. indito in hircæam fistilem.
 HIRSVTVS.] fetosus, horridus. Martial. lib. 10. 65. Hirsutus ego curibus, genisque.
 Barba hirsuta. Ouid. 13. Metam. 165.
 Hirsutæ castaneæ. Virgil. 7. eclog.
 Comæ. Ouid. 3. Fast. 67.
 Feræ. Ouid. 3. Fast. 36.
 Frondes. Virg. 3. Georg. 46.
 Genæ. Martial. lib. 6. 52.
 Hirsuta petrea herba. Plin. lib. 20. cap. 9. 12.
 Supercilium hirsutum. Virg. eclog. 8. 7.
 Hirsutum, *metaphoricè, pro Austro & inamano*. Ouid. 2. Trist. 52. Sumpſeris annales, nihil est hirsutius illis.
 ¶ Hirsutia. Solinus capite. 18. Durissimum dorso tergus est ventri mollius: Seta rum hirsutia nulla.
 HIRTVS.] Idem quod Hirsutus. Hirtus setis musculus marinus. Plin. lib. 11. cap. 37. 38.
 Canities rigidis stetit hirta capillis. Ouid. 10. Metam. 84.

Hirtæ capellæ. Virg. 3, Georgie. 57.

Hirto corde gigni quosdam homines proditur. Plinius lib. 11, cap. 37, 55.

Hirta corpora. Plin. lib. 7, cap. 2, 15.

Crinis hirtus. Ouid. 8, Metam. 162.

Hortæ oues. Varro. 2, de Re rust. cap. 2, 17.

Saxa hirta dumis. Stat. 3, Sylu. 1, 3.

Hirtæ sæpes. Colum. lib. 10.

HIRUDO] Sanguifuga. Plin. lib. 34, cap. 10, 9. Diuersus hirudinum, quas sanguifugas vocant, ad extrahendum sanguinem vsus est. Plaut. Epid. 5, 5, Jam ego me vomam in hirudinem, atque horum exfugebo sanguinem. Horat. de Arte poet. 96, Non missura cutem nisi plena cruoris hiru- do. Plin. lib. 8, cap. 10, 5.

HIRVND.] Avis. Plin. lib. 10, cap. 24, 1, Abeunt & hirundinibus hybernis mensibus. Plaut. Afin. 12, 104, Dic igitur me te anaticulam columbam vel catellum, hirundinem.

Arguta hirundo. Virg. 1, Georg. 78.

Garrula. Virg. 4, Georg. 62.

Veris prænuntia. Ouid. 2, Fast. 171.

Hirundininus: vt, Hirundininus nidus. Plaut. Ruden. 15, 6.

Hirundininus sanguis. Plin. lib. 30, cap. 14, 10.

HISCO.] Vide HIO, hias.

HISPIDVS.] Scrofolus, horridus. Virg. 10, Aeneid.

— cui laterum tenus hispida nanti

Frons hominem præfert. Plin. lib. 16, cap. 6, 2, Continetur hispido calyce.

Hispidus aspectu. Plin. lib. 22, cap. 6, 6.

Facies hispida. Horat. 4, Carm. ode 10, 1.

Frons. Virg. 10, Aen. 42.

Agri hispidi. Horat. 2, Carm. ode 9, 1.

Hispidosus. Catull. ad Aurelium, epigram. 16, 2, Non dico pueris, sed hispidosis.

HISTER.] Liu. 7, ab Vrbe, 6. Quia hister Tusco verbo, ludio vocabatur.

HISTORIA] narratio, & rerum gestarum expositio.

Enarratio historiarum. Quint. lib. 1, cap. 8, 12.

Satis historiarum est. Plaut. Bacchid. 2, 50.

Amaræ historiæ. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 18.

Lubrica historia. Quint. lib. 9, cap. ult. ad finem.

Maior. Quint. lib. 1, cap. 5, 13.

Vana. Quint. lib. 1, cap. 8, 13.

Decurrit historia. Plinius lib. 7, cap. 16, 5, quum membratim decurrit historia.

Dare historias poeticas alicui. Quint. lib. 2, cap. 4, 2.

Historicus; Substantiuum: Historiarum scriptor.

Vires historicorum. Quint. lib. 2, cap. 1, 4.

Historicus: Adiectiuum.

Fides historica. Ouid. 3, Amor. eleg. 11, 9.

Historice: Enarratio authorum dicitur. Quint. lib. 1, cap. 9, 1, Ratio loquendi & enarratio authorum: quorum illa methodicæ; hanc historice vocant.

Historialis. Plin. lib. 16, cap. 33, 2. Trahiturque etiam in picturas opere historiali.

HISTRIO] personatus in scenâ tragœdias vel comœdias agens. Liu. lib. 7, ab Vrbe, 6. & Valerius, nomen histrionibus fuisse inditum, scribunt quia hister, Tusco verbo, ludio vocabatur.

Comœdiarum histrio. Plin. lib. 7, cap. 5, 3, 6.

Histrionitatis ipsa. Plaut. Amph. 3, 90.

— quasi verò nouum

Nunc proferatur; iouem facere histrioniam.

Histricus. Imperator histricus; qui imperat histrionibus. Plautus Poenul. 2, 4.

Audire iubet vos Imperator histricus.

Histrionalis. Studium histrionale. Tacit. lib. 1, Idem de Oratore: Vt lasciuia verborum, grauitate sententiarum, licentia compositionis, histrionales modos expriment.

HISTRIOX.] Animal ex herinaceorum genere. Plin. lib. 8, cap. 35, Histrices generat India & Africa spina contectas, ac herinaceorum genere: sed histrici longiores aculei, & quum intendit cutem, missiles.

HIVLCVS.] Fissus, & fathiscens. Virg. 3, Georg.

Hoc, vbi hiulca siti findit canis æstifer arua.

Hiulca gens: Auida, vel bilinguis & fallax. Plaut. Trinum. 6, 9.

Fulmen hiulcum. Stat. 1, Thebaid. 6.

Nubes hiulca. Claud. 5, Paneg. 41.

Hiulco: hiulcum facio. Catullus ad Mallium, epigr. 63, 13 Aestus hiulcat agros.

H O

HODIE.] pro Nunc, siue hoc tempore. Plaut. Afin. 16, 37.

Censeri tu illū hodie primū ire assuetū in ganeū? Ter.

Eun. 5, 9, 1, O populares, eeqs me viuit hodie fortunatiors

Hodie, pro comminationem dictum. Terent. And. 1, 2, 25,

Si sentero hodie quicquam in his te nuptijs

Fallaciæ conari.

Hodie nunquam. Terent. Adelph. 4, 2, 32,

Scio vbi sit: verū hodie nunquam monstrabo. Virg. 2, Aeneid. 134,

— nunquam omnes hodie moriemur inulti.

Nunquam hodie effugies. Virg. eclog. 3, 10.

Non facies hodie? Non dices hodie? & similia, in standi & n- gendi causis dicuntur. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 5,

Non dices hodie, quorsum hæc tam putida tandem,

Furcifer?

Hodiernus. Liu. 4, bell. Maced. Hodierna consultatio tota ex vobis pendet.

Hodierna lux. Liu. 1, ab Vrbe, 67.

HOEDVS.] Vide HAEDVS.

HOI.] Interiectio lachrymantia. Terent. Eunuuch. 4, 4, 48.

Obsecro te verò, Phœdria, pr. i. intrò. do. hoi hei.

Idem Phorm. 4, 3, 58.

HOICVS.] Herba, quæ aristida etiam dicitur. Plinius libro 27, cap. 10.

HOMELIVM.] Pilei genus. Festus.

HOMICIDA.] Vide HOMO.

HOMO.] Terent. Eunuuch. 1, 3, 65,

— illum me obsecro

(remf)

Inhonestū hominē, quē mercatus est here, senē, mulie- Plautus Cistel. 10, 21,

— Illos hominis miseræ misereri. Virg. eclog.

10, 8, Aut deus ille malis hominum misescere discat.

Conuentus hominum. Lucret. lib. 4, 158.

Sator hominum atq; decorum. Virg. 1, Aeneid. 51.

Bellus homo. Catul. ad Puerum, epigr. 2, 1, 2.

Multum demissus. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 12.

Verbotū homo diligentissimus. Cicero. Gell. lib. 13, cap. 23.

Durus homo. Horat. 1, Serm. Satyr. 7, 2.

Miseri homines. Lucret. lib. 3, 12.

Parcus homo. Iuuenal. Satyr. 14, 12.

Venusus, dicax & vrbanus. Catul. ad Varum, epigr. 19, 1.

Fingere homines. Quint. lib. 1, cap. 6, 10.

Homo: pro illo de quo agitur. Horat. 2, Serm. Satyr. 7,

Aut insanit homo, aut versus facit.

Homo. mē additum, aut superuacue. Terent. Eunuuch. 2, 2, 30.

Ille vbi miser famelicus videt me, &c. ibi homo cœpit

me obsecrare, Vt sibi liceret dicere id de me.

Homo, additum, quum negatur familiaritas. Terent. Adelph. 1,

2, 21, Prò Iuppiter, tu homo adiges me ad insaniam.

Homo, comice additum. Terent. Phorm. 1, 2, 73,

— est parasitus quidam Phormio,

Homo confidens. Ibidem, 2, 1, 2.

Ita est homo. Terent. Adelph. 1, 2, 63.

Habemus hominem. Terent. Eunuuch. 5, 1, 19.

Nemo homo. Terent. Eunuuch. 3, 5, 1. Idem Adelph. 2, 3, 6.

Fratrem hominū neminem esse primarum artium magis

principem.

Homo sum. Terent. Adelph. 4, 2, 41,

— vah,

Censeri hominem me esse terrauit.

Plin. epistol. 98, a. omnia innoxie remissionis genera complectar: homo sum.

Homo es. Plaut. Epid. 10, 57. Ibidem, 9, 44,

Ego si allegassem aliquem ad hoc negotium,

Minus hominem, quàm doctum.

Homo: de puero. Quint. lib. 1, cap. 3, Fugiendo turbam hominum eius ætatis, quæ sit ad vitia maximè prona.

Homines: pro famulis, ancillis, seruis, & tota familia. Scæuola in l. pater ff. de doli mal. except. Pater pro filia dotem promiserat, & pactus erat, vt ipse aleret filiam suam, eiusque homines.

Homuncio. Terent. Eunuuch. 3, 5, 43. Iuuenal. Satyr. 5, 14.

Homulus. Plin. epist. 105.

Homicida. Quint. lib. 7, cap. 4. An, qui se interficit, homicida sit.

Homicidium. Plin. lib. 18, cap. 3, 4. Suspensumq; Cereri necari iubebant grauius, quàm in homicidio, conuictum,

Imprudens homicidium. Valer. lib. 1, cap. 5.

Facere homicidium. Quint. lib. 5, cap. 9, 6.

HOMŒOMERIA.] Similitudo partium. Lucret. lib. 1, 167,

Hinc & Anaxagoræ scrutemur homœomeriam.

HONESTVS.] Iuuenal. Satyr. 3, 6, Particem qui te secreti fecit honesti. Sallustius: Calumnia paucorum, quibus omnia honesta atq; inhonesta vendere mos erat.

Honestiorē honore facere. Plaut. Capt. 7, 32, Sallust. in Catil. Sed quòd non dignos homines honore honestos videbā.

Honestā dicta factis. Plaut. Stich. 5, 7.

Honestus: Pulcher. Terent. Eunuuch. 3, 2, 21,

Ita me di ament, honestus est.

Honestā facie virgo. Terent. Eunuuch. 2, 1, 24.

Honestā & liberali facie. Terent. Eunuuch. 4, 4, 15.

Honestā forma & liberali. Ter. And. 1, 1, 95. Idē Eun. 1, 2, 52.

Is vbi

Is vbi hanc formā videt honestā virginem.
Honesto loco natus. Plin. epist. 1. 59 g.
Arma honesta. Ouid. 3. Amor. eleg. 14, 2.
Exitus honesti. Tacit. lib. 16.
Mors honesta. Tacit. in vita Agricola.
Nomen honestum ponere errori. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 9.
 Vellem in amicitia sic erraremus. & isti
 Errori nomen virtus posuisset honestum.
Officium honestum. Horat. 1. epist. 19, 7.
Honesta oratio. Terent. And. 1. 1. 114.
Honestissimum testamentum. Plin. epist. 144.
Honestum: Substantiuum.
Complecti aliquid honesto. Quintil. lib. 2. cap. 4, 27.
Nouere aliquid honestum. Quint. lib. 1. cap. 1, 25.
Honestitudo: Idem quod Honestitas. Accius Oenomaō:
 Horrida honestitudo Europæ principium primo ex lo-
 co. Idem Myrmidonibus: Tua honestitudo Danaos de-
 cepti diu.
Honestè. Terent. And. 4. 6. 3.
 Quæ se inhonestè optauit parare hic diuitias
 Potius, quàm in patria honestè pauper viuere.
Honesto: Decoro.
Honore honestare. Plaut. Capt. 5, 53.
Vultus honestat illum. Claud. 1. Paneg. 6.
Honestamentum. Senec. epistol. 65. Nullo enim honesta-
 mento eget virtus ipsa, & magnum sui decus est, & corpus
 suum consecrat.
HONOR, vel HONOS.] Plaut. Pœnulo, 9, 25, Nos honoris tui
 causâ huc ad te venimus.
Iudiciorum cœlestium honor. Quintil. in Proœm. lib. 4, 2.
Verborum honor. Quint. lib. 3. cap. 7, 9.
Honoris causâ procedere. Sallust. in Iugurtha:
 Cupido cæca honorum. Lucret. lib. 3, 12.
Inania honoris. Tacit. in vita Agricola.
Vmbra honoris. Tacit. lib. 19.
Crudus honor. Stat. 10, Theb. 68.
Diuini honores. Quint. lib. 1. cap. 7, 12.
Falsus honor iuuat. Horat. 1. epist. 17, 8.
Pauper honos. Stat. 5, Thebaid. 103.
Sublimis honor. Claud. 2. Paneg. 66.
Temerarius. Quint. in Proœm. lib. 1, 7.
Adolere honores aris. Ouid. 8, Metam. 150.
Aggredi magnos honores. Virg. eclog. 4, 10.
Amplis honoribus auctus. Horat. 1. Serm. Satyr. 6, 3.
Capessere honorem. Tacit. lib. 13.
Compellere aliquem malto honore. Virg. 3, Aen. 95.
Conrigit ex merito qui tibi nuper honor. Ouid. 4. de Ponto,
 eleg. 7, 4.
Honore dicto aliquid referre. Plin. lib. 28, cap. 1.
Dignari aliquem honore. Ouidius 1, Metamorph. 40, Virg.
 1, Aeneid. 68.
Factus honos aris. Virg. 5, Aeneid. 152.
Intaminatis fulget honoribus. Horat. 3, Carm. 2, 4.
Honori habere Consulatum suum. Sallust. in Iugurth.
Incidere honores. Virg. 3, Aeneid. 53.
Inferuire honori. Horat. de Arte, 34.
Sacros templis largitur honores. Valer. 2, Argon. 13 1.
Leneum libat honorem. Virg. 4, Aen. 42.
Meritos aris mastrauit honores. Virg. 3, Aen. 24.
Mandare honorem. Tacit. lib. 11.
Aeternos honores parere alicui. Horat. 2. Carm. ode 1, 3.
Peruigere opibus atq; honoribus. Tacit. lib. 4.
Peterè honores. Quint. lib. 7, cap. 5, 4.
Honos auribus sit habitus. Curtius lib. 5.
Sacrare honorem alicui. Virg. 12, Aen. 29.
Ad summum succedere honorem. Lucret. 5, lib. 226.
Tollere aliquem honoribus. Horat. 1, Carm. ode 1, 2.
Honoribus vri. Sallust. in Catil.
Honor: Pulchritudo. Virgil. 1, Aeneid.
 — & lætos oculis affarat honores. Idē 2. Georg. 1 13
 Frigidus & syluis Aquilo decussit honorem.
Honor: Cultus & obseruantia. Virg. 6, Aeneid.
 Semper honore meo, semper celebrabere donis,
Pudicitia. Virgilius 1, Aeneid. 7,
 — & rapti Ganymedis honores.
Hastia. Virgilius 3, Aeneid. 24,
 — meritos aris mastrauit honores.
Premium. Virgilius 5, Aeneid. 50,
 Iphis præcipuos cultoribus addit honores.
Sepultura. Virgilius 6, Aeneid. 67,
 Cernit ibi mæstos, & mortis honore carentes.
Amor. Virgilius 11, Aeneid. 12,
 — siquis amatæ
 Tangit honos animum.
Honorarius, ad honorem pertinens.
Honorarius tumulus. Suet. in Claud. Cæf. cap. 13. Cæterum

exercitus honorarium ei tumulum excitauit.
Honorarium: Id quod à Decurionibus pro curiæ introitu
 dari solitum est. Traianus in epist. ad Plinium. Honorarium,
 Decurionatus omnes, qui in quaq; ciuitate Decuriones
 sunt, inferre debeant, necne, à me non potest statui.
Honorarium: pro salario, quod datur magistratibus, arbitris & a-
 lijs huiusmodi. Vlp. in l. 1. §. 1. ff. si men. fal. mod. dixer.
Honoratus. Vetus & honorata familia. Suet. in Oth. cap. 1.
Honoratus vir. Liu. 1. ab Vrbe, 153. Ouidius 4. de Ponto,
 eleg. 5, 1.
Custodia honorata. Tacit. lib. 19.
Cani honorati. Ouid. 8, Metam. 2.
Dies honoratus. Claud. 5, Paneg. 52.
Honoratior militia. Liu. 2. bel. Maced. 102.
Militia honorata. Tacit. lib. 20.
Honoratè. Tacit. lib. 20, Quod filium eius, primo rerum
 motu in colonia Agrippinensi deprehensum, honoratè
 custodierunt.
Honorabilis. Liu. 4. ab Vrbe, 50, verendum penè ipsum
 magis, quàm honorabilem faciebant.
Honorificè. Honorificè appellare. Cæsar. 8. bel. Gal. 176.
Honoris Laudis honora effigies. Sil. lib. 8, 77.
Fama honora. Stat. 2, Theb. 126.
Oratio. Tacit. lib. 1.
Honora & magnifica. Tacit. lib. 1.
Honoriades, pen. corr. (*honorades*) Patronymicum ab Hò-
 norio fecit Claud. in eiusdem Epithalamio, 69,
 — sic natus in ostro.
Paratus Honorades genibus confidat auitis.
Sorores Honorades. Claud. de laudibus Senecæ, 22, 27.
HOPLOMACHVS.] Qui militaribus armis & scuto depu-
 gnat. Martial. lib. 8. epigr. 74.
Hoplomachus nunces, fueras ophthalmicus antè.
 Fecisti medicus, quod facis hoplomachus.
HORA.] Tempus. Plinius libro 12, cap. 8, 4. Horis matuti-
 nis duabus.
Hora anni: pro Parte. Plin. lib. 9, cap. 35, 3. Has vbi genitalis
 anni simulauerit hora.
Punctum horæ. Horat. 2, epist. 2, 55.
Atrox hora. Horat. 3. Carm. ode 13, 2.
Diurnæ horæ. Virg. 3, Georg. 80.
Extrema hora. Virg. 8, eclog. 4.
Funesta. Lucan. lib. 6, 2.
Lunares horæ. Lucan. lib. 1, 83.
Hora matutina, meridiana, vesperâ. Plin. lib. 19, cap. 11, 1.
Mobilis. Horat. 2, epist. 2, 35.
 Nouissima. Ouid. 4, Metam. 32.
Septembres horæ. Horat. 1, epist. 17, 4.
Sinistra hora. Ouid. epist. 20, 14.
Solida hora. Iuuenal. Satyr. 11, 21.
Tempestiua hora narrantibus. Ouid. 5, Metam. 10 d.
Horæ veloces. Ouid. 2, Metam. 24.
Hora abiit. Terent. Eunuch. 1. 3. 49.
Nos stendo ducimus horas. Virg. 6, Aen. 108.
Partiri horas cutis. Quint. lib. 1, cap. 12, 3.
Grata superueniet; quæ nō sperabitur hora. Hor. 1, epist. 4, 3.
Ad horam vnâ expectare. Cæsar. 4. bel. Gall. 550.
In horas. Virgil. eclog. 10, 15,
 — cuius amor tantum mihi crescit in horas.
Hora: pro die. Virgil. 1, Georgic. 86,
 — nunquam te crastina fallat Hora.
Horam, Veteres Iuuentutis deam vocabant. Ennius:
 Teq; Quirine pater veneror, horamq; Quirini.
Omnium horarum homo. Quintilianus, libro 6. cap. 4. cir-
 ca finem.
Horatius: Qui est vnus horæ. Sueton. in Domitiano, cap.
 3. Inter initia principatus, quotidie secretum sibi horarium
 fumere solebat.
Horologium. Horologium solarium. Plin. lib. 7, cap. 60, 2.
Horoscopus: id in quo horæ norantur. Plin. 2, cap. 72, Va-
 saque horoscopa non vbique eidem sunt vsui.
Horoscopus, id temporis momentum, quo quisque nasci-
 tur. Pers. Satyr. 6, 2,
 — geminos horoscope varo Producis genio.
Horoscopans. Firmic. lib. 5, cap. 1. Is erit aricet horosco-
 pante semper in Cancro.
HORÆVM.] falfamentum ex pisce. Athenæus: Salfamentū
 autem horæum est, aut thunnium. In horæo macra pingui-
 bus, in thunnio macris pinguia præferimus.
HORDA.] Vacca pregnans. Varro 2. de Re rust. cap. 5, 6. Que
 sterilis est vacca, taura appellatur: quæ prægnans, horda.
 Ab eo in fastis, dies Hordicalia nominantur: quod tunc
 hordæ boues immolantur. Festus.
HORDEVM.] Plin. lib. 18, cap. 7, 28. Hordeum, frugum om-
 nium mollissimum est.
Grandia hordea. Virg. eclog. 5, 8.

Hordeaceus: ex hordeo factus. Panis hordeaceus. Plinius lib. 18, cap. 11, 2.
Hordearius: Qui hordeo vivit Plin. lib. 18, cap. 7, Antiquissimum in cibis hordeum; sicut Atheniensium ritu Menandro auctore apparet, & gladiatorum eognomine, qui hordearii vocabantur.
Hordearium æs, veteres dicebant, quod pro hordeo equiti dabatur. Festus.
Hordearia pruna. Plin. lib. 15, cap. 13, 1.
HORMESTON.] Gemma, ex igneo calore radians auro, portante secum in extremitatibus candidam lucem. Plin. lib. 37, cap. 10.
HORMINVM] semini cumino simile est, cætero porro, doctantali altitudine Plin. lib. 22, cap. 25, 38.
HORNVS] qui huius anni est. Lucilius lib. 28, Vtrum anno, anq; homo te abstuleris à viro. Varro Eudemionibus: Quum in eo essem occupatus, atq; in schola curarent, inscribit Scantius horno per Dionysia.
Vinum hornum. Horat. Epod. 2, 10, Et horna dulci vina promens dolio.
Horni agni, Propertius lib. 4, Id est, anniculi.
Frugè horna placare lares. Horat. 3 Carm. ode 23, 1.
Hornam messem, proum bialis figurâ, dixit Plaut. Mostel. 4, 3, pro maximo emolumento.
Palea horna Horat. 2. Serm. Satyr. 6, 18.
Hornotinus: Huius, vel vnus anni. (ces virides sunt.
Hornotinæ nuce. Cato de re Rust. cap. 17, hornotinæ nuce.
Hornotinæ virgæ. Colum. lib. 5, cap. 6, 27.
HOROLOGIVM, HOROS COPVS.] Vide HORA.
HORREO, HORRESCO.] Vide HORROR.
HORREVM.] Col. lib. 2, cap. 10, Ita rursus in sole siccata, & mox refrigerata condatur, si maior modus, in horreo: si minor, in vasis oleariis salsamentarijsq; Virg. 1, Georg. Illius immensæ ruperunt horrea messes.
Horreum frumenti. Plin. lib. 15, cap. 8, 1.
Horreum: pro cella vinaria. Horat. 3, Carm. ode 28, 2. Senec. epist. 115, Plena multorum seculorum vindemijs horrea.
Cella atq; horreum. Cic. 2. de leg. Agrar. 87.
Dissentet spicis horrea plena Ceres. Tibul. lib. 2, eleg. 6, 10.
Horreum: Locus ad custodiam verum preciosarum. Apuleius in Asino auro: Demonstrat horreum, vbi vespera sagaciter argentum copiosum recondi videtur.
Horreolum. Val. Max. lib. 7, cap. 1, de Gyge.
Horreatus: Cui commissa est cura ac custodia horrei. Vlpian. in l. Celsus. ff. ad exhib. Sed si nemo hæres sit, cum horreatio agendum.
HORRIBILIS, HORRIDVS.] Vide HORROR.
HORROR.] Tremor. Cels. lib. 3, cap. 1, Febres aliæ protinus incipiunt à calore; aliæ ab horrore. Virg. 3, Aen. 6. — mihi frigidus horror Membra quatit.
Horror quandoq; ad toruorem aspectus refertur. Apuleius: Quæ quum aspexisset, horrore hominis deterritus, statim retrocessit.
Quandoq; ad abominationem. Varro: Ira, odium, horror, eos ab incepto retrahit.
Quandoque ad venerationem. Lucanus: Arboribus suis horror inest.
Classicus horror. Ouid. ad Pisonem, 29.
Exfanguis. Claud. 2. in Rufin. 26.
Sacer. Stat. 5, Thebaid. 101. Sæuus. Virg. 2, Aen. 114.
Comæ atreæz horrore Virg. 4, Aen. 57.
Aura ciet horrorem membris. Lucret. lib. 3, 59.
Armosum ingruit horror. Virg. 2, Aen. 61.
Tremulo horrore moueri. Ouid. 9, Metam. 70.
Horriditas. Nævius: Omnia mihi horriditati erât maxime.
Horridus: Hipidus, asper. Virg. lib. 4, Aen. 50, — glacie riget horrida barba.
Horridus: Timendus. Virg. 3, Aen. 8. Horridus in iaculis.
Irâ horridus. Ouid. 6, Metam. 137. de Borca.
Acies horrida. Tacit. lib. 5.
Aequora horrida. Horat. 3, Carm. ode 24, 8.
Arma. Ouid. 1, Metam. 26.
Bella. Virg. 6, Aeneid. 18.
Bruma horrida gelu Virg. 3, Georg. 87.
Cæsaries. Ouid. 10, Metam. 28.
Horridus December Mart. lib. 7, 94.
Facinus horridum. Seneca Hippol. 2, 17.
Fluctus horridi. Horat. Epod. 10, 1.
Grando horrida. Virg. 1, Georg. 89.
Hyems. Ouid. 4 de Ponto, eleg. 10, 8.
Macies. Virg. 4, Georg. 51.
Horridi pili apes. Colum. lib. 9, cap. 3, 1.
Prælia horrida. Virg. 2, Georg. 57.
Sus horridus. Virg. 4, Georg. 82.
Tempestat horrida. Horat. Epod. 13, 1.
Verba horrida. Tibul. lib. 1, eleg. 5, 2.

Horridus sapor. Plin. lib. 34, cap. 13, 1.
Horrida syluestris ruta ad effectum, & ad omnia acrior. Plin. lib. 20, cap. 13, 6.
Horridus, & ieiunus. Quint. lib. 2, cap. 14.
Rusco horridior. Virg. eclog. 7, 9.
Horridulus. Persius Satyr. 1, 6, Scis comitem horridulum trita donare lacerna.
Horribilis: Formidabilis.
Fera horribilis. Virg. 4, Georg. 19.
Horribilis: Teter, deformis. Varro: Fæda atq; horribili. Metus horribilis. Claud. 5 Paneg. 16.
Horrifer. Virg. 8, Aen. 35. Horrifera ægris.
Horrifer Boreas. Ouid. 1, Metam. 14.
Voces horrifera. Lucret. lib. 5, 199.
Horrificus. Bustum horrificum. Lucret. lib. 3, 186.
Cæsaries horrifica. Lucan. lib. 2, 75.
Lapsus horrificus. Virg. 3, Aen. 45.
Horrifico: Horrorem incutio. Virgilius 4, Aeneid. 194, Terribili monitu horrificant. (gonaur. 59, 54.
Horrificans Zephyrus procliuas incitat vndas. Catullus Ar.
Horrifonus. Horrifonus fremitus. Virg. 9, Aen. 11.
Flagellum horrifonum. Valer. 7, Argon. 31.
Fragor horrifonus. Lucret. lib. 5, 22.
Horreo: Horrore perfundor.
Dies horruit imbre. Valer. 2, Argon. 11.
Horre: Frigore. Iuuenal. Satyr. 1, 10, — & horrenti tunicam non reddere seruo.
Horre: Timere. Virg. 3, Georg. Nec varios horret strepitus.
Horre arma. Liu. 2, ab Vrbe. 193.
Horre: alicui. Plin. in Paneg. Nemo iam parens filio, nisi fragilitatis humanæ vices, horret.
Mare iratum horre: Horat. Epod. 2, 2.
Pauperiem Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 2.
Horre: Timere. Col. lib. 1, cap. 4, 8, Sed frigitibus hyemis intolerabiliter horrent Terent. Eunuch. 1, 2, 4, — totus Parmeno
Tremo, horreoq; postquam aspexi hanc.
Capilli horrent. Tibul. lib. 2, eleg. 3, 6.
Comæ horruerant. Ouid. 2, Fast. 101.
Horre: Asperum esse. Virg. 11, Aeneid. 121, — tum late ferens hæsis Horret ager. Col. lib. 1.
Verba horrent sæuis minis. Ouid. 2, de Remed. amor. 54.
Horre: Suspire, mirari. Virg. 3, Aen. 6, Horrendum, ac dictu video mirabile monstrum.
Animus horret adhuc. Stat. 8, Thebaid. 22.
Horrendus. Vox horrenda. Virg. 9, Aen. 24.
Aua horrenda. Valer. 5, Argon. 95.
Clamores horrendi. Virg. 2, Aen. 45.
Enses hortendi. Tibul. lib. 1, eleg. 10, 1.
Nox horrenda. Ouid. 6, Fast. 28.
Rabies. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 65.
Sonus horrendus. Ouid. 4, Fast. 38.
Species horrenda. Stat. 6, Thebaid. 57.
Stridens horrendum. Virg. 6, Aen. 58.
Visu horrendus. Virg. 9, Aeneid.
Dictu horrendum. Virg. 4, Aen. 91.
Horrens Hortens leo: formidabilis. Virgil. 9, Aen. 22. Plin. lib. 8, cap. 40, 9. Horrentibus quippe per totum corpus villis, ingenti primùm latratu intonuit.
Agmina horrenda pilis. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 3.
Arma horrenda. Virg. 1, Aeneid. 1.
Hæstæ horrentes. Virg. 10, Aen. 35.
Rubi horrentes. Virg. 3, Georg. 62.
Vmbra horrens. Virg. 1, Aen. 33, (142)
Horresco: Horridus fio, & vehementer timeo. Virg. 6, Aen. Horrescit visu subito, causaq; requirit. Terent. Adelph. 4, 4, 24, Perij, horresco semper, vbi pultare hæcæ occipio fores.
Horrescite morsus futuros. Virg. 3, Aen, Pectora horrescentia mortem. Stat. 3, Theb. 14.
Horrescunt segetes & campi. Virg. 3, Georg. 39.
Tempestat horrescit nimbis. Silius lib. 1, 27.
Horripilo: Horridiore asperioreq; pilo frutificare. Apul. lib. 3, Aures immodicis horripilant auctibus.
HORSVM.] Versus hunc locum. Terent. Hecyr. 3, 4, 36, — at at eecum Phidippum, & patrem
Video, horsum pergunt. Idem Eunuch. 2, 1, 13, Nam aut iam reuertere, aut mox noctu te adigeat horsum infomnia.
HORTENSIS.] Vide HORTVS.
HORTOR.] Terent. Hecyr. 1, 1, 7, — ergo propterea te sedulò. (lies.
Et moneo & hortor, ne cuiusquâ misereat Quin spo-
Hortari, passivè vsurpasum. Tacit. lib. 12, sententiam expro-
mcire, qua hortaretur Claudius Octavianam despondere
Domitio.

Armatas hominum est præfens hortata cateruas. Catul. Argon. 59, 79.
 Aciem hortari. Ouid. 1. de Arte. 42.
 Canes. Ouid. 10. Metam. 107.
 ¶ Terribiles hortatus equos. Ouid. 5. Metam. 85.
 ¶ Hortatus: Verbale. Blandis hortatibus implere aliquam. Silius lib. 8. 6.
 ¶ Hortamen. Liuius 10. ab Vrbe, 141, Ibi auditur P. Decij euentus, ingens hortamen ad omnia pro Repub. audenda. Ibidem lib. 7. 44.
 Longo hortamine vii, Ouid. 1. Metam. 59.
 ¶ Hortator. Plaut. Merc. 14. 5.
 Sollicitus est hortator remiges hortatier; Ita hortatur.
 Bonus hortator. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 12, 5.
 Pugnæ hortator. Ouid. 4. Trist. eleg. 2, 7.
 Scelerum. Virg. 6. Aeneid. 106.
 ¶ Hortatrix. Gloria hortatrix animosi lethi. Stat. 9. Thebaid. 144.
 ¶ Hortatiuus. Quint. Hæc ad hortatum genus maxime pertinent.
 HORTVS.] locus, in quo arbores & olera oriuntur.
 Cultissimus hortus. Ouid. 2. Fast. 141.
 Exhaustus lectis floribus. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 4. 13.
 Halantes floribus horti. Virg. 4. Georg. 22.
 Irriguus horti. Horat. 2. Sermon. Satyr. 4. 4.
 Pauperis horti custos. Virg. eclog. 7. 7.
 Pingues horti. Virg. 4. Georg. 26.
 Rigus hortus. Ouid. 8. Metam. 130.
 Suburbani horti. Stat. 4. Syllu. 4. 2.
 Horti, in plurali, arboribus confusi dicuntur, & voluptatis amantibus; causa parasi. Colum. lib. 4. cap. 18. 1. Centenæ stirpes per singulos hortos semitis distinguantur. Idem libro 11. cap. 3, pro loco herbis confuso, seu locis, nunc hortuum, nunc hortos vsurpat. Plin. lib. 19. cap. 4. 11.
 Horti in fenestris. Plinius libro 19. cap. 4. Iam in fenestris suis plebs vrbana, in imagine hortorum quotidiana oculis rura præbebant.
 Horti peniles. Plin. lib. 36. cap. 14.
 Horti: pro villa. Plin. lib. 19. cap. 4. 2. In XII. TAB. legum nostrarum, nusquam nominatur villa: semper in significatione ea hortus.
 ¶ Hortulanus. Macrobi. lib. 7. Saturn. cap. 3, Thrasius Amphias, qui ex hortulano pontes esset, & amicum quasi degenerem nonnulla dixisset.
 ¶ Hortensis. Plin. lib. 19. cap. 10. 1. Morbos hortensia quoque; sentiunt, sicut reliqua terræ fata. Idem libro decimonono, capite 5. 9.
 ¶ Hortensianus. Plinius libro 21. cap. 15, Batin marinam, batin hortensianam.
 ¶ Hortensius. Plin. lib. 22. cap. 24, 12. Idem lib. 19. cap. 8, 7, Beta hortensiorum leuissima est.
 HOSPES.] tam qui hospitio recipit, quam qui recipitur. Vnde Ouidius 1. Metam. 30.
 --- non hospes ab hospite tutus. Terentius Adelphi. 4. 1. 13.
 Cliens, amicus, hospes nemo est vobis?
 Amabilis hospes. Horat. 2. epist. 2. 27.
 Vespertinus. Horat. 2. Sermon. Satyr. 4. 4.
 ¶ Hospes: pro peregrino. Virg. 4. Aeneid. 2.
 Quis nouus hic nostris successit sedibus hospes?
 Hospes: pro homine ignaro eorum quæ aguntur. Terent. Phorm. 4. 2. 15.
 Si ab hoc nihil fiat, tum hunc adoriar hospitem.
 ¶ Hospitus. vii, Hospita uis. Stat. 1. Achil. 76.
 Hospita æquora: Vicina. Virg. 3. Aeneid. 75.
 Hospita flumina: per quæ transiri aut nauigare potest. Statius libro 3. Thebaid.
 Nauis hospita. Ouid. 1. Fast. 68.
 Teæta hospita. Valer. 2. Argon. 131.
 Terra hospita. Virg. 3. Aeneid. 108.
 ¶ Hospita: Substantiuum. Terent. And. 2. 6. 7,
 Propter huiusce hospitiæ consuetudinem?
 ¶ Hospitium: Liuius, libro 2, ibi benigne excepti, diuisique in hospitia, curatis vulneribus. Liuius lib. 5. ab Vrbe, 130, Hospitium cum eo, Senatusconsulto est factum. Cæsar de Heduis loquens: quibus prælijs calamitatibusque; fractos, qui & sua virtute & Pop. Roman. Hospitio atque amicitia plurimum antè in Gallia potuissent, coactos esse Sequanis obsides dare.
 Antiquum hospitium. Virg. 3. Aeneid. 3.
 Commune. Silius lib. 13. 59.
 Fauens. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 1, 32.
 Pauperis hospitij precium. Silius lib. 7, 38.
 Excipere aliquem hospitio. Ouidius epist. 15, 26.
 Indulgere hospitio. Virg. 4. Aeneid. 11.

Iungimus hospitio dextras. Virg. 3. Aeneid. 17.
 Arenæ hospitio prohibemur. Virg. 1. Aeneid. 109.
 Recipere aliquem hospitio. Ouid. 5. Metam. 132.
 Hospitium calamitatis. Plaut. Trinum. 8, 116.
 Confidentia. Plaut. Capt. 10, 8.
 Amicitiam, hospitium, & foedus amicitia cum aliqua gente facere. Papinianus in l. postliminij. ff. de captiuis & postliminio reuersis.
 ¶ Hospitiolum. Vlpian. in l. si verò. §. 1. ff. de ijs qui deiecer. vel effud.
 ¶ Hospitale: Domus accipiendis hospitibus destinata. Vitruuius lib. 6. cap. 10, vti hospites aduenientes non in peristyliis, sed in ea hospitalia recipiantur.
 ¶ Hospitalis. Liuius 1. ab Vrbe, 253, Vbi exceptus benigne ab ignaris consilij, quum post cœnam in hospitale cubiculum deductus esset.
 Hospitalis tessera. Plaut. Pœnul. 16, Hæc mihi hospitalis olim tessera cum illo fuit.
 Hospitalis deus: Iupiter dictus est antiquis. Plaut. Pœnul. 15. 22. deum hospitalem ac tesseram Mecum fero.
 Hospitalium locum, appellat hunc mundum. Seneca epistol. 103. Quicquid circa te est rerum, tanquam hospitalis loci sarcinas specta.
 Hospitalis cœna. Plin. lib. 33. cap. 4. 15.
 Hospitalis regis elementia. Plin. lib. 6. cap. 22, 4.
 Hospitalium aduenis solum. Plin. lib. 17. cap. 10, 10.
 ¶ Hospitalitas. Mart. lib. 1. 170.
 ¶ Hospitaliter. Liuius 1. ab Vrbe, 37. Inuitati hospitaliter per domos. Ibidem, lib. 6. 202. Mori extemplò Patres, vocari eos iam tum hospitaliter magis, quam hostiliter iulserè.
 ¶ Hospitari: hospitio vti. Seneca de Vita beata: Quid enim est, cur illis bonum locum inuideat? veniant, hospitentur. Idem epist. 119.
 Hospitari nescit castanea: pro, In alieno solo crescere. Plin. lib. 17. cap. 20. 6. Sed translata nescit hospitari, pauetque nouitatem. de castanea.
 Hospitari aqua in eo loco. Plin. 6. cap. 18, 1.
 HOS TI A.] sacrificium, pro victis hostibus. Cæf. 8. bel. Gal. 182, Hostia omnibus locis immolabantur. Ouidius 1. Fast. 68,
 Hostibus à domitis hostia nomen habet.
 Plaurus Epid. 4. 10,
 Cuius quoties vides sepulchrum, sacrificas
 Horco illicò hostias.
 Fœlix hostia. Virg. 1. Georg. 69.
 Macata. Horat. 1. Carm. ode 19, 4.
 Petulans. Iuuenal. Satyr. 12, 1.
 Pinguis. Virg. 1. Aeneid. 148.
 Pulla. Tibul. lib. 1. eleg. 2, 13.
 Sumptuosa. Horat. 3. Carm. ode 23, 5.
 Multa tibi ante ara nostra cadet hostia dextra. Virgilius 1. Aeneid. 68.
 ¶ Hostiatus: Hostijs, onustus. Plaut. Rud. 7. 8.
 Ergo vos æquius erat candidatas venire, hostiatusque.
 HOS TICVS, HOSTILIS.] Vide HOS TIS.
 HOS TIO.] Acquo. Plaut. Afin. 7. 121,
 Quin promitto, inquam, hostire contrà vt merueris.
 Hostire: Comprimere, Restundere. Pacuuius Teucro: Nisi coëcucro proteruitatem, atque hostiero ferociam.
 Hostire: Offendere, cedere. Pacuuius Erotopægnion. libro 2, Nunc id mihi molestum est, quod hostit voluntatem tuâ.
 ¶ Hostimentum: Festus: Hostimentum, beneficij pensatio. Plaut. Afin. 5. 20,
 Par pari datum hostimentum est, opera pro pecunia.
 HOS TIS.] Terent. Hecyr. 5. 2, 13, Nam nupta meretrici hostis est, à viro vbi segregata est.
 Turmæ hostium. Horat. 4. Carm. ode 14. 5.
 Victor hostium. Horat. 1. Carm. ode 6, 1.
 Acer hostis. Horat. Epod. 6, 3.
 Conferti hostes. Claud. 8. Peneg. 39.
 Ferus hostis. Ouid. 1. Metam. 38.
 Glomerati hostes. Virg. 9. Aeneid. 92.
 Infesti. Ouid. 1. Amor. eleg. 9, 4.
 Spoliatus hostis. Silius lib. 15, 138.
 Validus. Ouid. 12. Metam. 104.
 Facere hostem aliquem alteri. Lucan. lib. 1. 41.
 Denfos fertur moriturus in hostes. Virg. 2. Aeneid. 108.
 Hostem induere. Tacit. lib. 10.
 Obsidere. Lucan. lib. 6. 24.
 Obterere. Lucan. lib. 7. 56.
 In medios penetrare hostes. Silius lib. 5. 47.
 Propulsare hostem. Stat. 1. Thebaid. 53.
 Ex hoste rapti penates. Virg. 1. Aeneid. 77.
 Perniciosissima studiorum hostis. Quint. lib. 1. cap. 2, 6.
 ¶ Hostilis, Virgilius 11. Aeneid. 19, Indutosque iubet truncos
 K K k 4 hostili.

hostilibus armis. Plautus Pseud. 10. 19.
 --- occasione repersti verbero,
 Vbi percenteris me insidijs hostilibus?
 Acies hostilis. Tacit. lib. 19.
 Agmen hostile. Ouid. 8. Metam. 8.
 Animus hostilis. Seneca Odu. 1. 5.
 Odium hostile. Tacit. lib. 15.
 Rapinae hostiles. Lucan. lib. 1. 33.
 Spiritus hostiles. Tacit. lib. 20.
 Induere hostilia aduersus aliquem. Tacit. lib. 19.
 Facere hostilia. Tacit. lib. 15.
 Hostilia referre. Liu. Legati retulerunt hostilia: & Saguntii
 excidium nuntiatum.
 Resumere. Tacit. lib. 12.
 Hostiliter Linius. 2. ab Vrbe, 63, Bona hostiliter venden-
 di. Idem 1. ab Vrbe, 45, Hostiliter in fines Romanos incur-
 sionem facit.
 Nimum hostiliter. Ouid. 14. Metam. 14.
 Sternit hostiliter omnes. Ouid. 11. Metam. 75.
 Hostilitas. Seneca de Vita beata: Aduersus hostes inhu-
 mana crudelitas; aduersus suos etiam hostilitas est.
 Hosticus: Idem quod Hostilis. Plautus Capt. 5. 52, Perq;
 conseruicium commune, quod hostica euenit manu Ho-
 rat. 1. Serm. Satyr. 9. 7, Hunc neque dira venena, nec hosti-
 cus auferet ensis. Colum. in Praef. lib. 1. 17, Quanquam in-
 ter ferrum & ignes hosticis incursionibus vastatae fruges,
 Turba hostica. Ouid. 3. Trist. eleg. 10, 14.
 HOSIVS.] Cato cap. 6. 2, Sin in loco crasso aut caldo fe-
 ueris, hostus nequam erat, & ferundo arbor peribit. Varro
 1. de Re rust. cap. 24. 2.

H V

HVBER.] Abundans, foecundus. Cato Orig. lib. 2, Itares
 huber fuit.
 Hubertas: Abundantia copia. Plin. lib. 7. 2. 12, Hae facit
 hubertas soli, temperies caeli, aquarum abundantia.
 Hubero: Huberem & foecundum facio. Palladius lib. 4,
 Hoc velut coitu steriles arbores huberatur. Plin. in Paneg.
 Et caelo quidem nunquam benignitas tanta, vt simul ter-
 ras huberet, foueatque.
 Huberare, dicuntur fructus: pro exhuberare, siue huberes
 esse. Col. lib. 5. cap. 9. 10, Neque enim olea continuo bien-
 nio huberat.
 Huber: Substantiuè, Pro hubertate. Palladius lib. 1. cap.
 33, Pratis vero recentia stercorea proficiunt ad huber her-
 barum.
 HVBER.] Mamma. Virg. 3. eclog. 6,
 --- bino alii hubere foetus.
 HVC.] Vide HIC.
 HV1.] Interiecto admirantis. Terent. Adelph. 3. 3. 57,
 Saluos sit, spero, est similis maiorum suum. s. hui.
 HUI, HEM, & caetera huiusmodi, sanna sicut aduersus eos quibus
 irasimur. Terent. Eunuch. 47. 35,
 Principio eam esse dico liberam. THR. hem. CH. ciuem
 Atticam. THR. hui. Idem Adel. Plaut. Truc. 5. 33,
 Hui, vt hic agrestis est adolescens, qui hic habet?
 HV1VSMODI.] Terent. Heaut. 2. 3. 98, huiusmodi obsecro
 aliquid reperi. Ibidem. 5. 2. 34, Sepe ex huiusmodi re quapiam.
 HVMANVS.] ad hominem spectans. Terent. Adelph. 3. 4. 25,
 Persuasit nox, amor, vinum, a adolescentia: Humanum est.
 Idem And. 1. 5. 1, Hocce est humanum factum, aut ince-
 ptum. Ibidem, 1. 1. 86,
 Hae ego putabam esse omnia humani ingenij, mansue-
 tiq; animi officia.
 Animus humanus. Hor. 1. Serm. Satyr. 8. 4.
 Humanus calculus: Qui in homine generatur. Plin. lib. 11,
 cap. 49. 1.
 Caput humanum. Hor. de Arte, 1.
 Caeterum si aliquid mihi humanum contigerit. Paulus in l.
 Publia Mæuia. ff. depositi.
 Facies humana. Ouid. 2. Metam. 133.
 Deus sub imagine humana. Ouid. 1. Metam. 43.
 Ius humanum, ac diuinum, & contra. Tacit. lib. 4. Linius 9.
 Decad. 4.
 Labores humani. Virg. 5. Aeneid. 137.
 Mentis humanae. Ouid. 1. Metam. 12.
 Natura humana. Horat. de Arte, 72.
 Rationes humanae. Lucret. lib. 2. 34.
 Res humanae. Virg. 10. Aeneid. 30.
 In rebus humanis. Vlpian. in l. si quis eum. §. de fructibus. ff.
 de except. iudic. De fructibus eadem quaestio est & de
 partu: haec enim nondum erant in rebus humanis.
 Soris humanae memot. Ouid. 3. Trist. eleg. 11. 14.
 Vultus humani. Horat. de Arte, 21.
 Humanus. Irasimur. Varro: Praxiteles propter artificium e-
 gregium, nemini est paulo humaniori ignotus.
 Humanitas. Humanitas vitae: pro Cultu humanae vitae.

Plin. lib. 13. cap. 11. 2, Quum chartae vsu maxime humani-
 tas vitae constet; & memoria.
 Humanitas. pro Eruditione. Gellius lib. 13. cap. 15.
 Humanè: Benigne, mansuete. Terent. Adelph. 1. 2. 65, Ta-
 men vix humane patitur. Plin. lib. 16. cap. 19. 1, Humanius
 iuuant.
 Humanitus: Humano more. Plin. lib. 10. cap. 63, Vri au-
 tem (vt dictum est) humanitus strati.
 HVMATIO, HVMATVS.] Vide HVMS.
 HVMEO.] Mædidus sum. Col. lib. 3. cap. 11. 9, Verum est in
 opere difficilior, quod neq; humentem fodere possis. Pli-
 nius libro 22. cap. 24. 11.
 Arbor humet lacrymis. Ouid. 10. Metam. 101.
 Capillus humens. Ouid. 11. Metam. 139.
 Genae humentes. Tibul. lib. 1. eleg. 9. 8.
 Oculi humentes. Ouid. 11. 93.
 Umbra humens. Virg. 3. Aeneid. 118.
 Humefco: Humidus fio. Virg. lib. 3. Georg. 22,
 --- humescunt spumis, flatuq; sequentum.
 Poculis humescere. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. 14.
 Humescentes oculi. Plin. in Paneg. 124.
 Humefco: Humidum reddo. Virg. lib. 4. Georg. 26,
 Quae niger humefcat flauentia culta Galefus. Colum.
 lib. 7. cap. 3. 15.
 Vultum humefcat largo flumine. Virg. 1. Aeneid. 94.
 Oscula humefcans labris. Lucret. lib. 4. 240.
 Humefcatus. Silius lib. 8. 87,
 --- flatuq; humefcata Vomano Adria.
 Humefcus. vt, Humefcus locus. Varro 1. de Re rust. cap.
 24. 3. Et Cato cap. 6. 2.
 Humidus. Dies humida. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 4. 1.
 Humus humida. Ouid. 5. Metam. 78.
 Lumina humida. Ouid. 9. Metam. 108.
 Nox humida. Virg. 3. Aen. 40. Et lib. 2. 2.
 Nubila humida. Ouid. 2. Metam. 1.
 Oua. Plin. lib. 10. cap. 60. 3.
 Vapor humidus. Ouid. 1. Metam. 87.
 Humidum: Substantiuè. Tacit. lib. 1, Praemisso Cecinnâ,
 vt occulta saltuum scrutaretur, pontesque, & aggeres hu-
 mido paludum, & fallacibus campis imponderet.
 Humidulus. vt, Linum humidulum. Ouid. 3. de Arte, 125.
 Humificus. Plin. lib. 2. cap. 107, Glaciem refundat, cun-
 ctâq; humifico spiritu laxet.
 Humigo: Humefco. Vindicianus ad Valentinianum Im-
 peratorem: Ad balnea mittitur, vt lauacro eius siccitas
 humigetur.
 HVMERVS.] Terent. Eun. 2. 3. 21, --- quas matres student
 Demissis humeris esse.
 Candentes humeri. Horat. 1. Carm. ode 27.
 Candidi. Horat. 1. Carm. ode 13. 2.
 Fortes. Virg. 9. Aeneid. 76.
 Insignes. Stat. 6. Theb. 115.
 Lau. Virg. 2. Aeneid. 143.
 Languentes. Virg. 11. Aeneid. 175.
 Superbi. Valer. 2. Argon. 109.
 Læna demissa ex humeris. Virg. 4. Aeneid. 53.
 Exserere humerum. Ouid. 1. Fast. 82.
 Altis humeris exstans. Virg. 6. Aeneid. 134.
 Onusto humero aliquid ferre. Horat. 1. Serm. Satyr. 1. 10.
 Portare aliquid humeris. Horat. 1. Serm. Satyr. 5. 18.
 Recedere ab humero. Cels. lib. 8. cap. 11.
 Reportare humeria. Sallust. in Ciceronem, 5.
 Sparsus humerus capillis. Horat. 3. Carm. ode 20. 3.
 Velare humeros ostro. Stat. 8. Theb. 113.
 Humeri arborum. Plin. lib. 17. cap. 1456.
 Humeri in gallinaceis. Col. lib. 8. ca. 2. 8, Iube deinde variq;
 vel ex auro flauq; per colla, ceruicesq; in humeros diffusq;
 Humerales. Paulus: Nam si tibiale vel humerale miles a-
 lienauit, castigare verberibus debet.
 Humerosus: altos humeros habens.
 Humerosus locus. Colum. lib. 3. cap. 10. 4.
 HVME SCO, HVMI DV S.] Vide HVMEO.
 HVMLIS.] humi declius.
 Humilis & Excelsa luna; contraria. Plin. lib. 2. cap. 9. 2.
 Humilis vitis. Col. lib. 4. cap. 1. 4,
 Humili statu vitis plerunq; iuxta terram coerecitur.
 Humilis: parvus & summissus. Virg. eclog. 2. 6,
 Atque humiles habitare casas. Apud Colum. libro 4,
 Bos humilis.
 Domus. Horat. 2. Carm. ode 5.
 Fossa. Virg. 7. Aeneid. 32.
 Volatus. Valer. 4. Argon. 102.
 Metus humilis. Claud. de bello Get. 11.
 Nomen humilis. Seneca Hippol. 5. 5.
 Preces humiles. Ouid. 2. de Arte amandi, 51.
 De itupe humili creatus. Ouid. 14. Metam. 140.

Humilimus homo. Liu. 3. ab Vrbe. 84. Tacit. lib. 17. Et vt cuique humilimus cūens. Idem libro 18. Humilimo cuique credulus.

Humilis in plebe, & idē ignobilis puerpera. Plinius lib. 7. cap. 36. 1.

¶ **Humiliter**: demissè. Plin. epist. 110. lib. 6. eadem enim, facta claritate vel obscuritate facientium, aut tolluntur altissimè, aut humilimè deprimuntur. Liuus 4. bel. Pun. 115. Hæc natura multitudinis est: aut seruit humiliter, aut superbe dominatur.

HUMO] Vide **HVMVS**.

HVMOR.] liquor.

Aquæ humor. Lucret. lib. 2. 40.

Corruptus. Quint. lib. 2. cap. 10. 5.

Candens lacteus. Lucret. lib. 1. 52.

Crassus. Pers. Satyr. 3. 2.

Dulcis. Lucret. lib. 2. 96.

Exiguus. Virg. 1. Georg. 14.

Gaudus canis in montibus. Virg. 1. Georg. 9.

Bacchi Massicus. Virg. 1. Georg. 79.

Ruber. Lucretius libro 4. 212.

Splendus. Lucretius libro 6. 239.

Tener. Virg. 2. Georg. 47.

Bibit humorem tellus. Virg. 2. Georg. 44.

Lingua defecerat humor. Ouidius 9. Metam. 114.

Euocare corruptum humorem. Cels. lib. 2. cap. 17.

Excedit humor. Celsus lib. 8. cap. 10.

Liquitur. Virg. 1. Georg. 9.

Madescimus humore. Quint. lib. 6. cap. 2. 23.

Humor pro re superflua. Virg. 1. Georg. 59.

Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorem.

HVMVS.] Terra.

Arenola humus. Ouid. 2. de Remed. amor. 40.

Arens. Ouidius 2. Amor. eleg. 3. 20.

Diues. Ouidius 1. Metam. 28.

Graminea. Ouidius epist. 4. 9.

Immunda. Ouidius 2. de Arte. 105.

Limosa. Ouidius 1. de Remed. amor. 29.

Mollis viridi cæspite. Ouid. 3. de Arte. 137.

Paludosa. Ouidius 15. Metam. 54.

Pinguis. Virg. 2. Georg. 37.

Tonsa. Ouidius 1. de Remed. amor. 39.

Vda. Horat. 3. Carm. ode 2. 5.

Ab humo attollere aliquem. Virg. 5. Aeneid. 90.

Exercere humum. Virg. 1. Georg. 44.

Sedit humo nuda. Ouidius 4. Metam. 53.

Spargere humum folijs. Virg. eclog. 3. 8.

Stratus humo gelida. Stat. 10. Theb. 63.

Tollere se humo. Virg. 3. Georg. 2.

¶ **Humu**: *Ablatiuus antiquus, pro Humo.* Varr. *ταφή ὑμῶν*.

In pauimento non audes facere lacunam, at in humu calcæos facis elixos.

¶ **Humigenius** vice aduerbij positus. Plinius libro 9. cap. 13.

Humi quoque vice pedum serpunt. Col. lib. 8. cap. 14. 4.

Incut autem non vt priores aues. de quibus diximus, insistentes humi Idem: Vt latius sese frutex humi diffundat.

Fusus humi. Virg. 6. Aeneid. 85.

Construunt uiam cum verbo motus ad locum. Virgilius 1. Aeneidos 40.

Nec prius absistit, quàm septem ingentia victor

Corpora fundat humi. Iuuen. Satyr. 8. 8.

Stratus humi palmas viduas desiderat vltimos.

Prosternit humi Iuuenem. Ouid. 5. Metam. 40.

Spargere aliquid humi. Ouid. 3. Metam. 21.

¶ **Humo**: Sepelio. Plinius libro 7. cap. 54. 1. Sepultus intelligitur quoquo modo cõditus: humatus verò, humo contentus. Mart. lib. 6. 28.

Quisque suum pro re consortem mœtus humabat. Lucr. lib. 6. 2. 8.

Corpus humandum. Virg. 6. Aeneid. 32.

Hic populus semper conluerat humari. Lucret. lib. 6. 257.

Humare taleas. Colum. lib. 5. cap. 9. 3.

¶ **Humator**. Lucanus libro 7. 162.

— non illum Pœnus humator

Consulis.

H Y

HYACINTHVS.] Genus floris. Plinius libro 21. capite 11.

& cæteris hyacinthus maximè durat, & viola alba, & cœnanthe. Virg. 3. eclog.

— & suaue rubens hyacinthus.

Ferruginei hyacinthi. Virg. 4. Georg. 4. 37.

Languens hyacinthus. Virg. 11. Aeneid. 14.

Mollis. Virg. eclog. 6. 11.

¶ **Hyacinthus**: *Lapis preciosus*. Plinius libro 37. cap. 9. 8. Hyacinthos Aethiopia mittit, & chrysolithos aurco colore translucentes.

Adulta hyems. Tacit. lib. 11.

Affecta. Silius lib. 1. 99.

Aquilonia. Plinius libro 17. cap. 2. 3.

¶ **Hyacinthinus**: coloris hyacinthi. Pers. Satyr. 1.

Hic aliquis, cui circa humeros hyacinthina lana.

Flos hyacinthinus. Catul. in Epithalamio Iuliz. 56. 19.

HYAENA.] animal. Plinius libro 8. cap. 30. 1. Hyænis vtraque esse naturam; & alternis annis mares, alternis fœminas fieri.

¶ **HYALVS**.] Vitrum. Virg. 4. Georg. 67.

— miscia vellera nymphæ

Carpebant hyali saturo tucata colore.

HYBERNVS] ad hyemem pertinēs. Hybernz tonicæ. Plaut. Milite. 10. 93.

Hyberni agni. Plin. lib. 8. cap. 47. 2.

Annus hybernus. Hor. Epod. 2. 6.

Eventus hyberni. Tacit. in vita Agricolæ.

Flatus Virg. 2. Georg. 61.

Grando hyberna. Ouid. 5. Metam. 32.

Hybernum mare. Plin. lib. 12. cap. 19. 3.

Nix hyberna. Horat. 4. Carm. ode 12. 1.

Noctes hybernz. Virg. 6. Aeneid. 71.

Soles hyberni. Virg. 1. Georg. 97.

¶ **Hybernaculum**. Liuus 2. bel. Pun. 138. exercitu accepto,

hybernaculis mature communitis. Idem. lib. 10. Hybernacula Carthagenensium, congesta temere ex agris materias,

exaridificata, lignea fernè tota erant.

¶ **Hyberno**. Plinius libro 9. cap. 15. 7. Bruma non vagantur:

vbicunque deprehensi vsque ad Aequinoctium, ibi hybernant.

HYBRIS.] Canis imparibus parentibus natus, inquit Porphyrio: hoc est, ex venatico & gregario.

¶ **Hybridæ**: sues ex fero & domestico sue progeniti. Plinius

libro 8. cap. 5. 31. In nullo genere æque facilis mixtura cum

fero, qualiter natos antiqui hybridas vocabant, ceu semiferos. Suetonius in Angust. cap. 19. Themastini epica di ex

gente Parthica hybridæ. Horat. lib. 1. Scrm. Satyr. 7. 1. Hybrida quo pacto sit Persius, vltus opinor.

HYDRARGYRVM.] Pigmenti genus, in vicem argenti viui

aliquando dilutum. Plin. lib. 31. cap. 1. 23. Aes inaurari argento viuo; aut certe hydrargyrum, legitimum erat.

HYDRAVLVS.] instrumentum musicum. Plin. lib. 9. cap. 8. 4.

Delphinus non homini tantum amicum animal, verum & musicæ arti: mulcetur symphoniz cantu; & præcipuè hydraulico sono.

¶ **Hydraulicus**. Plinius libro 7. cap. 37. 4. Laudatus est Ctesibius pneumatica ratione, & hydraulicis organis reperi-

tis. Vitruuius libro 10. cap. 13.

HYDROCELE.] Hernia. Mart. lib. 12. 80. Tumidas in hydroceclas.

¶ **Hydrocelicus**. Plin. lib. 30. cap. 8. 2. Hydrocelicis stelliones mirè prodesse tradunt.

HYDROLAPATHVM.] Genus lapathi, quod in aqua nascitur. Plin. lib. 20. cap. 21. 9.

HYDROMELI.] Aqua mulsa. Plinius libro 31. capite 6. 12.

Hydromeli quoque ex imbre puro cum melle temperabatur quondam, quod daretur appetitibus vinum ægris.

HYDROPHOBVS.] Qui aquam expauet. Plinius libro 29. cap. 5. 5. Est limus saluæ sub lingua rabiosi canis, qui datus in potu, fieri hydrophobos non patitur. Celsus de

morfu rabiosi canis: Hydrophobos Graeci vocant. Miserimum genus morbi, in quo simul æger & siti & aquæ metu cruciatur.

HYDROPS.] aqua intertus. Horat. 2. Carm. ode 2. 3.

Crescit indulgens sibi diuus hydrops. Plin. lib. 24. cap. 11. 2. Celsus. multa de Hydrope. lib. 3. cap. 21.

¶ **Hydropicus**. Plin. lib. 20. cap. 6. 3. Horat. 1. epist. 2. 7. Si nolles sanus, cures hydropicus.

¶ **Hydropisis**. Idem quod Hydrops. Plin. lib. 20. cap. 1. 5. Sic & contra phthiasim bibitur, & hydropises.

HYDRVS.] Genus anguium in aqua degentium. Plin. lib. 29. cap. 4. 1. 1. In orbe terrarum pulcherrimum anguium genus est, quod in aqua viuut: hydu vocantur, nullis serpentium inferiores veneno.

Immanis hydrus. Virg. 4. Georg. 92.

Stridentes hydrus. Stat. 1. Theb. 99.

Torui. Claud. 2. Pancg. 28.

¶ **Hydrum**, sinnerunt poëtz esse multorum capitum serpentem in Lerna palude. Plin. lib. 29. cap. 4.

Dira hydra. Horat. 1. epist. 2. 2.

Immanis hydra. Virg. 6. Aeneid. 115.

HYEMS.] Virg. 1. Georg. 50.

— atque hyemes orate serenas Agricolæ,

Hyems: *Pis verus*. Virg. 1. Aeneid. & 2.

— sæpe illos atpera Ponti

Intereuit hyems.

Adulta hyems. Tacit. lib. 11.

Affecta. Silius lib. 1. 99.

Aquilonia. Plinius libro 17. cap. 2. 3.

Aquosa Virg. eclog. 10. 14. Atra. Virg. 7. Aeneid. 43.
 Cæca. Valerius 3. Argonaut. 31. Dura. Virg. 4. Georg. 48.
 Extremæ sub casum hyemis. Virg. 1. Georg. 68.
 Fera hyems Ouid. 1. Trist. eleg. 1. 9.
 Flammea. Stat. 3. Sylu. 5. 15.
 Genialis. Virg. 1. Georg. 61.
 Glacialis hyems canos hirsuta capillos. Ouidius 2. Metamorph. 6.
 Hyems ignava colono. Virg. 1. Georg. 60.
 Imbrifera. Silius lib. 3. 40.
 Informes hyemes. Horat. 2. Carm. ode 10. 3.
 Iniquæ. Horat. 1. Carm. ode 1. 7.
 Intonata hyems. Horat. Epod. 2. 11.
 Intrepida. Tacit. in vita Agricola.
 Lethalis. Ouid. 2. Metam. 166.
 Mollis. Stat. 3. Sylu. 5. 15.
 Pigra. Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 19.
 Præmatura. Tacit. lib. 1.
 Senilis. Ouid. 1. 5. Metam. 43.
 Serenæ hyemes. Plin. lib. 17. cap. 2. 4.
 Serotinæ. Plin. lib. 17. cap. 2. 4.
 Sicca hyems. Ouid. 3. Amor. eleg. 5. 21.
 Tristis. Virg. 4. Georg. 27.
 Turbida. Claud. de bel. Get. 82.
 Adoperta gelu. Ouid. 3. Fast. 47.
 Discedens. Ouid. 2. Fast. 31.
 Hyems iam præcipitauerat, & ver iam appetebat. Cæsar 3. belli Ciuil.
 Acris hyems soluitur. Horat. 1. Carm. ode 4. 1.
 Hyems: *pro amo*. Mart. 5. 38, Sextam petegit hyemem, nec tamen totam.
 ¶ Hyems: *in plurali*. Plinius libro 8. capite 38. 3. Ergo in hyemæ alijs prouisum pabulum, alijs pro cibo somnus. Cæsar 4. bell. Gall. 53. 4.
 ¶ Hyemare: hyemem siue frigus facio. Colum. libro 1. 1. capite 2. 5, Auster aut Africus hyemat. Ibidem, 19, Tertio nonas Nouemb. Fidicula manè exoritur, hyemat & pluit. Plinius libro 18. capite vltimo, 13. Pluuiæ erunt & tonitrua, & hyemabit.
 Dies hyemant: Tempus hyemat. Plin. lib. 18. cap. 26. 5. Idem lib. 2. cap. 47. 8.
 Mare hyemat. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 4.
 Hyemare aquam. Plin. lib. 19. cap. 4. 6, Decoquunt alijs aquas: mox & illas hyemant.
 Medijs hyemet mercator in vndis. Horat. 1. epist. 17. 15.
 ¶ Hyematus. Plinius libro 9. cap. 27. 1. Autumnali sidere, vt palam est hyemato lacu, flustibus glomeratæ voluuntur multitudine.
 ¶ Hyematio. Varro de Re rust. cap. 16. 26, Vt ne plus tertia pars eximatur mellis: reliquum hyemationi relinquatur.
 ¶ Hyemalis: Hybernus. Hyemalis dies. Columel. libro 11. cap. 1. 19.
 Nimbi hyemales. Ouid. 9. Metam. 21.
 Hyemalis locus. Plin. lib. 18. cap. 7. 20.
 HYGREPLASTRUM.] Emplastrum liquidum. Plin. lib. 34. cap. 13. 5, Præcipua tamen commendatio eius in hygreplastro, ad purganda vulnera fistulasq;
 HYMEN.] carmen nuptiale.
 Festus hymen. Claud. ad Sereenam, 17. 1.
 Professus clamatur hymen. Stat. in Epithal. Stellæ. 6.
 ¶ Hymenæus: hymnus nuptialis, vel etiam nuptiæ ipsæ.
 Terent. Adelph. 5. 7. 7,
 --- hoc mihi in mora est,
 Tibicina, & hymenæum qui cantent.
 Clarus hymenæus. Lucret. lib. 1. 20.
 Lasciuus hymenæus. Silius lib. 5. 4.
 Pactos hymenæos exercere. Virg. 4. Aeneid. 20.
 Vetitos hymenæos inuadere. Virg. 6. Aeneid. 125.
 Iustos pati hymenæos. Virg. 3. Georg. 11.
 Inconcessos hymenæos petere. Virg. 1. Aen. 132.
 Promissus socijs hymenæus in annos. Ouid. epist. 2. 7.
 Hymnus.] canticum, siue laus. Martial. lib. 12. 72, Inuitus puerum fatetur hymnus.
 ¶ Hymnologus, Firmicus. lib. 3. cap. 6, In nono loco sol ab horoscopo constitutus, templorum conditores facit, aut hymnologos, & qui deorum laudes decantent.
 ¶ Hymnifer. Vultus Orpheï hymniferi. Ouid. 11. Metam. 12.
 HYOSCYAMVS.] Herba, Plin. lib. 20. cap. 17. 8, Colligitur succus eius, vt hyoscyami.
 ¶ Hyoscyaminus. Hyoscyaminum oleum, quod ex hyoscyamo decoquitur. Plin. lib. 23. cap. 4. 15.
 HYORISIS.] Herba. Plin. lib. 27. cap. 10.
 HYPAETHRVS.] ædificia aperta, & sub dio. Vitruuius lib. 1. cap. 2, quum Ioui, fulguri, & cælo, & Soli, & Lunæ, ædificia sub dio, hypæthraq; constituuntur.
 Hypæthrae ambulationes. Vitruuius lib. 5. cap. 9, Aperta hy-

pæthraque loca. Vitruuius libro 5. cap. 9.
 HYPAGVM.] nauale instrumentum. Plinius lib. 7. cap. 56, Hypagum Salaminij inuenerunt, aut Pericles Atheniensis.
 HYPENEMIVM.] ouum irritum. Plinius libro 10. capite 58. 3, Et ipsæ autem inter se (si mas non sit) foemina æquè faciunt, pariuntque oua irrita, ex quibus nihil gignitur: quæ hypenemia Græci vocant. Varro 2. de Re rust. cap. 1. 19.
 HYPERTHYRVM, vel HYPERHYRIS.] Superliminare. Plin. lib. 29. cap. 4. Vitruuius lib. 4. cap. 6.
 HYPOCAUSTVM.] Locus ad sudandum. Vitruuius lib. 5. cap. 10. Plinius epist. 17. lib. 2. ad Gallum: Applicatum est cubiculo hypocaustum perexiguum, quod angusta fenestra suppositum calorem, vt ratio exigit, aut effundit, aut retinet.
 Tenuem voluunt hypocausta vaporem. Stat. 1. Sylu. 5. 12.
 HYPOTHECA.] pignus. Martianus: Inter pignus & hypothecam tantum nomis sonus differt
 ¶ Hypothecarius creditor. Vlpian. in l. 1. §. sciendum est autem. ff. de separat.
 HYSOPVS, & HYSOPVM.] Herba. Colum. lib. 7. cap. 5. 17, Remedio sunt hyssopus & sal, æquis ponderibus contrita. Plinius lib. 25. cap. 11, Hyssopum in oleo contritum, phthiriasi resistit, & prurigini in capite.
 ¶ Hyssopites: vinum factitium ex hyssopo. Colum. lib. 12. cap. 35.
 HYSTERICA.] mulier quæ ab utero strangulatur, Martial. lib. 11. epig. 8.

I

IACEO] cubo, decumbo. Plaut. Amph. 4. 87,
 Quisq; vt steterat, iacit, obtinetq; ordinē.
 Ad quartā iaceo. Hor. 1. Scim. Satyr. 6. 25,
 Iacere ante pedes. Plaut. Amphit.
 Supplex ante pedes iacuit. Ouidius 11. Metamorph. 3.
 Iaccant in aqua carnes. Plaut. Pseud. 4. 35.
 In lacertis alicuius iacere. Ouid. 1. Amor. eleg. 13. 1.
 In lustra. Plaut. Cas. 5. 28, In luto. Idem Aul. 7. 52.
 In toro iacui. Ouid. epist. 14. 8.
 Iacent sub arbore poma. Virg. 7. eclog. 11.
 Umbra iacuere sub vna. Ouid. 2. Fast. 18.
 Humi iacet nudus infans. Lucret. lib. 5. 45.
 Humo iacuit resupinus. Ouid. 4. Metam. 25.
 Truncus iners iacui. Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 3.
 Graues vino fomnoq; iacebant. Ouid. epist. 14. 7.
 ¶ Iacere: *Sordere*. Lucilius lib. 30, Et sua præcipuè retrò delicta iacere. Lucret. lib. 1. 13,
 Humana ante oculos foedè quum vita iaceret
 In terris, oppressa graui sub religione.
 Iacere in occulto. Plaut. Trinummus, 10. 38,
 In occulto iacebis, quum te maximè clarum voles.
 Iacere inultum. Liu. 5. bel. Pun. 204, Ne inultos imperatores suos iacere sinerent.
 Iacet grauius. Plin. epist. 44. 2,
 Telo iacet. Virg. 1. Aeneid. 21.
 Morte iacent merita. Ouid. 3. Fast. 142.
 Iacet oratio. Quint. lib. 9, de figuris sententiarum: Motus est in his orationis, atque actus: quibus detractis, iacet, & velut agitante corpus spiritui caret.
 Rationes iacent: Plaut. Amphit. 16. 65,
 Rationes iacent, iudicium silet: quid agam, nescio.
 Iacere: *Plenum esse, & oneratum*. Virg. lib. 3. Georg.
 Sed iacet aggeribus niueis informis & alto
 Terra gelu.
 Iacere: *plurimum porrigi*. Vi. g. lib. 3. Georg. 69,
 --- itq; pecus longa in deserta sine vllis
 Hospitijs: tantum campi iacet.
 Iacere inter. Plin. lib. 4. cap. 16. 1, Inter Septentrionem & Occidentem iacet.
 Iacet campus in medio. Sallustius.
 Tellus iacet extra sidera. Virg. 6. Aeneid. 159.
 Iacere: *Mortuum esse*. Lucanus:
 Ille iacet, lætæ paci quem prætulit orbis,
 Iacere: *Sepultum esse*. Martialis:
 Non aliter cineres mando iacere meos.
 ¶ Iacens. Segnis & iacens. Quint. lib. 1. cap. 3. 2,
 In amore iacens. Lucret. lib. 3. 202.
 Dura in regione iacens. Ouidius 3. Trist. eleg. 3. 1.
 Consolari iacentem. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 3. 16.
 Casa humi iacens. Seneca Thyeste, 5. 10.
 Iacenta terræ ad Hesperum. Plinius libro 18. cap. 25. 8.
 IACIO.] Emitto, vi impello. Virg. lib. 5. Aeneid.
 Sublatâque procul dextrâ connixa coruscet,
 Et iacit. Cæsar 2. bel. Gal. 255.
 Iacere iuxta. Plin. lib. 2. cap. 73. 3, Iuxta quem umbræ æstate in Austrum, hyeme in Septentrionem iaciuntur.

iacere in sublime Plin. lib. 11. cap. 2. 3.
 In præceps aliquem iacere. Tacit. lib. 4.
 Præceps se iecit in agros. Lucan. lib. 7. 34.
 Iacere aggerem. Lucilius. lib. 26.
 Iacere anchoras ante portum. Liu. 9. bel. Pun. 138.
 Anchora de prora iacitur. Virg. 3. Aeneid. 55.
 Edicta in populum iacere. Tacit. lib. 19.
 Exempli iacere. Tacit. lib. 3. Antiqua exempla iaciens.
 Iacere fundamenta. Sueton. de Vita Caij, cap. 22, In area
 Capitolina nouæ domus fundamenta iecit.
 Fundamenta fideliter iacere. Quint. lib. 1. cap. 4. 5.
 Fundamina iaciunt ciues. Ouidius 4. Fast. 168.
 Hastam eminus iecit. Virg. 10. Aeneid. 153.
 Odorem iaciunt de corpore. Lucret. lib. 2. 170.
 Iacere pedes. Plin. lib. 10. cap. 38. 1.
 Salutem in re aliqua. Virg. lib. 4. Georg.
 Talos. Plautus Afsinar. 13. 35.
 Talos in medium. Quint. lib. 6. cap. 1. 35.
 Tela manu iaciens. Virg. 11. Aeneid. 175.
 In falsum tela iacere. Tacit. lib. 4.
 ¶ Iacere: *Enunciare, siue spargere in vulgus.* Tacit. lib. 1.
 Quædam de habitu, cultuque, & institutis eius iecerat.
 Apud aliquem iacere quidpiam. Tacit. lib. 4.
 Iacere aliquid in aliquem. Liu. 4. bel. Macedon. 22, Rem de-
 fendam; non nos, in quos iecit magis hoc Consul verbo
 tenuis, quàm vt re infimularet.
 Inter se, aut inter amicos iaciunt contumelias. Tacit. lib. 15.
 Per vaniloquentiam & minas iaciebat. Tacit. lib. 5.
 Probra in aliquem iacere. Tacit. lib. 11.
 Probra in infontem Liu. 2. ab Vrbe, 199.
 Querimoniam. Seneca: Et in negligentes nostri deos que-
 rimoniã iaciunt.
 Sermones. Tacit. lib. 4.
 Significationes. Sueton. in Nerone. cap. 37.
 Vera, aut vana. Liu. 6. ab Vrbe, 64.
 Vocem Claudij, quam temulentus iecerat. Tacit. lib. 12.
 ¶ Iaculo. Frequentatiuum. Cæsar 1. bel. Gall. 67, Diu iaculo
 brachio. Virg. 1. Georg.
 Deucalion vacuum lapides iaculo in orbem.
 Brachia excussa iaculo. Ouid. 5. Metam. 120.
 Brachium in latus. Quint. lib. 4. cap. 2. 29.
 Caput. Tibul. lib. 2. eleg. 6. 6.
 Colla. Ouid. 3. Metam. 146.
 In toto corpus iacere cubili. Lucan. lib. 5. 163.
 Oculos Lucret. lib. 4. 219.
 Odorem. Virg. 2. Georg. 17.
 Nunc ego iactandas optarem fumere pennas. Ouid. 3. Trist.
 eleg. 8. 1.
 In iactando membra fatigat. Lucret. lib. 3. 100.
 Iactare rete. Celsus in l. si iactum. ff. de actionib. empti.
 Semen. Varro 1. de Re rust. cap. 42.
 Actus variè iactat incertus dolor. Seneca Hippol. 4. 2.
 Iactare curas pectore. Virg. 11. Aeneid. 47.
 Iactare dicta iocosa in aduersarios. Liuus 10. belli Mace-
 don. 23.
 Coniugia iactare grauidâ linguâ. Propert. lib. 3. eleg. 8. 3.
 Iurgia. Virg. 10. Aeneid. 19.
 Probra in aliquem. Liu. 9. bel. Pun. 44.
 Querimonias vltro citroque. Liu. 7. ab Vrbe, 33.
 Rem sermonibus. Liu. 8. bel. Maced. 122. Cæsar 1. bell. Gall.
 68, Sed quod pluribus præsentibus eas res iactare nole-
 bat, celesiter consilium dimittit.
 Voces ad sidera iactant. Virg. eclog. 5. 12.
 Fama iactatur. Silius lib. 4. 1.
 Iactare rem aliquam. Virg. 10. Aeneid. 65,
 --- voces dum iactat inertes.
 Fiduciam partis suæ. Quint. lib. 4. cap. 13.
 Genus & proauos, & regia nomina. Ouid. epist. 16. 11.
 Ingenium. Quint. lib. 3. cap. 1. 3.
 Virtutem. Ouid. epist. 15. 17.
 ¶ Iactare: *pro Exponere, seu proijcere.* Seneca: Non est hic tan-
 tus populis consensus, sic amandi suos reges, & se suaque
 iactandi, quocumque desiderauerit imperantis salus.
 Iactare: *Inanis loqui.* Virg. 1. Aeneid. 21,
 Talia iactanti, stridens Aquilone procella
 Velum aduersa ferit.
 Iactare: *Fatigare, vexare.* Virg. 1. Aeneid. 7,
 --- iactatos æquore toto
 Troas, reliquias Danaum. Virg. 1. Aeneid. 136,
 --- iactetur odijs Iunonis iniquæ.
 Huc illuc iactari. Lucan. lib. 8. 137.
 Ventis iactamur. Propert. lib. 3. eleg. 5. 3.
 In vndis iactari. Virg. 10. Aen. 9.
 Morbo Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 25.
 ¶ Iactico. Liu. 7. ab Vrbe, 8, Iuuentus histronibus fabella-
 tum actu relicto, ipsa inter se mote antiquo ridicula in-

textu verbis, iactitare cœpit.
 ¶ Iactus: Ipse iaciendi actus. Terent. Adelp. 4. 7. 22, Si illud,
 quod est maximè opus, iactu non cadit.
 Iactus pilarum. Ouid. 2. Trist. 97.
 Teli. Tacit. lib. 13.
 Iactu se dedit in æquor. Virg. 4. Georg. 106.
 Iactus, etiam res, dicitur absolute. Valer. lib. 4. cap. 1. circa fi-
 nem: A piscatorib. in Milesia regione verriculum trahen-
 tibus, quidam iactum emerat.
 ¶ Iactans. Plin. epist. 9. lib. 3, Iactantes & gloriosæ epistolæ.
 Iactans sui. Quint. lib. 11. cap. 1.
 Paulò iactantior. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 10.
 Iactantior gestus. Quint. lib. 11. cap. 1.
 ¶ Iactanter. Tacit. lib. 2, Perisse Germanicum, nulli iactan-
 tius mœrent, quàm qui maximè lætantur.
 ¶ Iacturus. Participium. Virg. 1. Aeneid.
 --- iactatos æquore toto.
 Periclis iactatus. Virg. 6. Aeneid. 139.
 Tertis & alto. Virg. 1. Aeneid. 2.
 Nautæ iactari turbine. Catull. ad Mallium, epigr. 63. 13.
 Nix iactata sub Arcto. Ouid. 3. Trist. eleg. 10. 3.
 ¶ Iactatus. Verbale. Plin. lib. 14. cap. 18. 2, Sic & mari nauis
 gato, cuius iactatus his, quæ durauerint, tantum vetusta-
 tis adijcere sentitur, quantum habuerint,
 Pennarum iactatus. Ouid. 6. Metam. 14. 1.
 Circulatoria iactatio. Quint. lib. 2. cap. 4. 12.
 Temporum nostrorum. Quint. lib. 4. 1. 7.
 Eruditionis. Quint. lib. 1. cap. 5. 8.
 ¶ Iactator: Gloriosus. Quint. lib. 11. cap. 1. de Cicerone: Is
 quidem rerum à se gestarum maior, quàm eloquentiæ,
 fuit in orationibus vtiq; iactator. Gellius lib. 18. cap. 4.
 Acer in absentes linguæ iactator. Claud. 2. in Eurrop. 76.
 Immodicus proprii iactator honoris. Claud. 3. Paneg. 6.
 ¶ Iactantia. Quintilian. lib. 9. cap. 2, Veritus opinionem ia-
 ctantiæ.
 Friuola iactantia. Quint. lib. 1. cap. 6. 13.
 Inanis. Quint. lib. 1. cap. 8. 12.
 Minuere iactantiam. Quint. lib. 6. cap. 3. 51.
 ¶ Iactura: damnum. Sallustius ad Cæsarem; Si quid aduersi
 coortum est, de illis potissimum iactura fit: quia pretij mi-
 nimi sunt.
 Decoris ablati iactura. Ouid. 9. Metam. 20.
 Humani generis. Ouid. 1. Metam. 30.
 Leuis. Claud. 2. in Eurrop. 24.
 Mediocria. Iuuenal. Satyr. 13. 1.
 ¶ Iaculum: quicquid in longum iaci potest. Plautus Tru-
 cul. 3. 11, in piscinam.
 Rete qui iaculū parat, quādo abiit rete pessum, abducit.
 Audax iaculis. Silius lib. 2. 124.
 Insignis iaculo. Virg. 10. Aeneid. 150.
 Missa iaculorum turba. Ouid. 3. de Ponto. eleg. 757.
 Acutum iaculum. Virg. 3. Aeneid. 10.
 Lethale. Ouid. 5. Metam. 37.
 Velocis iaculi certamina. Virg. 2. Georg. 106.
 Dirigere iaculum totis viribus. Seneca Hippol. 6. 16.
 Inuadere aliquem iaculis. Silius lib. 15. 72.
 Intorquens iaculum. Virg. 9. Aen. 11. Ouid. 5. Metam. 18.
 Perlibrat iaculum ad ossa. Silius lib. 15. 137.
 Torquere iaculum lacerto. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9. 12.
 ¶ Iaculor: Longè iacio. Iuuen. Satyr. 1. 2,
 --- quantas iaculetur Monychus ornos. Col. lib. 10. 31,
 Sæpe ferus duos iaculatur Iuppiter imbres. Liu. 2. bel.
 Pun. 210. & quum in latus dextrum, quod petebat, Nu-
 midæ iacularentur. Horat. 1. Carm. ode 2,
 --- sacras iaculatus arces
 Terruit vrbem.
 Abrupta quædam iaculantur. Quint. lib. 2. cap. 11. 5.
 Ferro iaculabor acuto. Ouid. in Ibin. 10.
 Iuppiter iaculatur fulmina. Ouid. 2. Metam. 13.
 Saxa iaculans Giganteo lacerto. Ouid. 14. Metam. 57.
 Iaculari: *pro Moliri.* Horat. 2. Carm. ode 16. 4,
 Quid breui fortes iaculamur æuo
 Multa?
 ¶ Iaculo, etiam dicitur. Claudianus:
 --- latis iaculabat in aruis
 ¶ Iaculatus. Ignes iaculata è nubibus. Virg. 1. Aeneid.
 ¶ Iaculator: Qui iaculum emittit. Liu. 1. bel. Pun. 78, Pro eo
 supplementum ipse ex Africa, maximè iaculatorum leui-
 um armis, petiit.
 Audax iaculator. Horat. 3. Carm. ode 4. 12.
 ¶ Iaculatrix. Diana iaculatrix. Ouid. 5. Metam. 76.
 ¶ Iaculabilis. Telum iaculabile. Ouid. 7. Metam. 138.
 Ponus. Stat. 6. Thebaid. 132.
 ¶ Iaculus: Serpentis genus, qui subit arbores, è quibus se vi
 maxima vibrat. Plin. lib. 8. cap. 23. Lucan. lib. 9. 145, Et na-
 trix violator aquæ, iaculiq; volucres.
 ¶ Iacula.

¶ *iaculatorius*. Campus *iaculatorius*. Vlpian. In litem §. sed si. ff. ad leg. Aquil.

I A M.] Aduerbum, properantis, & se aliquid protinus facturum indicantis. Terent. Adelp. 2.2.1, Tace, egomet conueniam iam ipsum. Idem And. 5.4.51, Rectè admones: Dauo istuc dedam iam negoti.

Iam: *inceptus mora*. Terent. Eunuch. 3.2.39, Iamne imus?

Iam: *Renuntiatio perpetuatis*. Terent. And. 2.2.15, Vxorem tibi iam non dat Chremes, Varro de Re rust. lib. 2. cap. 4, Quum porci depulsi sunt à mamma, à quibusdam delici appellatur: neq; iam laetantes dicuntur.

Iam: *modò*. Terent. Eunuch. 5.2.43, Te quoque iam Thais, ita me di bene amant, amo.

Iam, *geminatum* Horat. 1. Serm. Satyr. 7, Iam vino quærens, iam somno fallere noctem. Virgilius 6. Aeneid.

Iamque eadem digitis, iam pectine pulsat eburno. Iam: *pro incerto & non consiliato tempore*. Tibul. libro primo, eleg. 14,

Iam veniet tenebris mors ad aperta caput. Iam: *pro Nunc temporis*. Terent. And. 3.4.2, Cur vxor non accersitur: iam aduersa fecit. Idem Eunuch. 4.2.5.

Iam est, *vel etiam sine addito verbo, pro temporis significatione certa* Plaut. Merc. 9.35, Ecce iam biennium est, quin mecum rem ille cepit. Idem Mostel. 13.16, Quin sex menses iam hic nemo habitat. Idem Curcul. 2.14, Hoc Aesculapij fanum est. ¶ A. plus iam anno scio.

Iam: *Statim, mox*. Terent. Eunuch. 1.2.5, Accede ad ignem hunc, iam calesces plus fatis. Plaut. Aulul. 5.26, — occlude sis

Fores ambobus pessulis; iam ego hic ero. Idem Trucul. 4.98.

Iam: *pro Tandem*. Terent. And. 1.2.19, Te oro, Daue, vt redeat iam in viam. Idem Adelp. 2.1.21, Inunc iam.

Iam: *pro Tunc*. Quint. Quod si fatis prudenter ea viderint, iam propè consummata fuerit precipientis opera.

Iam à pueris. Terent. Heaut. Qui nos putant iam à pueris illic nasci senes.

Iam à principio Sallust. in Iugurtha.

Iam continuò. Plautus Cistel. Quod lubet, non lubet iam id continuò.

¶ Iamdiu. Plaut. Milit. 4.17, Ego iamdiu apud hunc seruitutem seruiò. Terentius Eunuch. 3.3.12,

— huc euasit, quampridem pater Mili & mater mortui essent: dico iamdiu.

Iamdiu est, quod Plautus Amphit. 4.148, Agite pugni, iamdiu est, quod ventri victum non datis.

Iamdiu factum est, quum abissi ad forum Plaut. Afin. 6.3.

Iamdiu factum est, postquam bibimus. Plaut. Persa, 13.42.

¶ Iam dudum. Terentius Adelp. 4.1.1, Ain' patrem hinc abisse iustis. Iam dudum. Ibid. 4.7.46, Iam dudum est animus in patinis.

Iam dudum est intus. Plaut. Afin. 12.151.

Iam dudum factum est, quum abissi domo. Plautus Trinum, 14.3,

Iam dudum: *pro nimis, vel iam pridem*. Terentius Eunuch. 3.1.53,

Iam dudum amat te; iam dudum illi facile fit Quod doleat.

Iam dudum: *pro iamprimum*. Terentius Andr. 1.4.1, Audiui Achillis: iam dudum Lesbiam adduci iubes.

Iam dudum ætatem lites sunt inter eos factæ maximæ. Terentius Eunuch. 4.5.8.

Iam ferme moriens me vocat, accessi. Terent. And. 1.5.49.

¶ Iam iam. Plaut. Curcul. 15.29, Iam iam factam, vt iusseris. Ibidem, 5.18.

Iam iam desino. Terent. Adelp. 5.8.67.

Iam iam sat est. Plaut. Milit. 4.91.

Iam iam: *figuratum per indignationem aut miseracionem*. Virg. 4. Aeneid. 75,

— iam iam nec maxima Iuno, Nec Saturnius hæc oculis pater aspicit æquis.

¶ Iam indè ab adolescentia. Plaut. Bacch. 24.1. Terent. Adelp. 1.1.16,

— is adeò Dissimili studio est, iam indè ab adolescentia.

Iam indè à tenentis impendebatorem. Virg. in Georg. Liuius de bello Macedon. Tentare gentem aduersam Romanis, iam indè ab Racilij morte.

Iam inde ab initio. Liuius 1. ab Vrbe, 7.

Iam inde à principijs gentis. Liu. 4. bel. Pun. 217.

Iam inde à cunabulis. Varro de Re rust.

Iam inde à certaminibus. Liu. ab. Vrbe cond.

Iam inde à puero. Plaut. Stich. 4.22. Terent. Adelp. 3.3.16, Vah homo amicus nobis iam indè à puero.

Iam indè antiquitus Plin. in Pan. 13.6. Liu. 4. bel. Maced. 140, Hi sunt iam indè antiquitus castellani agreste genus.

Iam indè ætate. Plaut. Merc. 9.23.

Iam indè vsque à pueritia. Terent. Heaut. 1.2.9.

Iam nunc. Virg. 1. Georg. 9.

— & vobis iam nunc assuesce vocari. Ouid. 3. de Arte. 12, Venturæ memores iam nunc estote senectæ:

Sic nullam vobis tempus abibit iners.

Nunc iam. Terentius And. 1.1.144, Eamus nunc iam intrò.

Iam olim Quint. lib. 8. Terent. Eunuch. 3.5.39,

— & quia consimilem luserat

Iam olim ille ludum. Virg. 2. Georg. 81.

Pomponius in l. sub conditione ff. de solutionibus Sub conditione debitor, si acceptum feratur, postea conditione existente, intelligitur iam olim liberatus.

¶ Iam pridem. Plaut. Bacch. 13.35, Istud iam pridem scio. Terent. Heaut. 2.1.22.

Iam pridem equidè audiui cepisse odium tui Philumenæ. Plin. Quod maiores nostros iam pridem fecisse manifestum est.

Iam pridem: *consuetud.* Lucanus lib. 1.71,

Tollite iam pridem victicia, tollite signa.

¶ Iamprimum. Terent. Adelp. 3.2.40, Iamprimum illum alieno animo à nobis esse, res ipsa indicat.

Iamprimum: *pro Primo*. Sallust. in Catil. Terent. And. 3.2.32,

Iamprimum hæc esse à Pamphilo

Graudam dixit esse: inuentum est falsum.

Iamprimum omnium satis constat, Troiâ captâ in cæteros sæuitum esse Troianos. Liu. 1. ab Vrbe, 1.

Iam tandem Italiæ fugientis prendimus oras. Virgilius 6. Aeneid. 13.

Iam tum. Virg. 8. Aeneid. 70,

Iam tum religio pauidos terrebat agrestes.

IAMBVS.] Syllaba longa breui subiecta, vocatur iambus. Horatius de Arte, 51.

Criminosi iambi Horat. 1. Carm. ode 16, 1.

Parij iambi. Horat. 1. epist. 20, 5.

Pugnax iambus. Ouid. in Ibin, 105.

Iambum facere. Quint. lib. 1. cap. 5.

Truces vibrare iambos. Catul. in annales Volusij, 34, 1.

¶ Iambeus. Trimetri Iambeus, Horat. de Arte, 52.

IANITOR.] Vide IANVA.

IANTHINVS.] Violaceus, siue coloris purpurei. Martial. libro 2. 39,

Coccina formosæ donas & ianthina mœchæ. Subaudi indumenta. Plin. 21. cap. 6. 1. Vide & cap. 8. 1.

IANVA.] Ostium fores.

Adaperta ianua. Ouid. 14. Metam. 148.

Semiadaperta. Ouid. 1. Amor. eleg. 6, 1.

Clausæ. Ouid. 2. Amor. eleg. 1, 14.

Firma. Ouid. 1. Amor. eleg. 12, 1.

Laxa ferenti. Surda petenti. Ouid. 1. Amor. eleg. 8. 16.

Maxima. Cato. cap. 14. 1.

Pulsata sepulchri. Ouid. 3. Trist. eleg. 2, 5.

Mortis ianua Sil. lib. 11. 38.

¶ Ianitor. cui ianua custodia commissa est.

Ingens ianitor. Virg. 6. Aeneid. 80.

¶ Ianitrix. Plaut. Curcul. 2.76, Anus hic recubare solet, cu- flos, ianitrix. Plin. lib. 15. cap. 30. 1, Laurus triumphis propiè dicatur, vel grauissima domibus ianitrix Cæsarum Pontificumque.

IAPYX.] ventus ex Apuliæ ora proficiscens. Virgilius 8. Aeneid. 140,

Illam inter cædes pallantem morte futura

Fecerat ignipotens, vndis, & lapyge ferri.

Albus Iapyx. Horat. 3. Carm. ode 27, 4.

IASPIDIS.] Lapidis preciosi genus. Plinius libro 37. cap. 8,

Viret, & sæpe transluet iaspis, etiam si vitus à multis,

antiquitatis tamen gloriam retinens. Martial. lib. 5. 11,

Sardonychæ, smaragdus, adamantas, iaspidas, vno

Portat in articulo Stella, Seuere, meus.

Suppellec fulua fulget iaspide. Lucan. lib. 10. 25,

Fulua iaspide stellatus entis. Virg. 4. Aeneid. 53.

Tereti nodatur iaspide vestes. Claud. 2. de raptu Proserp. 8.

Viridi angustunt iaspide pectus. Claud. 4. Pancg. 105.

¶ Iaspideus. vt. iaspidea gemma, quæ iaspidis colorem refert. Plin. lib. 37. cap. 10, 17.

IASPONYX.] Gemma, à niuis colore dicta. Plinius libro 37. capite 9.

I21.] Aduerb. in loco. Terent. And. 2.2.19, Vbite non inuenio, ibi ascendendo in quendam excelsum locum. Idem Eunuch. 4. 1. 8.

Ibi loci. Plinius lib. 6. cap. 11. 1, Ibi loci terrarum orbe portis discluso.

Ibi, vnde. Liuius 1. ab Vrbe, 97, Ibi imperium fore, vnde vi-
 storia fuerit.
 Ibi: de homine. Terent. Adelph. 5. 4. 3, Duxi vxorem: quam ibi
 miseriam vidi?
 Ibi: Tum. Quam haec ferens. Terent. Eunuch. 2. 2. 29,
 Ibi homo cepit me obsecrare.
 Ibi sum: id est, illud cogito. Terent. Heaut. 5. 2. 30.
 Ibi dem. Terent. And. 4. 1. 38,
 Ni puerum tollis, iam ego hunc in mediam viam
 Prouoluam: teq; ibidem peruoluam in luto.
 Ibi dem mihi adnutat. Plautus Merc. 7. 93.
 Ibi dem, vbi. Plautus Persa. 16. 59, Do ego tibi operam. Si ti-
 bi ibidem das, vbi tu tuum amicum adiuuas.
 Ibi dem loci res erit. Plaut. Cistel. 5. 53.
 Ibi s.] Auis Aegypti. Plin. lib. 10. cap. 48, Visam in Alpibus
 ab se peccatorem Aegypti ibi, M. Egnatius Caluinus præ-
 fectus eorum prodidit. Idem lib. 8. cap. 27. 1.
 Ibv s.] pro lis: inquit Nonius. Pomponius Pappo agricola:
 Nunc, quando voluisti facere, fac voluptati fusibus.
 Plaut. Milite: Latrones ibus denumerem stipendium.

I C

ICHNEVMON.] Animal magnitudine felis, specie muris:
 quod vulgò nunc murem Indicum vocant. Plinius lib. 8.
 capite 24.
 ICHTHYOCOLLA.] piscis, cui glutinosum est corium: id-
 emq; nomen glutinosius. Plin. lib. 32. cap. 7. 6. Et lib. 7.
 cap. 56. 8.
 Ico.] Percutio. Plaut. Trucul. 11. 41, --- hoc vide, detibus
 Frenidit, icit femur. Cæcilius: Si vnquam quisquam vi-
 dit, quem catapulta aut balista icerit. Plinius libro 16.
 capite 30. 7.
 Telis icere caput. Catul ad Gellium, epigram. 111, 1.
 Ictur istu. Lucret. lib. 4. 212.
 Ictus: Participium. Ictus caput. Cæsar 3. belli Ciuil. 310.
 Ictus ignibus istus. Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 3.
 Caput istum. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 5.
 Domus ista. Ouid. 6. Trist. eleg. 5. 7.
 Fœdus istum. Virg. 12. Aeneid. 63.
 Desiderijs fidelibus ista patria. Horat. 4. Carm. ode 5. 3.
 Pinus ista mordaci ferro. Horat. 4. Carm. ode 9. 2.
 Ictus: Verbale. Plaut. Mostel. 8. 104, Perfacile ego istus
 perpetior argenteos,
 Ictus pedum. Ouid. 5. Metam. 53.
 Saxorum. Tacit. lib. 19.
 Dixi istus serpentum, Ouid. 4. Metam. 100.
 Nullo istu forabilis. Ouid. 12. Metam. 34.
 Grauis istu. Virg. 5. Aeneid. 14.
 Ictus cæcus. Ouid. 1. Fast. 125.
 Clarus. Ouid. 2. Metam. 62.
 Fulmineus. Horat. 3. Carm. ode 16. 3.
 Ingens. Stat. 3. Thebaid. 18.
 Inualidus. Sil. lib. 10. 24.
 Languens. Lucan. lib. 3. 138.
 Lapidosus grandinis. Claud. de bello Get. 48.
 Lethiferus istus. Ouid. 8. Metam. 73.
 Obliquus istus. Horat. 3. Carm. ode 22. 2.
 Surdis istibus, & qui non exaudiuntur, arborem cedere.
 Plin. lib. 19. cap. 1. 12.
 Accipere istum. Lucret. lib. 4. 212. Vide ACCIPIO.
 Resonos latus accipit istus. Valer. 1. Argon. 124.
 Grandior istus affligit animantem. Lucret. lib. 2. 189.
 Hebeti pectus tantummodò contudit istu. Ouidius 12. Me-
 tamorph. 17.
 Dari sub istum. Tacit. lib. 13.
 Euocare istum aduersarij. Quint. lib. 5. cap. 13. 42.
 Excipere istus galea. Ouid. 12. Metam. 75.
 Feruidus istus excludere. Horat. 2. Carm. ode 15. 2.
 Leui istu ferire. Seneca Herc. fut. 12. 12.
 Innumeris istibus labefacta arbor. Ouid. 8. Metam. 157.
 Dens istibus creber pulsat. Virg. 5. Aeneid. 91.
 Crebro pulsat istu. Lucret. lib. 4. 189.
 Validos cute repulit istus. Ouid. 3. Metam. 13.
 Vesanis istibus æra sonant. Ouid. 2. de Arte amand. 123.
 Vastis tremuit istibus ærea puppis. Virg. 5. Aeneid. 40.
 Crebro istu tundi. Lucret. lib. 4. 258.
 Istu baculi violari. Ouid. 3. Metam. 32.
 Ictus: pro patefate. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 2, Cogita,
 quàm nihil sit mortale non sub istu nostro positum,
 Icti: in genuano. Gellius ex historia Claudij Quadrigarij:
 neque recessit vquam, donec subuertit: Ne Gallus impet-
 tum istu haberet
 Icon.] Jettigies imago. Plin. lib. 34. cap. 4. 2.
 Iconicus: Ira pictus, vt ex eius membris similitudo ex-
 pressa sit. Plin. lib. 35. ca. 8. 5, Ad eam colorum vsus per-
 ceperat, adeoque ars perfecta erat, vt in eo prælio ico-
 nos duces pinxisset tradatur Atheniensium. Sueton. in

Calig. Simulacrum stabat in templo aureum, iconicum.
 Iconismos, Sen. lib. 15. epist. appellat descriptiones: aitq;
 verbum esse publicanorum.
 Icuncula. Suet. 9. in Nerone. cap. 56, Icunculum puellâ-
 rem, quum quasi remedium insidiatum à plebeio quo-
 dam & ignoto muneri accepisset.
 Ictervs.] Morbus, quum per totum corpus bilis suffun-
 ditur. Vnde.
 Ictericus: Qui eo morbo laborat. Plin. lib. 29. cap. 9. 8. Icteri-
 cis, nec non & phreneticis, radicis crudæ succum gaiga-
 rizando bibendumq; demonstrat. Iuuen. Satyr. 6. 57,
 Consultit ictericæ lento de funere matris.
 Ictervs.] Plin. lib. 30. cap. 11. 2. Auis icterus vocatur à co-
 lore: quæ si inspectetur, sanari id malum tradunt, & aucti
 mori.
 Ictis.] Mustelæ genus. Plin. lib. 29. cap. 4. 3.
 Ictvs.] Vide ICO, icis.
 Ictvncula.] Vide ICON.

I D

Id.] Vide Is.
 Idcirco.] Idèd. Terent. And. 4. 2. 7, Nam idcirco accer-
 tor, nuptias quòd mihi apparari sensit.
 Idem.] Hic ipse, vel is ipse. Plaut. Pseud. 3. 16,
 Idem animus nunc est.
 Idem præsens, absens. Terent. Adel. 1. 1. 48, Studet par refer-
 re, præsens absensq; idem erit.
 Idem ego, vel idem ille. Plaut. Capt. 12. 91.
 Idem: Similis. Plaut. Milit. 9. 49. Terent. And. 3. 4. 3,
 Ego dudum nonnihil ventus sum, Daue, abs te ne face-
 res idem,
 Quod vulgus seruorum solet; dolis vt me deluderes.
 Idem est ac si. Quint. in Argo redempto.
 Idem hoc hominibus sat erat decem. Plaut. Milit. 10. 159.
 Idem istud credo ego. Plaut. Milit. 10. 120.
 Eodè pacto, quo huc accessi, abscidero. Plaut. Trin. 10. 83.
 Eidem tibi metis. Plaut. Merc. 3. 71.
 Amor omnibus idem. Virg. 3. Georg. 48.
 Idem, ac Varro de Lingua Latina: Idem, ac diceretur, aut
 hic lepus, & hic nemus. Terent. Heaut. 2. 3. 24,
 Et animus te erga idem, ac fuit.
 Idem atque. Plaut. Mostel. 4. 63,
 Eundem animum oportet nunc mihi esse gratum, vt im-
 petraui, atque olim,
 Idem vt. Plaut. Mercat. Non ego idem facio, vt alios in
 comædijs amantes vidi facere.
 Idem ætatis. Tacitus libro 13.
 Idem vinum. Tacitus libro 14.
 Idem idem: Frequenter. Plaut. Milit. 20. 54, Cogitato idè-
 tidem, tibi quàm fidelis fuerim. Plinius epistol. 208, Legi
 enim locum, idem idem repetens ea maximè, quæ de me
 scripsisti.
 Idem idem futurus videbatur in vrbe impetus. Liuius 5.
 ab Vrbe, 176.
 Idem idem belli author. Liu. 1. ab Vrbe, 234.
 Ideo.] Coniunctio collectiua, siue rationalis.
 Idèd, quia. Plaut. Merc. 3. 31, --- hoc idèd sit, quia,
 Quæ nihil attingunt ad rem, nec, &c.
 Idiota.] Indoctus & illiteratus. Lucil. lib. 26, Quidni & tu
 idem illiteratum me atque idiotam diceret?
 Idolum.] Simulacrum, repræsentatio rei alicuius. Plin.
 epist. 147. b, Mox apparebat idolon: senex macie & squa-
 lore confectus, promissa barba.
 Idoneus.] Conueniens, & alicui rei natus. Terent. Hecyr.
 3. 3. 1, Nequeo mearum rerum initiu vllum inuenire idoneu,
 Vnde exordiar enarrare. Plin. epist. 150, Ad eam rarum est
 inuenire idoneos conductores.
 Idoneus author. Idoneos autores habeo, quærentibus de
 nobis Samnicibus ita responsum ab Senatu.
 Historiæ magis idoneus erit alius. Quint. lib. 2. cap. 8. 4.
 Pugna non sat idoneus. Horat. 2. Carm. ode 19. 6.
 Rhetori idoneus puer. Quint. lib. 2. cap. 3. 1.
 Idoneus ad hanc rem. Plaut. Pcen. 2. 6.
 Demonstratiua ad scribendum idonea. Quint. lib. 3. c. 8. 43.
 Idoneus in. Terent. And. 4. 5. 18,
 --- Ad eam videmur vobis idonei, in quibus sic illudatis?
 Idoneus, qui. Terent. And. 3. 2. 12,
 --- itane tandem Idoneus
 Tibi videor, quem tam aperte fallere incipias dolis?
 Idonea: in plurali. Tacitus lib. 4, At apud idonea prouin-
 ciarum.
 Idvs.] dicuntur octo illi dies, qui in singulis mensib. No-
 nas sequuntur.
 Octonæ Idus. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 13.
 Agenda tibi sunt Idus. Horat. 4. Carm. ode 11. 3.
 Iecvr.] viscus quod sanguinè conficit. Plaut. Curcul. 5. 22,
 Pulmones distrahuntur, cruciatur iecur,

Plinius libro 11. cap. 37, Iecur in dextra parte est, in eo quod caput extorum vocant, magnæ varietatis.
 Iecur anferis, proceres gulæ saporis bonitate commendat. Plin. lib. 10. cap. 22. 2. Mart. lib. 13. 58,
 Aspice quàm tumeat magno iecur anferis maius.
 Aegrum iecur. Persius. Satyr. 5. 19.
 Aridum. Horat. Epod. 5. 8.
 Siccum iecur ardet ira. Iuuenal. Satyr. 1. 5.
 Feruens difficile bili tumet iecur. Horat. 1. Carm. ode 19. 1.
 Ulerare iecur alicuius. Horat. 1. epist. 19. 15.
 Bilis vrit iecur. Horat. 1. Serm. 9. 14.
 Iecufculum. Plin. lib. 11. cap. 37. 64, Murium iecufculis fibræ ad numerum lunæ in mense congruere dicuntur.
 IEIUNIUM.] Tempus quo à cibis abstinemus. Livi. 6. bel. Maced. 144, renuntiarunt, ieiunium instituendum Cereri esse, & id quinto quoque anno seruandum.
 Annua ieiunia celebrare. Claud. ad Christum, 9. 4.
 Longa domat illos inopis ieiunia vultu. Ouid. 1. Metam. 69.
 Explere ieiunia. Seneca Thyeste, 1. 19.
 Indicere. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 58.
 Ieiunio laborare. Colum. lib. 3. cap. 12. 3.
 Expers vndæ & tibi, lachrymis pauit ieiunia. Ouid. 4. Metamorph. 53.
 Placare ventris ieiunia. Ouid. 15. Metam. 19.
 Sedare ieiunia carne feræ. Ouid. 15. Metam. 17.
 Solut ieiunia tribus granis. Ouid. 4. Fast. 122.
 Vexare ieiunio. Celsus lib. 3. cap. 18.
 Ieiunus: Qui à cibis abstinet. Plaut. Pseud. 2. 12, In scenam qui ieiunus venerit. Idem Capt. 8. 6,
 Neque ieiuniosorem, neq; magis effractum fame Vidi.
 Arena ieiuna. Virg. 3. Georg. 97.
 Auiditas. Plin. lib. 10. cap. 3. 3, Eadem ieiunæ semper auiditatis & querulæ murmuracionis.
 Expletur ieiuna cupido. Lucret. lib. 4. 176.
 Dentibus ieiunis acer lupus. Horat. 2. epist. 2. 6.
 Fames ieiuna. Ouid. 8. Metam. 160. Fames, dea.
 Glarea. Virgilius 2. Georg. 43.
 Ieiunum intestinum. Celsus libro 4. cap. 1. de iunctura quæ pylorus dicitur. Ab ea ieiunum intestinum incipit: cui tale vocabulum est, quia nunquam, quod accipit, continet; sed prorsus in inferiores partes transmittit.
 Iugera ieiuna. Seneca Herc. Oeth. 2. 7.
 Macies ieiuna. Claud. de bello Gildon. 5.
 Ieiuni oris salua. Plin. lib. 7. cap. 2. 7.
 Ieiuna salua. Col. lib. 6. cap. 33. 1.
 Terra. Colum. lib. 3. cap. 5. 1.
 Oratio. Quint. lib. 8. cap. 3.
 Traditio ieiuna, atque arida. Quint. lib. 3. cap. 1. 9.
 IEIYACVLYM.] Cibus qui ante prandium sumitur. Plautus Curc. 2. 72,
 Me inferre Veneti noui iam ientaculum. Suet. in Vitel.
 Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispartiebat: in ientacula, & prandia, & cœnas, commessationesque. Martialis lib. 14. 219,
 Surgite, iam vendit, pueri, ientacula pistor.
 Ientæ: Aliquid ante prandium gusto. Vatro Marcipore: Ut eat, ac Remp. administret, & quod pulli ientent. Afranius: Hæc ieiunia ientavit.
 Ientatio. Firmicus. lib. 2. cap. 10, Venus significat etiam conuiuia, ientationes, dulciaq; tragemata, siue bellaria.
 IENS.] Vide Eo.
 IGITUR.] Collectiua vel rationalis coniunctio. Quint. lib. 1. cap. 5 Terent. And. 2. 3. 1, Quid igitur sibi vult. Pater?
 Igitur pro Deinde. Terent. Eunnuch. 1. 1. 1,
 Quid igitur faciam? non eam? ne nunc quidem
 Quam accersor vltro. Plaut. Amph. 4. 147,
 Clara vos sum fabulabor? hic aufcultet quæ loquat?
 Igitur magis maiorem in modum in sese concipiet metum.
 IGNARVS.] Vide IGNORO.
 IGNAVVS.] qui vim non potest terre, qui non est per se nerrans. Liu. 5. ab Vrbe, 132, Fusos esse ab ignauissimo & fugacissimo hoste. Terent. And. 1. 5. 42,
 ---adeon' me ignauum putas?
 Aestus ignaui. Ouid. 7. Metam. 197. ab effectu.
 Amor ignaui. Stat. 3. Syl. 2. 30.
 Anni ignaui. Ouid. 1. Amor eleg. 15. 1.
 Contagia ignaui. Claud. 1. in Eutrop. 98.
 Corpus ignauium. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 6. 1.
 Ignauus dolor. Plin. lib. 11. cap. 18. 4.
 Frigus ignauium. Ouid. 2. Metam. 153. Ab effectu.
 Grauitas ignaui. Ouid. 2. Metam. 165.
 Mora. Ouid. 1. de Arte, 37.
 Ignaua oria. Ouid. 1. Trist. eleg. 6. 5.
 Ignauum pecus. Virg. 4. Georg. 14.
 Ignauus somnus. Ouid. 11. Metam. 119,
 Succus. Plin. lib. 20. cap. 18. 6.

Ignauia odoris: pro Odore remisso & laxo. Plinius libro 12. cap. 25. 6.
 Ignauiter. Lucilius Satyr. lib. 16, Cur tam ignauiter, hoc præsertim tempore, quæris?
 Ignauo: ignauium facio. Acc. Aenead. aut Decio: Fateor; sed sæpe ignauit fortem in spe expectatio.
 IGNIS.] Arduus ignis. Stat. 3. Syl. 3. 36.
 Attri ignis. Virg. 4. Aeneid. 77.
 Ignis auarus. Propert. lib. 2. eleg. 29. 12.
 Auidus. Ouid. 12. Metam. 56.
 Caldi ignes. Lucret. lib. 2. 87.
 Confusi. Stat. 5. Thebaid. 64.
 Damnosi. Ouid. 4. Fast. 143.
 Feruidus ignis. Seneca Oedip. 12. 3.
 Festus. Stat. 4. Syl. 3. 8.
 Inimicus. Virg. 4. Georg. 66.
 Nigri ignes: Rogales. Horat. 4. Carm. ode 12. 6.
 Odorati. Ouid. 1. Fast. 16.
 Pugnax aquæ ignis. Ouid. 1. Metam. 87.
 Rapax. Ouid. 8. Metam. 169.
 Rapidus. Virg. 4. Georg. 53.
 Roseus. Claud. 5. Paneg. 1.
 Rutilus. Virg. 1. Georg. 90.
 Abolitum corpus igni. Tacit. lib. 16.
 Ignem ab ede abstinere. Liu. 7. ab Vrbe, 124.
 Accendere ignem. Virg. 4. Aeneid. 1.
 Lethiferos accendit Sirius ignes. Sil. lib. 16. 20.
 Largus ardet ignis. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 4.
 Concipere ignem. Ouid. 9. Metam. 105.
 Celer ignis peredit Aetnam. Horat. 3. Carm. ode 4. 16.
 Cinere multo latet obrutus ignis. Lucret. lib. 4. 187.
 Compescere ignes. Ouid. 2. Metam. 63.
 Comprehendere ignem crinibus. Virg. 7. Aeneid. 15.
 Cōsidere in ignes, dicitur vrbs vel domus. Virg. 2. Aen. 125.
 Festos cumulare altaribus ignes. Stat. 4. Syl. 8. 8.
 Debacchantur ignes. Horat. 3. Carm. ode 3. 11.
 Depellere ignes ab aiquo. Virg. 9. Aeneid. 16.
 Vlmos igni dare. Virg. 3. Georg. 76.
 Auidum de crinibus ignem Excutit. Ouid. 12. Metam. 56.
 Excudere ignem à bstruui venis silicis. Virg. 1. Georg. 27.
 Impius ignis templa Iouis ferat. Stat. 5. Thebaid. 137.
 Festinare ignes. Tacit. lib. 14.
 Flagrant ignes. Sil. lib. 1. 20.
 Fulserunt ignes. Virg. 4. Aeneid. 24.
 Haustus igni. Tacit. lib. 12.
 Ignem facere. Cæsar 3. bel. Ciuil. 119.
 Inferre hostibus. Lucret. lib. 5. 251.
 Operibus inferre. Cæsar 2. bel. Ciuil. 532.
 Moliri. Virg. 10. Aeneid. 26.
 Occisus igni. Quint. lib. 6. cap. 1. 14.
 Arduus ignis palpitat. Stat. 1. Thebaid. 14.
 Ignem ignes procedunt. Lucret. lib. 2. 223.
 Infandos ignes prohibe à manibus. Virg. 1. Aeneid. 106.
 Stridunt ignes. Iuuen. Satyr. 10. 7. Lucan. lib. 6. 36.
 Subsiliunt ignes ad recta domorum. Lucret. lib. 2. 59.
 Suppositi ignes cineri. Horat. 2. Carm. ode 1. 1.
 Suscipere ignem folijs. Virg. 1. Aeneid. 36.
 Sopitos ignes suscitare. Virg. 5. Aeneid. 148.
 Torrere igni fruges. Virg. 1. Georg. 54.
 Volant ignes ad recta. Virg. 12. Aeneid. 120.
 Liquidus ignis. Virg. eclog. 6. 7.
 Liquidus color aureus ignis. Lucret. lib. 6. 42.
 Astrorum ignes: Stellæ. Virg. 3. Aeneid. 117.
 Sanguineo igne comites. Claud. 1. de rapru Prof. 47.
 Vagus ignis Solis. Lucan. lib. 1. 10.
 Phœbei ignes. Ouid. 5. Metam. 78.
 Tremuli. Lucret. lib. 4. 81.
 Fulmineus ignis. Lucret. lib. 2. 77.
 Crebris micat ignibus æther. Virg. 1. Aeneid. 10.
 Elifus nubibus ignis. Ouid. 8. Metam. 68.
 Infesto igne peti. Ouid. 1. Trist. eleg. 1. 17.
 Rapidus ignis Iouis. Virg. 1. Aeneid. 19.
 Trifuci ignes. Ouid. 2. Metam. 170.
 Oculi micant igne. Ouid. 3. Metam. 7.
 Truculento igne minaces ardent genæ. Senec. Oedip. 12. 9.
 Ignis: pro meretricem Terentius Eunnuch. 1. 2. 5,
 Accede ad ignem hunc, iam calcæces plus fatis. Virgilius eclog. 4. 13, At mihi sese offert vltro incus ignis Amyntas.
 Ignis: pro amara. Arserunt agitati fortius ignes. Ouidius 6. Metamorph. 142.
 Cæco carpitur igni. Virg. 4. Aeneid. 1.
 Indomito igne carpi. Ouid. 10. Metam. 74.
 Blandos ignes colligere paulatim. Valer. 2. Argon. 71.
 Validos ignes concipere. Ouid. 7. Metam. 2.
 Edunt medullam ignes Catul. ad libellum, epigr. 33. 3.
 Erumpit oculis ignis. Seneca Hippol. 42.

Mutuos ignes ferre. Seneca Hippol. 4. 12.
 In solutos ignes hauserat virginis. Claud. de Nupt. Honorij. 1.
 Lentis macerari ignibus. Horat. 1. Carm. ode 13. 2.
 Mersus visceribus ignis. Seneca Hippol. 5. 11.
 Nutrire suos ignes. Ouid. 6. Metam. 99.
 Furtiuo igne populante venas. Seneca Hippol. 3. 2.
 Tepidos ignes sub pectore sensit. Ouid. 11. Metam. 46.
 Ignis facer: Morbi genus. Plin. lib. 26. cap. 11. 15. Ignis facer plura sunt genera: inter quæ medium hominem ambiens, qui Soffter appellatur, & enecat, si cinxerit. Virg. 3. Georg. 111.

--- contactos artus facer ignis edebat.

Igniculus. Iuuen. Satyr. 3. 11.

--- igniculum brumæ si tempore poscas.

Ingenij igniculi. Quint. in Proæm. lib. 6. 7.

Ignæus: igne candidus.

Aether ignæus. Tibul. lib. 4. ad Metilam, 5.

Astra ignea. Virg. 4. Aeneid. 71.

Ignæus color. Plin. lib. 8. cap. 48. 2.

Feruo. Plinius libro 9. cap. 60. 1.

Siris ignea. Virg. 3. Georg. 95.

Sol ignæus. Claud. 2. Paneg. 13.

Virtus ignea. Lucan. lib. 9. 2.

Ignigena: Ex igni genitus. Ouid. 4. Metamorphoseos:

Thuraq; dant, Bacchūq; vocant Bromiumq; Lyxumq;

Ignigenamq; fatumq; iterum, solumq; bimatrem.

Ignitus: admodum calidus.

Ignitius vinum. Gell. lib. 17. cap. 8. Tum ego respondi con-

iectare me vinum idcirco minus coalescere, quod femina

quædam caloris in sese haberet, essetq; naturâ ignitius.

Ignescit: Ignitus fit.

Ignescit amor. Colum. 10. 21.

Ante amor ignescit menti, sauitq; medullis.

Ignescunt iræ. Virg. 9. Aeneid. 14.

Vultus ignescunt sanguine. Stat. 3. Thebaid. 16.

Ignescens, Plinius libro 37. cap. 2. 9. Sed in precio varietas

colorum, subinde circumagentibus se maculis in purpu-

ram candor: mōq; & tertium ex vitroq; ignescentem.

Odia ignescencia. Stat. 11. Thebaid. 105.

Igniaria, Plinio appellantur ligna, ex quibus ignis statim

accenditur: libro 16. cap. 40. 10.

Ignifer. Lampades igniferæ. Lucret. lib. 2. 5.

Axis ignifer: Curtus Solis. Ouid. 2. Metam. 12.

Ignifluus. Cauernæ ignifluæ. Claud. 6. Paneg. 46.

Ignipes. Martial. lib. 1. 27.

Ignipedes possent sine Colchide vincere tauros.

Equi ignipedes Solis. Ouid. 2. Metam. 79.

Ignipotens. Virg. 8. Aeneid. 85.

Hoc tunc ignipotens cælo defendit ab alto.

Deus ignipotens: Vulcanus. Virg. 12. Aeneid. 18.

Ignipicium: Diuinarum quæ ignis inspectione sumebatur.

Plinius lib. 7. cap. 56. 12. Arulpicium Delphus, ignispicia

Amphiaræus, auspicia auium Tiresias Thebanus inuenit.

Ignitabulum: Ignis receptaculum. Solinus cap. 18. Pyr-

pole etiam, quoniâ & ignitabula ibi & ignis inueta sunt.

IGNOTI S.] Incognitus, ignotus, vilis. Pseud. 15. 9.

Peregrina facies videtur hominis, atque ignobilis.

Carmen ignobile. Virg. eclog. 9. 8.

Ignobile gramen. Virg. 4. Georg. 13.

Surde & ignobiles herbæ. Plinius libro 22. cap. 3.

Lethum ignobile. Silius lib. 3. 25.

Ignobili atque inhonesta morte occubuit. Lilius 9. bel.

Pun. 90.

Nomen ignobile. Silius libro 11. 7.

Regnum. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 2.

Ignobilis: Sultus. Virg. 1. Aeneid. 31.

--- sçu tq; animis ignobile vulgus.

Ignobilitas. Virorum ignobilitas. Ouid. 6. Metam. 64.

Ignominia: Nominis nota, infamia.

Ignominia est. Plinius libro 18. cap. 1. 4.

Depellere ignominiam. Quint. lib. 1. cap. 2. 17.

Gemens ignominiam plagasq; superbi victoris. Virgilius

Georg. 45.

Notare aliquem ignominia. Quint. lib. 6. cap. 3. 43.

Ignominiosus: Notatus infamia. Quint. lib. 7. cap. 2. Tibi

inquit accusator: illos non licuit occidere; exul enim eras

& ignominiosus.

Ignominiosa ac barbara appellatio. Plin. lib. 3. cap. 3. 12.

Dicta ignominiosa. Horat. de Arte, 50.

Ignominiosa fuga. Liu. 3. ab Vrbe, 100.

Ignominia: Ignominia affectus. Gell. libro 9. cap. vlt.

Quibus modis ignominia, tractatusq; sit à C. Cæsare

Laberius poëta.

IGNOROS.] Nescio. Terent. Heaut. 2. 3. 18.

Hoc primum, vt ne quid huius rerum ignores,

Ignoras me. Terentius Heaut. 1. 1. 53.

Ignorant me omnes. Plaut. Amph. 16. 78. Terent. Eunuch.

5. 9. 59.

--- istite ignorabant.

Ignorat nomen suum. Plaut. Capt. 11. 30.

Ignorat patrem suum. Terent. Phorm. 5. 6. 34.

Ignoratur: Passim. Terent. Phorm. 2. 3. 10. Ignoratur pater

rens. Plaut. Menæch. 9. 65.

Fides ista ignoratur. Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 4.

Ignoratus. Tacit. lib. 20. Eadem in Voculam parabantur,

nisi serulli habitu per tenebras ignoratus euasisset.

Ars ignorata. Horat. de Arte, 53.

Ignoratus verus. Plin. epist. 164. ignorati vteri triste exper-

imentum.

Ignorantia. Quint. lib. 7. cap. 1. Ignorantia prætendi non

potest.

Viri ignorantia. Ouid. 7. Metam. 19.

Miserabilis ignorantia. Quint. lib. 6. cap. 1. 36.

Ignorabilis: Qui non cognoscitur. Plaut. Pseud. 8. 22. Gell.

lib. 9. cap. 12. Alterum autem illud ignorabilis obscuri-

usque est.

Ignarus: Imprudens, inscius. Plant. Pœn. 9. 43. Ait se pere-

grinum esse; huius ignarum oppidi.

Ignarus animi mei. Terent. Hecyra, 4. 4. 60.

Ignara artis meretriciæ. Terent. Heaut. 2. 1. 14.

Ignarus causæ. Plin. lib. 17. cap. 11. 9.

Haud ignara futuri. Virg. 4. Aeneid. 102.

Hominum & locorum ignarus. Virg. 1. Aeneid. 68.

Lachrymarum tuarum. Terent. Hecyra, 4. 4. 53.

Ignarus es motum eorum. Terent. Adelp. 2. 1. 6.

Ignarus mundi. Plin. lib. 2. cap. 9. 3.

Ignara patris. Plin. epist. 176. 0.

Rationis ignarus. Tacit. lib. 1.

Vix. Virg. 1. Georg. 9.

Vrbis. Lilius 1. ab Vrbe, 158.

Docendi. Quint. lib. 1. cap. 3.

Mens ignara nocendi. Claud. epist. 15. 1.

Ignarus: pro ignoto. Tacit. lib. 2. Per occulta, & vigilibus igna-

ra. Idem lib. 3.

IGNOSCO.] Valde nosco, & disco. Varro à me, quæ feram,

ignoscite: domum vt feratis & teatro literas.

Ignoscere: Condonare. Plaut. Aulul. 30. 9. Id aded te oratum

aduenio, vt animo æquo ignoscas mihi. Terent. Adelp. 3. 4. 28.

Ignotum est; tacitum est.

Falso ignoscere. Ouid. 13. Metam. 38.

Vitio ignoscitur omni. Ouid. 1. de Arte, 50.

Dementia ignoscenda. Virg. 4. Georg. 98.

Ignoscere sibi. Quint. lib. 10. cap. 3.

Ignoscens. Terent. Heaut. 4. 1. 42.

Quanto tuus est animus natu granior, ignoscetior.

Ignoscencia: Condonatio peccati. Gell. lib. 7. cap. 3. Inter-

duum autem, quasi eos deliquisse concedat: ignosci postu-

lat: & ignoscencia viles esse rebus humanis, docet.

Ignoscibilis. Gell. lib. 13. cap. 20. Hic vestes huiuscemodi

vestitus, de multo iam vsu ignoscibilis est.

Ignotus: Incognitus, non visus. Plaut. Menæch. 8. 19.

Qui mihi molestus homini ignoto, quisquis es.

Populo ignotus. Ouid. 1. Trist. eleg. 1. 12.

Domos ignotas petere. Virg. 4. Aeneid. 63.

Locis ignotis errare. Ouid. 4. Metam. 59.

Mortibus ignotis periesunt. Horat. 1. Serm. Satyr. 13. 22.

Oris ignotis exulat. Virg. 1. Georg. 44.

Pars ignotissima turbæ. Claud. 1. in Eutrop. 31.

Pondus auri ignotum. Virg. 2. Aeneid. 73.

Terra ignota. Virg. 5. Aeneid. 158.

Verba obscuriora & ignotiora. Quint. lib. 7. cap. 4. 9.

Vias ignotas inire. Ouid. 2. de Remed. amor. 37.

Viri ignoti noua forma. Virg. 3. Aeneid. 118.

Viri in veste ignota. Virg. 7. Aeneid. 35.

Ignotus: Ignorans, inscius rei alicuius. Quintil. Declamat.

6. Ne quis tamen erret ignotus: non est filij mei nouerca;

sed mater.

Ignotior: Comparatiuus. Lilius 5. ab Vrbe, 148, quod

longinqua, eoq; ignotior gens erat.

I L

IL E.] Iuuen. Satyr. 5. 14.

--- vis frater ab ipsis

libus. Plinius libro 11. cap. 37. 68. Ab hoc ventricu-

lo, lactes in homine & oue, per quas labitur cibus; in cæ-

teris, ile.

Ilia ipsa inter coxas & pubem in imo ventre posita sunt.

Celsus libro 4. cap. 1. Plinius libro 11. cap. 37. 75. Inter ve-

scam & aluum arteriæ, ad pubem tendentes; quæ ilia ap-

pellantur. Celsus libro 7. cap. 29. Oportet mulierum resu-

pinam transuerso lecto sic collocare, vt, feminibus eius,

ipsum ilia comprimantur.

Dura messorum ilia. Horat. Epod. 3. 1.

Substrita. Ouidius 3. Metam. 34.
 Ducere illia. Horat. 1. epist. 1, 2.
 Religare baltheo. Seneca Herc. fur. 7, 4.
 Rumpere illia alicuius. Catul. ad Furium, epigram. 11, 4.
 Inuidiâ rumpantur ut illia Codro. Virg. eclog. 7, 6.
 Ima illia longo singultu tendunt. Virg. 3. Georg. 100.
 Trahere illia. Plin. lib. 26. cap. 6, 1.
 ¶ Illiosus: Qui morbo ilium laborat. Plinius libro 20. capite 4, 5. Praxagoras & iliosis dandos cenfet.
 ILIOS.] Morbus gracilioris intestini. Plinius libro 30. cap. 7, 1. de ventris malis: Gratissimum vitium ileos appellatur. Idem lib. 20. cap. 66.
 ILEX.] Arbor quercui proxima. Gellius libro 5. capite 6, Fit etiam ex ilice: quod genus superiori proximum est. De corona ciuica loquitur.
 Arguta ilex. Virg. eclog. 7, 1.
 Coruscis ilicibus fremit Appenninus. Virg. 12. Aeneid. 141.
 Crebris ilicibus nigrum nemus. Virg. 3. Georg. 66.
 Curuata grandibus ilex. Ouidius 10. Metam. 19.
 Frondens. Virg. 5. Aeneid. 26.
 Iſta ſecuribus. Virgilius 6. Aeneid. 36.
 Littorea. Virgilius 3. Aeneid. 78.
 Nigra. Virgilius 9. Aeneid. 80.
 Opaca. Virgilius 6. Aeneid. 42.
 Plena fauis. Claud. 2. de raptu Prof. 22.
 Procera. Horat. Epod. 15, 1.
 Ramoſa. Ouid. 8. Metam. 48.
 Tonſa bipennis. Horat. 4. Carm. ode 4, 12.
 Trementes ilices frangit Aquilo. Horat. Epod. 10, 2.
 Viridis. Ouid. 1. Metam. 23.
 Vitiola. Virg. 2. Georg. 91.
 ¶ Illicus: factus ex ilice. Statius lib. 6. Theb.
 Orniq; iliceæque trabes, metuendaq; succo.
 ¶ Illicium: Locus ilicibus confectus. Mart. libro 12. 19.
 ---- è cathedra
 Surgentem focus extipit ſuperba
 Vicini ſtruce cultus iliceri.
 ¶ Iligneus: Qui eſt ex ilice, vel ad ilicem pertinens. Frons iligneæ. Col. lib. 11. cap. 2, 61. Idem lib. 6. cap. 3, 5, Modius viridis laureæ, & iligneæ frondis.
 Iligneæ corona. Plinius libro 16. cap. 4, 5.
 ¶ Ilignus. Iligna glans. Plinius libro 16. capite 3, 2.
 ILICET.] quaſi, ſic licet. Terentius Eunuch. 1. 1, 9.
 ---- actum eſt, ilicet;
 Periſti. Idem Phorm. 1. 4. 32;
 ---- hoc nihil eſt, ilicet,
 Quid conterimus operam fruſtra? Plaut. Cifſel. 10. 17.
 Illicet, Aſtu eſt.
 ¶ Illicet: pro Statim, confeſtim. Plaut. Rud. 26. 12.
 Sed propera. T. licet. d. iam hic fac ſis, cœna vt curetur. T. licet. d. Omnia ilicet. T. licet.
 Illicet obuium numero. Virg. 2. Aeneid. 85.
 Illicet: Affirmans aduerbium. Plaut. Epid. 14. 19, Illicet vt vadi-
 monium mihi hic vltro facit,
 ILICO] Vide ILLICIO.
 ILIGNEVS] Vide ILEX.
 ILIOSVS] Vide ILE.
 ILLA.] Aduerbium per locum: idem quod Illac. Tacitus in lib. de moribus Germanorum: ipſum quinetiam Oceanû illâ tentauimus. Idem Annalium lib. 2. Incubuerat ſagittarijs, illâ rupturus. Rurſum lib. 19, Ac ne peruium illâ Germanicis exercitibus foret, obſeperat.
 ILLABEFACTVS] Non debilitatus. Vincula illabefacta. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 3.
 ILLABOR] Inrolabor, inſuo.
 Illapſus in medios hoſtes. Virgilius 2. Aeneid. 76.
 Illabitur vtrique, & mari. Virg. 2. Aeneid. 48. Plinius libro 5. capite 29, 9.
 Amni Tyberino illabitur Nar. Lucan. lib. 1, 94.
 Aſtris illabentibus tepet Pontus. Stat. 1. Achil. 28.
 Truncus illapſus cerebro. Horat. 2. Carm. ode 17, 6.
 ¶ Illapſus: Verbalte. Col. lib. 2. cap. 2, 9, Ne præcludatur humoris illapſu atque exitu.
 ILLABORO] Tacitus in lib. de moribus Germanorum ad ſincm: Id beatus arbitrantur, quàm ingemere agris, illaborare domibus.
 ¶ Illaboratus: ſine labore & diligentia factus. Quint. de Cicerone, lib. 10. cap. 3, Tum interim hæc omnia, quæ vix ſingula quiſquam intentiſſimâ curâ conſequi poſſet, fluunt illaborata.
 ILLAC] Aduerbium per locum.
 Hæc atque illac perſuio. Terentius Eunuch. 1. 2. 25.
 Ibumus illac. Ouidius 8. Metam. 37.
 ILLACERABILIS] Spolium illacerabile. Silius lib. 5, 28.
 ILLACESSITVS] Tacit. in vita Agricola: Tanta ratione curâq; vt nulla ante Britannia noua pars illacſſita tranſierit.

ILPACRYMO] Valde lacrymo. Liu. 5. bel. Pun. 141, Illacry-
 maſſe dicitur partim gaudio.
 Sic ait illacrymans. Virg. 9. Aeneid. 63.
 Malis illacrymare. Ouidius 5. Trist. eleg. 9, 2.
 Illacrymare fortis humanæ: ſub cauſâ. Liu. lib. 4. Decad. 5.
 Illacrymare, de rebus etiam inſenſibilibus, pro ſudare, & liquidum
 humorem emiſſere. Virg. 1. Georg.
 ---- illacrymat templis ebur, æraq; ſudant.
 ¶ Illacrymabilis: Immiſericors, inexorabilis. Pluto illacry-
 mabilis. Horat. 2. Carm. ode 14, 2.
 ILLABDO] Vnde Illæſus; Participium. Plinius libro 15. cap. 30, 8, Gallinam conſpici candoris, ſedenti aquila ex alto
 abiecit in gremium, illæſam. Martial. lib. 1. 36,
 Illæſum rimidis vnguibus hæſit onus.
 Cupreſſus illæſa bruma. Stat. 6. Thebaid. 20.
 ILLAE TABLIS] Non lætus. Virg. 3. Aeneid. 141,
 Hinc Drepani me portus, & illatâbilis ora Accipit. Et
 lib. 12. 38, Illatâbile murmur,
 Onus illatâbile. Stat. 5. Theb. 127.
 ILLAPVS] Vide ILLABOR.
 ILLATEBRO] Quaſi intus abſcondo. Gell. lib. 17. cap. 2, ex
 Qu. Claudij annalium primo: arma pleriq; abijciunt, atq;
 incermi illatebrant ſefe.
 ¶ Illatebra: vbi celari nihil quit. Plautus: Cuius, ego latus il-
 latebras reddam eis dentibus & manibus.
 ILLATIO, ILLATVS] Vide INFERO.
 ILLATRO] Lucan. lib. 6,
 Perq; cauas terræ, quas egit carmine, rimas
 Manibus illatrat, regniq; ſilentia rumpit.
 ILLAVDATVS] qui laudari non meruit. Virg. 3. Georg. 1,
 ---- quis aut Euryſthea durum,
 Aut illaudari neſcit Buſſididis araſt
 Facta non illaudata. Stat. 11. Thebaid. 3.
 ¶ Illaudabilis. Gellius lib. 2. cap. 6, Illaudatus enim eſt que-
 ſi illaudabilis & innominabilis.
 Carmen illaudabile. Stat. 5. Syllu. 5, 7.
 ILLE] is de quo fit mentio. Terent. And. 2. 1, 1,
 Quid ais Birria? daturne illa hodie Pamphilo
 Nuptum? Virgilius 4. Aeneid. 85,
 ---- ſolam nam perſidus ille
 Te colere.
 Ille; ad propinquum etiam referri ſolet. Plin. epist. 9. 2, lib. 3.
 Ille: pro Aliquis. Horat. 2. Scrm. Satyr. 7, 8,
 ---- fateor, me dixerit ille
 Duci ventre leuem.
 Ille: cum ſignificauit aliqua prolatum. Virg. 7. Aeneid. 22,
 ---- ſic Iuppiter ille monēbat. Terent. Adelph. 5. 4. 12,
 Ego ille agreſtis, ſæuus, triſtis.
 Ille talis. Terent. Eunuch. 1. 2. 81, Ne illum talem præcipiar
 tibi.
 Ille alter. Terent. Eunuch. 4. 4. 26, at ille alter venit, annos
 natus ſedecim.
 Illi: pro, Ab illo. Plaut. Perſa, 7, 18,
 ---- ne illi mihi iam nihil noui Offerri poteſt; quin ſim
 peritus.
 ¶ Illiufmodi Terent. Adelph. 3. 3. 87,
 Næ illiufmodi iam nobis magna ciuium Penuria eſt.
 Illerum aduerſus: pro, Illis. Tacit. lib. 3, Vencno cum à Le-
 pida petrum illuſtrium domuum aduerſa.
 ¶ Illæc: pro, Illa hæc. Terent. Adelph. 3. 4. 63,
 ---- verum nimia illæc licentia
 Profecto euadet in aliquod magnum malum.
 ILLECEBRA] nomen herbæ. Plinius libro 25. cap. 13.
 ILLECEBRA] blandiciæ quibus allcitur.
 Dolofæ illecebræ. Claud. 2. Paneg. 27.
 Motari aliquem illecebris. Hor. de Arte, 45.
 ¶ Illecebroſe Plaut. Bachid. 1. 55,
 Quia iſtoc illecebroſius fieri nihil poteſt.
 ILLECTVS] Vide ILLICIO.
 ILLECTVM] Non lectum. Ouidius 1. de Arte, 95,
 Si non accipiet ſcriptum, illectumq; remittet.
 ILLEPIDVS] In quo nihil lepôris eſt & elegantia. Plautus
 Bacch. 1. 4. 3. Inamabilis, illepidus viuo. Plin. epist. 9. lib. 3,
 Inde dictum non illepidum ferebatur.
 Delicia illepidæ atque inellegantæ. Catull. ad Fauium, epi-
 gram. 6. 1, Scortillum non illepidum, nec inueniſtum.
 Catull. epigram. 10, 1.
 ¶ Illepidè: inuendè & infacetè. Plin. in Præf. 13, Nec Plan-
 cus illepidè. quum diceretur Aſinius Pollio orationes in
 eum parare.
 Craſſe & illepidè compoſitum aliquid. Horat. 2. epist. 1, 16.
 ILLEX] qui ſine lege viuut. Plaut. Perſa:
 Impure, inhoneſte, iniure, illex, labes populi.
 ILLEX] Vide ILLICIO.
 ILLI] Aduerbium loci: pro, Ibi. Terent. Adelph. 1. 2,
 ---- ſi quid peccat Demea,

Mihi peccare ego illi maximam partem feram. Virg. 2. Aeneidos.
 ---illi mea tristitia facta,
 Degeneremq; Neoptolemum narrare memento.
 Terent. Hecyr. 1. 2.
 Nam illi haud licebat, nisi praefinito loqui. Idem Phorm. 1. 2. Interea, dum sedebamus illi, interuenit adolescens quidam.
 ILLIBATVS] intactus & incorruptus. Liu. 3. ab Vrbe, 3. 58, Illibatam inuicem. Plin. lib. 17. ca. 17. 3. Vt illibato cortice, atque ut sectura inferior ponatur.
 Foedera tori illibata. Lucan. lib. 2. 69.
 Illibatam robur hominis. Colum. lib. 12. cap. 1. 1.
 Integrum & illibatam. Colum. lib. 3. cap. 10.
 ILLIBERALIS] Illiberale facinus: Indignum homine libero. Terent. Adelph. 3. 4. 3.
 Illiberalis cibus. Plin. lib. 19. cap. 5. 13.
 Illiberaliter iniussu, inclementer. Terent. Adelph. 3. 4. 30.
 --- factum à vobis duriter,
 Immisericorditerque; atque etiam, si est pater,
 Dicendum magis aperte, illiberaliter. Idem Phorm. 1. 3. 24.
 ILLIC] Aduerbiū in loco. Terent. Adelph. 4. 2. 39. Illic ubi etiam caprificus magna est. Plaut. Trinum. 15. 12. Illic sum, atque hic sum.
 Illic: pro ille. Terent. And. 3. 5. 1.
 Vbi illic scelus est, qui me perdidit. Idem Eunuch. 3. 9. 53.
 Mirum ni illoc homine quoquo pacto opus est.
 ILLICITVS] Vide ILLICITVS.
 ILLICITVS] Atiraho, & quasi inescio. Terent. And. 3. 4. 8.
 --- tunc hic homines adolefcenulos,
 Imperitos rerum, eductos liberè, in fraudem illicis?
 Plaut. Milite. 22. 42. Is me hac illexit fraude.
 Illexit me ad te. Plaut. A. sin. 5. 54.
 Caue ne illiciarius. Lucret. lib. 4. 231.
 Illicere aliquem in fraudem. Terent. And. 3. 4. 8.
 Illicitus: Blanditiarum, & illicitamentum. Plaut. Bacch. 1. 21.
 Magis illicitum tuum, quam lectum meum.
 Illicitum: Incontinentum. Varro 3. de Rustic. cap. 16. 17.
 Sed si transitur sunt apes ea, apiastrum perfricanda; quod illicium hoc illis.
 Illex: Idem quod Illicitum. Illex animi Venus. Plaut. Pænulo. 10. 34. Idem Persa, 12. 4. Impudens, inhoneste, iniure, illex, labes populi. Illices oculi, apud Apuleium.
 Illic: Anis aucupum dicitur, quæ alias illicet. Plin. lib. 10.
 Contra aucupis illicem exente in prælium duce totius gregis. Plautus: Lectus est illic.
 ILLICITVS] Indecens.
 Tori illiciti. Lucan. lib. 10. 16.
 Ire per illicitum. Stat. 1. Thebaid. 45.
 Venus illicita. Stat. 8. Thebaid. 10.
 Vias illicitas tentare. Valer. 1. Argonaut. 41.
 Illicitè. Vlpian. in l. fideicommissa. §. si quis illicitè. ff. de legatis & fideicommissis, lib. 3.
 ILLICO] Continuè, confestim. Terent. Adelph. 4. 4. 9.
 Nam ut hinc fortè ea ad obstetricem erat missa, ubi eam vidi, illicè Accedo.
 Illico: Proprie in loco, ut ait Festus. Terent. Adelph. 1. 1. 2. Otiosè nunc iam illico hic consistite. Ennius: & quia, quod irent nesciebant, illico manserunt.
 ILLIDO] Infringo. Plaut. Amphit. 15. 9. Concisus pugnis, & illis dentibus.
 Illisit duras cæstus in ossa. Virg. 5. Aeneid. 95.
 Illidere dentem alicui rei. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 16.
 Dentis illidere labellis. Lucret. lib. 4. 213.
 Densum funale illisit fronti Lapithæ. Horat. 12. Metam. 50.
 Illidere faxis. Pin. lib. 9. cap. 6. 2.
 Fluctus illiduntur. Quint. lib. 10. cap. 3.
 Aequora illisa scopulis. Virg. 3. Georg. 52.
 Illisus: Verbale. Plin. lib. 27. cap. 8. 9. Illisu ipso repercussus.
 ILLIGO] Alligo. Plin. lib. 17. cap. 14. 12. Eamq; illigari oportet stramentis iuber.
 Illigare alicui bello gentem aliquam. Liu. 1. bel. Maced. 97.
 Illigare conscientia. Tacitus: Primores classiariorum Misenensium labefacere, & conscientia illigare, connixa est hoc initio.
 Illigatus: Participium. Horat. 1. Carm. ode 27. 3.
 Vix illigatum te triformi
 Pegafus expediet Chimæra.
 Illigatus alicui amicitia. Liu. 2. bel. Maced. 98.
 Aratra illigata iuuenis. Horat. Epod. 15.
 Illigata post tergum manus. Liu. 5. ab Vrbe, 125.
 Illiga illigaturus tauris. Horat. Epod. 3. 3.
 ILLIMIS] Sinè limo. Ouid. 3. Metam. 32.
 Fons erat illimis, nitidis argenteus vndis.
 ILLINC] Aduerbiū de loco. Terentius Adelph. 4. 7. 13.
 Illinc huc transfertur virgo.

Hinc illinc venire: Proverbiale. Terent. Adelph. 4. 5. 40.
 ILLINO] Inungo, & leniter confricare. Col. lib. 6. cap. 14. 4.
 Tumor ceruicis madefactus subsecatur. prædictoq; medicamento defricatur & illinitur. Tum ceruix aqua frigida defricanda, & spuma argentea illinenda est. Plin. lib. 10. cap. 11. 10. Cornicis carnes esse, & nidum illinire, in longissimis morbis vtilissimum putant.
 ILLINO] Inspergo, maculo. Virgil.
 Illita tela dolis, nec Martem cominus vsquam
 Ausa pati virtus. Plin. lib. 9. cap. 30. 3. Qua de causa & nas
 sis illinuntur.
 Tectis aurum illinere. Seneca epist. 120.
 Viscum pennis illinere, dicuntur aues, dum excutere volunt. Seneca 3. de Ira. Sic. 4. Nat. quæstion.
 Bruma niues illinit agnis. Horat. 1. epist. 7. 2.
 Illinere chartis aliquid. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 8.
 Aurum vestibis illitum. Horat. 4. Carm. ode 9. 1.
 Illitum veneno donum. Liu. 5. ab Vrbe, 4.
 Fax toto illita vulcu. Ouid. 3. de Arte, 43.
 Illitus: Verbale. Plin. lib. 24. cap. 6. 3. Sonitus aurium emendat infusum; strumas illitum, neruorumq; nodos.
 ILLITERATVS] Plin. Iun. lib. 1. epist. 10. Scribo plurimas; sed illiteratissimas literas. id est, inornatas, infimo stylo, forenses.
 ILLITVS] Vide ILLINO.
 ILLICO] Aduerbiū ad locum. Terent. And. 2. 2. 25. Quum illò aduenio, solitudo ante ostium.
 ILLOCABILIS] Illocabilis virgo, quæ non potest viro tradit. Plaut. Aulul. 7. 14.
 Virginem habeo grandem, dote cassam, atq; illocabilè.
 ILLOTVS] Immundus & sordidus. Plaut. Pænulo. 4. 94. Vt tu quidem huius oculos illois manibus tractes aut terras. Gellius in Noctibus: Illois, quod aiunt, pedibus & verbis, reprehendit doctissimi hominis orationem. Macrobius Saturnalium lib. 1. Illois pedibus prætereunt. Illois echini propter salem. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 11.
 ILLUC] Illud. Plaut. Milite, 10. 64. Illuc ætatis. Idem Amphit. 4. 116. Sed quid illuc est?
 ILLUCO] Lucidus sum. Liu. Vbi illuxit, recepere classem. Plaut. Capt. At polite, si hic sapiat senex, atra pix agiter apud carnificem, tuo quæ capiti illuceat. Idem Persa, 2. 24.
 --- pessimus hic mihi dies
 Hodie illuxit, corruptor.
 Illucere dicitur dies nocti, cui succedit. Sueton in Cæsare.
 Illuxere illum sol, dies, &c. Plaut. Bacchid. 5. 22.
 Illucesco: Idem. Plaut. Amphit. Nunc te, inquit, quæ mansisti, mitto, ut cedas diei, ut mortalibus illucescas clara & candida.
 ILLUCOR] Stat. 4. Thebaid, 157. Et teneris meditans verba illucantia labris.
 ILLUDO] Decipio, circumuenio.
 Illudo tibi. Virg. 2. Aeneid. 13.
 Illudere corpori mulieris. Curtius: Coniugem Darij aded non violauit, ut summam adhibuerit curam, ne quis captiuo corpori illuderet.
 Capræ illudunt pecori. Virg. 2. Georg. 75.
 Nostris illuserit advena regnis? Virg. 4. Aeneid. 119.
 Chartis illudere. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 28.
 Pecuniarum illudere. Tacit. lib. 18.
 Illudo te. Terent. Phorm. 5. 8. 22. Virg. 9. Aeneid. 127.
 --- verbis virtutem illude superbis. Terent. And. 3. 1. 3.
 Dum studeo obsequi tibi, pendè illusi vitam filiarum.
 Illudo in te. Terent. And. 4. 4. 19. Ad cõne videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis?
 Illusus Facetijs illusus. Tacit. lib. 15.
 Vestes illusæ auro. Virg. 2. Georg. 93.
 ILLUMINO] Plin. lib. 2. cap. 73. 1. Puteumq; eius experimèti gratia factum, totum illuminari.
 Igni vias illuminat. Stat. 12. Thebaid. 55.
 Illuminus: sinè lumine. Apul. lib. 6. Et illuminarum Proserpinæ nuptiarum. Et lib. 3. Seruato noctis illuminio tempore.
 ILLUSTRIS] Plin. epist. 106. d. lib. 6. Vix, viam deserueramus, & nox non quasi illunis & nubila. Apuleius lib. 9. Illunæ caliginis impeditus.
 ILLUSTRIS] Clarus splendidus. Col. lib. 1. Balnearia occidenti æstiuo aduertantur, ut sint postea, & vsque in vesperum illustria. Plin. lib. 9. cap. 16. 2. Noctibus quidem illustribus æquè quàm die cernunt.
 Caput illustre solis. Ouid. 2. Metam. 10.
 Illustrius nihil possum dicere. Plin. epist. 139. c.
 Animæ illustres. Virg. 6. Aeneid. 152.
 Auos illustres iactare. Propert. lib. 2. eleg. 14. 2.
 Fama illustris. Virg. 7. Aeneid. 16.
 Ingenium illustre. Tacit. lib. 20.
 Ordo illustris seruitij. Claud. 1. in Eutrop. 30.

Proles illustris. Claud. 7. Paneg. 116.

¶ **Illustratio**: Lucidum & splendidum facio. Varro 1. de Re rust. cap. 12. 1. Propterea quod ab sole toto die illustratur, salubrior est.

Sol illustrat ora. Horat. 4. Carm. ode 14. 2.

Reperta Græcorum illustrare Latinis versibus. Lucretius libro 1. 28.

¶ **Illustratio**: Ipse illustrandi actus.

Illustratio & euidencia. Quint. lib. 6. cap. 2. 26.

¶ **Illustramentum**. Quint. lib. 11. cap. ultimo. de amictu oratoris. Hæc sunt vel illustrameta pronuntiationis, vel vitia.

ILLUSTRIBLIS] Qui elut non potest, & luto expurgari. Plaut. Menæch. 4. 55. Ne existoc loco spurcatur nasum odore illutibili.

ILLUVIES] Sordes immunditia. Terent. Heaut. 2. 9. 54.

---ca terebat vnâ pannis obstita,

Neglecta, immunda illuuiæ. Virg. 3. Aeneid. 44.

---fœdissima ventris Illuuiæ.

Varr. Ac periret squalæ, scabieque, illuuiæ, & vastitudine, Cultus & illuuiæ; contraria. Liu. 1. bel. Pun. 14. 1.

Corporis illuuiæ. Lucret. lib. 6. 256.

Locorum Silius lib. 3. 109.

Dra illuuiæ. Virg. 3. Aeneid. 118.

I M

IM] veteres ponebant, pro eum. Festus lib. 9. Macrobi. lib. 1. Saturn. 4. Si nox furtum factum sit, si im aliquis occidit, iure cæsus esto.

IMAGO] Simulacrum, species. Plaut. Amphit. 3. 121.

---ecum Iuppiter,

In Amphitruonis vortit sese imaginem. Virgilius 2. Aeneid.

---atque ipsius vmbra Creiisæ

Visa mihi ante oculos, & notâ maior imago.

Cognitiõis imagine. Tacit. lib. 3. Hoc est, p̄textu & specie.

Eloquentiæ imago. Quint. lib. 1. cap. 12. 12.

Vltimi fati. Quint. lib. 6. cap. 2. 27.

Caua imago formæ. Virg. 6. Aeneid. 59.

Priscæ fugalitati. Plin. epist. 2. b.

Iudiciorum consiliorumq;. Quint. lib. 2. cap. 10. 8.

Falsa laudis imago. Quint. lib. 5. cap. 8. 2.

Libertatis. Tacit. lib. 1.

Litis. Quint. lib. 4. cap. 1. 3.

Aurea imago foelicis mali. Ouid. epist. 19. 47.

Aurea imago maris. Virg. 3. Aeneid. 132.

Somnus gelidæ mortis imago. Ouid. 2. Amor. eleg. 9. 9.

Pacis imago. Tacit. lib. 1.

Pieratis. Virg. 6. Aeneid. 31. Seruius.

Tristis imago ponti. Ouid. 11. Metam. 78.

Quietis. Tacit. lib. 16.

Credibilis rerum imago. Quint. lib. 4. cap. 2. 26.

Speculi. Ouid. 2. Amor. eleg. 17. 2.

Speluncæ. Plin. lib. 12. cap. 1. 6.

Temporis. Quint. lib. 6. cap. 1. 14.

Terroris. Lucan. lib. 7. 157.

Tristium ac lætorum. Tacit. lib. 2.

Vitzæ. Tacit. lib. 15.

Loquax humanæ vocis imago. Ouid. 2. Amor. eleg. 6. 8.

Orandi vera imago. Quint. lib. 5. cap. 12. 13.

Cereæ imago. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 9.

Ficta. Ouid. 4. Metam. 65.

Deus humana sub imagine. Ouid. 1. Metam. 43.

Iocosa imago. Horat. 1. Carm. ode 12. 1.

Mœsta. Ouid. ad Liuam. 41.

Nocturnæ imagines. Tibul. lib. 3. eleg. 4. 12.

Puerilis imago. Ouid. 2. de Remed. amor. 36.

Pulchra. Ouid. 3. Metam. 161.

Regalis. Ouid. 6. Metam. 15.

Reperussæ imaginis vmbra. Ouid. 3. Metam. 87.

Tenuis imago. Lucret. lib. 4. 13.

Turbida. Virg. 4. Aeneid. 72.

Vana. Horat. 1. Carm. ode 27. 4.

Capere imaginem. Quint. lib. 6. cap. 2. 27.

Falsâ culpam sub imagine cælat. Ouid. 2. Metam. 8.

Concipere animo imaginem alicuius rei. Quintilian. lib. 1. capite 10. 3.

Effingere imaginem dicendo. Quint. lib. 6. cap. 1. 22.

Exprimere imaginem alicuius rei. Quint. lib. 3. cap. 2. 34.

Falsis imaginibus ludere aliquem. Virg. 1. Aeneid. 83.

Ludificans somnos imago. Silius lib. 2. 128.

Persequi imaginem laudis. Quint. lib. 5. cap. 2. 2.

Præbere imaginem antiquitatis. Tacit. lib. 3.

Proferre imaginem alicuius. Quint. lib. 6. cap. 1. 30.

Reddere imaginem proximam veritati. Quintil. libro 2. capite 10. 2.

Repræsentare imaginem sceleris. Quint. lib. 6. cap. 1. 2. 5.

Imagines subitas. Plin. lib. 9. ad Profoceram, appellat nobi-

litatem parum antiquam.

¶ **Imago**: pro vagina. Virg. lib. 8. Aeneid.

---curuam feruens sub imagine falcem.

¶ **Imaginaris**. Sueton. in Claud. Cæsar. cap. 25. Stipendiaq; instituit, & imaginariæ militiæ genus, quod vocatur super numerum, quo absentes & titulo tenus fungerentur. Imaginis fascibus cedere. Liu. 3. ab Vrbe, 171.

Emptio imaginaria. Vlpian. in Lis qui suis. ff. de manumif. sionibus. Abinitio hoc agi debet, vt imaginaria fiat emptio, & per fidem contractus inter emptorem & seruum agatur. Modestinus in l. contractus ff. de actionibus & obligationibus: Contractus imaginarij etiam in emptioibus iuris vinculum non obtinet: quum fides facti simulatur non intercedente veritate. Imaginarius emptor id est, simularius, & ob alio allegatus. l. & qui sub imagine. C. de distractione pignorum.

¶ **Imaginosus**. Speculum imaginofum à Catullo dicitur ab imaginibus, quæ in speculo numerosæ videntur.

¶ **Imagino**: Imagines facio seu repræsentio. Gellius lib. 15. Vt speculum in loco certo positum nihil imaginat; aliorum translatum facit imagines.

¶ **Imagino**: rei alicuius similitudinem mente concipio. Plinius lib. 9. cap. 15. 15. Imaginetur eorum fercula Idem lib. 20. cap. 13. 16. Ideo proflumo genitili datur, & Venerem crebro per fomina imaginantibus.

Imaginari aliquem: animo suo subijcere, qualis sit. Plinius epistol. 14.

¶ **Imaginatio**. Imaginationes libidinum. Plin. lib. 20. ca. 7. 9.

IMBECILLIS] debilis languidus.

Ingenium imbecille. Plin. in Paneg. 133. Horatius 2. Serm. Satyr. 7. 8.

Imbecillus iners, si quid vis, adde popino.

Actas imbecilla. Horat. 2. Serm. Satyr. 2. 18.

Cultor imbecillus. Plin. epist. 63. b.

Vox imbecilla. Quint. lib. 1. cap. 3.

¶ **Imbecillitas**: Imbecillitas materiæ murorum, Cæsar 2. bel. Civil. 60.

IMBELLIS] nihil bellicum sonans. Horat. lib. 1. Carm. ode 15. 3.

Imbelli citharâ carmina diuides.

Carmen imbelles. Stat. 10. Thebaid. 174.

Dies imbellis. Silius lib. 11. 82.

Imbellis: *Timidus, ignauus*. Ouid. lib. Heroidum, epist. 1.

Tres fumus imbelles numero sine viribus.

Capræ imbelles. Ouid. 5. Fastorum, 75.

Cervi. Virg. 3. Georg. 52.

Columba imbellis. Horat. 4. Carm. ode 4. 7.

Fretum imbelles. Stat. 3. Sylu. 5. 17.

Imbelles hostes. Liu. 1. ab Vrbe, 51.

Lacerti. Ouid. 13. Metam. 22.

Manus imbellis. Propert. lib. 4. eleg. 3. 5.

Somnus. Stat. 3. Thebaid. 51.

Telum imbelles. Virg. 2. Aeneid. 109.

Triennium. Liu. 1. Decad. lib. 4. 89.

Imbellis inermisq; scæminatum turba. Liu. 8. bel. Pun. 119.

¶ **Imbellia**: Ignauia. Macrobi. 2. Satur. cap. 2. Tum Pœnus eludens ignauiam imbelliamq; militum eius pretiosè armatorum.

IMBER] Pluuia. Plaut. Mostel. 3. 20.

--- venit imber, lauat parietes: perpluunt Tigna.

Terent. Eunuch. 3. 5. 37. Quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum. Virgilius lib. 4. Georg.

--- & amicos irrigat imbres. Idem 1. Aeneid. 26.

Accipiunt inimicum imbrem. Lucretius:

Ex igni terræque animæ nascuntur & imbri,

Actus cælo magnis Aquilonibus imber. Virgilius 2. Georg. 67.

Atri imbres. Virg. 1. Georg. 48.

Atrax imber. Stat. 10. Thebaid. 108.

Cæruleus. Virg. 3. Aeneid. 39.

Collecti imbres. Horat. 1. epist. 15. 4.

Densissimus imber. Virg. 1. Georg. 67.

Edax. Horat. 3. Carm. ode 3. 1.

Effusus nubibus. Virg. 4. Georg. 63.

Fœcundi imbres. Virg. 2. Georg. 65.

Frigidus imber. Virg. 1. Georg. 52.

Intempestiui imbres. Lucret. lib. 2. 184.

Lætus imber. Virg. eclog. 7. 8.

Largus. Virg. 1. Georg. 5.

Multus. Lucret. lib. 6. 237.

Pluuus. Ouid. 6. Fast. 57.

Præruptus. Claud. 2. Paneg. 93.

Saxeus. Silius lib. 13. 37.

Subiti imbres. Lucret. lib. 5. 44.

Amnis coucitus imbribus. Ouid. 3. Metam. 16.

Auster diffundit imbres. Stat. 1, Thebaid. 70.
 Concresecunt imbres gelidis ventis. Ouid. 9, Metam. 45.
 Decidit imber multa aqua. Tibull. lib. 1, eleg. 2, 7.
 Lapidis effudit imber. Iuuenal. Satyr. 13, 7.
 Per imbrem facere opus. Cato cap. 2.
 Maximus agricolis, pelagoque parabitur imber. Virgilius 1, Georg. 86
 Ventos perpeffus & imbres. Virg. 9, Aen. 12.
 Vento pufatur & imbr. Virg. 4, Aen. 50.
 Vitare imbres. Lucret. lib. 5, 192.
 Gelidus imber. Lucret. lib. 6, 30.
 Calidis perfundes imbribus artus. Ouid. 2, Amor. eleg. 16, 5.
 ¶ Imber pro lachrymarum effufione. Ouid. 3, Amor. eleg. 5, 14.
 Spargebat tepido flebilis imbre finus.
 Tempeftas telorū, & ferreus ingruit imber. Virg. 12, Aen. 57.
 ¶ Imbridus. Solinus cap. 10, Nam homo Sardus opem plurimam de imbrido caelo habet.
 ¶ Imbricua. Plautus Merc. 22, 35.
 Hic Fauonius serenus est, hic Auster imbricua.
 ¶ Imbricator: Pluuiofus. Ennius in 17. apud Macrob. libro 6, Saturn. cap. 2.
 Concurrent veluti venti, quum spiritus Austri
 Imbricator, Aquiloq; suo cum flamme contra,
 Inde mari magno fluitus extollere certant.
 ¶ Imbrifer. Idem. Col. libro 7, cap. 6, 3. Hanc pecudem mutilam parabimus quieto caeli ftatu: nam procellofo atq; imbufero cornuta femper.
 Arcus imbrifer. Tibull. lib. 1, eleg. 4, 9.
 Austri imbriferi. Ouid. 13, Metam. 157.
 Hyems imbrifera. Silius lib. 3, 40.
 Ver imbriferum. Virg. 1, Georg. 63.
 IMBERBIS.] Sine barba.
 Iuuenis imberbis. Horat. de Arte, 33, Idem 2, epist. 1, 17.
 IMBIBO] haurio, vel exhaurio. Plin. lib. 24, cap. 15, 6, Radix eius imponitur carbonibus cupreffis: atque is nidor per infundibulum imbibitur in veteri tuffi.
 IMBREX.] Tegula curua atque obtorta, quae testis applicari folet vt per eam defluat aqua. Plin. lib. 17, cap. 14, 14, Seruariq; inter duos imbrices. Colum. lib. 9, cap. 13, 4. Imbricibus infatum praebant libandum. Plaut. Milite, 9, 24. Quod meas confregisti imbrices & tegulas. Vitruuius lib. 5, cap. 10.
 ¶ Imbricium: Idem quod Imbrex. Martial. lib. 2, 35,
 Quum sint crura tibi, fimilent quae cornua lunae;
 Imbricio poterat, Sexte, lauare pedes.
 Imbrex porci. Martialis lib. 2, 37.
 ¶ Imbrico: in modum imbricis facio. Plin. libro 11, cap. 1, 2, Aut fuperne tantum imbricatus flexibilibus vertebus. Vitruuius lib. 2, Incerta vero caementa alta fuper alia fedentia inter fe imbricata, non fpeciofam, fed firmiorem, quam reticulata, praeftant ftructuram.
 Imbricatum conchae genus vndata diftinctione. Pinius libro 9, 33, 2.
 Imbricata afperitas. Plin. lib. 11, cap. 37, 44.
 ¶ Imbricatum: Imbricis modo. Plin. li. 9, cap. 33, 2, de cochlearum generibus. Iam diftinctione virgulata, erinita, crifpa, cuniculacim, pectinatim, imbricatum vndata.
 IMBRICVS. IMBRIFER.] Vide IMBER.
 IMBVO.] Imficio, feu immergo. Colum. lib. 10, Quibus liquoribus mundam lanam imbuere oportebit, vt infiftentes apes, quafi per ftyphonem fuccum euocent. Horatius 1, epist. 2, 14,
 Quo femel est imbuta reces, feruabit odore Testa dia.
 Imbuere aram. Virg. 1, eclog.
 ¶ Tela imbuta veneno. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 16,
 Tellus imbuta scelere. Catull. Argon. 59, 80.
 Vestis imbuta fanguine. Ouid. 9, Metam. 31.
 Sacramento imbutus. Tacit. lib. 17.
 Alloquio. Plin. lib. 6, cap. 22, 4.
 Amoribus aulæ. Stat. 11, Thebaid. 131.
 ¶ Imbuere ingenium aribus: id est, infiftuere, ornare. Plautus Trin. 5, 16.
 Imbuere animos errore. Liu. 9, bel. Maced. 29.
 Fauore imbutus. Tacit. lib. 18.
 Formidine. Horat. 1, epist. 6, 1.
 Leuiter literis. Quint. lib. 1, cap. 2, 12.
 Literulis Graecis. Horat. 2, epist. 2, 2.
 Imbuere peccata pietate aliqua. Liu. 1, ab Vrbe, 85.
 Sermonibus aures alicuius. Tacit. lib. 20.
 Vitijs aliquem. Quint. lib. 1, cap. 1, 8.
 Imbui caftrenfibus ftipendijs. Plin. epist. 167.
 Amicitie religiofa fuperftitione imbutæ. Quint. 1, 1, ca. 2, 15.
 Praeda imbuti. Tacit. lib. 19.
 IMBVRVM.] Varro lib. 4, de lingua Latina: Imburum, inquit, fictum ab vrbo; quod ita flexum vt redeat fufum verius; vt in aratro, quod est vrbum.

IMITOR] effingo. Plin. epist. 150, Quam sanè, quum componerem illos, habui in manibus, non vt emularer (improbum enim, ac penè furiofum) fed tamen imitaret & fequerer. Plautus Ciftel. 2, 22.
 Imitari alas auium. Plin. lib. 12, cap. 6, 1.
 Imitari chirographum alterius. Effingere & adulterare. Suet. in Tito, cap. 3.
 Gellum alicuius. Lucret. lib. 4, 73.
 Gaudia falfa. Tibull. lib. 3, eleg. 7, 1.
 Imitatur sermones hominis turdus. Plin. lib. 10, cap. 42, 4.
 Voces alicuius imitari. Propert. lib. 1, eleg. 12, 1.
 Imitari, pro Simulare. Tacit. lib. 1, Quamquam maefitiam imitarentur contumaciae propiores.
 ¶ Imitatio. De imitatione confule Quint. lib. 10, cap. 2.
 Callidiffima fimplicitatis imitatio. Quintilianus libro 4, capite 2, 41.
 ¶ Imitator. Martial. lib. 1, 123, Si quis erit recti custos, imitator honefti.
 Doctus imitator, Horat. de Arte, 65.
 ¶ Imitabilis. Decipit exemplar vitijs imitabile. Horatius 1, epist. 20, 4.
 ¶ Imitabilior: Comparatiuum. Plin. lib. 37, cap. 8, Neq; est imitabilior alia mendacio vitti.
 ¶ Imitamen. Prifci fafti imitamina. Ouid. 4, Faft. 42.
 ¶ Imitamentum. Gell. lib. 7, cap. 5, Quali Orestis amplexus oppleuit omnia: non fimulacris, neq; imitamentis; fed luctu atq; lamentis veris & fpirantibus.
 Imitamenta doloris. Tacit. lib. 3.
 Triftitia. Tacit. lib. 13.
 IMMACVLO.] Idem quod fimplex Maculo. Firmicus lib. 4, cap. 16, Vt difciplinæ huius secreta nullis inuidia luor immaculet. Idem lib. 6, cap. 3, Notis quibusdam totis corpus immaculant, aut albis varietatibus dedecorant.
 IMMADIDO.] Madidus fum. Plin. lib. 17, cap. 5, 5, Quum à ficcitate continua immaduit imbre,
 Genæ immaduerunt lachrymis. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 7.
 Terra immaduit. Ouid. 6, Metamorph. 80, Plinius libro 20, cap. 22, 4, Semen ac radix quum immaduere musto, conteruntur.
 IMMANIS] nocens & ferus. Virg. lib. 4, Georg.
 Immanem ante pedes hydrom moritura puella.
 Afta immania. Ouid. 8, Trist. 67.
 Armenta. Virg. 4, Georg. 79.
 Coeptis immanibus effra. Virg. 4, Aen. 129.
 Fera immanis. Ouid. 8, Metam. 85.
 Gloria immanis falſi. Stat. 5, Sylu. 3, 27.
 Ingenium immane fcclerum. Claud. 2, in Ruff. 29.
 Neſas. Virg. 6, Aeneid. 125.
 Scelus. Lucret. lib. 5, 24.
 Vitium. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 16.
 Animo immanis. Ouid. 8, Metam. 117.
 Scelere ante alios immanior omnes. Virg. 1, Aen. 71.
 ¶ Immane: ingens, magnum. Virg. 1, Aen. 4,
 — poſuitq; immania templa,
 Antrum immane. Virg. 6, Aen. 2.
 Corpus. Virg. 3, Aeneid. 85.
 Argentum. Stat. 6, Thebaid. 42.
 Membra immania. Ouid. 12, Metam. 102.
 Moles immanis. Virg. 9, Aeneid. 107.
 Immanis numerus annorum. Varro 3, de Re ruſt. 1, 3.
 Immane pondus. Plin. lib. 17, cap. 10, 13.
 Vulnere immania. Stat. 5, Thebaid. 6.
 Immanis: pro Ingenti, & in laudæ accipitur. Ouid. 9, Metam. 50,
 Nam quamquam ipſius datis hoc immanibus actis,
 Obligor ipſe tamen.
 Immania faxa, Virgilius 5, Aeneid. 15, dicuntur, pro afperis & horrendis.
 Immane: Fadum. Accius Andromeda: Immane te habet templum obuallatum offibus.
 Immane dictu. Salluſt. de Rep. ord. ad Cæſarem.
 Immane: pro, Immane dictu, vel incredibile. Horat. 1, Carm. ode 27, 1, Vino & lucernis Medus acinaces,
 Immane, quantum diferepat, Salluſt. libro 2, Immane quantum animi exarſere.
 ¶ Immanitas: Sæuitia.
 Ferarum immanitas. Senec. Medea, 6, 6.
 Immanitas pretij. Plinius libro 35, cap. 11, 26, Nec vilius iſt pictura velocior manus fuit: artis vero tantum, vt immanitate pretij antecederet celeberrimos eadem ætate imaginum pictores.
 IMMANSVETVS.] Ingenium immanſuetum & ferum. Ouid. 15, Metam. 17.
 ¶ Immanſuetiffimus. Ouid. epist. 17, 8,
 At tu de rapidis immanſuetiffime veris, &c. ad Boream.
 IMMARCESCO.] Corruptor. Horat. lib. 2, Serm. Satyr. 71
 Nempe immarceſcunt epulæ ſine fine petitz.

IMMATVRVS] proprie de fructibus dicitur, quò ante tempus colliguntur. Plin. li. 2. cap. 13. 1. Quo apparet, aut aliud esse, aut colligi immaturum.

Immatutus amor Liu. 1. ab Vrbe, 109.

Immatutum consilium. Liu. 2. bell. Pun. 162.

Filius immaturus obit. Horat. 2. Serm. Satyr. 8, 12.

Iter immaturum mortis. Propert. lib. 3. eleg. 7, 1.

¶ **Immatutitas.** Suet. in Augusto: Immatutitas sponfarum, quæ nondum coniugio aptæ erant.

¶ **Immatutè:** Antè tempus. Paulus in l. si absente. ff. de usufructu Syluam cæduam etiam si intemptiud cæsa sit, in fructu esse constat: sicut oliua immatutè lecta, vi fœnum immatutè cæsum, in fructu est.

IMMEDIATE] Citò ac celeriter. Gell. lib. 20, cap. 10, Incursionè & immediatè, ac propè etiam subrusticè, ex ipso loco ac tempore hybernarum vigiliarum, Atticas noctes inscripsimus.

IMMEDIABILIS] Ouid. 2. Metamorph. 82.

Vtq; malum latè solet immedicabile cancer Serpere.

Ira immedicabilis. Silius lib. 1, 30.

Malum immedicabile. Ouid. 2. Metam. 166.

Telum. Virg. 12, Aeneid. 70.

IMMEO] Perf. Satyr. vit. ad finem:

Quum morosa vago singultiet inguine vena,
Patritiæ immetat vuluæ.

IMMEMOR] Terent. Andr. 3. l. 19, Num immemor es discipuli?

Meriti tanti non immemor vnquam. Virg. 9, Aen. 51.

Immemor beneficii: passus. Terent. Andr. 1. l. 17, Isthæc commemoratio, quasi exprobratio est immemoris beneficii,

¶ **Immemorabilis.** Plaut. Capt. 2. 56, Neq; spurcidi insunt versus immemorabiles.

Spatium immemorabile: id est, maximum. Lucret. lib. 4. 39.

¶ **Immemoratus.** Immemorata ferens. Horat. 1. epist. 20, 7.

IMMENSVS] Plin. lib. 8, cap. 28. 1, Quod persequi immensum est. Plin. Iunior epist. 157, Arduum, immensum etiam tuo ingenio.

Immensus est tractus, quò veniunt. Plin. lib. 10, cap. 23, 1.

Aeuum immensum. Lucret. lib. 5, 245.

Clamorem immensum tollit. Virg. 3, Aen. 134.

Cupido immensa laudum. Virg. 6, Aen. 165.

Dolor immensus. Senec. Thebaid. 2, 7.

Fletus Ouid. 10, Metam. 28.

Immensa gula. Sallust. in Ciceronem, 3.

Immensum iter. Liu. 1. bel. Pun. 107.

Labor immensus. Ouid. 1, Metam. 147.

Opes immensæ. Ouid. 6, Metam. 37.

Pondus immensum. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 9.

Immensæ quæstionis est, vtq; si recipiatur poetica fabulofitas. Plin. lib. 7, cap. 28, 1.

Terræ immensæ. Onid. 4, Trist. eleg. 2, 12.

Immensum terrarum imperio adiectum. Plin. lib. 18, ca. 3, 8.

Ardet in immensum geminatis ignibus Actna. Ouidius 2, Metamorph. 44.

Attolli immensum. Tacit. lib. 5, Nuntiauerè accole, Euphraten nullâ imbrum vi sponte & immensum attolli.

Vigere immensum. Tacit. lib. 3.

Immensò: ablatiuus. Plin. lib. 9, cap. 40. 1, Qui ista mercantur immensò. Sub pretio.

Immensò plus. Plin. lib. 20, cap. 9. 12, Syluestris siue erraticæ immensò plus effectus laudat Cato. De brassica.

IMNEO] Plin. lib. 8, cap. 25, 3. Itaq; & delphini imneantes Nilo, quorum dorsum, tanquam, &c.

¶ **Imneans.** Plin. lib. 11, cap. 39. 1, Setas suum obfarcere tenuitatem imneantis spiritus.

IMMERENS] Qui non meritis est. Plin. epist. 9, lib. 3, Honestissimum credidi, non premere immerentem. Horatius 2, Carm. ode 13, 3,

Te triste lignum, te caducum

In domini caput immerentis.

¶ **Immerenter.** Valer. lib. 6, cap. 2, A Philippo rege temulento immerenter damnata.

¶ **Immeritus.** Premere immeritos. Ouid. 2, Trist. 55.

Immerita gratia. Liu. 4. ab Vrbe, 56. Martial. lib. 7. 3. 1,

Et rapit immeritas sordibus vnctor opes.

¶ **Immeritum.** Plaut. A. fin. 11. 18. Cur tu, obsecro, immerito meo me morti dedere optas?

¶ **Immeritò: indignè.** Terent. Hecyr. 2. l. 11, (ses. Meq; abs te immeritò esse accusatâ, postmodû rescis.

¶ **Immeritissimò,** Terent. Phorm. 2. l. 60,

Iam dudum te omnes nos accusare audio

Immeritò; & me omnium horum immeritissimò.

IMMERGO] Virg. 3, Aeneid. 12, 1,

— vastoq; immergite ponto.

Immergitur amnis. Plin. lib. 4, cap. 11, 5,

Immergere se aliquò: pro, Clam intrare. Plaut. Rud. 10, 64.

Immerfer se aliquò in gancum. Plaut. Menæch. 16, 3.

Immergere se in voluptates. Liu. 3. bell. Pun. 85.

¶ **Immerfabilis.** Horat. 1. epist. 2. 5. de Vlyffe:

Aduerfis rerum immerfabilis vndis.

IMMETATVS] Non metatus. Horat. 3. Carm. ode 24, 3,

Viuunt & rigidi Getæ,

Immetata quibus iugera.

IMMIGRO] Immigrauit auaritia & luxuria in Remp. Liu. 1. ab Vrbe, 7.

Immigrare in ingenium suum. Plaut. Mostell. 3, 37.

In vestigia & sedes nobilium. Plin. in Paneg. 81.

IMMINEO] impendo. Plin. epist. 119 b. lib. 6.

In stare & imminere. Cæsar 1. bell. Ciuil. 306.

Imminebat in occasionem opprimendi ducis exercitusque. Liu. 5. bell. Pun. 111.

Imminer bellum ab Tarquinijis. Liu. 2. ab Vrbe, 12.

Imminere sibi putat periculum. Plin. in Paneg. 30.

Imminet his aer. Ouid. 1. Metam. non procul ab initio.

Imminere animis in propinquam spem. Liuius 10. bell. Pun. 128.

Exitio alterius. Ouid. 1, Metamorph. 30,

Imminer exitio vir coniugis, illa mariti.

Rebus imminere. Tacitus: Ferebatur Antæum & Ostorium imminere rebus; & sua Cæsarisque fata scrutari auaritia.

Imminere: pro, Obseruare & captare: Liuius: Fama autem erat, defectio Campanorum imminentes admoturos castra.

Curtius: Imminensq; Dario, iter ad Euphratem pronütari iussit. Ibidem, lib. 5, Ipse curtum sequebatur, occasione imminens alloquendi cum.

Alieno imminere. Sen. in epist. 2.

Emptioni. Tranquillus: Quem tamen, quòd imminere emptioni publicanos videbat, liberto suo addixit.

Immines annotator conuiuis: pro, Aftas & ades. Plinius in Pardeft. 80.

¶ **Imminens.** Imbres imminentes. Horat. 4. Carm. ode 26, 2.

IMMINVO] Dolor se imminuit. Ouid. epist. 21, 23.

Imminuere pudicitiam virginis. Plaut. Cist. 2, 79.

Imminuere caput alteri. Plaut. Mostell. 4, 102.

IMMISCEO] Liu. 3. ab Vrbe, 208, Et immisti turbæ militum togati, Sic, lib. 10. 137, Immistus turmæ.

Immiscere se alicui bello. Liu. 5. ab Vrbe.

Colloquijs. Liu. 1. bell. Pun. 119.

Cum aliquo. Liu. lib. 5. Decad. 5.

Armis medijs se immiscuit. Virg. 11, Aeneid. 163.

Sin maculæ incipient rutilo immiscerier igni. Virgil. 1. Georgic. 90.

Spiritus immistus nebulis. Senec. Troade, 5. 2.

Nocti se immiscuit atræ. Virg. 4, Aen. 114.

Immiscere se rei alieng, culpa est: ait Pomp. de Verb. signific. Summis immiscuit ima. Ouid. 7, Metam. 56.

IMMISERABILIS] Pubes captiua immiserabilis. Horat. 3. Carm. ode 5, 4.

IMMISERICORDIA] Liu. 7. bell. Maced. 2, Plus ira, quàm immisericordia, in causa eorum valebat.

¶ **Immisericorditer.** Terent. Adelph. 4. 5. 29,

— factum à vobis duriter, Immisericorditerq;.

IMMITIS] Virgil. 1, Aeneid. 7,

— immittis Achilli. Sueton. de Tib. Cæfare, cap. 29,

A sper & immitis.

Immitè & turbidum coelum. Plin. epist. 107, 2.

Conda immitia. Silius lib. 4, 163.

Dolor immitis. Senec. Octauia, 2. 4.

Edictum immitè & minax. Ouid. 2. Trist. 27.

Facta immitia. Ouid. 2. de Arte, 38.

Immitè pectus. Catul. Argonaut. 59, 28.

Pelagus Apul. Erat enim turbidum & immitè pelagus.

Immitia poma. Plin. Immitia adhuc & cruda poma.

Rescriptum immitè. Tacit. lib. 5. Vna immitis. Horat. 2. Carm. ode 5. 2. Vulnèra immitia. Ouidius de Nuce, 14.

IMMITTO] Lentum filis immittitur aurium. Ouidius 6, Metamorph. 14.

Immittere se in voluptates. Liu. lib. 3. bel. Pun.

Corpus in vndas. Ouid. epist. 2, 27.

Aliquid in aures suas. Plaut. Epid. 7. 15. Idem Capt. 11. 17, Ne tu, quòd fabuletur, in aureis immittas tinas.

Immittere: pro Subornare. Sallust. Alij Tarquinium à Cicerone immittum dicebant, ne Crassus, suscepto malorum patrociniò, Remp. turbaret.

Immittere rudentes. Plin. epist. 157, 2.

In flumen publicum immittere. Vlpianus in l. vnica. ff. ne quid in flumine publico, inve ripa eius fiat.

Vitem ad vvas patiendas. Varro libro primo, de Re rustic. cap. 31. 2.

Immittere: signa vel trabes adificijs eò ensendere, vbi requiescant. Iabolenus in l. malum. ff. de verb. signific.

¶ Immissus. Canes immisisti ceruis. Virg. 3. Georg. 74.
 Immissa terris noua flumina. Plin. epist. 157 a.
 Immissa barba: pro Prominenti & longa. Virg. 3. Aen. 118.
 I M M O.] Quin potius. Varro: Non humanitas, immò sc̄uita est lædere innocentes. Terent. Adelph. 5. 3. 55.
 Cum prima luce ibo hinc. m. immò de nocte cenfeo.
 Plaut. Amphit. 4. 196, (tibi est?)
 Quod apud hæc & deis negotiū est tibi s̄s. immò quod
 Immò secundo loco possum. Plaut. Milit. 20, 57, Scies immò hodie meum factum; saxo p̄st̄ dices magis. Plin. epist. 44. a.
 Immò? pro sed. Terent. And. 1. 1. 2,
 Nempe vt curentur recte hæc. s̄ 1, immo aliud.
 Immò certè. Terent. Eunuch. 4. 7. 42,
 — credin' ḡ immo certè.
 Immò enim Terent. Phorm. 2. 2. 24.
 Immò enim nemo satis pro merito gratiam regi refert,
 Idem Andr. 5. 1. 4,
 Dum studeo obsequi tibi, penè illusi vitam filia.
 s̄. Immò enim quàm maximè abs te postulo.
 Immò enim uerò. Terent. Eunuch. 2. 3. 17,
 Incommodè hercle c̄ h̄. immò enim uerò infœliciter.
 Immò etiam Terentius Andr. 4. 2. 25,
 Verum vs̄ dicam t̄o. immò etiam.
 Idem Andr. 4. 1. 31,
 — nec te quī uit hodie cogere, illam vt duceres.
 p̄. Immò etiam, quo tu minus scis ærumnas meas.
 Immò, post negatiuam dictionē Terent. And. 1. 2. 30, intellexit n̄ an nondum etiam ne hoc quidem t̄o. immò callidè.
 I M M O B I L I S.] Plin. lib. 11, cap. 37, 13, Aures homini tantum immobiles,
 Immobiles oculis contueri solem. Plin. lib. 7, cap. 2, 12.
 Solo hæret immobilis. Virg. 7. Aen. 50.
 Scopulis immobilior. Ouid. 13, Metam. 172.
 I M M O D E R A T V S.] Res immoderata cupido est. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 15, 7.
 I M M O D E S T V S.] Terent. Heaut. 3. 3. 7, Vel heri in conuiuio quàm immodestus fuisti.
 Immodesti mores. Plaut. Curt. 4. 4. 5.
 ¶ Immodestia. Plaut. Amph. 4. 10, Hæc heri immodestia coegit Idem Merc. 3. 27, Incogitantia, excors immodestia.
 ¶ Immodicè. Liu. a. bell. Pun. 1. 19, Immodicè immodesteq; gloriari.
 I M M O D I C V S.] Colum. lib. 1, cap. 3, Suaque lege C. Licinius damnatus est, quòd agri modum, quem in magistratu rogatione tribunitia promulgauerat, immodica possidendi libidine transcendisset. Plin. lib. 9, cap. 30. 3, Assiduitate furti immodici.
 Amore immodico victus. Ouid. 2, Fast. 117,
 Frigus immodicum. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 13, 3.
 Labor immodicus. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 55.
 Immodica oratio. Plin. epist. 181.
 Rixæ immodicæ. Horat. 1. Carm. ode 13, 2.
 Immodici Plures. Martial. lib. 2. 89,
 Atriaq; immodicis arctat imaginibus,
 Immodicus libidinis. Col. lib. 7, cap. 6, 2.
 Iræ. Stat. 1, Thebaid. 9.
 Lætitia. Tacit. lib. 15.
 Mœroris. Tacit. lib. 15.
 ¶ Immodicè. Columel. libro 2. capite 16. 2, Magisq; conducere agricolæ, frequenter id potius, quàm immodicè facere.
 I M M O D V L A T V S.] Asper. Poëmata immodulata. Horat. de Arte poetica, 14.
 I M M O L I T V S.] Aedificatus. Liu. 9. bel. Maced. 183, quæ in loca publica inædificata immolitaue priuati habebant, intra dies triginta demoliti sunt.
 I M M O L O.] Sacrifico. Virg. lib. 12, Aen. 90,
 — Pallas te hoc vulnere, Pallas
 Immolat.
 Agno immolato aram spargere. Horat. 4. Carm. ode 11, 2.
 Libidinosus immolabitur caper. Horat. Epod. 10, 5.
 I M M O R I O R.] Plin. lib. 29, cap. 4. 16, Nam quum immortalus est in uino.
 Immori, cum dativo. Plin. lib. 7, cap. 43. 4, Quod dissimulauerit, & supremo somno eius (cui immortalus quodammodo est) credamus ab vno illo inuidiam gloria victam.
 Fortiter Euxinis immoremur aquis. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 7, 8.
 Ferro immori. Senec. Herc. Oetho. 7, 26.
 Hastæ immoritur. Valer. 6. Argonaut. 114.
 Studijs immori. Horat. 1. epist. 7, 17.
 I M M O R O R.] Col. 1. 8, ca. 5, 10, Incubantibus aut gallina iuxta ponendus est cibus, vt fatuæ studiosi nidi immorentur.
 Immorari honestis cogitationibus. Plin. epist. 8.
 Terrenis. Quint. lib. 2, cap. 16. 4.
 I M M O R T A L I S.] Terent. Eunuch. 2. 2. 1, Dij immortales?

homini homo quid præstat?
 Immortales atq; beati. Lucret. lib. 5, 14.
 Aeuum immortale. Lucret. lib. 1, 12.
 Deus immortalis. Horat. de Arte poetica, 94.
 Immortalia facinora: Immortalia opera. Plaut. Mostel. 9. 81.
 Liu. 1. ab Vrbe, 65.
 Herbae immortales. Claud. de Nuptijs Honorij, 32.
 Mens immortalis. Lucret. lib. 3, 123.
 Mors. Lucret. lib. 178.
 Tributa immortalia. Tacit. lib. 20.
 ¶ Immortalitas. Terent. And. 5. 5. 4,
 — nam mihi immortalitas
 Parta est, si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit.
 ¶ Immortale: pro, immortaliter. vt, Flos immortalis virgens. Valer. 7. Argonaut. 73.
 I M M O T V S.] Virg. lib. 3, Georg.
 — sæpè sub immotis præsepibus, aut mala taetū
 Vipera delituit.
 Fides immota. Valer. 3. Argon. 121.
 Lumina immota tenere. Virg. 4. Aen. 67.
 Mens immota manet. Virg. 4. Aen. 90.
 Fixum immotumq; animo sedet. Virg. 4. Aen. 3.
 I M M V G I O.] Virg. 3, Aeneid. 134,
 — curuisq; immugit Aetna cauernis.
 Mare totum immugit. Senec. Hipp. 10, 8.
 Mæsto immugit regia luctu. Virg. 11, Aen. 8.
 I M M V L G E O.] Plin. lib. 28, cap. 7. 3, Item mammarum collectionibus cum thure, oculo ab ictu eruore suffuso, & in dolore, aut epiphoris, si immulgeatur, plurimum profect.
 De lacte. Virg. 11, Aeneid. 37,
 — & lacte farino
 Nutribat, teneris immulgens hubera labris.
 I M M V N D V S.] Terent. Heaut. 2. 3. 54,
 — pannis obfita, Neglecta, immunda illuic.
 Contactu immundo sc̄dant omnia. Virg. 3. Aen. 46.
 Fimus immundus. Virg. 5, Aen. 66.
 Immundæ fortunæ. Plaut. Cistel. 2. 105, Immundas fortunâs meas æquum est squalorem sequi.
 Immundus homo. Plaut. Mostel. 3. 17,
 Homo indiligens cum pigra familia,
 Immundus, instrenuus.
 Immundus lapsus. Plin. lib. 14, cap. 19. 1, Aut supernè decludo immundiore lapsu aliquo polluto.
 Pauperies immunda. Horat. 2. epist. 2, 40.
 Segnities. Colum. lib. 9, cap. 5. 2.
 Sues immundi. Virg. 1, Georg. 80.
 Nil immūdius hoc, nihil est immūdi⁹ illo. Cat. de Aemyl. 92;
 I M M V N I S.] Virg. 4. Georg. 49,
 Immunisq; sedens aliena ad pabula fucus.
 Immunis, cum genitiuo. Ouid. 3, Metam. 1,
 Nullum passa iugum, curuiq; immunis ataris
 Belli immunis. Virg. 12, Aen. 113.
 Boni alicuius. Ouid. 4. Trist. eleg. 2. 13.
 Huius mali. Ouid. lib. 1. Metam. 139,
 — vobis immunibus huius
 Esse mali dabitur.
 Manus immunis: id est, innoxia. Horat. 3. Carm. ode 23. 4.
 Operum immunes famulæ. Ouid. 4, Metam. 1.
 Scelerum immunis. Stat. 5. Theb. 25.
 Immunis, cum ablatiuo. Immunis militiâ. Liu. 1. ab Vrbe, 189.
 Plin. li. 17. cap. 24. 9, Caprificus omnibus immunis est, quæ adhuc diximus.
 Metu immunis. Senec. Hipp. 10. 13.
 ¶ Immunificus. Plaut. Trinum. 6. 68,
 — cui
 Immunifico scis quid cæteri solet; Quod habes, ne ha-
 I M M V N I T V S.] Immunita castella. Liu. 2. bel. Pun. 48.
 Vibs immunita. Ouid. 10, Metam. 34. (tam. 150.
 I M M V R M V R O.] Agmen totum immurmurat. Ouid. 3. Me-
 Sub lingua immurmurare aliquid. Perisus Satyr. 2. 1.
 Syluis immurmurat Auster. Virg. 4, Georg. 53.
 I M M V S S V L V S.] Ales ex genere aquilarum. Plin. lib. 10, cap. 7. 1, Sanqualem auem atq; immusulum augures Romani in magna quaestione habent.
 I M M V T E S C O.] Mutus fio. Quint. lib. 10, cap. 3, Non ergo putemus, semper optimum esse quod latet, ne immutescamus alioqui.
 Ruptis immutuit ore querelis. Stat. 5. Theb. 109.
 I M M V T O.] Plautus Epid. 13. 40,
 — hic sunt quadraginta minæ:
 Si quid erit dubium immutabo. Idem Milit. 8. 22.
 Immutate se: vel immutari. Plautus Trucul. 6. 57. Terentius Phorm. 1. 4. 30, non possum immutari. Idem And. 1. 6. 73, Id mutauit, quoniam me immutatam videt.
 Immutari ex amore. Terent. Eunuch. 2. 19.
 Figuram alicuius immutare. Ouid. 7, Metam. 147.

Immutatur ingenium egestate. Terent. Andr. 1. 5. 40. Plaut. Curcul. 3. 54.

—neq; veto, neq; iubeo, quando te

Video immutatis moribus esse, here, atq; ingenio.

Immutare ingenium moribus. Plaut. Trinum. 4. 28.

Sensus. Lucret. lib. 5. 284.

Vestitum. Plaut. Amph. 9. 6.

Vultum. Terent. Hecyra. 3. 3. 9.

¶ Immutatus. Suet. in Claudio: Suppositos, aut etiam palam immutatos datorum officiorum codicillos.

Immutata forma. Terent. Heaut. 2. 4. 10.

¶ Immutabilis. Pondus immutabile adest verbis sanctis. Stat. 1. Theb. 43.

¶ Immutabiliter. Celsus. l. 99. quidquid ff. de verborum obligat. Si immutabiliter verum fuit, te Capitolium non ascendisse.

Imo.] Vide Immo.

IMPACATVS.] Virg. 3. Georg. 81.

Aut impacatos à tergo horrebis Iberos.

Odia impacata. Claud. 2. in Eutrop. 43.

IMPACTIO, IMPACTVS.] Vide Impingo.

IMPAGES.] Festus: Impages dicuntur, quæ à fabricis in tabulis figuntur, quò firmius cohæreant.

IMPALLEO.] Stat. 6. Theb. 167.

Euentu impalluit ipse secundo.

IMPANCRŒ.] inuado. Varro: Ecclesiam, in regiam aream impancrarunt.

IMPAR.] Virgil. in Pharmaceutria:

—numero deus impare gaudet. Idē. 4. Georg. 49.

Aut asper crabro imparibus se immiscuit armis.

Certamen impar. Ouid. 1. 1. Metam. 32.

Fata imparia. Virg. 12. Aen. 30.

Fortuna est impar animo. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 9. 25.

Imparia numero oua. Varro 3. de Re rust. cap. 9. 9.

¶ Impariter. Versus impariter iuncti. Horatius de Arte poetica, 15.

IMPARATVS.] Terent. Phorm. 2. 1. 84.

Vt ne imparatus sim, quum adueniat Phormio.

Imparabilis omnibus rebus. Cæsar 1. bel. Ciuil. 121.

Pectus non imparatum ærumnis. Senec. Hipp. 10. 1.

IMPARENS.] Non parens siue obediens. Festus.

IMPARTIO.] Vide Imperitio.

IMPASCO, vel IMPASCOR.] Idem quod Pasco. Colum. lib. 6. cap. 5. 2. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impascitur pecus. Idem lib. 2. cap. 18. 1.

¶ Impastus: non pastus. Virg. 9. Aen. 25.

Impastus ceu plena leo per ouilia turbans.

Turba impasta luporum. Sil. lib. 7. 26.

IMPATIBILIS.] Plaut. Amph. 1. 5. 21. Cladesq; exantlarem impatibiles.

Impatibilis cruciatus. Plin. lib. 25. cap. 5. 20.

Morbus. Plin. lib. 20. cap. 10. 5.

Valitudo. Plin. 10. cap. 18. 4.

IMPATIENS.] Plin. lib. 8. cap. 10. 1. Idem impatientes frigoribus. De elephantis.

Impatiens vetustatis. Plin. lib. 21. cap. 16. 4.

Tarditatis. Plin. lib. 10. cap. 62. 1.

Animus impatiens, & non tractabilis. Ouid. 1. de Remed. amor. 25.

Impatientissimum frigoribus. Plin. lib. 8. cap. 12. 4.

Impatientiores hyemis intubi. Plin. lib. 19. cap. 8. 5.

Ira impatiens. Ouid. 13. Metam. 1.

Mollis & laboris impatiens. Ouid. 3. Trist. eleg. 2. 2.

Vitæ impatiens. Ouid. 6. Metam. 65.

¶ Impatentia. Plin. lib. 11. cap. 23. 1. Fieri autem primò papilionibus paruis nudosq; mox frigoribus impatentia villis inhorrescere.

¶ Impatienter. Plinius epistol. 7. libro 2. Amaui consummatissimum iuuenem tam ardentem, quam nunc impatienter requiro.

IMPAVIDVS.] Plin. lib. 28. cap. 19. 12. Et pellis asinina inicit, & impavidos infantes facit.

Ianitor impavidus. Stat. 6. Theb. 100.

Impavidum pectus. Liu. 1. bel. Pun. 108.

Impavidus somni. Silius lib. 7.

Impavidus frangit telum. Virg. 12. Aen. 2.

Sui impavidus. Claud. de pijs fratribus, 42. 3.

¶ Impavidè. Liu. 10. bel. Punic. 69. Nec locuta est ferocius, quam acceptum poculum nullo trepidationis signo dato, impavidè hausit.

IMPECCABILIS.] Qui peccare non potest. Gel. lib. 17. c. 19. Is erit plerq; impeccabilis, vitamq; viuet tranquillissimam.

IMPECTO.] verbero. Varro: Ita; impectentes à se eiciunt fucos.

IMPEDIO.] Implico, inuoluo. Terent. Andr. 3. 5. 11.

—viden me tuis consilijs

Miserum impeditum esse? Plaut. Ruden. 2. 37.

Sed dum alios seruat, se impediuit.

Impediri in re aliqua. Cæsar. 1. bel. Gal. 145.

Impediuit ipse sese in plagas. Plaut. Milit. 25. 11.

Equitatum alicuius impedire. Cæsar. 2. bel. Gal. 193.

Impedire cornua nonis fertis. Ouid. 2. Metam. 174.

Impediunt curæ. Terent. Andr. 1. 5. 25.

Impedire exitus. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 99.

Nauigationem impedit ventus. Cæsar. 5. bel. Gal. 16.

Impedire nuptijs aliquem. Terent. Phorm. 2. 4. 2.

Impedire vxorem alterius impudicitia. Plaut. Amph. 16. 13.

Impedire: *impedimento esse*. Plin. epist. 162. Vereor enim, ne in alterutram partem ignorantia lapsus, aut illicita confirmem, aut necessaria impediam.

Impedire ab. Plinius lib. 10. cap. 63. 10. Non impedit partus quasdam ab opere. De equabus.

Lachrymæ dolorq; impediunt loqui. Ouid. 9. Metam. 66.

Impedire amplexu aliquem. Ouid. 2. Metam. 87.

Impediri religione. Cæsar. 5. bell. Gall. 23. Partim quòd inuictus nauigandi mare timeret, partim quòd religionibus sese diceret impediri.

Frænis impediuntur equi. Ouid. 2. Fasto 148.

¶ Impeditus: Nomen ex participio: Impeditissimæ syluæ. Cæsar. 8. bel. Gal. 67.

Iter impeditum. Stat. 4. Sylu. 3. 7.

Impeditior pugna. Liu. 4. bel. Pun. 68.

Impedita studia. Plin. epist. 150.

¶ Impedimentum. Terentius Andr. 4. 2. 24. (to estis.

Proinde hinc vos amolimini: nam mihi impedimentum impeditum pati. Plin. epist. 12. lib. 1.

Impedimenta, in exercitu, dicuntur res, quæ conducuntur in expeditione, necessaria. Frontinus in libro Stratagema. On, scribit, fuisse interfecta à Petreio impedimenta, in magna aquarum & pabuli inopia. Cuius: Magno consilio iacturam sarcinarum, impedimentorumque contempsit. Cæsar. 1. bell. Gall. 100. Alteri ad impedimenta & carros suos se contulerunt.

IMPEDO.] Pedaminibus sustineo. Colum. lib. 4. cap. 16. 2. Quum mensis tricesimum excessent posita vinea, id est, tertio autumno vehementioribus cataminibus statim impeditanda est.

¶ Impedatæ vitis, ab eodem dicta, quæ pedamentis sulca est.

IMPELLŒ.] Induco, incito. Virg. 4. Aen. 119.

Ferte citi flammæ, date vela, impellite remos.

Impellere, vt. Terent. Andr. 3. 2. 43.

Non impulit me hæc omnino vt crederem.

Adiram. Horat. de Arte, 23.

Animos in spem metumq;. Liu. 7. bel. Pun. 240.

Cuncta impellere pugna. Valer. 5. Argon. 133.

Sensus Lucret. lib. 4. 107.

Plaustrum in terram. Cato cap. 5. 4. Plin. lib. 17. cap. 5. 2. Cato breuiter atq; ex suo more vitia determinat: Terram cariosam caue, neve plaustro neve pecore impellas.

¶ Impellere: *Consequere*. Virgil. 1. Aeneid.

—cauum cõuerfa cuspide montē impulit in latus.

Zephyrus impellentibus vndas. Virg. 4. Georg. 61.

Impellere: *Labefactare*. Plin. lib. 33. cap. 11. 10. Immenso & Achaicæ victoriæ momento ad impellendos mores.

Impellere mugitibus auras. Ouid. 3. Metam. 2.

Impellere: *Loco pellere*. Liu. Impulsa frons prima, & trepidatio subsidijs illata.

¶ Impulsus: Participium. Terent. Andr. 1. 1. 73.

—hæc fama impulsus Chremes, Vtrò ad me venit.

Conscientia ad fatendum impulsus. Quint. lib. 5. cap. 13. 37.

Furijs impulsus. Virg. 10. Aen. 13.

Chordas tentauit impulsus pollice. Ouid. 10. Metam. 29.

Sagitta neruo impulsæ per nubem. Virg. 12. Aen. 70.

Impulsum bellum. Lucan. lib. 5.

—nobis victoria turbam

Non dabit impulsu tantu quæ præmia belli Auferat.

¶ Impulsus: Verbale. Cæsar. 5. bell. Gall. 94. Ne ciuitas eorum impulsu deficeret.

¶ Impulsor. Terent. Eunuch. 5. 6. 18.

Here, ne me spectes: me impulsore hæc non fecit.

IMPENDIVM, IMPENDIOSVS.] Vide Impendo.

IMPENDEO.] Impendebat mons altissimus, vt facile perpauci perhibere possent. Cæsar. 1. bel. Gal. 22.

Impendent mala. Terent. Phorm. 1. 4. 2.

Impendet cura pectori meo. Plaut. Epid. 3. 32.

¶ Impendens. Plin. lib. 18. cap. 35. 2. Quinimò & arundinem nonnisi impendente pluuia feri iubent.

Ruina impendens. Ouid. ad Liuiam, 73.

IMPENSO.] In aliquam rem infumo. Plinius epistol. 249. In aquæ ductu, domine, Nicomedenses impendunt HS. xxx. ccc. xxx. qui imperfectus adhuc relictus.

Impendere de suo. Liu. 6. ab Vrbe. 69.
 Biennium impendere alicui rei. Quint. ad Triphonem.
 Curam. Col. in Præfat. lib. 1. 23.
 Laborem studijs. Plin. epist. 49. f.
 Opus verbis. Senec. epist. 76.
 Operam intra teſtum. Col. lib. 12. cap. 1. 3.
 Duplicem operam. Varro 2. de Re ruſt. cap. 11. 6.
 Studia iuuenibus erudiendis. Quint. in Proœm. lib. 1. 1.
 Tempus studijs. Plin. epist. 106. a. lib. 6.
 Vitam famæ. Stat. 3. Syll. 1. 13.
 Tota volumina in diſputationem. Quint. lib. 3. cap. 6. 16.
 ¶ Impenſus: particip. Cæſar 4. bell. Gal. 469. Quinetiâ iumētis, quibus maximè Galli deſtantur, quæq; impenſo parant precio. Germani importatis non vtuntur.
 Aetas impenſa labori. Lucan. lib. 2. 11. 3.
 Preces impenſæ. Suet. in Tiberio.
 Libido impenſa. Lucret. lib. 5. 193.
 ¶ Impenſus: Nomen ex participio. Plaut. Capt. 13. 37.
 Væ miſero illi, cuius cibo iſte factus eſt impenſior.
 Impenſus: *Gramm. moleſtus*. Plaut. Bacch. 7. 10. Pol. quidem, meo animo, ingrato homine nihil impenſius eſt.
 Cura impenſior. Ouid. 2. Metam. 82.
 ¶ Impenſa: Sumptus.
 Leuis impenſa. Ouid. 2. de Arte. 31.
 Profundæ impenſæ. Claud. 3. Paneg. 45.
 Cruoris impenſa. Ouid. 8. Metam. 14.
 Cœnarum impenſis venari ſuffragia. Horat. 1. epist. 20. 8.
 Impenſa: *Beneficium*. Martial. lib. 1. epigr. 4.
 Impenſis vitam principis annumeres.
 ¶ Impenſe: Valdè. Plaut. Epid. 1. 1. 38. Eſt impenſe improbus. Terent. Adelph. 5. 9. 36. Impenſe cupere. Gell. lib. 18. cap. 8. 7. rerum literarumq; veterū impenſe doctus. Terent. Eunuch. 3. 1. 23. Impenſe inuidere. Liu. 10. bel. Maced. 142.
 Impenſe regnum affectare.
 ¶ Impenſiūs. Plinius libro 6. epistol. 90. Quod impenſiūs rogo, vt timori meo quotidie ſingulis, vel etiam binis epistolis conſulas. Liuius 4. ab Vrbe. 197. Multò impenſiūs accendi.
 Impenſiūs vr̄or. Catul. ad Lesbiam. epigr. 67. 1.
 ¶ Impendium: Idem quod impenſa. Plinius epistol. 78. Ego mihi curam tantum & impendium vendico. Idem epistol. 234. Nunc Reip. Prufenſum impendia, reditus, debitores excutio.
 Conſerre impendia in educationem. Quint. lib. 1. cap. 10. 17.
 Deducere impendia ex dote. Neratius in l. quod dicitur. ff. de impenſis in rebus dotalibus factis.
 ¶ Impendioſus: Qui plus æquo impendit. Plautus Bacchid. 7. 12.
 Nimio præſtat impendioſum te, quàm ingratū dicier.
 ¶ Impendit: Aduerbiū intendendi. Gellius libro 1. capite 2. Sed loquacior impendit & promptior. Idem lib. 11. cap. 11. Quoniam videbantur impendit acerbiores.
 Impendit magis Terent. Eunuch. 3. 5. 39.
 — impendit magis animus gaudebat mihi.
 Impendit minus Plaut. Aulul. 3. 18.
 Atq; ille verò minus minusq; impendit.
 Curare, minusq; me impertire honoribus.
 IMPENETRABILIS] inquit Feſtus, cuius vltimum penetrabile intrare non licet.
 IMPENETRABILIS.] Quod penetrari non poteſt. Liu. 2. bel. Pun. 89. Et quum auerſi, ac diuerſo latè agmine à tam multis ſimul venientibus haud ſanè impenetrabiles eſſent, in litus paſſim naues egerunt.
 Armis impetrabilis. Stat. 3. Theb. 3.
 Mens impetrabilis iræ. Silius lib. 17. 113.
 Pudicitia. Tacit. lib. 4.
 Impenetrabilis ferro ſilex. Liu. 6. bel. Maced. 106.
 Impenetrabile tergus ad. Plin. lib. 8. cap. 23. 7.
 Venia impenetrabilis. Tacit. lib. 20.
 IMPENNATAS.] agnas, in Saliari carmine, veteres pro ſpicis uſurparunt, quæ non habent ariſtas. Agnas enim nouas voluerunt intelligi. Feſtus.
 IMPENSA, IMPENSVS.] Vide IMPENDO.
 IMPERATOR.] Vide IMPERO. (perceptione.)
 IMPERCEPTVS.] Gell. lib. 14. cap. 1. Minora maioribus impercepto.] Id eſt, parcito. Feſtus.
 IMPERCVSVS.] Pedes impercuſſos mouere: id eſt, ſine ſreptu. Ouid. 3. Amor. eleg. 1. 11.
 IMPERITVS.] Virg. 10. Aen. 20.
 Et vos ò Graijs imperdita corpora Teucri.
 Pectora imperdita. Stat. 3. Theb. 17.
 IMPERFECTVS.] Virg. 8. Aeneid. 35.
 — pars imperfecta manebat.
 Opus imperfectum. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 16. 3.
 Scimonis verba imperfecta. Ouid. 1. Triſt. eleg. 3. 14.
 IMPERFOSVS.] Ouid. 12. Metam. 100.

— manet imperfoſſus ab omni
 Inq; cruentatus Ceneus Elarcius iſtū.
 IMPERIOSVS.] Vide IMPERO.
 IMPERITVS.] Plaut. Trinum. 10. 39.
 — pernouit
 Equidè, Lesbionice, imperitū tuū ingenium admodū.
 Terentius Eunuch. 5. 2. 42.
 Non adedò inhumano ingenio ſum, Chærea,
 Neq; tam imperita: vt, quid amor valeat, neſciam.
 Imperita multitudo. Plin. lib. 34. cap. 14. 9.
 Imperitus rerum. Terent. And. 5. 4. 8.
 Imperitus expersq; linguæ Græcæ. Plin. lib. 29. cap. 17.
 Imperitus ad eam rem. Plaut. Milit. 12. 43.
 ¶ Imperitia. Plin. lib. 17. cap. 2. 10. Contra Circium ſerere, imperitia exiſtimatur.
 IMPERIVM.] Vide IMPERO.
 IMPERIVRA TVS.] Amnis a quæ imperiuratur id eſt, Styx, per quam dii iurantes nunquam peierabant. Ouid. in Ibin. 16.
 IMPERO.] Terent. And. 3. 2. 10. Non imperabat coram, quid opus factū eſſet pueriperæ.
 Imperare, plus eſt quàm lubere. Eunuch. 2. 3. 97. lubeo, cogo, atq; impero.
 Parcius imperare. Stat. 1. Syll. 5. 9.
 Imperare animo nequiu, quin priùs, quàm perire, cuperiturus eſſem. ſcirem. Liu. 4. bel. Maced. 117.
 Aruis imperat agricola. Virg. 1. Georg. 20.
 Dolori imperare Plin. epist. 172.
 Fortiter imperat iræ. Ouid. 9. Metam. 6.
 Excruciatum imperare alicui lachrymis. Plaut. Ciftel. 2. 49.
 Liberis imperare Terent. Adelph. 1. 1. 52.
 Sibi Terent. Eunuch. 1. 2. 21.
 Sibi ſilentium. Plin. lib. 28. cap. 6. 5.
 Vibi. Lucan. lib. 2. 12.
 Tributum. Plaut. epid. 5. 44. At tributus quum imperatus eſt, negant pendit poteſſe.
 Arma Cæſar 1. bel. Ciuil. 26.
 Equites ciuitatibus. Cæſar 6. bel. Gal. 13.
 Obſides ciuitatibus. Cæſar 7. bel. Gal. 249.
 Nuptias alicui. Quint. lib. 7. cap. 2. 11.
 Imperare, pro Pelle. Terent. And. 52. 1. Animo iam nunc otioſo eſſe impero.
 ¶ Imperor: *Paſſium*. Horat. 1. epist. 5. 5.
 Hæc ego procurare, & idoneus imperor, & non Inuitus.
 Malo imperari, quàm eripi mortem mihi. Senec. Theb. 1. 21.
 ¶ Imperatus: Participium.
 Imperata facere Cæſar 2. bel. Gal. 351. Liuius: Qui quum in pace eſſent, imperataq; prioribus Conſulibus feciſſent.
 ¶ Imperito: Frequent. Plaut. Capt. 5. 50.
 Quod antehac pro iure imperitabam meo.
 Imperitare, & ſeruire, contraria. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 17.
 Tu, mihi qui imperitas, alijs ſeruis miſer.
 Equis imperitare Horat. 1. Carm. ode 15. 5.
 Reges magnis qui gentibus imperarunt. Lucret. lib. 3. 209.
 Magnis legionibus imperitare Horat. 1. Serm. Sat. 6. 1.
 Rem æquam imperito Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 38.
 Impericandi parum prudentes. Col. lib. 12. cap. 1. 6.
 Imperitando ſeruendoq; viciffim. Plin. lib. 6. cap. 29. 19.
 ¶ Imperator: Qui imperat. Plaut. Capt. 6. 57. Equidem, ſi perinde, vt ipſe ſui imperator familiar.
 Imperator. *Duſtor exercitus*. Plin. lib. 7. cap. 26. 12. enumerans Pompeij laudes: Toties imperator antè, quàm miles.
 Imperator vitæ & necis. Plin. lib. 29. cap. 1. 11. de medicis.
 ¶ Imperatrix. Imperatrix Italia. Plin. lib. 26. cap. 3. 5.
 ¶ Imperium: Iuſſus imperatoris. Virg. 1. Aen. 12.
 — tempeſtatesq; ſonoras
 Imperio premit, ac vinclis, & carcere ſtrznat. Idè: Imperio læti parent. Satis pro imperio, quiſquis eſt. Terent. Phorm. 1. 4. 19.
 Arbitr imperij Ouid. 5. Triſt. eleg. 3. 1.
 Duritia imperij Tacit. lib. 17.
 Imperium facile in bonis. Plaut. Milit. 10. 17.
 Lenia imperia Horat. 1. epist. 19. 9.
 Perſeuerum imperium. Tacit. lib. 15.
 Precarium ſeni imperium, & breui tranſituum. Tacitus libro 17.
 Reſtriſtum imperium. Tacit. lib. 15.
 Imperium eſt in te mihi. Plaut. Menæch. 22. 40.
 Imperium tuum eſt apud nos. Plaut. Milit. 16. 60.
 Accipere imperia. Tacit. lib. 18.
 Imperium. Liuius: Percuſſæ ciuitates minores imperium accepere.
 Imperium alicuius demutare. Plaut. Menæch. 17. 110.
 Detrectare. Curtius lib. 9.
 Eurare. Tacit. lib. 19.
 Exſequi. Plautus Amph. 4. 108.

Flectere durum mollibus imperijs. Horat. 1. Carm. ode 1, 1.
 Frangere imperium Horat. 1. Carm. ode 35, 4.
 Habere imperium in belluas. Terent. Eunuch. 3. 1. 25.
 Parere imperio Virg. 4. Aeneid. 60.
 Rumpere imperium alicuius. Senec. Herc. fur. 1. 16.
 Rupto imperio. Tacit. lib. 13.
 Imperijs alterius feruire. Plaut. Trinum. 6. 21.
 Sub alicuius imperio esse. Terent. Heaut. 2. 1. 4.
 ¶ Imperium: *pro Domino*. Virg. 1. Aeneid. 59.
 Imperium Oceano, famam qui terminet astris.
 Imperium sine fine. Virg. 1. Aen. 57.
 Labans. Claud. de bello Get. 115.
 Solenne. Virg. 12. Aen. 39.
 Abistere imperio. Tacit. lib. 8.
 Degustare imperium. Tacit. lib. 5.
 Explere imperio triginta magnos orbis. Virg. 1. Aen. 55.
 Fulgens imperio Africa. Horat. 3. Carm. ode 16, 7.
 Fræna imperij moderari. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 9, 7.
 Galliarum imperio potiri. Cæsar. 1. bel. Gal. 2.
 Regere imperium. Virg. 1. Aen. 69.
 Aeternis imperijs res hominum regere. Virg. 1. Aen. 48.
 Terminare imperium Oceano. Virg. 1. Aeneid. 59.
 Comitia imperij transigit. Tacit. lib. 17.
 ¶ Imperium: *Potestas*. Vlpian. de iurisd. om. iud. Merum est imperium, habere gladij potestatem ad animaduertendū in facinorosos: quod etiam potestas appellatur.
 Duro imperio habitus populus. Tacit. lib. 12.
 Dura imperia exercere. Virg. 2. Georg. 74.
 Regium imperium pati. Senec. Medea. 4. 3.
 Imperium alicuius perferre. Cæsar. 5. bel. Gal. 206.
 Proferre imperium suum. Ouid. 5. Metam. 75. Tacit. lib. 1.
 Imperium, *maius est quam iurisdictionis*. Paulus in l. ea quæ magis. ff. ad municipales. Ea quæ magis imperij sunt, quàm iurisdictionis, magistratus municipalis facere non potest.
 Imperium, *apud iurisdictionis duplex est*. Vlpianus in l. imperium. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Imperium aut merum aut mistum est.
 ¶ Imperiosus: Qui imperium habet.
 Imperiosa Diætura. Liu. 7. ab Vrbe. 197.
 Aequor imperiosus. Horat. 1. Carm. ode 14, 2.
 Fames imperiosa. Ouid. ad Pisonem, 44.
 Imperiosus: *Qui nimis seuerè imperat*. Plaut. Aſin. 9. 4. Nimis imperiosus est.
 Imperiosus sibi. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 17. Quisnam igitur libet? sapiens, sibiq; imperiosus.
 Coniux imperiosa. Ouid in Ibin, 108.
 Imperiosissima & superbissima familia. Liuius 9. ab Vrbe 178.
 Imperiosa inedia. Plin. lib. 19. cap. 1, 22.
 Vis imperiosissima. Quint. lib. 6. cap. 36.
 IMPERMISSVS.] Illicitus. Gaudia impermissa. Hor. 3. Carm. ode 6, 6.
 IMPERSONALIS.] Vnde Imperpersonaliter: Aduerbium. Florentinus in l. siue. ff. de stipul. seru. Siue mihi, siue sibi, siue conferu suo, siue imperpersonaliter dari seruus meus stipuletur, mihi acquirat.
 IMPERSPICVVS.] Plin. Iunior lib. 1. epist. Neq; enim minus imperpicua, incerta, fallaciaq; sunt iudicij ingenia; quàm tempestatum terrarum terrarumq;.
 IMPERTERRITVS.] Virg. 10. Aen. 152.
 —manet imperterritus ille.
 Imperterritus equum impellebat. Silius lib. 7. 140.
 IMPERTO, vel IMPERTIOR.] Impendo, participem facio.
 Aliquem honoribus impertire. Plaut. Aulul. 3. 19.
 Malis. Terent. Adelph. 3. 2. 28.
 Osculo. Suet. in Nerone, cap. 37.
 Salute. Terent. Eunuch. 2. 1. 40.
 Alterum rem aliquam impertire. Plaut. Milit. 5. 77.
 —at mihi imperti, quod commentus es.
 ¶ Impertiri: *passive*. Sueton. in Claud. Cæsar. cap. 4. Nec dubium est, quid post hæc Augustus constituerit, & reliquerit cum nullo, præter auguralis sacerdotij, honore impertitum.
 IMPERTVRBATIVS.] Plin. lib. 2. cap. 23. 1. Imperturbata lux.
 Ore imperturbato bibere venenum. Ouid. in Ibin, 113.
 IMPERVIVS.] Amnis imperuius; non vadofus. Ouid. 9. Metam. 22.
 Freta imperuia. Valer. lib. Argon. 142.
 Itinera. Tacit. lib. 3.
 IMPESCO.] Est (authore Festo) in lætam segetem, pascendi gratiâ, immitto.
 IMPETIGO.] Fœdatio cutis, serpens cum pruritu. Plin. lib. 23. cap. 7. Hyberna caprificus in aceto cocta & trita, impetigines tollit.
 ¶ Impetiginosus. Vlpian. in l. Pomponius ff. de Aedil. edict. Trebatius ait impetiginosum morbosum non esse: si eo

membro, ubi impetigo est, æquè rectè vratur.
 IMPETO] Inuado ad orior. Apul. Iurgijs me oppidò impetens. Varto 3. de Rust. cap. 16. 5. Itaq; impetentes à se eijciunt fucos.
 Flammi & sagittis impetens Cupido Seneca Hipp. 3. 1.
 ¶ Impetus. Plin. de Viris illust. 11. Quò Tarquinius in urbem restituere tentaret, & primo impetu Ianiculum cepisset.
 Famæ impetus. Tacit. in vita Agricola.
 Pituitæ. Celsus: Ante febrem si ex somno oculi caligant, aliquis impetus pituitæ timeri potest.
 Acer impetus. Lucret. lib. 6, 26.
 Non auspici impetus Horat. 3. Carm. ode 6, 2.
 Effrænus impetus. Senec. Agamem. 12, 6.
 Naturalis. Quint. lib. 1. cap. 3, 6.
 Sæuus. Horat. 3. Carm. ode 1, 6.
 Violentus. Senec. Theb. 2. 6.
 Viuidus impetus Horat. 4. Carm. ode 4, 2.
 Eunt equi, quâ impetus illos egit Ouid. 2. Metam. 41.
 Impetum capere in aliquem. Plin. lib. 9. cap. 30, 2.
 Vasto impetu diruere aliquid. Horat. 4. Carm. ode 14, 7.
 Dare impetum in aliquid. Tacit. lib. 2.
 Impetum dare: Adoriri, aggredi. Liu. 2. ab Vrbe, 32.
 Impetum dare: Incitare. Quint. lib. 10. cap. 3.
 Impetum excipere. Cæsar. 1. bel. Gal. 223.
 Feros impetus exsuere. Seneca Thyeste, 2. 3.
 Impetum facere in agros inimicorum. Liu. 1. ab Vrbe, 19.
 Furit impetus Aetnæ. Lucret. lib. 2. 120.
 Habere impetum. Quint. lib. 1. cap. 13, 6.
 Inhibere. Seneca Medea, 6, 7.
 Languescit impetus famæ. Tacit. in vita Agricola.
 Rapit impetus illuc Theſea magnanimus. Stat. 12. Theb. 159.
 Fuit impetus illi, in medios rogos ire. Ouid. 11. Metam. 67.
 Sumere impetum. Quint. lib. 10. cap. 3.
 Sustinere. Celsus lib. 2. cap. 15.
 Dicendi impetus. Quint. lib. 3. cap. 8, 41.
 Augeri impetu. Quint. lib. 1. cap. 1, 21.
 Dicere impetu. Quint. lib. 1. cap. 11, 3.
 Impetu vno. Plin. lib. 14. cap. 22, 6. Trib. congijs epotis vno impetu.
 ¶ Impete: *ablatus*, *pro impetu*. Lucret. lib. 1. 59.
 Impete magno comburens flamma Lucret. lib. 6, 31.
 Recto impete perstringit nubem vis venti. Lucret. lib. 6, 28.
 Vasto impete fertur Ouid. 3. Metam. 16.
 Quamlibet in partem trudent res ante ruuntq;,
 Impetibus crebris.
 ¶ Impetuofus: Qui magno impetu fertur. Plin. lib. 35. cap. 10, 3. Impetuofus animus.
 IMPETRITVM.] à verbo Impetro: idè quod Impetratū. Festus. Plaut. in Aſin. Act. 2. scen. 1. Auguratum est, impetratū est; quæuis admittunt aues Valer. Max. lib. 1. cap. 1. quum inquirentur, vel extis, vel fortibus, impetrato: quum solenni ritu peragendum, sacrificio.
 IMPETRO] obtineo. Plaut. Capt. 4. 17. Quod quidem ego nimis quàm cupio, vt impetret.
 Impetrare & exorare. Plaut. Cæſin. 5, 53.
 Postulare siue orare, & impetrare. Plaut. Capt. 9. 13. Vt, quod me orauisti, impetres Terent. And. 2. 5. 11. Facis vt te deceat: quum istuc, quod postulo, impetro cum gratia.
 Impetrare æquum. Plaut. Curcul. 2. 65.
 Pacem. Horat. 2. epist. 1, 28.
 Quietem studijs. Quint. in Proœm lib. 1, 1.
 Impetravit ex potentia veniam. Plin. epist. 318.
 Veniam exilij impetrat. Tacit. lib. 12.
 Impetrare veniam metendi. Plin. lib. 12. cap. 19, 5.
 Voluntate aliquid. Terent. Adelph. 3. 4. 44.
 Impetrare: *cum ablatiuo, & prepositione*. Valer. lib. 4. cap. de Abstinentia: A seruis vix impetrari potest, ne eam supellestem fastidiant.
 ¶ Impetrassere: *pro impetrare*. Plaut. Aulul. 27. 6. Et istud cõfido à fratre me impetrassere.
 ¶ Impetratus Augusti. Horat. 4. Carm. ode 2, 9.
 ¶ Impetrabilis. Liu. 5. bel. Pun. 167. Omnia & impetrabilia & tu. 2.
 Impetrabilis dies. Plaut. Epid. 8. 6.
 Impetrabilis orator. Plaut. Mostell. 16. 40. Non potuit venire orator magis ad me impetrabilis.
 Votum impetrabile. Propert. lib. 4. eleg. 1. 21.
 IMPEXVS.] Non pexus. Barbæ impexæ. Virgilius 3. Georg. 73.
 Antiquitas tristis & impexa. Tacit. in dialogo de Orator.
 Canities impexa. Stat. 3. Theb. 28.
 Comæ impexæ. Ouid. 3. Fast. 80.
 IMPIATIVS.] Vide IMPIVS.
 IMPTICO.] Pice illino. Col. lib. 12. cap. 19. De lacu quàm recentissimum addito mustum in amphoram nouam, eamq; oblitino & impicato diligenter.

IMPIGER.] diligens & strenuus. Horat. 1. epist. 1, 9.

Impiger extremos currit mercator ad Indos.

Ales impiger. Stat. 1. Theb. 59. Mercurium sic vocat Iupiter.

Ibam comes impiger. Stat. 3. Syll. 2, 19.

Ductor impiger. Lucan. lib. 1, 46.

Mentis impigeræ experientia. Lucret. lib. 5, 292.

Impigra militia. Liu. 3. ab Vrbe. 23.

Impigrum vrbana militiæ virum, dixit. Tacit. lib. 3.

¶ Impigrè. Liu. 2. ab Vrbe. 203. Impigrè securi sunt. Plautus Rud. 22, 8.

IMPILIA.] coactilia, qualia pedibus inuoluendis calceandisq; adhibebantur. Apud Vlp. extat, qui impilia vestis loco esse dicit. Plinius Theophrastus author est, esse bulbi genas, &c. eamque partem, qua vescantur, esse lancam naturam, ex qua impilia vestesq; quædam conficiantur.

IMPINGO.] Beneficium impingere. Seneca de Beneficijs libro 1, cap. 1, Gratus aduersus eum quisquam esse potest, qui beneficium aut superbe iniecit, aut iratus impiegit?

Caput parietis. Plin. epist. 60, d. Virg. 5. Aeneid. 161,

Examinata sequens impingeret agmina iuris.

Impinges me in magnam litem & molestiam. Seneca epistol. 118.

Compedes alicui impingere. Plautus Capt. 12, 76.

Culpam in aliquem. Plaut. Milit. 12, 54. Seneca lib. 1, de Ira,

Quid opus est se in columnas impingere?

Dicam impingere. Terent. Phorm. 2, 3, 91.

Laqueum. Seneca de Tranquil. vitæ.

Naucm. Quint. lib. 4, cap. 1.

Fugnum. Plaut. Bacchid. 18, 2.

Venenum. Seneca epist. 120.

Vulnus. Plaut. Amph. 16, 61.

¶ Impingi: pro *Immergi*, & in profundum dimitti. Plin. lib. 19, cap. 38, 2, de auium volatu: Impingi putes aliquas: aut rursus ab alto cadere has; illas salire.

Impingi, pro *impelli*. Seneca lib. 1, de Ira: Irasci dicit, impingi, incitari.

¶ Impactus. Fores impactæ. Lucan. lib. 5, 42.

Impactus saxo. Liu. lib. 8.

Impactu turbine pugna Eumachus & Clytiæ. Silius li. 4, 75.

Impactu fluctus. Plin. epist. 117. c. lib. 6.

Impactus infulis fluuius. Plin. 5, cap. 9, 10.

Impactus in carcerem. Vlpianus in l. in eos. ff. de custodia & ex h. b. reor.

Naui in scapham impacta. Vlpianus in l. quemadmodum. §. si protectum. ff. ad legem Aquiliam.

Res impactæ dicuntur, quæ impetu inter se concurrunt. Seneca 2, Nat. quæst. Cum coitu nubium vehementer impactatum à latere eliditur.

¶ Impactio. Seneca 2, Nat. quæst. Dissimilis autem crepitus fit, ob dissimilem impactationem nubium.

IMPVS.] Crudeles, à pietate remotus. Terent. Eunuch. 4, 3, 1, Vbi ego illum scelerosum, miserum, atque impium inueniam?

Impius, pro *Parricida*. Quint. lib. 8, cap. 6.

Aetas impia. Horat. Epod. 16, 2.

Arma impia. Virg. 7. Aeneid. 123.

Domus impia. Ouid. 8, Metam. 98.

Facta impia. Lucret. lib. 1, 17.

Fama impia. Virg. 4. Aeneid. 60.

Furor impius. Virg. 1. Aeneid. 60.

Gens impia. Virg. 2. Georg. 108.

Lingua impia deos læsit. Tibul. lib. 3, eleg. 4, 4.

Pectora impia. Horat. Epod. 5, 3.

Relligio impia Perfarum. Catull. in Gellium, epig. 85.

Venena impia. Ouid. 2. Amor. eleg. 8, 21.

Verba impia in deos dicta. Tibull. lib. 1, eleg. 3, 11.

Impia herba, vocatur incana, toris marini aspectu, thyrsi modo vestita atq; capitata. Plin. lib. 24, cap. 19, 4.

¶ Impiissimus: *superlatiuum*. Martianus in l. his verbis. §. 1. ff. de hæred. instit. Filius meus impiissimus, malè de me meritus.

¶ Impietas. Furens impietas. Seneca Octauia, 7, 12.

Habere aliquem socium impietatis. Ouid. 4. Metam. 1.

¶ Impiè. Impiè facere. Quint. lib. 6, cap. 2.

¶ Impio: impius sum. Plaut. Rud. 5, 6,

— si erga parentem Aut deos me impiauit,

¶ Impiatus: Sceleratus, inquit Festus.

Impiatus: *Macularus*. Apul. Cruore humano aspersum atq; impiatum.

Thalami impiati facinore. Seneca Hipp. 12, 7.

IMPLACABILIS.] Ira implacabilis. Ouidius 3, de Ponto, eleg. 3, 13.

Quod implacabilis Quinto Fabio fuisset. Liuus 8, ab Vrbe. 182.

¶ Implacabiliter Tacit. lib. 1, Scaurum, cui implacabilius irascebatur, silentio transmisit.

¶ Implacatus. Gula implacata. Ouid. 8, Metam. 171.

¶ Implacidus. Diuum implacidissimus Mars. Stat. 9 Theb. 1.

Genus implacidum Genauini. Horat. 4. Carm. ode 14, 2.

IMPLECTO.] vnde Implexus. Participium: implicatus, in uolutus. Plinius libro 25, capite 7, 7. Folliculis cum femine inter se implexis. Idem libro 33, capite 1, 8. Est quidem apud eundem Homerum virorum crinibus aurum implexum.

Cæruleos implexæ crinibus angues Eumenides. Virgilius 4, Georg. 96.

¶ Implexus, verbale: pro complexu. Plinius lib. 2, cap. 6, 7, Vt, cum terra arida & sicca consistere per se ac sine humore non posset; nec rursus stare aqua, nisi tumefcente terra, multo implexu iungerentur.

IMPLEO.] Plinius libro 14, capite 63, 6. Canes implentur vno coitu.

Implete, cum *gentius*. Virg. 1. Aeneid. 44.

Implentur veteris Bacchi, pinguisq; ferinx. Liu. 1, ab Vrbe. 203. Adolescentem suæ temeritatis implet.

Implere, cum *ablauo*. Virg. 1. Aeneid. 14,

Impleuitq; mero pateram. Plaut. Merc. 16, 55,

Quæ suspicione impleuit me indignissimè. Idem Cælin. 3, 54. Ego te implebo flagris.

Implere ad summum. Colum. lib. 12, cap. 36.

Implere aëta. Sucton. de claris Rhet. 6.

Acum implendum non seignibus annis. Ouidius ad Liuam 90.

Amaritudinem inimici implere. Plin. epist. 153, b.

Impleuit annos centum. Plin. lib. 7, cap. 48, 5.

Annos suos feliciter implere. Ouid. epist. 7, 32.

Auras vlulatus implet. Valer. 8, Argon. 29.

Aures implere sermonibus. Ouid. 12, Metam. 12,

Cælum questibus. Virg. 9, Aeneid. 100.

Cælum votis Tibul. lib. 3, eleg. 3, 1.

Coniuiua varijs dictis. Ouid. 13, Metam. 147.

Cursum vitæ. Plin. lib. 7, cap. 16, 8.

Deos questibus. Valer. 2, Argon. 34.

Diem sermonibus. Ouid. 7, Metam. 135.

Expectatione. Liu. 6, bell. Maced.

Facultates equestris ordinis. Plin. epist. 16.

Fata suæ ætatis. Ouid. epist. 6, 7.

Fidem. Plin. epist. 58, a.

Finem vitæ sponte, an fato impleuit Tacit. lib. 2.

Fœminas impleri. Colum. lib. 7, cap. 6, 3, Plin. lib. 8, cap. 44, 2,

Fœminas à partu optimè septimo die impleri obseruatum est; mares fatigatos melius implere.

Prodigium. Plin. lib. 10, cap. 18, ad finem.

Formidinis. Liu. 10, ab Vrbe. 65,

Horror asper me impleuerat Silius lib. 8, 25.

Hostes fama implere. Liu. 7, bell. Maced. 53.

Locum aliquem clamore. Virg. 3, Aeneid. 82.

Delicijs locum. Ouid. 3, Amor. eleg. 13, 4.

Locum principem. Tacit. lib. 4.

Magnitudinem suam anno. Plin. lib. 9, cap. 36, 9.

Meritis aliquem. Ouid. 2, Amorum, eleg. 3, 3.

Munia Consulatus solus implet. Tacit. lib. 3.

Numeros principis implere. Ouid. ad Liuam, 58.

Imago impleuit oculos. Silius lib. 3, 9.

Officium suum implere. Plin. epist. 264. Vereor enim, ne aut excessisse, aut non impleisse officij mei partes videar.

Populares laudibus & meritis Scipionis implere. Liu. 6, bell. Pun. 159.

Potestatis suæ. Liuus 3, ab Vrbe, Ne ita omnia Tribuni potestatis suæ implerent, vt nullum publicum consilium sinerent esse.

Promissum. Plin. epist. 16, b.

Sinum lachrymis. Virg. 4, Aeneid. 6.

Sortem. Curtius lib. 3.

Spei. Liu. 5, bell. Maced. 37.

Spem, quam quis de nobis concepit. Plin. epist. 10, a.

Superstitione. Liu. 1, bell. Pun.

Terrore impletur Africa Silius lib. 17, 19.

Neptunus ventis impleuit vela secundis. Virg. 7, Aeneid. 5.

Verba implere lachrymis. Ouid. epist. 6, 12.

Vestigia. Plin. epist. 6.

Vicem alterius. Plin. epist. 92, b.

Vices pro alio. Claud. 4. Paneg. 87.

Nomen Arionis Siculas impleuerat vrbes. Ouid. 2, Fast. 19.

Vitum implerat generoso semine. Ouid. 2, Metam. 57.

Implet vnas hominum quatuor. Plin. 16, cap. 40, 3.

Implere libram. Plin. lib. 18, cap. 10, 3.

IMPLICO.] Inuoluo, innecto. Seneca epist. 22, Quod malè implicuisti, solus pondus, quàm abruptas.

Implicatum in. Varro 2, de re Rust. cap. 7, 4. Non angusta iuba, crebra, fusca, subcrispa, subtenuibus fetis implicata in dextiorem partem ceruicis,

Acies totas implicuere inter se. Virg. 11, Aeneid. 127.
Collo implicuit brachia. Ouid. 1, Metam. 133.
Colla laqueis implicuisse iuuat. Ouid. epist. 2, 29.
Sertis implicare comas. Tibul. lib. 3, eleg. 7, 7.
In complexum alicuius implicari. Catul. in Epithal. Mal-
 lii, 22.
Crinem implicat auro. Virg. 4, Aeneid. 30.
Auster rates implicuit. Stat. 11, Thebaid. 104.
Implicare *transferunt ad alia*. Liu. 7, bel. Pun. 23, 1, Eum primò
 incertis implicantes respòsis, vt metus tormentorum ad-
 motus fateri vera coëgit, edocuerunt.
Coniuñti inter se & implicati. Cæsar 7, bel. Gal. 292.
Erroribus sæuis urbem implicat. Valer. 3, Argon. 7.
Lutibus atris implicatus. Horat. de Arte, 86.
Implicari morbo. Liu. 3, ab Vrbe, 4.
Implicitus in morbum. Liu. 3, bel. Pun. 163.
Implicita visco fuga. Mart. lib. 1, 11.
Implicare: *Ornare*. Plaut. Implicat ad speculum caput. A-
 franius Brundisio: In parte inferiore hic implicabatur ca-
 put, fateor.
Implexus: pro implicito siue confetto. Senec. lib. 1, de Be-
 nefic. Quare tres Gratia, quare sorores sint, quare imple-
 xis manibus.
Implicitus, siue Implicatus.
Casus libertatis controneris implicatus. Paulus in l. finali.
 ff. si ex noxali causa agatur. Sd si statuliberum sisti promif-
 sum sit, in eadem causa sisti videtur, quia uis liber sifatur:
 quòd implicitus ei casus libertatis fuerit.
Via implicata errore. Lucan. lib. 8, 1.
Limo implicitus. Claud. 2, in Eutrop. 89.
Morbo. Lucret. lib. 6, 248.
Implicatum folium. Plin. lib. 21, cap. 17, 3.
Implicitus, Seta implicatura comas Ouid. 5, Fast. 44.
IM P L O R O] cum fletu rogo. Terent. Adolph. 3, 4, 43.
 Illæ fidem nunc nostram implorat Demca.
Auxilium implorare. Virg. 4, Aeneid. 124.
Auxilium ab aliquo. Cæsar 1, bell. Gall. 122.
Numina implorant magno quaestu. Valer. 3, Argon. 130.
Imploratus, Prece Pollucis implorata. Catul. ad Mallium,
 epigram. 63, 13.
Impploratio. Liuus 2, bel. Pun. 22, Nec enim inde voris aut
 imploratione deum, sed vi ac virtute euadendum est.
IM P L V M I S.] plumis carens. Plinius libro decimo, capite
 3, 5, Halizetus tantum implumes etiamnum pullos suos
 petcutiens.
Pulli implumes. Horat. Epod. 1, 4.
IM P L V O] Col. lib. 2, cap. 8, Tremellius quidem asseuerat,
 prius quam Impluerit, ab auibus, aut formicis fata edi,
 vbi æstiuus serenitatis ager aret.
Impluere in aliquem locum. Plinius libro secundo, capi-
 te 96, 1.
Impluit malum cæteros, & cæteris. Plaut. Mostel. 12, 12.
Impluuium: Locus (vt inquit Varro) in medio domus re-
 licus, vt lucem caperet deorsum, quòd impluebat. Plaut.
 Milite, 5, 4, Terent. Euzuch. 3, 5, 41. Venisse clanculum
 per impluuium, fucum factum mulieri.
Impluuium: Vestis erat, qua sacerdotes per imbrem vte-
 bantur, Varro: Solum quoq; sereno tempore impluuium a-
 mictum fuisse criminabantur.
Impluuiatus: Color, quasi sumato stillicidin impletus.
 Nonius. Vnde Impluuiata, genus vestimenti, à colore, de
 quo Plaut. Epid. 5, 41.
 Quid erat induta? an regillam induculā, an mendiculā?
 E. Impluuiatam, vt isthæc faciunt vestimentis nomina:
 Vt impluuium erat induta.
IM P O L I T V S.] vnde Impolitia: Ruditas & inelegantia Gell.
 lib. 4, cap. 12, Si quis eques Romanus equum habere gra-
 centium, aut parum nitidum, visus erat, impolitiz nota-
 batur.
Impolitias Censores facere dicebantur, inquit Festus; quum
 equitæ abnegabant, ob equum male curatum.
IM P O L L V T V S.] Fides impolluta. Silius lib. 13, 137.
IM P O M E N T A] quasi Impomenta: quæ post cenā men-
 sis imponebant. Festus.
IM P O N O] Virgilius 1, Aeneid. 13,
 — molemque & montes in super altos Imposuit. Ibi-
 dem, lib. 4, 91,
 Vidi, thuricem is quum dona imponeret aris. Plau-
 tus Aulul. 13, 16,
 — hæc imponentur in foco nostro, Iari,
 Vt fortunatas faciat gnatae nuptias.
Arces imponere montibus. Virg. 6, Aeneid. 135.
Argentum in stipendium. Liuus 2, bell. Maced. 6.
Calculum. Colum. lib. 5, cap. 1, 4.
Claues alias portis. Liu. 7, bell. Pun. 139.
Clausulam disputationi. Col. lib. 3, cap. 19, 2.

Cognomen, vel nomen alicui. Plin. lib. 5, cap. 1, 5, Et, lib. 14,
 cap. 3, 6.
Coloniam in agro Samnitium. Liu. 8, ab Vrbe, 113.
Dignationem imperatoris alicui. Tacit. lib. 17.
Exitum alicui rei, aut sermonibus. Liu. 7, bell. Maced. 77.
Finem bello. Stat. 8, Thebaid. 133.
Finem bello, vel curis. Plin. de Viris illust. 42, Virg. 7, Aeneid.
 Finem spei suæ. Liu. 5, ab Vrbe, 16.
Finem luctibus. Ouid. 13, Metam. 149.
Formam operi. Seneca epist. 66.
Sibi laborem. Cæsar 3, bell. Ciuil. 263.
Leges alicui. Virg. 1, Georg. 12.
Manum. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 6.
Manum extremam. Virg. 7, Aeneid. 115.
Summam manum. Plin. lib. 36, cap. 55, 5.
Summam manum in re aliqua. Quint. in Proæm. lib. 1, 4.
Manum supremam bellis. Ouid. 1, de Remed. Amor. 23.
Ministerium. Liu. 2, ab Vrbe, 20.
Modum prosperæ pugnae. Liu. 1, bell. Maced. 150.
Modum temporis. Liu. 4, ab Vrbe, 101.
Modum suo coloris. Plin. lib. 9, ad Quadratum, epist. 190, 6.
Multam. Liuus 10, ab Vrbe, 183.
Alicui necessitatem quandam nitoris. Plin. epist. 118.
Nomen alicui. Ouid. 9, Metam. 142.
Onus alicui. Terentius Andria, 5, 1, 26, Tibi pater me dedo:
 quiduis oneris impone, impera.
Portam in aliquam regionem. Liu. 4, bell. Maced. 42.
Præsidium ciuitati. Liu. 4, bel. Pun. 31.
Precium. Quintilian libro 12, Grauiora iusto imponere præ-
 cia melli.
Plagiario pudorem. Mart. lib. 1, 48.
Regem alicui regioni. Liu. 10, bel. Maced. 52.
Aliquem in regnum alterum. Liu. 7, bel. Maced. 104.
Sarcinam alicui. Plaut. Mostel. 6, 82.
Silentium alteri. Suet. de claris Rhet. 5.
Stipendium. Liu. 8, bel. Maced. 64.
Tributum. Cæsar 3, bel. Ciuil. 120.
Virum toti mundo. Lucan. lib. 3, 79.
Vocabulum alicui. Tacit. Cui, vt degeneri, Pseudophilippi
 vocabulum impositum.
Vocabula rebus imponens. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 56.
In collum, &c. Plaut. Persa, 18, 10, Hanc in collum, nisi pi-
 get, nostrum impone. De crumena. Idem Bacchid. 1, 36.
 Liu. 3, bel. Pun. 224, Imponere in nauem. Et lib. 2, ab Vr-
 be, 183, Imponere in plaustrum.
Aliquem in equum. Liu. 5, bel. Maced. 144.
In aliquem onus. Plaut. Bacchid. 8, 92.
Imponere alicui: *pro Decipere, Et subaudiatur, Fraudem*. Quint.
 Specti tibi perpetuæ laudis impositæ.
Impositus Participium. Plin. lib. 5, cap. 30, 9, Fluuio Ty-
 heri imposita iuxta nonum lapidem Flaminia via.
Stratis impositus. Stat. 2, Syllu. 1, 13.
Corona imposita capiti. Propert. lib. 4, eleg. 2, 6.
Iuuenes impoliti rogis. Virg. 4, Georg. 95.
Mens cunctis imposita manet. Stat. Thebaid. 146.
Nomen impositum ab re. Lucret. lib. 6, 149.
Onus impositum ferre. Ouid. 13, Metam. 164.
Impositus, *pro Praefecto*. Sallustius iu Iugurtha: Simul Con-
 sul, quali nullo imposito, omnia prouidere, apud omnes
 adesse.
Impositio. Plinius libro 27, capite 13, 8, Succus eius lac-
 ticus in gummi spissatus, vel semen, impositione spicula è
 corpore eicit.
Imposititius, Seruitus causa est imposititia, hoc est, non
 naturalis. Vlpianus in l. de popillo. §. Sextus Pedius, ff. de
 noui operis nuntiatione. Sextus Pedius de finit noui ope-
 ris nuntiationis triplicem esse causam: aut naturalem,
 aut publicam, aut imposititiam. *Et paulo post: Imposititiam,*
 quum quis postea ius suum diminuit, alterius auxit.
Imposititia nomina, quæ à natura imposita sunt; vnde alia
 deriuantur, Ex Varrone
Imposititiuus. Plin. lib. 28, cap. 4, 1, Pythagoræ iuuentis non
 temerè fallere, impositiuorum nominum imparcem voca-
 lium numerum, clauditates, &c.
Impostor: Verusutus & fallax homo.
Verbum impostorum. Vlpianus in l. 1. §. medicos. ff. de va-
 rijs & extraordinarijs cognitionibus. Non tamen si incau-
 tauerit, si imprecatus est, si (vt vulgari verbo impostorum
 vtar) exorcizauit.
Impostura: Fallacia, versutia. Vlpian. in l. 3, ff. de crimine
 stellionatus. Si quis imposturam fecerit, aut collusionem
 in necem alterius, stellionatus potest postulari.
IM P O R C O.] Porcas in agro facio. Col. lib. 2, cap. 10, 5, Et si-
 militer, quum semè erudo sylo ingesserimus, inarabimus,
 imporcatumq; occabimus.
Imporcitor: qui porcas in agro facit arando. Festus.

IMPORTO.] Infero. Cæsar 8, bell. Gall. 124, Syluestribus angustisque itineribus frumentum importare in oppidum instituit.

Cladem importare. Lucret. lib. 3, 146.

Clades discordia civilis importat. Liu. 4, bell. Pun. 98.

Contagionem importare. Plin. lib. 26, cap. 1, 3.

Fœcunditatem alicui, vel rabiem. Plin. lib. 14, cap. 18, 1.

Odium libellis. Horat. 1, epist. 13, 1.

Periculum. Liu. 9, bell. Maced. 50.

Importatus. Cæsar 5, bell. Gall. 49, Aere vtuntur impor-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

Importanda longè. Varro 1, de Re rust. cap. 16, 3, Frustru-

IMPRIMO.] Imprimere corpus. Plin. lib. 8, cap. 26, 1.

Repulsum dentium, dicitur serpens. Plinius libro undeci-

mo, capite 37, 36.

Signum pecori. Virg. 1, Georg. 33.

Impressit parietibus tabulas. Plin. lib. 35, cap. 4, 9.

Imprimere vnguem. Plin. lib. 8, cap. 16, 9.

Vulnus. Col. lib. 7, cap. 11, 1.

Imprimitur animo oratio. Plinius epistol. 20, libro primo,

ad Cornel. Tacit.

Maculam laudibus alicuius. Senec. Herc. Oeth. 11, 8.

Impressus. Crater impressus signis. Virg. 5, Aeneid. 107.

Impressio: Impetus. Impressionem facere in hostes. Var-

ro lib. 2, de Re rust. Hostes se arbitrati occasionem habere

victoriae, impressionem facere ceperunt in castra. Livi-
us 1, Decad. libro 2, 128, Postquam impressionem sensere ex

aduerso factam, & ante oculos micare gladios. Idem 1,

Decad. lib. 3, 264.

Dare impressionem. Liu. 4, ab Vrbe.

IMPROBABILIS.] Vide IMPROBUS.

IMPROBUS.] Malignus & nequam. Plaut. Pseud. 4, 15, Ve-

rùm ita vos estis perdit, negligentes, ingenio improbo.

Terent. And. 1, 2, 21, —tum si quis magistrum cepit ad

eam rem improbum.

Improbus: Sæuus. Virg. 10, Aen. — lauit improba teter

Ora tuor. Lucilius libro 30,

Improbior multò, quàm de quo diximus antè.

Fortuna improba. Virg. 2, Aeneid. 16.

Hyems. Ovid. 1, Trist. eleg. 12, 9.

Rabies ventris. Virg. 2, Aeneid. 71.

Improbus: Turpis. Lucil. lib. 30,

Omnes formosi, fortes: ubi ergo improbus est? Plau-

tus. Improbiorum non vidi faciem mulieris.

Improbus amor. Virg. 4, Aeneid. 82.

Improbus: Audax. Quintil. lib. 11, cap. vlt. Perficere fron-

tem, & quasi improbam facere.

Improbus labor omnia vincit. Virg. 1, Georg. 30.

Improbus anser. Virg. 1, Georg. Plaut. Epid. 2, 10,

s. Acdepol facinus improbum.

Improbus alia rei. Plaut. Milite, 10, 206, Qui nisi aduclerio

studiosus, nulli alia rei est improbus.

Carmina improba. Ovid. 2, Trist. 88.

Diuitiis improba. Horat. 3, Carm. ode 24, 13.

Improba filia. Martial. lib. 13, 57.

Improba merx. Plautus Milite, 10, 133.

Improbi postes. Plaut. Mostel. 10, 39.

Improbos os. Sueton. de claris Grammat. 15.

Verba improba. Ovid. 5, Fast. 137.

Improbulus. Iuuen. Satyr. 5, 8,

—finge tamen te

Improbulum, superest illi qui ponere cogat.

Improbè: Peruersè. Plaut. Trin. 4, 44, Si quid scis me fe-

cisse in scitè aut improbè.

Improbitas. Prodigia improbitas. Iuuen. Satyr. 10, 31.

Improbo: reicio, refello. Plaut. Merc. 24, 9, Qui bono sunt

genere nati, præditi ingenio malo: Suapte culpa ex gene-

re capiunt genus; ingenium improbant.

Improbare testamentum. Plinius epistol. 17, libro octauo,

ad Rufinum.

Improbaturus. Horatius Epod. 5, 2,

Per hoc inane purpuræ decus precor:

Per improbatum hæc Iouem.

Improbabilis. Celsus iu Procem. lib. 1, Si rationes impro-

babiles.

IMPROBRO.] Probro afficio. Plautus Trucul. 6, 35, Rustu

improbras, vt nacta es hominem, quem pudeat probri?

IMPROCERVS.] Gell. lib. 4, cap. 19, Aduertimusq; hinc eli-

ci tarditatem, corpora eorum improcera fieri.

IMPROFESSVS.] Particip. sine verbo. Martianus in Linter-

dum. §. ijdem etiam. ff. de publicanis. Si quis improffessus

seruus fuerit.

IMPROLIS, & IMPROLVVS.] Qui nondum adscriptus est in

ciuitate. Festus.

IMPROMISCVVS.] Gell. lib. 12, cap. 4, Suauitas tam impro-

miscua, tamq; ab omni furo remota est.

IMPROMPTVS.] Liu. 7, ab Vrbe, 15, Qui infacundior su, &

lingua impromptus.

IMPROPERO.] aliquid obijcere Plautus Rud. 18, 26,

Vi agis mecum. d. etiam vim improperas flagitijs fla-

grantia?

Improperare: pro Intra properare. Plinius libro 36, capite 13,

8, Inque basi quadrata intus labyrinthum inextricabilem:

quò si quis improperaret sine glomere lini, exitum inuen-

ire nequeat.

Improperatus: non festinus. Virg. 9, Aeneid.

Haud aliter retrò dubius vestigia Turnus

Improperata refert.

IMPROPRIUS.] Quintilian. libro 8, cap. 2, In hac autem proprietatis specie, quæ nominibus ipsis cuiusque rei vititur, nulla virtus est, atque ei contrarium est vitium; id apud nos improprrium.

¶ **Impropriè.** Gellius libro 17, capite 1, Ut scribere ausi sint, M. Ciceronem parum integrè, æque impropiè atque inconsideratè locutum. Plinius lib. 8, cap. 10, 2.

IMPROSPER.] vnde Improspere. Colum. lib. 1, cap. 1, 11, Vbi quid perperam administratum cesserit improspere, vitatur quod scellerat.

IMPROTECTVS.] Gell. lib. 13, cap. 26, Ne qua in re aduersa & repentina incurfio imparatis improtectisque nobis obhoratur.

IMPROVIDVS.] Improvidus & incautus. Liuius 2, bell. Pun. 83.

Cosij improvidus. Tacit. lib. 19.

Rudis & improvidus mali. Plinius libro 36, capite 3, 1, Liuius 9, bell. Pun. 195, Improvidus futuri certaminis Romanus veniebat.

Pectora improvida. Virgilius 1, Aeneid. 40.

Improvida tela & cæca passus. Plin. epist. 87, lib. 4.

¶ **Improvide.** Liui. 7, bell. Pun. 154, Neque pro veteris prudentia ducis, tam improvide se Collegamque, & totam penè Rempublicam, in præcepit dederat.

¶ **Improvisus.** Vis improvisæ lethi. Horatius 2, Carm. ode 13, 4.

¶ **Improvisior.** Tacitus lib. 2, Quod improvisior grauiorq; pestis fuit

¶ **Improvisè.** Plaut. Truc. 1, 2, Qui amat, nequit quin nihil sit, atq; improvisè partibus exsoliet.

¶ **Improvisò.** Improvisò id fecerat. Liui. 7, bell. Pun. 161.

Improvisò accellit aliud incommodum. Cæsar 3, bell. Ciuil. 328.

IMPRVDENS.] Terentius Hecyra, 5, 4, 39.

— plus hodie boni

Feci imprudens; quàm sciens ante hunc diem vnquam. Idem Eunuch. 3, 1, 40, Dolet dictum imprudenti adolescenti & libero.

Imprudens culpa peccavi mea. Plaut. Epid. 14, 64.

Non imprudens aduersabar. Plaut. Menæch. 9, 60.

Imprudenter opprimere. Terent. And. 1, 3, 12.

Sæpe imprudenti fortuna occurrit amanti. Propert. libro 1, eleg. 19, 1.

Imprudens negotij. Col. in Proëm. 10.

Aeratum. Quintil. lib. 1, cap. 1, 14.

Antiquitatis imprudens consuetudo. Columel. libro tertio, capite 18.

Imprudens maris. Liui. 4, bell. Maced. 43.

Harum rerum. Terent. Eunuch. 1, 2, 55.

Religionis. Liui. lib. 9, Decad. 4.

¶ **Impudentia.** Peccare imprudentia. Terentius in Prolog. Eunuch. 17.

¶ **Impudenter.** Terentius And. 1, 1, 103.

— interea hæc foror,

Quam dixi, ad flammam accessit imprudentius.

IMPUBES, vel IMPUBIS.] qui nondum ad pubertatis annos peruenit. Plin. lib. 23, ca. 7, 35, Corticem eius impubescentem, puer impubis si defrauto ramo detrahat dentibus.

Virg. 9, Aeneid. 53, Impubes malæ.

Anni impubes. Ouid. 9, Metam. 84.

Corpus impube. Horat. Epod. 5, 3.

Genæ impubes. Ouid. 3, Metam. 85.

Puer impubes. Ouid. 2, Fast. 48.

¶ **Impubescentis.** Plin. lib. 23, cap. 7.

IMPVDENS.] Impudens audacia. Terent. Heaut. 2, 3, 72.

Oratio. Terent. And. 4, 1, 10.

Os. Terent. Eunuch. 3, 5, 49.

¶ **Impudentia.** Plin. 11, cap. 52, 4, Candidi pars extenta, notam impudentie habet.

¶ **Impudenter.** Terent. And. 4, 5, 16, Mirum verò, impudenter mulier si facit in eorum.

IMPVDICVS.] Caput impudicum. Senec. Hippol. 5, 24.

Impudicus:] temerarius, & qui nullo pudore ducitur. Plautus Rud. 10, 60, — o facinus impudicum.

¶ **Impudicitia.** Coniugia impudicitia. Quintilianus lib. 4, cap. 2, 20.

¶ **Impudicatus:]** Stupratus. inquit Festus.

IMPUGNVS.] Plaut. M. lite 5, 11, 7,

Res parata est impugandoq;

Capere certa res est.

Impugnare terga hostium. Liui. 3, ab Vrbe, 299.

Impugnare:] pro Aduersari. Impugnare dignitatem alicuius. Cæsar 8, bell. Gall. 129, lib. 6, 117, 3, Horat. 2, epist. 1, 18,

Nostra sed impugnat, nos nostraq; liuidus odit.

Impugnare, & Defendere; contraria. Liui. 5, ab Vrbe, 11.

Causa meritum impugnans. Ouid. 5, Metam. 31.

Impugnare morbum:] Profigere. Plinius lib. 26, cap. 12, 2.

¶ **Impugnatus:]** Victus. Plin. lib. 5, cap. 24, 3. Primo hunc illi impugnatus cursum Taurus aufert.

IMPVLSIO, IMPVLSOR, IMPVLSVS.] Vide **IMPELLO,**

IMPVNE, IMPVNIS.] Vide **IMPVNITVS.**

IMPVNITVS.] inultus, solutus pœnis.

Impunitior. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 21.

¶ **Impunis:]** Illæsus, sine pœna. Solinus capit. 40, Getulæ etiam mulieris nomen Iubæ libris comprehensum est, quæ obtestata occurrentes feras, impunis redijt.

¶ **Impunitas:]** Licentia, libertas. Liuius 9, bell. Punic. 153, Et qui Mezetullo præter impunitatem sua omnia cum fide restitui sponderent.

Impunitas summa medico tantum, hominem occidisse. Plin. lib. 29, cap. 1, 18.

Libertatem & impunitatem adipisci. Liui. 2, ab Vrbe, 13.

¶ **Impunè.** Impunè minax. Horat. 2, epist. 1, 31.

Abire impunè. Terent. Eunuch. 5, 2, 13.

Facere. Terent. Adolph. 5, 3, 18.

Fallere aliquem. Ouid. 3, Amor. eleg. 3, 3.

Habere. Terent. Eunuch. 5, 7, 18.

Licet impunè. Tibull. lib. 1, eleg. 9, 1.

Ludificari aliquem impunè. Tacit. lib. 3.

Impunè est. Plautus Merc. 20, 4.

Id si rescitit vxor, impunè est viro.

¶ **Impunius.** Terent. Heaut. 3, 2, 48.

Nec, quum malefacerem, crederem mihi impunius libere.

¶ **Impunissimè.** Plautus Pœnulo, 5, 2.

— nam impunissimè

Tibi quidem hercle vendere hæcæ ædes licet.

IMPVRVS.] Improbis. Terentius Adolph. 2, 1, 19, O hominem impurum! hæcne libertatem aiunt æquam esse omnibus? Idem Heautontimor. 4, 1, 16, Sed hic erat anus Corinthia, haud impura.

Adulterium impurum. Catul. de coma Berenice, epigrammat. 61, 17.

Historia impura. Ouid. 2, Trist. 83.

¶ **Impuratus:]** Idem quod impurus. Terent. Phor. 4, 3, 64.

Impuratus me ille vt etiam irideat? Ibidem, 5, 8, 69.

Tum hunc impuratum poterimus nostro modo Vlscisci.

IMPVTO.] Quintilianus Declamat. 13, Imputa nobis propitios ventos, secundum mare, ac ciuitatis opulentæ liberalitatem.

Cædem alicui imputare. Quintil. lib. 5, cap. 10, 51.

Nihil iniucem. Plin. lib. 8, cap. 17, 4.

Imputare:] adiosa commemorations exprobrare beneficium. Plin. in Paneg. Suet. in Nerone: Quum crimen quidam vltro faterentur, nonnulli etiam imputarent; tanquam aliter ei non possent, nisi morte, succurrere.

Imputare:] Supputare & subducere rationem. Senec. epistol. 8, Hoc non impuro in solum de tuo tibi. Vlpianus: Præterea si matrem aluit pupilli tutor, putat Labeo imputare eum posse: sed est verius non nisi per quem egenti dedit, imputare eum oportere. Colum. lib. 1, cap. 7, 5, Longe quæ plus imputant feminis iacti, quàm quod fecerint.

Imputare aliquid alteri:] attribucere. Plin. in Panegy. 99.

Imputare magno. Senec. in Consol. ad Martial.

Imputare ciuitati terna in illa:] Imperare & imponere. Plinius epistol. 260.

Imputare:] Quæsto prætextu excusare. Tacit. lib. 19, Intererat Vitellium vinci: sed imputare perfidiam non possunt, qui eum Vespasiano prodidèrunt.

¶ **Imputatus:]** non putatus, hoc est, purgatus. Plinius libro decimoquarto, capite 12, 1, Eadem lege ex imputata vire libari vina dijs, nefas statuit: ratione excogitata, vt putare cogentur.

¶ **Imputator.** Senec. de Benefic. 2, Multi sunt tam prauæ naturæ, vt malint perdere, quæ præstiterunt, quàm videri recepisse, superbi & imputatores.

IMPVTRESCO.] Idem quod putresco. Columel. lib. 6, cap. 17, 3, Nam animal ipsum oleo mersum necatur: & quum imputruit, conteritur.

IMVS.] infimus, & profundus. Virg. lib. 6, Aeneid.

Fulmine de cæti fundo voluunt in imo.

Ima auris:] Inferior pars. Plin. lib. 11, cap. 45, 4.

In imo corde. Virg. 10, Aeneid. 172.

Fundus imus. Virg. 2, Aeneid. 85.

De gradu imo tollere aliquem. Horat. 1, Carm. ode 35, 1.

Mancs imi. Virg. 4, Aeneid. 78.

Gemitum dat pectore ab imo. Virg. 1, Aeneid. 98.

Imo à pectore, vel de pectore, fundere preces. Virgilius 6, Aeneidos.

Imus pes. Plin. lib. 11, cap. 45, 7.

Imæ radices montis. Cæsar 8, bell. Gall. 140.

Ab imis radicibus etuere segetem. Virg. 1, Georg. 64.

Sensibus imis reponere aliquid. Virg. eclog. 3, 11.
 Imus sonus Plin. lib. 10, cap. 29, 6.
 Ima de stirpe recisum. Virg. 12, Aeneid. 42.
 Sub ima cellure. Virg. 6, Aeneid. 92.
 A' vertice ad imos talos. Horat. 2, epist. 2, 2.
 Ima pedis. Virg. 3, Georg. 90.
 Imum vmbrae angustissimum. Plin. lib. 2, cap. 11, 3.
 Ima petere. Ouid. 2, Metam. 26. Ima petunt pisces.
 Ab imo suspirare. Ouid. 3, de Arte, 134.

I N

In.] præpositio, Accusatiuo & ablatiuo iungitur: variaque significat.
 Accingi in aciem. Tacit. lib. 20.
 Audere in aciem. Tacit. lib. 12.
 Deduci in aciem. Tacit. lib. 18.
 Ire in aciem. Tacit. lib. 18.
 Venire in aciem. Tacit. in lib. de German. moribus.
 Demissus in adulationem. Tacit. lib. 15.
 In ægritudine hædes emit. Plaut. Mostel. 10, 23.
 In ætate. Plaut. Trinummo, 3, 2.
 In ætate amicis calligare ob meritam malam noxiam,
 Immane est facinus; verum in ætate, vtile & conducibile.
 In ætate nostro. Plin. lib. 2, cap. 25, 5.
 In æternum. Plin. in Paneg.
 In agendo. Terent. Prolog. Adolph. 24. Idem Adolph. 5, 7, 2.
 In apparando consumunt diem.
 In alio facere. Gell. lib. 20, cap. 1. Quæ ita acerbitas est, si idem fiat in te, quod tute in alio feceris?
 Inuadere in aliquem. Tacit. lib. 1.
 In aliquo referam gratiam. Plaut. Rud. 14, 17.
 In ambiguo esse. Plaut. Trinum. 8, 151.
 In amicitia alicuius esse. Plin. epist. 5, lib. 3. Nec in officijs vllis, nec in amicitia principum fuisse.
 In animis nostris & iudicijs es. Plin. in Paneg. 34.
 In animo est ante fato cedere. Liu. 4, bell. Pun. 70.
 In annum. Cato de Rust. Si quid desit in annum, vt comparetur. Luuius ab Vrbe cond. Designati Consules in eum annum fuerant.
 In annos singulos. Liu. 1, ab Vrbe, 190.
 In Apulis natus. Plaut. Milite, 10, 53.
 Vt re aliqua in argumentum. Quint. lib. 3, cap. 7, 4.
 Promptus in arma. Tacit. lib. 20.
 In armis erant. Liu. 2, ab Vrbe, 173.
 In assem. Col. lib. 2, cap. 13, 6. Vt sit in assem Autumnalis factio modiorum ducentorum quinqueaginta.
 In aures dicere. Plin. lib. 7, cap. 53, 4.
 In auctoritatem scientiæ est, neminem docere. Plinius libro 25, cap. 1, 2.
 Corrupta ciuitas in barbarum. Tacit. lib. 5, Idem lib. 20.
 In breui dicere. Quint. lib. 9, cap. 4.
 Ire in cædes. Tacit. lib. 13.
 In capita. Liu. 2, ab Vrbe, 144. Extulit eum plebs sextantibus collatis in capita.
 Dare aliquid in casum. Tacit. lib. 1.
 In cœnam. Terentius And. 2, 2, 32. Olera, & pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni. Gellius libro secundo, capite 24.
 In cœnas singulas. Gell. lib. 2, cap. 24.
 In cogitando. Plaut. Stich. 23, 39.
 In cognoscendo. Terent. Eunuch. 5, 2, 54.
 Coagredi in commune. Tacit. lib. 18.
 In commune consulere. Terent. And. 3, 3, 17.
 In commune consultare. Plin. epist. 102, c. lib. 6.
 In commune dicere. Plin. lib. 23, cap. 1, 21.
 In commune loqui. Plin. epist. 87, b.
 In commune metuo. Plaut. Afin. 7, 20.
 In commune vocare honores. Liu. 6, ab Vrbe, 174.
 In concubinatum dare fororem. Plaut. Trinum. 10, 64.
 In conspectum aspice. Plaut. Persa, 14, 6.
 In contrarium. Plinius libro vndecimo, capite 44, 1. Simiarum genera habent crura in contrarium inflexa. Luuius 5, ab Vrbe, 62.
 In controuersiam venire. Quint. lib. 7, cap. 3.
 In crastinum vocare. Plautus Pseud. 21, 44. Idem Stich. 10, 55. In crastinum diem prospicere.
 In crepidis. Suet. in Cæsare Caligula cap. 52.
 In culpa inuenire aliquem. Terent. Hecyr. 3, 1, 19.
 In culpas cadere. Gell. lib. 4, cap. 9, ex Nigidio.
 In culpam dicere. Gell. lib. 4, cap. 9.
 In delicijs habere. Plaut. Afin. 16, 35.
 In denegando. Terent. And. 4, 1, 5.
 In diem. Terent. Eunuch. 5, 7, 19.
 In qua die. Terent. Eunuch. 3, 3, 15. Postremò & qua in die parua perisset foror.
 In diem viuere. Sallust. Liu. de bel. Pun. In diem rapto viuere. Ibidem: Nihil ex raptis in diem conuocantibus superabat.

In diem abiit. Terent. Phorm. 5, 2, 16.
 In diem determinare. Plin. lib. 8, cap. 25, 8.
 In diem aliquid petere. Ouid. 2, Metamorph.
 In hunc diem conuiuiam quætere. Plautus Stich. 8, 24.
 Idem Stich. 9, 12. Nam illi heri me vocauerant in hunc diem.
 In hunc diem. Plaut. Pseud. 13, 110. Eum circumire in hunc diem, vt me, si posset, muliere interuorteret.
 In eum diem. Plautus Casina, 13, 3.
 In eum diem, cui, quod amat, in mundo fiet.
 In dies. Plaut. Persa, 13, 2.
 Nam ego hodie compendi feci, duo panes in dies.
 In horas. Virgilius eclog. 10, 15.
 Gallo, cuius amor tantum mihi crescit in horas. Luuius: Vt in singulas horas capite dummies tuo.
 In his diebus. Plaut. Capt. 4, 55.
 —nam illum confido domum
 In his diebus me reconciliassere.
 In diebus paucis. Plaut. Trucul. 12, 9. Terent. And. 1, 2, 77.
 Fere in diebus paucis, quibus hæc acta sunt,
 Chrysis vicina hæc moritur.
 In disciplinam tradere pectum. Suet. in Ner. cap. 7.
 In diuersum. Plin. lib. 10, ca. 33, 10. Peidix aucupem iam iam prehensurum effugiens, spemq; frustra, donec in diuersum abducat à nidis.
 In diuersum sterni. Col. lib. 3, cap. 15, 2.
 In diuitias adoptauit. Plaut. Pœnulo. 14, 8, 3. Idem Cistel. 7, 58. Nempe istic est, qui Alceimarcho filiam suam despōdit in diuitias maximas.
 In diuitijs esse. Plaut. Trinum. 10, 56.
 In domo. Quint. lib. 5, cap. 10.
 In dotem esse. Iulianus in l. quemadmodum. ff. de iure dotium. Vtrum mulier volet, id in dotem erit. Idem l. vir ab eo, eodem titulo.
 In dubio est animus vel vita. Terent. And. 1, 5, 31. Ibidem, 2, 2, 10.
 In dubio fuit, vtrum. Liu. 3, ab Vrbe, 83. In dubio fuit vtrum L. Mamilius Tusculanus dux, an P. Valerius & C. Claudius coss. Romanam arcem liberarent.
 Ponere in dubio. Hirtius 5, bell. Hispan. 121.
 In exitu est. Luuius 5, bell. Pun. 233. Iam ferme in exitu annus erat.
 In exemplum aliquid tueri vel assumere. Quintilianus lib. 10, cap. 2.
 In expedito esse. Quint. lib. 10, cap. 9.
 In expectatione esse. Plaut. Milite. 8, 64.
 In fabulis esse. Suet. in Cæsare Augusto, cap. 70.
 In facili. Luuius 3, ab Vrbe, 35. Et compulsi in cauas valles, quum exitus haud in facili essent, circumueniunt.
 In fatuum. Plinius auunculus libro 18, cap. 15, 10. Terra in futurum profcindetur.
 In præfens, & In futuram, contraria. Liu. 10, bell. Pun. 77.
 In genua astat. Plautus Casina, 23, 25.
 In gloria esse. Plin. lib. 11, cap. 42, 2.
 In gloriam referre aliquid. Liu. 8, bell. Maced. 224.
 Ingratia, pecuniaque magna fortunatum esse. Gell. libro 16, capite 19.
 In hoc factum est. Colum. lib. 7, cap. 8, 4.
 In hæc verba. Luuius 5, bel. Pun. 62. Priore carmine Canensis prædicta clades in hæc ferme verba erat.
 In hac parte. Plin. lib. 10, cap. 63, 2.
 In honore hominum, & in honore famæ esse. Plinius in Paneg. 117.
 In honore mensarum est buteo, accipitrum genus. Plinius lib. 10, cap. 4, 19.
 In hora vna aliquid facere. Plaut. Pseud. 23, 16.
 In horas expectare. Plin. epist. 16, lib. 3.
 In horas clauum mutare. Horat. 2, Serm. Satyr. 7, 2.
 In isthac. Terent. Adolph. 5, 9, 40.
 Habeat, in isthac finem faciat.
 Depicta tabula in imaginem rei. Quint. lib. 6, cap. 12, 5.
 In immensum. Plinius lib. 16, cap. 1, 7. Luuius 4, ab Vrbe, 18.
 In æternum Vrbe condita, & in immensum crescente.
 In incertum. Luuius 4, ab Vrbe, 60. Quoad res posceret, in incertum creatus.
 In incerto res est sita. Plaut. Cap. 11, 4.
 In re incipienda. Terent. Phorm. 1, 4, 19.
 In infinitum extendere epistolam. Plin. epist. 110, b. lib. 5.
 In ingressu. Plinius Epist. 234.
 In insidijs esse. Terent. Phorm. 1, 4, 53.
 In itinere. Terent. Heaut. 2, 3, 30. —hoc ipsa in itinere alteræ Dum narrat, fortè audiui.
 In legem. Seneca de Benefic. 6. Sua illis in legem æterna est voluntas. Sic, in patrimonium, & in gloriam, apud eundem: Ne in patrimonium quidem est, necdum in gloriam, incendium extinxisse quod feceris.

In loco. Terentius Adelph. 2, 2, 8. Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est luerum. Horatius 4, Carm. ode 12, 6. Dulce est desipere in loco.
 In loco fratris amare. Terent. And. 1, 5, 57.
 Peruadere in aliquem locum. Tacit. lib. 17.
 In longum trahere. Plin. lib. 10, cap. 29, 5.
 In lucem semper Acerra bibit, ad sequentem diem. Martialis libro 1, 112.
 In lucem cenat Sertorius. Martialis lib. 7, 9.
 Effusi in luxum, & epulas, & nocturnos coetus. Tacitus libro 20.
 In manibus esse. Plinius epistol. 193. Non vacat, quia vindemia in manibus. Liu. 4, ab Vrbe, 144. Cum tantum belli in manibus esset.
 Victoria in manibus est. Liu. 5, bell. Maced. 16.
 In manu. Liu. ab Vrbe condita: Ut sua cuiq; Respub. in manu esset.
 In manu & tutela habere. Liu. de bell. Maced.
 Agas quod in manu est. Plaut. Most. 6, 68.
 Quod eueniat, diis in manu est. Plaut. Most. 8, 68.
 In manum dare. Terent. Phorm. 4, 3, 29.
 —cho dic, quid velis dari
 Tibi in manum, ut herus desistat licibus.
 In me. Terent. Eunuch. 4, 9, 2. —nam in me plantae diuinitatem suam omnem ostendere.
 In medio. Terent. Adelph. 3, 4, 33.
 —mater virginis
 In medio est, ipsa virgo; res ipsa.
 In medium relinquere. Gell. lib. 6, cap. 14.
 In memoriam redire & egredi. Plautus Capt. 19, 26.
 In mente est mihi. Plaut. Bacchid. 2, 22.
 In mentem nunc mihi fuit. Plaut. Bacchid. 4, 26.
 In mentem venit. Terent. Eunuch. 3, 2, 45.
 In meridiem spectat. Caro.
 In metu esse. Terent. Phorm. 1, 2, 7.
 In militem, in capita, in naues, & similia. Varro de Re rust. In centum fues decem verres tatis esse putant. Liuius ab Vrbe: Frumentum Melanum assibus in modios aestimatum plebi diuisit. Idem: Singulis in militem tunicis imperatis. Idem de bell. Macedon. Quod precium in capita statuisset. Virg. 5, Aeneid. 1, 3.
 Bina bonum vobis Troia generatus Acestes
 Dat capita in naues.
 In modum seruorum obedire. Tacit. lib. 1.
 In modum peregrinum: & in modum seruilem. Plautus Trinum. 11, 28. Liu. 2 bell. Maced. 1, 9.
 In modum perpetuum perij. Plaut. Mostel. 8, 5.
 In modum amici. Sueton. de claris Gram. 22. Liuius 5, ab Vrbe, 70. Vaticinantis in modum cecinit.
 In monendo. Plaut. Bacchid. 1, 3.
 In mora Tribuni erant. Liu. 3, ab Vrbe, 103.
 In more est. Plin. lib. 16, cap. 4, 6.
 In morem. Virg. 8, Aeneid. 23. Pellibus in morem cincti.
 In morte. Plaut. Menæch. 9, 53.
 In multum velociores. Plin. lib. 16, cap. 36, ad finem.
 In noctes singulas. Plaut. Trucul. 6, 45.
 In nominando. Varro. 1, de Re rust. cap. 9, 1.
 In noxa, vel noxia esse. Terent. Phorm. 2, 1, 36. Liuius 7, bell. Punic. 13.
 In numerum ludere. Virg. eclog. 6.
 In numerato habere. Quint. lib. 6, cap. 1, 77.
 In obliquum alios sequi. Liu. 8 bell. Pun. 77.
 In occultum est soi. Colum. lib. 12, cap. 15.
 In occulto agere. Plaut. Trinum. 10, 85.
 In odia resident mores pristini. Plaut. Trucul. 2, 5.
 In odio. Plin. lib. 6, cap. 27, 7. Ibi mortalium soli aurum in odio contrahunt: desodiunt, ne quo cui sit in usu.
 In opere faciundo. Terent. Heaut. 1, 1, 21.
 In orbem se tutari. Liu. 4, ab Vrbe, 66.
 In orbem. Liuius 5, ab Vrbe 9. Senæ horæ in orbem operi attributæ sunt, nocte ac die nunquam ante omnium, quam in arcem viam facerent. Ibidem, lib. 3, 147. Ut vnus fasces haberet, & hoc insigne regium in orbem suam cuiusq; vicem per omnes iret.
 In os. Seneca de Benefic. 7. Si in ora parentum filios iugulat,
 In ore est omni populo. Terent. Adelph. 1, 3, 13.
 In ordine. Plautus Casin. 22, 16. Omnem in ordine rem facere.
 In ordinem redigi vel cogi. Liu. lib. 12.
 In ordinem reponere. Colum. lib. 9, cap. 12, 2.
 In pariundo. Terent. And. 4, 5, 3, 2.
 In parte causæ. Plin. epist. 5, b. Nitebamur nos in parte causæ sententia Meti Modesti, optimi viri.
 In parte laboris ac periculi fuisse. Liuius in Præfatione belli Macedon. 1.

In partem. Plautus Afin. 12, 89. Agefis, tu in partem nunciam hunc delude, atque amplexare hanc. Liuius 6, ab Vrbe, 30.
 In partem dimidiam decoquere. Col. lib. 12, cap. 24, 1.
 Venire in partem alicuius rei. Quint. in Proem. lib. 1, 17.
 In paucos dies tolerabilis. Liu. ab Vrbe cond.
 In pedes se conijcere. Terent. Phorm. 1, 4, 13.
 In perendinum. Plautus Trinum. 17, 61.
 In perpetuum: contrarium habet, In tempus. Plin. epist. 13, b. Hic numerotissimæ causæ terminus fuit: quibus absolutis, pluribus damnatis, atq; etiam relegatis, alijs in tempus, alijs in perpetuum. Apuleius: quoniam in perpetuum non placet, in dies ut excusor, videbis.
 In plenum. Plin. lib. 12, cap. 16, 2. In plenum autem probatio est minutis glebis.
 In potiundo. Terent. Heaut. 2, 1, 82.
 Tuum esse in potiundo periculum non vis.
 In præsentia. Terent. Phorm. 5, 2, 4.
 Prouisum est, ne in præsentia hæc hinc abeat.
 In præsens. Plin. in Paneg. 56. Quos quidem non in præsens tantum, sed in æternum repressisti. Gell. lib. 12, cap. 11.
 Quom emere vellet in palatio domum, & pecuniam in præsens non haberet.
 Præsus in præsens animus. Horat. 2, Carm. ode 16, 5.
 In præteritum laudare. Quint. lib. 7, cap. 5.
 In precio esse. Horat. de Arte poet. 75.
 In primis. Terent. Eunuch. 3, 1, 9. Audieras? u. sæpe; & ferur in primis.
 In primis venerare deos. Virg. 1, Georg. 68.
 In principio. Terent. Phorm. 2, 1, 21. Sed quid cessas hominem adire, & blandè in principio alloqui?
 In priuato, & in publico; contraria. Liu. 9, bell. Maced. 69.
 In probro esse. Terent. Phorm. 5, 4, 6.
 In procliu. Lucret. lib. 2, 92. Et procurfus item in procliu volubilis exstat.
 In procliu quod est facere. Terent. And. 4, 2, 18.
 In promptu. Ouid. 1, de Remed. amor. 33.
 In promptu causa est, desidiosus erat.
 In propatulo positum. Liuius 5, ab Vrbe, 63. Idem 4, bell. Punic. 73. Apparata conuiuia omnibus in propatulo ædium fuerant.
 Iam in propinquo certamen erat. Liu. 6, ab Vrbe, 60.
 In proximo. Terentius Heaut. 1, 1, 2. Ad eod quod agrum in proximo hic mercatus es.
 In proximum Senatum differre. Plin. epist. 3, 18.
 In publico omnes porticus commensumus. Plautus Mostel. 11, 7.
 In publico & in foro; In secreto & intra parietes contineri; contraria. Liu. 5, bell. Pun. 4.
 In publicum, auxilium polliceri. Quintilianus libro decimo, capite septimo.
 In publicum redigere bona. Liu. 2, ab Vrbe, 12.
 In punctum. Sueton. in Nerone, cap. 30.
 Quadragenis in punctum — s. aleam lusit.
 In querelis mens. Plaut. Menæch. 14, 11.
 In remedio esse. Plin. lib. 8, cap. 16, 12.
 In rem præsentem perducere. Plinius epistol. lib. 3, Quintil. libro 6 capite 2, de Affectibus: Quorum rerum ingens plerunque vis est, velut in rem præsentem animos hominum ducentium.
 In rem præsentem excurrere. Plin. epist. 23, 5.
 In re præsentia disceptare. Liu. 4, bell. Maced. Qui inter Carthaginenses & regem in re præsentia disceptarent.
 In re præsentia. Plaut. Casin. 10, 63.
 In re præsentia, ex copia piscaria
 Consulere licebit, quid emam. Idem Amph. 4, 93.
 Nam ego fui illic in re præsentia.
 In re præsentia. Quintil. lib. 6, cap. 9.
 Velut in re præsentia aliquid constituere. Quintilianus libro septimo, capite vndecimo.
 In re mea est. Plaut. Trucul. 18, 20.
 In re ipsa. Terent. Heaut. 5, 2, 12.
 In re ipsa inuenimus.
 In eam rem si quid habeo, tibi quoq; etiam proderit. Plaut. Trucul. 13, 21.
 In rem esse. Tacitus: Coloniam copijs validam auferre Virellio, in rem famamq; videbatur.
 In rem nostram est. Plautus Pers. 16, 55. Terentius And. 3, 3, 15. Si in rem est vtriq; ut fiant: accersit iube. Idem Heaut. 2, 2, 7. Quod si tu idem faceres, magis in rem & nostram & vestram id esset.
 In rem veneris. Plautus Pers. 10, 14.
 In rem iurare. Vlpianus: Si verò in rem iurauerit, dabitur exceptio reo quoq;.
 In rem concepta actio, vel scripta. Vlpianus in l. hac stipulatione ff. usufructuarius quemadmodum caueat. Et quom in rem

in rem sit doli mali mentio concepta, omnium dolum comprehendere videtur successorum & adoptiuu patris. Idem in l. metum. § finali. § de eo quod metus causa gestum erit. Sed est verius, quod Marcellus notat; etiam aduersus reum competere actionem hanc, cum in rem sit scripta.

In respectum. Senec. de Benefic. 4. In respectum illius hic populis praesideat.

In ridiculo haberi. Plaut. Poen. 18, 10.

In ridiculo esse. Plaut. Casin. 22, 3.

In saginam se conijcere. Plaut. Trin. 10, 94.

In salute alicuius saluere. Plaut. Trucul. 6, 5.

In senecta. Plaut. Milit. 10, 29. Eam me pudet tibi in senecta obicere sollicitudinem.

In senioribus est. Plautus Casina. 2, 13.

In seruitute habere. Plaut. Poen. 19, 54.

In seruum. Suet. in August. cap. 16.

In singula iugera centenos sextarios efficiant. Colum. lib. 1, cap. 1, 4.

In singulas ciuitates imposita pecunia. Liu. ab Vrbe.

In singulis stipendijs. Plaut. Epid. 2, 36.

Si in singulis stipendijs ad hostes exsuuias dabit.

In sodalibus illis es. Plaut. Perf. 16, 94.

In solatio esse. Plaut. Amphit. 8, 12.

In solutum accipere. Senec. de Benef. 7.

In solem aliquid proferre. Col. lib. 9, cap. 13, 3.

In somnis. Plautus Amphit. 7, 63. Virg. 2, Aeneid. 54.

In somnis ecce ante oculos maeritissimus Hector

Visus adesse mihi.

In speciem. Linius 10, bell. Pun. 76. Ducentes paucos in speciem captiuos. Idem 4, ab Vrbe. 1, 9.

In speciem, & Reipsa, contraria. Liu. 3, ab Vrbe. 41.

In spem. Linius 2, ab Vrbe. 49. Multoq; plures, ut in spem v-

uerterat praedae flumen traiecerunt.

In spe esse. Linius 3, bell. Maced. 19.

In summa. Plinius epistol. 96, b. In summa, non profuturum

ei, si donassem: profuturum, si cessissem. Idem epistol. 94, b.

lib. 6. In summa, nostri facitias hominis.

In summum cuadere. Linius 3, ab Vrbe. 208.

In superuacuum. Seneca de Ira. 2.

In suspensio relinquere. Plin. epistol. 248.

In tam breui spatio Terent. Heaut. 5, 2, 2. Ut pater

Tam in breui spatio omnem de me ciecerit animum

patris?

In tantum. Plin. lib. 8, cap. 16, 15. Et male credi libertas ei,

cui in tantum cessisset etiam feritas.

In tantum, in quantum. Plinius in Paneg. ad finem: Si denique in tantum diligo optimum principem, in quantum inuisus pessimo fui.

In tantum, ut. Plin. lib. 10, cap. 53, 1. Aliqua in tantum, ut effectae moriantur.

In te est mihi salus. Plaut. Pseud. 3, 69.

In te copia est sodali tuo. Plaut. Epid. 7, 10.

In te. Contra te. Plaut. Trinum. 4, 50.

Hae cum audio in te dici, excrucior miser.

In tempore aduenire. Plaut. Capt. 13, 67. Liu. 4, ab Vrbe. 171.

Aut in tempore pugnam inesse.

In ipso tempore. Terent. And. 3, 2, 51.

Atq; adeo in ipso tempore eorum ipsum obuiam Chremetem. Idem Heaut. 4, 4, 5.

Opportunè te, Phidippe, in ipso tempore ostendis.

In tempus. Plin. epistol. 49, d. Mox quasi alio die studebat in

caena tempus.

In tormentis esse. Plin. epistol. 176, b.

In totum. Plin. in Praef. 10. Et ne in totum videar Graecos in-

fectari. Quint. de Proemio: Aristoteles quidem in totum id necessarium apud iudices negat.

In tranquillo esse. Terent. Eunuch. 5, 9, 8.

In transcurfu. Plin. lib. 3, cap. 5, 2.

Tractare aliquid in transitu. Quintilianus libro sexto, capite 2, 2.

In triduo hoc. Plautus Perf. 2, 39. Plin. lib. 9, cap. 5, 18. Caterae

ferminae in triduo excludunt, si mas attingit.

In turpissimis rebus habere. Caesar 6, bell. Gall. 78.

In tuniis albis veneiunt. Plin. epistol. 147, e.

In tussiendo. Plaut. A sin. 13, 50.

In tuto res est. Plaut. Merc. 7, 42. Terent. Heaut. 4, 3, 11.

Nam amici quoq; res est videnda in tuto ut collocetur.

In tutum eduxit legiones. Plaut. Mostell. 15, 7.

In vero. Vlpianus in l. qui cum tur. §. vltim. ff. de transact.

Qui, per fallaciam cohaereditis, ignorans vniuersa quae in

vero erant.

In vesperem parata. Plaut. Mostell. 9, 8.

In via. Plaut. Menæch. 9, 69.

Ne vxor cognoscat te habere, si in via conspexerit.

In vicem succedere. Plin. lib. 11, cap. 37, 10.

In vicino sunt terræ. Plin. lib. 2, cap. 16, 6.

In viros diuidere. Plaut. Aulul. 3, 30.

In vnguem. Celsus: Suturae in vnguem commissa.

In vniuersum. Quintilianus: Verum antè, quàm de singulis loquar, pauca in vniuersum de varietate opinionum dicenda sunt.

In volatu pascitur hirundo. Plin. lib. 10, cap. 24, 1.

In vulgus fama pessima. Liu. 3, ab Vrbe. 180.

IN ABRVPTVS.] Stat. 5, Syl. 1, 9.

Nec mirum si vos collato pectore mistos

lunxit in abrupta Concordia longa catena.

IN ACCESSVS.] Plinius libro decimo, capite 12, 5. Deserta incolit: nec tantum desolata; sed dira etiam & inaccessa, Virg. 7, Aeneid. 2.

ADITVS INACCESSI. Silius lib. 3, 4.

Dives inaccessos vbi Solis filia lucos

Affiduo resonat cantu.

IN ADVERSVM.] Caesar 5, bell. Gall. 14. L. Cottæ legatus, omnes cohortes ordinesq; adhortans, inaduersum os funda vulneratur. Colum. lib. 4, cap. 25.

IN ADVLABILIS.] Gell. lib. 14, cap. 4, iudicem, qui iustitiam antistes est, oportere esse grauem, sanctum, seuerum, incorruptum, inadulabilem.

IN AEDIFICIO.] Idem quod Aedifico. Caesar. 1, bell. Ciuil. 109. Portas obstruit, vicos plateasque inaedificat, fossas transuersas vijs perducit.

Inaedificata & immolita aedificia. Liu. 9, bel. Maced. 122.

Inaedificare: pro Simul aedificare & construere. Plinius lib. 10, capite 3, 6. Inaedificatur nido lapis aenites, quem aliqui dixerent gagatem.

INAEQUALIS.] Autumni inaequales. Ouid. 1, Metam. 24.

Inaequalis mensa. Martial. lib. 1, 5.

Inaequo: Complano. Caesar. 1, bell. Ciuil. 109. Hæc leuibus cratibus terraq; inaequat.

Onus inaequatum. Tibul. lib. 4, ad Messalam, eleg. 1, 9.

Inaequalitas. Columel. lib. 3, cap. 12, 3. Opus est inter has inaequalitates magno temperamento.

Inaequaliter. Colum. de Arboribus, cap. 7, 4. Et eodem ferro acuto plagam emendes, sicubi inaequaliter findi videtur. Liu. 8, bel. Pun. 106.

Inaequabilis. Inaequabilis locus campester. Varro 1, de Rust. cap. 6, 5.

Inaequaliter. Varro 3, de Rust. capite nono, septimo, Ob quam rem oua aut inaequaliter maturescunt, aut consenescent.

INAESTITIABILIS.] Linius 5, bel. Maced. 53. Quod è grege te imperatorum, velut inaestituabilem, se creuisset.

Inaestituabile gaudium. Liu. 9, bel. Pun. 151.

Inaestituatus. Vlpian. in l. plerumq; ff. de iur. dot. Si praedictis inaestituatis aliquid accesserit, hoc ad compendium mulieris pertinet.

INAESVTO.] Horatius Epod. 11, 1. Bilis inaequat praecordijs.

INAEFFECTATVS.] Quint. lib. 11. Quia mirè simplicitas illa & securitas inaeffectatae orationis tenues causas decet, Plin. in Paneg. Inaeffectata veritas verborum.

Inaeffectata iucunditas. Quint. lib. 10, cap. 1.

INALBESCO.] Celsus in secundo: Venæ sub lingua inalbescunt.

INALGESCO.] Celsus lib. 3, cap. 3. Fungus voco, vbi extremae partes membrorum inalgescunt.

INALPINI.] qui Alpium initia & veluti fauces incolunt.

Plinius libro 3, cap. 4, ad finem: Adiecit formulæ Galba

Imperator ex Inalpinis Amanticos atque Ebroduntios. Idem

capite 5. Alpes populiq; Inalpini varijs nominibus;

sed maxime capillati.

INAMABILIS.] Plaut. Bacch. 14, 3. Incredibilis, impos animi, inamabilis, illepidus viuo. Plin. epistol. 187. Quanquam

id genus operis inamabile, inamænum.

Feritas inamabilis. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 7, 1.

Locus. Ouid. 5, Trist. eleg. 8, 9.

Regnum inamabile. Ouid. 14, Metam. 1, 8.

Ridere inamabile. Ouid. 3, de Arte amandi, 58.

INAMARES CO.] Amarus fio. Horat. 5, Ser. Satyr. 2, Namq;

inamarescunt epulae sine fine petitae.

INAMBITIOSVS.] Ouid. 11, Metam. 154. Secretos montes & inambitiosa colebat Rura.

INAMBULO.] Plaut. A sin. 12, 92. Inambulandum est.

Inambulatio. Catullus ad Flauium, epig. 6, 3.

— tremuliq; quassa leæti

Argutatio, inambulatioq;.

INAMOENVS.] Ouid. 10, Metam. 3. Persephonem adijt, inamœnaq; regna tenentem.

Feritas inamœna via. Stat. 2, Syl. 2, 7.

INANIMALIS.] Macrobius lib. 4, Saturn. cap. 6. Eff & ille locus ad permouendum pathos, in quo sermo dirigitur, vel

ad inanimata, vel ad muta.

INANIMVS.] Idem 7. Verr. 134, Tamen omnia muta atq; inanima.
Inanima caro. Plin. lib. 7, cap. 15, 1.
INANIS.] Vacuus. Plaut. Persa, 10, 26,
 Non ego inimicitias omnes pluris æstimo,
 Quàm mensa inanis si nunc apponatur mihi.
Inanis atq; inops. Plaut. Bæchid. 9, 19.
Inanis accedit. Plaut. Pseud. 5, 75.
Inanis incedit. Plaut. Amph. 4, 196. Idem Afin. 12, 70, Tu vt decet dominum, ante me ito inanis.
Artus inanes. Ouid. ad Liliam, 27.
Corpus inane. Ouid. epist. 21, 24.
Horrea inania. Ouid. 1, Trist. eleg. 8, 2.
Nubila inania. Virg. 4, Georg. 40.
Inanes ostreae. Plin. lib. 9, cap. 31, 3.
Simulacra inania. Ouid. 3, Metam. 134.
Vmbra inanis. Ouid. 3, Trist. eleg. 11, 5.
Bella inania gerens. Silius, lib. 1, 14.
Causas nequicquam nectis inanes. Virg. 9, Aeneid. 45.
Curæ inanes. Lucret. lib. 5, 287.
Decus inane. Horat. Epod. 5, 2.
Doli frangentur inanes. Virg. 4, Georg. 80.
Fletus inanes. Virg. 4, Georg. 75.
Ira inanis, Virgil. 10, Aeneid. Dij Iouis in tectis iram miserantur inancem.
Lætitia tumefactus inani. Propert. lib. 3, eleg. 6, 1.
Ludus inanis. Virg. 4, Georg. 21.
Merus. Lucret. lib. 3, 200.
Munus inane. Virg. 6, Aeneid.
Nomen. Horat. 1, epist. 18, 9.
Operam inanem sumere. Horat. de Arte poetica, 90.
Pictura inanis. Virg. 1, Aeneid.
Promissum inane. Ouid. 3, Fast. 137.
Sagina inanis. Quint. lib. 2, cap. 15, 18.
Spe multum captus inani. Virg. 11, Aeneid. 10.
Inane studium. Virg. 2, eclog. 1.
Studia inania, & fluxa. Tacit. lib. 3.
Inane tempus. Virg. 4, Aeneid. 87.
Inania verba. Virg. 11, Aeneid.
Verba inania fingis. Propert. lib. 3, eleg. 20, 1.
Inanis, cum gemitu. Ouid. epist. 33, 2,
 Sanguinis atq; animæ corpus inane fuit.
¶ Inane: pro aere, calo. Ouid. 2, Metam.
 Sustulit & celeri raptas per inania vento Imposuit czelo.
Magnum inane. Virg. eclog. 6, 7.
Profundum. Lucret. lib. 2, 20.
¶ Inanitas: Vacuitas. Plaut. Casina, 19, 6, Mihi inanitate iam dudum inestina murmurant.
Oris inanitas. Quint. lib. 1, cap. 1, 4.
¶ Inaniter: Frustra. Ouid. 2, Metam.
 — & medicas exercet inaniter artes. Hor. 2, epist. 1, 43,
 — meum qui pectus inaniter angit.
¶ Inaniloquus. Plautus Pseud. 5, 25, Surdus sum profectò: inaniloquus es.
¶ Inaniz: pro Vacuitatibus. Plautus Aulul. 5, 26,
 Ita inaniz sunt oppletæ atq; araneis.
¶ Inanio: Vacuo. Plinius libro 20, capite 3, 1, Herbacea arefacta, per se inanit alium. De cucurbita. Idem libro 21, capite 20, 9.
INAPERTVS.] Senectus inaperta fraudi. Silius lib. 7, 6.
INARDEO, siue INARDES CO.]
Inardescit solis radijs nubes. Virg. 8, Aeneid.
Inarsit. Horat. Epod. 3, 4,
 Nec munus humeris efficacis Herculis
 Inarsit æstuosius.
INARES CO.] Columel. lib. 4, cap. 24, 3, Nec patientur ante maturitatem fructum inarescere Plin. epist. 17, lib. 2.
Inarescens ficus à rore. Colum. lib. 12, cap. 15, 2.
Lachrymæ inarescunt. Quint. lib. 6, cap. 1, 22.
INAREFACTVS.] Plinius libro 32, capite 10, 8, Ad sanguinem sistendum, & ranarum illinunt cinerem, vel sanguinem inarefactum.
INARGENTATVS.] argento coopertus. Plin. lib. 21, cap. 2, 3, mox & corollarijs, postquam è lamina ærea tenui inaurata aut inargentata dabantur.
INARGVTVS.] Vlpian. in l. hoc senatusconsultum. ff. de usufructu earum rerum quæ usu consumuntur. Quæ sententia mihi non inarguta videtur.
¶ Inargutè. Gell. lib. 21, cap. 1, Tunc Sulpitius Apollinaris renidens, Non me hercle inargutè, nec incallidè opposuisti hoc Tullianum.
INARO.] excolo. Varro 1. de re Rust. cap. 23, 3, Si ager maior est, pro stercore inarare solent. Et apud Colum. lib. 2, cap. 2, 9. Inarare arbores. Plin. lib. 18, cap. 14, 4, Inarari protinus solum opus est.
Tellus inarata. Horat. Epod. 16, 9.

Terra. Virg. 1, Georg. 17.
INARTIFICIALIS.] Quintilianus libro 5, capite 1, Ideoq; illas *ἀνίχτες*, id est, inartificiales; has *ἐπίχτες*, id est, artificiales, vocauerunt.
¶ Inartificialiter. Quintilian. libro 2, capite 17. Sed nec illa omittenda sunt, quæ in re alius se inartificialiter gerat, in ea esse artem.
INASCENSVS.] pro, non ascenso. Plin. in Paneg. 111, Iam toties procedere in rostra, in ascensuq; illum sup. eribz principum locum terere.
INASPECTVS.] Non conspectus. Stat. 1, Thebaid. 10,
 — inæq; recessu
 Sedis inaspectos czelo radijsq; penates Seruantem.
INASSATVS.] Idem quod assatus. Plinius libro 28, cap. 8, 8, Glaucomata verò iecinorus recentis inassati sanie, cum deipumato melle inunctis. Et cap. 10, 6, Alij in cibo in lingneis veribus inassatum.
INASSVETVS.] Insuper, Insuperatus. Ouid. 4, Fast. 90,
 — namq; diurnum
 Lumen inassueti vi patiuntur equi.
Manu inassuetæ agere aliquid. Ouid. 1, de Arte aman. 60.
INATTEN VATVS.] Non attenuatus. Ouid. 8, Metam. 171,
 — sed inattenuata manebat
 Tum quoq; dira fames.
INAVDAX.] Timidus. Horat. 3, Carm. ode 20, Dura paulò post fugies inaudax Prælia raptor.
INAVDIO.] Plaut. Aulul. 7, 88, Credo ego iam illum inaudisse, mihi esse thesaurum domi.
Inaudire de re aliqua. Plaut. Mostel. 8, 10.
¶ Inauditus; Nomen: Inusitatus, nouus. Liu. 5, bell. Maced. 189, Et multa nomina gentium inauditarum.
Pars altera inaudita. Senec. Medea, 4, 5.
Inaudita magnitudo. Plin. lib. 9, cap. 10, 4.
Inauditum danare. Sueton. in Galba, cap. 14, Quosdam claros ex vtroq; ordine viros suspicione minima inauditos condemnauit.
Inauditus & indefensus. Tacit. lib. 17.
¶ Inaudituncula. Gellius lib. 5, cap. 21, Habebatq; nonnullas disciplinæ grammaticæ inauditunculas, partim rudes inchoatasq; partim non probas.
INAVGVRO.] augurium capto. Liu. 2, ab Vrbe, 23, Palatinum Romulus, Rheus Auentinum, ad inaugurandum, templa capuit.
Inaugurate locum: Augurio discernere & quasi dedicare. L. u. 3, ab Vrbe, 88, Claud. 4, Paneg. 3,
 Qualis erit terris quem mons Euandrius offert
 Romanis aibus, quem Tybris inaugurat amnis.
Inaugurari in locum alterius. Liu. 10, bel. Pun. 118.
¶ Inaugurato: captato augurio. Liu. 1, ab Vrbe, 162, Id quia inaugurato Romulus fecerat.
INAVRIS.] Ornamentum aurium. Plaut. Epid. 15, 34, Non meministi me in aurem ad te afferre natali die? Idem Menæch. 12, 17, In aures da mihi.
¶ Inauritus: sine aure. Gel. lib. 7, cap. 6, Quædam animalium alia alio carent: & aut cæca natura gignuntur, aut in odorâ, inauritæ.
INAVRO.] Auro tego. Horatius 1, epistol. 12, 2,
 — vt te
 Confestim liquidus fortunæ riuus in auret.
¶ Inauratus. Crater inauratus. Ouid. 2, Fast. 51.
¶ Inaurator. Firmicus libro tertio, capite quarto, in fine. Iupiter faciet aut aurifices, aut ex auro vestes pingentes, aut inauratores.
INAVSPICATVS.] infœlix. Plinius libro vigesimo octauo, capite 2, 15, recedente aliquo ab epulis, simul verri solum; aut bibente conuiuia, mensam vel repositorium tolli; inauspicatissimum iudicatur.
INAVSVS.] Non ausus Senec. Thyeste, 1, 4, Ac me innocentem faciat: & inausa audeat.
Inausum. Senec. epistol. 92, Et sciat nihil esse fortunæ inausum. Virg. 8, Aeneid. 42,
 At furij Caci mens effera, nequid inausum,
 Aut intentatum scelerisue dolus fuisse.
INCAEDVVS.] Qui non cæditur. Ouidius 2, Fast. 87, Lucus inceduus.
INCALESCO.] Plin. lib. 14, cap. 21, 4, Item vasa incallescunt, operculaq; sudantia Ouid. 2, Metam.
 Incaluit sumptisq; nouas feruoribus iras.
Incalescere vino. Liu. 1, ab Vrbe, 251, Ouid. 2, Metam. Incaluitq; deo, quem clausum pectore habebat,
 Animi incaluerit Ouid. 2, Metam. 18.
Incalescens spuma. Plin. lib. 9, cap. 51, 3.
Incalescens tempus. Colum. lib. 2, cap. 4, 1.
Virtus incaluit. Lucan. lib. 6, 47.
¶ Incalfacio. Ouid. 4, Fast. 185,
 Quantum à culmos Titan incalfacit ydos.

INCALLIDVS.] Non astutus. Tacitus libro tertio, Quum incallidus alioqui, & facilis iuuenta, senilibus tùm artibus veretur.

Iudex incallidus. Ouid. epist. 24, 11.

INCALOR.] Voco. Festus.

INCANDES CO.] Ouid. 2, Metam. 146,

Non secus exarsit, quàm quum balearica plumbum Funda iacit; volat hoc, atq; incandescit eundem. Virg. 3, Georg. 96.

—toroq; Autumni incanduit æstu.

Ara incanduit ignibus. Ouid. 12, Metam. 3.

INCANTO.] Plinius libro 28, cap. 2, 8, Qui malum carmen incantat.

Vincula incantata lacertis. Horat. 1, Serm. Satyr. 8, 10.

¶ **incantamentum.** Plinius lib. 20, cap. 2, valcantine aliquid verba & incantamenta carminum.

INCANVS.] Idem quod Canus. Plaut. Rud. 4, 37.

Equem tu hic hominem crispum, incanum videris, Virgilius 3, Georg. 63,

—barbas incanq; menta.

Incana herba. Columell. libro octavo, capite 2, 7, Plinius libro 24, capite 19, 3,

Herba impia vocatur incana, roris marini aspectu.

¶ **incanctio.** Canus fio. Virg. 2, Georg. 13,

—armisq; incanuit albo Flore pyri.

Spumia incanuit vnda. Catul. Argon. 59, 3.

INCASSVM.] frustra. Virg. 7, Aeneid. 16,

Tume, tot incassum fufos pati laboros?

Incaffum vela iactare. Liu. 10, ab Vrbe, 141.

Ignis incaffum furit. Virg. 3, Georg. 19.

INCAS TIGATVS.] Horat. 1, epistol. 10, 9, Nec me dimittes incaffigatum.

INCAVO.] excauo. Colum. lib. 4, cap. 23, 2, Nam quum in aduersum preffa manu delectare quid debet, cultro vitur: quum autem retrahere, sinu: quum alleuare, scalpio: quum incauare, rostro.

INCAVTVS.] Liuius 1, ab Vrbe, 132, per occasionem cum incautos inuasurum.

Ingenium incautum. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 14, 4.

Pectore incauto lapsus spiritus. Ouid. 3, de Arte aman. 148.

Vulgus incautum. Virg. 3, Georg. 92.

Incautus, cum pœnino. Horat. 1, Serm. Satyr. 1, 7,

—hand ignara, ac non incauta futuri.

Incautus. Liu. 10, bel. Pun. 61, Neque prudentiorem, neque constantiorem Malinffam, quàm Syphacem esse; etiam ab iuuenta incautorem.

Incautum: pro eo quod non cauetur. Tacit. lib. 1, Consultatq; ex duobus itineribus breue & solitum sequatur, an impedius & intentatum. eoq; hostibus incautum.

¶ **Incaute.** Incaute & inconsulte. Liu. 4, ab Vrbe, 161.

Incautus. Liuius 9, bell. Macedon. 78, Sed dum incautus subit muros.

INCEDO.] ingredior. Virg. 1, Aeneid.

Altego, quæ diuim incedo regina. Liu. lib. 2, Ipse en ille, nostris decoratus insignibus, magnificè incedit. Plautus Curcul. 7, 12,

Obstant, obfistunt, incedunt cum suis sententijs. Plin. lib. 13, cap. 29, 8, Laureæ coronatus incedit.

Incedere magnificè per ora hominum. Sallust in Iugurtha: Honore claro incedere. Lucret. lib. 3, 16.

Incedere: Venire, & accedere. Plautus Mostel. 4, 153,

Sed estne hic meus sodalis qui huc incedit cū amica sua? Terent. Eunucho 3, 3, 9,

Virum bonum eecum Parmenonem incedere video.

Incedere: Ambulare. Plin. in Paneg. 38, Incedebas pedibus; incedis. Liu. de secundo bello Punico: Quum signis prima luce motis segniter agmen incederet.

Regina incedit ad templum. Virg. 1, Aeneid. 100.

Incedere ad urbem. Liu. 6, bel. Maced. 41.

Per vias. Plaut. Merc. 7, 65.

Via. Plaut. Curcul. 2, 32.

Durus. Ouid. 1, de Remed. amor. 68.

Lenis incedas. Horat. 3, Carm. ode 18, 1.

Molliter incedit. Ouid. 2, Amor. eleg. 4, 5.

Passu inertis incedere. Ouid. 2, Metam. 135.

Passu tardo. Ouid. 10, Metam. 10.

Turpe. Catul. de Aeme. 39, 4.

Incedit pedes. Liu. 8, bel. Pun. 49.

Longo ordine incedunt gentes. Virg. 8, Aeneid. 148.

Nuntij incedunt vndiq;. Tacit. lib. 11.

¶ **Incessus.** Virgilius 1, Aeneidos,

Et vera incessu patuit dea.

Incessus omnibus animalibus certus & vniufmodi, & in suo cuiq; genere. Plin. lib. 10, cap. 18, 1.

Fraus incessus. Quint. lib. 3, cap. 9, 9.

Exprimere incessum alicuius. Ouid. 11, Metam. 127.

Tacito incessu progressus. Virg. 12, Aeneid. 44.

¶ **Incesso: Ingruo & euenio.** Colum. lib. 9, Et quum Autumnus incesferit. Idem lib. 12, cap. 17, Pluuiæ incesferunt. Incesferre: Aggredi, inuadere.

Incesferre homines iaculis & Taxis, aut pilis. Liu. 8, ab Vrbe, 124, Et, 7, bell. Maced. 173.

Asperè aliquem incesferre. Quint. lib. 5, cap. 7, 18.

Incesso illius malè gratiam. Plaut. Cistell. 20, 109.

Bello incesferre aliquem. Stat. 1, Sylu. 4, 16.

Dictis. Ouid. 13, Metam. 47.

Iaculis incesfitur index. Ouid. 3, Amor. eleg. 12, 5.

Lapidum iactu incesferre aliquem. Ouid. 13, Metam. 113.

Leuibus & friuolis. Quint. lib. 7, cap. 3, 28.

Monitis amaris. Silius lib. 1, 35.

Pœnis gentem. Stat. 1, Theb. 49.

Verbis amaris. Silius lib. 1, 42.

Incessit admiratio, quod pugnam non inirent. Liuius 7, ab

Vrbe 169.

Incessit homines admiratio. Liu. 9, ab Vrbe, 39.

Incessit cum cupido. Liu. 4, bel. Pun. 56, Ipsi ingens cupido incesferat Tarenti potiundi.

Incessit mihi cupido, cura, &c. Valer. Max. Nec mihi cuncta complectendi cupido incesfit. Liu. 1, Decad. lib. 4, Grauior cura Patribus incesfit. Idem 3, ab Vrbe, 249, Ingens metus incesferat Patres.

Cupido aliquem incesfit ad eundi templum Veneris. Tacitus lib. 17.

Discordia incesfit reoibus. Virg. 4, Georg. 14.

Incesferre aliquem dolis. Plaut. Amph. 13, 17.

Incessit fames. Colum. lib. 9, cap. 14, 14.

Incessit ambrosia opia. Sallust in epist. Methridatis.

Incesferbat enim deterrimo cuiq; licentia. Tacit. lib. 3.

Incessit mœstia animos. Liu. 9, bel. Pun. 19.

Incessit morbus in casta. Liu. 9, bel. Pun. 49.

Incessit mos. vt. Sallust de Rep. ord. ad Cæsam.

Fœdum anni principium incesfit. Tacit. lib. 4.

Incessit procella. Colum. lib. 2, cap. 21, 1.

Incessit dein religio. Tacit. lib. 3.

Incessit te religio. Terent. And. 4, 4, 9, Senec. lib. Controuers.

6, diues & pauper, eadem vestigia incesfimus.

Rumor incesfit. Tacit. lib. 1.

Seditio. Tacit. lib. 1.

Spes incesferat. Tacit. lib. 1.

Incessit hominibus sterilitas annonæ. Col. lib. 2, cap. 10, 1.

Tenebræ incesfunt. Tacit. lib. 13.

Timor aliquem incesfit. Liu. lib. 7, Decad. 4.

Incessit eos timor ne. Liuius 1, ab Vrbe, 70, Timor deinde Patres incesfit, ne ciuitatem sine imperio vis aliqua externa adoretur.

Valerudo eum incesfit. Tacit. lib. 5.

¶ **Incessi: infinitum.** Virgil. 12, Aeneid. 120, Regina vt rectis venientem prospicit hostem. Incessi muros.

INCELEBRIS.] Vallis incelebris: apud Silium lib. 8, 73.

INCENDO.] Inflammo. Plaut. Menzchmis, 6, 2, Scruite lectos, incendite odores.

Agros incendere. Virg. 1, Georg. 17.

Odores Galbaneos. Virg. 4, Georg. 53.

¶ **Incendere: per translationem cœlium.** Terent. Phorm. 1, 4, 9,

Loquāne? incendaun, taceam, instigem?

Animum incendit amore. Virg. 6, Aeneid. 178.

Dictis. Virg. 4, Aeneid. 40.

Clamore incendunt cœlum. Virg. 10, Aeneid. 177.

Dolore, acii incensa. Virg. 11, Aeneid. 142.

Furijs. Virg. 4, Aeneid. 76.

Incendi irâ. Plaut. Afn. 9, 14, Terent. Heecy. 4, 1, 48.

Querelis incendere aliquem. Virg. 4, Aeneid. 73.

Pudor incendit vires. Virg. 5, Aeneid. 90.

¶ **Incensus: Participium.**

Pectus incensum amore. Virg. 3, Aeneid. 60.

¶ **Incendium.** Plin. lib. 12, cap. 19, 8, Donceid delubrum incendio consumptum est.

Belli incendia. Virg. 1, Aeneid. 114.

Clara incendia. Virg. 2, Aeneid. 114.

Mitia. Ouid. 1, Fast. 8, 2.

Szua. Virg. 9, Aeneid. 16.

Ventus glomerat incendia. Virg. 3, Georg. 63.

Miscere incendia. Virg. 2, Aeneid. 66.

Incendia vires posuere. Virg. 5, Aeneid. 135.

Incendium ex amore. Plaut. Afn. 1, 69.

Incendium meum ruinâ restinguam. Catilina apud Sallustium.

¶ **Incendiarius.** Tacitus lib. 15. Item Quint. Decla. 9, Morabar inter sacrilegos, incendiarios, & (quæ gladiatoribus vna laus est) homicidas inclusos turpiore custodia. Suet. etiam in Vitellio,

INCENTIVVM.] pro stimulo. Plinius in Paneg. Non tubæ solum, sed etiam Spartanæ tibiz incentivum aliquod feruntur habuisse.

INCEPS.] pro Deinceps Festus.

INCEPSIT.] Inceperit. Festus.

INCEPTO, INCEPTOR, INCEPTIO.] Vide INCIPIO.

INCERNO.] Purgo, Separo Cato cap. 48, 1, Tum semen ferito cribro tanquam limum, & eo terram cribro incernito. Vitruvius: Super fricaturam leuigationibus & polituris quum fuerit perfecta, incernatur marmor.

¶ **Incerniculum:** Instrumentum quo frumenta purgantur. Plinius libro octavo, capite 44, 5, Decretum fecere, quo caueretur, ne frumentarij negotiatores ab incerniculis cum arcerent.

INCERO.] cerâ tege. Iuuenalis Satyr. 10,

—genua incerare deorum.

¶ **Inceratus:** Cera illius Celsus libro octavo, capite octavo, Si plura fragmenta sunt, excipienda sunt ex ferula facto canaliculo, eodemque intus incerato, ne fascia diducatur.

INCERTVS.] Incertus animus. Terent. Heaut. 1, 1, 71.

Aura incerta Ouid. 2, Amor. eleg. 9, 7.

Incerta bestia Plautus.

Incerta consilia Terent. And. 2, 3, 16.

Crines incertos colligere Ouid. 1, Amor. eleg. 11, 1.

Errores incerti Lucret. lib. 4, 217.

Incertus fons Plin. lib. 6, cap. 18, 1.

Litus breue & incertum Tacit. lib. 14.

Mars incertus Tacit. lib. 20.

Mens incerta Ouid. 9, Metam. 127.

Incertæ nuptiæ Terent. And. 5, 1, 11, **Filiam dare in seditionem, atq; incertas nuptias.**

Perde incerto forebar Horat. Epod. 11, 4.

Pericula incerta Virg. 9, Aeneid. 21.

Soles incerti Virg. 3, Aeneid. 41.

Tellus incertissima regni Stat. 11, Theb. 78.

Vices incertæ Ouid. 3, Trist. eleg. 11, 14.

Vulgus incertum Virg. 2, Aeneid. 8.

Incertus animi Terent. Hecyr. 1, 2, 46.

Sententiæ Liu. 4, ab Vrbe, 245.

Veri Liu. 4, ab Vrbe, 98.

Saratis incerta Ouid. ep. st. 20, 7.

Incertus de Terentius Hecyr. 4, 3, 8, **Quia de vxore incertus sum etiam, quid sim facturus.**

Incertus sum Plaut. Epid. 10, 3.

Incertain multò sum, quàm dudum Terent. Phorm. 2, 4, 19.

Aura quavis incertior Ouid. 4, de Ponto, eleg. 3, 7.

Quicquid incerti fuit nunc liquet Plaut. Pseud. 11, 69.

Incertum, virum Plin. epist. 76, b, **Conscius est quidam incertum: sed incertum, verum quia verum erat; an quia grauiora metuebat, si negasset.**

Incertum facere de re aliqua Plin. lib. 7, cap. 48, 1.

Incertum est mihi quid agam Plaut. Aulul. 29, 18, **Terentius And. 1, 5, 29, Incertum est quid agam.**

Incertum est, quis deus, &c. Virg. 8, Aeneid. 29.

Incerto me Plaut. Afin. 9, 61.

Incerto scio: pro Clam me est Plaut. Epid. 10, 69.

Incertum, Substantiu Papinianus in l. qui ex Parag. 1 ff. de bono poss. secun. tab. Admittenda est Iuliani sententia, qui propter incertum conditionis, etiam prioris esse, peti bonorum possessionem, respondit.

¶ **Incerto:** Incertum reddo. Plaut. Epid. 11, 17,

—longa dies animum incertat meum.

INCISIO, INCISVS.] Vide INCEDO.

INCISTVS, vel INCISTVM.] Nonius: Incestu, dicitur flagitium in affines admistum. Suetonius in Nerone, cap. 5, **Maiestatis quoque & adulteriorum, incestique cum sorore Lepida, sub excessu Tiberij reus, mutatione temporum euasit. Idem in Domitiano, cap. 8, Incesta Vestalium virginum variè ac seuerè coercere.**

Committere incestum. Quintil. lib. 4, cap. 6, 63, **Papinianus in l. si adulterium §. stuprum. ff. ad legem Iuliam de adulterijs. Incestum, quod per illicitam matrimonij conjunctionem admittitur.**

¶ **Incestus:** Adiectiuu: pollutus. Propertius libro tertio, eleg. 1, 3,

Scilicet incesti meretrix regina Canopi. Plin. in Paneg. 108, **Stuprorum incestarumq; noctium conscij.**

Aues incestæ Stat. 9, Theb. 6.

Facies incestæ Luc. lib. 10, 21.

Nuptiæ incestæ Tacit. lib. 11.

Incestæ nuptiæ confirmari non solent. Papinianus in l. si adulterium §. stuprum ff. ad legem Iuliam de adulterijs.

Prædo incestus Stat. 1, Achil. 9.

Incestus sermo Liu. lib. 8.

Incesta Vestalis Plin. lib. 28, cap. 1, 3.

Virilitas. Tacit. lib. 5.

¶ **Incestè:** turpiter. Lucretius lib. 1, 20, **Sed casta incestè nubendi tempore in ipso Hostia concideret.**

¶ **Incesto:** Polluo. Plaut. Poen. 1, 6, 132, —earum hic alteram efficitur perit, **Neq; eam incestauit vnquam.** Virg. 6, Aeneid. 30, —totamq; incestat funere classem.

Filiam incestare. Tacit. lib. 5.

Gremium parentis Stat. 1, Theb. 47.

¶ **Incestificus.** Senec. Thyest. 1, 45,

—ego castam manum

Nefandus, incestificus, execrabilis, **Attrecto?**

INCHOA.] Incipio. Virgilius 3, Georg. 8, **Te sine nil altum mens inchoat.**

Cædes inchoata. Senec. Medea, 12, 20.

Inchoare lites, dicitur annus. Iuuenalis Satyr. 16, 5.

Spem longam Horatius 1, Carm. ode 4, 3.

Inchoata maturitas. Plin. lib. 15, cap. 1, 4.

¶ **Inchoare:** Perficere. Virg. 6, Aeneid. 51, **Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras.**

INCIDIO.] Incido. Virg. 1, eclog. 4,

Atq; mala vites incidere falce nouellas. Plin. lib. 12, cap. 14, 3, **Quum incidant eas arbores.**

Venas incidere. Tacit. lib. 16.

Incidere: Insculpere.

Incisum marmor. Suet. de claris Grammat. 17, **Plin. in Paneg. 9, quando non trabibus, aut saxis nomen tuum; sed monumentis æternæ laudis inciditur.**

Incidere in æs. Suet. in Cæsare: **Ac mox lege in æs incisa.**

Fagi incisæ mea nomina seruant. Ouid. epist. 5, 4.

Marmora incisa notis Horat. 4, Carm. ode 8, 3.

Incisa tabula his literis. Liu. 6, ab Vrbe, 117.

Leges incidere ligno. Horat. de Arte, 81.

Verba ceris. Ouid. 9, Metam. 107.

¶ **Incidere:** Abiudicare & præcidere.

Ludum incidere. Horat. 1, epist. 14, 8.

Incidere sermonem. Liu. 2, bel. Maced. 1, 56.

Incisa spes. Liuius 3, ab Vrbe, 248. **Ibidem, lib. 2, 63, Spe omni reditus incisa.**

Singultus verba incidens. Stat. 9, Theb. 177.

¶ **Incisio.** Columella libro tertio, **Infra incisionem & alligaturam, falce acuta, leuiter vitem vulnerato ex vtraq; parte: vt his potius plagis, humor defluat, quam ex incisione abundet.**

¶ **Incisura.** Plin. lib. 11, cap. 39, 5, **Pili recisi non, vt herba, ab ipsa incisura augentur.**

Incisuræ etiam diuuntur in manibus. Plin. lib. 11, ca. 5, 2, 2, **Contra longæ esse vitæ, incuruos humeris, & in manu vna duas incisuras longas habentes.**

¶ **Incisus.** Participium. Plin. lib. 11, cap. 37, 7, **Incisa nascentium in diuersas partes torquentur.**

¶ **Incisus:** Verbale. Plin. lib. 16, cap. 12, 4, **Fructum quædam proximo anno ab incisu largiuntur.**

¶ **Inciduus.** Quem cedere non licet.

Sylua incidua. Ouid. 1, Amor. eleg. 1, 1.

INCIDIO.] Cado.

Ad terram incidit. Virg. 12, Aeneid. 184.

In errorem incidere. Quint. lib. 2, 11, 16.

In fraudem. Terent. Heaut. 3, 1, 13.

In lapidem. Varro 3, de re Rust. cap. 14, 2.

In eum locum, vt. Terent. Phorm. 1, 3, 23,

—ego in eum incidi infelix hocum, **Vt neq; mihi eius sit amittendi, nec retinendi copia.**

In malum. Terent. And. 4, 5, 43.

In patrociniu alicuius. Quintilianus libro septimo, capite 3, 5.

Incidit mihi in mentem hæc res. Terent. Phorm. 1, 3, 6, **Quod vtinam ne Phormioni id suaderet in mentem incidisset.**

Incidit aliud ex alio. Terent. Heaut. 3, 3, 37.

Incidit amori nostro calamitas. Terent. Heaut. 2, 4, 15.

Pierius menti calor incidit. Stat. 1, Theb. 1.

Nouus error. Propert. lib. 1, eleg. 12, 7.

Flamma in fegetes. Virg. 2, Aeneid. 61.

Cerueicibus iugum. Colum. lib. 2, cap. 2.

Mentio de Philippo & Romanis. Liu. 2, belli Maced. 77.

Animis metus tacitus. Liu. 9, bel. Pun. 137.

Pestilentia grauis per Vrbe. Liu. 7, bel. Pun. 134.

Incidere rebus: pro, Temerè & forsuitò, in res ferri. Seneca epistol. 87.

Incident ruinz capitibus nostris. Liu. 1, bel. Pun. 37.

Sermones varij incidere nobis. Catull. de Varro, epig. 10, 2.

Incidit sermo de Catulo. Plin. epist. 87, b.

Incidit mihi suspitio. Terent. And. 3, 2, 21.

Incidit suspitio de me. Terent. Adelph. 4, 4, 6.

Incidit terror exercitui. *Cæsar* 3, *bel. Ciuil.* 49.
 Manibus tremor incidit vñctis. *Hor.* 1, *epist.* 175.
 Raro incidebat, vt secundæ classis vocarentur. *Linus* 1, ab Vrbe, 191.
 Incidit infeliciter, vt talem tuam amitteremus. *Liu.* 8, *bell. Macedon.* 218.
 Fortè ita incidit, vt comitijs perfectis nuntiaretur. *Liu.* 6, *bel. Pun.* 119, *Et lib.* 8, 92.
 Fortè ita incidere, ne duo violenta ingenia matrimonio iungerentur. *Liu.* 1, ab Vrbe, 201.
 ¶ Incaurus. *Plin.* lib. 2, *ca.* 27, 2, Verùm hæc idè facta, quia incaura erant illa.
 ¶ Incidens. *Plinius* lib. 11, *ca.* 37, 23, Pupillæ obiter incidentia facillè declinant.
 Incidens portis exercitus. *Liu.* 5, ab Vrbe, 54.
 INCILE.] Locus depressus, vt ait *Vlpianus*, ff. de riuis. l. 1, ad latus fluminum: ex eo dictus, quòd inciditur. *Col.* lib. 5, *cap.* 9, 11, Si olea in cliuo sit: incilia excitentur; quæ limetam aquam ad codicem deducant.
 Prima incilia & & principia fossarum. *Vlpianus* in l. 1, ff. de aqua quotidiana & æstiuâ prima incilia, vel principia fossarum, quibus ex flumine vel ex lacu in primum riuum compelli possent.
 Inciles canales, inquit *Festus*, in quos aqua confluit, in vijs lapide stratis.
 ¶ Inciliz: aurore *Festo*, fossæ quæ in vijs fiunt ad deducendam aquam, siue derivationes de riuo communi factæ.
 ¶ Incilo: increpo vel improbo. *Astius*: Qui me incilant probis sermone indecorant. *Lucret.* lib. 3, 196, Iure (vt opinor) agat iure increpet inciletq;
 INCINGO.] circumlego. *Liu.* 8, ab Vrbe, 47, Ipse incinctus cinctu Gabino, armatus in equum insiluit.
 Lauro incingit. *Ouid.* 14, *Metam.* 144.
 Mira canos incincta capillos. *Ouid.* 3, *Fast.* 134.
 Vrbes incingere mœnibus. *Ouid.* 3, *Amor. eleg.* 7, 10.
 Pellibus incinctæ ambæ. *Virg.* 4, *Georg.* 69.
 Mercator incinctus tunica. *Ouid.* 4, *Fast.* 35.
 Aras incinxit verbis. *Ouid.* 7, *Metam.* 49.
 Pictis incinctæ vestibus horæ. *Ouid.* 5, *Fast.* 44.
 INCINO.] Simulcano, vel modulariter sono. *Propertius*:
 — seu varios incinit ore modos. *Gell.* lib. 1, *cap.* 11,
 Et frequentamenta quædam varia tibicen incineret.
 ¶ Incentio: cantilena, vel harmonia. *Gellius* refert. libro 4, *cap.* 13, Democritum docere plurimis hominum morbis medicinam fuisse, intentiones tibiaram.
 Incentio: *Incantamentum*, quod voas modulatione fiebat. *Gell.* libro 16, *capite* 11, Vt serpentum virulentorum domitores sint, & intentionibus herbarumq; succis faciant medellarum miracula.
 ¶ Incentiuus. *Varro* lib. 1, de re *Rust.* *capite* 2, 11, Et vt dextra tibia alia, quàm sinistra; ita vt tamen sit quodammodo coniuncta; quòd est altera eiusdem carminis modorum incentiuâ, alia succentiuâ.
 INCIPIO.] *Plaut.* *Pœn.* 16, 13, Incipere multò est, quàm impetrare, facilius. *Terent.* *Adelph.* 2, 2, 19, Perij hercle, hæc spe illi hoc inceperunt.
 Aestas prima inceperat. *Virg.* 3, *Aeneid.* 1.
 Amor incipiens. *Ouid.* 2, de *Arreaman.* 130.
 Incipit annus viceſimus. *Plaut.* *Capt.* 18, 3.
 Annus incipit à frigidibus. *Ouid.* 1, *Fast.* 30.
 Barba erat incipiens. *Ouid.* 12, *Metam.* 79.
 Incipiente vere pariunt. *Plin.* lib. 10, *cap.* 3, 2, 3.
 Incipere à. *Plin.* lib. 14, in *Proœm.* 7, Vnde autem potius incipiemus, quàm à vitibus?
 Abruptè aliquid incipere. *Quint.* lib. 3, *cap.* 8, 5.
 Amicitiam *Terent.* *And.* 3, 3, 8.
 Cuisuram. *Plaut.* *Trinum.* 13, 160.
 Facinus. *Plaut.* *Trinum.* 13, 39.
 Honorem. *Plaut.* *Milit.* 1, 73.
 Iter. *Plaut.* *Casina.* 20, 2.
 ¶ Incipiendus. *Ouid.* 5, *Fast.* 115, A tantis princeps incipiendus erat.
 ¶ Inceptus. Laborem inceptum decurrere. *Virgilius* 2, *Georgic.* 8.
 Iter inceptum celerant. *Virg.* 8, *Aeneid.* 18.
 Opus inceptum destituere. *Ouid.* 3, *Amor. eleg.* 11, 4.
 Ritè incepta sacra. *Virg.* 4, *Aeneid.* 128.
 Sermo inceptus. *Virg.* 6, *Aeneid.* 94.
 ¶ Incepto: Frequent. *Terent.* *Heaut.* 4, 4, 11, Quid inceptat? Idem *Phorm.* 4, 3, 24.
 Inceptate facinus. *Terent.* *Heaut.* 3, 3, 39.
 Fabulam. *Terent.* *And.* 5, 4, 22.
 Iter. *Plaut.* *Trucul.* 4, 27.
 ¶ Inceptu: *Supinum* *Terentius* *Phorm.* Turpe inceptu.
 ¶ Inceptum: Institutum, principium. *Terentius* *And.* 1, 5, 1, Hoccine est humanum factum, aut inceptum? *Plin.* lib. 4,

cap. 4, 2, Incepto infausto.
 Iuuenilia incepta. *Ouid.* *epist.* 17, 7.
 Abſistere inceptis. *Silius* lib. 11, 67.
 Deſistere incepto. *Virg.* 1, *Aeneid.* 9.
 Peragere inceptum. *Virg.* 4, *Aeneid.* 91.
 Magni incepti pertæſus. *Virg.* 5, *Aeneid.* 142.
 ¶ Inceptor. *Terent.* *Eunuch.* 5, 9, 5,
 — o Parmeno mi, o mearum voluptatum omnium
 Inuentor, inceptor, perfector.
 ¶ Inceptio. *Terentius* *And.* 1, 1, 13, Nam inceptio est amentium, non amantium.
 INCISE, INCISIM, INCISIO, INCISVM, INCISVRA.] Vidi INCIDO.
 INCITA.] Paupertas, indigentia. *Plaut.* *Trinum.* 8, 193.
 Hem nunc hic cuius est? vt ad incitas redactus. Idem *Pœn.* 4, 86.
 INCITO.] Commoueo, incendo. *Cæsar* 3, *bell. Gall.* 389, Sed multa tamen *Cæsarem* ad bellum incitabant.
 Incitare equos. *Cæsar* 4, *bell. Gall.* 502.
 Umbra vanâ metum incitat. *Ouid.* 2, de *Ponto eleg.* 7, 3.
 Incitat auiditatem hæc herba. *Plin.* lib. 20, *cap.* 7, 6.
 Saliens incitat vnda ſitim. *Ouid.* 2, de *Remed. amor.* 48.
 ¶ Incitatus: Participium, siue Nomen ex participio.
 Incitatus celeritate & studio. *Cæsar* 3, *bel. Ciuil.* 321.
 Gradu incitato accurrit. *Sence.* *Troad.* 10, 28.
 ¶ Incitamentum. Incitamentum ad vincendum. *Liu.* 1, *bel. Pun.* 166.
 ¶ Incitabulum. *Gellius* libro 15, *cap.* 2, Fomitem esse quendam dicens, incitabulum ingenij virtutisq;
 ¶ Incitatus: Verbale. *Plinius* lib. 2, *cap.* 45, Qui siue aſſiduo mundi incitatu, & contrario ſiderum occuſu, nascuntur; siue hic est ille generabilis rerum naturæ spiritus.
 ¶ Incitus: velox & celer. *Lucret.* lib. 6, 28,
 — validi vis incita venti.
 INCIVILIS.] Aſper, violentus. *Tacit.* *Egit* inciuilius. Idem Nam iuueni ciuile ingenium, mira comitas, & diuerſa à *Tiberij* sermone.
 INCLAMO.] Clamore accerſo. *Valerius* *Max.* lib. 1, *Peterrius* deinde tam terro viſo & nomine horrendo, sermos inclamavit. *Lucret.* lib. 3, 194,
 Non meritò inclamet magis, & voce increpet acti?
 Inclamare aliquem. *Ouid.* 3, *Fast.* 152,
 Inclamatq; ſuas, auxiliumq; vocat.
 Magna voce. *Liu.* 8, ab Vrbe, 45.
 Nomine. *Liu.* 2, *bell. Pun.* 80.
 Alicui. *Liu.* 1, ab Vrbe, 105, *Ouid.* 1, *Amor. eleg.* 7, 9,
 Nonne ſatis fuerat timidæ inclamasse puellæ.
 Inclamatus à puero. *Plin.* lib. 9, *cap.* 8, 5.
 Inclamare aliquem: *Conuictis & maledictis inſectari.* *Plautus* *Aſin.* 11, 36,
 Niris ægrè riſum continui, vbi hoſpitam inclamavit.
Ouidius lib. 2, *Fast.*
 Fit ſonus, inclamat comites, & lumina poſcit.
 ¶ Inclamito: Frequentatiuum. *Plaut.* *Epid.* 14, 46, Etiam inclamitor quali seruos.
 INCLAREO, vel INCLARES CO.] Clarus ſio. *Plinius* in *Paneg.* 36, Nec dignitate nuptiarum magis, quàm his artibus inclaruisse. *Sueton.* de *claris grammat.* 17, *Verr.* *Flaccus*, docendi genere maximè inclaruit.
 Artes plurimis inclaruere exemplis. *Plinius*, libro septimo, *capite* 37, 4.
 Maximè inclaruit diſcipulo *Nicea* Athenienſi, qui diligentiffimè mulieres pinxit. *Plin.* lib. 35, *cap.* 11, 9.
 Inclaruit in auro celantilo. *Plinius* libro 33, *capite* 12, 3, Et libro 7, *capite* 21, 2, *Myrmecides* quidam in eodam genere inclaruit.
 INCLEMENTS.] Durus & aſper. *Liu.* 8, ab Vrbe, 162, Extrema cœcio, & circa *Fabium globus*, increpabant inclementem *Dictatorem*.
 ¶ Inclementia. *Virg.* 2, *Aeneid.* 121,
 — verùm inclementia diuùm
 Has euertit oper. Idem 3, *Georg.* 14,
 Et labor, & duræ rapit inclementia mortis.
 Grauis inclementia fati. *Stat.* 1, *Sylu.* 4, 10.
 ¶ Inclementer. *Liuus* 2, *bel. Pun.* 171, Nihil inclementer in *Varronem* dictum. *Plaut.* *Pſaud.* 3, 25,
 Cur inclementer dicis lepidis literis? Idem *Pœn.* 19, 44.
 ¶ Inclementius. *Terent.* in *Prologo* *Eunuch.* 4,
 Tùm ſi quis est qui dictum in ſe inclementius
 Exiſtimat eſſe.
 INCLINO.] Inſecto. *Iuuen.* *Satyr.* 9,
 — atq; ipſos etiam inclinare maritos.
 Inclinare animum. *Liuus* 9, *belli Pun.* 167.
 Inclinat animus. *Liu.* 7, ab Vrbe, 35, Hos vt ſequar, inclinans
 animus.

Inclinare animum ad rem aliquam. Liu. 10, bel. Maced. 17.
 Ortus inclinauerat astra Stat. 12, Theb. 1.
 Inclinare, vel inclinari, dicitur acies. Liuus 1, ab Vrbe, 49, Vt
 Hostilius cecidit, confestim Romana inclinatur acies, Ibi-
 dem, lib. 2, 87, Tum demum impulsis Latini, percussa q; in-
 clinauit acies.
 Dicimus nos inclinare in ijs rebus, in quibus acquiescimus.
 Seneca in Consol. ad Albinam: Quasi data opera, in id
 tempus coniectis malis tuis, vt nihil esset, vbi se dolor tuus
 inclinaret.
 Acies inclinabant. Sil. lib. 13, 145.
 Domus inclinata. Virg. 2, Aen. 12.
 Fata ducum inclinant. Lucan. lib. 9, 130.
 Inclinat se fortuna vt. Cæsar 1, bel. Ciuil. 207.
 Oppida inclinata. Ouid. 13, Metam. 60.
 Inclinat sententia. Liu. 2, bel. Maced. 47, Inclinauit senten-
 tia, suum in Thessaliam agmen dimitteret.
 Inclinabant eò sententiæ, vt, dum, &c. Liu. 7, bel. Pun. 246.
 Inclinabat eò sententiæ, quòd tæmus, &c. Liu. 8, bel. Pun. 134.
 Inclinantur opes ad Sabinos. Liu. 1, ab Vrbe, 75.
 Inclinare in consilium. Liu. 10, ab Vrbe, 35.
 Culpam in collegam suum. Liu. 5, ab Vrbe, 40.
 Cursum inclinat. Ouid. 2, Metam. 145.
 Inclinare eloquentiam. Quintil. lib. 10, cap. 1.
 Genua inclinat arenis. Ouid. 11, Metam. 72.
 Inclinare in fugam. Liu. 4, bel. Maced. 109.
 Inclinat fuga. Liu. 1, ab Vrbe, 119.
 Inclinare in vicium. Plin. lib. 14, cap. 10, 8.
 Meridies inclinat. Horat. 3, Carm. ode 28, 1.
 Inclinat se sol. Liu. 9, ab Vrbe, 166.
 Inclinatorum fretum æstu. Liu. 9, belli Pun. 36.
 ¶ Inclinars. Inclinars ad crocum, vel in luteum colorem.
 Plin. lib. 27, cap. 12, 21.
 ¶ Inclinatus. Participium, siue Nomen ex participio.
 Inclinatus ad causam plebis. Liu. 3, ab Vrbe, 275.
 Inclinator animo. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 12.
 Inclinator ad pacem animus. Liuus 4, bell. Maced. 113, Et
 lib. 3, ab Vrbe, 8.
 Spes inclinata, dicitur in aliquam partem, vbi bene speratur.
 Liu. lib. 5, Teri tempus, neutro inclinata spe.
 Cervix inclinata. Quint. lib. 1, cap. 11, 4.
 Inclinator morbus. Plinius lib. 23, cap. 4, 6.
 Inclinator vires. Liu. Nullo dum certamine inclinatis viribus.
 ¶ Inclinator: verbale. Gell. lib. 3, cap. 12, Neq; aliud est, quod
 simili inclinatu dicitur.
 ¶ Inclinatorio. Plin. de lignis fertilibus loquens, lib. 16, cap. 4, 3,
 2, Qua de causa alterna inclinatione egerunt scobem.
 Corporis inclinatio. Quint. lib. 1, cap. 11, 9.
 Fortis ac virilis laterum inclinatio. Quintilianus libro 1, ca-
 pite 11, 11.
 Inclinatorio animorum plebis, ad sustinendum inopiam. Liu.
 4, bel. Pun. 81.
 Causæ. Quint. lib. 5, cap. 13, 45.
 Cæli. Gell. lib. 14, cap. 1.
 ¶ Inclinator. Seneca epist. 95, Nulla res magis animos ho-
 nestæ induit, dubios que & in prauam inclinabiles reuocat
 ad rectum, quàm bonorum conseruatio.
 ¶ Inclinatorium. Gellius lib. 4, cap. 9, ex Nigidio: Hoc, in-
 quit, inclinamentum semper huiuscemodi verborum.
 INCLVD O.] Cælum ignauus inclusit nubibus æstus. Oui-
 dius 7, Metam. 107.
 Dolor inclusit lachrymas. Stat. 12, Theb. 64.
 Populos includere septis. Ouid. 1, Fast. 11.
 Viam: Liuus 7, bel. Pun. 152.
 Vocem. Liuus 2, ab Vrbe, 10.
 Includere & in sculpe re gemmam. Vlp. in l. item quæritur §,
 si gemma ff. locati.
 Smaragdi auro includuntur. Lucret. lib. 4, 227.
 ¶ Inclusus. Inclusus angustijs temporis & iuris. Liu. 4, bell.
 Pun. 34.
 Piscis inclusus aqua. Ouid. 3, de Ponto, eleg. 1, 4.
 Vua plena inclusa mero. Ouid. 5, Trist. eleg. 4, 8.
 Verba inclusa modis. Stat. 4, Syll. 4, 3.
 INCLVTVS.] Gloriosus, excellens, insignis. Plautus Milite,
 18, 11, — vt tu inclutus apud mulieres.
 Armis inclutus. Virg. 6, Aeneid. 96.
 Factis. Ouid. 12, Metamorph. 35.
 Acta viri multum incluta cantu Mæonio. Stat. 1, Achil. 1.
 Dux inclutus. Virg. 6, Aeneid. 113.
 Genus inclutum altis titulis. Senec. Herc. fur. 6, 1.
 Gloria incluta fama. Virg. 2, Aeneid. 17.
 Incluta iustitia religioq; ea tempestate Numq; Pompilij erat.
 Liuus 1, ab Vrbe, 71.
 Mænia incluta bello. Virg. 2, Aeneid. 49.
 inclutum diuitijs templum. Liu. 6, bel. Pun. 54.
 Virtus incluta. Senec. Herc. Oeth. 17, 1.

INCOACTVS.] voluntarius. Senec. epist. 67, Omne hone-
 stum iniustum incoactumq; est. Valer. lib. 4, cap. 7, Incoa-
 ctam voluntatem esse in amicitijs contrahendis.
 INCOCTILIS.] Vide INCOQVO.
 INCOENIS.] Qui non cœnauit. Plaut. Casina, 17, 18,
 — illæ autem senem
 Incoenam extrudere cupiunt ex ædibus.
 ¶ Incoeno: pro Cœno, apud Sueton. in Tiberio, cap. 39, In-
 cœnante eo, complura & ingentia saxa fortuito supernè
 delapsa sunt.
 ¶ Incoenatus: Idem quod Incoenis. Plaut. Aulul. 12, 6,
 Superi incoenati sint, & cœnati inferi. Cato cap. 156, 3,
 Qui poturus erit, lauet calida, bibat aquam multam, cubet
 incoenatus.
 INCOGITANS.] Temerarius. Terent. Phorm. 3, 2, 14,
 Adeone te incogitantem atq; impudentem Phædria, vt
 &c. Ibidem, 1, 3, 3, Quòd ni fuisset incogitans, &c.
 ¶ Incogitatus: Idem. Plaut. Bacchid. 14, 1, Petulans; pro-
 teruo, iracundo animo, indomito, incogitato.
 Passus: apud Senecam, epistol. 58, Alacritas incogitata &
 iniusta.
 ¶ Incogitabilis. Plaut. Mil. 9, 63, Nunc demum scio me fui-
 se excordem, cœcum, incogitabilem.
 ¶ Incogitantia. Plautus Merc. 3, 27, Incogitantia, excors im-
 modestia.
 INCOGNITVS.] Oculis incognita nostris. Ouidius 2, Me-
 tamorph. 10.
 Facinus incognitum. Senec. Medea, 12, 11.
 Res incognita turbat animos. Virg. 1, Aen. 104.
 INCOIBIBS CO.] Lucret. lib. 3, 91, de anima:
 Aère qui credas posse hanc cohiberier vllò,
 Corpore qui nostro rarus magis incohibescit?
 INCOIBIBS.] Gell. lib. 5, cap. 3, Videt enim cum illo ge-
 nere onetis tam impedito, ac tam incoibili, facile atq; ex-
 pedite incedentem.
 INCOLO.] Lucos incolere. Lucan. lib. 1, 90.
 Lustra incoluere. Silius lib. 8, 14.
 Genes terras incolit. Lucan. lib. 9, 179.
 Incolere vitam. Terent. Heaut. 1, 1, 84.
 ¶ Incola: Qui in aliena regione vel vrbe habitat.
 Nouus incola. Horat. 2, Serm. Satyr. 2, 26.
 Pauper. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 12.
 Turba incola. Ouid. 3, Trist. 117.
 ¶ Incola, pro Habitatore.
 Incolæ Orientis. Plin. lib. 2, cap. 70, 5.
 Incola asbor, piscis. Plinius lib. 12, cap. 3, 1, Sed quæ ex his
 in incolarum numero esse cœpere, dicuntur inter stur & i-
 ras. Idem lib. 9, cap. 17, 4, Admouitq; sibi gula sapes pi-
 scibus satis, & nouum incolam mari dedit.
 ¶ Incultus: Horridus.
 Capilli inculti. Ouid. epist. 9, 25.
 Versus inculti. Horat. 2, epist. 1, 47.
 Sentes inculti. Virg. eclog. 4, 6.
 ¶ Incultus: sub Statium. Liuus lib. 2, Decad. 5, Suos hono-
 res partim defectos per incultum ac negligentiam, partim
 hostiliter sublatos esse. Seneca epistol. 5.
 INCOVMIS.] Sanus & saluus. Terent. Heaut. 1, 2, 20, Pa-
 rentes, patriam incolumem, amicos, genus, cognatos, di-
 uitias. Idem Andr. 3, 5, 5, Posthæc incolumem sat scio fore
 me; nunc si deuito hoc malum.
 Incolumem se ad suos recipere. Cæsar 3, bel. Ciuil. 207.
 Gratulor incolumi. Ouid. epist. 6, 1.
 Aedes incolumes: pro integra & non ruinosis. Vlpian. in l. qui
 bona sude: § quum inter. ff. de dam. infecto.
 Incolume argentum. Plaut. Persa, 9, 23.
 Capite incolumi esse. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 27.
 Corpus incolume. Lucret. lib. 1, 50.
 Famam tueri incolumem. Horat. 1, Serm. Satyr. 4, 24.
 Grauitate incolumi iocum tentauit. Horat. de Arte, 45.
 Ratis incolumis. Ouid. 2, Trist. 20.
 Incolumis status. Suetonius in Nerone, cap. 54.
 Virtutem incolumem odimus. Horat. 3, Carm. ode 24, 6.
 Vox incolumis. Lucret. lib. 4, 121.
 ¶ Incolumitas. Incolumitatem deditis polliceri. Cæsar 3,
 bel. Ciuil. 109.
 INCOMES.] Sinè comite: authore Festo.
 ¶ Incomitatus: Idem.
 Funera incomitata. Lucret. lib. 6, 247.
 Virtus incomitata externis bonis. Ouidius 2, de Ponto, e-
 leg. 3, 8.
 INCOMITTO.] tale commissum facio, pro quo necesse ut
 in comitium venire. Plautus Curcul. 8, 30,
 Quod insigne habeo, quæso ne me incomities.
 INCOMMENDATVS.] sinè commendatione. Ouidius 11,
 Metamorph. 87,
 Nil illis vetitum est, incommendataq; tellus.

INCOMMODVM.] Malum, damnum. Terent. Hecyr. 3. 4. 3, Non hercle, Parmeno, verbis dici potest Tantum; quam re ipsa nauigare incommodum est. Nisi tibi incommodum est. Plaut. Mostel. 10, 20. Multa senem circumueniunt incommoda. Horat. de Arte, 35. Conciliare incommoda alicui. Lucret. lib. 3, 177. Incommoda atq; iniurias viri oēs ferre. Terent. Hecyr. 1. 2. 91. ¶ **INCOMMODVS.** Terent. Hecyr. 3. 4. 1, Ain' tu tibi hoc incommodum euenisse iter? Incommoda vxor & importuna. Plaut. A sin. 3, 48. ¶ **INCOMMODE.** Terent. Hecyr. 3. 3. 10, Quia tam incommode illis fors obtulerat aduentum meum. Idem Eunuch. 2. 3. 37, Incommodè hercle. Non incommodè opus efficere. Colum. lib. 12, cap. 56. ¶ **INCOMMODITAS.** Terentius And. 3. 3. 36, Nempe incommoditas deniq; huc omnis redit. Incommoditas temporis. Liu. 10. ab Vrbe, 45. ¶ **INCOMMODO.** Terent. Andr. 1. 1. 135, Magis id ad eò, mihi vt incommodet, Quàm vt obsequatur gnato. **INCOMPARABILIS.]** Plinius lib. 7, cap. 25. 3, Illa fuit vera & incomparabilis inuicti animi sublimitas. Quintil. libro 1, cap. 3, vt doctissimum atq; incomparabilem magistrum domi habeat. **INCOMPETVS.]** Plin. lib. 34, cap. 13. 8, Origo atq; natura eius incomperta est mihi. Idem lib. 4, cap. 13. 6, Incomper- tæ magnitudinis. Incomperturn aliquid dicere. Liu. 9. ab Vrbe, 138. Vetustate incomperturn. Liu. 4. ab Vrbe, 98. Incomperturn est. Liu. 8. bel. Pun. 15. Incomperturn habere. Plin. lib. 12, cap. 8, 1. **INCOMPLETVS.]** Firmicus, lib. 5, cap. 2, Et qui semper im- perfecta incompletaq; sua consilia derelinquant. **INCOMPOSITVS.]** Inornatus, & inelegans. Liu. 4. ab Vrbe, 173, Campanij oratio incomposita fuisse dicitur. Moribus incompositus. Quint. lib. 4, cap. 5, 8. Incompositum agmen. Liu. 5. ab Vrbe, 131. Motus incompositos dare. Virg. 1, Georg. 70. Pede incomposito currunt versus. Horat. 1. Serm. Sat. 10. 1. ¶ **INCOMPOSITÈ.** Liu. 5. bell. Pun. 204, Et in hostem negligenter & incompositè venientem incurritur. **INCOMPREHENSIBILIS.]** Plin. epist. 20. c, Vt est disputando incomprehensibilis, & lubricus, ita eludit. Cels. Quo- niam incomprehensibilis natura sit. Incomprehensibilis arena paruitas. Col. lib. 10, in Proem. 5, **INCOMPTVS.]** Inornatus. Decor incomptus. Seneca Hipp. 5, 14. Capilli incompti. Horat. 1. Carin. ode 12, 9. Caput incomptum. Horat. Epod. 5, 4. **INCONCESSVS.]** Negatus & prohibitus. Quintil. lib. 10, cap. 2, Cùm totum exprimere, quem elegeris, penè sit ho- mini inconcessum. Virg. 1, Aen. 132, Pergama quum peteret, inconcessosq; hymenæos. Ignibus inconcessis antonitæ puellæ. Ouid. 10, Metam. 31. Voluptas inconcessa placet. Ouid. 3, Amor. eleg. 4, 7. **INCONCILIO.]** Turbo. Plaut. Bacch. 11. 22, Ipse, quod in se fuit, accuratum habuit, qd' posset mali Facere in me, inconciliare copias omnes meas. Inconciliare sibi aliquem: Facere inimicum. Plautus Tri- num. 4. 73. Inconciliare: controuersiam facere. Plaut. Persa, 23, 55, Quia non inconciliat, quum te emo. ¶ **INCONCILIATÈ:** Perperam, inconsultè. Plautus Mostel. 8. 83, Ne inconciliatè quid nos porrò postules. **INCONCINNVS.]** Gellius li. 16, cap. 5, Ea fermè omnia in- concinna atq; absurda visa sunt. Asperitas agrestis & inconcinna. Horat. 1. epist. 19, 2. Personamq; feret non inconcinna vtramque. Horatius 1. epist. 18. 6. ¶ **INCONCINNITER:** Inornatè, impolitè. Gellius, libro 10. capite 17, Vt utique in eam rem, quam tum agebat, non incon- cinniter. **INCONCVSSVS.]** Stat. 4. Sylu. 1. 29, Florebant hilares inconcussiq; penates. **INCONDITVS.]** Inordinatus, incompositus. Plinius epist. 190, Inimicos suos duntaxat minores incondito turbi- doque clamore postulauerat, simul & oppresserat. Liu- vius 1. Decad. libro quarto, In aliquem carmina incondi- ta canere. Incondita blanditiæ. Plin. lib. 8, cap. 5, 4. Incondita carmina. Liu. 4. ab Vrbe, 86. Corpora incondita: id est, insepulta. Lucan. lib. 6, 21. Inconditus fremitus. Plin. lib. 9, cap. 13, 2. Incondita loca: Inconscripta. Sallust. in Jugurth. At illi, qui- bus vires aderant, ruerè cuncti ad portas, inconditas tene- te, Virg. 2. eclog.

—ibi hac incondita solus
Montibus & syluis studio iactabat inani.
Inconditus motus. Plin. lib. 8, cap. 2, 1.
Incondita turba hominum. Liu. 2. belli Pun. 189. & li- bro 5, 2.
Ne sparsi & inconditi sine ordine, sine signis, omnibus por- tis excurrerent obstitendo. Liu. 9. bell. Pun. 172.
INCONFESSVS.] Ouid. 2, Metamorph. 110, Seruandum dederat; sed enim inconfessus quid esset.
INCONFVSVS.] Claud. in 4. Paneg. de sexto Honorij Con- sularu:
Textas lege fugas, inconfususq; recursus.
INCONGELABILIS.] Gellius lib. 17. cap. 8, Cur fluuiorum & fontium aquæ gelu durentur, mare omne incongela- bile sit.
INCONGRVENS.] Plin. epist. 74 f. Dissoluta atque incon- gruens sententia. Gell. lib. 2, cap. 5, Est enim pleraq; & sibi & nobis incongruens.
INCONNIENS.] Non morans palpebras. Gellius lib. 2, cap. 1, Stare solius Socrates dicitur pertinaci statu per dius atq; pernox, à summo lucis ortu ad solem alterum orien- tem, inconniens.
INCONSIVIUS.] Liu. 1. bell. Pun. 46, Alcon, inconficijs Sa- guntinis, precibus aliquid moturum ratus, quum ad An- nibalem noctu transisset.
INCONSEQUENTIA.] Quintil. lib. 8, cap. 6, Quæ est incon- sequentia rerum foedissima.
INCONSIDERANTIA.] Vide **INCONSIDERANTIA.**
INCONSOLABILIS.] Ouid. 5, Metamorph. 86, —inconsolabile vulnus
Mente gerit tacita.
INCONSTANS.] Leuis, mobilia. Plinius libro 18, capite 35, 11, Si id in pluitibus partibus fiet, inconstantes ventos ef- fudent.
¶ **Inconstantia:** Leuitas.
Inconstantiam mensuræ diuersitas authorum facit. Plinius lib. 6, cap. 16, 10.
¶ **Inconstanter.** Membra inconstanter iactando fatigat. Lu- cret. lib. 3, 100.
INCONSVETVS.] Non assuetus. Silius lib. 11, 57, —super inconfuctus opimæ Sidonius mensæ miles.
INCONSULTVS.] Imprudens, Inconsideratus. Quintilia- nus Declam. 19, O' inconsultam muliebrem semper a- mentiam!
Sin inconsultus hoc fecit, Triphonius in l. non solum. §. sed & is. ff. de ritu nupr.
Inconsultum consilium. Plaut. Milit. 10. 6. Liu. 3. bell. Pun. 28, Inconsultum certamen.
Turba inconsulta ruit. Lucan. lib. 1, 99.
Ex inconsulto arma posuit. Silius lib. 8, 41.
¶ **Inconsultus;** Participium: à quo consilium non est peti- tum. Varro: Etenim inficio atq; inconsulto domino, serui sæpe ex agro discedunt.
¶ **Inconsultus:** Cui nō est datum consilium. Virg. 3, Aen. 91, Inconsulti abeunt, sed emq; odère Sibyllæ.
¶ **Inconsultè.** Sallust. Inconsultè ac veluti dementiam cun- cta simul agebant. Cæsar 1. bell. Ciuil. 178, Quod eò inci- tati studio inconsultiùs prociesserat.
¶ **Inconsultò.** Vlpianus in l. 1. §. & ideo ff. de his quæ in test. del. Proinde, etsi inconsultò super sit indux. se se, manebüt.
¶ **Inconsultus:** substantiuum. Plautus Trinum. 4. 95, Me absente, atq; inficiente, inconsultu meo.
INCONSVMPTVS.] Ouid. 7. Metam. 121, Inq; manu thuris pars inconsumpta reperta est?
Tibi iuuenta inconsumpta. Ouid. 4, Metam. 4.
¶ **Inconsyderantia:** Inconsulta ratio. Suet. in Claud. Cæsare, cap. 39, Inter cætera, in eo mirati sunt homines, & obliuio- nem, & inconsyderantiam.
¶ **Inconsyderatè.** Gell. lib. 17, cap. 1, Vt scribere ausi sint, M. Ciceronem parum integrè, atq; improptiè; atq; inconsy- deratè locutum.
INCONTAMINATVS.] Varro de re Rustic. cap. 9. 13, Similes facie non his villaticis gallinis nostris, sed Africanis, aspe- ctu ac facie incontaminata. Liu. 4. ab Vrbe, 5, Ne quid syn- ceteri, ne quid incontaminati sit.
INCONTINENS.] Plaut. A sinar. 16. 9, Madidum, nihil, in- continentem, atq; oforem vxoris suæ. Plin. lib. 8, cap. 43. 2; Sed incontinens vterus vrinam genitalem reddit.
Incontinens, cum genis. Senec. 3. Natur. quæst. Nihil est tam violentum & incontinens sui.
Tilyus incontinens sui. Horat. 3. Carm. ode 4, 16.
¶ **Incontinentia.** Incontinentia ruina: Profluuium. Plin. lib. 28, cap. 8. 16. Idem lib. 32, cap. 5.
INCONTINENTIA] confestim. Vlpianus in l. 2. §. vtrum. ff. quemadmod. testam. aperiant. Vtrum autem incontinenti potesta-

potestatem inspiciendi vel describendi præbebit.

INCONVENIENS] Indecens. Quint. lib. 1, cap. 9, Est enim solæcisimus, in oratione comprehensionis vnius sequentium ac priorum inter se inconueniens positio. Seneca de Vita beata: Desinunt igitur inconuenientia inter se iungere, & voluptati virtutem implicare.

INCOQUO] Simul coquo. Plin. lib. 12, cap. 9, 2, Hæc est autem, cuius grana Parthorum proceres incoquere diximus esculentis, commendandi halitus gratia.

Incoquere: pro Coquere. Plin. lib. 9, cap. 30, 8, Vnum hoc animalium, nisi viuum feruenti aqua incoquatur, fluuida carne non habet callum.

Incoquere cum aqua. Colum. lib. 8, cap. 5, 13.

Incoqui sole. Plin. lib. 12, cap. 17, 2.

Radices incoquere odorato Baccho. Virg. 4, Georg. 56.

Succos arros incoquit. Ouid. 7, Metam. 53.

Incoquere: Coquenas applicare. Plin. lib. 34, cap. 17, 3, Album plumbum incoquitur æreis operibus, Galliarum inuento, ita vt vix discerni queat ab argento: eaq; incoctilia vocant. Deinde & argentarium incoquere simili modo cœpère, equorum maximè ornamentis, iumentorumq; iugis.

¶ Incoctus: Simul coctus. Plin. lib. 18, cap. 11, 13, Candorem autem ei pro creta lactis incocti mixtura confert.

Cruor incoctus herbis. Horat. Epod. 3, 2.

Incoctæ mulieres dicebantur, plus æquo calamistris vstæ. Festus.

Mauri incocti corpora. Silius lib. 17, 128.

Incoctum generoso pectus honesto. Perf. Satyr. 2, 8.

Spicula incoctæ cerastris. Silius lib. 15, 135.

Vellera incoctâ Tyrios rubores. Virg. 3, Georg. 61.

Incoctum aliquid dare. Plaut. Mil. 5, 53.

¶ Incoctile. Plin. lib. 34, cap. 17, 3.

INCOORDIO] In cor immitto, & suadeo. Plaut. Cistell. 3, 100.

INCORPORALIS] Quintil. lib. 5, cap. 10, Ius, quod sit incorporale, apprehendi manu non posse.

¶ Incorporale, Senec. epist. 91, Deinde à corporibus se ad incorporalia transtulit.

¶ Incorporalitas. Macrobius in Somn. Scipion. lib. 1, cap. 5, Occurrit prima perfectio incorporalitatibus in numeris.

¶ Incorporatus. Gell. lib. 5, cap. 15, Corpûsne sit vox, an incorporeum.

INCORPORO] Solinus cap 35, Regionè partim tenent barbari, quibus per artifices plagarû figuras, iam inde à pueris variz animalium effigies incorporantur.

INCORRECTVS] Opus incorrectû. Ouid. 3, Trist. eleg. 14, 5.

INCORRUPTVS] Plin. lib. 13, cap. 9, 1, Nec minùs spina celebratur, quoniam incorrupta etiam in aquis donat.

Custos incorruptissimus. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 17.

Incorruptior custos canis. Colum. lib. 7, cap. 2.

Incorruptum genus disciplinæ. Liu. 1, ab Vrbe, 75.

Incorrupta contra omnia vitia materia. Plin. lib. 13, ca. 16, 2.

INCOXO] In coxam sedeo. Pacuvius: Aded incoxanti mihi pes obstupuerat. Pomponius Pannuceatis: Neq; interm eacandî causâ vnquam incoxauî nate.

INCREBRESCO] Diuulgor, palam fio. Plaut. Merc. 21, 9, Nam vbi mores deteriores increbrescunt in dies.

Increbrescit fama velumor. Liu. 7, ab Vrbe, 49, Idem 4, bell. Pun. 50.

Nomen increbrescit Latio. Virg. 8, Aeneid. 3.

Increbuit res proverbio. Liu. 8, ab Vrbe, 41.

Aura increbuit. Horat. 2, Serm. Satyr. 5, 19.

Increbuit Auster. Cæf. 1, bel. Ciuil. 103.

Vndæ magis increbrescunt. Catul. Argon. 59, 55.

Pugna aduersa increbrescit. Sil. lib. 10, 1.

INCREDIBILIS] Terent. Eunuch. 5, 9, 19, Di vestram fideli incredibilia Parmeno modò quæ narrauit.

Incredibilis sum. Plautus Bacchid. 14, 3, 1.

Modo incredibili consentire. Horat. 2, Carm. ode 17, 5.

Incredibile memoratu, quàm facillè coaluerint. Sallustius in Catil.

¶ Incredulus. Horatius in Arte, 39.

Quodcumq; ostendis mihi sic incredulus. Quint. lib. 10, Veluti increduli quidam, & de ingenio suo pessimè meriti.

¶ Incredulitas. Martianus in l. mariti lenocinium. ff. ad leg. Iuliam de Adulterijs. Tunc autem puniendus est maritus eius, quum excusare ignorantiam suam non potest, vel adumbrare patientiam prætextu incredulitatis.

INCREDITVM] Vide INCRESCO.

INCREPITO] Sono, crepitum emitto. Virg. 9, Aen. 101, At tuba terribilem sonitum procul ære canoro Increpuit. Plaut. Amph. 4, 20, Si minusculo digito increpuerint fores. Liu. 1, ab Vrbe, 103, Vt primo statim concursu increpuere arma, micantesq; fulsere gladij.

Increpui hybernum, & fluctus moui maritimos. Plautus Rud. 2, 69.

Itu verberis increpuit. Ouid. 14, Metam. 164.

Stimulo tardos increpuisse boues. Tibull. lib. 1, eleg. 1, 6.

Vndâ increpuit latus carinæ. Ouid. 1, Trist. eleg. 2, 26.

Lynam increpuisse digitis. Ouid. epist. 3, 14.

Iupiter arras increpuit nubes. Ouid. 12, Metam. 11.

¶ Increpari: Reprehendere. Plautus Amphitr. 17, 25, Totus timeo, ita me increpuit Iupiter.

Increpare aliquem auaritiæ. Suet. in Caligula, cap. 19.

Increpabantur hæc in eum. Sallust. de Rep. ord. ad Cæsarem.

Increpare probris. Liu. 3, bell. Pun. 209.

Increpando exercitum. Liu. 2, ab Vrbe, 194.

Increpare hostem. Liuius: Et vanis animis minisque increpant hostem.

Voce acri increpare aliquem. Lucret. lib. 3, 194.

A' cunctis increpor. Ouid. 3, Metam. 130.

¶ Increpitus: Obiurgatus. Liu. 3, bell. Ciuil. 119, Qui post classem ad Ibeum per pauorem deserti grauius increpiti.

¶ Increpito: Frequentatium. Virgilius libro 10, Aen. 180, Hostis amare quid increpitas, morteq; minaris? Cæsar 2, bell. Gall. 289, Increpita e atq; incusare reliquos Belgas. Socij increpitant. Virg. 3, Aeneid. 91.

Audentius increpitans hostem. Stat. 11, Theb. 114.

Increpitare aliquem moræ. Silius lib. 8, 52, Virg. lib. 4, Georg. 28, Aestatem increpitans feram.

INCRESCO] Valde crescere. Liuius lib. 1, Cæsar ad remanens increpuit audaciæ media vrbe imminens, foro edificatur. Quintil. lib. 8, cap. 4, Hoc genus increfcit, ac firmatius, si ampliora verba cum ipsis nominibus, &c. Sæton de claris Grammat. 3, Post hoc magis ac magis & gratia, & cura artis increuit. Plin. epist. 12, c. increuerat valetudo, quam temperantia mitigare tentauit, Celsus: Non modò increfcere morbos, modò consistere, modò minui. Virgilius 3, Aeneid. 10, — hic confixum ferrea texit Telorum feges, & iaculis increuit acutis.

Increfcit audacia. Liu. 1, ab Vrbe, 150.

Barba genis. Lucan. lib. 2, 76.

Increfcente certamine. Liu. 10, ab Vrbe, 18.

Dolor increuit. Ouid. 9, Metam. 141.

Increfcitibus variz maculis ac verrucis. Plinius libro 19, capite 12, 3.

¶ Incrementum: Augmentum. Quintil. lib. 8, cap. 4, Incrementum est potentissimum, quum magna videtur, etiam quæ inferiora sunt.

Fluuij incrementa. Lucan. lib. 4, 28.

Incrementum vrbis. Liu. 1, ab Vrbe, 195.

Magnum louis incrementum. Virg. eclog. 4, 10.

Incremento augeri. Liu. 4, ab Vrbe, 37.

Incremento ingenti res aufert. Liu. 1, ab Vrbe, 150.

Dare incrementum alicui rei. Quint. lib. 3, cap. 1, 1.

Incrementa: semina vnde aliquid crefcit. Ouidius 3, Metamorph. 21, — moteq; iubet supponere terræ Vipereos dentes, populi incrementa futuri.

INCRUMENTVS] Victoria incruenta. Liuius 7, bel. Pun. 87, Idem ab Vrbe, 72, Nec Romanis incruenta victoria fuit: quarta pars milium amissa.

Incruento milite victoria. Liu. 8, ab Vrbe, 146.

¶ Incruentatus: Tacit. lib. 20, Discesserant obseffores, mistus ex Cætia, vsipijs, Mattiacis exercitus, fatiçate prædæ; nec incruentati.

INCRUSTO] Crustam duco siue applico. Varr. 3, de Re rust. cap. 14, 2, Has quoque saginare solent, ita vt ollam cum foraminibus in crustam sapa & farre.

Syncerum cupimus vas incrustare. Horatius 1, Sermon. Satyr. 3, 14.

INCUBO] Plaut. Curcul. 2, 61, — hic leno ægrotis incubat. Virg. lib. 4, Aen. Incubuitq; thero, dixitq; nouissima verba.

Incubant ab omnibus spondis transfuersæ, præclaræ contubernales. Quint. lib. 4, ap. 2, 87.

Incubare stramentis. Horat. 2, Serm. Satyr. 3, 14.

Incubauit: Præteritum. Plin. lib. 11, cap. 16, 4, Nam nisi incubauere, fauos huidos faciunt.

Incubare, dicuntur q; qui dormiunt ad accipiendæ responsa. Virgilius 7, Aeneid. 8, Pellibus incubuit stratis, somnosq; petiuit. Plautus Curcul. 6, 16, Namq; incubare te satius fuerat Inui.

¶ Incubare, pro Inhiare, & vehementer cupere. Liu. 6, ab Vrbe, 67, istos incubantes publicis thesauris, ex præda clandestina euoluas.

Auro defosso incubare. Virg. 2, Georg. 102.

Diuitijs soli incubuere reperiis. Virg. 6, Aen. 122.

¶ Incubare: pro incubere. Liuius: Incubans cartici, secundo Tybæci ad vrbem defertur.

Mens incubuit dolori. Ouid. 4. Trist. eleg. 3, 5.
 Nox ponto incubat. Virg. 1. Aeneid. 19.
 Metus incubat amens. Lucan. lib. 8, cap. 6.
 Incubare ouis vel pullis, dicitur gallina. Colum. lib. 8, cap. 5.
 8 Ibidem, cap. 8. 4. Nec minus in agros emittant matricem,
 quæ ouis vel pullis incubant.
 Incubare oua noctibus. Plin. lib. 9, cap. 10. 3. Varro de Re
 rust. Negant plus viginti quinque; oua incubare.
 Incubare super. Seneca de Vita beata: Super Circense tomē-
 tum per futuras veteris lintei effluens incubabo.
 Incubare thesauris. Quint. lib. 10, cap. 10, non procul ab ini-
 tio: Velut clavis thesauris incubabit.
 Incubare, *absolūtè positum*. Colum. lib. 8, cap. 3. 4. Gallinæ
 incubare cupiunt ab Idib. Ian.
 Incubari, *passivum*. Plin. lib. 10, cap. 54. 1. Oua incubari intra
 decem dies ædita, vitilissimū. Ibidem: Quarto die, postquā
 cœpere incubari.
 Incubare: Assiduum esse. Apuleius lib. 7. Tabernulam quā-
 dam, vitatis mari fluctibus, incubabat.
 Incubare: *curam habere*. Apul. lib. 4. Metamorph. Aureos fol-
 les incubabat.
 Incubito: Frequentativum. Colum. lib. 8, cap. 14. 8. Cellas,
 in quibus incubitat, siccissimas esse oportet. De anseribus.
 Plin. lib. 8, cap. 43. 3.
 Incubatus: Verbale. Plin. lib. 10, cap. 54. 2. Si incubatu to-
 nuerit, oua pereunt.
 Incubatio. Plinius libro 10, capite 56. Rara incubatio ouis
 noxia.
 Incubatio. Plin. lib. 10, cap. 56. 2. Incubationi datur initium
 post nouam lunam.
 Incubitus. Plinius libro 10, cap. 54. 2. Quædam autem &
 citra incubitum sponte naturæ gignunt. Idem libro 8, ca-
 pite 36. 3.
 Incubitus dextri lateris. Plin. lib. 28, cap. 4. 20.
 Incubator. Macrobius de Dionysio: Siculæ incubator
 aulæ.
 INCULCŌ.] Infarcio. Plin. lib. 29, cap. 2. 3. At canis rabiosi
 moribus inculcata, post diem septimum soluitur.
 Inculcare munus: obtrudere. Seneca de Vita beata,
 Quibusdam offeram; quibusdam etiam inculcabo.
 Inculcata persuasio. Quintil.
 INCULPATIO.] Gell. lib. 1, cap. 6. Sicuti omnis culpæ priva-
 tio, inculpatum facit. Idem lib. 14, cap. 2. Eum constabat
 virum esse feruē bonum, notæq; & expertæ fidei, & vitæ
 inculpatissimæ. Idem lib. 7, cap. 32. Non omnino inculpa-
 tum, neq; in desidē vifum esse.
 Fides inculcata. Ouid. 9. Metam. 135.
 Honestæ & inculpatæ vitæ testis. Callistratus, in l. testium.
 ff. de testibus.
 INCULPVS.] Vide INCOLO.
 INCUMBĀ.] Pars pilæ in conformationibus. Vitruuius lib.
 6. cap. 10, quum cunei ab oneribus parietum pressi, per
 coagmenta ad centrum se prementes, extruderint in-
 cumbas.
 INCUMBŌ] Innotor & ighæreo. Virg. eclog. 8. 4.
 Incumbens tereti Damon, sic cœpit, oliuæ. Plin. lib. 2.
 cap. 64. 2.
 Aratri incumbere. Virg. 1. Georg. 43.
 Baculo incumbens. Ouid. 1. Fast. 36.
 Incumbunt testa centenis columnis. Martial. lib. 5, 13.
 Humero alicuius incumbere. Virg. 5. Aen. 64.
 Leæto incumbens. Ouid. 11. Metam. 132.
 Toto incubuit. Virg. 4. Aen. 130.
 Incumbere gladium. Plaut. Casina, 6. 29.
 In scuta. Liu. 5. bell. Maced. 15.
 Incumbere illi. Quint. lib. 9, cap. 3.
 Incumbere in bellum animo & opibus. Cæsar 7. belli Gal-
 lici, 303.
 Incumbit defensio mortis hæredi. Vlp. in l. necessarios, §. sin.
 ff. senatuse. Syllaniano, &c.
 Cætera mala mihi incumbunt. Tacit. lib. 14.
 Acrius incumbere. Virg. 4. Georg. 50.
 Labori. Silius lib. 4, 166.
 Neruis cunctis. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 1, 8.
 Pectore toto. Ouid. Ibidem.
 Ceris & stylo. Plin. lib. 7. ad Suram, epist. 147. d.
 Possessioni. l. consentaneum. C. quomodo & quando iu-
 dex. possessionem bonorum, cui incumbit, ad te transfer-
 re, & aduersarium petitorum constituere.
 Incumbit illi spes. Suet. in Tib. Cæf. cap. 15.
 Incumbere: *irruere*. Quint. lib. 3, cap. 9.
 Aestus incumbens scopulis. Virg. 2. Georg. 76.
 Incumbere: *inclinae in aliquam partem*. Plaut. Aulul. 21. 8,
 — hoc serui officium reor,
 Retinere ad salutē, nō cum, quō incubat, eō impellere.
 INCUNABULA.] Idem quod Cunabula. Plaut. Truc. 19. 12,

— fascijs opus est, puluinis,
 Cunis incunabulis.
 Incunabula, *pro Inisjs*.
 Dicendi incunabula. Quintil. in Proœm. lib. 1, 6.
 Iouis incunabula Crete. Ouid. 8. Metam. 20.
 INCURATIVVS.] Horat. 1. epist. 17. 5,
 Stultorum incurata pudor malus vlcera cælat.
 INCURIA.] Negligentia.
 Desertos, opis expertes, incuria maculat. Lucretius libro 6.
 250 Horatius de Arte, 71, Offendar maculis, quas aut in-
 curia fudit.
 Incuriosus. Negligens. Gell. lib. 2. cap. 18, Quippe M. Cato,
 vir in cognoscendis rebus multi studij, incerta tamen cau-
 sa & incuriosa, super ea re opinatus est.
 Incuriosus: *Vacuus cura*. Tacit. lib. 2. Dum vetera extollimus,
 recentium incuriosi.
 Actas incuriosa. Tacit. in vita Agricolæ.
 Vigiliæ incuriosæ. Tacit. lib. 21.
 Incuriosus proximorum. Plin. epist. 173. a. Tacit. ll. 19, Sum-
 mi discriminis incuriosis.
 Incuriosè. Gell. lib. 2. cap. 6. Reprehendunt, quasi incurio-
 sè & abiecte verbum positum.
 Agere pueritiam incuriosè. Tacit. lib. 17.
 Incuriosius agere. Tacit. lib. 20.
 INCURRO.] concurrere in aliquem. Liu. lib. 1. ab Vrbe, 167,
 quum iam pelleretur media pedum suorum acies, ita in-
 currisse ab lateribus ferunt, vt &c.
 Incurrere in hostes. Sallust. Martial. lib. 1. 38,
 Pectore nec nudo strictos incurris in enses.
 Desuper incurrere, præstantibus alijs. Tacit. lib. 2.
 In oculos incurrere. Quint. lib. 7, cap. 2. 29. Alij vitantes, cæ-
 quæ in oculos incurrunt, exquirenda putant. Seneca libro
 de Benef. 1.
 In ordinem. Quint. lib. 1, cap. 5. 34.
 In ptælia incurrunt tauri. Virg. 12. Aen. 144.
 Incurrit febris in tempus exercitationis. Cels. lib. 3. cap. 15.
 Incurrit suspicio fraudis: *absolutè*. Papin. in l. ab hæred. ff. de
 separationibus.
 Incurrit hic & alia suspitio. Tryphon. in l. bona fides. §. j. ff.
 de positi, vel cont.
 Incurrere Circensibus natalem alicuius. Suet. in Tiberio.
 Acies incurrunt. Silius lib. 4, 29.
 Armis densis incurrimus. Virg. 2. Aen. 82.
 Hastis aduersis incurrere. Virg. 11. Aen. 123.
 Vrsi incurrunt armentis. Ouid. 7. Metam. 111.
 Incurritur: *Impersonale*. Iuuenal. Satyr. 6. 33, Si nihil est, fer-
 uis incurritur.
 Incursurus. Incursurus, tenuit vestigia tellus. Ouidius 5.
 Metamorph. 40.
 Incursio. Incursio atque impetus armorum. Cæsar 5. bell.
 Gall. 3.
 Incursionem facere. Liu. 1. ab Vrbe, 45.
 Incursus. Plin. lib. 8, cap. 42. 13, Vnde equis solutum carpe-
 re incursum traditur atque.
 Luporum incursum. Virg. 3. Georg. 81.
 Vis & incursum pluuiarum. Colum. lib. 4, cap. 17. 6.
 Incursus solis. Colum. lib. 1, cap. 6. 15.
 Grauis incursum. Tacit. lib. 4.
 Incursus omni de parte timedi. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 14. 6.
 Sustinere incursum. Ouid. 3. Metam. 17.
 Vndarum incursum sonat vnda. Ouid. 11. Metam. 100.
 Incursim: Celeriter. Cæcilius Fallacia: Nullus sum, nisi
 meam rem iam omnem propero incursum perdere.
 Incursio: frequentativum. Plaut. Aulul. 7. 57. A fini me mor-
 dicibus scindat; boues incursum cornibus. Ouid. 2. Met. 40,
 — atq; sub æthere fixis incursum stellis.
 Fortius incursum Tyrii. Stat. 8. Thebaid. 32.
 Incurrere aciem. Tacit. lib. 19.
 Aduersis cornibus. Plin. lib. 9, cap. 31. 3.
 Incursum color alij color. Plin. lib. 28, cap. 8. 23,
 Incursans. Plin. lib. 11, cap. 37. 23, Natura oculos compo-
 suit lubricos, propter incursum, & mobiles.
 Incursio. Seneca, 2. de Ira: Multa caligine incursum, &
 vastantem, fugantemq; Ibidem: Properanti in multos in-
 cursum est.
 Incursatus: *Passivum*. Liu. lib. 4. bell. Pun. 185. Agmenque
 Romanū impune incursum ab equitibus hostium fuerat.
 INCURVVS.] Curuus. Terent. Eunuch. 2. 3. 44,
 Incuruus, tremulus, labijs demissis. Plin. lib. 18, cap.
 19. 5. Arator nisi incuruus præuaticatur.
 Incuruus humeris. Plin. lib. 11, cap. 52. 2.
 Incurua arbor. Plin. lib. 12, cap. 25. 3.
 Catina incurua. Ouid. 15. Metam. 129.
 Metæ incuruæ. Stat. 5. Syllu. 2. 6.
 Incurua. Plin. lib. 16, cap. 42. 1, Robur oleæ, incuruantur,
 ceduntq; ponderi.

Arcus incuruant validis viribus. Virg. 5. Aeneid. 99.
 Membra incuruata. Ouid. 6. Metam. 50.
 INCVS] Instrumentum super quod aliquid cuditur. Plin.
 lib. 33, cap. 4. 14. Incudibus non resistit.
 Gladios parante incude. Iuuen. Satyr. 10, 14.
 Medijs incudibus ablatum opus. Ouid. 1. Trist. eleg. 6, 6.
 Duris incudibus impositi enses. Virg. 3. Georg. 105.
 Incudi reddere versus male tornatos: *per translationem*. Ho-
 rat. in Arte poet. 89.
 INCVS O.] Reprehendo. Terent. Heaut. 5. 2. 7,
 Quid me incusas, Clitiphoe? Idem Phorm. 3. 1. 7,
 Equidem here, nos iam dudum hic te absentem incu-
 samus, qui abieris. Cæsar 1. bell. Gall. 161. Omniumq; or-
 dinum ad id concilium adhibitis centurionibus, vehemē-
 tere eos incusauit. Sic lib. 2. 286, Increpitare atque incusare
 reliquos Belgas.
 Incutabo te probr. Plaut. Trueul. 4, 5.
 Voce magna incusat Larinum. Virg. 12. Aen. 117.
 Querehis incusat farsa. Stat. 1. Achilli. 88.
 Intemperiem cæli incusantes. Tacitus.
 INCVS TODITVS] Martial. lib. 1. 112,
 Incustoditis & apertis Lesbia semper
 Luminibus peccas.
 Boves incustoditæ. Ouid. 2. Metam. 137.
 Oule incustoditum. Ouid. 1. Trist. eleg. 5. 2.
 INCVS VS.] Cudendo asperatus. Virg. 1. Georg. 55,
 — lapidemq; reuertens Incusum,
 INCVTIO.] Inijcio.
 Incutere scipionem eburneum in caput alterius. Liuius 5. ab
 Vrbe, 187.
 Pedem teræ. Quint. lib. 2, cap. 13.
 Colaphum. Iuuenal. Satyr. 9, 1.
 Pollicem limini. Plin. lib. 7, cap. 51; 3.
 Desiderium vrbis alicui. Horat. 1. epist. 14, 5.
 Metum. Liu. 2. ab Vrbe, 79.
 Morbum amicis. Plaut. Trinum. 4, 30.
 Morbos alicui. Lucret. lib. 6, 155.
 Negotij aliquid alicui. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 18.
 Nuntium alicui. Liu. 2. ab Vrbe, 37.
 Pauorem. Liu. 7. bell. Pun. 226.
 Pigritiam. Liu. 1. bell. Maced. 134.
 Pudorem alicui. Horat. 1. epist. 19, 17.
 Religionem. Liu. 9. bell. Pun. 54. Ibidem, lib. 2. 180, Clau-
 dijque Consulis primo Punico bello memorata naualis
 clades, religionem animo incussit.
 Terrorem Patribus. Liu. 3. ab Vrbe, 15, & lib. 7, 61.
 Vim ventis. Virg. 4. Aen. 15.
 INCUSSUS. Plin. lib. 12, cap. 14. 1, Medetur cum mica salis,
 contusis, incussisq; inultis, & strumis.
 INDAGO] inquirō. Plaut. Merc. 2. 38,
 — eo si pacto posset indagariet
 Mulier.
 INCAGATOR. Col. lib. 9, cap. 8, 9, Sed indagatorem conue-
 nient matutina tempora vestigandi eligere.
 Indagator aquarum. Col. lib. 2, cap. 2, 16.
 INCAGANTER. Col. lib. 5, cap. 1. 2, Boni venatoris est, indagā-
 ter quamplurimas feras capere.
 INCAGATIO. Inuestigatio, inquisitio. Plin. lib. 9, cap. 7. 1, In qua
 sententia fuisse Aristotelem video, & ea multis persuasisse
 doctrinæ indaginibus.
 INDAGO: *Series plagiarum*. Virgil. 4. Aen. 25,
 — saltusq; indagine cingunt. Cæsar. 8. bell. Gall. 67,
 Sylvis vndiq; impedivissimis, aut altissimo flumine vel in-
 dagine munitam. Lucan. lib. 6, 9,
 Et sylvas vastaq; feras indagine claudit.
 Armata indagine lustrare omnem prospectum. Statius 12.
 Thebaid. 91.
 Indago: *per translationem*. Tacit. lib. 13, Romæ testamenta &
 orbos velut eius indagine capi.
 Indagine pœnarum cingi. Plin. in Paneg. 56.
 INDE.] A quibusdam de loco. Terent. And. 2. 2. 31,
 Etiam puerum inde abiens conueni Chremis. Ibid.
 1. 1. 10, Redeo inde iratus, atq; ægre ferens. Liu. lib. 1, Pri-
 mo in Macedoniam venisse, inde in Siciliam quærentem
 sceler delatum. Plaut. Pseud. 9. 30, Quia videre inde esse.
 Inde, *ad res velatum*. Plaut. Amph. 3. 275, Cadus erat vini, inde
 impleui cirream.
 Inde, *ad personam velatum*. Plaut. Curcul. 15, 44. Terentius
 Adelph. 1. 1. 11,
 — uxorem duxit: nati filij
 Duo inde ego hunc maiorem adoptari mihi.
 Inde: *pro, Ob id*. Terentius Heaut. 1. 1. 2,
 Quanquam hæc inter nos nuper noticia admodū est.
 Inde ad eō, quod agrum in proximo hic mercatus es.
 Plin. epist. 13. 2. lib. 7, inde est, quod magnam partem no-
 stium in imagine tuâ vigil exigo, &c.

Indè: *pro Deinde*. Liu. 1. ab Vrbe, 19, Crimini maxime dabant,
 Numitoris agros ab his impetum fieri: indè eos collecta
 iuuenam manu hostilem in modum prædas agere.
 Abs te indè. Plaut. Pseud. 19, 7,
 Minæ viginti fanæ ac saluæ sunt tibi
 Hodie, quas abs te: indè est instipulatus Pseudolus.
 Inde ab ineunte ætate cum animo depugnat suo. Plautus
 Trin. 6. 24. Liu. 4. ab Vrbe, 157, Etiam indè ab incunabulis
 imbutum odio Tribunorum.
 Iam indè ab initio minime lætus nouæ origine yrbs. Liu. 1.
 ab Vrbe, 7.
 INDEBITVS.] Fletus indebitus. Senec. Herc. Oetheo, 14, 15,
 — indebitos nato quidem
 Compescere fletus mater Alcide inelytri.
 Præmia magna quidem, sed non indebita posco. Ouidius
 epist. 15. 4.
 INCREDITUM: *substantiue*. Paulus in l. si procurator. ff. de
 cond. indeb. Si procurator tuus indebitum soluerit, & id
 tu ratum habeas.
 INCREDITUM. Paulus in l. cum de indebito quæritur. ff. de probat.
 Nisi euentissimis probationibus in scriptis habitis,
 ostendere paratus sit, sese hæc indebitum promississe.
 INCREDITUM. Vlpian. in l. cum duo pro reo. ff. de condi. in-
 deb. Quibus personis tria indebitum soluta sunt.
 INDECENS.] Martial. lib. 5. 14,
 Oculog; ludos spectat indecens vno.
 Indecentissimus. Senec. de Benef. lib. 1, cap. 9, Indecentissi-
 mum sponsaliorum genus est adulterium.
 INDECENTER. Plaut. Merc. 12, 17, Nec tolerant, ut æquum est,
 patres, sed clamant, indecenter obstrepunt.
 INDECET. Plin. epist. 1. 2. lib. 3, Nam iuuenes adhuc confusa
 quædam, & quasi turbata, non indecent.
 INDECLINABILIS.] Gel. li. 6, cap. 2, Fatum, est sempiterna
 quædam & indeclinabilis series rerum.
 Indeclinabilis iustitia. Senec. epist. 78. Item epist. 67, Indecli-
 nabilis animus.
 INDECLINATUS. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 10. 17,
 Hæc tibi, qui præstas in declinatus amico.
 Indecinata amicitia. Ouid. 4. Trist.
 INDECORIS, vel INDECOR.] Accius Athamante: Cuius
 sit vita indecoris, mortem fugere turpe haud conuenit.
 Virgil. 12. Aeneid. 5,
 Nec genus indecōres. Idem lib. 7,
 Non erimus in regno indecōres.
 INCORORUS. Indecora lasciuia ludere. Plin. lib. 18. ca. 35. 11.
 Indecorus quæstus. Liu. 1. bell. Pun. 250.
 INCORUS. Plin. lib. 13, cap. 12. 5.
 INDEFATIGABILIS.] Seneca lib. 2, de Ira: Alius contentus
 breui somno, vigiliam indefatigabilem extendit.
 INDEFENSVS.] Liu. 4. ab Vrbe, 121, Hic præbituri (inquit)
 vos telis hostium estis indefensi, inultis Plin. lib. 18, cap. 7. 5,
 Indefensa quippe membranæ continentur.
 INDEFESSVS.] Ouid. 9. Metamorph. 40,
 — ego sum indefessus agendo.
 INDEFINITVS.] Obscurus & perplexus. Gel. lib. 16, cap. 4,
 Indefinitus inexplicabilisq; sermo fiet.
 INDEFLECTVS.] Ouid. 7. Metamorph. 125,
 Qui lachryment desunt, indelectaq; vagantur
 Natorum matrumq; animæ, iuuenumq; senumq;
 INDEFLEXVS.] Plin. in Paneg. 8, iam honor capitis, & di-
 gnitas ois, ad hoc ætatis inflexa maturitas.
 INDELECTVS] Ouid. 1. Metam. 58,
 Si qua domus mansit, potuitq; resistere tanto
 Indelecta malo.
 INDELEBILIS.] Ouid. 15, Metamorph. 176,
 — nomenq; erit indelebile nostrum.
 INDELIBATVS.] Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 6,
 Dum iuuat & vultu ridet fortuna ferendi;
 Indelibatas uncta sequuntur opes.
 INDEMNATVS] Plaut. Curcul. 15, 17,
 Hoccine pacto, indemnatum atq; intestatū me attripit?
 INDEMNIS] immunis à damno. Senec. de Vita beata: Li-
 ber eris, tutus, indemnus; nihil frustra tentabis, nihil prohi-
 beberis. Idem epistol. 9, Qui per fenam, & ruinas, & ignes,
 illæsus & indemnus euasit Vlpian. in l. bona fide. ff. de no-
 xal. actio. Vel officio iudicis consequetur, ut indemnus
 maneat.
 INDEMNITAS. Papin. in l. fideiussor ff. de negotijs gestis, exi-
 stians indemnitati suæ confusus prædij consuli posse.
 INDEPLORATVS] Ouid. 1. Trist. eleg. 3. 9,
 Sed sine funeribus caput hoc, sine honore sepulcri.
 Indeploratum barbara terra teget. Idem 11. Met. 1381
 INDEPRAUATVS.] Senec. epist. 77. Si via indeprauata vir-
 tus est, & sui iuris permanet, solum bonum est virtus.
 INDEPRECABILIS.] Gell. Et pœna indeprecabilis subeun-
 da effect.

INDEPREHENSIBILIS.] Quint. Declam. 4. Nec per varias ambages indeprehensibilem sparfit errorem. Idem Declam. 8. Inenarrabile, indeprehensibile est.

INDEPTVS.] Vide **INDIPISTOR.**

INDESERTVS.] Ouid. 2. Amor. eleg. 9. 11, Indeferta meo pectore regna gere.

INDESSES.] Gellius lib. 7, cap. 22. Id profectò existimandum est, non omnino inculpatum, neque in desidem visum esse, cuius corpus in tam immodicum modum luxuriasset, exhuberassetq;.

INDESINENTER.] Varr. 2 de re Rust. cap. 9. 13, Et si alter indefinenter æger est ne sine cane grex sit.

INDESPECTVS.] Lucanus lib. 6, Indespecta tenet vobis qui tartara.

INDETONSVS.] Ouid. 4. Metam. 3. Additur his Nysius, indetonfusq; Thyoneus.

INDEVORATVS.] Martial. lib. 7. epigr. 19. in Sanctam: Indeuorato capite turtorem truncum.

INDEVOTVS.] Iustin. in l. si quis argentum. § vlt. c. de donationibus. Ne non solum indevotus, sed impius donator intelligatur.

Indeuotio. Vlpian. in l. 1. in fine ff. de penu legata. Puto tamen sic voluntatem testatoris sequendam, ut tota summa ilicò, postquam cessauerit hæres dare penum vxori, præstetur hæredis indevotione coercenda.

INDEX.] Vide **INDICO.**

INDICO.] ostendo, patefacio. Terent. And. 1. 1. 105, — ibi tum exanimatus Pamphilus, Bene dissimulatum amorem & celatum indicat. Ibid. 3. 3. 7. Vide num eius color pudoris signum vsquam indicat?

Clarius indicare. Horat. 4. Carm. ode 8. 4.

Signis indicare quid velis. Ouid. 1. 5. Metam. 134.

Res ipsa indicat. Terentius Adelph. 3. 2. 40. Idem Eunuch. 4. 4. 38.

Indicare iter. Liu. 8 ab Vrbe, 123.

Indicare: Exponere. Plin. lib. 12, cap. 15. 4. Prius Arabiæ diuitias indicare conueniet.

Indicare: Accusare. Terent. Eunuch. 3. 7. 13, An pænitebat stagitij, te aurore quod fecisset Adolescens: ni miserum in super etiam patri indicares?

Indicate de. Sallust. Is quom diceret, se indicaturum de coniuratione.

Indicasse reum (inquit Vlpian. in l. indicasse. ff. de verb. signif.) est detulisse, arguisse, accusasse, conuicisse.

Indicare: Aestimare, precium rei venditæ statuere. Plaut. Pers. 16. 32. Indica; hæc pretium. n. tua merx est; tua indicatio est. Ibid. 16. 109, — tanti indica. Apul. lib. 1. Et percontato pretio, quòd centum nummis indicaret, alpernatus, centum viginti denarios præstinaui.

Indicatus: Participium.

Indicatus smaragdus sex aureis denarijs. Plin. lib. 37. ca. 1. 3.

Index. Plaut. Merc. 3. 17, Per me percontatus sum, sineq; indice aliquo. Mart. libro 1. 49, Indice non opus est nostris, nec vindice libris. Plinius epist. 1. 17. Alij ab indice nominati, se esse Christianos dixerunt; & mox negauerunt.

Index animi. Plin. lib. 8, cap. 16. 8.

Index librorum. Gell. lib. 20, cap. 11, Neq; itè defunt, qui indices libris suis fecerunt.

Index morborum, ferè est arteriarum pulsus. Plin. lib. 11, capite 37. 84.

Index pectoris. color & macies. Ouid. 9. Metam. 108.

Index, etiam lapidis nomen. Ouid. 2. Metam. 75, — periuraq; pectora vertit In durum silicem, qui nunc quoq; dicitur index.

Indicium: Signum, argumentum.

Mali indicium. Ouid. ad Liuiam, 29.

Ex indicio nihil periculi. Terent. Heaut. 3. 1. 6.

Indicio esse. Terent. Heaut. 2. 4. 4. Nam mihi quale ingenium haberes, fuit indicio oratio tua.

Indicio de se esse. Terent. in Prologo Adelph. 4.

Per indicium enuntiata res. Cæf. 1. bell. Gall. 16.

Indicium facere. Terentius Adelph. 4. 4. 8. Idem Hecyra, 4. 1. 32. Nunc res indicium hæc facit, quo pacto factum voluent.

Indicium profiteri. Martianus in Pandectis, ad leg. Corneliam de Sicanis, l. 1. Qui ve quum magistratus esset, publicò ve indicio præflet, operam dederit, quo quis falsum indicium profiteretur, ut quis innocens conueniretur. Tristi indicio seruatus. Stat. 3. Theb. 81.

Indicium: pro eo, quod tibi datur ut indices. Vlpianus in l. idem. §. si tibi ff. de cond. ob turp. caus. Si tibi indicium dederò ut fugitium mecum indices. Et paulo post: Sed si ipse fur,

indicium à me accepit.

Indicatio: Aestimatio ac probatio alicuius rei. Plautus Persa, 16. 37. tua merx est, tua indicatio est. Plinius libro 22, capite 24. 3.

Indicatio: pro Affirmatione. Vlpianus in l. Iulianus §. 1. in fine. ff. de action. emp. & ven. hic non debuit facilis esse ad temeritatem.

Indicatura. Plin. in Præfat. 15, Nec fiducia operis hæc est; sed indicatura.

Indicatura dolorum. Plin. lib. 29, cap. 1. 21.

INDICO.] Denuntio. Indicare bellum. Plin. de Viris illust. 4. 2. Tullius Hostilius, quia bonam operam aduersum Sabinos nauauerat, rex creatus, bellum Albanis indixit.

Indicendi belli formulam, pete ex Liuius, libro primo, ab Vrbe, 145.

Bellum indicare populis. Ouid. 6. Metam. 19.

Bellum indicare ventri. Horat. 1. Serm. Satyr. 5. 2.

Tibia indixit chotos. Virg. 11. Aen. 148.

Cænam indicere. Martial. lib. 11, 43.

Concilium. Liu. 1. ab Vrbe, 219.

Diem pugnae. Liu. 10. ab Vrbe, 131.

Ferias. Liu. 3. ab Vrbe, 23.

Forum. Virg. 5. Aeneid. 151.

Funus. Sueton. in Cæfare.

Honores. Virg. 3. Aen. 53.

Templis indicit honorem. Virg. 1. Aen. 128.

Ieiunia indicere. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 58.

Læges. Propert. lib. 4. eleg. 9. 11.

Lux indicitur. Ouid. 1. Fast. 132. Sic idem 2. Fast. 106, Curio legitimis tunc fornacalia verbis Maximus indicit, nec stata sacra facit.

Mortem indicare. Tacit. lib. 13.

Multam. Phn. lib. 11, cap. 3. 3.

Nuptias. Quint. lib. 7, cap. 5.

Odium pecuniæ. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 17.

Spectacula. Liu. 1. ab Vrbe, 37.

Supplicationem. Cæf. 7. bell. Gall. 360.

Tributum populo. Liu. 4. ab Vrbe, 260.

Indictus: solenniter promulgatus.

Dapes indictæ. Ouid. 4. Fast. 71.

Indictus: Non dictus. Terent. Phorm. 5. 8. 58, Quod dictum, indictum est: quod modo erat ratum; irritum est. Liu. 5. ab Vrbe, 72. Virg. 7. Aen. 147, Nec tu carminibus nostris indictus abibis.

Indictum ore alio. Horat. 3. Carm. ode 25. 2.

Indicta causa. Liu. lib. 3, Quòd si indicta causa in vincula ducatur.

Indictio. Genus pensitationis. De hoc Titulus est de Indictionibus, lib. 10.

Indictiuus. Funus indictiuum: ad quod per præconem euocabantur. Festus.

INDIDEM.] Aduerbium de loco.

INDIFFERENS.] Senec. epist. 23, Indifferentia voco, nec bona, nec mala, ut paupertatem, &c.

Indifferens homo. Suet. in Iulio Cæf. cap. 35.

Indifferens dolor apud Stoicos. Gell. lib. 12, cap. 15.

Indifferentia: Similitudo, conuenientia. Gell. lib. 13, cap. 3, Hoc ego scripsi de vtriusque vocabuli indifferentia. Ibidem, cap. 21.

Indifferenter: Indiscriminatim.

Indifferenter ferre. Sueton. in Domitiano, cap. 23.

INDIGEN A.] qui alicubi natus est. Liu. 1. bell. Pun. 110, Nec maiores eorum indigenas, sed aduenas Italiæ cultores. Ouid. 2. Metamorph. 169, Suspicit, indigenæ Sidonida nomine dicunt. Deus indigena Ouid. 6. Metam. 66.

Populi indigenæ, Latij. Lucan. lib. 2, 87.

Indigena vitum. Plin. lib. 14, cap. 6, 11.

INDIGEO.] Eged.

Cum Genitino. Plaut. Cistel. 2. 25, Suiq; omnium rerum nos indigere.

Indigere alicuius. Terent. And. 5. 3. 19.

Auxilij tui indiget. Plaut. Rud. 16, 17.

Sermonis tui sum indigens. Plaut. Rud. 23, 6.

Vsus indiget hostium. Virg. eclog. 2, 12.

Cum Ablativo. Valerius Max. lib. 7. Malo virum pecuniâ, quam pecuniam viro indigentem.

Indigeo addiscere. Gell. lib. 4, cap. 1.

Indiget: Impersonale. Plinius libro 10, cap. 27, Nunquam conspectis, nisi quum præsidio earum indiget.

Indigus. Plin. lib. 8, cap. 40. 3. Stipendorum indiga.

Indigus ensis. Silius lib. 2.

Indigus opis. Virgil. 2. Georg. 86. Lucret. lib. 1, Ipsa suis pol-lens opibus, nihil indiga nostri.

INDIGEN S.] Deus ex homine factus. Liuius 8. ab Vrbe, 46, NNn 3 Larcs,

Lares, diui Nouenfiles: dii indigetes, diui quorum est potestas nostrorum hostium. Virg. 12. Aen. 159.

Indigetem Aeneam scis ipsa. Idem 1. Georg. 100,
Dij patrij indigetes. Macrobius libro 1. de Som. Scip. capite nono.

INDIGESTVS.] Plin. lib. 13, cap. 15. 6, Materia furda & indigesta.

Moles rudis indigestaq; Ouid. 1. Metam. 2.

¶ Indigeste. Gell. lib. 20, cap. 11, Quas breuiter, & indigeste, & incodite, annotationibus, tractationibus, lectionibusq; varijs feceramus.

INDIGITO] veluti digito ostendo. Macrobius. Namque virgines Vestales ita Apollinem indigitant. Idem: Nam ita ab incolis indigitantur.

¶ Indigitamenta. Indigitamenta, incantamenta, vel indicia. Festus.

INDIGNOR.] Irascor. Ouid. 9, Metam. 68.

Indignor, cum accusaui. Quint. lib. 6, Quidam indignantur imperia: quosdam continet metus. Lucanus cum infinis iunxit, lib. 3. 119,

— atq; indignatus apertum Fortunæ præbere caput.

Honorem partum indignantur. Virg. 5, Aen. 45.

Pontem indignatus Araxes. Virg. 8, Aen. 143.

Preces indignari. Stat. Sylu. 1. 4.

¶ Indignans: Participium. Freta indignancia. Ouidius 11. Metamorph. 99.

Corda indignancia longam pacem. Stat. 1, Theb. 117.

Fortuna indignans. Stat. 2, Sylu. 2. 26.

Ore indignanti fræna receperat. Ouid. 3, Fast. 91.

Venti indignantes. Virg. 1, Aen. 12.

Verba indignancia Ouid. 6, Metam. 117.

¶ Indignans: Nomen. Columella libro 8, capite 17. 7, Quum sit molestissimum genus, & seruitutis indignantissimum. de Mulis.

¶ Indignatus. Procellæ indignatæ. Stab. 3, Sylu. 2. 15.

Aequor indignatum magna stridoribus. Virg. 2, Georg. 33.

¶ Indignatio: Ira. Iuuenal. Satyr. 1. 8, Si natura negat, facit indignatio versum. Plin. lib. 7, cap. 44. 5.

Libertima indignatio. Horat. Epod. 4. 2.

Conuertere in te indignationem alicuius. Plinius libro 9, capite 30. 3.

Erumplit indignatio. Quint. lib. 4, cap. 3. 4.

¶ Indignabundus. Liu. 8, bel. Maced. 253, Quum illa mulieriter indignabunda, nihil de communi filia secum consultatum adiecisset.

INDIGNVS.] Horat. 2, Sermon. Satyr. 2. 21,

Cur eget indignus quisquam, te diuites

Indignos & immerentes animat. Lucret. lib. 2. 221.

Percutit indignos claro plangore lacertos. Ouidius 4. Metamorph. 28.

Indignissimus. Liu. 4, ab Vrbe, 248. Iraq; sicut priore anno, per indignissimos ex plebeis candidatos, omnium etiam dignorum tædium fecerant.

Indignissimus tanto ratio. Stat. 11. Theb. 61.

Indignus qui hoc committas. Terent. Eunuch. 5. 2. 27.

Amore indigno deceptus. Virg. eclog. 8. 4.

Indigna genere Terent. Adelph. 3. 3. 55,

Hæcine flagitia facere te hæc te admittere

Indigna genere nostro?

Indignum facinus. Terent. And. 1. 1. 118.

Indignum illi facis. Plaut. Mostell. 10, 15.

Indignum se agere aliquid. Horat. 2, Satyr. 3. 8.

Ferre indigna. Silius lib. 11. 48.

Indignum: crudele, fauam, impium. Terent. Eunuch. 5. 5. 4, Quæ futura esse exempla dicunt in eum indigna. Virgilius 2. Aeneid. 57,

— quæ causa indigna serenos Fœdauit vultus?

Indignum, per parentem in loco interfectionis. Ouid. 5, Metam. 8, Iffet, & (indignum) scelerato profuit ara.

Forma indigna est perire situ. Ouid. 2, Amor. eleg. 3. 3.

Hyemes indignæ. Virg. 2, Geo. 75.

Manibus indignis pullata. Propert. lib. 1. eleg. 15, 2.

Indignum in modum. Liu. 9, bel. Pun. 45.

Morte indigna percemptus. Virg. 6, Aen. 33.

Necem indignam pati. Ouid. 10, Metam. 125.

Indignas turres, dixit Ennius: pro magnis.

¶ Indignè: Inhonestè atq; impie. Plaut. Cistell. 7. 22,

Tute tibi indignè dotem quæras corpore. Terent.

Adelph. 3. 2. 10, Cui miseræ indignè per vim vitium obtulerat. Ibidem, 1. 2. 11,

— clamant omnes indignissimè

Factum esse.

¶ Indignitas: Indecentia. Liu. 2, ab Vrbe. 148. Egone has indignitates diuitijs patiar, quàm necesse est?

Calumniæ indignitas. Quint. lib. 6, cap. 1. 7.

INDIGVS.] Vide INDIGEO.

INDILIGENS.] Plaut. Mostell. 3. 16, Atque vbi illò immigrat nequam homo, indiligens, cum pigra familia. Idem Bacch. 4. 23, Vide quæso, ne quis tractet illam indiligens.

Indiligens, cum genisimo. Gell. lib. 15, cap. 28, Corn. Nepos, & rerum memoriarum non indiligens, & M. Ciceronis.

Indigentior Plin. lib. 13, cap. 12. 6, Deprehenditur etiam odore, quum fuerit indigentior.

Indiligens hortus Negligenter curatus. Plin. lib. 19, cap. 4. 8,

¶ Indigentia. Plaut. Persa, 16. 9.

Per indigentiam neglecta prædia. Plin. lib. 14, cap. 4. 5.

Veri indigentia. Tacit. lib. 20.

¶ Indigenter. Terent. Phorm. 5. 3. 3,

— quia pol mei patris bene parta indigenter

Tutatur,

INDIPISCO, vel INDIPISCO.] Assequor, adipiscor. Plaut. Asin. 7. 13,

Nam si huic occasione tempus se subterduxerit,

Nunquam pol indipiscet quadrigis albis postea.

Idem Stich. 9. 57,

— senex

Quidè voluit, si posset indipisci de cibo. Idè Aul. 26. 45,

Indipisci dolorem in cogitando. Plaut. Trinum. 5. 2.

Indipisci pugnam. Gell. lib. 1, cap. 11.

Indipisci animo. Gell. lib. 17, cap. 1.

¶ Indeptus. Liu. 6, bel. Pun. 197, Nec dirimi ab se hostem paterentur, quàm quis indeptus nauem erat, ferrea iniecta manu. Lucret. lib. 3. 41,

Quod simul atq; hominem lethi secura quies est

Indepta atq; animi natura, animæq; recessu.

¶ Indepto: Frequentatiuum. Varro: Nec partem aliquam indepauit hereditatis.

INDIRECTVS.] Incompositus & inornatus. Qujntil. lib. 5, cap. 13, Indirecta ferè atq; vt sic dicam, clamosa est a dicitio.

INDISCRETVS.] maxime coniunctus. Plin. lib. 9, cap. 35. 8, Intantum, vt nulli duo reperiantur indiscreti, vnde nomen vnionum Romanæ scilicet imposuere delicæ.

Indiscreta lux. Plin. lib. 7, cap. 60. 4.

Arma indiscreta maniplis. Silius lib. 8, 115.

Indiscretus cibus. Plin. lib. 11, cap. 33. 2.

Indiscreta agricultura. Varro 3, de Re rust. cap. 1. 5.

Indiscreta erigiea. Plin. lib. 7, cap. 13.

Indiscreta similitudinis imagines. Plin. lib. 35, cap. 10. 22.

Indiscreta propè speciem similes. Plin. lib. 7, cap. 12. 3.

INDISCRIMINATIM.] Indifferenter. Varro de Ling. Lat. lib. 18, Quibus nos in hoc libro, perinde vt nihil interfit, vtetur indiscriminatim

INDISPENSATVS.] Silius lib. 16,

Indispensato lassantè corpora nisu. Id est, immoderate.

INDISPOSITI.] Inordinate. Seneca epist. 125, Muta animalia perurbate & indispositè mouentur.

INDISSOLUBILIS.] Plin. lib. 11, cap. 24. 3, Araneus maculas ex angusto dilatans, indissolubili nodo implicat.

INDISTINCTVS.] Confusus. Quint. lib. 8, cap. 2, Neq; inordinata, neque indistincta. Gell. lib. 13, cap. 19, Indistincta namq; sicut & confusa.

Corollis indistinctis plexi flores. Catull. Argon. 59, 57.

¶ Indistinctè. Gell. lib. 20, cap. vlt. Indistinctè atq; promiscuè adnotabam.

INDISTRICTVS.] Ouid. 2, Metam. 19, tamen indistrictus abibo. Id est, illæsus.

INDITVS.] Vide INDO.

INDIVIDVVS.] Mors indiuidua. Senec. Troad. 5, 7.

INDVIVS.] Indiuisæ vngulæ. Varro 2, de Re rust. cap. 7. 2, Plin. lib. 11, cap. 45. 1.

Honos indiuisus. Silius lib. 8, 2.

INDO] impono Plautus Casina, 5. 33,

— di me & te infelicent, si ego in os meum

Vini guttam indididem Milit. 8. 1, Indignem in aram.

Indere catenas captiuus. Plaut. Capt. 4. 3, Idem Menz. 3. 3,

Et qui fugitiuis seruis indunt compedes.

Cicatrices in scapulas alicuius. Plaut. Asin. 11, 7.

Fenestras domui. Plaut. Rud. 3, 6.

Indete alicuius in aurum, argentum, aut æs publicum, quo idpeius fiat Vlpian. in l. ff. ad legem. Iul. pecul.

Indere limina ferrea. Plaut. Persa, 16. 22.

Nomen alicui. Plaut. Rud. 22. 26. Idem Merc. 9. 19,

Ex forma nomen inditum est. Liuius 9, bel. Pun. 126,

Indè Salinatori Liuro inditum cognomen. Liu. 1, ab Vrbe, 151. Ab inopia Egrio inditum nomen.

Nouos ritus, contrariosq; cæteris mortalibus, indidit. Tacitus libro 21.

Indere titulos. Gell. lib. 20, cap. 11.

¶ Indius. Castella rupibus indita. Tacit. lib. 4,

Leæticiæ inditus. Tacit. lib. 3.

- Vincta indita. Tacitus libro 15. Idem libro 11, Vinclisq; inditis in vrbe raptus, neque data Senatus copia, intra cubiculum auditur.
- INDOCTVS**] Plaut. Trin. 10, 5,
--- indoctus quàm doctè facis.
- Manus indoctæ, ac rusticæ. Quint. lib. 1. cap. 11, 9.
- Indocti mores. Plautus Bacch. 22, 3.
- Canere indoctum. Horat. 2. epist. 2, 2.
- Vulgus indoctum. Ouid. 5. Metam. 63.
- ¶ Indocilis. Plin. lib. 10. cap. 45, 2, E' volucris, hirundines sunt indociles.
- Animi indociles. Ouid. 3. Fast. 24.
- ¶ Indocile: pro Indocilo. Virg. 8. Aeneid.
Is genus indocile, ac dispersum montibus altis,
Composuit, legesq; dedit.
- Indocilis cæli agricola. Plin. lib. 18. cap. 25, 16.
- Indociles arbores nasci. Plin. in Proëm. lib. 14, 1.
- ¶ Indocilis: pro naturali, quod arte caret. Ouid. 3. Trist. eleg. 12, 2, Indocilique loquax guttur euernat auis. Ibidem, lib. 4. eleg. 1, 1.
- Indociles vias currit lympha. Propert. lib. 1. eleg. 2, 3.
- INDOLEO**, siue **INDOLESCO**] Indoluit factio. Ouidius 4. Metam. 35.
- Malis alicuius indoluisse. Ouid. 2. Trist. 114.
- Indoleo, genuino inustum. Ouid. 2. Metam. 78,
--- successorumq; Mineræ Indoluit.
- INDOLIS**] Specimen indolis dare. Plin. epist. 7. lib. 2. Idem t. epist. 11. b. lib. 9,
Idq; primum nonnullis indolis dedi specimen.
- Læta indolis adolescens. Gel. lib. 19. cap. 9.
- Fælix indoles Seneca Troad. 6, 59.
- Læta. Quint. lib. 2. cap. 4, 4.
- Magnæ indolis exordia. Stat. 1. Achil. 56.
- Nutrida indoles sub faustis penetrabilibus. Horatius 4. Carm. ode 4, 6.
- Necas rectam indolem. Seneca Hippol. 4, 20.
- Indoles industriæ est in eo. Plaut. Trinum. 6, 41.
- Indolem ingenij nostri noui. Plaut. Milit. 12, 47.
- Indoles: Incrementum, industria. Festus.
- Indoles: Præstantia, seu generositas quædam virtutis atque animi. Liuius 1, ab Vrbe, 9, Tantisper tutela muliebri (tanta indoles in Lauinia erat) res Latina, & regnum auitum paternumq; puero stetit. Lucanus lib. 5, 4.
- Indole si dignum Latia.
- ¶ Indoles, in malum. Liu. 1. bel. Pun. 15, de Annibale; Cum hac indole virtutum ac vitiorum sub Asdrubale meruit.
- Segnis indoles. Tacit. lib. 12.
- Indolem frugum & seminum conseruare. Liu. Sicut in frugibus, pecudibusque, non tantum semina ad seruandam indolem valent, &c.
- INDOMITVS**] Plautus Bacch. 14, 1,
Petulans, proteruo, iracundo animo, indomito, incogitato;
Sine modo & modestia sum. Varro 2. de Re rust. cap. 5, 9, Indomiti boues.
- Indomitus iuuenus. Colum. lib. 6. cap. 2, 7.
- Equus Horat. 2. Serm. Satyr. 2, 2.
- Bellum indomitum. Seneca Agamem. 7, 3.
- Greges indomiti. Tibul. lib. 2. eleg. 4, 12.
- Igne indomito carpitur. Ouid. 10. Metam. 74.
- Ferocia & indomita ingenia Gallorum. Liuius 1. bell. Pun. 74.
- Licentia indomita. Horat. 3. Carm. ode 24, 6.
- Mare indomitum. Tibul. lib. 2. eleg. 3, 10.
- Indomiti oculi. Plautus Bacch. 20, 100.
- Rabies indomita. Horat. Epod. 12, 2.
- Vires indomitæ. Virg. 5. Aeneid. 135.
- Vndæ. Horat. 4. Carm. ode 14, 4.
- Indomitus: Magnus. Virg. 2. Aeneid. 119,
Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras!
- ¶ Indomabilis. Plautus Casina, 19, 13.
Aedepol, næ, tu si esses indomabilis.
- INDORMIO**] Cubilibus vntis indormit. Hor. Epod. 5, 15.
- Cogestis vndiq; faccis Indormis. Horat. 2. Serm. Satyr. 1, 14.
- Indormire desidiaz. Plin. epist. 2, 2.
- INDOTATVS**] Terent. Adelph. 3. 2. 47.
- Primum indotata est. Idem Phorm. 5. 8. 45,
--- vos me indotatis modo
Patrociniari forte: sic arbitramini.
- Corpora indotata. Ouid. 7. Metam. 114.
- INDV**] præpositio antiqua pro in. Lucilius:
Quàm lepide lexes compositæ, vt tessellæ omnes
Indu pavimento, atque emblemate vermiculato,
- INDVBI TO**] Stat. 3. Syl. 5, 22,
--- sed ingratus qui plura adnecto, tuisq;
Moribus indubito.
- ¶ Indubitatus. Certus. Quint. lib. 9. cap. 4, In ijs vero, quæ indubitata sunt, breuior.
- Indubitata spes. Plin. lib. 31. cap. 3, 15.
- ¶ Indubitabilis. Quintil. lib. 4. cap. 1, In genere causæ indubitabili.
- ¶ Indubitatè. Vlpianus in l. quod si nolit. §. si ancilla. ff. de ædil. edict. Sed si fortè vsus fructus proprietati accreuit, indubitatè hoc quoque restituetur ei.
- ¶ Indubitanter Plinius libro 18. cap. 11, 7, Quæ palma frugum indubitanter Italiam contingit.
- INDVCIÆ**] Cessatio belli in aliquot dies. Liu. 4. ab Vrbe, 127, Inducias annorum octo impetrauerunt. Idem lib. 31. 132, Valuitque apud Veientes pacta cum Romulo induciarum fides.
- Induciarum litium. Plaut. Amph. 4. 235. Terent. Eunuch. 1. 1. 15,
In amore hæc omnia insunt vitia: iniuriæ,
Suspiciones, inimicitia, induciæ,
Bellum, pax rursus.
- Agitare inducias. Sallust. in Iugurtha.
- Exire inducias. Liuius 1. ab Vrbe: iam induciæ extierant.
- Inire inducias. Plin. in Paneg. 21.
- INDVCO**] Plautus Truc. 10. 66, Quis homo est, qui inducitur pompam tantam? Plinius de Viris illust. 34, Aquam Anienem in vrbe induxit. Plautus Milit. 5. 78,
--- tace,
Dum in regionem astutiarum mearum te induco.
- Inducere in prælium cohortes. Liu. 4. bel. Maced. 107.
- In pugnam equites. Liu. 10. bel. Pun. 84.
- Exercitum in hostes. Liuius 3. bel. Maced. 75.
- Exercitum in agrum. Liuius 8. ab Vrbe, 97.
- Messorum aruis. Virg. 1. Geog. 64.
- Oves & armenta in rura. Varro 1. de Re rust. cap. 2, 11.
- Parietes: pro, Incrustatione ornare. Seneca epist. 116.
- Scuta pellibus: pro, Operire & munire. Cæsar lib. 2. bel. Gal.
- In amorem inducere aliquem. Catul. ad Alphenum, epig. 28, 2.
- In iter. Quint. in Proëm. lib. 8.
- In memoriam rei alicuius. Plaut. Persa, 16, 94.
- Regem in regnum. Plin. epist. lib. 2, Regem vi & armis induxit in regnum.
- In viam. Varro 3. de Re rust. cap. 2, 15.
- Spes inducitur rapinæ. Ouid. de Nuce, 8.
- Inducere: Decipere. Labro in l. si de dote. ff. de Iure dotium.
Quid enim, si foetæ specie futuræ dotis induxerit generum.
- Morem. Plin. epist. 14. lib. 2.
- Nouos mores induxit Erinnys. Stat. 2. Theb. 118.
- Inducere calcem alicui. Plinius libro 2. capite 6, 9. Sueton. in Augusto, cap. 9, 2, Si manè sibi calcem perperam, ac sinister pro dextero induceretur: vt dirum. Subaudi obseruabat.
- Colorem alicui picturæ. Plinius libro trigesimo quinto, capite 10, 35.
- Formam aliquam membri. Ouid. 7. Metam. 131.
- Cuti nitorem. Plin. lib. 24. cap. 84.
- Crepuscula inducunt noctem. Ouid. 5. Fast. 33.
- Nubes inducere terris. Ouid. 2. Metam. 62.
- Senectus inducit rugas. Tibul. lib. 2. eleg. 2, 4.
- Tenebras inducere terris. Ouid. 2. Metam. 79.
- ¶ Inducere: Persuadere, illicere. Tibul. libro primo, eleg. 6, 1. 24
Amorem,
Semper, vt inducat, blandos offert mihi vultus.
- Inducere animum. Plaut. Milit. 18, 54.
- Induxi animum, ne oderim item, vt alias quando orasti.
- Idem Cistell. 8, 3,
Meum animum ego inducam tamen,
Vt illud, quod tuam in rem bene conducat, consulam.
- Terent. And. 4. 1. 15,
Per ego te deos oro, vt ne illis animum inducas credere. Idem Hecyra. 1. 2. 24.
--- quod ego nunquam credidi
Fore: vt hæc ille viua posset animum inducere vxorem habere. Idem And. 3. 3. 41,
Si istuc animum induxi esse vitile. Idem in Prologo Heaur. 41, Mea causa, causam hanc iustam esse, animum inducite. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 1.
- Inducere animum ad meretricem. Terent. Hecyr. 4. 4. 67.
- Inducere in animum. Terent. Adelph. 4. 3. 6,
Nunquam te aliter, atque es, in animum induxi meum.
- Plautus Rud. 2. 2, 1,
Atque hoc in animum scelesti inducunt suum.
- Inducere nouercam alicui. Plin. epist. 119. a. Quàm ille nouercam ei, amore captus, induxerat.
- Inductum solum: pro æquato. Plin. lib. 20. cap. 82.
- Inducere rotam: Circuoluere & agitare. Mart. lib. 14. 173.
- Inductum, & quasi deuium loqui. Plin. epist. 10. 1. p. lib. 5.
- Inducere fructum, dicuntur arbores. Col. lib. 5. cap. 9, 13.

Tedæ industræ sulphure: id est illitæ. Ouid. 7. epist. 5.

Inductus argumentis: Persuasus. Plin. lib. 7. 41. 3.

Inductus coniectura. Plin. lib. 28. cap. 1. 6.

¶ Inductum, pro *Affinitio*, vel *longè accersito*. Plin. epist. 68. Neque enim coniectura eget, quid sermone patrio exprimere possis: quæ hoc institutio & inducto tam præclara opera perfeceris. Idem epist. 62. Possint videri accersita & inducta.

¶ Inductio: Litura. Vlp. in l. 1. §. & ideo. ff. de his quæ in test. del. L. lituras, inductiones, superinductiones ipse feci.

¶ Inductus: verbale. Quint. lib. 3. cap. 10. Optio vobis datur, utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse, an huius persuasus & inductus.

INDVGREDI] pro Ingredi. Lucret. lib. 1. 17.

--- viamq; Indugredi sceleris. Sic. lib. 4. 72.

INDVLCIYAS] Czæcil. Syracus. Tanta huic inuasit incordia indulcias.

INDVLCIO] Obsequor inferuio. Terent. Heaut. 4. 8. 21. Nimmium illi Menedem indulgimus. Ibidem, 5. 2. 32. Dum istis fuisti solus, dum illa alia delectatio,

Quæ propior esset te; indulgebant, tibi dabant. Plinius epist. 29. indulgit balneum fieri.

Indulge sanè vanæ rei: ignosce: libenter se orbitas decipit. Quintil. Declamat. 10.

Indulgere filio vestitu nimio. Terent. Adelp. 1. 1. 38.

Indulgere alicui. Czæc. libel. Gal. 17. 1. Huic legioni Czæsar & indulserat præcipuè, & propter virtutem confidebat maxime.

¶ Indulgere. Amori indulgere. Ouid. 9. Metam. 102.

Animo suo indulgens. Ouid. 12. Metam. 120.

Indulgere choreis. Virg. 9. Aeneid. 45.

Desiderio alicuius. Plin. epist. 240.

Dolori. Plin. epist. 104. b. lib. 5. Sed quid ego indulgeo dolori? Seneca. Non potes illorum dolori obstarè, si tuo indulseris.

Futori alicuius. Ouid. 9. Metam. 103.

Gaudio. Plin. epist. 110. c.

Gymnasis. Plinius epist. 257.

Hospitio. Virg. 4. Aeneid. 11. Indulge hospitio, causasque innecte morandi.

Ira. Liu. 3. bel. Pun. 9.

Lachrymis indulgit. Ouid. 9. Metam. 29.

Lustibus indulgere. Lucret. lib. 3. 190.

Luxuriæ. Suet. de claris Grammat. 23.

Petitionem hæreditatis indulget Prætor. Vlpianus in l. 1. §. vlt. ff. si pars hæreditatis.

Precibus alterius. Plin. epist. 80. c.

Studio suo. Quint. lib. 3. cap. 10.

Suffragio alicuius. Plin. epist. 80. d.

Tempestat indulget imbribus. Lucret. lib. 1. 165.

Indulgere, cum accusatio. Terent. Heaut. 2. 1. 16.

Eijciunda hercle hæc mollities animi: nimis me indulgeo.

Abolitionem reorum publicè indulgere. Modestinus in l. Titius. ff. ad senatusconsultum Turpilianum.

Indulgit se videndum tibi. Stat. 4. Syl. 68.

Nomen oratoris malis moribus indulgere. Quintil. lib. 2. cap. 17. 20.

Indulgere sese: de meretricibus. Iuuenalis Satyr. 2. 17.

--- ardenti sese indulgisse tribuno.

¶ Indulgeor: *Passivum*. Gel. lib. 20. cap. vlt. quando animus eorum, interstitio aliqua negotiorum data, laxari indulgeriq; potuisset.

¶ Indulgens. Plin. lib. 17. cap. 10. 10. Nutricem indulgentiorem esse, quàm matrem, sæpe conuenit. Lucan. lib. 7. 11.

Indulgens regno.

Crescit indulgens sibi dirus hydrops. Hor. 2. Carm. ode 2. 3.

Indulgens in aliquem. Liu. 3. Decad. lib. 2.

Indulgens: *Cavinaulger*. Qu. Declamat. 10. Fili indulgentissime, vidi te; nec semel vidi.

¶ Indulturus. Vlpianus in l. 1. §. De his autem. ff. de separat. Qui separationem indulturus est. (ced. 58.)

¶ Indulgenter. Indulgenter aliquem habere. Liu. 6. bel. Ma.

¶ Indulgentia. Quint. lib. 1. cap. 3. Mollis illa educatio, quæ indulgentiam vocamus, nervos omnes & mentis & corporis frangit.

Indulgentia: *Permissio*. Plin. epist. 240. id itaque indulgentiæ tuæ restituere desiderant.

Indulgentia intempestiva. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 15.

Nocet indulgentia nobis. Ouid. 2. Amor. eleg. 19. 7.

Abolere crimina reorum indulgentia. Modestinus in l. Lucius. ff. ad senatusconsultum Turpilianum.

Cæli indulgentia. Virg. 2. Georg. 69.

¶ Indulgitas. Sisenia: Bassus assidua indulgite viçtus.

INDVO] Induo vestem. Terent. Eun. 4. 4. 35. Ibidem 5. 7. 15.

--- vbi vestem vidit

Illam esse cum indutum pater

Induor vestem. Plaut. Epid. 5. 40. Virg. 2. Aeneid.

--- deinde comantem

Androgi galeam, clypei; in signe decorum.

Induitur.

Induere sibi vestem. Plaut. Casin. 15. 33.

Induere se veste. Terent. Eunuch. 4. 4. 41.

Vestes induit meis humeris. Ouid. 20. epist. 18.

Induere anulum. Plin. lib. 33. cap. 1. 2. & 7.

Arma. Virg. 9. Aeneid. 13.

Arma fulgentia induit. Virg. 11. Aeneid. 2.

Induitur etiam pedibus aurum. Plin. lib. 33. cap. 3. 2.

Induere calcem. Plin. lib. 28. cap. 4. 3. In calceamentum dextri pedis antè, quàm induatut.

Compedes. Plin. lib. 33. cap. 1. 2.

Galeam induitur. Virg. 2. Aeneid. 79.

Lugubria induere. Ouid. 13. Metam. 134.

Mumia ducis per eos dies induit. Tacitus lib. 1. de Agrippina Germanici Czæsaris vxore.

Induere fistam orationem personis. Fabius lib. 4. cap. 1.

Pectora induere telis. Ouid. 2. Amor. eleg. 10. 7.

Spolijis raptis indutus. Virg. 10. Aeneid. 153.

Torquem ceruici suæ induere. Plin. de Viris Illust. 28.

Soleas iumentis. Plin. lib. 33. cap. 1. 11. 2.

Postes pice. Plaut. Most. 10. 42.

Arbor induit frondes. Ouid. 7. Metam. 57.

Arbos induerat se pomis. Virg. 4. Georg. 29.

Induit se nux in florem. Virg. 2. Georg. 38.

Indui fructu, dicuntur palmites arborum. Col. lib. 5. cap. 5.

Indui segetibus, dicitur terra. Plin. in Paneg. 48.

Atimum bonis artibus non induerat. Tacit. lib. 15.

Plurimum adulationis Verulecentes induere. Tacit. lib. 5.

Authoritatem induit verà sentientis. Qu. lib. 4. cap. 1. 3. 2.

Diem induere. Tacit. lib. 5.

Duritiam contra sensum. Plin. lib. 20. cap. 13. 2.

Formam mortalem induitur. Phæbus. Ouid. 11. Metam. 41.

Habitum, ac voces dolentum, simulatione magis, quàm libens induebat. Tacit. lib. 4.

Sibi ingenium novum induere. Liu. 3. ab Vrbe, 137.

Iras. Sil. lib. 1. 8.

Mores pudicos & severos. Plin. lib. 28. cap. 8. 19.

Falsos pauores induerat. Tacit. lib. 20.

Personam alterius induere. Quint. lib. 6.

Proprijs personis. Quint. lib. 4. cap. 1. 33.

Falsam sibi scientiæ persuasione induerunt. Quint. lib. 1. cap. 1. 7.

Proditorum & hostem induere. Tacit. lib. 16.

Seditionem. Tacit. lib. 2.

Simulationem ingenij alicuius. Liu. 1. ab Vrbe, 246.

Societatem alicuius. Tacit. lib. 12.

Speciem iudicij induere non poterat. Tacit. lib. 15.

Speciem latronis. Liu. 10. bel. Maced. 48.

Spiritus hostiles. Tacit. lib. 20.

Vetustatem. Plin. lib. 23. cap. 1. 27.

Vultus severos. Mart. lib. 2. 41.

Induere sibi animi sui vultum. Senec. de Benef. lib. 2. cap. 2.

Allquem in vultus acterga scrarum. Virg. 7. Aen. 4.

Induit se Reipub. Seneca 1. de Clement.

Acutissimis vallis aut stimulis. Czæsar 7. bel. Gal. 29. 1.

Indui in pœnas. Quint. lib. 12. cap. 1. Qui in grauissimas frequenter legum, semper verò malè conscientiæ pœnas, à semetipsis improviso rerum exitu induantur.

In fraudem induimus nos. Lucret. lib. 4. 164.

¶ Indutus: Participium.

Vestes indutæ. Virg. 3. Georg. 73.

¶ Indutus: verbale.

Gerere vestem indutui. Tacit. lib. 16.

¶ Indumentum. Gel. lib. 16. cap. 19. Arionem cum fidibus & indumentis, cum quibus se in salum eiacularat, exstitisse.

¶ Inducula. Plaut. Epid. 5. 40. Quid erat indutæ san regillam Induculam, an mendiculam?

INDVPERATOR] pro Imperator. Iuuenal. Sat. 4. 3.

Quales tunc epulas ipsum glutisse putemus Induperatorem?

INDVPEIOR] Materies indupedita: id est, impedita. Lucretius lib. 4. 8. idem lib. 4. 14. Et multò citius, quantò minus indupediti Pauca queunt.

INDVRO] Durum facio. Plin. lib. 8. cap. 52. 1. Tunc inter se dimicant, indurantes attritu arborum costas, Lutoque se tergorantes. De suis. Idem lib. 15. cap. 17. 1. Punicæ, aqua marinâ feruente indurari oportet.

Nives indurat Boreas. Ouid. 6. Metam. 139.

Indurata glacies. Liu. 5. bel. Pun. 135.

Ora indurata cornu. Ouid. 14. Metam. 100.

Robora indurata flammis. Stat. 4. Theb. 13.

Induratus timor. Liu. 10. bel. Pun. 83.

- Induratio. Seneca de ira lib. 1. cap. 11. Quid Germanis induratus ad omnem patientiam?
- Indurandus est animus, & à blandimentis voluptatum procul abstrahendus. Seneca epist. 51.
- Indureo, siue Induresco: Durus fio. Col. lib. 2. cap. 21. 2. Antè quàm ex toto grana indurescât. Sic lib. 12. cap. 15. 3. Antè quàm indurescant fistula. Plin. lib. 16. cap. 7. 3. Indurescunt in modum gallæ.
- Indurescere in prauum. Quint. lib. 2. cap. 4.
- Corpus induruit vsu. Ouid. 5. Trist. eleg. 2. 1.
- INDVSVVM] Varro Intusum dicit, quum ait: Vnum quod foris, à palam, palla: alterum quod intus, à quo intusum.
- Industrius: Qui industria conficit. Plaut. Aulul. 15. 37. --- patagiarij, industriarij.
- Industriata: Idem quod Indusum. Plaut. Epid. 5. 48. Industriatam, patagiatam, cultulam, &c.
- INDVSTRIA] Animi promptitudo & sagacitas. Plautus Mostel. 6. 1. Iuppiter supremus summis opibus atque industrijs me Perijisse, & Philolachetem cupit, herilem filium. Plinius epist. 5. 1. 2. lib. 1. Ex Proconsulatu Asiæ gloriam reportauerat, maculam veteris industriæ laudabili orno abluerat. Virg. 3. Georg. 41. Sed non illa magis vires industria firmat, Quàm Venerem, & cæci stimulos auerttere amoris. De industria aliquid facere. Terent. And. 4. 5. 56. Paulum interesse cenæ, ex animo omnia Vt fert natura facias, an de industria. Ex industria Quint. lib. 1. cap. 9.
- Industria: Ablanuis. Plaut. Truc. 3. 26. Atq; hæc celamus nos damna industria, quum iam rem Fidemque, nosq; nosmet perdimus.
- Industrius: Comparsiuus. Plaut. Mostel. 3. 49. --- quo neque Industrior de iuuentute erat arte gymnastica.
- Industriè. Quint. lib. 5. cap. 12. Fortiter & industriè curatus contra piratas. Cæsar. 3. bel. Ciuil. 37. 3.
- INDVIVVM] pro cortice arboris, quo ipsa induitur. Plin. lib. 13. cap. 4. 3. Vitalem sibi arborisque induijs circum mira pernicitate tum homine subeunte de palmis.
- INEBRIO] Plin. lib. 12. cap. 22. 1. Palma, quæ vocatur ad ipsos, vescentes inebriat. Idem lib. 17. cap. 26. 4. Quoniam inebriatis radicibus nocent. Lucret. Sat. 10. 12. Et miseram vinofus inebriat aurem.
- INEBRAE] aues, quæ in augurijs aliquid fieri prohibent: & profus omnia Inebra appellantur, quæ tardant vel morantur agentem. Festus.
- INEBRIA] Fames, & tempus quo quis ab edendo abstinet. Plinius libro 11. cap. 54. 1. Homini non utique septimo lethalis inedia.
- Sustinere inediam. Celsus lib. 1. cap. 3.
- INEFFABILIS] Plin. lib. 28. cap. 2. 10. Non est facile dictu, externa verba, atque ineffabilia, derogent fidem validius, an Latina inopinata. Idem in Præf. 5. lib. 1.
- INEFFICAX] Plin. lib. 27. cap. 12. 10. Inefficacius, quàm superiora. Idem lib. 34. cap. 11. 4. Fit & ex candido ære squama, Cypria longè inefficacior.
- INEFFIGIATVS] Informis. Gel. lib. 17. cap. 10. Namque vt illa bestia fœtum ederet ineffigiatum informemque, lambendoque id postea, quod ita edidisset, conformaret & fingeret.
- INELABORATVS] Quint. lib. 4. cap. 1. Nec tamen deducta semper atque circumlita, sed sæpe simplici ac inelaborate similis.
- INELIGANS] Plin. lib. 37. cap. 10. 37. Canem dicatum Veneri, non inelegans. Idem lib. 21. cap. 25. 2. Vestes tuetur odore non ineleganti.
- Deliciæ illepidæ atq; inelegantes. Catul. ad Flauium, epig. 6. 1.
- INELUCTABILIS] Virg. 8. Aen. 27. & ineluctabile fatum, His posuere locis. Idem 2. Aen. 65. Venit summa dies, & ineluctabile tempus Dardaniæ. Cœnum ineluctabile. Stat. 9. Theb. 103.
- INEMENDABILIS] Prauitas inemendabilis. Quint. lib. 1. cap. 1. 27.
- INEMORTIOR] Horat. Epod. 5. 7. Quod posset infossus puer Longo die bis terq; mutatæ dapis Inemori spectaculo.
- INEMPTVS] Martial. lib. 1. 172. Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum. Inemptæ ruris dapes. Colum. lib. 11. cap. 3. 1. Virgilius 4. Georg. 27.
- INENARRABILIS] Plin. lib. 8. cap. 7. 4. Sed Pompeiani, amissa fugæ spe, misericordiam vulgi inenarrabili habitu quærentes, supplicauere. Et lib. 10. cap. 2. 1. Inenarrabilis subtilitas. Plin. lib. 21. cap. 1. 1.
- Munus inenarrabile. Mart. lib. 2. 10.
- Inenarratus. Gellius lib. 11. cap. 6. Quod inenarratum relinquamus.
- INEO] Ingridior. Plaut. Casin. 16. 23. Si tu iubes, inibitur tecum. Idem: Inire domum. Plin. in Paneg. 23. Tentoria Tacit. lib. 3. Vt ouans iniret. Item, lib. 5. Inire curiam. Et lib. 13. Stationem. Et lib. 15. spectaculum. Taurus inire cælum. Ouid. 5. Fast. 123. Inire vnquam febris? Plautus. Aestimationem inire. Seneca de Benef. lib. 5. cap. 8. Animum societatis. Pomponius in l. plant. ff. pro socio. Beneficium. Terent. And. 5. 1. 5. Causam aut rationem alicuius rei. Liu. 4. bel. Maced. 17. Certamen. Virg. 5. Aeneid. 23. Connubia famulæ. Ouid. 2. Amor. eleg. 7. 5. Consilium de realiqua. Plaut. Pseud. 7. 130. Lilius ab Vrbe cond. Quid regni recuperandi consilia inessent. Cæsar. 3. bel. Gal. 38. 7. His initis consilij oppida muniunt. Consilium multæ calliditatis inire. Ouid. 3. Fast. 77. Consulatum inire. Cæsar. 1. bel. Ciuil. 19. Cursum. Virg. 5. Aeneid. 116. Dapes cum aliquo. Stat. 1. Syl. 6. 10. Domos ignotas. Ouid. 3. Fast. 32. Fœdus Propert. lib. 4. eleg. 4. 12. Gratiam ab aliquo. Plaut. Cistell. 2. 6. Ego vobis amo, & co à me maximam inistis gratiam. Gratiam apud aliquem Liu. 6. bel. Maced. 19. Apud regem gratiam initam volebant. Terent. Adelph. 5. 7. 16. Ego lepidus in eo gratiam. Fallam gratiam. Terent. Heaut. 2. 3. 62. Honorem. Suet. in Iulio Cæsare. Iniro honore, primus omnium instituit, vt, &c. Imperia alicuius. Stat. 1. Achil. 57. Inducias. Plin. in Paneg. 21. Interregnum. Liu. 10. ab Vrbe. 48. Ibidem, lib. 5. 79. Auspicia de integro repeterentur, & interregnum iniretur. Limen vitæ. Lucret. lib. 3. 139. Mensuras agrorum. Colum. lib. 5. cap. 3. 1. Munus aliquod. Virg. 5. Aeneid. 168. Negotiationem. Pompon. in l. si negotia. ff. de negot. gesti. Nexum. Liu. 7. ab Vrbe. 84. Numerum. Plin. epist. 193. Liu. 8. bel. Maced. 101. Numerus interfectorum haud facile iniri potuit. Pastum. Plaut. Persa. 9. 17. Pœnam. Ouid. 1. Amor. eleg. 7. 6. Pugnam & prælium. Plaut. Amph. 16. 17. Prælia. Virg. 4. Georg. 63. Prælium. Liu. ab Vrbe: Hoc vltimum vtrinq; initum finitumq; est prælium. Rationem. Terent. Heaut. 42. 7. ratio de integro ineunda est mihi. Caro de Re rust. Vbi ea cognouit, rationem inire oportet operarum, dierum, &c. Rationem inire, vtrum. Liu. 8. bel. Pun. 39. Aliquid cum ratione. Terent. Phorm. 2. 2. 30. Sedes lucidæ. Horat. 1. Carm. ode 3. 7. Suffragia. Liu. 1. ab Vrbe. 71. Somnum. Virg. eclog. 1. Sæpe leui somnum suadebit inire susurro. Thalamum. Ouid. 4. Metam. 66. Thalamos pudicos. Ouid. 3. Metam. 28. Viam Propert. lib. 2. eleg. 34. 2. Vias ignotas. Ouid. 2. de Remed. amor. 37. Viam inire, qua commodè aliquid exsequare. Liu. 1. ab Vrbe. 96. Idem. 5. bel. Maced. 22. Via fraudis inita.
- Inire: Inchoare. Virg. 4. eclog. 3. Teq; adeo decus hoc æui, te Consule inibit. Inire: Cuius, siue concumbere. Plin. lib. 8. cap. 44. 1. Arcerique vtrunque genus ab altero narrant; nisi in infantia eius generis, quod ineant laete hausto.
- Ineor: Passuum. Plin. lib. 10. cap. 63. 7. Incuntur à partu sexto mense.
- Iniens. Ex ineunte æuo. Lucret. lib. 2. 149. Cæsar. 2. bell. Gal. 23. 6. Ab incunte vita. Gel. lib. 14. cap. 1.
- Inito: Frequentatiuum ab Ineo. Pacuuius: Loca arida initas.
- Initus: Coitus. Plin. lib. 8. cap. 42. 10. de equis: Nec tamen quindecim initus eiusdem anni valet tolerare. Ibidem. cap. 44. 2. Et quæ non primo initu generare cœperit.
- INEPTVS] Terent. Adelph. 1. 1. 38. Vestitu nimio indulgest nimium ineptus es. Causa inepta. Terent. And. 15. 22. Chartæ ineptæ. Horat. 2. epist. 1. 54. Labor ineptus. Plin. epist. 9. b. Lenitas inepta. Terent. Adelph. 3. 3. 36. Lusus inepti. Ouid. 2. Trist. 45.

Rifu inepto res ineptior nulla est. Cat. in Egnat. epig. 37, 4.

☞ Inceptio. Terent. Phorm. 2. 3. 73,
--- non agam? imò non desinam:
Donec perfecero hoc p. inceptis. Idem Adolph. 5. 8. 11.

☞ Ineptia Terent. Phorm. 4. 3. 43, Ut ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias, Plaut. Merc. 3. 26, Ineptia stultitiaq; ad eò, & temeritas.

Leſtores ineptiarum. Catullus ad Aurelium, epig. 16. 3.

Facere aliquid ineptiarum. Catul. ad Flauuium, epig. 6. 3.

☞ Ineptè. Plaut. Mostel. 7. 64, Interdum ineptè stultus es.

Moliti aliquid ineptè Horat. de Arte, 29.

☞ Ineptitudo. Cæcilius: Qui homo ineptitudinis cumulat.

cultum oblitus est.

INEQVITVS] Macrobi. lib. 7. cap. 15, Quæ ergo conijcit de carne luculenta, audet inequitare Philosophiæ.

☞ Inequitabilis. Curtius lib. 8, Imber violentius, quàm alias, fufus, campos lubricos & inequitabiles fecerat.

INERMO] Armis spolio Festus.

☞ Inermis. Sisennà Hist. lib. 4, Pleriq; inermes in castra pèrfugiunt.

Arcus inermis. Stat. 1. Sylu. 2. 16.

Dextra. Virg. 11. Aeneid. 13. 5.

Hostis. Propert. lib. 4. eleg. 1. 30.

Vulgus inermis. Ouid. 3. de Arte, 10.

Amor inermis. Tibul. lib. 2. eleg. 6. 14.

☞ Inermis. Idem. Sallust. in Iugur. Neque quenquam decere, qui manus armauerat, ab inermis pedibus auxilium petere.

Vulgus inermum. Virg. 11. Aeneid. 27.

INERRO] Idem quod Erro. Plin. lib. 1. epist. 6, Experieris non magis Dianam montibus, quàm Mineruam inerrare.

Ignis inerrat ædibus. Stat. 1. Sylu. 5. 13.

INERS] Ignauus. Terent. And. 3. 5. 2,

Quandoquidem tam iners, tam nulli consilij sum.

Virg. 1. eclog. 10, Libertas: quæ fera tamè respexit inertem.

Iners membris. Plin. lib. 8. cap. 21. 5.

Inertes operæ. Plaut. Bacch. 11. 13.

Iners ad repugnandum. Plin. lib. 9. cap. 6. 2.

In Venerem. Colum. lib. 6. cap. 27. 9.

Ætas iners senectus. Ouid. 4. Trist. eleg. 7. 1.

Anima. Ouid. 13. Metam. 16.

Annus. Ouid. 1. Fast. 34.

Bracchia inertia. Ouid. 5. Metam. 36.

Bruma iners. Horat. 4. Carm. ode 7. 1.

Caro. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 8.

Corda inertia. Virg. 9. Aeneid. 11.

Corpora. Virg. 2. Aeneid. 73.

Frigus iners. Ouid. 8. Metam. 160.

Glacies. Horat. 2. Carm. ode 9. 1.

Glebæ inertes. Virg. 1. Georg. 19.

Humor iners. Virg. 4. Georg.

Ingenium. Ouid. 1. Amor. eleg. 15. 1.

Oculos stupor vrget inertes. Virg. 3. Georg. 103.

Fectus iners. Ouid. 5. Trist. eleg. 7. 5.

Fondus. Ouid. 1. Metam. 2.

Inertes querelæ. Liu. 1. ab Vrbe, 259.

Sal iners. Plin. lib. 31.

Senectus. Seneca Herc. fur. 9. 16.

Somni inertes. Ouid. 2. Amor. eleg. 10. 4.

Tempus abibit iners. Ouid. 3. de Arte, 12.

Terra. Horat. 3. Carm. ode 4. 9.

Truncus iners iacui. Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 3.

Versus inertes. Horat. de Arte, 90.

Vita iners. Tibul. lib. 1. eleg. 1. 1.

☞ Inertia Colum. in Præf. lib. 2, nostrâ scilicet inertia minus

benignè nobis arua respondet.

Mollis inertia. Horat. Epod. 14. 1.

Sepultra. Horat. 4. Carm. ode 9. 6.

Strenua. Horat. 1. epist. 11. 6.

☞ Inerticulus. Plin. lib. 14. cap. 2. 10. Inerticulam è nigris appellauere, iustus sobriam dicturi De vite. Colum. libro 3. cap. 2. 15.

INERVDIVS] Suet. de claris Gram. 15. Præterea prisco- rum Catonis verborum ineruditissimum furem.

INESCO] Decipio. Terent. Adolph. 2. 2. 12, abi, nescis inescare homines, Sannio. Liu. 2. bel. Pun. 175, Annibal id damnum haud ægerimè pati, quin potiùs credere velut inescatam temeritatè ferocioris Consulis.

INEVITABILIS] Plin. in Paneg. 68, Magnum & ineuitabile, ac toties cuique experiendum malum.

Ius rigidum & ineuitabile mortis. Ouid. ad Liuiam, 89.

Numen ineuitabile. Stat. 9. Theb. 110.

INEXAMINATVS] Firmic. lib. 1. cap. 2, Inexaminatæ partis allegationes.

INEXSATVRABILIS] Virg. 5. Aeneid. 155,

Iunonis grauis ira, & inexcusabile peccus.

INEXCITABILIS] Seneca epistol. 24, Oppressus inexcitabili Somno.

INEXCOGITATVS] Plinius libro 36. cap. 15. 8.

INEXCVLTVS] Gel. lib. 13. cap. 22, M. Cato, Consularis & Censorius, publicis iam priuatisq; opulentus rebus, villas suas inexcultas & rudes, nec tectorio quidam præliras fuisse, dicit.

INEXCVSABILIS] Ouid. 7. Metam. 104.

Gratia dijs, foelix, & inexcusabile peccus.

INEXHAUSTVS] Inexhausta metalla. Virg. 10. Aeneid. 34.

INEXORABILIS] Fatum inexorabile. Virg. 2. Georg. 99.

Inexorabilis res. Liu. 2. ab Vrbe, 13.

INEXSPECTATVS] Quint. lib. 9. cap. 2, etiam si quid nobis

ipsis dicamus accidisse inexpectatum.

Hostis inexpectatus in armis adest. Ouid. 12. Metam. 13.

INEXPERRECTVS] Ouid. 12. Metam. 64,

Sopitus venis & inexpectatus Aphypnas.

INEXPERTVS] Virg. 4. Aeneid. 83,

Ne quid inexpertum frustra moritura relinquat.

Horat. 1. epistol. 19. 19, Dulcis inexpertis cultura potentis amici.

Si quid inexpertum scenæ committis. Horat. de Arte, 26.

Relinquere aliquid inexpertum. Virg. 4. Aeneid. 24.

Inexpertus, cum datus. Liu. lib. 3. bel. Pun. bonis inexpertu

atque insuetum. Item, cum accusatio, media præpositione Idè

lib. 6. ab Vrbe, Iram accenderat ignominia recens in animo, ad contumeliam inexpertus.

INEXPIABILIS] Inexpiable odium Romanorum in An-

nibalem. Liuius 9. bel. Maced. 20. 8.

INEXPLANATVS] Plin. lib. 11. cap. 37. 46.

INEXPLEBILIS] Inexplebilis potu. Plin. lib. 11. cap. 25. 2.

Inexplebilis virtutis vereque laudis homo. Liuius 8. bell.

Pun. 88.

☞ Inexpletus. Cædes inexpletæ. Stat. 8. Theb. 130.

Lachrymans inexpletum. Virg. 8. Aeneid. 110.

INEXPLICABILIS] Plin. lib. 23. cap. 1. 19, De generibus

singulis differere, immensum, & inexplicabile est.

Inexplicabilis viarum error. Plin. lib. 36. cap. 13. 4.

Inexplicabile iter. Plin. lib. 5. cap. 5. 8.

Laquei inexplicabiles. Quint. lib. 5. cap. 10. 70.

Series inexplicabilis. Quint. lib. 5. cap. 14. 25. (ced. 132.

Inexplicabiles viæ continuis imbribus. Liuius 10. bel. Ma-

INEXPLICITVS] Mart. lib. 9. 50.

Democritos, Zenonas, inexplicitosq; Platonas.

INEXPLORATVS] Liuius 6. bel. Pun. 245, Non altitudo

mœnium, non inexplorata stagni vada. Plin. lib. 35. cap.

6. 13, Apportatur & indicium ex India, inexploratæ adhuc

inventionis mihi. De atramento.

☞ Inexploratè, siue Inexploratò. Gell. lib. 5. cap. 19, Sed arro-

gationes non temerè, nec inexploratè committuntur Liu.

6. ab Vrbe, 118, Inexploratò pabulatum cohortes misere.

INEXPVGNABILIS] Liuius 2. ab Vrbe, 31, Ibi alto atque

munito loco arcem inexpugnabilem fore.

Cor inexpugnabile telis. Ouid. 4. Trist. eleg. 9. 13.

Peccus inexpugnabile amori. Ouid. 11. Metam. 154.

Probationes inexpugnabiles. Quint. lib. 5. cap. 10. 31.

INEXPVTABILIS] Col. lib. 9. cap. 4. 5, nam inexcusabilis

numerus erat.

INEXTINCTVS] Ouid. 6. Fast. 60,

Ignis inextinctus templo cælatur in illo.

Libidinis inextinctæ homo. Ouid. 1. Fast. 38.

☞ Inextinguibilis. Varr. Cato, vel de liber. educand. Male enim

consuetudo diu importata est inextinguibilis.

INEXSTIRPABILIS] Plin. lib. 15. cap. 20. 1, Radices multæ

atque altæ, & idè inextirpabiles.

INEXTRICABILIS] Plin. lib. 36. cap. 13. 8, Inq; basi quadra-

ta intus labyrinthum inextricabilem. Virg. 6. Aeneid. 6,

Hic labor ille dõmus, & inextricabile error.

Inextricabilia vitia stomachi. Plin. lib. 20. cap. 27. 10.

INEXSVPERABILIS] Inexsuperabilis vis fati. Liuius 8. ab

Inexsuperabiles Alpes. Liu. 5. ab Vrbe, 155. (Vrbe, 30.

Inexsuperabilis: *pro imuisito*. Seneca 19. epist. Is qui philoso-

phiam in temedium suum exereuit, ingens sit animo,

plenus fiducia, inexcusabilis.

INFABRE] Liu. 6. bel. Maced. 155, argenti infecti factiq; in

Gallicis vasis, non infabrè suo more factis, duo millia

c c c x l. pondo.

Scalptum infabrè. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 5.

Infabrè: *Fadè*: Pacuius: Barbaricam pestem nauib. nostris

obtulit noua figura factam, commissam infabrè.

☞ Infabricatus. Virg. 4. Aeneid. 81,

Frondentesq; ferunt ramos, & robora syluis

Infabricata, fugæ studio.

INFACETVS] Plut. Trucul. 1. 3,

Quid tam infacetus Lemno adueniens!

Seculum infacetum. Catul. in amicâ Formiam, epig. 40. 2.

☞ Infa-

¶ Infacetia. Pleni infacetiarum annales. Catul. in Annales Volusij, 34. 4.
 [INFACVNDIA] Gell. lib. 13. cap. 16. Tui erroris culpam esse intelligo in mea scilicet infacundia.
 ¶ Infacundus. Liu. 4. ab Vrbe, 216. Et Tribunus plebis vir acer, nec infacundus.
 Infacundior homo. Liu. 7. ab Vrbe, 15.
 [INFAMIS] Infamem facere. Terent. Heaut. 5. 4. 14.
 Infames frigidibus Alpes. Liu. 1. bel. Pun. 114.
 Infamis annus pestilentia. Liu. 8. ab Vrbe, 89.
 Carmen infame. Ouid. 1. de Remed. amor. 51.
 Genus Danai Horat. 2. Carm. ode 14. 4.
 Ludi infames. Propert. lib. 3. eleg. 14. 1.
 Infame nomen. Plin. lib. 33. cap. 3. 10.
 Terræ infames eadē. Ouid. 13. Metam. 80.
 Vita infamis. Lucret. lib. 3. 9.
 Infamis, *dictus est ab antiquo digito medio.* Persius Satyr. 2.
 Infami digito lustralibus ante saluius Expiat.
 ¶ Infamia. Terent. And. 2. 6. 13. cavit, ne vnquā infamiae Eares sibi esset. Suet. de claris Gram. 23. Sed maxime flagrabat libidinibus in mulieres, vsque ad infamiam oris.
 Metus infamiae. Tacit. lib. 20.
 Temporis infamia. Ouid. 1. Metam. 43.
 Inueterata infamia. Quint. lib. 6. cap. 5. 7.
 Mendax Horat. 1. epist. 17. 8.
 Vetus infama est in faxo. Ouid. 2. Metam. 142.
 In infamiam accedere. Plaut. Trinum. 4. 62.
 ¶ Infamo. Ignominiam notare. Quint. lib. 10. cap. 1. non procul à fine. Deinde quum se iactaret. eodem modo dicere Senecam, infamabat. Seneca: Desinant denique infamare nos, tanquam incredibilia iactantes.
 Infamare par. cidij. Quint. 8. Declamat.
 Animum infamare timore. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 6. 9.
 Funera infamantia bellum. Stat. 9. Theb. 20.
 Ferrum infamare veneno. Silius lib. 3. 55.
 Officia alicuius infamare. Quint. lib. 2. cap. 15. 4.
 Infamare agrum. Colum. lib. 7. cap. 7. Ita fit, vt & actor & familia peccent, & ager sapius infametur. Idem lib. 9. cap. 3. 4. Non sunt degeneres intermiscendæ, quæ infament generosas.
 ¶ Infamare: *Diuulgare.* Liu. 10. bel. Maced. Maced. 25. Infamanda rei causa ianuam obseruari iubet.
 ¶ Infamatus. Ouid. 14. Metam. 89.
 Et procul infidias, infamataq; relinquunt
 Tecta deæ.
 [INFANDVS] Terent. Eunuch. 4. 3. 22.
 Peri, obsecro, tam infandum facinus, mea tu, ne audiui
 quidem. Mart. lib. 9. 10.
 Immatura dabant infandis corpora poenas.
 Amor infandus. Virg. 4. Aeneid. 17.
 Cædes infanda. Liu. 4. ab Vrbe, 142.
 Casus infandus. Virg. 8. Aeneid. 113.
 Dies infanda. Virg. 1. Aeneid. 27.
 Dolor infandus. Virg. 2. Aeneid. 1.
 Ignes infandi. Virg. 1. Aeneid. 106.
 Labores. Virg. 1. Aeneid. 121.
 ¶ Infandum: *Ineri: esto.* Virg. 1. Georg. 96.
 Infandum: *sistunt amnes, terræq; dehiscunt.*
 ¶ Infandum: *Aduerbum.* Virg. 1. Aeneid. 51.
 Nauibus (infandum) amissis vnus ob iram
 Prodimur.
 [INFANS] Animosus infans. Horat. 3. Carm. ode 4. 4.
 Crassus. Iuuenal. Sat. 13. 17. Generosus. Stat. 4. Syl. 7. 9.
 Incertus. Liuius 1. bel. Maced.
 Parui infantes. Lucret. lib. 1. 38.
 Aeditus in lucem iacuit sine vitibus infans. Ouidius 15.
 Metam. 45.
 Expellus infans omnibus membris. Quint. lib. 2. cap. 4. 3.
 Remouere infantem. Plin. lib. 28. cap. 7. 2.
 Vagitat infans. Stat. 4. Syl. 8. 7.
 Infans: *De brutis & auibus etiam dicitur.* Plin. Quadrupedes
 infantes suos cognoscunt. Idem lib. 10. cap. 61.
 ¶ Infans: *pro paruo.* Plinius libro 22. capite: 2. 16. Nec tunica minor gratia in cibo infantis boleti. Ouid. in Ibin. 47.
 Gutturæq; imbuerant infantia, lacte canino. Item 4. Fa-
 storum 41.
 Tutus vt infanti vagiat ore puer.
 Pudor infans. Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 11.
 Pullus. Plinius lib. 10. cap. 33. 1.
 ¶ Infantia. Plinius libro 9. cap. 8. 2. Atq; etiam gestant foetus in infantia.
 Solumus infantiam delisij. Quint. lib. 1. cap. 2. 6.
 Infantia pomi. Plin. lib. 15. cap. 9. 1.
 ¶ Infantaria: Puerpera. Martial. libro quarto, quadragésimo tertio.
 At, quod mireris magis, infantaria non est.

[INFARTIO] Impleo: Parietes infarcire: apud Plin. lib. 35. cap. 14. 1. Colum. lib. 11. cap. 53. 2. Et maxime in cas partibus, quibus ossa relicta sunt, largum salem infarcito. Sueton. Mori inedia deſtinanti, per vim ore diducto infarcit cibum iussit.
 [INFATIGABILIS] Plin. lib. 28. cap. 10. 12. Dentes quidem eorum maximi, equis quoque adalligati, infatigabilem cursum præſtare dicuntur.
 [INFAVTVS] Ouid. 14. Metam. 106.
 Bella infausta gerunt.
 [INFECTVS] Vide INFICIO.
 [INFECTVS] Non factus. Plaut. Amph. 10. 3. Ea quæ sunt facta, infecta esse acclamat. Ibidem, 7. 74. Vtinam diſaxina, infecta dicta recte veniant tua.
 Infectum argentum. Liu. 4. bel. Maced. 46.
 Cursu infecto deposcit præmia. Propert. lib. 2. eleg. 26. 5.
 Infecta dona facete. Plaut. Mostel. 4. 27.
 Infecta infecta loqui. Stat. 3. Thebaid. 86.
 Fœdus infectum. Virg. 12. Aeneid. 49.
 Facta & infecta opera. Cato cap. 2.
 Infecta pace. Terent. Eunuch. 1. 1. 8.
 Pensa infecta reponunt. Ouid. 4. Metam. 2.
 Sacra infecta relinquunt. Ouid. 6. Metam. 41.
 Scelus infectum. Virg. 6. Aeneid. 149.
 Distingere infectumq; reddere. Horat. 3. Carm. ode 20. 10.
 Infecta facere. Plaut. Casin. 20. 9.
 Infectum fieri non potest. Plaut. Aul. 26. 11.
 Quod vis fieri? factum est; illud fieri infectum non potest. Terent. Phorm. 5. 9. 45.
 Infectum reddere, quicquid fieri non oportuerit. Plinius in Panegy. 113.
 Pro infecto esse. Liuius 9. ab Vrbe, 53. omnia pro infecto sint.
 Infectum vult esse dolor, quod suaferit. Horat. 1. epist. 2. 12.
 [INFELIX] Vide INFOLIX.
 [INFENSVS] in alium elatus. Terent. And. 1. 3. 7.
 Me infensus seruat, ne quam faciam in nuptijs fallaciam. Plaut. Merc. 18. 5. garruli, oſores, infensi, iracundi, sibi suisq; inu. di Sueton. in Vitel. Nullis tamen infensior, quàm vernaculis.
 Dicitis infensus amaris. Stat. 2. Theb. 132.
 Ignem infensum corripit. Virg. 5. Aeneid. 127.
 Valerudo infensa. Tacit. lib. 14.
 ¶ Infenso: Infensum habeo. Tacitus lib. 13. Vt quasi infensantibus deis exirio tradi crederetur.
 Infensare: *pro Infestare.* Tacitus lib. 5. Adequitare castris: infensare pabula.
 [INFERR] pro Infra. Cato de Re rust. cap. 149. Vbi pyrus florere cœperit, prato irriguo: vbi super inferq; vicinus permittet, tum dedito.
 [INFERRIÆ] facia quæ inferis soluuntur. Virg. 10. Aeneid.
 Viuentes rapit inferias quos immolet vmbri. Sueton. in Cal. Inferiasq; his annua religione Publicè instituit.
 Dare inferias manibus. Ouid. 5. Fast. 84.
 Ferre inferias alicui. Virg. 9. Aeneid. 45.
 Mittere inferias extincto alicui. Ouid. 11. Metam. 77.
 Sacrare vmbri æternas inferias. Stat. lib. 3. 7.
 [INFERIOR] Vide INFERSVS.
 [INFERNAS] Plin. lib. 16. cap. 39. 8. Erideò Romæ inferias abies supernati præfertur. Vitruuius. Infernatia ligna, iunctæ ex Appennino, parte qua inferum mare spectat, cæduntur.
 [INFERNVS] Infernus fluctus. Plinius libro 2. cap. 47. 12.
 Quoniam ille infernus fluctus ex imo maris spirat.
 Aquæ infernæ. Ouid. 1. Trist. eleg. 4. 4.
 Inferni dij. Liu. 1. bel. Maced. 116.
 Rex infernus: *Pluto.* Virg. 6. Aeneid. 22.
 Sedes inferna. Ouid. 3. Metam. 101.
 Inferna stagna. Liu. 8. ab Vrbe, 120.
 Tenebræ infernæ. Horat. 4. Carm. ode 7. 5.
 Valles. Ouid. in Ibin. 16.
 Vmbra. Martial. lib. 1. 120.
 [INFERO] Plautus Curcul. 2. 72. Me inferre Veneri noui iam ientaculum.
 In ærarium inferre. Paulus in l. senatus. ff. de contrahendâ empt.
 In ignem. Cæsar. 6. bel. Gal. 73.
 In pauperiem. Plautus Trucul. 11. 18.
 --- vel meretrix meum herum miserum sua blanditiâ intulit in pauperiem.
 Inferre se pro, *cû impetu inuere.* Liu. 2. ab Vrbe 64. A deo cæcitato impetu se intulerunt Hetrusci, vt fundere ipso incurſu Aticanos. Sic. lib. 4. 146. Et ipse princeps calcantibus subditis euectus, effrazno equo in mediôs ignes inferitur. Idem 3. bell. Macedon. 73. Inferentem se ferociter hostem.

Per medios inferre se. Virg. 1. Aeneid. 89.
Inferre se: pro, Incedere. Plautus Milit. 14, 59. Idem Persa,
4. 30.

Huius papæ, quàm basilicè te intulisti, & facete.

Equus se inferre campo. Virg. 2. Georg. 29.

Inferre: de mortuis dicitur. Vlpianus in l. ij. ff. de Religiosis & sumptibus funerum. Qui mortuum in locum alienum intulit, tenebitur in factum actione. Idem in titulo, De mortuo inferendo l. ij. Qui inferendi mortuum ius habet, non prohibetur inferre.

Inferre abortum. Plinius libro 8. capite 47. 2. Hoc est, Causam esse.

Inferre actione cum aliquo: agere aduersus aliquem. Paulus in l. ex facto §. ult. ff. de peculio.

Inferre verecundiam alicui. Liuius lib. 5. bell. Maced.

Inferre arma. Liu. 1. ab Vrbe, 133.

Cæcitatem. Plin. lib. 12. cap. 8. 2.

Calamitatem civitati. Cæsar 2. bell. Gall. 282.

Caritatem annonæ. Plin. lib. 18. cap. 28, 12.

Causam. Cæsar 1. bell. Gall. 156.

Causam alicui. Hirtius de bello Hispaniensi, lib. 6, 3.

Certamen alicui, ut aliquid fiat. Liu. 4. ab Vrbe, 133.

Cladem. Liu. 9. bell. Pun. 18.

Classes Oceano. Lucan. lib. 10, 8.

Detrimentum. Cæsar 2. bell. Ciuil. 8.

Dolorem. Plin. lib. 24. cap. 5, 3.

Fraudem. Liu. 7. bel. Pun. 156.

Gradum. Liu. 9. ab Vrbe, 212.

Gradum inferunt, quasi recentibus auxilijs aucti. Tacitus libro 19.

Hostem se alicui. Virg. 10. Aeneid. 13.

Ignominiam. Liu. 4. bell. Maced. 51.

Iniuriam socijs. Cæsar 1. bell. Gal. 56 & lib. 2, 343.

In clarissimum solem lumen. Quint. lib. 5. cap. 12, 7.

Mala. Plinius libro 14. cap. 22, 9.

Manus alicui. Plinius epist. 190, 2.

Turba manus armatas in illum intulit. Ouid. in Ibin, 123.

Mentionem. Liuius 4. ab Vrbe, 1. Et mentio primò sensum illata à Tribunis.

Mecum. Liuius 6. bel. Pun. 105.

Moram Cæsar 3. bell. Ciuil. 267.

Morsus alicui. Ouid. 11. Metam. 12.

Mortem. Plinius libro 27. cap. 2, 1.

Necem. Plinius libro 10. cap. 74, 6.

Odium. Tacitus libro 15.

Inferunt pedem, vrgentque. Liuius 10. ab Vrbe, 160.

Pedem in ædes inferre. Plaut. Amphit. 8, 99.

Prælium in castra. Liuius 4. ab Vrbe,

Rationibus. Colum. lib. 1. cap. 7, 6, sed nec conditum cum fide rationibus inferunt.

Signa. Cæsar 2. bel. Gal. 321, Signa inferre, & manipulos laxare iussit.

Spem. Cæsar 2. bell. Gall. 322.

Suspicionem. Cæsar 3. bel. Ciuil. 151.

Terrorem intulit Ioui. Horat. 3. Carm. ode 4, 10.

Tributum studio alterius. Col. lib. 1. cap. 1, 8.

Vestigia aliquò. Lucretius libro 6, 152.

Vulnera alicui. Cæsar 5. bel. Gal. 109.

¶ Inferre: Soluere. Scæuola in l. de accessionibus. ff. de diuer. temp. præscrip. Iam enim illo in tempore, quo contrahebatur videri te concessisse venditionem, si pecuniam non intulisses.

Infero, absolute. Plinius in Paneg. Qui vigesimum deberent, nondum indè intulissent.

¶ Illatio. Vlpianus in l. ij. ff. de religiosis & sumptibus funerum. De ea autem illatione Prætor sensit, quæ sepulture causa sit.

INFERVS] Inferum limen. Plaut. Metc. 21. 1, Varro, aquam vomentes inferam mortalibus.

¶ Inferi: Qui infra alios sunt sibi. Plaut. Aulul. 12, 6,

--- Superi incœnati sint, & cœnati inferi.

¶ Inferior. Multo inferior Marte & armis. Propert. libro 2. eleg. 9, 8.

¶ Inferius. Ouidius 2. Metam. 42,

Inferiusq; suis fraternos currere Luna Admiratur equos.

Cælum fidet inferius mari. Horat. Epod. 5, 17.

Inferius maiestate. Tacit. lib. 3.

¶ Infimus. Plaut. Curcul. 9, 14,

In loco infimo boni homines atque dites ambulant.

Infimi homines: id est, contempti. Terentius Eunucho, 3. 2. 36,

Tace tu, quem ego esse puto infra omnes infimos homines.

De gente infima. Horat. 2. Carm. ode 3, 5.

Infimis precibus aliquid petere. Liu. 9. bel. Pun. 149.

¶ Infimatis: Qui sunt infimæ sortis. Plautus in Stichos, Act. 3. scen. vltima,

--- summates viri

Summi accumbent: ego infimatis infimus.

INFERVEO, siue INFERVESCO] Idem quod ferueo. Cato cap. 108. Facito bis aut ter inferueat. Idem cap. 90, Et far parum facito, & fabæ tertia pars, ut inferueat. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. 14,

Hoc vbi confusum sectis inferuit herbis.

¶ Inferuefacio. Colum. libro 9. cap. 12, 4, fistili vase cum aminæo vino inferuefacta. Idem lib. 12. cap. 17. 2, Liquatumq; acetum inferuefaciant.

INFESTIVVS] Gellius Homo subagresti ingenio & infestiuo.

INFESTVS] Plaut. Casin. 15. 41,

Tibi soli infesta est plus quàm cuiquam.

Habere aliquid infestum. Liu. lib. 9. Decad. 4.

Ager Romanus infestus. Liuius 2. ab Vrbe, 47.

Amor. Catul. ad Iuuentium, epig. 94, 3.

Arma infesta. Ouid. 5. epist. 19.

Diuis infestis discerpere aliquem. Catul. de coma Beren. 61, 13.

Enses infesti. Stat. 1. Achil. 27.

Hostes. Ouidius 1. Amor. eleg. 9, 4.

Itinera infesta. Cæsar 8. bell. Gall. 165. Sic, 3. bell. Ciuil. 330.

Infestum mare.

Latrones infesti. Horat. 2. Serm. Sat. 1, 9.

Quietem infestam facere alicui. Lucret. lib. 5, 197.

Senectus infesta. Liuius 1, ab Vrbe 204.

Signa infesta. Cæsar 6. bell. Gall. 29, Illi vbi præter spem, quos fugeret credebant, infestis signis ad se ire viderunt. Liu. 2. ab Vrbe, 203.

Tela infesta. Virg. 5. Aeneid. 116.

Terra infesta colubris. Ouid. 4. Metam. 124.

Vulnere infesto insequi aliquem. Virg. 2. Aeneid. 106.

Infestus etiam dicitur, cui infesti sunt inimici: Catull. ad Gell. epist. 111, 1.

¶ Infesto: molestiam infero. Plinius lib. 7. cap. 2, 18, Quos à gruibus infestari, Homerus quoque prodidit.

Charybdis infestat aquas. Ouid. 2. Amor. eleg. 11, 4.

Infestare: pro Vitiare. Plin. lib. 15. Arborem ipsam fertilitate consumi: musco præterea rubro infestari.

Infestate rudes animos superstitione. Colum. libro 11. capite 1, 20.

Infestantur vineta Austris & Euris. Columel. libro tertio, capite 12, 6.

Infestat infantes editos plenilunium. Plin. lib. 7. cap. 6, 2.

Infestatur Asia angustijs. Plin. lib. 6. cap. 11, 2.

¶ Infestè: Noxiè. Liu. 6. bel. Pun. 65.

INFEVLO] Celsus lib. 7. cap. 25, In fibulare quoque adolecentulos quidam valetudinis causâ consuerunt.

INFICETISSIME] Plin. lib. 37. cap. 47, ostendens in tabula pictum inficetissimè Gallum, exferentem linguam. Quint. lib. 6. cap. 4.

INFICIAS & INFICIATOR] Vide INFICIOR.

INFICIO] Intingo, imbuo. Plin. lib. 7. c. 13, 3, Ad omnè cõtactum adhærens, præter quàm filo, quod tale virus inferit. Ibidem, cap. 56, 5, Inficere lanas Sardibus Lydi.

Aequos infecit sanguine. Horat. 3. Carm. ode 6, 7.

Sanguis infecit aquas. Ouid. epist. 9, 29.

Arcus cælum inficit longo curuamine. Ouid. 7. Metam. 13.

Capillos nigro colore inficiunt filiquæ erui. Plinius lib. 22. cap. 25, 32.

Senectæ infecit caput. Tibul. lib. 1. eleg. 8, 9.

Cultros inficit sanguine. Ouid. 15. Metam. 27.

Volumina fumi infecere diem. Ouid. 13. Metam. 132.

Gladios inficere sanguine. Horat. 3. Carm. ode 13, 2.

Cortex nucis inficiens manus. Ouid. de Nuce, 32.

Ora pallor albus inficit. Horat. Epod. 7, 3.

Rubor igneus inficit ora. Lucan. lib. 5, 43.

Inficere pocula veneno. Virg. 2. Georg. 26.

Tabè inuidiæ. Ouid. 2. Metam. 158.

¶ Infestus: Participium. Tinctus. Plinius lib. 11. cap. 37, 19, Mulieribus etiam palpebræ infestæ quotidiano.

Infestum mare. Sueton. in Calig.

Tela infesta sanguine. Stat. 9. Theb. 38.

¶ Infestus: Verbale. Plin. lib. 8. cap. 48, 6, De reliquarum infestis, suis locis dicemus.

¶ Infestor. Plin. lib. 10. cap. 7, 2, Quarto infestores lanarum vtuntur, quod glastum vocant.

Infestor succus. Plin. lib. 11. cap. 2, 3.

INFICIOR] Nego.

Nec tuus est genitor nos inficiatus amicos. Ouidius 1, de Ponto, 8, 6.

Pars est inficiata notitiam mei. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 6, 9.

Precium rex inficiatur. Ouid. 11. Metam. 42.

Amor inficiendus Ouid. 2. Amor. eleg. 17, 61.
 Fama inficienda tuis. Ouid. 9. epist. 1.
 ¶ Inficias: solum cum eo iungitur. vt, Ire inficias; *Negare*.
 Terent. Adelp. 3. 2. 49.
 Si inficias ibit, testis mecum est annulus, quem amiserat.
 Gel. lib. 16. cap. 19, Nautas stupefactos conuictosq; inficias ire non quisse. Quint. lib. 3. cap. 7. 2, Nec inficias co, esse quasdam, &c.
 ¶ Inficiator. Martial. lib. 1. 98,
 In ius, o fallax atque inficiator, eamus.
 ¶ Inficiatio. Nuda inficiatio. Quint. lib. 5. cap. 13, 8.
 INFIDELIS] Vide INFIDVS.
 INFIDVS] infidum scdus. Liu. 7. ab Vrbe, 207.
 Mare. Lucret. lib. 2, 113.
 Infidi fratres. Virg. 2. Georg. 100.
 Infida pax. Liu. 9. ab Vrbe, 242.
 Proditio. Ouid. 3. de Arte, 115.
 Infida sedes & instabilis. Plin. lib. 3. 6. cap. 15, 18.
 Infida regni societas. Lilius 1. ab Vrbe, 57.
 Infidus socius. Lilius. 4. bell. Pun. 203. & 2. ab Vrbe, 49, Infida seruitia.
 Vir infidus. Propert. lib. 1. eleg. 6, 4.
 Vulgus infidum. Horat. 1. Carm. ode 35, 5.
 Infida omnia atque infesta facere. Lilius 1. ab Vrbe, 184.
 ¶ Infidelis. Plaut. Afin. 11. 15, Vbi fidentem fraudaueris, vbi heroo infidelis fueris Liu. 3. bel. Pun. 16, Socijs superbis atque infidelibus.
 Allobrox nouis rebus infidelis. Horat. Epod. 16, 2.
 Arbitræ non infideles meis rebus. Horat. Epod. 5, 10.
 ¶ Infidelitas. Cæsar 8. bell. Gall. 83, Infidelitatem eius sine vlla perfidia iudicauit comprimisse.
 INFIGO] Sagitta infigitur a bore. Virg. 5. Aeneid. 110.
 Infigere sagittarum venabula prætereuntibus. Plinius lib. 8. capite 8, 3.
 Inculcare & infigere aliquid. Plin. epist. 20. g.
 Infixum est animo. Quint. lib. 1. cap. 14.
 ¶ Infixus. Hostis infixus mœnibus. Sil lib. 11, 35.
 Infixa in tergis hostium pila. Liu. 7. bel. Pun. 81.
 Infixa animis religio. Liu. 9. bel. Pun. 88.
 Infixa memoriæ res. Liu. 3. ab Vrbe, 307.
 Telum infixum educere. Ouid. 13. Metam. 79.
 Vulnus infixum stridet sub pectore. Virg. 4. Aeneid. 138.
 Herent infixi pectore vultus. Virg. 4. Aeneid. 1.
 INFIRMVS] Vide INFIRMVS.
 INFINDO] Virgil. eclog. 4, 7,
 Oppida, quæ iubcant telluri infindere fulcos.
 INFINITVS] Spatium infinitum. Lucret. lib. 2, 211.
 Ab infinito. Plaut. Mostel. 10, 40.
 Ad infinitum. Plinius libro 13. cap. 9. 3, Siccatus durefcit ad infinitum.
 Ex infinito contractum tempore bellum. Lucret. lib. 2. 116.
 ¶ Infinito: ablatiuus vice aduerbiij. Plin. lib. 25. cap. 8. 14, Procedente persuasione illa, quicquid in Creta nascitur, infinito præstare cæteris eiusdem generis alibi genitis.
 INFIRMVS] Impares & infirmi. Quint. lib. 4. cap. 1, 6.
 Infirmi ad resistendum. Cæsar 3. bel. Ciuil. 30.
 Sum paulò infirmior. Horat. 1. Serm. Satyr. 9, 15.
 Actor infirmus. Quint. lib. 6. cap. 1, 33.
 Aetas infirma. Ouid. 6. Fast. 120.
 Infirma animus pueri. Terent. Hecyr. 3, 1. 31.
 Artus infirmos baculo sustinet. Ouid. 6. Metam. 6.
 Caput infirmum. Horat. 1. epist. 17, 3.
 Corpus infirmum. Ouid. 19. epist. 48.
 Lacerti infirmi. Ouid. 10. Metam. 82.
 Mens infirma. Ouid. 18. epist. 2.
 Infirma nuptiæ. Terent. Phorm. 5. 1. 6.
 Infirmi saporis vinum. Col. de Arb. cap. 3, 7.
 Senecta infirma. Tibul. lib. 1. eleg. 4, 7.
 Vires infirmæ. Tibul. lib. 4. ad Messalam. 1.
 ¶ Infirmitas. Infirmitas Gallorum. Cæsar. 4. bel. Gal. 479.
 Nuptiarum. Terent. Hecyr. 1. 2. 101.
 Oculorum. Plin. epist. 141.
 Virium. Cæsar 7. bell. Gall. 110.
 Puerilis infirmitas. Quint. lib. 2. cap. 3. 5.
 Commendare alicuius infirmitatem. Quint. lib. 4. cap. 1, 9.
 Onerare infirmitatem discipientium. Quint. lib. 1. cap. 2, 18.
 Separare infirmitatè à robustioribus. Quint. lib. 2. cap. 2, 9.
 Vltima infirmitas corporis. Celsus libro 2. cap. 6.
 ¶ Infirmitas: infirmum reddo.
 Legem infirmare. Quint. lib. 7. cap. 2, 34. Lilius libro 4. bel. Macedon.
 ¶ Infirmitas: Hermoge. in l. aufertur. ff. de iure fisci. Infirmitate contractu.
 INFIT] pro Incipit. Plaut. Aulul. Infit tibi postulare plorans, ciulans, &c.
 Infit: pro inquit. Lilius 1. ab Vrbe, 306, Ibi infit, annum se

tertium & nonagesimum agere. Virg. 5. Aen. 141,
 Isq; his Aeneam solatus vocibus Infit. Idem. 10.
 INFLEXVS] Vide INFLECTO.
 INFLAMMO] Amor magno inflammatus. Virg. 3. Aen. 66.
 Animum inflammavit amore. Virg. 4. Aen. 11.
 Inflammare odijs. Stat. 3. Thebaid. 68.
 ¶ Inflammatio. Plin. lib. 20. cap. 2, 1, 7. Celsus libro 5. cap. 26,
 Nam modo super inflammationem rubor ambit.
 Leuare inflammationes. Celsus libro 2. cap. 26.
 Occupat inflammatio. Celsus libro 6. cap. 6.
 Remittit se inflammatio. Celsus libro 4. cap. 5.
 Reprimere inflammationem. Celsus libro 7. cap. 24.
 INFLECTO, INFLECTVS] Vide INFLECTO.
 INFLECTO] Cæsar. 1. bel. Gal. 97, Quom ferrum se inflexisset.
 Radices in nodum inflectere. Col. lib. 5. cap. 6, 7.
 Capita inflectentes. Catul. Argon. 59, 51.
 Colla inflectere ad aliquid. Propert. libro 4. eleg. 9, 10.
 Cursus inflectitur in. Plinius libro 6. cap. 17, 3.
 Lachrymis inflectere aliquem. Stat. 8. Thebaid. 139.
 Sensus alicuius. Virg. 4. Aeneid. 5.
 Voces cantu. Tibul. lib. 1. eleg. 7, 8.
 ¶ Inflexus. Aratrum inflexum. Virg. 1. Georg. 33.
 Ceruix inflexa. Virg. 3. Aen. 126.
 Cornu inflexum. Ouidius 4. Fastor. 36. Catul. Argonaut. 59, 2.
 Inflexa in se cornua. Plinius libro 8. cap. 15, 3.
 Genu inflexum. Propert. libro 3. eleg. 9, 2.
 Inflexa puppis. Plinius libro 9. cap. 30, 6.
 Sonus inflexo spiritu variatus. Plinius libro 10. cap. 29.
 Inflexa iuxta tempora supercilia derisores significant. Plinius libro 11. cap. 52, 3.
 Inflexus ictus. Plinius libro 11. cap. 25, 2.
 ¶ Inflexibilis. Plinius libro 7. cap. 19, 1, Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quandam, toruitatemq; naturæ duram & inflexibilem.
 Inflexibilis obstinatio. Plinius epist. 317.
 INFLECTVS] Valer. Flac. Argon libro 6.
 Flexit ad ignotum caput inflectumq; Monefi.
 INFLECTO] incutio, Infero.
 Infigere colaphum, Plinius libro 8. cap. 36, 4.
 Grauiotes infigere vsuras. Paulus in l. Caius. ff. de vfuris & fruct. & caus.
 INFLO] Varro 3. de Re rust. capite 13. 1, Vidisti ad inflaram buccinam certo tempore apros & capreas conuenire ad pabulum. Virg. eclog. 5, 1,
 Tu calamos inflare leues; ego dicere versus.
 Exanimat lentus spectator; sedulus inflat. Horatius 2. epistol. 1, 36.
 Inflare ambas buccas Horatius 1. Serm. Satyr. 1, 5.
 Carbasus inflatur Austro. Virgilius 3. Aeneid. 71.
 Audierant inflari classica. Virgilius 2. Georg. 108.
 Venas inflauit libido. Horat. 1. Serm. Satyr. 27.
 Venas inflatus hesternò laccho. Virg. 6. eclog. 3.
 Crescentem tumidis infla sermonibus virem. Hor. 2. Serm. Satyr. 5, 20.
 Inflare: *Intrò flare, sive flando iniicere*. Cato de Re rust. cap. 97,
 Palumbum recentem, vt prensus erit, ei fabam coctam, tostam primùm dato, ex ore in eius os inflato, item aqua.
 Inflare sperem: *Augere*. Lilius 5. bel. Maced. 163.
 Inflatum esse. Lilius 5. bel. Maced. 188. Mentiendo inuicem, iactandoq; vires, quas non haberent, inflasse vana spe, atque inflatos esse.
 ¶ Inflatus: Participium.
 Inflatus iactatione feueritatis. Lilius 9. bel. Pun. 187.
 Capilli inflati. Ouidius 3. de Arte, 29.
 Colla inflata tumescunt. Ouidius 6. Metam. 75.
 Inflatio ventris. Colum. libro 6. cap. 6, 2.
 Residet inflatio. Celsus libro 4. cap. 5.
 INFLO] Varro 1. de Re rust. capite 13. 4, Itaque periti (qui possunt) vt eo aqua influat, eo nomine faciunt.
 Influere nobis bonum dicitur, quod vltro venit. Seneca epistol. 51.
 Sensim influere. Quint. lib. 1. cap. 2, 19.
 Dolor influit menti. Ouid ad Liliam, 80.
 ¶ Influens. Plinius libro 31. cap. 4. 3, Mutant saporem & influentes riu.
 Fortunæ influentis dona. Seneca Thyest. 6, 10.
 Influentia negotia. Plinius in Paneg. 114.
 ¶ Influxus: Verbale. Firmic. libro 1. cap. 1, Si ex solis stellarum influxibus pendeamus.
 INFODITO] Cato cap. 32, Vineæ, si macra erit, sarmenta sua concidito minute: & ibidem inarato, aut infodito.
 Infodere corpora terræ. Virgilius lib. 11. Aen. 14.
 Vnguibus infodiunt fruges. Virg. 4. Georg. 105.
 Infodete sulcum. Colum. libro 3. capite 13, 4.
 ¶ Infossus. Plinius libro 13. capite 13, 2, Maiorè etiamnum

miraculo, quod tot infossi durauerunt annis.
 Puer infossus humo. Horat. Epod. 5, 7.
INFŒCUNDVS] Plinius libro 11. cap. 54. 1, Oua incubari
 intra decem dies ædita, vtilissimum est, vetera aut recentiora,
 infœcunda. Colum. libro 2. cap. 4. 6, Infœcundior materia.
 Plin. lib. 12. cap. 10. 1, Infœcunda folia.
 Fons infœcundus, Ouid. 3. Trist. eleg. 14, 7.
 Natura infœcunda. Stat. 3. Sylu. 1, 34.
 Semina infœcunda. Virg. 2. Georg. 10.
 ¶ Infœcunditas. Col. in Prœœm lib. 1. 1, Sæpenumero ciuitatis
 nostræ principes audio culpantes, modò agrorum infœcunditatem.
INFŒLIX] Terent. Eunuch. 2. 2. 13,
 At ego infœlix, neq; ridiculus esse, neq; plagas pati
 Possum. Ibidem 5, 5. 1,
 Ô Infœlicem adolescentulum. Idem Adelp. 4. 2. 1, Ne
 ego homo sum infœlix.
 Animi infœlix. Virg. 4. Aeneid. 106.
 Cura infœlix. Ouid. 2. Trist. 1.
 Dolor. Ouid. 4. Trist. eleg. 8, 2.
 Ingenium. Plin. in Præfat. 17.
 Infœlix: *Aduersus*. Virg. libro 7. Aen. 62, Quæ potui infœlix.
 Infœlix: *Non facundus*. Virg. eclog. 5,
 Infœlix lolium, ac sterile dominantur auenæ.
 Tellus infœlix frugibus. Virg. 2. Georg. 48.
 Infœlix fama. Virg. 12. Aeneid.
 ¶ Infœlicitas. Terent. Adelp. 4. 2. 6,
 Quid hoc (malum) infœlicitatis? nequeo satis decernere.
 ¶ Infœliciter. Terentius Eunuch. 2. 3. 37,
 Incommodè hercle. c. n. imò enim uerò infœliciter. Liu. 1.
 ab Vrbe, 197.
 ¶ Infœliciter: infœlicem facio. Plaut. Casin. 5, 32,
 --- di me & te infœlicent; si ego in os meum
 Vini guttam indidi.
INFORMIDATVS] Silius lib. 15,
 Hinc tacitè neçens informidatus adire.
INFORMIS] Plinius libro 7. cap. 15. 1, Ea est caro informis,
 inanima.
 Informes aluci, Liuius 1. bel. Pun. 96.
 Informes cadaveri. Virg. 8. Aeneid. 21.
 Exitus repentinus, & informis. Tacit. lib. 5.
 Hyemes informes. Horat. 2. Carm. ode. 10, 3.
 Limus informis. Virg. 6. Aeneid. 83.
 Nota informis. Propert. lib. 1. eleg. 5, 4.
 Regna informia. Lucan. lib. 2, 2.
 Situs informis. Horat. 2. epist. 2, 24.
 ¶ Informo: principium operi quodammodo informe &
 impolitur dare. Virg. 8. Aeneid. 35.
 His informatum manibus iam parte polita
 Fulmen erat.
 Informare arenas. Col. lib. 11. cap. 3, 11.
 Informabitur in eam crassitudinem. Colum. libro secundo,
 capite 2, 8.
 Effigiem informat Latiam. Silius libro 17. 196.
 Informare: certam formam animo imprimere.
 Oratorem informare. Quint. in Prœœm lib. 1, 27.
INFORO] in forum diuulgo, aut voco. Plautus Cureul. 8, 31,
 Licetne inforare, si in eomitare nō licet? c. n. non inforabis
 Me quidem.
 ¶ Inforare: *perforare*. Plinius libro 17. capite 14. 3, Timebant
 prisci truncum fundere, mox inforare ausi medio.
INFORTVNATVS] Terentius Eunuch. 2. 3. 7, O infortuna-
 tum senem.
 ¶ Infortunium. Infortunium ferre. Terent. Adelp. 2. 1. 24.
 Habere Liuius 1. ab Vrbe, 122.
 Tua me infortunia lædent. Horat. de Arte, 21.
 ¶ Infortunitas. Gellius libro sexto, capite primo. Idem
 sunt bona & mala, fœlicitas & infortunitas, dolor & voluptas.
INFOSVS] Vide **INFONDO**.
INFRA] præpositio. Plautus Trucul. 7. 20, Sed assentio aperiri
 fores: quæ absorbent, quicquid venit infra pefculos.
 Col. lib. 8. cap. 5.
 Infra, *ad personam refertur*. Terentius Eunuch. 3. 2. 36,
 Tace tu, quem ego esse puto infra omnes infimos
 Homines.
 Infra ætatem. Liu. 8. bel. Pun. 233.
 Infra censum & ingenium alicuius. Hor. 2. Serm. Satyr. 1, 15.
 Infra se putare vel iudicare aliquid. Plin. in Paneg. 128.
 ¶ Infra: *Aduerbium*. Plaut. Truc. 3. 12,
 Infra sin iecit rete, piscis ne effugiat, cauet.
 Multo infra. Plin. lib. 19. cap. 3. 3, Nascitur in Perside largè;
 sed multò infra Cyrenaicum.
INFRACTIO, INFRACTVS] Vide **INFRINGO**.
INFRAENO] fræna impono. Liuius 7. bel. Maced. 84, Pauci
 stabant impauidi equi: eos ipsos non steterunt, non in fræ-

nare, aut ascendere facile poterant.
 Curtus infrænans alij. Virg. 12. Aeneid. 58.
 Infrænare nauigia anchoris. Plin. lib. 9. cap. 31, 5.
 Infrænare & domare. Plin. lib. 32. cap. 1, 1.
 ¶ Infrænatus. Liuius 7. bel. Maced. 81, Non stratos, non in-
 frænatos magna pars habebant equos.
 Infrænati equites. Liuius 1. bel. Pun. 162.
 Manipuli infrænati. Silius lib. 4, 64.
 ¶ Infrænus: Sine fræno.
 Infrænus cursus. Col. lib. 10, 22.
INFRAGILIS] Ouid. 1. Trist. eleg. 4, 11,
 Si vox infragilis, peçus mihi firmius esset.
 Animum infragilem tenere. Ouid ad Liuiam, 71.
 Infragilis adamas. Plin. lib. 20. in Prœœm. 2,
 ¶ Infrangibilis. Seneca de Vita beata: Quam tibi dicam,
 summum bonum est, infrangibilis animi rigor & prouidentia.
INFREMO] Silius lib. 3. 47,
 Nec bellum raptis tam dirum mille catinis
 Acrius infremuit, trepidumq; exterruit orbem,
INFRENDEO] Virg. 3. Aeneid. 132,
 Dentibus infrendens gemitu.
INFREQUENS] *rarum frequentatius*.
 Infrequens Senatus. Liu. 4. ab Vrbe, 25. Plaut. Truc. 5, 18,
 Quin ubi nihil det, pro infrequente eum mittas militia
 domum. Plin. de Viris illust. 43.
 Cultor infrequens deorum. Horat. 1. Carm. ode. 34. 1.
 Infrequens, *cum gemitu*. Gel. lib. 13. cap. 23, Infrequens sum
 vobum Latinarum
 ¶ Infrequentia. Liuius 2. ab Vrbe, 100, Nec agi quicquam
 per infrequentiam poterat Senatus.
INFRICO] Colum. lib. 12. cap. 30. 2, Et pondo quadrantem
 amphoris singulis infricato & oblinito. Plin. lib. 30. cap.
 3, 8, Et idè tolerabilis est, passeris pullorum sarmentis
 crematorum cinerem ex aceto infricare.
 ¶ Infricato. Plin. lib. 26. cap. 8. 42, Et infricata polemonia,
 aristolochiæ decocto folijs.
INFRIGO] Plinius libro 20. cap. 13. 13, Dederunt & cum
 bitumine infricatam potionem propter anhelitum.
INFRINGO] Plin. lib. 2. cap. 6. 7, Ne infidens ales infringat,
 Lilia infringere. Ouid. 10. Metam. 39.
 Lingua infringitur. Lucret. lib. 3, 32.
 Lumbos & latus infregit liminibus. Horat. Epod. 11, 5.
 Vestes infringere. Ouid. 9. Metam. 42.
 Animos infringere. Liu. 8. bel. Maced. 68.
 Colaphum infringere. Terent. Adelp. 2. 1. 46,
 Homini misero plus quingètos colaphos infregit mihi
 Conatus aduersariorum infringere. Cæsar 2. bel. Ciuil. 86.
 Deos infringere humili precatu. Stat. 1. Achil. 29.
 Difficultatem montis. Colum. lib. 2. cap. 4, 8,
 Ius. Tacit. lib. 4.
 Vim militum. Cæsar 3. bel. Ciuil. 359.
 Vires alicuius. Propert. lib. 1. eleg. 13, 4.
 Graniter infringendo. Lucret. lib. 6, 29:
 ¶ Infractus. Col. lib. 8. cap. 17. 11,
 Nuces digitus infractæ sunt dandæ.
 Infractus, *Palde fractus*. Virg. 12. Aeneid. 1,
 Turnus ve infractus aduersò Marte Latinos
 Defecisse videt.
 Infractus: *Non fractus*. Plin. lib. 8. cap. 50. 3, Mares quàm ma-
 ximè firmos, longia auriculis infractis que, armis quàm
 villosissimis probant.
 Acuo infractio. Silius lib. 15, 128.
 Ira infracta constitit. Ouid. 6. Metam. 126.
 Loquela infracta. Lucret. lib. 5, 47.
 Minæ infractæ. Silius lib. 7, 15.
 Infracta oratio. Liu. 8. bel. Maced. 56.
 Veritas pluribus modis infracta. Tacit. lib. 17.
 Torpent infractæ ad prælia vires. Virg. 9. Aeneid. 103.
 Virtus infracta. Stat. 2. Achil. 43.
INFRIIO] Col. lib. 8. cap. 5. 16, Atque ita paulum triti salis
 vulnetibus infriatur. Idem libro 7. cap. 5. 11, Superfusoque
 aceto, vel æris æruginis infriata.
INFRONS, INFRONDIS] Ouid. 4. de Ponto, eleg. 10.
 Hic agri infrondes. hic spicula tincta venenis.
INFRVCTVOSVS] Col. lib. 11. cap. 2. 24, Post quem diem
 fera & infructuosa fit huiusmodi rerum cultura. Idem lib.
 8. cap. 4, Infructuosas vites, fœcundas sic facito.
 Infructuosæ preces: *Vna*. Plin. epist. 176. b.
INFRVNITVS] Inspiciens ac stolidus. Seneca de Vita bea-
 ta: Alterum infruniti est animi: alterum timidi ac pusilli.
INFVCO] Infucare aliquid: Tegere ita fallaciam, vt non de-
 prehendantur. Plaut. Milit. 9, 46.
INFVLA] Fascia in modum diadematum. Liuius: Velata
 naui infulis & ramis olæ, Scipioni occurrit in portu
 Carthaginis.

Velamenta & infula. Tacit. lib. 9.

Infula virgineos circumdata comptus. Lucret. lib. 1, 17.

Lanca dum niuca circumdatur intula vittâ. Virgilius 3. Georg. 96.

INFULCIO] Ingero Seneca epist. 113,
Non desinit omnibus locis hoc verbum infulcire.

INFVLGENS] Catul. Argon. 59, 78,

Sæpe pater diuum templo insulgentis reuisens.

INFUMO] Ad fumum sicco. Plaut. Arque hilas infumatas & fumen. Plinius libro 28. cap. 9. 16, Et infumata pilis oculorum medetur. De cerufa.

INFUNDO] Poculum infundere. Horat. Epod. 5, 17.

Faucibus. Colum. libro 6. cap. 6, 2.

In naribus. Coium lib. 6. cap. 4, 2.

Per nates. Col. lib. 6. cap. 5, 3.

Cribo. Seneca de Benef. 7.

Infundere: *Suprà fundere.* Virg. 1. Georg.

Certatim largos humeris infundere rores.

¶ Infusus: Participium. Plinius libro 20. cap. 13. 5, Infuso in aures succo.

Collo infusus amantis. Ouid. epist. 2, 19.

Infusa terræ maria. Plin. lib. 32. cap. 11, 1.

Mens infusa per artus. Virg. 6. Aeneid. 145.

Pax infusa per æquora. Silius lib. 7, 52.

Infusus populus. Virg. 5. Aeneid. 110.

Infusus sol. Virg. 9. Aeneid. 96.

¶ Infusus: Verba. Plinius libro 24. cap. 6, 3, Sonitus aurium emendat infusu; strumas illitum.

¶ Infusio. Plinius libro 20. cap. 21. 6, Vulus & cibo & infusione mollit in oleo.

¶ Infundibulum: Instrumentum quo in vasa infundimus liquores. Col. lib. 3. cap. 12. 2, Raram supra modum, velut per infundibulum, transmittere imbres.

Infundibulum, Vitruuius lib. 10. cap. 10, vocat, illud, quod paulatim frumentum molis suggerit.

INFURNIBVLVM] Pala, qua panes in furno disponuntur. Plin. lib. 24. cap. 15, 6.

INFUSCO] Fuscum reddo Plin. lib. 9. cap. 19. 1, Infuscata aqua absconduntur. Idem lib. 2. cap. 51, Quæ humida, non vrunt, sed infuscant. De fulminibus.

Infuscatur & nigrum. Col. lib. 11. cap. 2, 31.

Sanie infuscatur arena. Virg. 3. Georg. 97.

Infuscate vellera. Col. lib. 7. cap. 3, 2.

Maculis infuscet vellera pullis. Virg. 3. Georg. 78.

Infuscate saporem. Col. lib. 12. cap. 19, 2.

Sonum. Plin. lib. 10. cap. 19, 6.

Vinum. Plaut. Cistel. 2, 15.

¶ Infuscus: Idem quod fuscus. Col. lib. 9. cap. 10, Quidam etiam infusci atque hirsuti reperiuntur.

INGEMINO] Virgil. 1. Georg.

Tùm liquidas cervi presso tergiture voces
Aut quater ingeminant.

Hostiles ingeminauit opes. Ouid. 6. Fast. 114.

Ingeminare: *Neurum.* Virg. 1. Georg. 67,

---ingeminant

Austris, & densissimus imber.

Clamor ingeminat. Virg. 5. Aen. 46.

Curæ ingeminant. Virg. 4. Aen. 107.

¶ Ingeminatus. Mobilitas ingeminata. Ouid. 4. de Pontô, eleg. 16, 9.

INGEMO] Virg. 1. Georg. 4, Depresso incipiat iam tùm mihi taurus aratro Ingemere.

Agri ingemrre. Tacit. in lib. de Germanis.

Laboribus ingemens. Horat. Epod. 5, 7.

Proprijs ingemuisse malis. Ouid. 1. de Pontô, eleg. 2, 2.

Nemo morituro ingemit. Seneca Herc. Oeth. 13, 17.

Iacentem ingemuisse Inachidæ. Stat. 9. Thebaid. 1.

Solum ingemuit. Ouid. 14. Metam. 81.

INGENERO] Deus ingeneratiras. Stat. 4. Thebaid. 46.

Ingeneravit natura societatem vtriusq; Liu. 5. ab Vrbe, 124.

¶ Ingenerasco. Lucret. lib. 3,

Ex ineunte ævo ingenerascunt, inq; genuntur.

INGENTVM] natura cuique ingentia. Plaut. Bacch. 5, 42.

Imò ingenium auidi haud penoram hospitis. Terent. Andr. 1. 66.

Nam qui cum ingenijs consistatur eiusmodi. Idem Heaut. 1. 99,

Ingenio te esse in liberos leni puto.

Ingenium patris habet, quòd sapit. Plaut. Pœnulo 18, 26.

Ingenio suo viuere. Liu. 3. ab Vrbe, 146.

Ingenium cœnz: pro Artificioso vel ingenioso apparatu, Plin. in Paneg. nec exquiritra ingenia eoznatum; sed suauitatem tuam miramur.

Ingenio Feruidus. Ouid. 14. Metam. 97.

Mobilissimus Tacit. lib. 17.

Æautor. Ouid. 1. Metam. 97.

Experientis ingenij est amor. Ouid. 1. Amor. eleg. 9, 7.

Feruidus ingenij. Silius lib. 17, 84.

Præcox genus ingeniorum. Quint. lib. 1. cap. 3, 3.

Gratia ingenij. Quint. in Procem. lib. 1, 4.

Igniculi. Quint. in Procem. lib. 6, 7.

Monumenta ingeniorum. Quint. lib. 3. cap. 7, 12.

Natura humani ingenij. Quint. in Procem. lib. 1, 15.

Succus ingenij. Quint. in Procem. lib. 1, 18.

Tarditas. Quint. hb. 1. cap. 1, 1.

Vena benigna. Horat. 2. Carm. ode 18, 2.

Velocis ingenij vigor. Ouid. 8. Metam. 51.

Virtutes ingenij. Quint. in Procem. lib. 6, 8.

Apertius ingenium flammis. Ouid. 14. Metam. 6.

Cæleste. Ouid. 1. de Arte, 37.

Candidum. Horat. Epod. 11, 3. Tacit. lib. 5,

Capax. Ouid. 8. Metam. 107.

Diues. Ouid. 2. Trist. 67.

Durum. Horat. 3. Carm. ode 21, 3.

Eminens. Quint. in Procem. lib. 6, 2.

Exercitum adulatione ingenium. Tacit. lib. 20.

Expertum. Tacit. lib. 20.

Rapido feruentius amni. Horat. 1. Serm. Satyr. 10, 13.

Fortius. Ouid. epist. 18, 2.

Fortunatus arte. Horat. de Arte, 60.

Grande doloris. Ouid. 6. Metam. 115.

Hebetatum, fractum, confusum, tardum. Plin. epist. 167, d.

Huberius. Ouid. 2. Trist. 35.

Ignotum. Tacit. lib. 20.

Illustre. Tatit. lib. 20.

Imbecillum. Quint. lib. 2. cap. 8, 7.

Immanuetum. Ouid. 15. Metam. 17.

Iucundum & elegans ingenium. Quintilianus libro quid-

to, capite 13, 35.

Liberius quàm virginem decet. Liu. 4. ab Vrbe, 192.

Malum. Quintil. lib. 1. cap. 3, 2.

Indocile. Seneca Thyest. 3, 5.

Iners. Ouid. 1. Amor. eleg. 15, 1.

Ingens. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 7.

Inhumanum. Terent. Eunuch. 5. 2. 41.

Mite. Ouid. 13. Metam. 38. Iuuenal. Satyr. 4, 9.

Molle. Ouid. epist. 21, 17.

Paruum. Horat. 1. epist. 3, 5.

Pingue. Ouid. 11. Metam. 30.

Promptum ad asperiora ingenium Druso erat. Tacitus li-

bro primo.

Pudicum. Terent. Hecyra, 1. 2. 77.

Rectum vtroque versum ingenium. Plaut. Capt. 7, 8.

Rude. Quint. lib. 1. cap. 2, 18.

Solers. Seneca Thebaid. 1, 48.

Velox ac mobile. Quintilianus libro sexto; capite 4, 6. Iu-

uenal. Satyr. 3, 8.

Venetabile. Iuuen. Satyr. 15, 15.

Acuere ingenium. Quint. lib. 1. cap. 4, 6.

Aequiparans ingenium mores. Ouid. 2. de Pontô, eleg. 5, 92.

Alere ingenium. Quint. lib. 1. cap. 8, 6.

Auferte famam ingenij. Quint. lib. 4. cap. 1, 38.

Certare ingenio. Lucret. lib. 2, 3.

Claudicat ingenium. Lucret. lib. 3, 92.

Vires ingenij comminuere. Ouid. 3. de Pontô, eleg. 3, 7.

Deficit ingenium. Ouid. 2. Fast. 25.

Livor detrectat ingenium Homeri. Ouidius 1. de Remed.

ambt. 73.

Ab ingenio alicuius dissidere. Ouid. epist. 7, 7.

Vela dare ingenio. Ouid. 3. Fast. 15, 8.

Exercere ingenium multiplici variaq; materia. Quint. lib. 2.

cap. 4, 15.

Facere ingenium alicui. Propert. lib. 2. eleg. 1, 1.

Mala fregerunt ingenium meum. Ouid. 3. Trist. eleg. 14, 7.

Habere ingenium in numerato. Quint. lib. 6. cap. 3, 77.

Lactandi ingenij gratia. Quint. lib. 3. cap. 1, 3.

Oracula inuestigata ingenijs. Ouid. 15. Metam. 30.

Labores minuunt ingenium. Ouid. 3. de Pontô, eleg. 4, 3.

Ab arte mollitur ingenium. Ouid. 3. de Arte, 109.

Ingenium & naturam pueri perspicere. Quint. lib. 1. cap. 4.

Seruire ingenio. Propert. lib. 1. eleg. 7, 2.

Subdere stimulos ingenij. Ouid. 5. Trist. eleg. 1, 16.

Ingenium substitit malis. Ouid. epist. 21, 40.

Ingenia ita mihi sunt. Plaut. Cistel. 5, 7.

Tractare ingenia. Quint. lib. 1. cap. 2, 18.

Valere ingenio. Quintilianus libro 1. cap. 8, 6. Ouidius 1. A-

mor. eleg. 15, 1.

Ad ingenium redire. Terentius Hecyra, 1. 2. 38,

---ad ingenium redis.

Ingenium foli. Plin. lib. 14. cap. 1. 2, Succiq; tantum gratia

ex his pluribus modis ad cæli mores foliq; ingenia.

Ingenia lactis & proprietates. Gellius libro 12. cap. 1.

q Ingeniosus. Ingeniosus ad rem aliquam. Ouid. epist. 1, 5.
Furtum ingeniosus ad omne. Ouidius 11. Metam. 63.
Ager ingeniosus ad fegetes. Ouid. 4. Fast. 117.
Egestas ingeniosa. Claud. de raptu. Proserp. 3, 7.
Ingeniosus in. Mart. lib. 1. 29.
Improbè facit, qui in alieno libro ingeniosus est.
In meas pœnas ingeniosus eram. Ouidius 2. Trist. 69.
In suam culpam ingeniosus. Ouid. 2. Trist. 38.
Res ingeniosa est Ouidius 1. Amor. eleg. 1, 13.
Ingeniosa gula. Mart. lib. 13, 82.
Ingeniosa miracula fecit natura. Plin. lib. 7. cap. 2, 83.
Vox mutandis ingeniosa sonis. Ouid. 2. Amor. eleg. 6, 4.
q Ingeniosè. Plinius libro 15. cap. 13, 2. Nec aliud pomum
 ingeniosius geminatum est.
INGENIO] ing. gno Lucerius lib. 3.
Ex incunte æuo ingenerascunt, inque genuntur.
INGENS] Valde magnus.
Accruus ingens. Virg. 1. Georg. 17.
Amore ingenti percussus. Virg. 2. Georg. 96.
Ingens animus. Plinius in Paneg. 103, Horatius lib. 2. Serm.
 Satyr. 7, ingens virtus atque animus.
Animos ingentes tollere. Virg. 2. Georg. 41.
Arbos ingens. Virg. 2. Georg. 27.
Argentum. Virg. 1. Aeneid. 129.
Argumentum. Virg. 7. Aeneid. 158.
Bellum. Virg. 1. Aeneid. 34.
Cædes. Virg. 9. Aeneid. 30.
Cauerna. Virg. 2. Aeneid. 4.
Clamor. Virg. 9. Aeneid. 8.
Concurfus. Virg. 5. Aeneid. 121.
Confidentia. Terentius Andr. 5. 3. 3.
Corpus. Virg. 1. Aeneid. 40.
Curæ ingentes. Virg. 1. Aeneid. 43.
Dolor. Virg. 3. Aeneid. 35.
Facinus. Terentius Adelph. 4. 7. 3.
Flagitium. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 17.
Fletus. Virg. 5. Aeneid. 152.
Fragor. Virg. 8. Aeneid. 103.
Gaudium. Plin. lib. 7. cap. 42, 1.
Genus ingens à proavis. Virg. 12. Aeneid. 46.
Gladius Tacitus in vita Agricola.
Gloria. Virg. 2. Aeneid. 65.
Ingentes gratias agere. Terent. Eunuch. 3. 1. 2.
Ignis. Plaut. Capt. 13, 74.
Ingentes impensa. Lilius 4. bell. Maced. 12.
Iras ingentes concipit. Ouidius 1. Metam. 34.
Lætitia. Virg. 3. Aeneid. 20.
Luctus. Virg. 6. Aeneid. 174.
Machina. Horat. 2. epist. 2, 151.
Metus. Virg. 6. Aeneid. 98.
Moles. Virg. 5. Aeneid. 24.
Murmur. Ouidius 7. Metam. 131.
Ingentis nominis rex. Liu. 10. bel. Pun. 78.
Obsidio. Virg. 8. Aeneid. 127.
Paratus Tacit. lib. 18.
Pluuia. Virg. 1. Georg. 65.
Pudor. Virg. 10. Aeneid. 172.
Rus. Virg. 2. Georg. 83.
Saxum. Virg. 6. Aeneid. 124.
Sonitus. Virg. 2. Georg. 62.
Ingentis spiritus vir. Liu. 1. bel. Pun. 4. in Præfat.
Stridor. Virg. 7. Aeneid. 13.
Ingens testis factus inimici. Plin. lib. 7. cap. 30, 2.
Vagitus. Virg. 6. Aeneid. 86.
Ventus. Virg. 1. Georg. 66.
Virtus. Horat. 2. Serm. Satyr. 7, 21.
Vitium. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 19.
Vmbra. Virg. 2. Georg. 98.
Vox. Virg. 1. Georg. 95.
Animi ingens. Virg. 11. Aeneid. 28.
Armis. Virg. 11. Aeneid. 128.
Corpore. Idem ibidem.
Eloquio. Stat. 1. Sylu. 4, 15.
INGENVVS] in libertate natus. Plaut. Pœn. 14, 72.
Quia Adelpasium, quam herus deamat tuus, ingenuus
 est. Terent. Phorm. 1. 3, 16.
Vt ne addam, quod sine sumptu, ingenuam, liberalem
 nascus es.
Ingenuus, velastium libertini. Plaut. Milit. 10, 188, Ingenuam
 an libertinam? Liu. 3. ab Vrbe, 241.
Amor ingenuus. Horat. 1. Carm. ode 27, 4.
Animo ingenuo facere aliquid. Catul. ad Mallium, epi-
 gram. 62, 8.
Color ingenuus. Propert. lib. 1. eleg. 4, 3.
Corpus ingenuum. Ouid. epist. 5, 29.
Crines ingenui. Stat. 2. Sylu. 1, 8.

Crux ingenua. Mart. lib. 10, 82.
Facies. Plautus Pœnul. 16, 17.
Facta ingenua. Plautus Milit. 13, 17.
Genæ ingenuæ. Ouid. 1. Amor. eleg. 7, 10.
Ingenua gula. *ironicè.* Martial. lib. 6, 11.
Non minùs ingenua est & mihi, Marce, gula.
Pudor ingenuus. Catul. in Epithal. Mallij, 56, 17.
Puer. Horat. 3. Carm. ode 24, 11.
q Ingenuatus: Ingenuitate præditus. Plaut. Milit. 10, 135.
Quid lepidè ingenuatus esset, vitam longinquam darèt.
INGERO] Plautus Pœud. 4. 24, Tu, qui vnam habes, a-
 quam ingere. Colum. libro 5. cap. 9, 8, Deinde ingeren-
 di minimi lapides.
Ingerere seid est, affectare aliquid. Plinius in Paneg. Præ-
 fectum Prætorij non ex ingerentibus, sed ex subtrahenti-
 bus legere.
Periculis se ingeri. Silius libro 10, 1.
Ingerere cibum, vel potionem ægroto. Celsus Et ingereret
 cibum fastidiosus. idem. Febricitanti cuidam, & magna si-
 ti affecto, aquam frigidam ingessit.
Coniugia alicui. Horat. 1. Serm. Satyr. 3, 9.
Dista in dolium pertulimur *proverbialiter dictum, quasi operans*
ludens. Plautus Pœud. 5, 13, 4.
Dista in aliquem: *pro Maledicari & consuetari.* Plautus Afin.
 17, 77 Sic, Lilius 2. ab Vrbe, 197, Ingerere probra.
Ligna foco. Tibul. lib. 2. eleg. 1, 5.
Mala multa in aliquem. Terentius Andr. 4, 1, 16.
Nomina alicui. Tacitus de Orat. Quorum nomina priùs
 parentes liberis suis ingerunt.
Osculum alicui. Suet. de claris grammat. 23.
Pugnos in ventrem alicuius. Terentius Phorm. 5, 8, 94.
Sacilegium. Seneca de Benef. libro 1. cap. 4.
Saxa. Lilius 2. ab Vrbe, 275.
Scelus sceleri ingerit Seneca Thyest. 8, 22.
Semen solo ingerere. Coll. lib. 2. cap. 10, 5.
Tela. Lilius 4. bel. Pun. 155.
Thura aris Plinius libro 12. cap. 14, 10.
Verba & vocem Lilius 3. ab Vrbe, 288.
Vulnera. Tacitus libro 19.
q Ingestum: pro eo quod violenter oblatum est. Tacitus
 libro 1, nomen patris patriæ Tibertius, à populo sapit
 ingestum, repudiavit. Alibi dixit: Ingestis pilis, pro infixis.
Humo ingesta contumulari. Ouid. in Ibin. 81.
q Ingerere: *In memosiam venare.* Seneca de Benef. lib. 1. cap.
 12, Ingratis quoque memoria cum ipso munere incurrit,
 vbi ante oculos est, & obliuisci non sinit: sed actorem su-
 um ingerit & inenecat.
q Ingestibile. Papius libro 7. capite 61, Ingestibile onus
 erutum, & inguinum leuis tumor.
INGENNO] Natali & ingenta sterilitate laborantibus. Co-
 lum. libro 3. capite 7, 2.
Ingentium corpori eorum vitus exitiale serpentibus. Plin.
 lib. 7. cap. 2, 3.
Nobilitas ingenta. Ouidius ad Pisonem, 21.
INGITAS] paupertas. Plautus Pœnul. 14, Profectò ad in-
 gitatem lenonem rediget, si has adduxerit.
INGLOMERO] Stat. 1. Theb. 69,
 ---sed platinus Auster.
Inglomrat noctem, tenebrosa volumina torquet.
INGLORIVS] Virg. 9. Aeneid. 109,
 Ense leuis nudo, parmaq; inglorius alba. Idem 4. Georg.
 Inglorius militiæ. Tac. Nec ipse inglorius militiæ. Sil. lib. 12,
 ---inglorius ausi.
Vox ingloria. Stat. 5. Syl. 5, 22.
INGLEVIBES] voracitas. Terentius Eunuch. 5, 4, 15.
Harum videre ingluuiem, sordes, inopiam. Virg. 4. Georg.
 ---his piscibus atram
Improbis ingluuiem, ranisq; loquacibus explet. Ho-
 ratius 1. Serm. Sat. 2, 2,
 Hunc si perconteris, aui curatque parentis
 Præclaram ingrata stringat malus ingluuiem rem.
Ingluuiem: *pro gurgulione.* Apul. Resti ad ingluuiem adstricta.
Ingluuiem: *pro Sinu gurgulione, in quem aues recantes cibos demittunt,*
& andros. Colum. libro 8. cap. 5, 13, Nam si vacua non est
 ingluuiem, eruditatem significat.
INGRANDESCO] Colum. lib. 11. cap. 3, 14. At circa Calen-
 das Martias, locis apricis licet portum (si iam ingranduit)
 transferre. Idem lib. 2. cap. 10, 11, Quæ vt celeriter pro-
 deat, & ingrandescat, ante quàm feratur, fimo arido per-
 mitteri debet.
INGRATVS] passiuæ significationis. Mart. libro 1. 10, Læse-
 rat ingrato leo perfidus ore magistrum.
Ingrata amaritudo. Plinius libro 15. capite 25, 2.
Ingratus animus. Seneca epist. 1.
loci non ingrati Ouidius 3. Fast. 148.
Onus ingratum. Catul. ad Mallium, epig. 63, 29.

Ingrata oratio. Quint. libro 8. cap. 3.
 Ingrati saporis calcus. Colum. libro 6. cap. 8. 6.
 Superbia ingrata Veneri. Horat. 3. Carm. ode 10. 2.
 Tempora ingrata. Horat. 1. epist. 1. 5.
 Ingratum virus. Plinius libro 10. cap. 26. 2.
 ¶ Ingratus: *adliua significatio*. Terentius Andr. 1. 5. 4. 3.
 --- ad eone me ignauum putas.
 A deone porro ingratum aut inhumanum, aut ferum.
 Ingratus aduersum deos. Gellius libro 4. cap. 18.
 Ingratus: *Inuitus, & roctus*. Terent. Eunuch. 2. 1. 14. Opus
 faciam, vt defatiger vsque; igratus vt dormiam.
 ¶ Ingrator. Seneca de Benef. libro 2. cap. 27. Vix labra di-
 duxit, & ingrator, quam si tacuisset fuit.
 ¶ Ingrate. Plinius libro 27. cap. 2. 3. Quod ingrati deorum
 munera intelligit.
 Ferre aliquid ingrati. Tacit. lib. 17.
 Non ingrati nominando. M. Varronem. Plin. lib. 18. c. 3. 12.
 ¶ Ingratis: Præter gratiam & meritum. Plaut. Casina, 15. 37.
 Atque ingratis, quem non volt, ei nubet hodie. Terentius
 Heaut. 3. 1. 37.
 --- ca coacta ingratis,
 Post illa coepit victum vulgo querere.
 ¶ Ingratijs: *ablatus adverbialiter positus*. Plaut. Curcul. 2. 6.
 Tamen est eundem, quod imperauit, ingratijs. Idem Casin.
 7. 7. Vobis inuitis, atque amborum ingratijs,
 Vha libella libei possum ego fieri. Idem Merc. 8. 11.
 Nimum multum scis. E. tuis ingratijs.
 INGRAVO] Plinius libro 19. cap. 8. 34. Postea iisdem fruti-
 cibus vtuntur, si non scruitia hyemis ingrauat.
 Puppem ingrauat. Stat. 5. Theb. 81.
 ¶ Ingrauesco. Plinius libro 31. cap. 7. 6. Vix credibili ponde-
 re ingrauescat.
 INGREDIOR] Ingredi intra. Cæsar 3. bell. Gal. 38. Nostrosq;
 intra munitiones ingredi prohibebant:
 In conspectum populi. Plaut. Amph. 8. 101.
 In viam. Plaut. Pseud. 15. 4.
 In scyphantiam. Plaut. Pcen. 9. 41.
 Per scenam. Plinius libro 7. cap. 20. 3.
 Ingreditur colles. Ouid. 14. Metam. 170.
 Ingredi iter pedibus. Colum. libro 1. cap. 3. 3.
 Non ægrè iter pedibus ingredi.
 Mare pedibus. Liu. in Præfat. bel. Maced. 2.
 Hæc ingressa vias. Stat. 4. Sylu. 4. 1.
 Ingredi. *Incedere in loco*. Virg. lib. 3. Georg.
 Continud pecoris generosi pullus in aruis.
 Altijs ingreditur. Plinius libro 9. cap. 31. 2. Ingredi, est
 his in orbem volui. Idem lib. 8. cap. 5. 1. Elephantum grega-
 tim semper ingrediuntur.
 Ingredi tardè. Plinius libro 11. cap. 51. 5.
 Campo ingreditur. Virg. 10. Aeneid. 151.
 Curru ingredi. Ouid. 13. Metam. 51.
 Consulatum ingredi. Quint. lib. 6. cap. 1. 27.
 Fatis ingressus iniquis. Virg. 3. Aeneid. 4.
 Studia ingredi. Quint. lib. 1. cap. 16.
 Vulgarem viam. Quint. in Proem. lib. 1. 3.
 ¶ Ingrediens. vt, iter ingrediens. Silius libro 15. 99.
 ¶ Ingressus: Incessus.
 Ciuius & humanus ingressus. Quint. lib. 3. cap. 8. 41.
 Opportunus. Quint. lib. 2. cap. 4. 1.
 Plani ingressus. Silius libro 10. 84.
 Ingressus: *Inisium*. Quint. lib. 9. cap. 4. Si pars posterior in
 clausula deprehendatur, rursus prior ingressu. Idem libro
 10. capite 1.
 INGRVO] Virgilius 12. Aeneid. 126.
 Ingruit Aeneas Italis, & prælia miscet. Plautus Am-
 phit. 4. 31.
 Crebri hostes cadunt: nostri contra ingruunt.
 Ingruente ætate. Colum. libro 11. cap. 3. 14.
 Ingruente fato. Liuius 5. ab Vrbe, 148.
 Ingruit frigus. Colum. lib. 4. cap. 29. 3.
 Horror armorum. Virg. 2. Aeneid. 91.
 Imber ferreus. Virg. 12. Aeneid. 57.
 Metus. Plinius libro 9. cap. 30. 8. Liuius 6. ab Vrbe, 11. Aliam
 in partem terror ingens ingruerat.
 Ingruunt morbi genibus vniuersis. Plin. lib. 7. cap. 50. 45.
 Ingruens periculum. Liuius 5. ab Vrbe, 96.
 Vis ingruit. Quint. lib. 3. cap. 8. 15.
 Viribus vmbra. Virg. 1. Georg. 82.
 Ingruere in. Liuius 4. ab Vrbe, 120. Primò in agrestes in-
 gruerant morbi. Idem 6. bel. Pun. 218. Eadem in viros in-
 gruit fortuna.
 Ingruentes folis radios sentit luna. Plin. lib. 2. cap. 18. 3.
 INGVEN] Pars corporis circa pudenda. Sueton. in Nerone:
 Virorum ac fœminarum ad stipem deligatorum inguina
 innaderet. Liuius 7. ab Vrbe, 40. Vñ alteroq; subinde istu
 vntrem atque inguina ausit;

Obscœnum inguen. Horat. 1. Serm. Satyr. 8. 1.
 Candida inguina. Virg. 6. eclog. 15.
 Febris ex inguine. Celsus libro 3. cap. 5. in principio.
 ¶ Inguinaria: Herba inguinum doloribus utilis. Plinius li-
 bro 26. cap. 9. 1.
 INGVRGIRO] Ingurgitare ingenium poculis. Gellius libro
 15. cap. 2.
 Insemeium. Plautus Curcul. 3. 32.
 In philosophiam. Gellius libro 5. cap. 16.
 Ingurgitare humor dicitur, quum nimia abundantia ter-
 ram proluit. Plinius libro 17. cap. 2.
 INGVSTABILIS] Inguustabilis fons. Plinius libro 2. cap. 106
 3. Idem libro 16. cap. 26. 1. Fœmina post Autumnum fert
 baccas acerbis, & ingustabiles cunctis animantibus.
 ¶ Inguustus. Horat. 2. Serm. Satyr. 8. 6.
 Inguustata mihi porrexerit ilia rhombi.
 INHABILIS] Non aptus. Colum. lib. 2. cap. 1. 2. Progene-
 randis esse fœtibus inhabilem.
 Inhabilis ad consensum. Liu. 6. bel. Pun. 85.
 Inhabilis magnitudinis nauis. Liu. 3. bel. Maced. 52.
 Inhabile imperitis telum ad remittendū. Liu. 4. bel. Pun. 152.
 INHABITO] Idem quod habito. Liuius 4. bel. Pun. 11. Pro-
 cul ij qui inhabitabantur.
 Inhabitat animus in oculis. Plin. lib. 11. cap. 37. 21.
 INHABERE] Col. lib. 3. Cacumina deinde oliuz, sicut matti
 inhaerent, vtraque parte adradita. Plin. epist. 111. 2. lib. 53.
 Vt illa patris ceruicibus inhaerebat.
 Inhaerebat oculis memoria imaginis. Plin. epist. 147. b.
 Studio oneratus inhaesi. Ouid. 8. Metam. 175.
 Inhaerere vestigijs prioribus. Colum. lib. 9. cap. 1. 7.
 ¶ Inhaerens. Humeris abeuntib; inhaerens. Ouidius 1. Trist.
 eleg. 3. 16.
 INHIBEO] Cohibeo. Virg. 12. Aeneid. 139.
 Parcite iam Rutuli, & vos tela inhubete Latini.
 Inhibere, quominus. Plin. lib. 2. cap. 5. 1. de elementis, Et le-
 uia ponderibus inhiberi, quominus euolent.
 Inhibere alium. Plin. lib. 19. cap. 8. 10.
 Incitare, & Inhibere auiditatem; *contrariâ*. Plinius libro 20.
 capite 7. 6.
 Inhibere calcitratus mulæ. Plin. lib. 8. cap. 44. 3.
 Cursus inhubebat equorum. Ouid. ad Liuiam, 45.
 Stabilire & inhubere dolores. Plin. lib. 20. cap. 3. 3.
 Fletus alicuius. Ouid. 5. Trist. eleg. 1. 12.
 Frænos. Liu. 1. ab Vrbe, 212.
 Mentem à turpi probro. Catul. in Gellium, epigr. 86. r.
 Nautæas. Plinius libro 20. cap. 14. 8.
 Profluuium sanguinis. Plinius libro 28. cap. 2. 11.
 Venerem. Plin. lib. 20. cap. 7. 5.
 Vires suas. Ouid. 1. de Ponto, eleg. 8. 11.
 Imperium. Liuius de bel. Maced. imperia inhibita vtero ci-
 troque, & pignora taeta. Plaut. Stich. 14. 17.
 --- vtrum fontali,
 An Libero imperium te inhubere mauis? Liuius de
 Decemuiris: ini consensu resisterent, imperioq; inhubendo
 acriter in paucos præferocis animi, conatus aliorum
 comprimerent.
 Retrò nauem. Liuius: Vt quæq; rostrata nauis, retrò inhi-
 bita, onerariam post se trahebat: scindi videres vincula.
 Remos. Quint. in Præfat. lib. 1. 1. Quamuis tanta, tamq; in-
 structa nauis, hoc mare ingressus, contrahit vela, inhubetq;
 remos.
 Inhibere tela: *pro Sustinere*. Liuius. Speculatoriæ naues per-
 mistæ cum hostium nauibus, inhubere sæpe tela cogebat
 metu, ne ambiguo idu suis interciderent.
 INHITO] Vehementer aspirare ad aliquid. Plautus Stich. 10.
 25. Nam illic homo tuam hæreditatem inhiat, quasi esu-
 riens lupus. Horat. 1. Serm. Sat. 1. 15.
 --- congestis vndique saccis.
 Indormis inhians.
 Gazis inhians. Seneca Herc. fur. 3. 2.
 Tonuit inhiatû tria Cerberus ora. Virg. 3. Georg. 97.
 Inhiare aliquem: *Vehementer appetere eius aduentum*. Plautus
 Trucul. 7. 12.
 INHONESTVS] Terentius Eunuch. 2. 3. 65.
 --- illū mne obscuro
 Inhonestum hominem, quem mercatus est here, se-
 nem, mulierem?
 Exitus non inhonestus. Propert. lib. 2. eleg. 27. 12.
 Mors inhonestæ. Propert. lib. 2. eleg. 9. 6.
 Vulnus inhonestum. Virg. 6. Aeneid. 109.
 ¶ Inhonestè. Terentius Andr. 4. 6. 2. Quæ se inhonestè opta-
 uit parare hic diuitias.
 ¶ Inhonesto: *Dedecoro*. Ouid. 4. Trist. eleg. 7. 4.
 Ne cadat, & multas palmas inhonestet adeptas.
 INHONORATVS] Liu. 3. bel. Maced. 28. Inhonoratior tri-
 umphus. Suet. in Claudio Cæsar. cap. 11. Ne Marcum
 quidem

quidem Antonium inhonoratum, ac sine grata mentione, transiit.

Inhonorata dea Ouid. 8. Metam. 56.

Transire aliquid inhonoratum. Quint. lib. 1. cap. 5. 34.

¶ Inhonoratus: Plinius libro 5. cap. 30. 8. Aliæq; inhonoræ civitates.

Facies inhonora. Silius lib. 10. 78.

Sacerdos inhonoratus. Stat. 3. Theb. 114.

INHORREO] Lilius 8. ab Vrbe, 40. Haud secus, quam vallo septa inhorreret acies. Virgilius 10. Aeneidos de aporo:

Substitit, infremuitq; ferox, & inhorruit armos.

¶ Inhorresco. Plinius lib. 10. cap. 41. Inhorrescunt edito ouo, excutiuntq; sese.

Inhorrescit messis spicca. Virg. lib. 1. Georg. 61.

Agitatus inhorruit æter. Ouid. 3. de Ponto eleg. 3. 2.

Inhorruit vnda tenebris. Virg. 1. Aeneid. 39.

INHOSPITVS] Littora inhospita. Ouid. 3. Trist. eleg. 11. 2.

Regna Ouid. 11. Metam. 17.

Tecta Ouidius libro 1. Metam. 44. Virgilius 4. Aeneid. 9. Et Numidæ infæni cingunt, & inhospita Syrtis. Horat. 1. epist. 14. 4.

— nam quæ indeferta, & inhospita tesqua. Credis.

¶ Inhospitalis. Plinius libro 6. in Præfat. 1. Pontus Euxinus

Antea, ab inhospitali feritate, Axenos appellatus est.

Caucasus inhospitalis. Horat. 1. Carm. ode 22. 2.

Inhospitale litus. Plinius in Paneg. 55.

Inhospitales iniuriæ. Plin. lib. 9. cap. 8. 7.

INHVBER] Gellius libro 20. cap. 7. Quæ quum apposita fuissent, & multæ quidem, sed inhuberes macræque essent. De ostreis.

INHVMANVS] Terent. Phorm. 3. 2. 24. Hicine? quod homo inhumanissimus Pamphilam meam vendidit? Idem Eunuch. 5. 2. 41.

Non ad eò inhumano ingenio sum, Chærea.

Inhumanus *aliquis*. Apul. lib. 3. Lauacro pulcherrimo, & inhumanæ mentæ, lautitijis, eas opiparè reficit.

Barbaria inhumana Ouid. 3. Trist. eleg. 9. 1.

Crudelitas. Liu. Decad. 3. & lib. 4. bel. Pun. 2. 1.

Genus Lactant. lib. 4. cap. 26.

Pars viæ inhumana Tacit. lib. 18.

Securitas. Tacit. lib. 19.

Inhumanior libido Liu. 1. bel. Maced. 12. 3.

¶ Inhumanè. Terentius Heaut. 5. 5. 2. Enimvero Chremes, nimis grauiter cruciat adolescentulum, Nimisque inhumanè.

Coniurari alicui inhumanè. Quint. lib. 3. cap. 8. 47.

INHVMO] humo operio. Plin. lib. 17. cap. 18. 6. Non inhumare raleas, aut siccare prius, quam serantur, vtilius comperitum.

¶ Inhumatus: Insepultus.

Corporum inhumata. Virg. 11. Aeneid. 31.

Funus inhumatum. Lucan. lib. 7. 166.

INIBI] Aduerb. in loco. Plautus: Nos domum properamus: vos inibi adeste. Apuleius: Multa inibi dicta sunt, quæ commemorare non est opus.

Inibi: *pro Se, & mox*. Caecilius Plotio: Libèrne es? non sum: verum inibi est: Pacuuius: Profecto aut inibi est, aut iam potuerunt fugum. Plaut. Capt. 1. 5.

Et inibi erit olim amissum filium: Id est, inter illos.

INIECTIO, INIECTVS] Vide INICIO.

INIENS] Vide INEO.

INIGO] Intra ago. Impello. Varro de Rustic. cap. 2. In nutritu, quum patere cœperunt, inigunt in stabula ea, quæ habent ad eam rem seclusa. De ouibus Idem libro 3. cap. 10. Folia eius decerpentes dant: ne si inegerint, vbi nascitur, aut obterendo perdant, aut ipsi cruditate pereant. De asenibus.

INICIO] Plaut. Antequam hæc in domum iniicias. Terentius And. 1. 1. 113.

Quæ sese voluit in ignem iniicere, prohibui,

In agmen medium se iniicit. Virg. 2. Aeneid. 82.

Iniicere ardorem Liu. 5. ab Vrbe, 134. Tantum iniicit ardoris, vt non vltra sustinuerint impetum.

Arma regnis. Stat. 1. Theb. 49.

Beneficium Seneca de Benef. lib. 1. cap. 1.

Brachia collo. Ouidius 3. Metam. 78. Plaut. Capt. 12. 1.

Iniicere huic actutum manicas maffigiz.

Certamen aliquibus. Liu. 4. bel. Maced. 18.

Contentionem. Liu. 3. ab Vrbe, 271.

Cunctationem. Lilius 5. bel. Maced. 88.

Curam alicui. Terentius Adelph. 4. 5. 77.

Ne forte imprudens faciam, quod nolit, sciens cauebo,

Horat. 1. Serm. Satyr. 6. 7.

Fizna iniicit licentia. Horat. 4. Carm. ode 15. 3.

Frustrationem in aliquem Plautus Amph. 9. 13.

Fugam inimicis. Plaut. Pseud. 8. 19.

Iniicio illud. Varro 1. de Rustic. cap. 18. 4. Iniicio illud: quod modum neque vnum, neque modicum propositus ducentorum quadraginta iugorum.

In fraudem. Plaut. Trucul. 6. 40.

In sermone. Trebon.

Laqueum alicui. Liu. 1. ab Vrbe, 110.

Manum. Seneca in Consolation. ad Matrem.

Manus in aliquem. Plaut. Truc. 16. 48.

Post id ego in te manum iniiciam quadropulus, venefica. Lilius 3. ab Vrbe, 182. Virgini venienti in forum minister Decemviri libidinis manum iniicit. Virg. 10. Aeneid. 84.

Iniicere manum Parca. Plinius ad Traianum, epist. 66. Itaque & quieti eius iniici manum, & exegi, vt me in Bithynia consilio instrueret.

Metum in pectus alicuius. Plaut. Casina, 13. 26.

Misilia. Lilius 6. ab Vrbe, 55.

Pauorem. Liu. 4. ab Vrbe, 85. Et 8. bel. Pun. 15.

Pontem. Lilius 6. bel. Pun. 28.

Religionem. Lilius 8. ab Vrbe, 79.

Scrupulum homini. Terentius in Phorm. 5. 8. 61.

Se flammæ. Plinius libro 8. cap. 46. 3.

Spem. Terentius Phorm. 4. 4. 10.

Iniecta est spes patri, posse illam excludi.

Studium alicui. Sueton. de clar. Rhet. 1. c. Cæf. 1. bell. Gall. 207. Multo maior alacritas, studiumq; pugnandi maius exercitui iniectum est.

Timorem. Lilius 4. ab Vrbe, 169.

Trepidationem. Liu. 3. ab Vrbe, 155.

Vincula alicui. Lilius 1. bell. Maced. 138.

Veluptatem Varro 1. de Rustic. 17. 5.

¶ Iniectus: Particp. Liu. 7. bel. Pun. 79. Raptus ab suis, atque alteri equo iniectus fugit.

Comæ iniectæ collo. Ouid. 2. Fast. 155.

¶ Iniectus: Verbalis. Plinius libro 8. cap. 16. 13. Vix credibili modo torpescente tanta illa feritate, quamuis leui iniectu aperto capite.

¶ Iniectio. Manus iniectio: Ius domini in re capienda & vindicanda, quam agnoscit suam. Seneca 2. de Tranquil. vitæ: Habebat ergo secum vera bona, in quæ non est manus iniectio.

¶ Iniectio: Frequentiuum. Stat. 9. Theb. 27.

Ausus erat furto dextram iniectare Leonteus.

INIMICVS] substant. Plaut. Pers. 10. 23. Nam inimici famam, non ta venata est, ferunt.

Inimicus & hostis. Lilius 9. bel. Maced.

Atrox inimicus. Virg. 1. Georg. 82.

Petucax. Quint. lib. 3. cap. 7. 18.

Consilij inimicus. Tacit. lib. 17.

¶ Inimicus: Adiect.

Amnis inimicus pontibus. Silius lib. 3. 921.

Ensis inimicus. Virg. 2. Aeneid. 120.

Fames inimica. Ouid. 4. Fast. 155.

Fortuna. Virg. 5. Aeneid. 71.

Genus inibi. Virg. 1. Aeneid. 11.

Ignis inimi. us. Virg. 4. Georg. 66.

Lus inimica. Silius lib. 7. 20.

Numina inimica. Virg. 2. Aeneid. 125.

Pectore inimico fatnr. Virg. 11. Aeneid. 137.

Vis inimica propinquar. Virg. 12. Aeneid. 30.

Inimicæ oculis maxime ac dentibus vomitiones. Plinius libro 11. cap. 53. 5.

Inimicas vultus. Capt. 11. 27.

¶ Inimicitia. Inimicitia: sunt inter eos. Terent. And. 5. 211.

Graues inimicitia. Quint. lib. 6. cap. 3. 24.

Truces. Horat. 1. epist. 20. 10.

Capere inimicitias in se. Terent. Phorm. 2. 3. 23.

Capessere. Tacitus libro 5. Nam Trio facilis capessendis inimicitijis.

Contrahere. Quint. lib. 7. cap. 2. 37.

¶ Inimico. Inimicum facio. Horat. 4. Carm. ode 15. 4. Et miseris inimicas vrbes.

¶ Inimiciter. Accius: Placare hostem ferocem; inimiciter accensum.

INIMITABILIS] Quint. lib. 2. cap. 17. 10.

Opera quædam nobis inimitabilia. Idem lib. 10. cap. 2.

Sapor inimitabilis. Quint. lib. 3. cap. 10. 8.

ININDE] Ex eo loco. Lilius: Ita exercitus in inde domos abducti.

INIQVVS] Non æquatus nec planus. Liu. 1. ab Vrbe, 31. loco iniquo subeundum erat ad hostes.

Iniquus ascensus. Liu. 8. bel. Pun. 85.

¶ Iniquus: *inuisus*. Terent. And. 1. 2. 16.

— sed ea nunc me exquirere,

Iniqui patris est. Idem Heaut. 2. 1. 3.

Quam iniqui sunt patres, in omnes adolescentes, iudices.
Iniquus: Inimicus. Terent. in Prologo Adelph. 2.
 Postquam poeta sensit scripturam suam
 Ab iniquis obseruari.
Iniquus: Irasus. Horat. 2. Serm. Satyr. 7. 3.
 — Vertunus, quotquot sunt, natus iniquis.
Iniquo animo ferre. Terent. Eunuch. 2. 1. 6.
Vitijs iniquus. Horat. 1. Carm. ode 2. 10.
Animis certatis iniquis. Virg. 10. Aen. 2.
Calus iniquus. Virg. 6. Aen. 96.
Iudex. Ouid. 13. Metam. 38.
Legem sancimus iniquam. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 14.
Mente iniqua ferre aliquid. Ouid. 8. Metam. 128.
Precium pietatis iniquum. Ouid. epist. 14. 26.
Pugna iniqua: impur. Virg. 11. Aen.
Sidus iniquum gentibus. Lucan. 10. 7.
Vultu iniquo spectare aliquem. Ouid. 1. de Arte. 63.
Iniquus: Magnus. Virg. 1. Georg. 33.
 — iniquo pondere rastro.
Iniquus: Angustus. Virg. 4. Georg. 30.
 Verum hæc ipse equidem (spatiji exclusus iniquis
 Prætereo.
 ¶ **Iniquare** Laberius: Aequum animum indignanti iniquat
 contumelia.
 ¶ **Iniquitas.** Liu. 7. ab Vibe. 164. Si ab eo consilio iniquitate
 loci deterrerentur.
Iniquitas: Iniuria aut malignitas. Plin. lib. 12. cap. 19. Id ac-
 ciderit ne ob iniquitatem præpotentium, an fortè: non sa-
 tus constat.
Iniquitas tēporis: Difficultas & angustia. Liu. 5. bel. Maced.
 60. Quòd aliquando seruerūt, temporū iniquitate pressi.
 ¶ **Iniquè.** Iniusse. Plautus Casina. 14. 27.
 Aut quòd ego vnquam erga Venerem iniquè secerim?
Iniquè iniurius. Plaut. Epid. 11. 24.
Iniquè comparata cœratio. Terent. Adelph. 2. 2. 3.
INITIVM.] Principium. Quintil. lib. 4. cap. 1. Terent. And.
 4. 2. 26. — imò etiam
 Narrationis incipit mihi initium. Idem Hecyr. 5. 3. 23
 Hic ad eò his rebus anulus initium fuit inueniendis.
 Ibidem. 3. 3. 1.
 Nequeo mearum rerū initium vllū inuenire idoneum.
Initium iræ. Terent. Hecyr. 3. 1. 16.
Abrupta initia. Quint. lib. 3. cap. 8. 46.
Initia quædam, ac femina sunt concessa natura. Quintil.
 lib. 2. cap. 10. 5.
Præcedentia initia. Quint. in Proœm. lib. 1. 5.
Capere initium. Cæsar 1. bel. Gal. 4. Quintil. lib. 2. cap. 11. 1.
 Iam hinc ergo nobis inchoanda est ea pars artis, ex qua ca-
 pere initium solent.
Destinare sibi: certa initia. Quint. lib. 2. cap. 11. 4.
Dare initium alicuius rei. Quint. lib. 1. cap. 2. 1.
Ducere initium ex re aliqua. Quint. lib. 2. cap. 17. 24.
Facere initium à re aliqua. Quint. lib. 4. cap. 2. 91.
Initium sumere. Quint. lib. 8. cap. 6.
 ¶ **Initia: Ceteris sacra dicebantur.** Varro de re Rust. lib. 3. ca.
 1. Cui cōsentaneum est, quòd initia vocantur potissimum
 ea, quæ Ceteri sunt sacra.
Initiorum dies, dicuntur à Luio, quibus solennia sacrificia
 celi habantur; in quibus nefas erat inesse non initiatos. 4.
 Decad. lib. 1. 32 & 9. bel. Maced. 46.
 ¶ **Initiamenta: Religionis prima dogmata.** Senec. epist. 101.
 Hæc eius initiamenta sunt, quibus non municipale fa-
 cerum, sed ingens deorum immortalium templum, mun-
 dus hic, referatur.
 ¶ **Initio.** Sacris imbuo. Plin. lib. 30. cap. 2. Magicis etiam cœ-
 nis eum initiauerat.
Initiare: Inchoare & auspicari. Firmicus. Ver initiatur, quum
 primam Arietis partem Sol fuerit ingressus.
Initiantur coniuges liberis. Quint. Declam. 1.
Initiari dicuntur pueri, quū à lacte & à cunis trāseunt, vt cibo
 firmiori alantur. Apud Varronē legitur. Initiari pueros E-
 duliæ, & Potinæ, & Cubæ, deabus edendi & potandi &
 cubandi.
Initiare munditijs. Plaut. Casina. 6. 11.
 ¶ **Initiatus: Inchoatus.** Aurelius in l. 1. ff. de officio præfcti
 prætorio. His canubulis prætorio præfctorum authoritas
 initiata, intantum meruit augeri, vt appellari à præfctis
 prætorio non possit.
Initiatus literis: quemadmodum & sacris. Plin. epist. 110. c.
 Quint. lib. 1. cap. 3.
INITIVS.] Vide INEO.]
INIVCUNDVS.] Inuicundus odor. Plin. lib. 23. cap. 7. 4.
INIVDICATIVS.] Gel. lib. 13. cap. 23. Decem hominibus vi-
 tam eripis, in dicta causa, iniudicatis, in demeritis. Idem lib.
 5. cap. 30. Rem iniudicatam reliquerunt, causamque in

diem longissimam distulerunt.
INIVGES.] Boues dicuntur à Festo, qui sub iugo non
 fuerunt.
INIVNGO.] Col. lib. 7. Idem lib. 5. Itaq; pingui terra singu-
 lis brachijs ticebit bina iniungere flagella.
Iniunxit amicitiam cum eo. Plin. de Viris illustr. 50.
Iniungere iniuriam. Liu. 3. ab Vibe. 279.
Iniungere: imponere. Plautus Bœchid. 20. 32. Quum censuit
 Mnesilochum cū vxore esse dudum militis, ibi me iniun-
 xit solui.
Laborem alicui iniungere. Quint. in Proœm. lib. 1. 3.
Laborem tibi. Plin. epist. 143.
Munus, vel onus. Liu. 3. ab Vibe. 144. Idem 6. bel. Pun. 110.
Necessitatem. Plin. epist. 290.
Officium. Colum. hb. 31. cap. 1. 7.
Penam. Vlp. in l. 2. de præuar.
Scrutitatem. Cæsar 7. bel. Gal. 316.
Sibi tormentum. Plin. in Paneg. 141.
 ¶ **Iniunctus.** Manus iniunctæ pedibus. Senec. Thyest. 6. 6.
INIVRATIVS.] Plaut. Amphit. 4. 233. Nam iniurato scio plus
 crederet mihi, quàm iurato tibi.
INIVRIA.] Iniuria (vt Vlpianus sentit) iniquitas atq; iniusti-
 tia est. Pacuvius: Patior facile iniuriam, si est vacua à con-
 tumelia. Terent. Heaut. 5. 2. 39.
 — matres omnes filijs
 In peccato adiutrices, auxilio in paterna iniuria so-
 lent esse.
Iniuria: Passiue. Plin. epist. 4. b. Veniebat in mentem, priores
 nostros etiam singulorum hostium iniurias accusationi-
 bus voluntarijs executos.
Iniuria: Actiue. Col. lib. 3. cap. 20. 2. Ne nunc mille tempesta-
 tum iniurias persequar. Plin. lib. 8. cap. 48. de vestibus.
 Ab iniuria obliuionis se asserere Plin. epist. 5. b. lib. 3.
Opportunus iniuriæ. Plin. lib. 9. cap. 31. de caneris.
Spretæ iniuria formæ. Virg. 1. Aen. 7.
Sceleris. Virg. 3. Aen. 121.
Breuis iniuria. Ouid. 3. Metam. 27.
Longa. Virg. 1. Aen. 69.
Accipere iniuriam. Quint. lib. 8. cap. 5.
Agere iniuriam. Quint. lib. 1. cap. 6. 15.
Circumtetit vis atq; iniuria quemq;. Lucret. lib. 5. 232.
Concedere iniuriæ. Sallust. in Iugurtha.
Iniuriam defendere foribus. Plaut. Mostel. 8. 169.
Obuiam ire iniuriæ. Sallust. in Iugurtha.
Iniuriam facere. Terent. Hecyr. 3. 1. 27.
 Non maximas, quæ maximè sunt interdum iræ, iniurias
 faciunt. Ibidem. 4. 4. 68. Facis huic ad eò iniuriam.
Fit nota iniuria partu. Ouid. 2. Metam. 47.
Offerre iniuriam. Terent. Hecyr. 5. 1. 13.
Prohibere se & suos ab iniuria. Cæsar 2. bel. Gall. 332.
Soluere iniuriam. Sallust. in Oratione Lepidi ad populum.
Subactus iniuria. Liu. lib. 5. Decad. 5.
 ¶ **Iniuria: Ablatiue aduerbiallyter passus.** Plaut. Epid. 14. 51.
 — maximè hercle iniuria.
Vinctus asto. Terent. Heaut. 3. 3. 20.
 Syre, pudet me. s. credo: neq; id iniuria.
Iniuriā dispertire. Iniusse. Plaut. Aulul. 10. 4.
Iniuriā tuā factum est: Per te. Plaut. Tivcul. 4. 67.
 ¶ **Iniuriosus: Senec. lib. 2. de Tranquil. vitæ: Omne fortuitum
 circa nos fœuit, & iniuriatur.**
 ¶ **Iniurius, iniquus.** Terent. Heaut. 2. 3. 79.
 — multus modis iniurius
Clitipho est: neq; ferre potis est. Idem And. 2. 3. 3.
Iniurium est. Plaut. Cure. 2. 6. Terent. Hecyr. 1. 1. 14.
 Tamen eandem pol esse omnibus, iniurium est.
 s. Iniurium est autem, vlcifici aduersarios?
 ¶ **Iniuriū.** Nzuius Lycurgo. Iniuriosè egone, an ille iniuriū
 facimus?
 ¶ **Iniuriosus.** Iniuriosus iustus. Plin. lib. 17. cap. 24. 11.
Venti iniuriosi. Horat. Epod. 17. 7.
INIVSVS.] Substantiuum. Terent. Phorm. 2. 1. 1.
 Itane tandem vxorem duxit Antipho iniusso meo?
 ¶ **Iniussus: Adiect.** Horat. 1. Serm. Satyr. 3. 1.
 Omnibus hoc vitium est cantoribus, inter amicos
 vt nunquam inducant animum cantare rogati
 Iniussi nunquam desistant.
Iniussa virescunt gramina. Virg. 1. Georg. 11.
Iniussa canere. Virg. 6. Eclog.
INIVSVS.] Terent. Adelph. 1. 2. 18.
 Homine imperito nunquam quicquam iniustus.
Iniustus: Qui iustam magnitudinem excedis. Virg. 3. Georg. 70.
 Iniusto sub face viam dum carpit.
Amor iniustus. Ouid. 2. Fast. 156.
Auribus iniustis loqui. Ouid. epist. 12. 39.
Bellum iniustum. Ouid. 5. Metam. 42.
Ius. Ouid. 5. Trist. eleg. 11. 9.

Lex iniusta. T. bull. lib. 1, eleg. 5, 12.

Nouerca Virg. eclog. 3, 7.

Regna iniusta tenebat Ouid. 5, Metam. 56.

Sententia iniusta Ouid. 11, Metam. 35.

¶ Inustus, *pro duro*. Quintil. Declam. 13, Cur iniusto quotidiu iugo bouum colla deteruntur?

¶ Iniusticia. Terentius Adelph. 3, 2, 5,

Tot res repente circumuallant, unde emergi non potest:
Vis, egestas, iniusticia, solitudo, infamia. Idem Heaut. 1, 1, 82.

¶ Iniuiste Plautus Pseud. 9, 19,

Non soles respicere te, cum dicas iniuste alteri?

INLARGIO.] Largior. Cato lege Bœbia: Pecuniam inlargibo tibi.

INNABILIS.] Vide INNO.

INNASCOR.] Terentius And. 4, 1, 2,

Tanta vecordia innata cuiquam ut fiet.

Innatum est omnibus id vitium. Terent. Heecyr. 4, 1, 29.

Filix innascitur agris Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 8.

Robora innata rupibus. Ouid. epist. 7, 8.

Innatus dicitur homo alicui rei, ad quam natura factus est. Seneca de Consolat. ad Polybium: Sciebas animum eius liberalibus disciplinis, quibus non innutritus est tantum, sed etiam innatus, sic esse fundatum.

Amor innatus habendi. Virg. 4, Georg. 36.

Libido innata Ouid. 6, Metam. 92.

INNATO.] Coll. lib. 12, cap. 4, 4, Vbi non innatent, sed semper sint iure submersa. Plin. lib. 8, cap. 40, 4.

Innatate in fluuium. Plin. lib. 8, cap. 40, 5.

Vndam. Virg. 2, Georg. 91.

Flumini. Plin. lib. 8, cap. 25, 5. Idem lib. 18, cap. 35, 18. Innatans aquis pluma.

Innatat terræ fluuius. Plin. lib. 5, cap. 9, 11.

Vnda dulcis freto innatat. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 16, 13.

Laetitia innatat stomacho. Horat. 2, Serm. Satyr. 4, 12.

INNAVIGABILIS.] Liu. 5, ab Vrbe, 63, Insignis annus hyeme gelida ac niuosa fuit, adeo ut viæ clausæ, Tyberis innavigabilis fuerit.

INNECTO.] Virgil. 8, Aeneid. 132,

—tum lactea colla Auro innectuntur.

Palmis ambotum innoxuit arma. Virg. 5, Aen. 85.

Brachia innectere collo Stat. 4, Theb. 6.

Colla innectens ambotus lacertis. Ouid. 11, Metam. 50.

Laqueo fauces innectere. Ouid. 10, Metam. 76.

Columba innexa pedem vinculis. Virg. 5, Aen. 102.

Sertis innectunt tempora. Ouid. 5, Trist. eleg. 4, 1.

Fraus innexa clienti. Virg. 6, Aen. 122.

Causasq; innecte morandi. Virg. 4, Aen. 11.

Moras innectere. Stat. 5, Theb. 149.

Per affinitatem innecti alicui. Tacit. lib. 5.

INNITTO.] In hæreo, incumbo.

Inniti, *daiino*. Quintil. lib. 6, cap. 2, Omnia curæ tutelæq; vnus innixa.

Baculo innitens. Ouid. 14, Metam. 131.

Cubito innixa. Virg. 4, Aen. 138.

Arator innixus stiuæ. Ouid. 8, Metam. 44.

Fractæ innititur hastæ. Stat. 12, Theb. 29.

Secreta eius innituntur illi. Tacit. lib. 3.

Innixus, *ablatis*.

Innixus hasta. Liu. 4, ab Vrbe, 83.

Hac arte innixus Hercules arces tetigit igneas. Horatius 3, Carm. ode 3, 2.

Humero dextro innixus. Propert. lib. 1, eleg. 19, 9.

Innixus in aliquem. Plin. lib. 7, cap. 33, 4.

INNO.] nato.

Innare aquæ. Liu. 1, bel. Pun. 96.

Fluuios innare rapaces. Virg. 3, Georg. 28.

Cassis innat mare. Seneca. Thyest. 3, 2.

¶ Innans. Horatius 3, Carm. ode 17, 2,

—& innantem Mariæ Littoribus tenuisse Lyrim.

¶ Innabilis. Ouid. 1, Metam. 4,

Sic erat instabilis tellus, innabilis vnda.

INNOCENS.] Terentius Adelph. 2, 1, 1, Obsecro populares, ferte misero atq; innocenti auxilium.

Mulier innocens. Horat. 3, Carm. ode 24, 4.

Ruina. Martial. lib. 1, 78.

Factorum innocens sum. Tacit. lib. 4.

¶ Innocens, *pro innocuo*. Plinius libro 23, capite 11, de visis Innocentiores, quæ decerpunt diu pependere: qua ventilatione etiam viles sunt stomacho ægrisque. Horatius 1, Carm. ode 17, 5.

Hic innocentis pocula Lesbij

Duces sub vmbra.

¶ Innocenter. Plin. lib. 18, cap. 32, 1. Omnia quæ caduntur, carpuntur, tondentur, innocentiùs decrefcente luna quàm crescente fiunt.

¶ Innocentia. Sallust. Vbi quæ Metellus agebat, ex nuntijs accepit simul, & de innocentia sua certior Romæ factus, diffidere, ac tum demum veram deditiõnem facere conatus est.

INNOCVVS.] actiue & passiuè accipitur.

Innocuus: *Innocens*. Lucan. lib. 3, 97,

—vt grandine testæ

Innocuæ percussa sonant. Mart. lib. 7, 11,

Ludimus innocuis verbis.

Genus innocuum. Ouid. 1, Fast. 89.

Iter innocuum. Ouid. 4, Fast. 161.

Opis innocua. Ouid. 1, Amor. 51.

Innocuus: *Cuinulla fit noxa*. Virg. 10, Aen. 61.

—& federe carinæ Omnes innocuæ. Idem lib. 7, 46,

—litusq; rogamus

Innocuum. Idem:

Donec rostra tenent siccum, & federe carinæ

Omnes innocuæ.

INNOTESCO.] Plin. lib. 35, cap. 11, 18, Ctesilochus, Apellia discipulus, petulanti pictura innotuit.

Libellis nostris innotuit illa. Ouid. 3, Amor. eleg. 11, 2.

In maius innotescere. Tacit. lib. 20.

INNOVO.] Liu. 1, bel. Pun. 118, Cætera visu, quàm dictu scædiora, terrorem innouarunt.

INNOXIVS.] Plaut. Capt. 12, 7.

Decet innocentem seruum atq; innoxium.

Confidentem esse, suum apud herum potissimum, Sallust. in Catil. Ipsi innoxij, florentes, sine metu & iratem agere. Liu. 5, ab Vrbe, 137, Pessimo exemplo innoxij denis milibus grauis æris condemnati sunt.

Innoxior vita. M. Cato: Quantoq; suam vitam superiorem, atq; ampliorem, atq; antiquiorem in animum inducent esse, quàm innoxiozem.

Innoxius leo. Plin. lib. 8, cap. 10, 9.

Innoxij saltus. Plin. lib. 3, cap. 5, 4.

Serpens innoxius. Virg. 5, Aen. 19.

Verba non innoxia. Virg. 2, Georg. 26.

Innoxius a, vel ab: *Passiue*. Col. lib. 2, cap. 10, 9. Sic condita, erit a curculionibus innoxia. Idem lib. 3, cap. 9, Vt sit innoxius ab iniuria pecorum.

INNVBILVS.] Serenus. Lucret. lib. 3, 5,

—semperq; innubilis æther

Integit.

¶ Innubilo: Obscuro. Solinus cap. 66. Si purum fuerit quod acciperit, candicant orbiculi lapillorum. Si turbidum: aut pallore languescunt, aut ruffa innubilantur.

¶ Innubis: sudus & clarus. Seneca Herc. Octheo, 4, 2,

Namq; vt reluxit pellicis captæ decus,

Et fulsit Iolæ: qualis innubis dies.

INNVBVS.] ad domum viri transeo. Lucil. lib. 6. Satyr.

Inuadere atq; innubere censent.

¶ Innuptus. Decus innuptarum. Catul. Argon. 39, 16.

Puellæ innuptæ. Virg. 2, Aen. 48.

¶ Innuba, quæ viro non nupsit.

Permaneo innuba. Ouid. 14, Metam. 29.

Laurus innuba. Ouid. 10, Metam. 19.

INNUMERABILIS.] Series annorum innumèrabilis. Horat. 3, Carm. ode 30, 1.

¶ Innumerabiliter. Lucret. lib. 5, 55,

Aëra nunc igitur dicam, qui corpore toto

Innumerabiliter priuas mutatur in oras.

¶ Innumerabilis. Lucret. lib. 2, 218,

—cætera, quæ sunt,

Nunc esse vnica, sed numero magis innumerabilis.

¶ Innumerus. Plin. lib. 1, cap. 33, 8, Innumeræ rerum effigies.

Idem li. 5, cap. 27, 6, Immenus ipse, & innumerarum gentium arbiter.

Gentes innumeræ. Virg. 6, Aen. 141.

Hoste innumero claudus. Ouid. 5, Trist. eleg. 13, 4.

Numerus innumerus. Lucret. lib. 3, 157.

¶ Innumerofus. Plin. lib. 10, cap. 65, 1, Ex omnibus, quæ perfectos factus, vel tantos & innumerofos edunt, supra cuncta est murium factus.

INNVTRIO.] Senec. lib. 1, epist. 2, Certis ingenijs immorari & innutriti oportet, si velis aliquid trahere.

¶ Innutritus, Seneca in Consol. ad Polybium: Sciebas animum eius liberalibus disciplinis, quibus non innutritus est tantum, sed innatus, sic esse fundatum. Plinius epist. 210, b.

INOBLITVS.] Ouid. 4, de Ponto, eleg. 15, 8,

Semper inoblitâ repetam tua mœra mente,

INORRVVS.] Ouid. 7, Metamorp. 72,

Deucalionas effugit inobrutus vnda,

INOBSEQVENS.] Seneca Hippol. 10, 16,

Inobsequentes protinus frænis equi,

Rapuere curram.

INOBSERVATIVS.] Martial. lib. 8, 33,

Luserat hoc casus, nisi inobseruata maneret. Ouid. 4. Metamorph. 68.

Inobseruata varietas Plin. lib. 28. cap. 5. 1.

¶ Inobseruabilis. Plin. lib. 2. cap. 17. Cuius est maximè inobseruabilis cursus. Catull. Argonaut. 59. 23. Inobseruabilis error.

INOCIDVVS.] Visus inoccidit: id est, oculi semper vigilantes. Stat. 6. Theb. 56.

Axis inocciduus Lucan. lib. 8.

— sed qui non mergitur vndis

Axis inocciduus, geminâ clarissimus Arcto.

Triones inoccidui. Claudian. in Gigantomach.

INOCO] cooperio semen in agro. Colum. lib. 2. cap. 8. 4. Nam semen, quod sicco solo ingestum & iam inoccatum est, perinde ac si repositum in horreo, non corrumpitur. Idem 3. cap. 15. 1. Seritur ergo prius inmundata, inoccataq; & æquata pastinatione.

INOCVLO] oculum vnus arboris alteri adhibeo. Colum. lib. 1. cap. 2. 44. His quidem diebus arbore sicorum inocularantur.

¶ Inoculatio. Colum. lib. 5. cap. 11. 2. Tertium, quo ipsa gēmas cum exiguo cortice in partem sui delibratam recipit, quam vocant agricolæ emplastrationem; vel, ut quidam, inoculationem. Plin. lib. 7. cap. 14. 1.

¶ Inoculator. Plin. lib. 18. cap. 33. 3. Hunc caueat insitor calamis, gemmisq; inoculator.

INODORO] Odore inficio. Columel libro 11, cap. 3. 18. Nam sic fata, & rursus sic recondita, existimantur, neque acerrimi saporis existere, neq; mandentium halitus inodorare. De allijs.

¶ Inodorus: sine odore. Gell. lib. 7. cap. 6. Quædam animalia alia carent alio, & aut cæca natura gignuntur, aut inodora inauritæ.

INOFFENSVS.] Iter inoffensum. Tacit. lib. 1.

Inoffensa via. Martial. lib. 14. 24.

Inoffensas voluptates transmittere: per translationem. Plinius ep. 1. 90. lib. 6 ad Calpurniam.

Inoffensa conulario vocum. Quint. lib. 10. 20.

Inoffensa tempora à valetudine viuere. Gell. lib. 2. cap. 1. de Socrate.

Vita inoffensa Ouid. 1. Trist. eleg. 8. 1.

Pedem inoffensum referre. Tibull. lib. 1. eleg. 7. 13.

INOFFICIOSVS.] Inofficiosum testamentum, ut ait Paulus Iur. Icon dicitur, quod non ex officio pietatis paternæ cōfectum est; filijs sine legitima causa hæreditatis.

INOLENS] nullum spirans odorem. Lucret. lib. 2.

Quod licet ac possis repetere inolentis oliui Naturam, nullam quæ mittat naribus auram.

INOLES CO.] Cresco, inualeo. Colum. lib. 5. cap. 10. 14. Amygdala si parum ferax erit, forata arbore, lapidem adijcitur; & ita librum arboris inolescere sinito. Virg. 2. Georg. 16. Silius lib. 8. 116.

— quo gurgite tradunt

Duritiem lapidum mersis inolescere ramis.

Inoleuit. *Aliud.* Gell. lib. 12. cap. 5. Natura omnium rerum, quæ nos genuit, induit nobis, inoleuitque in ipsis statum primum: ipsi quibus nati sumus.

¶ Inolescendus. Macrobi. lib. 5. Saturn. cap. 11. In moribus inolescendis magnam ferè partem nutritis ingenium, & natura lactis tenet.

INOMINALIS] mali ominis. Gell. lib. 5. cap. 17. Ante diem quoque quartum Calendas, vel Nonas, vel Idus, tanquam inominale diem pleriq; vitant.

INOMINATVS.] Male ominatus, Infœlix Horat. Epod. 16. 8. Aut pars indocili melior grege mollis, & exspes Inominata perprimit cubilia.

INOPACO.] Opacum reddo. Colum. lib. 8. cap. 15. 3. Media rursus terrena pars esse debet, ut colocalijs conferatur, alijsq; familiaribus aquæ viridibus, quæ inopacant auium receptacula.

INOPIA] Vide INOPS.

INOPINANS.] Participium sine verbo. Cæsar 6. bell. Gall. 105. Multos in agris inopinantes deprehendit. Quint. lib. 5. cap. 10. A' præparatis inopinantes. Plin. epist. 2. lib. 3. Inopinantis, nescientis.

¶ Inopinanter. Suet. in Tib. Cæsar. cap. 60. In paucis diebus, quàm Capreas attigit, piscatori, qui sibi secretum agenti grandem mulum inopinanter obtulerat.

¶ Inopinatus. Quint. lib. 5. cap. 13. 3. Patronus etiam inopinatis frequenter occurrit.

Inopinatum & insperatum Liu. 3. ab Vrbe, 112.

Fraus inopinata Silius lib. 7. 27.

Inopinata verba. Plin. lib. 28. cap. 2. 10.

¶ Inopinatè, & Inopinatò Liu. 4. bell. Maced. 109. Qui ad id quod futurum erat, ne inopinatè accideret. Idem 6. bell. Pun. 31. Quum inopinatò castra Romæ Numidæ Hi-

spanique cum elephantis irrupissent.

¶ Inopinabilis. Gell. lib. 17. cap. 12. Infames materias, siue quis mauult dicere inopinabiles. Idem lib. 12. cap. 18.

¶ Inopinus. Dolor inopinus. Stat. 1. Theb. 59.

Gaudia inopina. Stat. 1. Syll. 2. 10.

Quies inopina. Virg. 5. Aen. 170.

Facies laborum. Virg. 6. Aen. 21.

INOPS.] Pauper, egenus. Plaut. Trinum. 10. 62.

— nolo ego mihi te

Tam prospicere, qui meâ egestatem leues: sed ut inops

Infamisûc sim.

Aequi inops. Stat. 12. Theb. 89.

Animi. Virg. 4. Aen. 61.

Auxilij. Liu. 3. ab Vrbe, 31.

Consilij. Liu. 6. bell. Pun. 95. Ouid. Metam. 150.

Fortunæ. Tacit. lib. 4.

Mentis. Ouid. 2. Metam. 40.

Terra pacis inops. Ouid. 2. de Ponto, eleg. 2. 19.

Rationis. Stat. 3. Theb. 75.

Regnorum inopes. Stat. 12. Theb. 102.

Remedij. Plin. lib. 16. cap. 1. 4. Inopesq; remedij illæ.

Versus inops rerum. Horat. de Arte, 65.

Vitiorum inopes. Tacit. lib. 18.

Amicus inops Horat. 1. Scrm. Satyr. 2. 1.

Amor Lucret. lib. 4. 230.

Demus Ouid. 8. Metam. 166.

Senectam inopem trahere Ouid. 7. Metam. 15.

Senectæ metuens inopi. Virg. 1. Georg. 38.

Turba inops. Virg. 6. Aen. 38.

Victus inops Ouid. 1. Metam. 63.

¶ Inopia. Plautus Merc. 3. 30.

Inopia, contumelia, & dispodium.

Inopia argenti. Plaut. Rud. 10. 65.

Inopia mmi est amicæ. Plaut. Merc. 12. 65.

Fumenti & comæatus. Cæsar. 3. bell. Gal. 374.

Loci. Liu. 1. ab Vrbe, 149.

Stipendij. Plin. lib. 7. cap. 45. 3.

¶ Inopiosus: sine ope. Plautus Pœn. 3. 2.

Sæpe ego res multas tibi mandauî, Milphio

Dubias, egenas, inopiosas consilij.

INORDINATVS.] Inordinati & incompositi milites. Liu. 2. bell. Pun. 409.

Inordinati hostes, effusi & cæsi. Liu. 5. bell. Maced. 108.

Inordinati in pisci. Plin. lib. 22. cap. 24. 24.

Inordinata fossa sunt pomis. Plin. lib. 16. cap. 24. 4.

INORIOR.] Tacit. lib. 21. Recentia hæc: quid si memoria eorum inorioretur?

INORNATVS.] Capilli inornati. Ouid. 5. Metam. 93.

Caput inornatum Tibull. lib. 2. eleg. 3. 6.

Crines inornati. Ouid. 9. Metam. 1.

Verba inornata Horat. de Arte, 48.

INORVS.] Qui ois non habet. quales describit Plin. lib. 7. cap. 2. Et Lucret. lib. 5.

INQVAM.] Vide INQVIO.

INQVANTVM] tantum quantum. Quint. lib. 2. cap. 10. 3. Et deciamatio, in quantum maxime potest, imitetur casationes, in quarum exercitationem reperta est. Plin. in Paen. negy. 19. Audita sunt vota tua; sed in quantum optimo illi & sanctissimo seni vile fuit.

Inquantum plurimum. Senec. epist. 125. Rationem tu ad summum euoca. in quantum potest plurimum crescere.

INQVANTVMCVNQUE.] Senec. de Tranquil. vitæ: In quantumcunque illa vel numero vel magnitudine creuerunt, eiusdem naturæ erunt.

INQVIES.] substant. Cura, sollicitudo, vigilia. Plin. li. 14. cap. 22. 5. Furiales somni, & inquires nocturna. Gell. lib. 19. cap. 9. Ut interea labor hic vigiliarum & inquires, suauitate paulisper vocum atq; modulorum acquiesceret.

Inquires: adiect. qui est sine quiete. Sallust. lib. 1. Hist. Humanum genus inquires, & indomitum Plin. in Præf. Nat. histor. 12. Animus inquires pascitur opere. Apuleius lib. 1. Quæ contentione & inquieti præcitate præditus asinus.

¶ Inquietus inquires animus. Liu. 1. ab Vrbe, 200.

Inquietus homo, & ad Tribunatum spirans. Liu. 3. ab Vrbe, 180.

Inquieta ingenia, & in nouas res auda. Liu. 2. bell. Pun. 91.

Inquieta nox. Liu. 5. ab Vrbe, 189.

Præcordia inquieta Horat. Epod. 5. 20.

Sylvas inquietas fecit aper. Senec. Hercul. Oeth. 12. 4.

¶ Inquieto. Col. lib. 8. cap. 5. 9. Ne incubantes nutrices ab alijs auibus inquietentur. Sueton. in Octauio Augusto, cap. 53. Ne quam officij causa inquietaret. Idem in Calig. cap. 59. Satis constat, prius quàm id fieret, hortorum custo dea vmbis inquietatos. Quint. lib. 11. cap. 3. Et mouere, & digito inquietare.

Victoriam inquietare. Tacit. lib. 19.

¶ Inquietatio. Liu. 2. bell. Punic. 76.
 ¶ Inquietudo. Senec. de Benef. lib. 3. cap. 8. Tamen si inquietudinem Tiberius, ne hoc quidem modo, quo putabat, potuit effugere.
INQUILINVS] Qui in alieno priuato habitat. Sueton. in Claud. Cæf. cap. 44. Inquilini priuatarum ædium, atque infularum.
 Inquilinus, *pro cohabitatore*. Martial. lib. 1. 82.
 Vicinus Nouio, vel inquilinus.
 Sit, si quis Nouium videre non vult.
INQUINO] Maculo, Deturpo.
 Amplexus inquinat illa tuos. Ouid. 3. Fast. 100.
 Merdis caput inquinat albis. Horat. 1. Serm. Satyr. 88.
 Famam alicuius inquinare. Liu. 9. bell. Pun. 182.
 Venenis inquinat loquar. Ouid. 14. Metam. 12. de Circe.
 Nuptias inquinare. Horat. 3. Carm. ode 6, 4.
 Aureum tempus inquinat ære. Horat. Epod. 16. 13.
 Inquinare vellus murice: *pro Tingere*. Martial. lib. 4. 4.
 Quod bis murice vellus inquinatum.
 Inquinatum lauare & purgare. Cato cap. 65.
 ¶ Inquinamentum: Sordes & immunditia. Gell. lib. 2. cap. 6.
 Cuius significationis multo assiduoq; vsu totum verbum ita cõtaminatum est, vt iam squalor de re nulla alia, quàm de inquinamentis solis dici cõperit.
INQUIO] Dico.
 Inquis. Persius Satyr. 1. 12,
 Hoc viuat, hic inquis, veto quisquam faxit olectum.
 Inquit. Iuuenal. Satyr. 3. 3.
 — quando artibus inquit honestis.
 Communi sensu planè caret, inquimus. Horatius 1. Serm. Satyr. 3. 14.
 Inque: *imperatio modo*. Terentius Heaut. 7. 1. Eccum me, inque.
 Inquito: *Fumero imperatus*. Plaut. Aulul. 50. 58. Ita di faxint, inquito.
 Inquam: *Id est, dicebam, vel dixi*. Plaut. Capt. 2. 19. Terentius And. 4. 2. 32. Matura. d. iam inquam hic adero.
INQUIRO] Inquirere in aliquem.
 Filius ante diem patrios inquirat in annos. Ouidius 1. Metamorph. 30.
 Fama totum inquiris in orbem, Ouid. 12. Metam. 13.
 Inquirere in patrimonium & vasa. Senec. epist. 1.
 ¶ Inquisitus. Inquisita & comperta res. Liu. 7. bel. Pun. 154.
 ¶ Inquisitio. Instituti operis inquisitio. Quint. Tryphoni, 2.
 Inquisitioni esse. Plaut. Sed tu caue inquisitioni ne mihi sis.
 ¶ Inquisitor. Plin. lib. 8. cap. 40. 6. Seruatur vestigia atq; persequitur, comitantem ad feram inquisitorem loro retrahens. De canibus. Idem epist. 9. lib. 3. Norbanum Licinianum, legatum & inquisitorem, reum postulauit.
INSALUBRIS] Plin. lib. 18. cap. 5. 2. Neq; fœcundissimis locis insalubrem agrum parandum.
 Insaluberrimus. Plin. lib. 23. cap. 1. 26. Vinum si sit fumo inueteratum, insaluberrimum est.
INSANVS] Terent. Eunuch. 2. 2. 23. Hic homines profusus ex stultis insanos facit. Ibidem, 5. 2. 22. Abi hinc insana.
 Amor insanus. Virg. 10. eclog. 9.
 Insanæ aquæ. Ouid. epist. 1.
 Cursu insano concita. Ouid. 3. Metam. 143.
 Forum insanum. Virg. 2. Georg. 101.
 Iurgia insana. Ouid. 1. Fast. 15.
 Labori insano indulgere. Virg. 2. Aen. 154.
 Mens sana. Tibul. lib. 2. eleg. 7. 4.
 Sidera insana. Capræ. Horat. 3. Carm. ode 7. 2.
 Vates insana. Virg. 3. Aen. 89.
 ¶ Insanus: *Magnus*. Virg. 9. eclog. 9,
 Insani seriant sine littora fluctus.
 Turbo insanus. Stat. 1. Theb. 72.
 Vires insanæ Aultri. Ouid. 12. Metam. 103.
 Insanæ substructiones. Plin. lib. 36. cap. 15.
 ¶ Infanior. *Comparatiuus*.
 Vter est infanior horum? Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 21.
 ¶ Insanus: *Valde sanus, & doctus*. Persius Satyr. 3.
 — & insano multum laudanda magistro.
 Insanæ vites: *Id est, trisera*. Plin. lib. 16. cap. 27. 1.
 ¶ Insanum: Aduerbialiter, pro Valde. Plaut. Bacch. 16. 1.
 — insanum, nagnum molior negotium.
 Idem Mostel. 11. 5,
 Quouismodi gynæceum? quam & poticū? r. insanum bonam.
 ¶ Insanè: Vehementer. Plaut. Mil. Si vnum epityrum edam apud illum. esuriens insanè.
 ¶ Insaniter. Pomp. apud Nonium: Metuo illum; iocari nescit; ludit nimium insaniter.
 ¶ Insanio: Desipio. Terent. Adelph. 2. 1. 43. Minime miror, qui insanire occipiunt ex iniuria. Idem Eunuch. 3. 5. 8. Sanus sim, donec insaniam.

Insanire amore alicuius. Plin. lib. 10. cap. 37. 2.
 Amoribus insanire. Horat. 1. Serm. Satyr. 4. 6.
 ¶ Insanire: *Carmen componere*. Virg. 3. eclog. Insanire libet.
 Insanire insaniam hilarem. Seneca de Vita beata.
 ¶ Insaniens. Terent. Adelph. 4. 2. 23. Verum venit post insaniens.
 Sapientia insaniens. Horat. 1. Carm. ode 34. 1.
 ¶ Insania: Dementia. Plaut. Aulul. 24. 14. Latræ hunc, atque intemperiam insaniamq; agitant senem.
 Amabilis insania. Horat. 3. Carm. ode 4. 2.
 Leuis. Horat. 2. epist. 1. 24.
 Summa. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 44.
 ¶ Insanabilis. Caput insanabile. Horat. de Arte, 61.
 Dolor insanabilis. Quint. in Proem. lib. 6. 5.
 Insanabile ingenium. Liu. 1. ab Vrbe, 125.
INSATIABILIS] Lupi insatiabiles. Ouid. in Ibin, 35.
 Insatiabilis animus. Liu. 4. ab Vrbe, 59.
 ¶ Insatiabiliter. Plin. epist. 183. Quos ego quum recordor in re inani, frigida, assidua, tam insatiabiliter desiderare. capio aliquam voluptatem; quod hac voluptate non capiat.
 Insatiabiliter aliquem desistere. Lucret. lib. 3. 186.
 ¶ Insatiatus. Stat. 6. Thebaid. 62,
 — etenim insatiatus eundi
 Ardor, & hyberno pat inconstantia ponto.
INSCENDO] Inscendere currum. Plautus Menæch. 17. 102.
 Idem Afin. 12. 115. Inscende a Currum. Idem Amph. 4. 296,
 — quadrigas si nunc inscendas Iouis,
 Atq; hinc fugias.
 Inscendere in arborem. Plautus Aul. 22. 12. Idem Afin. 12. 31.
 Neq; in lectum inscendat proximum.
 Inscendere supra. Cato cap. 127. Supra pilam inscendat, & saliat decies, & deambulet.
 ¶ Inscendor: *Passiuum*. Gell. lib. 5. cap. 2. Haud vnquam sese ab alio inscendi, nisi à rege passus sit. De Bucephalo.
INSCIENS] Ignarus. Plaut. Trinum. 4. 95. me absente, atq; insciente.
 Insciens: *Inscitus, stultus*. Terent. Phorm. 1. 29. scies: modò vt tacere possis, d. abi sis insciens.
 Insciens: *imprudens*. Terent. Heaut. 4. 1. 19,
 — si peccauit, mi Chreme,
 Inscies feci. c. id equidè ego, etiã si tu neges, certo scio;
 Te inscientè atq; imprudentè dicere, ac facere omnia.
 ¶ Inscitus: Inelegans. Terentius Hecyra, 5. 1. 12. Inscitum offerre iniuriam tibi me immerenti, iniquum est Plautus Menæch. 9. 79. Mulier hæc stulta atque inscita est. Idem Rud. 15. 5,
 Mirū atq; inscitū somniaui somniū, Idem Trucul. 3. 84,
 Verū esse insciti credimus, ne vt in æstu mutantur ire.
 Inscitior. Plaut. Cistell. 10. 13,
 Sed nonne ecastor ego sum multò inscitior.
 Inscitissimus. Plaut. Mostel. 16. 14. Sed tu istic quid confugisti in aram hanc inscitissimus?
 ¶ Inscitè: Imperitè. Plaut. Trinum. 4. 44. (lib. 5.
 — si quid scis me fecisse inscitè, aut improbè. Col.
 ¶ Inscitia: Ignorantia. Cæsar 3. bell. Gall. 400. Pelles pro velis, alutæque tenuiter confectæ, siue propter lini inopiam, atque eius vsus inscitiam. Terentius Heaut. 4. 1. 17,
 O Iuppiter, tantam inscite animo inscitiam!
 Inscitia; vt opponitur Scientiæ. Tacit. lib. 11,
 Isq; illi finis inscitiaz erga domum suã fait. Idem lib. 15,
 Sed quò fidem inscitiaz pararet.
 Inscitia. *pro Imperitia*. Tacit. lib. 17. Inscitiam potius legionū, quàm audaciam increpans.
 Legum inscitia. Horat. 2. Serm. Satyr. 1. 17.
 Rerum. Horat. 1. epist. 3. 7.
 Veri. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 9.
 Debilis inscitia. Persius Satyr. 1. 50.
 Inscitia temporum. Plin. lib. 7. cap. 48. 3.
 ¶ Inscius. Inscia ac temeraria turba. Liu. 4. bel. Pun. 212.
 Inscij, quid in Heduis gereretur. Cæsar 7. bel. Gal. 306.
 A Gij inscius. Ouid. epist. 8. 7.
 Acui venturi. Virg. 8. Aeneid. 123.
 Armorum. Quint. lib. 2. cap. 12. 2.
 Malorum. Stat. 4. Thebaid. 59.
INSCRIBO] Tibull. lib. 4. ad Messalam, 6.
 Vt nostram tantis inscribam nomen in actisè
 Inscrivere aliquid aliquo nomine. Plin. Paneg. 76.
 Inscrivere corpus: *pro Dilacerare, & vulnerum notas imprimere*.
 Plaut. Corpus tuum vulneribus inscribam. Plin. lib. 22. cap. 1. 1. Barbarorum fœminæ matesque, etiam apud Dacos & Sarmatas, corpora sua inscribunt.
 Inscribi dominum alicui rei. Senec. epist. 99.
 Mea dextera l'erho
 Inscribenda tuo est. Ouid. 10. Metam. 40.
 Inscrivere se medicum monumeto suo. Plin. lib. 29. cap. 1. 9.
 Inscripsis sacrum semitusto stipite nomen. Lucan. lib. 8. 156.
 Lapis

Lapis inscriptus notis. Tibull. lib. 1. eleg. 3. 11.
 Pulvis inscribitur hasta. Virg. 1. Aen. 97.
 Sua quemq; inscribit facies. Ouid. 6. Metam. 15.
 Flores inscripti nomina regum. Virg. 3. eclog. 21.
 Inscrivere deos sceleri. Ouid. 15. Metam. 26.
 Libri falsè inscripti. Quint. lib. 1. cap. 24. 2.
 Inscrivere ædes literis. Plaut. Trinum. 4. 96.
 Inscrivibile ædes mercede. Terent. Heaut. 1. 1. 93.
 Inscrivere, pro *Obvendere*. Senec. de Vita beata: Inscrivent deinde sapientiam virtus, abscondenda profitentur. Sic de Breuitate vitæ: Inscrivere deos virtus. Ouid. 15. Metam. 26. Inscrivere deos sceleri.
 ¶ Inscriptus Supra scriptus. Liu. 2. ab Vrbe, 178. Signum indè factum esse, & inscriptum.
 Inscriptum: *Non scriptum*. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 1. 16. Ne, si inscriptum pecus paverit, lege Censoria committat multam. Quint. lib. 3. cap. 8. Alia esse scripta, & alia inscripta.
 ¶ Inscriptum: Breve quiddam in chartula scriptum. Lucilius: Jacit idem, quod illi, qui inscriptum è portu exportant clanculum, ne portorium dent.
 Inscriptum: pro *Inscriptione*. Gell. lib. 10. cap. vlt. Quædam alia inscripta nimis lepida, multasq; prosus concinnitates redolentia.
 ¶ Inscriptio. Plin. lib. 29. cap. 1. 11. Hinc illa infœlicis monumenti inscriptio, turba se medicorum periisse. Idem libro 7. capite 58. Indicio erit tabula antiquariæ, cum inscriptione tali.
 Inscriptiones frontis: pro *Stigmatibus*. Senec. de Ira, 3.
 INSCRUTOR.] Macrob. li. 7. Saturn. cap. 1. Si Homeri latentem prudentiam inscrueris alius.
 INSCVLPO.] Incido. Plin. epist. 159. Incisa & insculpta sunt publicis æternisq; monumentis.
 Insculptum in columna. Plin. lib. 36. cap. 5. 30.
 Monumento. Plin. lib. 7. cap. 20. 2.
 Postibus insculpunt cornua. Ouid. 15. Metam. 125.
 Saxo insculpere aliquid. Horat. 2. Serm. Satyr. 3. 18.
 Literas tabellæ insculpere. Quint. lib. 1. cap. 1. 20.
 INSECO.] Colum. lib. 12. cap. 47. 3. Quidam oliuam non contundunt; sed acuta arundine insciant.
 Insecare vineam. Colum. lib. 3. cap. 1. 5. 1.
 ¶ Insectus: Dissectus. Plin. lib. 10. cap. 37. 1. Quod auro insectis alarum articulis quætere aliqui.
 Dentes insecti pectine. Ouid. 6. Metam. 12.
 Insecta animalia Plin. lib. 11. cap. 4. & 28.
 ¶ Insecabilis. Quint. lib. 2. cap. 17. 14. Ne hi quidem, qui ignem aut aquam, aut quatuor elementa, aut corpora insecabilia esse, ex quibus res omnes initium duxerint, tradunt. Idem lib. 3. cap. 3. 9.
 INSECTOR.] Vide INSECVOR.
 INSEDABILIS.] Vnde aduerbium.
 INSEDABILITER.] Insedabiliter sitis arida corpora merfans. Lucret. lib. 6. 236.
 INSEMINO.] Gell. lib. 19. cap. 5. Tabem & morbos sensim atq; in diem longam visceribus infeminare.
 INSENBSCO.] Quint. lib. 10. cap. 3. Singulis actionum partibus insensescere.
 Negotijs insensescere Tacit. lib. 3.
 INSENSIBILIS.] Gell. libro 17. cap. 10. Innumerales esse ait, & propemodum insensibile.
 ¶ Insensibilis. Lucret. lib. 2. 174.
 Ex insensilibus tamen omnia consistere Principijs constare.
 INSEPARABILITER.] Macrob. in Somn. Scipionis, lib. 1. cap. vlt. Singula, quæ inseparabiliter inuoluta rerum necessitas in se vinxit.
 INSEPVLTVS.] Membra insculpta. Horat. Epod. 5. 21.
 Mors insculpta. Senec. de Tranquil. vitæ.
 Pater insculptus. Senec. Thebaid. 1. 20.
 Insculpta sepultura. Cic. 1. Philip. 3.
 INSECVOR.] Statim sequor. Virg. 1. Aen. 19. Insequitur clamorq; virum, stridorq; rudentum.
 Fugientem insequitur. Ouid. 11. Metam. 94.
 Cineres atq; ossa alicuius insequi. Virg. 5. Aen. 156.
 Conuellerè vimen insequor. Virg. 3. Aen. 7.
 Casus per tanta pericula insequitur. Virg. 1. Aen. 124.
 Fortuna viros. Virg. 1. Aen. 49.
 Languor Lucret. lib. 3. 35.
 Nimbus. Virg. 4. Aen. 33.
 Insequor, pro *Persequi*. Quint. lib. 12. cap. 10.
 ¶ Insequens Insequens annus. Liu. 2. ab Vrbe, 75.
 Insequens. Liu. 2. ab Vrbe, 2. 7.
 ¶ Insecutus. Plin. li. 7. c. 11. 2. Rursus in alia quæ septem mensium edito puerperio, insecutus mensibus geminos enixa est.
 ¶ Insequenter. Gell. lib. 10. cap. 29. Obscurè & insequenter particula illa posita.
 ¶ Insecutor. Insecari aliquem hastâ vel lapidibus. Plautus

Capt. 11. 18. Idem Rud. 20. 5.
 Non equidem insecutor. Horat. 2. epist. epist. 1. 14.
 Terram insecari rastro. Virg. 1. Georg. 3. 1.
 ¶ Insecuto: *æstium*. Plautus Capt. 11. 62.
 Iam illie nos insecabit lapidibus, nisi illuc iubes Comprehendi.
 ¶ Insecutio Liu. 1. ab Vrbe, lib. 3. 276. Sinè insecutione potestatis. Quint. lib. 5. cap. 7. 4. Quod insecutionis genus est permistum defensionis, legitimus in orationibus plurimus.
 Inhumana fortunæ insecutio. Quint. lib. 6. cap. 3. 20.
 INSERENS.] Nubilus. Stat. 1. Syl. 6. 5.
 Non tantis Hyas inferna nymbis Terras obruit.
 INSERO.] Semino, vel Planto. Virgil. 1. eclog. 15. Inserere nunc Melibæe pyros.
 Inserere frumentum arboribus. Col. lib. 5. cap. 7. 1.
 Grana ciceris in acum inserere. Quint. lib. 2. cap. 2. 3.
 Inserere: *svrculum secundæ arboris in sterilem immisso*. Varro de Re rust. lib. 1. c. 40. 5. Si in pyrum syluaticâ insecueris pyrum quamuis bonam, &c. In quamcunq; arborem inseras, si eiusdem generis est.
 Inserere vitem. Colum. de Arboribus, cap. 8. 1.
 Arbori. Colum. lib. 5. cap. 11. 1.
 Hortos. Colum. lib. 3. cap. 21.
 Loca de. Col. de Arboribus, cap. 8. 4. Humida loca, de vuâ alba sicca, de nigra inserto.
 Vitiorum aliqua insecuit tibi natura. Horat. 1. Serm. Sat. 3. 7.
 ¶ Infitus: Partic. Innatus, ingenitus.
 Mala infra fert pyrus. Virg. 2. Georg. 7.
 Infitus vrbi cuius. Sallust. in Ciceronem, 1.
 Infitas feritas. Liu. 4. bel. Maced. 76.
 Horror infitus mortalibus. Lucret. li. 5. 215. (8 bel. Pun. 64.)
 Infitus vitio genti mos, inter latrocinia militiâ exercedi. Liu. Doctrina vim promouet infitam. Horat. 4. Carm. ode 4. 7.
 ¶ Infitus: Verbale. Plin. lib. 14. cap. 3. 1. Cætera regionum locorumque, aut ex his inter se infitu mista.
 ¶ Infitum: Surculus ex vna arbore refectus & in aliam implanatus. Col. lib. 4. cap. 29. Tum quod ex infito profundit, subligandum; ne vento surculus motus labefacteretur, explantetur tener pampinus. Idem de Arboribus, cap. 26. 5.
 Postea paleato luto bene subacto oblinito totam plagam, & spatium quod est inter surculos, vsq; eò, vt duobus digitis infra extent.
 ¶ Infitio. Col. lib. 5. cap. 11. Tria genera porrò infitionū antiqui tradiderunt. Ouid. 1. de Remed. amor. 39.
 Venerit infitio, fac ramum ramus adoptet.
 ¶ Infitius. Infitius & inductus sermo. Plin. epist. 68. b.
 ¶ Infitius. Gell. lib. 12. cap. 1. Corpusq; & animum benignè ingenitis primordijs inchoatum, infitio degeneriq; alimeto laetis alieni corrumpet.
 Infitia pyra. Horat. Epod. 2. 4.
 ¶ Infitio. Plin. lib. 18. cap. 33. 3. Hunc caueat infitor calamis.
 INSERO.] Immitto, immisceo. Col. lib. 6. cap. 4. 1. Nausea dicitur, si integrum gallinaceum crudum ouum icunius faucibus inseras. (ra nares.)
 Insetus per. Plin. li. 10. cap. 57. 1. Penna per transversas inserere in. Terent. Heauton. 3. 3. 3.
 — videon' ego te modo manū in sinū huic meretrici Inserere?
 Caput in tentorium. Liu. lib. 8. ab Vrbe.
 Subtegmen insetur acuris radijs. Ouid. 6. Metam. 12.
 Insetere alicui rei. Plin. lib. 3. 1. cap. 4. 12.
 Vitæ insetere aliquem. Stat. 5. Syl. 5. 15.
 Bellis ciuilibus se insetere. Ouid. 3. Metam. 24.
 Consilium aliquod. Plaut. Pœn. 1. 4. 106.
 Deos minimis rebus. Liu. 7. bel. Pun. 133.
 Expostulationem suam. Liu. 5. bel. Maced. 62.
 Insetur huic loco facta. Liu. 5. ab Vrbe, 98.
 Locos insetere motis est. Quint. lib. 2. cap. 10. 7.
 Historiæ turpes insetuisse iocos. Ouid. 2. Trist. 89.
 Laudem ac vituperationem insetere. Quint. lib. 2. cap. 1. 8.
 Locus insetus. Quint. lib. 2. cap. 4. 23.
 Oscula insetere. Ouid. 3. Amor eleg. 6. 2.
 Insetæ fenestæ. Virg. 3. Aen. 31. — quæ se Plena per insetas fundebat Luna fenestras.
 Prædia agris inseta. Plin. epist. 63.
 ¶ Insetim. Lucret. lib. 2.
 Contemplator enim quum solis lumina quumq; Insetim fundunt radios per opaca domorum.
 ¶ Inseto: Frequentatiuum. Virg. 2. Aen. 135.
 Hic ferro accingor rursus, clypeoq; sinistra Insetabam aprans, meq; extra tecta ferebam.
 Dextras insetare catenis. Stat. 12. Theb. 92.
 INSEPO.] obrepo. Stat. 1. Theb. 67.
 — iam somnus auaris Insetpit curis.
 INSERVIO.] Peruigil insetuibat equo Sil. lib. 7. 69.

Fama inferuire. Tacit. lib. 13.
Inferuire aliquem. Plaut. Mostel. 4. 33.
 Non meretricum est, vnum inferuite amantem.
INSESSVS.] Vide **INSIDEO.**
INSIBILO.] Ouid. 1. Metamorph. 121.
 Qualia succinctis, vbi trux insibilat Eurus.
Metibus insibilat ignis. Sil. lib. 12. 123.
INSICCAVS.] Stat. 3. Thebaid. 73.
 Vulnereque ista ferens putri insiccata cruore, Protinus
 ire peto.
INSIDEO.] Insidere equo. Plin. de Viris illust. 32.
 Toro Ouid. epist. 19, 27.
 In sella. Plin. lib. 11, cap. 37, 57.
 Insidet pedibus dolor. Plin. epist. 12, b.
 Desiderium insidet nobis. Lucret. lib. 3, 118.
 Insidere portentis. Plin. lib. 11, cap. 49, 2.
 ¶ Insidere: locum aliquem occupare. Liu. 6. bel. Pun. 228, Quin-
 gentis millibus arcem insedit.
 Agrosque vacuos, & militum vsui sepositos insedere. Ta-
 cit. lib. 13.
 Sylvarum anfractus cæcis insederat armis. Sil. lib. 5, 1.
 Aram insederant. Tacit. lib. 4.
 Arcem Capitolij insedit. Tacit. lib. 19.
 Insidere ciuitates patriæ. Virg. 10. Aen. 11.
 Claustra terræ, ac maris insedisset. Tacit. lib. 2.
 Insidere collem. Plin. lib. 5, cap. 13, 1.
 Effugia insederant. Tacit. lib. 3.
 Insidere itinera. Liu. 5. bel. Punic. 114, Omnia itinera inside-
 re iubet.
 Iuga. Tacit. lib. 2.
 Locum, aut templum. Liu. 1. bel. Pun. 213. Plin. in Paneg. Quæ
 locum deus ille tam præfens ac manifestus insedit.
 Insidere loco. Virg. 11. Aen. Arripuitque, locum, & syluis inse-
 dit iniquis.
 Molibus villarum. Tacit. lib. 4.
 ¶ Insiderit: *Pasine*. Liu. 5. bell. Pun. 67, Vixque omnes hostium
 præsidij insiderentur.
 ¶ Insidens. Insidens æquo. Liu. 7. bel. Pun. 81.
 Insidens cura auidua. Liu. 1. ab Vrbe, 84.
 ¶ Insellas insidijs occupatus. Liuus 7. ab Vrbe, 160. Consul
 exercitum incautè in saltum, caua valle peruium, circaque
 insellum ab hoste, induxit.
 Humus in sella tanto pondere. Stat. 1. Syl. 1. 12.
 ¶ Insidiæ. Cæsar 2. bell. Gall. 273. Insidias veritus.
 Incautus insidijs. Tacit. lib. 11.
 Iter per insidias. Ouid. 2. Metam. 16.
 Manus insidiæ. Lucret. lib. 2, 113.
 Intra, & degeneres insidiæ. Tacit. lib. 11.
 E. insidijs occupare. Plaut. Aſina. 16, 31.
 Capi insidijs. Virg. 1. Georg. 16.
 Componere insidias alicui. Tibull. lib. 1, eleg. 6, 1.
 Disponere insidias. Quint. lib. 4, cap. 3, 36.
 Excipere insidias aliqui. Virg. eelog. 3, 4.
 Lupus insidias explorat ouilia circum. Virg. 3. Georg. 106.
 Insidias facere. Terent. Eunuch. 3. 3, 26.
 Instuere alicui. Catull. ad Aurelium, epigr. 18, 2.
 Meditari alicui. Virg. eelog. 5, 12.
 Moliri alicui. Virg. 1. Georg. 55.
 Alicui parare. Plaut. Pœn. 7, 46.
 Parare insidias & testa arma. Ouid. 2. Fast. 43.
 Petere aliquem insidijs. Ouid. 9. Metam. 128.
 Struere insidias. Tacit. lib. 2. Ouid. 1. Metam. 40.
 Subactus insidijs. Virg. 12. Aen. 100.
 Subijcere insidias. Quint. lib. 5, cap. 7, 8.
 ¶ Insidor. Martial. lib. 12,
 Si te deleant animosa pericula, Tuscis
 (Tutior est virtus) insidiamur apris.
 Hostibus insidor. Ouid. 13. Metam. 43.
 Lupus insidiatus ouili. Virg. 9. Aen. 12.
 Insidiari temporibus. Liu. 3. bel. Pun.
 ¶ Insidiosus. Insidiosissima conditio. Plin. lib. 29, cap. 1, 26.
 Facies insidiosa oculis. Ouid. epist. 21, 5.
 Loca insidiosa. Caius in l. qui petitorio. §. qui. ff. de rei ven-
 dicatione. Culpæ autem reus possessor est, & qui per insi-
 dioſa loca feruum milite, si is perijt.
 Insidiosus latro. Martial. lib. 14, 20.
 Quies insidiosa. Stat. 1. Syl. 4, 12.
 Verba insidiosa. Ouid. epist. 19, 41.
 ¶ Insidianter. Iustinus libro 6. Sed Lacedæmonij securi, in-
 sidianter absentiam Arcadam speculati, castellum eorum
 expugnant.
 ¶ Insidiator. Fugere insidiatorem. Horat. 2. Serm. Satyr. 5, 5.
INSIDIO.] Virg. 6. Aen. 143,
 Ac veluti in pratis, vbi apes æstate serena
 Floribus insidunt varijs.
 Insidere memoriæ. Quint. lib. 10, cap. 7.

¶ Insidor. Stat. 2. Thebaid. 8,
 Stat sublimis apex, ventosque imbresque; serenus
 Despicit, & tantum fessis insiditur astris.
 ¶ Insidens. Plin. lib. 21, cap. 19, 3. Cauendus in his situs cele-
 riter insidens.
INSIGNIS.] Insignis maculis. Virg. 3. Georg.
 Insignis auro & purpura. Liu. 4. bell. Maced. 17. Virgilius 4.
 Aeneid. 27,
 — ostroque insignis & auro Stat sonipes.
 Bellis insignior. Claud. 1. Paneg. 6.
 Dies insignis duplici clade. Liu. 6. ab Vrbe.
 Crinibus insignis Phœbus. Ouid. 1. Amor. eleg. 1, 3.
 Facies. Virg. 9. Aeneid. 71.
 Forma insignis Euryalus. Virg. 5. Aen. 58.
 Prodigiola corpora & mōstris insignia. Quint. lib. 1, cap. 1, 2.
 Equus insignis phaleris. Virg. 5. Aen. 61.
 Vir pictate. Virg. 1. Aen. 3.
 Titulus insignis aurorum. Lucan. lib. 8, 15.
 Veribus insignē te pudet esse meis. Propert. lib. 3. eleg. 24, 1.
 Vitijs insignis. Ouid. 4. de Ponto, eleg. 13, 3.
 Camœna insignis. Horat. 1. Carm. ode 12, 8.
 Facta insignia. Ouid. epist. 3, 25.
 Furor insignis equarum. Virg. 3. Georg. 53.
 Laude insigni ferre aliquem. Virg. 1. Aen. 126.
 Malefacta insignia. Lucret. lib. 3, 206.
 Metus insignis. Lucret. lib. 3, 206.
 Insigne: *pro facinore aliquo insigni*. Terent. Eunuch. 5, 6, 31,
 — nam iam diu causam quærebat senex,
 Quamobrem insigne aliquid faceret.
 ¶ Insigne; Substantiuum: Nota & signum. Plin. lib. 7, cap. 19,
 2, Sed hæc parua naturæ insignia in multis variè cogno-
 scuntur.
 Morbi insignia. Horat. 2. Serm. Satyr. 3, 51.
 Insigne erat. Cæsar 2. bell. Gall. 301. Vexillum proponendū,
 quod erat insigne quum ad arma concurreretur.
 Insigne ad memoriam. Liu. 4. bel. Pun. 224.
 Insignia. Virg. 2. Aeneid. 78.
 Mutemus clypeos, Danaūque, insignia nobis Aptem.
 Sallust. Cū fascibus atque alijs imperij insignibus ad Man-
 lium in castra tendit. Sic Liu. 1. ab Vrbe, 30.
 Superbum insigne belli. Virg. 8. Aen. 134.
 Capitis summi præclarum insigne. Lucret. lib. 5, 229.
 Virtutis tenues, insigne pudoris. Ouid. 1. de Arte, 7.
 Barbara insignia. Ouid. 3. de Ponto, eleg. 4, 22.
 Decorum insigne. Virg. 2. Aen. 79.
 Regium. Tacit. lib. 5.
 ¶ Insignio: Signis noto, vel distinguo.
 Auro insignibatur clypeum. Virg. 7. Aen. 158.
 Insignire annum cladibus. Tacitus.
 Insignire aliquem. Plin. epist. 17, lib. 8. ad Geminium.
 ¶ Insignitus: Nomen ex participio. Tacit. lib. 4. His partæ vi-
 ctoriæ spes, et si cedant, insignitius flagitium.
 ¶ Insignita. Plinius lib. 27, cap. 4, 6. Oculorum vitia omnia
 Ianarica conuenit, priuatim prurigenes & scabiem gena-
 rum item, insignita ac liuida, illita cum melle. Ibidem, ca-
 pite 12, 22.
 ¶ Insigniter: Clarè, admodum. Apuleius: Homo insigniter
 malus. Plaut. Casina, 25, 31,
 Mihi quidē, ædepol, insigniter facta est magna iniuria.
 ¶ Insignitè. Plaut. Menæch. 21, 18,
 — neu sinas in me insignitè fieri tantam iniuriam.
 Idem Rudentes, 24, 53, Imò hercle insignitè iniquè.
 Insignitiūs: *Coparatiuum*. Liu. 8. ab Vrbe, 66, Quò insignitiūs
 omiſſa res Aemylio superioris anni. Cōsult exprobaretur.
INSTILE.] instrumentum ligneum, pedibus texticis suppo-
 situm. Lucret. lib. 5, 271.
 Nec ratione alia possunt tam læuia gigni
 Insilia, ac fusi radij, scapique, sonantes.
INSTILO.] Plaut. Rud. 10, 35, E. nauis timidæ ambæ in sca-
 pham insilimus. Lucan. lib. 3, 125,
 Insiluit solo nociturus pondere puppi.
 Tergo alicuius insilire. Ouid. 12. Metam. 70.
 Vndis insilit. Ouid. 8. Metam. 29.
 Insilire in equum. Liu. 6. ab Vrbe, 32. & lib. 8, 47.
 Incruciatum. Plaut. Milite, 6, 8.
 Insilire saltu. Plin. lib. 8, cap. 16, 6.
 Insilire, cum accusatiuo sibi præpositione. Suet. in Claud. Qui fe-
 ros tauros per spatia Circi agunt insiluntque, descisso.
 ¶ Insultura. Plaut. Milite, 6, 9,
 — tu sali solus:
 Nam ego istam insulturam, & desulturam nihil moror.
 ¶ Insulto. Virg. 3. Georg.
 — equidem docuere sub armis
 Insultare solo, & gressus glomerare superbos.
 Equis insultans. Lucret. lib. 3, 210.
 Floribus insultant hœdi. Virg. 4. Georg. 2.

Incenti insultare. Ouid 2, Trist. 114.
 Insultare malis, rebusq; ægrefcere lætis. Stat. 2, Theb. 4.
 Insultare alicui: *pro, contumeliosus in aliquem dicere aliquid aut
 facere.* Suet. in Cæsare.
 Capiti insultans. Virg. 1, Aeneid. 112.
 Moribus duris insultare alicui. Propert. lib. 2, eleg. 5, 2.
 Insultare bonos: *Impetum facere in bonos.* Sallust. Multas à
 pueritia bonos insultauerat.
 Insultare fores calcibus. Terent. Eunuch. 2, 2, 54.
 Segnitiam alicuius. Tacit. lib. 4.
 Insultare, *absolutum.* Virg. 10, Aen. Cernis vt insultent Rutu-
 li? Liu. 6, ab Vrbe, 38, Etiam minime toleranda superbia
 insultat.
 ¶ Insultans. Fremit æquore toto Insultans sonipes. Virgil.
 11, Aeneid. 120.
 ¶ Insultatio. Quintil. lib. 8, cap. 5, Non tam probatio, quàm
 extrema quasi insultatio.
 INSIMVL.] Vnà. Stat. 1, Syll. 6, 8, Et gentes alis in simul to-
 gatas.
 INSIMVLO.] Aecuso. Terent. Heaut. 1, 2, 30, Quòd illum
 insimulant durum, id non est.
 Criminibus falsis insimulasse virum. Ouid. epist. 6, 5.
 Insimulare aliquem auaritiæ. Terent. Phorm. 2, 3, 12.
 Fraudis. Liuius 4, bel. Maced. 38, Probr. Plaut. Amph. 5, 15;
 Proditionis. Cæsar 7, bel. Gal. 71.
 Repetundarum insimulari. Quint. lib. 4, cap. 2, 11.
 Insimulari crimine. Liu. 4, bel. Pun.
 Insimulare aliquem facinus. Plaut. Amphit. 8, 228.
 Nimis ecastor facinus mirum est, qui illi collibitum fiet
 Meo viro, me insimulare fallum facinus tam malum.
 INSINVO.] immitto.
 Opes alicui insinuare. Propert. lib. 3, eleg. 9, 6.
 Solæstum insinuat per septa domorum. Lucret. lib. 6, 173.
 Agmen perturbatum peditis insinuant, ac loco commo-
 uent. Sisenna lib. 4, Histor.
 Insinuare se in equitum turmas. Cæf. 4, bel. Gal. 583.
 Dolorem oculis quæ gignant insinuando. Lucret. lib. 4, 63.
 Insinuare alicui alteri. Sueton. de claris Grammat. 21.
 Animo alterius. Plin. in Paneg. 105.
 Se ad amicam alterius. Plaut. Milite. 4, 26.
 In amicitiam alicuius. Plaut. Cistell. 2, 83.
 In quâ n maximè familiarem vsu. Liu. 10, bel. Maced. 91.
 Insinuat suspicio animis. Liu. 10, bel. Macedon.
 Insinuat, *pro insinuatur.* Virg. 2, Aeneid. 46,
 Tum verò tremefacta nouus per pectora cunctis
 Insinuat pauor.
 ¶ Insinuatio. Quint. lib. 4.
 INSIPID.] laceo & disijcio. Cato cap. 83, Ita insipato in au-
 lam nouam.
 INSIPIDVS.] Sinè sapore. Gellius lib. 6, cap. 1, ex Chryssi-
 po: Nihil est prorsus, inquit, insipidius, qui opinantur bo-
 na esse potuisse, si non essent itidem mala.
 INSIPIDENS.] Seclum insipiens. Catull. in amicam Formia-
 ni, epigram. 4, 2.
 ¶ Insipientia. Plautus Amphit. 3, 16, Iusta autem ab iniustis
 petere, insipientia est.
 INSISTO.] consisto. Plin. lib. 34, ca. 8, 9, Proprium eiusdem,
 vt vno crure insisterent signa, excogitasse; vt ait Varro.
 Ramis tremulis insistens. Sil. lib. 7, 135.
 Insistere digitis. Plin. lib. 10, cap. 47, 1.
 Hastæ. Plin. de Viris illust. 27.
 Insistere: *Obsistere animum.* Terent. Hecyra, 3, 5, 34,
 Verùm vide, ne impulsus ira prauè insistas.
 Insistere: *Cohærere.* Quint. lib. 8, cap. 5, cum illa rotunda, &
 vndiq; circuncisa insistere iuicem nequeant.
 Ne insistas credere huic. Plaut. Capt. 11, 53.
 Insistere: *Vigere, perseruare.* Cæsar 3, bel. Gal. 405, qua ratio-
 ne pugnae insisterent. Terent. Phorm. 1, 4, 15, Aut qua quæ-
 rent insistam via?
 Insisto huic rei. Celsus: Ob quæ competit illa quidem non
 oportere negligere, sed ijs quoq; insistere.
 Insistere argumentari. Col. lib. 3, cap. 10.
 Curæ rerum. Plin. lib. 28, cap. 1, 3.
 Rebus magnis. Tibullus lib. 4, ad Messalam, eleg. 1, 27.
 In re aliqua. Quint. lib. 3, cap. 6, 4.
 Mente & animo in rem aliquam. Cæf. 6, bel. Gall. 13.
 Limen. Virg. 6, Aeneid. 113.
 Negotium aliquod. Plaut. Milit. 12, 55.
 Spei Tacit. lib. 18.
 Studijs suo nixu. Quint. lib. 1, cap. 12, 8.
 vestigijs alienis. Quint. in Proæm. lib. 3.
 Vestigijs laudum suarum. Liu. 5, ab Vrbe, 140.
 Vestigia. Virgil. 11, Aeneid.
 Viam, & iter. Plaut. Milit. 10, 197, Terent. Eun. 2, 3, 3, Vbi que-
 ram vbi inuestigem? quem percontor? quâ insistam viam?
 Viam agendi aliquid. Virg. 3, Georg. 32.

INSITIO, INSITVM, INSITIVVS.] Vide INSITIO.
 INSOABIABILIS.] Plin. lib. 16, cap. 43, 1, & inter se & cum
 alijs infociabili glutino, sicut robur.
 Indomita & infociabilis gens. Liu. 7, bel. Maced. 31.
 Regnum infociabile. Tacit. lib. 13.
 Infociabilis omnibus. Liu. 7, bel. Pun. 212.
 INSOABIABILITER.] Horat. lib. 1, epist. 14,
 Fratrem merentis rapto & de fratre dolentis
 Insolabiliter.
 INSOLATIO.] Vide INSOLIO.
 INSOLENS.] Insolitus, inductus. Terent. And. 5, 4, 4, Quid tu
 Athenas insolens? Sallust. Insolens vera accipiendi.
 Lætitia insolens. Horat. 2, Carm. ode 3, 1.
 Ludus. Horat. 3, Carm. ode 29, 10.
 Verbum. Gel. lib. 1, cap. 10, Vt tanquam scopulum fugias in-
 auditum atq; insolens verbum. Quint. lib. 4, cap. 1.
 Bellemur insolens. Tacit. lib. 17.
 Animus contumeliæ insolens. Tacit. lib. 18.
 Exercitus insolens. Horat. 1, Carm. ode 16, 5.
 Hastis. Cæf. 1, bel. Ciuil. 74.
 ¶ Insolenter. Superbè & insolenter. Liu. 2, ab Vrbe, 195.
 Insolenter & arroganter. Plin. lib. 35, cap. 10, 7.
 ¶ Insolentia. Insolentia feræ onis. Liu. 7, bel. Maced. 199.
 INSOLIDVM, siue INSOLIDO.] Integre. Senec. de Benef.
 lib. 2, cap. 4, Præsentia nondum tota inuolida sunt.
 Debere in solidū pecuniam. Tabol. De duobus reis. l. se. ſida,
 Obligati in solidum. Vlpian. De duobus reis. l. his verbis.
 Spondere in solidum. Iulia. de duobus reis. l. reos.
 INSOLITVS.] Virg. 1, Georg. 94.
 — Insolitis tremuerunt motibus Alpes.
 Rarum & insolitum. Plin. in Paneg. 102.
 Clamor insolitus. Stat. 1, Thebaid. 86.
 Eloquium insolitum. Horat. de Arte, 44.
 Rem insolitam apportare auribus. Lucret. lib. 5, 29.
 Insolitus ad laborem exercitus. Cæsar 3, bel. Ciuil. 3, 12.
 Insolitus remm bellicarum. Sallust. in Iugurtha.
 ¶ Insolite. Gel. lib. 1, ca. 2, intempetiuè ac insolite differbas.
 ¶ Insolitum, *veteres pro Insolitum dixerunt.* Afranius Crimines:
 Obicitur senectuti tuæ malam metui, quod insolitum nō
 venit cæco ac dementi.
 INSOLIO.] Ad solem sicco. Col. lib. 4, cap. 17, 7, Nam & sic
 facilius insolatur humus, & fructus percoquitur.
 ¶ Insolatus. Col. lib. 5, Super hoc materiam, quæ fructum ha-
 bent, melius conualescunt, & vix commodè in solatim
 percoquantur.
 Insolati dies & tepidi. Col. lib. 11, cap. 3, 16.
 ¶ Insolatio. Plin. lib. 21, cap. 14, 6, Candidissima verò fit, post
 insolationem etiamnum receſta. De cetera.
 INSOLVIBILIS.] Quint. lib. 5, cap. 6, 3, Vbi est signum inso-
 lubile, ne is quidem est.
 Insolubile in iudicio: Necessarium. Quintilianus.
 Insolubile: *Quod pensari non potest.* Seneca de Benef. 4, Dice-
 tis beneficium debitum insolubile esse.
 ¶ Insolutus. Senec. de Benef. lib. 2, cap. 26, Indè est vt omnia
 meruisse se existimet, & insolutum accipiat, nec satis pro
 suo pretio æstimatum putet.
 INSOMNIVM.] Tibull. lib. 3, eleg. 4, 1.
 Dij meliora ferant, nec sint infomnia vera.
 Falsa infomnia. Virg. 6, Aeneid. 179.
 Exercent rapidâ trunculenta infomnia mentē. Sil. lib. 10, 72.
 Vexant me infomnia. Ouid. 3, Trist. eleg. 8, 6.
 ¶ Infomnia: *form gen.* Cæcilius Plorid: Consequitur comes
 infomnia: ea potro insaniam affert. Terent. Eun. 2, 1, 131,
 Aut mox noctute adiget horfium infomnia.
 ¶ Infomnis. Tacit. lib. 1, Apud Romanos inualidi ignes, in-
 teuptæ voces; atq; ipsi passim adtacerent vallo, obtra-
 rent tentorijs, infomnes magis quàm petuigiles.
 Noctem infomnem ducere. Virg. 9, Aeneid. 35.
 Oculi infomnes. Stat. 3, Thebaid. 66.
 ¶ Infomniosus: Qui infomnijs torquetur. Cato cap. 157, 7,
 Omnis qui infomniosus est, hac eadē curatione sanum fa-
 ciet.
 INSONO.] Lucan. lib. 1, 1154.
 Insonuere tubæ, & quanto clamore cohortes.
 Calamis agrestibus insonat. Ouid. 11, Metam. 31.
 ¶ Insonus: sine sono ac strepitu. Apuleius: Insono vestigio
 me perducit.
 INSONS.] Innocens. Liu. 4, ab Vrbe, 67, Etiam si regi crimi-
 ne insons fuerit. Plaut. Amph. 9, Liu. 4, bel. Maced. 209,
 Insons publici consilij.
 Fraternali sanguinis insons. Ouid. 13, Metam. 30.
 Amici insonis calum indignabar. Virg. 2, Aeneid. 19.
 Casus insones cremare. Ouid. 3, Trist. eleg. 10, 14.
 INSONIVS.] infomnis. Ouid. 7, Metam. 7,
 — cur non tauros exhorror in illum,
 Terrigenasq; feros, insonitumq; draconem?

INSORTITVS.] Plaut. Casin. 7, 27, Si non impetrauit, spicula etiam infortita sunt mihi.

INSPECTO.] Vide **ISPICTO**.

INSPERANS.] Insperante te atq; inuito. Terent. And. 3, 4, 24.

¶ **Insperatus:** Insperatum gaudium. Terent. Heaut. 3, 1, 5.

Insperata occasio. Terent. Eunuch. 3, 3, 57.

Tellure sperata potiti. Virg. 1, Aeneid. 56.

¶ **Insperatissimus.** Plaut. Poen. 17, 8.

O' mi here salue, Hanno insperatissime mihi, tuisq; filijs.

¶ **Ex insperato:** Aduerbialiter. Plin. lib. 25, cap. 2, 15, Seruatiusq; est ex insperato.

¶ **Insperabilis.** Gel. lib. 14, cap. 18, Pacemq; & victoriam vobis peperit insperabilem.

INSPERGO.] Inspergere oleam sale. Cato cap. 65.

Inspergere potioni. Plin. lib. 12, cap. 17, 7.

Nzui inspersi egregio corpore. Horat. 1, Serm. Satyr. 6, 14.

¶ **Inspergendus.** Colum. lib. 11, cap. 2, Hoc eodem tempore, stercoris pars in prata digerenda, pars oleis, & cæteris arboribus inspergenda.

INSPICTO.] Plaut. Aulul. 3, 39, Credo aurū inspiciere volt, ne surreptum fiet.

Inspicere marsupium. Plaut. Menæch. 7, 29.

Inspicere: *Pennis cognoscere.* Plaut. Mostel. 8, 155, Cupio herclè inspiciere has ædes. **Inspicere agrum:** apud Col. **Inspicere hominem propius.** Plin. epistol. 315, Vitas hominum. Terent. in Adelp. 3, 3, 61.

Inspice maius opus. Ouid. 2, Trist. 13.

Inspicere al quem experimentis. Col. lib. 1, cap. 8, 2.

Fides inspicienda duro tempore. Ouid. 1, Trist. eleg. 4, 6.

Inspicere sententiam alicuius. Plaut. Mil. 4, 50.

In speculum. Terent. Adelp. 3, 3, 61.

¶ **Inspectus, Inspectæ sunt apud portitores.** Plaut. Trinum.

Inspecta omni re. Plaut. Aulul. 2, 7. (11, 60.)

¶ **Inspecturus.** Virg. 2, Aeneid. 10,

Aut hæc in nostros fabricata est machina muros

Inspectura domos, venturaq; desuper vrbi.

¶ **Inspector.** Plin. lib. 37, cap. 7, 8, Accedit religio, narrata à siderum cognitione ab inspectoribus: quoniam ferè stellarum hyadam & numero & dispositione stellantur.

¶ **Inspectio.** Columel. lib. 1, cap. 4, 1, Nam prima inspectione neq; vitia, neq; virtutes abditas ostendit.

In inspectione positæ artes. Quint. lib. 2, cap. 18, 1.

Constare inspectione. Quint. lib. 2, cap. 17, 27.

Inspectio: *pro simplici intuitu oculorum.* Quint. lib. 5, cap. 5, **Inspectio ipsa sæpe etiam falsum deprehendit.**

¶ **Inspecto:** *Frequentatiuum.* Plaut. Poen. 9, 69,

Illinc procul nos istuc inspectabimus.

Inspectare de tegulis. Plaut. Milit. 5, 17.

Inspectauit per impluuium. Plaut. Milit. 5, 19.

Inspectare principem aliquem: *pro custodire.* Suet. in Cæsare.

¶ **Inspectatio.** Seneca Nat. quæst. libro 6, **Quorum est adeo mihi dulcis inspectatio.**

INSPICTO.] Virgil. 1, Georg. 59,

—ferroq; faces inspiciat acuto. **Seruius:** Acuto ferro incidit, ad speciem & imaginem aristarum.

INSPIRO.] Spiritum infando. Col. lib. 1, cap. 66, Sed granaria scalis adætur, & modicis fenestellis Aquilonibus inspirentur. **Quint. lib. 10, cap. 3, Inspirantes ramis arborum auræ volucrumq; cantus.**

Tacitum inspirat amorem. Stat. 1, Sylu. 2, 19.

Occultum inspire signem. Virgil. 1, Aeneid. 139.

Venenum inspirant moribus. Virg. 4, Georg. 48.

Viribus inspirare. Quint. lib. 2, cap. 5, 6.

Inspirare alicui licet. Gel. lib. 2, cap. 3.

INSOLIATVS.] Quintil. lib. 7, cap. 2, **Hominem occisum esse constat non in solitudine, vt à latronibus suspicer: non prædæ gratia, quia insoliatus est.**

INSPUO.] Super aliquid spuo. Plinius libro 31, capite 9, 2, **Datusque lingendus, & oculis iumentorum inspuicur.** De sale.

Inspuere in frontem mediam hominis. Seneca de Ira, 3.

¶ **Inspuito:** *Frequentatiuum.* Plautus Capt. 11, 22, **Et cum morbum mihi esse, vt qui me opus sit insputarier.** Et paulo post, 24, **Quibus insputare sauiti fuit, atq; ijs profuit.**

INSTABILIS, INSTANS, INSTANTER.] Vide **INSTO**.

INSTAR.] Ad æquiparationem. Virg. 2, Aeneid. 3,

Instar montis equum diuina Palladis arte

Ædificant. **Colum. lib. 2, cap. 5, 1, In campo rariùs, in colle spissius acerui stercore instar quinque modiorum disponuntur.** **Liuius** Initid milites Cannenses, dati duarum instar legionum.

Instar: *Ad similitudinem.* Plin. in Paneg. 59, **Ciuitasq; Romana instar erat odij & discordiæ & orbitatis.**

Exhorruit æquoris instar. Ouid. 4, Metam. 27.

Deorum instar. Tacit. lib. 3.

Instar in nominisuo posuim. Iustinianus lib. 4, **Mittitur Phi-**

lippus solus, sed in quo instar omnium auxiliiorum erat, *Item, pro exemplari.* Virg. 6, Aeneid. 173,

—quantum instar in ipso est. **Vlpianus:** De noui operis nuntiatione. **I. stipulatio.** Si præponatur instar quoddam operis, & quasi facies quædam facti operis.

Instar cum præpositione Ad. Apul. lib. 9, **Metam.** Ad instar scoporum. **In eodem:** **Iste quoq;** ad instar infelicissimi filij filij iugulum sibi multis ictibus contrucidat.

INSTAVRO.] Renouo.

Instaurare epulas. Virg. 3, Aeneid.

Instaurare, pro Apparare, & Instruere. Plinius lib. 31, cap. 2, 4, **In villa sua, Academia nomine, Cicero monumentum sibi instaurauerat.**

Instaurare tunicam aduersus hyemem. Plinius libro 11, capite 23, 1.

Acies instaurare. Virg. 10, Aeneid. 109.

Animum. Virg. 2, Aeneid. 90.

Bellum, aut pugnam. Iuuen. Satyr. 15, 2, **Liu. lib. 4,**

Choros instaurat. Virg. 4, Aeneid. 29.

Diem donis. Virg. 4, Aeneid. 13.

Epulas certatim instaurant. Virg. 7, Aeneid. 10.

Funus. Virg. 3, Aeneid. 13.

Honores instaurat. Virg. 5, Aeneid. 19.

Honos instauratur. Silius lib. 13, 44.

Iter instaurat ad Argos. Stat. 2, Thebaid. 149.

Sacrum instaurari imperat. Stat. 1, Thebaid. 47.

Vias instaurare. Stat. 5, Thebaid. 2.

¶ **Instaurantius dies, ludis Circensibus additus.** Macrobius lib. 1, cap. 7.

INSTERNO.] operio. **Suet. in Claud. Cæsare, cap. 18, à iustaba conuittisq;**, ac simul fragminibus panis, ita instratus, vt ægrè, nec nisi postico euadere in palatium valuerit.

Insternere super. Liu. 10, bel. Pun. 39, **Tabulasq; super instrauit, vt peruium nauium ordinem faceret.**

Pelle leonis insternor. Virg. 2, Aeneid. 143.

Terræ insterni: pro Sepeliri. Stat. 3, Thebaid. 42.

Instratus ornatu regio. Plin. lib. 8, cap. 4, 2.

Tori instrati super pelle leonis. Silius lib. 7, 58.

¶ **Instratum:** **Omnis vestis stragula, insternendi causâ parata;** inquit. **Vlpian. in l. instrato, ff. de verb. & rer. sig.**

INSTIGO.] Terent. Phorm. 5, 8, 76,

Non herele ex restitius me instigasti, **Demipho.** **Idem** And. 4, 2, 9,

Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga.

Varijs instigat vocibus alas. Virg. 11, Aeneid. 146.

Sequentem instigant studijs. Virg. 5, Aeneid. 46.

Instigare aliquem in alterum. Liu. 3, bel. Maced. 109.

Instigari sermonibus alicuius. Col. lib. 11, cap. 1, 1.

Instigante deo. Liu. 10, ab Vrbe, 89.

¶ **Instigator.** **Papin. in l. ob hæc ff. de ijs qui not. infam.** **Calido** testamento videris accusationis instigator fuisse.

¶ **Instigatus:** **Verbale.** **Vlpian. in l. 1, §. sed & si. ff. si quad. paup.** **Sed et si instigatu alterius fera damnum dederit.**

INSTILLO.] Plin. lib. 20, cap. 1, 2, **Et foliorum succus auribus surdis cum aëro instillatur.**

Sensim instillatus humor. Quint. lib. 1, cap. 2, 19.

Merum instillat in ignes. Ouid. epist. 18, 31.

Mero instillato restituenda lingua. Ouid. 3, Trist. eleg. 1, 5.

Præceptum instillare auriculis. Horat. 1, epist. 8, 4.

¶ **Instillatio.** Plin. lib. 29, cap. 6, 24, **Aures purgat fel peccadis: cum melle canini lactis instillatio sedat dolorem.**

INSTIMVLO.] Instigo. Ouid. 6, Fast. 101,

Disimulata deam Laras Saturnia Bæchas

Instimulat fatis infidiosa sonia.

Verbis instimulat eum. Ouid. 14, Metam. 99, **Marcellus in l. 3. ff. de inoffic. testa. mento.** **Quod plerumq; accidit, quum fahò parentes instimulati, liberos suos testamento vel exheredant, vel prætereunt.**

INSTINCTVS.] Incitatus, instigatus. **Liu. lib. 4, 210, His** cursor vocibus incinctos milites in prælium ducit.

Murmure incerto instinctas. Quint. lib. 2, cap. 11, 4.

Furore sacro mens instincta. Lucan. lib. 5, 30.

¶ **Instinctus:** **Instigatio.**

Instinctu alicuius facere. Plin. in Panegyr. 125.

¶ **Instinctor.** Tacit. lib. 17, **Nec deerat, inquit Prolemæus, sceleris instinctor.**

INSTIPVLOR.] Per interrogationem stipulor. **Plautus in Pseudolo, 19, 7,**

Minæ viginti sanæ, ac saluæ sunt tibi

Hodie: quas abs te inde est instipulatus Pseudolos.

Idem Rud. 3, 25, passuè: **Ni dolo malo instipulatus sis.**

INSTITA.] Tenuissima fasciola, quæ stolæ extremitatem ambibat. **Horat. 1, Serm. Satyr. 2, 6,**

—sunt qui nolunt tetigisse, nisi illas

Quarum subfuta talos tegat instita vestæ.

Longa instita. Ouid. 1, de Arte, 7.

INSTITUTOR.] Negotiator: appellatus ex eo est (vt ait Vlpianus in l. 3. ff. de institutoria actione) quod negotio gerendo instituit. Iuuen. Satyr. 7. 23.

Institutor hybernae tegentis, niueiq; cadurci. Liuius 6, ab Vrbe. 85, Vibi frequentandae multitudo incolarum libertinorumq; , & institutorum opificumq;, retenta. Mart. lib. 7. 60, Institutor temerarius.

Mundus demissis institutor in tunicis. Propert. librò quarto, eleg. 2. 8.

Discinctus institutor. Ouid. 1, de Arte, 85.

Institutor eloquentiae. Quint. libro octauo, capite tertio. Idem libro vndecimo, capite 1, Commoneatur, ne quisquam eius fortuna, quem tumidum, ac sui instantem, & ambitiosum institutorem eloquentiae in ancipiti sorte videat.

¶ **Institutorius:** ad institutorem pertinens. Suet. in Claud. Cæs. cap. 27, insignes ganæ, & maiorum institutorias operas imitantium. atq; hinc inde orantium vt appelleret

Instituta actio dicitur, qua dominus institutorem conuenit, vel pro institutore conuenitur. Vlpian. in l. quicumq; ff. de Institutoria actione.

¶ **Institrix:** à Plauto vocatur ancilla, quæ pro domina negotiatur.

INSTRUO.] Statuo, vel Decerno. Terent. Phorm. 4. 2, 14, Petam hinc, vnde à primo institui.

Instituere accusationem. Vlpian. in l. si maritus ff. ad legem Iuliam, de Adulterijs. Si maritus præuenerit, accusareque instituerit, tempora non cedunt patri: quia accusationem instituere non potest.

¶ **Instituere: Incipere.** Terent. in Prologo Eunuch. 19, Quæ proferentur potest, si perget lædere, Ita vt facere instituit.

Instituere actionem: *Proponeere*, Vlpianus in l. de eadem. ff. de except. rei iud.

Instituere actionem: *Cisare*. Iustin. l. 4, tit. de pœna tempor. litig.

Amphora cœpit institui, Horat. de Arte, 5.

Instituere animum ad cogitandum: *pro Applicare*. Terent. Phorm. 2, 1, 10, Ita sum irritatus, animum vt nequeam ad cogitandum instituere.

Argumenta in corde. Plaut. Mostel. 3, 2.

Astituiam. Plaut. Epid. 8, 27.

Collegium. Plin. epist. 2, 0.

Cursum. Terent. Phorm. 5, 6, 8.

Dapes. Virg. 7, Aeneid. 21.

Delectum militum. Cæsar 1, bel. Ciuil. 61.

Epulas instituunt. Silius lib. 11, 55.

Exemplum. Plin. epist. 94.

Hæc dem ex asse instituere, vel omnibus bonis. Plin. epist. 96, c. Plin. lib. 7, cap. 36, 3.

Instituere in animo: *Deliberare*. Terent. Adolph. 1, 1, 13.

Iter institutum rumpere. Horat. 3, Carm. ode 27, 1.

Ludos instituit celebri certamine. Ouid. 1, Metam. 90.

Naves instituere: *Adornare, aut adificare*. Cæsar 5, bel. Gal. 43.

Nauem instituere: *pro, Aushorem esse nauis faciendæ*. Plinius libro 7, capite 56, 17, Quinqueremen instituit Neseichthon Salaminus.

Negotium. Plaut. Pœn. 14, 104.

Nundinas. Plin. epist. 99, lib. 5, ad Valerianum.

Opu. Quintil. lib. 6, cap. 4.

Oratorem autem instituiimus. Quint. in Proœm. lib. 1, 8.

Quæstionem in re aliqua. Quint. lib. 7, cap. 2.

Rationem. Plaut. Stich. 7, 26.

— si tu hanc rationem instituis,

Amicam ego habeo Stephanium.

Rationem alicuius negotij. Cæsar 1, bell. Ciuil. 165.

Regnum. Plaut. Rud. 22, 28.

Sermonem. Cæsar 5, bell. Gall. 138, Longiorq; consultò ab Ambiorige instituitur sermo.

Vestigia terrò instituit. Lucret. lib. 4, 96.

Sapienter vitam instituere. Terent. And. 1, 1, 40.

Vitam: *pro Conferere*. Sueton. de claris Grammat. 23.

¶ **Instituere: Docere, instruere.**

Ad lectionem alicquem instituere. Quint. lib. 1, cap. 7, 9.

Institui lra. Quint. lib. 1, cap. 27.

¶ **Institutum:** Statutum, decretum. Plaut. Pseud. 10, 10, Iam instituta, ornata cuncta in ordine habeo.

¶ **Institutus:** *Eruditus*. Quintil. lib. 2, cap. 11, Bene instituto ac satis exercitato.

Institutus, pro Incepto. Plinius: Hæc sunt rerum principia & instituta naturæ.

Decedere instituto. Tacit. lib. 7.

Formare mentem institutis. Quint. lib. 1, cap. 2, 12.

Infumere instituta. Tacit. lib. 5, Instituta Parthorum infumit.

Resumere. Tacit. lib. 20.

¶ **Instituto:** Doctrina, Institutio.

Puerilis institutio. Quint. lib. 1, cap. 1, 8.

Institutio Stoica. Seneca de Benef. lib. 2.

Instituto operis: *Proposito vel principium*. Plin. lib. 16, cap. 4, Longum est, nec ex institutione operis, differere, quicquam Romanorum primus acceperit.

INSTRUO.] Virgeo, Insector. Liu. 7, bel. Pun. 78, Seu vicit, ferociter inuitat victis: seu victus est, instaurat cum victoribus certamen.

Acrior instat. Virg. 3, Georg. 30.

Impensius instat. Ouid. 7, Metam. 65.

Lenius instando tædia tolle tui. Ouid. 1, de Arte, 144.

Vi instat. Virg. 2, Aeneid. 98.

Instare & premere. Martial. lib. 7, 98.

Instare res aliqua dicitur, quando virges. Virg. in Bucolicis:

Desine plura puer, & quod nunc inuitat agamus.

Euincuntq; instando, vt literæ sibi ad Tarquinos darentur. Liu. 2, ab Vrbe, 16.

Alicui rei instare. Quint. lib. 7, cap. 3, 30. Patronus verò quoties poterit, instabit huic loco, vt nihil credibile sit factum esse sine causa.

Famæ instandum. Tacit. in vita Agricola.

Instare funeri. Plin. lib. 7, cap. 52, 5.

Furto feruidus instat. Virg. 9, Aeneid. 74.

Animus maioribus instat. Ouid. 2, de Arte, 107.

Instare operi. Virg. lib. 1, Aeneid. 102, Plin. in Paneg. 30, Et inde offensa, gratiaq; pariter securi, instant operibus.

Vestigij alterius. Plin. epist. 97, lib. 6.

Vestigij alicuius. Liu. 7, bel. Pun. 69.

Instare sequi vestigij. Liu. 7, bel. Pun. 10.

Instare ne. Plaut. Casina, 7, 34.

Non me berce opinor posse: ita vxor acriter

Tua instat, ne mihi detur.

Instare vnum, vt. Terent. Heaut. 5, 1, 22,

Magis vnum etiam instare, vt conficerentur nuptiae.

Instare vique adeò, donec. Plaut. Cistell. 7, 41.

Instare aliquem ad prætorem. Plaut. Curcul. 8, 6.

Instare iter. Plaut. Cistell. 10, 11.

Viam. Plaut. Afin. 3, 40.

Est ne hoc vt dico Latine? 1. rectam instas viam.

Instare: *absolutè, pro Instabans*. Sallust. Veterani virtutis pristinae memores, cominus acriter instare.

Instare factum: *Contendere rem sic se habere*. Plaut. Mercat. 5, 18, Terent. And. 1, 1, 20,

Ego illud sedulo negare factum: ille instat factum.

Instat ire ad eum. Plaut. Milit. 10, 147.

¶ **Instare: Propinquum esse**. Sallust. Optimum factu ratus, noxam, quæ instabat, ante capere: ne quid eo spatio nouaretur. Cæsar 1, bell. Gall. 65.

Instare & tremere. Cæsar 1, bel. Ciuil. 305.

Instant à me tibi bona. Plaut. Persa, 15, 23.

Cædes instant miseris. Virg. 8, Aeneid. 105.

Dies instabat. Lucan. lib. 5, 1.

Instat propriè. Terent. Adolph. 3, 2, 9.

Senecta instans. Horat. 2, Carm. ode 14, 1.

Instat telum. Plaut. Pœn. 14, 98.

¶ **Instans:** imminens, & præsens. Quintil. lib. 5, cap. 10, Præteritum, instans, futurum.

¶ **Instantia:** intentio & assiduitas. Gellius libro sexto, capite secundo, Peccata quoq; hominum, & delicta non substenda, neq; condicenda sunt ipsis, voluntatibusq; eorum, sed necessitati cuidam & instantiæ, quæ oritur ex facto. l. fin. §. fin. de pig. act.

Instantia, in oratione: pro Pehemisia styli Plin. epist. 103, Hæc vel maximè vi amaritudine, instantia: illa tractu & suauitate, atq; etiam dulcedine placet

¶ **Instanter:** perseueranter. Quintil. lib. 9, cap. 4, Vbiunque acriter erit, & instanter, pugnaciterque dicendum; membratim, cæsimq; dicemus.

¶ **Instabilis:** Qui suo loco stare non potest. Plin. lib. 36, cap. 14, 2, Rursus in lubrico atq; instabilis fundamenta tantæ molis locarentur.

Animi instabiles. Virg. 4, Georg. 21.

Instabilis homo. Liu. 1, bel. Pun. 20.

Instabilis hostis ad cominus conferendas manus. Liuius 7, bell. Pun. 09.

Locus instabilis. Ouid. 6, Metam. 39.

Regnum instabile. Senec. Thyeste. 3, 9.

¶ **Instabilitas:** Inconstantia. Plin. lib. 2, cap. 17, 5, Hanc autem à regibus Persarum comedi aut bibi, contra omnia corporum incommoda, instabilitatemq; mentis.

¶ **Instituto:** repugno. Cæsar lib. 1, Id conspicati Heluetij, qui in montem se receperant, rursus instigare, & prælium reintegrare cœperunt.

INSTRATVM.] Liu. 4, bell. Maced. 34, Instrato omne vestimentum contineri, quod iniicitur, Labeo ait. Vlpianus in l. instrato. ff. de verb. & rerum sig.

INSTRAGVLVM.] Idem quod Stragulum. Cato cap. 10, 4.

INSTRENUVS.] Ignobilis. Plaut. Mostel. 3, 17.
Atq; vbi illò immigrat nequam homo, indiligens, cum pigra familia,
Immundus, instrenuus: hic iam ædibus vitium additur.
Instrenuus animus. Terent. Heaut. 1, 1, 68.
Ambo a accusandi: etsi illud inceptum tamen
Animi est pudentis signum, & non instrenui.
INSTREPO.] Liuius 4, ab Vrbe, 186. Vnde si quid instre-
pat terroris, sine Partitio magistratu placere Remp. op-
piani.
Instripit axis. Virg. 3, Georg. 34.
Instreptus. horrendum instreptus. Claud. 8, in Paneg. 45.
INSTRIDENS.] Silius Ital. lib. 14, 88.
Fax nidore graui fecidauit cominus auram
Ambusto multridens pelago.
INSTRINGO.] Catul. de Lesbia. epig. 71, 5.
Quin te animo affirmas, teq; instringisq; reducisq;
Et dijs inuitis desinis esse miser.
Instringo: Vehementer & arde stringo. Quintilianus in Aegro
redempto: licet inter vincula, quibus instringat adhuc re-
centem pirata captiuum.
INSTRVCTIO, INSTRVMENTVM.] Vide INSTRVO.
INSTRVO.] Appato, compono.
Atmis instruit focios. Virg. 8, Aeneid. 16.
Calumniam instruere alicui. Vlpian. in l. 1, ff. de iure patron.
Et si calumniam aliquam eis instruxit, vel delatorem sub-
ornauit.
Cœnam Gell. lib. 2, cap. 24.
Consilia Terent. Phorm. 2, 2, 7.
Cedò senẽnam instructa sunt mihi corde cõsilia omnia.
Copias Cæsar 7, bel. Gall. 66.
Epulas. Liu. 5, ab Vrbe, 124.
Instruendæ fraudi aliquando intentior. Liu. 3, bel. Pun. 167.
Hortos. Plin. epist. 17, 1, d.
Insidias mihi instruens Catul. ad Aurelium, epigr. 18, 2.
Iter ad bonam famam. Plin. in Paneg. 126.
Legiones. Plaut. Amphit. 4, 67, Terent. Eunuch. 4, 7, 11.
Tu hosce instrue: hic ego ero post principia: indè o-
mnibus signum dabo,
G. Illuc est sapere: vt hosce instruxit!
Instruere locum insidijs. Liu. 6, ab Vrbe 87.
Mensas instruxere epulis. Ouid. 8, Metam. 115.
Nauigia. Columel. libro quinto, Nonnulli strenuè fabricant
naugia; nec consummata perinde instruunt armament-
tis ministrisq;.
Opus instruitur. Ouid. 4, Fast. 138.
Ornamenta alicui. Plaut. Milite. 13, 14.
Instruere discipulos lectione orationum. Quint. lib. 1, cap. 5.
Arte aliquem. Ouid. epist. 15, 74.
Cultibus. Ouid. 2, Fast. 64.
Dolis. Virg. 2, Aeneid. 31.
Studiosos scientia alicuius rei. Quintil. in Proœmio, libro 1,
non procul à fine.
Oratorum. Quintilian. libro 12, capite 1, Instruamus, qua in
oratione. quæ dicere, facere, quàm optimè, quàm facillimè
possit. Idem libro 4, capite, 2, Iudex notitia rerum in-
struendus videtur.
Ignorantem alicuius. Plin. epist. 3, 17.
**Instruit eos certis notis, quibus cognosci posset sua man-
data esse.** Liuius.
¶ **Instructus.** Instructus ad perniciem. Terent. Heaut. 3, 1, 47.
Ad eadem. Liu. 4, bel. Pun. 111.
Instructus in. Quint. lib. 5, cap. 71, Protinus in hoc sit instru-
ctus, vt, quid in quoq; causa dicendum sit, ex his sciat.
Ferro instructi. Virg. 2, Aeneid. 25.
Eques instructus spiculis. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 2, 4.
Instructus telis exercitus. Cæsar 3, bel. Ciuil. 216.
Instructiores peditum copiarum. Liu. 7, bel. Pun. 239.
Instructior paterfamilias. Vlpian. Digest. lib. 33, tit. de fun-
do instructo.
Vitijs decem instructior. Horat. 1, epist. 19, 5.
¶ **Instructio.** Traianus ad Plinium, epistol. 241, Si instructio
noui balinci oneratura vires Prusensium non est, possu-
mus desiderio eorum indulgere.
¶ **Instrumentum:** quo quis ad operandum vitur. Suet. de
Augusto: Et Alexandria capta, nihil præter calicem ex in-
strumento regio retinuit. Sic apud Iureconsultos titulus
est: De fundo instructo, & instrumento legato.
Artis instrumentum. Horat. 1, Serm. Satyr. 3, 26.
Firmare, vel destruere instrumenta. Quint. lib. 5, cap. 7, 25.
Instrumentum imperij. Tacit. lib. 22.
Instrumentum venatorium. Plin. epist. 63.
¶ **Instrumenti nomine, aliquando intelligitur monumen-
tum scripturarum, ad res gestas pertinentium.** Sueton. in
Vespasiano, cap 8, Instrumentum imperij, pulcherrimum
ac vetustissimum consecit.

Necis instrumenta, ferrum ignesq;. Ouid. 3, Metam. 140.
Anilia instrumenta. Ouid. 14, Metam. 4.
Perniciosa. Quintil. lib. 2, cap. 15, 22.
INSTVDIOSVS.] Non studiosus. Apuleius in Apologia
prima: Medicinæ neq; instudiosus, neq; imperitus.
INSTVPEVS.] valde stupidus, & sensus expertus factus. Plin.
lib. 28, cap. 4, 6, Salpe torporem sedati, quocunq; membro
instupente, si quis in sinum exspuat.
INSVASVM.] color, inquit Festus, similis luteo, qui fiebat
ex fumoso stillicidio. Plaut. Trucul. 6, 16,
Quia tibi insuaso infecisti propudiosa pallulam.
INSVAVIS.] Insuavis odor. Colum. lib. 12, cap. 52, 1.
INSVBIVS.] Gellius lib. 17, cap. 19, Sed ne nos, id est, no-
men Latinum, tanquam profectò vastos quosdam & in-
subidos *insubios* condemnatis.
¶ **Insuidè.** Gellius lib. 1, cap. 2, Multa atq; immodica de phi-
losophiz doctrinis intempetue atq; insuidè differebat.
Id est, præcipitanter, Macrobius libro septimo, Saturna-
lium: Ipsam verò videndi naturam non insuidè intro-
spexit Epicurus.
INSVBTILIS.] Papinianus in l. cū filio familiâs ff. de legat.
1, Deniq; Iulianus non insubtili ratione motus respondit.
¶ **Insubtiliter.** Vlpianus in l. 1, §. si ex fundo ff. de hæred. in-
stit. Marcellus non insubtiliter non putat hodie hoc pro-
cedere.
INSVBLVM.] Textoris instrumentum. Lucret. lib. 5,
Nec ratione alia possunt tam læuia gigni Insubula, ac
fusi.
INSVCCO.] Imbuo. Columel. lib. 7, cap. 5, 15, Fracta pecu-
dum, non aliter quàm hominum crura sanantur, inuoluta
lanis oleo, atq; succo insuccatis. Ecl. b. 7, cap. 4, 4, Insuc-
canda oleo lana,
INSVESCO.] Conuesco. Terent. Adelph. 1, 1, 10,
Nam qui mentiri, aut fallere insuevit patrem.
Insuescere: prui parva victoria. Liu. 5, ab Vrbe, 24, Lucret. lib.
4, 258, Vt facile insuescat secum vitu ducere vitam.
Insuescere, cum datus. Colum. lib. 6, cap. 47, Cui partui deia-
de quum decem diebus insuevit equa.
Insuescere corpori meretricis. Tacitus.
Insuescere pecus amurca. Colum. lib. 6, cap. 4, 4, Maximè ta-
men habet salutaris amurca, si tantundem aquæ miscetas,
& ea pecus insuescas.
Insuesco: actiua significatione. Colum. lib. 6, cap. 4, 4, Horat.
lib. 1, Serm. Satyr. 4, 22,
— insuevit pater optimus hoc me
Vt fugerem, exemplis vitiorum quæq; notando.
¶ **Insuesci: Passiuum.** Colum. lib. 11, cap. 3, 5, Atq; vbi cœpe-
runt aliquod incrementum habere, sic insuesci debent,
¶ **Insuetus.** Insuetum iter. Virgilius 6, Aeneidos 4, Idem
eclog. 1, 10,
Non insuetæ graueis tentabunt pabula fortas.
Manus insuetæ operi. Tibul. lib. 1, eleg. 4, 10.
Insuetæ solitudo. Liu. 3, ab Vrbe, 117.
Insuetus homo alicui rei. Liu. 8, bel. Pun. 95, Vt non Sypha-
cem modo barbarum, insuetumq; moribus Romanis, sed
hostem etiam infestissimum, facundè alloquendo sibi
conclatit.
Insuetus laboris. Cæsar. 7, bel. Gall. 124.
Moris alicuius. Liu. 6, ab Vrbe, 136.
Pugnæ. Cæsar 1, bel. Ciuil. 172.
Insuetus vera audire. Liu. 1, bel. Maced. 68.
Insuetus nauigandi. Cæsar lib. 5, bell. Gall.
¶ **Insuefactus: Assuefactus.** Cæsar 4, bell. Gall. 55, Notissim-
is locis audebat vela conijcerent, & equos insuefactos
incitarent.
INSVLA.] Terra quæ vndiq; aquis includitur.
Ocellus insularum Sirmio. Catul. ad Sirmionem epigr. 29, 1.
¶ **Insulæ:** domus quæ non coniunguntur communibus pa-
rietibus cum vicinis, circuituque publico aut priuato cin-
guntur. Vlpianus in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de
verb. obligat. Planè si insulam fulciri quis stipulatus sit, nõ
est expectandum vt insula ruat. Paulus in l. nam salutem.
ff. de officio Præfetti vigilum. Effracturæ sunt pleiunq; in
insulis horreisq; vbi homines preciosissimam partem for-
tunarum suarum reponunt.
¶ **Insularius.** Pomponius in l. si ita. de Vsu & habitatione.
Dominus proprietatis, etiam inuito vsufructuario vel v-
suuario fundum vel ædes, per saltuarium vel insularium
custodire poterit.
¶ **Insularis.** Plinius: Qui primus insularem morbum in vr-
bem inuexit. Ammianus Marcellus: Nec strepente yllo,
nec obsistente insulari, pœna multati sunt.
INSVLSVS.] Fatuus. Plautus Rud. 1, 3, 33, Terent. Eunuch.
5, 8, 49,
Fatus est insulsus, tardus, stertit noctesq; & dies.
INSVLTO.] Vide INSLTO.

I N S V M.] Plautus Rud. 24, 144, Credo ædepol inesse auri & argenti largiter.
I n s u m u s. Lucret. lib. 3, 219,
 Nec deuitari lethum pote, quin obeamus;
 Præterea, versamur ibidem, atq; infumus vsq;.
I n e s t in Terent. Eunuch. 1, 1, 14.
I n a m o r e hæc omnia infunt vitia. Idem And. 5, 2, 16,
 Tristis feueritas inest in vultu, atq; in verbis fides.
I n e s t pictura in hac tabula Terent. Eunuch. 3, 5, 36.
I n e s t hic. Plaut. Rud. 22, 17.
T h e s a u r u m hic ego inesse reor. Sic, Amphit. 8, 148.
I n s u n t signa. Terent. Adolph. 5, 3, 16,
 — multa in homine, Demea.
 Signa infunt, ex quibus coniectura facile fit.
I n e s t huic. Martial. lib. 14, 150, Is mihi candor inest. Plin. lib. 10, cap. 16, 1, Columbis inest quidam gloriæ intellectus.
I n e s t nobis spes. Plautus Capt. 5, 56. Plin in Paneg. 144, Cui plus inuidiæ, quàm pulchritudinis inest.
I N S V M O.] Impendo, Consumo.
C u r a m infumere ad specularandum. Plin. lib. 9, cap. 46.
M o n t e s infumite ceptis. Stat. 12, Thebaid. 129.
O p e r a m frustra infumere Liu. 10, ab Vrbe, 83.
N u b i l a infumpe're latus montis. Stat. 2, Thebaid. 8.
I N S V O.] Vairo 2, de Rustic. cap. 9, 12, Quæ intra capita infuitur pellis mollis.
A u r o infuto graues vestes. Ouid. 3, de Arte, 27.
T e r g a bouum plübo infuto, ferroq; rigebant. Virg. 5, Aen. 80.
I n s u t u s culeo. Valer. Max. lib. 1.
I n s u e r e, per translationem, pro Coniungere. Liu. 10, bel. Maced. 202, quod prædia habeat tibi, priuatamque publicæ rei impensam infuerat.
I N S V P E R.] Præterea. Terent. Eunuch. 4, 1, 3,
 Quæcitiã in super scelus, postquã ludificatus est virginẽ,
 Vestem omnem miserè discidit. Ibidem. 57, 17.
 An pœnitebat flagitiij, te authore quod fecisset
 Adolescens, ni miserum in super etiam patri indicares?
I n s u p e r: pro Super, vel Desuper. Colum. lib. 12, cap. 39, 1, Tum in super cannas ponere. Lucret. lib. 6, 39,
 Aut vbi per magnos montes cumulata videbis
 Insuper esse alij alia.
I m p r o t i c a in super Aetna. Virg. 3, Aeneid. 116.
I n s u p e r pro Deinceps. Sue. in Vitellio: Mox cū Claudio principe duos in super ordinarios Cõsularum Censuramq; gessit.
I n s u p e r quàm. Liu. 3, bel. Punic. Illa in super, quàm quæ pãta essent, facinora Campani ediderunt.
I n s u p e r his. Virg. 9, Aeneid. 55,
 Insuper his, campi quod rex habet ipse Latinus.
I N S V P E R A B I L I S.] Plin. epist. 22, c. Rogauitq; vt medicos confuleremus de summa valetudinis: vt si esset insuperabilis, sponse exiret de vita. Liu. 1, bel. Pun. 84, Alpium transitus insuperabilis.
G e n u s insuperabile bello. Virg. 4, Aeneid. 7.
I N S V R G O.] Contrã surgo. Virg. 5, Aeneid. 37,
 — nunc insurgite remis.
I n s u r g e r e altius. Quint. lib. 8, cap. 4.
A l t i o r insurgens. Virgil. 11, Aeneid. 140.
R e g n i s alicuius insurgere. Ouid. 9, Metam. 90.
I N S V S C E P T V S.] Ouid. ad Liuiam, 40,
 Dixit, & irarus vota insuscepta reliquit.
I N S V T V S.] Vide I N S V O.
I N S Y N C E R V S.] Gel. lib. 5, cap. 3, Is Protagoras, insyncerus quidem philosophus, sed acerrimus sophistarum fuit.
C r u o r insyncerus. Virg. 4, Georg. 57.
I N T A B E S C O.] Colum. lib. 3, cap. 34, sic intabescit, vt nullis deinceps impensis recreari possit.
C i b o interminato intabuisent pupulæ. Horat. Epod. 5, 8.
G l a n s plumbea intabescit. Ouid. 14, Metam. 166.
I N T A C T V S.] immaculatus Liu. 5, ab Vrbe, 272, Integri intactiq; fugerunt.
I n t a c t u s infamia. Liu. 8, bel. Maced. 225.
I n t a c t i religioe animi vir. Liu. 5, ab Vrbe, 71.
B o u e s intactæ. Horat. Epod. 9, 5.
C a m e n intactum Græcis. Horat. 1, Serm. Satyr. 10, 14.
I u e n e n c æ intacta ceruice. Virg. 4, Georg. 108.
I n t a c t u m à vexatione corpus. Liu. 7, ab Vrbe, 40.
G r e x intactus. Virg. 6, Aeneid. 8.
I n t a c t u m omnibus pomum. Plin. lib. 12, cap. 10, 1.
V i r g o intacta manet. Catul. in Carmine nup. 57, 9.
I n t a c t i l i s: Tactum refugiens. Lucret. lib. 1,
 Sin intactile erit nulla de parte, quod villam
 Rem prohibere queat per se transire meantem.
I N T A M I N A T V S.] Horat. 3, Carm. ode 2, 4,
 Virtus repullæ nefcia sordidæ,
 Inraminatis fulget honoribus.
I N T A N T V M.] Senec. de Benefic. lib. 2, Quomodo danti inquantum producenda notitia est muneris sui, inquantum de-

lectura est cui datur. Virg. 6, Aeneid. 175,
 Nec puer Iliacã quisquam de gente Latinos
 Intantum spe toilet auros.
I N T E G E R.] incorruptus. Plin. lib. 7, Ex integris truncos gignit, itemq; ex truncis integros.
I n t e g r a filia. Plaut. Trucul. 17, 44.
V i r g i n e s integræ, Catul. in Epithal. Mallij, 56, 8.
A c u i integer. Virg. 9, Aeneid. 52, Ouid. 9, Metam. 80.
A n n o r u m Stat. 1, Thebaid. 83.
M e n t i s. Horat. 2 Serm. Satyr. 3, 13.
V i t æ. Horat. 1, Carm. ode 22, 1.
P u d o r e Martial. lib. 6, 28.
A b labore. Ca sar 3, bel. Gal. 45, 1.
I n t e g e r: *Validus, firmus*. Cæsar in Comment. Quum crebrò integri defessis succederent. Ibidem: Non facilè recentes atq; integros substinebant. Ibidem: Integros defatigatis submitteas. Celsus: Corruptum corpus sit, an integrum.
I n t e g r i m i diutina pace populi. Liu. 6, ab Vrbe, 32.
I n t e g r a ætas: *Adulta, florens*. Terent. And. r, 1, 45,
 Egregia forma, atq; ætate integra.
N o u a atq; integra audacia. Plaut. Casina, 15, 5.
I n t e g r a causa. Terent. Hecyra. 1, 2, 5,
 Alias vt vti possim causa hæc integra. Id est, non diãa.
D e c o r integer æui. Stat. 5, Sylu. 2, 13.
E x e r c i t u s. Plaut. Persa, 223.
F o n t e s integri. Horat. 1, Carm. ode 26, 2.
M e n s integra. Horat. 1, Carm. ode 31, 4.
I n t e g r u m ingenium. Sallustius in Iugurtha.
I n t e g r a res. Plin. epist. 48, 2.
I n t e g e r sanguis: *Purus*. Plaut. Merc. 10, 7, Virg. 3, Aen. 128,
 — vos ò, quibus integer æui
 Sanguis, ait, solidoq; suæ stant robore vires.
C e l s u s: Si sanguis crassus & niger est, vitiosus est: si rubet & pellucet, integer est.
I n t e g r a omnia principi relinquere. Plin. epist. 126, c.
I n integrum restituere. Terent. Phorm. 2, 4, 11.
I n Ab integro: Denuò. Virg. eclog. 4, 1,
 Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.
I n Integellus: *Diminutiuum*. Catul. 1, 5, ad Aureliam:
 Vt si quicquam animo tuo cupisti,
 Quod castum expeteres, & integellum.
I n Integro: in nouo. Virg. 4, Georg. 103,
 — ramòq; sedens miserabile carmen
 Integrat. Liu. 5, ab Vrbe, 117, Simul ab religione animos remiserunt: integrant seditionem Tribuni plebis. Ibidem, lib. 9, 232, Cædem. Eclib. 3, 300, Pugnã. Sic, lib. 1, 128, 1, 128, Lachrymas.
B e l l u m integrabat Enyo. Stat. 8, Thebaid. 128.
I n Integrasco: instauror. Terent. And. 4, 2, 6,
 Videre ait te cupere. B. ah perij: hoc malum integrasce.
I n Integrè: Purè, syncerè.
I n Integritas: Innocentia.
V i t æ antea etæ integritas. Quint. lib. 7, cap. 3, 27.
I N T E G O.] Plaut. Rud. 4, 12,
 Villam integundam intelligo totam mihi.
I n t e g e r e habitabiles casus. Plin. 9, cap. 10, 1.
I n t e g e b a n t u r porticus lignis cõiunctis inter se. Cæsar 2, bell. Intacta stramento testæ. Liu. 7, bel. Pun. 12. (Ciui. 6.
I n t e g i vallo. Liu. 7, ab Vrbe, 102.
C r i n e s integit casside. Stat. 4, Thebaid. 61.
I n Integumentum. Liu. 10, bell. Maced. 229. Deorum capita, quæ in lectis erant, auerterunt se, lanaq; cum integumentis, quæ loui apposita fuit, decidit.
I N T E G R O, I N T E G R A S C O.] Vide I N T E G E R.
I N T E G Y M E N T V M.] Vide I N T E G O.
I N T E L L I G O.] mente percipio.
I n t e l l i g e r e animum alicuius. Terent. Heant. 9, 1, 69.
G r u t u l a t i o n e m, dicuntur simiæ. Plin. lib. 8, cap. 14, 2,
 Tractariq; gaudent, similes gratulationem intelligentis.
S e n t e n t i a m alicuius Terent. And. 1, 3, 2.
I n t e l l i g e r e: *Percipere*. Terent. Eunuch. 5, 2, 44,
 Tum pol tibi ab isto, hera, cauendum intelligo.
C l a r i u s aliquid intelligere. Quint. lib. 2, cap. 5, 5.
I n t e l l e x t i n: Terent. And. 1, 2, 30,
 Quid? hoc intellextin?
I n t e l l e x i minus. Terent. Eunuch. 4, 5, 11.
I n t e l l e x i latis Terent. Adolph. 1, 2, 10.
I n Intellecturus. Aures intellecturæ. Ouid. 3, Trist. eleg. 14, 8.
I n t e l l e x u s: Cognicio & notitia. Plin. lib. 8, cap. 16, 7, de leonibus: Credit Libya intellectum peruenire ad eos precum. Quintil. lib. 2, cap. 6, Quia facilius eorum intellectus videbatur.
I n t e l l e x u s disciplinarum Quintil. lib. 1, cap. 11, 14.
S a p o r u m. Plin. lib. 11, cap. 37, 47.
A c r i m o n i æ. Plin. lib. 19, cap. 8, 37.
C o m m u n i s intellectus. Quint. lib. 2, cap. 8, 3.

Amittere intellectum. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 17.
Capere intellectum alicuius rei. Quint. lib. 1, cap. 1, 11.
In intellectum consequi. Quint. lib. 2, cap. 5.
 ¶ **I**n intellectus, pro significatione. Quint. lib. 7, cap. 5, Ad intellectum id nomen referentes Latini.
Habere duplicem intellectum. Quint. lib. 2, cap. 14, 2.
 ¶ **I**ntelligens. S. iens. prudens. Terent. Eunuch. 2, 2, 1,
 Dii immortales, homini homo quid præstat! Stulto intelligens. Quid interest?
Intelligens principis. Plin. epist. 113.
 ¶ **I**ntelligenter. Plin. epist. 111. a. lib. 5, Quam studiosè, quam intelligenter lecitabat.
IN T E M E R A N D V S.] Non violandus. Valer. 5. Argon, 128,
 — an Martia templa Intemeranda minis?
 ¶ **I**ntemeratus. Virg. 3, Aeneid. 16,
 — & munera libo Intemerata focis.
Intemerata fides. Virg. 2, Aeneid. 29.
IN T E M P E R A N S.] Audus atq; intemperans plebeiortum animus. Liu. 4, bel. Pun. 16.
 ¶ **I**ntemperantia Intemperantiam libidinis coerces. Plin. lib. 24, cap. 9, 2.
Intemperantia risus. Plin. lib. 11, cap. 37, 73.
Intemperantia ægri. Quint. lib. 2, cap. 17, 15.
 ¶ **I**ntemperiz: Deæ quædam esse credebantur, quæ vim nocendi & intemperantiùs sæuendi potestatem haberent. Plaut. Amphit. 1, 5, 1,
 Di vestram fidem, quæ intemperiz nostram agunt familiam! Ibidem, 16, 16,
 Quæ, hospes, intemperiz; vt tu meum verberes?
 ¶ **I**ntemperies. Colum. lib. 11, cap. 2, 30, Quoniam immaturis vis omnia eadem possint accedere, propter intemperiem solis aut anni. Idem lib. 1, in Præfat. 1, Noxia frugibus intemperies cæli.
IN T E M P E S T V S.] Concupis. Varro de Lingua Lat. lib. 4,
 Inter vesperuginem & iubar, dicta nox intempesta: vt in Bruto Cassij, quod dicebat Lucretia, Nocte intempesta nostram deuenit domum. Virg. 1, Georg. 50,
 — aut intempesta flet nox. Idem 3, Aeneid. 118,
 Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.
Intempesta Grauisæ. Virg. 10, Aeneid. 37.
 ¶ **I**ntempestas: Intemperies. Intempestas cæli. Plin. lib. 18, cap. 6, 8.
 ¶ **I**ntempestiuus: Ominosus. Plin. lib. 18, cap. 35, 20, de indicij tempestatum: Anteres continuo clangore intempestiuui, pecora exsultantia, & indecora lasciuia ludentia, eandem significationem habent.
 ¶ **I**ntempestiuè: Inportunè. Colum. in Proëm. lib. 1, 13, Et ne singulos intempestiuè nunc persequar.
Intempestiuè mouere vulnus. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 10, 4.
IN T E M P O.] Intendere arcum. Plin. lib. 11, cap. 49, 1.
 Arcum intendebat Apollo. Virg. 8, Aeneid. 139.
Intendere balistam in aliquem. Plaut. Bacch. 1, 5, 60.
 ¶ **I**ntendere: Continuare, Persequi. Plaut. Milit. 7, 27.
 Pergin' secliste intendere, & hanc arguere? Liu. 7, ab Vrbe.
Intendere alicui rei: Attendere. Plin. epist. 27, 2. (128.)
Intendit vt. Quintil. lib. 10, cap. 1, Nunc genera ipsa lectio-num, quæ præcipuè conuenire intendentibus, vt Oratores fiant, existimem persequor.
Aliquid intendere. Quint. lib. 3, cap. 6, 8.
Actionem. Quintil. lib. 3, cap. 8, Vt non videatur iure actio intendi.
Actionem alicui. Vlpian. in l. si quis s. si filius. ff. quod quis que iuris.
Animum. Plin. Epist. 124, b.
Animum ad scribendum. Plin. lib. 7, ad Suram, epist. 147, c.
 Liu. 1, ab Vrbe. 6, in Præfat. Ad illa mihi pro se quisq; acriter intendit animum, quæ vita, qui mores fuerint.
Animum in regnum. Sallust. in Iugurth.
Animum studijs & rebus honestis. Horat. 1, epist. 2, 8.
Animum intendit fati Arachnes. Ouid. 6, Metam. 1.
Animum in rem aliquam. Liu. 3, bel. Pun. 155.
Animum vltra. Quintil. lib. 7, cap. 2, 38.
Intendi animo in rem aliquam. Liuius: Itaq; erecti suspensiq; in minimè gratum spectaculum animo intenduntur.
Ardorem exercitus. Tacit. lib. 12.
Aures ad verba alicuius. Ouid. 4, de Ponto, eleg. 4, 8.
Bellum in aliquem. Liu. 1, bel. Pun. 24.
Causam. Vlpianus in l. Iulianus. §. quantum. ff. ad exhibendum. Vt quis, copiam rei habens, possit exsequi actionem, quam destinauit; in nullo causa, quam intendit, læsa.
Cogitationes ad rem aliquam. Liu. 10, bel. Maced. 15.
Consilium. Terent. And. 4, 4, 12, Repudio consilium, quod primùm intenderam.
Crimen in aliquem. Liu. 9, ab Vrbe, 136.
Cupiditates. Tacit. lib. 17, Quippe hiantes in magna fortuna amicorum cupiditates ipsa Galbæ facilitas inspiciebat.

Curam alicui rei. Plin. lib. 8, cap. 17, 2.
Curam in. Liu. bell. Maced. 148, Omisssa igitur in præsentia mentione pacis, totam curam in belli apparatus intendit.
Eruditionem suam. Plin. epist. 148, f.
Fallaciam in aliquem. Terent. Heaut. 3, 2, 2.
Formidinem. Tacit. lib. 18.
Formulam alicui. Suet. in Vitell. Quum libertino cuidam, acerbiùs debitum reposcenti, iniuriarum formulam, quasi calce ab eo percussus, intendisset.
Fugam. Liu. 7, ab Vrbe, 182.
Fugam ad moenia. Lucret. lib. 4, 54.
Gloriam. Tacit. lib. 12.
In omnes occasiones rei gerendæ. Liu. 6, bel. Pun. 201.
In aliquem. Tacit. lib. 3.
Iter. Liu. 1, bel. Maced. 131, Alam equitum, ad explorandam quoniam hostes iter intendissent, misit.
Iter cœptum in Italiam. Liu. 1, bel. Pun. 106.
Iter ad prætorem. Liu. 6, bel. Maced. 90.
Laborem & studium Plin. in Paneg. 31.
Laborem subm in aliquid. Quintil. lib. 2, cap. 11, 5.
Leges. Plin. epist. 74.
Dij manus. Senec. 1, de Clement.
Intendere, cum accusatio, propositio intercedente. Senec. lib. 1,
 Natural. quæst. Quid sit deus; totùsne in se intendat, an ad nos aliquando respiciat.
Intendi animo. Liu. lib. 1.
Intendere: pro Contendere. Liuius ab Vrbe, lib. 8, Senatu, quia id in summis impetij non obtinisset, minùs in Prætura intendente.
Intendere id dicimur, quo velut in scopù tendimus. Quintil. lib. 1, cap. 16, Illud vtque proprium ad efficiendum, quod intendimus.
Lusus principis intendere. Tacit. lib. 13.
Manus. Ouid. 8, Metam. 22.
Metum. Tacit. lib. 1.
Neruos. Plin. lib. 26, cap. 10, 4.
Numeros neruis. Virg. 11, Aeneid. 156,
Oculos. Plin. lib. 2, epist. vltima, 2.
Odium. Tacit. lib. 13.
Officia. Sallust. in Iugurth.
Acriùs se ad aliquid intendere. Quint. lib. 4, cap. 4, 8.
Intendere se, animum dicitur in multa. Quint. lib. 10, cap. 3.
Se in rem. Quint. lib. 4, cap. 11.
Acriter se in illud tenuè discrimen grammaticum intendat. Quintil. lib. 1, cap. 5, 4.
Se esse illam. Terent. Eunuch. 3, 3, 19,
 Nisi illa fortè, quæ olim perijt paruula
 Soror, hanc se intendit esse, vt est audacia.
Vela. Virg. 3, Aeneid. 136.
Intendere vera; adgerere salsa. Tacit. lib. 2.
Vim rebus. Quint. lib. 10, cap. 7.
Vim præsesturæ modicam antea intendit. Tacit. lib. 4.
 ¶ **I**ntendere: Tendere aliquid. Terent. And. 2, 2, 6, Sed vbi quar-ram? aut quò nunc primùm intendam?
Intendit petere Apuliam. Liu. 7, bel. Pun. 228.
Intendere: Augere. Celsus: Atq; hæc ipsa & intendi & leniri possunt. Tacit. lib. 2, Languescet alioqui industria, intendetur socordia.
Intendere vincula collo: pro Ligare. Virg. 2, Aeneid. 48.
Locum fertis. Virg. 4, Aeneid. 01, Intenditq; locum fertis.
 ¶ **I**ntendens. Liu. 1, ab Vrbe. 25, 1, Quò quum primis se intendentibus tenebris perucissent, pergunt inde Collatiam,
 ¶ **I**ntentus. Participium.
Intentus arcus. Plin. lib. 8, cap. 8.
Brachia intenta remis. Virg. 5, Aeneid. 28.
Cithara omnibus neruis intenta. Quint. lib. 2, cap. 8, 10.
Intentissima cura. Quint. lib. 10, cap. 1.
Intentior custodia. Liu. 9, bel. Maced. 71.
Intentus & infessus exercitus Sallust. in Iugurth.
Labor intentus. Ouid. 1, de Ponto, eleg. 6, 12.
Mens intenta malis. Ouid. 4, Trist. eleg. 1, 1.
Oculos intentos voluent. Virg. 7, Aeneid. 50.
Intentis alimentorum precij. Tacit. lib. 17.
Hærent intenti vultus. Silius lib. 3, 32.
Intentus, pro Audente & diligenti. Liu. 3, ab Vrbe, 113, Operi certè id quod constat, agresti intentus.
Intenti expectant signum. Virg. 5, Aeneid. 28.
Ad curas intentus. Tacit. lib. 20.
Intentus in. Liuius 4, ab Vrbe, 119, Qui postquam intentos homines in euentum periculi alieni, pro se incautos, neglectis vigilij stationibusq; est adortus.
Intentus in quo negotio. Sallust. in Catil.
Paci. Lucan. lib. 3, 11.
 ¶ **I**ntentio: Extentio. Colum. lib. 6, cap. 6, 1, Cruditatis signa sunt crebri rufus, ac ventris sonitus, fastidia cibi, neruorum intentio, hebetes oculi.

Intentio vocis. Quint. libro 1, cap. 17.

Lusus. Liu. 4, ab Vrbe, 75.

Intentio: *Fulminat.* Quint. lib. 7, cap. 6. Est enim duplex eius disceptationis conditio: quod aut intentio, aut præscriptio habet controuersiam.

Intentio: *Mens, animus.* Plin. epist. 29, 2. Tu ergo intentionem scribentis accommodes. Quint. lib. 8, cap. 2. A crisi iudicis intentio.

Silentium intentionis. Quint. lib. 4, cap. 2, 27.

Diuidere animi intentionem. Quintilian. lib. 1, cap. 1, 24.

Intentio operis: *Proposio & deliberatio.* Quintilianus lib. 10, capite 3.

Intentio: *Diligentia* Plin. epist. 10, lib. 2. Vetantum curæ intentionisq; suscipere, & possint, & velint.

Perpetua discentis intentio. Quint. lib. 1, cap. 2, 9.

Intentio: *Animaduersio & consideratio intensa.* Quint. lib. 8, cap. 2. Nec si tam longus sermo, ut cum non proficere possit intentio.

Audit discipula intentione magna, & reddit. Plin. lib. 10, cap. 29, 7, de philomela.

Recens audientium intentio. Quint. lib. 4, cap. 1, 41.

Intentione diligenti notare. Plin. lib. 9, cap. 59, 2.

Intentio: Oratio crimen alicui obiciens. Quint. libro 3, ca. 11. Officijs constat duobus, intentionis & depulsionis.

Remittere intentionem iudicis. Quint. lib. 4, cap. 1, 26.

Intentio, pro *Assione*. Vlpian. in l. 1, §. 1. ff. si menfor falsum mod. & c. Si autem ex locato fuerit actum: dicendum erit, nec tenere intentionem.

Intentio dominij. Papinianus in l. 1, §. cum predium. ff. de pignor. & hypot. Quoniam questio pignoris ab intentione dominij separatur.

Perdere intentionem. Vlpian. in l. Iulianus. §. quantum. ff. ad exhibendum.

Intenti: Diligenter. Plin. epist. 4. Sollicitius & intentius tuime, quam mei, excipiunt.

Audire aliquem intenti, ac modesti. Quint. lib. 2, cap. 2.

Intentius se excusare. Tacitus libro 3.

Intentio: Frequentatiuum. Liu. 3, ab Vrbe 197, Virginius intentans in Appium manus.

Intentare manus alicui. Hir. 6, bcl. Hic, 87.

Voces alicui. Tacitus libro 3.

Intentare: *Minari* Virg. 1, Aen. 19.

Præsentemq; viris intentant omnia mortem.

Intentare arma Latini. Liu. 6, ab Vrbe, 107.

Crimen inuicem intentant. Quint. lib. 3, cap. 10, 5.

Faces intentat Trifone Stat. 11, Th. baid. 99.

Intentare imperium Romanum. Liu. 2, Dec. 5.

Intentatio. Senec. 2, de ira: nec oculi ad intentionem subitam digitorum comprimantur.

Intentatus: Participium Liu. 9, ab Vrbe, 27, Gladij etiam pleriq; intentati; & vulnerati quidam, necatiq;.

INTENTATVS.] non expertus. Virg. 10, Aen.

— bæc intentata manebat
Sors rerum. Martia, lib. 2, 14, Nil intentum Seli, nil linquit inausum.

Nil intentatum nostri liquere poetæ. Horat. de Arte, 58.

INTEPESIVE INTEPESCO.] Incalesco. Propert. lib. 4, c. Et lacus æstiuus in tepet Vmber aquis. (leg. 1, 25.)

Comæ in tepeuere radijs. Ouid. 5, Fast. 44.

Strata in tepeuere tuis membris. Ouidius epist. 10, 11.

INTER.] Præpositio accusatiuo casui seruiens.

Inter alias. Plaut. Poenulo, 18, 21, Sicue hodie nos inter alias præstitimus pulchritudine. Plinius lib. 13, cap. 2, 2, Inter omnes. Liu. 6, bel. Pun. 198. Inter cæteras.

Inter agendum. Virg. eelog. 9, 5.

Inter causas. Celsus: Estq; inter causas timoris, si sensus in vulnere rodentium non est.

Inter conuentum. Sueton. in Galba, cap. 5.

Inter tot dies. Plautus Trucul. 13, 31.

Inter hæc. Liu. 4, bel. Pun. 120.

Inter illud gaudium repente mortuus est. Gel. lib. 3, cap. 15.

Inter initia principatus. Plinius epistol. 249. Plinius libro 7, cap. 3, 3.

Inter initia: *primo tempore.* Plin. lib. 11, cap. 48, 3. Hac de causa inter initia pasci, nisi submissis gembus, non possunt.

Colum. libro 2, cap. 11, 4.

Inter ista. Plin. epist. 307, Gabium Bassum, domine, præfectum oræ Ponti integrum, probum, industrium, atq; inter ista reuerentissimum mei, expertus.

Inter moras. Plin. lib. 9, ad Quadratum epistol. 190, g. Inter moras, Consul citatis nominibus, & peracta discessione, mittit Senatium.

Inter nos concertatio comparata iniquæ. Terent. Adolph. 2, 2, 4.

Inter nos dictum fuit. Terent. Adolph. 5, 3, 10.

Inter nos ludamus. Plaut. Stich. 14, 19.

Inter nos sordemus alteri. Plaut. Trucul. 8, 23.

Inter opus. Tibullus lib. 3, eleg. 7, 5.

Crura sonant ferro; sed canit inter opus.

Inter paucos. Liu. Hæc nobilis ad Trasimenum pugna: inter paucos, numerata Rom. nō minis clades.

Inter paucos dies. Liu. 3, bel. Pun. 189.

Inter pœnam gratulari. Suet. in Tiberio Cæsare, cap. 60.

Inter præcipua seculi ornamenta. Plin. epist. 105, 1.

Inter primas. Plin. lib. 12, cap. 1, 4.

Inter rem istam agendum. Plaut. Cistell. 10, 59.

Inter se fallaciam fingunt. Terent. And. 1, 3, 15.

Inter sese fabulantur. Plaut. Epid. 5, 54.

Inter se amplexari. Plaut. Milite, 22, 40.

Inter se distantes ternis pedibus. Colum. lib. 5, cap. 6.

Inter se ne contingant, curato. Colum. lib. 5, cap. 10.

Inter se dissimiles. Quint. lib. 9, cap. 4.

Inter se cornibus pugnant. Varro 2, de Re rust. cap. 3, 7.

Inter se folijs strepitant. Virg. 1, Georg. 83, de coruis.

Inter spem metumq; tot populos suspensos animi habetis. Liu. 8, ab Vrbe, 8.

Inter tempus. Liu. 2, ab Vrbe, 22. Quum inter omne tempus pater, vultusq; & os eius, spectaculo esset.

Inter triennium continuum. Plaut. Stich. 4, 60.

Inter vias aliquid agere. Terent. Eunuch. 4, 2, 1.

Inter vina. Horat. 1, epist. 7, 6.

Inter vos bene dicatis. Plaut. Milite, 20, 31.

Inter ipsos mutuo. Quint. lib. 10, cap. 2.

Inter se: *Inuicem.* Virg. 11, Aen. 25,

Conuertiq; oculos inter se atq; ora tenebant.

Inter: *In medio.* Gel. lib. 13, cap. 15. Inter os & ossam. Multa cadunt inter calicem, supra maq; labra. Gel. ibid.

Inter: *postpositum* 150 casus. Liu. lib. 8. Decad 3, Quos inter belli causa esset.

INTERALBICO.] Ad albi colorem tendo. Plinius libro 37, capite 10, 31, Leucochrysos fit chrysolito interalbicante.

INTERANEA.] Intestina. Plin. Medelæ sunt innumera ad interanea. Columel. libro 9, cap. 14, 12, Quidam exemplis interaneis occisas aues intus includunt.

INTERBIBO.] Totum bibo. Plaut. Aulul. 20, 22,

Quæ mihi interbibere sola, si viuo seateat,

Corinthiensem fontem Pyrenen potest.

INTERBITO.] Interuenio. Plaut. Mostel. 15, 46.

Hic ego tibi præsidebo, ne vlla interbitet questio.

INTERCALO.] Interfero. Cato capite 150 Si intercalarium erit Calend. Maijs, agros xxx ne amplius promittat Celsus ff. de verborum & rerum significatione. l. quum bis sexto. Nam id biduum pro vno die habetur & posterior dies intercalatur, non prior.

Intercalare: *Differre.* Liu. 9, ab Vrbe, 42. Sed si me audiat, prius quam dedantur, hic in comitio virgis cæfos, hanc iam ut intercalare pœnæ vsuram habeant.

Intercalaris. ut, Intercalaris annus. Plinius libro 2, cap. 47, 14. Et est principium Iulij eius semper intercalari anno Caniculæ ortu.

Intercalaris dies. Plin. lib. 2, cap. 8, 6.

Intercalaris mensis: Macrobio dictus, non modo is, qui intercalatur; sed etiam in quo intercalatur.

Intercalarius. Liu. de L. Scipione, libro 7, bell. Maced. 252, Triumphauit mense intercalario, pudic. Calend. Martias.

Intercalarij quadrantes diei & noctis. Plinius libro 18, capite 25, 1.

INTERCAPEDO.] Interuallum. Suetonius in Octauio. Cæsare, capite 38. Equitum turmas frequenter recognouit post longam intercapedinem, reducto more trāsuectionis.

INTERCEDO.] Cæsar 5, bell. Gall. 192. Longius profequi veritus, quod syluæ paludesq; intercedebant.

Intercedit spatium, dum Cæsar 1, bell. Gal. 28. Tamen spatium intercedere posset, dum milites, quos imperauerat, conuenirent.

Intercessit ægritudo huic gaudio. Terent. And. 5, 5, 5.

Intercessit casus. Cæsar 1, bel. Ciuil. 79.

Intercedit familiaritas. Terent. Phorm. 4, 1, 17.

Inimicitia, vel similitas cum, Cæsar 2, bel. Ciuil. 106. Liu. 8, bel. Maced. 232.

Intercedere contra aliquem: *Obstare, obesse.* Plin. lib. 32, 1, 3. de echine de pisce.

Imaginibus. Tacitus in vita Agricola.

Intercedere: *se opponere.* Cæsar 1, bel. Ciuil. 8, Intercedit M. Antonius, Q. Cassius Trib. pleb.

Intercedere sententiæ. Liu. lib. 8, Decad 4.

Intercedere per vim ac dolum, quod minus aliquid fiat. Pappin. in Livium ff. si quis aliquem testam. prohibet.

Intercessor: Internuntius. Senec. epist. 120.

Intercessor: Internuntius. Senec. epist. 120.

PPP 4

Inter-

Intercedere: *pro Inhibere, & coercere.* Gellius: Ne sibi (inquit) intercedamus, quò minus suapte potestate uti liceat.
Intercessio. Cæs. 1. bel. Ciuil. 8. Refertur statim de intercessione Tribunalium. Gellius lib. 12. cap. 13. Tribuni plebis antiquitus creati videntur, non iuridicando, nec causis querelisq; de absentibus noscendis, sed intercessionibus faciendis, quibus præsentibus fuissent: vt iniuria, quæ coràm fieret, arceretur.

INTERCEPTIO, INTERCEPTOR.] Vide INTERCIPIO.

INTERCIPDO.] Per medium secò. Cæsar lib. 2. Vt, si possent, castellum, cui præerat Titurius Quintus legatus, expugnarent, pontemq; intercederent. Plin. epist. 108. lib. 6. Corrupto enim scribæ seruo interceperat commentarios, intercederatq;.

Rationes alicuius intercedere. Vlpianus in l. 1, in fine. ff. de seruo corrupto. Vel si actori suasisit, siue verbis, siue precio, vt rationes dominicas intercederet, vel adulteraret.

Intercedere venas. Plinius libro 11, cap. 37. 46.

Intercessus. Intercessa hostia, apud Macrobius 1. Saturn. Hoc est dissecta.

Dies intercessa. Claud. 5. Paneg. 35.

Intercessi dies, Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 16.

Intercessio. Intercessio stomachi. Plinius libro 20, cap. 14.

INTERCIPDO.] deficio, ac pereò, Plinius libro 9, cap. 51, 6. Ea excludunt quinquagesimo die, è quibus multa propter numerum intercedunt.

Exstare, & Intercedere, contraria. Plinius libro 35 cap. 8 1.

Intercedit actio. Papin. in l. si bona fide. ff. de petit. hæred. Si periculum erit, ne inter moras actiones intercedant.

Intercedit gratia beneficij. Senec. de Benef. lib. 3, cap. 1.

Honos intercedit æuo. Sil. 1, 89.

Intercedit legatum. Modestus. in l. legatum. ff. de capite minutis. Morie quidem legatarij legatum intercedit, capitis tamen diminutione interueniente perseuerat.

Intercedit Consulatus memoria. Liu. 2, ab Vrbe 36.

Nomen longis intercedit annis. Ouid. 2, Fast. 89.

Quòd si intercedent tibi nunc aliquid. Horat. 2. Serm. Satyr. 4, 2.

Intercedere. *pro Cadere.* Liu. 3, ab Vrbe, 43. Quòd intercedit, sparsum ita iacuisse per aliquot dies, vt nihil odor mutaret

INTERCINO.] Inter aliquid agendum cano.

Interclinere: *per translationem.* Horat. in Arte, 40.

— neu quid medios interclinat actus,

Quòd non proposito conducat & hæreat aptè.

INTERCINCTVS.] Plinius libro 37, cap. 10, 5. Candore intercincto varijs coloribus. Idem lib. 36. cap. 8, 3. Thebaicus intercinctus autem guttis.

INTERCIPIO.] Inter aliquid agendum occupo. Cæsar 5, bel. Gal. 14, 1. Repècino equitum inuentu interciperentur.

Inter intercipete. Liu. 6, ab Vrbe, 41.

Librum. Quint. in Proæm. lib. 1, 7.

Regnum. Plin. de Viris illust. 6.

Intercipit obliuio aliquem. Plin. in Paneg. 12, 5.

Res alicuius interciperet. Ouidius 9, Metam. 2, 5.

Sermonem medium. Quint. lib. 6, cap. 4, 9.

Victoriam alieno labore quæstram. Plinius de Viris illust. 60.

Intercipere: *Totum capere.* Terent. Eunuch. 1, 1, 35.

Nam quòd nos capere oportet, hæc intercipit.

Interceptus mortalitate rex. Plin. epist. 258. Intercipi morbo. Columel. lib. 9, cap. 3, 3.

Interceptor. Liu. 4, ab Vrbe, 218. Prædæne interceptore fraudatoremq; etiam malum minari militibus?

Interceptor litis alienæ. Liu. 3, ab Vrbe, 310. Clarum hoc fore imagine Scaptij Pop. Rom. quadruplatoris & interceptoris litis alienæ personam laturum?

INTERCISIO.] Vide INTERCIPDO.

INTERCLVDO.] impedio. Virg. 2, Aen. 23,

— sepè illos aspera Ponti.

Interclusit hyems, & tenuit Auster euntes.

Animam intercludere. Tacitus libro 5.

Animam interclusa nimia ab dulcedine aquarum. Tacitus libro 6, 25, 5.

Commeatum inimicis intercludere. Plaut. Milit. 5, 68.

Inimicos commeatibus. Cæsar 3. bel. Gal. 44, 3.

Intercludete aliquem commeatu, & frumeto, Cæsar 1, bel. Gall. 208.

Intercludere frumentaria. Cæsar 1. bel. Gal. 92.

Hostes ab oppido & ponte, & commeatu omni, Cæsar 1. bel. Ciuil. 169. Sic Liu. 1, ab Vrbe, 119.

Itiaca. Cæsar 7. bel. Gal. 2, 38. Et 2, bel. Ciuil. 80. Intercludi itinere.

Prospectu visus intercludere nefasto. Stat. 6. Thebaid. 41.

Spem commeatus intercludere. Liu. 6, bel. Pun. 197.

Interclusio.

Parenthesis interclusio vocatur à Quintil. lib. 9, cap. 3.

INTERCONCILIARE.] Quint. lib. 12. cap. 10. In docendo autem acumen, in interconciando lenitas; in mouendo grauitas videatur. Ibidem. Siue aliud interconciandi præstare videretur officium.

INTERCVLARE.] Colum. libr. 12, cap. 13, 10. Et deorsum versùs spectantes ollæ componuntur, ita distantes, vt interculari possint vinacea.

INTERCVRRO.] Interuenio, intercedo. Liu. 5, ab Vrbe, 88. Luc. lib. 2, 75.

Intercurrunt, cinguntq; has vires tetrarchiæ. Plinius libro 5, cap. 18, 2.

Intercurrens. Plinius libro 12, cap. 3, 1. Folium mali Assyriæ est vnedomia, intercurrentibus spinis.

Intercurfus: Interuentus, intercessio. Liuius 2, ab Vrbe, 122. Consulm intercurfu rixa sedata est. Sic 10. bel. Pun. 47. Deinde vt pedes Romanus repentino per turmas suas vim danteis intercurfu stabilem aciem fecit.

Intercurfus: *pro deprecatione.* Tacitus libro 18, Quum intercurfu Tribunalium centurionumq; protegitor.

Intercurfus: *pro mediatione.* Liu. lib. 7, Decad. 4. Et impeditus intercurfu suorum vsus prælongatum hastarum.

Intercurso: Frequentat. Plinius libro 19, cap. 4, 24, albis intercurfantibus respersum guttis.

INTERCVS.] Intestinus.

Intercutia vitæ. Gel. lib. 13, cap. 8.

Intercutibus stupris obstinatis. Cato.

INTERDATVS.] Lucretius libro 4, 175,

Propterea capitur cibus, vt suffulciat artus,

Et recreet vires interdatus,

INTERDICO.] prohibeo. Cæsar 5. bel. Gal. 219. Præcipit atq; interdicit, præteritis hostibus, atq; in fugam cõuersis. *Datiu: cum ablatiuo frequentissimè regit.* Liuius 5, ab Vrbe, duodecimo.

Sic nos interdicitis Patribus commercio plebis, ne, &c.

Impersonaliter. Plin. epist. 76, 2, Carent enim togæ iure, qui bus aqua & igni interdicitum est.

Accusatiuum cum datiuo. Sueton. in Domitiano: Interdixit histrionibus scenam. Liu. 4. bel. Maced. 341, Fæminis duntaxat vsum purpuræ interdiximus.

Interdicere, *subaudiò ablatiuo.* Terent. Hecyra. 4, 1, 49.

Interdico, ne extulisse extra ædeis puetum vsquâ velis.

Interdixit fieri. Terent. Phorm. 4, 4, 27. Sueton. in Serg. Galba, cap. 6. Pari seueritate interdixit commeatus peti.

Interdicere de. Plinius libro 29, cap. 1, 14, interdixit tibi de medicis,

Interdicere: *pro, Interdicto vi: & est Prætoris.* Vlpianus in l. locum. § si quis dolo ff. de tab. exhibend. Si neq; amouerit, inquit, neq; celauerit tabulas: sed idcirco alij tradiderit, ne eas interdictenti exhiberet. Pomponius in l. 1, de Iocis & itinere publ.

Interdicitur: pro eo quòd est, interdicitum redditur. Vlp. in l. 2. § hoc interdicitum ff. ne quid in loco vel itinere publico fiat. Vt si quid illic fieret, quòd priuato noceret, Prætor interdiceret interdico suo.

Interdicere vestigijs. Plinius libro 17, cap. 5, 2. Quid putamus hac appellatione ab eo tempore reformidati, vt penè vestigijs quoque interdicit?

Interdicere: *Contradicere.* Plaut. Capt. 12. 36. Dum percas, nihil interdico: dicant viuere.

Interdictus: Participium. Sueton. in Caligula, cap. 25. Breuius missam facit, interdico cuiusquam in perpetuum Spes interdicitæ. Ouidius 10, Metam. 67.

(coitu.)

Voluptas interdicitæ. Horat. 1. epist. 6, 13.

Interdictum: Prohibitio, Vetatio.

Interdicto duodecim tabularum. Plinius libro 11, ca. 37, 31.

Interdictum, *pro Minis.* Plaut. Afin. 10, 1. Neque on' ego te interdicitis facere mansuetam meis?

INTERDIV.] Terent. Adelph. 4, 1, 15. Cato de Re rust. cap. 124. Canes interdiu clausos esse oportet, vt noctu acriores & vigilantiores sint. Plin. libro 18, cap. 6, 9. Malum patrem familias, qui quis interdiu faceret, quòd noctu posset, nisi intemptate cœli.

Interdius: pro eodem. Plaut. Mostel. 7, 14. Sed quid hoc? oclusa ianua est interdius. Idem Afin. 12, 9.

INTERDVATIM, & INTERATIVM.] dicebāt antiqui, quòd nunc Interdum & Interim. Festus.

INTERDVIM.] Terent. Eunuch. 2, 3, 76. Cibum non nunquam capiet cum ea: interdum propter dormiet. Virg. 1. Georg. 52.

Interdum aut hederæ pandunt vestigia nigræ.

INTEREA. Terentius Hecyra, 1, 2, 82.

Quid interea? ibatne ad Bacchidem?

Virg. 10, Aeneid. 167.

Interea genitor Tyberini ad fluminis vndam.

Interea dum. Terent. Heaut. 4, 7, 5.